

# پوختہی نیقہی شہریعت

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

به نه نهی  
قورنن و سوننهت

(عبادات) - (معاملات)

www.iqra.forumarabia.com منتدی اقرأ الثقافی



نووسینی

طارق حسن هه مه وهندی

منتدی اقرأ الثقافی

2006

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيب: سردانى: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدراي دانلود كتاپهياي مختلف مبراجعه: (مَنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

[www.iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)



[www.iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)

للكتب ( كوردی ، عربي ، فارسي )

15000

پوختہ

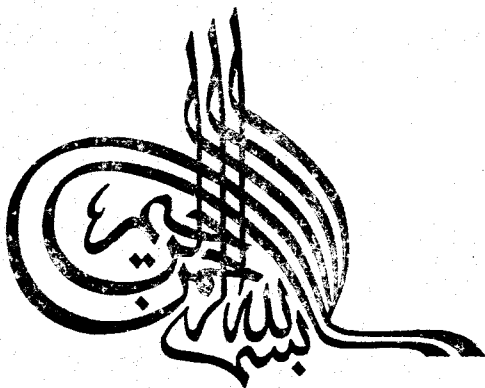
فیقہی شہریعات

بہ بہ نگہی

قورٹان و سوننتہ

نوسینی:

طارق حسن ہمدہ و ہندی



قَالَ تَعَالَى: ﴿ فَلَوْلَا نَفَرْنَا مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لَسَفَّهُوا فِي الدِّينِ . . . ﴾ (التوبة: ١٢٢)  
وَقَالَ أَيْضًا ﴿ وَمَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا . . . ﴾ (الحشر: ٧)  
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): « مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ »

[رواه البخارى (٣٣١٦) ومسلم (١٠٢٧)].

---

که ناوی کتیب: پوخته‌ی فیهی شهریهت به به‌لگه‌ی قورئان و سوننهت..

که دانانی: طارق حسن عزیز همه‌مه‌دندی.

که ژماره‌ی چاپ: چاپی پینجه‌م ﴿ چاپخانه‌ی شارستان ﴾

که تیراژ: ۱۰۰۰ دانه.

که ژماره‌ی سپاردنی (۱۶۹) ی سالی ۱۹۹۸ ی پیدراوه له لایهن و مزاره‌تی رؤشنبریه‌وه.

که مافی له چاپدان و له بهرگرتنه‌وه‌ی پاریزراوه.

منتدی پقرأ التیمی له بالوکراودکانی کتیبخانه‌ی مهریوان

## پیشہ کی

(( إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ ، نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ  
أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ ،  
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ،  
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ، وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ))

(آل عمران: ۱-۲)

﴿ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ، وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا ،  
وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ، إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴾ (النساء: ۱)

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ ، وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ، يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ  
لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ، مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾ (الاحزاب: ۷۰-۷۱)

أَمَّا بَعْدُ فَإِنَّ أَسَدِيْقَ الْحَدِيثِ كِتَابَ اللَّهِ ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيَ مُحَمَّدٍ (ﷺ) وَشَرُّ  
الْأُمُورِ مُحْدَثَاتِهَا ، وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي  
النَّارِ (۱)

برا مسلمانان کان ، بہ راستی زانستی فقیہی شرعی بہ کیکہ لہ پیروزترین و باشتین  
زانستہ کان چونکہ بہم زانستہ بہرستنه کان راست دہ کرینہ وہ ، نہو بہرستنه کان  
کہ بہستی سہرہ کی بہ لہ دروست کردنی مرؤشدا وہ کہ خوی گہورہ و مہزن دہ قہرموی:

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ (الذاریات: ۵۶)

جا نگہر چی مرؤف لہ بنہرتدا بزکاری نابیت تہنہا بہ راستی بیروباوہر (صحۃ  
الإعتقاد) نہ بیت ، وہ سہلامت بوونیشی لہ پوخلہ واتی شیرک ، ہر وہ ہا نہو بزکار  
بوونہش بہ تہواوتی نایہ تہ دی مہگہر بہ راستی بہرستنه کان (صحۃ العبادۃ) وہ  
سہلامت بوونیشی لہ پوخلہ واتی بہ دیہنراوہ کان (البدع).

(۱) نہم پیشہ کی بہ ہی دہوورتیت (خُطْبَةُ الْحَاجَةِ) کہوا پیغمبہری خوا (ﷺ) ووتار و ناموزکاری و  
وانہ کاشی بہوہ دہست پری دہ کرد ، وہ (الشیخ الألبانی) نامیلکہ بہ کی بہ سوودی ہہ بہ لہو بارہ بہرہ ،  
دہ توانیت تہ ماشای بہ کیت .

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نے فرمایا: (( مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهُ فِي الدِّينِ ))  
 واتہ: نہ گھر خوی گہورہ ویستی چاکہ بییت بہ ہر کہ سیک شارہ زای دہ کات لہ  
 شہریعتہ تدا [ابوہ البخاری (۲۳۱۶) ومسلم (۱۰۲۷)].

وہ پیروزی ومہزنی تہم زانستہ زیاتر لہ وہ دا دہر دہ کہ ویت کہ وا مرؤف لہ ہمور  
 ہلس وکوتہ کانی ژیانی دا پیوستی پی دہ کہ ویت ، نیتر چی تہ وہی لہ نیوان خوی و  
 پورہ ردگاری دا بییت یان لہ نیوان خوی و خہ لکی دا بییت ، چونکہ بہ و پتہ تی پیرہندی  
 نیوان بہندہ و پورہ ردگار توند تر دہ بییت لہ نہینی و ناشکرا دا ، بہ وہی لہ دہست نویژ  
 کرتن و نویژ کردن و زہ کات دان و پڑوو کرتن و حج کردن .. ہند دا دہ خوینریت۔

وہ بہ ویش نالای نیسلام بہرز دہ بییتہ وہ ، وہ ووشہی بہرزی (اللہ) لہ سہر زہوی دا  
 بلاو دہ بییتہ وہ بہ وہی لہ فیقھی جیہاد و غزا و پیمان و ... ہند دا دہ خوینریت۔  
 وہ ہر بہ ویش بہ دوا پیڑی حہ لالدا دہ گہر پیت ، وہ دوور دہ کہ ویتہ وہ لہ حہرام و  
 تاوان بہ وہی لہ فیقھی (معاملات) و کرین و فروشتن و سوود (ربا) و ہر کرتن .. ہند دا  
 دہ خوینریت۔

وہ ہر وہا بہ ویش دہ توانریت میرات بہ و شیوہ یہی خوا داوا کردہ دابہش بکریت  
 ومافی خاوهن مافہ کان نہ خوریت و پیشیل نہ کریت بہ وہی لہ فیقھی دابہش کردنی میرات  
 (الْفَرَائِض) دا دہ خوینریت۔

وہ بہ ویش خوشتین ژیانی ژن ومیردایہ تی بہ سہر دہ بریت و دووریش دہ بییت لہ  
 ہمور جوڑہ ستہ میکی نہ فامی ، بہ وہی لہ فیقھی (نکاح) و (طلاق) .. دا دہ خوینریت۔  
 وہ ہر وہا لہ ہمور ہوارہ کانی تری ژیاندا فیقھی شہریعتہ تی نیسلام جوانترین و  
 ریک و پیک ترین یاسایہ ، چؤن وانابیت ، شہریعتیک دانہرہ کہی (عَلِيمُ الْحَكِيمِ) بییت کہ وا  
 ہر خوی باش دہ زانیت چی بہ کہ لکہ و چیش بی کہ لکہ ...

وہ لہ ہر تہ وہی شہریعتہ تی نیسلام ہموروی دہ گہر پیتہ وہ بڑیہ ک (رَأْيِ وَاٰدِ) ، نہ گہر  
 چی جیاواز یشی تیدا دروست بووہ ، بڑیہ پیم باش بووہ لسم بہ دانانی کتیبیکی فیقھی  
 بہ زمانی کردی لہ سہر بہ لگہی ٹاہتی (قرآن) و فہرموودہی راست (کہ وا زانا فہرموودہ  
 ناسہکان کؤن و تازہ پہ سہندیان کرد بییت و بہ راستیان دانابیت) و بؤ چوونی راست تری  
 (الرَّاجِحِ) زانایانی فیقھی نیسلامی لہ ہر چوار مہزہ بہ کہ و زانایانی تریش بہ بی  
 دہ مارگیری کوربانہ بڑیہ کامیکیان ، (( چونکہ بی گومان تہ وان ہمورویان زانای پایہ

به‌رزی نسلان و به‌رده‌وام له کوشش (إجتہاد) دا بوون بز بوون کردنه‌وه‌ی نایینی پیروزنی نیسلام بز موسولمان له روانگی قورئان و سووننه‌توه ، نیتر جاری و ابووه نه‌ویان له مه‌سه‌له‌یه‌ک دا نه‌پیکاوه وه نه‌وی تریان له مه‌سه‌له‌یه‌کی تردا ، بزیه زور نا به‌جی‌یه نه‌گه‌ر نیمه ده‌مارگیری کویرانه‌مان بز به‌کیکیان هه‌بیت ، وه له هه‌موو مه‌سه‌له‌یه‌کدا هه‌ر راو بز چوونی نه‌وه له‌بزیترین ، نه‌گه‌ر نه‌یشیپیکا‌بیت ، وه راو بز چوونی نه‌وانی تر پشت گوئی بخه‌ین له هه‌موو مه‌سه‌له‌یه‌کدا ، نه‌گه‌ر پیکا‌بیتیشیان ، له راستیدا نه‌مه ستم و تاوانیکی زور گه‌وره‌یه که‌وا پای زانایه‌ک یا پای کومه‌تیک زانا بکه‌ی به‌ نایین بز موسولمانان و ناوی لی بنجی شریعتی نیسلام !! چونکه بی کرمان شریعتی نیسلام بریتیه له پالفته‌کردنی راو بز چونی راستی هه‌ر هه‌موویان ، چونکه کاتیک تو - بز نمونه - راو بز چوونی نیمامیکی پایه به‌رزی وه‌ک نیمامی (شافعی) له هه‌موو شتیکدا به‌ شریعت و نایینی راست بزانت ، نه‌وه خزی بزخوی - به‌ مه‌به‌سته‌وه بیت یان به‌ بی مه‌به‌ست - به‌ هه‌له خستنه‌وه‌ی پای نه‌و نیمامه پایه به‌رزانه‌ی تره وه‌ک نیمامی (أبو حنیفة و مالک و أحمد و... همد) له‌و رایانه‌تان که جیاوازن له گه‌ل نیمامی (شافعی) دا ، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر پای زانا شافعیان به‌ تنها هه‌لبزیریت و به‌ شریعت و نایینی بزانت نه‌وه به‌ هه‌مان شیوه به‌ هه‌له خستنه‌وه‌ی زاناکانی تره ... جا نه‌گه‌ر به‌کیک بلیت وانیه ، به‌لکو نه‌میشیان راسته و نه‌ویشیان هه‌ر راسته ، نیتر نه‌وه‌ی (شافعی) مه‌زه‌به ، نه‌وه پای شافعیان و هه‌رده‌گریت وه نه‌وه‌یشی (حنفی) مه‌زه‌به ، نه‌وه پای حنه‌فیکان و هه‌رده‌گریت و... همد !! له‌و کاتدا منیش به‌وه‌که‌سه ده‌لیم : نه‌م قسه‌یه ده‌قا و ده‌ق پیچه‌وانه‌ی (مخالف) ه له گه‌ل نایه‌تی قورئاندا ، نه‌وه‌تا خوی گه‌وره ده‌فهرمی : ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء: ۸۲) واته : نه‌گه‌ر نه‌م قورئانه له لایه‌ن غه‌یری خواوه بوایه ، نه‌وه جیاوازی زوریان تیدا ده‌بینی . که‌وا بوو شریعتی خوا ناییت هیچ جیاوازیه‌کی تیدا بیت ، چون ده‌بیت هه‌ر له شریعتی خوا دا له به‌ک کاتدا بلتی : ده‌ست نویژ له ده‌ست پیوه‌دانی پیستی نافرته ده‌شکیت وه هه‌روه‌ها ناشکیتیش ، له راستیدا نه‌مه قسه‌یه‌کی زور نا به‌جی‌یه .. نه‌مه تا‌پاده‌یه‌ک نه‌گه‌ر کابرایه‌کی نه‌خوینده‌واری تی نه‌گه‌یشتوو بیلیت ، له‌وانیه زور ناهه‌قی نه‌گریت ، به‌لام نه‌گه‌ر که‌سیک نه‌م قسه‌یه بکات که خزی به‌جی نشینی پیغه‌مبه‌ر ﴿﴾ بزانت زور

سیرہ !!!<sup>(ب)</sup> چونکہ وا دہ زانم خوینہری کورد زمان زلار پیویستی به کتیبکی وا مہیہ ، کہوا به کورتی و ناسانی حوکمہ شہرعیکان به دستہ وہ بدات له گال به لگہ کانی دا ، جا له به رنہ وہ زیاتر سوود به خش تر بیت و بتوانزیت له بہر بکریت ، حوکمہ شہرعیکانم له سہرہ وہ نویسیوہ تہ وہ و کردومہ ، به (مثن) و به لگہ کانیشم له خوارہ وہ نویسیوہ تہ وہ و کردومہ تہ (شرح).

وہ نہو سہرچاوانہی کہ زیاتر پشتم پی بہ ستوہ لہ کاتی نویسنہ وہی نہم کتیبہ دا :-

- ۱) الرُّوضَةُ النَّدِيَّةُ شَرْحُ الدَّرَرِ الْبَهِيَّةِ (مُحَمَّدُ صَدِيقُ حَسَنِ خَانَ)
- ۲) الْوَجِيزُ فِي فَهْمِ السُّنَّةِ وَالْكِتَابِ الْعَزِيزِ (عَبْدُ الْعَظِيمِ بْنِ بَدْوِي)
- ۳) فَهْمُ السُّنَّةِ (سَيِّدُ سَابِقِ)
- ۴) تَمَامُ الْمَنَّةِ فِي التَّعْلِيْقِ عَلٰى فَهْمِ السُّنَّةِ (الشَّيْخُ الْعَلَامَةُ مُحَمَّدُ نَاصِرِ الدِّينِ الْأَبْيَانِي)
- ۵) سُبُلُ السَّلَامِ (الْأَمِيرُ الصَّنَعَانِي)
- ۶) نَيْلُ الْأَوْطَارِ (الإمامُ الشُّوكَانِي)
- ۷) مَنَارُ السَّبِيلِ (إِبْنُ ضَوْيَانَ)
- ۸) التَّذْهِيبُ فِي أدَلَّةِ الْغَايَةِ وَالتَّقْرِيبِ (د. مُصْطَفَى دِيْبُ الْبَغَا)
- ۹) صَحِيْحُ مُسْلِمٍ مَعَ شَرْحِهِ (صَحِيْحُ مُسْلِمِ (النُّوَوِي))
- ۱۰) الأُمُ (الإمامُ الشَّافِعِي)
- ۱۱) الأدلَّةُ الرُّضِيَّةُ لِمَثْنِ الدَّرَرِ الْبَهِيَّةِ فِي الْمَسَائِلِ الْفِقْهِيَّةِ (مُحَمَّدُ صَبْحِي حَسَنِ الْحَلَّاقِ)
- ۱۲) صَحِيْحُ الْبُخَارِي مَعَ شَرْحِهِ فَتْحُ الْبَارِي (إِبْنُ حَجْرٍ الْعَسْقَلَانِي)
- ۱۳) سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ (الْحَافِظُ أَبِي دَاوُدَ سُلَيْمَانَ بْنِ الْأَشْعَثِ السَّجِسْتَانِي)
- ۱۴) سُنَنُ الْقُرْمِذِي وَشَرْحُهُ ثَحْفَةُ الْأَخْوَدِي (أَبُو الْعَلَا الْمُبَارَكْفُورِي)
- ۱۵) صَحِيْحُ سُنَنِ إِبْنِ مَاجَةَ (مُحَمَّدُ نَاصِرِ الدِّينِ الْأَبْيَانِي)
- ۱۶) صَحِيْحُ سُنَنِ النَّسَائِي (مُحَمَّدُ نَاصِرِ الدِّينِ الْأَبْيَانِي)
- ۱۷) الْمُحَلِّي شَرْحُ الْمُجَلِّي (الإمامُ الْجَلِيلُ إِبْنُ حَرَمِ)

(ب) یز زیاتر تی گیشتن له م مسله یه بهوانه کتیبمان لوہ لامیک بو کتیبی چہند گولیک له گولزی نیسلا لیشکەش به، که نەم مسله یه مان به پرون تر له ویدا باس کردوہ .



۱۸) الموطأ للإمام مالك مع شرحه تنوير الحوالك (السيوطي)

۱۹) فقه الإسلام وأدلته (د. وهبة الزحيلي)

۲۰) المغني والشرح الكبير (ابن قدامة المقدسي)

۲۱) مجموعة الفتاوى (شيخ الإسلام ابن تيمية)

وچندہا سہراچاوی تر....

وہ بڑے (تخریج) ہی فرمودہ کان زلذیہی جار سووم لہ کتیبہ بہ نرخہ کانی زانای پایہ بہ رزی فرمودہ ناس (مُحَمَّدُ ناصِر الدِّين الألبانی) کوہرگرتوہ ، وہک ( سلسلۃ الأحادیث الصحیحۃ ، سلسلۃ الأحادیث الضعیفۃ والموضوعۃ ، إرواء الغلیل فی تخریج احادیث منار السبیل ، احکام الجنائز ، تمام المئۃ ، صحیح جامع الصغیر ، صحیح ابی داؤد ، صحیح سنن ابن ماجۃ ، صحیح سنن الترمذی ، صحیح النسائی و...) چونکہ بہ راستی لہم چرخہ دا تاکہ کہلہ پیروی نوہ میدانہیہ ، ہر وہما سووم لہ ہندے زانای کتیبی تریش وہرگرتوہ ، بڑیہ زلذ جار نگہر فرمودہ کہ لہ پیوایہ تی (بخاری) و (مسلم) بیان لہ پیوایہ تی یہ کیکیان نہ بیت ، نوہ ناماژہم بڑ سہر چاویہ کی (تخریج) ہی نوہ فرمودہ یہ کردہ بڑ زیاتر دنیا بوون لہ پلہی فرمودہ کان . لہ کوتایدا داوام وایہ لہ خوی پورہ ردارگی جیہان کہوا سہرکہ وتوم بکات لہم کارہم دا ، بڑ نوہی توسقالیک منیش بہ شدار بیم لہ خرمہت کردنی نایینہ کہیدا ، وہ پادا شتیشم بہ چاکہ بداتوہ لہ سہری ، وہ لہ ہلہ وکہم وکوپرہ کانیشم خوش ببیت ... آمین

﴿ رَبَّنَا إِنَّا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ،

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَمَحْدَكَ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ ﴾

أبو هدی (طارق حسن) الهموئدی

محرّم / ۱۴۱۹ هجری - آیار / ۱۹۹۸ میلادی

کورداستان - کہلار

مرکہوتی تہقوا

## بہ شی پاکر دنہ وہ (الطہارۃ) جورہ کانی ٹاو (اقسام المیاء)

ٹاو پاکہ و پاک کہرہ ویشہ <sup>(۱)</sup> ، تاوہ کو شتیکی پیسی تیکہل دہبی رہنگی یان تامی یان بوئی دہگوریت ، ٹہوہ لوو حالہ تہدا لہ پاکہ و پاک کہرہ ویشہ دہری دہکات <sup>(۲)</sup> و ہیان شتیکی پاکہ تیکہل بیی رہنگی یان تامی یان بوئی بگوریت ، ٹہوہ لوو حالہ تہدا تہنہا لہ پاک کہرہ ویشہ دہری دہکات <sup>(۳)</sup>

(۱) ہیچ جیاوازیہ ک نی یہ لہ نیوان زانایاندا کہوا پاکہ و پاک کہرہ ویشہ ، خوی کہورہ لہ سورہتی (الانفال: ۱۱) دا دہفرمی: ﴿ وَيُنزَلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ ﴾ . واتہ : خوی گہورہ لہ ٹاسمانہ وہ ٹاوتان بہ سہردا دادہ بہ زینیت بو ٹہوہ ی پاکتان بکاتہ وہ پیی . وہ لہم بارہ ویشہ وہ فہرموودہ ی زور ہہ یہ ہروانہ [البخاری (۲۲۷/۲) مع الفتح و مسلم (۱۶/۵) بشرح النووی) و ابو داؤد (۸۲/۱۵۲/۱) و الترمذی (۶۹/۴۷/۱) و ابن ماجہ (۲۸۶/۱۳۶/۱) و غیرم ] .

(۲) بہ بہ لگہ ی یہ کراپی (إجماع) ی زانایانی ٹیسلام ، ہروانہ [الاجماع لابن منذر (۲۳) و مختصر بدر المنیر (۱۸) و (البحر للمہدی (۳۱/۱) و (المجموع) للنووی (۱۱۰/۱) و (المغنی لابن قدامہ (۵۲/۱)].

(۳) شتی پاکہ و ہکر ماست و سابون و ہہ ویر و ٹہوہ شتانہ ی کہ زوربہ ی جار تیکہل بہ ٹاؤ نین، ٹہگہر تیکہل بین بہ ٹاؤ لہ ناوی ٹاوی پووت دہری کات و ہک پیی بوتزیت ماستاؤ یان سابونا ٹہوہ ٹاؤہ کہ لہ پاک کہرہ ویشہ دہر دہکات بہ لام ہر بہ پاکہ دہمیتتہ وہ واتہ : ٹہگہر بدات لہ لاشہ و جل و بہرک پیویست ناکات بیشزوریت . بہ لام غوسلی پیی ناکریت و دہست نوپی پی ناکریت . ٹہمہ بو ٹہوہ شتانہ ی کہ زوربہ ی جار تیکہل بہ ٹاؤ نین ، بہ لام ٹہوہ شتانہ ی کہ زوربہ ی جار (عآدۃ) وایہ تیکہل لہ گہل ٹاؤدا و ہک قہوزہ ، ٹہوہ با رہنگ یان تام یان بوئیشی بگوریت ہر پاکہ و پاک کہرہ ویشہ .

تیبینی : ٹہوہ شتہ پاکانہ ی کہ زور بہ ی جار تیکہل بہ ٹاؤ نین ، ٹہگہر تیکہل بین بہ لام زور نہ بو ٹہوہ ہیچ کاریک ناکاتہ سہر پاک کہرہ ویشہ ٹاؤہ کہ با بوئیشی بگوریت .

جا هیچ جیاوازیه‌ک نییه ئه‌گهر ئاوه‌که زور بیت یان کهم<sup>(۴)</sup>، راوه‌ستاو بیت یان ری بکات<sup>(۵)</sup>، به کاره‌ینراو بیت یان به کار نه‌هینراو<sup>(۶)</sup>.

له بهر فرموده‌که‌ی (أُمُّ عَطِيَّةُ الْأَنْصَارِيَّةُ) (خوای لی رازی بیت) که‌وا فرموی : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هاته زوره‌وه کاتیک که که‌که‌ی وه‌فاتی کردبوو، جا فرموی : (( إغسلنها ثلاثاً أو خمساً أو أكثر من ذلك إن رأيتنَّ ، بماءٍ وسدرٍ واجعلنَّ في الآخرة كَأَفْوَراً أو شيئاً من كَأَفُورٍ )) واته: بیش‌ونه‌وه سی جار یان پینج جاریان زیاتر له‌وه ئه‌گهر به باستان بینی، به ئاو و(سدر) وه دواین جاریش (کافور)ی تیکه‌ل که‌ن یان هه‌ندیکه له (کافور) ... [رواه البخاری (۱۲۵۳/۲) و مسلم (۱۶۶۶/۲) (۱۶۲۹)].

(۴) له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا که ئاو پاکه‌و پاکه‌که‌روه‌یه تا شتیکی پیسی تی‌ده‌که‌و بیت په‌نگی یان تامی یان بونی ده‌گوریت ئه‌وه له‌و کاته‌دا پیس ده‌بیت یان شتیکی پاکی تی‌بکه‌و بیت له‌ ناوی ئاوی پووت ده‌ریکات ئه‌وه له‌ پاکه‌که‌روه‌یه‌ی ده‌ری ده‌کات، ئا له‌م بنه‌ره‌ته‌دا جیاوازی نیه ئیتر ئاوه‌که که‌م بیت یان زور. بق زیاتر دلنیا بوون له‌م باسه‌ بروانه [شرح السنّة للبخاری (۵۹/۲) و (نیل الاوطار) للشوکانی (۳۰/۱) و (جوهر النقی) لابن الترمذی الذي بنیل السنن الكبرى للبيهقي (۲۵۶/۱)].

(۵) به‌ه‌مان شیوه له‌و بنه‌ره‌ته‌ی پیشوو‌دا جیاوازی نی‌یه ئه‌و ئاوه ریج بکات یان ریج نه‌کات، بق دلنیا بوونیش له‌مه بروانه [احکام الاحکام) لابن نقی العید (۲۱/۱) و (المطی) لابن حزم (۱۸۴/۱)].

(۶) ئاوی به‌کاره‌ینراو ئه‌و ئاوه‌یه که ده‌ست نویژی پی‌گیرا بیت یان غوسلی پی‌کرا بیت، به‌لگه‌ی (تأثیر) نه‌کردنی له‌ سه‌ر (قاعدة) که‌مان فرموده‌که‌ی (جابر) ه (خوای لی رازی بیت)، که‌وا فرموی : (( جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَعُودُنِي وَأَنَا مَرِيضٌ لَا أَغْلِقُ فِتْوَضًا وَصَبَّ عَلَيَّ وَضُوءُهُ )) واته: روزیک تووشی نه‌خوشی به‌که هاتم بی هوشی خستم، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سه‌ردانی کردم، و ده‌ست نویژی گرت و ئاوی ده‌ست نویژه‌که‌ی به‌سه‌رم دا کرد [رواه البخاری (۱۹۴/۱) و مسلم (۱۳۲۲/۲) (۱۶۱۶)].

ئه‌مه به‌لگه‌ی پاکی ئاوی به‌ کاره‌ینراو، وه به‌لگه‌ی پاکه‌که‌روه‌یه‌ی فرموده‌که‌ی (رَبِيعُ بِنْتُ مُعَوَّذَةَ) (خوای لی رازی بیت) فرموی : (( أَنْ النَّبِيَّ ﷺ مَسَحَ بِرَأْسِهِ مِنْ فَضْلِ مَاءٍ كَانَ فِي يَدِهِ )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مه‌سحی سه‌ری کرد به‌پاشماوه‌ی ئه‌و ئاوه‌ی که به‌سه‌سته‌یه‌وه بوو [رواه ابوداود (۱۳۰/۹۱) و هو حديث حسن، بروانه الروضة الندية تحقيق محمد صبحي حلاق (۶۸/۱)].

## نہ وستانہی کہ پیسن (النَّجَاسَات)

نہوانہی پیسن<sup>(۷)</sup> ، پاشہ رُو<sup>(۸)</sup> و میزی مروّہ بہ گشتی<sup>(۹)</sup>

(۷) کہ پیوستہ مروّہ خزی لئ پاك بکاتہ وہ نہ گہر لہ لاشہی یان لہ جل و بہرگی دا .  
(۸) لہ بہر فہرمودہ کہی (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِي) (خوای لئ رازی بیّت) کہ وا پیغہ مہبری  
خوا (ﷺ) فہرموی : (( إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَقْلِبْ نَعْلَيْهِ وَلْيَنْظُرْ فِيهِمَا فَإِنْ رَأَى  
خَبْنًا فَلْيَمْسَحْهُ بِالْأَرْضِ وَلْيُصَلِّ فِيهِمَا )) واتہ: ہر بہ کیکتان نہ گہر ہاتن بؤ مزگہوت ،  
نہ وہ با (نقل) ہکانی دیوادیو بکاتہ وہ وتہ ماشای کات ، نہ گہر پیسیہ کی پیوہ بینی ، با بہ  
زہویدا بیساویت ، پاشان نوژی بکات [رواہ الإمام احمد (۲۰/۲) و ابوداؤد (۲۵۲/۲) مع العون وغیرہما  
بہر حدیث صحیح بروانہ صحیح ابی داؤد (۱۰۵) ] .

(۹) لہ بہر فہرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لئ رازی بیّت) کہ وا فہرموی : پیاوئیکی  
دہشتہ کی لہ مزگہوتدا ہستا میزی کرد ، جا خہلکی پہ لاماریان دا ، پیغہ مہبری خوایش  
(ﷺ) فہرموی : (( دَعُوهُ وَهَرِّقُوا عَلَيَّ بَوْلَهُ سَجَلًا مِنْ مَاءٍ - أَوْ ذُنُوبًا مِنْ مَاءٍ - فَإِنَّمَا  
بُعِثْتُ مَيِّسِرِينَ وَلَمْ تُبْعَثُوا مُعْسِرِينَ )) واتہ: وازی لئ بہینن ، پاشان سہ تلک ٹاوبکہ نہ  
سہریدا ، ٹیوہ نیراؤن بؤ نہ وہ سووک کہرہ وہ بن نہک توند و گران کہرہ وہ [رواہ البخاری  
(۲۲۲/۱) و غیرہ] .

بہ لام میزی کوی شیرہ خور (عَفْوِي) لئ دراوہ لہ شہرعدا ، لہ بہر فہرمودہ کہی  
(أُمِّ قَيْسِ بِنْتِ مُحَمَّدٍ) (خوای لئ رازی بیّت) (( أَنَّهَا أَتَتْ بِإِبْنٍ لَهَا صَغِيرٍ لَمْ يَأْكُلِ  
الطَّعَامَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ) فَاجْلَسَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي حِجْرِهِ ، فَبَالَ عَلَى ثَوْبِهِ ،  
فَدَعَا بِمَاءٍ فَنَضَحَهُ وَلَمْ يَغْسِلْهُ )) واتہ: کہ وا کورپئیکی بچوکی مینا بؤ لای پیغہ مہبری خوا  
(ﷺ) کہ - مہشتا - خورانی نہدہ خوارد ، جا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) لہ باوشی خویدا داینا  
جا میزی کردہ سہر جل و بہرگہ کہیدا ، جا نہ ویش داوای ٹاوی کرد و پئی ٹاوبہ پڑتئی کرد  
ونہ یشورڈ [رواہ البخاری (۲۲۲/۱) و مسلم (۲۲۷/۱) و غیرہ] .

وہ مہرہ ما لہ بہر فہرمودہ کہی (أَبِي السَّمْحِ) ی خزمہت کاری پیغہ مہبر (ﷺ) کہ وا:  
(حَسَن) یان (حُسَيْن) میزیان کردہ سہر سینگی پیغہ مہبردا (ﷺ) ، منیش ہاتم بیشوم ،  
نہ ویش فہرموی : (( يُغْسَلُ مِنْ بَوْلِ الْجَارِيَةِ وَيُرْسُ مِنْ بَوْلِ الْعِلَامِ )) واتہ: میزی کچ  
دہشوریت بہ لام میزی کور ٹاوبہ پڑتئی دہکرت [رواہ ابوداؤد (۲۲۲/۲) و النسائی (۱۰۸/۱) و  
ابن ماجہ (۱/۱۷۵) و غیرہ و قال ابن حجر في التلخيص (۵۰/۱) و حسنہ البخاری ، وہ بروانہ صحیح النسائی (۲۹۲) ] .

و پاش میز<sup>(۱۰)</sup> و (مَدِي) <sup>(۱۱)</sup> و خوینی چه یزوزو یسانی <sup>(۱۲)</sup> و ئازهلای مرداره‌وه <sup>(۱۳)</sup> بوو

(۱۰) به به‌لگه‌ی یه‌کرای (الإجماع) زانایان ، بروانه (المجموع) للتووی (۵۵۲/۲).

(۱۱) (مَدِي): ئاوئیکی رؤشنی سپی لیه‌که ئاتی بیرکردنه‌وه له‌جوت بوون (جماع) دهرده‌چیت به‌بئێ نه‌وه‌ی هیچ هه‌ستیکی پئێ بکریت، ئه‌م ئاوه‌یشه پیسه له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (علی) (خوای لی رازی بیئت) که پرساری له‌پیتغه‌مبه‌ر (ﷺ) کرد نه‌ویش پئێ فرموو: (( تَوَضَّأَ وَاغْسَلَ ذَكَرَكَ )) واته: ده‌ست نوێژ بگره‌وه و (ذَكَرَت) بشۆ - واته: تارات بگه‌ پاشان ده‌ست نوێژ بگره [رواه البخاری (۱۲۲/۲۳۰-۱) و مسلم (۳۰۲/۲۴۷/۱) و للفظ له].

(۱۲) خوینی چه‌یز پیسه ، له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا ئافره‌تێک پرساری له‌پیتغه‌مبه‌ری خوا کرد (ﷺ) : ئایا نه‌گه‌ر یه‌کیکمان خوینی چه‌یز دای له‌جل و به‌رگه‌که‌ی چی بکات؟ پیتغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فرمووی : (( إِذَا أَصَابَ ثَوْبًا إِحْدَاكُنَّ الدَّمَ مِنَ الْحَيْضَةِ فَلْتَقْرُصْنَهُ ثُمَّ لَتَنْضَحْهُ بِمَاءٍ ثُمَّ لِتُصَلِّي فِيهِ )) واته: نه‌گه‌ر یه‌کیکتان خوینی چه‌یز دای له‌جل و به‌رگه‌که‌ی ئه‌وه بیوه‌رینت پاشان بیداته ده‌ستدا جا ئاوی پیدای بکات و پاشان نوێژی پتوه بکات [رواه البخاری (۳۰۷/۴۱-۱) و مسلم (۲۹۱/۲۴۰-۱) و للفظ له].

وه خوینی زه‌یسانیش هه‌ر خوینی چه‌یزه‌ کۆبوه‌ته‌وه له‌ ماوه‌ی سک پیری ئافره‌تدا.

**تییبیتی** : نه‌گه‌ر خوینه‌که شوینه‌واری هه‌رمایه‌وه پاش شۆردن ، نه‌وه‌ هیچ زیانئیکی نییه ، له‌ به‌ر فرموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت): که‌وا (خَوْلَةُ بِنْتُ يَسَارٍ) فرمووی: ئه‌ی پیتغه‌مبه‌ری خوا ، من ته‌نها یه‌ک جل و به‌رگه‌ هه‌یه ، وه به‌ر جله‌یشه‌وه تووشی چه‌یز ده‌بم ؟ پیتغه‌مبه‌ری خوا یش (ﷺ) فرمووی: (( فَإِذَا طَهَّرْتَ فَأَغْسِلِي مَوْضِعَ الدَّمِ ثُمَّ صَلِّي فِيهِ )) واته: جا نه‌گه‌ر پاک بوویه‌وه ئه‌وه شوینی خوینه‌که بشۆ ، پاشان نوێژی پتوه بکه ، ووتی: ئه‌ی پیتغه‌مبه‌ری خوا نه‌گه‌ر شوینه‌واری هه‌رمایه‌وه ؟ فرمووی: (( يَكْفِيكَ الْمَاءُ وَلَا يَضُرُّكَ أَثَرُهُ )) واته: ته‌نها ئاووت به‌سه و شوینه‌واری هیچ زیانئیکت پئێ ناگه‌یه‌نیت [رواه ابو دلود (۳۶۱/۲۶/۲) و البیهقی (۴۰۸/۲) و موحدیث صحیح بروانه صحیح ابی دلود (۳۵۱)].

(۱۳) له‌ به‌ر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت)، که‌وا پیتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی: (( إِذَا دَبَّحَ الْإِهَابُ فَقَدْ طَهَّرَ )) واته: نه‌گه‌ر پیست خۆشه بکریت پاک ده‌بیته‌وه ، کاتێک که‌دای به‌لای کاورئیکی (مِمْوَنَةَ) دا مردار بوویوه‌وه ئه‌ویش فرمووی : (( أَلَا أَنْتَفَعْتُمْ بِهَايَهَا ؟ )) واته: ئایا بۆ سوود له‌ پیسته‌که‌ی وه‌رناگرن ؟ جا ئه‌م فرموده‌ی فرموو [الحدیث رواه مسلم (۲۷۷/۱) ۳۶۴، ۳۶۶] و غیره. جا ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌که‌ مرداره‌وه بوو پیسه ، بۆیه پیسته‌که‌ی به‌خۆشه‌کردن پاک ده‌بیته‌وه.

ولیکی سهگ<sup>(۱۴)</sup> وپاشه پړو و میزی نازهلی گوشتی نه خوریت<sup>(۱۵)</sup> و گوشتی بهراز<sup>(۱۶)</sup> جگه له مانه هه مووشتیکی تر پاکه<sup>(۱۷)</sup>.

## چون پیسی پاک ده کړیته وه

### (كَيْفِيَّةُ تَطْهِيرِ النَّجَاسَةِ)

شتی پیسی به شور دن پاک ده بیته وه<sup>(۱۸)</sup>، به شیوه یه که هیچ شویننه واریکی نه و پیسی یه ی پیوه نه مینیت<sup>(۱۹)</sup>.

(۱۴) له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) که واپتغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( طَهْرُ إِثْمَانٍ إِذَا وَلِيَ فِيهِ الْكَلْبُ أَنْ يَغْسِلَهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ أَوْ لَاهُنَّ بِالطَّرَابِ )) واته: نه گهر سهگ ده می خسته ناو قاپی هریه کیکتانه وه، با چی تیدایه بیریزیت پاشان حوت جار بیشوات جاری یه که میان به خول [رواه مسلم (۹۷/۲۳۴/۱) وغیره].

(۱۵) له بهر فرموده که ی (إِبْنُ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بیت) که واپتغه مبهری خوا (ﷺ) چوو ده ست به ناو بگه یه نیت، جا فرمانی پی کردم سی به ردی بو بینم، منیش دوو به ردی دوزیه وه و به دوی سی یه میاندا گهرام نه بوو، جا ترسه قولیکم بو هینا پتغه مبهری خواش هر دوو به رده که ی لی وه رگرم و ترسه قوله که یسی فری دا و فرموی: (( هَذَا رِكَسٌ )) واته: نه مه پیسه [رواه البخاری (۱۰۶/۲۵۶/۱) وغیره].

(۱۶) له بهر فرموده که ی خوای گوره له سوره تی (الأنعام آیه: ۱۴۵) دا که ده فرمی: ﴿ أَوْ لَحْمٍ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ ﴾ واته: یان گوشتی بهراز که به راستی پیسه .

(۱۷) چونکه له بنه رده ت (الأصل) دا هه مووشتیک پاکه (الأصل فِي الْأَشْيَاءِ الطُّهَارَةُ) وه نابیت به هیچ شتی که بوو تریت پیسه مه گهر به به لگی شهرعی، وه نیمه ش جگه له وانه ی که باسما ن کرد هیچ به لگه یه کی راستمان نییه له سهر پیستی هیچ شتیکی تر، وه نه و به لگانه ی که هندیک زانا ده بیته وه بو سه لماندن پیستی شتی تر - وه که: (مَنِي) و خوین و بی باوه (مُشْرِك) و .. یان پاست نین، یان نه و و اتایه ناگه یه نن، بپوانه [الأدلة الرضية (۲۳ - ۲۵)]، که به کورتی له ویدا باسی کړوه .

(۱۸) به وه ی به ناو بیشوریت وه که له شهرعدا هاتوه، وه که فرموده که ی (أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ) بپوانه (پ ۱۲).

(۱۹) شویننه واریش، په رنگ و بون و تامه، چونکه به وانه دا ده ناسریت، کاتیک که نه وانه ی نه ما نه وه نه و پیسی یه پاک ده بیته وه، کاتیک نه گهر توانا هه بوو لاپریت، به لام نه گهر پاش هول دانیش هر پاک نه بوویه وه، وه که په نگی خوین، نه وه له و کاته دا شهرع لی ده بووریت وه که باسما ن کرد، بپوانه تیبینی سهر (پ ۱۲).

وہ ئەمە بنەرەت (الأصل) ە لە پاک کردنەو ەدا هیچ جینگە ی ناگریتەو ە مەگەر بە بەلگە ی شەرعی (۲۰)، و ە ئەو ە ی بە شۆردن نە توانریت پاک بکریتەو ە ئەو ە یان ئاوی بە سەردا دە کریت (۲۱) و ە یان ئاوی لی ە لە دە کیشریت (دەردە کسریت) تا شوینەواری پیسی یە کە نامینیت (۲۲)، و ە ەرو ە ها گۆرانی شتیکی پیس بو شتیکی پاک، خۆی پاک بوونەو ە یە (۲۳).

(۲۰) ئا (أصل) ە لە پاک کردنەو ەدا بە بەلگە ی زۆر ، لە و ە فەرموودە ی: ((إِنَّ الْمَاءَ طَهُورًا لَا يُجَسُّهُ شَيْءٌ)) [رواه ابو داود (۱/۱۲۷/۶۷) و الترمذی (۱/۴۵/۶۶) و النسائی (۱/۱۷۴) و صحیح الألبانی فی الإرواء (۱۴)].

و ە ئەو ە ی شە ی کە شەرعی پێگای پێداو ە ، پاک کردنەو ە ی پێلاو بە ساوینی بەزەویدا ، لە بەر فەرموودە کە ی (أبو سعید) لە (پ ۸) ، و ە پاک کردنەو ە ی پایی دریزی جل و بەرگی ئافرەت ، لە بەر فەرموودە کە ی (أُمُّ سَلَمَةَ) کە و ە ئافرەتێک پرسیاری لی کرد لە بارە ی جل و بەرگە کە ی ەو ە کە دریزیو بەزەویدا دەخشیت و ە بە سەر شوینی پیسیشدا تێپەر دەبیست ؟ جا ئەویش فەرمووی: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((يَطْهَرُهُ مَا بَعْدَهُ)) و ە تە: پاشی خۆی پاک دەکاتەو ە [رواه ابو داود (۲/۴۴/۳۷۹) و الترمذی (۱/۹۵/۱۴۳) و ابن ماجه (۱/۱۷۷/۵۳۱) و مو حدیث صحیح بروانە صحیح ابن ماجه (۴۲۰)].

(۲۱) و ە ک فەرموودە کە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیست) بروانە (پ ۹).

(۲۲) و ە ک بیر ، ئەگەر شتیکی پیسی تی بکویت ، ئەو ە شتە پیسە کە دەردە کریت ، پاشان لە ئاوە کە ی ە لە دە کیشریت تا پەنگ و تام و بوئی پیسی کە نامینیت .

(۲۳) و ە ک گۆرانی پیسی مروف بو خۆل ، ئەگەر پاشەرو ی مروف ماو ە یە ک ی بە سەردا بۆی و گۆرا و بوو بە خۆل ، ئەو ە ئەو خۆلە پیس نییە ، چونکە نیستا خۆلە ، و ە خۆلیش پاکە ، بو زیاتر تی گە یشتن لە م مەسە لە یە بروانە [سَبِيلُ الْجُرْمِ ي نِيَامِي (شوکانی) (۱/۵۲)].

## دہست بہ ناو کہ یاندن (قضاء الحاجة)

پیویست (واجب) ہ لہ سہر ئو کہ سہی دہست بہ ناو دہگہ یہ نیت دور  
بکہ ویتہ وہ تا کہس چاوی لی نہ بیت<sup>(۲۴)</sup> ،

(۲۴) لہ بہر فرمودہ کہی (جابر) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی (( خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي سَفَرٍ ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَأْتِي الْبَرَارَ حَتَّى يَنْعَيْبَ فَلَا يُرَى )) واتہ: لہ گہل پیغہ مہری خوادا (ﷺ) دہرچوین بؤ سہ فہرک ، وہ پیغہ مہری خوا ہرگیز دہستی بہ ناو نہ دہگہ یاند تا تہ او وون دہ بوو وکس نہ یدہ بینی [رواہ ابوداؤد (۲/۱۹/۱) وابن ماجہ (۱/۲۳۵/۱) ومذا لفظہ وهو حدیث صحیح بپوانہ صحیح ابوداؤد (۲) وصحیح ابن ماجہ (۲۶۸) بنحوہ ] .

### تیبیتی :

دروستہ کہ سیک ئہ گہر بہ تہنہا میزی کرد دور نہ کہ ویتہ وہ ، بہ مہرچیک عہ ورتہی نہ بینریت ، لہ بہر فرمودہ کہی (حَدِثَةُ بَنِ الْيَمَانِ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی: (( كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فَأَنْتَهَى إِلَيَّ سَبَاطَةَ قَوْمٍ ، فَبَالَ قَائِمًا فَتَنَحَّيْتُ فَقَالَ: أَدْنُهُ ، فَدَنَوْتُ حَتَّى قَمْتُ عِنْدَ عَقْبِيهِ ، فَتَوَضَّأَ ، فَمَسَحَ عَلَيَّ حُفْيِهِ )) واتہ: لہ گہل پیغہ مہری خوادا (ﷺ) بووم جا گہ یشتہ سہر زیلکوان (شیوی) قہومیک ، بہ پیوہ میزی کرد ، جا منیش سہرم داخست ، ئہ ویش فرموی نزیک بہر وہ ، منیش نزیک بومہ وہ لی تا لہ پشتیوہ راوہ ستام ، جا دہست نوژی گرت و مہسحی لہ سہر خوفہ کانی کرد [رواہ مسلم (۲۷۲/۲۲۸/۱) والترمذی (۱۲/۱۱/۱) والبخاری (۲۲۵/۳۲۹/۱) وبقیة الجماعة] .

وہ (ابن عمر) (خوای لی رازی بیت) دہیفہ رمو: (( أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا أَرَادَ الْحَاجَةَ لَمْ يَرْفَعْ ثَوْبَهُ حَتَّى يَدْنُو مِنَ الْأَرْضِ )) واتہ: پیغہ مہری خوا (ﷺ) ئہ گہر ویستی دہست بہ ناوگہ یاندنی ببواہ ، جلہ کانی بہر ز نہ دہ کردہ وہ تا نزیک دہ بوویہ وہ لہ زہوی -- بؤ ئوہی عہ ورتہی نہ بینریت - [رواہ ابوداؤد (۱۴/۳۱/۱) ، والترمذی (۱۴/۱۱/۱) من حدیث انس وهو حدیث صحیح بپوانہ صحیح ابی داؤد (۱۱) والسلسلة الصحيحة (۱۰۷۱) وصحیح الجامع (۴۶۵۲)] .



وہ لہو شوینانہ دا دانہ نیشیت کہ لہ شہر عدا قہدغہی لی کرا بیت<sup>(۲۵)</sup> ، وہ پوو لہ قبیلہ نہکات و پشیشی تی نہکات<sup>(۲۶)</sup> ، وہ پیویست (وَأَجِبْ) خُو پاك کردن وہ کہ بہ سئ بہرد کہم تر نہبیت ، یا ہرشتیک جینگہی بہرد بگریتہ وہ ، بہمہرجیک قہدغہیشی لی نہکرا بیت ، وہ بہ دەستی راستیش خوی پاک نہکاتہ وہ<sup>(۲۷)</sup> ،

(۲۵) لہ واتہ فرمودہ کانی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہ وا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِنْقُوا اللَّاعِنِينَ )) واتہ: خُو پیاریزن لہ و دوانہی کہ دہبنہ ہوی نہ فرت (لَعْنَةُ) لی کردنی خہ لکی ، ووتیان: نہی پیغہمبہری خوا نہ و نووشتہ چین کہ دہبنہ ہوی نہ فرت ؟ نہ ویش فرموی: (( الَّذِي يَتَخَلَّى فِي طَرِيقِ النَّاسِ أَوْ فِي ظِلِّهِمْ )) واتہ: نہ وہی لہ ریگای خہ لکیدا دەست بہ ناو بگہیہ نیت یان لہ سیبہریان دا \_ کہ تیددا دادہ نیشن ویشوو دەدہن \_ . [رواہ مسلم (۲۶۹/۲۲۶/۱) و ابودلود (۲۵/۴۷/۱) ، و بی روایۃ لابی دلد (۲۶/۲۸/۱) و ابن ماجہ (۲۲۸/۱۱۹/۱) و غیرما ، عن (مَعَاذُ بَنِ جَبَل) کہ وا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِنْقُوا الْمَلَاعِنَ الثَّلَاثَ ، الْبَرَّازَ فِي الْمَوَارِدِ ، وَقَارِعَةَ الطَّرِيقِ ، وَالظِّلِّ )) واتہ: خوتان لہ و سیانہ پیاریزن کہ دہبنہ ہوی نہ فرت (لَعْنَةُ) لی کردنی خہ لکی: دەست بہ ناو گہ یاندن لہ شویتنی ناو ہینانی خہ لکی و لہ سہر ریگای خہ لکی و لہ سیبہر دا . وہ فرمودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوای لی رازی بیت) کہ وا فرموی: (( أَنْ النَّبِيَّ ﷺ )) نَهَى أَنْ يُبَالَ فِي الْمَاءِ الرَّأكِدِ )) واتہ: پیغہمبہری خوا (ﷺ) قہدغہی کردوہ لہ میز کردنہ ناو ناوی پاوہ ستاو دا [رواہ مسلم (۲۸۱/۲۳۵/۱) و النسائی (۳۴/۱) و ابن ماجہ (۳۴۷/۱۲۴/۱)].

وہ فرمودہ کہی (حُمَيْدُ الْحَمِيرِي) کہ وا فرموی: گہ یشتہ بہ پیاوئک ہاوہ لیتی پیغہمبہری خوای (ﷺ) کردبوو وہ کہ چون (أَبُو هُرَيْرَةَ) ہاوہ لیتی کردوہ ، جاپئی ووم: (( نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَمْتَشِطَ أَحَدُنَا كُلَّ يَوْمٍ ، أَوْ يَبُولَ فِي مَغْسِلِهِ )) واتہ: پیغہمبہری خوا (ﷺ) قہدغہی لی کردین کہ وا بہ کیکمان ہموو روژئک سہر شانہ بکہین یان میز بکہینہ نہ و شویتنی کہ خومانی تیدا دە شوژین [رواہ ابودلود (۲۸/۳۰/۱) و النسائی (۲۳۲)].

(۲۶) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو أَيُّوبَ الْأَنْصَارِي) (خوای لی رازی بیت) کہ وا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِذَا أَتَيْتُمُ الْغَائِطَ فَلَا تَسْتَقْبِلُوا الْقِبْلَةَ وَلَا تَسْتَدْبِرُوهَا وَلَكِنْ شَرُّقُوا أَوْ غَرِّبُوا )) واتہ: نہ گہر چوونہ سہر ناو نہ وہ نہ پوو لہ قبیلہ

ونه‌پشتیشی تی بکن ، به لکو پوو له پوژه‌لات بکن یان له پوژاوا ، جا (أبو أيوب) ده‌یفرموو: کاتیک که هاتینه (شام) بینیمان ناو ده‌سته‌کان پوو به‌ره و قبیله دروست کراون ، جا نیمه‌ش لار ده‌بووینه‌وه وداوای لی بوردنمان له خوای گه‌وره ده‌کرد [رواه البخاری (۲۹۸/۴۹۸/۱) ومسلم (۲۶۴/۲۲۴/۱) وغیرهما].

(۲۷) له بهر فرموده‌که‌ی (سَلْمَانُ الْفَارِسِيُّ) (خوای لی رازی بیته) که‌وا پییمان ووت: ئیوه پیته‌مبه‌ره‌که‌تان هه‌موو شتیکی فیر کردون ته‌نانه‌ت پیسی کردنیش ؟ نه‌ویش فرمووی: (( أَجَلٌ ، لَقَدْ نَهَانَا أَنْ نَسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةَ لِعَانِطٍ أَوْ بَوْلٍ ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِالْيَمِينِ ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِأَقْلٍ مِنْ ثَلَاثَةِ أَحْجَارٍ ، أَوْ أَنْ نَسْتَنْجِيَ بِرَجِيعٍ أَوْ بِعَظْمٍ )) واته: به‌لی ، بۆ - ده‌ست به‌ ناوگه‌یاندن - پیسی بیته یان میز قه‌ده‌غی لی کردوین پوو له قبیله بکه‌ین ، یان به‌ ده‌ستی راست خۆ پاک بکه‌ینه‌وه ، یان به‌ سئ به‌رد که‌متر خۆ پاک بکه‌ینه‌وه ، یان به‌ پاشه‌پۆ و ئیسک خۆ پاک بکه‌ینه‌وه \_ جا ئیتر نه‌و پاشه‌پۆو ئیسقانه‌ی هه‌ر شتیکی بیته هه‌ر دروست نییه \_ [رواه مسلم (۳۶۲/۲۲۲/۱) والترمذی (۶۶/۱۳/۱) و ابودلود (۷/۲۴/۱) وغیرهما].

وه هه‌روه‌ها باشتروایه به‌ ناو خۆی پاک بکاته‌وه ، له بهر فرموده‌که‌ی (أَنَسُ) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فرمووی: (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَدْخُلُ الْخَلَاءَ ، فَأَحْمِلُ أَنَا وَغُلَامٌ نَحْوِي إِدَاوَةً مِنْ مَاءٍ وَعَنْزَةً ، فَيَسْتَنْجِي بِالْمَاءِ )) واته: پیته‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌چوو بۆ سه‌ر ناو ، جا من و مندالکی وه‌ک خۆم ، کوونه‌یه‌ک (إِدَاوَةً) ناوو دار(عَنْزَه) یه‌کمان به‌ده‌سته‌وه ده‌گرت و پۆیمان ده‌برد جان‌ه‌و خۆی به‌ناوگه‌ پاک ده‌کرده‌وه)) [رواه البخاری (۱۰۲/۲۰۲/۱) ومسلم (۲۷۱/۲۲۷/۱) والنسائی (۴۲/۱) وایس عنده‌ ذکر (العنزة)].

وه زه‌که‌ریشی به‌ ده‌ستی راستی نه‌گرت، له بهر فرموده‌که‌ی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی رازی بیته) که‌وا پیته‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی: (( إِذَا بَالَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَمَسُّ ذَكَرَهُ بِيَمِينِهِ وَلَا يَسْتَنْجِي بِيَمِينِهِ )) واته: نه‌گه‌ر یه‌کیکتان میزتازان کرد نه‌وه با به‌ ده‌ستی راستی زه‌که‌ری نه‌گرت وه‌ خۆیشی به‌ ده‌ستی راست پاک نه‌کاته‌وه [رواه ابن ماجه (۳۱۰/۱۱۲/۱) ومذا لفظه‌ ورواه البخاری (۱۰۴/۲۰۴/۱) ومسلم (۲۶۷/۲۲۰/۱) وغیرهم مطولا ومختصرا].

وہ لہ پیشدا پہنا بگریتہ خوا<sup>(۲۸)</sup> وہ لہ پاشیشدا داوای لی بووردنی لی بکہیت<sup>(۲۹)</sup>.

(۲۸) لہ بہر فرمودہ کہی (آنس) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) ہر کاتیک ویستی بویہ بجوایہ بؤ سہر ناوردہ یفرموی: (( اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ )) واتہ: ئەی خوایہ من بہنات پئ دەگرم لہ نئیرینہی جنۆکە ومیپینہکانیان [رواہ البخاری (۱/۲۴۲/۱۴۲) ومسلم (۱/۲۸۳/۳۷۵)]. ہر وہا سوننتہ لہ پیشیدا بلیت (بِسْمِ اللَّهِ) ، لہ بہر فرمودہ کہی (علی) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرموی: (( سِرُّ مَا بَيْنَ الْجَنِّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ إِذَا دَخَلَ أَحَدُهُمُ الْخَلَاءُ أَنْ يَقُولَ بِسْمِ اللَّهِ )) واتہ: پەردەہی نئوان (جن) و عہورەتی ئادەمیزاد کاتیک چووہ ناوردەستخانہ وہ ئەوہیہ بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ) [رواہ الترمذی (۲/۵۹/۶۰۲) و ابن ماجہ (۱/۱۰۹/۲۹۷) وەرو حدیث صحیح بیوانہ الإرواہ (۵۰) و صحیح الجامع (۳۶۱۱)].

(۲۹) لہ بہر فرمودہ کہی (عائشہ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) ئەگەر دەرچوایہ لہ ئاودەستخانہ دەیفرموی: (( غُفْرَانُكَ )) واتہ: داوای لی بووردنست لی دەکەم خوایہ [رواہ أبو داود (۱/۵۲/۳۰) و الترمذی (۱/۷/۷) و غیرہما وەرو حدیث حسن بیوانہ الإرواہ (۵۲) و صحیح ابی داود (۲۲) و صحیح الجامع (۴۷۰۷)].

### چەند تییبتییەک:

(أ) باش وایہ لہ کاتی چوونہ ژوورە وہ بؤ ئاودەستخانہ بہ پئی چپ بجیتە ژورە وہ ، و لہ کاتی دەرچوونیشدا بہ پئی راست دەرچیت ، چونکہ لہ فرمودہ دا ہاتوہ کہوا لای راست بہ کار بہینریت بؤ شتی پاک و پیروز ، و لای چەپیش بؤ شتی پیس و بی پیز ، لہ و فرمودانہ فرمودہ کہی (عائشہ) (خوای لی رازی بیت) بیوانہ (پ ۴۲) .

(ب) مەندیک لہ زانایان دەلین دروست نییە شتیک لہ گەل خۆیدا بباتە سەر ئاودە کہوا ناوی خوا یان ناوی پیغہمبہری خوا (ﷺ) تیدا بیت ، و بہ لگەشیان فرمودہ کہی (آنس) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی: (( أَنْ النَّبِيِّ لَيْسَ خَاتَمًا نَقَشَهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ، فَكَانَ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءُ وَضَعَهُ )) واتہ: پیغہمبہری خوا (ﷺ) موستیلەہکی لہ پەنجەکانی دەکرد (نقش) (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) لہ سەر کردبوو ، جا ئەگەر بجوایہ تە سەر ئاودا دیدە کەند [رواہ أبو داود (۱/رقم/۱۹) و الترمذی (رقم/۸۸، ۱۷۴۶) و ابن ماجہ (رقم/۲۰۳) و النسائی (رقم/۵۲۲۸) وەالحاکم وەذا لفظہ و قال أبو داود: هذا حديث منكر ، وقال النسائي: هذا حديث

غیر محفوظ ، و أشار الدار قطنی إلى شذوذه ، وصححه الترمذی ، وقال النورى: هذا مریدود علیه ، وقال الحافظ: إنّه معلول ، وه به شی دووه‌می فرموده‌که (شیخ البانی) (تضعیف) ده‌کات له (المشكاة: ۲۴۲) و (ضعیف أبی داود: ۴۸) بیوانه (ضعیف الجامع رقم: ۴۲۹۰) . [ جا (حُكْم) ی (شَرَعِی) یش به فرموده‌ی (ضَعِيف) دانامه زریّت ، جا هتا نه‌گه‌ر فرموده‌که (صَحِيح) یش بوايه هه‌ر نه‌ده‌بوه به‌لگه له سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا هه‌رامه شتیک ناوی خوا یان ناوی پیغه‌مبه‌ری تیدا بییت دروست نه‌بیّت به‌ریته ناو ده‌ستخانه‌وه ، چونکه نه‌وه کاتیك وایه نه‌گه‌ر ترسی هه‌بوو شتیکی پیس لیتی بدات ، جا نه‌گه‌ر نه‌وه ترسه‌ی نه‌بوو ، به‌وه‌ی له گیرفانیدا بوو یان له شوینیکی تردا ترسی پیس بوونی نه‌بوو نه‌وه هیچی تیدا نییه نه‌گه‌ر بیشی باته ناو ده‌ستخانه‌وه ، وه نه‌مه‌یش تاییهت نییه به‌ ناو ده‌ستخانه‌وه به‌لکو له هه‌ر شوینیکی تریشدا هه‌ر ناییت به‌ناییت شتی پیس لیتی بدات .

(ج) میز کردن به پیوه دروسته ، له به‌ر فرموده‌که‌ی (حَدِيقَةُ بَنُ الْيَمَانِ) (خوای لی رازی بیّت) که‌وا فرمودی: (( كُنْتُ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ ) فَانْتَهَى إِلَي سُبَاطَةَ قَوْمٍ ، فَبَالَ قَائِمًا فَتَنَحَّيْتُ فَقَالَ: أَدْنُهُ ، فَدَنَوْتُ حَتَّى قَمْتُ عِنْدَ عَقْبَيْهِ ، فَتَوَضَّأَ ، فَمَسَحَ عَلَي خُفَيْهِ ))

واته: له که‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) بووم جا که‌یشته سه‌ر زیلکوان (شیوی) قه‌ومیک ، به‌ پیوه میزی کرد ، جا منیش سه‌رم داخست ، نه‌ویش فرمودی نزیک به‌ره‌وه ، منیش نزیک بوومه‌وه لیتی تا له پشتیوه پاره‌ستام ، جا ده‌ست نوژیی گرت و مه‌سحی له سه‌ر خوفه‌کانی کرد [ رواه مسلم (۲۲۲/۲۲۸/۱) و الترمذی (۱۲/۱۱/۱) و البخاری (۲۲۵/۲۲۹/۱) و بقية الجماعة ] .

به‌لام زوریه‌ی جار به‌ دانیشتنه‌وه میزی کردوه ، له به‌ر فرموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیّت) که‌وا فرمودی: (( مَنْ حَدَّثَكُمْ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يَبُولُ قَائِمًا فَلَا تُصَدِّقُوهُ ، مَا كَانَ يَبُولُ إِلَّا قَاعِدًا )) واته: هه‌ر که‌سیک بزی گیرانه‌وه که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ پیوه میزی کردوه باوه‌ری پی مه‌که‌ن ، نه‌و میزی نه‌ده‌کرد مه‌گه‌ر به‌ دانیشتنه‌وه [ رواه الترمذی (۱۲/۱۰/۱) و النسائي وهو حديث صحيح بیوانه سلسله الاحادیث الصحیحة (۲۰۱) و صحیح النسائی (۲۹) ] .

نه‌م فرموده‌یه‌ی (عَائِشَةُ) هیچ دژایه‌تیه‌کی فرموده‌که‌ی (حَدِيقَةُ) ناکات ، چونکه (عَائِشَةُ) باسی بینینی خزی ده‌کات و (حَدِيقَةُ) یش باسی بینینی خزی ، وه له (أَصُولُ الْفَقْهِ) یشدا زانراوه که‌وا (الْمُثَبِّتُ مُقَدَّمٌ عَلَى النَّافِي عِنْدَ التَّعَارُضِ لِأَنَّ مَعَهُ زِيَادَةَ عِلْمٍ) واته: له‌یکاتی دژایه‌تی کردنی دوو فرموده‌وه دا ، نه‌و فرموده‌یه‌یان که (إثبات) ی شتیک ده‌کات ، پیش نه‌وه‌یان ده‌خریت که (نفي) ده‌کات ، چونکه نه‌وه‌یان که (إثبات) ی

دہکات زانیاریہ کی زیارتی پی-یہ . جا فرمودہ کہی (حَدِيثًا) (مُثَبَّت) ہ ، وہ فرمودہ کہی (عَائِشَةُ) ہ (تَافِي) یہ کہوا ابو فرمودہ کہی (حَدِيثًا) پیش دہ خَرِيْت کہ (مُثَبَّت) ہ ، کہ و ابو د روستہ میز کردن بہ پیوہ ، نہ گہر چی تا بکَرِيْت بہ دانیشتنہ وہ باشترہ ، چونکہ وہ ک دایکہ (عَائِشَةُ) دہی گَیْرِيْتہ وہ رُوْد جَار پیغہ مہبری خوا (ﷺ) بہ دانیشتنہ وہ میزی کردوہ .

(د) چہ ند شتیک ہ یہ پیی دہ و و تَرِيْت (سُنَنُ الْفِطْرَةِ) واتہ : سوننتی ہ موو پیغہ مہبران بوہ ، (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خَوَالِي لِي رَازِي بَيْت) فرمووی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فرمووی : ((خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ ، الْإِسْتِخْدَاكُ وَالْحِنَانُ وَقَصُّ الشَّارِبِ وَتَثْفُ الْإِبْطِ وَتَقْلِيمُ الْأَظْفَرِ)) واتہ : پیئچ شت لہ (فِطْرَةَ) ن - لہ سوننتی پیغہ مہبرانہ - : تاشینی مووی عورہت (پاش و پیش) و ختہ نہ کردن (کوہو کچ) و بہر سمیل (شوارب) گرتن و ہ لگہ ندنی مووی بن بال ، نیتوک کردن [رواہ البخاری (۵۸۸۹/۲۳۴/۱۰) و مسلم (۲۰۷/۲۲۱/۱) و غیرہما] .

وہ ہ روہا لہ فرمودہ کہی (عَائِشَةُ) (خَوَالِي لِي رَازِي بَيْت) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فرمووی : ((عَشْرٌ مِنَ الْفِطْرَةِ ، قَصُّ الشَّارِبِ وَإِعْقَاءُ اللَّحْيَةِ وَالسَّوَاكُ وَإِسْتِنْشَاقُ الْمَاءِ وَقَصُّ الْأَظْفَرِ وَغَسْلُ الْبَرَاجِمِ وَتَثْفُ الْإِبْطِ وَحَلْقُ الْعَانَةِ وَإِتْقَاصُ الْمَاءِ - يَعْنِي الْإِسْتِنْجَاءَ -)) واتہ : دہ (۱۰) شت لہ (فِطْرَةَ) ن : بہر گرتنی سمیل (شوارب) و ہیشتنہ وہی پیش ، و سیاوک کردن ، و ناوہ لدانہ لووت و نیتوک گرتن و شورندی گریی بہنجہ کان ؛ و ہ لگہ ندنی مووی بن بال ، و تاشینی مووی عورہت و حق پاک کردنہ وہ لہ میز و پیسی ، (مُصْنَعِب) - یہ کیکہ لہ وانہی فرمودہ کہ دہ گَیْرِيْتہ وہ - فرمووی : وہ دہ (۱۰) یہ م لہ یاد چوہ ، نہ گہر (( الْمَضْمُضَةُ )) واتہ : نہ گہر ناوہ لدانہ دہم نہ بیت [رواہ مسلم (۲۶۱/۲۲۲/۱) و ابوداؤد (۵۹/۷۹/۱) و غیرہما] .

## دست نویز (الوضوء)

### پایہ گانی<sup>(۲۰)</sup> دست نویز (أركان الوضوء)

نیہتی دست نویز گرتن<sup>(۲۱)</sup> و شورڈنی پوومت (دم و چار) و شورڈنی ہردو دست لہ گہل ٹنیشکھکان دا و ہم مسح کردنی سہر و شورڈنی ہردو پین لہ گہل قاپہرہ قہکان دا و بھجی ہینانی ٹم پایانہ بہرین<sup>(۲۲)</sup>

(۲۰) مہبستان بہ پایہ لہ ہر پرستنیکا ، ٹرہیہ کہ لہ ناوی پرستنہ کہ دایہ و بہ نہ کردنی ٹو پرستنی پی بہ تال دہ بیٹہ ، بق نمونہ وہ (رکوع) بردن یا (سجود) بردن لہ نویزدا پایہ (رکن) ، لہ ناوی نویزہ کہ دایہ و بہ نہ کردنی نویزہ کہ بہ تال دہ بیٹہ ..

(۲۱) لہ فرمودہی خوی گورہ لہ سورہتی (المائدۃ: ۶) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا...﴾ واتہ: ٹی ٹوانہی کہ باوہ پتان ہیناوہ ٹہ گہر ویستقان بوو بق نویزہ لسن ٹوہ .. ، وہ ہر وہا لہ ہر فرمودہ کہی (عَمْرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوی لی رازی بیت) کہوا پیقہ مہبری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ ... )) واتہ: بہ راستی کردہ وہکان ہموو بہ نییہتہ ... [ابوہ البخاری (۱/۹/۱) و مسلم (۱۹۰۷/۱۵۱۵/۳) وغیرما].

تیبینی: شوینی نیہت تنہا دلہ ، وہ ووتنی بہ دم دایہ تراوہ (بدعہ) ، پیقہ مہبری خوا خوی بہ دم نہ بیوتہ ، وہ فرمانیشی پی نہ کردہ ، ونہیشیکرہ بہ سونہ تیش بق ٹومہتہ کہی ، وہ ہاوہ لان و شوین کہ وتوان و شوین کہ وتوانی ٹوانیش ہیجان بہ دم نیہ تیان نہ ہیناوہ ، بہ لکو ٹمہ تنہا رای کہ سانیکہ لہم دایہ دا ، وہ پای کہس نایتہ شرع ، وہ باشترین پیباز پیبازی پیقہ مہبری خواہ (ﷺ) .

(۲۲) لہ ہر فرمودہی خوی گورہ لہ سورہتی (المائدۃ: ۶) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ .. واتہ: ٹی ٹوانہی کہ باوہ پتان ہیناوہ ٹہ گہر ہستان بق نویز ٹوہ پوومتان و ہردو دستتان لہ گہل ٹنیشکھ کانتاندا بشون ، وہ سہرتان مسح بکن ، وہ ہردو پیتان لہ گہل قاپہرہ قہ کانتان دا بشون .

## چہند تیبیتی یہک :

(۱) **ہندیک لہ زانایان دلین:** بہ ریز کردنی پایہ کانی دست نویژ (تَرْتِيبُ اَرْكَانِ الوُضُوءِ) لہ پایہ کانی دست نویژ نیبہ ، بہ لگو سوننتہ تہ ، وہ بہ لگہ شیان فرمودہ کہی (مَقْدَامُ بِنْ مَعْدِ يَكْرُبِ) (خوای لی رازی بیت) کہ وا فرمووی: (( اَتَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ) بَوْضُوءٌ ، فَتَوَضَّأَ فَعَسَلَ كَفَيْهِ ثَلَاثًا ، وَعَسَلَ وَجْهَهُ ثَلَاثًا ، ثُمَّ عَسَلَ ذِرَاعَيْهِ ثَلَاثًا ، ثُمَّ تَمَضَّمَصَ وَأَسْتَنْشَقَ ثَلَاثًا ، ثُمَّ مَسَحَ بِرَأْسِهِ وَأَذْنَيْهِ ظَاهِرَهُمَا وَبَاطِنَهُمَا )) واتہ : ناوی دست نویژیان بؤ پیغہ مبری خوا (ﷺ) مینا ، جا نہ ویش دست نویژی گرت و دستنی سئ جار شورڈ و پوومہ تیشی سئ جار شورڈ ، پاشان بالی سئ جار شورڈ ، پاشان ناوی ہلدایہ دم ولووتیدا سئ جار ، پاشان مسحی سہر و ہردو گوئی کرد ، ناوہ وہ دہرہ وہی [رواہ ابو داؤد (۱۲۱/۲۱۱/۱) و موحدیث صحیح بروانہ صحیح ابی داؤد (۱۱۲)].

**ہنیش دلیم:** خوئی بہ ریز کردنی نایہ تہ کہ بہ و شیوہ یہ کہ وا مسحی سہری خستوہ تہ نیوان شورڈنی دست و پیوہ خوئی بؤ خوئی بہ لگہ یہ کی ناشکرایہ لہ سہر نہ وہی بہ ریز کردنی پایہ کانی دست نویژ (رُكْن) ہ ، نہ گینا نہ وہ چی سووڈیکی ہ یہ ؟! و (نم) یش لہ زمانی عہ پوایؤ (تَرْتِيب) ہ . وہ فرمودہ کہی (مَقْدَام) ہیچ بہ لگہ یہ کی تیدا نیبہ کہ وا پایہ کانی دست نویژ بہ ریز نہ کرابیت ، بہ لگو تہ نہا ناو ہلدانہ دم ولووتی تیدا دواخراوہ ، نہ ویش لہ پیوستیہ کان (وَأَجَبَات) ی دست نویژہ ، نہک لہ پایہ کانی ، چونکہ لہ نایہ تہ کہ دا باس نہ کراوہ ، وہ ہرشتیکیش لہ نایہ تہ کہ دا باس نہ کرابیت یان پیوستہ (وَأَجَب) ہ ، نہ گہر پیغہ مبری خوا (ﷺ) فرمانی پئ کردبیت ، وہ یان سوننتہ تہ نہ گہر فرمانی پئ نہ کردبیت و تہ نہا کاری پئ کردبیت .

(ب) **مسح کردن سہر دہبیت ہموو سہر بگریتنہ وہ نہک ہندیکس ،** وہک ہندیک لہ زانایان دلین ، چونکہ نایہ تہ کہ بہ گشتی دہ فرمی : ﴿ وَأَسْأَلُوا بِرُؤُوسِكُمْ ﴾ وہ لہ فرمودہ کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ) (خوای لی رازی بیت) ہاتوہ (( اَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ) مَسَحَ رَأْسَهُ بِيَدَيْهِ ، فَأَقْبَلَ بِهِمَا وَأَدْبَرَ ، بَدَأَ بِمُقَدِّمِ رَأْسِهِ ثُمَّ نَهَبَ بِهِمَا إِلَى قَفَاةِ ثُمَّ رَدَّهُمَا إِلَى الْمَكَانِ الَّذِي بَدَأَ مِنْهُ )) واتہ : پیغہ مبری خوا (ﷺ) مسحی کردوہ بہ ہردو دستنی ، جا لہ پیشی سہریوہ دستنی پئ کردوہ تا پشٹی سہر ، پاشان ہردو دستنی گپراوہ تہ وہ بؤ نہ و شوینہی کہ لیبہ وہ دستنی پئ کرد [رواہ الجماعہ]. جا

نه گهر بلین: له فرموده که می (مُغْبِرَةُ بِنُ شُعْبَةَ) دا هاتووہ (( أَنَّهُ ﷺ )) تَوْضًا فَمَسَحَ بِنَاصِيَتِهِ وَعَلَى الْعِمَامَةِ )) واته: پیغه مبری خوا (ﷺ) مهسحی پیشی سهری (النَّاصِيَةِ) کردوه له گه ل میزهره که یدا [رواه الترمذی]. ؟

**منیش دهلیم:** نهو فرموده یه به لگه یه له سهر نه وهی که وا دروسته له جیاتی هه مو سهر نه گهر یه کی میزهری له سهریدا بوو ، که وا مهسحی پیشی سهر و میزهره که بکات ، نیر پیویست به وه ناکات میزهره که لا بدات ، وه هیچ نابیته به لگه که وا دروسته به تنها مهسحی پیشی سهر بکات ! جا نه گهر وا بویه وه که هه ندیک له زانایان ده لین ، نه وه ده ماننوانی بلین: دروسته هه مهسحیشی له سهر نه کات ، چونکه له فرموده که می (عَمْرُو بْنُ أُمِيَّةِ الضَّمْرِي) دا (خوای لی رازی بیت) هاتووہ که وا باوکی فرموی: (( رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ )) يَمْسَحُ عَلَى عِمَامَتِهِ وَحَفِيهِ )) واته: پیغه مبری خوا (ﷺ) بینی مهسحی له سهر میزهره که می و هردوو خوفه که می کرد [رواه البخاری و احمد و ابن ماجه ، له فرموده که می (بیلال) یش دا (رواه الجماعة إلا البخاری و أبوداود) وه فرموده که می (سلمان) و (ثوبان) (رواه أحمد) بپوانه (نیل الأوطار) (۱۹۶/۱-۱۹۶)]. ده بینین ته نها مهسحی له سهر میزهره که می کرد ، به لام خوئی و نییه ، چونکه نهو فرمودانه ته نها به لگن له سهر نه وهی نه گهر که سیک میزهر له سهریدا بوو نه وه ده توانیت به ته نها مهسح له سهر میزهره که می بکات ، یان له سهر پیشی سهری (النَّاصِيَةِ) و میزهره که می پیکه وه ، وه نه گهر میزهریشی له سهردا نه بوو نه وه مهسحی هه مو سهری ده کات .

(ج) له گه ل مهسحی سهردا ده بیت مهسحی ههردوو گوین بکریت ، چونکه پیغه مبری خوا (ﷺ) ده فرمئ: (( الْأُذُنَانِ مِنَ الرَّأْسِ )) واته: ههردوو گوئی - به شیکه - له سهر [رواه ابن ماجه (۴۴۲/۱) بپوانه صحیح ابن ماجه (۳۵۷)].



## پیوستیہ گانی<sup>(۲۲)</sup> دست نویژ (وَاجِبَاتِ الْوُضُوءِ)

دست پی کردن به ناوی خوا<sup>(۲۴)</sup>، و شوردنی هردو لپ پیش  
 نوهی بیگاته ناوی دست نویژ که وه، نه گهر له خو هستا<sup>(۲۵)</sup>، وه ناو  
 هلدانه دم ولوت و دهرکردنوهی<sup>(۲۶)</sup>

(۲۲) پیوستیہ گان (وَاجِبَاتِ) ی هموو پرستن (عبادة) یك نوهیه به نه کردنی به  
 قهسته وه تاوانبار ده بیت، به لام پرستن که به تال نابیته وه - بؤ نمونه: وه کو (تَحِيَّاتِ) ی  
 به که می نویژ سئ پکاتی و چوار پکاتیکن که به کیکه له پیوستیہ گانی نویژ، نه گهر به  
 قهسته وه نه خوینریت نوه نویژ که ی پی به تال نابیته وه، به لام تاوانبار ده بیت، وه  
 نه گهر له یادی چو، نوه تاوانباریش نابیته وه تانها لور سوچدهی سه هوی بؤ ده بات له  
 خویندنی (تَحِيَّاتِ) ی کزایی و پیش (سَلَام) دانوه.

(۲۴) له بهر فہرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) که وا پیغه مبهری خوا  
 (ﷺ) فہرموی: (( لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَا وُضُوءَ لَهُ وَكَمَا وُضُوءَ لِمَنْ لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى  
 عَلَيْهِ )) واته: نویژی نیبه که سیك نه گهر دست نویژی نه بیت وه دست نویژی نیبه  
 که سیك ناوی خوای له سهر نه بات ارواه ابو دلد (۱۰۱/۱۷۴/۱) و این ماجه (۲۹۹/۱۴۰/۱) وهو حدیث حسن  
 بروانه (صحیح ابن ماجه: ۲۲۰) للابانی.

(۲۵) له بهر فہرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) که وا پیغه مبهری خوا  
 (ﷺ) فہرموی: (( إِذَا اسْتَيْقِظَ أَحَدُكُمْ مِنْ نَوْمِهِ فَلَا يَغْمِسَنَّ يَدَهُ فِي الْإِنَاءِ حَتَّى يَغْسِلَهُ  
 ثَلَاثًا، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي أَيْنَ بَاتَتْ يَدُهُ )) واته: نه گهر به کیکتان له خو هستا نوه دست  
 نه کاته قاپه که دا تا سئ چار دهیشوات چونکه نازانیت شهو دستنی له کویدا بووه -  
 مه به سنی پیغه مبهری خوا (ﷺ) نوهیه که وا له واتیه ده سنی له زه که ری یان له کزی  
 دابیت و پیس بوویت - [متفق علیه و اللفظ لمسلم بروانه (شرح صحیح مسلم ۱۷۸/۳) للنووی].

(۲۶) له بهر فہرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) که وا پیغه مبهری خوا  
 (ﷺ) فہرموی: (( إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فَلْيَجْعَلْ فِي لَفْهِ مَاءً، ثُمَّ لِيَنْتَثِرْ... )) واته: نه گهر  
 به کیکتان دست نویژی گرت نوه ناو بکاته لووتی و پاشان دهری بکاته وه... ارواه ابو دلد  
 (۱۴۰/۲۳۴/۱) و النسائی (۶۶/۱) و عند البخاری (۱۶۲/۲۶۲/۱) و مسلم (۲۳۷/۲۱۲/۱) بنموه.

وہ دست خستہ ناو پہنجه کانی دست و پیئی (۲۷) وہ دست خستہ ناو  
 ریش (۲۸)

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (لَقِيْبُ بْنُ صَبْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہ مبری خوا  
 (ﷺ) فرموی: ((أَسْنِغِ الْوَضُوءَ، وَخَلِّ بَيْنَ الْأَصَابِعِ، وَيَالِغِ فِي الْإِسْتِشْقِ إِلَّا أَنْ  
 تَكُونَ صَائِمًا)) واتہ: دست نویژ بہ جوانی بگرہ و پہنجه بخارہ نیو پہنجه کانہ وہ و  
 زیادہ پروی لہ ناو ہلدانہ لوئدا بکہ مگر بہ پوژوو بیت [رواہ ابو داود (۱۴۲/۲۳۶/۱) وغیرم  
 و فی روایہ آخری لابی داود (( إِذَا تَوَضَّأْتَ فَمَضْمُضٌ )) واتہ: نہ گہر دست نویژت گرت نہ وہ ناو  
 لہ دہمت ہلدہ و ہر حدیث صحیح بروانہ صحیح ابی داود (۱۳۱، ۱۲۹)].

(۳۷) لہ بہر فرمودہ کہی (لَقِيْبُ بْنُ صَبْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) بروانہ (پ ۳۶).  
 (۳۸) لہ بہر فرمودہ کہی (أَنْسُ بْنُ مَالِك) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی: ((  
 أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ إِذَا تَوَضَّأَ أَخَذَ كَفًّا مِنْ مَاءٍ فَأَدْخَلَهُ تَحْتِ حَنَكِهِ فَخَلَّلَ بِهِ  
 لِحْيَتَهُ، وَقَالَ: هَكَذَا أَمَرَنِي رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ)) واتہ: پیغہ مبری خوا (ﷺ) نہ گہر دست  
 نویژی بگرتایہ ، گوئیلیک ناوی ہلدہ گرت و دہ یخستہ ژیر چہ ناگہی ، جا ناوی ریشی پی  
 تہ پدہ کرد وہ دہیفہ رموو: نا بہم شیوہیہ پہرہ ردگارم فرمانی پی کردوم [رواہ ابو داود  
 (۱۴۵/۲۴۳/۱) والبیہقی (۵۴/۱) و ہر حدیث صحیح بروانہ الإرواہ (۹۲)].

## سونہ تہ کانی دست نویژ (سُنُّنُ الوُضُوءِ)

شوردنی ہردو و لپ بؤ ہموو دست نویژیک<sup>(۳۹)</sup> سیواک کردن<sup>(۴۰)</sup>  
وسنی جار سنی جار بؤ ہموو ئەندامیک<sup>(۴۱)</sup>

(۳۹) له بەر فرموده کە ی ئیمامی (عُمَان) (خوای لی رازی بیئت) کەوا داوای کرد  
ئاوی دەست نویژی بؤ بیئت ، جا له قاپه کە ئاوی کردە سەر هەردوو دەستیدا و سنی جار  
شوردی ، پاشان دەستی راستی کردە ئاوی دەست نویژه کە دا ، پاشان ئاوی هەلدووە دەم  
ولوتیدا و دەری کردەوه ، پاشان سنی جار دەم و چاوی شۆرد و هەردوو بالیشی تا  
ئەنیشکە کانی ، پاشان مەسحی سەری کرد ، پاشان هەر پایەکی سنی جار شۆرد ، پاشان  
فرمووی: پیغەمبەری خوام (ﷺ) بینی بەم شیوێهێ وە ک دەست نویژه کە ی من دەست  
نویژی گرت و فرمووی: (( مَنْ تَوَضَّأَ نَحْوَ وَضْئِي هَذَا ، ثُمَّ صَلَّى رَكَعَتَيْنِ لَا يَحْدُثُ  
فِيهِمَا نَفْسَهُ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ )) واتە: هەر کە سیک وە ک ئەم دەست نویژه ی  
من بکریت ، پاشان دوو رکات نویژ بکات قسە له گەل خۆیدا ئەکات ئەوه خوای گەوره له  
تاوانەکانی پێشووێ خۆش دەبیئت [رواه البخاری (۱/۲۶۶/۱۶۴) ومسلم (۱/۲۰۴/۲۶۶)].

(۴۰) له بەر فرموده کە ی (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا پیغەمبەری خوا  
(ﷺ) فرمووی: (( لَوْ لَا أَنْ شَقَّ عَلَيَّ أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ بِالسَّوَاكِ مَعَ كُلِّ وُضْوءٍ )) واتە: له  
بەر ئەوه ئەبیئت کەوا له سەر ئوممه تە کە م ئارە حەت دەبیئت ، ئەوه فرمانم پێ دەکردن  
بە سیواک کردن له گەل هەموو دەست نویژیک دا [رواه الإمام أحمد (۱/۲۶۴/۱۷۱) و بیروانە صحیح جامع  
الصغیر (۵۲۶۶)].

(۴۱) له بەر فرموده کە ی (أَنَس) (خوای لی رازی بیئت) کەوا ئیمامی (عُمَان)  
فرمووی: (( أَلَا لِرَيْكُم وَضْوءَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ )؟ ثُمَّ تَوَضَّأَ ثَلَاثًا ثَلَاثًا )) واتە: ئایا  
پیشانتان بدەم پیغەمبەری خوا (ﷺ) چون دەست نویژی دەگرت ، پاشان سنی جار سنی جار  
دەست نویژی گرت [رواه مسلم (۱/۲۰۷/۲۳)].

وہ بؤ مەسح کردنی سەریش هەر سوننە تە سنی جار سنی جار بکریت ، له بەر  
فرموده کە ی (عُمَان) (خوای لی رازی بیئت) کەوا (( أَنَّهُ تَوَضَّأَ فَمَسَحَ رَأْسَهُ ثَلَاثًا وَقَالَ:  
رَأَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَوَضَّأَ هَكَذَا )) واتە: دەست نویژی گرت ، جا مەسحی سەری  
سنی جار کرد وە فرمووی: بینیم پیغەمبەری خوا بەم شیوێهێ دەست نویژی گرت  
[رواه أبو داود (۱/۷۹/۱۱۰) وهو حديث صحيح بیروانە صحیح ابی داود (۱۰۱)].

وہ پیش خستنی لای راست<sup>(۴۲)</sup>، وہ کوکردنہ وہی ناو ہلدانہ دم  
ولوت بہ یک گوئل<sup>(۴۳)</sup>، وہ شورڈنی دم وچا و دست وپی لہ سنوری  
خوی زیاتر<sup>(۴۴)</sup>، وہ خویندنی دوغای دوی دست نویر<sup>(۴۵)</sup>،

(۴۲) لہ بہ فرمودہ مکئی (عائشۃ) (خوای ل رازی بیت) کہوا فرموی: (( كَانِ النَّبِيُّ ﷺ يُعْجِبُهُ اللَّيْمُنُ فِي تَعْلِبِهِ وَتَرْجُلِهِ وَطُهُورِهِ وَفِي شَأْنِهِ كُلِّهِ )) واتہ:  
پتغہ مبری خوا (ﷺ) پیش خستنی لای راستی پن خوش بروہ لہ پتگولہ پن کردندا، وہ  
لہ سر شانہ کردندا، وہ لہ غوسلو دست نویر گرتندا، وہ لہ مہور کارہ کانی تریدا  
[رواہ البخاری (۱۶۸/۲۶۶۸) مسلم (۳۶۸/۳۳۶/۱)].

(۴۳) لہ بہ فرمودہ مکئی (عبدالله بن زید بن عاصم الأنصاری) (خوای ل رازی بیت)  
کہوا پیمان ووت: دست نویرمان بؤ بگورہ وکو دست نویر پیغہ مبری خوا (ﷺ) (( ...  
فَمَضْمَعُضٌ وَأَسْتَشْقُ مِنْ كَفِّ وَاحِدَةٍ، فَفَعَلَ ذَلِكَ ثَلَاثًا ... )) واتہ: .. جا بہ یک گوئل  
ناو ناری ہلدایہ دم و لوتی، وہ سنی جاریش دوپارہی کردہ وہ ... [رواہ مسلم (۲۳۵/۲۱/۱)].

(۴۴) لہ بہ فرمودہ مکئی (نُعَيْمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْمُجَمِّسِ) (خوای ل رازی بیت) کہوا  
فرموی: ((أَبُو مُرَيْرَةَ) دم بینی (خوای ل رازی بیت) دست نویر پیغہ مبری وہ گرت ... جا  
فرموی: پیغہ مبر (ﷺ) فرموی: (( أَنْتُمْ الْعُرُ الْمُحْجَلُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، مِنْ إِنْبَاغِ  
الْوَضُوءِ ، فَمَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ فَيُطِلْ عُرَّتَهُ وَتَحْجِيْلَهُ )) واتہ: تئوہ وکو نسی نویر  
سپی لہ روزی نویدا بہ شویتہ واری دست نویرہ کانتاندا دناسریتہ وہ، جا ہر بہ کیکتان  
چہ ندیک پی دە کرتت زیاتری ل بشوات، با پیشوات [رواہ البخاری (۱۳۶/۲۳۵/۱) مسلم (۳۱۶/۱)].

(۴۵) لہ بہ فرمودہ مکئی (عمر بن الخطاب) (خوای ل رازی بیت) کہوا پیغہ مبری  
خوا (ﷺ) فرموی: ((مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيَسْنِغُ الْوَضُوءَ ثُمَّ يَقُولُ: أَشْهَدُ أَنْ  
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، إِلَّا فَتَحَتْ لَهُ أَبْوَابُ  
الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ )) واتہ: ہر بہ کیک لہ تئوہ دست نویر بگرتت بہ  
پتک وپتکی پاشان بلن ( أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ  
وَرَسُولُهُ ) تئوہ ہر ہشت دہر کاکاتی بہ ہشتی بؤ دە کرتتہ وہ لہ کامیانہ وہ دہیہ ویت  
دہ چیتہ تئوہ وہ [رواہ مسلم (۲۳۴/۲۰۹/۱) بؤ رویۃ الترمذی (بہوانہ صحیح الترمذی / ۴۸) زیادہ (( اللَّهُمَّ  
اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ ))].

وه کردنی دوو رکات نویژی دهست نویژ<sup>(۴۱)</sup>.

وه فرموده که ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغهمبری خوا (ﷺ) فرمودی: (( مَنْ تَوَضَّأَ فَقَالَ: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ، كُتِبَ لَهُ فِي رِقِّ، ثُمَّ طَبِعَ بِطَائِعٍ، فَلَا يُكْسَرُ إِلَيَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ )) واته: هر که سبک دهست نویژ بگریت، پاشان بلیت: (( سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ )) نه وه له لاپه ریه که دا بوی ده نوسریته وه پاشان موری لی دهریت به موریك ناشکیت تا رژی قیامت [رواه الحاكم (۵۶۴/۱) وهو صحيح برواه صحيح الترغيب والترهيب (۲۲۰)].

(۴۶) له بهر فرموده که ی (عُمَانُ بْنُ عَفَانَ) (خوای لی رازی بیئت) بروانه (پ ۳۹).

دوو تییبیتی:

(۱) سیواک کردن له هه موو کاتیکدا سوننه ته، به لام له چند

حاله تییکدا زیاتر سوننه ته:

یه که م: له گه ل هه موو دهست نویژیکدا: له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) بروانه (پ ۴۰).  
دووه م: له گه ل هه موو نویژیکدا: له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغهمبری خوا (ﷺ) فرمودی: (( لَوْ لَا أَنْ أَشَقَّ عَلَيَّ أُمَّتِي لَأَمَرْتُهُمْ بِالسُّوَكَ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ )) واته: له بهر نه بیه له سه ر نوممه ته که م ناره حه ته ده بیئت نه وه فرمانم پی ده کردن به سیواک کردن له گه ل هه موو نویژیکدا [رواه البخاری (۸۸۷/۲۷۴/۲) ومسلم (۲۰۲/۲۲۰/۱) وغيرهما إلا أن عند مسلم (( عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ )) واته: له کاتی هه موو نویژیکدا].

سه نیه م: له کاتی قورئان خویندن دا: له بهر فرموده که ی (عَلِي) (خوای لی رازی بیئت) که وا فرمودی: فرمانمان پی کراوه به سیواک کردن، وه فرمودی: (( إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا قَامَ يُصَلِّي أَتَاهُ مَلَكٌ فَقَامَ خَلْفَهُ يَسْتَمِعُ الْقُرْآنَ وَيَدْنُو، فَلَا يَزَالُ يَسْتَمِعُ وَيَدْنُو، حَتَّى يَضَعَ فَاهُ عَلَى فِيهِ، فَلَا يَقْرَأُ آيَةً إِلَّا كَانَتْ فِي جَوْفِ الْمَلِكِ )) واته: له راستیدا بهنده نه گهر هه ستا نویژ بکات، فریشته یه که دیت له پشتیه وه دهره ستیت گوی له قورئان ده گریت و نریک ده بیته وه، به به رده وامی گوی ده گریت و نریک ده بیته وه، تا دم ده خاته سه رده می، جا هر نایه تیک ده خوینیت ده چیتته قورگی فریشته که وه [رواه البيهقي (۳۸/۱) وهو حديث صحيح لغیره بروانه سلسلة الأحاديث الصحيحة (۱۲۱۳) للاباني].

چوارهم: کاتیک دیته ژوره وه بز مال: له بهر فرموده که ی (المقدّم بن شریح عن ابنه) (خوای لی رازی بیّت) فرمودی: (( سَأَلْتُ عَائِشَةَ قُلْتُ: بِأَيِّ شَيْءٍ كَانَ يَبْدَأُ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ؟ قَالَتْ: بِالسُّوَاكِ )) واته: پرسیارم له (عائشه) کردو ووتم: پیغمبری خوا (ﷺ) کاتیک ده‌گه رایه وه مال وه به چی دهستی پی ده‌کرد؟ فرمودی: به سیواک کردن [رواه مسلم (۲۰۲/۲۲۰/۱) و أبوداود (۵۸/۸۶/۱) مع العون وغيرهما].

پینجه‌م: کاتیک شه‌وان له خه وه له‌ده‌سیت: له بهر فرموده که ی (حَدِيثًا) (خوای لی رازی بیّت) که وه فرمودی: (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَامَ لِيَتَهَجَّدَ يَشْوِصُ فَاَهُ بِالسُّوَاكِ )) واته: پیغمبری خوا (ﷺ) نه‌گه ره لبسایه بز شه و نوژی ده‌می پاک ده‌کرده به سیواک [رواه البخاری (۲۴۵/۲۵۶/۱) و مسلم (۲۰۵/۲۲۰/۱) وهذا لفظه وغيرهما].

(ب) هیشتنه‌وه‌ی ریش و به‌ردانه‌وه‌ی پیویست (و واجب) ه، وه تاشینیشی حرامه ، چونکه گورانی خه لقی خواجه ، وه له کرده‌وه‌کانی شه‌یتانه که ده‌لی: ﴿ وَتَأْمُرُهُمْ فَلْيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ ﴾ (النساء الآية: ۱۱۹) واته: وه فرمانیان پی ده‌کم که وه به‌دیته‌نراوه‌کانی خوا بگورن .

وه تاشینیشی لاسایی کردنه‌وه‌ی نافرته ، که پیغمبری خوا (ﷺ) نه‌فسرته (لَعْنَةُ) لی کردوه (( لَعْنُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ )) [رواه البخاری (۵۸۸۵/۲۳۲/۱۰) و الترمذی (۲۹۲۵/۱۹۴/۴)] ، وه پیغمبری خوا (ﷺ) فرمان (أمر) به هیشتنه‌وه‌ی کردوه ، وه فرمانیش بز (و واجب) ه وه‌ک زانراوه ، له‌وانه فرموده که ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیّت) که وه پیغمبری خوا (ﷺ) فرمودی: (( خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ وَقَرُّوا اللَّحَى وَأَحْفُوا الشَّوَارِبَ )) واته: جیاوازی و پیچه‌وانه‌ی (مُشْرِكِ) ه کان بکن ، ریش به‌تاینه‌وه و فراوانی بکن ، وه سمیل (شوارب) ریش کورت بکنه وه [رواه البخاری (۵۸۹۲/۲۹۴/۱۰) و مسلم (۲۰۹/۲۲۲/۱)].

## نه‌وی دهست نوێژ به‌تال ده‌کاته‌وه

### (مَبَطَّلَاتُ الْوُضُوءِ)

هر شتیك له پاش و پێشه‌وه ده‌ریجیت <sup>(٤٧)</sup> و خه‌وتن <sup>(٤٨)</sup>

(٤٧) ئیتر نه‌و شته‌ میز بیټ یان هه‌رشتیکی تر بیټ ، له به‌ر فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره له سووره‌تی (المائدة: ٦٠) دا ﴿ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمُ مِنَ الْعَائِطِ ﴾ واته: یان نه‌گه‌ر به‌کیکتان له ناوده‌ستخانه‌وه هاتنه‌وه .

وه له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: (( لَا تُقْبَلُ صَلَاةٌ مَنْ أَحْدَثَ حَتَّى يَتَوَضَّأَ )) واته: خوای گه‌وره نوێژ له به‌کیک وه‌رناگریټ نه‌گه‌ر تووشی (حَدَّثَ) بیټ تا ده‌ست نوێژ نه‌گریټه‌وه ، پیاویکی (حَضْرَمَوْتَ) ی ووتی: ئه‌ی (أَبُوهُرَيْرَةَ) (حَدَّثَ) چی‌یه ؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: (( فَسَاءٌ أَوْ ضُرَاطٌ )) واته: تسه یان تره‌ . [رواه البخاری (١٢٥/٢٣٤/١) و احمد (٣٥٢/٧٥/٢) و اصل الحديث عند غیرهم بدون الزیادة].

وه فه‌رمووده‌که‌ی (عَلِي) (خوای لی رازی بیټ) بڕوانه (پ ١١) وه له (إِبْنُ عَبَّاسٍ) وه فه‌رمووی: (( الْمَنِي وَالْوَدْيِ وَالْمَذْيِ ، أَمَّا الْمَنِي فَهُوَ الَّذِي مِنْهُ الْغُسْلُ ، وَأَمَّا الْوَدْيِ وَالْمَذْيِ فَقَالَ: إِغْسِلْ ذَكَرَكَ أَوْ مَذَاكِيرَكَ وَتَوَضَّأْ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ )) واته: مه‌نی و پاش میزو مه‌زی ، مه‌نی ، ئه‌وه ده‌بیټ غوسلی لی بکریټ به‌لام پاش میزو مه‌زی ، ئه‌وه: زه‌که‌رت بشۆ و ده‌ست نوێژ بگه‌روه وه‌ک چۆن بۆ نوێژ ده‌یگریټ )) [رواه البيهقي (١١٥/١) و هو حديث صحيح بروهه صحيح ابوداود (١٩٠)].

(٤٨) خه‌وتنیك که‌ به‌ راستی پێ‌ی بووتریټ خه‌وتن به‌وه‌ی هۆشی لای خوای نه‌میټیټ ، له به‌ر ئه‌و هه‌موو فه‌رموودانه‌ی که‌ له‌و باره‌وه هاتوون ، له وانه فه‌رمووده‌که‌ی (عَلِي) (خوای لی رازی بیټ) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: (( الْعَيْنُ وَكَأَنَّ السَّهْ ، فَمَنْ نَامَ فَلْيَتَوَضَّأْ )) واته: چا و په‌تی به‌ستنی کۆمه ، جا هه‌ر که‌سیك خه‌وت ، ئه‌وه با ده‌ست نوێژ بگریټه‌وه - چونکه ده‌ست نوێژی شکاوه - [رواه أبو داود (٢٠٠/٢٤٧/١) مع العون وابن ماجه (٤٧٧/١) و هو حديث حسن بروهه الإرواء (١١٢) و صحيح أبي داود (١٩٨) و صحيح ابن ماجه (٣٨٦)].

جا نه‌گه‌ر خه‌وتن ده‌ست نوێژ بشکینیټ ، ئه‌وه له هۆش چوون و نه‌مانی عه‌قل پێشتر ده‌یشکینیټ چونکه مروف زیاتر بێ ناگا ده‌کات .

و خواردنی گوشتی و وشتی (۴۹) و دست دانہ پیشش (دگر) وہ بہ

نارہ زوو (۵۰)

(۴۹) لہ بہر فرمودہ کہی (الْبِرَاءُ بْنُ عَازِبٍ) (خوای لی رازی بیت) پیغہ مبری خوا  
 (ﷺ) فرمودی: (( تَوْضُّؤًا مِنْ لُحُومِ الْإِبِلِ ، وَلَا تَوْضُّؤًا مِنْ لُحُومِ الْغَنَمِ )) واتہ:  
 دست نویژ لہ گوشتی و وشتی بگرنہ وہ بہ لام لہ گوشتی مہر مہیگرنہ وہ [رواہ ابوداؤد  
 (۱۸۲/۳۱۵/۱) مع العون والترمذی (۸۱/۵۴/۱) و ابن ماجہ (۴۹۴/۱۶۶/۱) و مو حدیث صحیح بیوانہ الإرواہ (۱۵۲/۱)  
 و صحیح ابی داؤد (۱۷۷) و صحیح ابن ماجہ (۴۰۱)].

(۵۰) لہ بارہی دست دانہ زہ کہر وہ دوو فرمودہ ہی (صَحِيح) مان ہیہ لہ  
 پووکہش (ظاہر) دا دژ بہ یہ کن ، نہ ویش فرمودہ کہی (بُسْرَةُ بِنْتُ صَفْوَانَ) ہ (خوای لی رازی  
 بیت) کہوا پیغہ مبری خوا (ﷺ) فرمودی: (( مَنْ مَسَّ ذَكَرَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ )) واتہ: ہر  
 کہ سیک دست دانہ بہ زہ کہر وہ با دست نویژ بگریتہ وہ [رواہ ابوداؤد (۱۷۹/۳۰۷/۱) مع العون  
 و ابن ماجہ (۴۷۹/۱۶۱/۱) والنسائی (۱۰۰/۱) والترمذی (۸۲/۵۵/۱) و مو حدیث صحیح بیوانہ الإرواہ (۱۱۶) و صحیح ابی  
 داؤد (۱۷۴) و صحیح ابن ماجہ (۳۸۸)].

وہ فرمودہ کہی (طَلْقُ بْنُ عَلِيٍّ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیاویک پرساری کرد لہ  
 پیغہ مبری خوا (ﷺ) لہ بارہی پیاویک دست لہ زہ کہری بدات ثابہ دست نویژی لہ  
 سہرہ ؟ نہ ویش فرمودی: (( لَيْسَ فِيهِ وُضُوءٌ ، إِنَّمَا هُوَ مِنْكَ )) واتہ: نہ ، دست  
 نویژی لہ سہر نیبہ ، لہ راستیدا نہ وہ بہ شیکہ لہ خوت [رواہ ابوداؤد (۱۸۰/۳۱۷/۱) مع العون و ابن  
 ماجہ (۴۸۳/۱۶۳/۱) وهذا لفظه والنسائی (۱۰۱/۱) والترمذی (۸۵/۵۶/۱) و مو حدیث صحیح بیوانہ المشکاۃ (۳۲۰)  
 و صحیح ابی داؤد (۱۷۵) صحیح ابن ماجہ (۳۹۲)].

جا نہم دوو فرمودہ ہی لہ (ظاہر) دا دژ بہ یہ کن وہک باسماں کرد ، بہ لام لہ راستیدا  
 وا نیبہ ، چونکہ فرمودہ کہی (طَلْقُ) ناماژہ کی جوانی تیدایہ نہ ویش نہ وہیہ کہ  
 دہ فرمئی: (( إِنَّمَا هُوَ مِنْكَ )) واتہ: لہ راستیدا نہ وہ بہ شیکہ لہ خوت . نہمہ ناماژہ  
 کہوا نہ و دست پیژہ دانہ کہ دست نویژ ناشکیئتیت دست پیژہ دانیکہ بہ نارہ زووہ وہ  
 نہ بیت ، چونکہ لہو حالہ تہا دہ توانی تہ شبیبی بکہیتہ ہر نہ ندامیکی تری لاشہ وہ ، بہ  
 پیچہ وانہی نہ وہ وہ نہ گہر بہ نارہ زوو (شہوۃ) وہ دست پیژہ بدریت ، نہ وہ دست نویژ  
 دہ شکیئتیت ، چونکہ لہو کاتہا دہ کو نہ ندامہ کانی تری لاشہ نیبہ ، بہم شیوہیہ ہر دوو  
 فرمودہ کہ کوز (جَمْع) دہ کریتہ وہ ، نہمہش ہلبراردین و رای (شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّةٍ)  
 یہ... [بیوانہ تمام المنہ فی التعلیق علی فقہ السنۃ للألبانی (ل ۱۰۳)].



### چەند تیبیتیەك :

(أ) هەندیک لە زانیان دەلین: لە یەكدانی پستی پیار و ئافرهتی بیگانه (نا مەحرم) دەست نوێژ دەشکینیت ، بەلگەشیان فەرمووده‌کە ی خۆی گەورە‌یە لە سورەتی (المائدة : ٦٠) ﴿... وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا...﴾ دەلین: (لأمس) لە (حقیقة) دا بە واتای دەست پێوه‌دان دیت ...

هنیش دەلیم: لە (أصل) دا هیچ شتێك دەست نوێژ ناشکینیت ، مەگەر بە بەلگە (إلا بدليل) ، جا ئەو ئایەتە ی سورەتی (المائدة : ٦٠) یش زانیان لە بارە‌یە‌وه دەلین: (لأمس) بە واتای (جماع) کردنیش هاتووە لە ئایەت و فەرمووده‌ دا ، وە لێرە‌یشدا بە‌و واتایە هاتووە ، وەك نيامی (علي) و (ترجمان القرآن ابن عباس) واته‌فسیریان کردووە ، وە (أسلوب) ی ئایەتە‌کەش ئەووە دەگە‌یە‌نیت ، چونکە لە پیشی ئایەتە‌کە‌دا خۆی گەورە‌یە باسی (طهارة) بە ناو دەکات بۆ‌کە‌ستیک دەست نوێژی شکا بیت ، کە (حدّث الأصغر) ه ، وە‌ک دە‌فەر‌می: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ وە باسی (طهارة) بە ناویش دەکات بۆ‌کە‌ستیک لە‌شە‌ی گران بیت کە (حدّث الأكبر) ه ، وە‌ک لە پاش ئەو دە‌فەر‌می: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا﴾ ، پاشان ئە‌گەر کە‌ستیک توانای (طهارة) بە‌ ناوی

نەبوو ، لە بەر‌نە‌خۆشی یان لە بەر‌سە‌فەر ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ ئە‌وه بۆ (حدّث الأصغر) کە‌گەر‌نە‌وه‌یە لە سەر‌ناو کردن ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ﴾ وە بۆ (حدّث الأكبر) یش کە (جماع) کردنە لە‌گە‌ل ئافره‌تدا ﴿أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ ، ئە‌وه تە‌یعمومیان بۆ‌یکە‌ن بە‌ خۆل ، بۆ (حدّث الأصغر) و (حدّث الأكبر) یش ، ئە‌گەر‌ناو دەست نە‌کە‌وت ﴿فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾ (سورة المائدة : ٦٠).

کە‌وا بوو هەر وە‌ک چۆن ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ﴾ بە‌رانبە‌ری دەست نوێژە‌کە‌یە ، کە‌ هە‌ردوکیان (حدّث الأصغر) ، بە‌ هە‌مان شێ‌وه ﴿أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ بە‌رانبە‌ری ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا﴾ ه ، کە‌ هە‌ردوکیان (حدّث الأكبر) ، بە‌لام ئە‌گەر‌ بلتیت (لأمس) لێرە‌دا بە‌ واتا دەست پێ‌وه‌ دانه ، ئە‌وه ئە‌و سووده نامینیت کە‌ لە ئایەتە‌کە

وہ ردہ گریٹ کہوا خولّ جیگہی ٹاو دہ گریٹہ وہ بؤ (حَدَّثَ الْأَكْبَرُ) ، وہ ک چون جیگہی دہ گریٹہ وہ بؤ (حَدَّثَ الْأَصْغَرُ) ، وہ لو کاتہ شدا کڑتایی ٹاہہ تہ کہ (مُخَالَفِ هِيَ پِيشَه کَهِ دِه کَات .

ٹہ مہ جگہ لو فہرموودانہ یش کہ ٹہم (أَصْلُهُ) بہ ہیژ دہ کَن ، لو وانہ فہرموودہ کَهِ (عَائِشَةُ) (خَوای لِي رَازِي بَيْتِ) کہوا فہرمووی: (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ بَعْضِ نِسَائِهِ ثُمَّ خَرَجَ إِلَى الصَّلَاةِ وَلَمْ يَتَوَضَّأْ )) واتہ: پیغہ مبهری خوا (ﷺ) ماچی ہہ نديک لہ خیزانہ کانی کرد ، پاشان دہ رچوو بؤ نويز و دہست نويزيشی نہ گرتہ وہ [رواه الإمام احمد وأبو داود والترمذی والنسائی وابن ماجه وهو حديث صحيح صححه الألباني في المشكاة (٢٢٢) وصحيح أبي داود (١٧١) وصحيح ابن ماجه (٤٠٦) وصحيح الترمذی (٦٥)]. ٹہم فہرموودہ یہ ٹہ گرتی چہ نديک لہ زانایان بہ (ضَعِيف) یان زانیوہ ، بہ لام لہ راستیدا ریگا کانی یہ کتری بہ ہیژ دہ کَن ، وہ لو زانایانہی کون کہ ٹہم فہرموودہ یہ یان بہ (صَحِيح) داناوہ ، (إِبْنُ عَبْدِ الْبَرِّ) کہ فہرموویہ تی: وروی هذا الحديث أيضا من طريق معبد بن نباتة ، وقال الشافعي : إِنْ ثَبِتَ حَدِيثُ مَعْبُدِ بْنِ نَبَاتَةَ فِي الْقُبْلَةِ لَمْ أَرِ فِيهَا وَلَا فِي اللَّمَسِ وَضُوءٌ أ ، وہ بروانہ (بِدَائِيَةُ الْمُجْتَهِدِ وَنَهَائِيَةُ الْمُقْتَصِدِ لِإِبْنِ رُشْدٍ) (٢٧/١) و(نَبِيلُ الْأَوْطَارِ لِلْإِمَامِ الشُّوْكَانِيِّ) (٢٢٣-٢٣٠/١) کہ باسی ٹہم مہ سہ لہ یہ بہ جوانی دہ کَن ، وہ لہ بارہی ٹہم فہرموودہ یہ وہ (الشُّوْكَانِيُّ) دہ فہرمی: صَحَّحَهُ إِبْنُ عَبْدِ الْبَرِّ وَجَمَاعَةٌ وَشَهِدَ لَهُ حَدِيثُهَا الْآتِي بَعْدَ هَذَا ، وَالْحَدِيثُ يَدُلُّ عَلَى أَنَّ لَمَسَ الْمَرَأَةِ لَا يَنْقُضُ الْوُضُوءَ وَقَدْ تَقَدَّمَ نَكَرُ الْخِلَافِ فِيهِ .

وہ ہہ ووہا شہ یخی فہرموودہ ناس (مُحَدَّثِ) ی ٹہم سہ ردہ مہ یش (شَيْخِ الْأَلْبَانِيِّ) تصحیحی ٹہم فہرموودہ یہ یی کردوہ ، وہ ک ٹامازہ مان بؤی کردوہ .

وہ مہ روہا فہرموودہ کَهِ تری (عَائِشَةُ) (خَوای لِي رَازِي بَيْتِ) کہوا فہرمووی: (( كُنْتُ أَنَا مِ بَيْنَ يَدَيْ النَّبِيِّ ﷺ ) ، وَرِجَالِي فِي قِبْلَتِهِ فَإِذَا سَجَدَ غَمَرَنِي فَقَبَضْتُ رِجْلِي - وَفِي لَفْظٍ: فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَسْجُدَ غَمَرَ رِجْلِي - )) واتہ: لہ بہ ردہستی پیغہ مبهری خوادا (ﷺ) دہ خوتم - کاتیک کہ نويزی دہ کرد - وہ ہہ ردو پیم لہ لای قبیلہ یہ وہ بوو ، جا ٹہ گہر سو جدہی ببردایہ دہ یزانده منہ وہ - پی ہی منہ وہ ، وہ لہ (لَفْظٍ) یکیدا ہاتوہ - منیش پیم دہ کیشایہ وہ [متفق عليه برواه فقه السنة (٤٧/١)].

وہ ہر وہ ما فرمودہ کہی (عائشہ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرمودی: (( فَقَدْتُ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ نَيْلَةً مِنَ الْفَرَّاشِ ، فَالْتَمَسْتُهُ ، فَوَقَعَتْ يَدِي عَلَى بَطْنِ قَدَمَيْهِ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ ، وَهَمَّا مَنصُوبَتَانِ ، وَهُوَ يَقُوْلُ: اَللّٰهُمَّ ، اَعُوْذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ ، وَبِمَعَا فَاتِكَ مِنْ عُقُوْبَتِكَ ، وَاَعُوْذُ بِكَ مِنْكَ ، لَا اُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ ، اَنْتَ كَمَا اَثْنَيْتَ عَلٰی نَفْسِكَ )) واتہ: شہوتک لہ سہر جیگا پیغہ مہرم لی وون بوو ، جا بہ دوایدا گہرام بینیمہ وہ ، دستم لہ سہر ہر دوو پشت پی دانا - لہ سوجده بردندا بوو - لہ مزگہ وتدا بوو ، وہ دہیفہ رموو: خواہیہ من پہنا بہ رہزماہ ندیت دہگرم لہ تودہ بونت ، وہ پہنا بہ لیوردنت دہگرم لہ سزات ، وہ پہنا بہ تو دہگرم لہ خؤ ، ... [رواہ مسلم (۱/رقم/۴۸۶) وغیرہ]۔

جا نہم دوو فرمودہ (صحیح) ہ بہ لگہ یہ کی پوونن لہ سہر تہ وہی کہوا دہست نوڑ لہ دہست پیوہ دانی ثاقرت ناشکیت ، وہ (تأویل) کردنہ کہی (ابن حجر) یش لہ (فتح الباری) دا - بہ وہی لہ وانہ یہ پیغہ مہری خوا (تکلف) ہ و پیچہ وانہی (ظاہر) ہ ، وہ ک نیمامی (صنعانی) لہ بہ پیغہ مہری خواہ (تکلف) - (تکلف) ہ و پیچہ وانہی (ظاہر) ہ ، وہ ک نیمامی (صنعانی) لہ (سُبُلُ السَّلَام) دا (۱۰۲/۱) و نیمامی (شوکانی) یش لہ (نیل الأوطار) دا (۲۳۱/۱) وایان فرمودہ۔

(ب) نہوانہی کہ پیوئیست (واجب) ہ دہست نوڑی بؤ بگیریٔت نہمانن:

یہ کہم: نوڑ ، لہ بہر تہ تہ کہی سورہ تی (المائدة: ۶) کہ پیشتہر باسماں کرد۔  
دو وہم: سوور خوارگنہ وہ بہ دہوری مالی خوای گہورہ دا (الکعبۃ) ، لہ بہر فرمودہ کہی (ابن عباس) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہ مہری خوا (تکلف) فرمودی: (( الطَّوَافُ بِالْبَيْتِ صَلَاةٌ ، وَلَكِنَّ اللَّهَ أَحَلَّ فِيهِ الْمَنْطِقَ ... )) واتہ: سوور خوارگنہ وہ بہ دہوری (کعبہ) دا نوڑہ ، بہ لام خوای گہورہ قسہ کردنی تیدا حلال کردہ ... [رواہ الترمذی (۲/۲۱۷/۱۶۷)۔ وہر حدیث صحیح بیوانہ صحیح الجامع (۲۹۰۴) ]۔  
وہ جگہ بؤ نوڑ و (طواف) ہیچ بہ لگہ یہ کی (صحیح) مان نیبہ کہوا دہست نوڑ بؤ ہیچ شتیکی تر پیوئیست بیت ۔

(ج) نہوانہی کہ سوننہ تہ دہست نوڑی بؤ بگیریٔت نہمانن:

یہ کہم: زیکری خوا ، لہ بہر فرمودہ کہی (المہاجر بن قنفذ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہ مہری خوا (تکلف) فرمودی: (( ... اِنِّي كَرِهْتُ اَنْ اَذْكَرَ اللهُ اِلَّا عَلٰی طَهَارَةٍ ))

واتہ: لہ راستیدا من یتیم خویش نیبہ زیکری خوا بکہم مہگر بہ دەست نوپژہوہ [رواہ  
 ابوداؤد (۱۷/۳۴/۱) مع العون واللفظ لہ وابن ماجہ (۳۵۰/۱۳۶/۱) بیروانہ السلسلۃ الصحیحۃ (۸۲۴) وصحیح  
 ابی داؤد (۱۳) وصحیح ابن ماجہ (۲۸۰)].

**دوہم:** خہوتن ، لہ بہر فرمودہ کہی (البراء بن عازب) (خوای لی رازی بیئت) (( إِذَا  
 أَحَدْتُ مَضْجِعَكَ فَتَوَضَّأْ وَضُوءَهُ كَ لِلصَّلَاةِ ... )) واتہ: نہگر چویتہ سہر  
 جیگات بؤ خہوتن ، نہوہ دەست نوپژ بگرہ وەکو دەست نوپژ گرتنت بؤ نوپژ [رواہ  
 البخاری (۶۳۱۱/۱۰۹/۱۱) مع الفتح و مسلم (۲۷۱۰/۲۰۸۱/۴)].

**سہم:** لہش گران نہگر ویستی شت بخوات یان بخواتہوہ یان بخہویت یان دوہبارہ  
 جیماع بکاتہوہ ، لہ بہر فرمودہ کہی (عمار بن یاسر) (خوای لی رازی بیئت) کہوا  
 پیغمبری خوا (ﷺ) (( رُحِصَ لِلْجُنُبِ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْكُلَ أَوْ يَشْرِبَ أَوْ يَنَامَ أَنْ  
 يَتَوَضَّأَ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ )) واتہ: پوخسہتی داوہ بہو کہسہی لہشی گران بیئت  
 نہگر ویستی خواردن بخوات یان خواردن بخواتہوہ یان بخہویت ، کہوا دەست نوپژ  
 بگریت وەکو دەست نوپژی نوپژ [رواہ ابوداؤد (۲۲۲/۲۷۵/۱) مع العون وەو حدیث صحیح بیروانہ  
 الوجیز (ل ۳۹)].

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (أبو سعید) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغمبری خوا  
 (ﷺ) فرموی: (( إِذَا أَتَى أَحَدَكُمْ أَهْلُهُ ثُمَّ أَرَادَ أَنْ يَعُودَ فَلْيَتَوَضَّأْ )) واتہ:  
 نہگر بہکیکتان چوہ لای خیزانہ کہی - جیماعی لہ گہلدا کرد - پاشان ویستی دوہ  
 بارہی بکاتہوہ ، نہوہ با دەست نوپژ بگریتہوہ [رواہ مسلم (۳۰۸/۲۴۹/۱) وغیرہ].

**چوارہم:** نہگر خواردنیک بخوات بہ ناگر برژاو بیئت ، لہ بہر فرمودہ کہی (أبو ہریرۃ)  
 (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی: (( تَوَضَّأُوا مِمَّا مَسَّتْ  
 النَّارُ )) واتہ: دەست نوپژ بگرنہوہ لہوہی ناگر لیتی دابیئت [رواہ مسلم (۳۵۲/۲۷۲/۱)].  
 وہ نہوہ فرمانہیش بؤ سوننہتہ ، لہ بہر فرمودہ کہی (عمرو بن أمیۃ الضمیری)  
 (خوای لی رازی بیئت) کہوا فرموی: (( رَأَيْتُ النَّبِيَّ يَحْتَرُّ مِنْ كَثْفِ شَاةٍ فَأَكَلَ  
 مِنْهَا فِدْعِي إِلَى الصَّلَاةِ ، فَقَامَ وَطَرَحَ السَّكِينِ وَصَلَّى وَلَمْ يَتَوَضَّأْ )) واتہ: بینیم  
 پیغمبری خوا (ﷺ) بہ چہقو لہ دەستی شہکیکی دەبیری ولتی دەخوارد ، جا کہ  
 بانگ درا بؤ نوپژ چہقو کہی دانا و نوپژی کرد و دەست نوپژی نہگر تہوہ [رواہ البخاری  
 (۲۰۸/۳۱۱/۱) مع الفتح و مسلم (۳۵۵/۲۷۴/۱) ومذا لفظہ].

**پینجہم:** بؤ ہموو نوپژیک ، لہ بہر فرمودہ کہی (بریدۃ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا  
 فرموی: (( كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَتَوَضَّأُ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ ، فَلَمَّا كَانَ يَوْمَ الْفَتْحِ تَوَضَّأَ  
 وَصَلَّى الصَّلَاةَ بِوَضُوءِ وَاحِدٍ . فَقَالَ لَهُ عُمَرُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ فَعَلْتَ شَيْئًا لَمْ

تَكُنْ تَفَعَّلُهُ؟ فَقَالَ: عَمْدًا فَعَلْتُهُ يَا عُمَرُ)) واتہ: پیغمبرِ خوا (ﷺ) بڑا ہموو نوپڑک دہست نوپڑی دہگرت ، جا کہ پوڑی (فتحی) مکہ) مات دہست نوپڑی گرت ومہسحی لہ سہر ہردوو(خُف)ہکانی کرد ومہموو نوپڑہکانی بہ یک دہست نوپڑ کرد ، جا (عمر) پی پی ووت: نہی پیغمبرِ خوا تو نہ مپڑ شتیکت کرد لہ پیشدا نہ تہد کرد؟ نہویش فہرموی: بہ قہستہوہ کردم نہی (عمر) . [رواہ مسلم (۲۷۷/۱) وغیرہ].

شہ شہم : لہ کاتی ہموو دہست نوپڑ شکاندنیکدا ، لہ بہر فہرموودہکے (بلال) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغمبرِ خوا (ﷺ) پی پی فہرموی: (( بِمَا سَبَقْتَنِي إِلَى الْجَنَّةِ ، إِنِّي دَخَلْتُ الْبَارِحَةَ الْجَنَّةَ فَمَسَعْتُ خَشْخَشَتَكَ أَمَا مِي؟ فَقَالَ بِلَالُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا آذَنْتُ قَطٍ إِلَّا صَلَّيْتُ رَكَعَتَيْنِ ، وَلَا أَصَابْتَنِي حَدَثٌ قَطٍ إِلَّا تَوَضَّأْتُ عِنْدَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): لَهَذَا )) واتہ: بہ چی پیشم کہوتی لہ بہہشت نہی (بلال) من نوپڑی چومہ بہہشتہوہ جا گویم لہ خشخشہت ببولہ پیشمہوہ ؟ (بلال) پیش ووتی: نہی پیغمبرِ خوا ہر کاتیک بانگم داییت نیلا لہ پاشیدا دوو پکات نوپڑم کردوہ ، وہ ہر کاتیکیش دہست نوپڑم شکاییت نیلا لہ وکاتہدا دہست نوپڑم گرتوہوہ ، جا پیغمبرِ خوا (ﷺ) فہرموی: لہ بہر نہوہیہ [رواہ الترمذی (۲۷۷۲/۲۸۲/۵) ومو حدیث صحیح بیوانہ صحیح الجامع (۷۸۹۴)].

ہوہوہم : پاش پشانہوہ ، لہ بہر فہرموودہکے (معدان بن ابی طلحہ عن ابی الدرداء) (خوای لی رازی بیت) (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَاءَ فَأَفْطَرَ فِتْوَضًا... )) واتہ: پیغمبرِ خوا (ﷺ) پشایہوہ جا پوڑوہکے شکاند و دہست نوپڑی گرتہوہ [رواہ الترمذی (۸۷/۵۸/۱) ولسنادہ صحیح بیوانہ تمام النعۃ (۱۱۱)].

ہہشتہم : پاش مردوہ لگرتن ، لہ بہر فہرموودہکے پیغمبرِ خوا (ﷺ): (( مَنْ غَسَلَ مِيًّا فَلْيَغْتَسِلْ وَمَنْ حَمَلَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ )) واتہ: ہر کہ سیک مردوویہکی شوردهوہ با خوای بشوریت وہ ہر کہ سیک ہلیگرت با دہست نوپڑ بگرتہوہ [رواہ احمد (۴۸۶/۱۴۵/۲) وغیرہ].

وہ نہم فہرمانہیشہ بڑ سوننتہ ، لہ بہر فہرموودہکے (ابن عباس) کہوا پیغمبرِ خوا (ﷺ) فہرموی: (( لَيْسَ عَلَيْكُمْ فِي غَسْلِ مِيَّتِكُمْ غَسْلٌ إِذَا غَسَلْتُمُوهُ... )) واتہ: پیویست نیہ لہ سہرتان خوٹان بشون نہگہر مردوویہکتان شوردهوہ [رواہ الحاکم (۲۸۶/۱) والبیہقی (۲۹۸/۲) ومو حدیث حسن بیوانہ احکام الجنائز للآلبانی (۵۲)].

## خَوْ شَوْرْدَن (الْغَسْلُ)

### ئه‌وه‌ی خَوْشَوْرْدَن پێویست ده‌کات (مُوجِبَاتُ الْغَسْلِ)

موسولمان بپوون<sup>(٥١)</sup> و دابه‌زینی (منی) به ئاره‌زووه‌وه ئه‌گه‌ر له خه‌ویشدا بێت<sup>(٥٢)</sup>

(٥١) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (قَبَسُ بْنُ عَاصِمٍ) (خوای لی رازی بیئت) فه‌رموی: (( أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ ) كَرِيحًا أَرِيدُ الْإِسْلَامَ ، فَأَمَرَنِي أَنْ أَغْتَسِلَ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ )) واته: كه‌وا كه‌واتێك موسولمان بوو ، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) فه‌رمانی پێ کرد خۆی بشوات به ئاو و به (سدر) [رواه النسائي (١٨٨/١٠٩/١) و الترمذی (٦٠٥/٥٠٢/٢) و ابودلود (٣٥٥/٢٥١/١) و غیره] و هر حدیث صحیح بپووه‌وه [١٢٨/١].

وه له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) كه‌وا (ثُمَّامَةُ الْحَنْفِي) به‌ دێل گه‌را ، وه پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) به‌ یانیان ده‌یدا به لایدا و ده‌یفه‌رموو: (( مَا عُنْدَكَ يَا ثُمَّامَةُ ؟ )) واته: چیت پێیه‌ ئه‌ی (ثُمَّامَةُ) ؟ ئه‌ویش ده‌یووت: (( إِنْ تَقُلْتُ تَقُلْتُ ذَا دَمٍ ، وَإِنْ تَمَنَّيْتُ تَمَنَّيْتُ عَلَى شَاكِرٍ ، وَإِنْ تُرِيدَ الْمَالَ نُعْطِكَ مِنْهُ مَا شِئْتُ )) واته: ئه‌گه‌ر بیکوژیت ئه‌وه خاوه‌ن خوێنتیک ده‌کوژیت ، وه ئه‌گه‌ر منته‌ تیش بکه‌یت - به‌وه‌ی به‌ بی‌ پاره‌ نازدم بکه‌ی - ئه‌وه منته‌ ده‌که‌یت به‌ سه‌ر یه‌کیکدا سوپاس که‌ره ، وه ئه‌گه‌ر پاره‌ تیش ده‌وێت ، ئه‌وه چه‌ندت ده‌وێت پێت ده‌ده‌ین . وه هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) پێیان خۆش بوو به پاره‌ نازاد بکریت ، ده‌یانووت : ئێمه‌ چی به‌ کوشتنی ئه‌مه‌ بکه‌ین ؟ جا پوژتیکیان پێغه‌مبه‌ر و خوا ﷺ) دای به‌ لایدا ، موسولمان بوو ، جا نازادی کرد و په‌وانه‌ی باغه‌که‌ی (أَبُو طَلْحَةَ) ی کرد ، و فه‌رمانی پێ کرد خۆی بشوات ... [رواه احمد و هر حدیث صحیح اصله‌ عند الشیخین بپووه‌وه فقه‌ السنة (٥٨/١)].

(٥٢) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) (خوای لی رازی بیئت) كه‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) فه‌رموی (( إِنَّمَا الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ )) واته: خَوْشَوْرْدَن به‌ ئاو پێویست ده‌بیئت به‌ هاتنه‌وه‌ی ئاوی منی [رواه مسلم (٣٤٢/٢٦٩/١) و ابودلود (٣١٤/٣٦٦/١) مع‌ المعن].

وه هه‌روه‌ها له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أُمُّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بیئت) كه‌وا (أُمُّ سُلَيْمٍ) ووتی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ، له راستیدا خوای گه‌وره‌ شه‌رم له‌ حق ناكات ، ئایه‌ ئافه‌رت خَوْشَوْرْدینی له‌ سه‌ره ، ئه‌گه‌ر له‌ خه‌ودا له‌ شی گران بوو ؟ فه‌رموی: (( نَعَمْ ، إِذَا رَأَتْ

و چوونە ژوو رەوہی زەکەری پیاو بە پیش (رَحْم) ی یان پاش (کۆم) ی<sup>(٥٣)</sup>  
ئافرەتدا<sup>(٥٤)</sup>

الماء)) واتە: بە ئی، ئەگەر ئاوی مەنی بینی [رواه البخاری (١٢٠/٢٢٨/١) مع الفتح ومسلم (٣١٣/٢٥١/١) والترمذی (١٢٢/٨٠/١)].

وہ ئارەزوو (شہوة) بە مەرج دەگەریت لە کاتی ئەخەوتندا ئەک خەوتن، لە بەر ئەو  
فەرموودەییە کە پێتەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: (( إِذَا حَذَقْتَ الْمَاءَ فَأَغْتَسِلْ مِنْ  
الْجَنَابَةِ ، فَإِذَا لَمْ تَكُنْ حَادِقًا فَلَا تَغْتَسِلْ )) واتە: ئەگەر ئاوت فرێدا ئەو خۆت بشۆ ،  
وہ ئەگەر فریت ئەدا ، ئەو خۆت مەشۆ [رواه احمد (٨٢/٢٤٧/١) وإسناده حسن صحيح برواه الإرواء  
(١٦٢/١)].

ئیمامی (شوکانی) لە (نیل الأوطار) (٢٧٥/١) دا فەرمووی: ئەو سیفەتەیشە تەنها لە  
کاتی ئارەزوودا مەیه ، بۆیە (المصنّف) - کە خاوەنی کتیبی (مُنْتَقَى الْأَخْبَار) ه -  
ووتویەتی: ئەمەش ئاماژە بە بۆ ئەو ئەگەر ئەو ئاوە بە ئارەزوەوە دەرنەچوو ، ئیتر بە  
هۆی ئەخۆشێوە بەیت یان بە هۆی سەرماوە ، ئەو خۆشۆردن پێویست ناکات .

وہ ئەگەر یەکیک خەوی بینی بەلام ئاوی نەبینی ئەو خۆشۆردنی لە سەر نییە ، وە  
هەر کە سیکیش ئاوی بینی بەلام خەوی لە یاد نەبوو ، ئەو خۆشۆردنی لە سەرە ، لە بەر  
فەرموودە کە (عائشة) (خوای لی رازی بیئت) کەوا فەرمووی: پرسیار کرا لە پێتەمبەری  
خوا (ﷺ) لە بارە ی پیاویک تەری دەبینیت بەلام لە یادی نییە کەوا خەوی بینی بیئت ؟  
ئەویش فەرمووی: (( يَغْتَسِلْ )) واتە: خۆی دەشوات ، وە لە بارە ی پیاویکە وە وادە بینیت  
خەوی بینیوە بەلام هیچ تەریبەک نابینیت ؟ ئەویش فەرمووی: (( لَا غَسْلَ عَلَيْهِ )) واتە:  
خۆشۆردنی لە سەر نییە [رواه الترمذی (١١٣/٧٤/١) وأبو داود (٢٢٣/٢٩٩/١) مع العون وهو حديث صحيح  
برواه صحيح أبي داود (٢٦٦)].

(٥٣) حەرمانە لە سەر پیاو جیماع لە گەل ژنە کەیدا بکات لە پاشەو ، ئەگەر زەکەری  
بخاتە کۆمیووە ، بە دەقی ئایەتی قورئان و فەرموودە ی (صحيح) ی پێتەمبەری خوا (ﷺ)  
بروانە [تفسیری (ابن کثیر) تەفسیری ئایەتی (٢٢٢) ی سورەتی البقرة] ، بەلام دروستە لە پاشەو  
جیماعی لە گەلدا بکات بەو مەرجە ی جیماعە کە لە شوێنی مندال بوونەو بەیت (رەحم) .

(٥٤) لە بەر فەرموودە کە ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیئت) کەوا پێتەمبەری خوا  
(ﷺ) فەرمووی: (( إِذَا جَلَسَ بَيْنَ شَعْبَيْهَا الْأَرْبَعِ ثُمَّ جَهَدَهَا فَقَدْ وَجَبَ عَلَيْهِ الْغُسْلُ ))

و مردن<sup>(۵۵)</sup> و برانی خوینی حہیز<sup>(۵۶)</sup> و زہیسانی<sup>(۵۷)</sup>

واتہ: نہ گہر لہ نیتوان ہہرچار پہلیدا دانیشٹ ، پاشان کوششی لہ گہ لڈا کرد - بہ وہی زہ کہری بختہ رہ حمی ناقہرہ تہ کہ وہ - نہ وہ خوشوردنی لہ سہر پیویست بوہ ، با (مَنِي) یشی دانہ بہ زیت [رواہ مسلم (۲۴۸/۲۷۷/۱)].

(۵۵) واتہ نہ گہر موسولمانیک مرد ، نہ وہ پیویست دہ بیت لہ سہر موسولمانانی دہ رویہری بیشونہ وہ ، لہ بہر فرمودہ کہی (أُمُّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ) (خوای لی رازی بیت) کہ وا فرموی: پیغہ مہری خوا (ﷺ) کاتیک کہ کہہ کہی وہ فاتی کرد ہاتہ زورہ وہ و فرموی: (( إغسلنها ثلاثاً ، أو خمساً ، أو أكثر من ذلك إن رأيتن ذلك بماء وسدر واجعلن في الآخرة كافوراً ، أو شيئاً من كافور ، فإذا فرغتن فادنني )) واتہ: بیشونہ وہ سن جار یان پینج جار یان زیاتر نہ گہر خوتان بہ باشتان بینی بہ ناو بہ کنار (سدر) ، وہ دواین جاریشی کافوری تیکہ ل بکن [رواہ البخاری (۱۲۵۲/۱۲۵۰/۲) و مسلم (۱۲۶۱/۱۲۶۰/۲)].

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) کہ وا پیویک ووشترہ کہی لہ قہی لیدا ، وہ نئمہش لہ گہ ل پیغہ مہری خوا دا بوین (ﷺ) کہ لہ (إحرام) بو ، جا فرموی: (( إغسلوه بماء وسدر ، وكفوه في ثوبين ، ولا تمسوه طيباً ، ولا تحمروا رأسه ، فإن الله يبعثه يوم القيامة ملبياً )) واتہ: بیشونہ وہ بہ ناو وہ (سدر) وہ (کفن) ی بکن لہ دو بہرگدا ، وہ بونی لی مہ دہن ، وہ سہریشی دامہ پوشن ، چونکہ لہ پوژی دوا پیدا خوای گہ ورہ زیندوی دہ کاتہ وہ بہ (( لَبِيكَ اللَّهُمَّ ... )) [رواہ البخاری (۱۲۶۷/۱۲۶۷/۲) و مسلم (۱۲۶۷/۱۲۶۷/۲)].

(۵۶) لہ بہر فرمودہ کہی (عائشة) (خوای لی رازی بیت) کہ وا پیغہ مہر (ﷺ) بہ (فاطمة بنت أبي حبيش) فرموی: (( إِذَا أَقْبَلَتِ الْحَيْضَةَ فَدَعِي الصَّلَاةَ ، وَإِذَا أَدْبَرَتْ فَأَغْتَسِلِي وَصَلِّي )) واتہ: نہ گہر تووشی حہیز بویت ، نہ وہ واز لہ نوڑ بیتہ ، وہ نہ گہر کورنیشی پین ہات ، نہ وہ خوت بشو و نوڑ بکہ [رواہ البخاری (۲۰۶/۴۰۹/۱) و مسلم (۲۳۲/۲۶۲/۱) و غیرہما و الفاظ غیر البخاری (( فَأَغْسِلِي عَنْكَ الدَّمَ وَصَلِّي ))].

(۵۷) زہیسانی وہ کو حہیز وایہ بہ یہ کرای (إجماع) ی زانایانی نیسلام [بیوانہ المعرج شرح

المہذب (۱۴۸/۲) للنووی].



(۵۸) له بهر فہرموودہ کہی (أَبُو سَعِيدٍ) (خوای لی رازی بیت) کہ وا پیغہ مہری خوا  
 (ﷺ) فہرموی: (( غَسْلُ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ ... )) واتہ: خوشوردنی جومعه  
 پیویستہ له سہرہ موو موسولمانیکی پی گیشتور ... [رواہ الجماعۃ].

## تیبیتی:

خوشوردنی جومعه مہرج (شَرَطُ) نیبہ بؤ نویژی جومعه به یہ کرای (إِجْمَاع) ی زانیانی  
 نیسلام ، بہ لام زانیان لہ وہ دا جیاوازن ثایہ پیویست (وَاجِب) ہ یان سوننہ تہ .  
 نہوانہس کہ دہلین: پیویست (وَاجِب) ہ زیاتر نہم بہ لگانہ یان بہ دستہ وہیہ:  
 یہ کہم: عَنِ (إِبْنِ عَمْرٍو) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ): (( إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْجُمُعَةِ  
 فَلْيَغْتَسِلْ )) واتہ: نہ گہر یہ کیکتان ہاتن بؤ جومعه با خوی بشوات [رواہ الجماعۃ].  
 دووہم: عَنِ أَبِي سَعِيدٍ أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) قَالَ: (( غَسْلُ الْجُمُعَةِ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُحْتَلِمٍ  
 وَالسَّوَاكُ وَأَنْ يَمْسُ مِنَ الطَّيِّبِ مَا يَقْدِرُ عَلَيْهِ )) واتہ: خوشوردنی جومعه پیویستہ  
 له سہرہ موو پیگہ یشتویہ ک ، وہ سیواک کردنیش ، وہ بونیش له خوی بدات ہہر  
 چہ ندیک توانای لی بیت [متفق علیہ].

سہیہم: عَنِ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (ﷺ) قَالَ: (( حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ أَنْ يَغْتَسِلَ فِي كُلِّ  
 سَبْعَةِ أَيَّامٍ يَوْمًا يَغْتَسِلُ فِيهِ رَأْسَهُ وَجَسَدَهُ )) واتہ: حققہ له سہرہ موو  
 موسولمانیک کہ وا له حاوت پورژ جاریک پورژیک دیاری بکات ، خوی تیدا بشوات ، سہر  
 و لاشہی بشوات [متفق علیہ].

چوارہم: عَنِ ابْنِ عَمْرٍو: (( بَيْنَمَا هُوَ (عَمْرٍو) قَائِمٌ مِنَ الْخُطْبَةِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِذْ دَخَلَ رَجُلٌ  
 مِنَ الْمُهَاجِرِينَ الْأَوَّلِينَ ، فَنَادَاهُ عَمْرٍو: أَيَّةَ سَاعَةٍ هَذِهِ ؟ فَقَالَ: إِنِّي شَغِلْتُ فَلَمْ  
 أَنْقَلِبْ إِلَى أَهْلِي حَتَّى سَمِعْتُ التَّأْذِينَ فَلَمْ أَزِدْ عَلَى أَنْ تَوَضَّأْتُ ، قَالَ: وَالْوَضُوءُ  
 أَيْضًا وَقَدْ عَلِمْتَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يَأْمُرُ بِالْغُسْلِ )) واتہ: (عمر) له سہر  
 مینبہرہ وہ ووتاری جومعهی دەدا ، پیاوٹیک له کورچہرہ پیٹشینہ کان ہاتہ ثوری  
 مزگوتہ وہ ، جا (عمر) یش بانگی لی کرد: نیستا چی کاتیکہ نیتت بؤ مزگوت ؟  
 نہ ویش ووتی: زور سہر قال بووم ، جا نہ گہرامہ وہ بؤ مال تا دہنگی بانگم بیست ، جا  
 له دەست نویژ زیاتر ہیچی ترم نہ کرد ، جا نہ ویش ووتی: دەست نویژیش گرتوہ ،  
 وہ دەیشزانی پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہرمانی بہ خوشوردن دە کرد [متفق علیہ].

وہ نہ و پیاوہ کورچہرہ نیمامی (عُثْمَانُ) بوو ، وہک له ہندی پویاہ تی فہرموودہ کہ دا  
 ہاتوہ .

وه نه‌وانه‌یش که ده‌لین سوننه‌ته زیاتر نه‌م به‌لگانه‌یان پهنیه‌یه :

یه‌که‌م: عَنْ سَمْرَةَ بِنْتِ جُنْدُبٍ أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: (( مَنْ تَوَضَّأَ لِلْجُمُعَةِ فِيهَا وَنِعِمَّتْ ، وَمَنْ إِنْغَسَلَ فَذَلِكَ أَفْضَلُ )) واته: هر که سبک ده‌ست نویژ بگریت بق جومعه ، نه‌وه ته‌واره وچاکی کردوه ، وه هر که سبکیش خوی بشوات نه‌وه چاکتره [رواه الخمسة إلا ابن ماجه فإنه رواه من حديث جابر بن سمره].

دووه‌م: عَنْ أَوْسِ بْنِ أَوْسِ الثَّقَفِيِّ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقُولُ: (( مَنْ غَسَلَ وَأَغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَبَكَرَ وَأَتَكَرَّ وَمَشَى وَلَمْ يَرْكَبْ وَدَنَا مِنَ الْإِمَامِ فَاسْتَمَعَ وَلَمْ يَلْغُ كَانَ لَهُ بِكُلِّ خُطْوَةٍ عَمَلٌ سَنَةٍ أَجْرَ صِيَامِهَا وَقِيَامِهَا )) واته: هر که سبک خوی بشوات به جوانی له پڙی جومعه دا ، وه زوو بیوات بق مزگوت ، وه به پی بیوات وسواری هیچ نه‌بیته ، وه نزکی نیمام دانیشیت ، جا گوی بگریت وقسه نه‌کات له کاتی ووتار دانی نیمامدا ، نه‌وه به گشت هه‌نگاوتکی پاداشتی کرده‌وی سالتکی بق هه‌یه به پڙوو وشه و نویژه‌کانیوه [رواه الخمسة ولم يذكر الترمذی (مَشَى وَلَمْ يَرْكَبْ)].

جا فهرموویانه: نه‌م فهرمووده‌یهی (سمره) و فهرمووده‌کی (أوس) (خوایان لی رازی بیته) نه‌و فهرمانانه له پیویست (واجب) هوه لاده‌دن بق سوننه‌ت ، وه هه‌روه‌ها ده‌لین: فهرمووده‌کی (عمر) (خوای لی رازی بیته) که (انگاری له (عُمان) کرد وه فهرمانی پی نه‌کرد بیواته‌وه خوی بشوات ، به‌لگه‌یه له سه‌ر نه‌وه‌ی سوننه‌ته!! وه هه‌روه‌ها ده‌لین: فهرمووده‌کی (أبو سعید) که‌وا ده‌فهرمی: خوشوردن (واجب) ه ، به ناشکرا (عطف) سیواک کردن ویژن له خودانی له سه‌ر کراوه ، که به (إجماع) سوننه‌تن ، که‌وا بو نه‌و (لفظ) ی (واجب) ه ، بق زیاتر جه‌خت (تأكيد) کردنه له سه‌ر نه‌و سوننه‌ته!!

به‌لام نه‌وانه‌ی ده‌لین: خوشوردنی (جمعه) پیویست (واجب) ه له وه‌لامیاندا ده‌لین: فهرمووده‌کانی (واجب) بوون زډر به هیزه وناشکرایه ، به‌لام فهرمووده‌کی (سمره) (سند) ه‌که‌ی زډر به هیز نییه ، وه (دلالة) که‌ی زډر بوون نییه ، پاشان کاتیک نیمه به دوی (قرینه) دا ده‌گه‌رین نه‌گه‌ر به راشکاوی (صراحة) نه‌یفه‌رموویته خوشوردنی جومعه پیویسته ، جا کاتیک ناوا به (صراحة) بفهرموویته (واجب) ه ، نیت پیویست ناکات به دوی (قرینه‌ الصارفة) دا بگه‌ریتت . وه له‌وانه‌یه (( وَمَنْ تَوَضَّأَ )) بق که سبک بیته که له پیشدا خوی شوډر بیته ، به‌لام ده‌ست نویژی شکابیت ، وه (ابن دقيق العيد) وه‌لامیان ده‌داته‌وه و

دہ فہرمی: کاتیک واز له (ظاہر) ی (لَفْظِی) (( وَاجِب )) و (( حَقُّ عَلٰی )) دہ مینریت (صَرَف) دہ کریت بَق (تَأْکِید) نہ گہر فہرموودہ (مُعَارِض) ہ کہ (رَاجِح) تر بیئت له (دَلَالَة) دا ، بہ لام بہ ہیز ترین بہ لگہ یان کہ (مُعَارِض) ہی ئەم فہرموودانہ ی پی دہ کہن فہرموودہ کہ ی (سَمْرَة) یہ کہ (سَنَد) ہ کہ ی بہ رگری (سَنَد) ی ئەم فہرموودانہ ناکات . وہ فہرموودہ کہ ی (عَمْر) یش کہ (إِنْكَارِی) له (عُثْمَان) کرد و فہرموی: بہ تنها دەست نوژیشت گرتوہ ، وہ تویش دہ زانیت پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فہرمانی بہ خۆشۆردن کردوہ ، ئەمہ خۆی بَق خۆی بہ لگہ یہ کی ئاشکرایہ کہ وا ہاوە لانیش ہر بہ و شیوہ یہ تیگہ یشتون کہ وا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فہرمانی بہ خۆشۆردنی (جُمَعَة) کردوہ ، وہ فہرمان نہ کردنی (عَمْر) بہ (عُثْمَان) کہ وا برواتہ وہ خۆی بشوات ، له بہر ئەوہ بووہ کہ وا کاتی ئەوہ نہ مایوو ، ئەگہر بروایتہ وہ بَق خۆشۆردن ئەوہ (جُمَعَة) کہ ی له دەست دہردہ چوو .

وہ لای ہمووانیش زانراوہ کہ خۆشۆردن بَق (جُمَعَة) مہرج (شَرَط) نییہ بَق (جُمَعَة) کردنہ کہ ، بہ لکو پیویست (وَاجِب) ہ ، واتہ: نہ کردنی بہ قہستیشوہ تہنہا تاوان بار دہ بیئت ، بہ لام نوژی (جُمَعَة) ہ کہ ی پی بہ تال نابیئتہ وہ ، ئەمہ ئەگہر بہ قہستیشوہ غوسل نہ کات ، جا ئەگہر بہ قہستہ وہ نہ بیئت ئەوہ تاوان باریش نابییئت .

وہ بَق فہرموودہ کہ ی (أَبُو سَعِيد) کہ دہ لئین: (عَطْف) ی سوننتہ تی کراوہ تہ سہر ، (إِبْنُ الْجَوْزِيِّ) له وہ لامیاندا دہ فہرمی: هیچ قہدغہ یہ کی تیدا نییہ کہ وا (عَطْف) ی شتیکی سوننتہ بگریتہ سہر شتیکی (وَاجِب) ، بہ تاییہ تی کاتیک کہ جوکمی (مَعْطُوف) کہ بہ (صَرَاحَة) نہ و تراوہ . جا ئەمہش رای (شَوْكَانِي) و (صَنْعَانِي) و (أَلْبَانِي) یہ ، کہ ئەوانیش له زانا پیئشینہ کانہ وہ و ہریان گرتوہ . (النَّوَوِي) دہ فہرمی: فَحْكِي وَجُوبَهُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنَ السَّلَفِ حَكْوَهُ عَنْ بَعْضِ الصَّحَابَةِ .

وہ (ظَاهِر) یکانیش وا دہ لئین ، وہ (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) له (مَالِك) ہ وہ دہ یگریتہ وہ ، وہ ہر وہ ہا له (أَبُو هُرَيْرَةَ) و (عَمْر) و کہسانی تریشہ وہ دہ یگرینہ وہ ، وہ (إِبْنُ حَزْم) یش دہ یگریتہ وہ له (عَمْر) و کومہ لئیکی تر له ہاوە لان و پاش ئەوانیش ، وہ ئەمہ شیان گپراوہ تہ وہ له (إِبْنُ حُرَيْمَةَ) یشہ وہ ، وہ (الْخَطَّابِي) یش له (حَسَنُ الْبَصْرِي وَمَالِك) ہ وہ دہ یگریتہ وہ .

جا بَق زیاتر شارہ زا بوون لہ م مہسہ لہ یہ [ بروانہ (نبیل الأوطار للشوکانی ۲۷۲/۱) و (سبیل السلام للمصنعا ۱/۱۶۱) و (المطی لابن حزم ۲/ المسألة ۱۷۸) و (تمام المنة للالبانی ل ۱۲۰) ] .

## پایه‌کانی خوشوردن (أَرْكَانُ الْغُسْلِ)

نیهت<sup>(۵۹)</sup> و تهر بوونی هه‌موو لاشه<sup>(۶۰)</sup>

(۵۹) له بهر فرموده‌که‌ی (عُمُرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای لی رازی بیئت) بیروانه (پ ۳۱).

(۶۰) له بهر فرموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرموی: (( كَان رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا اغْتَسَلَ مِنَ الْجَنَابَةِ ، يَبْدَأُ فَيَغْسِلُ يَدَيْهِ ، ثُمَّ يُفْرغُ بِيَمِينِهِ عَلَى شِمَالِهِ ، فَيَغْسِلُ فَرْجَهُ ثُمَّ يَتَوَضَّأُ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ ، ثُمَّ يَأْخُذُ الْمَاءَ فَيُدْخِلُ أَصْبَعَهُ فِي أَصْلِ الشَّعْرِ حَتَّى إِذَا رَأَى أَنْ قَدْ اسْتَبْرَأَ ، حَقَّنَ عَلَى رَأْسِهِ ثَلَاثَ حَقَنَاتٍ ، ثُمَّ أَقْضَى عَلَى سَائِرِ جَسَدِهِ ، ثُمَّ غَسَلَ رِجْلَيْهِ )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌گه‌ر خوشوردنی له‌ش گرانی بگردایه ، له پیتشدا هه‌ردوو دهستی ده‌شورد ، پاشان به دهستی راستی ئاوی ده‌کرده دهستی چه‌پیدا و عه‌وره‌تی پیل ده‌شورد ، پاشان ده‌ست نوئیژی ده‌گرت و هه‌ر ده‌ست نوئیژی نوئیژ ، پاشان ئاوی هه‌لده‌گرت جا په‌نجه‌کانی ده‌خسته بنی مووی سه‌ری تا نه‌گه‌ر بیببنیایه ئاو‌گه‌یشتو ته‌ پیتستی سه‌ری ، نه‌وه سئ گویل ئاوی ده‌کرده سه‌ریدا ، پاشان ئاوی ده‌کرده هه‌موو لاشه‌یدا ، پاشان هه‌ردوو پئی شورد [رواه البخاری ۲۴۸/۳۶۰/۱] و مسلم (۲۱۶/۲۵۳/۱) و هذا لفظه.

## تییبینی:

پیویست نیه له سه‌ر ئافره‌ت په‌لکه‌کانی هه‌لوه‌شینیته‌وه بۆ خوشوردنی له‌ش گرانی ، به‌لام ده‌بیئت بیکاته‌وه بۆ خوشوردنی چه‌یزو زه‌یسانی ، له بهر فرموده‌که‌ی (أُمُّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرموی: ووت نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ، من ئافره‌تیکم په‌لکه‌کانی سه‌رم توند ده‌که‌م ، ئایا هه‌لیوه‌شینمه‌وه بۆ خوشوردنی له‌ش گرانی ؟ فرموی: (( لَا ، إِنَّمَا يَكْفِيكَ أَنْ تَحْتِيَ عَلَى رَأْسِكَ ثَلَاثَ حَقَنَاتٍ ثُمَّ تَفِيضِينَ عَلَيْكَ الْمَاءَ فَتَطْهَرِينَ )) واته: نه‌ه ، ته‌نهما به‌سته که‌وا سئ گویل بکه‌یته سه‌رتدا ، پاشان ئاوبه هه‌موو لاشه‌ت بکه‌ی ، جا پاک ده‌بیته‌وه [رواه مسلم (۲۳۰/۲۵۹/۱) و ابوداود (۲۴۸/۴۳۶/۱) و غیره‌ما].

وه فرموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا (أَسْمَاءُ) پرسیاری له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد له‌باره‌ی خوشوردنی چه‌یزه‌وه ، جا فرموی: (( تَأْخُذُ إِحْدَاكُنْ مَاءً هَا وَسَدْرَتَهَا فَتَطْهَرُ ، فَتُحْسِنُ الطَّهْرَ ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ دَلْكَاً شَدِيداً ، حَتَّى تَبْلُغَ شَوْنَ رَأْسِهَا ، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ ، ثُمَّ تَأْخُذُ فِرْصَةَ مُمَسَّكَةً

## بیویستہ کانی خوشوردن (وَأَجَبَاتُ الْفُغْسَلِ)

بہ ناوی خواہ دست پین کردن<sup>(۶۱)</sup> و دست نویژ گرتن<sup>(۶۲)</sup>.

فَقَطَّهْرُ بِهَا)) واتہ: ہر یک کتکتان ناوہ کہی و (سِنْدُ) کہی نامادہ دہکات ، جا دہست نویژیکی جوان دہگریت ، پاشان ناو دہکاتہ سہریدا جا بہ چاکی دہستی پیدا دہمینیت ، تا دہگاتہ بنی سہری پاشان ناوی پیدا دہکات و پارچہ پمویہکی بون پیدا کراو دہگریتہ دہستہوہ و خوی پی پاک دہکاتہوہ . جا (أَسْمَاءُ) ووتی: چون خوی پی پاک بکاتہوہ ؟ ئویش فرموی: (( سُبْحَانَ اللَّهِ تَطَهَّرِينَ بِهَا !! )) واتہ: (سُبْحَانَ اللَّهِ) خوتی پی پاک بکہرہوہ ، جا (عَائِشَةُ) ووتی : - وکو بیہوی بیشاریتہوہ - شوینہ واری خوینہ کہی پی پاک دہکہیتہوہ ، ہرہوہا پرساری لہ بارہی خوشوردنی لہش گرانیہوہ لی کرد ، پیغہمبہری خوایش (ﷺ) فرموی (( تَأْخُذُ مَاءً فَتَطَهَّرُ ، فَتُحْسِنُ الطُّهُورَ ، أَوْ تُبْلِغُ الطُّهُورَ ثُمَّ تَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا فَتَدْلُكُهُ ، حَتَّى تَبْلُغَ شَوْنُ رَأْسِهَا ، ثُمَّ تُفِيضُ عَلَيْهَا الْمَاءَ )) واتہ: ناوہ کہی دہبات دہست نویژی پی دہگریت ، پاشان ناو دہکاتہ سہریدا و دہستی تی دہخات تا دہگاتہ بنی سہری ، پاشان ناوی پیدا دہکات ، جا (عَائِشَةُ) فرموی : چاکترین نافرہتان نافرہتانی (أَنْصَارُ) ، شہرم قہدہغہی ئوہی لی نہدہکردن کہوا لہ ناین تی بگن [رواہ مسلم (۱/۲۶۱/۳۲۷)].

(۶۱) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) بروانہ (پ ۳۴).

(۶۲) لہ بہر فرمودہ کہی (عَائِشَةُ) بروانہ (پ ۶۰).

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) کہوا فرموی: (مِمْوَنَةَ) فرموی: (( وَضَعْتُ لِلنَّبِيِّ (ﷺ) مَاءً لِلْفُغْسَلِ ، فَغَسَلَ يَدَيْهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا ، ثُمَّ أَفْرَغَ عَلَيَّ شِمَالَهُ فَغَسَلَ مَذَاكِرَهُ ، ثُمَّ مَسَحَ يَدَهُ بِالْأَرْضِ ثُمَّ مَضَعَهُ وَأَسْتَنْشَقَ ، وَغَسَلَ وَجْهَهُ وَيَدَيْهِ ، ثُمَّ أَقْضَى عَلَى جَسَدِهِ ، ثُمَّ تَحَوَّلَ مِنْ مَكَانِهِ فَغَسَلَ قَدَمَيْهِ )) واتہ: ناوی خوشوردن بون پیغہمبہری خوا (ﷺ) دانا ، جا ہر دو دہستی دوو جار یان سن جار شورد ، پاشان ناوی کردہ سہر دہستی چہ پیدا و عورہتی پی شورد ، پاشان دہستی ساوی بہ زہویدا ، پاشان ناوی ہلدا بہ دہم ولووتیدا ، پاشان پوومہت و ہر دو دہستی شورد ، پاشان ناوی بہ سہر ہموو لاشہیدا کرد ، پاشان جینگہ کہی خوی گوپی و ہر دو پی شورد [رواہ البخاری (۱/۲۶۸/۲۵۷) و مسلم (۱/۲۵۴/۳۱۷)].

## سوننەتەکانی خوشۆردن (سُنُنُ الْفُسْلِ)

دەست هێنان بە ھەموو لاشەدا <sup>(٦٢)</sup>، پێش خستنی راست لە شۆردندا <sup>(٦٤)</sup> دواخستنی شۆردنی ھەردوو پێ لە دەست نوێژەکەدا تا کۆتایی خوشۆردنەکە <sup>(٦٥)</sup>.

## ئەو خوشۆردنانە ی کە سوننەتن (الإغتسالاتُ الْمُسْتَجِبَةُ)

پاش مردوو شۆردنەوه <sup>(٦٦)</sup>،

(٦٢) لە بەر فەرموودەکە ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ زَيْدٍ عَاصِمِ الْمَازِنِيِّ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا فەرمووی: (( رَأَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَتَوَضَّأُ فَجَعَلَ يَدُكَ نِزَاعِيَهُ )) واتە: بێنیم پێتەمبەری خوا <sup>(ﷺ)</sup> دەست نوێژی دەگرت، جا بە ھەردوو دەستی بالی دەساوی [رواه ابن حبان (٣٦٢/٢) والطيالسي (١٠٩٩/١٤٨) ومن طريقه رواه احمد (٣٩/٤) وإسناده صحيح برواه الأدلة الرضية (٢٨٨)].

(٦٤) لە بەر فەرموودەکە ی (عَائِشَةُ) بروانە (پ ٤٢).

(٦٥) لە بەر فەرموودەکە ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) بروانە (پ ٦٢).

### تەبەییاتی:

دروستە ژن و مێرد پێکەوه خوایان بشۆن لە یەك شویندا، وە تەماشای یەكتریش بکەن، لە بەر فەرموودەکە ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا فەرمووی: (( كُنْتُ أُغْتَسَلُ أَنَا وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ إِنَاءٍ وَاحِدٍ ، وَكُنْتُ جُنْبَانَ )) واتە: من و پێتەمبەری خوا <sup>(ﷺ)</sup> لە یەك قاپدا خویمان دەشۆرد، وە ھەردووگمان لەش گرانیش بووین [رواه البخاري (٢٦٢/٢٧٤/١) ومسلم (٣٢١/٢٥٦/١) وغيرهما].

(٦٦) لە بەر فەرموودەکە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا پێتەمبەری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فەرمووی: (( مَنْ غَسَلَ الْمَيِّتَ فَلْيَغْتَسِلْ ، وَمَنْ حَمَلَهُ فَلْيَتَوَضَّأْ )) واتە: ھەر کەسێک مردووی شۆردەوه، با خوێ بشوات، وە ھەر کەسێکیش ھەلی گرت، با دەست نوێژ بگریتەوه [رواه أبو داود (٣١٦١/٥١١/٢) والترمذي (٩٩٣/٢١٨/٢) وأبْنُ مَاجَةَ (١٤٦٢/٤٧٠/١) وهو حديث صحيح برواه صحيح ابن ماجه (١١٩٥)].

وہ ئەم فەرمانە (و واجب) ھوہ لا دەدرت بۆ سوننەت، بە فەرموودەکە ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) کەوا پێتەمبەری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فەرمووی: (( لَيْسَ عَلَيْكُمْ فِي غَسْلِ

وه بو ئیحرام به‌ستن<sup>(٦٧)</sup>، وه پیش چوونه مه‌ککه‌وه<sup>(٦٨)</sup>، وه بو ه‌ردوو جه‌ژنه‌که  
(٦٩)، وه پاش هاتنه‌وه هۆش له بی‌هۆشی<sup>(٧٠)</sup>

مِيتِكُمْ غُسْلٌ إِذَا غَسَلْتُمُوهُ ، فَإِنَّ مِيتِكُمْ لَيْسَ بِنَجِسٍ فَحَسْبُكُمْ أَنْ تَغْسِلُوا أَيْدِيَكُمْ ))  
واته: خۆ شووردنتان له سه‌ر نیه له شوژدنه‌وه‌ی ه‌ردوه‌که تاندا، چونکه مردوه‌که تان پیس  
نیه ، به‌ستانه‌نه‌ها ده‌ستتان بشۆن [رواه البیهقی (٢٩٨/٢) والحاکم (٢٨٦/١) ومو حدیث حسن بیروان  
احکام الجنائز (٥٢)].

(٦٧) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائِشَة) (خوای لی‌رازی بی‌ت) که‌وا (أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ)  
تووشی زه‌یسانی بوو به (مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ) له لای دایکه‌دا (عِنْدَ الشَّجَرَةِ) ، جا پیغه‌مبه‌ری  
خو (ﷺ) فه‌رمانی به (أَبُو بَكْرٍ) کرد که‌وا (( يَأْمُرُهَا أَنْ تَغْتَسِلَ وَتَهْلِ )) واته: فه‌رمانی پی  
بکات خۆی بشوات و ئیحرام بیه‌ستیت [رواه مسلم (١٠٩/٨٦٩/٢)].

(٦٨) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی‌رازی بی‌ت) (( أَنَّهُ كَانَ لَا يَقْدُمُ مَكَّةَ  
إِلَّا بَاتٍ بِذِي طُوًى حَتَّى يُصْبِحَ وَيَغْتَسِلَ ، ثُمَّ يَدْخُلُ مَكَّةَ نَهَارًا ، وَيَذْكُرُ عَنِ النَّبِيِّ  
(ﷺ) أَنَّهُ فَعَلَهُ )) واته: که‌وا نه‌ده‌چوو مه‌ککه‌وه تا له (ذِي طُوًى) نه‌و شه‌وه ده‌مایه‌وه ،  
پاشان که‌ پۆژ ده‌بویه‌وه خۆی ده‌شوژد و ده‌چوو مه‌ککه‌وه به‌ پۆژدا ، وه ده‌یفه‌رموو:  
پیغه‌مبه‌ری خو (ﷺ) وای ده‌کرد [رواه البخاری (١٥٧٢/٤٢٥/٢) مع الفتح ومسلم (٩١٩/٢\_٢٢٧\_١٢٥٩)  
ومذا لفظه ، وغیرما].

(٦٩) له به‌ر نه‌و (أَثَرُ هَيْ) (علی) (خوای لی‌رازی بی‌ت) که‌وا پیاویک په‌رسیاری لی‌کرد له  
باره‌ی غوسله‌وه ؟ نه‌ویش فه‌رموو: (( إِبْتَسِلَ كُلِّ يَوْمٍ إِذَا شِئْتَ )) واته: هه‌موو پۆژیک  
خۆت بشۆ نه‌گه‌ر ویستت لی‌بوو . [رواه البیهقی بیروان الوجیز فی أصول الفقه (٤٧د)].

وه (أَثَرُ هَيْ) (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی‌رازی بی‌ت) (( أَنَّهُ كَانَ يَغْتَسِلُ يَوْمَ الْفِطْرِ قَبْلَ  
أَنْ يَخْدُوا إِلَى الْمِصْلَى )) واته: که‌وا غوسلی ده‌کرد پۆژی جه‌ژن پیش نه‌وه‌ی بپۆشیتایه  
بو شوینی نوژی جه‌ژن . [رواه الامام مالك في الموطأ (٢/١٧٧/١) والامام الشافعي في الأم (٢٦٥/١) ومو اثر  
صحیح بیروان الأدلة الرضیة (٢٩د)].

(٧٠) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائِشَة) (خوای لی‌رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموو: پۆژیک  
پیغه‌مبه‌ری خو (ﷺ) بی‌هۆش که‌وت ، جا - که‌هاته‌وه هۆشی خۆی - فه‌رموو:  
(( أَصْلَى النَّاسُ ؟ )) واته: خه‌لکی نوژیان کرد ؟ ووتمان: نه‌ ، چاوه‌یوانی تو ده‌که‌ن  
نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خو ، جا فه‌رموو: (( ضَعُوا لِي الْمَاءَ فِي الْمِخْضَبِ )) واته: ناووم بو  
بخه‌نه سه‌ر له (مِخْضَب) که‌دا - که‌ قاپی ناوگه‌رم کردنه - ، (عائِشَة) فه‌رموو: نیه‌مش

وہ بُو دووبارہ کردنہ وہی (جَمَاع) کردن<sup>(۷۱)</sup>، وہ نافرہ تی (مُسْتَحَاضَة) بُو ہموو نوپڑیک<sup>(۷۲)</sup>،

ٹاومان بُو نامادہ کرد ، جا خوی شورد ، پاشان پویشت بُو نوپڑ بچیت جاریکی تر بی ہوش کہوتہ وہ ، پاشان ہاتہ وہ ہوشی خوی ، جا فرمووی: (( أَصْلَى النَّاسُ ؟ )) واتہ: ٹایا خہ لکی نوپڑیان کرد ؟ ، نیمہش ووتمان: نہ ء ، چاوہ پروانی تو دہ کہن ئەی پیغہ مہبری خوا ، جا فرمووی: (( ضَعُوا لِي الْمَاءَ فِي الْمِحْضَبِ )) واتہ: ٹاووم بُو بخنہ سہر لہ (مِحْضَب) ہکہ دا ، جا دانیشت خوی شورد ، پاشان پویشت بُو نوپڑ بچیت جاریکی تر بی ہوش کہوتہ وہ ، پاشان ہاتہ وہ ہوشی خوی ، جا فرمووی: (( أَصْلَى النَّاسُ ؟ )) واتہ: ٹایا خہ لکی نوپڑیان کرد ؟ ، نیمہش ووتمان: نہ ء ، چاوہ پروانی تو دہ کہن ئەی پیغہ مہبری خوا ، جا فرمووی: (( ضَعُوا لِي الْمَاءَ فِي الْمِحْضَبِ )) واتہ: ٹاووم بُو بخنہ سہر لہ (مِحْضَب) ہکہ دا ... [رواہ البخاری (۱/۷۷۲/۶۸۷) ومسلم (۱/۲۱۱/۴۱۸)].

(۷۱) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو رَافِعٍ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) شہوتک گہرا بہ سہر ہموو خیزانہ کانیدا ، لہ لای ہر یہ کیکیان خوی دہ شورد ، جا (أَبُو رَافِعٍ) ووتی: منیش ووت ئەی پیغہ مہبری خوا ، بُو چی بُو ہموویان یہ ک جار خوت ناشوریت ؟ ئەویش فرمووی: (( هَذَا أَرْكَى وَأَطْيَبُ وَأَطْهَرُ )) واتہ: ئەمہیان جوانترہ وچاکترہ پاکترہ [رواہ ابوداؤد (۱/۲۷۰/۲۱۶) وابن ماجہ (۱/۱۹۴/۵۹۰) بیوانہ وهو حدیث حسن بیوانہ صحیح ابن ماجہ (۴۸۰)].

(۷۲) لہ بہر فرمودہ کہی (عَائِشَة) (خوای لی رازی بیئت) کہوا (أُمُّ حَبِيبَةَ) تووشی نہ خوشی نافرہ تان (إِسْتِحَاضَة) ہات لہ سہر دہمی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) (( فَأَمْرَهَا بِالْغُسْلِ لِكُلِّ صَلَاةٍ )) واتہ: جا فرمانی پیں کرد کہوا بُو ہموو نوپڑیک خوی بشوات [رواہ ابوداؤد (۱/۲۹۲/۴۸۲) بیوانہ وهو حدیث صحیح بیوانہ صحیح ابی داؤد (۲۶۹)].

وہ ئەم فرمان (أَمْر) ہ بُو پیویست (وَأَجِب) نییہ بہ لکو بُو سوننہ تہ ، چونکہ لہ ریوایہ تی ٹیمامی [مُسلِم] (۱/رقم/۲۳۴) [دا (عَائِشَة) دہ فرمی: پیغہ مہبری خوا (ﷺ) پیئی فرموو: (( أَمْكُثِي قَدْرَ مَا كَانَتْ تَحْبِسُكَ حَيْضُكَ ، ثُمَّ اغْتَسِلِي وَصَلِّي )) واتہ: بہ ئەندانہی ئەوہی تووشی حہیز دہ بووی تییدا دانیشہ ، پاشان خوت بشو - و نوپڑ بکہ - ، جا بُو ہموو نوپڑیک خوی دہ شورد .



وه بۆ (دَفْن) کردنی (مُشْرِك) (٧٢)

## مه‌سح کردن له سهر خوف<sup>(٧٤)</sup> وگۆره‌وی

### ( الْمَسْحُ عَلَى الْخُفَيْنِ وَالْجَوْرَيْنِ )

ده‌توانریت له جیاتی پێ شۆردن مه‌سح بکریت له سهر (خُوف) و

گۆره‌وی یان ههرشتیکێ تر جیگه‌ی خوف بگریته‌وه<sup>(٧٥)</sup>،

وه له لای ئیمامی [أبو‌دلود] (١/رقم/٢٩٨) و (ابن ماجه) (١/٢٠٤/٦٢٤) وه‌و صحیح بیوانه صحیح ابن ماجه (٥٠٧) دا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به (فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ) ی فرموی: ((... تَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ)) واته: ... وه بۆ هه‌موو نوێژێك ده‌ست نوێژ بگره . كه‌وا بوو نه‌و خوشۆردنه (عَزِيمَةً) ه به‌لام (رُخْصَةً) یش نه‌وه‌یه بۆ هه‌موو نوێژێك ته‌نها ده‌ست نوێژ بگریته‌وه .

(٧٢) له به‌ر فرموده‌كه‌ی ئیمامی (عَلِي) (خوای لی رازی بیئت) كه‌وا فرموی به پیغه‌مبه‌رم ووت: (أَبُو طَالِبٍ) مرد ، نه‌ویش فرموی: (( إِذْهَبِي فَوَارِهِ )) واته: بپۆ بیشاره‌وه (د فنی بکه) . جا کاتیک گه‌رامه‌وه پێی ووت: (( اِغْتَسِل )) واته: خۆت بشۆ [رواه النسائي (١١٠/١) و أبو‌دلود (٢١٩٨/٣٢/٩) مع العون وه‌و حدیث صحیح بیوانه احكام الجنائز (ل ١٢٤)].

(٧٤) (خُوف): له شیوه‌ی گۆره‌وی (جَوْرَب) یه له بیست دروست ده‌کریت .

(٧٥) ئیمامی (النُّوَيْي) (ره‌حه‌تی خوای لی بیئت) له [شرح (صحیح مسلم) دا (١٦٤/٣)] ده‌فرمێ: نه‌و زانایانه‌ی كه‌ (أَهْلِ) (إِجْمَاع) ن هه‌موویان یه‌کران له سهر نه‌وه‌ی كه‌ دروسته مه‌سح له سهر (خُوف) بکریت ، له کاتی (سَفَر) و (حَضْر) دا ، ئیتر له به‌ر پێویستی بیئت یان نه‌ه ، هه‌تا بۆ ئافره‌تیکیش كه‌ له مائی خۆیدا بیئت ، یان بۆ كه‌سیك نه‌خۆش بیئت له سهر جیگا كه‌ وتبیئت ، ههر دروسته مه‌سح بکه‌ن ، ته‌نها (شَيْعَةَ) و (خَوَارِج) نه‌بیئت كه‌ نكۆلیان لی کردوه ، نه‌وانیش گوی به‌ جیاواز (خِلَاف) یان نادریت ، (حَسَنُ البَصْرِي) (ره‌حه‌تی خوای لی بیئت) فرمویه‌تی: هه‌فتا (٧٠) كه‌س له هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆیان گێراومه‌ته‌وه كه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مه‌سحی له سهر (خُوف) کردوه .

وه باشترین به‌لگه‌ش فرموده‌كه‌ی (جَرِير) ه (خوای لی رازی بیئت) كه‌ (مَمَامُ بْنُ الْحَارِث) ده‌فرمێ: (( رَأَيْتُ جَرِيرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ بَالَ ، ثُمَّ تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى خُفَيْهِ ثُمَّ قَامَ فَصَلَّى ، فَسُئِلَ ، فَقَالَ : رَأَيْتُ النَّبِيَّ (ﷺ) صَنَعَ مِثْلَ هَذَا )) واته: ببینم (جَرِيرُ بْنُ

هنگر به دست نویژوه له پی کرا بیٚت<sup>(۷۱)</sup> بۆ ماوه‌ی شهو و پوژیک بۆ کهسیک له مالدای بیٚت ، وه سئی شهو و سئی پوژیش بۆ کهسیک له سه‌فه‌ردا بیٚت<sup>(۷۷)</sup> .

عبدالله میزی کرد ، پاشان ده‌ست نویژی گرت و مه‌سحی له سه‌ر ه‌ردوو(خُف) ه‌که‌ی کرد ، پاشان ه‌ستا نویژی کرد ، جا پرسپاری لی کرا ، ئه‌ویش فه‌رموی : بینیم پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وای کرد [رواه مسلم (۲۷۲/۲۲۷/۱) و الترمذی (۹۲/۶۳/۱)] ، چونکه (جریر) پاش دابه‌زینی سوره‌تی (المائدة) موسولمان بوو ، که له و سوره‌ته‌دا ئایه‌تی ده‌ست نویژی دابه‌زی ، که تییدا فه‌رمان به پی شۆردن کرا ، که‌وا بوو ئه‌و ئایه‌ته‌ مه‌سح کردنی سه‌ر (خُوف) و گۆره‌وی (نَسَخ) نه‌کردۆته‌ وه .

وه بۆ مه‌سح کردن له سه‌ر گۆره‌وی و نه‌عل فه‌رموده‌مان زۆر ه‌یه ، ده‌توانسی ته‌ماشای نامیلکه‌ی (تَمَامُ النَّصْحِ فِي أَحْكَامِ الْمَسْحِ) (مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الْأَبْنَانِي) بکه‌ی که به جوانی باسی مه‌سح کردن ده‌کات ، وه ه‌موو فه‌رموده‌کان له و باره‌وه دینیته‌وه ، وه یه‌کیک له و فه‌رمودانه فه‌رموده‌که‌ی (المُغْبِرَةُ بِنُ شُعْبَةَ) یه (خوای لی رازی بیٚت) (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ } تَوَضَّأَ وَمَسَحَ عَلَى الْجَوْرِيِّينَ وَالنَّغْلِيِّينَ )) واته : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌ست نویژی گرت و مه‌سحی له سه‌ر گۆره‌وی و نه‌عله‌کانی کرد [رواه ابوداؤد (۱۵۹/۲۶۹/۱) و الترمذی (۹۹/۶۷/۱) و ابن ماجه (۵۵۹/۱۸۵/۱) و موحدیث صحیح بیروان الإرواه (۱۰۱) و صحیح ابی داؤد (۱۴۷)].

(۷۶) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (مُغْبِرَةُ بِنُ شُعْبَةَ) (خوای لی رازی بیٚت) که‌وا فه‌رموی : شه‌ویک له سه‌فه‌ریکدا له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا دا بووم (ﷺ) جا پی‌ی ووت : (( أَمَعَكَ مَاءٌ ؟ )) واته : ئایا ئاووت پی‌یه ؟ ووت : به‌ئێ . جا دابه‌زی له ووشتره‌که‌ی \_ بۆ ده‌ست به‌ ئاو گه‌یاندن \_ وه پئی کرد تا له به‌ر چاو دیار نه‌ما له تاریکایی شه‌ودا ، پاشان هاته‌وه جا له کوونه‌که ئاووم کرده سه‌ر ده‌ستیدا ، جا پوومه‌تی شۆرد و (جِبَّه) یه‌کی (صُوف) ی له به‌ردا بوو ، نه‌یتوانی له قۆله‌کانیوه ده‌ستی ده‌ر بکات ، تا له ژیر (جِبَّه) که‌وه ه‌ردوو ده‌ستی ده‌رکرد ، جا ه‌ردوو بالی پی شۆرد و مه‌سحی سه‌ری کرد ، پاشان داچه‌میم بۆ ئه‌وه‌ی (خُوف) ه‌کانی داکه‌نم ، فه‌رموی : (( دَعُهُمَا ، فَأَرِنِي أَنْخَلْتَهُمَا طَاهِرَتَيْنِ )) واته : وازی لی بیٚته‌ چونکه من ه‌ردووکیم به ده‌ست نویژه (طَهارة) . وه له پی کردوه ، جا مه‌سحی له سه‌ر کرد . [رواه البخاری (۲۰۶/۲۰۹/۱) و مسلم (۲۷۴/۲۳/۱)].

(۷۷) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَلِي) (خوای لی رازی بیٚت) که‌وا فه‌رموی : (( جَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِهِنَّ لِلْمَسَافِرِ وَيَوْمًا وَلَيْلَةً لِلْمُقِيمِ )) واته : پیغه‌مبه‌ری

وہ ماوہکھی لہو کاتہوہ دہست پئی دہکات کہ یہکھم جار مہسحی لہ سہر دہکات تا وھکو شکانی دواہین دہست نوپڑی کہ پیش تہواو بوونی کاتہکہ گرتبوویستی<sup>(۷۸)</sup>، وہ تہنہا مہسحی بان پئی دہکات<sup>(۷۹)</sup>، وہ بہتالیش دہبیٹہوہ بہ تہواو بوونی ماوہی دیاری کراو، وہ بہ لہش گرانی<sup>(۸۰)</sup> وہ بہ داکہندی ٹہو شتہی مہسحہکھی لہ سہر کراوہ<sup>(۸۱)</sup>.

خوا (ﷺ) سئی شہو و سئی پڑی دانا بق یہکیک لہ سہ فہر دا بیٹ، وہ شہو و پوڑیکیش بق یہکیک لہ مالدا بیٹ [رواہ مسلم (۲۷۶/۲۳۲/۱) والنسانی (۸۴/۱)].

(۷۸) بروانہ نامیلکہی (فتاویٰ فی المسح الخفین)ی (مُحَمَّدُ بْنُ صَالِحِ الْعِثْمِينِ).

(۷۹) لہ بہر فہرموودہکھی (علی) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فہرموی: (( لَوْ كَانَ الدُّنْيَا بِالرَّأْيِ لَكَانَ اسْفَلُ الْخَفِّ أَوْلَىٰ بِالْمَسْحِ مِنْ أَعْلَاهُ ، لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَمَسْحُ عَلَيَّ ظَاهِرَ خُفِّيهِ )) واتہ: ٹہگہر ٹاہین بہ (رآی) بواہی، ٹہوہ دہبواہی مہسحی ڈیری (خُوف) پیشتر بواہی تا بانئ (خُوف)، بہلام پتہغہمبہرم بینئ (ﷺ) مہسحی بانئ خوفہکانئ کرد [رواہ ابو داؤد (۱۶۲/۲۷۸/۱) وھو حدیث صحیح بروانہ الإرواہ (۱۰۳)].

(۸۰) چونکہ مہسح ماوہیہکی بق دیاری کراوہ نابیت لہو ماوہیہ تپہر بکات، وہ لہش گرانیش بہتالی دہکاتہوہ، لہ بہر فہرموودہکھی (صَفْوَانُ بْنُ عَسَّالٍ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فہرموی: (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَأْمُرُنَا إِذَا كُنَّا سَفْرًا أَلَّا نُنْزِعَ خِفَافَنَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَلَيَالِيَهُنَّ إِلَّا مِنْ جَنَابَةٍ ، لَكِنْ مِنْ غَائِطٍ وَيَوْلٍ وَتَوَمٍّ )) واتہ: پتہغہمبہری خوا (ﷺ) فہرمانئ پئی دہکردین ٹہگہر لہ سہ فہر دا ببواہین، کہوا سئی شہو و سئی پوڑ (خُوف) دہکامن لہ پئی دانہکہنن، مہگہر بق لہش گرانی، ٹہک بق میز و پیسی و خہو [رواہ الترمذی (۹۶/۶۵/۱) والنسانی (۸۴/۱) وھو حدیث حسن بروانہ الإرواہ (۱۰۴)].

(۸۱) چونکہ ٹہگہر لہ پئی داکہند، پاشان کردیوہ پئی ٹہوہ بہ (طاهر)ی لہ پئی نہکردوہ.

### تیبینئ:

ٹہگہر کاتی مہسح کردنہکہ تہواو بوو یان (خُوف) دہکانئ داکہند، ٹہوہ ٹیتر دروست نیہ مہسحی تری لہ سہر بکریٹ - ٹہگہر دہست نوپڑی شکا - مہگہر دہست نوپڑیکھی تازہ بگریٹہوہ، لہ گہل شوردنی ہردوو پئی دا، بہلام ٹہگہر دہست نوپڑی بوو کاتیک کہ (خُوف) دہکھی داکہند، یان کاتہکھی کڑتایی پئی ہات، ٹہوہ دہست نوپڑہکھی بہتال نابیتہوہ، تا ٹہو دہست نوپڑہی دہشکیت، وہ دہتوانیت تا ٹہو دہست نوپڑہیشی دہشکیت ہر نوپڑی پئیوہ بکات. بروانہ [الوجیز فی فقہ السنۃ والکتاب العزیز (۴۲)].

## تہیہ مموم (التیمم)

### کہی تہیہ مموم دروستہ ؟

تہوی بہ دست نویژ و خوشوردن حلال دہبیت ، بہ تہیہ ممومیش بوی  
حلال دہبیت (۸۲)

(۸۲) تہیہ مموم جیکہی دست نویژ دہگریتہ وہ بؤ کہ سیک لہ ش گران نہ بیت ، لہ بہر  
فرمودہ کہی (عائشہ) (خوای لی رازی بیت) کہ وا فرموی: (( خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ  
(ﷺ) فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ حَتَّى إِذَا كُنَّا بِالْبَيْدَاءِ - أَوْ بِذَاتِ الْجَيْشِ - انْقَطَعَ عَقْدُ لِي ،  
فَأَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَيَّ التَّمَاثِيَةَ ، وَأَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ ، وَلَيْسُوا عَلَيَّ مَاءً ، فَأَتَى  
النَّاسَ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ فَقَالُوا: أَلَا تَرَى مَا صَنَعَتْ عَائِشَةُ ؟ أَقَامَتْ بِرَسُولِ اللَّهِ  
(ﷺ) وَالنَّاسِ ، وَلَيْسُوا عَلَيَّ مَاءً وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ ، فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ وَرَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)  
وَاضِعُ رَأْسِهِ عَلَيَّ فَخَذِي قَدْ نَامَ ، فَقَالَ: حَبِسَتْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَالنَّاسُ ، وَلَيْسُوا  
عَلَيَّ مَاءً وَلَيْسَ مَعَهُمْ مَاءٌ ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: فَعَاتَبَنِي أَبُو بَكْرٍ ، وَقَالَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ  
يَقُولَ ، وَجَعَلَ يَطْعَنُنِي بِيَدِهِ فِي خَاصِرَتِي ، فَلَا يَمْنَعُنِي مِنَ التَّحْرُكِ إِلَّا مَكَانُ رَسُولِ  
اللَّهِ (ﷺ) عَلَيَّ فَخَذِي ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حِينَ أَصْبَحَ عَلَيَّ غَيْرَ مَاءٍ ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ  
آيَةَ التَّمِيمِ ، ﴿ .. فَتِيمُّوا .. ﴾ فَقَالَ أَسِيدُ بَنِ الْحَضِيرِ: مَا هِيَ بِأَوَّلِ بَرَكَتِكُمْ يَا آلَ  
أَبِي بَكْرٍ . قَالَتْ: فَبِعَثْنَا الْبَعِيرَ الَّذِي كُنْتُ عَلَيْهِ ، فَأَصْبْنَا الْعَقْدَ تَحْتَهُ )) واتہ: لہ  
کہل پیغمبری خوادا (ﷺ) دہرچوم لہ ہندیک لہ سہ فرکانیدا تا گہیشتنہ بیابان -  
یان (ذات الجیش) - ملوانکہ کم پرا وون بوو ، جا پیغمبری خوا (ﷺ) لہ ویدا ماہوہ بؤ  
تہوی بیڈزیتہ وہ ، وہ خہ لکیش مانہ وہ لہ گہلیدا ، لہ سہر ناویش نہ بوون ، جا خہ لکی  
پویشتن بؤ لای (أبو بکر الصديق) ووتیان: چاوت لئیہ (عائشہ) چی کرد ؟ بووہ ہزی  
مانہ وہی پیغمبری خوا (ﷺ) و خہ لکیش ، نہ لہ سہر ناویشن ، وہ نہ ناویشیان پیئیہ ،  
جا (أبو بکر) ہات و پیغمبری خوایش (ﷺ) سہری خستبووہ سہر پانم و خہ وتو بوو ، جا  
وتی: پیغمبری خوا (ﷺ) و خہ لکیش گیردا ، وہ نہ لہ سہر ناوون ، وہ نہ ناویشیان  
پیئیہ ، (عائشہ) فرموی: جا (أبو بکر) زور سہرزہ نشتی کردم ، وہ تہوی خوا ویستی لہ  
سہر بیت پیی ووتم ، وہ بہ دہستی لہ قہرغہ (خاصرة) ی دہدام ، ہیچ وای لی نہ دہ کردم

بُو كَسِيكَ ثَاوِي دَهْسْت نَه كَهْوَيْتْ <sup>(۸۲)</sup> ، يَان تَرْسِي نَهْوِي هَه بَيْتْ بَه بَه  
كَارِهِيَانِي نَاو زِيَانِي لِي بَكَهْوَيْتْ <sup>(۸۴)</sup> .

نہ جو لیمہ وہ تہنہا شویتنی پیتقمبہری خوا نہ بیت (ﷺ) کہ سہری لہ سہر پانم  
دانابو ، جا کہ بہیانی بوویوہ پیتقمبہری خوا (ﷺ) ہستا بہ بی ثاو ، جا خوی گہورہ  
ٹاہتی تہہ مومی دابہ زاند ، جا ہموویان تہہ مومیان کرد ، وہ (أَسِيدُ بِنُ حُضَيْنِ)  
دہیوت : تہہ یہ کہم بہرہ کہتی ٹیوہ نیبہ نہی کہس وکاری (أَلْ أُبَي بَكْر) ، (عَائِشَةُ)  
ووتی : کاتیک نہ ووشترہ مان ہلساند کہ من بہ سہر ٹیوہ بووم ، ملوانکہ کہمان لہ ژیریدا  
نوریزہ وہ [رواہ البخاری (۲۳۴/۴۳۱/۱) ومسلم (۳۶۷/۲۷۹/۱)] .

وہ ہر وہ ما جیکہی خوش خوردن دہ گرتہ وہ بو کہ سیک لہ شی گران بیت ، لہ بہر  
فہرمودہ کہی (عُمَرَانُ بِنُ حُضَيْنِ الْخُرَاعِي) (خوی لہ رازی بیت) کہوا فہرموی :  
پیتقمبہری خوا (ﷺ) بینی پیاویک نورری گرتوہ ونویژی لہ گہل خہ لکیدہ نہ کرد ، جا  
پئی فہرمو : (( مَا مَنَعَكَ أَنْ تُصَلِّيَ ؟ )) واتہ : نہی فلان کہس ، چی وای پی کردیت کہوا  
لہ گہل خہ لکیدہ نویژ نہ کہیت ؟ نہ ویش ووتی : تووشی لہش گران بووم و ناولیہ .  
پیتقمبہری خویش فہرموی : (( عَلَيْكَ بِالصَّعِيدِ فَإِنَّهُ يَكْفِيكَ )) واتہ : تہہ موم بہ سہر  
زہوی بکہ ، چونکہ نہ ووت بہ سہ . واتہ : جیکہی ثاوت بو دہ گرتہ وہ [رواہ البخاری  
(۲۴۴/۴۷۷/۴) ومسلم (۶۸۲/۴۷۷/۴)] .

(۸۲) لہ بہر فہرمودہ کہی خوی گہورہ لہ سورہتی (المائدہ: ۶) ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا  
فَأَطَهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ  
فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ ۗ ﴾ واتہ : وہ نہ گہر  
نہ خوش بوون یان لہ سہ فہردا بوون یان لہ سہر ناولوہ ہاتنہ وہ یان جووت بوون لہ گہل  
ٹافرہ تاندا و ناولان دہست نہ کہوت - دہست نویژ بگرن یان خوتان بشورن - نہ وہ  
تہہ موم بکہن بہ سہر زہویہ کی پاک و مہسحی پومہت و ہر دو دہستانی پی بکہن  
وہ لہ بہر فہرمودہ کہی (عَائِشَةُ) و (عُمَرَان) پروانہ (پ ۸۲) .

(۸۴) ترسی زیان لہ کہوتن نہ وہیہ ترسی ہبیت نہ خوش بکہویت ، یان نہ خوشیکہی  
زیاتر بکات ، یان ترسی کوشتنی ہبیت ... لہ بہر ٹاہتہ کہی پیشوو ، وہ لہ بہر نہ و  
فہرمودانہ یسی کہ لہ و باروہ ہاتوون ، وہ کہ فہرمودہ کہی (عَمْرُو بِنُ الْعَاصِ) (خوی لہ  
رازی بیت) کہوا پیتقمبہری خوا (ﷺ) پھوانہی کرد بو (غَزْوَةُ) ی (ذَاتِ السَّلَاسِل) ، جا

## پایہ کانی تہیہ مموم (أَرْكَانُ التَّيْمَمِ)

نیہت<sup>(۸۵)</sup> و ہر دوو دہست دان بہ سہر زہویہ کی پاکدا و مہسح کردنی  
یوومہت و ہر دوو دہست<sup>(۸۶)</sup>،

فہرموی: لہ شہویکی زور سارد دا لہ شم گران بوو، جا ترسام کہوا تہ گہر خوّم  
بشوم تیا بجم، بؤیہ تہیہ مموم کرد، پاشان نوژی بہ یانیم بہ ہاوہ لہ کانم کرد، جا کاتیک  
گہ راینہ وہ، بؤ پیغہ مہریان گپرایہ وہ، جا تہ ویش فہرموی (( يَا عَمْرُو، صَلَّيْتَ  
بِأَصْحَابِكَ وَأَنْتَ جُنُبٌ ؟ )) واتہ: تہی (عَمْرُو) بہ لہش گرانہ وہ نوژی ت بہ ہاوہ لہ کانت  
کرد؟ منیش ووتم: تہو فہموودہی خوی گہ ورمہ یادکوتہ وہ کہ دہ فہرمی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا  
أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ واتہ: خو تان مہ کوژن بہ راستی خوی گہ ورمہ زور بہ  
بہ زہی بہ بہ رانہ بہر بہ تہوہ. جا بؤیہ تہیہ مموم کرد، پاشان نوژی م کرد، جا پیغہ مہری  
خوا (ﷺ) پیکنی وھیچی نہ فہرموی [رواہ ابو داود (۳۳/۵۲/۱) و احمد (۱۶/۱۹۱/۲) و غیرما و مر  
حدیث صحیح بروانہ صحیح ابی داود (۲۲۲)].

وہ لہ بہر فہرموودہ کہی (جَابِرِيش (خَوای لِي رَازِي بَيْت) کہوا فہرموی: دہر چوین  
بؤ سہ فریک جا پیاو تکمان بہر دیک دای لہ سہری، سہری شکاند، پاشان لہ شی گران بوو،  
جا پرسیری لہ ہاوہ لہ کانی کرد ووتی: نایہ ہیچ پوخسہ تیک دہ بینن بؤ من کہوا تہیہ مموم  
بکہم؟ تہ وانش ووتیان: ہیچ پوخسہ تیک نایین تا تو توانات لہ سہر ناوہ بیت، جا  
تہ ویش خوئی شورڈ و مرڈ، کاتیک کہ گہ رانہ وہ بؤ لای پیغہ مہری خوا (ﷺ) مہ والی  
تہ وہ یان پی راگہ یاند، تہ ویش فہرموی: (( قَتَلُوهُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ إِلَّا سَأَلُوا إِذَا لَمْ يَعْلَمُوا،  
فَإِنَّمَا شِفَاءُ الْعِيِّ السُّؤَالُ إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيهِ أَنْ يَتَيَّمَمَ )) واتہ: کوشتیان، خوا بیان کوژی ت  
، نایہ بؤ پرسیریان نہ کرد، کاتیک کہ نہ یان زانی، چونکہ شیفای مہ موو نہ خو شہک  
پرسیار کردنہ، تہ نہا بہ سی بوو تہیہ مموم بکات [رواہ ابو داود (۳۳۶/۲۳۹/۱) و لہ زیادہ و لکن الحدیث  
الی حیث نکرنا حسن بشوادمہ بروانہ تمام المنۃ للکلبانی (ل ۱۶۱-۱۲۵) و صحیح ابی داود (۲۲۶)].

(۸۵) لہ بہر فہرموودہ کہی (عَمْرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خَوای لِي رَازِي بَيْت) بروانہ (پ ۳۱).

(۸۶) لہ بہر فہموودہی خوی گہ ورمہ کہ لہ سورہتی (المائدہ: ۶) ﴿.. فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً  
فَتَيَّمَمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾ بروانہ (پ ۸۲).

وه یتویست (وَأَجِبْ) ه به ناوی خواوه دست پی بکریت هر وه کو دست  
نوئز. (۸۷)

### سوننه ته کانی ته یه مموم

پیش خستنی دستنی راست له مهسح کردندا (۸۸) ، وه فوو کردن به  
هر دوو له یدا پیش مهسح کردنی رو مهت (۸۹)

وه له بهر فرموده که ی (عَمَّارُ بْنُ یَاسِرٍ) (خوای لی رازی بیت) که وا فرمودی:  
( ( أَجَنَّبْتُ فَلَمْ أَصِبْ مَاءً ، فَتَمَعَّكْتُ فِي الصَّعِيدِ وَصَلَّيْتُ ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ ) )  
فَقَالَ: إِنَّمَا كَانَ يَكْفِيكَ هَكَذَا . وَضَرَبَ النَّبِيُّ ﷺ بِكَفِّهِ الْأَرْضَ وَتَفَخَّ فِيهِمَا ، ثُمَّ  
مَسَحَ بِهِمَا وَجْهَهُ وَكَفِّهِ ) ) واته: له شم گران بوو وناووم دست نه که وت ، جا خوم له  
ناو خولدا لکانده وه - تالنده وه - ونویزم کرد ، جا نه مه گنپرایه وه بق پیغه مبری خوا  
(ﷺ) ، نه ویش فرمودی : ته نها نه وه ت بهس بوو که وا بکیت ، جا پیغه مبری خوا (ﷺ)  
هر دوو ناو دستنی - له پی - به زه ویدا دا و فووی پیدا کرد ، پاشان مهسح رو مهت و  
هر دوو دستنی پی کرد [رواه البخاری (۲۴۷/۴۵۵/۱) ومسلم (۳۸۶/۲۸۰/۱) وغیرهما].

### قیبیتی:

بنه پرت (أصل) له ته یه مموم کردندا نه وه یه که له جیگه ی دست نوئزه ، جا هر  
شتیک به دست نوئز حلال بییت نه وه به ته یه ممومیش حلال ده بییت ، وه دروسته پیش  
هانتنی کاتی نوئز بکریت ، هر وه کو دست نوئز هیچ جیاوازیه که له نیوانیان دا نیبه ، وه  
هر وه ها دروستیشه به یه که ته یه مموم چند نوئزیک بکریت ، نیر فرز بییت یان سوننه ت.  
(۸۷) چونکه ته یه مموم له جیگه ی دست نوئز دایه ، که وا بوو چون (بِسْمِ اللَّهِ) ی  
کردن بق دست نوئز یتویست (وَأَجِبْ) ه ، هر وه ها بق ته یه مموم کردنیش یتویست (وَأَجِبْ) ه  
، بروانه (پ ۲۴) .

(۸۸) له بهر فرموده که ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیت) بروانه (پ ۴۲) ، چونکه  
ته یه ممومیش هر (طهور) ه .

(۸۹) له بهر فرموده که ی (عَمَّارُ بْنُ یَاسِرٍ) (خوای لی رازی بیت) ، بروانه (پ ۸۶) .

## نہوانہی تہیہ مموم بہ تال دہکہ نہوہ (مُبْطَلَاتُ التَّيْمَمِ)

نہوانہی دست نویژ بہ تال دہکہ نہوہ تہیہ ممومیش بہ تال دہکاتہوہ ، وہ نہمانی ہوکانی تہیہ مموم کردنیش<sup>(۹۱)</sup> .

## حہیز و زہیسانی ( الْحَيْضُ وَالنَّفَاسُ )

لہ شوینی مندال بوونی نافرہتہوہ سی جور خوین دہردہ چیت ، خوینی حہیز<sup>(۹۱)</sup> ،

(۹۰) چونکہ تہیہ مموم لہ جینگہی دہسست نویژہ ، بویہ ہر شتیک دہسست نویژ بہ تال بکاتہوہ ، تہیہ ممومیش بہ تال دہکاتہوہ . وہ ہر وہا ہر کاتیکیش نہو ہویانہ نہما کہ بہ ہویہوہ تہیہ مموم حلال بووہ . نہوہ تہیہ ممومہ کہ بہ تال دہبیٹہوہ .  
(۹۱) نہو خوینہیہ کہ بہ بی ہیچ نہ خویشی و ہویہکی تر لہ مندال دانی نافرہتی پیگہ یشتوو (بالخ) ہوہ دہردہ چیت .

وہ نہم خوینہ بہردہ وام دہبیٹ تا تہمانی بی نومیڈی نافرہت لہ مندال بوون (سِنُّ الْيَأْسِ) ، وہ خوینہکشی لہ پیشدا رہش و گہرمہ و مندال دانی پی دہقرچیت ، لای کہمی ماوہی بہردہ وام بوونی لہ شہرعدا دیاری نہکراوہ ، ہر وہا لای زوریسی ہر دیاری نہکراوہ ، بہ لام زوریسی نافرہتان شہش پوژ یان حوت پوژ تووشیان دہبیٹ ، لہ بہر فرمودہ کہی ( حَمْنَةُ بِنْتُ جَحْشٍ ) ( خَوَالِي لِي يَا زِي بَيْت ) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) پیسی فرمود (( إِنَّمَا هَذِهِ رُكُوعَةٌ مِنْ رُكُوعَاتِ الشَّيْطَانِ ، فَتَحِيضِي سُنَّةٌ أَيَّامٌ أَوْ سَبْعَةٌ فِي عِلْمِ اللَّهِ ، ثُمَّ اغْتَسَلِي ، حَتَّى إِذَا رَأَيْتِ أَنَّكَ قَدْ طَهَرْتِ وَاسْتَنْقَيْتِ ، فَصَلِّي كَرِيحًا وَعَشْرِينَ لَيْلَةً أَوْ ثَلَاثًا وَعَشْرِينَ وَأَيَّامَهُنَّ ، وَصُومِي ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُجْزِيكَ ، وَكَذَلِكَ فَافْعَلِي فِي كُلِّ شَهْرٍ ، كَمَا تَحِيضُ النِّسَاءُ وَكَمَا يَطْهَرْنَ لِمِيقَاتِ حَيْضِهِنَّ وَطَهْرِهِنَّ ... )) واتہ : نہمہ پالیکہ لہ پالہکانی شہیتان ، جا شہش پوژ تا حوت پوژ بہ حہیز دہرڈمیریت لہ زانستی خوا دا ، پاشان خوت بشو ، تا نہگہر بیبتیت کہوا پاک وتہمیز بویتہوہ ، نہوہ بیست وچوار شوہ یان بیست وسی شوہ بہ پوژہکانیہوہ نویژ بکہ و پوژوو بگرہ ، نہوہ نیتر لہ سہرت دہکہ ویت ، وہ



و خوینی زہیسانی (پاش مندال بوون) <sup>(۹۲)</sup> ، و خوینی نہ خویشی  
نافرہ تان (الإستحاضة) <sup>(۹۳)</sup> .

ہر وہا بہم شیوہیہ بکہ لہ ہمرو مانگیکدا ، وہکو نافرہ تان چوئن تووشی حہیز  
دہبن ، وہ چی کاتیش پاک دہبنہ وہ ، بہ کاتی حہیز و پاکیتی نہوان . [رواہ ابو داؤد  
۲۸۴/۴۷۰/۱) و الترمذی (۱۲۸/۸۲/۱) این ماجہ (۱/۲۷۰/۲۲۷) بمعناہ وهو حسن بپوانہ الإرواہ (۲۰۵) .]

(۹۲) خوینی زہیسانی خوینی پاش مندال بوونہ ، ئەم خوینتہش لای کہمی ماوہ کہی  
دیاری نہکراوہ ، نافرہتی واہیہ تہنہا لہ کاتی مندال بوونہ کہدا خوینی لی دیت ، بہ لام لای  
زوری ماوہ کہی لہ چل (۴۰) پوژ زیاتر تیپہر ناکات ، جا ئەگەر لہ وہ زیاتر نافرہت خوینی لی  
ہات نہوہ بہ نہ خویشی (الإستحاضة) دہ ژمیریت ، لہ بہر فہرمودہ کہی ( أُم سَلَمَةَ ) (خوای لی  
رَا زِي بَيْت) کہوا فہرموی : (( كَانَتْ التُّفْسَاءُ تَجْلِسُ عَلَيَّ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ) اَرْبَعِينَ  
يَوْمًا )) واتہ : ئەو نافرہتہی لہ زہیسانیدا بوایہ لہ سہردہمی پیغہ مہری خوادا (ﷺ) چل  
پوژ دادہ نیشٹ [رواہ ابو داؤد (۱/۳۰۷/۵۰۰) و الترمذی (۱/۱۲۹/۹۲) و ابن ماجہ (۱/۲۱۳/۲۴۸) وهو حدیث  
حسن صحیح بپوانہ صحیح ابن ماجہ (۵۲۰) .]

(۹۳) ئەو خوینتہیہ کہوا لہ کاتیکی تردا جگہ لہ حہیز و زہیسانی بہ ہوی  
نہ خویشیہ وہ تووشی نافرہت دہبیت ، یان جاری واہیہ بہ دەمی حہیز و زہیسانی یہ وہ  
توشی دہبیت ، جا ئەگەر بہ دەمی حہیزوہ نہ بوو ئەوہ دیارہ ، بہ لام ئەگەر بہ دەمی  
حہیزوہ بوو ئەوہ سەن حالەتەن شہیہ :-

یہ کہم : ئەوہیہ ماوہی حہیزوہ کہ لای نافرہتہ کہ زانراو بیت پیش ئەوہی تووشی نہ خویشی  
(الإستحاضة) ببیت ، لہم حالەتہدا ، ئەو ماوہ زانراوہ بہ ماوہی حہیز بوئی دادہ نریت ،  
وہ جگہ لہویش بہ نہ خویشی دہ ژمیریت ، لہ بہر فہرمودہ کہی ( أُم سَلَمَةَ ) (خوای لی  
رَا زِي بَيْت) کہوا پرسپاری لہ پیغہ مہری خوا (ﷺ) کرد لہ بارہی نافرہتیکوہ ،  
خوینیکی زور لہ گیانی دیت ، ئەویش فہرموی : (( لَتَنْظُرُ عِدَّةَ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ  
الَّتِي كَانَتْ تَحِيضُهُنَّ مِنَ الشَّهْرِ قَبْلَ أَنْ يُصِيبَهَا الَّذِي أَصَابَهَا فَلْتَتْرِكِ الصَّلَاةَ  
قَدْرَ ذَلِكَ مِنَ الشَّهْرِ ، فَإِذَا خَلَفْتَ ذَلِكَ فَلْتَعْسِلْ ، ثُمَّ لَتَسْتَنْفِرْ بِثُوبٍ ، ثُمَّ لَتُصَلِّ  
(واتہ : با تہ ماشا بکات ، بہ ماوہی ئەو شہو و پوژانہی کہ لہ پیش دا تیتیدا  
تووشی حہیز دەہات لہ مانگیکدا ، پیش ئەوہی تووشی ئەوہ ببیت کہ تووشی بوو ،  
جا - لہ و ماوہیہ دا - واز لہ نویتز ببیت ، جا ئەگەر ئەوہ نہما باخوی بشوات و خوی  
باش پاک بکاتوہ پاشان نویتز بکات [رواہ ابو داؤد (۱/۲۷۴) این ماجہ (۱/رقم/۱۲۳) بمعناہ و

بقية الخمسة الا الترمذي وهو حديث صحيح برونه صحيح ابي داود (٢٦٤-٢٦٨) وصحيح ابن ماجه (٥٠٦).  
 وه له بهر فهرموده كهى ( اُمُّ حَبِيبَةَ بِنْتُ جَحْشٍ ) (خوای لى رازى بیټ) كه وا پیتغه مبهرى  
 خوا پى فەرموو (( اَمْكُنِّي قَدْرَ مَا كَانَتْ تَحْسِبُكَ حَيْضَتُكَ ، ثُمَّ اِغْتَسِلِي وَصَلِّي ))  
 (( واته : بمیتنه‌وه به ئەندازه‌ی ئەوه كه له كاتى حەیز دا دەمایتنه‌وه ، پاشان خۆت  
 بشۆ و نوێژ بكه [رواه مسلم (٢٣٤/٢٦٤/١)].

دووهم : ئەوه‌یه كه به‌رده‌وام خوینی لى بیټ وه له پیشیشدا پۆزانتكى زانراوى نه‌بووه ،  
 یان له یادی نه‌ماوه ، وه یان هەر به نه‌خۆشیه‌وه (بَالِغ) بووه ، وه خوینی حەیز  
 نه‌خۆشى جیا ناکاته‌وه له یه‌ك ، له‌م حاله‌ته‌دا حەیزه‌كه‌ى شەش پۆز یان حەوت پۆزى  
 بۆ داده‌نریت له مانگه‌كه‌دا وه‌كو عاده‌تى زۆر به‌ی ئافره‌تانه ، وه پۆزانی تریشى  
 هه‌موو به نه‌خۆشى بۆ داده‌نریت ، له بهر فهرموده‌كه‌ى (حَمِئَةُ بِنْتُ جَحْشٍ) (خوای  
 لى رازى بیټ) كه وا فەرموو: تووشى نه‌خۆشى (اِسْتِحَاضَةً) هاتم زۆر به توندى ، جا  
 چووم بۆ لای پیتغه مبهرى خوا (ﷺ) پرسىارى لى بکه‌م وئاگادارى بکه‌مه‌وه ، جا له  
 مالى (زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ) ى خوشکمدای بینیمه‌وه و پیتم ووت : ئەى پیتغه مبهرى خوا  
 (ﷺ) من تووشى نه‌خۆشیه‌كى زۆر توند بووم ، جا تۆ چى ده‌فه‌رموویت ، وه  
 قه‌ده‌غه‌یشى کردووم له نوێژ کردن و پۆزوو گرتن ؟ جا ئەو یش فەرموو : (( اُنْعَتُ  
 لَكَ الْكُرْسُفَ ، فَإِنَّهُ يُذْهِبُ الدَّمَ )) واته : پارچه په‌موویه‌ك هه‌لبگره ، ئەوه خوینه‌كه  
 نایه‌لیت ، ووتم : ئەى پیتغه مبهرى خوا زۆر له‌وه زۆتره ، ئەو یش فەرموو : ((  
 فَأَتَّخِذِي ثَوْبًا )) واته : جا هه‌لیبه‌سه ، ووتم : ئەو پێ ده‌كات پێ ، جا فەرموو : ((  
 سَأَمُرُكَ بِأَمْرَيْنِ أَيُّهُمَا فَعَلْتَ أَجْزَىٰ عِنْدَكَ مِنَ الْآخَرِ ، فَإِنْ قَوَّيْتَ عَلَيْهِمَا فَأَنْتَ أَعْلَمُ  
 قَالَ لَهَا : إِنَّمَا هَذِهِ رُكُضَةٌ مِنْ رُكُضَاتِ الشَّيْطَانِ ، فَتَحْيِضِي سِتَّةَ أَيَّامٍ أَوْ سَبْعَةَ  
 أَيَّامٍ فِي عِلْمِ اللَّهِ تَعَالَىٰ ذِكْرُهُ ، ثُمَّ اِغْتَسِلِي ، حَتَّىٰ إِذَا رَأَيْتَ أَنَّكَ قَدْ طَهَّرْتَ  
 وَأَسْتَنْقَأْتَ فَصَلِّي ثَلَاثًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً أَوْ أَرْبَعًا وَعِشْرِينَ لَيْلَةً وَأَيَّامَهَا وَصُومِي  
 فَإِنَّ ذَلِكَ يُجْزِيكَ ، وَكَذَلِكَ فَافْعَلِي كُلَّ شَهْرٍ كَمَا يَحِضُنَّ [تَحْيِضُ] النِّسَاءُ وَكَمَا  
 يَطْهَرْنَ مِيقَاتِ حَيْضِهِنَّ وَطَهْرَهُنَّ ، فَإِنْ قَوَّيْتَ عَلَىٰ أَنْ تُؤَخَّرِي الظُّهْرَ وَتَعْجَلِي  
 العَصْرَ فَتَغْتَسِلِ [فَتَغْتَسِلِينَ] وَتَجْمَعِينَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ وَتُؤَخَّرِينَ  
 الْمَغْرِبَ وَتَعْجَلِينَ الْعِشَاءَ ثُمَّ تَغْتَسِلِينَ وَتَجْمَعِينَ بَيْنَ الصَّلَاتَيْنِ فَافْعَلِي

وَتَغْسِلِينَ مَعَ الْفَجْرِ فَاغْلِي وَصُومِي إِنْ قَدَرْتَ عَلَى ذَلِكَ . قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ):  
 وَهَذَا أَعْجَبُ الْأَمْرَيْنِ إِلَيَّ)) واتہ: فرمانت پی دہ کم بہ دووشت ، ہر کامیان  
 بکہیت ، نہوہ نوی ترت لہ سہر دہ کہ ویت ، جا نگہر توانای ہر دووکیانت بوو نہوہ  
 خوت دہ زانیت جا پی ہی فرموم : نہمہ پالیکہ لہ پالہ کانی شہیتان ، جا شہش پوژ  
 تا حوت پوژ بہ حہیز دہ ژمیریت لہ زانستی خوا دا ، پاشان خوت بشو ، تا نگہر  
 بینیت کہوا پاک وتہمیز بویتہوہ ، نہوہ بیست وچوار شہو یان بیست وستی شہو بہ  
 پوژہ کانیہوہ نویژ بکہ و پوژو بگرہ ، نہوہ نیتر لہ سہر دہ کہ ویت ، وہ ہر وہا  
 بہم شتوہیہ بکہ لہ ہموو مانگیکدا ، وکو ٹافرہ تان چون تووشی حہیز دہ بن ، وہ  
 چی کاتیش پاک دہ بنہوہ ، بہ کاتی حہیز و پاکیتی نہوان ، وہ نگہر ہیز و توانات  
 ہہ بیت لہ سہر نہوہی نویژی نیوہ پو دوا بخیت و نویژی عہسریش پیش بخیت و خوت  
 بشویت ، پاشان نویژی نیوہ پو و عہسریکہوہ بکہیت ، پاشان مہ غریب دوا بخیت و  
 عیشایش پیش بخیت و خوت بشویت ، پاشان ہر دوو نویژہ کہ پیکہوہ بکہیت ،  
 نہوہ بیکہ و خوتیش لہ گہل نویژی بہ یانیدا بشویت و نویژ بکہیت ، نہوہ وا بکہ و  
 نویژ بکہ و پوژووش بگرہ نگہر توانات لہ سہری ہہ بوو ، وہ پیغہ مہری خوا (ﷺ)  
 فرموی: وہ نہمہی دوا بیانم پی خوشترہ [رواہ ابو داؤد (۲۸۷/۴۷۰/۱) والترمذی  
 (۱۲۸/۸۲/۱) وغیرما وهو حدیث صحیح بروانہ الإرواء (۲۰۰)].

سہریہم : نہوہیہ کہ ہر عادتہی نہ بوو بیت ، بہ لام توانای ہہیہ خوتنی حہیز لہ نہ خوشی  
 جیا بکاتہوہ ، لہم حالہ تہدا کار بہ جیا کردنہوہ کہی خوی دہ کات ، لہ بہر  
 فرمودہ کہی (فَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ) (خوای لی رازی بیت): کہوا تووشی نہ خوشی  
 (اِسْتِحَاظَةٌ) ہات ، جا پیغہ مہری خوا (ﷺ) پی ہی فرموی: (( إِذَا كَانَ دَمُ الْحَيْضِ  
 فَإِنَّهُ دَمٌ أَسْوَدٌ يُعْرِفُ ، فَإِذَا كَانَ ذَلِكَ فَأَمْسِكِي عَنِ الصَّلَاةِ ، فَإِذَا كَانَ الْآخِرُ  
 فَتَوَضَّئِي وَصَلِّي )) واتہ: نگہر خوتنی حہیز بیت نہوہ پہ شہ دہ ناسریت ، جا  
 نگہر وا بوو ، نہوہ واز بیتہ لہ نویژ کردن ، بہ لام نگہر نہوی تریان بوو نہوہ  
 دہست نویژ بگرہ و نویژ بکہ ... [رواہ ابو داؤد (۲۸۲/۴۷۰/۱) والنسائی (۱۸۰/۱) وهو صحیح بروانہ  
 الإرواء (۲۰۴)].

## نہوی لہ کاتی حہیزو زہیسانی دا حہرامہ ( مَا يَحْرُمُ بِالْحَيْضِ وَالنَّفَاسِ )

نویژ کردن و پوژوو گرتن <sup>(۹۴)</sup> و سوور خواردنہ وہ بہ دوری (کعبہ) دا <sup>(۹۵)</sup> ،

(۹۴) لہ بہر فہرمودہ کہی (أَبُو سَعِيدُ الْخُدْرِيُّ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) لہ پوژوی جہ ژنی قوریان یان پہمہ زاندا دہر چوو بو شوینی نویژ (مُصَلِّي) ، جا دای بہ لای کومہ لئ لہ ٹافرہ تاندا وپی تی فہرمون: (( يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ ، فَإِنِّي أُرِيْتُكُمْ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ )) واتہ: نہی کومہ لی ٹافرہ تان خیر و بہ خشین زور بکن ، بہ من پیشاندر لہ شہوی (مِعْرَاج) دا کہوا نیوہ زوریہی خہ لکی دوزہ خن .  
 نہ وانیش ووتیان: لہ بہر چی نہی پیغہ مہری خوا ؟ نہ ویش فہرموی: (( تَكْتُمْنَ اللَّغْنَ وَتَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينِ أَهْلِ لُبِّ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ )) واتہ: چونکہ نہ فرہت زور دہکن و کوفری ژیانیش دہکن ، نہم دیوہ کہ سیک و ہکو نیوہی نوقصانی عہقل و دین کہوا میٹسکی پیایو ژیری زیرہ کہ لہ شوینی خویدا نہ ہیٹن . ووتیان : نہی نوقصانی عہقل و دینمان چی یہ نہی پیغہ مہری خوا ؟ نہ ویش فہرموی : (( أَلَيْسَ شَهَادَةُ الْمَرْأَةِ نِصْفُ شَهَادَةِ الرَّجُلِ )) واتہ: نایا شایہ تی دانی ٹافرہ نیوہی شایہ تی دانی پیایو نییہ ؟ ووتیان : بہ لئ ، فہرموی: (( فَذَلِكَ مِنْ نُقْصَانِ عَقْلِهَا )) واتہ: دہی نہوہ نوقصانی عہقلیتہ ، (( أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ )) واتہ: نہی باشہ نہ گہر ٹافرہت بکہ ویتہ حہیزوہ واز لہ نویژ کردن و پوژوو گرتن ناہیٹت ؟ ووتیان: بہ لئ ، فہرموی: (( فَذَلِكَ مِنْ نُقْصَانِ دِينِهَا )) واتہ: نہ ویش نوقصانی دینیتہ [رواہ البخاری (۲۰۴/۴۰۵/۱)].

(۹۵) لہ بہر فہرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہرموی: (( الطَّوَّافُ بِالْبَيْتِ صَلَاةٌ ، إِلَّا أَنْ اللَّهَ أَحَلَّ فِيهِ الْكَلَامَ )) واتہ: سوور خواردنہ وہ بہ دوری مال - ی کہ عہبہ - دا نویژہ ، بہ لام خوای گہورہ قسہ کردنی تیدا خہ لال کردوہ [رواہ الترمذی (۲۱۷/۲/۶۶۷) و الحاکم (۴۹۵/۱) و صححہ ، و ہو کذلک بیوانہ صحیح الجامع . (۳۹۵۴)].

وجووت بوون له گهَل پیاودا <sup>(۹۶)</sup> ، وه ده بیئت پوژووہ که به قهزا بداته وه به لَام نویژده که ناداته وه <sup>(۹۷)</sup> ، وه ئه وهی به هوئی حهیزو زهیسانی حهرام بیئت ، له کاتی خوینی نه خوئی (إِسْتِحَاظَة) حه لاله <sup>(۹۸)</sup> ،

(۹۶) له بهر فرموده که ی خوی گوره له سوره تی (البقره: ۲۲۲) ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذَىٰ فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ .. واته: پرسیارت لی ده که ن \_ ئه ی پیغه مبه ر \_ له باره ی حه یزه وه ، تویش بلن: ئه وه زیانی هه یه ، جا دورکه ونه وه له - جیماع کردنی - نافرده تان له کاتی حه یزدا تا پاک ده بنه وه ، جا ئه گه ر شوژدیان ئه وه بچه لایانه وه - جیماعیان له گهَل بکن - له وشوینه وه که خوی گوره فرمانی پی کردوه .

وه ههروه ما له بهر فرموده که ی (أنس) (خوی لی رازی بیئت) که وا پیغه مبه ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرموی: (( إِيضَعُوا كُلَّ شَيْءٍ إِلَّا النُّكَّاحَ )) واته: هه موو شتیکیان له گه لدا بکن ته نها جیماع کردن نه بیئت [رواه مسلم (۳۰۲/۲۴۶/۱)].

(۹۷) له بهر فرموده که ی (عائشه) (خوی لی رازی بیئت) که وا (مُعَاذَة) پرسیاری لی کرد: نایا بقر نافرته پاش پاک بوونه وهی له حه یز پوژوو به قهزا ده داته وه به لَام نویژده قهزا ناداته وه ؟ ئه ویش فرموی: نایا تو (حُرُوبِيَه) بیت ؟ جا (مُعَاذَة) بیش ووتی: نهه ، من (حُرُوبِيَه) نیم ، به لَام ته نها پرسیار ده که م ، (عائشه) بیش فرموی: (( كَانَ يُصَيِّبُنَا ذَلِكَ فَنُؤْمِرُ بِقِضَاءِ الصَّوْمِ وَلَا نُؤْمِرُ بِقِضَاءِ الصَّلَاةِ )) واته: ئیمه ئه وه مان تووش ده بوو له کاتی پیغه مبه ری خوادا <sup>(ﷺ)</sup> جا فرمانی پی ده کردین قهزا کردنه وه ی پوژوو ، به لَام فرمانی پی نه ده کردین قهزا کردنه وه ی نویژ [رواه البخاری (۲۲۱/۴۲۱/۱) ومسلم (۳۳۵/۲۶۵/۱)].

(حُرُوبِيَه): کومه لی (خَوَارِج) ی گومر ابو بوون ، له سه رده می ئیمامی (عَلِي) دا له فرمانی (خَلِيفَه) ده رچوون ، له بهر هه ندیک به لگه ی عه قلی ، جا یه که م کو بوونه وه یان له (حُرُورَاء) کرد نزیک (کوفه) ، فرموده ی زورمان هه یه له باره یانه وه ، که له پاش پیغه مبه ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> دین و له نایینی ئیسلام ده رده چن ، وه به سه گمی دوزه خیش ناویان ده بات ، جا یه کیک له قسه کانیان ده یانوت ده بیئت نافرته ئه گه ر که وته وه حه یزه وه ، ههروه ک چوون پوژوو به قهزا ده داته وه ، نویژیش به قهزا بداته وه .

(۹۸) چونکه له شه رعدا نه خوئی (إِسْتِحَاظَة) حوکمی پاکیتی (طَهَارَة) ی هه یه .. له نویژ کردن و پوژوو گرتن و جیماع کردن و (طَوَاف) کردن ..

بہ لَام بُو ہموو نوئزیک پیویست (واجب) ہ دست نوئز بگریتہ وہ (۹۹).

(۹۹) لہ بہر فرمودہ کہی (قَاطِمَةُ بِنْتُ أَبِي حُبَيْشٍ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہ مبری خوا (ﷺ) پی ہی فرموو: (( ... وَتَوَضَّئِي لِكُلِّ صَلَاةٍ )) واتہ: ... پاشان بُو ہموو نوئزیک ہ دست نوئز بگرہ [رواہ ابوداؤد (۱/۴۹۰/۱۹۵) وابن ماجہ ومو حدیث صحیح بیوانہ صحیح ابن ماجہ (۵۰۷)] مہ بہست لہ ہموو نوئزیک نہ وہ یہ بُو کاتی ہموو نوئزیک ہی فرز ہ دست نوئزیک بگریت نیر نوئزہ فرزہ کہ و سوننہ تہ کانیشی پیوہ بکات ، (وَاللّٰهُ اَعْلَمُ).

### تیسری:

نیمامی (النَّوَوِي) (پر حمہتی خوای لی بیت) ، دہ فرمئی: ہر کہ سیک باوہ پی و ابیت جوت بوون لہ گہ ل نافرہ تہ کہ یدا حہ لالہ کاتیک لہ حہ یزدا بیت ، نہ وہ پی ہی کافر دہ بیت ، وہ نہ گہر یہ کیک نہ و کارہ بکات ، بہ لَام بیرویاوہ پی وا نہ بیت کہ حہ لالہ ، نہ وہ نہ و کہ سہ نہ گہر لہ بیری چو بیت یان نہ زانیت نافرہ تہ کہی لہ حہ یزدا یہ یان نہ زانیت حہ رامہ یان مہ کروہ نہ وہ تاوان بار ناییت و کہ ففارہ تیشی لہ سہر نییہ ، بہ لَام نہ گہر بہ قہست وزانینہ وہ نہ و کارہ بکات بہ بی ہیچ زور لی کردنیک ، نہ وہ تاوانیک ہی گہ و رہی کردوہ (شَافِعِي) فرموویہ تی: تاوانی گہ و رہیہ و پیویستہ لی پی ہ شیمان بیتہ وہ و تہ وہی لی بکات . وہ لہ بارہی پیویست (واجب) بوونی کہ ففارہ ت لہ سہری دوو را ہہ یہ ... [بیوانہ شرح صحیح مسلم (۲/۲۰۴)].

**دہ لیم:** بہ لَام نہ وہی راستہ کہ ففارہ تی لہ سہر پیویستہ ، لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) کہوا پیغہ مبری خوا (ﷺ) لہ بارہی نہ و پیواوہ کہ جیماعی لہ گہ ل نافرہ تہ کہ یدا کرد کہ لہ حہ یزدا پی ہی فرموو: (( يَتَّصَدَّقُ بِدِينَارٍ أَوْ نِصْفِ دِينَارٍ )) واتہ: با دیناریک یان نیو دینار بیہ خشیت [رواہ ابو داؤد (۱/۴۴۰/۲۶۱) والنسائی (۱/۱۵۲/۱) وابن ماجہ (۱/۲۱۰/۶۴) ومو حدیث صحیح بیوانہ الإرواء (۱۹۷) و صحیح ابن ماجہ (۵۲۳)]. (إِبْنُ عَبَّاسٍ) دہ فرمووی: جا نہ گہر لہ سہرہ تاکانی حہ یزہ کہ وہ جیماعی لہ گہ لدا کرد ، نہ وہ یہ ک دینار دہ بہ خشیت ، وہ نہ گہر لہ کڑتایہ کانیدا بوو ، نہ وہ نیو دینار دہ بہ خشیت [رواہ مسلم (۱/۲۶۴/۲۳۴)].

وہ نہ و دینارہی نہ و سہر دہ مہیشہ (۴،۲۵) گرام نالتوونی تیزابی نیستایہ .

( الْحَمْدُ لِلّٰہِ ) بہشی پاک کردنہ وہ کوتابی پی ہات

و نیستایش دہ چینہ سہر بہشی نوئز .

## به شی نویژ (الصلاة) (۱۰۰)

### کاته کانی نویژ (أوقات الصلاة)

(۱۰۰) نویژ به کیکه له گرنگ ترین پایه کانی ئیسلام پاش شایه تمان (عبدالله بن عمر) (خوایان لی رازی بیئت) فرموی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ وَإِقَامُ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ وَحَجُّ الْبَيْتِ وَصَوْمُ رَمَضَانَ )) واته: ئیسلام له سه پینچ پایه دامه زراوه: شایه تی دان به وهی که وا هیچ په رستراویک نیبه شایه نی په رستن بیئت به راستی جگه له (الله)، وه موحه ممه دیش به نده و نیراوه و په پیام به ری (الله) به، وه نویژ کردنه، وه زه کات دانه، وه حج کردنی مالی خویبه، وه یژوو کرتنی مانگی ره مه زانه [رواه البخاری (۸/۴۹/۱) ومسلم (۲۰/۴۵/۱) واللفظ له، وغیرما].

بویه هر که سیک باوه ری پئی نه بیئت وئینکاری بکات، نه وه کافره وله ئیسلام ده رچوه به یه کپایی زانایانی ئیسلام، به لام زانایان جیاوازن له باره ی که سیکه وه نویژ ناکات له بهر ته ملی و باوه ریشی به (واجب) بوونی هه بیئت، هوی نه و جیاوازییهش ده که ریته وه بق چند فرموده یه کی پیغه مبهری خوا (ﷺ) که وا نویژ نه که بهر به گشتی به کافر ناو ده بات، له وانه فرموده که ی (بُرِيْدَه) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ الصَّلَاةُ فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ )) واته: په یمانی نیوان نیمه - موسولمان - وئه وان - کافران - نویژه جا هر که سیک نه یکات نه وه کافره [رواه ابن ماجه (۱۰۷۹/۳۴۲/۱) والنسائی (۲۳۱/۱) والترمذی (۲۷۵۶/۱۲۵/۴) ومو حدیث صحیح بیوانه صحیح ابن ماجه (۸۸۴)].

وه فرموده که ی (جابر) یش (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشُّرْكِ وَالْكَفْرِ تَرْكُ الصَّلَاةِ )) واته: له نیوانی پیاو وله نیوانی شیرک و بی باوه رییدا، واز هیتانه له نویژ کردن [رواه مسلم (۸۲/۸۸/۱) ومذا لفظه وأبو داود (۱۲/رقم/۴۶۵۳) مع العون والترمذی (۲۷۵۹/۱۲۵/۴) وابن ماجه (۱۰۷۸/۳۴۲/۱)].

وه چەند فەرمووده‌یه‌کی تریش که دوا پۆژی نوێژ نه‌که‌ر ده‌گه‌رێتێته‌وه بۆ ویستی خوا له‌وانه: فەرمووده‌که‌ی (عُبَادَةُ بِنِ صَامِتٍ) (خوای لێ رازی بی‌ت) که‌وا فەرمووی: بیستم پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ده‌یفه‌رموو: (( خَمْسُ صَلَوَاتٍ كَتَبَهُنَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ ، مَنْ آتَى بِهِنَّ لَمْ يُضَيِّعْ مِنْهُنَّ شَيْئًا إِسْتِحْقَاقًا بِحَقِّهِنَّ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ لَمْ يَأْتِ بِهِنَّ فَلَيْسَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ ، إِنْ شَاءَ عَذِّبَهُ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُ )) واته: پینج نوێژ خوای گه‌وره له‌ سه‌ر به‌نده‌کانی فه‌رزی کردوه ، هه‌ر که‌سێک به‌ جێی به‌یئیت و هه‌چی لێ نه‌فه‌وتیئیت - سوکایه‌تی کردن به‌ حه‌قیان - نه‌وه خوای گه‌وره لای خۆیه‌وه په‌یمانێ داره که‌وا بیخاته به‌هه‌شته‌وه ، وه هه‌ر که‌سێکیش به‌ جێی نه‌هیئیت نه‌وه خوای گه‌وره لای خۆیه‌وه هه‌یج په‌یمانێکی پێ نه‌داوه ، نه‌گه‌ر ویستی بوو سزای ده‌دات وه نه‌گه‌ریش ویستی بوو نه‌وه لێ خۆش ده‌بی‌ت [رواه احمد (۲/۲۳۴/۸۲) و ابوداود (۲/۹۲/۴۲۷) و ابن ماجه (۱۶۰۱/۴۹۹/۱) و غیره] وهو حديث صحيح برواه صحيح ابن ماجه (۱۱۰۰).

**جا هه‌ندیك له زانایان ده‌لێن:** له به‌ر نه‌وه‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) دوا پۆژی نه‌وه نوێژ نه‌که‌ره‌ی گه‌رێته‌وه بۆ ویستی خوای گه‌وره ، دیاره (کافر) بوونی نوێژ نه‌که‌ر (کفری) بچوکه نه‌که‌ر (کفری) گه‌وره که له ئیسلام ده‌ری ده‌کات .

**به‌لام نه‌وه‌ی راست بی‌ت:** من پاش لێکۆلینه‌وه و تاوتوی کردنیکی زۆری به‌لکه‌کانی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ و پرای زانایان له‌ باره‌یه‌وه به‌ بێ هه‌یج ده‌مارگه‌ریه‌کی کوێرانه ، بۆم پوون بویه‌وه که‌وا به‌لکه‌کانی نه‌وانه‌ی که ده‌لێن نوێژ نه‌که‌ر (کافر) ه و له ئیسلام ده‌رده‌چیت ، زۆر به‌ هه‌ژن و واتا‌گه‌نیشیان پوون تره ، له به‌لگه‌ی نه‌وانه‌ی که ده‌لێن (کفری) بچوکه .

وه فەرمووده‌که‌ی (عُبَادَةُ) ییش بۆ که‌سێک نییه هه‌رگیز نوێژ نه‌کات ، به‌لکه‌و بۆ که‌سێک که‌م ته‌رخه‌می تێدا بکات ، به‌ جوانی پارێزگاری لێ نه‌کات ، وه‌ک له‌ پێوايه‌ته‌کانی تریدا ده‌ر ده‌که‌وت ، نه‌گه‌ر ته‌ماشای بکه‌ی ، ئه‌مه‌یش پراو بۆ جوونی (شێخ الإسلام ابن تيمية) یه [به‌رواه مجموعه الفتاوى (ج ۲۲، ۲۳، ۲۴)].

وه (ابن حزم) (په‌حه‌می خوای لێ بی‌ت) یه‌کرای (اجماع) ی هاره‌لان (صحابه‌ی) پیغه‌مبهری خوا ده‌گه‌رێته‌وه له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی (( که‌وا هه‌ر که‌سێک یه‌ک نوێژ نه‌کات به‌ قه‌سته‌وه تا کاته‌که‌ی تێ ده‌په‌ریت ، نه‌وه (کافر) ه وه‌لکه‌پاره‌ته‌وه له ئیسلام )) [به‌رواه المحلى لابن حزم (۱/۱۰۲، ۱۰۳/المسائل رقم: ۲۷۹)].



ثو نویشانی کہ خوی گوره له سهر باوہرداری پی گیشتوی  
ژی (۱۰۱)

وه (ابن القیم) (پہمہ تی خوی لی بیت) دہ فہ رمی: قَالَ أَبُو مُحَمَّدُ بْنُ حَزْمٍ: وَقَدْ جَاءَ عَنْ عُمَرَ وَعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ وَمَعَادُ بْنُ جَبَلٍ وَأَبِي هُرَيْرَةَ وَغَيْرِهِمْ مِنَ الصَّحَابَةِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ، أَنَّ تَرَكَ صَلَاةَ فَرَضٍ وَاحِدَةٍ مُتَعَمِّدًا حَتَّى خَرَجَ وَقْتَهَا فَهُوَ كَافِرٌ مُرْتَدٌّ، قَالُوا - أَيْ الْمَكْفُرُونَ لِتَارِكِ الصَّلَاةِ - وَلَا نَعْلَمُ لَهُوْلَاءِ مُخَالَفًا مِنَ الصَّحَابَةِ، وَقَدْ دَلَّ عَلَى كُفْرِ تَارِكِ الصَّلَاةِ الْكِتَابُ وَالسُّنَّةُ وَإِجْمَاعُ الصَّحَابَةِ ( [پوانہ کتاب الصلاة لابن القیم (۱۰۵)] ، پاشان دہست دہکات بہ ہینانہ وہی بہ لگہ کان له قورنات و سوننہت و بہک پایی (الإجماع) .

وه (ابن تیمیہ) (پہمہ تی خوی لی بیت) بق چوونی پیشینان (مذہب السلف) له م بارہیہ وہ دہ گپڑیتہ وہ له (مجموعۃ الفتاوی) دا ، وہ دہ فہ رمی: جیا خستنه نئیوانی ثوہی دان بہ (واجب) بوونی نویش دا بنیت ، له گہل ثو کہ سہی کہ ہر نکولی لی دہکات ، وہ (کافر) کردنی بوہ میان (کافر) نہ کردنی یہ کہ میان ، له راستیدا نہ مہ (فروع) یکی بہ تال (فاسد)ن ، له ہاواہ لان (صحابہ) وہ شتی وا نہ گپڑپراوہ تہ وہ [پوانہ مجموعۃ الفتاوی (ج ۲۲/۲۳)] .

وه ثو (کفر) و (شِرک) ہ ، (کفر) و (شِرک) ی بچوک نییہ ، چونکہ له فہ رموودہ کہی (جایں) دا بہ (مُعرفَ بِال) ہاتوہ ، وہ ہر (کفر) یکیش له قورنات و سوننہ تدا بہ (صیغہ) ی (مُعرفَ بِال) بیت ثوہ (کفر) ی (أکْبَر) ہ نہک (أصغَر) ، چونکہ (ألف و اللام) بہ لگہ یہ له سہر ثوہی کہوا ثو (إِسْم) ہ (إِسْتِفْرَاق) ی واتاکہی ہموو کردوہ ، نہ مہش (أَفْضَلُ اللَّغَةِ) جیا وازیان تئیدا نییہ .

(۱۰۱) له ہر فہ رموودہ کہی (علی) (خوی لی رازی بیت) کہوا پیغہ مبری خوا (ﷺ) فہ رموی: (( رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثٍ ، عَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ ، وَعَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يَعْقِلَ )) واتہ: پینوسی تاوان ہلگیراوہ له سہر سہ کہس: له سہر خہوتوو تا له خو ہل دہسیت ، وہ له سہر مندال تا پی دہگہ یہت - بالغ دہ بیت - ، وہ له سہر شیت تا ژیر دہ بیتہ وہ [رواہ ابوولود (۷۸/۲) (۱۳۸۰) و ہر حدیث صحیح پوانہ الإرواہ (۲۹۷) و صحیح الجامع (۲۰۱۳)] .

پێویست کردووە پێنج نوێژە <sup>(١٠٢)</sup> ، نوێژی نیوهرۆ ، یەكەم کاتی ئەو نوێژە لادانی خۆره له ناوه‌پراستی ئاسمان به‌رهو لای پۆژ ئاوا ، وه دواین کاتی ئەم نوێژە ئەوهیه ، سیبەر هه‌موو شتیك به ئەندازه‌ی خۆی پێ بیته‌وه ، جگه له‌و سیبهره‌ی كه مابوو کاتیك خۆر له ناوه‌پراستی ئاسماندا بوو ، وه نوێژی عه‌سر ، وه یه‌كەم کاتی ئەوهیه كه سیبهری هه‌موو شتیك هه‌ندیك له سیبهری خۆی زیاتر بیت جگه له‌و سیبهره‌ی كه مابوو کاتیك كه خۆر له ناوه‌پراستی ئاسماندا بوو ، وه دواین کاتیشی تا خۆر ئاوا بوونه ، به‌لام بۆ **كەسێك** (عُذْرِي) نه‌بیت دروست نییه نوێژی عه‌سر دوا بخت تا خۆر لار نه‌بیته‌وه بۆ ئاوا بوون ، وه نوێژی شیوان (مَغْرِب) ، وه یه‌كەم کاتی ئەوهیه كه خۆر ئاوا ببیت ، وه دواین کاتیشی تا سوورایی خۆر ده‌مینیته‌وه هه‌ر به‌رده‌وامه ، وه نوێژی عیسا ، وه یه‌كەم کاتی ئەوهیه سوورایی خۆری پاش خۆر ئاوا نه‌مینیت ، وه دواین کاتیشی تا دوهم به‌شی شه‌وه ، به‌لام بۆ **كەسێك** (عُذْرِي) نه‌بیت دروست نییه نوێژی عیسا دوا بخت بۆ پاشی سێ به‌شی یه‌كەمی شه‌و ، وه نوێژی به‌یانی ، وه یه‌كەم کاتی ئەوهیه كه **پووناکی**

(١٠٢) له به‌ر فرموده‌كه‌ی (أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بیت) كه‌وا فرموی: (( فَرَضْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ) الصَّلَوَاتُ لَيْلَةَ أُسْرِي بِهَ خَمْسِينَ ، ثُمَّ نُقِصَتْ حَتَّى جَعَلْتُ خَمْسًا ، ثُمَّ نُودِيَ يَا مُحَمَّدُ إِنَّهُ لَا يُبَدَّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ ، وَإِنَّ لَكَ بِهَذِهِ الْخَمْسِ خَمْسِينَ )) واته: له شه‌وی (إِسْرَاء) دا په‌نجا نوێژ له سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرز كرا ، پاشان كه‌م كرایه‌وه تا كرا به پێنج نوێژ - له شه‌و و پۆژیک دا - ، پاشان بانگ ده‌ریك بانگی كرد ، ئە‌ی (مُحَمَّد) ووتە‌ی من گزرا‌نی به سه‌ردا نایه‌ت ، بۆ تۆ - پێغه‌مبه‌ری خوا و ئومه‌ته‌كه‌یشی - هه‌ر به‌م پێنجه‌ پادا‌شتی په‌نجا نوێژت بۆ ده‌نوسریت [رواه البخاری (٢٠٩/٢٠٩١) ومسلم (٢٠٩/٤٥١)] .

وه له به‌ر فرموده‌كه‌ی (طَلْحَةُ بْنُ عُبَيْدِ اللَّهِ) (خوای لی رازی بیت) كه‌وا پیاویکی ده‌شته‌کی تووك سه‌ر تیک چوو ، هاته لای پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پرسیاری كرد: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ، پیم بلێ خوا چه‌ند نوێژی له سه‌رم فهرز كردوه ، پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فرموی: (( الصَّلَوَاتُ الْخَمْسُ إِلَّا أَنْ تَطْوَعَ شَيْئًا )) واته: پێنج نوێژه‌كه ، مه‌گه‌ر خۆت زیاتر (تَطْوَع) بکه‌ی [رواه البخاری (٤٦/١٠٦١) ومسلم (١١/٤٠١) وغيرهما].

دووه می بهیانی دهریکه ویت که پیئی دهوتریت (الفجر الصادق) ، وه  
دواین کاتیشی تاخویر دهرکه وتن هر برده وامه <sup>(۱۰۳)</sup>

(۱۰۳) بۆ دیاری کردنی کاته کانی نوڙ ، فرموده مان زوره ، له وانه فرموده که ی  
(جابر بن عبدالله) (خوایان لی رازی بیت) : (( اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ جَاءَهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ  
فَقَالَ لَهُ: قُمْ فَصَلِّ ، فَصَلَّى الظُّهْرَ حِينَ زَالَتِ الشَّمْسُ ، ثُمَّ جَاءَهُ الْعَصْرُ فَقَالَ: قُمْ  
فَصَلِّ ، فَصَلَّى الْعَصْرَ حِينَ صَارَ ظِلُّ كُلِّ شَيْءٍ مِثْلَهُ ، ثُمَّ جَاءَهُ الْمَغْرِبُ فَقَالَ: قُمْ  
فَصَلِّ ، فَصَلَّى الْمَغْرِبَ حِينَ وَجَبَتِ الشَّمْسُ ، ثُمَّ جَاءَهُ الْعِشَاءُ فَقَالَ: قُمْ فَصَلِّ ،  
فَصَلَّى الْعِشَاءَ حِينَ غَابَ الشَّفَقُ ، ثُمَّ جَاءَهُ الْفَجْرُ فَقَالَ: قُمْ فَصَلِّ ، فَصَلَّى الْفَجْرَ  
حِينَ بَرَقَ الْفَجْرُ ، أَوْ قَالَ: سَطَعَ الْفَجْرُ . ثُمَّ جَاءَهُ مِنَ الْعَدِّ لِلظُّهْرِ فَقَالَ: قُمْ فَصَلِّ ،  
فَصَلَّى الظُّهْرَ حِينَ صَارَ ظِلُّ كُلِّ شَيْءٍ مِثْلَهُ ، ثُمَّ جَاءَهُ الْعَصْرُ فَقَالَ: قُمْ فَصَلِّ ،  
فَصَلَّى الْعَصْرَ حِينَ صَارَ ظِلُّ كُلِّ شَيْءٍ مِثْلِيهِ ، ثُمَّ جَاءَهُ الْمَغْرِبُ وَقَتًا وَاحِدًا لَمْ يَزَلْ  
عِنْدَهُ ، ثُمَّ جَاءَهُ الْعِشَاءَ حِينَ ذَهَبَ نَصْفُ اللَّيْلِ ، أَوْ قَالَ: ثَلُثُ اللَّيْلِ فَصَلَّى الْعِشَاءَ ،  
ثُمَّ جَاءَ حِينَ أَسْفَرَ جِدًّا فَقَالَ: قُمْ فَصَلِّ ، فَصَلَّى الْفَجْرَ ، ثُمَّ قَالَ: مَا بَيْنَ هَذَيْنِ  
الْوَقْتَيْنِ وَقْتُ )) واته: (جبریل) هاته خزمتی پیغه مبهری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فیری کاته کانی نوڙی  
بکات ، جا (جبریل) چوه پیشه وه و پیغه مبهری خوایش <sup>(ﷺ)</sup> له پشتیه وه راوه سنا  
وخه لکیش له پشتی پیغه مبهری خوا وه <sup>(ﷺ)</sup> راوه ستان ، جا نوڙی نیوه روئی کرد ، کاتیک  
که خوړ له ناوه پاستی ناسمان لای دا ، وه هاته وه کاتیک که سیبیری - هه مووشتیک - به  
نه اندازه ی خوئی پی هات ، جا نه وه ی کرد که له پیشدا کردی ، جا (جبریل) چوه پیشه وه و  
پیغه مبهری خوایش <sup>(ﷺ)</sup> له پشتیه وه و خه لکیش له پشتی پیغه مبهری خوا وه <sup>(ﷺ)</sup>  
راوه ستان ، جا نوڙی عه سری کرد ، پاشان هاته وه بۆ لای کاتیک که خوړ ناوا بوو ، جا  
(جبریل) چوه پیشه وه و پیغه مبهری خوایش <sup>(ﷺ)</sup> له پشتیه وه و خه لکیش له پشتی  
پیغه مبهری خوا وه <sup>(ﷺ)</sup> راوه ستان ، جا نوڙی شیوان (مغربی) کرد ، پاشان هاته وه بۆ  
لای کاتیک که سوورایی خوړ نه ما ، جا (جبریل) پیش که وت و پیغه مبهری خوایش <sup>(ﷺ)</sup> له  
پشتیه وه و خه لکیش له پشتی پیغه مبهری خوا وه <sup>(ﷺ)</sup> راوه ستان ، جا نوڙی عیشایی  
کرد ، پاشان هاته وه بۆ لای کاتیک که رووناکي بهر به بیان له ت بوو بوو ، جا (جبریل) پیش  
که وت و پیغه مبهری خوایش <sup>(ﷺ)</sup> له پشتیه وه و خه لکیش له پشتی پیغه مبهری خوا وه  
<sup>(ﷺ)</sup> راوه ستان ، جا نوڙی بهیانی کرد . پاشان پوڙی دووه هاته وه بۆ لای کاتیک که  
سیبیری پیواو نه ونده ی خوئی پی هات ، جا نه وه ی کرد وه کو نه وه ی دوینی کردی ،

وہ ہر کہ سیک کہوتوو بیٹ لہ کاتی نوٹیکدا یان لہ یادی چوو بیٹ  
 ئەوہ ہر کاتیک کہوتوہ یادی دەیکاتہوہ<sup>(۱۰۴)</sup>، وہ ہر کہ سیکیش (عُدس)ی  
 بیٹ و بگات بہ یەک رکاتی نوٹزہ کہدا پیئش تیپەر بوونی کاتہ کہی ، ئەوہ  
 نوٹزی لہ کاتی خوئی دا کردوہ<sup>(۱۰۵)</sup> .

جا نوٹزی نیوہ پۆی کرد ، پاشان ہاتوہ بۆ لای کاتیک کہ سیبەری پیار دوو ئەوہ ندە ی  
 خوئی پئی ہات ، جا ئەوہ ی کرد وەکو ئەوہ ی دوینئ کردی ، جا نوٹزی عەسری کرد ، پاشان  
 ہاتوہ بۆ لای کاتیک کہ خۆر ئاوا بوو ، جا ئەوہ ی کرد وەکو ئەوہ ی دوینئ کردی ، جا  
 نوٹزی شیوانی کرد ، جا خەوتین پاشان ہەلساینەوہ پاشان خەوتینەوہ پاشان ہەلساینەوہ  
 ، جا ہاتوہ بۆ لای و ئەوہ ی کرد گۆہ کو دوینئ کردی ، جا نوٹزی عیشای کرد ، پاشان  
 ہاتوہ بۆ لای کاتیک کہ بوونای کہ بہ یان تەواو پوون دەرکەوت و ئەستیرەکان تیکە ل  
 بوون ، جا ئەوہ ی کرد وەکو ئەوہ ی دوینئ کردی ، پاشان نوٹزی بہ یانی کرد ، پاشان  
 فرمووی: لہ ئیوانی ئەم دوو نوٹزہ دا - دوینئ و ئەمرۆ - کاتی نوٹزہ کانہ [رواہ الترمذی  
 (۱۰/۲۸۱/۱) والنسانی (۱/۲۵۵/۵۱۲) وغیرما، مو حدیث صحیح بروانہ الإرواء (۲۰۰) و صحیح الترمذی (۱۲۸)].

(۱۰۴) لہ بہر فرموودہ کہی (أَنْس) (خوای لی رازی بیٹ) کہ وا پیئغە مبهری خوا (ﷺ)  
 فرمووی: (( مَنْ نَسِيَ صَلَاةً أَوْ نَامَ عَلَيْهَا ، فَكَفَّارُهَا أَنْ يُصَلَّاهَا إِذَا ذَكَرَهَا )) واتە:  
 ہر کہ سیک نوٹزیکی لہ یاد چوو ، یان خەوی لی کہ وتوو بوو - لہ کاتہ کہی دا - با ہر  
 کاتیک کہوتوہ یادی بیکاتہوہ [رواہ البخاری (۲/۷۰/۵۹۷) و مسلم (۱/۴۷۷/۶۸۴) وغیرما بألفاظ متقاربة  
 و هذا أحد ألفاظ مسلم].

(۱۰۵) لہ بہر فرموودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیٹ) کہ وا پیئغە مبهری خوا  
 (ﷺ) فرمووی: (( مَنْ أَنْزَلَ رُكْعَةً مِنَ الصَّلَاةِ فَقَدْ أَنْزَلَ الصَّلَاةَ )) واتە: ہر کہ سیک  
 گە پشت بہ رکاتیکی نوٹزا ، ئەوہ بہ نوٹزہ کہدا گە پشتووہ [رواہ البخاری (۲/۵۷/۵۸۰) و مسلم  
 (۱/۴۲۲/۶۰۷)].

## ئەو کاتانەى كە نوێژ کردنى تێدا قەدەغە كراوه (الْأَوْقَاتُ الَّتِي تُهَىٰ عَنِ الصَّلَاةِ فِيهَا)

وہ چەند کاتیك مەیه قەدەغە کراوه نوێژی تێدا بکریت ، پاش نوێژی بەیانی تاوہکو خۆر بەرز دەبیتهوہ ، وە لەو کاتەدا کە خۆر وا لە ناوہ پراستی ئاسماندا یە تا لار دەبیتهوہ ، وە لە پاش نوێژی عەسرتا خۆر ئاوا دەبیت<sup>(۱۰۶)</sup>.

(۱۰۶) لە بەر فرمودە کەى (عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا فرمووی: (( ثَلَاثُ سَاعَاتٍ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَنْهَانَا أَنْ نُصَلِّيَ فِيهِنَّ ، أَوْ أَنْ نُقْبَرَ فِيهِنَّ مَوْتَانَا حِينَ تَطْلُعُ الشَّمْسُ بِأَرْغَةِ حَتَّى تَرْتَفِعَ ، وَحِينَ يَقُومُ قَائِمُ الظُّهْرِ حَتَّى تَمِيلَ الشَّمْسُ ، وَحِينَ تَصَيِّفُ الشَّمْسُ لِلْغُرُوبِ حَتَّى تَغْرُبَ )) واتە: سێ کات مەیه پیغەمبەری خوا (ﷺ) قەدەغەى لی دە کردی کەوا نوێژی تێدا بکەین ، یا : وەکو مردووی تێدا بنیژین - بخەینە گۆر - ، کاتیك کە خۆر دەردەچیت - مەلدیت - تا بەرز دەبیتهوہ ، وە کاتیکیش کە ووشتەر مەلەسیت - لە گەرمیدا - تا خۆر لە ناوہ پراستی ئاسمان لا دەدات ، وە کاتیکیش کە خۆر بەرەو ئاوا بوون دەچیت تا ئاوا دەبیت [رواه مسلم (۲۹۲/۵۶۸/۱) وابوود . (۲۱۷۶/۴۸۱/۸) وغیرما].

وہ لە بەر فرمودە کەى (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا فرمووی: بیستم پیغەمبەری خوا (ﷺ) فرمووی: (( لَا صَلَاةَ بَعْدَ الصُّبْحِ حَتَّى تَرْتَفِعَ الشَّمْسُ ، وَلَا صَلَاةَ بَعْدَ الْعَصْرِ حَتَّى تَغِيبَ الشَّمْسُ )) واتە: لە پاش نوێژی بەیانی نوێژ نییە تا خۆر بەرز دەبیتهوہ ، وە لە پاش نوێژی عەسریش نوێژ نییە تا خۆر ئاوا دەبیت [رواه البخاری (۵۸۶/۶۱/۲) ومسلم (۲۸۸/۵۶۷/۱)].

وہ پیغەمبەری خوا (ﷺ) هۆی ئەم قەدەغە کردنە دیاری دەکات لە فرمودە کەى (عَمْرُو بْنُ عَبْسَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) پێی فرموو: (( صَلِّ صَلَاةَ الصُّبْحِ ، ثُمَّ أَقْصِرْ عَنِ الصَّلَاةِ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ حَتَّى تَرْتَفِعَ ، فَإِنَّهَا تَطْلُعُ حِينَ تَطْلُعُ بَيْنَ قَرْنَيْ شَيْطَانٍ . وَحِينَ يَسْجُدُ لَهَا الْكُفَّارُ . ثُمَّ صَلِّ ، فَإِنَّ الصَّلَاةَ مَشْهُودَةٌ مَحْضُورَةٌ ، حَتَّى يَسْتَقِلَّ الظَّلُّ بِالرَّمْحِ . ثُمَّ أَقْصِرْ عَنِ الصَّلَاةِ ، فَإِنَّهُ حِينَئِذٍ تَسْجُرُ جَهَنَّمُ ، فَإِذَا أَقْبَلَ الْفَيْءُ فَصَلِّ فَإِنَّ الصَّلَاةَ مَشْهُودَةٌ مَحْضُورَةٌ ، حَتَّى تُصَلِّيَ

العصرَ ، ثُمَّ أَقْصِرْ عَنِ الصَّلَاةِ حَتَّى تَعْرُبَ الشَّمْسُ فَإِنَّهَا تَعْرُبُ بَيْنَ قَرْنَيْ شَيْطَانٍ ، وَحِينَئِذٍ يَسْجُدُ لَهَا الْكُفَّارُ )) واتہ: نویژی بہ یانی بکہ ، پاشان واز لہ نویژ کردن بیٹہ تا خور دہرہ چیت و بہرز دہ بیٹہ وہ ، چونکہ کاتیک دہرہ چیت لہ نیتوان دووشاخہی شہیتاندا دہرہ چیت ، وہ لہ و کاتہدا کافرہ کان (سُجُودِی بۆ دہ بہن ، پاشان نویژ بکہ چونکہ لہ و کاتہدا فریشتہ نامادہ دہبن و دہبنہ شایہت ، تا سیتبری پم نامینیت ، پاشان واز لہ نویژ کردن بیٹہ چونکہ لہ و کاتہدا نوزخ گہرم دہ کریت ، جا نہ گہر سیتبری بۆ دروست بوہ وہ ، نہ وہ نویژ بکہ چونکہ فریشتہ نامادہ دہبن و دہبنہ شایہت ، پاشان واز لہ نویژ کردن بیٹہ تا خور ناوا دہ بیٹ ، نہ وہ لہ و کاتہدا لہ نیتوان دووشاخہی شہیتاندا ناوا دہ بیٹ ، وہ لہ و کاتہدا کافرہ کان (سُجُودِی بۆ دہ بہن) [رواہ مسلم (۱/۸۷۰/۸۲۷)].

مہ بہست لہ نیتوان دووشاخہی شہیتان نہ وہ یہ (واللہ اعلم) شہیتان دہ زانیت کہ وا خور پہرستہ کان لہ و کاتہدا (سُجُودِی) دہ بہن بۆ یہ نیش شاخی دہ داتہ بہر خور بۆ نہ وہی (سُجُودِی) بۆ نہ ویش بہن .

### چہند تیبینی یہک:

(أ) نہم قہدغہ کردنہ بۆ نہ و نویژانہ یہ کہ بہ بی ہو دہ کریت ، بہ لام نہ گہر نویژیک ہویہ کی شہری بوو وہ کہ زانہ وہی نویژی فہرز - نہ گہر لہ بیری چو بیٹ یان خوتوو بیت - و نویژی سووننتہ ، و نویژی دہست نویژ ، و نویژی سلوی مزگوت (تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ) ، نہ وہ دروستہ لہ و کاتہ قہدغہ کراواندا بکریت ، لہ بہر فہرموودہی زور ، لہ وانہ :

فہرموودہ کہی (أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بیت) بروانہ (پ ۱۰۴) .

وہ فہرموودہ کہی (أُمُّ سَلْمَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہ وا فہرمووی: پیغہ مہری خوا (ﷺ) دوو رکات نویژی لہ پاش نویژی عہسر کرد ، جا منیش پرسیارم لہ نہ وہ . لی کرد ، نہ ویش فہرمووی: (( يَا بِنْتُ أَبِي أُمَيَّةَ ، سَأَلْتُ عَنِ الرُّكْعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ ، وَإِنَّهُ أَتَانِي نَاسٌ مِنْ عَبْدِ الْقَيْسِ ، فَشَغَلُونِي عَنِ الرُّكْعَتَيْنِ اللَّتَيْنِ بَعْدَ الظُّهْرِ فَهَمَّا هَاتَانِ )) واتہ: نہی کچی (بِنِي أُمَيَّةَ) پرسیارت لہ بارہی نہ و دوو رکاتہ نویژہی پاش عہسر کرد ، نہ وہ خہ لکانیک لہ (عَبْدُ الْقَيْسِ) وہ ہاتن بۆ لام پاش نیوہرؤ ، جا سہرقالیان کردم لہ دوو رکاتہ کہی پاش نویژی نیوہرؤ ، جا نہ مہ نہ و دوو رکاتہ یہ [رواہ البخاری (۲/۱۰۵/۱۲۳۳)] و مسلم (۱/۲۹۷/۵۷۱)].

وہ فرمودہ کہی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغمبەری خوا (ﷺ) له کاتی نوپۇزی به یانیدا به (بلال) ی فرموی: (( يَا بِلَالُ حَدِّثْنِي بِأَرْجَى عَمَلٍ عَمَلْتَهُ ، عِنْدَكَ فِي الْإِسْلَامِ مَنْفَعَةٌ ، فَإِنِّي سَمِعْتُ اللَّيْلَةَ خَشَفْتُ نَعْلَيْكَ بَيْنَ يَدَيَّ فِي الْجَنَّةِ )) واتە: ئەى ( بلال ) پېم بلێ به هیوا ترین کارت که سوود به خش بیئت بوۆ له ئیسلامدا کردبیئت چی به ؟ چونکه من گویم له دەنگی هەردوو نەعلەکەت بوو له پېشمەوه له بههشتدا ، ئەویش ووتی : (( مَا عَمِلْتُ عَمَلًا فِي الْإِسْلَامِ لَرَجَى عِنْدِي مَنْفَعَةٌ ، مِنْ أَنِّي لَا أَتَطَهَّرُ طَهُورًا تَامًا فِي سَاعَةٍ مِنْ لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ ، إِلَّا صَلَّيْتُ بِذَلِكَ الطُّهُورِ مَا كَتَبَ اللَّهُ لِي أَنْ أُصَلِّيَ )) واتە: هیچ کاریکم نەکردوو به هیوا تر بیئت له لام ، له وهی که هەر کاتیک ، شوو بیئت یان رۆژ ، دەست نوپۆم گرتبیئت (ئیلا) به دەست نوپۆه وه چه ندیک پېم کرابیئت نوپۆم پیوه کردوو [رواه مسلم (۴/رقم/۲۴۵۸) وأبوداود وابن ماجه وغيرهم بالفاظ مختلفة].

وہ فرمودہ کہی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغمبەری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمْ الْمَسْجِدَ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يَجْلِسَ )) واتە: ئەگەر به کیکتان هاتنه ژووری مزگوتەوه با دانەنیشیئت تا دوو رکات نوپۆ دەکات [رواه البخاري (۱۱۶۳/۴۸/۳) ومسلم (۷۱۴/۴۹۵/۱) وغيرهما].

وہ هەروها هەندیک کات و هەندیک شوپینیش له م قەدەغە کردنه جیا دەکرێنەوه ، له بەر فرمودە کہی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغمبەری خوا (ﷺ) فرموی: (( مِنْ إِغْتَسَلَ ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ فَصَلَّى مَا قَدَّرَ لَهُ ، ثُمَّ أَنْصَتَ حَتَّى يَفْرَغَ مِنْ خُطْبَتِهِ ، ثُمَّ يُصَلِّيَ مَعَهُ ، غَفِرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْأُخْرَى ، وَفَضَلَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ )) واتە: هەر که سیک له رۆژی جومعه دا خۆی بشوات ، پاشان بپوات بۆ نوپۆزی جومعه ، وه چه ندیک بۆی نوسرابیئت نوپۆ بکات ، پاشان بێ دەنگ بیئت تا - ووتار خوین - له ووتاره کهی دەبیته وه ، پاشان نوپۆزی له گەلدا بکات ، ئەوه خوای گەوره له تاوانه کانی نیوان ئەو جومعه و جومعه کهی پېشوو دەبوو، له گەل سێ رۆژی زیاتریشدا [رواه مسلم (۸۵۷/۵۸۷/۲)].

ئەم فرمودەیه به لگهیه له سهه ئەوهی کهوا له رۆژی جومعه دا ده توانیئت نوپۆزی سوننهت بکریئت با خۆریش له ناوه راستی ئاسماندا بیئت .

وہ هەروها له (کۆبە) دا ( خوای گەوره پیرۆز تری کات ) دروسته له هەموو کاتیکیدا

نوپۆزی تیدا بکریئت ، له بەر ئەو فرمودەیهی کهوا پیغمبەری خوا (ﷺ) ده فرموی: (( يَا

## مهرجه‌کافی نویژ (شروط الصلاة)

زانینی کاتی نویژ<sup>(۱۰۷)</sup>، و داپوشینی عهورت<sup>(۱۰۸)</sup>

بني عبد مناف ، لا تمنعوا أحداً طاف بهذا البيت وصلى أية ساعة من الليل أو النهار)) واته: نهی نه‌وهی (عبد مناف) به‌رگری له هیچ که سبک مه‌کن سووې بخوات به ده‌وری نه‌م ماله‌دا یان نویژ بکات له هر کاتیکي شه‌ودا بیت یان پوژ [رواه ابن ماجه (۱۲۵۴/۳۹۸/۱) و الترمذي (۸۶۹/۱۷۸/۲) و غیرها ، وهو حديث صحيح برواه صحيح ابن ماجه (۱۰۳۶)].

(ب) هر وه که چون چند کاتیک مه‌یه که‌وا نویژ کردنی تیدا قه‌ده‌غه کراوه . به همان شیوه چند شوینیکیش مه‌یه که‌وا نویژ کردنی تیدا قه‌ده‌غه کراوه . پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فرمی: (( الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدٌ إِلَّا الْمَقْبِرَةَ وَالْحَمَامَ )) واته: سه‌رزه‌وی مه‌موی مزگه‌وته جگه له گورستان و شوینی خو‌شوردن (الحمام) [رواه ابن ماجه (۷۴۵/۲۴۶/۱) و الترمذي (۳۱۶/۱۹۹/۱) ، عن ابي سعيد الخدري وهو حديث صحيح برواه صحيح ابن ماجه (۶۰۶)].

وه هر وه‌ها (البراء بن عازب) (خوای لی رازی بیت) ده‌فرمی: پرسیار له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرا له باره‌ی نویژ کردن له په‌چا پانی ووشتر دا ؟ نه‌ویش فه‌رموی: (( لَا تَصَلُّوا فِي مَبَارِكِ الْإِبِلِ فَإِنَّهَا مِنَ الشَّيَاطِينِ )) واته: نویژ مه‌کن له په‌چا پانی ووشتر دا ، چونکه نه‌وه له شه‌یتانه‌کانه ، وه پرسیاریان لی کرد له باره‌ی نویژ کردن له په‌چا پانی مه‌پدا ؟ نه‌ویش فه‌رموی: (( صَلُّوا فِيهَا فَإِنَّهَا بَرَكَةٌ )) واته: نویژی تیدا بکه‌ن چونکه نه‌وه به‌ره‌که‌ته [رواه ابو داود (۴۸۹/۱۵۹/۲) وهو حديث صحيح برواه صحيح ابي داود (۱۷۷) و صحيح الجامع (۷۳۵)].

(۱۰۷) له به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (النساء: ۱۰۳) دا که ده‌فرمی: ﴿ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا ﴾ واته: به راستی نویژ له سه‌ر باوه‌پداران فه‌رزیکی کات بو دیاری کراوه . (باسی کاته‌کافی نویژمان له پیتشدا کرد) .

(۱۰۸) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (الأعراف: ۳۱) دا که ده‌فرمی: ﴿ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ ﴾ واته: نه‌ی نه‌وه‌که‌ی ئاده‌م خو‌تان برا‌زیننه‌وه له کاتی مه‌موو نویژیکدا. (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) ده‌فرمی: مه‌به‌ست له (زینة) پو‌شاکه له نویژدا [برواه معنی المحتاج (۱۸۴/۱)].



وه ههروه‌ها (عائشَة) (خوای لێ رازی بیّت) ده‌فرمۆ: پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ الْحَائِضِ إِلَّا بِخِمَارٍ )) واته: خوای گه‌وره نوێژ له ئافره‌تی پێ گه‌یشتوو وه‌رناگریت ، مه‌گه‌ر به‌ سه‌ر پۆشه‌وه (خِمَار) [رواه ابوداود (٢٤٥/٢) (١٢٧/٢) والترمذی (٣٧٥/٢٣٤/١) ولین ماجه (٦٥٥/٢١٥/١) وهو حدیث صحیح برواه صحیح ابن ماجه (٥٢٤)].

جا عه‌وره‌تی پیاو نیتوانی ناووک وه‌ردوو ئه‌ژنۆیه‌تی ، له‌ به‌ر فرموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) (خوایان لێ رازی بیّت) که‌وا پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( مَا بَيْنَ السُّرَّةِ وَالرُّكْبَةِ عَوْرَةٌ )) واته: ئه‌وه‌ی له‌ نیتوانی ناووک و ئه‌ژنۆدایه‌ عه‌وره‌ته [رواه احمد و ابوداود و الدارقطنی وهو حدیث حسن برواه الإرواه (٢٧١)].

وه له‌ به‌ر فرموده‌که‌ی (جَرْمَدُ الْأَسْلَمِي) (خوای لێ رازی بیّت) که‌وا فرموی: پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) به‌ نزیکدا تێپه‌ریوو (بُرْدَه) یه‌ک به‌ سه‌ر شانمه‌وه بوو پانم که‌وتوو بوه‌ ده‌ر ، جا فرموی: (( غَطُّ فَحْذِكَ فَإِنَّ الْفَحْذَ عَوْرَةٌ )) واته: پانت داپۆشه ، چونکه‌ پان عه‌وره‌ته [رواه الترمذی (٢٩٤٨/١٩٧/٤) و ابوداود (٣٩٩٥/٥٢/١١) وهو حدیث صحیح برواه الإرواه (٢٦٩) وه‌ بیروانه (ته‌زیب السنن ١٧/٦) لابن القيم وتمام العنة في التعليق على فقه السنة (ل ١٥٩) للآلبانی].

وه عه‌وره‌تی ئافره‌تیش هه‌موو لاشه‌یه‌تی ، جگه‌ له‌ هه‌ردوو ده‌ست (له‌پ) ی و پوومه‌تی له‌ نوێژدا ، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ فرموده‌یه‌ی که‌وا پێغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( الْمَرْأَةُ عَوْرَةٌ )) واته: ئافره‌ت عه‌وره‌ته [رواه الترمذی (١١٨٢/٣١٩/٢) وهو حدیث صحیح برواه صحیح الجامع (٦٦٠)].

وه فرموده‌که‌ی دایکه‌ (عائشَة) که‌ له‌ پێشدا باسما‌ن کرد ، که‌وا خوای گه‌وره نوێژی ئافره‌تی پێ گه‌یشتوو وه‌رناگریت مه‌گه‌ر به‌ سه‌ر پۆشه‌وه ، جا که‌ مه‌رج (شَرْط) بوو سه‌ری داپۆشیت ، ئه‌وه‌ شوینه‌کانی تری له‌ پێشتر ده‌بیّت داپۆشیت ، به‌لگه‌ش فرموده‌که‌ی (عائشَة) یه (خوای لێ رازی بیّت) که‌وا فرموی: (( لَقَدْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُصَلِّي الْفَجْرَ ، فَيَشْهَدُ مَعَهُ نِسَاءً مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ مُتَلَفَعَاتٍ فِي مَرْوِطِهِنَّ ، ثُمَّ يَرْجِعْنَ إِلَى بَيْوتِهِنَّ مَا يَعْرِفُهُنَّ أَحَدٌ )) واته: ئافره‌تان له‌ کاتی پێغه‌مبهری خوادا (ﷺ) ناماده‌ی نوێژی به‌ یانیان ده‌بوون ، خۆیان زۆر باش ده‌پێچایه‌وه به‌ جل و به‌رگه‌کانیان ، پاشان ده‌گه‌رانه‌وه بۆ ماله‌کانیان ، وه‌ که‌س نه‌یده‌ناسینه‌وه [رواه البخاری رقم (٣٧٢/رقم) و غیره].

وه ده‌بیّت ئه‌و جل و به‌رگه‌ پاک بیّت و لاشه‌ی ده‌رنه‌خات ، خوای گه‌وره له‌ سووره‌تی (المدر: ٤) دا ده‌فرمۆ: ﴿ وَيَابَاكَ فَطَهَّرْ ﴾ واته: وه‌ جل و به‌رگه‌که‌ت پاک که‌ره‌وه .

وه هه‌روه‌ها بیروانه (پ ٨) و (پ ١٢) .

و پاکى لاشه له بن دهست نويزى و لهش گرانى و هه موو جوړه پيسيهك<sup>(۱۰۹)</sup> ،  
و پاکى شوينى نويزى كړدنه كه<sup>(۱۱۰)</sup> ، و روو كړدنه قيبله<sup>(۱۱۱)</sup> .

(۱۰۹) له بهر فرموده دى خواى گوره له سوره تى (المائدة: ۶) بروانه (پ ۲۲) و (پ ۸۲)  
وه له بهر فرموده كى (ابن عمر) (خوایان لى رازى بيت) كه وا پيغه مبهرى خوا (ﷺ)  
فرمودى: (( لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةً بِغَيْرِ طَهْرٍ )) واته: خواى گوره هېچ نويزى كه وه رناگريت  
به بن پاكيتى (له لهش گرانى و بن دهست نويزى) [رواه مسلم (۲۲۴/۲۰۴/۱) و الترمذى (۱/۳/۱)].

وه له بهر فرموده كى (علي) (خواى لى رازى بيت) بروانه (پ ۱۱) .

(۱۱۰) له بهر فرموده كى كابرأى ده شته كى بروانه (پ ۹) .

وه (صديق حسن خان) له (رَوْضَةُ النَّدِيَّةِ شَرْحُ الدَّرَرِ الْبَهِيَّةِ) دا ده فرمى: جه ماوهرى  
زانايان بوچوونيان وايه كه پاكيتى نه م سيانه يه (لاشه و جل و بهرگ و شوينى نويز)  
پيوست (واجب) ه ، وه كومه ليكى تريش فرموده يانه مهرج (شرط) ه بو دروستيتى نويز ، وه  
كه سانيكى تريش ووتويانه سوننه ته ، به لام نه وه ي راسته نه وه يه كه پيوست (واجب) ه ،  
جا نه گهر كه سيك به جل و بهرگى پيسه وه نويزى كرد ، نه وه پيوست (واجب) يكي نويزى  
نه نجام نه داوه ، به لام نويزه كى دروسته .

نه م قسه يه ي شيخ (صديق) به په رحمت بيت راسته ، به به لگه ي فرموده كى  
(أَبُو سَعِيدٍ) (خواى لى رازى بيت) كه وا پيغه مبهرى خوا (ﷺ) له نويزى كدا نه عله كانى له پيى  
داكند ، جا هه موو هاوه لانيشى دايانكه ند ، جا پاش نويزه كه فرمودى: (( مَا حَمَلَكُمْ عَلَى  
الِقَاءِ نِعَالِكُمْ )) واته: نه وه چى وای پي كړدن كه وا نه عله كانتان له پي داكند ؟ نه وانيش  
ووتيان : بينيمان تو له بيت داكند بويه نيمه يش دامانكه ند ، جا پيغه مبهرى خوا (ﷺ)  
فرمودى: (( إِنْ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَتَى فَأَخْبَرَنِي أَنَّ فِيهِمَا قَدْرًا ... )) واته: ( )  
جبريل) سه لامى خواى لى بيت هات و ناگادارى كرده وه كه وا نه عله كانم پيسى پيوه يه ، ..  
هند [رواه ابو داود (۱۳۶/۲۵۲/۲) و هو حديث صحيح بروانه صحيح ابى داود (۱۰۵) .

جا ده بينين پيغه مبهرى خوا (ﷺ) نويزه كى دووباره نه كرده وه نه م يش به لگه كه  
مهرج (شرط) نبيه ، چونكه نه گهر مهرج بوايه نه بوايه نووباره ي بكر دايه ته وه ... (وَاللَّهُ أَعْلَمُ).

(۱۱۱) له بهر فرموده كى خواى گوره له سوره تى (البقرة: ۱۵۰) دا كه ده فرمى:  
﴿ قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُمَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ ﴾ واته: پوو له  
مرگه وتى حرام (مكة) بكه - له نويزدا - وه له هه رشويتى كيشدا بوون ، نه وه هه رپو له و  
ناسته بكن .

وہ لہ بہر فرمودہ کہی ( البراءُ بنُ عازِبِ ) کہوا فرموی: (( صَلَّيْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ) نَحْوَ بَيْتِ الْمَقْدِسِ سِتَّةَ عَشَرَ شَهْرًا لَوْ سَبَعَةَ عَشَرَ شَهْرًا ، ثُمَّ صُرِفْنَا نَحْوَ الْكَعْبَةِ )) واته: لہ گہل پیغہمبہری خوا (ﷺ) شازدہ (۱۶) مانگ یان حہ شدہ (۱۷) مانگ پوومان لہ (بَيْتُ الْمَقْدِسِ) دہ کرد لہ نویژدا ، پاشان لا دراینہ وہ بہرہو (کَعْبَةِ) [رواہ مسلم (۱/رقم/۵۲۵) والبخاری (۲/رقم/۳۹۰)].

وہ دروستہ لہ دوو حالہ تدا پوو لہ قبیلہ نہ کہیت ، لہ کاتی زور ترسدا ، وہ بق نویژی سوننت لہ سہ فہردا ، بہ سوار بوونہ وہ ، لہ بہر فرمودہ کہی خوی گہورہ لہ سورہتی (البقرہ: ۲۳۹) دا کہ دہ فرمی: ﴿ وَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا ﴾ واته: وہ نہ گہر ترسان نہ وہ نویژہ کانتان بکن ، نیتر بہ پیادہ بیت یان بہ سوار یہ وہ ، (إِبْنُ عُمَرَ) (خوای لی رازی بیت) لہ تفسیر کردنی نہم نایہ تہ دا فرموی: (( مُسْتَقْبِلِي الْقِبْلَةِ وَغَيْرَ مُسْتَقْبِلِيهَا )) واته: پوو بہرہو قبیلہ بیت یان پوو بہرہو قبیلہ نہ بیت ، (تَافِعِ) کہ کوتابی (إِبْنُ عُمَرَ) پوو فرموی : وا دہ زانم (إِبْنُ عُمَرَ) نہم تہ فسیرہی لہ خو یہ وہ نہ کردہ (ثِيْلًا) مہ گہر لہ پیغہمبہری خوا وہ نہ بیت (ﷺ) [رواہ البخاری (۸/۱۹۹/۴۵۲) ومالك (۱۲۶/۴۴۲)].

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیت) کہوا فرموی : (( كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُسْبِحُ عَلَى رَأْسِهِ قَبْلَ أَيِّ وَجْهِ تَوَجَّهَ ، وَيُوتِرُ عَلَيْهَا غَيْرَ أَنَّهُ لَا يُصَلِّي عَلَيْهَا الْمَكْتُوبَةَ )) واته: پیغہمبہری خوا (ﷺ) ، نویژی سوننتہی لہ سہر ووشترہ کہی دہ کرد پووی لہ ہر شویننی بگردایہ ، وہ نویژی ویتیشی لہ سہر دہ کرد ، بہ لام نویژی فہرزی لہ سہر ووشتر نہ دہ کرد [رواہ مسلم (۱/۴۸۳/۷۰۰) والبخاری (۲/۵۷۵/۱۰۹۸) تعلیقاً].

### تیبینی :

نہ گہر یہ کیٹک نہ یزانی قبیلہ لہ کوئیہ نہ وہ پتویست (وآجب) ہ ہولی دوزینہ وہی بدات بہ پرسیار کردن بیت یان بہ بیر و کوششی خوی ، جا نہ گہر ہولی داو نویژی کرد ، پاشان بوی دہر کہوت ہلہی کردہ ، نہ وہ نویژہ کہی دوویارہ ناکاتہ وہ ، لہ بہر فرمودہ کہی (عَامِرُ بْنُ رَبِيعَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی : (( كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ فِي سَفَرٍ فِي لَيْلَةٍ مُظْلَمَةٍ ، فَلَمْ نَدْرِ أَيْنَ الْقِبْلَةَ فَصَلَّى كُلُّ رَجُلٍ مِمَّا عَلَي حَيْالِهِ ، فَلَمَّا أَصْبَحْنَا ذَكَرْنَا ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ ) فَتَرَلَّ ﴿ فَأَيُّمَا تَوَلَّوْا فَمِنْ وَجْهِ اللَّهِ ﴾ واته: شوئیکی تارک لہ گہل پیغہمبہری خوا دا بووین (ﷺ) لہ سہ فہرنگدا ، جا نہ مانزانی قبیلہ پووی لہ کوئیہ ،

## ئەوانەى قەدەغەى لى كراوه له نوێژدا

جل و بەرگ له ژێر قاپەرە قەوەبەیت<sup>(۱۱۲)</sup> ، و جوببە و پالتۆ دانە سەر شان دا<sup>(۱۱۳)</sup> ، و له بەر کردنى جل و بەرگى هاوریشم<sup>(۱۱۴)</sup> ، و جل و بەرگى زەوت

جا هەر كە سێكمان پوو بەرەو شوپێنك نوێژى كرد ، جا كە روژ بویەوێ كێرامانەوێ بۆ پیغەمبەرى خوا (ﷺ) جا خۆى گەورە ئەم نایەتەى دابەزاند ﴿ فَأَيْنَمَا تُولَّوْا فَمُ وَجْهَ اللَّهِ ﴾ (البقرة: ۱۱۵) [رواه الترمذی (۲۴۲/۲۱۶/۱) وابن ماجه (۱۰۲/۲۲۶/۱) وهو حديث حسن بيوانه الإرواء (۲۹۱) صحيح ابن ماجه (۸۳۵)].

(۱۱۲) له بەر ئەو فرموودە ژۆرانەى كە لەو بارەوێ هاتوون ، لەوانە فرموودە كەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خۆى لى رازى بێت) كەوا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فرمووى: (( إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَىٰ مَنِ جَرَّ إِزَارَهُ بَطْرًا )) واتە: خۆى گەورە لە پۆژى دوایدا تەماشای كەسێك ناكات كەوا لە دونیادا كراسەكەى بە فیزەوێ بە خۆى رابكێشیت [رواه البخارى (۵۷۸۸/۲۵۷/۱)].

و هەر وەها (أَبُو هُرَيْرَةَ) دەفرمى: پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فرمووى: (( مَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فَفِي النَّارِ )) واتە: ئەوێ لە ژێر قاپەرە قەوەبەیت لە كراسدا ، ئەوێ لە ئاگرداى [رواه البخارى (رقم: ۵۷۸۷) وغيره].

(۱۱۳) له بەر فرموودە كەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خۆى لى رازى بێت) كەوا فرمووى: (( إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) نَهَىٰ عَنِ السَّدْلِ فِي الصَّلَاةِ ، وَأَنْ يُغَطِّيَ الرَّجُلُ فَاهُ )) واتە: پیغەمبەرى خوا (ﷺ) قەدەغەى كردووە (سَدْل) بكريت لە نوێژدا ، و هەر وەها يەكێك دەمى هەلبیكیت [رواه ابوداود (۱۲۹/۲۴۷/۲) والترمذی (۲۷۶/۲۳۴/۱) الجملة الأولى منه وهو حديث حسن بيوانه صحيح أبو داود (۶۵۰)]. (سَدْل): ئەوێ يە چاكەت يان پالتۆ و بكاتە سەر شان ، بى ئەوێ دەست لە قۆلەكانتۆرە دەر بكات .

(۱۱۴) له بەر فرموودە كەى (أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِي) (خۆى لى رازى بێت) كەوا پیغەمبەرى خوا (ﷺ) فرمووى: (( حُمِّ لِبَاسِ الْحَرِيرِ وَالذَّهَبِ عَلَىٰ ذُكُورِ أُمَّتِي وَأَحِلُّ لِبَنَاتِهِمْ )) واتە: له بەر کردنى پۆشاکى هاوریشم و ئالتوون حەرام كراوە لە سەر پیاوانى ئوممەتەكەم ، و هەلال كراوە بۆ ئافەرەتەكانیان [رواه الترمذی (۱۷۲۰/۲۱۷/۴) واللفظ له والنسائي (۵۱۶۸/۱۶۱/۸) وهو حديث صحيح ، بيوانه صحيح الترمذی (۱۴۰۴)].

کراو له بهرکردن<sup>(۱۱۵)</sup> ، و جل و بهرگی شوهرت له بهرکردن<sup>(۱۱۶)</sup> ، و له بهرکردنی جل و بهرگیك لاشه دهربخات له کاتی جولاندنه ودا<sup>(۱۱۷)</sup> .

## بانگ دان ودابه ستنی نویژ (الْأَذَانُ وَالْإِقَامَةُ)

بانگ دان بو هر بینج فرهزه که فرهزی (کفایه) به<sup>(۱۱۸)</sup> ،

(۱۱۵) هروه‌ها نویژ کردنیس له مال وزهوی زهوت کراودا حرامه ، چونکه مولکی خۆی نییه و مولکی خه‌لکی تره ، وه له نیسلا میشدا مالی هیچ موسلماننیک بق موسلماننیک تره لال نییه مه‌گه‌ر به په‌زامه‌ندی خۆی ، وه که له چند نایهت و فره‌مووده‌دا نامازه‌ی بق کراوه ، وه (إجماع) یشی له سهر کراوه .

(۱۱۶) له بهر فره‌مووده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فره‌موی: (( مَنْ لَبَسَ ثَوْبَ شَهْرَةَ أَلْبَسَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثَوْبًا مَذْلَةً )) و فی روایة (( ثُمَّ أَهْبَبَ فِيهِ النَّارُ )) واته: هه‌ر که‌سیک جل و بهرگی به ناو بانگ و شوهرت له بهر بکات نه‌وه خوای گه‌وره له پۆژی دوایدا جل و بهرگینکی وه‌کو نه‌وه‌ی له بهر ده‌کات ، پاشان ناگری تی بهر ده‌دات [رواه ابوداود (۴/۲۹۹/۲۱۴/۴) و این ماجه (۲/۱۹۲/۳۶۰۶) و هذا لفظه وهو حدیث حسن بیوانه المشكاة (۴۳۶) و صحیح ابن ماجه (۲۹۰۵) و الروایة الثانية: ورواه ابن ماجه (۲/۱۹۲/۳۶۰۷) وهو حسن بیوانه صحیح ابن ماجه (۲۹۰۶)].

(۱۱۷) له بهر فره‌مووده‌که‌ی (بُرَيْدَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا (( نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ يُصَلِّيَ الرَّجُلُ فِي لِحَافٍ لَا يَتَوَشَّحُ بِهِ ، وَالْآخِرَ أَنْ يُصَلَّ فِي سَرَاوِيلَ وَكَيْسٍ عَلَيْهِ رِدَاءٌ )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردوه له‌وه‌ی پیاویک نویژ بکات به تنها پۆشاکیکه وه خۆی پی بیچیتته وه ، وه له که‌سیکی تریس که به تنها شه‌روالیکه وه نویژ بکات و هیچی تری له سه‌ره‌وه نه‌بیئت [رواه ابوداود و غیره بیوانه صحیح ابی‌داود (۶۴۶)].

(۱۱۸) (فَرَضَ) (کفایه): نه‌وه‌یه که‌وا له هه‌ر ولاتیکدا کۆمه‌لیک که‌س بیکات و کاره‌که‌یان پی نه‌نجام بدریت ، نه‌وه له سهر خه‌لکی تری نه‌و ولاته ده‌که‌ویت ، به‌لام نه‌گه‌ر که‌س نه‌یکات ، یان وه‌کو که‌سانیک بیکن ، به‌لام کاره‌که‌یان به ته‌واوه‌تی پی نه‌نجام نه‌دریت ، نه‌وه خه‌لکی نه‌و ولاته هه‌موویان تاوانبار ده‌بن به هۆی نه‌و که‌مته‌رخه‌مییه وه .

بهو شیوه‌یه‌ی که له سوخته‌دا هاتوه به پێ کهم و زیاد له کاتی خۆیدا (۱۱۹)،

(۱۱۹) له بهر ئه‌و فرمودانه‌ی که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمان به کردنی ده‌کات ، له‌وانه فرموده‌که‌ی (مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ) (خوای لێ رازی بی‌ت) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤَدِّنْ لَكُمْ أَحَدَكُمْ وَلْيُؤَمِّكُمْ أَكْبَرَكُمْ )) واته: نه‌گه‌ر کاتی نوێژ هاته به‌ره‌وه ئه‌وه با به‌کیکتان بانگتان بۆ بدات ، وه با گه‌وره‌ترینتان پیش نوێژیتان بۆ بکات [رواه البخاری (۲/۱۱۱/۲) ومسلم (۱/۴۶۵/۱) (۶۷۴)].

وه‌هه‌روه‌ها بانگی‌ش به‌کیکه له دروشمه پێرژه‌کانی ئیسلام که له پاستیدا ولاتی ئیسلام به‌وه ده‌ناسریت ، (أَسْر) (خوای لێ رازی بی‌ت) ده‌فرموی: (( أَنْ النَّبِيِّ ﷺ كَانَ إِذَا عَزَا بِنَا قَوْمًا لَمْ يَكُنْ يَغْرُوا بِنَا حَتَّى يُصْبِحَ وَيَنْظُرَ ، فَإِنْ سَمِعَ آدَانَا كَفَّ عَنْهُمْ ، وَإِنْ لَمْ يَسْمَعْ آدَانَا أَعَارَ عَلَيْهِمْ )) واته: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌گه‌ر ویستی ببوایه غه‌زای قه‌ومیکی پێ بگرده‌یه‌ین ، نه‌وه غه‌زای پێ نه‌ده‌کردین هه‌تا رۆژ ده‌بویه وه و ته‌ماشای ده‌کرد نه‌گه‌ر ده‌نگی بانگی بیبستایه ئه‌وه وازی لێ ده‌هێنان ، به‌لام نه‌گه‌ر ده‌نگی بانگی نه‌ببستایه ئه‌وه هێرش به سه‌ریاندا ده‌کرد [رواه البخاری (۲/۸۹/۲) واللفظ له مسلم (۱/۲۸۸/۲۸۲) بمعناه].

وه چۆنیتی بانگ له کاتی پێغه‌مبه‌ری خوا دا (ﷺ) فرموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدُ بْنُ عَبْدِ رَبِّهِ) هاتوه (خوای لێ رازی بی‌ت) که‌وا فرموی: کاتیک که پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بپاریدا زه‌نگ لێ بدریت بۆ بانگ کردن بۆ نوێژ ، که خۆیشی هه‌زی لێ نه‌ده‌کرد چونکه له کاری گا‌وره‌کان ده‌چوو ، جا له خه‌وومدا پیاویک به ده‌ورمدا ده‌سووپایه‌وه دوو جلی سه‌وزی له به‌ردا بوو وه‌رنگیکیشی به ده‌سته‌وه بوو ، منیش پێم ووت: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا ، ئایا ئه‌و زه‌نگه نافرۆشیت ؟ ووتی: تو بۆ چیه‌ ؟ ووتم: بانگی خه‌لکی پێ ده‌که‌ین بۆ نوێژ . نه‌ویش ووتی: ئایا شتیکت پیشان نه‌ده‌م له‌وه چاکتر بی‌ت ؟ ووتم: به‌لێ ، جا ووتی: بَلِّينَ ( اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ، اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ

، لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ) پاشان ماوہیک دور کہوتہ وہ و جارِکی تر گہ پایہ وہ ووتی: نہ گہر نوپڑ  
 دابہ ستر بلین: ( اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ  
 اللَّهِ ، حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ ، قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ ،  
 اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ) جا بہ یانی ہہ لسام و ہام بؤ لای پیغہ مہری خوا  
 (ﷺ) و ہوالی نہ و خہ وہم پی دا ، نہ ویش فرموی: (( إِنَّهَا لَرُؤْيَا حَقٌّ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ))  
 واتہ: نہم خہ وہ حہ قہ ، نہ گہر خوا ویستی لہ سہر بیت . پاشان فرمانی بہ بانگدان کرد  
 ، جا (بلال)ی (مولی)ی (أَبُو بَكْرٍ) بہ وہ بانگی دہدا [رواہ احمد (۲۴۴/۱۴/۳) و ابوداؤد (۴۹۵/۱۶۰/۲)]  
 و الترمذی (۱۸۹/۱۲۲/۱) مختصراً و ابن ماجہ (۷۰۶/۲۳۲/۱) و ہو حدیث حسن بروانہ الإرواہ (۲۴۶) صحیح ابی داؤد  
 . [۴۶۹].

### تیبینی:

بہ داخوہ نیستا لہ ولاتی نیتمہدا بہ سہر بانگ دہری مزگہوتہ کاندہ سہ پینراوہ کہوا  
 لہ پاش ہہ موو بانگیک جگہ لہ بانگی شتوان (مغرب) سی جار بلین: ( أَلْفُ صَلَاةٍ وَسَلَامٍ عَلَيْكَ  
 وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ ) پاشان بلین: عَلَى رُوحِ فُلَانٍ وَفُلَانٍ ... (الْفَاتِحَةَ) . وہ  
 ہہ ندیک لہ بانگ دہرہ کان لہ خوویستی خو یانیشہ وہ ہہ ندیک شتی تریش زیاد دہ کہن لہ  
 پیش و پاشی بانگدا ، بہ تاییہتی لہ شہوی جومعہدا .

وہ جاری وایش ہہ یہ ووشہی شیرکیشی تیدا بہ کار دینن و ہک: داوا کردن و ہاوار  
 کردن بہ غیری خوا . جا نہ گہر تویش لیان بپرسیت نہ میان لہ کوئی ہتتاوہ ؟ لہوہ لامدا  
 پیٹ دہلین: سہ لاوات دان سوننتہ لہ دوا ی بانگ و ہک لہ فرمودہی (صحیح)ی نیمامی  
 (مُسلِم) دا ہاتوہ ، مہ بہ ستیان فرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لپرازی بیت) کہ لہ  
 (پ ۱۲۲) دا باسی دہ کہین (إِنْشَاءَ اللَّهِ) ، وہ ہہ ندیک ترین کہ لہ وانہ نہ قام ترن ، دہلین:  
 دیارہ تو وہ ہابیت و باوہرت بہ سہ لاوات نییہ .

جا منیش لہوہ لامیاندا دہلیم: سہ لاوات دان لہ سہر پیغہ مہری خوا (ﷺ)  
 (و اِجِبْ) ہ ، وہ ہر کہ سیک باوہری پی نہ بیت ، نہ وہ پہنا بہ خوا کافر دہ بیت ولہ نیسلام

هروه‌ها قامت کردنیش بؤ نویژه‌کان<sup>(۱۲۰)</sup>، وه سوننه‌ته له بانگی یه‌که‌می به‌یانی بانگدهر (تئویب) بکات<sup>(۱۲۱)</sup>،

دهر ده‌چیت ، چونکه خوی گه‌وره له قورنانی پیریز دا فه‌رمانی پی ده‌کات وه‌ک له سوره‌تی [الأحزاب: ۵۶] دا ده‌فرمی ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ وه چه‌نده‌ها فه‌رموده‌ی (صَحِيح) پیغه‌مبه‌ری خوایشمان هه‌یه (ﷺ) له سه‌ر سه‌لاوات دان ، وه هر که سئیکش نه‌گه‌ر ناری پیغه‌مبه‌ری خوی (ﷺ) بیست و سه‌لاواتی نه‌دا نه‌وه چروکه ، نه‌مه شتیکه گومانی تیدا نییه ، وه هیچ موسولمانیک نکۆلی له‌مه نه‌کردوه ، نیر شوین که وتووی (شیخ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّهْمَنِ) بیته یان هر که سئیکی تر که وا باوه‌پی به پیغه‌مبه‌ر وقورنان هیتا بیته ، به‌لام باوه‌ر هیتان به سه‌لاوات شتیکه و تاییه‌ت کردنیشی به‌وه‌وه که‌وا له دوی بانگ بانگدهر به دهم بانگ‌که‌وه به ده‌نگی به‌رز سی جار به‌م شیوه‌یه بیلیت شتیکی تره .

سه‌لاوات دان له سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له دوی بانگ بؤ هر که سئیک گوپی له ده‌نگی بانگدهر بیته له به‌ر خۆیه‌وه سوننه‌ته وه‌ک پاش که‌میکی تر باسی لی ده‌که‌ین ، به‌لام سه‌لاوات دان به ده‌نگی به‌رز له لایه‌ن بانگدهر سه‌ر سی جار به‌و شیوه‌یه بیده‌یه وکاریکی زور خرابه خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پیسی رازی نین [جا بؤ زیاتر تیگه‌یشتن له‌م مه‌سه‌له‌یه وه نه‌و بوختیا نه‌یسی که بؤ (مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّهْمَنِ) هه‌لیان به‌ستوه ، ته‌ماشای کتیبمان (وه‌لامیک بؤ کتیبی چه‌ند گولیک له گولزای ئیسلام) بکه که به‌ درزی له‌ویدا باسما‌ن کردوه].

(۱۲۰) بروانه فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زَيْدٍ) (پ ۱۱۹) .

(۱۲۱) (تئویب): نه‌ویه پاش (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) له بانگی یه‌که‌می به‌یانی دا بانگدهر بلیت: ( الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ ) ( الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ ) دوو جار ، تا وه‌کو خه‌لکی له خه‌و هه‌لبسن ، له به‌ر فه‌رموه‌که‌ی (أَبُو مَحْذُورَةَ) (خوی لی رازی بیته) ، که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فیری بانگدانی کرد - که تیدا - پاش (( حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ )) ( الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ ) بلیت - له بانگی به‌یانی دا - اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ )) [رواه النسائي (۷/۲) و ابوداود (۵۰۱/۳۴۱/۱) وه‌م حدیث صحیح بروانه صحیح ابی داود (۵۱۶) و صحیح النسائي (۶۲۸)].



وہ ہر وہا فرمودہ کہی (ابنُ عمر) (خوایان لی رازی بیت) کہوا فرموی: (( كَان فِي الْأَذَانِ الْأَوَّلِ بَعْدَ الْفَلَاحِ : الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ ، مَوْتَيْنِ )) واتہ: لہ بانگی یہ کہمی بہ یانیدا پاش ( حَيٌّ عَلَى الْفَلَاحِ ) ( الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ ) بوہ ، دوو جار ] رواہ البیہقی فی السنن الکبری (۴۲۳/۱) والطحاوی فی شرح معانی الآثار (۱۳۷/۱) وحسن الحافظ إسنادہ. پروانہ الأدلۃ الرضیة (ل ۵۲)۔

(ابنُ أَرْسَلَانَ) فرمویہ تی: ( تَثْوِيبٌ ) کردن سوننہ تہ لہ بانگی یہ کہمی بہ یانیدا بکریت ، چونکہ بقُ نہ وہیہ خہ وتووہ کان لہ خہ وہ لسن ، بہ لام بانگی دووہم ناگادار کردنہ وہیہ ، کہوا کاتی نوژی بہ یانی ہاتووہ ، وہ بانگ کردنہ بقُ نوژی [پروانہ سبل السلام] (۱۲۰/۱)۔

### تیبینی:

نِيسْتَا لہ ولاتی خوماندا نم سوننہ تہ \_\_ کہوا دوو بانگ بقُ نوژی بہ یانی بدریت - مریٹراوہ ، چونکہ تہ نہا یہ ک بانگ دہدریت ، وہ ( الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ )یش لہ و بانگہ دا دہلین ، جا نمہ لہ لایہ کہوہ مراندنی سوننہ تیکہ ، وہ لہ لایہ کی تریشہ وہ زیاد کردنی بیدعہ یہ کیشہ ، چونکہ بانگی یہ کہم سوننہ تہ ، وہ بقُ ہ لساندنی \_\_ ناگا کردنہ وہی \_\_ خہ لکیہ لہ خہ ، وہ ناگا کردنہ ویشہ بقُ نہ وانہی کہوا شہو نوژی دہکن ، کہوا خویان نامادہ بکن بقُ نوژی بہ یانی ، چونکہ کاتہ کہی نزیک بوہ تہ وہ ، وہ نگہر نیہ تی پوڑو گرتنیشیان ہہ بیت با پارشیو بکن . لہ بہر نہو فرمودانہی کہ لہو بارہیہ وہ ہاتوہ لہ وانہ فرمودہ کہی (ابنُ عمر) (خوایان لی رازی بیت) کہوا فرموی: پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی (( إِنْ بِلَا يُؤَدِّنْ بِلَيْلٍ ، فَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يُنَادِيَ ابْنَ أُمَّ مَكْتُومٍ )) واتہ: (پلال) بہ شو - پیش کاتی نوژی بہ یانی - بانگ دہدات بویہ \_\_ نگہر پارشیوتان دہکرد واز لہ خواردن و خواردنہ وہ مہینن بہ لکو \_\_ بخون و بخونہ وہ تا (عَبْدُ اللَّهِ بَيْنَ أُمَّ مَكْتُومٍ) بانگ دہدات [ رواہ البخاری (۲/رقم/۶۱۷) ومسلم (۲/۷۶۸/۱۰۹۲) ]۔

وہ پیویست (وَأَجِبْ) لہ سہر ہر کہ سیٹ گوی لہ بانگ وقامت دہ بیٹ  
وہ لامی بداتوہ وکو لہ سوئنتدا ہاتوہ (۱۲۲) ،

وہ فرمودہ کہی (إِبْنُ مَسْعُودٍ) (خوای لِرَازِي بَيْت) کہوا پیغمبرہری خوا (ﷺ)  
فرموی (( لَا يَمْنَعَنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا نُبِلَ مِنْ سُحُورِهِ فَإِنَّهُ يُؤَدِّنُ - أَوْ يُنَادِي - لِيَرْجِعَ  
قَائِمَكُمْ ، وَلِيُنْبِئَهُ نَائِمَكُمْ )) واتہ: با بانگ کہی (بلال) قہدہ غی کہستان نہکات لہ پارشیو  
کردنہ کہی ، چونکہ نو بانگ دہدات بؤ شوہی ئہوانہ تان شو نوژی دہکن بگہرینہوہ ،  
وہ ئہوانہ تان خہوتون ناگایان ببیتوہ بؤ نوژی [رواہ البخاری (۲/رقم/۶۲۱) و مسلم (۱/۶۲۳/۶۸۸)] .  
وہ تییدا پاش (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) دوو جار بانگدہر دہ لیت: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) ،  
لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو مَحْذُومَةَ) و فرمودہ کہی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لِرَازِي بَيْت) کہ  
باسمان کرد ، بہلام بانگی دووہم پیویست (وَأَجِبْ) ، بؤ بانگکردنی خہلکی بؤ نوژی  
بہیانی ، وہ دروست نییہ تییدا ہیچ وشہیہک زیاد بکریت ، بہلام ئہمان بانگی یہ کہم نادہن  
کہ سوئنتہ ، وہ لہ بانگی دووہمیش کہ پیویست (وَأَجِبْ) و دروست نییہ ہیچی تییدا زیاد  
بکہیت ، ئہوان (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) تییدا دہ لیتن ، جا بہم شیوہیہ سوئنتہ تیکیان  
مراند ویدہیہ کیشیان زیاد کرد (فَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) .

(۱۲۲) لہ بہر ئہو فرمودانہ کہ لہو بارہیہوہ ہاتون ، لہوانہ فرمودہ کہی (عَمْرُ  
بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای لِرَازِي بَيْت) کہوا پیغمبرہری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِذَا قَالَ الْمُؤَدِّنُ:  
اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ، فَقَالَ أَحَدُكُمْ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ،  
قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ  
مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ، ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ قَالَ:  
حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ ، قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ، قَالَ:  
اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ، ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ ))  
واتہ: ئہگہر بانگدہر ووتی: (اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ) یہ کیکیان بلین: (اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ) ،  
پاشان ووتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ئہویش بلینت: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) پاشان  
ووتی: (أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) ئہویش بلینت: (أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) ،  
پاشان ووتی: (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) ئہویش بلینت: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) ، پاشان ووتی: (اللَّهُ  
ووتی: (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) ئہویش بلینت: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) ، پاشان ووتی: (اللَّهُ  
أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ) ئہویش بلینت (اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ) ، پاشان ووتی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)  
ئہویش بلینت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) لہ دلیوہ ، ئہوہ دہجیتہ بہہشتوہ [رواہ مسلم (۱/۲۸۹/۲۸۵)] .

وابوداؤد (۲/۵۲۲) .

وه له کۆتایی بانگه که یشدا سه لاوات دان و دو عای خوی بانگ و هر دو عایه کی تر سوننه ته (۱۲۲)

(۱۲۲) له بهر فرموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا بیستی پیتهمبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً صَلَّى اللَّهُ بِهَا عَلَيَّ عَشْرًا ، ثُمَّ سَلُّوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ ، فَإِنَّهَا مَثْرَلَةٌ فِي الْجَنَّةِ ، لَا يَنْبَغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ ، وَرَجُّوا أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ )) واته: نه کهر بیستان بانگدهر بانگی دا نه وه وه کو نه و بلینه وه ، پاشان سه لاواتم له سه ر بدن ، چونکه هر که سیک سه لاواتیک له سه ر من بدات خوی گه وره ده (۱۰) جار سه لاواتی له سه ر ده دات ، پاشان داوی (الْوَسِيلَةَ) م له خوی گه وره بق بکن ، که پله و پایه یه که له بهه شتدا ته نها بق یه که بهنده یه له بهنده کانی خوا ، هیوام وایه نه و بهنده یه من بم ، جا هر که سیک داوی (الْوَسِيلَةَ) م بق بکات ، نه وه تکا (شَفَاعَةَ) کردنی من حه لال ده کات بق خوی [رواه مسلم (۳۸۴/۲۸۸/۱) و ابوداود (۵۱۹/۲۲۵/۲) و غیرما].

وه (جابر) (خوی لی رازی بیئت) ده فرموی: پیتهمبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النِّدَاءَ : اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ الثَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ ، حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ )) واته: هر که سیک کاتیک دهنگی بانگ ده بیست بلتی: اللَّهُمَّ رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ الثَّامَّةُ وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ ، نه وه تکا (شَفَاعَةَ) کردنی منی حه لال کردوه [رواه البخاری (۴۷۱۹/۲۹۹/۸) و ابوداود (۵۲۹/۳۶۲/۱) و غیرما].

وه له بهر فرموده که ی (أنس) (خوی لی رازی بیئت) که وا پیتهمبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( الدُّعَاءُ لَا يُرَدُّ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ )) واته: دو عای نیتوان بانگ و قامهت ناگه پیتهمبه وه . واته بئ گومان خوی گه وره وه ری ده گریست [رواه البخاری (۵۱۷/۲۴۴/۸) و ابوداود (۴۸۹)].

## نویژه سونته‌هاکان (الصَّلَاةُ الْمَسْتُوتَةُ)

چوار پکات پیش نیوه‌پۆ و چواریش له پاشی<sup>(۱۲۴)</sup>، وه چوار پکات پیش عهسر و دوو پکاتیش له پاشی<sup>(۱۲۵)</sup>، وه دوو پکات پیش شیوان (مغرب) و دوو پکاتیش له پاشی<sup>(۱۲۶)</sup>

(۱۲۴) له بهر فرموده‌که‌ی (أُمِّ حَبِیْبَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی: (( مَنْ حَافَظَ عَلَیْ اَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ ، وَكُرِّعَ بَعْدَهَا حَرَمَهُ اللهُ عَلَی النَّارِ )) واته: کن پاریزگاری له چوار پکاتی پیش نیوه‌پۆ و چواریش پاشی بکات ، نه وه لاشه‌ی له ناگری دۆزه‌خ حه‌رام ده‌بیئت [رواه أبو داود (۱۰۶۹۹/۵۰/۲) و الترمذی (۴۲۷/۲۹۲/۲) و غیرهما وهو حدیث صحیح برواه صحیح سنن الترمذی (۳۵۲)].

(۱۲۵) له بهر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی: (( رَحِمَ اللهُ اِمْرَءًا صَلَّى قَبْلَ الْعَصْرِ اَرْبَعًا )) واته: خوای گه‌وره به‌زه‌بی به که‌سیتکا دیته‌وه که‌وا چوار پکاتی پیش عهسری کرد بیئت [رواه أبو داود (۱۲۷۱/۵۲/۲) و الترمذی (۴۲۰/۲۹۵/۲) وهو حدیث حسن برواه صحیح الترمذی (۳۵۴)].

وه فرموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرموی: (( صَلَّاتَانِ مَا تَرَكَهُمَا رَسُولُ اللهِ ﷺ فِي بَيْتِي قَطُّ ، لَا سِرًّا وَلَا عَلَانِيَةً ، رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْفَجْرِ ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعَصْرِ )) واته: دوو نویژه‌ه‌یه هه‌رگیز پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له مائی من دا وازی لی نه‌هیناوه ، دوو پکاتی پیش نویژی به‌یانی و دوو پکاتی پاش نویژی عهسریش [رواه مسلم (۸۳۵/۱/۱) و هه‌ر له (صَحِيحُ) ی ئیمامی (مُسْلِم) دا چوار فرموده‌ی تر هه‌یه له باره‌ی دوو پکاتی دوا‌ی نویژی عهسر .

(۱۲۶) له بهر فرموده‌که‌ی (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرموی: (( كَانَ الْمُؤَدَّنُ إِذَا أَدَّنَ ، قَامَ نَاسٌ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ يَبْتَدِرُونَ السَّوَارِي ، حَتَّى يَخْرُجَ النَّبِيُّ ﷺ ) وَهُمْ كَذَلِكَ ، يُصَلُّونَ رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الْمَغْرِبِ ، وَلَمْ يَكُنْ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ شَيْءٌ )) واته: کاتیک بانگ‌ده‌ر بانگی بده‌یه - بۆ نویژی مه‌غریب - خه‌لکانیک له هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ل‌ده‌سان به‌ په‌له پیش‌بریکتی دنگه‌کانی مزگه‌وتیان ده‌کرد تا وه‌کو پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌رده‌چوو بۆ نویژه‌ دوو پکاتیان ده‌کرد پیش نویژی شیوان (مغرب).

وہ دو رکعات پاش عیسا<sup>(۱۲۷)</sup>، وہ دو رکعات پیش بیانی<sup>(۱۲۸)</sup>، وہ نوٹری

چیشٹہ نگار (الضحیٰ)<sup>(۱۲۹)</sup>،

وہ لہ نیوان بانگ وقامہ ندا شتیکی - ماوہ یہ کی - وا نہ بوو [رواہ البخاری رقم (۵۹۹) دیب

البغا و مسلم (۵۷۲/۱/۸۲۷/۸۲۶)].

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَمْرٍو) (خوایان لی رازی بیت) کہوا فرموی: (( حَفِظْتُ مِنْ النَّبِيِّ ﷺ) عَشْرَ رَكَعَاتٍ : رَكَعَتَيْنِ قَبْلَ الظُّهْرِ ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْمَغْرِبِ فِي بَيْتِهِ ، وَرَكَعَتَيْنِ بَعْدَ الْعِشَاءِ فِي بَيْتِهِ ، وَرَكَعَتَيْنِ قَبْلَ صَلَاةِ الصُّبْحِ ، كَانَتْ سَاعَةً لَا يَدْخُلُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ) فِيهَا )) واتہ: لہ پیغمبری خواوہ (ﷺ) دہ (۱۰) رکعات لہ بہر کردوہ ، دو رکعات پیش نیوہ رُو ، وہ دویش لہ پاشی ، وہ دو رکعات پاش شتوان لہ مالی خویدا ، وہ دو رکعاتی پاش عیسا لہ مالی خویدا ، وہ دو رکعاتیش پیش نوٹری بیانی ، لہ کاتیک بوو کہ س تئیدا نہ دہ چوہ ژورہ وہ بو لای پیغمبری خوا (ﷺ) [رواہ البخاری (۱۱۸۰/۵۸/۳) ومذا لفظہ والترمذی (۴۳۱/۲۷۷/۱) نحوہ].

(۱۲۷) ، (۱۲۸) لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَمْرٍو) پیشوو بروانہ (پ ۱۲۶).

(۱۲۹) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی: (( أَوْصَانِي خَلِيلِي ﷺ) بِثَلَاثٍ: بِصِيَامِ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي كُلِّ شَهْرٍ ، وَرَكَعَتِي الضُّحَى ، وَأَنْ أُوْتِرَ قَبْلَ أَنْ أَنَامَ )) واتہ: خووشہ ویستہ کہم (ﷺ) سن و سہ سہ تی پی کردوم ، پوڈوی سن پوڈ لہ ہموو مانگی کدا بگرم ، وہ دو رکعات نوٹری چیشٹہ نگاوبکہم ، وہ نوٹری ویتربکہم پیش نہ وہی بخووم [رواہ البخاری (۱۹۸۱/۲۲۶/۴) و مسلم (۸۵/۴۹۹/۱) وغیرما].

وہ لای کہمی نوٹری چیشٹہ نگاودوو رکعاتہ وہ لای ژوریشی ہشت رکعاتہ ، بہ دو رکعات دو رکعات بکریت ، وہ باشترین کاتیشی کاتیکہ کہ پوڈ گہرم ببیت ، لہ بہر فرمودہ کہی (أُمُّ هَانِئٍ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی: (( أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ) يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ اغْتَسَلَ فِي بَيْتِهَا فَصَلَّى ثَمَانِ رَكَعَاتٍ )) واتہ: پیغمبری خوا (ﷺ) لہ پوڈی بزگار کردنی (مکہ) دا خوئی شورڈ لہ مالی نہ و دا ، وہ ہشت رکعات نوٹری - چیشٹہ نگای - کرد [رواہ البخاری (۱۱۷۶/۵۱/۳) و مسلم (۳۳۶/۲۲۶/۱) وغیرما].

وہ فرمودہ کہی (زَيْدُ بْنُ أَرْقَمٍ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغمبری خوا (ﷺ) دہ رچوو بو لای خہ لکی (قباء) ، نہ وان نوٹری چیشٹہ نگایان دہ کرد ، جا فرموی: (( صَلَاةُ الْأَوْابِينَ إِذَا رَمَضَتِ الْفِصَالِ )) واتہ: نوٹری نہ و کہ سانہ کی دہ گہرینہ وہ بو

وه شهو نوښت و نوښتی تارك (وثر) (۱۳۰) ،

لای خوی گوره به گوږپایه لای کردنی و په رستنې ، نه و کاته په که پی پی به چکه ووشر ده سووویت له گرمیدا له کاتی چپشته نگادا [رواه مسلم (۱/۵۱۶/۷۴۸)].

(۱۳۰) له بهر فه مووده که ی (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) که وا پیغه مبری خوا (ﷺ) فه رموی: (( أَفْضَلُ الصِّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ ، شَهْرُ اللَّهِ الْمُحَرَّمِ ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ ، صَلَاةُ اللَّيْلِ )) واته: باشرین پښو پاش مانگی په مه زان پښووی مانگی موحه په مه ، وه باشرین نوښت پاش نوښت فه رزه کان شهو نوښت [رواه مسلم (۲/۸۲۷/۲۰۲)].

\* جا لای ټوډی شهو نوښت (۱۳) پکاته به دوو پکاتی پیش نوښت به یانیه وه ، له بهر فه مووده که ی (عُرْوَةَ) که وا (( أَنْ عَائِشَةَ أَخْبَرَتْهُ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُصَلِّي ثَلَاثَ عَشْرَةَ رُكْعَةً ، بِرُكْعَتِي الْفَجْرِ )) واته: (عَائِشَةَ) (خوای لی پازی بیت) پی پی راکه یاندوه که وا پیغه مبری خوا (ﷺ) (۱۳) پکات - شهو نوښت - ی ده کرد به دوو پکاتی پیش نوښت به یانیه وه [رواه مسلم (۱/۷۳۷/۵۰۹)].

\* وه پکاتیک له و پکاتانه به تارك (وثر) ده کات ، نیر به ته نها بیت یان له که ل چند جووتیکدا بیت ، له بهر فه مووده که ی (أَبُو أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيُّ) (خوای لی پازی بیت) که وا پیغه مبری خوا (ﷺ) فه رموی: (( الْوُثْرُ حَقٌّ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ ، فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِخُمْسٍ فَلْيَفْعَلْ ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِثَلَاثٍ فَلْيَفْعَلْ ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُوتَرَ بِوَاحِدَةٍ فَلْيَفْعَلْ )) واته: نوښت تارك حقه له سر ه موو موسولمانیک ، جا هر که سیک پی پی خۆشه پینج پکات (وثر) بکات با بیکات ، وه هر په کیکیش پی پی خۆشه سی پکات (وثر) بکات با بیکات ، وه هر په کیکیش پی پی خۆشه په پکات (وثر) بکات با بیکات [رواه ابوداود (۱/۱۳۲/۱۴۲۲) و ابن ماجه (۱/۲۷۶/۱۱۹) و غیرهما وهو حدیث صحیح بروانه المشکاة (۱۲۶۵) و صحیح ابی داود (۱۲۷۸) و صحیح ابن ماجه (۱۷۸)].

\* وه سوننه ته پیش چونه (رکوع) دا له پکاته تا که که دا دعای (قنوت) بخوینریت ، له بهر فه مووده که ی (أَبِي بِنِ كَعْبٍ) (خوای لی پازی بیت) که وا فه رموی: (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَنَتَ فِي الْوُثْرِ قَبْلَ الرُّكُوعِ )) واته: که وا پیغه مبری خوا (ﷺ) له نوښت (وثر) دا (قنوت) ی پیش رکوع کرد . [رواه ابو داود (۱/۱۴۲۷) وهو حدیث صحیح ، بروانه صحیح ابی داود (۱۳۶۶)].

\* وہ دعای (قنوت) بیش له فرموده کهی (حَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ) دا هاتوه (خوایان لی پازی بیت) کهوا فرموی: پیغمبهری خوا (ﷺ) چاند وشه یه کی فیر کردم له (وتر) دا بیلیم ، (( اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ ، وَبَارِكْ لِي فِيْمَا أَعْطَيْتَ ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ ، إِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ )) واته: نهی خوای پهروه ردگاری من ، پرمپیشانده له گال نهوانه ی ریتپیشان داوون ، وه له ش ساغمکه له گال نهوانه دا که له ش ساعت کردوون ، وه یارمه تیم بده وبمکه ره خو شه ویست ودوستی خوت ، له گال نهوانه دا که یارمه تیان داوون وکردوتن به دوست وخو شه ویستی خوت ، وه بهره کهت بخره نه وه وه که پیمت داوه ، وه بمپاریزه له شه ری نه وه ی که برپارت داوه ، به پاستی هر تو برپارده ری به سهر هه مو شتیکدا ، وه که س ناتوانیت برپار به سهر تو دا بدات ، وه هر که سیک تو پالپشت و یارمه تی دهری بیت هرگیز سهر شوپر نابیت ، وه هر که سیکش تو دوژمنی بیت هرگیز سهر بهرز نابیت ، پیردز بیت نهی پهروه ردگارمان و هر بهرز و بلند بیت .

وه له فرموده کهی (عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ) بیشدا هاتوه (خوای لی پازی بیت) کهوا فرموی: پیغمبهری خوا (ﷺ) له کوتایی نوژی (وتر) دا ده یه فرموی: (( اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لَا أَحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ )) واته: خوایه من په نا ده گرم په زامه ندیت له سوپه بوونت ، وه په نا ده گرم به لیبور دنت له سزا دانت ، وه په نا ده گرم به تو له تو ، من ناتوانم ژماره ی (ثَنَاءً) بکه له سهر تو ، تو نه وه ی که خوت (ثَنَاءً) ت کرده له سهر خوت [رواه ابو داود (۱/رقم/۱۴۲۷) و الترمذی رقم (۳۵۶۶) و النسائی رقم (۱۷۴۶) و ابن ماجه رقم (۱۱۷۹) و هو حدیث صحیح بیوانه الإرواء (۴۲۰) و صحیح أبي داود (۱۲۸۲) و صحیح الجامع (۱۲۸۰) عن عائشة] .

\* وه سونته ته له نوژی (وتر) دا سوږه تی [ الْأَعْلَى وَالْكَافِرُونَ وَالْإِخْلَاص ] بخوینریت ، وه له پاش (سلام) دانه وه یس سی جار بلتی: (( سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ )) وه دهنگ بهرز بکه یته وه له سی یه م جار دا ، له بهر فرموده کهی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي زَيْدٍ) کهوا فرموی (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ) ، كَانَ يُوتِرُ بِ﴿ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴾ وَ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴾ وَ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ وَكَانَ يَقُولُ إِذَا سَلَّمَ : ( سُبْحَانَ الْمَلِكِ

﴿ الْقُدُوسِ ﴾ ثَلَاثًا وَيَرْفَعُ صَوْتَهُ بِالثَّلَاثَةِ )) واته: پیغمبری خوا (ﷺ) نویژی (وئر) به ﴿ سَبَّحَ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴾ وه به ﴿ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ﴾ وه به ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴾ ده‌کرد ، وه نه‌گەر (سَلام) ی بدایه‌ته‌وه ده‌یفرموو: (( سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُوسِ )) سی جار ، وه له جاری سی‌یه‌مدا ده‌نگی پی‌ی به‌رز ده‌کرده‌وه . [ وەر حدیث صحیح بیوانه صحیح النسائی (۱۶۳۵) ]

\* وه نه‌گەر که‌سیک خه‌وی پێدا که‌وت و نویژی (وئر) ی نه‌کرد ، یان له یادی چوو بیکات ، نه‌وه ده‌توانیت هەر کاتیک که‌وته‌وه یادی بیکات ، له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغمبری خوا (ﷺ) فه‌رموی (( مَنْ نَامَ عَنْ وَثْرِهِ أَوْ نَسِيَ فَلْيُصَلِّ إِذَا ذَكَرَهُ )) واته: هەر که‌سیک نه‌گەر خه‌وی پێدا که‌وت له نویژی (وئر) ه‌که‌ی دا ، یان له یادی چوو ، نه‌وه با هەر کاتیک یادی که‌وته‌وه بیکاته‌وه [ رواه أبو داود (۱/رقم/۱۴۳۱) و الترمذی رقم (۴۶۵) و ابن ماجه رقم (۱۱۸۸) بنحوه ، وەر حدیث صحیح بیوانه الإرواء (۱۵۲/۲) و صحیح ابن ماجه (۹۷۶) ] .

\* نه‌گەر که‌سیک زانی شه‌و توانای هه‌لسانی نییه نویژی (وئر) بکات ، نه‌وه پێش خه‌وتن بیکات باشه ، به‌لام نه‌گەر زانی ناگای ده‌بیته‌وه ، نه‌وه دوا‌ی بخات بۆ کۆتایی شه‌و باشه ، له بهر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی : پیغمبری خوا (ﷺ) به (أَبُو بَكْرٍ) فه‌رموو (( أَيُّ حِينٍ تُوتِرُ ؟ )) واته: چی کاتیک نویژی (وئر) ده‌که‌ی ؟ فه‌رموی: سه‌ره‌تای شه‌و ، دوا‌ی نویژی عیسا . فه‌رموی (( فَأَنْتَ يَا عُمَرُ ؟ )) واته: نه‌ی تو که‌ی ده‌یکه‌یت نه‌ی (عُمَرُ) ؟ فه‌رموی: کۆتایی شه‌و . جا پیغمبری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( أَمَا أَنْتَ يَا أَبَا بَكْرٍ فَأَخَذْتَ بِالْوُثْقَى ، وَأَمَا أَنْتَ يَا عُمَرُ فَأَخَذْتَ بِالْقُوَّةِ )) واته: نه‌ی (أَبُو بَكْرٍ) تو لای دلتیا بوونت گرتوه ، وه تویش نه‌ی (عُمَرُ) لای هیزه‌که‌یت گرتوه [ رواه أبو داود و ابن ماجه و غیرهما وەر حدیث صحیح بیوانه صحیح أبي داود (۱۲۰۰ و ۱۲۸۸) و صحیح ابن ماجه (۹۸۸) ] .

\* وه نویژی (وئر) له سه‌فه‌ریشدا ده‌کریت ، وه ده‌توانیت له کاتی سواریبوونیشدا بیکه‌یت ، له بهر نه‌وه فه‌رمودانه‌ی که‌له‌و باره‌وه هاتوه ، له‌وانه فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی (( أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُوتِرُ عَلَى رَأْحِلَتِهِ ))



وہ نوہیژی دەست نوہیژ<sup>(۱۳۱)</sup> ، وە دوو پکات لە نێوان ھەموو بانگ و قامەتیکدا<sup>(۱۳۲)</sup> ، وە دوو پکات سلاوی مزگەوت<sup>(۱۳۳)</sup> ، وە نوہیژی (إِسْتِخَارَة)<sup>(۱۳۴)</sup>

واتە: پیغەمبەری خوا (ﷺ) نوہیژی (وێش) بە سەر ووشترەو دەکرد [وہو حدیث صحیح بڕوانە صحیح ابن ماجە للالبانی رقم (۹۸۷)]

(۱۳۱) لە بەر فەرموودەکە ی (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّان) و (بِلَال) (خوایان لێ پازنی بیئت) بڕوانە (پ ۲۹) و (پ ۱۰۶) تیبینی (أ).

(۱۳۲) لە بەر فەرموودەکە ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُغْفَل) (خوای لێ پازنی بیئت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: (( بَيْنَ كُلِّ آدَانَيْنِ صَلَاةٌ ، بَيْنَ كُلِّ آدَانَيْنِ صَلَاةٌ )) واتە: لە نێوانی ھەموو دوو بانگدا نوہیژیک ھەیە ، لە نێوان ھەموو دوو بانگدا نوہیژیک ھەیە . پاشان لە جاری سێ یەم دا فەرمووی: (( لِمَنْ شَاءَ )) واتە: بۆ ھەر کەسێک ویستی لە سەر ھە بیئت [رواہ البخاری رقم (۶۰۱) ومسلم (۳۰۴/۵۷۳/۱)].

وہ مەبەستیش لە ھەموو دوو بانگ دا ، بانگ و قامەتە ، کەوا بوو بە پسی ئەم فەرموودە یە لە پیش نوہیژی عیسا دەتوانیژت دوو پکات نوہیژی سوننەت بکریژت .

(۱۳۳) لە بەر فەرموودەکە ی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لێ پازنی بیئت) بڕوانە (پ ۱۰۶) تیبینی (أ).

### تیبینی:

ھەندیژک لە زانایان پایان وایە ئەو فەرمانە ی بۆ نوہیژی (وێش) و نوہیژی سلاوی مزگەوت (تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ) ھ کراوہ ، بۆ (وَاجِب) ھ ، وە ئەم دوو نوہیژە بە پێویست (وَاجِب) دەزانن ، بەلام ئیمە ئەو پایە بە پاست دەزانین کە دەلیت سوننەتە ، وە فەرمانەکانیش بۆ زیاتر دوویات کردنەوہ یە (لِلتَّكْوِينِ) لە بەر چەند بەلگە یەکی بەھێژ ، کە لەم پوختە یە دا بواری ئەوہ مان نییە باسی بکەین ودریژە ی پێ بدەین ، ئەگەر خوا بواری بۆ پەرخساندین لە دریژە کەیدا باسی لێوہ دەکەین .

(۱۳۴) لە بەر فەرموودەکە ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لێ پازنی بیئت) کەوا فەرمووی: پیغەمبەری خوا (ﷺ) فیزی (إِسْتِخَارَة) ی دەکردین لە ھەموو کاروبارێکماندا ، ھەر وەکو چۆن فیزی سورە تیکی قورئانی دەکردین ، و دەیفەرموو: (( إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ ، ثُمَّ يَقُولُ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ فَإِنَّكَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ ، وَتَعْلَمُ وَلَا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ،

اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ: فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ - فَأَقْدِرْهُ لِي وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي - أَوْ قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ - فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ رَضِنِي بِهِ ، وَيُسَمِّي حَاجَتَهُ (( واتە: جا ئەگەر بە کێکتان بە بێرتاندا هات هەر کارێک بکەن ، ئەو دەوێرکات نوێژ بکات (فەرزانەبێت) ، پاشان بێت : ئەو خۆی پەرورەدگاری من ، من داوای هەلبژاردن لە تۆ دەکەم بە زانینی خۆت ، وە داوای توانا لە تۆ دەکەم بە توانای خۆت ، وە داوات لێ دەکەم لە چاکەسێ گەوره و فراوانی خۆت بۆ بەشم نەکەس ، بە راستی تۆ بە توانایت و من بۆ توانا ، وە تۆ دەزانی و من نازانم ، وە تۆ زانی بە هەموو پەنھانێکان ، ئەو خۆی پەرورەدگاری من ، ئەگەر دەزانی ئەم کارە چاکە بۆ من بۆ ئایینم ، بۆ ژیانم ، بۆ دوا پۆژم ، ئەو بۆم پێک بخەیت ، وە ئەگەر دەزانی ئەم کارە خراپە بۆ من ، بۆ ئایینم ، بۆ ژیانم ، بۆ دوا پۆژم ، ئەو لێمی دوور بخەرەو ، وە لێبیشی دوورم خەرەو ، وە کاری چاکەم بۆ پێک بخە لە هەر شوێنێکدا هەبێت ، پاشان پازیشمکە پێی - وە ناوی کارەکەیشی دەبات - [رواه البخاری (۱۱/۱۸۳/۶۲۸۲) وغیره].

## چۆنیتى نویژ کردن پایه کانی نویژ (أَرْكَانُ الصَّلَاةِ)

نیته<sup>(۱۳۵)</sup>، وه وهستان به پیوه به پیی توانا له نویژه فهرزه کاندای<sup>(۱۳۶)</sup>،

(۱۳۵) له بهر فرموده که ی (عَمَس) خوی لی پازی بیت) بروانه (پ ۳۱) .  
وه باسی نه وه شمان کرد که وا نابیت نیته به زمان بلهیت چونکه ووتنی به زمان  
شتیکی دامینراوه .

(۱۳۶) له بهر فرموده که ی (عَمْرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ) (خوی لی پازی بیت) که وا فرمووی:  
تووشی نه خوشی مایه سیری (بَوَاسِرٍ) هاتبووم ، جا پرسیارم له پیغه مبهری خوا کرد (ﷺ)  
له باره ی نویژه وه ، نه ویش فرمووی: (( صِلْ قَائِمًا ، فَإِنْ لَمْ تَسْتَطِعْ فَقَاعِدًا ، فَإِنْ لَمْ  
تَسْتَطِعْ فَعَلَى جَنْبٍ )) واته: نویژ به پیوه بکه ، جا نه گهر توانات نه بوئوه به  
دانیشتنه وه بیکه ، جا نه گهر توانات نه بوئوه به هه لایزانه وه (پاکشانه وه) بیکه [رواه  
البخاری (۱۱۱۷/۵۸۷/۲) وغیره].

نه مه له نویژه فهرزه کاندای ، به لام له نویژه سوننه ته کاندای دروسته به دانیشتنه وه  
بیکات ، با توانای هه لسانیشی هه بیت ، وه ده یشتوانیت هه ندیک له نویژه سوننه ته که ی به  
دانیشتنه وه بکات ، وه هه ندیکیشی به پیوه ، له بهر فرموده که ی (عَائِشَةُ) (خوی لی  
پازی بیت) که وا (عَلْقَمَةَ) پرسیار ی لی کرد: پیغه مبهری خوا (ﷺ) چۆنی ده کرد له دوو  
پکاتیدا کاتیک به دانیشتنه وه ده یکرد ؟ جا (عَائِشَةُ) فرمووی: (( كَانَ يَقْرَأُ فِيهِمَا فَإِذَا  
أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ قَامَ فَرَكَعَ )) واته: قورئانی تییاندا ده خویند ، جا نه گهر ویستی (رُكُوعِ)  
بویا به هه لده سا و (رُكُوعِ) ده برد [رواه مسلم].

وه فرموده که ی تری (عَائِشَةُ) (خوی لی پازی بیت) که وا فرمووی: (( مَا رَأَيْتُ  
رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَقْرَأُ فِي شَيْءٍ مِنْ صَلَاةِ اللَّيْلِ جَالِسًا قَطَّ حَتَّى دَخَلَ فِي السُّنِّ فَكَانَ  
يَجْلِسُ فِيهَا فَيَقْرَأُ حَتَّى إِذَا بَقِيَ أَرْبَعُونَ أَوْ ثَلَاثُونَ آيَةً قَامَ فَقَرَأَهَا ثُمَّ سَجَدَ )) واته:  
نه مبینی پیغه مبهری خوا (ﷺ) له هیچ نویژی شه و نویژیدا به دانیشتنه وه قورئان بخوینیت  
، تا وه کو چوه ناو ته مه نه وه ، جا داده نیشت تییادا و قورئانی ده خویند ، تا چل (۴۰) یان

وه ووتنی (الله اکبری دهست پی کردن - ئیحرام بهستنی نوێژ - (۱۳۷) ،  
وه خویندنی سورته‌ی (الفاتحة) له هه‌موو رپکاتی‌کدا (۱۳۸) ، وه (رکوع) بردن و  
مانه‌وه تێیدا تا له جووله‌ ده‌بریت (۱۳۹) ،

سی (۳۰) ئایه‌تی ده‌ما ، هه‌لده‌سا به پێوه ده‌یخویند ، پاشان ده‌چوه (سجود) دا [رواه  
أصحاب السنن وأحمد] بۆ هه‌ردوو فهرموده‌که بره‌وانه [فقه السنة (۱/۱۰۴)] .

(۱۳۷) له به‌ر فهرموده‌که‌ی (علی) (خوای لی پازی بیت) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)  
فهرمووی: (( مِفْتَاحُ الصَّلَاةِ الطَّهُورُ ، وَتَحْرِيمُهَا التَّكْبِيرُ وَتَحْلِيلُهَا التَّسْلِيمُ )) واته‌:  
کلیلی نوێژ ، پاک کردنه‌وه‌یه ، وه جه‌رام کردنیشی - مه‌به‌ست جه‌رام کردنی کار و  
گوفتاری‌که که له نوێژدا نی‌یه - (الله اکبری) یه‌که‌مه ، وه جه‌لال کردنیشی (سلام)  
دانه‌وه‌یه [رواه ابو داود (۱/۸۸/۶۱) و الترمذی (۱/۳/۵) و ابن ماجه (۱/۱۰۱/۲۷۰) و هو حدیث حسن صحیح بره‌وانه  
صحیح ابن ماجه (۲۲۲)] .

(۱۳۸) له به‌ر فهرموده‌که‌ی (عبدالله بن صامت) (خوای لی پازی بیت) که‌وا پێغه‌مبه‌ری  
خوا (ﷺ) فهرمووی: (( لا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ )) واته‌: نوێژی نی‌یه  
که‌سی‌ک که (فاتحة الكتاب) نه‌خوینیت [رواه البخاری (۲/۲۳۶/۷۰۶) و مسلم (۱/۲۹۰/۳۹۴) و غیرهما] .

### تییینی:

ئه‌وه‌ی راسته له پای زانا‌ی‌اندا ئه‌وه‌یه که خویندنی سورته‌ی (الفاتحة) (رکن) ه... له  
سه‌ر یه‌کی‌ک خۆی به ته‌نیا نوێژ بکات ، وه له سه‌ر که‌سی‌کی‌ش له نوێژی کومه‌لدا ده‌نگی  
پێشه‌وا نه‌بیسیت ، به‌لام ئه‌گه‌ر ده‌نگی پێشه‌وا‌ی بیست ، ئه‌وه له سه‌ریتنی ته‌نها گوی  
بگرت ، له به‌ر فهرموده‌ی خوای گه‌وره له سورته‌ی: (الأعراف: ۲۰۴) دا که ده‌فه‌رمی: ﴿  
وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴾ وه له به‌ر فهرموده‌که‌ی (أبو  
موسى الأشعري) (خوای لی پازی بیت) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی: (( وَإِذَا قُرَأَ  
فَأَنْصِتُوا )) واته‌: وه ئه‌گه‌ر - پێش نوێژ - قورئانی خویند ئه‌وه بێده‌نگ بن [رواه مسلم  
(۱/۲۰۴/۴۰۴) بۆ زیاتر تێگه‌یشتن له‌م مه‌سه‌له‌یه بره‌وانه (صفة صلاة النبي) (ﷺ) للالباني (۷۰-۷۱) ] .

(۱۳۹) له به‌ر فهرموده‌که‌ی خوای گه‌وره له سورته‌ی (الحج: ۷۷) دا که ده‌فه‌رمی: ﴿  
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا... ﴾ واته‌: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیتاوه (رکوع)  
(سجود) بیهن ...

وه له به‌ر فهرموده‌ی (المسيء صلواته) که (أبو هريرة) ده‌یگێرته‌وه که‌وا فهرمووی:  
پیاوی‌ک هاته ژووری مزگه‌وته‌وه پێغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) له لایه‌کی مزگه‌وته‌وه دانیشتبوو،

منتدی اقرأ الثقافی

جا نویژی کرد ، پاشان هات و (سَلَام) ی لی کرد ، جا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) پیسی فرموی: (( وَعَلَيْكَ السَّلَامُ ، اَرْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ )) واته: (سَلَام) له سر خۆت ، بگه‌پیره‌وه نویژ بگه ، چونکه تو نویژت نه‌کردوه . جا گه‌رایه‌وه و نویژی کرد ، پاشان هات‌وه و (سَلَام) ی لی کرد ، جا پیسی فرموی: (( وَعَلَيْكَ السَّلَامُ ، فَارْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ )) واته: (سَلَام) له سر خۆت ، بگه‌پیره‌وه نویژ بگه ، چونکه تو نویژت نه‌کردوه . جا له دوهم جار دا ، یان له‌وه‌ی دوا‌ی نه‌وه‌دا ووتی: فیرم که نه‌ی پیغه‌مبهری خوا ، جا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِذَا قَمْت إِلَى الصَّلَاةِ فَاسْبِغِ الْوُضُوءَ ، ثُمَّ اقْرَأْ بِمَا تيسر معك من القرآن ، ثُمَّ اَرْكَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ رَاكِعًا ، ثُمَّ اَرْفَعْ حَتَّى تَسْتَوِيَ قَائِمًا ، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا ، ثُمَّ اَرْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا ، ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا ، ثُمَّ اَرْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا ، ثُمَّ اَفْعَلْ ذَلِكَ فِي صَلَاتِكَ كُلِّهَا )) واته: نه‌گه‌ه‌سای بۆ نویژ نه‌وه ده‌ست نویژ به‌چاکی بگه ، پاشان چه‌ندیک بۆت ناسان ده‌بیئت قورئان بخوینه ، پاشان (رُكُوع) ببه و بمینه‌وه تئیدا تا له جووله ده‌بریئت ، پاشان به‌رز به‌روه تا راست ده‌بیته‌وه به‌وه‌ستانه‌وه ، پاشان (سُجُود) ببه و بمینه‌وه تئیدا تا له جووله ده‌بریئت ، پاشان به‌رز به‌روه تا راست ده‌بیته‌وه به‌دانیشتنه‌وه ، پاشان (سُجُود) ببه و بمینه‌وه تئیدا تا له جووله ده‌بریئت ، پاشان به‌رز به‌روه تا راست ده‌بیته‌وه به‌دانیشتنه‌وه ، پاشان نه‌مه بگه‌روه له هه‌موو نویژه‌که‌تدا [رواه البخاري (۱۱/۲۶/۶۲۵۱) و مسلم (۱/۲۹۸/۳۹۷) و غیره‌ما بالفاظ و زیادات مختلفه‌].

### تییینی:

سونه‌ته له کاتس (رُكُوع) دا نه‌م زیکرانه بخوینیریئت : (حَدِيثُهُ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرموی: (( صَلَّيْتُ مَعَ النَّبِيِّ (ﷺ) فَكَانَ يَقُولُ فِي رُكُوعِهِ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ ، وَفِي سُجُودِهِ: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى )) واته: من له گه‌ل پیغه‌مبهری خوا دا (ﷺ) نویژم کرد ، جا له (رُكُوع) بیدا ده‌یفرموی: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ ، وه له (سُجُود) یشیدا ده‌یفرموی: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى [رواه ابو داود (۱/۸۷۱/۸۷۱) و الترمذی (۱/۱۶۴/۳۶۱) و النسائی (۳/۱۹۰)] و هو حدیث صحیح برواه صحیح النسائی (۱۰۰۱).

وه له فرموده‌که‌ی (عُتْبَةُ بْنُ عَامِرٍ) دا (خوای لی رازی بیئت) هاتوه که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) سی جار نه‌م زیکره‌ی ده‌کرد [رواه ابو داود (۱/۸۷۰/۸۷۰) و غیره‌ وهو حدیث صحیح برواه صفة الصلاة للالبانی: ۱۲۷].

وه هه‌لسانه‌وه له (رُكُوع) ومانه‌وه تێیدا تا له جواره ده‌بریت<sup>(١٤٠)</sup>،

وه فه‌رموده‌كه‌ی (عائشه) (خوای لی پازی بیټ) كه‌وا فه‌رموی: (( اَنْ النَّبِيِّ ﷺ )) كَانَ يَقُولُ فِي سُجُودِهِ وَرُكُوعِهِ : سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ )) واته: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له (رُكُوع) بردن و (سُجُود) بردنی دا ده‌یفه‌رموو: سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ [ رواه مسلم (١/رقم/٤٨٧) و أبو داود (١/رقم/٨٧٢) و غیرما ] .

وه فه‌رموده‌كه‌ی (علی) (خوای لی پازی بیټ) كه‌وا فه‌رموی: (( وَإِذَا رَكَعَ قَالَ: اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ ، وَبِكَ آمَنْتُ ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ ، خَشَعْتُ لَكَ سَمْعِي وَبَصَرِي وَمُخِّي وَعَظْمِي وَعَصْبِي )) واته: وه ئەگەر (رُكُوع) ی بېردایه ده‌یفه‌رموو: اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ ، وَبِكَ آمَنْتُ ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ ، خَشَعْتُ لَكَ سَمْعِي وَبَصَرِي وَمُخِّي وَعَظْمِي وَعَصْبِي [ رواه مسلم (١/رقم/٧٧١) و أبو داود و أحمد و غیرما ] .

وه فه‌رموده‌كه‌ی (عائشه) (خوای لی پازی بیټ) كه‌وا فه‌رموی: (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَكْثُرُ أَنْ يَقُولَ فِي رُكُوعِهِ وَسُجُودِهِ : سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي . يَتَأَوَّلُ الْقُرْآنَ )) واته: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) زۆر جار له (رُكُوع) بردن و (سُجُود) بردن دا ده‌یفه‌رموو: سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ، کاری به ئایه‌تی ﴿ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ﴾ ده‌کرد [ رواه البخاري (٩/رقم/٤٩٦٨) و مسلم (١/رقم/٤٨٤) و غیرما ] .

(١٤٠) له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (أبو مسعود الأنصاري) (خوای لی پازی بیټ) كه‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( لَا تُجْزِيءُ صَلَاةٌ لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ فِيهَا صَلَاتَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ )) واته: نوێژیک ته‌واو نییه تاوه‌کو ئه‌و كه‌سه پشستی به‌ ته‌واوه‌تی له پاش (رُكُوع) و (سُجُود) پاست ده‌كاته‌وه [ رواه ابو داود (٣/٩٢/٨٤٠) و الترمذي (١/١٦٥/٣٦٤) و غیرما و مر حدیث صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (٧١٠) ] .

وه له فه‌رموده‌ی (المسیء صَلَاتِهِ) دا هاتوه (( ... ثُمَّ إِزْفَعُ حَتَّى تَعْتَدِلَ قَائِمًا ... )) واته: ... پاشان هه‌لبه‌سه‌ره‌وه له (رُكُوع) تا به‌ ته‌واوه‌تی به‌ پێوه پاست ده‌بیته‌وه ... بروانه (پ ١٣٩) .

تییبیتی:

قه‌ده‌غه‌ کراوه له ته‌ماشاکردنی ئاسمان له کاتی دوعا کردندا له نوێژ دا ، له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (أبو هريرة) (خوای لی پازی بیټ) كه‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی:

وہ چوونہ (سُجُود) دا و مانہوہ تئیدا تا لہ جوولہ دہبریت<sup>(۱۴۱)</sup>،

((لَيَنْتَهِيَنَّ أَقْوَامٌ عَنْ رَفْعِهِمْ أَبْصَارَهُمْ عِنْدَ الدُّعَاءِ فِي الصَّلَاةِ إِلَى السَّمَاءِ أَوْ لِيُحِطَفَنَّ أَبْصَارَهُمْ)) واتہ: کہ سانیک کہ تہ ماشای ناسمان دہکن لہ دوعا کردنی نوئڑ دا یان واز دینن لہوہ، وہ یان چاویان کوئڑ دہبیت [رواہ مسلم (۱/۲۲۱/۴۲۹) والنسانی (۲/۳۹)].

(۱۴۱) لہ ہر ئایہ تہ کہی پتیشوو پروانہ (پ ۱۳۹) .

وہ لہ ہر فہرمودہی: (المسیءُ صَلَاتِهِ) کہ تئیدا ماتوہ ((... ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا، ثُمَّ ارْفَعْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ جَالِسًا ثُمَّ اسْجُدْ حَتَّى تَطْمَئِنَّ سَاجِدًا...)) واتہ: ... پاشان (سُجُود) بیہ و بمینہوہ تئیدا تا لہ جوولہ دہبریت، پاشان لہ (سُجُود) ہل سہرہوہ و دانیشہ تا لہ جوولہ دہبریت، پاشان (سُجُود) بیہرہوہ و بمینہوہ تا لہ جوولہ دہبریت ... پروانہ (پ ۱۳۹) .

### جہند تئیبینیہک:

یہ کہم: ئەندامہکانی (سُجُود) حەوتن، لہ ہر فہرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فہرموی: (( أَمَرْتُ أَنْ اسْجُدَ عَلَيَّ سَبْعَةَ أَعْظَمَ: عَلَى الْجَنَّةِ \_ وَأَشَارَ بِيَدِهِ عَلَى أَنْفِهِ \_ وَالْيَدَيْنِ وَالرُّكْبَتَيْنِ وَأَطْرَافِ الْقَدَمَيْنِ ... )) واتہ: فہرمانم پی کراوہ کہوا (سُجُود) لہ سہر حەوت ئیسقان بیہم، لہ سہر توئیل \_ وہ بہ دەستی ئامازہی کرد بۆ لوتی \_ و ہردوو دەست (لہ پ) و ہردوو ئہ ژتو و پەنجہکانی ہردوو پی ... [رواہ البخاری (۲/۲۹۷/۸۱۲) ومسلم (۱/۳۵۴/۴۹۰)].

دووگم: قہدغہ کراوہ راخستنی ہردوو بال لہ کاتی (سُجُود) دا، لہ ہر فہرمودہ کہی (آنس) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فہرموی (( إِعْتَدِلُوا فِي السُّجُودِ، وَلَا يَبْسُطُ أَحَدُكُمْ ذِرَاعَيْهِ إِنْ بَسَطَ الْكَلْبِ )) واتہ: ریک و پیک بن لہ (سُجُود) بردندا، وہ ہیچ کہ سیکتان بال رامہخن و ہکو راخستنی سہگ [رواہ البخاری (۲/رقم/۸۲۲) ومسلم (۱/۳۵۵/۴۹۳) وأصحاب السنن].

سہیم: سوننہ تہ لہ (سُجُود) دا ئەم زیکرانہ بخوئیریت: (( سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى \_ سَيِّ جَارٍ \_ سُبُوحٌ قُدُوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ . اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ . سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي )) لہ ہر فہرمودہ کہی (حَذِيفَةُ) و (عُتْبَةُ) و (عَائِشَةُ) و (عَلِي) (خوایان لی رازی بیت) پروانہ تئیبینی دوا (پ ۱۳۹) .

وہ دانیشتن له نیوان ہردوو (سُجود) کہدا و مانہ وہ تییدا تا له جوو کہ  
 دہبریت<sup>(۱۴۲)</sup>، وہ دانیشتنی کو تایی و خویندنی ته حیات تییدا و سه لاوات  
 دانه سہر پیغہ مہبری خوا و کہس و کاری له یاش ته حیاتہ کہ<sup>(۱۴۳)</sup>،

(۱۴۲) له بہر فہرمودہ کہی (أبو مسعود الأنصاری) (خوای لی رازی بیت) بروانہ  
 . (پ ۱۴۰)

وہ فہرمودہی (المسیءُ صَلَاتِہ) بروانہ (پ ۱۴۱) .

### تیبینی:

سوننہ ته له نیوانی ہردوو سوجده کہدا نہم زیکرانہ بخوینریت ، (حَدِيثُ)  
 خوای لی رازی بیت) دہ فرموی (( اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ ) كَانَ يَقُولُ بَيْنَ السَّجْدَتَيْنِ: رَبِّ اغْفِرْ لِي  
 ، رَبِّ اغْفِرْ لِي )) واتہ: پیغہ مہبری خوا ﷺ له نیوانی ہردوو سوجده کہدا دہی فہرمو:  
 رَبِّ اغْفِرْ لِي ، رَبِّ اغْفِرْ لِي [ رواہ ابن ماجہ (۱/۲۸۹/۸۱۷) و موحدیث صحیح بروانہ صحیح ابن  
 ماجہ (۷۲۱) ] .

وہ (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) دہ فرموی (( اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ ) كَانَ يَقُولُ بَيْنَ  
 السَّجْدَتَيْنِ : اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبِرْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي )) واتہ: پیغہ مہبری  
 خوا ﷺ له نیوانی ہردوو سوجده کہدا دہی فہرمو: اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَاجْبِرْنِي  
 وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي [ رواہ ابو داؤد (۱/رقم/۸۵۰) و الترمذی (۱/۱۷۵/۲۸۲) و ابن ماجہ (۱/۲۹۰/۸۹۸) و موحدیث صحیح  
 بروانہ صحیح ابن ماجہ (۷۲۲) ] .

(۱۴۳) له بہر فہرمودہ کہی (ابن مسعود) (خوای لی رازی بیت) کہوا فہرموی: ((  
 كُنَّا نَقُولُ فِي الصَّلَاةِ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، السَّلَامُ عَلَى اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَى فُلَانٍ ،  
 فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ) ذَاتَ يَوْمٍ : إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّلَامُ ، فَإِذَا قَعَدَ أَحَدُكُمْ فِي الصَّلَاةِ ،  
 فَلْيَقُلْ ، التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ  
 وَبَرَكَاتُهُ ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ \_ فَإِذَا قَالَهَا أَصَابَتْ كُلَّ عَبْدٍ لِلَّهِ  
 صَالِحٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ \_ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ  
 ثُمَّ يَتَخَيَّرُ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ )) واتہ: نئمہ له پشت پیغہ مہبری خواہ ﷺ (نوویژمان  
 دہ کرد ذہ مانوت: السَّلَامُ عَلَى اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَى فُلَانٍ ، جا پیغہ مہبری خوا ﷺ)  
 پڈیکیان فہرموی: بہ راستی خوای گورہ خوئی (السَّلَام) ہ ، جا نہ گہ رہہ کیکتان دانیشت له



نوٹہ کہی بۆ تہ حیات خویندن ، ئه وه با بلیت : التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ \_ جا ئه گه ئه وه بلیت ئه وه هه موو بنده یه کی پیار چاکی خوی گه وره ده گرتیه وه له ئاسمان وزه ویدا \_ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ، پاشان هه رچی دوعایه که هه لده بئزیریت با بیكات [رواه البخاري (۱۱/۵۶/۲۶۵) مع الفتح ومسلم (۱/۲۰۱/۴۰۲) والفظ له] .

وه تہ حیات به چه ند ریوایه تیکی تریش هاتوه ، باشترینیان ئه مهی (ابن مسعود) ه (خوای لی رازی بیت) .

وه سه لاوات دانه سه ر پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له تہ حیاتی کو تاییدا (رکن) ه له نوژ دا ، له بهر فه رموده کهی (فضالة بن عبید) (خوای لی رازی بیت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پیاو یکی بیسی نوژی کرد سو پاس و ستایشی په روه دگاری نه کرد و سه لاواتی له سه ر پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نه دا و نوژه کهی ته واو کرد ، جا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی (( عَجَلْ هَذَا )) واته : ئه مه په له ی کرد . جا بانگی کرد و به ئه وو که سانی تریشی فه رمو : (( إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِتَمْجِيدِ رَبِّهِ وَالتَّنَاءِ عَلَيْهِ وَلْيُصَلِّ عَلَى النَّبِيِّ (ﷺ) ، ثُمَّ يَدْعُوا بِمَا شَاءَ )) واته : ئه گه ره کیکتان نوژی کرد با به (تمجید) ی په روه دگاری ده ست پی بکات ، وه ستایشی له سه ر بکات ، وه سه لاوات له سه ر پیغه مبه ری خوا (ﷺ) بدات ، پاشان با داوای هه ر شتیک بکات که ویستی لییه تی [رواه ابو داود (۴/۳۵۴/۱۴۶۸) والترمذی (۵/۱۸۰/۳۵۴۶) وهو حدیث صحیح بیوانه صحیح النسائی (۱۲۱۷) ] .

وه شیوه ی سه لاوات دانه سه ر پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به چه ند جوړیک هاتوه له سوخته ندا ، له وانه فه رموده کهی (أبو مسعود الأنصاري) (خوای لی رازی بیت) که وا فه رموی : (( أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) وَتَحَنَّنَ فِي مَجْلِسِ سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ ، فَقَالَ لَهُ بَشِيرُ بْنُ سَعْدٍ : أَمَرَنَا اللَّهُ تَعَالَى أَنْ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ ، يَا رَسُولَ اللَّهِ ! فَكَيْفَ نُصَلِّيَ عَلَيْكَ ؟ قَالَ : فَسَكَتَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ، حَتَّى تَمَنَّيْنَا أَنَّهُ لَمْ يَسْأَلْهُ . ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : قُولُوا : اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ

وه (سَلَام) دانه‌وهی يه‌که‌م<sup>(۱۴۴)</sup> ، وه به ريز کردنى نهم پایانه له نويز دا به بئ پاش و پيش خستن<sup>(۱۴۵)</sup> .

مَجِيدٌ . وَالسَّلَامُ كَمَا قَدْ عَلِمْتُمْ )) واته: پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) هات بؤ لامان ، كاتيك كه له لای (سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ) دا دانیش‌تووويين ، جا (بَشِيرُ بْنُ سَعْدٍ) پيى ووت: نهي پيغه‌مبه‌رى خوا ! نيتمه خواى گه‌وره فرمانى پئ كر و سه‌لاوات له سر بدهين ، جا چؤن سه‌لاوات له سر بدهين ؟ (أَبُو مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيُّ) ووتى: جا پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) بيده‌نگ بوو ، تا خؤزگه‌مان خواست كه‌وا پرسىارى لى نه‌كر دايه ، پاشان پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) فرموى: بَلَيْنَ: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ . وه (سَلَام) كردنيش به وشيوه‌يه كه فير بوون [رواه مسلم (۱/رقم/۴۰۵)].

وه فرموده‌كه‌ى (كَعْبُ بْنُ عُجْرَةَ) (خواى لى رازى بيئت) كه‌وا فرموى: ووتمان: - نهي پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) - فير بوون چؤن (سَلَام) ت له سر بكه‌ين ، نهي چؤن سه‌لاوات له سر بدهين ؟ فرموى: بَلَيْنَ: (( اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ )) [رواه مسلم (۱/رقم/۴۰۶)].

### تَيِّبِيَتِي:

له جياتى (( السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ )) هاوه‌لانى پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) پاش وه‌فات كردنى پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) ده‌يانفرموى (( السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ )) چونكه (عَلَيْكَ) ه بؤ (خَطَاب) ه بؤ كاتى زيندوى بووه ، به‌لام پاش وه‌فات كردنى ده‌بييت سه‌لام كردنه‌كه به (غَائِب) بييت ، واته به (( السَّلَامُ عَلَى النَّبِيِّ )) بييت . جا بؤ زياتر تيگه‌يشتن له م مه‌سه‌له‌يه بپروانه [فتح الباري لابن حجر العسقلاني (۲/۳۱۴) و صفة صلاة النبي (ﷺ) للألباني (۱۲۶)].

(۱۴۴) له به‌ر فرموده‌كه‌ى (علي) (خواى لى رازى بيئت) بپروانه (پ ۱۲۷) .

(۱۴۵) له به‌ر هموو نه‌وه فرمودانه‌ى پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) \_ گوفتار بيئت يان كردار \_ كه باس له چؤ نييتى نويز كردنى پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) ده‌كات ، كه هه‌مويان كوئن له سر به ريز كردنى نهم پایانه ، وه هيچ فرموده‌يه كيشمان نييه كه‌وا پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) جاريك له نويز كردنى دا نهم پایانه‌ى به ريز نه‌كرد بييت .

## پیوستیہ کانی نوٹ (وَأَجِبَاتُ الصَّلَاةِ)

دہست راست خستنه سہر دہستی چہپ و دانانی لہ سہر سینگ ، لہ کاتی راوہستاندا بو قورئان خویندن<sup>(۱۶۶)</sup>،

(۱۶۶) لہ بہر فرمودہ کہی (وَأَمَّلُ بِنُ حَجْرٍ) (خوای لی رازی بیئت) : (( أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ ﷺ رَفَعَ يَدَيْهِ حِينَ دَخَلَ فِي الصَّلَاةِ ... ثُمَّ وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى الْيُسْرَى ... ))  
واتہ: کہوا پیغمبرہری خوا (ﷺ) بینی دہستی بہرز کردہوہ کاتیک دہستی بہ نوٹ کردن کرد ... پاشان دہستی راستی خستہ سہر دہستی چہپی ... [رواہ مسلم (۴۰۱/۳۰۱/۱) و ابو داود بروانہ الإرواء (۳۵۲)] .

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) کہوا پیغمبرہری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِنَّا مَعَشَرَ الْأَنْبِيَاءِ أُمِرْنَا بِتَعْجِيلِ فِطْرَتِنَا وَتَأْخِيرِ سُحُورِنَا ، وَأَنْ نَضَعَ أَيْمَانِنَا عَلَى شِمَائِلِنَا فِي الصَّلَاةِ )) واتہ: تیمہی کومہ لی پیغمبرہران فرمانمان پی کراوہ بہ پہلو زوو شکاندنی رڈو و دواخستنی پارشیو ، وہ دہستی راستمان بخینہ سہر دہستی چہپمان لہ نوٹدا [رواہ ابن حبان فی صحیحہ (۸۸۵- مولرد) والطبرانی فی الکبیر والأوسط (۱۰/۱) ومن طریقہما الضیاء المقدسی فی المفتارۃ (۲/۱۰/۶۲) . وصحہ السیوطی فی التتویر الحاک (۱۷۴/۱) وصحہ الالبانی فی صفة الصلاة (ل ۶۰) الطبعة الخامسة عشر (بغداد)] .

وہ فرمودہ کہی (سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فرموی: (( كَانَ النَّاسُ يُؤْمَرُونَ أَنْ يَضَعَ الرَّجُلُ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى نِزَاعِهِ الْيُسْرَى فِي الصَّلَاةِ )) واتہ: خہ لکی فرمانیان پی دہکرا کہوا ہر پیاوٹک دہستی راستی بخاتہ سہر بالی چہپی لہ نوٹ دا . (أَبُو حَازِمٍ) \_ کہ بہ کیکہ لہ واتہی فرمودہ کہ دہ گپنہ وہ \_ فرموی: (( لَا أَعْلَمُهُ إِلَّا يَنْمِي ذَلِكَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ )) واتہ: من وا دہ زانم مہ بہستی ٹوہ یہ کہوا پیغمبرہری خوا (ﷺ) فرمانی پی دہ کردن [رواہ البخاری (۲۲۴/۲) و مالک (۳۷۶/۱۱۱)] .

وہ فرمودہ کہی (وَأَمَّلُ بِنُ حَجْرٍ) کہوا فرموی: (( صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَ وَضَعَ يَدَهُ الْيُمْنَى عَلَى يَدِهِ الْيُسْرَى عَلَى صَدْرِهِ )) واتہ: نوٹم لہ گہل پیغمبرہری خوا دا کرد (ﷺ) جا دہستی راستی خستہ سہر دہستی چہپی ، وہ لہ سہر سینگی داینا [رواہ

ابن خزیمہ (۴۷۹/۲۴۲/۱) وهو حدیث صحیح بیوانہ الإرواء (۳۵۲)]

وه په‌نا گرتن به خوا له شه‌یتان پیش (فَاتِحَه) خویندنی پکاتی  
یه‌کم<sup>(۱۴۷)</sup> وه ووتنی (آمین) پاش (فَاتِحَه) خویندنی پیش نویژ<sup>(۱۴۸)</sup>، وه (الله  
اکبر) هکانی نیوان پایه‌کان<sup>(۱۴۹)</sup>، وه (سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ، رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ) کردن  
پاش هه‌ستانه‌وه له (رُكُوع)<sup>(۱۵۰)</sup>،

وه هه‌روه‌ها بۆ زیاتر دلتیا بوون که‌وا هه‌ر نه‌مه سوننه‌تی راستی پیغه‌مبه‌ری خوايه  
(ﷺ) بروانه [صفة الصلاة النبي (ﷺ) (ل ۶۱) الطبعة الخامسة عشرة (بغداد)].

(۱۴۷) له به‌ر فه‌مووده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (النحل: ۹۸) دا که ده‌فه‌رموی: ﴿  
فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ واته: هه‌ر کاتی که ویستت  
قورئان بخوینیت هه‌نا بگه‌ر به خوا له شه‌یتانی په‌جیم .

وه له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی :  
(...پاشان ده‌لی: أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ مِنْ هَمِّهِ وَنَفْخِهِ  
وَنَفْثِهِ)) [رواه الترمذی (۲۴۲/۹/۳) و أبوداود (۷۷۵/۴۹۰/۱) و غیره‌ما وه‌و حدیث صحیح بروانه الإرواء (۲۴۲)  
(هَمِّهِ): ده‌ست وه‌شانندی شه‌یتان ، (نَفْخِهِ): فیز زلی شه‌یتان ، (نَفْثِهِ): شیعری شه‌یتان.  
[بروانه فقه السنة (۱/۱۲۵)].

(۱۴۸) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا  
(ﷺ) فه‌رموی: (( وَإِذَا قَالَ الْإِمَامُ ﴿ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴾ فَقُولُوا آمِينَ  
، فَمَنْ وَاَفَّقَ قَوْلُهُ قَوْلَ الْمَلَائِكَةِ ، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ )) واته: نه‌گه‌ر پیش نویژ  
ووتی: ﴿ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴾ نه‌وه نیوه‌ش بلین: (آمین) ، جا هه‌ر که‌سێک  
ووته‌که‌ی له گه‌ل ووتی فریشته‌کاندا جوت بوو نه‌وه \_\_ خوای گه‌وره \_\_ له هه‌موو  
تاوانه‌کانی پیشی ده‌بووریت [رواه البخاری (۴۴۷۵/۱۵۹/۸)].

( آمین ): وه‌لامم بده‌ره‌وه نه‌ی خوايه .

(۱۴۹) له به‌ر نه‌وه‌ی هه‌ندیک له ریوايه‌ته‌کانی فه‌رموده‌ی (المسيء صلواته)  
پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی پێ کردوه [رواه ابوداود (۸۴۲/۹۹/۳) وه‌و صحیح بروانه صحیح ابی داود  
(۷۶۳)].

وه بێ گومان فه‌رمان (آمین) پێ پێویست (واجب) هه‌مه‌گه‌ر به‌لگه‌یه‌ک لای بدات .

(۱۵۰) نه‌ویش هه‌ر له فه‌رموده‌که‌ی (المسيء صلواته) دا فه‌رمانی پێ کراوه ، بروانه

(پ ۱۴۹) .

وه دانیشتن بۆ (تَحِيَّات) ی یه‌که‌م و خویندنی (تَحِيَّات) تێیدا <sup>(١٥١)</sup>، وه په‌نا بردن به‌ خوا له‌ چوار شته‌که‌ پێش (سَلام) دانه‌وه <sup>(١٥٢)</sup>، وه دانانی (سُئْرَه) <sup>(١٥٣)</sup>.

(١٥١) له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ هه‌ندیک له‌ رێبایه‌ ته‌کانی فه‌رموده‌ی (المَسِيءُ صَلَاتَه) دا فه‌رموی: (( فَإِذَا جَلَسْتَ فِي وَسْطِ الصَّلَاةِ فَاطْمَئِنِّ وَأَفْتَرِشْ فَحَدِّكَ الْيُسْرَى ثُمَّ تَشَهُدْ )) واته: جا نه‌گه‌ر دانیشتیته‌وه له‌ ناوڕاستی نوێژدا، ئه‌وه له‌ سه‌ر پێی چه‌په‌ت دا‌بنیشه و ته‌حیات بخوێنه‌... )) [رواه ابوداود (٨٤٥/١٠٢/٣) ومو حدیث صحیح بیوانه صحیح ابی داود (٧٦٦)].

(١٥٢) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌ رازی بیته) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( إِذَا قَرَعْتَ أَحَدَكُمْ مِنَ الشُّهْدِ الْآخِرِ فَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ : مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ )) واته: نه‌گه‌ر هه‌ر یه‌کیکتان له‌ خویندنی ته‌حیاتی کۆتایی بوه‌وه، ئه‌وه په‌نا بگرت به‌ خوای گه‌وره له‌ چوار شت: له‌ سزای دۆزه‌خ، وه له‌ سزای ناو گۆپ، وه له‌ تا‌قی کردنه‌وه‌ی ژیان و مردن، وه له‌ خراپه‌ی مه‌سیحی درۆژن [رواه مسلم (٥٨٨/٤١٢/١) وابو داود (١٦٨/٢٧٣/٣) وغیره‌ما].

(١٥٣) (سُئْرَه): ئه‌وه‌ شته‌یه‌ که‌ نوێژ که‌ر ده‌یخاته‌ به‌رده‌م خۆی کاتی‌ک نوێژ ده‌کات، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌چ شتی‌ک به‌ به‌رده‌م نوێژه‌که‌یدا تێبه‌ر نه‌بیته‌ نوێژه‌که‌ی پێی به‌رپێت، وه بۆ ئه‌وه‌ی چاویشی له‌وه زیاتر تێبه‌ر نه‌کات و بیری به‌ لای هه‌چی تر دا نه‌چیت.

وه پێویست (واجب) یشه، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ فه‌رمودانه‌ی که‌ فه‌رمان به‌ دانانی (سُئْرَه) ده‌که‌ن، وه قه‌ده‌غه‌یش ده‌که‌ن له‌ نوێژ کردن به‌ بێ (سُئْرَه) له‌ وانه‌ فه‌رموده‌که‌ی (سَهْلُ بْنُ أَبِي حَنَّمَةَ) (خوای لی‌ رازی بیته) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَصِلْ إِلَى سُئْرَةٍ ، وَلْيُدْنُ مِنْهَا ، لَا يَقْطَعُ الشَّيْطَانُ عَلَيْهِ صَلَاتِهِ )) واته: نه‌گه‌ر یه‌کیکتان نوێژتان کرد، ئه‌وه با نوێژ به‌ره‌و (سُئْرَه) یه‌ک بکات، وه لێیه‌وه نزیک بپێته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی شه‌یتان نوێژه‌که‌ی پێی نه‌بریت [رواه الحاكم (٢٥١/١) ومذا لفظه ورواه ابو داود (٢٨٨/٢٨١/٣) والنسائي (١٦٢/٢) بلفظ آخر: (( إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى سُئْرَةٍ .. )) ومو حدیث صحیح بیوانه صحیح النسائي (٧٢٢)].

وه ئەو (سُنْرَه) یه ئەنجام دەدریته بە دیوار یان دنگه (پایه) ی مزگوت یان دار یان هەر شتیکی تر بەرزیکه‌ی نزیکه‌ی (٣٠سم) ببیت ، بە بەلگه‌ی فرموده‌که‌ی (مَلْحَة) (خوای لی رازی ببیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِذَا وَضَعَ أَحَدُكُمْ مِثْلَ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ فَلْيُصَلِّ ، وَلَا يُبَالِ مَنْ مَرَّ وَرَاءَ ذَلِكَ )) واته: ئەگەر به‌کیکتان له به‌رده‌م خۆیدا شتیکی دانا نه‌وه‌نده‌ی پشت باریک \_ باری ووشتر \_ ده‌بوو ، ئەوه گوی به‌وه نه‌دا چی له‌و دیوی (سُنْرَه) که‌وه تی ده‌په‌ری [رواه مسلم (١/٣٥٨/٤٩٩) والترمذی (١/٢١٠/٣٣٤) وغیرما] .

وه دووری ئەو (سُنْرَه) یه با له دوو بست زیاتر نه‌بیت ، له به‌ر فرموده‌که‌ی (سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ) (خوای لی رازی ببیت) که‌وا فرموی: (( كَانَ بَيْنَ مُصَلِّي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَبَيْنَ الْجِدَارِ مَمَرٌ الشَّاةِ )) واته: له نێوان شوینی نوێژی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و دیواره‌که‌دا \_ که‌کردبووی به‌ (سُنْرَه) \_ به ئەندازه‌ی تێپه‌ر بوونی شه‌کیک بوو [رواه البخاری (١/٥٧٤/٥٠٨) ومسلم (١/٣٦٤/٥٠٨) وغیرما] .

وه له نوێژی کۆمه‌لدا پیش نوێژ (إمام) خۆی (سُنْرَه) یه بۆ هه‌موو (مأموم) هه‌کان ، به‌لام خۆی ده‌بیت (سُنْرَه) ی هه‌بیت .

وه دووسته که‌سێک یان هەر شتیکی به‌ نێوان ریزه‌کاندا تێپه‌ریت ته‌نها به‌ به‌رده‌می پیش نوێژ دا نه‌بیت ، له به‌ر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی ببیت) که‌ به‌ سواری جاشکیکه‌وه به‌ نێوان ریزه‌کانی نوێژ دا تێپه‌ر بووه له نوێژی کۆمه‌لدا له پشت پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) وه که‌سێش هه‌چی نه‌وتوووه [رواه البخاری (١/٥٧١/٤٩٣) ومسلم (١/٣٦١/٥٠٤) وغیرما] .

وه له پێوايه‌تی (البخاری) دا زیاده‌یه‌که‌ هه‌یه ، که‌وا (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ده‌لێت: وه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دیوار له پێشیدا نه‌بووه ، ئەم زیاده‌یه‌ هه‌ندیک ده‌یکه‌نه به‌لگه‌ که‌وا (سُنْرَه) پێویست (واجب) نییه ، به‌لام ئەمه‌ واییه ، چونکه‌ کاتیکی فرموی دیوار له پێشیدا نه‌بووه ، ئەمه‌ مانای واییه‌ که‌ هەر (سُنْرَه) ی نه‌بووه ، به‌لکو له‌وانه‌یه‌ (سُنْرَه) هه‌که‌ی داریک ببیت ، وه‌ک زۆر به‌ی جار له (مُصَلِّي) دا داریکیان بۆ چه‌قاندوه به‌ زه‌ویدا و کردویانه به‌ (سُنْرَه) بۆی (ﷺ) ، (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) .

## سونه‌ته‌کاني نويز

## (سُنَنُ الصَّلَاةِ)

دهست به‌رز کرده‌وه ، بُو (اللهُ اَكْبَرُ)ی دابه‌ستنی نويز ، وه بُو (اللهُ اَكْبَرُ)ی چوونه (رُكُوع) دا ، وه بُو هه‌لسانه‌وه له (رُكُوع) ، وه بُو هه‌لسانه‌وه له ته‌حياتی يه‌که‌م<sup>(۱۵۴)</sup> ، وه جار به جار ده‌توانريْت بُو هه‌موو دابه‌زين و به‌رز بوونه‌وه يه‌کيش ده‌ست به‌رز بکريْته‌وه<sup>(۱۵۵)</sup> ،

(۱۵۴) له به‌ر فرموده‌که‌ی (ابْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیْت) که‌وا فرموي: (( اَنْ رَسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ حَذْوَ مَنْكِبَيْهِ اِذَا افْتَتَحَ الصَّلَاةَ ، وَاِذَا كَبَّرَ لِلرُّكُوعِ ، وَاِذَا رَفَعَ رَاسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ رَفَعَهُمَا كَذَلِكَ اَيْضًا )) واته: پيغه‌مب‌ری خوا (ﷺ) نه‌گ‌ر ده‌ستی به نويز بک‌رديه ه‌ردوو ده‌ستی به نه‌ندازه‌ی شانی به‌رز ده‌کرده‌وه ، وه له کاتی (اللهُ اَكْبَرُ) کردندا بُو (رُكُوع) یش ، وه له کاتی هه‌لسانه‌وه له (رُكُوع) یش ه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه [رواه البخاری (۷۲۵/۲۱۸/۲) ومسلم (۲۲/۲۹۲/۱) وغيرهما].

وه (تَافِع) (جمه‌تی خوای لی بیْت) فرموي: (( اَنْ اِبْنَ عُمَرَ كَانَ اِذَا دَخَلَ فِي الصَّلَاةِ كَبَّرَ وَرَفَعَ يَدَيْهِ ، وَاِذَا رَفَعَ رَافِعَ يَدَيْهِ ، وَاِذَا قَالَ: سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ حَمَدَهُ رَفَعَ يَدَيْهِ ، وَاِذَا قَامَ مِنَ الرَّكْعَتَيْنِ رَفَعَ يَدَيْهِ ، وَرَفَعَ ذَلِكَ اِلَى نَبِيِّ اللّٰهِ ﷺ )) واته: (ابْنُ عُمَرَ) نه‌گ‌ر ده‌ستی به نويز بک‌رديه (اللهُ اَكْبَرُ)ی ده‌کرد وه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه ، وه نه‌گ‌ر (رُكُوع) یشی ب‌ردايه ، ه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه ، وه نه‌گ‌ر بيوتايه: سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ حَمَدَهُ ، ه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه ، وه نه‌گ‌ر هه‌لسايه‌ته‌وه پاش دوو رکات ، ه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه ، وه نه‌م‌ی بُو پيغه‌مب‌ری خوا (ﷺ) به‌رز ده‌کرده‌وه [رواه البخاری (۷۲۹/۲۲۲/۲) وابو داود (۲۲۷/۴۲۹/۲)].

(۱۵۵) له به‌ر فرموده‌که‌ی (مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ) (خوای لی رازی بیْت) که‌وا (( اِنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ ﷺ رَفَعَ يَدَيْهِ فِي صَلَاتِهِ ، وَاِذَا رَفَعَ ، وَاِذَا رَفَعَ رَاسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ ، وَاِذَا سَجَدَ ، وَاِذَا رَفَعَ رَاسَهُ مِنَ السُّجُودِ ، حَتَّى يُحَاذِيَ بِهِمَا فِرْعَوْنَ اَذُنَيْهِ )) واته: پيغه‌مب‌ری خوا (ﷺ) بینی ه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه له نويزه‌که‌یدا ، وه نه‌گ‌ر (رُكُوع)ی ب‌ردايه ، وه نه‌گ‌ر سه‌ری له (رُكُوع) به‌رز بک‌رديه‌ته‌وه ، وه نه‌گ‌ر (سُجُود)ی ب‌ردايه ، وه نه‌گ‌ر سه‌ری له (سُجُود) به‌رز بک‌رديه‌ته‌وه ، تا نزکی لای گوئی به‌رزی ده‌کرده‌وه [رواه احمد (۴۹۲/۱۶۷/۲) والنسائی (۲۰۶/۲) وهو حديث صحيح ، بپوانه صحيح النسائی (۱۰۴۰)].

وہ خویندنی دعای دہست پی کردن (الإِسْتِفْتَاْح) ی نویژ<sup>(۱۰۶)</sup>، وہ خویندنی قورئان له پاش خویندنی (فَاتِحَة) له رکاتی یہ کہم ودوہمدا ، وہ له رکاتی سی یہم و چوارہمیشدا جار به جار<sup>(۱۰۷)</sup>،

(۱۰۶) کہ پاش (اللہ اکبر) ی دہست پی کردن دہخوینریت ، وہ چند جۆریکی مہیہ ، ہر یہ کیکیان بخوینیت ہر دوستہ ، یہ کیکیان فرمودہ کہی (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی: (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ )) إِذَا كَبَّرَ فِي الصَّلَاةِ سَكَتَ هُنَيْةً قَبْلَ الْقِرَاءَةِ ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ، يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي ، أَرَأَيْتَ سَكُوتَكَ بَيْنَ التَّكْبِيرِ وَالْقِرَاءَةِ مَا تَقُولُ ؟ قَالَ: أَقُولُ: اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنَ خَطَايَايَ كَمَا يَنْقَى الثُّوبَ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ ، اللَّهُمَّ إِغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْبَرِّ وَالْبُرِّ )) واتہ: پیغمبر ی خوا (ﷺ) پاش (اللہ اکبر) ی دابہ سنتی نویژ ہندیک بن دہنگ دہبوو پیش قورئان خویندن ، جا منیش ووت: ئەی پیغمبر ی خوا ، له جی دایک و باوکم بیت ، نایا له و بی دہنگ بوونہ تدا له نیوان (اللہ اکبر) کردن و قورئان خویندندا چی تیدا دہ لئی ؟ ئەویش فرموی ، دہ لیم: ئەی خواہ ، ئەوہندہ له تاوانہ کانم دوورم بخارہوہ ، وەکو دووری نیوانی پۆژ مەلات و پۆژ ناوا ، ئەی خواہ ، پاکم کەرہوہ له تاوانہ کانم ، وەکو چۆن پۆشاک ی سپی له چلک پاک دہکریتہوہ ، ئەی خواہ ، بمشورہوہ له تاوانہ کانم ، بہ بہ فر و ئاو و تہرزہ [رواہ البخاری ۷۴۴/۲۲۷/۲] و مسلم (۵۹۸/۴۱۹/۱) و غیرمما].

(۱۰۷) له بہر فرمودہ کہی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی: (( كَانَ النَّبِيُّ ﷺ )) يَقْرَأُ فِي الرُّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ مِنْ صَلَاةِ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ وَسُورَةٍ ، وَيُسْمِعُنَا الْآيَةَ أَحْيَانًا ، وَيَقْرَأُ فِي الرُّكْعَتَيْنِ الْآخِرَتَيْنِ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ )) واتہ: پیغمبر ی خوا (ﷺ) له رکاتی یہ کہم و دووہمی نویژی نیوہ پۆ و عسردا (فَاتِحَة) الْكِتَابِ و سورہ تیکی تری دہخویند ، وہ جار بہ جار نایہ تیکیشی بہ دہنگی بہرز دہخویندہوہ بۆ ئەوہی گویمان لی بیت ، وہ له دوو رکاتی دوا پیدا تہنہا (فَاتِحَة) الْكِتَابِ ی دہخویند [رواہ مسلم (۴۲۷/۲۳۲/۱)].

وہ سونہ تیشہ جار بہ جار له دوو رکاتہ کہی دوا بیشدا قورئان دوا ی (فَاتِحَة) بخوینریت ، له بہر فرمودہ کہی (أَبُو سَعِيدٍ) (خوای لی رازی بیت) (( أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ )) كَانَ يَقْرَأُ فِي صَلَاةِ الظُّهْرِ فِي الرُّكْعَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ فِي كُلِّ رُكْعَةٍ قَدْرَ ثَلَاثِينَ آيَةً ، وَفِي



وه په‌نا گرتن به خوا له شه‌یتان له هه‌موو پکاتیکیدا پیش (فَاتِحَةَ) خویندن<sup>(۱۰۸)</sup>، وه خویندنی دوعای تریش پاش (سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ، رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ)<sup>(۱۰۹)</sup>،

الأخريين قدر خمس عشرة آية ، أو قال: نصف ذلك ، وفي العصر في الركعتين الأولىين في كل ركعة قدر قراءة خمس عشرة آية ، وفي الأخرين قدر نصف ذلك )) واته: كه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له نویژی نیوه‌پودا له دوو پکاتی پیشه‌وه دا له هه‌ر پکاتیکیدا به ئەندازه‌ی سی (۳۰) نایه‌تی ده‌خویند ، وه له دوو پکاتی دوايش به ئەندازه‌ی پانزه (۱۵) نایه‌تی ده‌خویند - یان ووتی: به نیوه‌ی ئەوه - وه له نویژی عه‌سر دا له دوو پکاتی پیشه‌وه دا به ئەندازه‌ی پانزه (۱۵) نایه‌تی ده‌خویند ، به‌لام له دوو پکاتی دوايیدا به ئەندازه‌ی نیوه‌ی ئەوه‌ی ده‌خوینده‌وه [رواه مسلم (۱/۳۳۴/۴۰۲)].

(۱۵۸) له به‌ر فەرمووده‌ی خ‌وای گه‌وره: ﴿ فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ﴾ ب‌روانه

(پ ۱۴۷).

وه فەرمووده‌که‌ی (أَبُو مُرَيْدَةَ) (خ‌وای ل‌ی رازی بی‌ت) كه‌وا فەرمووی: (( كَانَ رَسُولُ اللهِ (ﷺ) إِذَا نَهَضَ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ ، افْتَتَحَ الْقِرَاءَةَ بِ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ وَلَمْ يَسْكُتْ )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئەگه‌ر هه‌لسایه‌ته‌وه ب‌و پکاتی دووهم ده‌ستی به خویندنی ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ ده‌کرد ، وه بی‌ ده‌نگ نه‌ده‌بوو [رواه مسلم] ، به‌لگه‌یه له سه‌ر ئەوه‌ی كه‌ جارێکی تری ده‌نگ نه‌ده‌بوو كه‌وا دوعای (إِسْتِفْتَاْح) ی تیدا بخوینیت ، به‌لام ب‌و په‌نا گرتن و بسم الله کردن ، ئەوه پ‌یویست به بی‌ ده‌نگ بوونیک‌ی ن‌و ناکات ، تا وه‌کو خه‌لگی هه‌ستی پ‌ی ب‌که‌ن ، به‌ل‌کو هه‌ر له کاتی هه‌لسانه‌وه‌ی ئەواندا ده‌بخوینیت ، ب‌و‌یه هه‌ستی پ‌ی ناکریت ، جا ب‌و‌یه ئەوه فەرمووده‌یه نایبته به‌لگه له سه‌ر ئەوه‌ی كه‌وا سوننه‌ت وایه (په‌نا گرتن و بسم الله) نه‌خوینریت له پکاته‌کانی تردا ، ب‌روانه [تمام المنه في التعليق على فقه السنة (ل ۱۷۶)].

(۱۵۹) دوعای هه‌لسانه‌وه له (رُكُوع) پاش (سَمِعَ اللهُ...) چه‌ند جوړیک‌ی هه‌یه ، له‌وانه فەرمووده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدِ الْخَدْرِيِّ) (خ‌وای ل‌ی رازی بی‌ت) كه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پاش (( سَمِعَ اللهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ، رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ )) ده‌یفه‌رموو: (( مَلَأَ السَّمَوَاتِ وَمَلَأَ الْأَرْضِ ، وَمَا بَيْنَهُمَا ، وَمَلَأَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدَ ، أَهْلِ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ ، لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ وَلَا مُعْطِي لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ )) [رواه مسلم (۱/۳۴۷/۴۷۸) و أبوداود (۲/۸۲۲/۸۲۲) والنسائي (۲/۱۹۹)].

وه به دهنگی بهرز خویندنی قورئان له چهند نویشکدا ، وه بهرز نه کردنه وهیشی له چهند نویشکی تردا<sup>(۱۶۰)</sup> ، وه (آمین) کردن بو هه موو (فَاتِحَة) خویندنی<sup>(۱۶۱)</sup> ، وه دهست بردن پیش ئه ژنو بو چوونه (سُجُود) دا<sup>(۱۶۲)</sup> ، وه (إِعْتِمَاد) کردنه سهر ههردوو دهست له کاتی ههلسانه وه دا بو پکاتیکی تر<sup>(۱۶۳)</sup> ،

(۱۶۰) له نویشه فهزده کاندانا نویشی (شیوان وعیسا ویه یانی) له دوو پکاتی پیشه وه یدا سونته ته دهنگ بهرز بکریته وه ، وه له نویشی (نیوه رۆ وعه سر) یش سونته ته دهنگ بهرز نه کریته وه ، ههروهه نویشی (جومعه وجه زن) یش دهنگ بهرز کردنه وه له ههردوو پکاته که یدا سونته ته ، له بهر ئه وه فرموده زۆرانه ی که له کتیبه کانی فرموده دا هاتوه به تایبه تی له [صحیح البخاری و صحیح مسلم].

(۱۶۱) له بهر فرموده که ی (وَأَمَلُ بْنُ حَجْرٍ) (خوای لی رازی بیته) که وه فرمووی: (( كَان رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا قَرَأَ ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ قَالَ : آمِينَ ، وَرَفَعَ بِهَا صَوْتَهُ )) واته : پیغه مبهری خوا (ﷺ) ههر کاتیک (فَاتِحَة) ی بخویندایه پاش ﴿وَلَا الضَّالِّينَ﴾ ده یفه رموو: (آمین) ، وه دهنگیشی پی بهرز ده کرده وه [رواه ابو داود (۲/۲۰۵/۶۲) ومذا لفظ والترمذی (۱۰۷/۲۴۸) وهو حدیث صحیح بیوانه صحیح الترمذی (۲۰۵) ] .

وه فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) بیوانه (پ ۱۴۸) .  
(۱۶۲) له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) که وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمووی: (( إِذَا سَجَدَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَبْرُكُ كَمَا يَبْرُكُ الْبَعِيرُ ، وَلِيَضَعَ يَدَيْهِ قَبْلَ رُكْبَتَيْهِ )) واته : نه گه ره کیکتان چوونه (سُجُود) دا ، نه وه وه کو ووشتر دانه به زیت ، وه با ههردوو دهستی پیش ههردوو ئه ژتوی دابنیت [رواه ابو داود (۳/۷۰/۸۲۵) والنسائی (۲/۲۰۷) وغیرما وهو حدیث صحیح بیوانه صحیح ابی داود (۷۴۶)].

(۱۶۳) (أَيُّوب) ده فرمی: (أَبُو قَلَابَةَ) (ره حمه تی خوای لی بیته) فرمووی: (( جَاءَنَا مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ ، فَصَلَّى بِنَا فِي مَسْجِدِنَا هَذَا ، فَقَالَ : إِنِّي لَأُصَلِّي بِكُمْ وَمَا لِرَيْدُ الصَّلَاةِ ، وَلَكِنْ لِرَيْدِ أَنْ لَرَيْنَكُمْ كَيْفَ رَأَيْتَ النَّبِيَّ ﷺ يُصَلِّي ، قَالَ أَيُّوبُ : قُلْتُ لِأَبِي قَلَابَةَ : وَكَيْفَ كَانَتْ صَلَاتُهُ ؟ قَالَ : مِثْلَ صَلَاةِ شَيْخِنَا هَذَا \_ يَعْنِي عَمْرُو بْنُ سَلْمَةَ \_ ، قَالَ أَيُّوبُ : وَكَانَ ذَلِكَ الشَّيْخُ يُتِمُّ التَّكْبِيرَ ، وَإِذَا رَفَعَ رَأْسَهُ عَنِ السَّجْدَةِ الثَّانِيَةِ جَلَسَ وَاعْتَمَدَ عَلَى الْأَرْضِ ثُمَّ قَامَ )) واته : (مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ) هات بو مزگه وته که مان

وہ دانیشتنیکی کورت پیش ہناسانہ وہ لہ پکاتہ تاکہکاندا<sup>(۱۶۴)</sup>، وہ دانیشتن لہ سہر پی پی چہپ وچہقاندنی پی پی راست لہ سہر پہنجهکان پی۔ وہ دہست چہپ خستہ سہر پانی چہپ و دریز کردنی ہموو پہنجهکانی پروو بہروو (قبلہ)، وہ دہست راست خستہ سہر پانی راست وکیشانہ وہی ہموو پہنجهکانیشی، جگہ لہ پہنجهی شایہ تمان کہ بہردہوام دہیجولیننی و تہ ماشای دہکات<sup>(۱۶۵)</sup>،

نوٹ پی کردین وہ فرمووی: من کہ نوٹتان پی دہکام مہبہستم نوٹ کردن نیبہ، بہ لکو دہمہویت پیشانتان بدہم چون پیغہمبہرم (ﷺ) بینیوہ نوٹ پی کردوہ، جا (أیوب) ووتی: بہ (أبو قلابہ) م ووت: نہی نوٹہکے پی چون بوو؟ فرمووی: وہکو نوٹ پی نہو مامؤستایہ مان بوو۔ مہبہستی (عمرؤ بن سلمة) بوو۔ (أیوب) یش ووتی: جا نہو مامؤستایہ بہ جوانی (الله اکبر)ی دہکرد، وہ کاتیک سہری لہ دووم (سجود) بہرز دہ کردوہ دادہ نیشٹ وہ ہردوو دہستی دہخستہ سہر زہوی، وہ لہ سہر دہستی ہلڈہ سایہ وہ [رواہ البخاری (۸۲۴/۳۰۲/۲) والشافعی فی الام (۱۰۱/۱)].

(۱۶۴) لہ بہر فرمودہکے پی (أبو قلابہ) کہوا فرمووی: (مَالِكُ بْنُ الْحُوَيْرِثِ اللَّيْثِي) پی پی راگہ یانندین (( أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ ﷺ ) يُصَلِّي ، فَإِذَا كَانَ فِي وَثْرٍ مِنْ صَلَاتِهِ لَمْ يَنْهَضْ حَتَّى يَسْتَوِيَ قَاعِدًا )) واتہ: کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) بینی نوٹ پی دہکرد، جا نہگہر لہ پکاتہ تاکہکاندا بوابہ لہ نوٹہکے پی ہلڈہ سایہ وہ تا بہ جوانی دادہ نیشٹ [رواہ البخاری (۸۲۳/۳۰۲/۲) وایو داود (۸۲۶/۷۸/۳)].

(۱۶۵) لہ بہر فرمودہکے پی (أبو حُمَيْدٍ) (خوای لی رازی بیت) لہ گیزانہ وہی چوٹیتی نوٹ پی پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرمووی: (( فَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَتَيْنِ جَلَسَ عَلَى رِجْلِهِ الْيُسْرَى وَنَصَبَ الْيُمْنَى ، وَإِذَا جَلَسَ فِي الرُّكْعَةِ الْآخِرَةِ قَدَّمَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى وَنَصَبَ الْآخْرَى وَقَعَدَ عَلَى مَقْعَدَتِهِ )) واتہ: کاتیک دابنیشٹایہ لہ دوو پکاتیدا، لہ سہر پی پی چہپی دادہ نیشٹ، وہ پی پی راستی دہچہقاند، وہ کاتیک لہ کڑتاییدا دابنیشٹایہ پی پی چہپی پیش دہخست وٹہوی تری دہچہقاند، وہ لہ سہر پانی چہپی دادہ نیشٹ [رواہ البخاری (۸۲۸/۳۰۵/۲)].

وہ فرمودہکے پی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرمووی: (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ) كَانَ إِذَا جَلَسَ فِي الصَّلَاةِ وَضَعَ كَفَّهُ الْيُمْنَى عَلَى فَخْذِهِ الْيُمْنَى ، وَقَبَضَ

ئەمە بۇ دانىشتنى (تَحْيَات) ى يەكەم . بەلام بۇ دانىشتنى كۆتايى پىئى چەپ دەردەكات بەرەو پىشەوۋە وە لە سەر پانى چەپى دادەنىشىت ، وە بە پەنجەكانى دەستى چەپ ئەژنۆى چەپى دەگرىت ، وە دەستى راستىشى ھەر وەكو دانىشتنى (تَحْيَات) ى يەكەم دادەنىت ، وە نامازە بە پەنجەى شايەتمان دەكات و دەجولئىنئەو (۱۶۶) ،

أَصَابِعُهُ كُلِّهَا وَأَشَارَ بِأَصَابِعِهِ الَّتِي تَلِي الْإِبْهَامَ ، وَوَضَعَ كَفَّهُ الْيُسْرَى عَلَى فَخْذِهِ الْيُسْرَى )) واته: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كاتىك دابنىشتايە لە نويزدا بۆ تەحيات خوئىندن دەستى راستى دەخستە سەر پانى راستى ، وە پەنجەكانى ھەموو دەكىشايەوۋە ، وە بە پەنجەى شايەتمانى نامازەى دەگرد ، وە دەستى چەپىشى دەخستە سەر پانى چەپى [رواه مسلم (۱/ ۴۰۸/ ۵۸۰) و أبو داود (۲/ ۲۷۷/ ۱۷۲)] .

وہ فرموده كه مى (عبدالله بن الزبير) (خوای لی رازی بیئت) كه وا فرمودى (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ إِذَا قَعَدَ فِي التَّشَهُدِ ، وَوَضَعَ كَفَّهُ الْيُسْرَى عَلَى فَخْذِهِ الْيُسْرَى ، وَأَشَارَ بِالسَّبَابَةِ ، لَا يُجَاوِزُ بَصْرَهُ إِشَارَتَهُ )) واته: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) كاتىك دابنىشتايە لە نويزدا بۆ تەحيات خوئىندن ، دەستى چەپى دەخستە سەر پانى چەپى ، وە بە پەنجەى شايەتمان نامازەى دەگرد ، وە چاوى تەماشای پەنجەى دەگرد ، چاوى لە سەر لائەئەدا [رواه أبو داود والنسائي وغيرهما وهو حديث صحيح بروهانه صحيح أبي داود (۹۱) وصحيح النسائي (۱۲۰۹)] .

(۱۶۶) لە بەر فرموده كه مى (أبو حميد) پىشوو بروانه (پ ۱۶۵) وە لە بەر فرموده كه مى (عبدالله بن الزبير) (خوای لی رازی بیئت) كه وا فرمودى (( ... وَيُلْقِمُ كَفَّهُ الْيُسْرَى رُكْبَتَهُ )) واته: پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بە دەستى چەپى ئەژنۆى چەپى دەگرت لە دانىشتنى كۆتاييدا \_ [رواه مسلم (۱/ رقم/ ۵۷۹) وغيره] .

وہ فرموده كه مى (وَأَنْل) (خوای لی رازی بیئت) كه وا فرمودى (( ... ثُمَّ رَفَعَ أَصْبِعَهُ فَرَأَيْتُهُ يُحْرَكُهَا يَدْعُوا بِهَا )) واته: پاشان پىغەمبەرى خوا (ﷺ) پەنجەى شايەتمانى بەرز كردهو ، جا بنىم دەجولاندهوۋە و دوعاى پى دەگرد [رواه أبو داود والنسائي وابن خزيمة وغيرهم وهو حديث صحيح بروهانه صحيح أبي داود (۷۱۷) وصحيح النسائي (۸۵۶) والإرواه (۶۸/ ۶۹) ] .

وہ بۆ زياتر تيگەيشتن لەوہى كه واى راستر لە بارەى شىوہى پەنجە لە تەحياتدا ئەوہ بە بيجولئىنى تا كۆتايى تەحياتەكە ، دەتوانى تەماشای كتيبى (تَمَامُ الْمِنَّةِ فِي التَّغْلِيْقِ عَلَى فِقْهِ السُّنَّةِ : ل ۲۱۷ \_ ۲۲۲) وە كتيبمان (وہلاميك بۆ كتيبى چەنم ۰۰ ل ۱۴۲-۱۴۷) بەكى .

وه (سَلَام) دانهوی دووم<sup>(۱۶۷)</sup>، وه بهر کردنه وه به لای راست و چهپ دا له کاتی (سَلَام) دانهوی په کهم ودووم دا.<sup>(۱۶۸)</sup>

(۱۶۷) چونکه زوریه ی جار پیغه مبری خوا (ﷺ) دوو سه لامي داو ته وه به لای راست و به لای چه پیشدا ، وه که له فهرمووده که ی (إِبْنُ مَسْعُودٍ) دا هاتوه: (( اَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ يُسَلِّمُ عَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ يَسَارِهِ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ ، حَتَّى يُرَى بَيَاضَ خَدِّهِ )) واته: پیغه مبری خوا (ﷺ) له نویندا سه لامي به لای راست و چهپدا ده دایه وه و ده یفه رموو: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ ، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ ، تا سپیتی لای گونای ده بینرا (رواه أبو داود (۹۸۲/۲۸۸/۳) والنسائي (۱۶۲/۳) وهو حديث صحيح برواه صحيح أبي داود (۸۷۸) وغيرهما].

وه جاری وایش هه بووه ته نها یه ک سه لامي داو ته وه ، وه که له فهرمووده که ی (عَائِشَةُ) داهاتووه (خوای لی رازی بیته) (( اَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ يُسَلِّمُ فِي الصَّلَاةِ تَسْلِيمَةً وَاحِدَةً تَلْقَاءَ وَجْهِهِ ، يَمِيلُ إِلَى الشَّقِّ الْأَيْمَنِ شَيْئًا )) واته: پیغه مبری خوا (ﷺ) له نویندا یه ک سه لامي ده دایه وه ، به ره و پیتی خوی هه نندیک به لای راستی خوی دا لاری ده کرده وه [رواه الترمذی (۲۹۰/۱۸۲/۱) وهو حديث صحيح برواه صحيح الترمذی (۲۴۲)].

(۱۶۸) بروانه فهرمووده که ی (إِبْنُ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بیته) بروانه (پ ۱۶۷) .

## زيكرو دوعاي پاش نويز (الذَكَارُ وَالْاَدْعِيَةُ عَقِبَ الصَّلَاةِ)

سوننه ته پاش تهواو بوونی نويزه كان سئ (۳) جار داواي لي بوردن له خوا (اَسْتَغْفِرُ اللهَ) بكرت له پاشان بليت: (اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمَنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ) <sup>(۱۶۹)</sup>، پاشان بليت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) به تايبهت پاش نويزي به ياني وشيوان ده (۱۰) جار دوو باره ي بكاته وه ، پاشان بلي : (اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطَى لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ) <sup>(۱۷۰)</sup>

(۱۶۹) له بهر فرموده كه ي (ثوبان) (خوای لي رازی بيت) كه وا فرمودي: پيغه مبري خوا (ﷺ) كاتيك له نويز بوايه ته وه سئ جار (( اَسْتَغْفِرُ اللهَ )) ي ده كرد ، وه ده يفرمود: (( اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمَنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ )) [رواه مسلم (۵۹۱/۴۱۴/۱) والترمذي (۲۹۹/۱۸۴/۱) وغيرهما].

### تايبيتي:

له هه ندي له مزگه وته كان و لاتي نيمه دا بانگ بيژه كان دواي بانگدان و كردني نويزي سوننه ، پيش نه وه ي قامهت بكن بؤ نويزه فهرزه كان هه نديك له زيكره كان ده (۱۰) جار ، ده (۱۰) جار دووياره ده كه نه وه ، جا نه مه شتيكي داهيتراوه و هيچ به لكه يه كي شرعي له سه ر نيبه ، بويه ده بيت باوه پداراني لي ناگادار بكرتته وه تا وه كو خو ياني لي دوور بگرن .

(۱۷۰) له بهر فرموده كه ي (المغيرة بن شعبه) (خوای لي رازی بيت) كه وا فرمودي: پيغه مبري خوا (ﷺ) كاتيك له نويز بوايه ته وه ده يفرمود: (( لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ وَلَا مُعْطَى لِمَا مَنَعْتَ وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ )) [رواه البخاري (۸۴۴/۳۲۰/۲) ومسلم (۵۹۲/۴۱۴/۱)].

وه هه روه ها له فرموده كه ي (ابن الزبير) دا هاتوه (خوای لي رازی بيت) كه وا پاش هه مو نويزيك كه سه لامى ده دايه وه ده يفرمود: (( لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ

پاشان (آیة الكرسي) دہخوینئی (۱۷۱)

الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ ، لَهُ النُّعْمَةُ وَلَهُ الْفَضْلُ وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، مَخْلَصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ )) وہ ہیفہ رموو: پیغہ مبری خوا (ﷺ) ثم زیکرانہی دہ کردہ پاش ہموو نوینئی [رواہ مسلم (۵۹۴/۴۱۵/۱) وأبو داود (۱۴۹۲/۳۷۲/۴) وغیرما].

وہ لہ ہر فرمودہ کہی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ غَنَمٍ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہ مبری خوا (ﷺ) فرموی: (( مَنْ قَالَ قَبْلَ أَنْ يَنْصَرِفَ وَيُتْنِي رَجُلُهُ مِنْ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ وَالصُّبْحِ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ ، يُخَيِّي وَيُمِينُتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ . عَشْرَ مَرَّاتٍ ، كُتِبَ لَهُ بِكُلِّ وَاحِدَةٍ عَشْرُ حَسَنَاتٍ وَمُحِيتَ عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ ، وَرَفَعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ ، وَكَانَتْ حِرْزًا مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ ، وَحِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ، وَلَمْ يَحِلْ لِدُنْبٍ يَذْرُكُهُ إِلَّا الشَّرْكَ ، فَكَانَ مِنْ أَفْضَلِ النَّاسِ عَمَلًا ، إِلَّا رَجُلًا يُفْضَلُهُ يَقُولُ أَفْضَلُ مِمَّا قَالَ )) واتہ: ہر کہ سیک پیس نہوی ہا لیسیت لہ پاش تہا و بوونی نوینئی شیوان و بیانی بلت: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمَلِكُ وَلَهُ الْحَمْدُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ ، يُخَيِّي وَيُمِينُتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، دہ (۱۰) جار نہوی بہ ہر جاریک دہ (۱۰) چاکہی بڑ دہ نوسریت ، وہ دہ (۱۰) خرابہی لہ سر دہ سرتتہ وہ ، وہ دہ (۱۰) پلہ ہرز دہ کرتتہ وہ ، وہ دہ بیتتہ قہ لغنائیک لہ ہموو خرابہیک دہ بیاریزیت ، وہ ہر وہا دہ بیتتہ قہ لایہک لہ شہیتانی نہفرین لی کراو دہ بیاریزیت ، وہ حال لای نیبہ بڑ ہیج تاوانیک بہ (ہلاک) دا بیبات جگہ لہ (شُرک) ، جا لہ ہموو خہ لکی کردہ وہی چاکترہ مہگر پیاوینک لہ نہو چاکتر بیت کہوا لہ نہو زورتری و تو بیت [رواہ احمد (۲۲۷/۴) والترمذی (۵۱۵/۵) بسون (بیہ الخیر) ، والحديث حسن بشواهدہ بروانہ تمام المنۃ فی التعلیق علی فقہ السنۃ (ل ۲۲۸ \_ ۲۲۹) وانظر زاد المعاد (۳۰۰/۱) ایضاً].

(۱۷۱) لہ ہر فرمودہ کہی (أَبُو أَمَامَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہ مبری خوا (ﷺ) فرموی: (( مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ دُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ )) واتہ: ہر کہ سیک (آیة الكرسي) پاش ہموو نوینئی کہری بخوینت ، نہوی ہیج ہرگری لی ناکات لہ چوونہ بہ ہشتہ وہ ، مہگر مردن [رواہ النسائي في عمل اليوم واليلة (۱۰۰) وابن السني (۱۲۱) والطبراني وهو حديث صحيح بروانہ صحیح الجامع الصغیر (۶۴۶۴) والسلسلة الصحيحة (۹۷۲)]. وہ (آیة الكرسي): نایہ تی (۲۵۵) ی سورہ تی (البقرة) یہ .

وه سی و سی (۳۳) جار (سُبْحَانَ اللَّهِ) وه سی و سی (۳۳) جار (الْحَمْدُ لِلَّهِ) وه سی و سی (۳۳) جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) ده خوینیت ، وه ته‌واوی سه‌د (۱۰۰) هه که ده‌لی: ( لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ )<sup>(۱۷۲)</sup> ، یاشان سووره‌تی (الإِخْلَاصُ وَالْفَلَقُ وَالنَّاسُ) ده خوینیت<sup>(۱۷۳)</sup> ،

(۱۷۲) له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: (( مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ ، وَكَبَّرَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ ، فَتِلْكَ تِسْعَةٌ وَتِسْعُونَ ، وَقَالَ تَمَامَ الْمِائَةِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، غَفِرَتْ خَطَايَاهُ وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ )) واته: هه‌ر یه‌که‌یك پاش هه‌موو نوێژیک سی و سی (۳۳) جار بلی (سُبْحَانَ اللَّهِ) وه سی و سی (۳۳) جار بلی (الْحَمْدُ لِلَّهِ) وه سی و سی (۳۳) جار بلی (اللَّهُ أَكْبَرُ) نه‌وه ده‌کاته نه‌وه‌ت و نو (۹۹) ، وه بو‌ته‌واو کردنی سه‌ده‌که (۱۰۰) بلی: ( لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ) ، نه‌وه خوای گه‌وره له هه‌موو تا‌وانه‌کانی خو‌ش ده‌بی‌ت ، نه‌گه‌ر وه‌کو که‌فی سه‌ر ده‌ری‌ایش بی‌ت [رواه مسلم (۵۹۷/۴۱۸/۱)].

### تیبینی:

له باره‌ی ژماره‌ی نه‌م زیکرانه‌وه ده (۱۰) جاریش هاتووه [رواه البخاری (۶۳۲۹/۱۳۲/۱۱)] .  
 وه پانزه (۱۵) جاریش هاتووه [رواه مسلم (۱۷۴/۴۱۷/۱)] .  
 وه هه‌ر چوار زیکره‌که هه‌ر یه‌که‌ی بیست و پینج (۲۵) جار هاتووه [رواه النسائی (۷۶/۳) وه  
 حدیث صحیح بروانه صحیح النسائی (۱۲۷۹)] .  
 جا هه‌ر کام له‌م شی‌وانه نه‌نجام بدری‌ت هه‌ر سو‌ننه‌ته .

(۱۷۳) له بهر فه‌رمووده‌که‌ی (عَبْدُ بْنُ عَامِرٍ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی: (( أَمَرَنِي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ أَقْرَأَ الْمُعُودَاتِ دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ )) واته: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی پی‌ی کردم که‌وا (مُعُودَات) له پاش هه‌موو نوێژیک بخوینم [رواه ابوداود (۱۰۰۹/۳۸۵/۴) والنسائی وه حدیث صحیح بروانه صحیح ابی داود (۱۳۶۳) و صحیح النسائی (۱۲۶۸) والسلسلة الصحيحة (۱۵۱۴)] .  
 (مُعُودَات): سووره‌تی ﴿ قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ... ﴾ و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ... ﴾ و ﴿ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ... ﴾ .



پاشان \_ پاش نویژی به‌یانیان \_ بَلَيْت: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا ، وَرِزْقًا طَيِّبًا ، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا ) ، وه له پاش هه‌موو نویژتک بَلَيْت: ( اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَي ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ ) (۱۷۴)

(۱۷۴) له بهر فرموده‌که‌ی (أَمَّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرموی (( أَنْ النَّبِيَّ ﷺ ) كَانَ يَقُولُ ، إِذَا صَلَّى الصُّبْحَ حِينَ يُسَلِّمُ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا ، وَرِزْقًا طَيِّبًا ، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌گه‌ر (سَلَام) ی بدایه‌ت‌وه له نویژی به‌یاننی ده‌یفه‌رموو: نه‌ی خوایه ، من داوای زانیاریه‌کی به سوودت لی ده‌که‌م ، وه داوای پوزیه‌کی پاک وحه‌لالت لی ده‌که‌م ، وه داوای کرده‌وه‌یه‌کی وه‌رگه‌راووت لی ده‌که‌م [رواه احمد (۷۷۶/۵۰/۴) وابن ماجه (۱/۲۵۰/۲۹۸/۱) وهو حديث صحيح برواه صحيح ابن ماجه (۵۷۲)].

وه هه‌روه‌ها له بهر فرموده‌که‌ی (مُعَاذُ بْنُ جَبَل) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پی‌ئی فرموو: که‌وا هه‌رده‌م له یادی نه‌کات پاش هه‌موو نویژتک بَلَيْت: (( اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَي ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ )) واته: نه‌ی خوایه ، یارمه‌تیم بده له سه‌ر نه‌وه‌ی یادی تو بکه‌م وه سوپاست بکه‌م وه به جوانی بدپه‌رستم [رواه أبو داود (۱۰۰۸/۲۸۴/۴) والنسائي (۵۲/۲) وهو حديث صحيح برواه صحيح الجامع (۷۹۶۹)].

### تعیینی:

وه فرموده‌که‌ی (مُسْلِمُ بْنُ الْحَارِثِ) که له باوکیه‌وه ده‌یکه‌ریته‌وه (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پی‌ئی فرموو: (( إِذَا صَلَّيْتَ الصُّبْحَ فَقُلْ قَبْلَ أَنْ تُكَلِّمَ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ: اللَّهُمَّ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ ، سَنِعَ مَرَاتٍ ، فَإِنَّكَ إِنْ مِتَّ مِنْ يَوْمِكَ كَتَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَكَ جِوَارًا مِنَ النَّارِ ، وَإِذَا صَلَّيْتَ الْمَغْرِبَ فَقُلْ قَبْلَ أَنْ تُكَلِّمَ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ ، اللَّهُمَّ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ ، سَنِعَ مَرَاتٍ ، فَإِنَّكَ إِنْ مِتَّ مِنْ لَيْلَتِكَ كَتَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ لَكَ جِوَارًا مِنَ النَّارِ )) واته: کاتیک نویژی به‌یانیت کرد پی‌ئش نه‌وه‌ی قسه له که‌ل که‌سدا بکه‌ی ، حه‌وت جار بلی: اللَّهُمَّ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ ، جا نه‌گه‌ر له و پوزده‌تدا بمریت ، نه‌وه خوای گه‌وره ده‌تپاریزیت له ناگری دوزه‌خ ، وه کاتیک نویژی شیوانت کرد پی‌ئش نه‌وه قسه له که‌ل که‌سدا بکه‌یت ، حه‌وت جار بلی: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ ، اللَّهُمَّ اجْرِنِي مِنَ النَّارِ ، نه‌وه نه‌گه‌ر له وشه‌وه‌تدا بمریت ، نه‌وه خوای گه‌وره ده‌تپاریزیت له ناگری دوزه‌خ [رواه احمد وأبو داود برواه فقه السنة (۱/۱۵۲/۱)] ، که له چاپه‌کانی پی‌ئشوودا باسما‌ن کرد فرموده‌یه‌کی (ضعیف) ه ، [ضعفه الألبانی فی ضعیف الجامع

## نہ وانہی نویز بہ تال دہ کہ نہ وہ (مبطلات الصلاة)

قسہ کردن بہ قہستہ وہ (۱۷۰)

الصغیر (۵۷۱) والسلسلہ الضعیفہ (۱۶۲۴) ] ، من راستہ و خُوْ لہ کتیبی (فَقَّ السُّنَّه) ی (سید سابق) وہ وہرم گرتبوو ، وہ شیخ (أَلْبَانِي) یش لہ (تَمَامُ الْمَنَّةِ فِي التَّغْلِيْقِ عَلَى فِقْهِ السُّنَّه) دا ناماڑہی بُو نہ کردوہ کہ (ضَعِيف) ہ وہ کو بُو فرمودہ (ضَعِيف) ہکانی تر ناماڑہی کردہ ، بویہ منیش بہ بی ترس وہرم گرت ، بہ لام پاش چاپی دوہمی بہ شی (عِبَادَات) بُوْم دہرکوت کہوا شیخ (أَلْبَانِي) لہ کتیبہکانی تریدا بہ لاواز (ضَعِيف) لہ قہلہ می داوہ ، بہ ہر حال (الْخَيْرُ فِيمَا اخْتَارَهُ اللهُ) ، وہ لہ بارہی نہو دوعایہ وہ فرمودہی (صَحِيح) مان ہمیہ ، لہ وانہ فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فرمودی: (( قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِرَجُلٍ: مَا تَقُولُ فِي الصَّلَاةِ ؟ قَالَ: أَتَشْهَدُ ثُمَّ أَسْأَلُ اللَّهَ الْجَنَّةَ ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ ، أَمَا وَاللَّهِ مَا أَحْسِنُ دُنْدَنْتَكَ ، وَلَا دُنْدَانَةَ مُعَاذٍ . قَالَ: حَوْلَهَا تُدْنِدِنُ )) واتہ: پیغہمبہری خوا (ﷺ) بہ پیاوکی فرمود: لہ نویز دا چی دہ لئیت ؟ ووتی: من تہ حیات دہ خوینم ، پاشان داوای بہ ہشت لہ خوا دہ کہم ، وہ پہنای پی دہ گرم لہ نوزہخ ، بہ لام من نم ووتہ ووتہی تو و (مُعَاذٍ) باش نازانم . فرمودی: ئیمہیش ووتہ ووتمانہ بہ دہوری نہوہ دا [ رواہ ابو داود وابن ماجہ (۲/رقم/۲۸۴۷) واللفظ لہ ومو حدیث صحیح بیوانہ صحیح ابن ماجہ (۲۱۰۲) ] .

(۱۷۰) لہ بہر فرمودہ کہی (زَيْدُ بْنُ أَرْقَمٍ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فرمودی: (( كُنَّا نَتَكَلَّمُ فِي الصَّلَاةِ ، يُكَلِّمُ الرَّجُلُ صَاحِبَهُ وَهُوَ إِلَى جَنْبِهِ فِي الصَّلَاةِ حَتَّى تَرْتَلُ ﴿ وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴾ (البقرة: ۲۳۸) فَأَمَرْنَا بِالسُّكُوتِ ، وَنَهَيْنَا عَنِ الْكَلَامِ )) واتہ: ئیمہ لہ نویزدا قسہ مان لہ گہ لہ کدا دہ کرد ، لہ گہ لہ نہوہی پال (تہ نیشست) ماندا قسہ مان دہ کرد ، لہ نویزدا تا ئیہ تی: ﴿ وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴾ (البقرة: ۲۳۸) دا بہزی ئیتر فرمانان پی کرا بہ بی دہنگی ، وہ قہ دہغہی قسہ کردنمان لی کرا [ رواہ مسلم (۱/۲۸۲/۵۲۹) والبخاری (۱۲۰۰/۷۲۲/۳) بدون زیادہ اخیرہ (وَنَهَيْنَا عَنِ الْكَلَامِ) وغیرما ] .

وہ فرمودہ کہی (مُعَاوِيَةُ بْنُ الْحَكَمِ السَّلْمِي) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فرمودی (( ... قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ) : إِنْ هَذِهِ الصَّلَاةُ لَا يَصْلُحُ فِيهَا شَيْءٌ مِنْ كَلَامِ النَّاسِ

وه خواردن و خواردنه‌وه<sup>(۱۷۶)</sup>، وه پیکه‌نین<sup>(۱۷۷)</sup>، وه به جی نه‌هینانی مه‌رج (شرط)یک له مه‌رجه‌کانی نوێژ<sup>(۱۷۸)</sup>، وه به جی نه‌هینانی پایه (رُكُن)یک له پایه‌کانی نوێژ<sup>(۱۷۹)</sup>.

، إِنَّمَا هُوَ التَّسْبِيحُ وَالتَّكْبِيرُ وَقِرَاءَةُ الْقُرْآنِ (( واته: ... جا \_\_ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) \_\_ فرموی: ئەم نوێژه هیچ قسه کردنیکی خه‌لکی تێدا دروست نییه، به‌لکو ئەمه (سُبْحَانَ اللَّهِ)کردن و (اللَّهُ أَكْبَرُ)کردن و قورئان خوێندنه [رواه مسلم (۱/۲۸۱/۵۲۷)].

(۱۷۶) (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) ده‌فرمئ: زانایان یه‌ک‌پان له سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌وا هه‌ر یه‌ک‌یک خواردن بخوات و خواردنه‌وه بخواته‌وه له نوێژی فه‌رز دا به‌ قه‌سته‌وه، ئه‌وه ده‌بیئت نوێژه‌که‌ی دووباره بکاته‌وه [بیروانه‌ الاجماع (۴۰) لابن‌ المنذر].

وه هه‌روه‌ها جه‌ماوه‌ری زانایان ده‌لێن: له نوێژی سووننه‌تیشدا هه‌ر به‌تالی ده‌کاته‌وه، چونکه ئه‌وه‌ی فه‌رز به‌تال بکاته‌وه سووننه‌تیش به‌تال ده‌کاته‌وه.

(۱۷۷) وه هه‌روه‌ها (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) فرمویه‌تی: به‌هه‌مان شتیه‌و زانایان یه‌ک‌پان له سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ پیکه‌نین نوێژ به‌تال ده‌کاته‌وه.

ئیمامی (النَّوَوِي) ده‌فرمئ: ئەم یه‌ک‌پانی کردنه له سه‌ر ئه‌وه‌یه‌ کاتیک دوو پیتی پیکه‌نینه‌که ده‌ریکه‌وێت، ژۆریه‌ی زانایان فرموویانه: زه‌رده‌ خه‌نه نوێژ به‌تال ناکاته‌وه، وه نه‌گه‌ر پیکه‌نین ژۆری پێ هینا و نه‌یتوانی خۆی بگه‌ریت، ئه‌وه نوێژه‌که‌ی به‌تال نابیتته‌وه به‌ مه‌رجیک ژۆر نه‌بیئت [بیروانه‌ فقه‌ السنة (۱/۲۳۱)].

(۱۷۸) وه‌کو ده‌ست نوێژ و پوو له‌ قیبه‌له‌ کردن و ... چونکه نه‌کردنی هه‌ر مه‌رجیک، په‌رسته‌نه‌که‌ی پێ به‌تال ده‌بیئتته‌وه.

(۱۷۹) وه‌کو نیه‌ت و (رُكُوع) و (سُجُود) و ... چونکه نه‌کردنی هه‌ر پایه‌یه‌ک، ده‌بیئتته‌وه‌ی به‌تال بوونه‌وه‌ی په‌رسته‌نه‌که، جا نه‌گه‌ر به‌ قه‌سته‌وه بیئت ئه‌وه به‌تال ده‌بیئتته‌وه، وه نه‌گه‌ر به‌ قه‌ستیشه‌وه نه‌بیئت، ده‌بیئت هه‌ر بیکاته‌وه، با (سَلام)ی نوێژی دابیتته‌وه.

### دوو تیبینی:

تیبینی یه‌که‌م: چهند شتی‌ک له نوێژ دا هه‌لآله بگه‌ریت:

(أ) پێکردن له نوێژ دا، نه‌گه‌ر پێویست بوو، له به‌ر فرموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی زاری بیئت) که‌وا فرموی: (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي فِي الْبَيْتِ ، وَالْبَابُ عَلَيْهِ مَغْلُوقٌ ، فَجِلَّتْ فَاسْتَفْتَحَتْ فَمَشَى فَفَتَحَ لِي ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى مُصَلَّاهُ ، وَوَصَفَتْ أَنَّ الْبَابَ مُنْتَدِي بِقِرَاءَةِ الشَّاهِدِ ))

(فِي الْقِبْلَةِ) واتہ: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کو نوٹ دہ کر لہ مالدا ، وہ دہرگایشی لی داخرابو ، جا منیش ہاتم لہ دہرگامدا ، نہویش پئی کرد و بڑی کردمہ وہ ، پاشان کہ پایہ وہ بڑ شوینی نوٹزہ کہی . وہ وہ سفی دہرگاکہی کرد کہ وا پرو بہرہ و قبیلہ بو (رواہ ابو داؤد (۳/۱۹۰/۹۱۰) و الترمذی (۲/۵۶۶/۵۹۸) و النسائی (۳/۱۱۱) و ہر حدیث حسن بروانہ صحیح النسائی (۱۱۵۱) .

(ب) ہلگرتنی مندال لہ کاتی نوٹز دا ، لہ بہر فہرموودہ کہی (أَبِي قَتَادَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہ وا فہرموی: (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يُصَلِّي وَهُوَ حَامِلٌ أَمَامَةً بِنْتُ زَيْنَبٍ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ) وَلَأَبِي الْعَاصِ بْنِ الرَّبِيعِ ، فَإِذَا قَامَ حَمَلَهَا وَإِذَا سَجَدَ وَضَعَهَا )) واتہ: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کو نوٹز دہ کرد و (أَمَامَةً) کی کچی (زَيْنَب) کی کچی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کو (أَبُو الْعَاصِ بْنِ الرَّبِيعِ) کی ہلگرتبو ، جا نہگہر ہل بسایہ تہ وہ ہلیدہ گرت ، وہ نہگہر سوچدہی بہر دایہ دایدہ نا [ رواہ البخاری (۱/رقم/۵۱۶) ، مسلم (۱/۳۸۵/۵۴۳) و غیرما ] .

(ج) کوشتنی دوو پشک و مار لہ نوٹز دا ، لہ بہر فہرموودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) کہ وا فہرموی: (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَمَرَ بِقَتْلِ الْأَسْوَدَيْنِ فِي الصَّلَاةِ ، الْعَقْرَبِ وَالْحَيَّةِ )) واتہ: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کو فہرمانی کرد بہ کوشتنی دوو پشک کہ لہ نوٹز دا ، دوو پشک — کولازدم — و مار [ رواہ ابو داؤد و الترمذی (۱/رقم/۳۹۰) و ابن ماجہ (۱/رقم/۱۲۴۵) و ابن خزیمہ (۲/۴۱/۸۶۹) و ہر حدیث صحیح بروانہ صحیح أبي داؤد (۸۵۴) و صحیح ابن ماجہ (۱۰۲۹) و صحیح الجامع (۱۱۴۷) ] .

(د) تف کردنہ ناو دہسپ یان جل و بہرگ لہ نوٹز دا ، لہ بہر فہرموودہ کہی (جَابِرِ) (خوای لی رازی بیئت) کہ وا فہرموی: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کو فہرموی (( إِنْ أَحَدَكُمْ إِذَا قَامَ يُصَلِّي فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَبْلَ وَجْهِهِ ، فَلَا يَبْصُقَنَّ قَبْلَ وَجْهِهِ وَلَا عَنْ يَمِينِهِ ، وَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ تَحْتَ رِجْلِهِ الْيُسْرَى ، فَإِنْ عَجَلَتْ بِهِ بَادِرَةٌ فَلْيَقْلِبْ بِثَوْبِهِ هَكَذَا ، ثُمَّ طَوَى ثَوْبَهُ بَعْضَهُ عَلَى بَعْضٍ )) واتہ: نہگہر بہر کیکتان ہستا نوٹز بکات ، نہوہ خوای گہوزہ پرو بہرہ و پرو بہتی ، جا با تف پرو بہرہ و بہرہ می خوی نہکات ، وہ بہ لای پاستیشیدا نہیکات ، وہ با بہ لای چہ پیدا تف بکات ، بڑ زیر پئی چہ پی ، جا نہگہر پہلہ پی نڈری پی ہینا ، نہوہ با وا بکات ، جا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کو جل و بہرگ کہی دابہسہر یہ کدا [ رواہ مسلم (۴/۲۳۰۳/۳۰۰۸) و ابو داؤد (۱/رقم/۴۷۷) ] .

(هـ) وہ لام دانہ وہی (سَلَام) بہ نامازہ کردن بہ دہست ، نہگہر کہ سیک (سَلَام) کی لی کرد ، لہ بہر فہرموودہ کہی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی رازی بیئت) کہ وا فہرموی: (( خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى قَبَاءٍ يُصَلِّي فِيهِ ، فَجَاءَهُ الْأَنْصَارُ فَسَلَّمُوا عَلَيْهِ وَهُوَ يُصَلِّي ، قَالَ:

فَقُلْتُ لِبِلَالٍ: كَيْفَ رَأَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَرُدُّ عَلَيْهِمْ حِينَ كَانُوا يُسَلِّمُونَ عَلَيْهِ وَهُوَ يُصَلِّي؟ قَالَ: يَقُولُ هَكَذَا، وَيَسْطُ كَفَّهُ وَيَسْطُ جَعْفَرُ بْنُ عَوْنٍ كَفَّهُ، وَجَعَلَ بَطْنَهُ أَسْفَلَ، وَجَعَلَ ظَهْرَهُ إِلَى فَوْقٍ)) واتہ: پیغمبر ہی خوا (ﷺ) دہرچو بو مزگوتی (قُباء) نوہیژی پی کردن، جا ہندیک لہ (انصار) یکان ہاتن بو لای و (سلام) یان لی کردنہ ویش نوہیژی دہکرد، فرموی: بہ (بلال) م ووت: چون بینیت پیغمبر ہی خوا (ﷺ) وہ لای دانہوہ، کاتیک کہ (سلام) یان لی کردنہ وئو نوہیژی دہکرد؟ فرموی: ناوای دہکرد، وہ دہستی کردہوہ، وہ (جَعْفَرُ بْنُ عَوْنٍ) — کہ یہ کییکہ لہ وانہی فرمودہ کہ دہگیرنہوہ — دہستی کردہوہ، وہ ناوی دہستی کردہ ژرہوہ، وہ بانہ دہستیشی کردہ سہرہوہ [ رواہ ابو داود (۱/رقم/۹۲۷) وهو حدیث صحیح برواہ صحیح ابی داود (۸۲۰) ] .

(و) (سُبْحَانَ اللَّهِ) کردن بو پیانو، وہ چہ پلہ لیدان — بہوہی دہستی راستی بدات بہ سہر پشتی دہستی چہ پیدا — بو نافرہت، نہ گہر پیش نوہیژ (امام) ہلہ یہ کی کرد لہ نوہیژ دا، بو ناگادار کردنہوہی لہ ہلہ کہی، لہ بہر فرمودہ کہی (سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغمبر ہی خوا (ﷺ) فرموی: ((... يَا أَيُّهَا النَّاسُ مَا لَكُمْ حِينَ تَأْبِكُمْ شَيْءٌ فِي الصَّلَاةِ أَخَذْتُمْ فِي التَّصْفِيقِ، إِنَّمَا التَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ، مَنْ نَابَهُ شَيْءٌ فِي صَلَاتِهِ فَلْيَقُلْ سُبْحَانَ اللَّهِ...)) واتہ: ... نہی خہ لکینہ، نہوہ چیتانہ نہ گہر بتانہویژ ناگاداری پیشوا بکہ نہوہ بہ شتیک چہ پلہ لی دہدن، چہ پلہ لی دان تاییہ تہ بہ نافرہتہوہ، جا نہ گہر یہ کییکہ ویستی ناگاداری شتیک بکاتہوہ لہ نوہیژ دا، نہوہ با بلیت (سُبْحَانَ اللَّهِ) ... [ رواہ البخاری (۲/رقم/۱۲۳۴) و مسلم (۱/۲۱۶/۴۲۷) و غیرما ] .

(ز) راست کردنہوہی ہلہی پیش نوہیژ (امام) لہ قورٹان خویندندا، لہ بہر فرمودہ کہی (ابنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیت) کہوا فرموی ((أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) صَلَّى صَلَاةً فَقَرَأَ فِيهَا فَلَيْسَ عَلَيْهِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ قَالَ لِأَبِي: أَصَلَيْتَ مَعَنَا؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَمَا مَنَعَكَ؟)) واتہ: پیغمبر ہی خوا (ﷺ) نوہیژکی کرد، جا کاتیک کہ قورٹانی تیدا خویند لی تیک چو، جا کہ لہ نوہیژ کہ بویہوہ، بہ (أَبِي) فرموی: نایہ لہ گہ لماندا نوہیژ کرد؟ نہوہیژ ووتی: بہ لی . فرموی: نہی چی قہدہغہی لی کردی کہوا یادم بخیتہوہ؟ [ رواہ ابو داود (۱/رقم/۹۰۷) وهو حدیث صحیح برواہ صحیح ابی داود (۸۰۳) ] .

(ح) قدهغه کردنی که سیک بیهویت به بهر ده‌میدا تیپه‌پریت ، له بهر فرموده‌که‌ی (أبو سعید) (خوای لی پازی بیت) که‌وا فرموی: بیستم پیغه‌مب‌ری خوا (ﷺ) فرموی (( إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ إِلَى شَيْءٍ يَسْتُرُهُ مِنَ النَّاسِ ، فَأَرَادَ أَحَدٌ أَنْ يَجْتَازَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ فَلْيَدْفَعْ فِي نَحْرِهِ فَإِنَّ أَبِي فَلْيَقَاتِلْهُ فَإِنَّمَا هُوَ شَيْطَانٌ )) واته: نه‌گر به‌کیکتان نویدی کرد وه شتیک ستری ده‌کرد له خه‌لکی ، جا نه‌گر به‌کیک ویستی به بهر ده‌میدا تیپه‌پریت ، نه‌وه پال بنیت به سینگیوه وانه‌می‌لی تیپه‌پر بیت ، جا نه‌گر هر نه‌گر پایه‌وه نه‌وه له که‌لیدا بجه‌نگیت ، چونکه نه‌وه شه‌یتانه [رواه مسلم (۱/۳۶۷/۵۰۰)].

(ط) گریان له نوید دا ، له بهر فرموده‌که‌ی (علی) (خوای لی پازی بیت) که‌وا فرموی (( مَا كَانَ فِينَا فَارِسٌ يَوْمَ بَدْرٍ غَيْرَ الْمَقْدَادِ ، وَلَقَدْ رَأَيْنَا وَمَا فِينَا إِلَّا نَائِمٌ ، إِلَّا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ) تَحْتَ شَجَرَةٍ يُصَلِّي وَيَبْكِي حَتَّى أَصْبَحَ )) واته: له پوژی (بدر) سوارمان تیدا نه‌بوو جگه له (مقداد) ، وه له‌وه‌وه‌دا که‌سمانت نه‌ده‌بینی (نیلا) خه‌وتوو بوو جگه له پیغه‌مب‌ری خوا (ﷺ) نه‌بیت ، له ژیر داره‌که‌دا نویدی ده‌کرد و ده‌گریا تا پوژ بوویه [رواه احمد (۲۱/۳۶/۲۲۵) و ابن خزيمة (۲/۵۲/۸۹۹) و اسناده صحیح برواه الوجیز فی فقه السنة و الکتاب العزیز (۱۰۳)].

وه فرموده‌که‌ی (مُطَرِّفُ عَنْ أَبِيهِ) (خوای لی پازی بیت) که‌وا فرموی (( رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ) يُصَلِّي وَفِي صَدْرِهِ أَرِيضٌ كَأَرِيضِ الرَّحَى (الْمَرْجَلِ) مِنَ الْبُكَاءِ ﷺ )) واته: بینیم پیغه‌مب‌ری خوا (ﷺ) نویدی ده‌کرد ، وه له سینگیدا گیزه‌به‌ک ده‌هات وه‌کو گیزه‌ی قازان کاتیک دپته کول ، له گریاندا (ﷺ) [رواه ابو داود (۱/رقم/۹۰۴) و النسائی رقم (۱۲۱۳) و هو حدیث صحیح برواه المشکاة (۱۰۰۰) و صحیح ابی داود (۸۴۰) و صحیح النسائی (۱۱۵۶)].

(ی) لا کردنه‌وه له نوید دا له بهر پیوستی ، له بهر فرموده‌که‌ی (جابر) (خوای لی پازی بیت) که‌وا فرموی (( إِشْتَكَى رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ) فَصَلَّيْنَا وَرَاءَهُ وَهُوَ قَاعِدٌ ، فَالْتَفَتَ إِلَيْنَا فَرَأَانَا قِيَامًا فَأَشَارَ إِلَيْنَا فَقَعَدْنَا )) واته: پیغه‌مب‌ری خوا (ﷺ) پوژیکان نه‌خوش بوو ، جا نئمه له پشتیوه به پیوه نوژمان ده‌کرد ، وه نه‌وه به دانیشتنه‌وه پیش نویدی بو ده‌کردین ، جا لای کرده‌وه لای نئمه‌وه بینی نئمه‌وه پاره‌ستاوین ، جا ناماژه‌ی بو کردین که‌وا دانیشین ، جا نئمه‌یش دانیشتمین [رواه مسلم (۱/۴۱۳/۴۰۹) و ابو داود (۲/رقم/۵۸۸) و النسائی (۲/۹) و هو حدیث صحیح برواه صحیح النسائی للألبانی (۱۱۴۵)].

بہ لآم نگہر پیوست نہ بوئو و ہواہ باش نییہ ، لہ بہر فرمودہ کہی (عائشہ) (خوای لی پازی بیت) کہوا فرموی : پرسیارم لہ پیغمبری خوا (ﷺ) کرد لہ بارہی لآ کردنہ و ہ لہ نوٹز دا ، جا نویش فرموی (( هُوَ إِخْتِلَاسٌ يَخْتَلِسُهُ الشَّيْطَانُ مِنْ صَلَاةِ الْعَبْدِ )) واتہ : دزیہ کہ شہیتان لہ نوٹزی بہندہ دەیدزی [ رواہ البخاری (۲/رقم/۷۰۱) ایسی دلود (رقم/۹۱) وغیرما ] .

تیبینی دوہم : ئوہی لہ نوٹز دا باش نییہ بکریت :

(أ) جولاندنہ و ہ بہ بی پیوستی ، لہ بہر فرمودہ کہی (مُعِيقِب) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغمبری خوا (ﷺ) لہ بارہی پیاویکہ و ہ خوئی شوینی سوجدہ کہی خوئی چاک بکات فرموی : (( إِنْ كُنْتَ فَاعِلًا فَوَاحِدَةً )) واتہ : نگہر ہر کردت ، ئوہ یہک جار بیکہ [ رواہ البخاری (۲/رقم/۱۲۰۷) ومسلم (۱/۲۸۸/۵۴۶) واصحاب السنن ] .

(ب) تہ ماشا کردنی شتیکی سہرنج پاکیش ، لہ بہر فرمودہ کہی (عائشہ) (خوای لی پازی بیت) کہوا فرموی : پیغمبری خوا (ﷺ) بہ پؤشاکیکی (خَمِيصَه) و ہ نوٹزی کرد کہ ختی رنکا و رہنگی پیوہ بو ، جا فرموی : (( شَعَلْتَنِي اَعْلَامُ هَذِهِ ، اِذْهَبُوا بِهَا اِلَى اَبِي جَهْمٍ ، وَاَنْتَوْنِي بِاَنْبِجَانِيهِ )) واتہ : رہنگا و رہنگی ئہمہ سہر قالی کردم ، بیبہنہ و ہ بؤ (أَبُو جَهْمٍ) و (أَنْبِجَانِيَهُ) کہ کیم بؤ بیئن [ رواہ البخاری (۲/رقم/۷۰۲) ومسلم (۱/۱۸۲/۹۰۱) وغیرما ] . (أَنْبِجَانِيَهُ) : پؤشاکیکی ئہستورہ ، ختی رنکا و رہنگی تیدا نییہ .

(ج) باویشک دان ، لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : (( التَّنَاوُبُ فِي الصَّلَاةِ مِنَ الشَّيْطَانِ ، فَإِذَا تَنَاءَبَ أَحَدُكُمْ فَلْيَكْظُمْ مَا اسْتَطَاعَ )) واتہ : باویشک دان لہ نوٹز دا لہ شہیتانہ و ہ یہ ، جا نگہر یہ کیکتان باویشکی ہات ، با قوتی بداتہ و ہ تا دەتوانیئت [ رواہ الترمذی (۱/۲۳۰/۳۶۸) و ابن خزیمہ (۲/۶۱/۹۲) وغیرما و ہو حدیث صحیح بروانہ صحیح الجامع (۲۰۱۲) ] .

(د) تف کردن روو بہرہ و قبیلہ یان بہرہ و لای راست ، لہ بہر فرمودہ کہی (جَابِر) (خوای لی پازی بیت) بروانہ : تیبینی یہ کہم ، لقی (د) .

(ه) پہنجہ کردنہ ناو یہ کتریدا ، لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : (( إِذَا تَوَضَّأَ أَحَدُكُمْ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ كَانَ فِي صَلَاةٍ حَتَّى يَرْجِعَ ، فَلَا يَقْلُ هَكَذَا ( وَشَبَّكَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ ) )) واتہ : نگہر یہ کیکتان دەست نوٹزی گرت لہ مالہ و ہ ، پاشان پؤیشت بؤ مرگہوت ، ئوہ لہ نوٹز دایہ تا دہگہ پرتہ و ہ \_\_ بہ نوٹز دەنوسریت \_\_ ، جا با و ہ نکات (پہنجہکانی کردہ ناو یہ کدا) [ رواہ الحاكم (۱/۲۰۶) و ہو حدیث صحیح بروانہ صحیح الجامع (۴۴۵) و السلسلة الصحيحة للألبانی (۱۲۹۴) ] .

## ( سُجُودِیْ هَلْہَہْ کَرْدَن ) ( سُجُودِ السَّهْوِ )

(سُجُودِیْ هَلْہَہْ کَرْدَن دُوو (سُجُودِ) ه<sup>(۱۸۰)</sup>) ، پیش (سَلَام) دانہ وه دہ بریت - پاش تہ او و کردنی (تَحْیَات) خویندن - نہ گہر له نویژہ کہ دا کہ م و کورتی هہ بوو<sup>(۱۸۱)</sup> ، یان گومانئ هہ بوو و یہ کلایی نہ بوہ وه له گومانہ کہ یدا<sup>(۱۸۲)</sup> ،

(۱۸۰) له ہر ہو فہ موودہ کہی (تَوْبَان) (خوای لِ رازی بیّت) کہ وا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہ رموی: (( لِكُلِّ سَهْوٍ سَجْدَتَانِ )) و اتہ: بَرِّ هَمُوو هَلْہَہْ کَرْدَنِکْ \_ له نوژڈا \_ دُوو (سُجُودِ) دہ بریت [رواہ ابو داؤد (۱۰۲۵/۳۵۷/۳) و ابن ماجہ (۱۲۱۹/۳۸۵/۱) و مو حدیث حسن ، بروانہ صحیح ابی داؤد (۹۱۷)].

(۱۸۱) له ہر فہ موودہ کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ بُحَيْنَةَ) (خوای لِ رازی بیّت) کہ وا فہ رموی: (( صَلَّى لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) رَكَعَتَيْنِ مِنْ بَعْضِ الصَّلَوَاتِ ، ثُمَّ قَامَ فَلَمْ يَجْلِسْ ، فَقَامَ النَّاسُ مَعَهُ ، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ وَنَظَرْنَا تَسْلِيمَهُ كَبَّرَ قَبْلَ التَّسْلِيمِ فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ وَهُوَ جَالِسٌ ، ثُمَّ سَلَّمَ )) و اتہ: له ہر ندیک نوژڈہ کاندہ پیغہ مہری خوا (ﷺ) له دُووہ ړکاتدا هہ لساہ وه و تہ حیاتی یہ کہ می نہ خویند ، جا کہ نوژڈہ کہی تہ او کرد ، چا وہ پوانی دانہ وهی بوین ، (اللَّهِ اَكْبَرُ) ی کرد و دُوو (سُجُودِ) ی هَلْہَہْ کَرْدَنی برد ، پاشان (سَلَامِ) ی داہ وه [رواہ البخاری (۱۲۲۴/۹۲/۳) و مسلم (۵۷۰/۳۹۹/۱)].

(۱۸۲) له ہر فہ موودہ کہی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ) (خوای لِ رازی بیّت) کہ وا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہ رموی: (( إِذَا شَكَ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلَمْ يَدْرِ كَمْ صَلَّى ؟ ثَلَاثًا أَمْ أَرْبَعًا ؟ فَلْيُطْرَحِ الشُّكُّ وَيُبَيِّنْ عَلَى مَا اسْتَيْقَنَ . ثُمَّ يَسْجُدُ سَجْدَتَيْنِ قَبْلَ أَنْ يُسَلَّمَ . فَإِنْ كَانَ صَلَّى خَمْسًا ، شَفَعْنَ لَهُ صَلَاتَهُ ، وَإِنْ كَانَ صَلَّى تَمَامًا لِأَرْبَعٍ ، كَانَتْهَا تَرْغِيمًا لِلشَّيْطَانِ )) و اتہ: نہ گہر یہ کیکتان کہ وتنہ گومانہ وه له نوژڈہ کہ یدا و نہ یزانی چہ ند ړکاتی کردوه ، سئ یان چوار ، نہ وه با گومان بخاتہ لاوه و نوژڈہ کہی بیبا بکات له سرہ نہ وه ندہی کہ دلنیاہ تیدا \_ کہ کہ مہ کہ یانہ \_ ، پاشان دُوو (سُجُودِ) بیبات پیش (سَلَامِ) دانہ وه ، جا نہ گہر پینچ ړکاتی کرد بیّت نہ وه نوژڈہ کہی بَرِّ جووت دہ کاتہ وه ، وه نہ گہر چواری تہ اویشی کرد بیّت نہ وه لووت شکاندنی شہیتانہ [رواہ مسلم (۵۷۱/۴۰۰/۱) و غیرہ].



وه پاش (سَلَام) دانه‌وه‌یش ده‌بریت ، نه‌گهر شتیکی زیاتری کردییت له نوێژه‌که‌یدا<sup>(۱۸۲)</sup> ، یان له گوماندا بووییت ، به‌لام یه‌کلابوه‌وه تیییدا<sup>(۱۸۴)</sup> ، جا (اللهُ اکْبَرُ) ی بۆ ده‌کریت و (سَلَام) یش ده‌دریته‌وه<sup>(۱۸۵)</sup> .

(۱۸۲) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُاللهِ بْنِ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بییت) که‌وا فه‌رموی: (( اَنَّ رَسُوْلَ اللهِ ﷺ صَلَّى الظُّهْرَ حَمْسًا ، فَقِيلَ لَهُ: اَزِيدْ فِي الصَّلَاةِ ؟ فَقَالَ: وَمَا ذَاكَ ؟ قَالَ: صَلَّيْتُ حَمْسًا ، فَسَجَدَ سَجْدَتَيْنِ بَعْدَمَا سَلِمَ )) واته: پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پینچ پکاتی کرد له نوێژی نیوه‌پۆدا ، جا پئی ووترا: ئایه نوێژ زیادی کرده ؟ نه‌ویش فه‌رموی: چی پووی داوه ؟ ووتیان: پینچ پکات کرده ، جا دوو (سُجُود) ی برد پاش (سَلَام) دانه‌وه [رواه البخاری (۱۲۲۶/۹۲/۳) ومسلم (۵۷۲/۴۰۱/۱)].

(۱۸۴) هه‌ر له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُاللهِ بْنِ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بییت) که‌وا پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( .. وَإِذَا شَكَ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ فَلْيُتَحَرَّ الصَّوَابَ ، فَلْيُتِمَّ عَلَيْهِ ثُمَّ لِيَسْلَمْ ، ثُمَّ يَسْجُدْ سَجْدَتَيْنِ )) واته: وه نه‌گه‌ریه‌کیکتان که‌وته گومانه‌وه له نوێژه‌که‌یدا ، نه‌وه با هه‌ولیدا راستیه‌که‌ی بزانییت ، پاشان له سه‌ر نه‌وه نوێژه‌که‌ی بینا بکات ، پاشان (سَلَام) بداته‌وه ، دوا‌ی نه‌وه‌یش دوو (سُجُود) بیات [رواه البخاری (۴۰۱/۵۰۲/۳) ومسلم (۵۷۲/۴۰۱/۱)].

(۱۸۵) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بییت) که‌وا فه‌رموی: (( صَلَّى النَّبِيُّ ﷺ إِحْدَى صَلَاتِي الْعِشِيِّ - قَالَ مُحَمَّدٌ: وَكَثُرَ ظَنِّي أَنَّهَا الْعَصْرُ - رَكَعَتَيْنِ ، ثُمَّ سَلِمَ ، ثُمَّ قَامَ إِلَى خَشْبَةِ فِي مُقَدِّمِ الْمَسْجِدِ فَوَضَعَ يَدَهُ عَلَيْهَا ، وَفِيهِمْ أَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا فَهَابَا أَنْ يُكَلِّمَاهُ ، وَخَرَجَ سَرْعَانَ النَّاسِ ، فَقَالُوا: أَقْصَرْتَ الصَّلَاةَ ؟ وَرَجُلٌ يَدْعُوهُ رَسُوْلُ اللهِ ﷺ) دُو الْيَدَيْنِ ، فَقَالَ: أَنْسَيْتَ أَمْ قَصُرْتَ ؟ فَقَالَ: لَمْ أَنْسَ وَكَمْ تَقْصُرُ ، فَقَالَ: بَلَى قَدْ نَسَيْتَ . فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ثُمَّ سَلِمَ ، ثُمَّ كَبَّرَ فَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ فَكَبَّرَ ، ثُمَّ وَضَعَ رَأْسَهُ فَكَبَّرَ فَسَجَدَ مِثْلَ سُجُودِهِ أَوْ أَطْوَلَ ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَكَبَّرَ )) واته: پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) یه‌کیک له دوو نوێژه‌که‌ی (عِشِيِّ) پئی کردین (که نیوه‌پۆ و عسه‌ره) - (إِبْنُ سَيْرِيْنٍ) فه‌رموی: وه زۆریه‌ی گومانم بۆ عسه‌ر ده‌چییت - جا دوو پکاتی پئی کردین ، پاشان (سَلَام) ی دایه‌وه و هه‌ستا بۆ لای دارێک که له ناو مرگه‌وتدا به‌ درێژی دانرا‌بوو ، جا ده‌ستی خسته‌ سه‌ری ، وه (أَبُو بَكْرٍ) و (عُمَرُ) یش (خوایان لی رازی بییت) له ناو خه‌لکه‌که‌دا بوون ، به‌لام له هه‌بیه‌تدا

وہ نگہ پینش نویژ (إمام) (سُجُود) ی ھەلە کردنی برد ، دەبیئت شوین کە وتوان (مَامُومِین) یش لە گەلیدا ببین (۱۸۶).

نەیاننوانی قسە ی لە گەلدا بکن ، وە خەلکە کە بە پەلە لە مزگەوت چووونە دەرەوہ ، جا ووتیان : ئایە نویژ کورت بوەتەوہ ؟ وە پیاویک ھەبوو پیغەمبەری خوا (ﷺ) پیئ دەووت : (نُؤَالِدِیْن) ، ووتی : ئە ی پیغەمبەری خَوا ، ئایا لە یادت چوو یان نویژ کورت بوەتەوہ ؟ ئەویش فەرمووی : نە لە یادم چوو و نە کورتیش بوەتەوہ ، جا ووتی : بەلێ لە بیرت چوو ، جا دوو پکاتی کرد و پاشان (سَلَام) ی دایەوہ ، دوا ی ئەوہ (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی کرد و (سُجُود) یکی وە ک ئەوہ ی پینشی برد یان درێژ تر ، پاشان سەری بەرز کردەوہ و (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی کرد ، پاشان (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی کرد و (سُجُود) یکی تری برد وەکو ئەوی تریان درێژ تر ، پاشان سەری بەرز کردەوہ و (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی کرد [رواه البخاری (۱۲۲۸/۹۸/۲) ومسلم (۵۷۲/۴۰۲/۱) وغيرهما وفي رواية لمسلم (۵۷۴/۴۰۴/۱) وغيره عن (عُمَرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ) انه قال: (( .. وَسَلَّمَ )) واته: .. پاشان (سَلَام) یشی دایەوہ].

(۱۸۶) لە بەر فەرموودە کە ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُحَيْتَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کە لە (پ ۱۸۱) دا ھیناومانەوہ ، کە لە ھەندیک ریوایەتیدا ھاتووە کە وا فەرمووی : (( .. وَسَجَدَهُمَا النَّاسُ مَعَهُ .. )) واتە: .. وە خەلکیش لە گەل پیغەمبەردا چووونە (سُجُود) دا .. [وهی رواية صحیحة بېوانە صحیح الترمذی (۳۲۰/۱۲۳/۱)].

وہ لە بەر فەرموودە کە ی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کە وا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : (( إِنَّمَا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ ، فَلَا تَحْتَلِفُوا عَلَيْهِ ، .. وَإِذَا سَجَدَ فَاسْجُدُوا .. )) واتە: پینشەوا دانراوہ بۆ ئەوہ ی ببیئتە سەر مەشق بۆ شوین کە وتوان بۆیە جیاوازی لە گەلدا مەکن .. وە ئەگەر چووہ (سُجُود) دا ، ئیوہش بچن بە (سُجُود) دا .. [رواه البخاری (۷۲۲/۲۰۸/۲) ومسلم (۴۱۴/۳۰۹/۱)]. وە تەواوی ئەم فەرموودە یە لە (پ ۲۰۳) دا دەھینینەوہ ، (إِنْشَاءَ اللَّهِ) ، دەتوانیت لە ویشدا تەماشای بکەیت .

## (سُجُودِ) ی قورئان خویندن

### (سُجُودِ التَّلَاوَةِ)

له قورئاندا له چوارده شویندا ، باسی (سُجُودِ) بردنی تیدا کراوه <sup>(۱۸۷)</sup>، سونته لهو چوارده شویندها (سُجُودِ) ی تیدا بریت <sup>(۱۸۸)</sup>، وه شیوه که یشی تهنه یه (سُجُودِ) به بی (سَلَامِ) دانه وه ، وه تیدا زیگری (سُجُودِ) ی قورئان خویندن ده خوینریت <sup>(۱۸۹)</sup>.

(۱۸۷) نه چوارده شویتنه له قورئاندا نه مانن : (الأعراف : ۲۰۶) ، (الرعد : ۱۵) ، (النحل : ۴۹) ، (الإسراء : ۱۰۷) ، (مریم : ۵۸) ، (الحج : ۱۸) ، (الفرقان : ۶۰) ، (النمل : ۲۵) ، (السجدة : ۱۵) ، (ص : ۲۴) ، (فصلت : ۳۷) ، (النجم : ۶۲) ، (الانشقاق : ۲۱) ، (العلق : ۱۹) .

(۱۸۸) له بهر فرموده که ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) که وا فرمودی : (( أن النَّبِيَّ ﷺ قَرَأَ سُورَةَ النَّجْمِ فَسَجَدَ بِهَا .. )) واته : پیغمبری خوا (ﷺ) سوره تی (النجم) ی خوینده وه (سُجُودِ) ی تیدا برد .. [رواه البخاری (۱۰۷۲/۵۵۲/۲) ومسلم (۵۷۶/۴۰۰/۱) وغیرما].

به لام ، (زید بن ثابت) (خوای لی رازی بیت) فرمودی : (( قَرَأْتُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَالنَّجْمَ ، فَلَمْ يَسْجُدْ فِيهَا )) واته : سوره تی (النجم) م بو پیغمبری خوا (ﷺ) خوینده وه (سُجُودِ) ی تیدا نه برد [رواه البخاری (۱۰۷۲/۵۵۴/۲) ومسلم (۵۷۷/۴۰۶/۱) وغیرما].

بویه (ابن حزم) ده فرمئ : (سُجُودِ) ی قورئان خویندن فرز نییه ، به لکو (فضل) ه ، وه (سُجُودِ) ی بو ده بریت له نوژی فرز و سونته تدا ، وه له همو کاته کانی تریشدا بیجگه له نوژده کانیس ، وه له کاتی خور هلات وخور تاوا بوونیشدا ، وه له کاتی وه ستانیشیدا له ناوه راستی ناسماندا ، پوه به رهو قبیله بیت ، یان به رهو قبیله نه بیت ، به دست نوژده بیت ، یان به بی دست نوژی بیت [یرواه المعنی (۱۰۶/۵) لابن حزم].

(۱۸۹) له بهر فرموده که ی (عائشة) (خوای لی رازی بیت) که وا فرمودی : (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ فِي سُجُودِ الْقُرْآنِ بِاللَّيْلِ يَقُولُ فِي السَّجْدَةِ مِرَارًا: سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ )) واته : پیغمبری خوا (ﷺ) له (سُجُودِ) ی قورئان خویندندا له شه واندا له هر (سُجُودِ) یکدا چند جارتک ده یفرمود:

## (سُجُودِی سُوپاس کردنی خوا سُجُودِ الشُّکْرِ)

وه هروهها (سُجُودِی سُوپاس کردن (شُکْر) ، یهک (سُجُودِی ه به بی  
(سَلَام) (۱۹۰).

سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ [رواه أبو داود (۱۴۰۷/۲۸۹/۴) والترمذی (۵۷۷/۴۷/۵) والنسائی (۲۲۲/۲) وفي رواية الحاكم ﴿ فَبَارِكْ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴾ وهو حديث صحيح بروهه صحیح ابی داود (۱۷۵۵)].

وه له به رفه رموده که ی (علی) (خوای لی رازی بیئت) که وا فه رموی: (( أَنْ النَّبِيِّ ﷺ ) كَانَ إِذَا سَجَدَ قَالَ: (( اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَلَكَ أَسْلَمْتُ ، أَنْتَ رَبِّي ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي شَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ )) واته: پیغه مبری خوا (ﷺ) کاتیک (سُجُودِی) بپردایه ده یغه رموی: (( اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ وَبِكَ آمَنْتُ وَلَكَ أَسْلَمْتُ ، أَنْتَ رَبِّي ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي شَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ )) [رواه مسلم (۷۷۱/۵۲۴/۱) وابن ماجه (۱۰۵۴/۳۳۵/۱) وأبو داود (۷۴۶/۴۶۲/۲) وغيرهم].

(۱۹۰) سوننه ته کاتیک یه کیک مزده یه کی پی ده دریت (سُجُودِی) سُوپاس کردن بیات بق خوای په روه رنگاری ، له به رفه رموده که ی (أَبُو بَكْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فه رموی: (( أَنْ النَّبِيِّ ﷺ ) كَانَ إِذَا آتَاهُ أَمْرٌ يَسْرُهُ أَوْ يَسْرُ بِهِ ، حَرَّ سَاجِدًا ، شُكْرًا لِلَّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى )) واته: پیغه مبری خوا (ﷺ) کاتیک هه وایکی دلخوشگری پی بگه شتایه (سجود) شوگری ده برد بق خوای گه وره [رواه ابو داود (۲۷۰۷/۴۶۲/۲) والترمذی (۲/۱۶۲۶) وابن ماجه (۱۳۹۴/۴۴۶/۱) وهذا لفظ ، وهو حديث حسن برواه الإرواه (۴۷۴) وصحيح أبی داود (۲۴۷۹) وصحيح سنن ابن ماجه (۱۱۴۳)].

وه فه رموده که ی (أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فه رموی: (( أَنْ النَّبِيِّ ﷺ ) بُشِّرَ بِحَاجَةٍ ، فَحَرَّ سَاجِدًا )) واته: پیغه مبری خوا (ﷺ) مزده یه کی پیویستیان پیندا ، جا چوه (سُجُودِی) دا [رواه ابن ماجه (۱۳۹۲/۴۴۶/۱) وهو حديث حسن برواه الإرواه (۲۲۷-۲۲۸) وصحيح ابن ماجه (۱۱۴۱)].

وه (أَثْر) هکه ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ) (خوایان لی رازی بیئت) له باوکیوه که وا فه رموی: (( لَمَّا تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ حَرَّ سَاجِدًا )) واته: کاتیک خوای گه وره لی خوش بوو چوه (سُجُودِی) دا بق خوای گه وره [رواه أبو داود وابن ماجه (۱۳۹۲/۴۴۶/۱) وهو اثر صحيح ، برواه الإرواه (۴۷۷) وصحيح أبی داود (۲۴۷۹) وصحيح ابن ماجه (۱۱۴۳)].

## نوٹری بہ کومل کردن (صلاة الجماعة)

پیوست (واجب) له سر هموو نیریکی پیگه یشتوو کهوا پینج فہرزہ  
نوٹرہ کانی بہ کومل بکات (۱۹۱)،

(۱۹۱) له برئو هموو فرمودانه ای که فرمان بہ نوٹری کومل ده کن ، وہ  
ہرہ شہ لو کہ سانه ده کن کہ کم ترخمی تیدا ده کن ، لو فرمودانه فرمودہ کہی  
(أبو هريرة) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی: (( وَالَّذِي نَفْسِي  
بِيَدِهِ ، لَقَدْ هَمَمْتُ أَنْ أَمُرَّ بِحَطْبٍ فَيُحَطَّبَ ، ثُمَّ أَمُرَّ بِالصَّلَاةِ فَيُؤْتَنَ لَهَا ، ثُمَّ أَمُرَّ رَجُلًا  
فَيَوْمُ النَّاسِ ، ثُمَّ أَخَالَفَ إِلَى رِجَالٍ فَأَحْرَقَ عَلَيْهِمْ بِيُوتَهُمْ .. )) واتہ: سویند بہ  
کہ سی کہ نفسی منی بہ دستہ بہ بیردا ہاتووہ کہوا فرمان بہ سوتہ منی بکم ،  
بوم کوبکرتتہ وہ ، پاشان فرمان بہ نوٹرہ بکم ، بانگی بؤ بدریت ، پاشان فرمان بہ  
پناویک بکم ، پیش نوٹری بؤ خالکی بکات ، پاشان دوا بکوم بؤ پناوانیک \_ کہ له نوٹری  
کومل دوا ده کن \_ مالہ کانیان بہ سردا بسوتینم .. [رواہ البخاری (۶۴۴/۱۲۵/۲) ومسلم (۴۵۱/۱)  
(۱۶۱) وغیرما].

وہ فرمودہ کہی تری (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی: (( أَتَى  
النَّبِيَّ (ﷺ) رَجُلٌ أَعْمَى فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِنَّهُ لَيْسَ لِي قَائِدٌ يَقُوذُنِي إِلَى  
الْمَسْجِدِ ، فَسَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ يُرَخَّصَ لَهُ فَيُصَلِّيَ فِي بَيْتِهِ ، فَرَخَّصَ لَهُ ، فَلَمَّا  
وَلَّى دَعَا ، فَقَالَ: هَلْ تَسْمَعُ الدُّعَاءَ بِالصَّلَاةِ؟ فَقَالَ: نَعَمْ ، قَالَ: فَأَجِبْ )) واتہ:  
پناویکی کویر ہاتہ خزمتی پیغمبری خوا (ﷺ) ووتی: نہی پیغمبری خوا من کہ سیکم  
نیہ دستم پابکیشیت بؤ مزگوت ، جا داوای له پیغمبری خوا (ﷺ) کرد کہوا  
پوخستہ تی بدات بؤ نہوی له مالی خزیدا نوٹرہ بکات ، جا پوخستہ تی پیدا ، جا کاتیک کہ  
بشتی ہل کرد ، پیغمبری خوا (ﷺ) بانگی کردہ وہ وپئی فرموی: نایا دنگی بانگ  
ہبیسیت؟ نہویش ووتی: بہ لی ، پیغمبری خوایش (ﷺ) فرموی: دەی وہ لامی  
دہرہ وہ \_ واتہ: دہ بیت ہر بیت بؤ نوٹری بہ کومل \_ [رواہ مسلم (۶۵۲/۴۵۲/۱) والنسائی  
(۱۰۹/۲)].

مه‌گەر (عذر) یکی شه‌ری بییت<sup>(۱۹۲)</sup> .

وه‌ فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بییت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( مَنْ سَمِعَ النَّدَاءَ فَلَمْ يَأْتِهِ ، فَلَا صَلَاةَ لَهُ إِلَّا مِنْ عُذْرٍ )) واته: هه‌ر که‌سیک ده‌نگی بانگ بیبسیت و وه‌لامی نه‌داته‌وه‌ و نه‌چیت بۆ نوێژی به‌ کۆمه‌ل ، نه‌وه‌ نوێژی نبیه مه‌گەر (عذر) هه‌ بییت [رواه ابن ماجه (۷۹۲/۲۶۰/۱) و الحاكم (۲۴۵/۱) و البيهقي (۱۷۴/۳) وهو حديث صحيح ، برواه صحيح ابن ماجه (۶۴۵)].

### تیبینی:

ئافه‌ره‌ تانیش دروسته‌ بچن بۆ مزگه‌وت به‌لام پاداشتی نوێژی مالی خوێان زۆر تره‌ ، له‌ وه‌ی بچن بۆ مزگه‌وت ، له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أُمُّ حُمَيْدِ السَّاعِدِيَّةِ) (خوای لی رازی بییت) ، که‌وا هاته‌ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و پهی ووت: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ... من پیم خۆشه‌ له‌ گه‌ل تۆدا نوێژ بکه‌م ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( قَدْ عَلِمْتُ أَنَّكَ تُحِبُّنِ الصَّلَاةَ مَعِيَ ، وَصَلَاتِكَ فِي بَيْتِكَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ صَلَاتِكَ فِي حُجْرَتِكَ ، وَصَلَاتِكَ فِي حُجْرَتِكَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ صَلَاتِكَ فِي دَارِكَ ، وَصَلَاتِكَ فِي دَارِكَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ صَلَاتِكَ فِي مَسْجِدِ قَوْمِكَ ، وَصَلَاتِكَ فِي مَسْجِدِ قَوْمِكَ خَيْرٌ لَكَ مِنْ صَلَاتِكَ فِي مَسْجِدِي )) واته: ده‌زانم تۆ پیت خۆشه‌ نوێژ له‌ گه‌ل مندا بکه‌یت ، ... وه‌ نوێژ کردنت له‌ زۆره‌که‌ی مالی خۆتدا باشتره‌ بۆت له‌ نوێژ کردنت له‌ مزگه‌وتی هۆزه‌که‌ی خۆتدا ، وه‌ نوێژ کردنت له‌ مزگه‌وتی هۆزه‌که‌ی خۆتدا باشتره‌ بۆت له‌ نوێژ کردنت له‌ مزگه‌وته‌که‌ی مندا [رواه احمد (۵/۱۹۸/۱۳۳۷) و ابن خزيمة (۱۶۸۹/۹۵/۳) وهو حديث حسن برواه الوجيز (ل ۱۲۵)].

(۱۹۲) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ی پیشوو (خوایان لی رازی بییت) ، بروانه (پ ۱۹۱).

وه‌ نه‌وه‌ (عذر) انه‌ی که‌ ده‌بنه‌ (عذر) بۆ ناماده‌ نه‌بوون له‌ نوێژی به‌ کۆمه‌لدا:

(۱) باران و سه‌رما ، له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی رازی بییت) که‌وا فه‌رموی: (( إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَأْمُرُ الْمُؤَدِّنَ إِذَا كَانَتْ لَيْلَةٌ ذَاتَ بَرْدٍ وَمَطَرٍ يَقُولُ أَلَا صَلُّوا فِي الرَّحَالِ )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتیک شه‌ویکی سارد و باران بوایه فه‌رمانی به‌ بانگده‌ر ده‌کرد که‌وا له‌ بانگه‌که‌یدا بلیت: نوێژ کانتان له‌ شوینی باره‌کانی خۆتاندا بکه‌ن [رواه البخاری (۶۶۶/۱۵۶/۲) و مسلم (۱۹۷/۴۸۴/۱) وغيرهما].

وہ ٹہو نوویژہ جی بہ جی دہبیٹ بہ دوو کہس ، یہ کیکیان پیٹشہوا (امام) بیٹ و ٹہوی تریشیان شوین کہو توو (مأموم) (۱۹۳)،

(۲) نامادہ بوونی خواردن ، له بہر فہرموودہ کہی (ابن عمر) (خوایان لی رازی بیٹ) کہوا پیٹغہ مہبری خوا (ﷺ) فہرمووی: (( إِذَا وَضِعَ عَشَاءُ أَحَدِكُمْ وَأَقْبَمَتِ الصَّلَاةُ فَأَبْدَأُوا بِالْعَشَاءِ ، وَلَا يَجْعَلْ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْهُ . وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ يُوَضِّعُ لَهُ الطَّعَامَ وَتَقَامُ الصَّلَاةُ فَلَا يَأْتِيهَا حَتَّى يَفْرُغَ ، وَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ قِرَاءَةَ الْإِمَامِ )) واتہ: ٹہگہر خواردنی یہ کیکیان نامادہ بوو بوو و نوویژ دابہ سترہ ، ٹہوہ دہست بہ خواردنہ کانتان بکہن ، وہ پہلہ مہکہن تا لٹی دہبنہ وہ . وہ (ابن عمر) خوئی خواردنی بو نامادہ دہکرا و نوویژیش دادہ بہ سترہ ، ٹہو نہ دہات تا له خواردنہ کہی دہبو یہ وہ ، وہ گوٹیشی له پیٹشہوا بوو کاتیٹ قورنانی دہ خویند [رواہ البخاری (۶۷۳/۱۵۹/۲) و مسلم (۴۵۹/۲۹۲/۱) بدون الزيادة الأخيرة].

(۳) تہنگاو بوون بہ میزو پیسی ، له بہر فہرموودہ کہی (عائشہ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا گوٹیشی له پیٹغہ مہبری خوا بوو (ﷺ) دہیفہرمووی: (( لَا صَلَاةَ بِحَضْرَةِ الطَّعَامِ ، وَلَا هُوَ يُدَافِعُ الْأَخْبَثَيْنِ )) واتہ: نوویژ کردن نیبہ له کاتی نامادہ بوونی خواردن وہ له کاتی تہنگاو بوون بہ میزو پیسی شدا [رواہ مسلم (۵۶۰/۲۹۲/۱) و ابو داؤد (۸۹/۱۶۰/۱)].

(۱۹۳) له بہر فہرموودہ کہی (مالک بن الحویث) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فہرمووی: من و ہاوریبہ کم ہاتینہ خزمت پیٹغہ مہبری خوا (ﷺ) ، جا کاتیٹ کہ ویستمان لای دہریجین و بگہرینہ وہ ، پیٹی فہرمووین: (( إِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَأَدْنَا وَأَقِيمَا ، ثُمَّ لِيَوْمَكُمَا أَكْبَرُكُمَا )) واتہ: ٹہگہر کاتی نوویژہات ، ٹہوہ بانگ بدہن و نوویژ دابہ سترہ ، وہ با گہورہ ترینی ہر دوکاتان پیٹش نوویژئی ٹہوی ترتان بکات [رواہ البخاری (۱/رقم/۶۵۸) و مسلم (۱/رقم/۱۷۴) و ابو داؤد (۱/رقم/۵۸۹) و بقية الجماعة في رواية لأحمد و مسلم: (( وَكَانَا مُتَقَارِبَيْنِ فِي الْقِرَاءَةِ )) واتہ: لهو کاتہدا ہر دووکیان له قورنان خویندندا نزیک یہک بوون و فی الروایة لابی داؤد (( وَكُنَّا يَوْمَئِذٍ مُتَقَارِبَيْنِ فِي الْعِلْمِ )) واتہ: لهو کاتہدا ہر دووکیان له زانیندا نزیک یہک بووین .

وہ له بہر فہرموودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیٹ) کہوا فہرمووی: (( نَمْتُ عِنْدَ مَيْمُونَةَ وَالنَّبِيِّ (ﷺ) عِنْدَهَا تِلْكَ اللَّيْلَةَ ، فَتَوَضَّأْتُ ثُمَّ قَامَ يُصَلِّي ، فَقُمْتُ عَنْ يَسَارِهِ ، فَأَخَذَنِي فَجَعَلَنِي عَنْ يَمِينِهِ . )) واتہ: شہوکیان لای مہیمونہ - خہوتم و پیٹغہ مہبری خوایش (ﷺ) ٹہو شہورہ لای ٹہو بوو ، جا دہست نوویژئی گرت ، پاشان ہستا نوویژئی کرد ، جا منیش ہستام لای چہ پیٹوہ و ہستام ، ٹہویش گرتمی و لای راستی خو یہ وہ داینام ... [رواہ البخاری (۱۹۱/۲) و مسلم (۱/۵۲۵/۲)].

وه پاداشتی نویژی به کومهل (جماعة) بیست و حوت (۲۷) نه وندهی نویژی تاك (منفرد) ه ، وه چند ژمارهی کومهله که زیاتر بیت نه وه پاداشته که هی زورتره <sup>(۱۹۴)</sup> ، وه دروستیشه که سیك له پشتی پیشه وایه که وه نویژ بکات له خوی پلهی نزمتر بیت <sup>(۱۹۵)</sup> ،

(۱۹۴) له بهر فرموده که هی (أَبِيُّ بَنُ كَعْبٍ) (خوای لی رازی بیت) که وا فرموی: ((صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الصُّبْحِ فَقَالَ: أَشَاهِدُ فَلَانَ؟ قَالُوا: لَا، قَالَ: أَشَاهِدُ فَلَانَ؟ قَالُوا: لَا، قَالَ: إِنَّ هَاتَيْنِ الصَّلَاتَيْنِ أَثْقَلُ الصَّلَوَاتِ عَلَى الْمُنَافِقِينَ، وَلَوْ تَعْلَمُونَ مَا فِيهَا لَأَتَيْنَاهُمَا وَلَوْ عَلَى الرُّكْبِ، وَإِنَّ الصَّفَّ الْأَوَّلَ عَلَى مِثْلِ صَفِّ الْمَلَائِكَةِ وَلَوْ عَلِمْتُمْ مَا فَضِيلَتُهُ لَأَبْتَدَرْتُمُوهُ، وَإِنَّ صَلَاةَ الرَّجُلِ مَعَ الرَّجُلِ أَرْكَى مِنْ صَلَاتِهِ وَحْدَهُ، وَصَلَاتُهُ مَعَ الرَّجُلَيْنِ أَرْكَى مِنْ صَلَاتِهِ مَعَ الرَّجُلِ، وَمَا كَثُرَ فَهُوَ أَحَبُّ إِلَيَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ)) واته: پوژدیک پیته مبهری خوا <sup>(ﷺ)</sup> نویژی به یانی پیس کردین و فرموی: نه وه فلان که س نامادهیه ؟ ووتیان: نه ، فرموی: نهی فلان که س نامادهیه ؟ ووتیان: نه ، فرموی: به پاستی نه م دو نویژه - عیسا و به یانی - گرانترین نویژن له سه دروپوه کان ، جا نه گهر ده زانن چی پاداشتیکی تیدایه ، نه وه بوی دین نه گهر به سکه خشکی وگا و لکیش بیت ، به پاستی ریزی به که م وه کو ریزی فریشته وایه ، وه نه گهر ده زانن چند پاداشتی زوره نه وه پیشه پکیتی بو ده کن ، وه نویژی که سیك له گه ل که سیکی تر دا چاکتره له نویژی خوی به تنها ، وه نویژیسی له گه ل دوو که سدا ، له و چاکتره له گه ل به کیکیدا بیکات ، وه چند زور تر بیت نه وه خوای گه وره پیس خوشره [رواه ابو داود (۱/۲۷۵/۵۵۴) والنسائی (۲/۸۴۳/۱۰۴) وابن ماجه (۱/رقم/۷۹۷) عن أبي هريرة مختصرا وهو حديث حسن بشواهد برواه الأرواء (۴۸۶) وصحيح ابن ماجه (۶۴۹) والأدلة الرضية (ل ۷۲)].

(۱۹۵) له بهر فرموده که هی: (المُعِيرَةُ بَنُ شُعْبَةَ) (خوای لی رازی بیت) که تیدایا فرموی: ((.. فَأَقْبَلْتُ مَعَهُ حَتَّى نَجِدَ النَّاسَ قَدْ قَدَّمُوا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ فَصَلَّى لَهُمْ ، فَأَذْرَكَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِحْدَى الرُّكْعَتَيْنِ ، فَصَلَّى مَعَ النَّاسِ الرُّكْعَةَ الْآخِرَةَ ، فَلَمَّا سَلَّمَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَتِمُّ صَلَاتَهُ ، فَأَفْرَعُ ذَلِكَ الْمُسْلِمِينَ ، فَأَكْثَرُوا التَّسْبِيحَ ، فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ ﷺ صَلَاتَهُ أَقْبَلَ عَلَيْهِمْ ثُمَّ قَالَ: أَحْسَنْتُمْ . أَوْ قَالَ: قَدْ أَحْبَبْتُمْ . يَعْبِطُهُمْ أَنْ صَلُّوا الصَّلَاةَ لِقَوِّهَا)) واته: جا له گه ل پیته مبهردا <sup>(ﷺ)</sup> که راینه وه ، خه لکی (عبد الرحمن بن عوف) یان پیس خستبوو



به لام با شتر وایه پیشه‌وا (امام) نویز چاکترینی نویز که ران بیت<sup>(۱۹۶)</sup>، وه هه‌روه‌ها دروسته پیاو به تهنه‌ها بو نافرته‌تان پیشه‌وا یه‌تی نویز بکات<sup>(۱۹۷)</sup>،

پیشه‌وا یه‌تیا ن بو بکات، جا نه‌ویش پیش نویزی بو کردن، پیغه‌مبه‌ری خوا<sup>(ﷺ)</sup> که یشته رکاتی کوتاییدا، جا که (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) (سَلام) ی نویزی دایه‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا<sup>(ﷺ)</sup> هه‌لسایه‌وه نویزه‌که‌ی ته‌واو بکات، جا نه‌وه موسولمانانی راجه‌له‌کان، بویه زود (سُبْحَانَ اللَّهِ) ده‌کرا، کاتیک که پیغه‌مبه‌ری خوا<sup>(ﷺ)</sup> له نویزه‌که‌ی بویه‌وه، پوی تی کردن و فهرمووی: چاکتان کرد، یان فهرمووی: بیکاتان. بوی دوویات کردنه‌وه، که‌وا چاکیان کردوه نویزیان له کاتی خویدا کردوه .. [رواه مسلم (۲۷۴/۳۱۷/۱)].

(۱۹۶) له به‌ر فهرمووده‌که‌ی (أَبُو مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيُّ) (خوای لی رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا<sup>(ﷺ)</sup> فهرمووی: (( يَوْمَ الْقَوْمِ أَقْرَبُ هُمْ لِكِتَابِ اللَّهِ ، فَإِنْ كَانُوا فِي الْقِرَاءَةِ سَوَاءً فَأَعْلَمُهُمْ بِالسُّنَّةِ ، فَإِنْ كَانُوا فِي السُّنَّةِ سَوَاءً فَأَقْدَمُهُمْ هَجْرَةَ ، فَإِنْ كَانُوا فِي الْهَجْرَةِ سَوَاءً فَأَقْدَمُهُمْ سَلَمًا - قَالَ الْأَشْج: فِي رِوَايَتِهِ مَكَانَ سَلَمًا سِنًا - ، وَلَا يُؤْمِنُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ فِي سُلْطَانِهِ ، وَلَا يَقْعُدُ فِي بَيْتِهِ عَلَى تَكْرِمَتِهِ إِلَّا بِإِذْنِهِ ))  
واته: زانا ترین که‌ستان به کتیبه‌که‌ی خوا پیش نویزی هه‌موو هوزیک ده‌کات، جا نه‌گر له خویندنه‌وه‌دا وه‌کو یه‌ک وا بوون، نه‌وه زانا ترینیان به سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا<sup>(ﷺ)</sup>، جا نه‌گر له سوننه‌تیشدا وه‌کو یه‌ک وا بوون، نه‌وه پیشترینیان له کوچ کردندا، جا نه‌گر له کوچ کردنیشدا هه‌ر وه‌کو یه‌ک وا بوون، نه‌وه پیشترینیان له موسولمان بووندا - له ریوایه‌تی (الأشج) دا: گوره ترینیان له ته‌مه‌ندا - وه هیچ که‌سیک پیش نویزی که‌س نه‌کات له ده‌سه‌لاتی خویدا، وه دایش نه‌نیشیت له خزمه‌تیدا له مالی خویدا به بی پرس و پنبیدانی خوی [رواه مسلم (۶۷۳/۴۶۵/۱) و ابو داود (۵۷۸/۲۸۹/۲) و الترمذی (۲۳۵/۱۴۹/۱)].

(۱۹۷) له به‌ر فهرمووده‌که‌ی (أَبِي بَنْ كَعْب) (خوای لی رازی بیت) (( أَنَّهُ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ عَمِلْتُ اللَّيْلَةَ عَمَلًا ، قَالَ: مَا هُوَ؟ قَالَ: نَسَوْتُ مَعِيَ فِي الدَّارِ ، قُلْنَا إِنَّكَ تَقْرَأُ وَلَا تَقْرَأُ فَصَلِّ بِنَا ، فَصَلَّيْتَ ثَمَانِيًا وَالْوِثْرَ . فَسَكَتَ النَّبِيُّ ﷺ . قَالَ: فَرَأَيْنَا سُكُوتَهُ رِضًا ))  
واته: که‌وا هات بو لای پیغه‌مبه‌ری خوا<sup>(ﷺ)</sup> ووتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌م شه‌و کاریکم کرد، فهرمووی: چیت کردوه؟ ووتی: نافرته‌تانیک له که‌لمدان له مالدا ووتیان: تو ده‌زانیت قورئان بخوینیته‌وه و نیمه که‌سمان نازانین، وه‌ره پیش نویزیان بو بکه، جا منیش هه‌شت رکات نویز و ویتیشم بو کردن، پیغه‌مبه‌ری

یان نافرده‌تان یه‌کیک له خویمان پی‌شه‌وایه‌تی نویش‌یان بۆ بکات<sup>(۱۹۸)</sup>، هه‌روه‌ها دروسته‌ مندال<sup>(۱۹۹)</sup>،

خوا (علیه‌السلام) بی‌ده‌نگ بوو . ووتی : بینیمان بی‌ده‌نگ بوونه‌که‌ی بی‌ده‌نگی پازی بوون بوو [رواه أبو یعلیٰ والطبرانی فی الأوسط بسند حسن برواه فقہ السنة (۲۰۰/۱) وه هه‌روه‌ها سبل السلام (۴۲۷/۲)].

(۱۹۸) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (رَبِطَةُ الْحَنْفِيَّةِ) (خوای لی رازی بی‌ت) (( أَنْ عَائِشَةَ أَمَّتْهُمْ وَقَامَتْ بَيْنَهُمْ فِي صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ )) واته : که‌وا (عَائِشَةَ) (خوای لی رازی بی‌ت) پی‌ش نویشی بۆ کردن ، وه له نیوانیاندا پاوه‌ستا ، له نویشی فه‌رزدا [رواه عبد الزباق (۵۰۸۶/۱۴۱/۳) وابن ابی شیبیه (۸۹/۲) والدارقطنی (۲/۲۰۴/۱) والبيهقي (۱۳۱/۳) والحاكم (۲۰۲/۱) وقال النووي فی الخلاصة: سنده صحیح].

وه هه‌روه‌ها (أُمِّ سَلَمَةَ) ی‌ش به‌ هه‌مان شیوه‌ی ده‌کرد .

وه فه‌رموده‌که‌ی (أُمِّ رَوَّاقَةَ) (خوای لی رازی بی‌ت) (( أَنْ النَّبِيَّ ﷺ أَمَرَهَا أَنْ تَوَمَّ أَهْلَ دَارِهَا )) واته : که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (علیه‌السلام) فه‌رمانی پی‌ کرد پی‌ش نویشی که‌س و کاره‌که‌ی مالی خو‌ی بکات [رواه أبو داود (۱/رقم/۵۹۲) وصححه ابن خزيمة برواه (سبل السلام ۴۲۸/۲) وحسنه الألبانی فی الإرواء].

جا (الأميرُ الصنْعَانِي) له شه‌رحی ئەم فه‌رموده‌یه‌دا ده‌فه‌رمی: ئەم فه‌رموده‌یه به‌لگه‌یه له سه‌ر ئەوه‌ی که‌وا دروسته نافرته پی‌ش نویشی بۆ که‌س و کاری مالی خو‌ی بکات ، هه‌تا ئەگه‌ر پیاویشیان تیدا بی‌ت ، چونکه بانگده‌ره‌که‌ی (أُمِّ رَوَّاقَةَ) پیاو بوو ، وه له ته‌مه‌نیشدا پیر بوو ، وه‌ک له پریوایه‌تی ترده‌هاتوو ، وه وا ده‌رده‌که‌ی‌ت ئەو پی‌ش نویشی ئەو و (غلام) و (جاریه) که‌ی ده‌کرد .

(أَبُو ثَوْرٍ) و (مُرَیْنِي) و (طَبْرِي) ئەم بۆچوونه به‌ پاست ده‌زانن ، وه له‌مه‌یشدا پی‌چه‌وانه‌ی

جه‌ماوه‌ری زانایانن .

(۱۹۹) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَمْرُو بْنُ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بی‌ت) (( لَمَّا كَانَتْ وَقْعَةُ أَهْلِ الْفَتْحِ بَادِرَ كُلِّ قَوْمٍ بِإِسْلَامِهِمْ ، وَبَدَرَ أَبِي قَوْمِي بِإِسْلَامِهِمْ فَلَمَّا قَدِمَ قَالَ: حَيْثُكُمْ وَاللَّهِ مِنْ عِنْدِ النَّبِيِّ ﷺ حَقًّا فَقَالَ: صَلُّوا صَلَاةَ كَذَا فِي حِينِ كَذَا ، وَصَلُّوا صَلَاةَ كَذَا فِي حِينِ كَذَا ، فَإِذَا حَضَرَتِ الصَّلَاةُ فَلْيُؤَدِّنْ أَحَدُكُمْ ، وَلْيُؤْمِكُمْ أَكْثَرَكُمْ قُرْآنًا ، فَتَنْظُرُوا فَلَمْ يَكُنْ أَحَدٌ أَكْثَرَ قُرْآنًا مِنِّي ، لِمَا كُنْتُ أَتَلَّقِي مِنَ الرُّكْبَانِ ، فَقَدَّمُونِي بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَأَنَا ابْنُ سِتٍّ أَوْ سَبْعِ سِنِينَ )) واته : کاتیک که پو‌دوای فه‌ت‌حی (مکه) بوو ،

یان کویر ، پیشہ وایہ تی نوٹڑ بؤ پیاوان بکن<sup>(۲۰۰)</sup> ، وہ کہ سیك نوٹڑی فہرز بکات دہ توائنت لہ پشتی پیشہ وایہ کہ وہ نوٹڑ بکات نوٹڑی سوننہت بکات<sup>(۲۰۱)</sup> ، ہر وہا بہ پیچہ وانہ وہ<sup>(۲۰۲)</sup> ،

ہم مو ہوزہ کان پیشہ پرکییان دہ کرد لہ موسولمان بووندا ، وہ باو کم پیشی ہوزہ کہ م کہوت لہ موسولمان بوونیاندا ، جا کہ گہ پایہ وہ ، ووتی: و(اللہ)ی من لہ لای پیغہ مبری خواوہ (ﷺ) ماتوم بؤ لاتان ، جا فہرموی: نوٹڑی ئوہ لہ کاتی ئوہ دا بکن ، وہ ئوہ نوٹڑہیش لہ ئوہ کاتہ دا بکن ، جا ئوہ گہر کاتی نوٹڑ نامادہ بوو ، ئوہ با یہ کیکتان بانکتان بؤ بدات ، وہ با ئوہ تان کہ قورئانی زور لہ بہرہ پیش نوٹڑیتان بؤ بکات ، جا کہ تہ ماشایان کرد کہ س تہ بوو لہ من قورئانی زیاتر لہ بہر بیت بہ ہوی ئوہ وہ کہ لہ قافلہ کان وہرم دہ گرت گہوید آتتپہر دہ بوون ، جا کرد میانہ پیشہ وای خویمان ، لہ کاتیکدا کہ تہ مہ من شہش یان حوت سال بوو [رواہ البخاری (۸/۲۲/۴۲۰۲) و ابو داؤد (۲/۲۹۳/۵۸۱) والنسائی (۲/۸۰)] .

(۲۰۰) لہ بہر فہرموودہ کہی (انس) (خوای لی رازی بیت) (( اَنْ النَّبِيِّ ﷺ )) اِسْتَخْلَفَ ابْنُ اُمِّ مَكْتُومٍ يَوْمَ النَّاسِ وَهُوَ اَعْمَى )) واتہ: کہوا پیغہ مبری خوا (ﷺ) (ابن اُمِّ مَكْتُومِ) ی کرد بہ جینشینی خوی ، پیش نوٹڑی بکات بؤ خہ لگی ، وہ ئوہ کویریش بوو [رواہ احمد و ابو داؤد (۱/رقم/۵۹۵) و ہر حدیث صحیح برواہه الإرواء و صحیح ابی داؤد للالبانی] .

(۲۰۱) لہ بہر فہرموودہ کہی (جابر بن عبد اللہ) (خوایان لی رازی بیت) کہوا فہرموی: (( اَنْ مَعَادُ بِنِ اَنْ مَعَادَ بْنِ جَبَلٍ كَانَ يُصَلِّي مَعَ النَّبِيِّ ﷺ )) ثُمَّ يَرْجِعُ فَيَوْمُ قَوْمِهِ )) واتہ: (مَعَادُ بِنِ جَبَلٍ) لہ گہل پیغہ مبری خوا دا (ﷺ) نوٹڑی دہ کرد ، پاشان دہ گہ پایہ وہ و پیش نوٹڑی بؤ ہوزہ کہی خوی دہ کرد [رواہ البخاری (۲/۱۹۲/۷۰۰) و مسلم (۱/۱۶۵/۲۴۰)] .

(۲۰۲) واتہ دروستہ کہ سیك نوٹڑی سوننہت لہ پشت پیشہ وایہ کہ وہ بکات کہ نوٹڑی فہرز بکات ، لہ بہر فہرموودہ کہی (یزید بن الأسود) (خوای لی رازی بیت) (( اَنْهُ صَلَّى مَعَ النَّبِيِّ ﷺ )) وَهُوَ غُلَامٌ شَابٌ ، فَلَمَّا صَلَّى إِذَا رَجُلَانِ لَمْ يُصَلِّا فِي نَاحِيَةِ الْمَسْجِدِ ، فَدَعَا بِهِمَا ، فَجِيءَ بِهِمَا تَرَعْدُ فَرَأَيْتُهُمَا ، فَقَالَ: مَا مَنَعَكُمَا أَنْ تُصَلِّيا مَعَنَا ؟ قَالَا: قَدْ صَلَّيْنَا فِي رِحَالِنَا ، فَقَالَ: لَا تَفْعَلُوا ، إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فِي رِحْلِهِ ثُمَّ أَنْزَلَ الْإِمَامَ وَلَمْ يُصَلِّ فَلْيُصَلِّ مَعَهُ فَإِنَّهَا لَهُ نَافِلَةٌ )) واتہ: کہوا لہ گہل پیغہ مبردا نوٹڑی دہ کرد لہ کاتی لاوتیدا ، جا پیغہ مبری خوا کہ لہ نوٹڑہ کہی بویہ وہ ، دوو پیایوی بینی نوٹڑ ناکن ، دوریان گرتوہ ، لہ سوچی مزگوتہ کہ دا دانیشتون ، جا بانگی کردن ، جا ہینایانیاں

ده‌له‌رزین ، جا پێی فرموون : چی قه‌ده‌غه‌ی لی کردن که‌وا نوێژمان له‌ گه‌لدا نه‌که‌ن ؟ نه‌وانیش ووتیان : ئیمه‌ له‌ جینگای باره‌کانماندا نوێژمان کردوه . جا پێغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) پێی فرموون : کاری وا مه‌که‌ن ، نه‌گه‌ر به‌کیکتان له‌ شوینی باری خۆیدا نوێژی کردبوو ، پاشان گه‌یشت به‌ پێشه‌وايه‌کدا \_ له‌ نوێژی کۆمه‌لدا \_ نه‌وه‌ با له‌ گه‌لیدا نوێژ بکات ، چونکه‌ نه‌وه‌ به‌ سونه‌ت بو‌ی ده‌نوسریت [رواه ابو داود (٥٧٧/٢٨٢/٢) و الترمذی (٢١٩/١٤٠/١) والنسائی (١١٢/٢) وهو صحيح برواه صحيح ابو داود (٥٢٨)].

### چه‌ند تییینه‌ک :

(أ) هه‌روه‌ها دروسته‌ نوێژی سونه‌ت له‌ پشستی پێشه‌وايه‌که‌وه‌ بکریت که‌ نوێژی سونه‌ت بکات ، له‌ به‌ر فرمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بی‌ت) ، بروانه‌ (پ ١٩٣) .  
(ب) هه‌روه‌ها دروسته‌ که‌سێک له‌ سه‌فه‌ردا بی‌ت و پێش نوێژی بۆ که‌سانێک بکات که‌ له‌ مالی خۆیاندا ، له‌ به‌ر (أَنَسُ) هه‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بی‌ت) که‌وا فرمووی : (( صَلَّى عُمَرُ بِأَهْلِ مَكَّةَ الظُّهْرَ ، فَسَلَّمَ فِي رُكْعَتَيْنِ ثُمَّ قَالَ: أَتَمُّوا صَلَاتَكُمْ يَا أَهْلَ مَكَّةَ فَإِنَّا قَوْمٌ سَفَرٌ )) واته‌ : (عُمَرُ) نوێژی نیوه‌رۆی به‌ خه‌لکی (مکه‌) کرد ، له‌ دووه‌م پکاتدا (سَلَامُ)ی دایه‌وه‌ ، پاشان فرمووی : نوێژه‌کانتان ته‌واو بکه‌ن نه‌ی خه‌لکی (مکه‌) ، چونکه‌ ئیمه‌ هه‌ڵکێکین له‌ سه‌فه‌ر دایین [بروانه‌ مصنف عبدالرزاق (٤٣٦٩) وصححه‌ الارناؤوط فی تحقیق جامع‌ الاصول (٧٠٨/٥)].

(ج) نه‌گه‌ر که‌سێک له‌ سه‌فه‌ردا بوو و له‌ پشستی پێشه‌وايه‌که‌وه‌ نوێژی ده‌کرد که‌ له‌ سه‌فه‌ردا نه‌بوو ، نه‌وه‌ ده‌بی‌ت نوێژ کورت (قَصْر) نه‌کاته‌وه‌ ، له‌ به‌ر (أَنَسُ) هه‌که‌ی (أَبُو مُجَلِّدٍ) که‌وا فرمووی : (( قُلْتُ لِإِبْنِ عُمَرَ: الْمَسَافِرُ يَدْرُكُ رُكْعَتَيْنِ مِنْ صَلَاةِ الْقَوْمِ - يَعْنِي الْمَقِيمِينَ - أَتُجْزِيهِ الرُّكْعَتَانِ أَوْ يُصَلِّي بِصَلَاتِهِمْ ؟ فَضَحِكَ ، وَقَالَ: يُصَلِّي بِصَلَاتِهِمْ )) واته‌ : به‌ (إِبْنُ عُمَرَ) ووت : ئایه‌ که‌سێک له‌ سه‌فه‌ردا بی‌ت و گه‌یشت به‌ دوو پکاتی کۆتایی کۆمه‌لێکدا رێبوار نه‌بن ، ئایا ته‌نها نه‌وه‌ دوو پکاته‌ به‌سیتی ، یان ده‌بی‌ت وه‌کو نه‌وان نوێژ بکات ؟ (إِبْنُ عُمَرَ) یش پێکه‌نی و فرمووی : وه‌کو نه‌وان نوێژه‌که‌ی ده‌کات - واته‌ چوار پکات ده‌کات وه‌ک نه‌وان - [رواه‌ البيهقي (١٥٧/٢) وهو حديث صحيح الإسناد برواه‌ الإرواء (٢٢/٢)].

وه پیوسته (وَأَجِبْ) له سه شویین که وتووان (مَأْمُومِينَ) شوینی پیشه‌وا (إِمَام)ی نويز بکهون ، مه‌گه‌ر له شتی‌کدا که نويزه‌که‌یان بته‌تال بکاته‌وه (۲۰۲)

(۲۰۲) له به‌ر فرموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیست) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِمَامًا جُعِلَ الْإِمَامُ لِيُؤْتَمَّ بِهِ ، فَلَا تَخْتَلَفُوا عَلَيْهِ ، فَإِذَا رَكَعُوا فَارْكَعُوا ، وَإِذَا قَالَ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ، فَقُولُوا رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ ، وَإِذَا سَجَدَ فَاسْجُدُوا ، وَإِذَا صَلَّى جَالِسًا فَصَلُّوا جُلُوسًا أَجْمَعُونَ ، وَأَقِيمُوا الصَّفَّ فِي الصَّلَاةِ ، فَإِنَّ إِقَامَةَ الصَّفِّ مِنْ حُسْنِ الصَّلَاةِ )) واته: پیش نويز دانراوه بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی شوینی بکه‌وون ، بۆیه جیاوازی له‌که‌لدا مه‌که‌ن ، نه‌که‌ر (رُكُوع)ی برد ، ئیوه‌ش (رُكُوع) بیهن ، وه‌نه‌که‌ر وتی: ( سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ ) ئیوه‌یش بلین: ( رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ ) ، وه‌نه‌که‌ر چوره (سُجُود) دا ، نه‌وه ئیوه‌یش له‌که‌لدا بچنه (سُجُود) دا ، وه‌نه‌که‌ر به‌دانیشتنه‌وه نويزی کرد ، نه‌وه ئیوه‌یش هه‌مووتان به‌دانیشتنه‌وه بیکه‌ن ، وه‌ریزه‌کانتان ریتک وپیتک بکه‌ن له‌نويزدا ، چونکه‌ ریتک وپیتک کردنی ریز له‌ جوانی نويزه [رواه البخاری (۷۲۲/۲۰۸/۲) ومسلم (۴۷۴/۳۰۹/۱)]. وه‌نه‌مه‌ راپو بۆچوونی (أَحْمَدُ) و (إِسْحَاقُ) ه .

به‌لام (مَالِك) ده‌فرمی: هه‌ر دروست نییه‌ به‌هیچ شیوه‌یه‌که‌ نويز له‌ پشتی پیشه‌وا (إِمَام)یکه‌وه بکریت که‌وا دانیشتبیت ، وه‌نه‌وه فرمودانه‌یش ته‌نها تاییه‌تن به‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه (ﷺ) .

وه (أَبُو حَنِيفَةَ) و (شَافِعِي) و که‌سانی تریش ده‌فرمن: به‌لکو دروسته‌ پیشه‌وا (إِمَام) دانیشتیت وشوین که‌وتووان (مَأْمُومِينَ)یش به‌پاوه‌ستانه‌وه نويز بکه‌ن ، له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (عائشة) (خوای لی رازی بیست) که‌وا فرموی: (( أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَبَا بَكْرٍ أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ فِي مَرَضِهِ ، فَكَانَ يُصَلِّي بِهِمْ . قَالَ عُرْوَةُ : فَوَجَدَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فِي نَفْسِهِ خِيفَةً فَخَرَجَ ، فَإِذَا أَبُو بَكْرٍ يَوْمَ النَّاسِ ، فَلَمَّا رَأَى أَبُو بَكْرٍ إِسْتَأْخَرَ ، فَأَشَارَ إِلَيْهِ أَنْ كَمَا أَنْتَ ، فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) حِذَاءَ أَبِي بَكْرٍ إِلَى جَنْبِهِ ، فَكَانَ أَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِصَلَاةِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) ، وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ نه‌خوشیه‌که‌یدا فرمانی به‌ (أَبُو بَكْرٍ) کرد پیش نويزی بۆ خه‌لکی بکات ، جا نه‌ویش بۆی کردن ، (عُرْوَةُ) فرموی: جا کاتی‌ک پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌ستی به‌چاک بوونه‌وه کرد له‌ مال ده‌رچوو ، بینی (أَبُو بَكْرٍ) نويزیان پنی ده‌کات ، کاتی‌ک (أَبُو بَكْرٍ) پیغه‌مبه‌ری بینی

وه دروست نییه که سیک پیش نویژی کومه لیک بکات پیمان ناخوش بیت<sup>(۲۰۴)</sup>،  
وه ده بیت پیشه‌وا (إمام) ی نویژ له نویژه که یدا ته ماشای لاوازترینی شه  
خه لکه بکات<sup>(۲۰۵)</sup>،

هاته دواوه، پیغه مبریش ناماژه ی بۆ کرد، که وا له شوینی خوتدا بمینه وه، جا پیغه مبره ی  
خوا (ﷺ) چوو له پالی (أبو بکر) دا (خوای لی رازی بیت) دانیشته، جا (أبو بکر) نویژی به  
نویژی پیغه مبره ی خوا (ﷺ) ده کرد، وه خه لکیش نویژیان به نویژی (أبو بکر) وه ده کرد  
[رواه البخاری (۶۸۲/۱۶۶/۲) و مسلم (۴۱۸/۳۱۴/۱)] .

جا ده لاین: شه فرموده ده یه (سسخ) ی شه فرموده ده یه تر ده کاته وه .  
وه نیمامی (أحمد) به جوانی شه دوو فرموده ده یه کۆ (جمع) ده کاته وه و ده فرموی:  
نه گهر پیشه‌وا به دانیشته وه دهستی پی کرد - به هوی نه خۆشیه که وه که هیوای چاک  
بوونه وه ی لی ده کرا - شه شوین که وتوانیش هه ره به دانیشته وه ده یکن، به لام نه گهر  
به پاره ستانه وه دهستی پی کرد، شه ده بیت شه وانیش به پاره ستانه وه بیکن، ئیتر له  
ناوی نویژه که دا هه ر شتیک پوویدا که وا پتویستی کرد پیش نویژ دانیشیت، شه شوین  
که وتوان هه ره به پاره ستانه وه ده یکن .. [بروانه سبل السلام (۴۱۸/۲)] .

(۲۰۴) له بهر فرموده که ی (أبو أمّامة) (خوای لی رازی بیت) که وا پیغه مبره ی خوا  
(ﷺ) فرموی: (( ثَلَاثَةٌ لَا تُجَاوِزُ صَلَاتَهُمْ أَدَانَهُمْ ، الْعَبْدُ الْأَبْقُ حَتَّى يَرْجِعَ ، وَإِمْرَأَةٌ  
بَاتَتْ وَرَوْجُهَا عَلَيْهَا سَاخِطٌ ، وَإِمَامٌ قَوْمٍ وَهُمْ لَهُ كَارَهُونَ )) واته: سنی که س هیه  
نویژه کانیان له گوئیان تینا په ریت - خیری به رز نابیتته وه بۆ لای خوای گه وه - ،  
به نده یه که - له دهستی خاوه نه که ی - پای کرد بیت، تا ده گه ریتته وه، وه ئافره تیک شه و  
بمینیته وه و پیاوه که ی لی تووپه بیت، وه پیشه‌وا (إمام) ی هوزتیک که وا شه وان - خه لکه که  
- قینیان لی بیت [رواه الترمذی (۲۶۰/۱۹۳/۲) وهو حدیث حسن بروانه صحیح الترغیب والترهیب (۴۸۶)  
وصحیح الترمذی (۲۹۵)] .

(۲۰۵) له بهر فرموده که ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیت) که وا پیغه مبره ی  
خوا (ﷺ) فرموی: (( إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِلنَّاسِ فَلْيُخَفِّفْ ، فَإِنَّ فِيهِمُ الضَّعِيفَ  
وَالسَّقِيمَ وَالْكَبِيرَ ، وَإِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ لِنَفْسِهِ فَلْيَطْوِلْ مَا شَاءَ )) واته: نه گهر  
یه کیکتان پیشه‌وا یه تی نویژتان بۆ خه لکی کرد، شه سووکی بکه نه وه، چونکه لاواز و  
نه خۆش و پیاوی به ته مه نیان تیدایه، وه نه گهر یه کیکتان بۆ خوتان - به ته نها - نویژتان  
کرد، شه چه ندیک وستی لیته تی با دریزی بکاته وه [رواه البخاری (۷۰۴/۱۹۹/۲) و مسلم  
(۴۶۷/۳۴۱/۱)] .

وہ بٲٲیشہ‌وایہ‌تی نوٲٲریش سوننہ‌تہ خوٲندہ‌وارترین و زاناترین کہ‌س بہ قورن ان پیش‌بخریت ، پاشان زاناترینیان بہ سوننہ‌ت ، پاشان پیش‌ترینیان لہ کوچ کردندا ، پاشان پیش‌ترینیان لہ موسولمان بووندا ، پاشان گہ‌ورہ ترینیان لہ تہ‌مہ‌ندا ، وہ خاوہن مال و دہ‌سہ‌لاتدار دہ‌بیت پیش‌بخرین لہ مال و دہ‌سہ‌لاتی خوٲاندا ، مہ‌گہر خوٲیان ریٰ بہ کہ‌سیک بدن<sup>(۲۰۶)</sup> ، وہ نہ‌گہر نوٲٲی پیشہ‌وای نوٲٲ کہ‌م و کورتیہ‌کی تیدا بوو ، نہ‌وہ لہ سہر خوٲی بہ تہ‌نہا دہ‌کہ‌وٲت ، نہ‌ک لہ سہر شوٲن کہ‌و توان<sup>(۲۰۷)</sup> ، وہ شوٲن کہ‌و توانیش ہہ‌موو لہ پشتی پیشہ‌وای نوٲٲہ‌وہ رادہ‌وستن ، مہ‌گہر تہ‌نہا یہ‌ک کہ‌س بیت ، نہ‌وہ لہ لای راستی پیشہ‌وای رادہ‌وستی<sup>(۲۰۸)</sup> ، بہ‌لام پیشہ‌وای نوٲٲی نافرہ‌تان ہہر لہ ناوہ‌راستی ریزہ‌کہ‌دا رادہ‌وستیت<sup>(۲۰۹)</sup> ،

(۲۰۶) لہ بہر فرمودہ‌کہ‌ی (أَبُو مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيُّ) (خوای لی رازی بیت) بروانہ (پ ۱۹۶) .

(۲۰۷) لہ بہر فرمودہ‌کہ‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہ‌و پیغہ‌مبہری خوا ﷺ فرموی: (( يُصَلُّونَ لَكُمْ ، فَإِنْ أَصَابُوا فَلَكُمْ وَلَهُمْ ، وَإِنْ أَخْطَأُوا فَلَكُمْ وَعَلَيْهِمْ )) واتہ: - پیشہ‌راکانتان - نوٲٲتان بٲٲ دہ‌کن ، جا نہ‌گہر پٲکیان نہ‌وہ - پاداشتہ‌کہ‌ی - بٲٲئوہ و - تاوانہ‌کہ‌یشی - لہ سہر خوٲیانہ [رواہ البخاری (۶/۱۸۷/۶۹۴)] .

(۲۰۸) لہ بہر فرمودہ‌کہ‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیت) کہ‌ تیبیدا ہاتوہ: (( .. ثُمَّ جِئْتُ حَتَّى قُمْتُ عَنْ يَسَارِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَأَخَذَ بِيَدِي فَأَدَارَنِي حَتَّى أَقَامَنِي عَنْ يَمِينِهِ ، ثُمَّ جَاءَ جِبَارُ بْنُ صَخْرٍ فَتَوَضَّأَ ، ثُمَّ جَاءَ فَقَامَ عَنْ يَسَارِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِيَدَيْنَا جَمِيعًا فَدَفَعَنَا حَتَّى أَقَامَنَا خَلْفَهُ .. )) واتہ: .. پاشان ہاتم تا لای چہ‌پی پیغہ‌مبہری خواوہ ﷺ راوہ‌ستام ، جا دہ‌ستی گرتم و بہ پشتی خوٲیدا گٲراوٲیوہی ، تا لای راستی خوٲیوہ رای وہ‌ستاندیم ، پاشان (جِبَارُ بْنُ صَخْرٍ) ہات و دہ‌ست نوٲٲی گرت و ہاتہ لای چہ‌پی پیغہ‌مبہری خواوہ ﷺ راوہ‌ستا ، جا پیغہ‌مبہری خوایش دہ‌ستی ہر دو کمانی گرت و پالی پٲوہ‌ناین تا لہ پشتی خوٲیوہ رای وہ‌ستاندین .. [رواہ مسلم (۴/۲۳۰۰/۲۰۱)] .

(۲۰۹) لہ بہر فرمودہ‌کہ‌ی (رَبِطَةُ الْحَنْفِيَّةِ) ، بروانہ (پ ۱۹۸) .

وه ريزی پياوان پيش ريزی مندالان ده‌خريت ، وه ريزی مندالانیش پيش ريزی نافرته‌تان ده‌خريت<sup>(۲۱۰)</sup> ، وه پيويست (واجب) ه له سر نه و که‌سانه‌ی نويزی به کو‌مه‌ل (جماعة) ده‌که‌ن که‌وا ريزه‌کانيان ريک و پر بکه‌نه‌وه و بو‌شايی له نيوانياندا نه‌هیلن<sup>(۲۱۱)</sup> ، وه له پيشدا ده‌بيت ريزی يه‌که‌م پر بکه‌نه‌وه ، پاشان ريزی دوهم دروست بکريت ، هه‌روه‌ها تا کو‌تايی ريزه‌کان<sup>(۲۱۲)</sup> .

(۲۱۰) له به‌ر فه‌مووده‌که‌ی (أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بيت) (( أَنْ جَدُّهُ مُلَيْكَةَ دَعَتْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لِطَعَامِ صَنْعَتِهِ ، فَأَكَلَ مِنْهُ فَقَالَ: قَوْمُوا فَلَأُصَلِّيَ بِكُمْ . فَقَمْتُ إِلَى حَصِيرٍ لَنَا قَدْ اسْوَدَّ مِنْ طُولِ مَا لَبِثَ ، فَنَضَحْتُهُ بِمَاءٍ ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَالْيَتِيمَ مَعِيَ وَالْعَجُوزَ مِنْ وِرَائِنَا ، فَصَلَّى بِنَا رُكْعَتَيْنِ )) واته: که‌وا دايه پيره‌ی (ملیکه) بانگی پیغه‌مبه‌ری خوای کرد (ﷺ) بۆ خواردينک دروستی کردبوو ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) لی خوارد ، پاشان فه‌رموی: هه‌ستن با نويزتان بۆ بکه‌م . جا (أَنْسُ) فه‌رموی: منیش هه‌ستام هه‌سیریکمان بوو پره‌ش بو بوه‌وه له‌وه‌ی نه‌وه‌نده خرابوه ژیر ، جا ئاو په‌رژیتم کرد ، پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له سه‌ری پاوه‌ستا و من وه‌تیوه‌که‌یش له پشتیه‌وه پاوه‌ستاین ، وه دايه‌پیره‌شمان له پشتی ئیمه‌وه پاوه‌ستا ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دوو پکات نويزی پی‌کردین ، پاشان پویشست [رواه البخاری (۸۶۰/۲۴۵/۲) و مسلم (۶۵۸/۴۵۷/۱) و غیرمه‌ا].

(۲۱۱) له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بيت) به‌روانه (پ ۲۰۳) . وه له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو مَنْسُودٍ الْأَنْصَارِيِّ) (خوای لی رازی بيت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( اِسْتَوُوا وَلَا تَحْتَلِفُوا ، فَتَحْتَلَفَ قُلُوبُكُمْ ، لِيَلْبِنِي مِنْكُمْ أَوْلَاؤُ الْأَخْلَامِ وَالنَّهْيِ ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ )) واته: ريک و پيک و جوان پاوه‌ستن ، وه جياوازی مه‌که‌ن ، دوايی جياوازی ده‌که‌ويته نيودله‌کانتانه‌وه ، با پياو ماقوله پی‌گه‌يشتووه‌کان له پاش منه‌وه رابوه‌ستن ، نه‌مجار نه‌وانه‌ی پاش نه‌وان ، نه‌مجار نه‌وانه‌ی پاش نه‌وان دین [رواه مسلم (۴۲۲/۲۳۲/۱)].

(۲۱۲) له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ سَمُرَةَ) (خوای لی رازی بيت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( أَلَا تَصْفُونَ كَمَا تَصِفُ الْمَلَائِكَةُ عِنْدَ رَبِّهَا ؟ )) واته: نايه بۆ ريز



## گیرانه وهی نویژه فه وتاوه کان (قضاء الصلوات)

نه گهر یه کیك نویژ له کاتی خویدا نه کات به بی (عُدس)ی شهرعی ، نه وه به هیج شیوهیه ک گیرانه وهی نییه<sup>(۲۱۳)</sup> ، وه ده بیئت هه ول بدات سوننه ت زور بکات ، بو نه وهی جیگهی بگریته وه<sup>(۲۱۴)</sup> ،

نابن وه ک فریشته چۆن ریز ده به ستن لای په روه ردگاریاندا ؟ نئمه ش ووتمان: فریشته چۆن ریز ده بن لای په روه ردگاریاندا ئه ی پیغه مبه ری خوا ؟ ئه ویش فه رموی: (( یَتِمُّونَ الصُّفُوفَ الْأُولَى ، وَیَتَرَأْصُونَ فِی الصَّفِّ )) واته: له پیشدا ریزه کانی پیشوو پر ده که نه وه و ته وای ده که ن ، وه به جوانی ریز ده بن له ریزه کاند ارواه مسلم (۴۲۰/۲۲۲/۱) و غیره.

(۲۱۳) چونکه نویژه فه رزه کان کاتی دیاری کراوی هیه و ده بیئت لئی ده رنه چیت ، وه ک خوای گوره له سوره تی (النساء : ۱۰۲) دا ده فه رمی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا﴾ واته: به راستی نویژ له سه ر موسولمانان فه رزکی کات بو دیاری کراوه . جا هه ر نویژیکیش خوای گوره به (نص) فه رمانی پی کردوه که وا له کاتیکی دیاری کراو دا بگریت ، نه گهر نه و فه رمانه شکینراو جی به جی نه کرا ، نه وه پیوستیمان به (نص) یکی تری تازه هیه ، جگه له و فه رمان (أمر) هی پیشوو که وا فه رمان بکات یان (إجازة) بدات به گیرانه وهی نه و نویژه فه وتاوه - وه ک زۆری زانا (شَافِعِي) و (مَالِكِي) و هه ندیکیش له (حَنَفِي) یه کان ده لئین - جا نئمه هیج (نص) یکمان نییه ، نه له قورئان ونه له سوننه تی (صَحِيح) یشدا که وا - جگه له که سیك خه وتوو بیئت یان له یادی چوو بیئت - که سیك بۆی هه بیئت نه و نویژانه ی که به قه سته وه (عَمْدًا) فه وتاوه بیگریته وه . بو زیاتر تیگه یشتن له م مه سه له یه بروانه کتیبمان (وه لامیک بو کتیبی چه ند گولیک ..) (ل ۱۲۸-۱۴۴) که به ووردی نه م مه سه له یه مان تیدا پوون کردۆته وه ..

(۲۱۴) له بهر فه رموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی: (( إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ الْمُسْلِمُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ ، فَإِنْ أَتَمَّهَا ، وَإِلَّا قِيلَ : انظُرُوا هَلْ لَهُ مِنْ تَطَوُّعٍ ؟ فَإِنْ كَانَ لَهُ تَطَوُّعٌ أَكْمَلَتْ

به لام نه گهر خه وتوبينه يان له يادي چوو بيت ، نه وه هر کاتيک که وتوه يادي ده يکاتوه (۲۱۰) ، جگه له نويزي جه زن نه وه له دووهم پوژيدا ده يگيرتته وه (۲۱۶) .

الْفَرِيضَةُ مِنْ تَطَوُّعِهِ ثُمَّ يَفْعَلُ بِسَائِرِ الْأَعْمَالِ الْمَفْرُوضَةِ مِثْلَ ذَلِكَ (( واته : يه کم شتيک که بهنده ي موسولمان لپرسسينه وه ي لي ده کريت له پوژي دواييدا ، نويز کردنه ، جا نه گهر به ته واوه تي کردبيني ، نه وه چاکه ، به لام نه گهر شتيکي لي ناته واو بيت ، نه وه ده فرمئ: تماشا بکن بزائن هيچ سوننه تي هه يه ؟ جا نه گهر سوننه تي هه بيت نه وه فره کاني بو ته واو ده کن ، پاشان بو کرده وه کاني تريشي هه روا ده کريت [رواه ابو داود والترمذي (۴۱۷/۲۵۸/۱) والنسائي (۲۳۲/۱) وابن ماجه (۱۴۲۵/۴۵۸/۱) وهذا لفظه وهو حديث صحيح برواه صحيح أبي داود (۸۱۰) وصحيح ابن ماجه (۱۱۷۲)].

که وا بوو پيويست (واجب) ه له سه ره که سه ي نويزي به قهسته وه فه وتاوه ، نويزي سوننه ت زور بکات ، تاوه کو جيگي پر بکات وه .

(۲۱۵) له بهر فه مووده که ي (انس) (خوای لي رازي بيت) که وا پيغه مبهري خوا (ﷺ) فرموي: (( مَنْ نَسِيَ صَلَاةً أَوْ نَامَ عَنْهَا ، فَكَفَّارَتُهَا أَنْ يُصَلِّيَهَا إِذَا ذَكَرَهَا )) واته : هر که سيک نويزيکي له ياد چوو ، يان له کاته که يدا خه وتوبيت ، نه وه (کفارة) که ي نه وه يه هر کاتيک که وتوه يادي بيکاتوه [رواه مسلم (۶۸۴/۴۷۷/۱) والبخاري (۵۹۷/۷۰/۲) بلفظ آخر].

(۲۱۶) له بهر فه مووده که ي (عبدالله بن انس بن مالك) له چهند مامه يه کيه وه که وا هاوه ليتي پيغه مبهري خويان کردبو (( أَنْ رَكِبًا جَاءُوا إِلَى النَّبِيِّ ﷺ ) يَشْهَدُونَ أَنَّهُمْ رَأَوْا الْهَيْلَالَ بِالْأَمْسِ ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ يَفْطُرُوا وَإِذَا أَصْبَحُوا يَقْدُوا إِلَى مُصَلَّاهُمْ )) واته : که وا کاروانتيک هاته لاي پيغه مبهري خوا (ﷺ) شايه تيان دا که وا دويني مانگيان بينويه ، جا پيغه مبهري خوا (ﷺ) فرماني پي کردن پوژوه کانيان بشکينن ، وه کاتيک به ياني پوژيان لي ده بيتته وه ، بچن بو شوييني نويزيان - بو نويزي جه زن - [رواه ابو داود (۱۱۵۷/۶۸۴/۱) والنسائي (۱۵۵۷/۱۸۰/۲) وابن ماجه (۱۶۵۲/۵۲۹/۱) وغيرهم ، وهو حديث صحيح برواه الإرواء (۶۳۴) وصحيح أبي داود (۱۰۵۰) وصحيح ابن ماجه (۱۲۴۰)].

## نویژنی هینی (صلاة الجمعة)

نویژنی هینی پیویست (واجب) له سه ره هه موو موسولمانیکی پی گیشتوی نازادی نیژی لهش ساغ<sup>(۲۱۷)</sup>، که له سه فهدا نه بیئت<sup>(۲۱۸)</sup>، وه کاته که ی کاتی نویژنی نیوه رویه<sup>(۲۱۹)</sup>، وه ده توانریت پیش تریش بکریت<sup>(۲۲۰)</sup>، وه نویژه که ییشی هه ره وه کو نویژه کانی تر وایه<sup>(۲۲۱)</sup>،

(۲۱۷) له بهر فرموده که ی (طَارِقُ بْنُ شَهَابٍ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا<sup>(ﷺ)</sup> فرموی: (( الْجُمُعَةُ حَقٌّ وَاجِبٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ فِي جَمَاعَةٍ إِلَّا أَرْبَعَةً: عَبْدٌ مَمْلُوكٌ أَوْ امْرَأَةٌ أَوْ صَبِيٌّ أَوْ مَرِيضٌ )) واته: جومعه حقیکی پیویسته له سه ره هه موو موسولمانیک - به کومه ل بیكات - جگه له چوار که س: به نده یه ک مولکی خه لکی بیئت، یان نافرهت، یان مندال یان نه خوش [رواه ابو داود (۱۰۶۷/۱۴۴/۱) والبیهقی (۷۲/۲) وغیرما. وهو حدیث صحیح بیوانه صحیح سنن ابی داود (۹۶۲) للشیخ الألبانی].

(۲۱۸) له بهر فرموده که ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا<sup>(ﷺ)</sup> فرموی: (( لَيْسَ عَلَى الْمَسَافِرِ جُمُعَةٌ )) واته: جومعه له سه ره که سیک نییه له سه فهدا بیئت [رواه الدارقطنی (۲/۴/۴) بیوانه الوجیز (ل) (۱۴۲)].

(۲۱۹) له بهر فرموده که ی (أَنَسُ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فرموی: (( أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ يُصَلِّي الْجُمُعَةَ حِينَ تَمِيلُ الشَّمْسُ )) واته: که وا پیغه مبهری خوا<sup>(ﷺ)</sup> نویژی جومعه ی کاتیک ده کرد که خور لار ده بوویه وه له ناوړاستی ناسمان [رواه البخاری (۱۰۴/۲۸۶/۲) وابو داود (۱۰۷۱/۴۲۷/۲) والترمذی (۵۰۱/۷/۲)].

(۲۲۰) له بهر فرموده که ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا پرسپاری لی کرا: چی کاتیک پیغه مبهری خوا<sup>(ﷺ)</sup> جومعه ی ده کرد؟ فرموی: (( كَانَ يُصَلِّي ، ثُمَّ نَذَّهَبَ إِلَى جِمَالِنَا فَنَرِيحُهَا ، زَادَ عَبْدُ اللَّهِ فِي حَدِيثِهِ: حِينَ تَرُؤُلُ الشَّمْسُ )) واته: نویژی جومعه ی ده کرد، پاشان ده چوین بق لای ووشره کانمان پشوومان پیی ده دا، کاتیک که خور لار ده بوویه وه [رواه مسلم (۸۵۸/۵۸۸/۲)].

(۲۲۱) به لام به مه رج دانانی بوونی پیشه وای مه زن (الإمام الأعظم) وشاری گوره و ژماره یه کی دیاری کراوی تاییهت و... هتد \_ جگه له وه مه رجانه ی پیشووه که له فرموده دا هاتوه \_ هپج به لگه یه کی شرعی له سه ره نییه [جا بق زیاتر تن گیشتن له م مه سه له یه بیوانه فقہ السنة (۲۵۸/۱)].

به‌لام له پیشی‌دا دوو ووتار (خُطْبَة) ده‌خوینریته‌وه<sup>(۲۲۲)</sup>، وه سوننه‌ته پیش خویندنه‌وهی ووتار ، ووتاریبژ (خُطِيب) بجیته سهر مینبهر و پوو له خه‌لکی بکات و (سَلام)یان لی بکات<sup>(۲۲۳)</sup>،

(۲۲۲) چونکه پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) مهر به‌رده‌وام وای کرده و وازی لی نه‌هیناوه ، وه هاوه‌لانیس مهر له سهر نه‌م شیوه‌یه ریشتتون ، هه‌روه‌ها شوین که‌وتوان و شوین که‌وتوو شوین که‌وتوانیش ، که شایه‌تی چاکتیان بق دراوه له لایه‌ن پیغه‌مبهری خواوه (ﷺ) وه‌ک له فرموده‌که‌ی (عِمْرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ) دا هاتوه (خوای لی رازی بیته) که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموو: (( خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ، ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ )) واته: باشترینی خه‌لکی خه‌لکی چه‌رخ‌ی منه ، پاشان نه‌وانه‌ی پاش نه‌وان ، پاشان نه‌وانه‌ی پاش نه‌وان .. [رواه الترمذی و غیره وهو حدیث صحیح برواه السلسله الصحیحة (۶۹۹) و صحیح الجامع (۳۲۹۴) ] .

(۲۲۳) له به‌ر فرموده‌که‌ی (جَابِر) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فه‌رموو: (( اَنَّ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا صَعَدَ الْمِنْبَرَ سَلَّمَ )) واته: پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) نه‌گه‌ر سه‌ر بکه‌وتایه‌ته سه‌ر مینبهر (سَلام)ی ده‌کرد [رواه ابن‌ماجه و فی سننه ابن‌لهیغه وه‌و ضعیف ، لیکن الحدیث یتقوی بآثری شعبی و عطاء فیکون حسناً برواه صحیح سنن ابن‌ماجه (۹۱۰)] .

وه له (شَعْبِي)یه‌وه ده‌یگپرنه‌وه : که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) نه‌گه‌ر سه‌ر که‌وتایه‌ته سه‌ر مینبهر پوو له خه‌لکه‌که‌ ده‌کرد ، پاشان ده‌یفه‌رموو: (( السَّلَامُ عَلَيْكُمْ )) وه (أَبُو بَكْرٍ وَ عُمَرُ)یش هه‌ر وایان ده‌کرد .

وه له (عَطَاء)یشه‌وه هه‌ر نه‌وه ده‌یگپرنه‌وه : که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) نه‌مه‌ی کرده .

جا (شَيْخُ الْأَلْبَانِيِّ) له [تمام المنه (ل ۳۲۲) دا] ده‌فه‌رمئ: نه‌م دوو (مُرْسَل)ه‌ی (شَعْبِي) و (عَطَاء) (إِبْنُ أَبِي شَيْبَةَ وَعَبْدُ الرَّزَّاقِ) ده‌یگپرنه‌وه ، وه به‌هه‌ردووکیانه‌وه فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) به‌هیز ده‌کن ، به‌تایه‌تی کاری خه‌لیفه‌کان به‌م شیوه‌یه بووه ، وه‌ک چۆن له (سَلْسِلَةُ الْأَحَادِيثِ الصَّحِيحَةِ) دا (تَحْقِيق)م کرده ، برواه فه‌رموده‌ی ژماره (۲۰۷۶) که‌به شیوه‌یه‌کی وا له شوینی تردا نایبینه‌وه (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) .

پاشان بانگ بدریت و یه‌کسر ووتار بخوینریت<sup>(۲۲۴)</sup>، به پیوه<sup>(۲۲۵)</sup>، وه باش وایه به (حُطْبَةُ الْحَاجَةِ) ده‌ست پی بکات<sup>(۲۲۶)</sup>، وه پاش ووتاری یه‌کم ماوه‌یه‌کی کم دابنیشیت و پاشان ووتاری دووم بخوینیت هر بهو شیویه<sup>(۲۲۷)</sup>، پاشان نويز دا ده‌به‌ستریت و دوو رکات نويز به کومل ده‌کریت<sup>(۲۲۸)</sup>،

(۲۲۴) له بهر نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (( له یوژی جومعه‌دا له مال‌وه ده‌رده‌چوو یه‌کسر ده‌چوو سه‌ر مینه‌ریکی و (سلام) ی ده‌کرد، پاشان بانگ ده‌ر بانگی ده‌دا، پاش ته‌واو بوونی بانگه‌که یه‌کسر ده‌ستی به ووتار دان ده‌کرد پاش نوو ووتاره‌که (بلال) قامه‌تی ده‌کرد و نويزی جومعه‌ی پی ده‌کردن )) [بیوانه فتح الباری (۲/۴۳۶) و نیل الأبطار (۳/۳۱۲۹) و مجموع فتاوی این تیمیه (۱/۱۳۶۹) و مصباح الزجاجة فی زوائد این ماجه (۱/۳۷۷) و الدین خالص (۴/۲۹۹)].

### تییینی:

پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پیش ووتاری جومعه هیچ نويزی به ناو سوننه‌تی پیش جومعه‌ی نه‌کرده [بؤ زیارتی گیشتن له م‌مه‌سه‌له به بروان کتیمان لادانی چل پرده‌ی شهبانی له سه‌ر مه‌رتلی ویرو پاکانی (ن: ۱۰۹)].

(۲۲۵) له بهر فرموده‌کی (ابن عمر) (خوایان لی رازی بیت) که‌وا فرمودی: (( كَان النَّبِيُّ ﷺ يَخْطُبُ قَائِمًا ، ثُمَّ يَقْعُدُ ، ثُمَّ يَقُومُ ، كَمَا تَفْعَلُونَ الْآن )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به پیوه ووتاری ده‌دا، پاشان داده‌نیشست، پاشان هه‌لده‌سایه‌وه وه‌کو نیستا نیومه‌یه‌کن [رواه البخاری (۲/۴۰۱-۱۲۰) و مسلم (۲/۵۸۹-۸۶۱) و غیرما].

(۲۲۶) له بهر نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ووتاری وناموزگاری ووانه‌کانی به‌م ووتاره ده‌ست پی ده‌کرد [رواه مسلم (۲/۵۹۲-۸۶۷، ۸۶۸) و النسائی (۳/۱۸۸) وه شیویه ووتاری (حَاجَةِ) بگه‌ریزه‌وه بؤ پیشه‌کی نه‌م پوخته‌به].

(۲۲۷) له بهر فرموده‌ی (ابن عمر) (خوایان لی رازی بیت) بروانه (پ ۲۲۵).

(۲۲۸) له بهر فرموده‌کی (عمر) (خوای لی رازی بیت) که‌وا فرمودی: (( صَلَاةُ السَّفَرِ رُكْعَتَانِ ، وَ صَلَاةُ الْجُمُعَةِ رُكْعَتَانِ ، وَالْفِطْرُ وَالْأَضْحَى رُكْعَتَانِ ، تَمَامٌ غَيْرُ قَصْرٍ ، عَلَى لِسَانِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ )) واته: نويزی سه‌فر دوو رکاته، وه نويزی جومعه دوو رکاته، وه نويزی جه‌ژنی ره‌مه‌زان و قوریانیش دوو رکاته، به ته‌واوه‌تی

وہ سونہتہ ووتارہ کہ کورت بیٹ و نوڑہ کہی دریزئیٹ<sup>(۲۲۹)</sup>، وہ نہ گہر له گہل نوڑئی جہژندا کہوتہ یہک رورہوہ، ئەوہ جومعه دەبیته سونہت<sup>(۲۳۰)</sup>.

نەك به كورت كراوه یسی، له سه زمانی (محمد) ﷺ [رواه النسائي (۱۱۱/۳/۱۴۲۰) واین ماجه (۱/۲۳۸/۱۰۶۴) وهو صحيح بيوان الإرواء (۶۲۸) صحيح ابن ماجه (۸۷۲)].  
وه بق دابهستن (قامهت) ی نوڑئی کردن، بپوانه (پ ۲۲۴).

(۲۲۹) له بهر فرموده کهی (عَمَارُ بْنُ يَاسِرٍ) (خوایان لی رازی بیٹ) کهوا پیغه مبهری خوا ﷺ دهیفرموی: (( إِنْ طُوِلَ صَلَاةُ الرَّجُلِ ، وَقَصُرَ خُطْبَتُهُ ، مِئْتَةٌ مِنْ فِقْهِهِ ، فَأُطِيفُوا الصَّلَاةَ وَأَقْصُرُوا الْخُطْبَةَ ، وَإِنَّ مِنَ الْبَيَانِ سِحْرًا )) واته: به راستی دریزه پیدانی نوڑئی هه ر پیاویک - ووتارییز - و کورت کردنه وهی ووتاره کهی نیشانه ی تیگه یشتنتی، بویه نوڑی دریز بکه نه وه ووتار کورت بکه نه وه... [رواه مسلم (۲/۵۹۴/۸۶۹)].

### تیبینی:

ده بیته ئەو دریزه پیدانی نوڑه ی که پیغه مبهری خوا ﷺ) فرمانی پی دهکات زور دریز نه بیته به شیوهیه که خه لکی بیزار بیته، له بهر فرموده کهی (جَابِرُ بْنُ سَمُرَةَ) (خوای لی رازی بیته) کهوا فرموی: (( كُنْتُ أَصَلِّي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَكَانَتْ صَلَاتُهُ قَصْدًا ، وَخُطْبَتُهُ قَصْدًا )) واته: من له گهلی پیغه مبهری خوادا ﷺ) نوڑم ده کرد، جا نوڑه کهی مام ناوهندی بوو، وه ووتاره کهیشی هه مام ناوهندی بوو [رواه مسلم (۲/۸۶۶)]. به لگو له پکاتی به کهمدا به ئەندازه ی سوره تی (الأعلى) بخوینت، وه له پکاتی دووه میشدا به ئەندازه ی سوره تی (الغاشية) بخوینت له بهر فرموده کهی (النُّعْمَانُ بْنُ بَشِيرٍ) (خوای لی رازی بیته) کهوا فرموی: (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَقْرَأُ فِي الْعِيدَيْنِ وَفِي الْجُمُعَةِ ، بِسَبْحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى ، وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ )) واته: پیغه مبهری خوا ﷺ) له نوڑئی جهژن و نوڑئی جومعه دا سوره تی (سَبْحِ اسْمِ رَبِّكَ الْأَعْلَى) و سوره تی (هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ) هه ده خویند [رواه مسلم (۲/۸۷۸)].

(۲۳۰) له بهر فرموده کهی (زَيْدُ بْنُ أَرْقَمٍ) (خوای لی رازی بیته) کهوا فرموی: (( أَنْ النَّبِيَّ ﷺ صَلَّى الْعِيدَ مِنْ أَوَّلِ النَّهَارِ ثُمَّ رَخَّصَ فِي الْجُمُعَةِ )) واته: پیغه مبهری خوا ﷺ) نوڑئی جهژنی کرد له سه ره تایی روردا، پاشان پوخته تی پی داین بق جومعه [رواه ابو داود (۱/۴۴۶/۱۰۷۰) و این ماجه (۱/۴۵۱/۱۳۱) والنسائي (۳/۱۹۴/۱۵۹۱) وغيرهم وهو حديث صحيح بپوانه صحيح أبي داود (۹۸۱) و صحيح ابن ماجه (۱۰۸۲)].

## ئەوانەى سوننەتە لە شەو و پوژى جومعهدا بکرىت

وہ سوننەتە لە شەو و پوژى جومعهدا سەلاواتى زۆر لە سەر پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بديريت<sup>(۲۳۱)</sup>، وە خویندنى سورەتى (الکھف)<sup>(۲۳۲)</sup>، وە دوعا کردن لە پوژەكەيدا<sup>(۲۳۳)</sup>

(۲۳۱) لە بەر فەرموودەكەى (أوسُ بنُ أوس) (خوای لی رازی بیئت) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: (( إِنْ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ ، فِيهِ خُلِقَ آدَمُ ، وَفِيهِ قُبِضَ ، وَفِيهِ النُّفْخَةُ ، وَفِيهِ الصَّعْقَةُ ، فَأَكْثَرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ، وَكَيْفَ تُغْرَضُ عَلَيْكَ صَلَاتِنَا وَقَدْ لَرِمْتَ ؟ فَقَالَ: إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ حَرَّمَ عَلَيَّ الْأَرْضَ أَنْ تَأْكُلَ أَجْسَادَ الْأَنْبِيَاءِ )) واتە: بە راستى باشترىنى پوژاننان پوژى جومعهیە كە تىیدا ( آدم ) بە دىهینراوہ ، وە تىیدا گیانى كیشراوہ ، وە تىیدا قوو بە ( صور ) دا دەكرىت ، وە تىیدا پاچەكە كە كەسەى پوژى نوایى پوو دەدات ، بۆیە لەو پوژەدا سەلاوات زۆر بدەنە سەرم ، چونكە سەلاواتەكاننان پىم دەگات ، ووتیان: ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ، چۆن سەلاواتەكانمان بیئت دەگات لە كاتىكدا كە تۆ هەموو گیانت پزاوہ ، جا ئەویش فەرمووى: بە راستى خوای گەورە حەرامى كرده لە سەر زەوى كەوا گیانى پىغەمبەران بخوات [رواه ابو داود (۱۰۲۴/۲۷-۲) وابن ماجه (۱۰۸۵/۲۴۵/۱) والنسائي (۹۱/۲) وهو صحيح بیوانه الإرواء (۴) وصحيح أبى داود (۹۶۲) وصحيح ابن ماجه (۸۸۹)].

(۲۳۲) لە بەر فەرموودەكەى (أبو سَعِيدٍ الْخُدْرِي) (خوای لی رازی بیئت) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: (( مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ أَضَاءَ لَهُ مِنَ النُّورِ مَا بَيْنَ الْجَمْعَيْنِ )) واتە: هەر یەكێك لە پوژى جومعهدا سورەتى (الکھف) بخوینیت ئەو لە پروناكى ئەو ئەندەى بۆ دادەگیرسیت بە ئەندازەى نىوان هەر دوو جومعهكە [رواه الحاكم (۳۶۸/۲) والبيهقي (۲۳۹/۲) بیوانه الإرواء (۶۲۶) و المشكاة (۲۱۷۵) وصحيح الجامع رقم: (۶۴۷۰)].

(۲۳۳) لە بەر فەرموودەكەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى: (( إِنْ فِي الْجُمُعَةِ لَسَاعَةٌ لَا يُوَافِقُهَا مُسْلِمٌ قَائِمٌ يُصَلِّي ، يَسْأَلُ اللَّهَ خَيْرًا ، إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ )) واتە: بە راستى لە پوژى جومعهدا سەعاتىك هەبە هەر موسولمانىك تىیدا نوێژ بكات ، داوا لە خوای گەورە بكات ، (ئىللا) خوای گەورە پىی دەدات [رواه مسلم (۸۵۲/۲) رقم: (۸۵۲)].

### وه بوون خووش له خوڤان و جل و به‌رگی خاوین له به‌ر کردن (٢٣٤)

وه فرموده‌که‌ی ( جَابِر) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی: (( يَوْمَ الْجُمُعَةِ ثَلَاثًا عَشْرَةً \_ يُرِيدُ سَاعَةً \_ لَا يُوْجَدُ مُسْلِمٌ يَسْأَلُ اللَّهَ شَيْئًا إِلَّا آتَاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ ، فَالْتَمَسُوهَا آخِرَ سَاعَةٍ بَعْدَ الْعَصْرِ )) واته: پۆژی جومعه دوانزه (١٢) سه‌عاته \_\_ سه‌عاتێکی تێدایه \_\_ هه‌چ به‌نده‌یه‌کی موسولمان نییه‌ تێیدا داوا له خوای که‌وره بکات (نیللا) ده‌یداتن ، جا له سه‌عاته‌که‌ی کۆتاییدا به‌ داویدا بگه‌ڕین ، پاش نوێژی عه‌سر [رواه ابو داود (١/رقم/١٠٤٨) والنسائی واللفظ له والحاكم وقال صحيح على شرط مسلم ، وهو كذلك برواه صحيح الترغيب رقم: (٧٠٥) ، وه هه‌روه‌ها له‌م باره‌یه‌ره فرموده‌ی تریش هه‌یه ، برواه صحيح مسلم (٢/٥٨٤/٨٥٢)].

(٢٣٤) له به‌ر فرموده‌که‌ی (سَلْمَانَ الْفَارِسِي) (خوای لی رازی بی‌ت) (که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی: (( لَا يَغْتَسِلُ رَجُلٌ يَوْمَ الْجُمُعَةِ وَيَتَطَهَّرُ مَا اسْتَطَاعَ مِنْ طَهْرٍ وَيَدْهُنُ مِنْ دُهْنِهِ أَوْ يَمَسُّ مِنْ طِيبٍ بَيْتَهُ ، ثُمَّ يَخْرُجُ فَلَا يُفَرِّقُ بَيْنَ اثْنَيْنِ ، ثُمَّ يُصَلِّي مَا كَتَبَ لَهُ ، ثُمَّ يُنْصِتُ إِذَا تَكَلَّمَ الْإِمَامُ ، إِلَّا غَفَرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْآخِرَى )) واته: هه‌ر که‌سێک خۆی بشوات له پۆژی جومعه‌دا ، وه چه‌ندێک توانی خۆی پاک بکاته‌وه ، وه پۆن له خۆی بدات له پۆنی مالی خۆی ، یان پۆن له خۆی بدات له بوئی مالی خۆی ، پاشان له مال ده‌ربچیت و دوو که‌س له یه‌ک نه‌کات ، وه چه‌ندێک بۆی نوسرا: بی‌ت نوێژ بکات ، پاشان کاتی که‌ پێشوا ده‌ست به‌ ووتاردان ده‌کات بی‌ده‌نگ بی‌ت ، ئه‌وه خوای که‌وره له تاوانه‌کانی نێوان ئه‌و جومعه و جومعه‌ی پێشوو ده‌بوریت [رواه البخاری (٢/٢٧٠)].

• [(٨٨٢]

هه‌روه‌ها فرموده‌که‌ی (أَبُو ذَرٍّ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی: (( مَنْ اغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَأَحْسَنَ غُسْلَهُ ، وَتَطَهَّرَ فَأَحْسَنَ طَهْوَرَهُ ، وَكَبَسَ مِنْ أَحْسَنِ ثِيَابِهِ ، وَمَسَّ مَا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ مِنْ طِيبٍ أَهْلَهُ ، ثُمَّ أَتَى الْجُمُعَةَ ، وَلَمْ يَلْغُ وَلَمْ يَفَرِّقْ بَيْنَ اثْنَيْنِ ، غَفَرَ لَهُ مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجُمُعَةِ الْآخِرَى )) واته: هه‌ر که‌سێک پۆژی جومعه خۆی بشوات خۆ شۆردنێکی چاک ، وه خۆی پاک بکاته‌وه به‌ چاکی ، وه باشترین جل و به‌رگه‌کانی له به‌ر بکات ، وه چه‌ند خوای که‌وره بۆی بکات له بوئی که‌س و کاری خۆی له خۆی بدات ، پاشان بی‌ت بۆ جومعه و (لَعُو) نه‌کات ، وه دوو که‌س له یه‌ک نه‌کات ، ئه‌وه خوای که‌وره لی‌ی ده‌بوریت له نێوان ئه‌و جومعه و جومعه‌که‌ی تردا [رواه ابن ماجه (١/رقم/١٠٩٧) وغيره وهو حديث حسن صحيح برواه صحيح ابن ماجه (١٠٠) وتعليق الزغبي (١/٢٥٨)].



## وہ زوو رویشتن بؤ مزگہوت (۲۳۰)

وہ فہرمودہی تریش لہم بارہیہوہ زؤرہ [بروانہ صحیح البخاری (کتاب الجمعة) باب یلبس أحسن ما یجد] وسنن أبي داود (باب اللبس للجمعة) / رقم: ۱۰۷۶\_ ۱۰۷۸\_ بیوانہ صحیح ابی داود رقم: ۹۸۹) وصحیح ابن ماجہ (باب ما جاء فی الزینة یوم الجمعة / من رقم: ۸۹۸ — ۹۰۱) .

## تیبیتی:

(أ) بؤن خووشی لہ خؤدان تابیہتہ بہ پیاوانہوہ ، بؤ نافرہتان دروست نیہ بؤنی خووش لہ خویشان بدہن ہر کاتیک دہرچن لہ مال ، بہ لام لہ مالی خویشاندا بؤ پیاوہکانی خویشان دروستہ ، لہ ہر فہرمودہکھی (أبوہریرۃ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی: (( لَا تَمْنَعُوا إِمَاءَ اللَّهِ مَسَاجِدَ اللَّهِ ، وَلَكِنْ لِيُخْرِجَنَّ وَهِنَّ ثَفَلَاتٌ )) واتہ: قہدغہی نافرہتانتان مہکن لہ مزگہوتانی خوا ، بہ لام با دہرچن لہ مال بہ بؤ شوہی بؤنی خووشیان لہ خویشان دابیئت [رواہ ابو داود (۲/رقم/۵۶۵) واحمد (۵/۱۹۲/۱۲۲۸) وهو حسن صحیح بروانہ صحیح ابی داود (۵۲۹) وہ ہرودہما بروانہ فقہ السنۃ (۱/۱۹۳) ] .

(ب) خووشوردنی جومعہ پیویست (واجب) ہ نہگہرچی لہ گہل نہم سوننہتانہ یشدا یاس کراوہ . بروانہ (پ ۵۸) .

(۲۳۰) لہ ہر فہرمودہکھی (أبو ہریرۃ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی: (( مِنْ إِغْتَسَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ غَسَلَ الْجَنَابَةِ ثُمَّ رَاحَ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَدْنَهُ ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَقْرَةَ ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الثَّلَاثَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ كَبْشًا أَقْرَنَ ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الرَّابِعَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ دَجَاجَةً ، وَمَنْ رَاحَ فِي السَّاعَةِ الْخَامِسَةِ فَكَأَنَّمَا قَرَّبَ بَيْضَةً ، فَإِذَا خَرَجَ الْإِمَامُ حَضَرَتِ الْمَلَائِكَةُ يَسْتَمِعُونَ الذُّكْرَ )) واتہ: ہر کہ سیک لہ پؤژی جومعہدا خووشی بشوات - وکو - خووشوردنی لہ شگرانی ، پاشان - زوو - بچیت بؤ مزگہوت ، وک شوہ وایہ لہ پئی خوادا ووشتریکی سہر پریبیئت ، وہ ہر کہ سیک لہ سہعاتی دووہمددا بچیت ، وک شوہ وایہ مانگاہیکی سہر پری بیئت ، وہ ہر کہ سیک لہ سہعاتی سنیہمددا بچیت ، وک شوہ وایہ شہکیکی شاخ داری سہر پری بیئت ، وہ ہر کہ سیک لہ سہعاتی چوارہمددا بچیت ، وک شوہ وایہ مریشکیکی سہر پری بیئت ، وہ ہر کہ سیک لہ سہعاتی پینجہمددا بچیت ، وک شوہ وایہ ہیلکہیکہ لہ پئی خوادا بہ خشی بیئت ، جا نہگہر پیشہوا دہرچو ، شوہ فریشتہکان نامادہ دہبن گوئی لہ زیکر دہگرن [رواہ البخاری (۲/۲۶۶/۸۸۱) ومسلم (۲/۵۸۲/۸۵۰) ] .

وہ نازار نہدانی خہ لکی<sup>(۲۳۶)</sup>، وہ کردنی دوو رکات نویژی سلأوی مزگوت (تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ) پیش دانیشتن<sup>(۲۳۷)</sup>، وہ نویژ کردنیش تا وتار بیژ ده جیتہ سہر مینبہر<sup>(۲۳۸)</sup>

(۲۳۶) له بهر فرموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فرموی (( كُنْتُ جَالِسًا إِلَى جَانِبِهِ يَوْمَ الْجُمُعَةِ ، فَقَالَ : جَاءَ رَجُلٌ يَتَخَطَّى رِقَابَ النَّاسِ ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : أَيُّ ، إِجْلِسْ ، فَقَدْ آذَيْتَ )) واتہ: پوژی جومعه له تمیشتی پیغمبری خواوه (ﷺ) دانیشتبوم ، جا پیاویک به رهو پیش ده هات ، هه نکاوبه سہر شانی خه لکیدا دہنا ، پیغمبری خوایش (ﷺ) پی پی فرموی: ئی ، دانیشہ به پاستی تو نازاری خه لکیت دا [رواه ابو داود (۱۱۱۸/۶۸۸/۱) والنسائی (۱۳۹۹/۱۰۳/۳) وهو حدیث صحیح بروانہ التعلیق الرغیب (۲۵۶/۱) وصحیح أبي داود (۱۰۲۴) وصحیح النسائی (۱۳۲۶) ] .

(۲۳۷) له بهر فرموده که ی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی رازی بیئت) بروانہ (پ ۱۰۶) .

### تییبتی:

وہ نه گہر که سیک له کاتی وتاردانی وتار بیژدا هاتہ مزگوتہ وه ، ئه وه دوو رکاتی په له دهکات و داده نیشتیت بؤ گوئی گرتن له ووتاره که ، له بهر فرموده که ی (جَابِر) (خوای لی رازی بیئت) که وا فرموی: (( جَاءَ رَجُلٌ وَ النَّبِيُّ ﷺ ) يَخْطُبُ النَّاسَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَقَالَ: أَصَلَيْتُمْ يَا فَلَانُ؟ قَالَ: لَا . قَالَ: قُمْ فَارْكَعْ )) واتہ: پیاویک هاتہ ژوری مزگوتہ وه و پیغمبری خوایش (ﷺ) ووتاری دہدا بؤ خه لکی له پوژی جومعه دا ، جا پیغمبری خوا (ﷺ) پی پی فرموی: فلان که س ، نایا نویژت کرد ؟ ئویش ووتی: نه . پیغمبری خوایش (ﷺ) پی پی فرموی: دہی هه سته نویژت بکه [رواه البخاری (۹۳۰/۴۰۷/۲) ومسلم (۸۷۵/۵۹۶/۲) وغیرما] .

(۲۳۸) له بهر فرموده که ی (سَلْمَانُ الْفَارِسِيُّ) (خوای لی رازی بیئت) بروانہ (پ ۲۳۴) .

### تییبتی:

نه گہر که سیک گه یشت به رکاتیکی نویژی جومعه دا ، ئه وه گه یشتوه به جومعه دا ، له بهر فرموده که ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی: (( مَنْ أَدْرَكَ مِنْ صَلَاةِ الْجُمُعَةِ رَكْعَةً ، فَقَدْ أَدْرَكَ الصَّلَاةَ )) واتہ: هر که سیک بگات به رکاتیکی نویژی جومعه دا ، یان هر نویژیکی تریشدا ، ئه وه گه یشتوه به نویژه که دا [رواه النسائی (۵۵۷/۲۷۴/۱) وإبن ماجه (۱۱۲۲/۳۵۶/۱) وغیرما وهو حدیث صحیح بروانہ الإرواء (۶۲۲) وصحیح الجامع (۵۹۹) ] .

## نوٹری ہردوو جہڑنہ کہ (صَلَاةُ الْعِيدَيْنِ)

نوٹری ہردوو جہڑنہ کہ پیویست (واجب) ہ (۲۳۹) ، کاتہ کہیشی پاش  
خوردہرچوون و بہرزبوونہوی بہ ئەندازہی رمیک (۲۴۰) ،

(۲۳۹) نوٹری جہڑنی پرمہزان و قوربانیش پیویست (واجب) ہ لہ سہرژن و پیاو ، لہ  
بہر ئەوہی پیغہمبہری خوا (ﷺ) بہردہوام دەیکرد و فرمانیشی پی کردہ کہوا بۆ جی بہ  
جی مینانی دہریچنہ دہرہوہی شار ، وک (أَمَّ عَطِيَّةً) (خوای لی رازی بیت) فرموی  
( (أَمْرُنَا أَنْ نَخْرُجَ فَنُخْرِجَ الْحَيْضَ وَالْعَوَاتِقَ وَدَوَاتِ الْخُدُورِ ، فَأَمَّا الْحَيْضُ فَيُشْهَدْنَ  
جَمَاعَةَ الْمُسْلِمِينَ وَدَعْوَتَهُمْ وَيَعْتَرِلْنَ مُصَلَّاهُمْ )) واتہ : فرمانان پی کراوہ کہوا  
دہریچن ، جا ئەو نافرہتانہی کہ لہ حہیزدان و کچی تازہ پیگہیشتوو و نافرہتانی مالیش  
ہموو دہردہچوون ، جا ئەوانہی کہ لہ حہیزدان نامادہی بانگ و جہماعہتی موسولمانان  
دہبوون ، بہ لأم دوریان دہگرت لہ شوٹنی نوٹزہ کہیان \_ واتہ : بہ شداری نوٹزہ کہیان  
نہدہکرد \_ [رواہ البخاری (۶۶۲/۲) (۶۸۱/۱) واللفظ لہ مسلم (۶۰۵/۲) (۸۱۰) وغیرما] .

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (حَفْصَةَ بِنْتُ سَيِّدِينَ) کہوا ووتی : لہ سہردہمی ٹیمہدا  
قہدہغمان دہکرد کچہکانمان دہریچن بۆ نوٹری جہڑن ، جا نافرہتیک ہات لہ قہسرہ کہی  
(بِنِي خَلْف) مایہوہ ، منیش چووم بۆ لای ، جا ئەویش باسی بۆ کردین کہوا میتردی  
خوشکہ کہی لہ گہل پیغہمبہری خوادا (ﷺ) دوانزہ (۱۲) جار دہرچووہ بۆ غہزا ،  
خوشکہ کہیشم لہ شہش جاریاندا لہ گہلیاندا دہرچووہ ، ئەویش ووتی : ٹیمہ لہ گہلیاندا  
دہردہچوون تیماری زامدارمان دہکرد و... جا بہ پیغہمبہرم ووت : ئەی پیغہمبہری  
خوا (ﷺ) نایا ئەگہر کہ سیٹکمان \_ لہ نافرہتان \_ ئەگہر جل و بہرگی نہبوو دہریچیت -  
بۆ نوٹری جہڑن - نایا دہتوانیت دہرنہچیت ؟ پیغہمبہری خوایش (ﷺ) فرموی : ((  
لَتُلْبَسْنَهَا صَاحِبَتَهَا مِنْ جِلْبَابِهَا ، فَلْيُشْهَدَنَّ الْخَيْرَ وَدَعْوَةَ الْمُؤْمِنِينَ )) واتہ : با  
ہاوپیکہی لہ جل و بہرگی خۆی بکاتہ بہری ، وہ با نامادہی خیرہ کہو بانگی باوہ پداران بین  
[رواہ البخاری (۶۶۱/۲) (۶۸۰) وغیرہ] .

(۲۴۰) لہ بہر (أَنَّ) کہی (يَزِيدُ بْنُ خُمَيْرٍ الرَّحْبِيِّ) کہوا فرموی : (( خَرَجَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ  
بُسَيْرٍ صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) مَعَ النَّاسِ فِي يَوْمِ عِيدِ فِطْرِ أَوْ أَضْحَى ، فَأُكْرِمَ إِنْطَاءً

جا نویزہ کہی دوو پرکاتہ<sup>(۲۴۱)</sup>، لہ پرکاتی یہ کہ میدا، پیش قورئان خویندن  
 حوت (اللہ اکبر) دہ کریت جگہ لہ (اللہ اکبر)ی دہست پی کردن، وہ لہ  
 پرکاتی دووہ میشدا پینج (اللہ اکبر) دہ کریت جگہ لہ (اللہ اکبر)ی  
 ہہ لسانہ وہ<sup>(۲۴۲)</sup>، پاشان ووتاریک دہ خوینریت<sup>(۲۴۳)</sup>،

الإمام، فقال: إنا كنا قد فرغنا ساعتنا هذه، وذلك حين التمسيح)) واته: (عبدالله  
 بن بسری ماوہ لی پیغہ مبرری خوا<sup>(ﷺ)</sup> لہ گہل خہ لکیدا دہرچو لہ پڑی جہ ژنی پرمہ زان  
 یان قوریاندا، و پی ناخوش بوونی خوی دہربری لہ دواکہ وتنی پیشہ وا و فرمووی: نیمہ  
 لہ م کاتانہ دا لی دہ بوینہ وہ، شو کاتہ پیش کاتی نویزی چیشتنہ نگا و بو [رواہ ابو  
 داؤد (۱۱۳۰/۶۷۵/۱) وابن ماجہ (۱۳۱۷/۴۱۸/۱) و مو حدیث صحیح، بروانہ الإرواہ (۱۰۱/۳) و صحیح ابی داؤد (۱۰۰۵)].

(۲۴۱) لہ بہر فرموودہ کہی نیمامی (عمر) (خوای لی رازی بیت) بروانہ (پ ۲۲۸).

(۲۴۲) لہ بہر فرموودہ کہی (عائشہ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرمووی: (( أَنْ  
 رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَبَّرَ فِي الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى سَبْعًا وَخَمْسًا سُبُي تَكْبِيرَاتِي الرُّكُوعِ ))  
 واتہ: پیغہ مبرری خوا<sup>(ﷺ)</sup> لہ نویزی جہ ژنی قوریاندا حوت (اللہ اکبر) ی لہ پرکاتی  
 یہ کہ مدا \_ و پینج (اللہ اکبر) ی لہ پرکاتی دووہ مدا - کرد جگہ لہ (اللہ اکبر)ی (رکوع)  
 بردنہ کان [رواہ ابن ماجہ (۱۲۸۰/۴۰۷/۱) و ابو داؤد (۱۱۲۸/۴/رقم) و مو حدیث صحیح، بروانہ الإرواہ (۱۲۳۹)  
 و صحیح ابن ماجہ (۱۰۵۸) و صحیح ابی داؤد (۱۰۴۳)].

(۲۴۳) لہ بہر فرموودہ کہی (أبو سعید) (خوای لی رازی بیت) (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ  
 ﷺ يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَالْأَضْحَى إِلَى الْمِصْلِيِّ، فَأَوَّلُ شَيْءٍ يَبْدَأُ بِهِ الصَّلَاةَ، ثُمَّ  
 يَنْصَرِفُ فَيَقُومُ مُقَابِلَ النَّاسِ وَالنَّاسُ جُلُوسٌ عَلَى صُفُوفِهِمْ - فَيَعْظُمُ،  
 وَيَأْمُرُهُمْ - فَإِنْ كَانَ يُرِيدُ أَنْ يَقْطَعَ بَعْنًا قَطَعَهُ أَوْ يَأْمُرَ بِشَيْءٍ أَمَرَ بِهِ، ثُمَّ  
 يَنْصَرِفُ )) واتہ: کہوا پیغہ مبرری خوا<sup>(ﷺ)</sup> لہ پڑی جہ ژنی پرمہ زان و قوریان دا  
 دہرچو، جا یہ کہم شتیك کہ دہستی پی دہ کرد نویژیوو پاشان ہہ لدہ سایہ وہ بہرانبہر  
 خہ لگی وہ خہ لگی دانیشتو بوون لہ ریزہ کانیان دا، جا ناموزگاری و وہ سیہت و فرمانی  
 پچ دہ کردن، جا نہ گہر ویستی بووایہ سو پایہ ک پھوانہ بکات، شوہ پھوانہ ہی دہ کرد، یان  
 فرمان بہ شتیك بکات، شوہ فرمانی پی دہ کرد پاشان دہرپویشت [رواہ البخاری (۹۵۶/۴۴۸/۲)  
 و مسلم (۸۸۹/۶۰۵/۲)].

وہ نیمامی (النووی) دہ فرمووی: هیچ بہ لگہ یہ کی راست نہ ہاتوہ لہ بارہی شوہی  
 کہ بق جہ ژن دوو ووتار بدریت . بروانہ [فقہ السنۃ (۱/۲۷۱)].

وہ بہ (الْحَمْدُ لِلَّهِ) دہست پی دہکات (۲۴۴)

وہ سوننہ تیشہ لہ دہرہ وہی مزگہوت لہ چو لیدا بکریت (۲۴۵)، وہ بانگ

وقامہ تیشی بو نادریت (۲۴۶)، وہ لہ پی شیدا ہیچ نو یژیک ناکریت (۲۴۷)، وہ

خوتی بو بشوریت (۲۴۸)

(۲۴۴) لہ بہر نہو بہ لگانہی کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) ہموو ووتارہ کانی بہ (الْحَمْدُ

لِلَّهِ) دہست پی دہکرد، وہ ہیچ بہ لگہ یہ کی راستیش نیبہ کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) لہ

پیشی ووتاری جہن (اللہ اکبر)ی کردیت۔ بروانہ [فہ السنۃ (۱/۲۷۱-۲۷۲)]۔

(۲۴۵) لہ بہر فہرموودہی زور لہ واتہ فہرموودہ کہی (أُمَّ عَطِيَّةٍ) و (حَفْصَةُ بِنْتُ سَيْرِينَ)

بروانہ (پ ۲۳۹)۔

وہ فہرموودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیت) (( كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَغْدُو إِلَى

المُصَلَّى وَالْعَتْرَةَ بَيْنَ يَدَيْهِ تَحْمَلُ وَتُنْصَبُ بِالمُصَلَّى بَيْنَ يَدَيْهِ ، فَيُصَلِّي إِلَيْهَا ))

واتہ: کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) - بو نو یژی جہن - بہ یانی زو دہرہ چوو بو شوینی

نو یژ ... [رواہ البخاری (۲/۴۶۳/۹۷۲) و مسلم (۱/۳۵۹/۵۰۱)]۔

(۲۴۶) لہ بہر فہرموودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) و (جَابِرٍ) (خوایان لی رازی بیت) کہوا

فہرمویانہ (( لَمْ يَكُنْ يُؤَدِّنُ يَوْمَ الْفِطْرِ وَلَا يَوْمَ الْأَضْحَى )) واتہ: بانگ و قامہت نہ دہدرا

بو نو یژی جہن پرمہ زان و قوریانیش [رواہ البخاری (۲/۴۵۱/۹۶۰) و مسلم (۲/۶۰۴/۸۸۶)]۔

(۲۴۷) لہ بہر فہرموودہ کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) کہوا فہرموی

(( أَنْ النَّبِيِّ ﷺ حَرَجَ يَوْمَ الْفِطْرِ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ لَمْ يُصَلِّ قَبْلَهَا وَلَا بَعْدَهَا وَمَعَهُ

بِلَالٌ )) واتہ: پیغہ مہری خوا (ﷺ) لہ پو یژی جہن پرمہ زان دا دہر چوو بو شوینی نو یژ -

دوو پکاتی نو یژی جہن - کرد نہ لہ پیشی دا نو یژی کرد و نہ لہ پاشیش دا ، وہ

(بلال)یشی لہ گہ لدا بو [رواہ البخاری (۲/۴۷۶/۹۸۹) و مسلم (۲/۶۰۶/۸۸۴) وغیرما]۔

(۲۴۸) لہ بہر (أَنَّ هَكَذَا) کہوا فہرموی: (( سَأَلَ رَجُلٌ عَلِيًّا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

عَنِ الْغُسْلِ ؟ قَالَ : إِنْ غَسَّ كُلَّ يَوْمٍ شَبْتًا ، فَقَالَ : لَا ، الْغُسْلُ الَّذِي هُوَ الْغُسْلُ ؟ قَالَ :

يَوْمَ الْجُمُعَةِ ، وَيَوْمَ عَرَفَةَ ، وَيَوْمَ النَّحْرِ ، وَيَوْمَ الْفِطْرِ )) واتہ: پیاویک پرسیاری لہ (علی) کرد

(خوای لی رازی بیت) لہ بارہی خو شو رد نہ وہ ؟ نہ ویش فہرموی: ہموو پو یژیک خوت بشو

نہ گہر ویستت لی بوو . جا ووتی: نہ ، نہ و خو شو رد نہ دہ لیم کہ خو شو رد نہ ؟ فہرموی:

پو یژی جومعہ ، و پو یژی (عرقہ) ، و پو یژی جہن قوریان ، و پو یژی جہن پرمہ زان [رواہ البیہقی

من طریق الشافعی بروانہ الوجیز (ل ۴۷)]۔

وه خوئی بو جوان بکه یته وه و بوئی خوئش له خو بدیهیت (۲۴۹) ، وه سوننه ته پیش نوئیژی جه ژنی په مهزان خوار دینک بخوات<sup>(۲۵۰)</sup> ، به لام بو نوئیژی جه ژنی قوریان له پاش نوئیز خوار دن بخوات<sup>(۲۵۱)</sup> ، وه له ریگایه که وه بپروات وله ریگایه کی تره وه بگه ریته وه<sup>(۲۵۲)</sup> .

(۲۴۹) له بهر فرموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا فرموی: (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَلْبَسُ يَوْمَ الْعِيدِ بُرْدَةً حَمْرَاءَ )) واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له پوژی جه ژندا (بُرْدَه) یکی سووری له بهر ده کرد [قال الهیثمی فی (مجمع الزوائد) (۲۰۱/۲) رواه الطبرانی فی الأوسط ورجاله ثقات ، بیوانه السلسلة الصحيحة (۱۲۷۹)].

(۲۵۰) له بهر فرموده که ی (أَنَسُ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فرموی: (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَعْدُو يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يَأْكُلَ تَمْرَاتٍ )) واته: پیغه مبهری خوا ﷺ ده رنه ده چوو بو نوئیژی جه ژنی په مهزان تا چه ند خورمایه کی ده خوارد [رواه البخاری (۹۵۲/۴۴۶/۲) والترمذی (۵۴۱/۲۷/۲)].

(۲۵۱) له بهر فرموده که ی (أَبُو بَرِيْدَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فرموی (( أَنْ رَسُولُ اللَّهِ كَانَ لَا يَخْرُجُ يَوْمَ الْفِطْرِ حَتَّى يُطْعِمَ ، وَلَا يُطْعَمَ يَوْمَ النَّخْرِ حَتَّى يَدْبَحَ )) واته: پیغه مبهری خوا ﷺ ده ر نه ده چوو بو نوئیژی جه ژنی په مهزان تا خوار دنی ده خوارد ، وه بو پوژی قوریان خوار دنی نه ده خوارد تا قوریانی سه ر ده بپی [رواه ابن خزيمة (۱۴۲۶/۲۴۱/۲) والترمذی (۵۴۰/۲۷/۲) وهو حديث صحيح ، بیوانه صحيح الترمذی (۴۴۷) ، به لام له ریوایه ته که ی (ترمذی) دا: (( ... حَتَّى يُصَلِّيَ )) واته: ... تا نوئیژی جه ژنی ده کرد .

(۲۵۲) له بهر فرموده که ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا فرموی (( كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا كَانَ يَوْمَ عِيدِ خَالَفَ الطَّرِيقَ )) واته: پیغه مبهری خوا ﷺ له پوژی جه ژن دا ریگای ده گوپی [رواه البخاری (۹۸۶/۴۷۲/۲)].

واته: نه گه ر له ریگایه که وه بو شوینی نوئیز بهاتبایه نه وه له ریگایه کی تره وه ده گه رایه وه .

## نویتی ترس (صلاة الخوف)

نه‌گەر دوژمن له رووی قیبه‌وه بوو ، نه‌وه به چه‌ند شیئومیک ده‌کریت (٢٥٢)

(٢٥٢) ئیمه هه‌ر یه‌ك شیئوه‌یان باس ده‌که‌ین ، نه‌ویش فه‌رموده‌که‌ی (جا‌یره) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی: (( شَهِدْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ صَلَاةَ الْخَوْفِ ، فَصَفَّنَا صَفَيْنِ ، صَفٌّ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَالْعَدُوُّ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ ، فَكَبَّرَ النَّبِيُّ ﷺ وَكَبَّرْنَا جَمِيعًا ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ وَرَفَعْنَا جَمِيعًا ، ثُمَّ إِحْدَرَ بِالسُّجُودِ وَالصَّفِّ الَّذِي مَعَهُ ، وَقَامَ الصَّفُّ الْمُؤَخَّرُ فِي نَحْرِ الْعَدُوِّ ، فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ ﷺ السُّجُودَ ، وَقَامَ الصَّفِّ الَّذِي يَلِيهِ ، إِحْدَرَ الصَّفُّ الْمُؤَخَّرُ بِالسُّجُودِ ، وَقَامُوا ، ثُمَّ تَقَدَّمَ الصَّفُّ الْمُؤَخَّرُ ، وَتَأَخَّرَ الصَّفُّ الْمَقْدَمُ ، ثُمَّ رَكَعَ النَّبِيُّ ﷺ وَرَكَعْنَا جَمِيعًا ، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرُّكُوعِ وَرَفَعْنَا جَمِيعًا ، ثُمَّ إِحْدَرَ بِالسُّجُودِ وَالصَّفِّ الَّذِي يَلِيهِ الَّذِي كَانَ مُؤَخَّرًا فِي الرُّكْعَةِ الْأُولَى ، وَقَامَ الصَّفُّ الْمُؤَخَّرُ فِي نُحُورِ الْعَدُوِّ فَلَمَّا قَضَى النَّبِيُّ ﷺ السُّجُودَ وَالصَّفِّ الَّذِي يَلِيهِ ، إِحْدَرَ الصَّفُّ الْمُؤَخَّرُ بِالسُّجُودِ ، فَسَجَدُوا ، ثُمَّ سَلَّمَ النَّبِيُّ ﷺ وَسَلَّمْنَا جَمِيعًا ، قَالَ جَابِرٌ: كَمَا يَصْنَعُ حَرَسُكُمْ هَؤُلَاءِ بِأَمْرَانِهِمْ )) واته: له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا دا (ﷺ) ناماده‌ی نویتی ترس بووم که‌وا کردینی به دوو ریزه‌وه ، ریزتک له پشتی پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) ، وه دوژمن له نئیوانی ئیمه و قیبه‌دا بوو ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (الله اکبر) ی کرد ، ئیمه‌یش هه‌موو (الله اکبر) مان کرد هه‌ردوو ریزه‌که له گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا نوژیان دابه‌ست ، پاشان (رُکُوع) ی برد ئیمه‌ش هه‌موو (رُکُوع) مان برد ، پاشان سه‌ری له (رُکُوع) به‌رز کرده‌وه ئیمه‌ش هه‌موو سه‌رمان به‌رز کرده‌وه ، پاشان (سُجُود) ی برد ، ریزه‌که‌ی پشتی خۆی له گه‌لیدا (سُجُود) یان برد ، وه نه‌و ریزه‌که‌ی تره‌ر به‌ پیوه پاوه‌ستانون به‌رانبه‌ر دوژمن - چاو دژیان ده‌که‌ن - جا که پیغه‌مبه‌ری خوا هه‌لسایه‌وه - بۆ رکاتی دووه‌م - و ریزه‌که‌ی پشتی خۆیشی له گه‌لیدا هه‌لسانه‌وه ، ریزه‌که‌ی دوایان (سُجُود) یان برد وه‌لسانه‌وه ، پاشان ریزه‌که‌ی دوا چوونه پیشه‌وه وئه‌وانه‌ی پیشیش گه‌رانه‌وه دواوه ، پاشان که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (رُکُوع) ی برد ، هه‌موو پیکه‌وه (رُکُوع) مان برد ، پاشان که له (رُکُوع) سه‌ری به‌رز کرده‌وه ، هه‌موو پیکه‌وه سه‌رمان به‌رز کرده‌وه ، پاشان که (سُجُود) ی برد ریزه‌که‌ی پشتی (سُجُود) یان برد ، به‌لام ریزه‌که‌ی تره‌رانبه‌ر دوژمن به‌ پیوه پاوه‌ستانون ، جا که پیغه‌مبه‌ری خوا و ریزه‌که‌ی

وہ مہرہما نگہر دوڑمن لہ پووی قبیلہوہ نہبوو لہوہ بہ چاند شیوہیہکی تر دہکرنٹ<sup>(۲۵۴)</sup>، جا بہ ہر شیوہیہکیان لہنجام بدرنت ہر دروستہ ، وہ نگہر تیرپشان پوویدا یان ترسیکی زور دروست بوو ، لہوہ بہ ہر شیوہیہک گونجا لہنجام دہدرنت ، نیر بہ سواری بیت یان بہ دانیشتنہوہ یان بہ دہم پراکردنہوہ ، پوو بہرو قبیلہ بیت یان پوو بہرو قبیلہ نہبیت<sup>(۲۵۵)</sup> .

پشتیسی (سُجود) یان تہولو کرد - دانیشتن بز تحیات خویندن - پیزہکے ی دوا (سُجود) یان برد ، و (سُجود) یان تہولو کرد ، پاشان پاش تحیات خویندن پیغہمبہری خوا (سلام) ی دلیہوہ ، نیمش مہموو پیکہوہ (سلام) مان دلیہوہ [ابواب سلم ۱/۵۷۱/۸۱].

(۲۵۴) مہرہما نہمیشیان ہر پک شیوہیان پاس دہکین نہویش فرمودہکے ی (عبدالله بن عمر) (خولیان لی رازی بیت) کہوا فرموی: (( صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ صَلَاةَ الْخَوْفِ بِإِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ رُكْعَةً ، وَالطَّائِفَةَ الْأُخْرَى مُوَاجِهَةً الْعَدُوِّ ، ثُمَّ انْصَرَفُوا وَقَامُوا فِي مَقَامِ اصْحَابِهِمْ مُقْبِلِينَ عَلَى الْعَدُوِّ ، وَجَاءَ لَوْلَاكَ ، ثُمَّ صَلَّى بِهِمُ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُكْعَةً ، ثُمَّ سَلَّمَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ رُكْعَةً ))  
واتہ: پیغہمبہری خوا (سُجود) نویری ترسی کرد - کرنی بہ دوو کرمہلہوہ - بہ یہکے لہو دوو کرمہلہ پکاتیکے کرد ، کرمہلہکے ی تریش بہرانبہری دوڑمن پلوہستانبوون ، پاشان پویشتن لہ شوینی نہو کرمہلہکے ی تردا لہ بہرانبہری دوڑمن پلوہستان ، نہو کرمہلہکے ی تریش ماتن ، پیغہمبہری خوا پکاتیکے پز کرن ، پاشان (سلام) ی دلیہوہ ، پاشان نہمان پکاتیکے تریان گتپاہوہ وہ نہوانی تریش پکاتیکیان گتپاہوہ [ابواب البخاری ۱/۴۲۶/۶۱۲] مسلم [۸۲۶/۵۷۱/۱].

واتہ: پیشہوا دہیانکاتہ دوو بہشہوہ ، کرمہلہکیان لہ گلیدا دہست بہ نویر دہکن ، وہ نہو کرمہلہکے ی بہرانبہر دوڑمن پلوہستان ، جا پیشہوا پکاتی یہکے م بہو کرمہلہ دہکات ، وہ کاتیک مہلدہسیتہوہ بز پکاتی دووہم نہوان بز خویان پکاتہکے ی تر دہکن (و سلام) دہدہنہوہ ، وہ بہ پہلہ دہچنہ جینگے نہوانی بہرانبہر دوڑمن پلوہستان ، وہ نہوانیش بہ پہلہ دہگنہ پکاتی دووہم پیشہوا دا ، کہ زیاتر نویری دہکاتہوہ ، جا کہ پیشہوا (سلام) ی دلیہوہ ، مہلدہسنہوہ و پکاتہکے ی تریان تہولو دہکن .

(۲۵۵) (ابن عمر) (خولیان لی رازی بیت) لہ تفسیری نایہتی (۲۲۸، ۲۲۹) ی سورہتی (البقرہ) ﴿ حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ، فَإِن حَفِظْتُمْ



## نوٹری کہ سیک لہ سہ فہردا بیت (صَلَاةُ الْمَسَافِرِ) کورت کردنہ وہ و کو کردنہ وہی نوٹری (قصر و جمع)

پیویست (واجب) ہ لہ سہ کہ سیک لہ سہ فہردا بیت نوٹریہ چوار پکاتیکان  
کورت بکاتہ وہ بؤ دوو رکات (۲۵۶)،

﴿رَجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ دا فہرموی:  
(.. فَإِنْ كَانَ خَوْفٌ هُوَ أَشَدُّ مِنْ ذَلِكَ صَلُّوا رَجَالًا قِيَامًا عَلَى أَقْدَامِهِمْ أَوْ رُكْبَانًا  
مُسْتَقْبِلِي الْقِبْلَةِ أَوْ غَيْرَ مُسْتَقْبِلِيهَا)) واتہ: جا نہ گہر ترسہ کہ لہ وہ زیاتر بوو - لہ و  
حالہ تانہی پیتشو - نہ وہ نوٹری بکن - بہ ہرشیتوہ یک بیت - بہ پتوہ بیت یان بہ  
سواری، پو بہ رہو قبیلہ بیت یان پو بہ رہو قبیلہ نہ بیت [رواہ البخاری (۴۳۵/۱۹۹/۸) ومسلم  
(۱/۶۲۹/۵۷۴/۱) بنحوہ].

(۲۵۶) لہ بہر فہرموودہی خوی گہورہ لہ سورہتی (النساء: ۱۰۱) دا کہ دہ فہرمی:  
﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ  
يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا..﴾ واتہ: نہ گہر سہ فہرتان کرد بہ سہر زہویدا، نہ وہ تاوانتان لہ  
سہر نییہ کہ وا نوٹریہ کانتان کورت بکنہ وہ نہ گہر ترسان تووشی فیتنہی نہ وانہ بین کہ بی  
باوہ پین ..

(يَعْلِيُ بْنُ أُمَيَّةَ) دہ فہرمی: پرسیارم لہ (عُمَرُ بْنُ حَطَّابٍ) (خوای لی رازی بیت) کرد لہ  
بارہی نہم ثایہ تہ وہ کہ وا خوی گہورہ دہ فہرمی: ﴿.. إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ  
كَفَرُوا..﴾ دہی خو نیستا خہلکی ترسیان لہ بی باوہ پان نہ ماوہ، (عمر فہرموی: منیش  
لہ وہ سہرم سوورما کہ تو سہرت لی سوورماوہ، بؤیہ پرسیارم لہ پتتہ مہری خوا کرد  
(ﷺ) لہ بارہی نہرہ وہ، نہ ویش فہرموی: (( صَدَقَةٌ تَصَدَّقَ اللَّهُ بِهَا عَلَيْكُمْ ، فَاقْبَلُوا  
صَدَقَتَهُ )) واتہ: نہمہ خیرو چاکہ بہ کی خویہ بہ نیوہی داوہ، جا نیوہش وہری بگرن  
[رواہ مسلم (۱/۶۸۶/۴۷۸/۱) وأبو داود (۱۱۸۷/۶۴/۴) وغیرما].

وہ لہ بہر فہرموودہ کہ (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) کہ وا فہرموی: (( فَرَضَ  
اللَّهُ الصَّلَاةَ عَلَى لِسَانِ نَبِيِّكُمْ ﷺ فِي الْحَضَرِ أَرْبَعًا ، وَفِي السَّفَرِ رَكْعَتَيْنِ ، وَفِي

ٲه گهر له سنووری شوٲنه کهی خوٲی ده رچوو تا وه کو ده گهر ٲٲته وه (ٲ٥٧) ،

الخَوْفِ رُكْعَةً)) واته: خوای گه وره نوٲژی له سه ر زمانی ٲٲغه مبهری خوا (ﷺ) فهرز کرده له مالدا چوار ٲکات وه له سه فهردا دوو ٲکات وه له ترسیشدا به ک ٲکات [رواه مسلم (٦٨٧/٤٧٩/١) و ابوداود (١٢٣٤/١٢٤/٤) و غیرما].

وه فهرمووده کهی ٲیمامی (عمر) (خوای لی رازی بیٲ) بیروانه (ٲ٢٨) .  
وه فهرمووده کهی (عائشه) (خوای لی رازی بیٲ) که وا فهرمووی: (( الصَّلَاةُ اَوَّلُ مَا فُرِضَتْ رُكْعَتَانِ ، فَأَقْرَبَتْ صَلَاةَ السَّفَرِ ، وَاتَمَّتْ صَلَاةَ الْحَضَرِ )) واته: نوٲژ به که م جار که فهرز کرا دوو ٲکات بوو ، جا نوٲژی سه فهر هر بهو شیوه به مایه وه ، به لام نوٲژی مال به ته وای دانرا - واتا کرا به چوار ٲکات - [رواه البخاری (١٠١٠/٥٦٩/٢) و مسلم (٦٨٥/٤٧٨/١) و غیرما].

وه (ابن عمر) (خوایان لی رازی بیٲ) فهرمووی: (( .. اِنِّي صَحَبْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فِي السَّفَرِ ، فَلَمْ يَزِدْ عَلَي رُكْعَتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ ، وَصَحَبْتُ اَبَا بَكْرٍ فَلَمْ يَزِدْ عَلَي رُكْعَتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ ، وَصَحَبْتُ عُمَرَ فَلَمْ يَزِدْ عَلَي رُكْعَتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ ، ثُمَّ صَحَبْتُ عُثْمَانَ فَلَمْ يَزِدْ عَلَي رُكْعَتَيْنِ حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ ، وَقَدْ قَالَ اللَّهُ ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴾ )) واته: من هاوٲٲٲه تی ٲٲغه مبهری خوا م کرد (ﷺ) ، وه له سه فهر دا هه رگیز له دوو ٲکات زیاتری نه کرده وه ، تا خوای گه وره گیانی کٲشا ، پاشان هاوٲٲٲه تی (ابوبکر) یشم کرده ، ٲه ویش هر دوو ٲکات زیاتری نه ده کرد تا خوای گه وره گیانی کٲشا ، پاشان هاوٲٲٲه تی (عمر) یشم کرده ، ٲه ویش له دوو ٲکات زیاتری نه ده کرد تا خوای گه وره گیانی کٲشا ، وه هاوٲٲٲه تی (عثمان) یشم کرده ، ٲه ویش هر دوو ٲکات زیاتری نه ده کرد تا خوای گه وره گیانی کٲشا ، وه خوای گه وره ده فهرمی: ﴿ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ ﴾ (الأحزاب: ٢١) واته: به راستی له ٲٲغه مبهری خوا دا (ﷺ) باشتیرین سه ره مشق هه به بو ٲٲوه ٲه ی باوه ٲداران [رواه البخاری (١١٠٢/٥٧٧/٢) و مسلم (٦٨٩/٤٧٩/١) و اللفظ له و غیرما].

(ٲ٥٧) جه ماوهری زانایان رایان وایه: که وا کورت کردنه وه ی نوٲژ ده ست ٲٲٲ ده کات به ده رچوون له سنووری شوٲنه کهی خوٲی - شار بیٲ یان دٲ - وه نوٲژ به ته وای ناکات تا ده گاته وه سنووری شوٲنه کهی خوٲی . (ابن المنذر) ده فهرمی: وا نازانم ٲٲغه مبهری خوا (ﷺ) نوٲژی کورت کرد بیٲته وه له هٲچ سه فهر کٲدا تا له (مدٲنه) ده ر ده چوو .

وه (أَنَس) (خوای لی رازی بیئت) ده‌فرمی: (( صَلَّيْتُ الظُّهْرَ مَعَ النَّبِيِّ ﷺ )) بِالْمَدِينَةِ كَرِيحًا وَبِذِي الْحُلَيْفَةِ رَكْعَتَيْنِ )) واته: له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا دا نوێژی نیوه‌پۆم کرد له (مَدِينَه) به چوار پکاتی ، وه - نوێژی عه‌سریش - له (ذُو الْحُلَيْفَةِ) به دوو پکاتی [رواه البخاری (١٠٨٩/٥٦٩/٢) و مسلم (٦٩٠/٤٨٠/١) و غیرهما ، وه مه‌به‌ستی به‌وی (ذُو الْحُلَيْفَةِ) نوێژی عه‌سره ، وه‌ك له ریوایه‌ته‌کانی تری جگه له ریواته‌کی (البخاری) دا ناوی بردوه ، جا بۆ زیاتر تیگه‌یشتن له‌م باسه بگه‌ڕێه‌وه بۆ فقه السنه (٢٤٠/١-٢٤١) ] .

وه (ذُو الْحُلَيْفَةِ): شوێنیکه چه‌ند میلێک له (مَدِينَه) هوه دووره .

### چه‌ند تێبینیه‌ک :

(أ) دیاره که کورت کردنه‌وه (قَصْر)ی نوێژ پێویست (وَأَجِب) بوو ، ئیتر ماوه‌یه‌کی دیاری کراوی نییه ، به‌لکو چه‌ندێک له سه‌فه‌ر دا بیئت و نیه‌تی مانه‌وه (إِقَامَة)ی نه‌بیئت هه‌ر ده‌بیئت نوێژ کورت بکاته‌وه ، به‌لام نه‌گه‌ر بۆ ماوه‌یه‌ک له شوێنێکدا مایه‌وه له‌ به‌ر پێویستییه‌ک ، وه بریارێ مانه‌وه (إِقَامَة)ی ته‌واوی نه‌دا ، نه‌وه هه‌ر ده‌بیئت نوێژ کورت بکاته‌وه ، له‌ به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (جَابِر) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رمووی: (( أَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِتَبُوكَ عِشْرِينَ يَوْمًا يَقْصُرُ الصَّلَاةَ )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له (تَبُوك) دا مایه‌وه بۆ ماوه‌ی بیست (٢٠) پۆژ هه‌ر نوێژی کورت ده‌کرده‌وه [رواه ابو داود (١٠٢/٤) ١٢٢٣] و مو حدیث صحیح ، بپوانه صحیح ابی داود (١٠٩٤) .

(إِبْنُ الْقَيْم) (په‌حه‌متی خوای لی بیئت) ده‌فرمی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ نومه‌ته‌که‌ی نه‌فه‌رموو ، هه‌ر که‌سێک نه‌گه‌ر له‌وه زیاتر مایه‌وه با نوێژ کورت نه‌کاته‌وه ، به‌لکو وا جووت بوه که‌وا مانه‌وه‌که‌ی نه‌وه‌نده بیئت . [بپوانه فقه السنه (٢٤١/١)] .

(ب) وه بۆ دووری نه‌وه سه‌فه‌ره‌ی که نوێژی تێدا کورت ده‌کریته‌وه ، زانایان بیست پای جیباوزیان هه‌یه ، به‌لام نه‌وه‌ی راسته وئیمه هه‌لی ده‌بژێرین ، نه‌وه‌یه که‌وا نه‌وه‌ی له‌ زمانی عه‌ره‌بدا پێی بووتریئت سه‌فه‌ر ، ده‌بیئت نوێژی تێدا کورت (قَصْر) بکریته‌وه ، چونکه نه‌گه‌ر نه‌ندازه‌ی دووری نه‌وه سه‌فه‌ره - که نوێژی تێدا کورت ده‌کریته‌وه - سنووری بیوایه نه‌وه بێن گومان خوای گه‌وره دیاری ده‌کرد و پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) پوونی ده‌کره‌وه ، یان هه‌یج نه‌بیئت هاوه‌لان (صَحَابَه) پرسیاریان له‌و باره‌یه‌وه له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌کرد ، وه هه‌موویان یه‌ک ده‌نگ ده‌بوون تێیدا ... [بپوانه المحلی لابن حزم (٢٧/٥)] .

وه ده‌توانیت نویژی نیوه‌پۆ و عه‌سر پیکه‌وه کو (جَمَع) بکاته‌وه له کاتی  
یه‌کی‌کیاندا بی‌کات ، هه‌روه‌ها نویژی شیوان و عیشایش<sup>(۲۰۸)</sup> ، به بانگیك و دوو  
قامه‌ت بۆ هه‌ردوو نویژه‌که<sup>(۲۰۹)</sup> ،

(۲۰۸) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (آنس) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی: (( كَان  
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ أَنْ تَزِيغَ الشَّمْسُ أَحْرَ الظُّهْرِ إِلَى وَقْتِ الْعَصْرِ ، ثُمَّ نَزَلَ  
فَجَمَعَ بَيْنَهُمَا ، فَإِنْ زَاغَتِ الشَّمْسُ قَبْلَ أَنْ يَرْتَحَلَ صَلَّى الظُّهْرَ ثُمَّ رَكِبَ )) واته:  
پیتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌گه‌ر پیتش نه‌وه‌ی خۆر له ناوه‌پاستی ناسمان لای بدایه بکه‌وتایه‌ته  
پۆ ، نه‌وه نویژی نیوه‌پۆی دوا ده‌خست بۆ کاتی عه‌سر ، پاشان داده‌بزی و هه‌ردوو  
نویژه‌که‌ی - نیوه‌پۆ و عه‌سری - پیکه‌وه ده‌کرد ، وه نه‌گه‌ر پاش نه‌وه‌ی له ناوه‌پاستی  
ناسمان لای بدایه بکه‌وتایه‌ته پۆ ، نه‌وه نویژی نیوه‌پۆی ده‌کرد ، پاشان سه‌ر ده‌که‌وت  
وده‌که‌وته پۆ [رواه البخاری (۱۱۱۲/۵۸۲/۲) ومسلم (۷۰۴/۴۸۹/۱) وغیرهما] .

وه له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (مَعَان) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی: (( أَنَّ النَّبِيَّ  
ﷺ كَانَ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ أَنْ تَزِيغَ الشَّمْسُ أَحْرَ الظُّهْرِ حَتَّى يَجْمَعَهَا  
إِلَى الْعَصْرِ يُصَلِّيهِمَا جَمِيعًا ، وَإِذَا ارْتَحَلَ بَعْدَ زِيغِ الشَّمْسِ صَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ  
جَمِيعًا ثُمَّ سَارَ ، وَكَانَ إِذَا ارْتَحَلَ قَبْلَ الْمَغْرِبِ أَحْرَ الْمَغْرِبِ حَتَّى يُصَلِّيَهَا مَعَ الْعِشَاءِ  
، وَإِذَا ارْتَحَلَ بَعْدَ الْمَغْرِبِ عَجَلَ الْعِشَاءَ فَصَلَّاهَا مَعَ الْمَغْرِبِ )) واته: پیتغه‌مبه‌ری خوا  
(ﷺ) له غه‌زای (تَبُوكَ) دا ، نه‌گه‌ر پیتش نه‌وه‌ی خۆر له ناوه‌پاستی ناسمان لای بدایه  
بکه‌وتایه‌ته پۆ ، نه‌وه نویژی نیوه‌پۆی دوا ده‌خست تا له گه‌ل عه‌سردا پیکه‌وه کۆی  
ده‌کرده‌وه ، وه نه‌گه‌ر پاش نه‌وه‌ی خۆر له ناوه‌پاستی ناسمان لای بدایه بکه‌وتایه‌ته پۆ ،  
نه‌وه نویژی عه‌سری پیتش ده‌خست و له گه‌ل نیوه‌پۆی پیکه‌وه کۆی ده‌کرده‌وه ، هه‌روه‌ها  
نه‌گه‌ر پیتش خۆر ناوا بوون بکه‌وتایه‌ته پۆ ، نه‌وه نویژی شیوان (مَغْرِبِ) ی دوا ده‌خست تا له  
گه‌ل عیشادا پیکه‌وه کۆی ده‌کرده‌وه ، وه نه‌گه‌ر پاش خۆر ناوا بوون بکه‌وتایه‌ته پۆ نه‌وه  
نویژی عیشای پیتش ده‌خست و له گه‌ل شیواندا پیکه‌وه کۆی ده‌کرده‌وه [رواه احمد  
(۱۲۳۶/۱۲۰/۵) وابو داود (۱۱۱۶/۷۵/۴) والترمذی (۵۵۱/۲۳/۲) وهو حديث صحيح بيوانه صحيح ابى داود (۱۰۶۷)].

(۲۰۹) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا تپیدا هاتوه: (( ...  
ثُمَّ أَدْنَى ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الظُّهْرَ ، ثُمَّ أَقَامَ فَصَلَّى الْعَصْرَ ، وَلَمْ يُصَلِّ بَيْنَهُمَا ... ))  
واته: ... پاشان بانگی دا ، پاشان قامه‌تی کرد جا نویژی نیوه‌پۆی کرد ، پاشان -

وہ ہر وہا کو (جَمْع) کردنہ وہی نوویژ دروستہ بو ہر کہ سیکی تریش  
(عُذْر) یکی مہ بیت (۲۶۰)

جارتیکی تر - قامہ تی کرد و نوویژی عہ سیریشی کرد ، وہ ہیچ نوویژتکی لہ نیوانیاندا نہ کرد  
... [رواہ مسلم (۱۲۱۸/۸۸۶/۲)]

(۲۶۰) دروستہ کہ سیک لہ مالیشدا بیت نوویژ کو (جَمْع) بکاتہ وہ بہ بی کورت (قَصْر)  
کردنہ وہ ، نہ گہر (عُذْر) یکی شرعی مہ بیت وہ کو باران یان نہ خوشی یان ہر (عُذْر) یکی تر  
کہ پیویست بہ وہ بکات نوویژی بو کو بکرتتہ وہ .

(نَافِع) (پوختہ تی خوی لی بیت) دہ فہ رمی: نہ گہر فہرمانہ واکان نوویژی شیوان  
وعیشایان کو بکرتدایہ تہ وہ لہ بہر باران ، (إِبْنُ عَمْرٍو) لہ گہ لیاندا کوئی دہ کردہ وہ [رواہ مالک فی  
الموطأ وصحاح الألبانی فی الإرواء (۴۰/۳)]

و (مِشَامُ بْنُ عُرْوَةَ) (پوختہ تی خوی لی بیت) دہ فہ رمی: (عُرْوَةُ) ی باو کم و (سَعِيدُ بْنُ  
المُسَيَّبِ) و (أَبُو بَكْرٍ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ) ہموویان نوویژی شیوان وعیشایان کو دہ کردہ وہ لہ  
شہوانی باراندا [رواہ مالک (۲۲۸/۱۰۲) بیوانہ الإرواء (۴۰/۳)]

وہ ہر وہا لہ (مُوسَى بْنُ عُبَيْدَةَ) وہ دہ گپرنہ وہ: کہ وا نہ وان (عُرْوَةَ وَسَعِيدُ وَأَبُو بَكْرٍ)  
لہ گہ ل (عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ) دا نوویژی شیوان وعیشایان کو دہ کردہ وہ نہ گہر باران بواہ ..  
[رواہ البیہقی (۱۶۹/۳) بیوانہ الإرواء (۴۰/۳)]

وہ ہر وہا (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) دہ فہ رمی: (( صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ))  
الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا بِالْمَدِينَةِ ، فِي غَيْرِ خَوْفٍ وَلَا سَفَرٍ )) واتہ: کہ وا پیٹغہ مہری  
خوا (ﷺ) نوویژی نیوہر بو و عہ سیری کو دہ کردہ وہ ، وہ شیوان وعیشایان کو دہ کردہ وہ بہ  
بی ہوی ترس و سہ فہ ریش [رواہ البخاری (رقم ۵۱۸) و مسلم (۷۰۵/۴۸۹/۱)] وہ لہ پیوایہ تیکی تری دا  
(( .. فِي غَيْرِ خَوْفٍ وَلَا مَطَرٍ .. )) واتہ: .. بہ بی ہوی ترس و بارانیش رواہ مسلم  
[۷۰۵/۴۸۹/۱]

نہم فہر موودہ یہ نہ وہ دہ گہ یہ نیت کہ وا کو (جَمْع) کردنہ وہی نوویژ لہ بہر ترس یان  
باران یان سہ فہر لہ کاتی پیٹغہ مہری خوادا (ﷺ) بووہ ، نہ گینا نیتر سوودی باس کردنی  
لہم فہر موودہ یہ دا چی یہ ؟ [بیوانہ الإرواء (۴۰/۳)]

وہ نہم فہر موودہ یہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) بہ لگہ یہ لہ سہر نہ وہی کہ وا جگہ لہ و سنی (عُذْر) ہیش ،  
ہر شتیکی تری پیویست دہ بیتہ (عُذْر) بو کو کردنہ وہی نوویژ ، وہ (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان  
لی رازی بیت) خوی بہ کردہ وہ نہ نجامی داوہ: وہ (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ شَفِيقٍ) دہ یگپرتتہ وہ کہ وا

فہرموی: (( حَطْبَنَا إِبْنُ عَبَّاسٍ يَوْمًا بَعْدَ الْعَصْرِ ، حَتَّى غَرَبَتِ الشَّمْسُ وَبَدَتِ النُّجُومُ ، وَجَعَلَ النَّاسُ يَقُولُونَ: الصَّلَاةُ ، الصَّلَاةُ ، قَالَ: فَجَاءَهُ رَجُلٌ مِنْ بَنِي تَمِيمٍ ، لَا يَفْقَرُ وَلَا يَنْتَنِي: الصَّلَاةُ ، الصَّلَاةُ ، فَقَالَ إِبْنُ عَبَّاسٍ: أَتَعْلَمُنِي بِالسُّنَّةِ ؟ لَا أُمَّ لَكَ ! ثُمَّ قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) جَمَعَ بَيْنَ الظُّهْرِ وَالْعَصْرِ ، وَالْمَغْرِبِ وَالْعِشَاءِ . قَالَ (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ شَفِيقٍ) : فَحَاكَ فِي صَدْرِي مِنْ ذَلِكَ شَيْءٌ ، فَأَتَيْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ ، فَسَأَلْتُهُ فَصَدَّقَ مَقَالَتَهُ )) واته: (إِبْنُ عَبَّاسٍ) پڑھنے کے دوای نوٹوں کے عسرو تارے بڑے دین تا خور ناوا بوو وئہ ستیرہ کان دہرکہ و تن ، وہ خہ لکیش و تیان: نوٹ ، نوٹ ، نوٹ . تا پیاویک لہ (بنی تميم) ہات و بیڈہنگ نہ دہ بوو ، و تہ: نوٹ ، نوٹ ، نوٹ . جا (إِبْنُ عَبَّاسٍ) پٹی ووت: تو من فتری سوننت دہ کہی ؟ ئہی لہ باری دایکت بجواہیت ! پاشان فہرموی : بینیم پیغہ مہری خوا (ﷺ) نوٹوں نیوہ پڑو و عسری کڑ دہ کردوہ و ... ہند . جا (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ شَفِيقٍ) و تہ: شتیک لہ دلما دروست بوو ، بویہ چوم بڑ لای (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) و پرسیارم لی کرد ، ئہ ویش فہرموودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ی بہ راست خستہ وہ [رواہ مسلم (۷۰۰/۴۸۹/۱)] وہ لہ [شرح صحیح مسلم للنووی (۲۱۸/۵-۲۱۹)] دا نیمامی (النَّوَوِي) دہ فہرمی: ( إجماع) نہ کراوہ لہ سہر ئہ وہی کار بہ فہرموودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) نہ کريت بہ لکو قسہ یان لہ بارہیہ وہ کردوہ ) جا پاش ہینانہ وہی ہہ ندیک لہ و پایانہ و لاواز کردنیان ، (النَّوَوِي) دہ فہرمی: ( .. ہہندیکیس تریان (تأویل) ی دہ کہن بہ وہی ، نوٹوں یہ کہمی دواخت ، تا کوتایی کاتہ کہی ، جا کاتیک کہ کردی کاتی نوٹوں دوہم ہاتہ بہرہ وہ ، جا یہ کسہر ئہ ویشی کرد ، جا تہنا لہ شیوہ دا وہ کو (جمع) ہ ، بہ لام لہ راستیدا (جمع) نیہ . ئہ وہی راست بیت ئہ مہ شیان ہر لاواز (ضعیف) ہ یان بہ تالہ ، چونکہ پیچہ وانہی (ظاہر) ہ ، بہ شیوہ یہ ک کہ ہر گیز ہ لینہ گریٹ ، وہ کارہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) کہ باسماں کرد ، کاتیک کہ ووتاری دا وئہ فہرموودہ ی ہینایہ وہ بہ بہ لگہ بڑ بہ راست خستہ وہی کارہ کہی لہ پاشان بہ راست خستہ وہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) ییش بڑ کارہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) و قہ دہ غہ نہ کردنی ، بہ لگہ یہ کی پوون وئا شکرایہ بڑ وہ لام دانہ وہی ئہم (تأویل) کردنہ .

وہ ہہندیکیس تریشیان دہ لین: ئہمہ (حمل) دہ کريتہ سہر (جمع) کردن بہ (عُذْرِي) نہ خویشی یان ہر (عُذْرِي) تری لہ و جوڑہ ، ئہمہ ش رای (أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ) و (القاضي حسين) لہ ہاوہ لہ کانی ئیمہ (أصحابُ الشافعي) ، و (الخطابي) و (المتولي) و (الرويانی)

## نوێژی خۆر گیران و مانگ گیران (صَلَاةُ الْكُسُوفِينَ)

نوێژی خۆر گیران و مانگ گیران فەرزە (کفایە) یە <sup>(٢٦١)</sup>،

له هاوه له کانمان ئەمەیان هەلبژاردوو، وه ئەمەیش پای هەلبژێرداوه بۆ (تأویل) کردنی - ئەو فەرمووده یە - له بەر (ظَاهِر) ی فەرمووده که و کارپێی کردنی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) و (مُؤَافِقَةُ) کردنی (أَبُوهُرَيْرَةَ)، وه له بەر ئەوهی نارههتی له وه دا زۆرتره تا وه کو باران .

وه کۆمه لیکیش له پێشه وایان رایان وایه که وا دروست (جَائِز) ه کۆ (جَمْع) کردنه وهی نوێژ له مالدا له بەر پێویستی، بۆ که سیک نه یگاته باو و عادهت، ئەمەش پای بۆ (إِبْنُ سَیْرِین) و (أَشْهَب) ه له هاوه له کانی (مَالِك) . وه (الْخَطَّابِي) ییش گێراویه ته وه له (الْقَالَ) و (الشَّاشِي الْكَبِير) له هاوه له کانی (الشَّافِعِي) . وه له (أَبُو إِسْحَاق الشَّیْرَازِي) ه وه، ئەمەیش له کۆمه لیک له (أَصْحَابُ الْحَدِيث) ه وه، وه (إِبْنُ الْمُذَرِّ) ئەمە ی هەلبژاردوه، وه (ظَاهِر) ی و ته که ی (إِبْنُ عَبَّاس) ییش ئەم پایه سەر دهخات که فەرمووی: (( أَرَادَ أَنْ لَا يُخْرِجَ أُمَّتَهُ )) که نه یهسته نه خۆشی و شتی تره وه، به لکو بهستی هەرشتیکه وه که نوممهت توشی نارههت بکات (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) .

(٢٦١) (ظَاهِر) ی ئەو فرمانه ی پێغه مبهری خوا (ﷺ) که له فەرمووده که ی (عَائِشَةُ) و (أَبُو مُوسَى) (په زای خویان لی بیست) که ده فەرمن: (( ... فَأَقْرِعُوا... )) [بواه البخاری (١٠٢٦/٥٢٢/٢) و مسلم (١٠١/٦١٩/٢) و غیرما] بۆ (وَأَجِب) بوونه، جا ده بیته فەرزە (کفایە) - بیوانه (پ ١١٨) - وه ک (أَبُو عَوَّانَةَ) له (صَحِيح) ه که ی دا (٣٩٨/٢) دا ده فەرمن: (بَيَّانٌ وَجُوبِ صَلَاةِ الْكُسُوفِ) پاشان چەند فەرمووده یه ک ده مینیته وه که وا پێغه مبهری خوا (ﷺ) فرمان به کردنی ده کات .

هروه ما (إِبْنُ خُرَيْمَةَ) ییش له (صَحِيح) که ی دا ده فەرمن: (بَابُ الْأَمْرِ بِالصَّلَاةِ عِنْدَ كُسُوفِ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ...) .

وہ دوو رکاتہ وہک نوویژەکانی تر ، بە لām له هەر رکاتیکیدا دوو (رکوع) و دوو راوەستانی تێدا یە (٢٦١)

وہ (الحَافِظُ بْنُ حَجْرٍ) له (فَتْحُ الْبَارِي) دا (٥٢٧/٢) دەفەرمن: جەماوەری زانایان له سەر ئەوەن کە (سُنَّةُ الْمُؤَكَّدَةُ) یە ، وە (أَبُو عَوَانَةَ) له (صَحِيح) هەکهیدا بە (رَاشِكَاوِي) (صَرَاحَة) دەلێ: (وَأَجِب) ه ، وە جگە له ئەو کەسی ترم ئەدیو وە بَلَيْت ، مەگەر ئەوەی کە حیکایەت کراوە له (مَالِك) هوه ، کە هەر وەکو جومعه تەماشای کردووە ، وە (الزَيْنُ بْنُ الْمُنِيرِ) له (أَبُو حَنِيفَةَ) هوه گێراویە تەووە کەوا (وَأَجِب) ی کردووە ، هەر وەها هەندیک له (مُصَنَّف) ه حەنەفیکان گێراویانە تەووە کە (وَأَجِب) ه [بروانە تمام العنة (ل ٢٦١)].

(٢٦٢) له بەر فەرموودە کە ی (عَاشِيَةَ) (خوای لی زانی بیت) کەوا فەرمووی: (( حَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ، فَصَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالنَّاسِ قِيَامًا فَأَطَالَ الْقِيَامَ ، ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ، ثُمَّ قَامَ فَأَطَالَ الْقِيَامَ \_ وَهُوَ دُونَ الْقِيَامِ الْأَوَّلِ \_ ثُمَّ رَكَعَ فَأَطَالَ الرُّكُوعَ ، وَهُوَ دُونَ الرُّكُوعِ الْأَوَّلِ ، ثُمَّ سَجَدَ فَأَطَالَ السُّجُودَ ، ثُمَّ فَعَلَ فِي الرُّكْعَةِ الثَّانِيَةِ مِثْلَ مَا فَعَلَ فِي الرُّكْعَةِ الْأُولَى ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَقَدْ اِنْجَلَّتِ الشَّمْسُ ، فَحَطَبَ النَّاسُ ، فَحَمَدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَا يَنْخَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ فَادْعُوا اللَّهَ وَكَبِّرُوا وَصَلُّوا وَتَصَدَّقُوا . ثُمَّ قَالَ: يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ ، وَاللَّهِ مَا مِنْ أَحَدٍ أَغْيَرُ مِنَ اللَّهِ أَنْ يَزْنِيَ عِنْدَهُ أَوْ تَزْنِيَ أُمَّتُهُ . يَا أُمَّةَ مُحَمَّدٍ ، لَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ لَضَحِكْتُمْ كَثِيرًا وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا )) واتە: له سەر دەمی پێغەمبەری خوادا (ﷺ) خۆر گێرا ، جا پێغەمبەری خوایش نوویژی بە خەلکی کرد و راوەستا و راوەستانە کە ی درێژ کردووە ، پاشان (رکوع) ی برد و (رکوع) هەکهیشی درێژ کردووە ، پاشان هەستایە وە و راوەستا و درێژە ی پێدا ، بە لām له راوەستانی یە کە مەتر بوو ، پاشان (رکوع) ی بردووە و درێژە ی پێدا یە ، بە لām له (رکوع) ی یە کە مەتر بوو ، پاشان (سُجُود) ی برد و درێژە ی پێدا ، جا له رکاتی دوووەمیشدا هەر بەو شێوەیە ی کرد کە له رکاتی یە کە مەدا کردی ، پاشان کە کۆتاییان پێ هێنا خۆر دەرکە و تووویو ، پاشان و تارێکی بۆ خەلکی دا و سوپاس و ستایشی خوای گەورە ی کرد و فەرمووی: بە راستی خۆر و مانگ دوو بە لگە و نیشانەن له نیشانهکانی خوای گەورە ، بۆ مردن و ژیانی هیچ کەسێک ناگێرێن ، جا کاتێک بینیتان گێران ، ئەوە داوا له خوا بکەن ، وە (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکەن ، وە نوویژ بکەن ، وە له پێتووی خودا بپەخشن . پاشان



ہر وہا لہو کاتہا سوننہتہ بہ خشین و زیکر کردن و داوای لی خویش بوون  
ویارانہوہ (۳۶۳) .

فرموی : ئہی نوممتی موحمہد ، سویند بہ خوا لہ خوا بہ غیرت تر نییہ لہوہی کہوا  
بہندہ یہکی (زینا) بکات ، یان کہ نیزہ یہکی (زینا) بکات . ئہی نوممتی موحمہد ، ئہگر  
ئہوہی من دہ یزانم ئیوہ دہ تانزانی ، ئہوہ کہم پی دہ کہ نین و زور دہ گریان [رواہ البخاری  
(۱۰۴۴/۱۲۹/۲) و ہذا لفظہ و مسلم (۹۰۱/۶۱۸/۲) .

وہ ہر وہا (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیٹ) یش بہ ہمان شیوہ دہ گپرتہوہ ، پروانہ  
[بخاری (۱۰۵۲/۵۴/۲) و مسلم (۹۰۷/۶۲۶/۲) .

وہ لہ (جابر بن عبد اللہ) یشوہ (خوایان لی رازی بیٹ) ہر بہم شیوہ یہ دہ گپرتہوہ [رواہ  
مسلم (۹۰۴/۶۲۲/۲) و احمد و ابو داود بروانہ الإرواء] .

### تیبیتی :

نوویژی خور گریان شیوہی تریشی ہاتوہ لہ فرمودہدا ، بہوہی دوو پکاتہ و ہکو  
نوویژہکانی تر ، ہر پکاتیک یہک پاوہستان و یہک (رکوع) ی تیدایہ و ہک ، لہ فرمودہکے  
(عبدالرحمن بن سمرہ) دا ہاتوہ (خوای لی رازی بیٹ) کہ ئیمامی [مسلم (۹۱۲/۶۲۹/۲) .

وہ بہ سئی پاوہستان و سئی (رکوع) یش لہ ہر پکاتیکدا ہاتوہ ، و ہک لہ  
فرمودہکے (جابر) دا ہاتوہ (خوای لی رازی بیٹ) کہ [مسلم (۹۰۴/۶۲۲/۲) دہ گپرتہوہ .  
وہ بہ چوار پاوہستان و چوار (رکوع) یش ہاتوہ ، و ہک لہ فرمودہکے (ابن  
عباس) دا ہاتوہ (خوایان لی رازی بیٹ) کہوا [مسلم (۹۰۹/۶۲۷/۲) دہ گپرتہوہ .

وہ ہر وہا پینچ پاوہستان و پینچ (رکوع) یش ہاتوہ ، و ہک لہ فرمودہکے (ابی  
بن کعب) دا ہاتوہ (خوای لی رازی بیٹ) کہوا [ابو داود (۱/رقم/۱۱۸۲) و الحاکم (۲۳۲/۱) و البیہقی فی السنن  
الکبری (۳۲۹/۳) و فی سندہ ابو جعفر الرازی و مر سیء الحفظ ، وضعفہ الألبانی فی الإرواء (۶۶۱) ] دہ گپرتہوہ .

بہلام ئہوہیان کہ راستہ تہنہا دوو پکاتہ ، لہ ہر پکاتیکدا دوو پاوہستان و (رکوع) ی  
تیدا بیٹ ، چونکہ ئہم فرمودانہ (ضعیف)ن ، یان لہ بہر ئہوہی (علہ) لہ (سند) ہکانیان دا  
ہیہ ، وہ یان لہ بہر ئہوہی (شاذن) ، ہر و ہکو (ابن عبد البر) و دہ فرمئی [پروانہ سبل السلام  
(ل ۵۱۱) و كذلك إرواء الغلیل للألبانی] .

(۲۶۲) لہ بہر فرمودہکے (عائشہ) (خوای لی رازی بیٹ) پروانہ (پ ۲۶۲) .

وه سوننه‌تیشه پیئشه‌وا ووتاریک بدات ناموزگاری خه‌لکی تیدا بکات<sup>(۲۶۴)</sup>، وه بانگی خه‌لکیشی بو بکریت به (الصلاة جامعة)<sup>(۲۶۵)</sup>،

وه فرموده‌که‌ی (أبو موسی الأشعری) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرمودی: (( حَسَفَتِ الشَّمْسُ ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ ) فَزَعَمًا يَحْشَى أَنْ تَكُونَ السَّاعَةُ ، فَأَتَى الْمَسْجِدَ فَصَلَّى بِأَطْوَلِ قِيَامٍ وَرُكُوعٍ وَسُجُودٍ رَأَيْتُهُ قَطَّ يَفْعَلُهُ ، وَقَالَ: هَذِهِ الْآيَاتُ الَّتِي يُرْسِلُ اللَّهُ لَا تَكُونُ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ ، وَلَكِنْ يَخَوْفُ اللَّهُ بِهَا عِبَادَهُ ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَأَفْرِعُوا إِلَى ذِكْرِهِ وَدُعَائِهِ وَإِسْتِعْفَارِهِ )) واته: خورگیرا ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به راجه‌له‌کانتیکه‌وه مه‌لسا ، ده‌ترسا که‌وا قیامه‌ت بیئت ، جا هات بو مزگه‌وت و نویشی کرد به دریزترین راه‌ه‌ستان (قیام) و (رکوع) و (سجود) یک که من هرگیز له‌وه و پیش نه‌م بینی بوو ، وه فرمودی: نه‌م به‌لگه و نیشانانه که خوا ده‌ینزیت ، له به‌ر مردنی هیچ که‌سیک یان له به‌ر ژبانی هیچ که‌سیک بوو نادات ، به‌لام خوای گه‌وره به‌نده‌کانی خوئی پی ده‌ترسینیت ، جا نه‌گه‌ر شتیکتان له‌وه بینی نه‌وه راجه‌له‌کین بو زیکر کردنی - خوا - و پارانه‌وه و داوای لی بوردن کردن لی [رواه البخاری (۱۰۵۹/۵۴۵/۲) و مسلم (۲/۹۱۲/۲)].

وه هوی نه‌وه ووتاره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌وه بوو ، نه‌وه بووداوه له‌وه پوژده‌دا بوویدا که (إبراهیم)ی کوپی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌فاتی کرد بوو ، جا خه‌لکی وایان ده‌زانی نه‌وه خورگیرانه له به‌ر مردنی (إبراهیم) بووه ، بویه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وای فرمودی ، وه‌که له فرموده‌که‌ی (جابر)دا (خوای لی رازی بیئت) به‌پوونی هاتوه که‌وا فرمودی: (( إِنْ كَسَفَتِ الشَّمْسُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ) ، يَوْمَ مَاتَ إِبْرَاهِيمُ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ) ، فَقَالَ النَّاسُ: إِنَّمَا انْكَسَفَتْ لِمَوْتِ إِبْرَاهِيمَ ... فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ! إِنَّمَا الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ آيَاتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ ، وَإِنَّهُمَا لَا يَنْكَسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ مِنَ النَّاسِ .. )) [رواه مسلم (۹۰۴/۶۲۲/۲)].

(۲۶۴) له به‌ر فرموده‌که‌ی (عائشة) و (أبو موسی) (خوایان لی رازی بیئت) بپوانه (پ

(۲۶۲) وه (۲۶۳) .

(۲۶۵) له به‌ر فرموده‌که‌ی (عبد الله بن عمر) (خوایان لی رازی بیئت) که‌وا فرمودی: (( لَمَّا كَسَفَتِ الشَّمْسُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ) نُودِيَ: إِنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةٌ )) واته: کانتیک که خورگیرا له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بانگ کرا: إِنَّ الصَّلَاةَ جَامِعَةٌ [رواه البخاری (۱۰۴۵/۵۲۲/۲) و مسلم (۲/۹۱۰/۲) و غیره‌ما].

وه دهنگیش به‌رز بگریته‌وه له قورئان خویندنه‌که‌یدا وه‌کو نوئیژی جه‌ژن (٢٦٦)

## نوئیژی داوا کردنی باران (الصلاة الاستسقاء)

سوننه‌ته له کاتی نه‌هاتی وبی بارانیدا پی‌ش‌ه‌وا (إمام) له گه‌ل خه‌ل‌کی‌دا  
ده‌رچن بۆ ده‌ره‌وه - بۆ شوینی نوئیژ - به‌ جل و به‌رگی ئیش و کاره‌وه (٢٦٧)،  
دوو رکات نوئیژیان پی بکات وه‌ک نوئیژی جه‌ژن (٢٦٨)

(٢٦٦) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عائشة) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رموی: (( أن  
النبي ﷺ جهر في صلاة الخسوف بقراءته . فصلی أربع ركعات ، في ركعتين  
وأربع سجّات )) واته: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له نوئیژی خۆر گیراندا ده‌نگی به‌رز کرده‌وه  
له قورئان خویندنه‌که‌ی ، جا چوار (رکوع) و چوار (سجود)ی برد له دوو پکاتدا ، [رواه  
البخاری (١٠٦٩/٣/رقم) و مسلم (٩٠١/٢/رقم) و هذا لفظ مسلم و رواية لهما البخاري (١٠٦٦/١/رقم) و مسلم (٩٠١/٢/رقم)  
(... فَبَعَثَ مُنَادِيًا: الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ...)] واته: ... جا بانگ ده‌ریکی نارد بانگ بدات:  
الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ ... ]

(٢٦٧) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إبن عباس) (خوایان لی رازی بی‌ت) (( خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ  
ﷺ مُتَوَاضِعًا مُبْتَدِلًا مُتَحَشِّعًا مُتْرَسِّلًا مُتَضَرِّعًا ، فَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ كَمَا يُصَلِّي فِي  
الْعِيدِ ، وَلَمْ يَخْطُبْ حُطْبَتِكُمْ هَذِهِ )) واته: که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ بی فیز ، به‌ مل  
که‌چی و به‌ دم پارانه‌وه‌وه ، به‌ جل و به‌رگی کاره‌وه ، له سه‌ر خۆ به‌ره‌و ده‌ره‌وه ، بۆ  
شوینی نوئیژ (مُصَلِّي) ده‌رچوو ، دوو پکات نوئیژی کرد وه‌کو نوئیژی جه‌ژن ، پاشان وه‌ک ئەم  
ووتار دانه‌ی ئیوه‌ ووتاری نه‌دا [رواه ابوداود (١١٦٥) و الترمذی (٥٥٨) و ابن ماجه (١٢٦٦) و اللفظ  
له وغیرم و صححه الترمذی و ابوعوانة و ابن حبان و الألبانی ، برواه صحیح سنن الترمذی (٤٥٩/١٧٣/١) و صحیح این  
ماجه (١٠٤٦)].

(٢٦٨) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عبد الله بن زيد بن عاصم المازني) (خوای لی رازی بی‌ت)  
که‌وا فه‌رموی (( خَرَجَ النَّبِيُّ ﷺ إِلَى الْمَصَلَّى فَاسْتَسْقَى وَأَسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ ، وَقَلَبَ  
رِدَاءَهُ ، وَصَلَّى رَكْعَتَيْنِ )) واته: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆ شوینی نوئیژ ده‌رچوو ، داوای  
بارانی کرد له خوای گه‌وره و پوی له قبیله کرد و پالتوکه‌ی دیواو دیو کرده‌وه و دوو پکات  
نوئیژی کرد [رواه البخاری (١٠٢٥/٥١٤/٦) و مسلم (٨٩٤/٦١١/٢) و اللفظ له وغیرما وه‌ له‌روایه‌تی بوخاری دا

پاشان ووتاریک بدات هانیان بدات له سهر (تَوْبَة) کردن و پارانه وهی زور ، و گوی پایله‌ی کردنی فه‌رمانه‌کانی خوا و پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ، وه دور که و تنه‌وه‌یش له تاوان و خرایه کاری (۲۶۹) ،

زیاده‌یه‌ک مه‌یه: (( جَهْرَ فِيْهَا بِالْقِرَاءَةِ )) واته: وه ده‌نگی به‌رز کرده‌وه به‌قورئان خویندنه‌کی [ .

وه له به‌ر فه‌رموده‌کی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ی پیشوو ، بپوانه (پ ۲۶۷) .

(۲۶۹) بۆ نوئیژی داواکردنی باران (الإِسْتِسْقَاء) ووتار ده‌دریت ، له به‌ر نه‌وه فه‌رموده (صَحِيح) انه که له‌م باره‌یه‌وه هاتوون ، به‌کیک له‌وانه فه‌رموده‌کی (عَائِشَة) یه ، که ئیستا باسی ده‌که‌ین ، وه نه‌وه (تَفِي) کردنه‌ی (إِبْنُ عَبَّاس) له فه‌رموده‌کی یه له (پ ۲۶۷) ، (تَفِي) کردنی نه‌وه یه که ووتاردانه‌که وه‌کو ووتاری ئیستا بیټ ، نه‌ک (تَفِي) کردنی ووتاردانه به‌گشتی ، وه له‌ یوایه‌تی (أَبُو دَاوُد) دا بۆ فه‌رموده‌که (إِبْنُ عَبَّاس) ده‌فه‌رمی: (( ... فَرَقَى عَلَى الْمُنْبَرِ فَلَمْ يَخْطُبْ خُطْبَتَكُمْ هَذِهِ ... )) واته: ... پاشان چوو ه سه‌رمینه‌ر ، جا ووتاری نه‌دا وه‌ک ووتاردانه‌کی ئیوه ... [ بپوانه (سُبُلُ السَّلَامِ لِلْمُنْبَرِ الْمُصَنَّفَانِي) وَتَيْلُ الْأَوْطَارِ لِلْإِمَامِ الشُّوْكَانِي) که به‌ جوانی باسی نه‌م مه‌سه‌له‌یه ده‌که‌ن ] .

وه فه‌رموده‌کی (عَائِشَة) (خوای لی رازی بیټ) که وا ده‌فه‌رمی: (( شَكَا النَّاسُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ) قَحُوْطَ الْمَطَرِ فَأَمَرَ بِمُنْبَرٍ فَوَضَعَ لَهُ فِي الْمِصْلَى ، وَعَدَدَ النَّاسَ يَوْمًا يَخْرُجُونَ فِيهِ ، قَالَتْ عَائِشَة: فَخَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ) حِينَ بَدَأَ حَاجِبُ الشَّمْسِ فَقَعَدَ عَلَى الْمُنْبَرِ ، فَكَبَّرَ وَحَمَدَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ ثُمَّ قَالَ: إِنَّكُمْ شَكَوْتُمْ جَدْبَ دِيَارِكُمْ وَإِسْتِيخَارَ الْمَطَرِ عَنْ إِبَّانِ زَمَانِهِ عِنْدَكُمْ وَقَدْ أَمَرَكَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ تَدْعُوهُ وَعَدَّكُمْ أَنْ يَسْتَجِيبَ لَكُمْ ، ثُمَّ قَالَ: الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَنِيُّ وَتَحْنُ الْفُقَرَاءُ ، أَنْزِلْ عَلَيْنَا الْغَيْثَ وَاجْعَلْ مَا أَنْزَلْتَ لَنَا قُوَّةً وَبَلَاغًا إِلَى حِينٍ . ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ ، فَلَمْ يَزَلْ فِي الرَّفْعِ حَتَّى بَدَأَ بِيَاضِ إِبْطِيهِ ، ثُمَّ حَوَّلَ إِلَى النَّاسِ ظَهْرَهُ ، وَقَلَبَ أَوْ حَوَّلَ رِدَاءَهُ وَهُوَ رَافِعٌ يَدَيْهِ ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَى النَّاسِ وَنَزَلَ فَصَلَّى رَكَعَتَيْنِ ، فَأَثَشَا اللَّهُ سَحَابَةً فَرَعَدَتْ وَبَرَقَتْ ثُمَّ أَمْطَرَتْ بِإِذْنِ اللَّهِ ، فَلَمْ يَأْتِ مَسْجِدَهُ حَتَّى سَأَلَ السَّيُولُ ، فَلَمَّا رَأَى سُرْعَتَهُمْ إِلَى الْكِنِّ ضَحِكَ ﷺ ) حَتَّى بَدَتْ نَوَاجِدُهُ ، فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، وَأَنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ )) واته: خه‌لکی سکاالیان هینایه لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له بی بارانی و

پاشان پشت له خه لکه که بکات و جلہ که ی سهره وه ی دیواو دیو بکاته وه به  
دهم دوعا کردنه وه (۲۷۰).

نه هاتی ، جا نه ویش فرمائی دا مینبهری بۆ دابنن ، نه وانیش له (مُصَلَّى) دا بۆیان دانا ،  
پاشان په یمانی دا رۆژیک دهریچن تیدیا ، (عائِشَة) فرموی: جا پیغه مبهری خوا له گه ل  
دهرچونی خۆردا دهرچوو ، جا له سهر مینبهره که دانیش و (الله اکبر) و حمد و سهنای  
خوای کرد ، پاشان فرموی : ئیوه سکالای وشکی و نه هاتی ولاتی خۆتانتان کرد ، وه  
دوا که وتنی باران بارین به سهرتاندا له کاتی خۆیدا ، خوای گهره هیش فرمائی پئی کردون  
که وا داوای لی بکن ، وه په یمانیشی پئی داوون که وا وه لامتان بداته وه ، پاشان فرموی:  
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ، اللَّهُمَّ أَنْتَ  
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَنِيُّ وَتَحَنُّ الْفُقَرَاءُ ، أَنْزِلْ عَلَيْنَا الْغَيْثَ وَاجْعَلْ مَا أَنْزَلْتَ لَنَا قُوَّةً وَبَلَاغًا إِلَى  
حَيِّينَ ، پاشان ههر دوو دهستی بهرز کرده وه ، وه به رده وام به رزی ده کرده وه ، تا سپیتی  
بن باله کانی دهرکه وت ، پاشان پشتی له خه لکه که کرد و پالتۆکی دیواو دیو کرده وه ، وه  
به رده وام ههر دوو دهستی بهرز کردبوه وه ، پاشان پوی کرده وه خه لکه که و دابهزی ، وه  
دوو رکات نوژی کرد ، جا خوای گهره ههر ورتکی پیک هیئا و دهنگی ههره تریشقه  
دهستی پئی کرد ، پاشان به فرمائی خوای گهره باران دهستی پئی کرد ، جا \_ خه لکه که  
\_ نه که یشتنه وه مزگه وت تا ناو له سهر زه ویدا هه لسا ، جا کاتی پیغه مبهری خوا (ﷺ)  
بینی خه لکه که په له ده که ن بۆ ژیر تارمه ی ماله کان پئی که نی تا دانه کانی دهرکه وت و  
فرموی: شایه تی ده دم که وا خوای گهره به سهر هه موو شتی کدا به توانایه ، وه منیش  
به نده و پیغه مبهری خوام [رواه أبو داود (۱/۶۹۲/۱۱۷۲) وه حدیث حسن ، بیوانه تخریج محمد صبحی  
حسن الحلاق علی الروضة النديه (۱/۳۹۲)].

(۲۷۰) له بهر فرموده که ی (عائِشَة) (خوای لی رازی بیت) بیوانه (پ ۲۶۹).

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) ئه وه به شی نوژی ش کۆتایی پئی هات ، وه

ئیسنا ده چینه سهر یاسا کانی مردوو .

## به‌شی یاساکانی مردو (أَحْكَامُ الْمَيْتِ) \*

### پیویستییه‌کانی سه‌ره‌مه‌رگ (أَحْكَامُ الْمُحْتَضِرِ)

پیویسته نه‌خوش گومانی چاک به‌خوای خوئی بیات<sup>(۲۷۱)</sup>، و(تَوْبَةُ) بکات وپه‌شیمان بییته‌وه له‌و تاوانانه‌ی کردویه‌تی<sup>(۲۷۲)</sup>، به‌تایبه‌تی مافه‌کانی خه‌لکی<sup>(۲۷۳)</sup>، وه پیویستییه‌سه له‌سه‌ر موسولمان سه‌ردانی برای نه‌خوشی بکات<sup>(۲۷۴)</sup>،

(\* له‌دارشتنی ئەم به‌شهی کتیبه‌که‌ماندا نۆر پشتمان به‌کتیبی (أَحْكَامُ الْجَنَائِزِ) شیخ (مُحَمَّدُ نَاصِرُ الدِّينِ الألبانی) به‌ستوه، بویه نۆریه‌ی فه‌رموده‌کانی ئەم به‌شهی ژماره‌کانی (وَتَضَحِيحٌ وَتَضْعِيفٌ) یمان له‌و کتیبه‌ به‌نرخه‌وه وه‌رگرتوه، تکایه ناگادار بن.

(۲۷۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرِ) (خوای لی‌رازی بییت) که‌وا فه‌رموی: له‌پیغه‌مبه‌ری خوام (ﷺ) بیست پیش وه‌فات کردنی به‌سی پۆژ فه‌رموی: (( لَا يَمُوتَنَّ أَحَدُكُمْ إِلَّا وَهُوَ يُحْسِنُ الظَّنَّ بِاللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ )) واته: هیچ که‌سیکتان نه‌میرت (نیلا) گومانی چاک به‌خوای گه‌وره بیات [رواه مسلم (۲۲۰۰/۴) / ۲۸۷۷].

(۲۷۲) له‌به‌ر ئەوه‌موو فه‌رمانانه‌ی خوا وپیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌قورنانه‌ی فه‌رموده‌دا. له‌وانه فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (النور: ۳۱) دا که ده‌فه‌رمی: ﴿ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴾ واته: په‌شیمان بینه‌وه و بگه‌رینه‌وه بۆ لای خوای گه‌وره هه‌مووتان ئەی باوه‌رداران بۆ ئەوه‌ی سه‌رفراز بن.

(۲۷۳) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَمْرٍو) (خوایان لی‌رازی بییت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( مَا حَقُّ إِمْرِيءٍ مُسْلِمٍ يَبِيتُ لَيْلَتَيْنِ ، وَلَهُ شَيْءٌ يُرِيدُ أَنْ يُوصِيَهُ فِيهِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَ رَأْسِهِ )) واته: حق نییه‌ مروفی موسولمان شتیکی هه‌بیته‌ بیه‌ویته‌ وه‌ستی پی بکات، له‌دوو شه‌و زیاتر بمیته‌وه (نیلا) وه‌سیه‌ته‌که‌ی نوسیبه‌یته‌وه له‌لای خوئی [رواه البخاری (۲۰۰/۵) / ۲۷۳۸] و مسلم (۱۶۲۷/۲) / ۱۲۴۹] و غیره].

(۲۷۴) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌رازی بییت) که‌وا فه‌رموی: له‌

وه سوننه ته تهلّین کردنی نه خوش له سه ره مه رگدا<sup>(۲۷۵)</sup>، وه نه گهر مرد جاوه کانی دابخریّت و دوعای خیری بؤ بکریّت<sup>(۲۷۶)</sup>،

پیغه مبهری خوام (ﷺ) بیست که وافر موی: (( حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ: رَدُّ السَّلَامِ ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ )) واته: مافی موسولمان له سه ره موسولمان پیته: وه لام دانه وهی (سلام) کردن ، وه سهردانی نه خوش ، وه شوینکه وتنی جه نازه ، وه وه لام دانه وهی (دعوة) کردن بؤ نان خواردن ، وه دوعا کردنی پڑمین - نه گهر پڑمی ووتی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ، نه وه پیی بلّیت: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) ، نه ویش وه لامی ده داته وه وده لی: (يَهْدِيكَ اللَّهُ وَيُصَلِّحُ بِآلِكَ) - [رواه البخاری (۱۸۷۲/۳) و مسلم (۱۷۴۰/۴) (۱۷۰۴/۲۱۶۲)].

(۲۷۵) له بهر فرموده ده که ی (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ) (خوای لی رازی بیّت) که وافر موی: (( لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ )) واته: مردوه کانتان یاد بخنه وه به لا إله إلا الله [رواه مسلم (۶۲۱/۲) و ابو داود (۳۱۰۱/۲۸۶/۸) مع العون والترمذی (۹۸۲/۲۲۵/۲) و غیرم].

مه بهست له تهلّین کردنی نه وه یه: بهرده وام نه وانه ی له ده وروبهری دان (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بخنه وه یادی ، وه هه ولی له که لدا بدن به نه رمی که وافر موی بیلیته وه ، چونکه پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فرمی: (( مَنْ كَانَ آخِرَ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ )) واته: هر که سیک دواين ووتی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیّت ده چیت به هه شته وه [رواه ابو داود (۳۱۰۰/۲۸۵/۸) مع العون ، عن معاذ بن جبل وهو حديث صحيح ، برواه الإرواه (۶۸۷)].

(۲۷۶) له بهر فرموده ده که ی (أُمُّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بیّت) که وافر موی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) هاته ژوره وه بؤ لای (أَبُو سَلَمَةَ) بینی جاوی بریوته پشت سهری ، جا چاوه کانی نوقاند وافر موی: (( إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ البَصَرُ )) واته: به راستی گیان کاتیک ده رده کریّت چاو له شوینی ده چیت . جا که سانیگ له که س وکاری نارپه حات بون - و دوعایان له خوایان ده کرد - جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ ، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤْمِنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ )) واته: دوعا له خوستان مه کن مه گهر به چاکه بیّت ، چونکه فریشته کان (آمین) ده کن له سه ره نه وهی ده یلین ، پاشان فرموی: (( اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ وَأَخْلَفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَائِبِينَ . وَاعْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ وَأَفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ ، وَتَوَزَّ لَهُ فِيهِ )) [رواه مسلم (۶۳۴/۲) (۹۲۰/۲)].

کسہی مالی خہلکی داگیر کردہ بہراستہوہ یان بہگالتہوہ سودو کہلکی  
 لی وہر بگریٹ وہ پیویستہ لہسہری یہکسہر بیگیڑیتہوہ<sup>(۲۲۴)</sup> وہدروستہ  
 مروّف بہرگری لہمالی خوئی بکات وہ نہگہر بکوڑیتیش نہوہ شہمیدہ<sup>(۲۲۵)</sup>  
 وہہرکہسینک شتیک لہزہوی کہسینکی تر داگیر بکات نہوہ تاوانیکی زور  
 گہورہی کردہ<sup>(۲۲۶)</sup> وہنہگہر خانووی تیدا کردیبت یان داری تیدا

کہوا خوا لہکارو باری ستم کاران بی ناگاہی ، بہلکو تنہا دوایان دہخات بقو رڈیک ،  
 کہچاوا لہو رڈہدا (لہترسی دا) نہبلق دہبیت ، بہپہلہ دہچنہ دہمی بانککری خواوہ  
 تہماشای سہرہوہ دہکن ، چاویان لہتروکان کہتوہ و دلیان لہترسان دا لہتی گہیشتن  
 و بیرکردنہوہ راوہستارہ ، ہیچی تیدا تہماوہ وہکو بقو شایبی و ہواوی بی ہاتوہ .

(۲۲۴) لہبہر فرمودہ کہی (السائِبُ بِنُ زَيْدٍ) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغہمبہری  
 خوا (ﷺ) فرموی (( لَا يَأْخُذُنْ أَحَدُكُمْ مَتَاعُ صَاحِبِهِ لِأَعْبَاءٍ وَلَا جَادًا وَإِنْ أَخَذَ عَصًا  
 صَاحِبِهِ فَلْيُرِدْهَا عَلَيْهِ )) واتہ : ہیچ کہسینکان شت و مکی ہاوہلہ کہتان مہبن نہبہ  
 کالتہوہ و نہبہ راستہوہ ، وہنہگہر یہکیکان دار دہستی ہاوہلہ کہی برد بابیگیڑیتہوہ  
 ہوی . [رواہ احمد و ابو دلوذ (۱۲/۲۶۶/۴۹۸۲ مع العون) و الترمذی (۲/۲۱۳/۲۲۴۹) و غیرما بالفاظ متقاربتہ و مو  
 حدیث حسن بروانہ الارواہ (۱۵۱۸) و المشکاۃ (۲۹۴۸) و صحیح الجامع (۷۵۷۸) و اخذنا لفظ الحدیث منہ] .

(۲۲۵) لہبہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کہوا فرموی :  
 پیاوڑیک ہات بقو لای پیغہمبہری خوا (ﷺ) و ووتی : نہی پیغہمبہری خوا ، نایہ نہگہر  
 پیاوڑیک ہات مالہکم بیات چی بکہم ؟ فرموی : (( فَلَا تُعْطِيهِ مَالِكٌ )) واتہ : جا  
 مالہ کہتی مہدہری . ووتی : نایہ نہگہر چہنگی لہگہل کردم ؟ فرموی : (( قَاتِلُهُ )) واتہ :  
 تویش لہگہلیدا بچہنگہ . ووتی : نایہ نہگہر کوشتمی ؟ فرموی : (( فَأَنْتَ شَهِيدٌ )) واتہ  
 : جا تو شہیدی ، ووتی نایہ نہگہر کوشتم ؟ فرموی : (( مَوْ فِي النَّارِ )) واتہ : نہوہ  
 دہخریتہ ناگہروہ [رواہ مسلم (۱/۱۲۴/۱) و النسائی (۷/۱۱۴/۷)] .

(۲۲۶) لہبہر فرمودہ کہی (سَعِيدٌ بِنُ زَيْدٍ) (خوای لی پازی بیت) کہوا فرموی :  
 بیستم پیغہمبہری خوا (ﷺ) دہبفرموی : (( مَنْ أَظْلَمَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا طَوْقَهُ عَلَى سَنَعِ  
 لِرُضِيْنٍ )) واتہ : ہرکہسینک ستمی (داگیری) شتیک لہزہوی بکات نہوہ خوای گورہ لہ



ناشتبیت دہبیت خانوہ کی بروخیزت و مدارہ کانی ہلکے نریت (۳۲۷)  
وہ نہ گہر توویشی تیدا وہ شان دبیت نہ وہ بو خاوهن زہویہ کیہ وہ چی

حوت (طبق) ہی زہوی (طوق) دہ کاتہ گہر دنی [ابو البخاری (۲۴۵۷/م) و مسلم  
۱۱۶۱/۱۲۳/۳].

وہ لہ ہر فرمودہ کی (ابن عمر) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغمبری خوا (ﷺ)  
فرمودی: ((مَنْ أَخَذَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا يَغْيِرُ حَقَّهُ حَسَفَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَّا سَبَعُ  
رُضَيْنٍ)) واتہ: ہرکے سیک شتیک لہ زہوی خہ لکی بہ ناحق ہی داکر بکات نہ وہ خوای  
گورہ لہ پڑی قیامت دا دہ بیاتہ حوت (طبق) ہی زہوی دل [ابو البخاری (۲۴۵۱/م)].

(۳۲۷) لہ ہر فرمودہ کی (سعید بن زید) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغمبری  
خوا (ﷺ) فرمودی ((مَنْ أَحْيَا رُضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ وَلَيْسَ لِعِرْقِ ظَالِمٍ حَقٌّ)) واتہ:  
ہرکے سیک زہویہ کی مردو زیندو بکاتہ وہ نہ وہ بو خویہ تی و (عرق ظالم) بیش ہیج  
مافیکی نیہ [ابو الترمذی (۱۳۹۲/۴۱۹/۲) و ابو دلد (۴۰۱۳/۴۵۲/۳) و البیہقی (۱۴۲/۶) و غیرہم و مر حدیث  
صحیح بروانہ صحیح سنن الترمذی (۱۱۱۳) و الاذواء (۱۵۲)].

(عرق ظالم): نہ وہ یہ کابرایک بیت لہ زہویہ ک دا کہہ سیک تر زیندوی کردوتہ وہ  
دار بچینیت بو نہ وہی زہویہ کہ بکاتہ مولکی خوی، جا نہ وہ ہیج مافیکی بو نیہ  
ہرچی ناشتبیت پشہ کیش دہ کرت و نہ گہر خانویشی تیدا کردبیت دہ بروخیزت.

گه‌وره فه‌رمانی پی‌ی کردوه: ﴿إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ اللَّهُمَّ اجْزِنِي فِي مُصِيبَتِي  
وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا ، (نیلا) خوا له‌وه باشتر ده‌خاته جیگه‌ی . (أَمْ سَلَمَةَ) فه‌رموی : جا  
کاتیک (أَبُوسَلَمَةَ) وه‌فاتی کرد ، ووتم : چی موسولمانیک له (أَبُوسَلَمَةَ) باشتره ، یه‌که‌م مال  
بوو له پی‌ناوی خوادا کچی کرد ؟ پاشان دوعاکه‌م کرد ، جا خوی گه‌وره پی‌غه‌مبه‌ری  
خوی خسته جیگه‌ی بوم [رواه مسلم (۲/۶۳۱/۶۱۸)].

وه‌ه‌رامیشه له‌سه‌ر که‌س وکاری مردو شیوه‌ن کردن و له‌خودان و جل و به‌رگ درین  
و سه‌رتاشین و سه‌ر پووت کردن ، له‌به‌ر نه‌م فه‌رمودانه :

(أَبُومَالِكِ الْأَشْعَرِيِّ) (خوی لی‌رازی بیت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( أَرْتِعْ  
فِي أُمَّتِي مِنْ أُمُورِ الْجَاهِلِيَّةِ لَا يَتْرُكُونَهُنَّ: الْفَخْرُ فِي الْأَحْسَابِ ، وَالطَّعْنُ فِي الْأَنْسَابِ  
، وَالْأَسْتِسْقَاءُ بِالنُّجُومِ ، وَالنِّيَاحَةُ ، وَقَالَ: النَّاحِيَةُ إِذَا لَمْ تَتَّبَعْ قَبْلَ مَوْتِهَا تَقَامُ يَوْمَ  
الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قَطِيرَانَ وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ )) واته : چوارشت هه‌یه له  
نوممه‌ته‌که‌مدا له‌کاری نه‌فامیه ، وه‌ه‌ر وازیشی لی‌ناهیتن : شانازی کردن به‌کاری باوک و  
باپیران ، وتانه‌دان له‌نه‌سب ، وتالوگری و نه‌ستیره‌ناسی ، وشیه‌ن کردن ، وه  
فه‌رموی: نافرته‌ی شیوه‌ن که‌ر نه‌گه‌ر په‌شیمان نه‌بیته‌وه پی‌ش مردنی ، نه‌وه له‌پوژی  
دواییدا ده‌وه‌ستینریت وکراسیکی قه‌ترانی ره‌شی له‌به‌ردایه و پی‌ستیشی یه‌ک قات زامدار و  
که‌ر وگوله [رواه مسلم (۲/۶۴۴/۹۳۴)].

جا به‌و دوو پو‌شاکه نه‌وه‌نده‌ی ترسزای نافرته‌ی شیوه‌ن که‌ر نارپه‌حته‌تر ده‌بیت .  
وه (أَبُومُوسَى) (خوی لی‌رازی بیت) فه‌رموی: (( أَنَا بَرِيءٌ مِمَّنْ بَرِيءٌ مِنْهُ رَسُولُ  
اللَّهِ (ﷺ) فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) بَرِيءٌ مِنَ الصَّالِقَةِ وَالْحَالِقَةِ وَالشَّاقَةِ )) واته : من به‌ریم  
له‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خوی لی‌به‌ری کردوه ، له‌نافره‌تیک ده‌نگ به‌رزکاته‌وه  
وشیه‌ن بکات ، وه‌له‌نافره‌تیکیش سه‌ری بتاشیت له‌به‌ر موسیبه‌ت ، وه‌له‌نافره‌تیکیش  
کراسه‌که‌ی ده‌دریت [رواه البخاری (۲/۱۶۵/۱۲۹۶) ومسلم (۱/۱۰۰/۱۰۴) وغیرهما].

## نه‌وانه‌ی پیویسته بو مردو بکریت (مَا يَجِبُ لِلْمَيِّتِ)

یه‌که‌م : شوردنی مردو

مردو شوردن پیویسته (وَأَجِبَ) ه له سهر زیندووان<sup>(۲۸۰)</sup> ، وه نه‌گهر که‌س وکاری خوئی بیکات نه‌وه چاکتره ، به مهرجیک نه‌گهر یه‌که ره‌گهر (جَنَس) بن<sup>(۲۸۱)</sup>

(۲۸۰) له بهر فرموده‌که‌ی (ابْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که‌وا فرمودی :  
 پیاویک ووشتره‌که‌ی ملی شکاند و نیمه‌ش له گهل پیغه‌مبهری خوادا بووین (ﷺ) ، جا نه‌ویش (إِحْرَامِی) به‌ستبوو ، جا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرمودی : (( إِغْسِلُوهُ بِمَاءٍ وَسِدْرٍ ، وَكَفَّنُوهُ فِي ثَوْبَيْنِ ، وَلَا تُحَنِّطُوهُ ، وَلَا تُحَمِّرُوا رَأْسَهُ ، فَإِنَّ اللَّهَ يَبْعَثُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مُلَبِّياً )) واته : بیشورنه‌وه به ناو و به (سِدْر) ، وه کفنی بکن له دوو پوژشاکدا ، وه بوئی خوئی لی مه‌دن و سهری دامه‌پوشن ، چونکه خوای گه‌وره له پوژی قیامه‌تدا به (مَلَبِّياً) زیندوی ده‌کاتوه [رواه البخاری (۱۲۷/۳) و مسلم (۱۲۰۶/۱۶۵/۳)] .

(مَلَبِّياً) واته : به ئیحرامه‌وه و به‌دهم ووتنی ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ ... )) .  
 وه له بهر فرموده‌که‌ی (أُمُّ عَطِيَّةُ الْأَنْصَارِيَّةُ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرمودی :  
 پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) هاته ژوره‌وه بو لامان کاتیک که که‌که‌ی وه‌فاتی کرد ، جا فرمودی : (( إِغْسِلْهَا ثَلَاثًا أَوْ خَمْسًا أَوْ أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ إِنْ رَأَيْتَ ذَلِكَ ، بِمَاءٍ وَسِدْرٍ ، وَاجْعَلْ فِي الْأَخِرَةِ كَافُورًا أَوْ شَيْئًا مِنْ كَافُورٍ ... )) واته : بیشورنه‌وه سن جاریان پینج جاریان زیاتر له‌وه نه‌گهر به باشتان بینی ، به ناو و به (سِدْر) ، وه له دواین جاریدا (كَافُورِی) تیکه‌ل بکن یان ه‌ندیک له (كَافُورٍ) ... [رواه البخاری (۱۲۵/۲) و مسلم (۱۲۹/۶۴۶/۲)] .

(سِدْر) : گلای دار کنار (گوه‌ی) ه .

(۲۸۱) چونکه نه‌وانه‌ی پیغه‌مبهری خوایان شوردوه خزم و که‌سه‌کانی خوئی بوون ، (عَلِيٍّ) (خوای لی رازی بیئت) ده‌فرمی : (( غَسَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) فَجَعَلْتُ أَنْظُرَ مَا يَكُونُ مِنَ الْمَيِّتِ فَلَمْ أَرْ شَيْئًا ، وَكَانَ طَيِّبًا حَيًّا وَمَيِّتًا (ﷺ) )) واته : پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) شوردوه ، جا ته‌ماشام کرد ، نه‌وه‌ی که له مردودا دیاره ، هیچ نه‌بیینی و

وہ دروستہ ئافرت پیاوی خوئی بیشواتوہ ، وہ ہر وہا بہ  
 پیچہوانہ ہیشوہ<sup>(۲۸۲)</sup> ، وہ سی جار دہیشوریت یان پینج یان زیاتر بہ ئاو و  
 شتیک لاشہی پاک بکاتوہ ، وہ دواہن جاریشی ہندیک بونی خوش تیکہل  
 بہ ئاوہ کہ دہکریٹ<sup>(۲۸۳)</sup> ، مہگہر (إِحْرَام) ی حہجی بہستبیت<sup>(۲۸۴)</sup> ، وہ لہ لای  
 راستوہ ولہ ئەندامہکانی دەست نوێژوہ دەست بہ شوژدنی دہکریٹ<sup>(۲۸۵)</sup> ،

پیغہمبہری خوا (ﷺ) بہ زیندوی و بہ مردوی ہر بون خوش و جوان بوو [رواہ ابن ماجہ  
 (۱/۴۷۱/۱۶۶۷) وەو حدیث صحیح ، بیوانہ صحیح ابن ماجہ (۱۱۹۸)] .

وہ ئەوہی کہ دەلین یەک رەگەز بن \_\_ واتە ئافرت ئافرت بیشواتوہ ، وہ پیاویش  
 پیاو بیشواتوہ \_\_ ، چونکہ بینینی عورہتی یەکتر حەرہامہ بہ زیندوی و بہ مردوییش .

(۲۸۲) لہ بہر فرمودہ کہی (عائشہ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرمودی:  
 پیغہمبہری خوا (ﷺ) لہ (یقیم) گہ رایوہ بینی من سہرم دہیہ شیت و دہلیم : ئای سہرم ،  
 جا ئەویش فرمودی: (( بَلْ أَنَا وَرَأْسَاهُ ، مَا ضَرُّكَ لَوْ مِتُّ قَبْلِي فَعَسَلْتُكَ وَكَفَنْتُكَ ثُمَّ  
 صَلَّيْتُ عَلَيْكَ وَدَفَنْتُكَ )) واتە : بە لکو من ئای سہرم ، ئەی (عائشہ) ، پاشان فرمودی:  
 چی زیانیکت کردوہ ئەی (عائشہ) ، ئەگەر پیشی من بمیرت ئەوہ لہ سہرت رادوہ و سقام و  
 دەمشوردیت و کفنم دہکریٹ و نوێژم لہ سہر دہکریٹ و د فغم دہکریٹ (دەمناشتیت)  
 [رواہ ابن ماجہ (۱/۴۷۰/۱۶۶۵) والدار قطنی (۲/۷۴/۱۱) والدارمی (۱/۲۷-۲۸) وەو حدیث صحیح ، بیوانہ صحیح  
 ابن ماجہ (۱۱۹۷)] .

(۲۸۳) لہ بہر فرمودہ کہی (أُمُّ عَطِيَّةُ الْأَنْصَارِيَّةُ) (خوای لی رازی بیت) بیوانہ  
 (پ ۲۸۰) .

(۲۸۴) ئەو مردوہی کہ (إِحْرَام) ی حہجی بہستوبیت ئاوہ کہی بونی خوشی تیکہل  
 ناکریٹ ، لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) بیوانہ (پ ۲۸۰) .

(۲۸۵) لہ بہر فرمودہ کہی (أُمُّ عَطِيَّةُ الْأَنْصَارِيَّةُ) (خوای لی رازی بیت) کہوا  
 پیغہمبہری خوا (ﷺ) پیانی فرمودی ، کاتیک کہ (زینب) ی کچیان شوژدوہ : (( إِبْدَانُ  
 بِمِيَامِنِهَا وَمَوَاضِعِ الْوُضُوءِ مِنْهَا )) واتە : لہ لای راستوہ ولہ ئەندامہکانی دەست  
 نوێژوہ دەست بہ شوژدنی بکن [رواہ البخاری (۳/۱۲۰-۱۲۵) و مسلم (۲/۶۴۸/۹۳۹)] .

وہ ٹو کہسہی لہ جنگی بی باوہ پاندا دہ کوڑریت ناشوریتہ وہ<sup>(۲۸۶)</sup> ، با لہش  
گرانیش بوویت<sup>(۲۸۷)</sup> ، وہ سوننہ تیشہ بو ٹو کہسہی مردو دہ شوریتہ وہ  
خوی بشوات<sup>(۲۸۸)</sup> .

(۲۸۶) لہ بہر فرمودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیت) کہ وا پیغہ مبری  
خوا (ﷺ) کوڑاوہ کانی (أَحَدِي دُو دُو لہ پۆشاکینکا کوی دہ کردہ وہ ، پاشان  
دہ یفرموو: (( أَيُّهُمْ أَكْثَرُ أَخْذًا لِلْقُرْآنِ ؟ )) واتہ: کامہ یان زۆرتہ قورنانی وەرگرتوہ ؟ جا  
نہگہر ناماژہ بۆ یہ کیکیان بکرایہ لہ (أَحَد) ہ کہ دا پیش دہ خرا ، وہ دہ یفرموو: (( أَنَا  
شَهِيدٌ عَلَى هَؤُلَاءِ )) واتہ: من شایہ تم لہ سہر نہ مانہ . جا فرمانی دا کہ وا بہ  
خوینہ کانیا نہ وہ بنیزین ، وہ نویرتی لہ سہر نہ کردن ونہ ییشیشوردنہ وہ [رواہ البخاری  
۱/۲۱۲/۱۷۲۷].

### تیبیتی:

ٹو شہیدانہی کہ لہ جنگی بی باوہ پاندا نہ کوڑراون وک ، خنکا و ریوار و ٹوہی  
بہ نہ خوشی (طَاعُونَ) مردوہ ، وہ ٹوہی بہ نوسک نیشہ مردویت ، وہ ٹوہی دیوار و  
خانو بہ سہریدا پوخوا بیت و ... نہ مانہ دہ شوریتہ وہ و نویرتیشیان لہ سہر دہ کریت ، بہ  
بن ہیج جیاوازیبہک . (النَّوَوِي) (پہمہ تی خوی لی بیت) وای فرمووہ لہ [المجموع شرح المہذب  
(۲۶۴/۵)] دا ، وہ ہر وہا (المہدی) یش لہ [البحر (۹۶/۱)] دا یہ کرای [إِجْمَاع] ی ہیناوتہ وہ لہ  
سہر ٹوہی کہ نہ مانہ دہ شوریتہ وہ .

(۲۸۷) لہ بہر فرمودہ کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ) (خوایان لی رازی بیت) کہ وا فرمووی:  
بیستم پیغہ مبری خوا (ﷺ) کاتیک کہ (حَنْظَلَةَ بْنِ أَبِي عَامِرٍ) کوڑرا ، پاش ٹوہی  
بہ رانہری (أَبُو سَفْيَانَ) وہ ستاوہ ، جا (شَدَّادُ بْنُ الْأَسْوَدِ) بہر بویہ وہ بہ سہریدا و بہ  
شمشیر لپی دا وکوشتی ، جا پیغہ مبری خوا (ﷺ) فرمووی: (( إِنْ صَاحِبِكُمْ تَغَسَّلَهُ  
الْمَلَائِكَةُ فَاسْأَلُوا صَاحِبَتَهُ )) واتہ: بہ راستی ہاوریکہ تان فریشتہ دہ بشواتہ وہ ، پرسیار  
لہ خیرانہ کہی بکن . ٹویش ووتی: کاتیک (حَنْظَلَةَ) بانگی غہ زای بیست دہ رجو ، لہ شی  
گران بوو ، جا پیغہ مبری خوا (ﷺ) فرمووی: (( لَذَلِكَ غَسَّلَتْهُ الْمَلَائِكَةُ )) واتہ: لہ بہر  
ٹوہ فریشتہ کان شوریدیانہ وہ [رواہ الحاکم (۵۰۴/۳)] صحیح علی شرط مسلم ولم یخرجاه وواقفہ النعمی ،  
رواہ البیہقی ایضا (۱۵/۴) و سندنہ صحیح ورواہ الطبرانی فی الکبیر وقال الہیثمی ولسنادہ حسن ، بروانہ صحیح  
السیرۃ النبویۃ لإبراہیم العلی (ص ۲۱۴ الفقرة: ۲۳۹-۲۴۰).

(۲۸۸) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوایان لی رازی بیت) ، بروانہ (پ ۶۶) .

## دوومہ: داپوشین (کفن) کردنی مردو (تکفین المیت)

پیوست (واجب) ہ مردو داپوشریت \_ (کفن) بکریت \_ بہ پوشاکیک  
ہموو لاشہی داپوشیت<sup>(۲۸۹)</sup>، وہ سونہتہ لہ مال و پارہی خوئی (کفن) ی بو  
بکریت، نہگہر چی یهک جلیشی ھہبیت<sup>(۲۹۰)</sup>،

(۲۸۹) لہ ہر فرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) ، بروانہ (پ ۸۰) .  
وہ لہ ہر فرمودہ کہی (أبو الزینر) کہوا گوئی لہ (جابر بن عبد اللہ) بسو (خوایان لی  
رازی بیت) کہوا باسی ٹوہی دہگتیرایہ وہ کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) پوژیک ووتاری دہدا ،  
جا باسی ٹوہی کرد کہوا پیاویک لہ ھاوہ لہ کانی گیانی کیشراوہ و (کفن) کراوہ بہ نا تہ اووی  
، وہ بہ شہویش خراوہ تہ گور ، جا پیغہمبہری خوا (ﷺ) قہدہغہی کرد کہوا پیاویک لہ  
شہودا بنریتہ گور تا نوژی لہ سہر دہکریت ، مہگہر نہتوانریت بمینیتہ وہ تا پوژ دہبیتہ وہ  
، جا پیغہمبہر (ﷺ) فرمووی: (( إِنْ دَا كَفَّنْ أَحَدَكُمْ أَخَاهُ فَلْيُحَسِّنْ كَفَنَهُ )) واتہ: نہگہر  
یہ کیکتان کفنی براکہی کرد با بہ چاکی کفنی بکات [رواہ مسلم (۱۶۲/۶۵۱/۲) وغیرہ] .

(۲۹۰) لہ ہر فرمودہ کہی (خَبَابُ بْنُ الْأَرْتِ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرمووی: لہ  
گہل پیغہمبہری خوا دا (ﷺ) کزچمان کرد مہ بہ ستمان پہ زامہندی خوا بوو ، جا پاداشتمان  
کہوتہ لای خوای گہورہ ، لیمان ھہ بوو مرد وھیچ لہ پاداشتہ کہی - لہ دنیا - نہ خوارد  
لہ وانہ (مُصْعَبُ بْنُ عُمَيْرٍ) (خوای لی رازی بیت) ، وہ لیثمان ھہ یہ بہرہ مہ کہی پیگہ یشتوہ  
، لی دہ کاتہ وہ ، \_ جا (مُصْعَبُ بْنُ عُمَيْرٍ) \_ لہ پوژی (أُحُدٌ) دا کوژرا ، جا ہیچمان  
نہ بینوہ پیی کفن بکہین تہنہا (بُرْدَةُ) یہک نہ بیت ، نہگہر سہریمان پیی بیوشیایہ ھردو  
پیی دہکوتہ دہر ، وہ نہگہر ھردو پییمان پیی داپوشیایہ سہری دہکوتہ دہر ، جا  
پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرمانی پیی کردین کہوا سہری داپوشین و (الأذخر) بہ سہر ھردو  
پیتدا بکہین [رواہ البخاری (۱۲۷۶/۱۴۲/۲) و مسلم (۱۶۴۰/۶۴۹/۲)] .  
(الأذخر): جوڑہ روہ کیکی مہککہ یہ .

وہ سونہ تیشہ نگہر ہیبیت لہ سئی پوٹاشکی سپیدا (کفن) بکریت ، کہوا کراس وکلاوی تیدا نہبیت<sup>(۲۹۱)</sup> ، وہ بوئی خوشیشی پیوہ بکریت<sup>(۲۹۲)</sup> .

(۲۹۱) لہ ہر فرمودہ کہی (عائشہ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی: (( دَخَلْتُ عَلَى أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، فَقَالَ: فِي كَمْ كَفَنْتُمُ النَّبِيَّ (ﷺ) ؟ قَالَتْ: فِي ثَلَاثَةِ أَثْوَابٍ بَيْضٍ سَحُولِيَّةٍ لَيْسَ فِيهَا قَمِيصٌ وَلَا عِمَامَةٌ . وَقَالَ لَهَا: فِي أَيِّ يَوْمٍ تُوفِّي رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ؟ قَالَتْ: يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ . قَالَ: فَأَيُّ يَوْمٍ هَذَا ؟ قَالَتْ: يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ . قَالَ: أَرْجُوا فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَ اللَّيْلِ . فَنَظَرَ إِلَى ثَوْبٍ عَلَيْهِ كَانَ يُمْرَضُ فِيهِ ، بِهِ رَدْعٌ مِنْ زَعْفَرَانٍ ، فَقَالَ: اغْسِلُوا ثَوْبِي هَذَا وَزَيِّدُوا عَلَيْهِ ثَوْبَيْنِ فَكَفَّنُونِي فِيهَا ، قُلْتُ: إِنَّ هَذَا خَلْقٌ . قَالَ: إِنَّ الْحَيَّ أَحَقُّ بِالْجَدِيدِ مِنَ الْمَيِّتِ ، إِنَّمَا هُوَ لِلْمَهْلَةِ . فَلَمْ يَتَوَفَّ حَتَّى أَمْسَى مِنْ لَيْلَةِ الثَّلَاثَاءِ ، وَدَفِنَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ )) واتہ: چومہ زورہ وہ بو لای (أبو بکر) (خوای لی رازی بیت) ، جا فرموی: لہ چند (کفن) دا پیغہ مبری خواتان (ﷺ) (کفن) کرد ؟ نویش فرموی: لہ سئی پوٹاشکی سپی (سُحُولِي) دا کہوا نہ کراسی تیدا بو و نہ کلاویش ، وہ پیئی فرمو: پیغہ مبری خوا (ﷺ) لہ چی پوڑتکدا وہ فاتی کرد ؟ ووتی: لہ پوڑی دوو شہمہ دا . فرموی: ئی ئہ مرؤ چی پوڑتکہ ؟ ووتی: پوڑی دوو شہمہ یہ . فرموی: هیوام وایہ لہ نیوان من وشہودا . جا تہ ماشای پوٹاشکی کرد کہ لہ ہریدا بو لہ نہ خوشیکہ یدا ، پاشان فرموی: ئہم جلہی بہرم بشون و دوو پوٹاشکی تری بو زیاتر بکن و بیکن بہ (کفن) بوئم ، جا منیش ووتم: بہ راستی ئہم جلہی بہرت کون بوہ ، فرموی: بی گومان زیندو لہ مردو مافدارترہ بہ پوٹاشاکہ تازہ کہ ، ئہمہ ییش تہنہا بو (مہلہ) یہ - (مہلہ): ئو چلکہ شلہ یہ کہ لہ مرؤفہ وہ دہردہ چیت پاش مردن - جا وہ فاتی نہ کرد تا ئیوارہی سئی شہمہ ، جا پیٹش ئہ وہی بہ یانی بییتہ وہ (دفن) کرا [رواہ البخاری (۱۳۸۷/۲۰۲/۲)] .

(۲۹۲) لہ ہر ئو فرمودہ یہی کہوا پیغہ مبری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِذَا جَمَرْتُمْ ، فَأَجْمِرُوهُ ثَلَاثًا )) واتہ: ئہ گہر بوئن خوشستان کرد ، ئہ وہ سئی جار بوئی خوشی پیوہ بکن [رواہ احمد (۳۲۱/۲) والحاکم (۳۵۰/۱) وقال صحيح على شرط المسلم ووافقہ الذمہی وسمحہ النوروی لی البحرع (۱۹۶/۵) والالبانی فی احکام الجنائز (ل) (۶۴)] .

وہ (أبو سعید و ابن عمر و ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) وہ سیتیان کردوہ کہوا (کفن) ہکانیان بوئن خوش بکریت [فقہ السنہ (۱) (۴۳۶)] .

وہ شہیدی جہنگ ہر بہ پوٹاکی خویہ وہ ژیر خاک (دَفْن) دہکریٹ (۲۹۲)،  
 وہ ہر وہا کہ سیکیش (اِحْرَام) ی حہ جی بہ ستوویٹ ہر بہ پوٹاکی  
 خویہ وہ ژیر خاک دہکریٹ ، بہ لام سہری دانا پوٹریٹ و بونی پیوہ  
 ناکریٹ (۲۹۴).

### سئ یہ م : نویژی مردو (صَلَاةُ الْمَيِّتِ)

نویژی مردو فہرزی (کَفَايَةِ يه (۲۹۵)،

(۲۹۳) لہ ہر فہرمودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیت) بیوانہ (پ ۲۸۶) .  
 وہ بؤ کوڑا وہ کانی (أَحَد) پیٹہ مہری خوا (ﷺ) فہرموی: (( زَمَلُوهُمْ فِي  
 ثِيَابِهِمْ )) واتہ: ہر بہ جل و بہرگہ کانی خویانہ وہ بیانی پیٹنہ وہ [رواہ احمد (۴۳۱/۵) بہذا اللفظ ،  
 بیوانہ احکام الجنائز (۶۰)].

(۲۹۴) لہ ہر فہرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاس) (خوایان لی رازی بیت) بیوانہ (پ ۲۸۰).

(۲۹۵) لہ ہر ٹوہی لہ پیٹہ مہری خوا (ﷺ) و ہا وہ لانیہ وہ (ثَابِت) بیوہ کہ و  
 فہرمانیان پی کردہ ، وہ بہ ہر دہ و امیش کردیوانہ ، لہ وانہ فہرمودہ کہی (زَيْدُ بْنُ خَالِدِ  
 الْجُهَنِيِّ) (خوای لی رازی بیت) کہ و پیاوٹک لہ ہا وہ لانی پیٹہ مہر (ﷺ) لہ پوڑی (خَيْبَر) دا  
 وہ فاتی کرد ، جا بؤ پیٹہ مہری خوایان (ﷺ) باس کرد ، ٹویش فہرموی: (( صَلُّوا عَلَيَّ  
 صَاحِبِكُمْ ، ... )) واتہ: نویژ لہ سہر ہا وریکہ تان بکن ، ... [رواہ ابو داؤد (۲۶۹۲/۲۷۸۸/۷)  
 و این ماجہ (۲۸۴۸/۹۵۰/۲) والنسائی (۶۴/۴)].

وہ جاری وایش مہ بیوہ لہ زنیان پیٹہ مہری خوا دا (ﷺ) نویژیان لہ سہر مردو کردہ و بہ  
 پیٹہ مہری خوایشیان پانہ گہ یاندہ ، وہ ک لہ فہرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی  
 بیت) ہاتوہ کہ و فہرموی: (أَسْوَد) - پیاوٹک بیویان ٹافرہ تیک بو - خزمہتی مزگہ وتی  
 دہ کرد مرد ، وہ پیٹہ مہری خوا (ﷺ) ٹاگادار نہ بیو بہ مردنی ، جا پوڑتک باسی کرد ،  
 فہرموی (( مَا فَعَلَ ذَلِكَ الْإِنْسَانُ ؟ )) واتہ: ٹوہ چی بہ سہر دا ہات ؟ ووتیان: مرد ٹوہی  
 پیٹہ مہری خوا ، فہرموی: (( أَفَلَا آذَنْتُمُونِي ؟ )) واتہ: ٹوہی بؤ منتان ٹاگادار نہ کردہ وہ  
 ؟ ٹوہ ویش ووتیان: ٹوہ و ابو ، و ابو - باسی بہ سہر ہاتیان کرد - (أَبُو هُرَيْرَةَ) ووتی: لہ  
 پلہ و پایہ یان کہم کردہ وہ ، جا پیٹہ مہری خوا (ﷺ) فہرموی: (( فَدَلُّونِي عَلَى قَبْرِه ))



پیشہوا له لای سہریوہ رادہ و ہستی بو پیاو ، وہ له لای ناوہراستیوہ بو  
ثافرت<sup>(۲۹۶)</sup> ، روو بہرو قبیلہ<sup>(۲۹۷)</sup> .

واتہ : گزہ کہ ہم پی پیشان دن . جا ہاتہ سہر گزہ کہی نویژی له سہر کرد [رواہ البخاری  
(۱۲۳۷/۲۰۴/۲) ومسلم (۱۰۶/۶۰۹/۲)].

(۲۹۶) له بہر فرمودہ کہی (أَبُو غَالِبِ الْخَيَّاطِ) کہوا فرموی: (( شَهِدْتُ أَنَسُ بْنُ  
مَالِكٍ صَلَّى عَلَى جَنَازَةِ رَجُلٍ ، فَقَامَ عِنْدَ رَأْسِهِ ، فَلَمَّا رُفِعَ ، أَتَى بِجَنَازَةِ امْرَأَةٍ مِنْ  
قُرَيْشٍ أَوْ مِنَ الْأَنْصَارِ ، فَقِيلَ لَهُ : يَا أَبَا حَمْرَةَ هَذِهِ جَنَازَةُ فُلَانَةَ ابْنَةِ فُلَانَةَ فَصَلِّ  
عَلَيْهَا ، فَصَلَّى عَلَيْهَا ، فَقَامَ وَسَطَهَا ، وَفِينَا الْعَلَاءُ بْنُ زِيَادِ الْعَدَوِيِّ ، فَلَمَّا رَأَى  
اِخْتِلَافَ قِيَامِهِ عَلَى الرَّجُلِ وَالْمَرْأَةِ ، قَالَ : يَا أَبَا حَمْرَةَ هَكَذَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ)  
يَقُومُ حَيْثُ قُمْتَ ، وَمِنْ الْمَرْأَةِ حَيْثُ قُمْتَ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، قَالَ : فَالْتَقَتِ إِلَيْنَا الْعَلَاءُ ،  
فَقَالَ : احْفَظُوا )) واتہ : له کہل (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) دا (خوای لی رازی بیٹ) نویژم له سہر  
جہ نازہی پیاو تک کرد ، جا له لای سہریوہ پاوہستا ، پاشان جہ نازہی ثافرتہ تیکی (قُرَیْشِ)  
یان (أَنْصَارِ) یان میتنا ووتیان : ئەی (أَبُو حَمْرَةَ) نویژی له سہر بکہ ، جا لای ناوہراستی  
جیگا کہ وہ پاوہستا \_ جہ نازہ کہ بہ سہر جیگاہی کہ وہ بوو \_ ، جا (الْعَلَاءُ بْنُ زِيَادِ  
الْعَدَوِيِّ) مان له ناودا بوو ، کاتیک بینی پاوہستانہ کہی بو پیاو و ثافرت جیاواز بوو ، ووتی :  
ئەی (أَبُو حَمْرَةَ) ، بہم شیوہیہ پیغہم بہری خوات بینیوہ پاوہستاوہ له سہر جہ نازہ ، وہ  
له سہر ثافرتیش بہو شیوہیہی تو پاوہستا ، ئەویش فرموی : بہلن ، (أَبُو غَالِبِ)  
فرموی : جا (عَلَاءُ) بہری کردہ لامانہ وہ و فرموی : ئەمہ له بہر بکہن [رواہ ابو داؤد  
(۳۱۹۴/۵۲۲/۲) والترمذی (۱۰۲۴/۳۵۲/۲) وابن ماجہ (۱۴۹۴/۴۷۹/۱) وەز حدیث صحیح ، بیروانہ المشکاۃ (۱۶۷۹)  
وصحیح ابن ماجہ (۱۲۱۴)].

(۲۹۷) چونکہ ئەمەیش نویژہ و ہر وہکو نویژہ کانی تراویہ ، وہ له بہر (أَنَسِ) کہی  
(نافع) له (إِبْنِ عُمَرَ) وہو (خوایان لی رازی بیٹ) (( أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ صَلَّى عَلَى تِسْعِ جَنَائِزٍ جَمِيعًا ،  
فَجَعَلَ الرَّجَالَ يَلُومُونَ الْإِمَامَ ، وَالنِّسَاءَ يَلِينَ الْقَبِيلَةَ ، فَصَفَهُنَّ صَفًا وَاحِدًا ، وَوَضَعَتْ  
جَنَازَةَ أُمَّ كَلْثُومٍ بَيْنَ عَلِيٍّ ، وَإِمْرَأَةَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ، وَإِبْنُ لَهَا يُقَالُ لَهُ : زَيْدٌ ، وَوَضَعَهَا  
جَمِيعًا . وَالْإِمَامُ يَوْمَئِذٍ سَعِيدُ بْنُ الْعَاصِ ، وَفِي سَاسِ بْنِ عُمَرَ ، وَأَبُو هُرَيْرَةَ ،  
وَأَبُو سَعِيدٍ ، وَأَبُو قَتَادَةَ ، فَوَضَعَ الْغُلَامُ مِمَّا يَلِي الْإِمَامَ . فَقَالَ رَجُلٌ : فَأَنْكَرْتُ ذَلِكَ ،  
فَنَظَرْتُ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ ، وَأَبِي هُرَيْرَةَ ، وَأَبِي سَعِيدٍ ، وَأَبِي قَتَادَةَ ، فَقُلْتُ : مَا هَذَا ؟

چوار (اللہ اکبر)ی له سہر دہکات<sup>(۲۹۸)</sup>، یان زیاتر تا نو<sup>(۹)</sup>(اللہ اکبر) به (اللہ اکبر) ی دابهستنی نویژده که وه<sup>(۲۹۹)</sup>،

قالوا: هی السنة)) واته: کهوا (ابن عمر) نویژی له سہر تو جه نازہ کرد پیکه وه، جا - جه نازہی - پیوانی له پاش پیٹشه و (امام) وه دانا، وه - جه نازہی - نافرہ تانی له پاش قبیلہ وه - له نیتوان پیٹشه و او قبیلہ - دانا، جا کردنی به یه ک ریز - له سہر دریزیسی -، وه جه نازہی (أم کلثوم بنت علی) ی خیزانی (عمر بن خطاب) و کورپیکشی که (زید) ی ناو بوو به یه که وه دانا، وه پیٹشه و ایش له و پوژده (سعید بن العاص) بوو، وه (ابن عباس و ابو هريرة و ابو سعید و ابو قتادة) یش له ناو خه لکه که دا بوون، جا مناله که ی له پیٹش پیٹشه و او دانا، جا پیاوئک ووتی: من نه وه م به باش نه زانی، جا ته ماشای (ابن عباس و ابو هريرة و ابو سعید و ابو قتادة) م کرد، ووتم: نه مه چی یه؟ ووتیان: نه مه: سوننه ته [رواه النسائي (۷۱/۴) وهو اثر صحيح برواه صحيح النسائي (۱۸۶۹) و احکام الجنائز (ل) ۱۰۲].

(۲۹۸) له بهر فرموده که ی (ابو هريرة) (خوای لی رازی بیت) کهوا ((ان رسول الله ﷺ) نعى النجاشي في اليوم الذي مات فيه خرج إلى المصلى فصاف بهم وكبر اربعا)) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) هه والی مردنی (نجاشي) بلاو کرده وه له و پوژده دا که تییدا وه فاتنی کرد، جا ده رچوو بۆ (مصلى) و خه لکه که ی ریز کرد و چوار (اللہ اکبر) ی له سہر کرد [رواه البخاري (۲۴۵/۱۱۶/۲) و مسلم (۹۵۱/۶۵۶/۲) و غیرهما].

(۲۹۹) له بهر فرموده که ی (عبد الرحمن بن أبي ليلى) کهوا فرمودی: (( كان زيد يكبر على جنازتنا اربعا، وانه كبر على جنازة حمسا، فسألته فقال: كان رسول الله ﷺ يكبرها)) واته: (زيد بن ارقم) له سہر جه نازہ کانمان چوار (تکبیر) ی ده کرد، به لام پوژدیک له سہر جه نازہ یه ک پیٹچ (تکبیر) ی کرد، جا پرسیارم لی کرد نه ویش فرمودی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) به م شتیه یه (تکبیر) ی ده کرد [رواه مسلم (۹۵۷/۶۵۹/۲) و غیره].

وه له بهر (اثر) ه که ی (عبد الله بن معقل) کهوا فرمودی: (( ان علي بن ابي طالب صلى على سهل بن حنيف، فكبر عليه سبعا، ثم التفت إلينا، فقال: انه بدري)) واته: (علي بن ابي طالب) له سه (سهل بن حنيف) هه ش (اللہ اکبر) ی کرد، پاشان پووی کرده ایمانه وه و فرمودی: نه مه له وانه ن که له (بدن) دا به شداریان کردوه [رواه الحاكم (۴۰۱/۳) و البیهقی (۳۶/۴) و اسنادہ صحیح، بروانه احکام الجنائز (ل) ۱۱۲].

لہ پاش (اللہ اکبریٰ یہ کہم سورہتی) (الْفَاتِحَةَ) و سورہ تیکی تر  
دہ خوینیت (۳۰۰)

وہ (موسیٰ بن عبد اللہ بن زید) فرموی: (( أَنْ عَلِيًّا صَلَّى عَلَيَّ أَبِي قَتَادَةَ فَكَبَّرَ عَلَيْهِ سُبْحًا وَكَانَ بَدْرِيًّا )) و اتہ: (علی) (خوای لی رازی بیٹ) نویزی لہ سر (أبو قتادة) (خوای لی رازی بیٹ) کرد ، جا حوت (اللہ اکبریٰ لہ سر کرد ، وہ (أبو قتادة) لہ جنکی (بدر) دا بہ شداری کردبو [رواہ البیہقی (۳۶/۴) و اسنادہ صحیح بروانہ احکام الجنائز (۱۱۴)].  
وہ (عبد خیر) فرموی: (( كَانَ عَلِيٌّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ يُكَبِّرُ عَلَيَّ أَهْلَ بَدْرِ سُبْحًا ، وَعَلَىٰ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ حَمْسًا ، وَعَلَىٰ سَائِرِ النَّاسِ لُرُبْعًا )) و اتہ: نیمامی (علی) (خوای لی رازی بیٹ) لہ سر نہ و اتہ لہ (بدر) دا بہ شداریان کردوہ شہش (اللہ اکبریٰ دہ کرد ، وہ لہ سر ہا و لانی تری پیغہ مبری خوا (ﷺ) پینج (اللہ اکبریٰ دہ کرد ، وہ لہ سر خلیکی تر چوار (اللہ اکبریٰ دہ کرد . . . [رواہ الدار قطنی (۷/۷۲/۲) و البیہقی (۳۷/۴) و اسنادہ صحیح ، بروانہ احکام الجنائز (۱۱۳)].

وہ ہر وہا فرمودہ کہی (عبد اللہ بن الزبیر) و (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیٹ) کہوا پیغہ مبری خوا (ﷺ) نو (اللہ اکبریٰ کرد لہ سر (حفرہ) (خوای لی رازی بیٹ) [رواہ الطحاوی فی معانی الآثار (۲۰۹/۱) و الطبرانی فی الکبیر (۱۰۸-۱۰۷/۲) و اسنادہ حسن ، بروانہ احکام الجنائز للالبانی (۱۰۴، ۸۲)].

(۳۰۰) لہ ہر فرمودہ کہی (طلحہ بن عبد اللہ بن عوف) کہوا فرموی: (( صَلَّيْتُ خَلْفَ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا عَلَى جَنَازَةٍ ، فَقَرَأَ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ [ وَسُورَةَ ، وَجَهَرَ حَتَّى اسْمَعْنَا ، فَلَمَّا فَرَغَ أَخَذْتُ بِيَدِهِ ، فَسَأَلْتُهُ ؟ قَالَ : [ إِنْمَا جَهَرْتُ لِتَعْلَمُوا أَنَّهَا سُنَّةٌ [ وَحَقٌّ ] )) و اتہ: لہ پشتی (ابن عباس) وہ (خوایان لی رازی بیٹ) نویزم کرد لہ سر جہنازیہک ، جا (فاتحہ الكتاب) و سورہ تیکی تری خویندہ وہ ، وہ دہنگیشی بہرز کردہ وہ تا وہ کو بیستمان ، جا فرموی : من دہنگم بہرز کردہ وہ بز نہ وہی بزائن کہوا سوننتہ و حققہ [رواہ البخاری (۱۲۳۵/۲-۲۰۳/۲) و ابی داؤد (۳۱۹۸/۲) و الترمذی (۱۰۳۲/۲۴۶/۲) و ابن ماجہ (۱۴۹۵/۴۷۹/۱) و النسائی (۱۹۸۷/۷۴/۴) و ابن جبارود فی المنتقى (۳۶۴) و السیاق للبخاری ، و الزيادة الأولى للنسائی ، و سندما صحیح ، و لابن الجارود منها ذکر السورة ، و لهما الثالثة بالسند الصحيح ، و للماکن الثانية من طریق أخرى عن ابن عباس بسند حسن ، بروانہ احکام الجنائز (۱۱۹)].

وه پاش (الله اکبر)ی دووهم سه لاواتی ئیبراهیمی ده خوینیت ، وه پاش (الله اکبر)ی سنیهم و ئه (تکبیر)هکانی تریش ئه و دوایانه ده خوینیت که له سوننه تدا هاتووہ (۳۰۱)

(۳۰۱) له بهر فرموده که (أبو أمّامة) که وا یه کتک له هاوه لانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) ه والی پی داوه: (( أَنْ السُّنَّةَ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْجَنَازَةِ أَنْ يُكَبَّرَ الْإِمَامُ ، ثُمَّ يَقْرَأُ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ بَعْدَ التَّكْبِيرِ الْأُولَى سِرًّا فِي نَفْسِهِ ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ (ﷺ) ، وَيَخْلَصَ الدُّعَاءَ لِلْجَنَازَةِ فِي التَّكْبِيرَاتِ (الثَّلَاثِ) ، لَا يَقْرَأُ فِي شَيْءٍ مِنْهُنَّ ، ثُمَّ يُسَلِّمُ سِرًّا فِي نَفْسِهِ )) واته: که وا سوننه ت ایه له نوژی جہ نازہ دا پیشه وا (الله اکبر) بکات پاشان (فاتحة الكتاب) پاش (الله اکبر)ی یه که م بخوینیت به بی دهنگی له بهر خویه وه ، پاشان سه لاوات له سه پیغه مبهری خوا (ﷺ) بدات ، وه دوعا به (إِخْلَاص) هوه بق مردوه که بکات له پاش سنی (الله اکبر) که ی تر ، وه له (الله اکبر) هکانی تر دا هیچ قورئانی تیدا ناخوینیت ، پاشان به دهنگی نزم له بهر خویه وه (سَلَام) ده داته وه \_ به لای راستیدا \_ [رواه الشافعي في الأم (۱/۲۳۹-۲۴۰) ومن طريق البيهقي (۴/۳۹) وابن جارود (۲۶۵) عن الزمري عن ابي امامة بپروانه احکام الجنائز (۱۶۲-۱۶۳)].

### وه نه م دوایانه له سوننه تدا هاتووہ:

(أبو هريرة) (خوای لی رازی بیئت) فرموی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) نوژی له سه جہ نازہ یه ک کرد و فرموی: (( اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا وَذَكَرْنَا وَأُنثَانَا وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا ، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِسْلَامِ ، اللَّهُمَّ لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُ )) واته: خوایه له زیندو و مردو و گوره و بچوک و نیر و می و ناماده بوو و ناماده نه بوومان ببوره ، خوایه نه وه مان به زیندوی هیلاوتقه وه نه وه له سه باوه ر بیهیلیته وه ، وه نه وه شمانت ده مرینی له سه ئیسلام بمریته ، خوایه له پاداشتی نه م مردوه بی به شمان مه که وه له دوی نه وه ش گومرمان مه که [رواه ابو داود (۳/۵۳۹/۳) و الترمذي (۲/۲۴۲/۳) و ابن ماجه (۱/۴۸۰/۱) و صحیح بپروانه المشكاة (۱۶۷۵) و صحیح ابن ماجه (۱۶۱۷)].

وه فرموده که (عَوْفُ بْنُ مَالِكِ الْأَشْجَعِيِّ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فرموی: گویم له پیغه مبهری خوا بوو (ﷺ) که ی نوژی له سه جہ نازہ ده کرد ده یفرموی: (( اللَّهُمَّ

پاشان دوو (سَلَام) دہداتوہ وہکو نویژہ کانی تر<sup>(۳۰۲)</sup>، وہ دہتوانیت تہنا یہک (سَلَام) یش بداتوہ<sup>(۳۰۳)</sup>.

وہ سونہتہ قورئان خویندہ کہ بہ دہنگی نزم بیت<sup>(۳۰۴)</sup>،

إِغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَأَعْفُ عَنْهُ وَعَافِهِ وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ وَأَغْسِلْهُ بِمَاءٍ وَّثَلِجٍ وَبَرْدٍ ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا يُنْقِي الثُّوبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ ، وَقِهِ فِتْنَةَ الْقَبْرِ وَعَذَابَ النَّارِ )) واتہ:  
خوابہ لئی ببورہ و بہ نیت پیندا بیتوہ و عفوئی بکہ و بیپاریزہ ، وہ پیزی لی بگرہ و شوینی چاک بکہ ، وہ بیشرہ وہ لہ گوناہ کانی بہ ناو و بہر و تہرزہ ، وہ پاکی بکہرہ وہ وک چون جلی سپی لہ چلک پاک دہ کرتہ وہ ، وہ مالکی بدہری لہ مالہ کہی دونیای باشر بیت ، وہ کہس و کاریک لہ کہس و کاری خوی باشر ، وہ زینک لہ ژنہ کہی خوی باشر ، وہ بیپاریزہ لہ فیتنہی گور و سزای دوزخ . (عوف) فرمووی: جا ناواتہ خواز بووم کہوا من ئەو مردوہ بوایم ، بۆ ئەو دوغایە پیغەمبەری خوا (ﷺ) کہ بۆی کرد [رواہ مسلم (۶۰-۵۹/۲) و النسانی (۲۷۱/۱) و ابن ماجہ (۴۲۵۶/۱)].

(۳۰۲) لہ بہر فرموودہ کہی (عبدالله بن مسعود) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرمووی:  
( ( ثَلَاثٌ خَلَالَ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَفْعَلُهُنَّ ، تَرَكَهُنَّ النَّاسُ ، إِحْدَاهُنَّ التَّسْلِيمُ عَلَى الْجَنَازَةِ مِثْلَ التَّسْلِيمِ فِي الصَّلَاةِ )) واتہ: سئ (۳) شت پیغہمبہری خوا (ﷺ) دہیکرد ، نیستا خہ لکی وازیان لی ہیناوہ ، بہ کتیکیان (سَلَام) دانہ وہی جہ نازہی وہک (سَلَام) دانہ وہی نویژہ دہ دایہ وہ [رواہ البیہقی (۴۳/۴) و قال النووي (في المجموع (۲۳۹/۵) اسنادہ جید ، و فی مجمع الزوائد (۲۴/۲) قال: رواه الطبراني في الكبير ورجالہ ثقات ، وبالجملة فإن اسنادہ حسن بروانہ احکام الجنائز (۱۲۷)].

(۳۰۳) لہ بہر فرموودہ کہی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرمووی: (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) صَلَّى عَلَى جَنَازَةٍ فَكَبَّرَ عَلَيْهَا أَرْبَعًا ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمَةً وَاحِدَةً )) واتہ: پیغہمبہری خوا (ﷺ) نویژی لہ سہر جہ نازہ یہک کرد ، جا چوار (الله اکبر) کرد و یہک (سَلَام) دایہ وہ [أخرجہ الدارقطني (۱۹۱) و الحاكم (۳۶۰/۱) و اسنادہ حسن بروانہ احکام الجنائز (۱۲۸)].

(۳۰۴) لہ بہر فرموودہ کہی (أبو أمّامة) بروانہ (پ ۳۰۱) .

وه دست تهنها بؤ (الله اكبر)ى يه كه مى بهرز بكا ته وه<sup>(۳۰۵)</sup>، وه دهستى راستى بجا ته سهر دهستى چه پى وله سهر سينگى داينى، ههر وه كو نويزه كانى تر<sup>(۳۰۶)</sup>، وه سوننه ته پيشه وا خه كه كه بكا ته سى ريزه وه<sup>(۳۰۷)</sup>.

(۳۰۵) له بهر فرموده كهى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیّت) (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَبَّرَ عَلَى جَنَازَةٍ فَرَفَعَ يَدَيْهِ فِي أَوَّلِ تَكْبِيرَةٍ ، وَوَضَعَ الْيَمْنَى عَلَى الْيُسْرَى )) واته: كه وا پيغه مبهرى خوا (ﷺ) (الله اكبر)ى له سهر جه نازه ده كرد، وه هردوو دهستى بهرز ده كرده وه له (الله اكبر)ى يه كه مدا، وه دهستى راستى له سهر دهستى چه پى داده نا [رواه الترمذي (۱۶۵/۲) والدار قطنى (۱۹۴)] وهذا الحديث سنده ضعيف ولكن يشهد له حديث ابن عباس التالى الذي أخرجه الدار قطنى، برواه أحكام الجنائز (۱۱۶ل)].

وه فرموده كهى (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیّت) كه وا فرمودى (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ كَانَ يَرْفَعُ يَدَيْهِ عَلَى الْجَنَازَةِ فِي أَوَّلِ تَكْبِيرَةٍ ، ثُمَّ لَا يَعُودُ )) واته: پيغه مبهرى خوا (ﷺ) هردوو دهستى بهرز ده كرده وه له سهر جه نازه له (الله اكبر)ى يه كه مدا، پاشان دوو باره ی نه ده كرده وه [رواه الدار قطنى برواه أحكام الجنائز (۱۱۶ل)].

(۳۰۶) له بهر فرموده كهى (أَبُو هُرَيْرَةَ)ى پيشوو برواه (پ ۳۰۵).

وه هروه ها برواه (پ ۱۴۶).

(۳۰۷) له بهر فرموده كهى (أَبُو أَمَامَةَ) (خوای لی رازی بیّت) كه وا فرمودى: (( صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى جَنَازَةٍ وَمَعَهُ سَبْعَةُ نَفَرٍ ، فَجَعَلَ ثَلَاثَةَ صَفَاً ، وَإِثْنَيْنِ صَفَاً ، وَإِثْنَيْنِ صَفَاً )) واته: پيغه مبهرى خوا (ﷺ) نويزى له سهر جه نازه يه ك كرد و حوت كه سى له گه ل دابوو، جا سيانى كرده ريزيك وه دووانيشى كرد به ريزيكى تر وه دووى تريشى كرده ريزيك [رواه الطبراني في الكبير قال الهيثمي في المجمع (۴۲۷/۲)].

وه نه فرموده يه به هيز ده بيّت به فرموده كهى (مَالِكُ بْنُ هَبَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیّت) كه وا پيغه مبهرى خوا (ﷺ) فرمودى: (( مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ فَيُصَلِّي عَلَيْهِ ثَلَاثَةَ صَفُوفٍ مِنَ الْمُسْلِمِينَ إِلَّا أُوجِبَ (وفي لفظ: إِلَّا غُفِرَ لَهُ) )) واته: هيچ موسولمانيك نى يه بمریت، و سى ريز له موسولمانان نويزى له سهر بكن (ثيلا) خوای گه وره له تاوانه كانى خوش ده بيّت [رواه ابو داود (۳۱۵۰/۴۴۸/۸) مع العون والترمذي (۱۰۳۲/۲۴۶/۲) وابن ماجه (۱۴۹۰/۴۷۸/۱) وغيرهم وهو حديث حسن برواه أحكام الجنائز (۱۰۰ل)].

وہ چند کومہ لہ کہ زورتر بن ئەوہ باشترہ و سوود بہ خش ترہ بو مردوہ کہ<sup>(۳۰۸)</sup>، وہ دروستہ لہ مزگہ و تدا نویژی لہ سہر بکریت<sup>(۳۰۹)</sup>، بہ لام لہ دہرہ وہ و لہ شوینیکی دیاری کراودا بو نویژی مردو باشترہ<sup>(۳۱۰)</sup>، وہ قہدہ غہ کراوہ لہ ناو گورستاندا نویژی لہ سہر بکریت<sup>(۳۱۱)</sup>،

(۳۰۸) لہ ہر فہرموودہ کہی (عائشہ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہرموی: (( مَا مِنْ مَيِّتٍ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ الْمُسْلِمِينَ يَبْلُغُونَ مِائَةَ كُلِّهُمْ يَشْفَعُونَ لَهُ ، إِلَّا شَفَعُوا فِيهِ (وفي حديث آخر: غُفِرَ لَهُ) )) واتہ: ہر مردو بہ بمریت، جا کومہ لیک لہ موسولمانان نویژی لہ سہر بکن، کہ ژمارہ یان بگات بہ سہد کس، ہہ موویان تکای بو بکن (نیلا) خوای گہورہ لئی خویش دہ بیٹ [رواہ مسلم (۶۷۷/۲/۶۰۴/۲) ۹۴۷] والترمذی و صححہ (۲/۲۴۷/۱۰۳۴) والنسانی (۴/۷۰۴) ] .

وہ فہرموودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیٹ) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فہرموی: (( مَا مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ يَمُوتُ ، فَيَقُومُ عَلَى جَنَازَتِهِ أَرْبَعُونَ رَجُلًا ، لَا يُشْرِكُونَ بِاللَّهِ شَيْئًا إِلَّا شَفَعَهُمُ اللَّهُ فِيهِ )) واتہ: ہر پیاو یکی موسولمان بمریت، جا چل پیاو لہ موسولمانان نویژی لہ سہر بکن، شہریک بو خوا پیرا نہدن (نیلا) خوای گہورہ تکاکیان و ہر دہ گریٹ [رواہ مسلم (۶۰۰/۲) ۹۴۸] و ابو داود (۸/۴۰۱/۲۶۰۴) مع العون (وغیرہما) .

(۳۰۹) لہ ہر فہرموودہ کہی (عباد بن عبد اللہ بن الزبیر) کہوا فہرموی: (( أَنْ عَائِشَةَ أَمَرَتْ أَنْ يَمْرَ بِجَنَازَةِ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَاصٍ فِي الْمَسْجِدِ ، فَتُصَلِّيَ عَلَيْهِ ، فَأَنْكَرَ النَّاسُ ذَلِكَ عَلَيْهَا ، فَقَالَتْ: مَا أَسْرَعَ مَا نَسِيَ النَّاسُ ! مَا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) عَلَى سُهَيْلِ ابْنِ الْبَيْضَاءِ إِلَّا فِي الْمَسْجِدِ )) واتہ: (عائشہ) (خوای لی رازی بیٹ) فہرمانی کرد کہوا جہ نازہ کہی (سعد بن ابی وقاص) بہ ناوی مزگہ و تدا تیپہ پینن، بو ئەوہی نویژی لہ سہر بگات، جا خہ لکی پرخنہی ئەوہ یان لی گرت، جا فہرموی: چند زوو خہ لکی لہ پیریان چوو، پیغہ مہری خوا (ﷺ) لہ سہر (سہیل بن بیضاء) نویژی نہ کرد (نیلا) لہ ناو مزگہ و تدا نہ بیٹ [رواہ مسلم (۶۶۸/۲) ۹۷۳] وغیرہ .

(۳۱۰) لہ ہر فہرموودہ کہی (ابو ہریرہ) (خوای لی رازی بیٹ) بیوانہ (پ ۲۹۸) .

(۳۱۱) لہ ہر فہرموودہ کہی (انس) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فہرموی: (( أَنْ النَّبِيِّ (ﷺ) نَهَى أَنْ يُصَلَّى عَلَى الْجَنَائِزِ بَيْنَ الْقُبُورِ )) واتہ: پیغہ مہری خوا (ﷺ) قہدہ غہی کردوہ کہوا نویژ لہ سہر جہ نازہ بکریت لہ ناو گورستاندا [أخرجہ الطبرانی فی المعجم الاوسط (۱/۸۰/۲) وقال الهيتمي في المعجم (۲/۳۶) و اسنادہ حسن، بیوانہ احکام الجنائز (۸/۱۰۸) ] .

وه نویژی مردو له سهر شهیدی جهنگ و مندالی پی نه‌گه‌یشتوو پیویست  
نییه (۳۱۲)

(۳۱۲) له بهر فرموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) بپوانه (پ ۲۸۶) .

وه له بهر فرموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فرمووی: (( مَاتَ  
إِبْرَاهِيمُ ابْنُ النَّبِيِّ ﷺ ) وَهُوَ ابْنُ ثَمَانِيَةِ عَشَرَ شَهْرًا فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ  
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ )) واته: (إِبْرَاهِيمُ) ی کوری پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌فاتی کرد کاتیک که  
ته‌منی مه‌ژده مانگ بوو، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نویژی له سهر نه‌کرد [رواه ابو داود  
(۲۸۸/۴۷۶/۸) مع العون وهو حديث حسن الإسناد بپوانه صحیح ابی داود (۲۷۲۹)].

### چهند تی‌بینیه‌ک:

یه‌که‌م: دروسته نویژی له سهر نه‌مانه بکریته:

(i) مندال هه‌تا نه‌گه‌ر له باربیش چوو بیته، له بهر فرموده‌که‌ی (المَغْفِرَةُ بِنُ  
شُعْبَةَ) (خوای لی رازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی: (( ... وَالطُّفْلُ ) وَفِي  
رِوَايَةٍ: السَّقَطُ ) يُصَلِّي عَلَيْهِ ، وَيُدْعَى لِرِوَالِدَيْهِ بِالْمَغْفِرَةِ وَالرَّحْمَةِ )) واته: ... وه  
مندال نویژی له سهر ده‌کریته، وه دوعای لی‌بوردن وبه‌زه‌یی بۆ باوک و دایکی ده‌کریته [رواه  
ابو داود (۶۵/۲) و ابن ماجه (۱/۱۰۷) والنسائي (۱/۲۷۵) والترمذي رقم (۱۰۴۲) وغيرهم وقال ابو داود وابن حبان  
(السقط) بدل (الطفل) وهو رواية للحاكم والبيهقي واحمد والحديث صحيح، بپوانه احكام الجنائز (۷۳/۸۰۰) و صحیح  
ابن ماجه (۱۲۲۴)].

(السقط): واته مندالی له بار چوو.

(ب) شه‌هید، فرموده زۆره له سهر نه‌وه‌ی که‌وا دروسته نویژی له سهر بکه‌یت

له‌وانه فرموده‌که‌ی (شَدَّادُ بْنُ الْهَادِ) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فرمووی: (( أَنْ رَجُلًا مِنْ  
الْأَعْرَابِ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ ) فَأَمَّنَ بِهِ وَاتَّبَعَهُ ، ثُمَّ قَالَ: أَهَاجِرُ مَعَكَ .. فَلْيَبِئْنَا قَلِيلًا ،  
ثُمَّ نَهَضُوا فِي قِتَالِ الْعَدُوِّ ، فَأَتَى بِهِ النَّبِيُّ ﷺ ) يُحْمَلُ قَدْ أَصَابَهُ سَهْمٌ .. ثُمَّ كَفَّنَهُ  
النَّبِيُّ ﷺ ) فِي جُبَّتِهِ ، ثُمَّ قَدَّمَهُ فَصَلَّى عَلَيْهِ .. )) واته: که‌وا پیاویکی ده‌شته‌کی هات  
بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) جا باوه‌ری پی هینا و شوینی که‌وت، پاشان ووتی: له‌گه‌لتدا کۆچ  
ده‌که‌م، ... پاشان هه‌لسان بۆ جه‌نگی دوژمن، جا هینایان بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌لگیرا  
بوو تیریک لیتی دابوو ... پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کفنی کرد به (جُبّه) که‌ی خوئی، پاشان  
پیشی خست و نویژی له سهر کرد ... [رواه النسائي (۱/۲۷۷) والطحاوي في شرح المعاني (۱/۲۹۱)  
والحاكم (۲/۵۹۵) والبيهقي (۴/۱۰۵-۱۶) وإسناده صحيح بپوانه احكام الجنائز (ل ۶۱)].



(ج) که سیّک له (حَدّ) یِکسِ خوادا بکوژریتنه‌وه ، له بهر فرموده‌که‌ی (عُمَرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ) (خوای لی رازی بیّت) که‌وا فرموی: نَافِثِيكَ لَه (جُهَيْنَةَ) هَات بۆ لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) و (حَامِلَه) بو له (زِنَا) ، جا ووتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا من تووشی (حَدّ) یِک هاتووم ، له سهرم به جئی بهینه ، جا پیغه‌مبه‌ری خوایش بانگی سهرپه‌رشتیار (ولی) ه‌که‌ی کرد و فرموی: (( أَحْسِنِ إِلَيْهَا ، فَإِذَا وَضَعْتَ فَأَتْنِي بِهِ )) واته: چاک به له که لیدا ، نه‌گه‌ر سکی دانا ئه‌وه بیهینه‌وه بۆ لام . ئه‌ویش جئی به جئی کرد ، ... جا فرمانی‌دا به‌رد باران کرا ، پاشان نوژی له سهر کرد ، جا (عُمَر) فرموی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌و (زِنَا) ی کردووه ، تویش نوژی له سهر ده‌که‌یت ؟ پیغه‌مبه‌ری خوایش فرموی: (( لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ قُسِمَتْ بَيْنَ سَبْعِينَ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ لَوَسِعَتْهُمْ ، وَهَلْ وَجَدَتْ تَوْبَةً أَفْضَلَ مِنْ أَنْ جَادَتْ بِنَفْسِهَا لِلَّهِ تَعَالَى ؟ )) واته: له راستیدا په‌شیمان بوونه‌وه ی‌که په‌شیمان بوته‌وه نه‌گه‌ر دابه‌ش بکریته سهر ه‌فتا که‌س له خه‌لکی (مدینه)‌دا به‌شیمان ده‌کات ... [رواه مسلم (۱۲۶/۵) و أبوداود (۲۳۲/۲) و غیرما].

(د) له سهر که سیّکی تاوانبار وه‌ک ، که سیّک خوئی کوشتبیّت ، بیان دزی له ده‌ستکه‌وتی جه‌نگی کردبیّت بیان قه‌رزار بیّت و نه‌یبیّت بیداته‌وه و که‌س بۆی نه‌داته‌وه و ... ، ئه‌مانه زانایان جیاوازن ئایه نوژیان له سهر ده‌کریت بیان نه‌ه ، هه‌ندیکیان ده‌لین: له سهر هه‌موو که سیّک که (أَهْلُ الْقَبِيلَةِ) بیّت نوژی ده‌کریت ، با چه‌ند تاوانباریش بیّت — به‌لام له ئیسلام دهرنه‌چوویتت — ئه‌مه‌ش پای (سُفْيَانُ التُّورِي وَ إِسْحَاق) ه .

وه ئیمامی (أَحْمَد) ده‌فرمئ: پیشه‌وا نوژی له سهر که سیّک ناکات خوئی کوشتبیّت ، به‌لام که‌سانی تر نوژی له سهر ده‌که‌ن .

وه (شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّةَ) (په‌حه‌متی خوای لی بیّت) ده‌فرمئ: هه‌ر که سیّک نوژی نه‌کات له سهریان بۆ ئه‌وه‌ی بینه په‌ند بۆ که‌سانیکی تر وه‌ک ئه‌وان ، ئه‌وه چاکه ، وه نه‌گه‌ر له پروکه‌ش (ظَاهِر)‌دا نه‌یکات به‌لام له پاش مله‌دا بیکات ، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ردوو به‌رزه‌وه‌ندی (مَصْلَحَة) ه‌که کۆ بکاته‌وه ئه‌وه پیشته‌ره له‌وه‌ی یه‌کیک له به‌رزه‌وه‌ندیگان به‌فوتیّت [الإختیارات العلمية (۵۲ل) بروانه احکام الجنائز (۸۲-۸۴)].

(ھ) کہ سیک لہ ولایتیکدا بمریت کہس نویژی لہ سر نہ کرد بیت: نہوہ

دروستہ نویژی لہ سر بکیت لہ شوینی خوتہوہ بہ (صَلَاةُ الْغَائِبِ) ، لہ بر فرمودہ کہی (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغمبری خوا (ﷺ) نویژی (غائب)ی لہ سر (تَجَاشِي) کرد [رواہ البخاری (۱۰۷۴، ۱۰۵۰، ۱۰۴۰، ۹۰/۲) ومسلم (۵۴/۳) ربيعة الجماعة ، وہ ہر وہما پروانہ (پ ۲۹۸) ، واحکام الجنائز (ل ۸۹-۹۲)].

**دوہم:** وہ حرامہ نویژ کردن و داواں لی بوردن و بہزیس لہ خواں گہورہ  
بُوَ بِنِ بَاوِہِرُو دُووِوِوِہِکَان (الْکِفَارِ وَالْمُنَافِقِينَ)

لہ بر فرمودہی خوای گورہ لہ سورہتی (التوبة: ۸۴) دا کہ دہ فرم: ﴿ وَلَا تُصَلِّ عَلَىٰ أَحَدٍ مِّنْهُم مَّا تَابَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَىٰ قَبْرِهٖ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِہٖ وَمَآ تَوَّأَوْا وَهُمْ فَاسِقُونَ ﴾ واتہ: نہی موحہ ممد ہر کاتیک یہ کیک لہ وانہ مرد ، نہوہ ہر گیز نویژی لہ سر مہ کہ ، وہ لہ سر گورہ کہیشی رامہوہستہ — دوعای بز بکہی \_ بہ راستی نہوانہ بی باوہر بوون بہ خوا و بہ پیغمبرہ کہی خوا ، وہ ہر بہ کافریش مردن .

وہ ہوی دابہ زینی نہم نایہتہ لہ بارہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي) یہوہ بوو کہ دوو و (مُنَافِق) بوو ، کاتیک کہ مرد پیغمبرہی خوا (ﷺ) نویژی لہ سر کرد ، جا خوای گہورہ نہم نایہتہی دابہ زاند ، نیت پاش نہوہ پیغمبرہی خوا (ﷺ) نویژی لہ سر ہیچ دوو پروویہک نہ کرد .. [رواہ البخاری (۱۷۷/۲) ومسلم (۱۱۶/۷) وغیرما عن ابن عمر].

**سہم:** دروستہ نویژ لہ سر گوژ بکریت پاش نہوہس

**مردوہ کہ بخریتہ گوژ**

لہ بر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) پروانہ (پ ۲۹۵) .  
وہ نہوہ قدہغہ کردنہی فرمودہ کہی (أَنَسُ) (خوای لی رازی بیت) کہ لہ (پ ۳۱۱) دا باسماں کرد بو کاتیکہ کہ لہ گور نہ نرابیت و توانای نہوہ ہ بیت لہ دہرہوی گورستان نویژی لہ سر بکریت (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) .

## ہہ لگرتنی جہ نازہ و پاداشتی شوین کہ وتنی ( حَمَلُ الْجَنَازَةِ وَآجُرُ اتِّبَاعِهَا )

ہہ لگرتنی جہ نازہ و شوین کہ وتنی پیویستہ لہ سہر موسولمانان<sup>(۳۱۳)</sup>، وہ پاداشتیکی زوریشی ہہیہ بو پیاوان<sup>(۳۱۴)</sup>، وہ شوین کہ وتنیشی بہ گریان بہ دہنگی بہر زہوہ یان بہ ناگرہوہ دروست نییہ<sup>(۳۱۵)</sup>،

(۳۱۳) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) بروانہ (پ ۲۷۴) .

(۳۱۴) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرموی: (( مَنْ صَلَّى عَلَيَّ جَنَازَةً وَلَمْ يُتَّبِعْهَا فَلَهُ قِيرَاطٌ ، فَإِنْ تَبِعَهَا فَلَهُ قِيرَاطَانِ ، قِيلَ : وَمَا الْقِيرَاطَانِ ؟ قَالَ : أَصْغَرُهُمَا مِثْلُ أَحَدٍ )) واتہ: ہہر کہ سیک نویرژ لہ سہر جہ نازہ بکات و شوینی نہ کہ ویت نہوہ (قیراط) یک چاکہی بو دہنوسریت ، جا نہ گہر شوینیشی بکہ ویت نہوہ دوو (قیراط) ی بو ہہیہ ، ووتیان دوو (قیراط) چی یہ ؟ فرموی: بچووک ترینیان وہک کتوی (أَحَدٌ) ہ [رواہ مسلم (۲/۶۵۲/۱۴۵) وغیرہ] .

بہ لام بو ٹافرہ تان باش نییہ شوینی جہ نازہ بکہون ، لہ بہر فرمودہ کہی (أُمَّ عَطِيَّة) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فرموی: (( نُهِينَا عَنْ اتِّبَاعِ الْجَنَازَةِ وَلَمْ يُعْزَمْ عَلَيْنَا )) واتہ: قہدہ غہمان لہ سہر کرا کہوا شوینی جہ نازہ بکہوین - مہ بہ ست ٹافرہ تانہ - بہ لام (عزم) یش نہ کرا لہ سہرمان [رواہ البخاری (۲/۱۴۴/۱۲۷۸) و مسلم (۲/۶۴۶/۱۲۳۸) وغیرما] .

(۳۱۵) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرموی: (( لَا تُتَّبِعُ الْجَنَازَةَ بِصَوْتٍ وَلَا نَارٍ )) واتہ: نابیت شوینی جہ نازہ بکہ ویت بہ دہنگوہ ، وہ بہ ناگریشہوہ [رواہ ابوداؤد (۸/۴۵۲/۳۵۵) و احمد (۲/۴۲۷) و مرو خدیت حسن بشوامدہ بروانہ احکام الجنائز (۷۰)] .

وہ (عَمْرُو بْنُ الْعَاصِ) یش لہ وہ سییہت کردنہ کہیدا فرموی: (( فَإِذَا أَنَا مِتُّ فَلَا تُصْحَبْنِي نَائِحَةً وَلَا نَارًا )) واتہ: جا نہ گہر من مردم نہوہ با شیوہن کہر و ناگر ہاوریتیم نہ کہن [رواہ مسلم (۱/۷۸/۱) و احمد (۴/۱۹۹)] .

یان بہ زیکرکردن بہ دہنگی بہرز<sup>(۳۱۶)</sup>، وہ پیویست (وَأَجِبْ) ہ بہ ریّ کردنی خیراوه بہرہو گورستان بریت<sup>(۳۱۷)</sup>، وہ دروستہ لہ پیشی جہنازہ و لہ پاشیوہ ، لہ لای راستیوہ و لہ لای چہ پیوہ ریّ بکریّت<sup>(۳۱۸)</sup>، ئەگەر چی باشتر وایہ شوینی بکەویّت<sup>(۳۱۹)</sup>،

(۳۱۶) لہ بہر ووتہ کہی (قَيْسُ بْنُ عَبَّادٍ) کہوا فہرموی: (( كَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ ﷺ يَكْرَهُونَ رَفْعَ الصَّوْتِ عِنْدَ الْجَنَائِزِ )) واتہ: ہاوہ لہ کانی پیغہمبہری خوا ﷺ پینیان ناخوش بوو لہ کاتی - ہ لگرتنی - جہنازہ دا دہنگ بہرز بکریتہ وہ [رواہ البیہقی (۷۴/۴) رجالہ ثقات بیوانہ احکام الجنائز (۷۱)].

وہ لہ بہر ئەوہی لاسایی کردنہ وہی گاوردہ کانہ ، چونکہ ئەوان بہ دہنگی و بہ تاوازہ وہ ئینجیل دہ خوینن و زیکر دہ کہن [بیوانہ الأذکار للنوری (۲۰۳)].  
وہ لہ ہموی خراپتریش ئەو موسیقا لیدانہ یہ کہ پیشی جہنازہ کہی دہ خەن لہ ہەندیک لہ وولاتہ بہ ناو ئیسلامیہ کان ، کہ لاسایی بیّ باوہ پانی پیّ دہ کہنہ وہ [بیوانہ احکام الجنائز (۷۱)].

(۳۱۷) لہ بہر فہرموودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیّت) بیوانہ (پ ۲۷۸).  
(۳۱۸) لہ بہر فہرموودہ کہی (المُعْبِرَةُ بْنُ شُعْبَةَ) (خوای لی رازی بیّت) کہوا پیغہمبہری خوا ﷺ فہرموی: (( الرَّاَكِبُ خَلْفَ الْجَنَازَةِ ، وَالْمَاشِي حَيْثُ شَاءَ مِنْهَا )) واتہ: ئەوہی سوارہ لہ پشت جہنازہ وہ \_ ریّ بکات \_ ، وہ ئەوہی بہ پیّ ریّ دہکات با لہ ہەر شوینی کە وہ ویستی لہ سہریتی \_ ریّ بکات \_ [رواہ أبوداؤد (۳۱۶۴/۴۶۷/۸) مع العون والترمذی (۱۰۳۶/۲۴۸/۲) والنسائی (۵۵/۴) وهو حديث صحيح بیوانہ صحیح الجامع (۲۵۳)].  
(۳۱۹) چونکہ مہ بہست لہ (إِتْبَاعُ الْجَنَازَةِ) شوین کہوتنی جہنازیہ ، ئەوہیش ئەوہ دہگہ یہ نیت کہوا شوینی بکەویّت .

وہ ہر وہما لہ بہر (أَثَرُ) ہ کہی (عَلِيٍّ) (خوای لی رازی بیّت) کہوا فہرموی : (( الْمَشِي خَلْفَهَا أَفْضَلُ مِنَ الْمَشِي أَمَامَهَا ، كَفَضْلِ صَلَاةِ الرَّجُلِ فِي جَمَاعَةٍ عَلَى صَلَاتِهِ فِدًّا )) واتہ: ریّ کردن لہ پشتی جہنازہ وہ چاکترہ لہ ریّ کردن لہ پیشیہ وہ ، وہ کو چاکی کہ سیکہ کہ نوژی بہ کژمەل کرد بیّت ، لہ گەل کہ سیکدا کہ بہ تہنہا بیکات [رواہ البیہقی (۲۵/۴) وابن ابی شیبہ فی المصنف (۱۰۱/۴) والطحاوی (۲۷۹/۱) واحمد رقم (۷۵۴) وکذا ابن حزم فی المحلی (۱۶۵/۵) وسعيد بن المنصور من طریقین عنہ . وهو اثر حسن بیوانہ احکام الجنائز (۷۴)].

بہ لآم بؤ سوار ہر دہبیت تہنا شوینی بکہویت<sup>(۳۲۰)</sup>، وہ سوننہتہ بؤ ئو کہسہی ہلی دہگریت دہست نویژ بگریتہوہ<sup>(۳۲۱)</sup>، وہ سوننہتہ بؤ خہلکہ کہ ہموویان کاتیک دہگہنہ گورستان (سلاّم) لہ ئہلی گورستان بکہن و دوعای گورستانیان بؤ بخوینن<sup>(۳۲۲)</sup>.

### چوارہم : ژیر خاک کردنی مردوو (دَفْنُ الْمَيِّتِ)

ژیر خاک کردنی وناشتنی مردو پیویست (واجب)ہ<sup>(۳۲۳)</sup>

- (۳۲۰) لہ بہر فرمودہ کہی (مُغْبِرَہ)ی پیشوو بروانہ (پ ۳۱۸) .
- (۳۲۱) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو مُرَيَّرَةَ) (خوای لی رازی بیت) بروانہ (پ ۶۶) .
- (۳۲۲) لہ بہر فرمودہ کہی (عَائِشَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرمودی: ووتم : ئہی چونیان پی بلیم ئہی پیغہمبہری خوا ؟ ئہویش فرمودی: بلی: (( السَّلَامُ عَلٰی أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَآحِقُونَ )) [رواہ مسلم (۱۷۴/۶۶۹/۲) والنسائی (۱۷۴/۴)].
- وہ فرمودہ کہی (سَلِيمَانُ بْنُ بَرِيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرمودی: پیغہمبہری خوا (ﷺ) فیری دہکردن کاتیک دہردہ چون بؤ گورستان بلین: (( السَّلَامُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَآحِقُونَ ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ )) [رواہ مسلم (۱۷۵/۶۷۱/۲) والنسائی (۱۷۴/۴)].
- (۳۲۳) لہ بہر فرمودہ کہی (هِشَامُ بْنُ عَامِرٍ) (خوایان لی رازی بیت) کہوا فرمودی: لہ رژی (أَحُد)دا سکالایان بؤ لای پیغہمبہری خوا (ﷺ) ہینا لہو ہموو کوژراو و زامدارانہ ، جا ئہویش فرمودی: (( إِحْفَرُوا وَأَوْسَعُوا ، وَأَعْمَقُوا ، وَأَحْسِنُوا ، وَأَذْفَنُوا الْإِثْنَيْنِ وَالثَّلَاثَةَ فِي الْقَبْرِ ، وَقَدِّمُوا أَكْثَرَهُمْ قَرَأْنَا ، قَالَ: فَكَانَ أَبِي ثَالِثَ ثَلَاثَةٍ ، وَكَانَ أَكْثَرُهُمْ قَرَأْنَا ، فَقَدِمَ )) واتہ: چال بکہن و فراوان و جوانی بکہنہوہ ، وہ دوو دوو و سئی سئی بیاتیژن لہ گوریکدا ، وہ ئہوہیان پیش بخن کہ زیاتر قورئانی لہ بہرہ ، فرمودی: جا باوکم لہ گل سئی کہ سدا خرایہ گوریکہوہ ، وہ لہوان قورئانی زیاتر لہ بہر بوو ، بؤیہ پیش خرا [رواہ النسائی (۲۰۰۹/۸۰/۴) وایو داود (۳/رقم/۳۲۱۵) و الترمذی (۱۷۱۲/۲۱۲/۴) وایسن ماجہ (۱/رقم/۱۵۶۰) مختصراً وهو حدیث صحیح بروانہ الإرواء (۷۴۳) و صحیح النسائی (۱۸۹۹)].

با بی‌باوه‌ریش بیٚت<sup>(۳۲۴)</sup>، وه باش وایه له گۆرستاندا بنیژریت<sup>(۳۲۵)</sup>، جگه له شه‌هید که باش وایه هر له جیگه‌ی شه‌هید بوونیدا بنیژریت<sup>(۳۲۶)</sup>، وه ده‌بیٚت گۆره‌که‌ی قوول و فراوان و چاک بیٚت<sup>(۳۲۷)</sup>،

(۳۲۴) له به‌ر نه‌و فه‌رموده‌یه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به (عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ) (خوای لی رازی بیٚت) فه‌رموو کاتیک که (أَبُو طَالِبٍ) مرد: (( إِذْهَبْ قَوَّارِه )) واته: برۆ بیشاره وه [رواه النسائي (۷۹/۴) بروانه صحیح سنن النسائي (۱۸۹۵)].

(۳۲۵) چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مردوی موسولمانانی له (البَقِيع) دا ژیر خاک ده‌کرد، وه که به (مُتَوَاتِرٍ) ی پیمان گه‌یشتوو، وه هه‌والی هیچ که‌سیکمان پی نه‌گه‌یشتوو که‌وا له گۆرستاندا ژیر خاک نه‌کرایت، ته‌نها نه‌وه نه‌بیٚت که به (مُتَوَاتِرٍ) ی پیمان گه‌یشتوو که پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) خو‌ی له ژووره‌که‌ی (عَائِشَةَ) دا ژیر خاک کرا، نه‌مه‌ش له تایبه‌تمه‌ندیکانی پیغه‌مبه‌ری خوا به (ﷺ)، وه که له فه‌رموده‌که‌ی (عَائِشَةَ) دا هاتوو (خوای لی رازی بیٚت): که‌وا کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌فاتی کرد جیاوازی دروست بوو که‌وا له کویدا ژیر خاک بکریٚت. جا (أَبُو بَكْرٍ) (خوای لی رازی بیٚت) فه‌رموی: له پیغه‌مبه‌ری خواوه شتیٚکم بیستوه له یادم نه‌چۆتوه فه‌رموی: (( مَا قَبِضَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُدْفَنَ فِيهِ )) واته: خوای گه‌وره گیانی هیچ پیغه‌مبه‌ریکی نه‌کیشاوه (ئیللا) له‌و شوینه‌دا نه‌بیٚت که پی‌ی خو‌ش بووه تییدا بنیژریت. بۆیه هر له شوینی جیگا‌که‌ی خویدا ناشتیان [رواه الترمذي (۱۰۲۳/۲۴۲/۲) وهو حدیث صحیح بروانه صحیح الجامع (۵۶۹)].

(۳۲۶) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیٚت): که‌وا فه‌رموی: (( لَمَّا كَانَ يَوْمَ أُحُدٍ ، حُمِلَ الْقَتْلَى لِيُدْفَنُوا بِالْبَقِيعِ ، فَنَادَى مُنَادِي رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) : إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُدْفَنُوا الْقَتْلَى فِي مَضَاجِعِهِمْ )) واته: له برۆی (أُحُدٍ) دا کوژراوه‌کان هه‌لگیران بو‌نه‌وه‌ی له (البَقِيع) دا ژیر خاک بکریٚن، جا بانگ ده‌ری پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بانگی کرد: که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانتان پی ده‌کات که‌وا کوژراوه‌کان له جیگا‌کانی خوایاندا ژیر خاک بکریٚن [رواه أبو داود (۳۱۶/۲) والنسائي (۷۹/۴) رقم: ۲۰۰۳] والترمذي (۱۷۱۷/۱۳/۳) ولین ماجه (۱۰۱۶/۱) وهو حدیث صحیح بروانه صحیح این ماجه (۱۲۳۰) و صحیح السنائی (۱۸۹۴)].

(۳۲۷) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (مِشَامُ بْنُ عَامِرٍ) (خوای لی رازی بیٚت)، بروانه (پ ۳۲۳).

وه دروسته به شیوهی (لُحْد) بکریّت یان به شیوهی (شَق) ، به لَام (لُحْد) که باشتره <sup>(۳۲۸)</sup> ، وه ده بیّت پیاوان مردو بخنه گوپروه با مردوه که ئافره تیش بیّت <sup>(۳۲۹)</sup> ، وه نه گهر که س و کاری مردوه که خویمان بینیزن ئه وه باشتره <sup>(۳۳۰)</sup> ،

(۳۲۸) له بهر فرموده که ی (أَسُّ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بیّت) که وا فرمودی: (( لَمَّا تُوفِيَ النَّبِيُّ ﷺ ) كَانَ بِالْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَلْحُدُ ، وَآخَرَ يَضْرَحُ ، فَقَالُوا: نَسْتَخِيرُ رَبَّنَا ، وَنَبَغْتُ إِلَيْهِمَا ، فَأَيْهِمَا سَبَقَ تَرْكَنَاهُ ، فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمَا ، فَسَبَقَ صَاحِبُ اللَّحْدِ ، فَلَحَدُوا النَّبِيَّ ﷺ )) واته: کاتیک پیغه مبهری خوا (ﷺ) وه فاتمی کرد ، له (مَدِينَه) دا پیاویک هه بوو (لُحْد) ی ده کرد وه یه کیکی تریش هه بوو (ضَرَح) ی ده کرد ، جا ووتیان هه لبراردنی ده دهینه دهست پهروه ردگارمان ، نیمه ده نترین به شوینی هه ردوکیاندا ، جا هه رکامیان له پیشدا هاتن ئه وه نه وه یان ده که یان ، جا ناردیان به شوینی هه ردوکیاندا ، خاوهن (لُحْد) که ملاحظه پیشدا ، بویه پیغه مبهریان (ﷺ) (لُحْد) کرد [رواه ابن ماجه (۱/۴۹۶/۱۰۵۷) والطحاوي (۴/۴۵) وأحمد (۳/۹۹) وهو حديث صحيح ، برواه صحیح ابن ماجه (۱۲۶۴)].

(لُحْد): ئه وه یه له لاهه له پووی قبیله وه چالی بز بکریّت ، (شَق) یان (ضَرَح): ئه وه یه له ژیره وه چال بکریّت وه ک جۆگه ی ئاو ... نیمامی (النَّوِي) ده فرمئ: زانایان کزبوونه وه ته وه له سه ره ئه وه ی که (لُحْد) و (شَق) هه ردوکیان دروستن ، به لَام نه گهر زه و بیه که په ق بوو نه ده روخا ئه وه (لُحْد) هه که باشتره ، له بهر نه وه به لگانه ی پیشوو ، وه نه گهر زه و بیه که زوو ده روخا ئه وه (شَق) چاکتره [بروانه المجموع شرح مهذب (۵/۲۸۷)].

(۳۲۹) له بهر ئه وه ی له سه رده می پیغه مبهری خوا (ﷺ) و هاوه لان و شوینکه وتوان و شوین که وتووی شوینکه وتوانه وه تا نه مرۆ هه ره به و شیوه یه هاتوو ه ... بروانه [احکام الجنائز (۱۷۷)].

وه له بهر فرموده که ی (أَسُّ) (خوای لی رازی بیّت) که له (پ ۳۳۰) دا باسی ده که یان. (۳۳۰) له بهر فرموده که ی خوای گه وره له سوهرتی (الاحزاب: ۶) دا که ده فرمئ: ﴿ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ ﴾ واته: وه له کتیبی خوای گه وره دا خزمانی پشت پیشترن بویه کتری .

وه له بهر فرموده که ی (عَلِي) (خوای لی رازی بیّت) که وا فرمودی: (( غَسَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ ) ، ... وَوَلِيَّ دَفْنَهُ وَاجْتَنَانَهُ دُونَ النَّاسِ أَرْبَعَةً : عَلِيٌّ وَالْعَبَّاسُ وَالْفَضْلُ وَصَالِحُ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ) ، ... )) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) شورده وه

وه له لای پئی گۆره که وه داده بزینریتته خواره وه ، وه به لای راستدا پرو  
بهرو قبیله داده نریتت (۳۳۱)،

... وه سه ره رشتی له ژێر خاک نانی و دابه زاندنی چوار کهس کردیان جگه له هه موو خه لگ  
(عَلِيٍّ) و (الْعَبَّاسِ) و (الْفَضْلِ) و (صَالِحِ) (مَوْلَى) ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) [رواه الحاکم (۳۶۲/۱)  
والبيهقي (۵۲/۴) عنه بسند صحيح ، وصححه الحاکم على شرط الشيخين ووافقه الذمبي پروانه احکام  
الجنائز (۱۶۷)].

### تیبینی:

وه دروسته میرد خۆی سه ره رشتی ناشتنی ژنی خۆی بکات ، له بهر فه رمووده که  
(عائشة) (خوای لی رازی بیت) پروانه (پ ۲۸۲) وه هه روه ها ریگایه کی تری هه یه ، پروانه  
[احکام الجنائز للالباني (ل ۱۶۸)].

به لام نه وه به مه رجیک دروسته نه گه ره له وه شه وه دا جووت نه بوو بیت له گه لئ ئافره تدا ،  
جا نه گه ره جووت بوو بیت ، نه وه که سیککی تر نه وه کاره نه نجام ده دات با (مَحْرَم) یش نه بیت ،  
به لام به مه رجیک نه ویش له وه شه وه دا جووت نه بوو بیت له گه لئ ئافره تدا ، له بهر  
فه رمووده که ی (أنس) (خوای لی رازی بیت) که وا فه رمووی: له گه لئ پیغه مبهری خوادا بووین  
(ﷺ) جه نازه ی کچیکیمان بو گۆرستان برد ، وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) له سه ره گۆره که  
دانیشتبوو ، بینیم چاوه کانی فرمیسیکی لی هه رژا ، پاشان فه رمووی: (( هَلْ مِنْكُمْ مِنْ رَجُلٍ  
لَمْ يَقْرِفِ اللَّيْلَةَ [أَهْلُهُ] ؟ )) واته: هه یج که سیککتان هه یه نه م شه وه جووت نه بوو بیت له  
گه لئ خیزانیدا ؟ (أَبُو طَلْحَةَ) فه رمووی: به لئی ، من نه ی پیغه مبهری خوا ، فه رمووی: ((  
فَأَنْزَلَ)) واته: ده دابه ره . نه ویش دابه زیه ناو گۆره که ی ، جا خسته ی ناو گۆره که [رواه  
البخاري (۱۳۴۲/۲۰۸/۳) و غیره ، جا له ریوایه تی ئیمامی احمد (۲۲۹/۳-۲۷۰) و الحاکم (۴۷/۴) دا هاتوه:  
... جا (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ) \_\_ که پیاوی خۆی بوو \_\_ پاوه ستا بوو نه چوه ناو گۆره که وه [ .  
ئیمامی (النَّوَوِي) ده فه رمی: نه م فه رمووده یه له وه فه رموودانه یه که ده کریتته به لگه له سه ره  
نه وه ی پیاوان سه ره رشتی ناشتنی مردو ده که ن ، هه تا نه گه ره مردوه که ئافره تیش بیت  
[پروانه المجموع (۲۸۹/۵)].

(۳۳۱) له بهر فه رمووده که ی (أَبُو إِسْحَاق) که وا فه رمووی: (( أَوْصَى الْحَارِثُ أَنْ  
يُصَلِّيَ عَلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ ، فَصَلَّى عَلَيْهِ ، ثُمَّ أَدْخَلَهُ الْقَبْرَ مِنْ قِبَلِ رَجُلِي الْقَبْرِ ،  
وَقَالَ: هَذَا مِنَ السَّنَةِ )) واته: ( الْحَارِثُ ) وه سه ی تی کرد که وا (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَزِيدَ) (خوای لی  
رازی بیت) ، نوژی له سه ره بکات ، جا نه ویش نوژی له سه ره کرد ، پاشان له لای هه ردوو



وہ سوننتہ تہ ئو کہ سہی دہیخاتہ گورہ وہ بلی: (بِسْمِ اللّٰهِ وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ) <sup>(۳۲۲)</sup>، وہ سوننتہ تہ سی چنگ خول بہ سہری دابکھی <sup>(۳۲۳)</sup>، وہ دروستہ لہ کاتی پیوستدا چہند کہ سیک لہ یہک گوردا بنیژرین ، وہ ئوہیشیان کہ قورنانی زورتر لہ بہرہ پیش دہخریت لہ (لَحْد) ہکدا <sup>(۳۲۴)</sup>، وہ نابیت بی باوہرلہ گورستانی موسولماناندا ژیر خاک بکریٹ <sup>(۳۲۵)</sup>،

پیتی گورہ کہ وہ دایبہ زانہ ناو گورہ کہ و فہرموی : ئمہ سوننتہ تہ [رواہ ابو داود (۳/۲/۳۲۱۱) وابن ابی شیبہ فی المسنف (۴/۱۲۰) بروی البیہقی (۴/۵۴) و اسنادہ صحیح ، پروانہ احکام الجنائز (۱۵۰)].

وہ لہ سہر لای راست دادہ نریت روو بہرہ و قبیلہ ، لہ ہر ئوہی لہ کاتی پیغہ مہری خواوہ (ﷺ) تا وہ کو ئمہ مرؤ ہر وایوہ بہ بی ہیچ جیاوازیہک .

وہ لہ بہر فہرمودہ کہی (عُبَيْدُ بْنُ عَمْرِو) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) لہ بارہی (کعبہ) وہ فہرموی: (( ... قَبْلَتُكُمْ اَحْيَاءٌ وَاَمْوَاتًا )) واتہ: قبیلہ تانہ بہ زیندوی و بہ مردوی [رواہ ابو داود (۲/۲۸۷۵) و الحاکم (۱/۵۹) و مو حدیث حسن ، پروانہ الإرواہ (۶۹۰)].

(۳۲۲) لہ بہر فہرمودہ کہی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فہرموی: پیغہ مہری خوا (ﷺ) ئہ گہر مردو بخرایتہ گور دہی فہرمو: (( بِسْمِ اللّٰهِ وَعَلَىٰ سُنَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ )) واتہ: بہ ناوی خوای گہورہ وہ ، وہ لہ سہر سوننتہ پیغہ مہری خوا [رواہ ابو داود (۹/۳۲۱۷) و الترمذی (۱۰۵۱/۲/۲۵۵) و ابن ماجہ (۱/۴۹۹/۱۵۰۰) و فی روایہ: (( وَعَلَىٰ مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ )) و مو حدیث صحیح الإرواہ (۷۴۷) و صحیح ابن ماجہ (۱۲۶۰)].

(۳۲۳) لہ بہر فہرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فہرموی: (( أَنْ رَسُولَ اللّٰهِ (ﷺ) صَلَّى عَلَيَّ جَنَازَةً ثُمَّ أَتَى الْمَيِّتَ فَحَتَّىٰ عَلَيَّ مِنْ قَبْلِ رَأْسِهِ ثَلَاثًا )) واتہ: پیغہ مہری خوا (ﷺ) نوژی لہ سہر جہ نازہ کرد ، پاشان ہاتہ لای مردوہ کہ ولہ لای سہریہ وہ سی چنگ خولی کردہ سہر \_ جہ نازہ کہدا لہ ناو گورہ کہ \_ دا .. [رواہ ابن ماجہ (۱/۴۹۹/۱۵۶۵) و مو حدیث صحیح ، پروانہ الإرواہ (۷۵۱)].

(۳۲۴) پروانہ فہرمودہ کہی (مِشَامُ بْنُ عَمْرٍ) (خوای لی رازی بیت) ، پروانہ (پ ۳۲۳). (۳۲۵) بہ لکو دہ بیت (کافر) و (مشرک) لہ گورستانی بی باوہراندازیر خاک بکریٹ ، وہ موسولمانیش لہ گورستانی موسولماناندا بنیژریت ، چونکہ لہ سہر دہمی پیغہ مہری خوا دا (ﷺ) گورستانی بی باوہرہ کان جیاواز بووہ لہ گورستانی موسولمانان ، ئمہیش بہر دہوام بووہ لہ سہر دہمی پیغہ مہری خوا وہ (ﷺ) تا وہ کو ئمہ مرؤ .. [پروانہ احکام الجنائز (ل ۱۲۶)].

وہ دروست نییہ مردو لہو کاتہدا ژیر خاک بخیریت کہ لہ شہرعدا قہدہغہی لی  
 کراوہ<sup>(۳۳۶)</sup>، مہگہر زور پیویست بیٹ<sup>(۳۳۷)</sup>، وہ پاش لی بوونہوہ لہ ژیر خاک  
 کردنہ کہ سوننہتہ گوپرہ کہ بہ ئەندازہی بستیک بہرز بکریتہوہ، بوئہوہی  
 دیار بیٹ تا وکو خہلکی بزائن گوپرہ<sup>(۳۳۸)</sup>، وہ بہ ہر دیک یان ہہرشتیکی تر  
 دیاریش بکریت، بوئہوہی کہس وکارہکانی لہ نزیکیدا بنیژین<sup>(۳۳۹)</sup>،

وہ لہ بہر فہرموودہ کہی (بشیر بن الخصاصیۃ) (خوای لی رازی بیٹ) کہ بہ جوانی  
 ئەوہمان بو پوون دہکاتہوہ کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) لہ کاتی گوپرستانی (مُشْرِك) ہکان  
 جیاواز بووہ لہ گہل گوپرستانی موسولماناندا، جا (شیخ الألبانی) لہ کتیبی (احکام  
 الجنائز) دا (۱۲۶/۱) ہیناویتپوہ، بہ ہموو ریویاہتہکانیہوہ، دہتوانی تہماشای بکہیت .  
 (۲۳۶) ئەو کاتانہی کہ ناشتنی مردوی تیدا قہدہغہ کراوہ چہند کاتیکہ، کاتیک کہ  
 خور ہلدیت تا بہرز دہبیٹہوہ، وہ کاتیک کہ خور لہ ناو راستی ئاسماندایہ تا لا دہداتہوہ  
 بہ لای ئاوا بووندا، وہ لہ کاتی خور ئاوا بووندا تا بہ تہواوی ئاوا دہبیٹ، لہ بہر  
 فہرموودہ کہی (عقبۃ بن عامر) بروانہ (پ ۱۰۶) .

ہہروہا بہ شہویش قہدہغہ کراوہ مردو بنریت لہ گوپر، لہ بہر فہرموودہ کہی  
 (جابر بروانہ (پ ۲۸۹) .

(۲۳۷) لہ بہر فہرموودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیٹ) کہوا فہرموی: ((  
 أَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَدْخَلَ رَجُلًا قَبْرَهُ لَيْلًا ، وَأَسْرَجَ فِي قَبْرِهِ )) واتہ: پیغہمبہری خوا  
 (ﷺ) پیاوئیکی بہ شہو خستہ گوپر، وہ چراشیان لہ گوپرہ کہیدا داگیرساند [رواہ ابن ماجہ  
 (۴۶۴/۱) و الترمذی (۱۰۶۲/۲۶۰/۲)] .

(۳۳۸) لہ بہر فہرموودہ کہی (جابر بن عبد اللہ) (خوایان لی رازی بیٹ) کہوا فہرموی:  
 (( أَنْ النَّبِيِّ ﷺ أَحَدَ لَهُ لَحْدٌ ... وَرَفَعَ قَبْرَهُ مِنَ الْأَرْضِ نَحْوًا مِنْ شِبْرِ )) واتہ:  
 پیغہمبہری خوا (ﷺ) (لحد) یان بو کرد و ... وہ گوپرہ کہشیان بہ ئەندازہی بستیک بہرز  
 کردہوہ [رواہ البیہقی (۴۱۰/۲) و ابن حبان فی صحیحہ (۲۱۶۰) و اسنادہ حسن، بروانہ احکام الجنائز (۱۰۴۲)] .

(۳۳۹) لہ بہر فہرموودہ کہی (المطلب أبي وداعة) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا  
 فہرموی: (( لَمَّا مَاتَ عَثْمَانُ بْنُ مَطْعُونٍ أُخْرِجَ بِجَنَازَتِهِ فِدْفِنَ ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ رَجُلًا  
 أَنْ يَأْتِيَهُ بِحَجَرٍ ، فَلَمْ يَسْتَطِعْ حَمَلَهُ ، فَقَامَ إِلَيْهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَحَسَرَ عَنْ ذِرَاعَيْهِ ،  
 قَالَ الْمَطْلِبُ: قَالَ كَثِيرٌ: قَالَ الْمَطْلِبُ: قَالَ الَّذِي يُخْبِرُنِي ذَلِكَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: ))

وه له سهر گۆره‌كەيش بوه‌ستیت و دو‌عای خیری بۆ بکات ، وه داوا له ناماده‌بوانیش بکات دو‌عای خیری بۆ بکه‌ن<sup>(٢٤٠)</sup> ، وه دروسته له کاتی ناشتینیدا دابنیشن له لای گۆپه‌که‌دا به مه‌به‌ستی یادکردنه‌وه و یادخستنه‌وه‌ی مردن و .. بۆ خووی و خه‌لکی ..<sup>(٢٤١)</sup>

قَالَ: كَأَنِّي أَنْظَرُ إِلَى بَيَاضِ ذِرَاعِي رَسُولِ اللَّهِ ﷺ حِينَ حَسَرَ عَنْهُمَا ، ثُمَّ حَمَلَهَا فَوَضَعَهَا عِنْدَ رَأْسِهِ ، وَقَالَ: أَتَعْلَمُ بِهَا قَبْرَ أَحِي ، وَأَدْفِنُ إِلَيْهِ مَنْ مَاتَ مِنْ أَهْلِي ))  
واته : کاتیک (عُثْمَانُ بْنُ مَطْعُون) وه‌فاتی کرد — که برای شیری پیغه‌مبهری خوا بوو (ﷺ) —  
جه‌نازه‌که‌یان ده‌رکرد و ناشتیان ، جا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رمانی به‌ پیاویک کرد که‌وا به‌ردیکی بۆ بینئ ، جا کابرا نه‌یتوانی ه‌لی بگریت ، جا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) بۆی ه‌لسا و ه‌ردوو قۆلی لی ه‌لکرد ، (مُطَلَب) \_ که له (فَتْحُ مَكَّة) دا باوه‌رپی ه‌ینا \_ فه‌رمووی: ئه‌وه که‌سه‌ی که له پیغه‌مبهره‌وه بۆی گیرامه‌وه ووتی: وه‌کو ئیستا ته‌ماشای سه‌پیتی ه‌ردوو بالی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) بکه‌م کاتیک ه‌لی گرتبوو ، پاشان به‌رده‌که‌ی ه‌لگرت و خسته‌یه سهر شانی و فه‌رمووی: به‌م به‌رده‌گۆری براکه‌م ده‌بینمه‌وه ، وه له لایدا ژیر خاکی ه‌ه‌ر که‌سێک له که‌س و کارم به‌ریت ده‌که‌م [رواه‌ه‌ ابوداود (٣/رقم/٢٢٠٦) وه‌و حدیث حسن بروه‌انه‌ه‌ احکام الجنائز (١٥٥ل)].

(٢٤٠) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّان) (خوای لی رازی بیته‌) که‌وا فه‌رمووی:  
( ( كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا فَرَغَ مِنْ دَفْنِ الْمَيِّتِ وَقَفَ عَلَيْهِ فَقَالَ: اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ ، وَاسْأَلُوا لَهُ التَّثْنِيَةَ ، فَإِنَّهُ الْآنَ يُسْأَلُ ))  
واته: پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ه‌ه‌ر کاتیک له ژیر خاک کردنی مردو ببوايه‌ته‌وه ، له سهری راده‌ه‌ستا و ده‌یفه‌رموو: داوای لی بو‌ردن بۆ براکه‌تان بکه‌ن ، وه داوای ئه‌وه‌ی بۆ بکه‌ن \_ خوای گه‌وره \_ جیگری بکات ، چونکه ئیستا ئه‌وه‌ پرسیاوی لی ده‌گریت [رواه‌ه‌ ابوداود (٣/رقم/٢٢٢١) و‌ال‌حاکم (١/٢٧٠) وه‌و صحیح‌ه‌ الإسناد ، بروه‌انه‌ه‌ احکام الجنائز (١٥٦ل)].

(٢٤١) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (الْبَرَاءُ بْنُ الْعَازِبِ) (خوای لی رازی بیته‌) که‌وا فه‌رمووی:  
له‌گه‌ل پیغه‌مبهری خوا دا (ﷺ) ده‌رچووین له شوین جه‌نازه‌ی پیاویک له (أَنْصَار) ، جا که‌گه‌ی شتینه‌ی لای گۆره‌که‌ی ه‌یشتا (لَحْد) نه‌کراوو ، جا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) دانیشته‌ و ئیمه‌یش به‌ ده‌ور به‌ریدا دانیشتیان ، وه‌کو بالنده‌ به‌ سهر سه‌رمانه‌وه نشته‌بیته‌وه ، وه‌ داریکی به‌ ده‌سته‌وه بوو له زه‌وی ده‌دا ، جا سهری به‌رز کرده‌وه فه‌رمووی: (( اسْتَغْفِرُوا

بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ)) واته: په نا بگره خوا له سزای ناو گزړ، \_ دو جار یان سڼ جار دوو باره ی کرده وه \_ ، پاشان فرموی: (( اِنَّ الْعَبْدَ الْمُؤْمِنَ اِذَا كَانَ فِي اِنْقِطَاعِ مِنَ الدُّنْيَا ، وَاِقْبَالَ مِنَ الْآخِرَةِ ، نَزَلَ اِلَيْهِ مَلَائِكَةٌ مِنَ السَّمَاءِ يَبْنِضُ الْوُجُوْهُ كَانَ وُجُوْهُهُمُ الشَّمْسُ ، مَعَهُمْ كَفَنٌ مِنْ اَكْفَانِ الْجَنَّةِ ، وَحَنُوْطٌ مِنْ حَنُوْطِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسُوْا مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ ، ثُمَّ يَجِيْءُ مَلَكُ الْمَوْتِ عَلَيْهِ السَّلَامُ حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَاسِهِ ، فَيَقُوْلُ: اَيْتُهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ [وفي رواية: الْمُطْمَئِنَّةُ] ، اُخْرِجِي اِلَى مَغْفِرَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَرِضْوَانٍ ، قَالَ: فَتَخْرُجُ تَسِيْلٌ كَمَا تَسِيْلُ الْقَطْرَةُ مِنْ فِي السَّقَاءِ ، فَيَاْخُذُهَا ، فَاِذَا اَخَذَهَا [وفي رواية: حَتَّى اِذَا خَرَجَتْ رُوْحُهُ صَلَّى عَلَيْهِ كُلُّ مَلَكٍ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ ، وَكُلُّ مَلَكٍ فِي السَّمَاءِ ، وَفَتَحَتْ لَهُ ابْوَابُ السَّمَاءِ ، لَيْسَ مِنْ اَهْلِ بَابٍ اِلَّا وَهُمْ يَدْعُوْنَ اللّٰهَ اَنْ يَّعْرِجَ بِرُوْحِهِ مِنْ قَبْلِهِمْ] ، لَمْ يَدْعُوْهَا فِي يَدِهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ حَتَّى يَأْخُذُوْهَا ، فَيَجْعَلُوْهَا فِي ذَلِكَ الْكَفَنِ وَفِي ذَلِكَ الْحَنُوْطِ [وفي ذلك قوله تعالى: ﴿ تَوَفَّيْتُهُ رَسُلْنَا وَهُمْ لَا يَفْرَطُوْنَ ﴾] ، وَيَخْرُجُ مِنْهَا كَأَطِيْبٍ نَفْحَةٍ مِنْكَ وَجِدْتَ عَلٰى وَجْهِ الْاَرْضِ ، قَالَ: فَيَصْعَدُوْنَ بِهَا ، فَلَا يَمُرُوْنَ \_ يَعْنِي \_ بِهَا عَلٰى مَلَا مِنْ الْمَلَائِكَةِ اِلَّا قَالُوْا: مَا هَذَا الرُّوْحُ الطَّيِّبُ ؟ فَيَقُوْلُوْنَ : فَلَانُ بْنُ فَلَانٍ بِاِحْسَنِ اسْمَائِهِ الَّتِي كَانُوْا يُسَمُّوْنَ بِهَا فِي الدُّنْيَا ، حَتَّى يَنْتَهُوْا بِهَا اِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا ، فَيَسْتَفْتِحُوْنَ لَهُ ، فَيَفْتَحُ لَهُمْ ، فَيَشِيْعُهُ مِنْ كُلِّ سَمَاءٍ مُّقْرَبُوْهَا ، اِلَى السَّمَاءِ الَّتِي تَلِيْهَا ، حَتَّى يَنْتَهِيَ بِهٖ اِلَى السَّمَاءِ السَّابِعَةِ ، فَيَقُوْلُ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ: اَكْتُبُوْا كِتَابَ عَبْدِي فِي عَلِيَيْنِ ، ﴿ وَمَا اَدْرَاكَ مَا عَلِيُّوْنَ ، كِتَابَ مَرْقُوْمٍ ، يَشْهَدُهُ الْمُقْرَبُوْنَ ﴾ ، فَيَكْتُبُ كِتَابَهُ فِي عَلِيَيْنِ ، ثُمَّ يُقَالُ : اَعِيْدُوْهُ اِلَى الْاَرْضِ ، فَاِنِّي [وَعَدْتُهُمْ اَنِّي] مِنْهَا خَلَقْتُهُمْ ، وَفِيهَا اَعِيْدُهُمْ ، وَمِنْهَا اُخْرِجُهُمْ تَارَةً اُخْرٰى ، قَالَ: فَ[يُرَدُّ اِلَى الْاَرْضِ] ، وَ[تُعَادُ رُوْحُهُ فِي جَسَدِهِ] ، قَالَ: فَاِنَّهُ يَسْمَعُ خَفَقَ نَعَالِ اصْحَابِهٖ اِذَا وَلَوْا عَنْهُ]] [مُدْبِرِيْنَ] فَيَاْتِيْهِ مَلَكَانِ [شَدِيْدِيْنَا] الْاِنْتِهَارِ[فَ] [يَنْتَهَرَانِهٖ ، وَ] [يَجْلِسَانِهٖ فَيَقُوْلَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ ؟ فَيَقُوْلُ: رَبِّيَ اللّٰهُ ، فَيَقُوْلَانِ لَهُ: مَا دِيْنُكَ ؟ فَيَقُوْلُ: دِيْنِي الْاِسْلَامُ ، فَيَقُوْلَانِ لَهُ: مَا هَذَا الرَّجُلُ الَّذِي بَعَثَ فِيكُمْ ؟ فَيَقُوْلُ: هُوَ رَسُوْلُ اللّٰهِ (ﷺ) ، فَيَقُوْلَانِ لَهُ: وَمَا عَمَلُكَ ؟ فَيَقُوْلُ: قَرَأْتُ كِتَابَ اللّٰهِ ، فَاَمَنْتُ بِهٖ ، وَصَدَقْتُ ، [فَيَنْتَهَرُهُ فَيَقُوْلُ: مَنْ رَبُّكَ ؟ مَا دِيْنُكَ ؟ مَنْ نَبِيُّكَ ؟ وَهِيَ اُخْرٰى فَنْتَهَ تَعْرِضُ عَلٰى الْمُؤْمِنِ ، فَذَلِكَ حِيْنَ يَقُوْلُ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿ يَثْبُتُ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ﴿٤٠﴾ فَيَقُولُ: رَبِّيَ اللَّهُ ، وَدِينِيَ الْإِسْلَامُ ، وَنَبِيِّي مُحَمَّدٌ ( ﷺ ) [ فَيُنَادِي مُنَادٍ فِي السَّمَاءِ: أَنْ صَدَقَ عَبْدِي ، فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَالسُّوْهُ مِنْ الْجَنَّةِ ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ ، قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِينِهَا ، وَيُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدَّ بَصَرِهِ ، قَالَ: وَيَأْتِيهِ [وفي رواية: يُمَثَّلُ لَهُ] رَجُلٌ حَسَنُ الْوَجْهِ ، حَسَنُ الثِّيَابِ ، طَيِّبُ الرَّيْحِ ، فَيَقُولُ: أَبَشْرٌ بِالَّذِي يَسْرُكَ ، [أَبَشْرٌ بِرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ ، وَجَنَّاتٍ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ] ، هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ ، فَيَقُولُ لَهُ: [وَأَنْتَ فَيَسْرُكَ اللَّهُ بِخَيْرٍ] مَنْ أَنْتَ؟ فَوَجْهَكَ الْوَجْهَ يَجِيءُ بِالْخَيْرِ ، فَيَقُولُ: أَنَا عَمَلُكَ الصَّالِحُ [قَوْلًا مَا عَلِمْتُكَ إِلَّا كُنْتَ سَرِيعًا فِي إِطَاعَةِ اللَّهِ ، بَطِينًا فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ ، فَجَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا] ، ثُمَّ يَفْتَحُ لَهُ بَابَ مِنَ الْجَنَّةِ ، وَبَابَ مِنَ النَّارِ ، فَيُقَالُ: هَذَا مَنْزِلُكَ لَوْ عَصَيْتَ اللَّهَ ، أُنْدِكَ اللَّهُ بِهِ هَذَا ، فَإِذَا رَأَى مَا فِي الْجَنَّةِ قَالَ: رَبِّ عَجَلْ قِيَامَ السَّاعَةِ ، كَيْمَا أَرْجِعُ إِلَى أَهْلِي وَمَالِي ، [فَيُقَالُ لَهُ: اسْكُنْ] ، قَالَ :

وَأَنَّ الْعَبْدَ الْكَافِرَ (وفي رواية: الْفَاجِرَ) إِذَا كَانَ فِي انْقِطَاعِ مِنَ الدُّنْيَا ، وَأَقْبَلَ مِنَ الْآخِرَةِ ، نَزَلَ إِلَيْهِ مِنَ السَّمَاءِ مَلَائِكَةٌ [غَلَاظُ شِدَادٍ] ، سُودُ الْوُجُوهِ ، مَعَهُمُ الْمُسُوحُ [مِنَ النَّارِ] ، فَيَجْلِسُونَ مِنْهُ مَدَّ الْبَصَرِ ، ثُمَّ يَجِيءُ مَلَكُ الْمَوْتِ حَتَّى يَجْلِسَ عِنْدَ رَأْسِهِ ، فَيَقُولُ: أَيُّهَا النَّفْسُ الْخَبِيثَةُ أَخْرَجِي إِلَى سَخَطِ مِنَ اللَّهِ وَعَظْبِ ، قَالَ: فَتَفَرَّقَ فِي جَسَدِهِ فَيَنْتَزِعُهَا كَمَا يَنْتَزِعُ السُّفُودُ [الْكَثِيرُ الشَّعْبِ] مِنَ الصُّوفِ الْمَبْلُوطِ ، [فَتَقَطَّعَ مَعَهَا الْعُرُوقَ وَالْعَصَبَ] ، [فَيَلْعَنُهُ كُلُّ مَلَكٍ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، وَكُلُّ مَلَكٍ فِي السَّمَاءِ ، وَتُعَلَّقُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ ، لَيْسَ مِنْ أَهْلِ بَابٍ إِلَّا وَهُمْ يَدْعُونَ اللَّهَ الْأَعْرَابُ تَخْرُجُ رُوحُهُ مِنْ قَبْلِهِمْ] ، فَيَأْخُذُهَا ، فَإِذَا أَخَذَهَا ، لَمْ يَدْعُوهَا فِي يَدِهِ طَرْفَةَ عَيْنٍ حَتَّى يَجْعَلُوهَا فِي تَلْكَ الْمُسُوحِ ، وَيُخْرِجُ مِنْهَا كَأَنَّ رِيحَ حَيْفَةٍ وَجِدَتْ عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ ، فَيَصْعَدُونَ بِهَا ، فَلَا يَمُرُّونَ بِهَا عَلَى مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِلَّا قَالُوا: مَا هَذَا الرُّوحُ الْخَبِيثُ؟ فَيَقُولُونَ: فَلَانُ ابْنُ فَلَانٍ بِأَقْبَحِ أَسْمَائِهِ الَّتِي كَانَ يُسَمِّي بِهَا فِي الدُّنْيَا ، حَتَّى يَنْتَهِيَ بِهِ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا ، فَيَسْتَفْتَحُ لَهُ ، فَلَا يَفْتَحُ لَهُ ، ثُمَّ قَرَأَ رَسُولُ اللَّهِ ( ﷺ ) ﴿ لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْحَيَاظِ ﴾ (الأعراف: ٤٠) فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: أَكْتَبُوا كِتَابَهُ فِي سَجِينٍ ، فِي الْأَرْضِ السُّفْلَى ، ثُمَّ يُقَالُ: أَعِيدُوا عَبْدِي إِلَى الْأَرْضِ فَإِنِّي وَعَدْتُهُمْ أَنِّي مِنْهَا خَلَقْتُهُمْ ،

وَفِيهَا أَعْيُنُهُمْ ، وَمِنْهَا أُخْرِجُهُمْ تَارَةً أُخْرَى [ فَتُطْرَحُ رُوحُهُ [ مِنْ السَّمَاءِ ] طَرَحًا ] حَتَّى تَقَعَ فِي جَسَدِهِ [ ثُمَّ قَرَأَ ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴾ (الْحَجَّ: ٣١) ، فَتُعَادُ رُوحُهُ فِي جَسَدِهِ ، ] قَالَ: فَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ خَفَقَ نَعَالِ أَصْحَابِهِ إِذَا وَلَّوْا عَنْهُ .

وَيَأْتِيهِ مَلَكَانِ [شَدِيدَا الْإِنْتِهَارِ ، فَيَنْتَهَرَانِهِ ، وَ] يُجْلِسَانَهُ ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَنْ رَبُّكَ ؟ [فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أَدْرِي ، فَيَقُولَانِ لَهُ: مَا دِينُكَ ؟ فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أَدْرِي ] ، فَيَقُولَانِ: فَمَا تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ الَّذِي بَعَثَ فِيكُمْ ؟ فَلَا يَهْتَدِي لِاسْمِهِ ، فَيَقَالُ: مُحَمَّدٌ ! فَيَقُولُ: هَاهُ هَاهُ لَا أَدْرِي [سَمِعْتُ النَّاسَ يَقُولُونَ ذَاكَ ] قَالَ: فَيَقَالُ: لَا دَرَيْتَ [ ، وَلَا تَلَوْتَ ] ، فَيُنَادِي مُنَادٍ مِنَ السَّمَاءِ أَنْ كَذَبَ ، فَأَفْرَشُوا لَهُ مِنَ النَّارِ ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى النَّارِ ، فَيَأْتِيهِ مِنْ حَرِّهَا وَسُمُومِهَا ، وَيُضَيِّقُ عَلَيْهِ قَبْرُهُ حَتَّى تَخْتَلِفَ فِيهِ أَضْلَاعُهُ ، وَيَأْتِيهِ [وَفِي رِوَايَةٍ: وَيُمَثِّلُ لَهُ] رَجُلٌ قَبِيحُ الْوَجْهِ ، قَبِيحُ الْبَيَابِ ، مُنْتِنُ الرِّيحِ ، فَيَقُولُ: أَنْشُرْ بِالَّذِي يَسُوءُكَ ، هَذَا يَوْمُكَ الَّذِي كُنْتَ تُوعَدُ ، فَيَقُولُ [وَأَنْتَ فَسَبَّشْرَكَ اللَّهُ بِالشَّرِّ] مَنْ أَنْتَ ؟ فَوَجْهَكَ الْوَجْهُ يَجِيءُ بِالشَّرِّ ! فَيَقُولُ: أَنَا عَمَلُكَ الْخَبِيثُ ، [فَوَاللَّهِ مَا عَلِمْتُكَ إِلَّا كُنْتُ بَطِينًا عَنِ طَاعَةِ اللَّهِ ، سَرِيعًا إِلَى مَعْصِيَةِ اللَّهِ] ، [فَجَزَاكَ اللَّهُ شَرًّا] ، ثُمَّ يَفِيضُ لَهُ أَعْمَى أَصَمَّ أَبْكَمَ فِي يَدِهِ مَرْزَبَةً ! لَوْ ضَرَبَ بِهَا جَبَلٌ كَانَ تُرَابًا ، فَيَضْرِبُهُ ضَرْبَةً حَتَّى يَصِيرَ بِهَا تُرَابًا ، ثُمَّ يُعِيدُهُ اللَّهُ كَمَا كَانَ ، فَيَضْرِبُهُ ضَرْبَةً أُخْرَى ، فَيَصْنَعُ صَنِحَةً يَسْمَعُهُ كُلُّ شَيْءٍ إِلَّا الثَّقَلَيْنِ ، ثُمَّ يَفْتَحُ لَهُ بَابَ مِنَ النَّارِ ، وَيَمْهَدُ مِنْ فُرْشِ النَّارِ [ فَيَقُولُ: رَبِّ لَا تَقِمِ السَّاعَةَ ] (( وَاثَهُ: بِهِ رَاسْتِي بِنْدَه‌ی باوه‌ی دار نه‌گەر له دنیا بپریت و پوو له دوا پوژ بکات ، چه‌ند فریشته‌یه‌کی له ناسمانه‌وه بۆ لا داده‌به‌زیت ، دم و چاویان سپی‌به و پوویان وه‌کو خۆر وایه ، کفنیان پی‌یه له کفنی به‌ه‌شته ، وه (حَنُوط)یان پی‌یه له (حَنُوط)ی به‌ه‌شت - (حَنُوط) : ئه‌و بۆنه‌یه که بۆ کفن و لاشه‌ی مردو بکار ده‌هیندریت - مه‌تا له لایدا داده‌نیشن چه‌ند چاو بر بکات ، پاشان فریشته‌ی گیان کیشان (سَلَام)ی خوای لی بیت ( دیت تا له لای سه‌ریه‌وه داده‌نیشیت و ده‌فه‌رمووی: نه‌ی پوو و گیانی پاک ، ده‌ریجو بۆ لی‌بوردن و په‌زامه‌ندی خوا ، فه‌رمووی: جا ده‌رده‌جیت وه‌کو چۆن قه‌تره‌ ئاوێک له ده‌می په‌رداخێک به‌رده‌بیته‌وه ، جا

نہو(حَنُوط)ہ ، وہ درودہ چیت لیتہ وہ وہك خۆشترین بۆنی میسك بینراو بیت له سەر پرووی زهویدا ، فرموی: جا به رزی دهكه نه وه و تی ناپه پڻ به لای هیچ کۆمه لیکدا - کۆمه لی فریشته یه - (نیلا) ده لئین: ئەم پرووچه پاکه کتیه ؟ ئەوانیش ده لئین: فلانی کوپی فلانه ، به جوانترین ناوه کانی که بانگیان پیی ده کرد له دنیا ، تا ده یگه یه نه به ناسمانی دنیا ، جا له ده رگا ده دن ، ده رگیان بۆ ده کرتیه وه ، جا له هه موو ناسمانیک نزیکه کانیان \_ له خواوه \_ شوینی ده که ون تا ده یگه یه ننه ناسمانه که ی تر ، تا ده گه نه ناسمانی هه وته م ، جا خوی گه وره ده فه رمی: نوسراوی به نده که م له (علیین) بنوسنه وه ، وه بیگرتنه وه بۆ زهوی ، چونکه من له وه به دیم هینان و بۆ نه وه یش ده یانگرتنه وه ، وه له ویشه وه ده ریان ده که مه وه جاریکی تر ، فرموی: جا پرووچه که ی ده گرتنه وه بۆ لاشه که ی ، وه دوو فریشته دین بۆ لای دای ده نیشینن ، وپیی ده لئین: په روه دگارت کتیه ؟ نه ویش ده لئیت: په روه دگارم (الله) یه ، جا پیی ده لئین: ناینت چی یه ؟ نه ویش ده لئ: ناینم ئیسلامه ، جا پیی ده لئین: نه و پیاوه ی که بۆتان په وانه کرا چی یه ؟ نه ویش ده لئ: نه و پیغه مبه ری خوایه (ﷺ) ، جا پیی ده لئین: زانیاریت چی یه ؟ نه ویش ده لئیت: کتابی خوام خوینده وه و باوه رم پی هینا و به راستم خسته وه ، جا بانگ ده ریک له ناسمانه وه بانگ ده کات: که وا به نده که م راستی کرد ، جیگای له به هشته وه بۆ پاخن ، وه جل و به رگی له به هشته وه بکه نه بهر ، وه ده رگیه کی بۆ بکه نه وه به ره و به هشت ، فرموی: جا له باو بۆنی خوشی به هشتی بۆ دیت ، وه گۆره که ی بۆ فراوان ده که نه وه چه ند چاوی بر بکات ، فرموی: وه پیاویکی دم وچاو جوان دیت بۆ لای ، جل و به رگی جوانه ، بۆنی خوشه ، پیی ده لئیت: مژده بیت به وه ی دلخۆشت ده کات ، نه مه نه و پۆزه یه که په پمانت پیی ده درا ، نه ویش پیی ده لئیت: تو کئی ؟ پروت نه و پرووه یه که چاکه دینیت . نه ویش ده لئیت: من کرده وه چاکه کانی تو م ، جا ده لئ: په روه دگار قیامت هه لستینه تا بگه رتیه وه بۆ لای مال وکس و کارم .

فرموی: وه به نده ی بی باوه ی نه گه ر له دنیا بپریت و پرو له دوا پۆز بکات ، له ناسمانه وه چه ند فریشته یه کی دم وچاو ره شی بۆ لا داده به زیت (مُسُوْح) یان پیی یه ، جا له لایدا داده نیشن چه ندیک چاو بر بکات ، پاشان فریشته ی گیان کیشان دیت تا له لای سەر: یه وه داده نیشیت ، وه ده فه رمی: نه ی پروو و گیانی پیس ، ده رچۆ بۆ قین و تووپی

خوای گہورہ ، فرموی: جا بہش بہش دہیبتہوہ لہ لاشہیدا ، جا پای دہکیشیت ہر وھو چون (سُفُود) - شیشی گوشت سوور کردنہوہ - بہ ناو خوری تہردا پابکیشریت ، جا دہبیات ، وھ نیکر بردیشی یھک چاو تروکاندنیک بہری نادات تا دہبخنہ ناوئہو (مُسُوح)ہوہ - کہ کفنیکی زور زبرہ - وھ لیئہوہ دہردہچیت وھک بؤگہنترین لاک بینراویبت لہ سہر پوی زہویدا ، جا بہرزی دہکنہوہ ، وھ تہنپہرن بہ لای ہیچ کومہلیکی فریشتہدا (نیلا) دہلین: ئو پوچہ پیسہ کتیہ ؟ جا دہلین: فلانی کوری فلانہ بہ ناخوش ترین ناوہکانی کہ پیئی بانگ دہکرا لہ دونیادا ، تا دہیگہیہننہ دہرگای ناسمانی دونیا ، جا لہ دہرگا دہدہن بؤیان نایکہنہوہ ، یاشان پیغہمیہری خوا (ﷺ) ئم نایہتہی خویندہوہ: ﴿ لَا تُفْتَحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ ﴾ (الأعراف: ٤٠) واتہ: وھ دہرگاکانی ناسمانیان بؤ ناکریتہوہ ، وھ نایشچنہ بہہشتہوہ ، تا ووشر دہچیتہ کونی دہرزیہوہ . جا خوای گہورہ دہفرمئ:

نوسراوہکسی لہ (سَجِين)دا بنوسنہوہ ، لہ زہوی ژیریدا ، جا پوچہکھی فری دہدہنہوہ خوارہوہ ، بہ فری دان ، یاشان ئم نایہتہی خویندہوہ: ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴾ (الحج: ٣١) واتہ: وھ ہر کہ سیک ہاوہل بؤ خوای گہورہ بریار بدات ، وھک ئوہوہ لہ ناسمانہوہ کہوتبتتہ خوارہوہ ، وھ بالندہ بہ ہوا دا بفریئی ، یان گڑہبا فری بداتہ شویتنیکی دور . جا پوچہکھی دہگڑیتہوہ بؤ لاشہکسی ، وھ دو فریشتہ دینہ لای ودای دہنیشینن و پیئی دہلین: پەروہ دگارت کتیہ ؟ ئویش دہلین: ہاہ ہاہ ، نازانم . جا پیئی دہلین: نایینت چیہ ؟ ئویش دہلین: ہاہ ہاہ ، نازانم . جا پیئی دہلین: ئو پیاوہی کہ بؤتان پەوانہ کرا چیہ ؟ ئویش دہلین: ہاہ ہاہ ، نازانم . جا بانگ دہرک لہ ناسمانہوہ بانگ دہکات: کہوا دروی کرد جیگاہیکی لہ ناگر بؤ پابخن ، وھ دہرگاہیکی بؤ بکنہوہ بہرہ و دوزخ ، جا لہ گہرمی و ناخوشی دوزخ بؤ دیت ، و گورہکسی لہ سہر تہنگ دہیبتہوہ و دیتہیہک تا پەراسوہکانی دہچن بہ ناویہکدا ، وھ پیاوئیکی دہم وچاو ناشیرینی بؤ لادیت ، جل و بہرگ ناشیرین ، بؤگن ، پیئی دہلئ: مژدہ بیت بہوہی دل ناخوش دہکات ، ئمہ ئو پوزہیہ کہ پەیمانت پی دہدرا ، ئویش دہلئ: تو کتی ؟ پووت ئو پوہیہ کہ شہر و خرابہ دینیت ؟ ئویش دہلئ: من کردہوہ خرابہکانی تو ، جا دہلئ: پەروہ دگار قیامت ہلہمہ سینہ [رواہ أحمد (٥٣/٧٤/٧) و ابو داود (٤/رقم/٤٧٥٢) وغیرما وھو حدیث صحیح ، بروانہ ( احکام الجنائز للابناني) (١٥٧-١٥٩) ] .



## دل دانهوهی کہس و کاری مردو (تغزیة اهل المیت)

سوننہ تہ دل دانهوهی کہس و کاری مردو بہ شتیک لہ دل تہنگی و ناخوشیہ کانیان کہم بکاتہوہ وہ ہانیان بدات لہ سہر ئارام گرتن و پازی بوون بہ قہدہری خوا<sup>(۳۴۲)</sup>، وہ دروست نییہ کہس و کاری مردوہ کہ شوینیک دیاری بکہن بو کوبونہوہ بو (تغزیة)، وہ خواردن بو ئو خہلکہ دروست بکہن کہ دین بو (تغزیة)<sup>(۳۴۲)</sup>،

(۳۴۲) لہ بہر فرمودہ کہی (أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ) (خوایان لی رازی بیئت) کہوا فرموی: لہ لای پیغہ مہبری خوا بووین (ﷺ) جا یہ کیک لہ کچہ کانی ناردی بہ شوینی دا و بانگی کرد و پیی راگیانند کہوا کوپیک لہ سہرہ مہرگ دایہ ، جا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فرموی: (( إِرْجِعْ إِلَيْهَا فَأَحْبِرْهَا: أَنْ لِلَّهِ مَا أَحَدٌ ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى ، فَمُرَّهَا فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ ... )) واتہ: بکہ پزیرہوہ بو لای و پیی راگیہ نہ: کہوا مولکی خوایہ ئوہی بیباتہوہ ، وہ مولکی ئویشہ ئوہی بیبہ خشیت ، وہ ہمووشتیک لای ئو بہ ماوہیہ کی دیاری کراوہ ، جا فرمانی پی بکہ با ئارام بگریت و چاوہروانی پاداشتی خوا بیئت ... [رواہ البخاری (۱۲۸۴/۱۵۰/۳) و مسلم (۱۲۲۳/۶۳۵/۲)].

وہ فرمودہ کہی (أُمِّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بیئت) بروانہ (پ ۲۷۶) .

(۳۴۲) لہ بہر فرمودہ کہی (جَرِيرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيُّ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فرموی: (( كُنَّا نَعُدُّ الْإِجْتِمَاعَ إِلَى أَهْلِ الْمَيِّتِ ، وَصَنِيْعَةَ الطَّعَامِ بَعْدَ دَفْنِهِ مِنَ النَّيَاحَةِ )) واتہ: نیغہ کوبونہوہ لہ لای کہس و کاری مردو (تغزیة) و دروست کردنی خواردن پاش ناشتنی مردو ہر دووکیمان بہ شیوہن دا دہنا — مہبہستی و ہکو شیوہن بہ چہ راممان دہزانی — [رواہ ابن ماجہ (۱۶۱۲/۵۱۴/۴) و أحمد (۶۹۰۵) و صححہ النووی فی المجموع (۲۳۰/۵) و البوصیری فی الزوائد و صححہ الألبانی فی صحیح ابن ماجہ (۱۳۰۸)].

نیمامی (النووی) دہ فرمیں: وہ دانیشتن بو (تغزیہ) (شافعی) و (مُصَنَّف) — دانہری (مُهَذَّب) ہ کہ خزی (مجموع) لہ شہرحیدا داناوہ — وہ ہاوہ لان — ہاوہ لانی شافعی — (نص) یان پیدا ناوہ کہ (مکروہ) ہ ، فرموویانہ: مہبہست بہ دانیشتن ئوہیہ کہس و کاری مردوہ کہ لہ شوینیکدا دانیشتن ، وہ ئووانہ یشی دہیانہ ویئت سہر خوشیان لی بکہن روو بکہنہ

## نہو شتانہی سوود بہ مردو دہگہ یہ نیت

(مَا يَنْتَفِعُ بِهِ الْمَيِّتُ)

دوعای موسولمانان (۳۴۴)

نہو شوینہ ، فرمودیانه: بہ لکو دہ بیت ہر کہ سیک بؤ نیش و کاری خوی بروات ، جا ہر کہ سیک پیان گہ یشت سہر خوشیان لی دہ کات ، وہ جیاوازی نییہ ، لہ نیوان پیاو وٹافرہت دا لہ (کراہۃ)ی دانیشنن دا [المجموع ۳۰۶/۵].

وہ مہ بہستی (النَّوَوِي) بہ (نَصْرِي) (شَافِعِي) نہو یہ کہ لہ [الام ۲۴۸/۱] دہیفہ رمی: ( وَآكْرَهُ الْمَاتَمَ ، وَهِيَ الْجَمَاعَةُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ بُكَاءٌ ، فَإِنَّ ذَلِكَ يُجَدِّدُ الْحُزْنَ وَيُكَلِّفُ الْمُؤْتَةَ مَعَ مَا مَضَى فِيهِ مِنَ الْأَثَرِ ) واتہ: (ماتم) بہ باش نازانم ، نہویش نہو کڑبوونہ وہ یہ کہ بؤ کہ س و کاری مردو دہ کريت تا خہ لکی سہر خوشیان لی بکات ، با گریانیشی لہ گہ لدا نہ بیت ، چونکہ نہوہ دل تنگیہ کہ تازہ دہ کاتہ وہ و نہر کیش لہ سہریان دروست دہ کات ، لہ گہ ل نہو (اثر) انہی پیشوویش کہ لہ بارہ یہ وہ ہاتوہ .

وہ (النَّوَوِي) دہ فرمی: وہ (مُصَنَّفٌ) و کہسانی تریش بہ لگہ یہ کی تریشی بؤ دہ ہیننہ وہ - لہ سہر (کراہۃ)ی - نہویش نہو یہ کہ وا شتیکی داہینراوہ و (بدعہ) یہ .

بہ لکو سوننہ تہ خزم و دؤستان و دراوسیکانیان خواردنیان بؤ دروست بکن ، لہ بہر فرمودہ کہ ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ) (خوایان لی رازی بیت) کہ وا کاتیک (جَعْفَرٍ) کوڈرا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فرموی: (( اِصْنَعُوا لِّأَلِ جَعْفَرٍ طَعَامًا ، فَقَدْ أَتَاهُمْ أَمْرٌ شَغَلَهُمْ ، أَوْ أَتَاهُمْ مَا يُشْغِلُهُمْ )) واتہ: خواردن بؤ کہ س و کاری (جَعْفَرٍ) دروست بکن ، چونکہ نہوان نہوہ یان بہ سہر دا ہاتوہ کہ وا سہر قالی کردون [رواہ أبو داؤد (۳۱۱۶/۴۰۶/۸) و الترمذی (۱۰۰۲/۳۳۴/۲) و ابن ماجہ (۴۹۰/۱) و ہر حدیث حسن ، بروانہ صحیح الجامع (۱۰۱۰)].

(۳۴۴) لہ بہر فرمودہ ی خوای گہورہ لہ سورہ تہی (الحشر: ۱۰) دا دہ فرمی: ﴿ وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴾ واتہ: وہ نہوانہ ی کہ لہ دوا ی نہوان ﴿ کؤچہران (مُہاجرین) و سہرخہران (أَنْصَار) - دین دہ لین: نہی پہروہ ردگارمان لیمان ببورہ وہ لہ و برایانہ یشمان کہ پشمان کتوتون لہ باوہ پھیناندا و... .

و بژاردنی قہرزہکانی<sup>(۳۴۵)</sup>، وہ گیڑانہوی نہزیک کہ بہ جئی نہہینا بیٹ نہگہر پوژوویش بیٹ<sup>(۳۴۶)</sup>، وہ کاریکی چاکہی بہردہوام کہ لہ پاش خویشی بہردہوام بیٹ، وہ زانیاریہک کہ لہ پاش خوئی خہلکی سوودی لی وہریگرن، وہ نہوی نہوی سالح بیکات لہ کاری چاکہ<sup>(۳۴۷)</sup>.

وہ لہ بہرفہرموودہکےی (أَمَ الدَّرْدَاءُ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی: (( دَعْوَةُ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ لِأَخِيهِ بِظَهْرِ الْغَيْبِ مُسْتَجَابَةٌ ، عِنْدَ رَأْسِهِ مَلَكٌ مُوَكَّلٌ ، كُلَّمَا دَعَا لِأَخِيهِ بِخَيْرٍ ، قَالَ الْمَلَكُ الْمُوَكَّلُ بِهِ : آمِينَ ، وَلَكَ بِمِثْلِ )) واتہ: دوعای موسولمان بؤ برای موسولمانی بہ پنهانی وہرگراوہ، لہ لای سہریدا فریشتہ یہکی تاییہتی بؤ دانراوہ، ہر کاتیک دوعای خیر بؤ براکہی بکات، فریشتہ تاییہتہکہ دہلی: خوایہ وہلام بدہرہوہ، وہ ہر وہا بؤ خویشی [رواہ مسلم (۴/۲۰۹۴/۲۷۲۲)].

(۳۴۵) لہ بہر فہرموودہکےی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیٹ) بروانہ (پ ۲۷۹).

(۳۴۶) لہ بہر نہو فہرموودانہی کہ لہ و بارہیہوہ ہاتون، لہ وانہ فہرموودہکےی (سَعْدُ بْنُ عَبْدِ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا پرسپاری لہ پیغہمبہری خوا (ﷺ) کرد و فہرموی: (( إِنْ أُمِّي مَاتَتْ وَعَلَيْهَا نَذْرٌ ؟ فَقَالَ : إِقْضِهِ عَنْهَا )) واتہ: دایکم مرد و نہزی پوژووی لہ سہر بوو؟ نہویش فہرموی: بیگیڑہوہ بؤی [رواہ البخاری (۵/۲۸۹/۲۷۶۱) و مسلم (۲/۱۳۶۰/۱۶۲۸) و غیرہما].

(۳۴۷) لہ بہر فہرموودہکےی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی: (( إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثٍ : إِلَّا مِنْ صَدَقَةٍ جَارِيَةٍ ، أَوْ عِلْمٍ يُنْتَفَعُ بِهِ ، أَوْ وَلَدٍ صَالِحٍ يَدْعُو لَهُ )) واتہ: نہگہر نادمیزاد ہمریت کردہوہی دہبریت تہنہا لہ سئ - پنگاوہ - نہبیٹ: لہ چاکہ و خیریکی بہردہوام، یان زانیاریہک سوودی لی وہریگریٹ، یان پوڑلہ یہکی چاک دوعای خیری بؤ بکات [رواہ مسلم (۲/۱۳۵۰/۱۶۳۱) و ابوداؤد (۸/۲۸۶۲/۸۶/۸) و غیرہما].

### قییبتی:

نیستا لہ ولاتی نیتمہ نہگہر کہ سیک ہمریت دوی تہواو بوونی کڑپی تہعزتی کہ دوو پوژ یان زیاتر دہخایہ نیٹ، کہ س وکاری مردوہکہ دہپون کولکہ مہلایہک پہیدا دہکەن، تا وہکو نیسقای تاوانہکان (إِسْقَاطُ الذُّنُوبِ) مردوہکە یان بکەن، نیتر نوژی کردیبت یان نہء، باوہردار بیٹ یان نہء، کاکی کولکہ مہلا دہست دہکاتہ ژماردنی تاوانہکانی، ہر لہ

## سەردانی گۆرستان ( زيارَة القُبور )

دروسته سەردانی گۆرستان بۆ پیاو و ئافەرت ، بە مەبەستی پەند وەرگرتن و یاد کردنەوهی دوا روژ (٣٤٨) ،

نوێژنەکردنیهوه و پوژوو نەگرتن و زەكەت نەدان و .. هتد هەموو تاوانەکانی لە سەر لا دەبات بە چەند دیناریکی بێ نرخ ، بەبێ ئەوهی هیچ بەلگەیهکی شەریعیان بە دەستەوه بێت ، مەگەر بەلگەی عەقڵی \_ که لە راستیدا بەلگەی بوج عەقڵیه نەك عەقڵی چونکە عەقڵی پاک هەرگیز دژایەتی نەقڵی راست ناکات \_ ، هەر وهکو گاوارهکان (نصاری) که لە سەر سالدایا روو دەکەنە کەنێسهکان و قەشەکان (صکوک الغفران)یان بۆ دەکەن ، بە هەندیک پاره هەرچیان کردبیت خوا لێیان دەبوریت ، (تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا) .

(٣٤٨) لە بەر فەرموودهکەى (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِي) (خوای لی رازی بێت) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: (( إِنِّي نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ فَرُزُوهَا فَإِنَّ فِيهَا عِبْرَةً ، وَلَا تَقُولُوا مَا يُسْخِطُ الرَّبَّ )) واتە: من قەدەغەم لی کردن کهوا سەردانی گۆرستان بکەن ، دە ئیستا سەردانی بکەن ، چونکە پەند و ئامۆژگاری تێدایه ، وه شتیک مەلێن که پەرەوگارتان لی تۆرە بکات [رواه الحاكم (٢٧٤/١) والبيهقي (٧٧/٤) دون الجملة الأخيرة فأنها للبخار (٨٦١/٤-٧/١) ومسلم عن (بريدة) بلفظ آخر (٩٧٧/٦٧٢/٢) وهو حديث صحيح ، بپوانه احكام الجنائز(ل) (١٧٩) ] .

### تییینی:

وه ئافەرتیش وهکو پیاو وایه له سەردانی گۆرستاندا له بەر نەم هۆیانە:

- ١- فەرموودهکەى پیغه مبهری خوا (ﷺ): (( .. فَرُزُوهَا .. )) واتە: .. دە سەردانی بکەن .. (عام) ه و ئافەرتیشی بەردەکه ویت .
- ٢- له هۆی حەلال کردنەکه دا که یاد کردنەوهی مردنه ، ئافەرت و پیاو وهك يەك وان .
- ٣- فەرموودهکەى (عائشَة) (خوای لی رازی بێت) که له (٣٢٢) دا هیتاومانەتەوه ، بەلگەیه که ئافەرت دروسته سەردانی گۆرستان بکات .

هەر وهها فەرموودهکەى (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ) کهوا فەرمووی: پوژتیک (عائشَة) له گۆرستانه وه هات ، جا ووت: ئەى داىكى موسولمانان ، له كوێوه دىیت ، فەرمووی: (( مِنْ قَبْرِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ )) واتە: له لای گۆری (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ) هوه ، ووت: ئەى باشه پیغه مبهری خوا (ﷺ) قەدەغەى نەکردوه له سەردانی گۆرستان ، فەرمووی:

به مهرجیک شتیك نهکات خوای گه‌وره پی‌ی رازی نه‌بیئت ، و  
 قه‌ده‌غهی کردبیئت<sup>(۲۴۹)</sup>.

### نه‌وانه‌ی حه‌رامه لای گۆر بکریت (مایحرم عند القبور) سه‌ربرین با له بهر خوایش بیئت<sup>(۲۵۰)</sup>

(( نَعَمْ ، ثُمَّ أَمَرَ بِزِيَارَتِهَا )) واته: به‌ئی ، له پیشدا قه‌ده‌غهی کرد ، پاشان فه‌رمانی  
 به سه‌ردانی کرد [رواه الحاكم في المستدرک (۲۷۶/۱) وهو حدیث صحیح ، بروه احکام الجنائز(۱۸۱)].  
 (۲۴۹) وهك (طواف) کردن به ده‌وریدا و هاوار پی‌ی کردنی و داوا لی‌ی کردنی و په‌نا پی‌ی  
 بردنی و ... هتد نه‌و جۆره په‌رستنه‌ی که هه‌ر ده‌بیئت بۆ خوای گه‌وره بکریت ، که ئیستا  
 له وولاتی ئیمه‌و زۆریه‌ی وولاتانی تری به ناو ئیسلامدا بۆ غه‌یری خوا ده‌کریت .  
 هه‌روه‌ها شیوه‌ن کردن یا شین گۆران و ... هتد نه‌و شتانه‌ی که دروست نییه له سه‌ر  
 گۆر یان گۆرستان بکریت ، له بهر نه‌و به‌لگانه‌ی پیشوو ، وه نه‌و به‌لگانه‌ی تریش که  
 له‌مه‌و پاش باسی ده‌که‌ین له باسی (نه‌و شتانه‌ی که حه‌رامه له لای گۆردا بکریت) .  
**تییبیتی:**

هه‌ندیك خه‌لك له وولاتی ئیمه‌دا فیر بوون له سه‌ر گۆرستانه‌کان به پاره قورئان بۆ  
 مردوه‌کان ده‌خوینن ، ده‌گه‌رین به سه‌ر نه‌و ئافره‌تانه‌دا ، که سه‌ردانی مردوه‌کانیان ده‌که‌ن  
 ، پییان ده‌لین: بایی نه‌وه‌نده قورئانت بۆ بخوینم ؟ جا به دینار و دوو بۆیان ده‌خوینن ، له  
 راستیدا ئه‌مه بازرگانی کردنه به سه‌ر ئایینی خواوه !!

(۲۵۰) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَسْ) (خوای لی‌ی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)  
 فه‌رموی: (( لَا عَقْرَ فِي الْإِسْلَام )) واته: له ئیسلامدا (عَقْر) نییه ، جا (عَبْدُ الرَّزَّاقِ بْنِ  
 هَمَّامٍ) له واتای (عَقْر) دا فه‌رموی: له لای گۆره‌که‌یدا مانگایه‌ک یان شه‌کیکیان سه‌ر ده‌بپری  
 [أخرجہ ابو داود (۷۱/۲) وقول عبد الرزاق له، والبيهقي (۵۷/۴) واحمد (۱۹۷/۲) وإسناده على شرط الشيخين].

(شیخ الإسلام ابن تيمية) (په‌حه‌متی خوای لی‌ی بیئت) ده‌فه‌رمی: سه‌ربرین له‌ویدا - له  
 لای گۆردا - قه‌ده‌غهی لی‌ی کراوه به‌گشتی ، هاوه‌له‌کانمان - حه‌نبه‌لیکان - و که‌سانی تریش  
 باسیان کردوه ، له بهر نه‌م فه‌رموده‌یه ، (أحمد) له رپوایه‌تی (المروزي) دا فه‌رمویه‌تی:  
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (( لَا عَقْرَ فِي الْإِسْلَام )) ، کاتیك که مردویه‌کیان به‌مردایه  
 ووشتریان له سه‌ر گۆره‌که‌ی سه‌ر ده‌بپری ، جا پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) قه‌ده‌غهی له‌وه کرد

وه قه‌ده‌غیش کراوه له به‌رزکردنه‌وهی ، وه له هه‌لگرتنی به‌گه‌چ یان به‌چیمه‌تۆ ، وه له نووسین له‌سه‌ری ، وه له دروست کردنی خانوو له‌سه‌ری ، وه له دانیشتن له‌سه‌ری<sup>(٣٥١)</sup> .

وه (أبو عبدالله) خواردنی گوشته‌که‌یشی به‌باش نه‌زانیهوه \_\_ هاوه‌له‌کانمان ووتویهان \_\_ هه‌روه‌که‌ئوه‌ وایه‌ که‌وا خه‌لکیکی زۆری ئه‌م کاته‌ی خۆمان لای گۆپدا نان و خواردن ... ده‌که‌نه‌ خیر [بپوانه‌ اقتضاء صراط‌ المستقیم (ج: ١٨٢)] .

هه‌روه‌ها ئیمامی (التَّوْبِي) ده‌فه‌رمی: سه‌رپین (عَقْر) کردن له‌ لای گۆپدا (نَم) کراوه ، له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَس) که‌ [أبو داود و الترمذی ریوایه‌تیاں کردوه و ترمذی ووتویه‌تی: حدیث حسن صحیح (٣٢٠/٥) بپوانه‌ المجموع] . ئه‌مه‌ ئه‌گه‌ر سه‌رپینه‌که‌ بۆ خوا بوو به‌لام له‌ وێدا سه‌ری بپین ، جا ئه‌گه‌ر بۆ گۆپه‌که‌ بیکات به‌ مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی خۆی لێ نزیک بکاته‌وه‌ و کاریکی بۆ جێ به‌جێ بکات \_\_ سوودیکی پێ بگه‌یه‌نیت یا زیانیکی له‌ سه‌ر لا بدات \_\_ ئه‌وه‌ شیرکی گه‌وره‌یه‌و به‌ری نه‌فهرته‌ی خوای گه‌وره‌ ده‌که‌ویت ، پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فه‌رمی: (( لَعَنَ اللَّهُ (وَفِي رِوَايَةٍ: مَلْعُونٌ) مَنْ دَبِحَ لِعَيْرِ اللَّهِ )) [رواه أحمد (٢٨١٧) بسند حسن عن ابن عباس ومسلم (٨٤/٦) عن علي نحوه] . وه خواردنیشی حه‌رامه ، له‌ به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره‌: ﴿... أَوْ فِسْقًا أَهْلَ لِعَيْرِ اللَّهِ بِهِ﴾ [بپوانه‌ الزواجر للفقیه‌ الهیثمی (١٧٧/١)] .

(٣٥١) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) (خوای لێ رازی بیت) که‌وا فه‌رموی: (( نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) أَنْ يُجَصَّصَ الْقَبْرُ ، وَأَنْ يُقَعَّدَ عَلَيْهِ ، وَأَنْ يُبْنَى عَلَيْهِ ( أَوْ يُزَادَ عَلَيْهِ ) ( أَوْ يُكْتَبَ عَلَيْهِ ) )) واته‌: پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غه‌ی کردوه‌ که‌وا گۆپه‌ گه‌چ کاری بکریته ، وه له‌ سه‌ری دابنیشیت ، وه خانووی له‌ سه‌ر دروست بکریته ، یان زیاتر به‌رز بکریته‌وه ، یان نووسینی له‌ سه‌ر بکریته [رواه مسلم (٦٦٧/٢) و الترمذی (١٠٥٨/٢٥٨/٢) و الزیادتان لأبي داود (٣٢١٠/٤٥/٩) مع العون) و التسانی (٢٨٤/١)] .

وه له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أبو الهَيَّاجِ الأَسَدِي) که‌وا فه‌رموی: (عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ) پێی ووت: (( أَلَا أُنَبِّئُكَ عَلِيُّ مَا بَعَثَنِي عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ، أَنْ لَا تَدْعَ تَمْتَالًا [وَفِي رِوَايَةٍ: صُورَةً] [فِي بَيْتٍ] إِلَّا طَمَسْتَهُ ، وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ )) واته‌: ئایه‌ په‌وانه‌ت نه‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) منی بۆ په‌وانه‌ کرد ، ئه‌وه‌ی که‌ هه‌یج بیتی (وینه‌یه‌ک) نه‌هتایت له‌ هه‌یج مالتیکدا (ئیللا) تیکی ده‌یت ، وه هه‌یج گۆپێکی به‌رزیش نه‌بینیت (ئیللا) ته‌ختی که‌یت [رواه مسلم (٦١/٣) و أبو داود (٧٠/٢) و الترمذی (١٥٣/٢) و غیره‌م وه‌فه‌رموده‌ی تریش ئۆده‌ له‌م باره‌یه‌وه‌ بپوانه‌ (أحكام الجنائز (ج ١) ٢٠٤-٢١٠)] .

وہ لہ نویژ کردن پوو بہرہو گوپ<sup>(۳۵۲)</sup>، وہ لہ نویژ کردن لہ لایدا با رویشی تی نہ کریت<sup>(۳۵۳)</sup>، وہ لہ دروست کردنی مزگہوت لہ سہری<sup>(۳۵۴)</sup>،

(۳۵۲) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو مَرْثَدَ الْغَنَوِيِّ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرموی: (( لَأَ تَصَلُّوا إِلَى الْقُبُورِ ، وَلَا تَجْلِسُوا عَلَيْهَا )) واتہ: نویژ بہرہو گوپ مہ کن ، وہ لہ سہریشی دامہ نیشن [رواہ مسلم (۱۷۲/۶۶۸/۲) و ابو داؤد (۳۲۱۲/۴۹/۹) مع العون والترمذی (۱۰۵۰/۲۵۷/۲) والنسائی (۶۷/۲)].

(۳۵۳) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرموی: (( الْأَرْضُ كُلُّهَا مَسْجِدٌ إِلَّا الْمَقْبِرَةَ وَالْحِمَامَ )) واتہ: زہوی مہ مووی مزگہوتہ - پاکہ بو نویژ کردن لہ سہری - جگہ لہ گوپرستان و گہرماو (حَمَامَ) \_ شوینی خو شوردن \_ نہ بیت [رواہ ابو داؤد (۴۸۸/۱۵۸/۲) والترمذی (۳۱۶/۹۹/۱)] وغیرما وهو حدیث صحیح ، بیوانہ الإرواہ (۲۸۷) وصحیح الجامع (۲۷۶۷)].

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرموی: (( اجْعَلُوا فِي بَيْوتِكُمْ مِنْ صَلَاتِكُمْ ، وَلَا تَجْعَلُوهَا قُبُورًا )) واتہ: مہندیک لہ نویژہ کانتان - نویژی سوننتہ - لہ مالہ کانتاندا بکن ، وہ مالہ کانتان مہ کنہ گوپرستان [رواہ البخاری (۴۲۰/۱) ومسلم (۱۸۷/۲) وغیرما].

(۳۵۴) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرموی: (( قَاتَلَ اللَّهُ الْيَهُودَ ( فِي رِوَايَةٍ ) لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى ) اِتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ )) واتہ: خوای گہورہ جوولہ کہ و گاوورہ کان بکوژیت (نہ فرہ تی خوا لہ جوولہ کہ و گاوورہ کان) چونکہ گوپی پیغہمبہرہ کانیان کردہ مزگہوت [رواہ البخاری (۴۲۲/۱) و ابوداؤد (۷۱/۲) وغیرما و الروایة الثانية لمسلم وأبو عوانة (۴۰۰/۲)].

وہ فرمودہ کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی: لہ پیغہمبہری خوا (ﷺ) بیست کہوا فرموی: (( إِنَّ مِنْ شِرَارِ النَّاسِ مَنْ تُدْرِكُهُ السَّاعَةُ وَهُمْ أَحْيَاءٌ ، وَمَنْ يَتَّخِذُ الْقُبُورَ مَسَاجِدَ )) واتہ: خرابترین خہ لکی نہو خہ لکیہ کہوا قیامت مہ لہ دہ سیٹ و نہوان زیندوون ، و خہ لکیک کہ گوپ دہ کہ نہ مزگہوت [رواہ احمد (۲۸۴۴) ورواہ ابن ابی شیبہ و ابن حبان فی صحیحہ وهو حدیث حسن ، بیوانہ احکام الجنائز (۲۱۷)].

وہ فرمودہ تی تر لہ م بارہیہ وہ زقرہ بیوانہ [احکام الجنائز (ل) ۱۱۶-۱۱۹].

وہ لہ کردنی بہ شوینی جهژن و شادی<sup>(۳۰۵)</sup>، وہ لہ سہ فہر کردن و بار پیچانہ وہ بولای<sup>(۳۰۶)</sup>، وہ لہ داگیرساندنی گلوپ و چرا لہ سہری<sup>(۳۰۷)</sup>

(۳۰۵) بہ وہی لہ چہند کاتیکی دیاری کراو دا سہردانی بکریت بہ مہبہستی خواپہ رستی کردن لہ لایدا یا بڑ ہر مہبہستیکی تر ، لہ بہر فہرموودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فہرموی: (( لَا تَتَّخِذُوا قَبْرِی عِيْدًا ، وَلَا تَجْعَلُوا بِیُوتُکُمْ قُبُورًا ، وَحَيْثُمَا كُنْتُمْ فَصَلُّوا عَلَیَّ ، فَإِنَّ صَلَاتِکُمْ تَبْلُغُنِی )) واتہ: گورہ کہ مہ کہ نہ جهژن ، وہ مالہ کانیشتان مہ کہ نہ گورستان ، وہ لہ ہر شوینیٹک دا بیون ٹوہ سلواتم لہ سہر بدہن ، چونکہ سلواتہ کانتان پیغم دہ گات لہ پیگہی ٹوہ فریشتانہی کہ بڑ ٹوہ مہبہستہ دیاری کراوہ [رواہ ابو داؤد (۲/۲۱۶-۲۶ مع العون)].

(۳۰۶) لہ بہر فہرموودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فہرموی: (( لَا تُشَدُّ الرَّحَالُ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ: الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ، وَمَسْجِدِ الرَّسُولِ (ﷺ) ، وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى )) واتہ: کؤل بہ کؤلدا نادریت و سہ فہر ناکریت بڑ ہیچ شوینیٹک \_ لہ بہر پیروزی \_ تہنہا بڑ سہ مزگہوت نہ بیئت ، بڑ مزگہوتی حہرام و مزگہوتی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) و مزگہوتی (الْأَقْصَى) [رواہ البخاری (۱۱۸۹/۶۳/۳) و مسلم (۱/۱۰۱۴/۳) (۱۳۹۷/۱۰۱۴/۳) و غیرہما ، وہ بق زیارتی گہبشتن لہم باسہ بیوانہ (أحكام الجنائن ل ۲۴۴-۲۳۱)].

(۳۰۷) لہ بہر ٹوہی شتیکی داہنراوہ ، پیشینان (السلف) نہیان کردوہ ، وہ فہوتانی مالیشہ بہ بی سوود ، کہ لہ شہریعہ تدا حہرامہ ، وہ لاسایی کردنہ وہی (مَجُوس) ہ ناگر پہرستہ کانہ ، کہ فہرمانمان پین کراوہ جیاوازیان لہ گہلدا بکہین ، نہمیش پای (إِبْنُ حَبْر الهنیمی) ہ ، لہ [الزواج (۱/۱۳۴) د]. وہ ٹوہ فہرموودہ یہیش کہ دہیکاتہ بہ لگہ \_ وہ (إِبْنُ الْقَيْمِ) ہیش دہیکاتہ بہ لگہ \_ لہ (إِبْنُ عَبَّاس) وہ دہیگیرنہ وہ: (( لَعَنَ اللَّهُ زَائِرَاتِ الْقُبُورِ وَالْمُتَّخِذِينَ عَلَيْهَا الْمَسَاجِدَ وَالسُّرُجَ )) واتہ: نہ فہرتی خوای گہورہ لہو ٹا فہر تانہی کہوا زور سہردانی گورستان دہ کہن ، وہ لہو کہ سانہیش کہوا مزگہوتی لہ سہر دروست دہ کہن ، وہ لہوانہ یشی کہوا چرای لہ سہر دادہ گیرسینتن [رواہ ابو داؤد (۳/۲۲۳۶/۵۵۸/۳) و النسائی (۲۰۴۳/۹۴/۴) و الترمذی (۲/۱۳۶/۳) (۲۲۰/۱۳۶/۳)] فہرموودہ کہ لہ (سند) ہ کہی دا (بِأَدَام) ی تی دایہ کہ لای پیاو (بِجَال) ناسہ کان زور لاواہ ، بیوانہ [تہذیب السنن (۴/۳۴۲)] وہ بیوانہ [سلسلہ الأحادیث الضعیفة: ۲۲۳].



## وه قده غیش کراوه له شکاندنی ئیسقانی مردو (۳۵۸)

(السُّرُج): چراو گلوپ ده گرتنه وه . وه واتای رسته ی یه که م و رسته ی دووه میشی راسته ، له بهر نه و فرمودانه ی که باسمان کرد ، پروانه [ احکام الجنائز (ج ۲۳۲-۲۳۳) ] .

(۳۵۸) له بهر فرموده که ی (عائشة) (خوای لی رازی بیته) که وا پیغه مبهری خوا ( ﷺ ) فرموی: (( اِنَّ كَسْرَ عَظْمِ الْمُؤْمِنِ مِيتًا ، مِثْلَ كَسْرِهِ حَيًّا )) واته: شکاندنی ئیسقانی باوه ردار به مردویی ، وه کو شکاندنیته به زیندویی [رواه ابو داود (۶۹/۲) وین ماجه (۴۹۲/۱) وأحمد (۱۰۰/۶) والدارقطنی (۳۶۷) وغیرهم وهو حدیث صحیح ، پروانه صحیح الجامع (۲۱۴۳)] .

نیمامی (النَّوَوِي) ده فرمن: دروست نییه تیکدانی گوپ به بی هیچ هویه کی شهرعی به یه که دهنگی هاوه لان - شافعیکان - به لام نه گه ر هویه کی شهرعی هه بو نه وه دروسته [پروانه (المجموع ۳۰۲/۵)] .

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) تهوه بهشی یاساکانی مردویش کوتایی پی هات ،  
به یارمهتی خوای گهوره ئیستا دهست به باسکردنی  
بهشی زه کات ده که یین .

## بہشی زہکات (الزکاة)

زہکات له سہر کئی پیوسته ؟ (علی من تجب الزکاة ؟)

زہکات دان پیوست (واجب) <sup>(۳۵۹)</sup>

(۳۵۹) زہکات پایہ کی گرنگہ له پایہکانی ٹیسلام ، له بہر فہرموودہکے (ابن عمر)

(خوای لی پازی بیت) پروانہ (پ ۱۰۰) .

وہ له قورئاندا خوای گہورہ له ہشتاو دور (۸۲) شویندا له گہل نوژدا پیکہ وہ باسی

کردون .

وہ خوای گہورہ له قورئاندا وہ پیغہمبہری خوایش (ﷺ) له سوننہ تدا زورہانی

موسولمانان دہدن له سہر بہ جی ہینانی ثم فہرزہ ، خوای گہورہ له سورہتی (التوبہ:

۱۰۲) دا دہفہرمی: ﴿ خذ من أموالهم صدقة تطهرهم وتزكيتهم بها ﴾ واتہ: وہ له پارہ

مالہ کانینادا زہکاتیان لی وہریگرہ تا بہ ہویہ وہ مال و دہروونیان پاک بکیتہ وہ .

وہ ہرورہ ما له سورہتی (الروم: ۳۹) دا خوای گہورہ دہفہرمی: ﴿ وما آتيتم من ربا

ليربوا في أموال الناس فلا يربوا عند الله ، وما آتيتم من زكاة تربيون وجه الله فأولئك

هم المضغون ﴾ واتہ: وہ نہوہی کہ بہ سوود (ریا) دہیدن بہ خلیکی بؤ نہوہی پارہ تان

زیاد بیت ، لای خوای گہورہ ہیچ زیاد ناکات و بی بہرہکاتہ ، وہ نہوہی کہ بہ زہکات

دہیدن ، مہ بہستان پہ زامہندی خوابہ ، نا نہوانہ مہ مالہ کانینان چند جار زیاد دہکات .

وہ (أبو هريرة) (خوای لی پازی بیت) کہ وا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی: (( من

تصدق بعدل تمر من كسب طيب - ولا يقبل الله إلا الطيب - فإن الله يتقبلها

بيمينه ثم يربئها لصاحبها كما يربي أحدكم فلوه ، حتى تكون مثل الجبل )) واتہ:

ہر کہ سیک بہ نہدازہی خورمایہک بیہ خشیت له کاسبی پاک وحہ لالی ، وہ خوای گہورہ

پاک نہ بیت و ہری ناگریت ، نہوہ خوای گہورہ بہ پاستی خزی و ہری دہگریت ، پاشان بؤ

خاوەتہکے پہرورہدہ و زوری دہکات ، ہر وہک چون یہکیکتان بہ چکہ نہسپہکے

پہرورہدہ دہکات ، تا نہوہندہی کیویکی لی دیت [رواہ البخاری (۱۴۱۰/۲۷۸/۳) و ہذا لفظہ و مسلم

(۱۰۱۴/۷۰۲/۳) و غیرما].

ہرورہ ما زوریش موسولمانان وریا دہکہ نہوہ له جی بہ جی نہ ہینانی ، خوای گہورہ

له سورہتی (التوبہ: ۳۴-۳۵) دا دہفہرمی: ﴿ والذين يكنزون الذهب والفضة ولا ينفقونها

فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشَّرْنَاهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ، يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وظهورُهُمْ ، هَذَا مَا كُنْتُمْ لَأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنُزُونَ ﴿ واته: وه نهوانه‌ی که‌وا نالتون وزیو ده‌که‌نه که‌نجینه وله پیناری خوا دا لئی نابه‌خشن ، نه‌وه مژده‌یان بده‌ری به سزایه‌کی به نازار ، له و پوژده‌دا که‌وا له ناگری دۆزه‌خدا سوور ده‌کریته‌وه جا پرومه‌ت وقه‌برغه و پشتیانی پی داخ ده‌کریت ، وه پینان ده‌لین: نه‌مه بوو که‌وا مه‌لتانده‌گرت وده‌تانکرد به که‌نجینه بو خوتان ، ده‌ی له سزاکه‌ی بجیژن .

وه (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) ده‌فرمی: پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( مَا مِنْ صَاحِبٍ ذَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، صَفَحَتْ لَهُ صَفَائِحٌ مِنْ نَارِ فَاحْمِي عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ ، فَيُكْوَىٰ بِهَا جَنْبُهُ وَجَبِينُهُ وَظَهْرُهُ ، كُلَّمَا بَرَدَتْ أَعْيَدَتْ لَهُ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ، حَتَّىٰ يُقْضَىٰ بَيْنَ الْعِبَادِ ، فَيُرَىٰ سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ . قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ إِبِلٌ ؟ قَالَ: وَلَا صَاحِبٌ إِبِلٍ لَا يُؤَدِّي مِنْهَا حَقَّهَا ، وَمِنْ حَقِّهَا حَلْبُهَا يَوْمَ وِرْدِهَا ، إِلَّا إِذَا كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بَطَّحَ لَهَا بِقَاعٍ قَرَقَرٍ ، أَوْ قَرَّ مَا كَانَتْ ، لَا يَفْقَدُ مِنْهَا فَصِيلًا وَاحِدًا ، تَطَوُّهُ بِأَخْفَافِهَا وَتَعَضُّهُ بِأَفْوَاهِهَا ، كُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ أَوْلَاهَا رَدَّ عَلَيْهِ أَخْرَاهَا ، فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ، حَتَّىٰ يُقْضَىٰ بَيْنَ الْعِبَادِ ، فَيُرَىٰ سَبِيلُهُ إِمَّا إِلَى الْجَنَّةِ وَإِمَّا إِلَى النَّارِ )) واته: هیچ خاوه‌ن نالتونیک نیه یان هیچ خاوه‌ن زیویک نیه که‌وا مافی نه‌دات (نیلا) کاتیک پوژی قیامت دیت ، (صَفِيحَةً) ی- وه‌ک نالتون وزیوه‌کان - له ناگر بو ده‌کریت ، جا له ناگری دۆزه‌خدا گرم ده‌کریت ، وه ده‌مچا و قه‌برغه‌ی و پشتی پی داخ ده‌کریت ، هر کاتیک سارد بیته‌وه ، دوو باره‌ی ده‌که‌نه‌وه بو‌ی ، له پوژیکدا که‌ دریزیکه‌ی په‌نجا هزار ساله ، تا داد‌گایی له نیوان به‌نده‌کاندا ده‌کریت ، جا ریگاکه‌ی پی پیشان ده‌دریت یان به‌ره‌و به‌ه‌شت وه یان به‌ره‌و دۆزه‌خ . ووتر: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا ، نه‌ی نه‌گر که‌سیک ووشتری بیت ؟ فرموی : ... [رواه مسلم (۶۸۷/۶۸۰/۲) و ابو داود (۱۶۴۲/۷۰۰)].

وه هر که‌سیک (انگاری فرز بوونی بکات له نیسلام ده‌رده‌جیت ، وه به‌ بین باوه‌پی ده‌کوژریت ، به‌لام نه‌گر که‌سیک نه‌یدات و باوه‌پیشی به‌ فرز بوونی هه‌بیت ، نه‌وه تاوان بار ده‌بیت ، وده‌ده‌لانداز ده‌توانیت به‌ زور لی بستینیت و نیوه‌ی ماله‌که‌یشی بیات ، له سزای نه‌و کاره‌یدا ، له به‌ر فرمووده‌که‌ی (بُهْرُ بْنُ حَكِيمٍ) له باوکیه‌وه له باپیره‌یه‌وه که‌وا

فهرموی: بیستم پیغمبره‌ری خوا (ﷺ) فهرموی: (( فِي كُلِّ سَائِمَةٍ اِبِلٌ ، فِي اَرْبَعَيْنِ بِنْتُ لُبُونٍ ، لَا يَفْرُقُ اِبِلٌ عَنْ حَسَابِهَا ، مَنْ اَعْطَاهَا مُوتَجِرًا بِهَا فَلَهُ اَجْرُهَا ، وَمَنْ مَنَعَهَا فَاِنَّا اَخَذُوها وَسَطَرِ مَالِه عَزْمَةٌ مِنْ عَزْمَاتِ رَبِّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى ، لَيْسَ لِمُحَمَّدٍ وَلَا لِآلِ مُحَمَّدٍ مِنْهَا شَيْءٌ )) واته: له هموو ووشتریک دا که بله وه پیت ، له گشت چل دا (ابنة لبون) ټک زهکاته ، ووشتر جیا ناکریتته وه له بهر ژماره که ی ، کئ بیدات و داوای پاداشت له خوا بکات نه وه ، پاداشتی دهریتته وه ، وه هر که سیکیش نهیدات نه وه نیمه لیتی ده سینین وه نیوهی ماله کهیشی ده بین (عزْمَةٌ) ټک له لاین په روهدگارمانه وه ، هیچی حه لال نییه بؤ که س و کاری موحه ممه د [رواه ابودلود (٤٥٢/٤) ١٥٦٠] و احمد (٢٨/٢١٧/٨) وهو حدیث حسن ، بروانه الإرواه (٧٩١) و صحیح الجامع (٤٢٦٥)].

وه نه کهر کومه ټیک زهکاتیان نه دا و باوه پیشان به وه بسو که فهرزه ، وه هیزو بهرگریشیان هه بسو ، نه وه پتویسته جه نگیان له که لدا بکرتت تا دهیده ن ، له بهر نه و فهرموده یه ی که پیغمبره‌ری خوا (ﷺ) ده فهرمی: (( اَمَرْتُ اَنْ اَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ وَاَنْ مُحَمَّدًا رَسُوْلُ اللهِ ، وَيُقِيْمُوا الصَّلَاةَ وَيُوْتُوا الزَّكَاةَ ، فَاِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ فَقَدْ عَصَمُوا مِنِّي دِمَائِهِمْ وَاَمْوَالَهُمْ اِلَّا بِحَقِّ الْاِسْلَامِ ، وَحِسَابُهُمْ عَلَيَّ اللهُ )) واته: من فرمانم پی کراوه که وا بجه نغم له که ل خه لکیدا تا شایه تی ده دن که وا هیچ په رستراوټک نییه شایانی په رستن بیت جگه له (الله) ، وه (محمد) یش نیرراوی (الله) یه ، وه نوټز بکن ، وه زهکات بدن ، جا نه کهر نه وه بیان کرد نه وه خوین و مالیان له من پاریزراوه مه کهر به مافی نیسلام ، وه لپرسینه وهیشیان له لای خوی گه وره یه [رواه البخاري (٢٥/٧٥/١) و هذا لفظه و مسلم (٢٢/٥٢/١)].

وه (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) فهرموی: کاتیک که پیغمبره‌ری خوا (ﷺ) وه فاتی کرد و (أَبُو بَكْرٍ) بسو به جئ نشینی ، جا نه وه ی بی باوه پ بویه وه له عه رب بی باوه پ بویه وه ، (أَبُو بَكْرٍ) یش بریاری دا له که لیاندا بجه نکیت ، جا (عمر) فهرموی: چون له که ل خه لکیدا ده جه نکیت ؟ وه پیغمبره‌ری خوا (ﷺ) ده یه فهرمو: (( اَمَرْتُ اَنْ اَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا اَنْ لَا اِلَهَ اِلَّا اللهُ ، فَمَنْ قَالَهَا فَقَدْ عَصَمَ مِنِّي مَالَهُ وَنَفْسَهُ اِلَّا بِحَقِّهِ وَحِسَابُهُ عَلَيَّ اللهُ )) واته: من فرمانم پی کراوه له که ل خه لکیدا بجه نغم تا ده لټین:

له سەر هەموو موسوڵمانێک<sup>(۳۶۰)</sup>، کەوا خاوەنی پارە و مایکی واییت گەشتییته راده(نصاب)ی زەکات له شەرعدا<sup>(۳۶۱)</sup>،

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ، جا هەر کەسێک بیاییت ئەو مال و نهفسی له من پارێزراوه ، مهگەر به حەقی ئەوه ، وه لێپرسینه وه بشیان له لای خوای گه وردهیه .

جا (أَبُو بَكْرٍ) فەرمووی: سویند بیته به خوای گه ورده دهجه نغم له گه ل کەسێکدا جیاوازی بخاته نێوان نوێژو زهکاته وه ، له راستیدا زهکات حەقی ماله ، سویند بیته به خوا ئەگەر به چکه بزنیکم پی نه دەن کەوا ده یاندا به پیغه مبهری خوا (ﷺ) ، ئەوه دهجه نغم له گه لیاندا له سەر نه دانی ، جا (عمر) فەرمووی : سویند بیته به خوا هیچ نییه (ئیللا) خوای گه ورده دلی (أَبُو بَكْرٍ) هیدایهت داوه بۆ جهنگ کردن ، جا بۆم ده رکوت کەوا ئەو له سەر حەقه [رواه البخاری (۲/۱۲۶/۱۴۰۰) ومسلم (۱/۲۰/۵۱۱) وغیرهما].

(۳۶۰) چونکه زەکات په رستن (عِبَادَة) ه په رستنیش ته نها له موسوڵمانان وه رده گیریت .

(۳۶۱) له بهر ئەوه هەموو فەرموودانهی که له باره ی زهکاته وه هاتوون که هەموویان راده (نِصَاب) ی بۆ دیاری ده کەن ، له وانه فەرمووده که ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِي) (خوای لی پازی بیته) کهوا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فەرمووی: (( لَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمْسٍ دُونَ صَدَقَةٍ مِنَ الْإِبِلِ ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمْسٍ أَوْاقٍ صَدَقَةٍ ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خُمْسَةٍ أَوْسُقٍ صَدَقَةٍ )) واته: له پینچ وشتر که متردا زهکات نییه ، وه له پینچ وهقه - (۲۰۰) دره می زیو - که متر زهکاتی تیدا نییه ، وه له پینچ و بسق - (۶۵۲) کیلو - که متر زهکاتی تیدا نییه [رواه البخاری (۳/۳۱-۱۴۴۷) ومذا لفظه ومسلم (۲/۶۷۳/۹۷۹) وغیرهما].

### تییینی:

ویسقیك شهست (۶۰) (صاع) ه ، وه (صاع) یكیش چوار گوئیل (مُد) ه ، وه هەر گوئیكیش (۵۴۴) گرامه ، کهوا بوو هەر (صاع) يك = ۲۱۷۶ = ۵۴۴ × ۴ گرام دهکات ، وه هەر ویسقیكیش = ۲۱۷۶ = ۱۳۰،۵۶ کغم دهکات ، کهوا بوو (۵) ویسقه که = ۱۳۰،۵۶ × ۵ = ۶۵۲،۸ کغم دهکات [پروانه الفقه الإسلامي وادلته /وهبة الزحيلي (جدول المقاييس)].

وه نه‌گهر ماله‌که‌ی پاره وئاژهل بیټ ئه‌وه ده‌بیټ سالیسی به سهردا تیپه‌ر بوبیټ<sup>(۳۶۱)</sup>، به‌لام به‌روبووم ودانه‌ویله له کاتی پی گه‌یشتن ودره وکردنیدا زهکاتی ده‌که‌ویته سهر<sup>(۳۶۲)</sup>.

## ئهو پاره و سامانانی که زهکاتی تییدا پیویست ده‌بن (الْأَمْوَالُ الَّتِي تَجِبُ فِيهَا الزَّكَاةُ)

زهکات پیویست ده‌بیټ له پاره‌وپوول و به‌روبووم و دانه‌ویله و ئاژهلدا<sup>(۳۶۴)</sup>.

## زهکاتی پاره و پوول (زَكَاةُ الْأَمْوَالِ وَالنَّقُودِ)

پاره (نصاب)ی زهکاتی پاره به ئالتون بیست (۲۰) دیناره<sup>(۳۶۵)</sup>، وه به زیویش دوو سه‌د (۲۰۰) دره‌مه<sup>(۳۶۶)</sup>،

(۳۶۲) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (علی) (خوای لی پازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمویه‌تی: (( لَا زَكَاةَ فِي مَالٍ حَتَّى يَحُولَ عَلَيْهِ الْحَوْلُ )) واته: مال زهکاتی تییدا نییه تا وه‌کو سالی به سهردا تیپه‌ر ده‌بیټ [رواه ابن ماجه (۱/۵۷۱/۱۷۹۲) و الطرططني (۲/۹۰/۲) و غیره‌ما وه‌و حدیث صحیح بیروانه الإرواء (۷۸۷) و صحیح ابی دلود (۱۴۰۳) و صحیح الجامع (۷۴۹۷)].

(۳۶۳) له به‌ر فه‌رموده‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (الأنعام: ۱۴۱) دا که ده‌فه‌رمی: ﴿وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ﴾ واته: وه له پۆژی دره‌و کردنیدا ماف (زهکات) ده‌که‌ی بده‌ن. (۳۶۴) له به‌ر ئه‌و به‌لگانه‌ی که له شوینی خویدا به دریزی باسی ده‌که‌ین، (إِنْ شَاءَ اللَّهُ).

(۳۶۵) واته: (۲۰) مسقاله، چونکه ههر دیناریکی ئه‌و کاته به‌ک مسقال ئالتونی پاک (خالص) بووه، که (۴،۲۵) گرامی ئیستا ده‌کات.

(۳۶۶) واته: (۱۴۰) مسقاله، چونکه ههر دره‌میکی ئه‌و کاته (۲،۹۷۵) گرامی ئیستا ده‌کات، وه له‌و کاته‌دا به‌ک دینار ده‌ (۱۰) دره‌م بووه، واته: (۲۰) دیناره ئالتونیکه (۲۰۰) دره‌می کردوه، که‌وا بوو (۲۰) مسقال ئالتون له‌و کاته‌دا (۱۴۰) مسقال زیوی کردوه، وه

وه ئه‌ندان (مقدار) هی زهکاتیشی له چل (٤٠) دا یه که (٣٦٧) ، وه ههروه‌ها خشلی ئافرهت (ملوانکه و بازنه) ی ئالتون و زیوو) نه‌گه‌ر گه‌یشته راده (نصاب) ی زهکات و سالی به سه‌ردا تی په‌ری ده‌بی زهکاتی لی بدریت (٣٦٨)

گشت مسقالتیک ئالتون (٧) مسقال زیوی کردوه ، به لام ئیستا وانیه ، چونکه نرخی زیو زۆر دابه‌زیوه ، به لام نرخی ئالتون هه‌ر وه‌کو خۆی ماوه ، به به‌لگه‌ی فهرموده‌که‌ی (عروة البارقي) (خوای لی رازی بیئت) (( اَنْ النَّبِيِّ ﷺ ) اَعْطَاهُ دِينَارًا يَشْتَرِي لَهٗ بِهٖ شَاةً ، فَاشْتَرَى لَهٗ بِهٖ شَاتَيْنِ ، فَبَاعَ اِحْدَاهُمَا بِدِينَارٍ ، فَجَاءَ بِدِينَارٍ وَشَاةٍ ، فَدَعَا لَهٗ بِالْبُرْكَهٖ فِي بَيْعِهِ ، وَكَانَ لَوِ اشْتَرَى الشَّرَابَ لَرِيحٍ فِيْهِ )) واته: که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دیناریکی پیدا بو‌ئوه‌ی شه‌کیکی بو‌ بکریت ، جا ئه‌و دوو شه‌کی به‌و یه‌ک دیناره‌ کپی ، جا یه‌کیکی فروشت به‌ دیناریک ، وه دیناریک و شه‌که‌که‌ی تریشی هینایه‌وه ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) دو‌عای بو‌ کرد که‌وا ده‌ستی به‌ به‌ره‌که‌ت بی له‌ کرین و فروشتندا ، بو‌یه نه‌گه‌ر خۆلی بکریایه قازانجی لی ده‌کرد [رواه البخاری (٦/٣٦٢٢/٣٦٤٢) و غیره].

که‌وا بوو دیناریکی ئالتون له‌و کاته‌دا شه‌کیک تا دوو شه‌کی کردوه ، وه ئیستایش یه‌ک مسقال ئالتونی پاک ، هه‌ر ئه‌وه ده‌کات ، که‌وا بوو نرخی هه‌ر وه‌کو خۆی ماوه ، وه ده‌ (١٠) دره‌می نه‌و کاته (یان سه‌وت) (٧) مسقال زیو) که‌ نرخی دیناریک بووه هه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌کرد له‌و کاته‌دا که‌ یه‌ک مسقاله‌ ئالتونه‌که‌ کردویه‌تی ، به‌لام سه‌وت (٧) مسقالی زیوی ئیستا هه‌رگیز ئه‌وه ناکات ، به‌لکو زۆریش نرخی دابه‌زیوه ، که‌وا بوو بو‌ زانیی راده (نصاب) ی زهکاتی پاره‌و پوولی ئیستا پیویسته به‌رانبه‌ر به‌ راده‌ی زهکاتی ئالتون (قیاس) بکریت نه‌ک به‌رانبه‌ر به‌ زیو ، چونکه وه‌ک باسما‌ن کرد نرخی زیو زۆر دابه‌زیوه ، وه هه‌رگیز خاوه‌ن (١٤٠) مسقال زیوی ئیستا به‌ ده‌وله‌مه‌ند ناژمیریت تا زهکاتی له‌ سه‌ر بیئت ، به‌لکو ده‌توانیت بلئی که‌م ده‌ست (مسکین) یشه‌ و پیویسته زهکاتی بی‌ بدریت (وَاللّٰهُ اَعْلَمُ).

(٣٦٧) واته: له‌ بیست (٢٠) مسقاله‌ ئالتونه‌که‌دا نیو (١/٤) مسقال زهکاتی ده‌که‌ویته سه‌ر ، وه له‌ (١٤٠) مسقاله‌ زیوه‌که‌دا سی مسقال و نیو (٣/٤) زهکاتی ده‌که‌ویته سه‌ر ، وه هه‌رچه‌نده زیادی کرد ئه‌وه هه‌ر به‌و شیوه ژماره ده‌کریت ، هه‌روه‌ها بو‌ هه‌موو پاره وپولیکی تریش پاش گه‌یشتنی به‌ راده‌ی زهکات ، له‌ چلدا یه‌کی به‌ زهکات ده‌رده‌کریت .

(٣٦٨) خشلی ئافرهت زیو بیئت یان ئالتون زهکاتی تیدیبه ، له‌ به‌ر واتای گشتی (عموم) ی ئایه‌ته‌که ، وه له‌ به‌ر ئه‌و فهرمودانه‌یش که‌ باسی زهکاتی ئالتون و زیو

دەکن ، وە هیچ بەلگە یەکی ش نایە لەو (عُمُوم) ه دەری بکا ، ئەمە جگە لەو بەلگە تاییبەتیانەیش کە لەو بارە یەو هاتون ، وە ک فەرموودە کە ی (أَمْ سَلَمَةٌ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فەرمووی : من ملوانکە یەکی ئالتونم لە مل دەکرد ، جا ووتم : ئە ی پیغە مبهری خوا ئایە ئەمە گەنجینە ی (کَنْز) ه ؟ ئە ویش فەرمووی : (( مَا بَلَغَ أَنْ تُؤَدِّيَ زَكَاتَهُ فَرُكِي فَلَيْسَ بِكَنْزٍ )) واتە : ئە گەر گە یشتە پادە ی زە کات و زە کاتە کە ی دە رکرا ، ئەو ه گەنجینە نییە [رواه ابوداود (١٥٤٩/٤٢٦/٤) والدارقطنی (١٠٥/٢) وهو حديث حسن برواهه صحيح الجامع (٥٥٨٢) والسلسلة الصحيحة (٥٥٩)].

وە فەرموودە کە ی (عَمْرُو بْنُ شُعَيْبٍ) ییش لە باوکیەو ه لە باپیره یەو ه (خوای لی پازی بیئت) کەوا فەرمووی : دوو ئا فرەت هاتن بۆ لای پیغە مبهری خوا (ﷺ) بازنە ی ئالتون لە دە ستیاندا بوو ، جا پیغە مبهری خوا (ﷺ) پێ ی فەر موون : (( أَنْتُؤَدِّيَانِ زَكَاتَهُ ؟ )) واتە : ئایە زە کاتی ئەو ه دە دەن ؟ ووتیان : نە ، جا پیغە مبهری خوا (ﷺ) پێ ی فەر موون : (( أَتَحِبَّانِ أَنْ يُسَوِّرَكُمَا اللَّهُ بِسَوَارِينَ مِنَ نَارٍ ! )) واتە : ئایا پێتان خۆ شە لە پوژی داویدا خوای گەورە بازنە ی ئا گرین بکاتە دە ستان ! ، ووتیان : نە ، پیغە مبهری خوا (ﷺ) فەر مووی : (( فَأَدِّيا زَكَاتَهُ )) واتە : دە زە کاتی ئەو ه بدەن کە لە دە ستان دایە [رواه الترمذی وأبوداود بغير هذا لفظ وهو حديث حسن برواهه صحيح ابى داود رقم (١٢٩٦) وصحيح الترمذی (٥١٨) والمشكاة (١٨٠٩) والإرواء (٢٩٦/٣)].

وە فەرموودە کە ی (عَائِشَةُ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فەر مووی : پیغە مبهری خوا (ﷺ) پوژی کە هاتە ئورەو ه بۆ لام چەن کلکە وانە (موسئیلە) یەکی زیوی لە دە ستاندا بینى فەر مووی : (( مَا هَذَا يَا عَائِشَةُ ؟ )) واتە : ئەمە چی یە ئە ی (عَائِشَةُ) ؟ منیش ووتم : دروستم کردو ه ، بۆ تۆ خۆ می پێ جوان بکە مەو ه ئە ی پیغە مبهری خوا ، فەر مووی : (( أَنْتُؤَدِّيَنِ زَكَاتَهُ ؟ )) واتە : ئە ی زە کاتە کە ی دە دەیت ؟ ووتم : نە ، یان ئە گەر خوا ویستی لە سەر بیئت . فەر مووی : (( هُوَ حَسْبُكَ مِنَ النَّارِ )) واتە : ئەو هت بە سە لە ئا گری دژووخدا [رواه ابوداود (١٥٥٠/٤٢٧/٤) والدارقطنی (١٠٥/٢) وهو حديث صحيح برواهه صحيح ابى داود (١٢٨٤)].



## زهکاتی دانه ویله و بهروبوم (زَكَاةُ الْحُبُوبِ وَالْتَّمَارِ)

له دانه ویله و بهروبومدا زهکات تهنا له گهنم و جو و خورما و میوژ دا هیه<sup>(۳۶۹)</sup>، راده (نصاب)ی زهکاتیشی تیدا پینچ ویسقه، نهگهر له وه که متر بیت نه وه زهکاتی تیدا نییه<sup>(۳۷۰)</sup>، جا نهگهر به ئاوی پویار و باران ئاو درا نه وه ده یه کی (ب) تیدایه، به لام نهگهر به ئامیریک ئاو بدریت و (تکلیف)ی تیدا بکات نه وه بیست یه کی (ب) تیدایه<sup>(۳۷۱)</sup>،

(۳۶۹) (أَبُو بُرْدَةَ) لَهُ (أَبُو مُوسَى وَمَعَاذُ) هُوَ دَهْ كَثْرَتِهِ وَهُوَ (خَوَّابَانِ لِي رَازِي بَيْتِ) : (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَعَثَهُمَا إِلَى الْيَمَنِ يُعَلِّمَانِ النَّاسَ أَمْرَ دِينِهِمْ ، فَأَمَرَهُمْ أَنْ لَا يَأْخُذُوا الصَّدَقَةَ إِلَّا مِنْ هَذِهِ الْأَرْبَعَةِ : الْحَنْظَلَةُ وَالشَّعِيرُ وَالْتَّمَرُ وَالرَّيْبُ )) وَاتَهُ : پیتغه مبهری خوا (ﷺ) په وانه ی کردن بؤ ولاتی یه من خه لکی فیری ئایین بکن ، جا فه زمانی پی کردن که وا زهکات وهرنگرن تهنا له م چواره دا نه بیت ، گهنم و جو و خورما و میوژ [رواه الحاكم (۱۵۰۰/۴۲۷/۴) و الدارقطني (۱۰۰/۲) و البيهقي في السنن الكبرى (۱۲۸/۴) و سکت عنه الحاكم و صححه الذهبي و قال البيهقي: رواته ثقات وهو متصل نقله ابن حجر في تلخيص الصير (۱۶۶/۲) وهو حديث صحيح ، برواه الإزواء (۸۰۱) و السلسلة الصحيحة (۸۷۹)].

(۳۷۰) له بهر فه مووده که ی (أَبُو سَعِيدٍ) (خَوَّابِي لِي رَازِي بَيْتِ) بروانه (پ) (۳۶۱).

(۳۷۱) له بهر فه مووده که ی (جَابِرِ) (خَوَّابِي لِي رَازِي بَيْتِ) که وا پیتغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی: (( فِيمَا سَقَّتِ الْأَنْهَارُ وَالْغَيْمُ الْعُشُورُ ، وَفِيمَا سَقَّى السَّانِيَةَ نِصْفُ الْعُشُورِ )) وَاتَهُ : نه وه ی به پویار و باران ئاو درا ده یه کی (ب) تیدایه ، وه نه ویشی به (السَّانِيَةَ) ئاو درا بیست یه کی (ب) تیدایه [رواه مسلم (۹۸۱/۶۷۰/۲) و الترمذي (۶۲۷/۶۹/۲) و غیرهما].

(السَّانِيَةَ): نه ووشتره یه که ئاوی پی دهرده کزیت له بیر ، وه پیتیشی ده ووتریت (النَّاصِحِ).

وه هه روه ها له بهر فه مووده که ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خَوَّابِي لِي رَازِي بَيْتِ) که وا پیتغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی: (( فِيمَا سَقَّتِ السَّمَاءُ وَالْعُيُونُ أَوْ كَانَ عَثْرِيًا الْعُشْرُ ، وَفِيمَا سَقَّى

وہ رادہ (نصاب) ی خورماو تری ہر بہ دارہ کہ وہ (تَحْمِين) دہ کریت ، پاش پی گہ پشتن ، پیش ٹوہی لہ دارہ کہ بکریتہ وہ (۳۷۲) ،

بِالنَّضْحِ نَصْفَ الْعَشْرِ)) واتہ : ٹوہی ٹاسمان و کانی ٹاوی بدات یان (عَثْرِي) بیت دہ یہ کی (۱) تیدایہ ، وہ ٹوہیسی بہ (نَضْح) ٹاؤ بدریت بیست یہ کی (۱) تیدایہ [رواہ البخاری (۱۴۸۲/۳۴۷/۳) ومذا لفظہ ، وابوداؤد (۱۰۸۱/۴۸۵/۴) وغیرما] . (عَثْرِي) : گوماوی بارانہ .

(۳۷۲) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو حَمِيدِ السَّاعِدِيِّ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی : (( غَرَوْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ) غَرَوَةٌ تَبُوكُ ، فَلَمَّا جَاءَ وَاوَدِي الْقُرَى إِذَا امْرَأَةً فِي حَدِيثِهَا ، فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ) لَأَصْحَابِهِ: أَخْرَصُوا . وَخَرَصَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) عَشْرَةَ أَوْسُقٍ ، فَقَالَ لَهَا: اخْصِي مَا يَخْرُجُ مِنْهَا ... )) واتہ : لہ گہل پیغہمبہری خوا دا (ﷺ) دہرچوون بؤ غہزای (تَبُوكُ) ، جا کہ گہیشتہ (وَاوَدِي الْقُرَى) ٹاؤفرہ تیکی بینی لہ باخیکی خویدا بوو ، جا پیغہمبہری خوا (ﷺ) بہ ہاوا لہ کانی فرموی : (خَرَصَ) ی بکن ، وہ پیغہمبہری خوا (ﷺ) خوی (خَرَصَ) دہ (۱۰) ویسقی کرد ، جا پی پی فرموی : خَوْتُ بِيْزْمِيْرَهَ چہندی لی دہردہ چیت ... [رواہ البخاری (۱۴۸۱/۳۴۶/۳) وابوداؤد صحیح ابی داؤد (۲۶۴۴)].

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی : (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) يَبْعَثُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ رَوَاحَةَ فَيَخْرُصُ النَّحْلَ حِينَ يَطِيبُ قَبْلَ أَنْ يُؤْكَلَ مِنْهُ ، ثُمَّ يُخَيِّرُ يَهُودَ يَأْخُذُونَهُ بِذَلِكَ الْخَرَصِ أَوْ يَدْفَعُونَهُ إِلَيْهِمْ بِذَلِكَ الْخَرَصِ ، لَكِي تُخْصِيَ الرِّكَاهُ قَبْلَ أَنْ تُؤْكَلَ التَّمَارُ وَتُفَرَّقَ)) واتہ : کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) (عَبْدُ اللَّهِ) بن رَوَاحَةَ) دہنارد (خَرَصَ) ی دار خورما کانی دہ کرد کاتیک کہ پی دہ گہ پشت ، پیش ٹوہی لی بخوریت ، پاشان ہلباردنی دہدایہ دہست جوولہ کہ یان بہو (خَرَصَ) ہ بیبہن یان بیدہن بہ موسولمانان بہو (خَرَصَ) ہ ، بؤ ٹوہی زہکات ژمیری کہن پیش ٹوہ بہرہ کہی بخوریت و بلاؤ بکریتہ وہ [رواہ أبو داؤد (۲۳۹۶/۲۷۶/۱) مع العون وهو حديث حسن لغيره بیوانہ الإرواء (۸۰۵)].

(خَرَصَ) : ٹوہیہ بہ عہقل تہ خمینی بہری دارہ کان بکریت لہ لایہن کہ سیکی شارہ زاوہ . ٹیمامی (ترمذی) لہ ہندیک زاناوہ تہفسیرہ کہی دہ گہ پرتہ وہ کہوا : بہرہووم ٹہ گہر پی گہ پشت ، دہ سہلات دار کہ سیکی شارہ زا دہنیریت تہ ماشای دہکا و دہ لئی : لہم باغہ ٹوہندہ بہری خورمای لی دہردہ چیت ، پاشان دہ یہک (۱) ہ کہ دیاری دہکا ، وہ لہ سہریان دہینوسیت و ازریان لی دہہینیت تا کاتی بہر کردنہ وہ ، لہ و کاتہ دا دہ یہ کہ کہ یان لی دہسینیت [بیوانہ فتح الباری (۳/۲۰۳) طبعہ دار الریان].

(۲۷۲) ئه‌و فرمودانه‌ی که له باره‌ی هه‌نگوینه‌وه هاتوون تئیدایه (مُطْلَق) ه و (ضَعِيفَه) ، وه تئشیدایه (مُعَيَّد) ه به پاراستنه‌وه ، وه‌ک فرموده‌که‌ی (عَمْرُو بْنُ شُعَيْبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ) (خوای لی پازی بیته) که‌وا فرمووی: (( جَاءَ هَلَالٌ أَحَدُ بَنِي مَثْعَانَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَعْشُرُ نَحْلَ لَهُ ، وَكَانَ سَأَلَهُ أَنْ يَحْمِيَ لَهُ وَأَدِيًّا يُقَالُ لَهُ (سَلْبَةٌ) ، فَحَمَى لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ذَلِكَ الْوَادِي ، فَلَمَّا وَلِيَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ، كَتَبَ سُفْيَانُ بْنُ وَهَبٍ إِلَى عُمَرَ يَسْأَلُهُ عَنْ ذَلِكَ ، فَكَتَبَ عُمَرُ : إِنْ أَدَى إِلَيْكَ مَا كَانَ يُؤَدِّي إِلَيَّ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِنْ عَشُورِ نَحْلِهِ ، فَاحْمِ لَهُ (سَلْبَتَهُ) ، وَإِلَّا فَإِنَّمَا هُوَ ذَبَابٌ غَيْثٌ يَأْكُلُهُ مَنْ يَشَاءُ )) واته: (هلال) که یه‌کیک بوو له (بَنِي مَثْعَانَ) ده‌یه‌کی (—) هه‌نگوینه‌که‌ی هینا بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ، که داوای لی کردبوو دۆلۆکی بۆ بیاریزنت که پێ‌ی ده‌وترا (سَلْبَةٌ) ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ئه‌و دۆلۆی بۆ پاراست ، جا که (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) بوو به (خَلِيفَةُ) ، (سُفْيَانُ بْنُ وَهَبٍ) بۆ (عُمَرَ) نووسی پرسجاری له باره‌ی ئه‌وه‌وه لی کرد ، ئه‌وه‌یش فرمووی: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی پێ‌ی دای که به پیغه‌مبه‌ری خوای (ﷺ) ده‌دا له ده‌یه‌کی (—) هه‌نگوینه‌که‌ی ئه‌وه (سَلْبَةٌ) که‌ی بۆ بیاریزه ، ... [حسن إسناده الألباني في تمام المنة (ل) ۲۷۴] وه فرمووی: وهذا إسناد جيد ، وهو مخرج في الإرواء (۸۱۰) وقواه الحافظ في الفتح (۲/۲۴۸) فإنه قال عقبه: إسنادُهُ صَحِيحٌ إِلَى عَمْرٍو وَتَرْجُمَةُ عَمْرٍو قَوِيَّةٌ عَلَى الْمُخْتَارِ ، لَكِنْ حَيْثُ لَا تَعَارُضُ إِلَّا أَنَّهُ مَحْمُولٌ عَلَى أَنَّهُ فِي مُقَابَلَةِ الْحِمَى كَمَا يُدَلُّ عَلَيْهِ كِتَابُ عُمَرَ ابْنِ الْخَطَّابِ [ .

وه (إِبْنُ زُنْجُوَيْهِ) له (الأموال) دا (ل: ۱۰۹۵) ، پاشان (الخطابي) يش له (مَعَالِمُ السُّنَنِ) دا (۲۰۸/۱) هه‌ر وه‌رگرتنی ئه‌و ده‌یه‌که‌یان به‌مه‌رجی پاراستن (حَمَى) ه‌وه به‌ستوه . واته: ئه‌گه‌ر پاراستن نه‌بیته هیچی له سه‌ر نبیه ، مه‌گه‌ر به‌خشینی (مُطْلَق) به‌وه‌ی خۆی چه‌ندیک له ده‌ستی ده‌رده‌ه‌چیت بییات ، وه‌کو مالی بازرگانی (عُرُوضُ التَّجَارَةِ) که له‌مه‌و پاش باسی ده‌که‌ین (إنشاء الله) .

## زهکاتی نازهل (زکاة الحیوان)

له سی جور نازهل دا زهکات پیویست دهییت: ووشتر و ریشه و وولاخ (مانگا و گامیش) و مهر و بزنی<sup>(۳۷۴)</sup>، یه کهم رادهی (نصاب) زهکاتی ووشتر پینجی - نه گهر له پینج ووشتر که متر بوو نه وه زهکاتی تیدا نییه<sup>(۳۷۵)</sup> - وه نه اندازهی زهکات تیدا شه کیکه ئیتر هر له پینج ووشتر دا شه کیکه زیاد دهکات، تا ده گاته بیست و پینج (۲۵) ووشتر، له وکاته دا به چکه ووشتریکی میینهی یهک سالی دهریته زهکات تا سی وشه ش (۳۶) ووشتر که به چکه ووشتریکی دوو ساله دهرییت، تا چل وشه ش (۴۶) ووشتر که به چکه ووشتریکی سی سالی دهرییت، تا شهست ویهک (۶۱) ووشتر که به چکه ووشتریکی چوار سالی دهرییت، تا حهفتا وشه ش (۷۶) ووشتر که دوو به چکه ووشتریکی میینهی دوو ساله دهرییت تا نه وهت ویهک (۹۱) دوو به چکهی سی ساله دهرییت، تا سه دو بیست ویهک (۱۲۱) که سی به چکهی دوو ساله دهرییت، پاشان له هه موو چل (۴۰) ووشتر دا به چکه یهکی میینهی دوو ساله زیاد دهکرییت وه له هه موو په نجا (۵۰) ووشتریش دا به چکه یهکی سی سالی زیاد دهکرییت<sup>(۳۷۶)</sup>.

(۳۷۴) چونکه له فه رموده کانداهر له م سی جورده دا وه رگراوه، وهک له نووسراوه کهی (أبو بکر) دا هاتووه، که باسی ده کهین، وه (ابن المنذر) یش یه کرای (إجماع) زانایانی له سه ر ده هیئتته وه [پوانه الإجماع (۸۵) لابن المنذر].

(۳۷۵) له بهر فه رموده کهی (أبو سعید) (خوای لی رازی بییت)، پوانه (پ ۳۶۱).

(۳۷۶) له بهر فه رموده کهی (أنس) (خوای لی رازی بییت) که وا (أبو بکر) (خوای لی رازی بییت) نه م نووسراوهی بۆ نویسی کاتیک ره وانهی کرد بۆ (بحرین): (( بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، هَذِهِ فَرِيضَةُ الصَّدَقَةِ الَّتِي فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَلَى الْمُسْلِمِينَ، وَالَّتِي أَمَرَ اللَّهُ بِهَا رَسُولُهُ، فَمَنْ سَأَلَهَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ عَلَى وَجْهِهَا فَلْيُعْطَهَا، وَمَنْ سَأَلَ فَوْقَهَا فَلَا يُعْطِ: فِي أَرْبَعٍ وَعِشْرِينَ مِنَ الْإِبِلِ فَمَا دُونَهَا مِنَ الْغَنَمِ مِنْ كُلِّ خَمْسٍ شَاةٌ،

إِذَا بَلَغَتْ خَمْسًا وَعِشْرِينَ إِلَى خَمْسٍ وَثَلَاثِينَ فَفِيهَا بِنْتُ مَخَاضِ أُنْثَى ، فَإِذَا بَلَغَتْ سِتًّا وَثَلَاثِينَ إِلَى خَمْسٍ وَأَرْبَعِينَ فَفِيهَا بِنْتُ لُبُونِ أُنْثَى ، فَإِذَا بَلَغَتْ سِتًّا وَأَرْبَعِينَ إِلَى سِتِّينَ فَفِيهَا حَقَّةُ طُرُوقَةِ الْجَمَلِ ، فَإِذَا بَلَغَتْ وَاحِدَةً وَسِتِّينَ إِلَى خَمْسٍ وَسَبْعِينَ فَفِيهَا جَذَعَةٌ ، فَإِذَا بَلَغَتْ - يَعْنِي سِتًّا وَسَبْعِينَ - إِلَى تِسْعِينَ فَفِيهَا بِنْتُ لُبُونِ فَإِذَا بَلَغَتْ إِحْدَى وَتِسْعِينَ إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ فَفِيهَا حَقَّتَانِ طُرُوقَتَا الْجَمَلِ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ فَفِي كُلِّ أَرْبَعِينَ بِنْتُ لُبُونٍ وَفِي كُلِّ خَمْسِينَ حَقَّةٌ ، وَمَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ إِلَّا أَرْبَعٌ مِنَ الْإِبِلِ فَلَيْسَ فِيهَا صَدَقَةٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا ، فَإِذَا بَلَغَتْ خَمْسًا مِنَ الْإِبِلِ فَفِيهَا شَاةٌ ، وَفِي صَدَقَةِ الْعَنَمِ فِي سَائِمَتِهَا إِذَا كَانَتْ أَرْبَعِينَ إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ شَاةٌ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ إِلَى مِائَتَيْنِ شَاتَانِ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى مِائَتَيْنِ إِلَى ثَلَاثِمِائَةٍ فَفِيهَا ثَلَاثُ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى ثَلَاثِمِائَةٍ فَفِي كُلِّ مِائَةٍ شَاةٌ ، فَإِذَا كَانَتْ سَائِمَةُ الرَّجُلِ نَاقِصَةً مِنْ أَرْبَعِينَ شَاةً وَاحِدَةً فَلَيْسَ فِيهَا صَدَقَةٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا . وَفِي الرَّقَّةِ رُبْعُ الْعُشْرِ ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ إِلَّا تِسْعِينَ وَمِائَةً فَلَيْسَ فِيهَا شَيْءٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا .. )) واته: به ناوی خوای به خشبندہی میہرہ بان ، نہمہ نہو فرزی زہکاتہیہ کہ پیغمبرہی خوا (ﷺ) فرزی کردہ لہ سہر موسولمانان ، وہ خوای گہورہ فرمانی بہ پیغمبرہ کہی کردہ ، جا ہر کہ سیک لہ موسولمانان داوای لی کرا بہو شیوہیہ ، با بیدات ، وہ ہر کہ سیکش داوای لہوہ زیاتری لی کرا ، نہوہ با نہیدات ، لہ بیست و چوار (۲۴) ووشتردا لہوہ کہ متر لہ مہر دہ دریت لہ گشت پینچ ووشتر شہکیک ، جا نہگہر گہیشت بہ بیست و پینچ (۲۵) تا سی و پینچ (۳۵) سہر نہوہ (بِنْتُ مَخَاضِ) یکی تیدایہ ، جا نہگہر گہیشتہ سی و شہش (۳۶) تا چلو و پینچ (۴۵) سہر ، نہوہ (بِنْتُ لُبُونِ) یکی مینہی تیدایہ ، جا نہگہر گہیشتہ چلو و شہش (۴۶) تا شہست (۶۰) سہر ، نہوہ (حَقَّة) یہکی کہل گرتووی تیدایہ ، جا نہگہر گہیشتہ شہست و یہک (۶۱) تا حفتا و پینچ (۷۵) سہر نہوہ (جَذَعَةٌ) یہکی تیدایہ ، جا نہگہر گہیشت - واته بہ حہفتا و شہش (۷۶) - تا نہوہت (۹۰) سہر نہوہ دوو (بِنْتُ لُبُونِ) تیدایہ ، جا نہگہر گہیشتہ نہوہت و یہک (۹۱) تا سہدو بیست (۱۲۰) نہوہ دوو (حَقَّة) یہکی کہل گرتووی تیدایہ ، جا نہگہر لہ سہدو و بیست (۱۲۰) تہپرہی کرد نہوہ ہر چلو (۴۰) سہر (بِنْتُ لُبُونِ) یک دہ دریت وہ لہ ہموو پہنجا (۵۰) سہریشدا (حَقَّة) یہک ، وہ ہر کہ سیک نہیوو تہنہا چوار (۴) ووشتر نہبیت ، نہوہ زہکاتی

وه يه کهم راده (نصاب) ی زهکاتی ره شه و لاخ سی (۳۰) سهره ، نه گهر که متر بوو زهکاتی تیدا پیویست (و آجب) نییه ، وه نه ندازه (مقدار) ی زهکاتی نهو سی (۳۰) سهره گویره که یه کی ته من یه ک سالی یه ، وه له چل (۴۰) سهریشدا گویره که یه کی ته من دوو سالی ده دریت (۳۷۷) ،

تیدا پیویست (و آجب) نییه ، مه گهر خاوه نه که ی خوی ویستی له سهر بیت ، جا نه گهر که یشته پینج (۵) سهر و و شتر نه وه شه کیکی تیدایه ... ارواه البخاري (۲/۳۱۷/۱۴۵۴) و ابو داود (۴/۴۳۱/۱۵۵۲) و غیرهما . (بنت مَخَاض): نه وه یه سالیکی ته او کردوه و بهره و دوو سالان ده چیت . (بنت لُبُون): نه وه یه دوو سالی ته او کردوه و بهره و سئ سالان ده چیت ، (حَقَّة): سئ سالی ته او کردوه و بهره و چوار سالان ده چیت ، (جَذَعَة): سئ سالی ته او کردوه و بهره و چوار سالان ده چیت .

### تیبینی:

وه نه گهر که سیک و و شتر یکی ته من دیاری کراوی له سهر پیویست بوو به لام نه بیوو ، نه وه ده توانیت ته من نیکی بچوک تر بدات ، وه له گه لیدا شه ک بدات ، یان پاره بدات ، هر له بهر فهرموده که ی (آنس) ی پیشوو که له پاش نه وه ده فهرموی: (( ... مَنْ بَلَغَتْ عِنْدَهُ مِنَ الْإِبِلِ صَدَقَةَ الْجَذَعَةِ وَلَيْسَتْ عِنْدَهُ جَذَعَةٌ وَعِنْدَهُ حَقَّةٌ فَإِنَّهَا تُقْبَلُ مِنْهُ الْحَقَّةُ وَيَجْعَلُ مَعَهَا شَاتَيْنِ إِنْ اسْتَيْسَرَتْ لَهُ أَوْ عَشْرَيْنِ دِرْهَمًا ... )) واته: نه گهر که سیک و و شتر یه که یشته ژماره یه ک زهکاته که ی (جذعه) یه ک کهوت ، به لام نهو (حقه) ی بوو ، نه وه ده توانیت (حقه) که بدات و دوو شه کیش له گه لیدا - نه گهر هه بوو - یان بیست دره م و ...

(۳۷۷) له بهر فهرموده که ی (مُعَاذُ بْنُ جَبَل) (خوای لی رازی بیت) که وا فهرموی: (( بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِلَى الْيَمَنِ ، وَأَمَرَنِي أَنْ أَخْذُ مِنَ الْبَقْرِ مِنْ كُلِّ أَرْبَعِينَ مَسْنَةً ، وَمِنْ كُلِّ ثَلَاثِينَ تَبِيْعًا أَوْ تَبِيْعَةً )) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) په وانسه ی کردم بوو یه من ، وه فهرماتی پی کردم که وا له - زهکاتی - مانگادا له هه موو چل (۴۰) سهردا (مسنه) یه ک وهر گرم ، وه له هه موو سی (۳۰) سهردا (تبیغ) یک ، یان (تبیغه) یه ک وهر بگرم ارواه ابو داود (۲/۲۳۴/۱۵۵۷۶) و الترمذی (۲/۲۳۳/۶۲۳) و ابن ماجه (۱/۵۷۶/۱۸۰۳) و لغیره زیاده (( وَمِنْ كُلِّ حَالِمٍ دِينَارًا أَوْ عِدْلَهُ مَعَاْفِرٍ )) واته: وه له هه موو پی گه یشتوو یه ک - له خاوه ن

وه راده (نصاب) یه که می مهرو بزنج چل (۴۰) سهره ، نهگهر له وه که متر بوو نهوه زهکاتی تیډا پیویست (واجب) نییه ، وه نه اندازه (مقدار) ی زهکاتی نهو چل (۴۰) سهره شهکیکه ، تا دهگاته سه دویبست ویهک (۱۲۱) سهر نهو کاته دوو شهکی تیډایه ، تا دهگاته دوو سه دویهک (۲۰۱) نهوه سنی شهکی تیډایه ، یاش نهوه ههر سه د (۱۰۰) سهر و شهکیکه زکاته که ی زیاتر دهکات (۲۷۸) ،

کتیبه کان که موسولمان نه بوون - دیناریک سهرانه (جزیه) وه ریگرم ، یان به نه اندازه ی نهو دیناره چل و بهرگی (مغافر) وهو حدیث صحیح بیوانه صحیح ابی داود (۱۳۹۴) .  
(مغافر) : (الشوکانی) دهلی ، که په کیکه له (همدان) ، به لام (الصنعانی) دهلی :  
که په کیکه له (یمن) ، [بیوانه (نیل الأوطار وسبل السلام) .

(مُسْنَه) : گویره که یه که دوو سالی ته واو کرد بیټ وپیټی نابیته سنی سالان .  
(تَبِيع) : گویره که یه کی نیره یه ک سالی ته واو کرد ووه وپیټی ناو ته دوو سالان .  
(تَبِيعَة) : گویره که یه کی مینینه یه یه ک سالی ته واو کرد ووه وپیټی ناو ته دوو سالان .  
(۳۷۸) له بهر فرموده که ی (أَسَس) که له نوسراوه که ی (أَبُو بَكْرٍ) دا هاتووه (( ..  
وَفِي صَدَقَةِ الْغَنَمِ فِي سَائِمَتِهَا إِذَا كَانَتْ أَرْبَعِينَ إِلَى عِشْرِينَ وَمِائَةِ شَاةٍ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى عِشْرِينَ وَمِائَةٍ إِلَى مِائَتَيْنِ شَاتَانِ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى مِائَتَيْنِ إِلَى ثَلَاثِمِائَةٍ فَفِيهَا ثَلَاثٌ ، فَإِذَا زَادَتْ عَلَى ثَلَاثِمِائَةٍ فَفِي كُلِّ مِائَةٍ شَاةٌ ، فَإِذَا كَانَتْ سَائِمَةُ الرَّجُلِ نَاقِصَةً مِنْ أَرْبَعِينَ شَاةً وَاحِدَةً فَلَيْسَ فِيهَا صَدَقَةٌ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبُّهَا...)) واته : وه له زهکاتی مهردا له (سائمه) که یدا نهگهر چل (۴۰) سهر بوو تا سه د و بیست (۱۲۰) سهر شهکیکه ، جا نهگهر زیادی کرد له سه د و بیست (۱۲۰) تا دوو سه د (۲۰۰) سهر دوو شهکه ، جا نهگهر زیادی کرد له دوو سه د (۲۰۰) تا سنی سه د (۳۰۰) سهر سنی شهکی تیډایه ، جا نهگهر زیادی کرد له سنی سه د (۳۰۰) نیتر له هه موو سه د (۱۰۰) سهر دا شهکیکه ، جا نهگهر (سائمه) ی ههر پیاوټیک له چل (۴۰) سهر که متر بوو نهوه زهکاتی تیډا پیویست نییه ، مهگهر خاوه نه که ی خوی ویستی له سهر بیټ ... [رواه البخاری (۱۴۵۴/۳۱۷/۲) وغیره] . هه روه ها بیوانه (پ ۳۷۶) .  
(سائمه) : نهو وولاخیه که زوربه ی سال له له وه ریگی به لاشدا له وه رابیټ .

وہ پیوستہ لہ سہر کریکاری زہکات لہ ناژہ لہ فرہ چاکہکان زہکات دہر نہکات بہ لکو لہ مامناوہندیکانی دہری بکات<sup>(۳۷۹)</sup>، وہ ٹہگہر دوو کہس یان زیاتر ناژہ لی خوئیانیان تیکہ ل کرد وبہشی ہیچ کہسیکیان لہوی تریان جیا نہدہکرایہوہ، ٹہوہ ہر یہک زہکاتی دہدن، وہ بہ یہک مال دہژمیڈریت، وہ دروست نییہ لہ ترسی زہکاتدا ناژہ لی جیا جیا کو بکریٹہوہ، یان ناژہ لی کو جیا جیا بکریٹہوہ<sup>(۳۸۰)</sup>.

(۳۷۹) لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوای لی پازی بیئت) کہوا کاتیک پیغہمبہری خوا (ﷺ) (مَعَانِی) رہوانہ کرد بو (یَمَن) پیئی فرموو: (( ... فَأَخْبِرُهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ صَدَقَةَ تَوْخُّدٍ مِنْ أَعْنِيائِهِمْ فَتَرَدُّ عَلَى فُقَرَائِهِمْ ، فَإِنْ هُمْ أَطَاعُوا لَكَ بِذَلِكَ فَإِيَّاكَ وَكَرَائِمِ أَمْوَالِهِمْ ... )) واتہ: جا پییان رابگہینہ کہوا خوای گہورہ لہ سہریانی فرہز کردوہ زہکاتیک لہ دہولہ مہندہکانیان و ہر دہ گہریت و دہدریتہوہ بہ ہزارہکانیان، جا ٹہگہر گوپراپہ لٹ بوون لہوہ دا، ٹہوہ وریا ی مالہ ریزدارہکانیان بہ ... [رواہ البخاری (۱/۲۰۷/۲) ۱۴۹۶] ومسلم (۱/۱۹۰/۱) وغیرما.]

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (أَنَسِ) (خوای لی پازی بیئت) کہوا لہ نووسراوہ کہی (أَبُو بَكْرٍ) دا ہاتوہ کہ خوای گہورہ فرمانی بہ پیغہمبہری خوا (ﷺ) کردوہ: (( ... وَلَا يُخْرَجُ فِي الصَّدَقَةِ هَرْمَةٌ وَلَا ذَاتُ عَوَارٍ ، وَلَا تَيْسٌ إِلَّا مَا شَاءَ الْمُصَدِّقُ ... )) واتہ: .. کہوا لہ زہکاتدا نابیت پیر و کوپڑ دہریکریٹ، ہہرہوہا بہرانیس مہگہر خواوہنہ کہی خوئی ویستی لہ سہر بیئت [رواہ البخاری (۴/رقم/۱۴۵۰) وغیرہ]. وہ ہروانہ (پ ۲۷۶).

(۳۸۰) لہ بہر فرمودہ کہی (أَنَسِ) (خوای لی پازی بیئت) کہوا لہ نووسراوہ کہی (أَبُو بَكْرٍ) دا ہاتوہ: (( وَلَا يُجْمَعُ بَيْنَ مُتَفَرِّقٍ ، وَلَا يُفْرَقُ بَيْنَ مُجْتَمِعٍ خَشِيَةَ الصَّدَقَةِ ، وَمَا كَانَ مِنَ الْخَلِيطِينَ فَإِنَّهُمَا يَتَرَا جَعَانِ بَيْنَهُمَا بِالسُّوِيَةِ )) واتہ: وہ ناژہ لی جیا جیا کو ناکریٹہوہ، وہ ناژہ لی کویش جیا جیا ناکریٹہوہ، لہ ترسی زہکات داندا، وہ ٹہوانہ پش مالہکانیان تیکہ لہ ٹہوہ \_\_ پیکہوہ زہکات دہدن و \_\_ بہ یہکسانی دہیگپنہوہ - دابہشی دہکہنہوہ بہ سہر خوئیاندہ ہر کہسیک بہ پیئی بہشی خوئی بہشہ زہکاتی دہکہویتہ سہر - [رواہ البخاری (۴/رقم/۱۴۵۰) وغیرہ].



## نایا لہ مالی بازگانیدا زہکات پیوستہ ؟ (هَلْ تَجِبُ الزَّكَاةُ فِي عُرُوضِ التِّجَارَةِ ؟)

مالی بازگانی زہکاتی تیدا پیوست نییہ <sup>(۳۸۱)</sup>،

وہ نمونہی جیا کردنہوی مالی کز لہ ترسی زہکات داند ، نہویہ دوو پیاو بہ شہریکی دوو سہدو یک (۲۰۱) سہر مہریان ہہ بیت سی شہک زہکاتی دہکہ ویتہ سہر ، جا جیای دہکہ نہویہ بۆ نہویہ ہر یکہ یان یک شہکی بکہ ویتہ سہریان .

وہ نمونہی کز کردنہوی مالی جیا جیا لہ ترسی زہکاتدا ، نہویہ سی کہ س ہر یکہ چل سہر مہریان ہہ بیت ، جا نہ گہر کوی نہ کہ نہویہ نہویہ ہر یکہ یان یک شہک زہکاتیان دہکہ ویتہ سہر ، بہ لام نہ گہر کوی بکہ نہویہ بہ ہر سیکیانہویہ یک شہکیان دہکہ ویت ، جا نہمہ دروست نییہ چونکہ فیلہ و پاکردنہ لہ حقی خوی گہورہ .

(۳۸۱) ہیچ بہ لگہ یہ کمان نییہ ، نہ لہ قورٹان ونہ لہ فہرموودہی (صَحیح) دا لہ سہر پیوست (وَأَجِب) بوونی زہکات لہ مالی بازگانیدا .

وہ نہو فہرموودہی خوی گہورہ لہ سورہتی (البقرہ: ۲۶۷) دا کہ دہفہرمی: ﴿ وَأَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ ﴾ واتہ: وہ بیہ خشن لہ چاکترین و پاکترین نہویہ دہستان دہکہ ویت . کہ ہندیک لہ زانایان دہیکہ نہ بہ لگہ لہ سہر نہویہ کہوا زہکات لہ مالی بازگانیدا ہہیہ ، بہ لگہ یہ لہ سہر بہ خشین پہما (مُطْلَق) ، وہ کو نہو نایہ تہ کانی تر کہ فہرمان بہ بہ خشین دہکات بہ گشتی ، وہک ہر لہ پاش نہویہ لہ ہمان نایہ تدا خوی گہورہ دہفہرمی: ﴿ ... وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ... ﴾ واتہ: وہ لہ ویش کہ بۆمان دہرہتیاون لہ زہویہ وہ بیہ خشن . وہ لہ ہمان سورہ تیشدا نایہ تی (۲۵۴) دہفہرمی: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ .. ﴾ واتہ: نہی نہوانہی کہ باوہرتان ہتتاوہ لہو پوزنیہی کہ پیمان داون بیہ خشن . . . وہ زانراویشہ کہوا زہکات پیوست نییہ لہ سہر ہہموو نہویہ کہ لہ زہویہ رہیہ وہ لہ ہہموو نہو پوزنیانہی کہ خوی گہورہ دہیدات بہ مرؤف ، مہ گہر بہ خشین (مُطْلَق) ، بہوی خوی چہندیک لہ دہستی دہردہ چیت بیدات ، بۆیہ نہو نایہ تہ نابیتہ بہ لگہ بۆ پیوست (وَأَجِب) بوونی زہکاتی بازگانی ، وہ وشہی (مَا كَسَبْتُمْ) بہ گشتی ہہموو (كَسَبْتُمْ) دہ گرتہ وہ ہتا کرتکاری . . . ہند ، کہ بہ

یهکرای (إجماع)ی زانایان زهکاتی تیدا پیویست نییه ، کهوا بوئو و فرمانه بو بهخشینی گشتییه که کهوتوه ته دهستی خوی چندیک بیهخشی وه له چی کاتیکیشدا بیبهخشیت .

وه ئو فرمودانهیش که دهیکه نه بهلگه ، فرموده کهی (سَمْرَةٌ بِنُ جُنْدَبٍ) (خوای لی رازی بیئت) کهوا فرمویی: (( أَمَا بَعْدُ ، فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَأْمُرُنَا أَنْ نُخْرِجَ الصَّدَقَةَ مِنَ الَّذِي نَعْدُ لِلْبَيْعِ )) واته: پاشان ، پیغهمبری خوا (ﷺ) فرمانی پی فخررین کهوا (صَدَقَةٌ) دهر بکهین له وهی بو فروشتن نامادهی ده کهین [رواه ابو داود (۲/رقم/۱۰۶۲) ومذا لفظه والدارقطنی (۲/۱۲۷/۹) والبزار حیث عزاه إليه ابن حجر في التلخیص (۲/۱۷۹) وقال: إن في إسناده جهالة ، وضعفه الألبانی في الإرواء رقم (۸۲۷)].

وه فرموده کهی (أَبُو نُرَيْشٍ) (خوای لی رازی بیئت) کهوا پیغهمبری خوا (ﷺ) فرمویی: (( فِي الْإِبِلِ صَدَقَتُهَا وَفِي الْغَنَمِ صَدَقَتُهَا وَفِي الْبُرِّ صَدَقَتُهُ )) واته: له ووشترا زهکاتی خوی ههیه ، وه له مه پیشدا زهکاتی خوی ههیه ، وه له (بُرِّ)یشدا زهکاتی خوی ههیه [رواه الحاكم (۱/۲۸۸) الطرقتنی في السنن (۲/۱۰۱/۲۷) والبيهقي وقد وضعه الحافظ في الفتح وفي التلخیص الجبر (۲/۱۷۹/۸۶۰)]. (البُرِّ): جل و بهرگه .

ئهم دوو فرموده هیه ههردوکیان (ضَعِيفٌ) و (سَنَدٌ) یکی (ثَابِتٌ) یان نییه ، بو یه که میان بپوانه [سلسلة الأحاديث الضعيفة (رقم: ۱۱۷۸)] وه بو دوو میشیان بپوانه [الإرواء: ۸۲۷]... وه ئو وهی راست بیئت ئو وهیه کهوا مالی بازرگانی زهکاتی تیدا پیویست نییه ، جا بو زیاتر تیگه یشتن له م مهسه لهیه بپوانه [تمام المنة في التعليق فقه السنة) للشيخ الألبانی (ل ۲۶۲-۳۶۸) والروضة الندية) لمحمد صديق حسن خان (۱/۴۷۶-۴۷۹) بتعليق محمد صبحي حلاق]. که زور به جوانی باسی ئهم مهسه لهیه ده کهن ، ههروه ها ته ماشای [المحلی ( لابن حزم (۶/۲۳۳-۲۴۰)] بکه که تیییدا (إِبْنُ حَزْمٍ) (پهحمهتی خوای لی بیئت) ئو وه دهسه لمینیت کهوا مالی بازرگانی زهکاتی تیدا نییه وه وه لاهی بهلگه ی هه موئو وانه ده داته وه که ده لئین زهکاتی تیدا پیویسته به شیوه یه کی زانیا رانهی وورد ، ههروه ها بپوانه [سبل الجران للشوکانی (۲/۲۶-۲۷)].

(۲۸۲) کهوا هه ر چه ندیک نهفسی خوی پیی خوش بیئت بیدات به بهلگه ی ئهو فرموده هیه ی خوای گه وره له سورتهی (البقرة: ۲۶۷) دا ده فرموی: ﴿ وَأَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ ﴾ واته: بیه خشن له پاکترینی ئو وهی دهستان ده که ویت له کاسبی کردنتاندا . وه له بهر ئو (أَنْسَانِهِ) که له و باره یه وه هاتون ، بپوانه ئو سه رچاوانه ی پیشووه له (پ ۲۸۱) ناماژه مان بوی کرد .

## زهکات دهبیت بهکی بدریت (الْمُسْتَحَقُونَ لِلزَّكَاةِ)

نهوانه‌ی که دروسته زهکاتیان پی بدریت ههشت جور که سن خوای گوره دیاریان دهکات <sup>(۳۸۲)</sup> : ههژار <sup>(۳۸۴)</sup> ، ودهست کورت <sup>(۳۸۵)</sup> ، وکریکارانی زهکات <sup>(۳۸۶)</sup> ،

(۳۸۲) له سورته‌ی (التوبة: ۶۰) دا که ده‌فهرمی: ﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴾ واته: زهکات ته‌نجا بۆ نه‌مانه‌یه : هه‌ژاران و که‌م ده‌ستان و کریکارانیکه که \_ بۆ کۆکردنه‌وه‌ی \_ کاری له سه‌ر ده‌که‌ن ، و دل‌راگیروان ، و بۆ نازاد کردنی به‌نده ، و دانه‌وه‌ی قه‌رزنی قه‌رزاران ، و بۆ پیگای خوای گوره ، و بۆ پی‌یواران ، نه‌مه‌نه‌ریکی خویبه ، وه خوای گوره زانا ودانایه .

(۳۸۴) نه‌و که‌سه‌یه که هیچی نیبه و ناتوانیت کار بکات ، (ابن عمر) (خوای لی پازی بیت) فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( لَا تَحِلُّ الصَّدَقَةُ لِعَنِي ، وَلَا لِذِي مِرَّةٍ سِوَى )) واته: زهکات بۆ که‌سێک حه‌لال نیبه ده‌وله‌مه‌ند بیت ، وه بۆ که‌سێکیش به‌هیز بیت و توانای کار کردنی هه‌بیت [رواه ابوداود (۱۶۲۴/رقم/۲) و الترمذی (۲/۸۱/۱۶۷) و غیره] و موحدیث صحیح ، برواهه‌ی (۸۷۷) و صحیح الجامع (۷۲۵۱).

(۳۸۵) نه‌و که‌سه‌یه که هه‌یه‌تی به‌لام به‌شی ناکات ، (أبو هريرة) (خوای لی پازی بیت) فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( لَيْسَ الْمَسْكِينُ بِهَذَا الطَّوَّافِ الَّذِي يَطُوفُ عَلَى النَّاسِ ، فَنَرِدُهُ اللَّقْمَةَ وَاللَّقْمَتَانِ ، وَالثَّمْرَةَ وَالثَّمْرَتَانِ . قَالُوا: فَمَا الْمَسْكِينُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: الَّذِي لَا يَجِدُ غَنَى يُغْنِيهِ ، وَلَا يُفْطِنُ لَهُ فَيَتَصَدَّقُ عَلَيْهِ ، وَلَا يَسْأَلُ النَّاسَ شَيْئًا )) واته: که‌م ده‌ست نه‌و که‌سه‌ نیبه که‌وا به‌سه‌ر خه‌لکیدا ده‌سوورپه‌ته‌وه ، له‌م لاوه‌ تیکه‌و دوو تیکه‌ی بۆ دیت وه له‌و لایشه‌وه خورما و دوو خورمای بۆ دیت . و تیان: نه‌ی (مِسْكِينٍ) کی‌یه‌ نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ؟ فه‌رموی: نه‌و که‌سه‌یه که‌وا نه‌وه‌نده‌ی نه‌بیت به‌شی بکات ، وه پییشی نازانیت تا زهکاتی پی بدریت ، وه داوای هه‌چیش له‌ خه‌لکی ناکات [رواه مسلم (۱۰۳۹/۷۱۹/۲) و هذا لفظه‌ و البخاری (۳/۲۴۱/۱۶۷۹) و غیره].

(۳۸۶) نه‌وانه‌ی دیاری کراون بۆ کۆ کردنه‌وه‌ی زهکات ، هه‌ر له‌و زهکاته‌ موچه‌یان بۆ دیاری ده‌کریت ، وه دروستیش نیبه نه‌و کریکارانه له‌ خزم و که‌س و کاری پیغه‌مبه‌ری خوا بن (ﷺ) نه‌وانه‌ی که زهکاتیان له‌ سه‌ر حه‌رامه ، له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ بْنِ

رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ) كه وا خوى و (قَضَلَ بْنِ الْعَبَّاسِ) (خوایان لی پازی بیت) پویشتن بؤ لای پیغمبری خوا (ﷺ) داوایان لی کرد بیانکاته کریکار له سر زهکات ، نهویش فرموی: (( **إِنَّ الصَّدَقَةَ لَا تَحِلُّ لِمُحَمَّدٍ وَلَا لِبَنَاتِهِ وَلَا لِأَسْرَائِهِ** )) واته: به راستی زهکات حلال نییه بؤ موحه ممد و کس و کاری موحه ممد ، چونکه نهوه چلکی خه لکیه [رواه مسلم (۱۰۷۲/۷۵۲/۲) و أبو داود (۲۹۶۹/۲۰۵/۸) مع العون].

وه نیمامی (نَوِي) له شهرحی ثم فرموده یه دا ده فرمی: واتای (چلکی خه لکی) نهو یه که واپا ک کردنه وهی مال و نهفسی خه لکیه ، وه ک خوی گوره ده فرمی: ﴿ **خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا** ﴾ واته: نهی پیغمبری خوا زهکاتیان لی وهریگره ، بؤ نهوهی لاشه و درونیانی پی باک بکاته وه . جا نهوه وه کو شورونی چلک و پیسی وایه [شرح النووي (۲۵۱/۷)].

(۲۸۷) هه ندیکیان پییان دهریت بؤ نهوهی موسولمان بن ، وه ک پیغمبری خوا (ﷺ) به (صَفْوَانُ بْنُ أُمِيَّةٍ) ده دا له دستکه وته کانی (حَنِينِ) که له و کاته دا هیشتا هر (مُشْرِكِ) بوو ، وه ک خوی ده لی: (( **... فَلَمْ يَزَلْ يُعْطِينِي حَتَّى صَارَ أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ ، بَعْدَ أَنْ كَانَ أَبْغَضَ النَّاسِ إِلَيَّ** )) واته: جا پیغمبری خوا (ﷺ) به رده وام - پارهی - پی دهم تا بووه خو شه ویسترن کس له لام ، که له پیشدا له هه موو کس زیاتر قینم لی بوو [رواه مسلم (۱۰۷۲/۷۵۲/۲) و أبو داود (۲۹۶۹/۲۰۸/۸) و غیرهما].

وه هه ندیکی تریان پییان دهریت بؤ نهوهی له سر موسولمان بوونه که ی جیگر بیت ، وه ک پیغمبری خوا (ﷺ) له پوزی (حَنِينِ) دا به کومه لیک له سر وک هوزه کانی عه ره بی دا ، وه ده یفرموو: (( **إِنِّي لَأَعْطِي الرَّجُلَ وَغَيْرَهُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ ، حَشِيَّةٌ أَنْ يَكْبَهُ اللَّهُ عَلَى وَجْهِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ** )) واته: من به پیای و پاره و مال دهم ، که سانی تر له خو شه ویسترن له لام ، له ترسی نهوه دا خوی گوره له سر سر نه یخاته ناو ناگری دوزه خوه [رواه البخاری (۲۷/۷۹/۱) و مسلم (۱۰/۱۲۲/۱) و غیرهما].

وه هه ندیکی تریشیان پییان دهریت بؤ نهوهی که سانی تریش وه کو نهوان موسولمان بین ، وه هه یشیانه بؤ نهوه پییان دهریت تا وه کو به رگری له سنووری ولاتی نیسلام بکن ، به لام لیره دا نهو پرسیاره دیته ریگامان ، نایه پاش وه فات کردنی پیغمبری خوا (ﷺ) هر زهکاتیان پی دهریت یان نه ؟

وکیلہ (۳۸۸)، وقہرزار (۳۸۹)

لہمدا زانایان جیاوازن (عمر وعامر وشعبی) و کومہ لیککی تریش لہ زانایان دہ فہرموون: پئیان نادریت ، چونکہ خوی گہورہ نیسلام و موسولمانانی دہ سہ لاتدار کردوہ و خہ لکی بق زہلیل کردون ... ، بہ لام کومہ لیککی تر لہ زانایان دہ فہرموون: پئیان دہ دریت ، چونکہ پیغہ مبری خوا (ﷺ) پاش رزگار کردنی مہ ککہ و شکاندنی (ہوازن) یش ہر پئیانی دہدا ، نہ میش جاری وا ہہیہ زہرورہ ، بویہ ہر پئیان دہ دریت .

(۳۸۸) کومہ لیک لہ زانایان دہ فہرموون : دہ دریت بہ و کویلانہی کہ خواوہ نہ کانیان نووسراویان بویان نووسیوہ ، کہ وا ٹہ گہر ٹہ وندہ پارہیان بق بیئن رزگاریان دہ کھن ، جا لہ مالی زہکات ٹہ وندہ میان پی دہ دریت ، ٹہم پای (حَسَنَ الْبَصْرِيِّ وَمُقَاتِلَ وَعُمَرَ بْنَ عَبْدِ الْعَزِيزِ وَسَعِيدُ بْنَ جُبَيْرٍ) و کہسانی تریشہ ، وہ پای (شَافِعِي وَلَيْثُ) یشہ ، بہ لام (إِبْنُ عَبَّاسٍ وَالْحَسَنُ) دہ فہرموون: دہ توانریت بہندہی پی بکرپیت و نازاد بکریٹ ، ٹہ میش پای (أَحْمَدُ وَمَالِكُ وَإِسْحَاقُ) یشہ .

(۳۸۹) چند جزئیکی ہہیہ ، ہہیانہ بق ٹہ وہی (مُشْكَلَةٌ) یہ کہ نیوان موسولماناندا گہورہ نہ بیٹہ وہ لہ بہر پارہ و مالیک ، ٹہم ٹہ پارہیہ دہ خاتہ سہر . ٹہ ستوی خوی و بویہ لہ سہری قہرزار دہ بیٹ ، جا لہ مالی زہکاتی پی دہ دریت تا وہ کو قہرزار یکانی دہداتہ وہ . وہ ہیشیانہ قہرزئیکی کہ وتوہ تہ سہر و توانای دانہ وہی نیبہ ، ٹہ گہر چی ہہ تا ٹہ و قہرزہ یشی بہ ہوی تاوانیکہ وہ تووش بویٹ ، بہ لام بہ مہر جیک لہ پی پہ شیمان بوویٹہ وہ ، ٹہ وہ لہ مالی زہکاتی پی دہ دریت تا قہرزہ کہی دہداتہ وہ و ہچی لہ سہر نامینیت ، لہ بہر فہرموودہ کہی (قَبِيصَةُ بِنُ مَخَارِقِ الْهَلَالِي) (خوی لہ رازی بیت) کہ وا فہرموی: قہرزاریہ کہ بہ سہرمددا کہوت بہ ہوی چاک کردنی نیوان دوو کومہ لہ موسولمانان ، جا ہاتم بق لای پیغہ مبری خوا (ﷺ) داوام لہ کرد یارمہ تیم بدات ، ٹہ ویش فہرموی: (( أَقِمِ حَتَّى تَأْتِيَنَا الصَّدَقَةُ فَنَأْمُرَ لَكَ بِهَا )) واتہ: بمیٹہ وہ تا زہکاتمان بق دیت ، جا فہرمانت بق دہ کہین . جا (قَبِيصَةُ) فہرموی: پاشان پیغہ مبری خوا (ﷺ) فہرموی: (( يَا قَبِيصَةُ ، إِنَّ الْمَسْأَلَةَ لَا تَحِلُّ إِلَّا لِأَحَدٍ ثَلَاثَةٍ : رَجُلٌ تَحْمَلُ حَمَالَه فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَهَا ثُمَّ يُمْسِكُ ، وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ جَائِحَةٌ اجْتَا حَتَّ مَالَهُ فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَ قَوْمًا مِنْ عَيْشٍ - أَوْ قَالَ: سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ - ، وَرَجُلٌ أَصَابَتْهُ فَاقَةٌ حَتَّى يَقُومَ ثَلَاثَةَ مِنْ نَوِي الْحَجَّاءِ مِنْ قَوْمِهِ ، لَقَدْ أَصَابَتْ فَلَانًا فَاقَةٌ ، فَحَلَّتْ لَهُ الْمَسْأَلَةُ حَتَّى يُصِيبَ قَوْمًا مِنْ عَيْشٍ - أَوْ قَالَ: سِدَادًا مِنْ عَيْشٍ - ، فَمَا سِوَاهُنَّ مِنَ الْمَسْأَلَةِ يَا قَبِيصَةُ

ولہ ریگای خوادا<sup>(۳۹۰)</sup>، و ریپوار<sup>(۳۹۱)</sup>، وہ مہرجیش نییہ بہ ہموو جوڑہکان بدریت ،

سُحْتًا يَأْكُلُهَا صَاحِبُهَا سُحْتًا)) واتہ: ئەى (قَبِيصَةَ) داوا(سوال) كردن حەلال نىيە تەنھا بۆ سئ كەس نەبیت: بۆ پياويك نىوان موسولمانانى چاك كرديتەوہ ، جا قەرزار بار بوويت ، ئەوہ حەلالە بۆى تا ئەوہى دەست دەكەوتتەوہ ، پاشان دەست دەگریتەوہ لە داوا كردن ، وە پياويك تووشى بەلايەك بوويت ، مالەكەى تيا چووويت ، جا بۆى حەلالە داواى بۆ بكات ، تا خۆى دەگریتەوہ و ژيانى پئى ھەلەسیتەوہ ، وە پياويك تووشى ھەژارى و پئويستىكى واھاتبیت ، كە سئ كەسى ژير لە ھۆزەكەى بلین: بە راستى فلان تووشى ھەژارىكى زۆر ھاووە ، ئەوہ حەلالە بۆى داوا بكات ، تا خۆى دەگریتەوہ و ژيانى پئى ھەلەسیتەوہ ، جا جگە لەمانە داوا(سوال) كردن ئەى (قَبِيصَةَ) ھەرامە و خواوہنەكەى بە ھەرام و پىخوات [رواھ مسلم (۲/۷۲۲/۱۰۴۴) و ابو داود (۲/رقم/۱۶۶۰) و غيرھا].

(۳۹۰) ئەمە جەنگاوەرانی ریگای خوا دەگریتەوہ ، ئەوانەى كە موچەى تايبەتيان نىيە لە لايەن دەولەتەوہ ، وە لە لای (أَحْمَدُ وَالْحَسَنُ وَإِسْحَاق) ھەججیش ھەر ریگای خوايە ، لە بەر فەرموودەكەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى پازى بیت) كەوا فەرموى: پئىغەمبەرى خوا (ﷺ) وىستى ھەج بكات ، جا ئافرەتیک بە پياوہكەى خۆى ووت: ھەجج پئى بکە لە گەل پئىغەمبەرى خوادا (ﷺ) . ئەویش ووتى: ھىچم نىيە ھەجج پئى بکەم لە سەرى ، خیزانەكەشى پئى ووت: لە سەر فلانە ووشرت ھەجج پئى بکە ، ووتى: ئەوہ گیردراوہ لە پئى خوا دا ، جا ھاوہ لای پئىغەمبەرى خوا (ﷺ) ووتى: خیزانەكەم (سَلَام) ت لى دەكات ، وە داواى لى كردووم لە گەل تۆدا ھەجج پئى بکەم ، ووتى: ھەجج پئى بکە لە گەل پئىغەمبەرى خوا دا (ﷺ) ، جا منیش ووتم: ھىچم نىيە ھەجج پئى بکەم لە سەرى ، ئەویش ووتى: لە سەر فلان ووشرت ھەجج پئى بکە ، منیش ووتم: ئەوہ گیر دراوہ لە پئى خوا دا . جا پئىغەمبەرى خوايش (ﷺ) پئى فەرموو: (( أَمَا إِنَّكَ لَوْ أَحْجَجْتَهَا عَلَيْهِ كَانَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ )) واتە: ئەگەر تۆ ھەجج پئى بکەى لە سەرى ، ئەویش لە پئى خواى گەورەيە [رواھ ابو داود (۲/رقم/۱۹۹۰) و غيرە ھو حدیث حسن صحیح ، بووانە صحیح ابى داود (۱۷۵۳)].

(۳۹۱) ئەو (مُسَافِر) ھەيەكە لە ولاتیكى نامۆ(غَرِيب)یى دایە ، وە ھىچیشى پئى نىيە یارمەتى بدات لە سەر گەرانەوہى بۆ ولاتەكەى خۆى ، جا لە مالى زەكات ئەوہندەى پئى دەدریت كەوا بەشى بكات تا دەگریتەوہ بۆ ولاتى خۆى ، با لە شوینى خۆشیدا دەولەتەندبیت .

با ہموویشیان لهو کاتہدا مہبن<sup>(۳۹۲)</sup> .

## زہکاتی سہر فترہ (زکاة الفطر)

زہکاتی دانی سہر فترہ پیویست (واجب) ہ ، له سہر ہموو موسولمانیکی

دہسترو<sup>(۳۹۳)</sup> ،

(۳۹۲) له راستیدا خوی گورہ کاتیک ئو ہشت جوڑہ پیکھوہ باس دہکات له نایہتہ کہدا ئوہ بۆ ئوہ نییہ کہ پیویستہ بہ سہر ہمویاندا دابہش بکریت ، بہ لکو بۆ دیاری کردنی ئوہ جوڑہ کہ سانہیہ کہ شایہنی ئوہن زہکاتیان پی بدریت ، بۆیہ ئوہ گہر کہ سیک زہکاتی کہوتہ سہر و بینی ہموو جوڑہ کان مہن ، بہ لام جوڑیکیان زیاتر پیویستی پییہتی دہتوانیت بیدات بہوہیان کہ زۆرتہر پیویستی پییہتی ، چونکہ ہیچ بہ لگہیہک نہاتووہ له سہر ئوہی کہوا دہبیت بہ سہر ہر ہموو جوڑہ کاندا دابہش بکریت ، بۆ زیاترتی گیشتن لہ م مہسہلہیہ بپوانہ [الروضۃ الندیہ شرح الدرر البھیة/ لصدیق حسن خان] کہ بہ جوانی ئوہمہ پوون دہکاتوہ .

(۳۹۳) له بہر فہرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی پازی بیت) کہوا فہرموی: (( فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ طَهْرَةً لِلصَّائِمِ مِنَ اللُّغْوِ وَالرَّفَثِ ، وَطَعْمَةً لِلْمَسَاكِينِ فَمَنْ آدَاهَا قَبْلَ الصَّلَاةِ فَهِيَ زَكَاةٌ مَقْبُولَةٌ ، وَمَنْ آدَاهَا بَعْدَ الصَّلَاةِ فَهِيَ صَدَقَةٌ مِنَ الصَّدَقَاتِ )) واتہ: پیغہمبہری خوا (ﷺ) زہکاتی سہر فترہی فہرز کرد پاککردنہوہیہک بیت بۆ پۆژدہوان له قسہی ہیچو پووج وخرابو خواردنیکیش بیت بۆ کہم دہستان ، جا ہر کہ سیک پییہی نوژیی جہژنی رہمہزان بیدات ئوہ زہکاتیکی وەرگیراوہ ، وہ ہر کہ سیکیش پاش نوژیی بیدات ئوہ بہخشینیکہ له بہخشینہکان - واتہ بہ زہکات نارمیریٹ - [رواہ ابو داؤد (۲/رقم/۱۶۰۹) وابن ماجہ (۱/۵۸۵/۱۸۲۷) وغیرما وهو حدیث حسن ، بپوانہ الإرواء (۸۴۳) وصحیح ابی داؤد (۱۴۲۷) وصحیح ابن ماجہ (۱۴۸۰)].

لہم فہرمودہوہ بۆمان دہردہ کہویت کہوا سہر فترہ خواردنیکیہ بۆ دہست کورتان (المساکین) ، کہ ہندیک خواردنیان مہیہ بہ لام بہشیان ناکات ، کہوا بوو ئیتر چون لہ سہر کہ سیک فہرزہ کہ شتیک لہ خواردنی شوو و پۆژیک زیاتری مہ بیت ، کہ گۆمانی تیدا نییہ ئوہ ہژار (فقیر) ہ ، کہ حالی لہ کہم دہست خراپترہ ، بۆیہ ئوہی پاست بیت لہم مہسہلہیہدا ئوہیہ کہ زہکاتی سہر فترہ لہ سہر ئوانہ پیویست (واجب) ہ کہ دہستیان دہروات ، بۆ ئوہی بیدہن بہوانہی دہستیان ناروات ، تا وکو بتوانن لہ پۆژی جہژندا

که‌وا له جیاتی خوئی و نه‌و که‌سانه‌ی به‌ خویوان دهکات له موسولمانان بیدات<sup>(۳۹۴)</sup>، بۆ هه‌ر که‌سیک نیو(صاع) گه‌نم یان(صاع)یک جو یان خورما یان میوژ یان هه‌ر شتییک جئی نه‌و خواردنانه بگریته‌وه<sup>(۳۹۵)</sup>،

هه‌موو پیکه‌وه ژیانیکی خویش به‌ سه‌ر به‌رن ، نه‌ک هه‌ژاران خواردنه‌کانیان به‌ یه‌کتی بدنه‌ن یان (حل شرعی) بکه‌ن که له راستیدا نه‌وه فیکه‌ نا شه‌ریه‌ ، وه ئایینی پیروزی ئیسلام لی به‌ریه‌ !!

(۳۹۴) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رموی: (( فَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَلَى الْعَبْدِ وَالْحُرِّ ، وَالذَّكْرِ وَالْأُنْثَى ، وَالصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ، وَأَمَرَ بِهَا أَنْ تُؤَدَّى قَبْلَ خُرُوجِ النَّاسِ إِلَى الصَّلَاةِ )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) زه‌کاتی سه‌رفته‌ی فه‌رز کرد (صاع)یک له خورما یان (صاع)یک له جو له سه‌ر هه‌موو به‌نده و ئازادیک وه نیر و مییه‌ک وه منال و گه‌وره‌یه‌ک له موسولمانان ، وه فه‌رمانی پی کرد که‌وا له پییش ده‌رچوون بۆ نویژی جه‌ژنی په‌مه‌ژان \_ بدریت [رواه البخاری (۱۰۰۲/۳۶۷/۲) ومسلم (۹۸۶/۶۷۹/۲) وغیرهما].

وه له فه‌رموده‌یه‌کی تردا (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) فه‌رموی: (( أَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِصَدَقَةِ الْفِطْرِ عَنِ الصَّغِيرِ وَالْكَبِيرِ وَالْحُرِّ وَالْعَبْدِ مِمَّنْ تَمَوْثُونَ )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی به‌ زه‌کاتی سه‌رفته‌ی کرد بۆ هه‌موو منال و گه‌وره‌یه‌ک و ئازادو به‌نده‌یه‌ک له‌وانه‌ی به‌ خویوان ده‌که‌ن [رواه الدارقطني (۱۲/۴۷۱/۲) والبيهقي (۱۶۱/۴) وهو حديث صحيح بيوانه الإرواء رقم (۸۳۵)].

(۳۹۵) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (تُعَلْبَةُ بْنُ صَعِيرٍ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( أَدُّوا صَاعًا مِنْ بُرٍّ أَوْ قَمْحٍ بَيْنَ اثْنَيْنِ أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ عَنْ كُلِّ حُرٍّ وَعَبْدٍ وَصَغِيرٍ وَكَبِيرٍ )) واته: (صاع)یک گه‌نم بۆ دوو که‌س بدنه‌ن ، یان (صاع)یک له خورما یان (صاع)یک له جو بۆ هه‌موو ئازادو به‌نده‌یه‌ک و بچووک و گه‌وره‌یه‌ک [أخرجه أحمد (۴۳۲/۵) ورجالهم ثقات وله شاهد آخر عند الدارقطني (۱۵۱/۲) عن جابر بسند صحيح ، بيوانه صفة صوم النبي ﷺ) في رمضان لسليم الهلالي وعلي حسن (۱۰۵)].

وه فه‌رموده‌که‌ی (عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ) (خوایان لی رازی بیئت) که‌وا فه‌رموی: (( أَنْ أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ كَانَتْ تَخْرُجُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَنْ أَهْلِهَا - الْحُرِّ مِنْهُمْ وَالْمَمْلُوكِ - مُدَّيْنٍ مِنَ الْحِنْطَةِ أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ ، بِالْمُدِّ أَوْ بِالصَّاعِ الَّذِي يَقْتَاتُونَ بِهِ )) واته: (أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ) (خوایان لی رازی بیئت) له کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)



زکاتی سه‌فتره‌ای دهر ده‌کرد له جیاتی که سو و کاری - نازادو به‌نده‌یان - دوو گویل (نیو صاع) له گه‌نم یان (صاع) ټک له خورما به گویل یان بهو (صاع) ی که پی‌وانه‌یان پی ده‌کرد [أخرج الطحاوی (٤٣/٢) وهذا لفظه وإبن شعبة وأحمد وسنده صحيح على شرط الشيخين بروانه تمام المنة للألبانی (ل: ٢٨٧)].

وه بؤ چوونی (إِبْنُ تَيْمِيَّةٍ) له [الأختيارات (ل: ٦٠)] يش هر نه‌وه‌یه که به گه‌نم نیو (صاع) ه ، وه پای (إِبْنُ الْقَيْمِ) قوتابیشیتی وه حه‌نه‌فیکان و (سُفْيَان) و (إِبْنُ مُبَارِك) وخه‌لکی (كُوفَةَ) يش نه‌و پایه‌یان ه‌یه که له گه‌نمدا نیو (صاع) ه ، وه له‌وانی تردا (صاع) ټکه .

وه فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) (خوای لی پازی بیت) که‌وا فه‌رمووی: (( كُنَّا نُخْرِجُ زَكَاةَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ أَوْ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ تَمْرٍ أَوْ صَاعًا مِنْ أَقِطٍ أَوْ صَاعًا مِنْ زَبْنِبٍ )) واته: نئمه زه‌کاتی سه‌فتره‌مان دهرده‌کرد - له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) - (صاع) ټک له خواردن ، یان (صاع) ټک له جو ، یان (صاع) ټک له خورما ، یان (صاع) ټک له که‌شک ، یان (صاع) ټک له میوژ [رواه البخاری (١٥٠٦/٣٧١/٣) ومسلم (٩٨٥/٦٧٨/٣) وغيره]. جا که ده‌لئ له (طعام) (صاع) ټکمان دهرده‌کرد ، (خَطَّابِي) ده‌فه‌رمئ: مه‌به‌ست له (طعام) لی‌ره‌دا گه‌نم ، به‌لام (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) وه‌لامی ده‌داته‌وه به‌وه‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) (خوای لی پازی بیت) له پی‌شدا به‌گشتی باسی (طعام) ده‌کا ، پاشان (تَقْسِيرِي) (طعام) ه‌که ده‌کات ، پاشان (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) ده‌هینیتته‌وه که له لای (الْبَخَارِي) به‌م (لَفْظ) ه‌هاتوه: (( كُنَّا نُخْرِجُ فِي عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ الْفِطْرِ صَاعًا مِنْ طَعَامٍ - قَالَ أَبُو سَعِيدٍ - وَكَانَ طَعَامُنَا الشَّعِيرُ وَالزَّبْنِبُ وَالْأَقِطُ وَالْتَمْرُ )) واته: له سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ری خوا دا (ﷺ) نئمه زه‌کاتی سه‌فتره‌مان دهرده‌کرد (صاع) ټک خواردن \_ أَبُو سَعِيدٍ فه‌رمووی: \_ وه خواردنسی نئمه له‌وکاته‌دا جو و میوژ و که‌شک و خورما بوو . پاشان (الْحَافِظُ بْنُ حَجْرٍ) بؤ فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) چه‌ند ریگا و (لَفْظ) ټکی تر ده‌هینیتته‌وه پاشان ده‌فه‌رمئ: نهم ریگایانه هه‌موو به‌لگه‌ن که مه‌به‌ست به (طعام) له فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) دا گه‌نم نیبه ، جا له‌وانه‌یه مه‌به‌ست گه‌نم شامی (زورات) بیت ، چونکه نه‌وه زیاتر ناسراوه لای خه‌لکی حیجازی نیستا ، وه زیاتر نه‌وه (قوت) یانه [ابروان تمام المنة (ل ٢٨٦)].

وه بؤ زانینی نه‌ندانه‌ی (صاع) ، بروانه (پ ٣٦١) .

پیش نوێژی جەژنی پەمەزان<sup>(٣٩٦)</sup>، بیدات بە هەژار و دەست کورتی  
 موسلمانان<sup>(٣٩٧)</sup>، وە دروستە یەک دوو پۆژیک پیشی پۆژی جەژنیش بدریت<sup>(٣٩٨)</sup>،  
 بەلام دروست نییە دوا بخریت بۆ دواى نوێژی جەژن<sup>(٣٩٩)</sup>.

(٣٩٦) لە بەرفەرموودەکەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى پازى بیئت) بپوانە (پ ٣٩٣) و  
 پ ٣٩٤).

(٣٩٧) لە بەرفەرموودەکەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى پازى بیئت) بپوانە (پ ٣٩٣).  
 (٣٩٨) لە بەرفەرموودەکەى (نَافِعٍ) (پەحمەتى خوای لى بیئت) کەوا (إِبْنُ عُمَرَ)  
 (خوایان لى پازى بیئت) دەیدا بەوانەى وەریان دەگرت ، وە پیش پۆژی جەژنی پەمەزان بە  
 پۆژی یان دوو پۆژ دەیان دا [رواه البخارى (١٥١١/٣٧٥/٣)].

(٣٩٩) لە بەرفەرموودەکەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى پازى بیئت) بپوانە (٣٩٣).

## بهشی پینچ یهك (بَابُ الْخُمْسِ)

پینچ یهك (—) پیویست (وَأَجِب) ده بییت له دهست کهوتی جهنگ (الغَنِيْمَه) دا<sup>(۴۰۰)</sup>، وه له گهنجینهی شاراوه (الرُّكَّان) دا<sup>(۴۰۱)</sup>.

(۴۰۰) له بهر فرموده ی خوی گه وره له سوره تی (الأنفال: ۴۱) دا که ده فرمی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ...﴾ واته: نهی موسولمانان بزنان که وانه وهی دهستان ده که ویت - له جهنگ دا - نه وه پینچ یهکی (—) بق خوی به و بق پیغه مبهری خوی به و بق خزمان وه تیوان وکهم دهستانه...

(۴۰۱) (رگان): نه و پاره و ماله شاراوه ی کاتی نه قامیه که نیستا خاوه نی نییه ، نه گهر بد و زرتیه وه پینچ یهکی (—) تیدا پیویست (وَأَجِب) ده بییت به بی دانانی پاده (نصاب) ی زهکات یان تپه پر بوونی سال (حَوْل) به سریدا ، به لکو هر به دوزینه وهی پینچ یهك (—) هکه پیویست ده بییت له سهری ، له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوی لی بازی بییت) که و پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( ... وَفِي الرُّكَّانِ الْخُمْسِ )) واته: ... وه له دوزینه وهی مالی شاراوه دا پینچ یهك (—) هیه [رواه البخاری (۳/۱۴۹۹/۳۶۴) و مسلم (۳/۱۲۳۴/۱۷۱۰) و ابن ماجه (۲/۸۳۹/۲۵۰۹) والنسائی وغیرهم].

### قیبیتی:

وه چو نیستی دابهش کردنیشی ده که ویتته دهست پیشه و (امام) که و به پیی بهرزه وهندی (مصلحة) ی موسولمانان دابهشی دهکات .

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) نه وه بهشی زهکات و پینچ یه کیش کوتایی پی هات

و نیستا دهست به بهشی رۆزوو دهکین .

## بہشی پوژوو (الصوم)

### پوژوو گرتنی مانگی رہمہزان (صیام شہرِ رمضان)

پوژووی مانگی رہمہزان<sup>(۴۰۲)</sup> گرتنی پیویست (واجب) ہ لہ سہر ہہموو موسولمانیکی ژیری ، پی گہیشتووی<sup>(۴۰۳)</sup> ، لہش ساغ کہ توانای پوژوو گرتنی ہہبیٹ و لہ سہفردا نہبیٹ<sup>(۴۰۴)</sup> ، بہ بینینی مانگی رہمہزان لہ لایہن

(۴۰۲) پوژووی مانگی رہمہزان پایہیکہی گرنکہ لہ پایہکانی ئیسلام وفہرنتکہ لہ فہرزہکانی ، خوی گہورہ لہ سورہتی (البقرہ: ۱۸۳-۱۸۵) دا دہفہرمی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ... شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ..﴾ واتہ: ئی ئوانہی کہ باوہ پتان ہیناوہ پوژووتان لہ سہر نووسراوہ (فہرز کراوہ) ہر وک چوئن لہ سہر ئوانہی پیئش ئیوہ نووسرا بوو ، بو ئوہوی خوتان پبارینن ... ئو مانگی رہمہزانہی کہوا قورئانی تیدا دابہزیہ ری پیشاندہرئک بیٹ بو خہلکی ...

وہ فہرموودہکہی (ابن عمیر) (خوایان لی رازی بیٹ) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرمووی: (( بِنِي الْإِسْلَامِ عَلَى خُمْسٍ : ... وَصَوْمُ رَمَضَانَ )) واتہ: ئیسلام لہ سہر پیئچ پایہ دامہزراوہ ... وہ پوژووی - مانگی - رہمہزان . بپوانہ (پ ۱۰۰)

وہ ئوممہتی ئیسلام ہہموو یہکرا (مجمع)ن لہ سہر پیویست (واجب) بوونی پوژووی مانگی رہمہزان ، وہ لہ سہر ئوہیشی کہوا یہکیکہ لہ پایہکانی ئیسلام ... وہ ہر کہ سیک نکول (نکار)ی بکات بی باوہر دہبیٹ و لہ ئیسلام ہلہدہگہر پتہوہ ...

(۴۰۳) لہ بہر فہرموودہکہی (علی) (خوای لی رازی بیٹ) بپوانہ (پ ۱۰۱) .

(۴۰۴) لہ بہر فہرموودہکہی خوی گہورہ لہ سورہتی (البقرہ: ۱۸۲) دا کہ دہفہرمی: ﴿فَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ واتہ: جا ئہگہر کہ سیکتان نہخوش بوویان لہ سہفردا بوو ، ئوہ چہند پوژوویکی تر بگریٹ .

بہلام ئہگہر نہخوش و (مُتَسَاوِرٍ) بیگرن ئوہ لہ سہریان دہکہویت .

موسولمانیکی راستگۆی دادپہرہرہوہ ، یان بہ تہواو بوونی سی (۳۰) پوڑہی مانگی (شعبان) ئەگەر کەس مانگی نەدی یان ئاسمان ھەوری بوو ، وە بەردەوام دەبیت لە سەر پوڑوو گرتن تا بینینی مانگی (شوال) ، یان تەواو کردنی سی (۳۰) پوڑہی پەمەزان ئەگەر مانگ نەبینرا یان ئاسمان ھەور بوو<sup>(۴۰۰)</sup> ، وە ئەگەر لە ولاتیک لە ولاتانی ئیسلامدا مانگ بینرا ، ئەوہ پوڑوو گرتن لە سەر وولاتانی تریش پیویست (واجب) دەبیت<sup>(۴۰۶)</sup> ، وە ئەو بینینە (ثابت) دەبیت بە شایەتی دانی دوو کەسی موسولمانی دادپەرہەر<sup>(۴۰۷)</sup> ، یان بە شایەتی دانی کەسیک جی متمانە (ثقة) بیت<sup>(۴۰۸)</sup> .

(۴۰۵) لە بەر فەرموودەکە (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: (( صَوْمُوا لِرُؤْيَيْتِهِ وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيَيْتِهِ ، فَإِنْ عُمِّيَ عَلَيْكُمُ الشَّهْرُ فَعُدُّوا ثَلَاثِينَ )) واتە: پوڑوو بگرن بە بینینی - مانگی پەمەزان - وە واز بینن لە پوڑوو گرتن بە بینینی - مانگی شەوال - جا ئەگەر ھەر بەر مانگی لی گرتن ، ئەوہ سی (۳۰) پوڑ بژمێرن [رواہ البخاری (۱۱۹/۴) و مسلم (۱۰۸۱/۲۶۲/۲) و هذا لفظه].

(۴۰۶) لە بەر فەرموودەکە (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ الْخَطَّابِ) لە ھاوہ لانی پیغەمبەری خوا (ﷺ) کەوا پیغەمبەری خوا فەرمووی: (( .. فَإِنْ شَهِدَ شَاهِدَانِ مُسْلِمَانِ فَصَوْمُوا وَأَفْطِرُوا )) واتە: .. جا ئەگەر دوو شایەتیان دا - کە مانگیان بینن - ئەوہ پوڑوو بگرن - ئەگەر مانگی پەمەزانیان بینن - ، وە وازیش لە پوڑوو گرتن بینن - ئەگەر مانگی شەوالیان بینن - [رواہ أحمد (۵۰/۲۶۵/۹) والنسائی (۱۳۲/۴) و هو حدیث صحیح ، بپروانہ الإرواء (۹۰۲) صحیح الجامع (۳۸۱۱)].

وہ بۆ دلتیا بوون لە راستی ئەم راپە کە پا و بۆچونی جە ماوہری زانیانە (جُمُورُ الْعُلَمَاءِ) [بپروانہ تمام المنة (ج: ۳۹۸)].

(۴۰۷) لە بەر فەرموودەکە پییشوو بپروانە (پ: ۴۰۶) .

وہ فەرموودە ہی تریش ھەبە کە ھەر ئەو واتایە دەدات .

(۴۰۸) لە بەر فەرموودەکە (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیت) کەوا فەرمووی: (( تَرَأَى النَّاسُ الْهَيْلَالَ ، فَأَخْبَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) أَنِّي رَأَيْتُهُ ، فَصَامَ وَأَمَرَ النَّاسَ

## ئه‌وانه‌ی پۆژوو یان له‌ سه‌ر پێویست نییه (الَّذِينَ لَا تَجِبُ عَلَيْهِمُ الصَّوْمُ)

نه‌خۆش و (مُسَافِرٍ) ، که‌وا ده‌توانن بیگرن و ده‌یشتوانن نه‌یگرن<sup>(٤٠٩)</sup> ، جا نه‌گه‌ر زیانیان ئی نه‌دات و نا‌په‌حه‌تیان نه‌کات باشتروایه‌ بیگرن ، به‌لام نه‌گه‌ر نا‌په‌حه‌تی ده‌کردن وزیانی ئی ده‌دان ، ئه‌وه‌ باشتروایه‌ نه‌یگرن<sup>(٤١٠)</sup> ، پاشان به‌ قه‌زا ده‌یگه‌ر نه‌وه<sup>(٤١١)</sup> ، وه‌ هه‌روه‌ها که‌سه‌یک ئه‌گه‌ر توانای گرتنی نه‌بیته‌ له‌ به‌ر پیری بیته‌ یان له‌ به‌ر نه‌خۆشیه‌که‌ که‌ هیوای چاک بوونه‌وه‌ی نه‌بیته‌ ، ئه‌وه‌ نایگه‌رته‌ و له‌ جیاتیی

بِصِيَامِهِ)) واته‌: خه‌لکی ته‌ماشایان ده‌کرد مانگ - ی په‌مه‌زان - بیه‌نن ، منیشه‌ به‌ پێغه‌مبه‌ری خوام (ﷺ) ووت: من بیه‌نومه‌ ، جا پۆژووی گرت و فه‌رمانیشه‌ی به‌ خه‌لکی کرد پۆژوو بگرن [رواه ابو داود (٢٢٢٥/٤٦٨/٦) وه‌و حدیث صحیح ، بیوانه‌ الإرواء (٩٠٨)].  
(٤٠٩) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره‌ ﴿ فَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ ، بیوانه‌ (پ ٤٠٤).

(٤١٠) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ) (خوای ئی رازی بیته‌) که‌وا فه‌رمووی: (( كُنَّا نَعْرُوزُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) فِي رَمَضَانَ ، فَمِنَّا الصَّائِمُ وَمِنَّا الْمَفْطَرُ ، فَلَا يَجِدُ الصَّائِمُ عَلَى الْمَفْطَرِ وَلَا الْمَفْطَرُ عَلَى الصَّائِمِ ، يَرَوْنَ أَنَّ مِنْ وَجَدَ قُوَّةَ فَصَامَ فَإِنَّ ذَلِكَ حَسَنٌ ، وَيَرَوْنَ أَنَّ مَنْ وَجَدَ ضَعْفًا فَأَفْطَرَ فَإِنَّ ذَلِكَ حَسَنٌ )) واته‌: له‌ گه‌ل پێغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) غه‌زایان ده‌کرد له‌ په‌مه‌زاندای ، جا لیتمان هه‌بوو به‌ پۆژوو ده‌بوو ، وه‌ لیتمان هه‌بوو به‌ پۆژوو نه‌ده‌بوو ، جا ئه‌وانه‌ی به‌ پۆژوو ده‌بوون هه‌یچیان نه‌بوو به‌رانبه‌ر به‌وانه‌ی به‌ پۆژوو نه‌ده‌بوون ، وه‌ ئه‌وانه‌یشه‌ی به‌ پۆژوو نه‌ده‌بوون هه‌یچیان نه‌بوو به‌رانبه‌ر به‌وانه‌ی به‌ پۆژوو ده‌بوون ، وایان ده‌بیه‌نی هه‌ر که‌سه‌یک به‌ هه‌یزه‌یته‌ و توانای هه‌ بیته‌ پۆژوو بگه‌رته‌ چاک وایه‌ پۆژوو بگه‌رته‌ ، وه‌ هه‌ر که‌سه‌یکیش لاواز بوو و توانای پۆژوو گرتنی نه‌بوو ئه‌وه‌ چاک وایه‌ نه‌یگه‌رته‌ [رواه مسلم (٧٨٧/٢) و الترمذی (٧٠٨/١٠٨/٢)].

(٤١١) له‌ به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره‌: ﴿ ... فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ﴾ بیوانه‌ (پ ٤٠٤)

ہم مو پوڑیک خواردنی کہم دەستیک دەدات<sup>(۴۱۲)</sup>، وہ ئافرہتی دووگیان (حاملہ) و ئافرہتی شیر دەریش ئەگەر ترسان لە خویمان یان لە مندالەکانیان ئەوہ پوڑوو ناگرن، وہ لە جیاتی ہەر پوڑیکدا خواردنی کہم دەستیک دەدەن وہ قەزایشیان لە سەر نییە<sup>(۴۱۳)</sup>،

(۴۱۲) لە بەر فرمودەى خۆى گەرە که لە سورەتى (البقرة: ۱۸۴) دا که دەفرمى: ﴿... وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ...﴾ واتە: ... وہ لە سەر ئەوانەى که توانای - پوڑوو - گرتنیان نییە - لە جیاتی ئەوہ - خواردنی کہم دەستیک بەدەن ... (عطاء) (پەحمەتى خۆى لى بىت) دەفرمى: لە (إِبْنُ عَبَّاسٍ) م بیست ئەم ئایەتى دەخویندەوہ، جا فرموى: ئەم ئایەتە (تَسْخ) نەبوەتەوہ، ئەمە بۆ ئەو پیرەمێرد و پیرەژنەىە که ناتوانن پوڑوو بگرن، جا لە جیاتی هەموو پوڑیک خواردنی کہم دەستیک دەدەن [رواه البخارى (۱۷۹/۸/۴۰۰)].

(۴۱۳) لە بەر فرمودەى (أَنَسُ بْنُ مَالِكِ الْكُفَيْبِيِّ) (خۆى لى رازى بىت) کەوا پیتفەمبەرى خوا (ﷺ) فرموى: (( إِنْ اللَّهُ وَضَعَ عَنِ الْمَسَافِرِ شَطْرَ الصَّلَاةِ ، وَعَنِ الْحَامِلِ أَوْ الْمَرْضِعِ الصَّوْمَ )) واتە: بە راستى خۆى گەرە لە سەر (مُساڤر) پوڑوو و نیوہى نوێژى لاداوہ، وہ لە سەر دوو گیان (حامله) و شیردەریش پوڑووی هەلگرتوہ [رواه أبو داود (۲۴۰۸) والنسائي (۱۸۰/۴) وابن ماجه (۱/رقم/۱۶۶۷) وغيرهم وهو حديث حسن صحيح ، برواه المشكاة (۲۰۲۵) وصحيح أبى داود (۲۰۸۲) وصحيح الترمذى (۵۷۵) وصحيح ابن ماجه (۱۲۵۲)].

جا ئەگەر کەسێک بلیت لایردنی پوڑوو لە سەر ئافرہتی دوو گیان و ئافرہتی شیردەر وەکو (مُساڤر) ، چۆن لە سەر ئەو قەزا پتویستە لە سەر ئەوانیش پتویستە ، ئیمەیش دەلیین : ئەم پایە جى خۆى نییە ، چونکە قورئان کاتیک کە پوڑووی لە سەر (مُساڤر) لادا پوونى کردوہتەوہ کە دەبیت بە قەزا بیداتەوہ ، وەک دەفرمى: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ ، هەر وەها کاتیک لایداوہ لە سەر ئەوانەیشى کە ناتوانن بیگرن ، پوونى کردوہتەوہ کە دەبیت خواردن لە جیاتیدا بدريت ، ئەک بە قەزا بیدەنەوہ ، وەک دەفرمى: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ﴾ ، وە دوو گیان و شیردەریش دەکەونە بەر ئەمەى دوو میان ، وەک (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى رازى بىت) لە بارەى ئایەتى ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ...﴾ دەفرمى: (( كَأَنْتَ رُحْصَةٌ لِلشَّيْخِ الْكَبِيرِ وَالْمَرْأَةِ الْكَبِيرَةِ وَهَمَّا يُطِيقَانِ الصِّيَامَ أَنْ يُفْطِرَا وَيُطْعَمَا مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا

وه ئافرهت ئه‌گه‌ر له‌ چه‌یزدا بوو یان له‌ زه‌یسانیدا بوو نایبیت پۆژوو بگریت<sup>(٤١٤)</sup>، به‌لام قه‌زای له‌ سه‌ره<sup>(٤١٥)</sup>، وه‌ خواردن دانه‌که‌یش ئه‌وه‌یه‌ له‌ جیاتی هه‌ر پۆژیک ژه‌میك یه‌ك که‌م ده‌ست (مسکین) تیر بکات<sup>(٤١٦)</sup>.

وَالْحُبْلَى وَالْمُرْضِعُ إِذَا خَافَتَا (( واته: ئه‌مه‌ پوخسه‌تیک بوو بۆ پیره‌مێرد و پیره‌ژن که‌ ناتوانن پۆژوو بگرن که‌ وارپۆژوو نه‌گرن، وه‌ له‌ جیاتی هه‌موو پۆژیکدا خواردنی که‌م ده‌ستتیک بده‌ن، وه‌ دوو گیان و شیرده‌ریش ئه‌گه‌ر ترسان پۆژوو نه‌گرن و خواردن بده‌ن [رواه ابوداود (٢/٢٣١٨) و البیهقی (٤/٢٢٠) و ابن جارود (٢٨١) و غیره‌م و سنده‌ صحیح، بیروانه‌ (صفة صوم النبی ﷺ)) لسلم بن عبد الهلال و علی بن حسن (٨٠٠) الطبعة الثانية].

وه (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (أُمُّ وُلْدٍ) یکی خۆی بیینی دوو گیان (حامله‌) بوو، جا پیتی فه‌رموو: (( أَنْتِ مِنَ الَّذِينَ لَا يُطِيقُونَ ، عَلَيْكَ الْجَزَاءُ وَلَيْسَ عَلَيْكَ الْقَضَاءُ )) واته: تو له‌وانه‌ی که‌ توانای گرتنیان نییه‌، جا (فدیته‌)ت له‌ سه‌ره‌، و قه‌زات له‌ سه‌ر نییه‌ [رواه الدارقطنی (١/٢٠٧) و صحیح إسناده بیروانه‌ صفة صوم النبی (٨٥)].

وه هه‌روه‌ها (نافع) ده‌فه‌رمی: پرسیاریان له‌ (إِبْنُ عُمَرَ) کرد (خوایان لی رازی بییت) له‌ باره‌ی ئافره‌تی دوو گیانه‌وه‌ ئه‌گه‌ر له‌ مناله‌که‌ی ترسا، ئه‌ویش فه‌رموو: (( تَفْطِرُ وَتَطْعَمُ مَكَانَ كُلِّ يَوْمٍ مَسْكِينًا مَدًّا مِنْ حِنْطَةٍ )) واته: پۆژوو ناگریت و له‌ جیاتی هه‌ر پۆژیک گویلیک خواردنی گه‌نم به‌ که‌م ده‌ستتیک ده‌دات [رواه مالك و البیهقی فی سننه (٤/٢٢٠) من طریق الشافعی و سنده‌ صحیح، بیروانه‌ صفة الصوم النبی ﷺ (ل: ٨٥)].

(٤١٤) له‌ به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِي) (خوای لی رازی بییت) بیروانه‌ (پ ٩٤).  
(٤١٥) له‌ به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عائشة) (خوای لی رازی بییت) بیروانه‌ (پ ٩٧).  
(٤١٦) له‌ به‌ر (أَنَسُ هَكَيْ) (أَنَسُ بْنُ مَالِك) (خوای لی رازی بییت) (( أَنَّهُ ضَعَفَ عَنِ الصَّوْمِ عَامًا فَصَنَعَ جِفْنَةَ ثَرِيدٍ وَدَعَا ثَلَاثِينَ مَسْكِينًا فَأَشْبَعَهُمْ )) واته: سالتیک لاواز بوو نه‌یتوانی پۆژوو بگریت جا یه‌ك (صاع) نانه‌ولاری کرد و بانگی سی (٢٠) که‌م ده‌ستی کرد و تیری کردن [رواه الدارقطنی (٢/١٦٠) و هو اثر صحیح الإسناد، بیروانه‌ الإرواء (٤/٢١)].



## پایەکانی رۆژوو (أَرْكَانُ الصَّوْمِ)

نیەت<sup>(٤١٧)</sup> ، و خۆ گرتنەوێه له هەموو ئەو شتانه که رۆژوو دەشکینیت ، هەر له دەرکهوتنی (فَجْر)هوه تا خۆر ئاوا بوون<sup>(٤١٨)</sup> .

## ئەوانەى رۆژوو بەتائ دەکەنەوێه (مُبْتَلاتُ الصَّوْمِ)

خواردن و خواردنەوێه<sup>(٤١٩)</sup> و جیماع کردن<sup>(٤٢٠)</sup> بە قەستەوێه ،

(٤١٧) له بەر فەرموودەکەى (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای لی رازی بیئت) ، بپوانە (پ ٣١) .  
 (٤١٨) له بەر فەرموودەکەى خوای گەورە له سورەتى : (البقرة: ١٨٧)دا که دەفەرەمێ: ﴿... فَالآنَ بَاشِرُوهُمْ وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ، وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ، ثُمَّ أَتَمُوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ ﴾ . واتە: جا ئیستا - دەتوانن - بچنە لایانەوێه وە ئەوێهى خوای گەورە بۆى نووسیون - بۆى حەلال کردن - داواى بکەن ، وە بخۆن و بخۆنەوێه تا سپیایی رۆژتان له تاریکی شەودا بووون دەبیتهوێه له بەرەبەیاندا ، پاشان رۆژووێه کانتان تەواو بکەن تا وەکو شەو - خۆر ئاوا بوون - .  
 (٤١٩) له بەر ئەو ئایەتەى پێشوو که باسمان کرد ، بپوانە (پ ٤١٨) ، وە ئەگەر بە قەستەوێه نەبیتهوێه نە قەزای لە سەرە و نە (كَفَّارَة) یش ، له بەر فەرموودەکەى (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کهوا پێتەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی: (( مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ ، فَأَكَلَ أَوْ شَرِبَ ، فَلْيُتِمِّمْ صَوْمَهُ ، فَإِنَّمَا أَطَعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ )) واتە: هەرکەسێک له بیری چوو کهوا به پۆژووێه ، جا خواردن یان خواریتەوێهى خوارد ، ئەوێه با پۆژووێه کەى تەواو بکات ، چونکە ئەوێه خوای گەورە تێزى کردوێه و تینویەتى شکاندوێه [رواه مسلم ١١٥٥/٨٠٩/٦] ومذا لفظه والبخارى (١٩٢٣/١٥٥/٤) وغيرهما.]

(٤٢٠) له بەر ئایەتەکە پێشوو بپوانە (پ ٤١٨) ، وە ئەگەر بە قەستەوێه جیماع بکات ، ئەوێه دەبیتهوێه قەزای بکاتەوێه و (كَفَّارَة) یش بدات ، له بەر فەرموودەکەى (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کهوا فەرمووی: له کاتیکیدا که ئیمە لای پێتەمبەرى خوادا (ﷺ) دايشتبوین پیاویک هاتە لای وتی: ئەى پێتەمبەرى خوا تیاچووم ، فەرمووی: (( مَا لَكَ ؟ )) واتە:

وہ حەیزو زەیسانی <sup>(٤٢١)</sup>، وە خوێرشانەوہ <sup>(٤٢٢)</sup>.

چیتە ؟ فەرمووی: جیعام لە گەڵ ژنە کەمدا کرد و بە پۆژوویش بووم ، پێغەمبەری خوایش (ﷺ) فەرمووی: (( هَلْ تُجِدُ رَقَبَةً تَعْتِقُهَا ؟ )) واتە: ئایا بە نەندە یەکتە مەیه نازادی بکەیت؟ ووتی: نە ، فەرمووی: (( فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ؟ )) واتە: ئێی دەتوانیت دوو مانگ بە سەر یە کەوہ پۆژوو بگریی؟ ووتی: نە ، فەرمووی: (( فَهَلْ تُجِدُ إِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا ؟ )) واتە: ئێی مەتە خواردنی شەست کەم دەست بەدەیت؟ ووتی: نە ، (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی زازی بییت) فەرمووی: جا پێغەمبەری خوا (ﷺ) بۆ دەنگ بوو ، جا ئیمە لەو حالەتەدا بووین ، سەبەتە یەکی خورمایان بۆ پێغەمبەری خوا (ﷺ) مینا ، جا فەرمووی: (( أَيْنَ السَّائِلُ ؟ )) واتە: کوا ئەوہی پرسیری کرد؟ ئەویش ووتی: منم ، فەرمووی: (( خُذْ هَذَا فَتَصَدَّقْ بِهِ )) واتە: ئەمە ببەو برۆ ببیە خشە ، جا پیاوہ کە ووتی: ئایا بە سەر لە خۆم هەژار تر دە ئێی پێغەمبەری خوا ؟ دە بە خوا لە نیوان هەردوو (حَرَّة) هەکی (مَدِينَةَ) دا مالیک نییە لە مالی من هەژارتر بییت ، جا پێغەمبەری خوا (ﷺ) پێکەنی تا دوانەکانی دەرکەوت ، پاشان فەرمووی: (( أَطْعَمَهُ أَهْلُكَ )) واتە: برۆ ببیدە بە کەس و کاری خۆت با بیخۆن [رواه البخاری (١٩٣٦/١٦٢/٤) ومسلم (١١١١/٧٨١/٢) وغیرما ، وە لە روایەتی أبو داود (٣٢٩٢/٧٨٦/٢) و ابن ماجه (١٦٧١/٥٢٤/١) : پێغەمبەری خوا (ﷺ) بە پیاوہ کەکی ووت : (( وَصُمْ يَوْمًا مَكَانَهُ )) واتە: وە پۆژتک لە جیاتی بگریوہ . ومی روایة صحیحة ، برواه الإرواء (٩٠١٣-٩٠/٤) وصحیح ابن ماجه (١٣٥٦)].

(حَرَّة) : زەویبەکی نزمە لە (مَدِينَةَ) دا بەردەکانی پەشە ، دە ئییت سوتاوہ .

(٤٢١) ئەگەر لە کۆتایی پۆژە کە شدا بییت لە بەر یە کپرای (إِجْمَاع) ی زانایان لە سەری ، برواه [فقہ السنه (٢٩٢/١)].

(٤٢٢) لە بەر فەرموودە کە (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی زازی بییت) کەوا پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: (( مَنْ ذَرَعَهُ الْقِيَاءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ ، وَمَنْ اسْتَقَاءَ عَمْدًا فَلْيَقْضِ )) واتە: هەر کە سێک پشانەوہ زۆری بۆ مینا و بە پۆژوو بوو ئەو قەزای لە سەر نییە ، وە ئەگەر خۆی خۆی پریشینیتەوہ ئەوہ با قەزای بکاتەوہ [رواه أبو داود (٢٣٨٠/٧٧٦/٢) والترمذی (٧٢٠/٩٨/٢) وابن ماجه (١٦٧٦/٥٢٦/١) وغیرم وهو حدیث صحیح ، برواه الإرواء (٩٢٠) وصحیح الجامع (٦٢٤٢)].

## ئەوێ سوننه‌ته‌ رۆژووێ بیکات (آداب الصیام)

دواخستنی پارشیو کردن<sup>(٤٢٢)</sup> و خوگرتنه‌وه له کار و گوفتاری خراپ و بی سوود<sup>(٤٢٤)</sup>، و زیاتر کوشش کردن له په‌رستن و قورئان خویندندا<sup>(٤٢٥)</sup>،

(٤٢٢) له به‌ر فرموده‌که‌ی (زیدُ بنُ ثابت) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فرمووی: (( تَسَحَّرْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ )) ثُمَّ قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ ، قَالَ أَنَسُ : قُلْتُ : كَمْ كَانَ بَيْنَ الْأَدَانِ وَالسُّحُورِ ؟ قَالَ : قَدَّرُ خَمْسِينَ آيَةً )) واته: له گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) پارشیومان کرد ، پاشان هه‌لسا بو نوێژ - نوێژی به‌یانی - ، (آنس) (خوای لی رازی بی‌ت) فرمووی: منیش پی‌م ووت: ماوه‌ی نێوان بانگ و پارشیوه‌که‌ چه‌ندیک بوو ؟ فرمووی: به‌ ئەندازه‌ی خویندنه‌وه‌ی په‌نجا (٥٠) ئایه‌ت بوو [رواه البخاری (١٣٨/٤) و مسلم (١٠٩٧/٧٧١/٢) و غیره‌ما] .

### تییینی:

وه ئەگه‌ر ده‌نگی بانگی بیست و خواردن یان خواردنه‌وه‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو ، ئەوه ده‌توانی‌ت لی‌ی بخوات و بخواته‌وه ، له به‌ر فرموده‌که‌ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی: (( إِذَا سَمِعَ أَحَدُكُمْ النَّدَاءَ وَالْإِنَاءَ عَلَى يَدِهِ فَلَا يَضَعُهُ حَتَّى يَقْضِيَ حَاجَتَهُ مِنْهُ )) واته: ئەگه‌ر یه‌کیکتان ده‌نگی بانگی بیست و په‌رداخه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو ، ئەوه با دای نه‌نی‌ت تا پیویستی خو‌ی لی‌ی به‌جی ده‌هینی‌ت [رواه أبو داود (٢/رقم/٢٣٥٠) والحاكم (٤٢٦/١) وهو حديث صحيح ، بیوانه المشكاة (١٩٨٨) السلسلة الصحيحة (١٣٩٤) و صحیح الجامع (٦٠٧)] .

(٤٢٤) له به‌ر فرموده‌که‌ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی: (( مَنْ لَمْ يَدَعْ قَوْلَ الرُّورِ وَالْعَمَلِ بِهِ ، فَلَيْسَ لِلَّهِ حَاجَةٌ فِي أَنْ يَدَعَ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ )) واته: هه‌ر که‌سیک واز نه‌هینی‌ت له ووته و کرداری خراپ و درۆ ، ئەوه خوای گه‌وره هه‌چ پیویستی به‌ و نییه‌ واز له خواردن و خواردنه‌وه‌ی بی‌تی [رواه البخاری (١٩٠٣/١١٦/٤) و أبو داود (٣٤٥/٤٨٨/٦) مع العون) و غیره‌ما] .

(٤٢٥) له به‌ر فرموده‌که‌ی (إبنُ عباس) (خوایان لی رازی بی‌ت) که‌وا فرمووی: (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَجْوَدَ النَّاسِ ، وَكَانَ أَجْوَدَ مَا يَكُونُ فِي رَمَضَانَ حِينَ يَلْقَاهُ جَبْرَيْلُ ، وَكَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ لَيْلَةٍ مِنْ رَمَضَانَ فَيُدَارِسُهُ الْقُرْآنَ ، فَلَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ ))

وپہلہ کردن لہ شکاندنیدا پاش خورِ ناوا بوون<sup>(۴۲۶)</sup> ، وەسوننہتہ بہ خورمای تہر بیشکیئیتِ ئەگەر ھەبوو یان بہ ھەر خورمایہکی تریان بہ چەند قومیکێ ئاوا ئەگەر خورما نەما<sup>(۴۲۷)</sup> وە لہ کاتی شکاندنیشی دا دوای خیر بکات<sup>(۴۲۸)</sup> .

أَجُودٌ بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ)) واتە: پیغەمبەری خوا (ﷺ) لہ ھەموو خەلکی خیراتر و سەخی تر بوو لہ چاکە کردندا ، وە لہ رەمەزاندای ھەموو کاتەکانی تر خیراتر دەبوو لہ چاکە کردندا ، کاتیک کە (جبریل) ی پێ دەگەشت ، وە (جبریل) (عَلَيْهِ السَّلَام) لہ ھەموو شەویکی رەمەزاندای پێ دەگەشت ، تا تەواو دەبوو ، پیغەمبەری خوا (ﷺ) قورئانی بە سەردا دەخویندەوہ ، جا ئەگەر (جبریل) پێی بگەشتایە لہ بای تیز خیراتر دەبوو لہ چاکە کردندا [رواہ البخاری (۶/۳۰/۱) ومسلم (۲۳۰۸/۱۸۰۲/۴)].

(۴۲۶) لہ بەر فەرموودەکی (سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: (( لَا يَزَالُ النَّاسُ بِخَيْرٍ مَا عَجَلُوا الْفِطْرَ )) واتە: بەردەوام خەلکی لہ خیردان تا پەلە لہ پوٹوو شکاندن (إِفْطَار) دا بکەن [رواہ البخاری (۱۹۵۷/۱۹۸/۴) ومسلم (۱۰۹۸/۲۷۱/۲) وغیرمما].

وہ سوننەتی پیغەمبەری خوا (ﷺ) وا بووہ ، ئەگەر بە پوٹوو بوایە فەرمانی بە پیاویک دەکرد سەر بکەوتایەتە سەر شتیك ، جا ئەگەر بیوتایە خور ناوا بوو پوٹووی دەشکاند [رواہ ابن خزيمة (۲۰۶۱) والحاكم (۴۲۴/۱) وصححه علی شرط الشيخين بپوانە صفة الصوم النبوي (ﷺ) (۴۰) ، وە لہم بارەییوہ فەرموودە و (أثار) ی تر زۆرہ بپوانە صفة الصوم النبوي (ﷺ) (۶۲-۶۴)].

(۴۲۷) لہ بەر فەرموودەکی (أَنَسُ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا فەرمووی: (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يُفْطِرُ عَلَى رَطَبَاتٍ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ رَطَبَاتٍ فَعَلَى تَمْرَاتٍ ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ حَسَا حَسَوَاتٍ مِنَ الْمَاءِ )) واتە: پیغەمبەری خوا (ﷺ) پوٹووی بە چەند تەرە خورمایەک دەشکاند پیش ئەوہی نوێز بکات ، جا ئەگەر تەرە خورما نەبوایە ئەوہ بە چەند خورمایەک - لہ جوړەکانی تر- وە ئەگەر ئەویش نەبوایە ئەوہ چەند قومیک ئاوی دەخواردەوہ [رواہ أبو داود (رقم/۲) ۲۳۵۶) والترمذی (۶/۲) ۱۰۲/۶۶۲] وەو حدیث حسن صحیح ، بپوانە صحیح ابی داود (۲۰۶۵)].

(۴۲۸) لہ بەر فەرموودەکی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) کەوا فەرمووی: پیغەمبەری خوا (ﷺ) ئەگەر پوٹووی بشکاندایە دەیفەرموو: (( ذَهَبَ الظَّمَأُ وَأَبْتَلَّتِ الْعُرُوقُ ، وَتَبَّتِ الْأَجْرُ مِنْ شَاءِ اللَّهِ )) [رواہ أبو داود (رقم/۶) ۴۸۲/۲۳۴۰] وەو حدیث حسن بپوانە صحیح ابی داود (۲۰۶۶)].

## ئەوانە‌ی پۆژوو وان دروستە (ما یباح للصائم)

خَوْ فَيُنَكِّرُكَ كَرْدَنەو بە ئاو<sup>(٤٢٩)</sup>، و ئاو هەلدانە دەم لوتدا بە بی  
هەلمژین<sup>(٤٣٠)</sup>، و کە لە شاخ و خوین گرتن<sup>(٤٣١)</sup>،

(٤٢٩) لە بەر فەرموودە کە ی (أَبُو بَكْرٍ بِنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ) (پەحمەتی خۆی لی بیئت) لە  
هەندیک لە هاو لەانی پیتەمبەری خواوە (ﷺ) (خوایان لی رازی بیئت) کە وا فەرموویەتی: ((  
لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) بِالْعَرَجِ يَصْبُ عَلَى رَأْسِهِ الْمَاءَ وَهُوَ صَائِمٌ مِنَ الْعَطَشِ أَوْ  
مِنَ الْحَرِّ)) واتە: بینیم پیتەمبەری خوا (ﷺ) ئاوی دەکردە سەریا و بە پۆژوویش بوو، لە  
تینویتییدا یان لە گەرمادا [رواه احمد (٣٧٦/٥) و أبوداود (٢٣٦٥/٢) رقم/٢٣٦٥] وەو حدیث صحیح، بیروانە صحیح  
ابی داود (٢٠٧٢).

و لە بەر فەرموودە کە ی (عَائِشَةُ وَأُمُّ سَلَمَةَ) (خوایان لی رازی بیئت) فەرموویان: (( أَنْ  
رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ يُدْرِكُهُ الْفَجْرُ وَهُوَ جُنُبٌ مِّنْ أَهْلِهِ ثُمَّ يَغْتَسِلُ وَيَصُومُ )) واتە:  
پیتەمبەری خوا (ﷺ) بەرە بە یانی بە سەردا دەهات و لە ش گرانیش بوو لە - جیماع کردن  
لە گەل - خیزانە کانی، پاشان خۆی دەشۆرد و بە پۆژوویش دەبوو - واتە بەر دەوام دەبوو  
لە پۆژوو گرتنە کەیدا و نەیدەشکاند - [رواه البخاری (١٤٣/٤) و مسلم (١١٠٩/٧٧٩/٤) و غیرهما].

(٤٣٠) لە بەر فەرموودە کە ی (لَقِيطُ بْنُ صَبْرَةَ) (خۆی لی رازی بیئت) کە وا پیتەمبەری  
خوا (ﷺ) فەرمووی: (( .. وَبَالِغٍ فِي الْإِسْتِنْشَاقِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَائِمًا )) واتە: ... وە  
لە ئاو هەلدانە لوتدا زیادە پەوی بکە مەگەر بە پۆژوو بیئت - واتە ئەگەر بە پۆژوو بویت  
ئەو (مُبَالَغَةً) مەکە - [رواه أبو داود (١٤٤/٢٣٦/١) وەو حدیث صحیح، بیروانە صحیح ابی داود (١٣١)].

(٤٣١) لە بەر فەرموودە کە ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) کە وا فەرمووی: ((  
إِحْتَجَمَ النَّبِيُّ (ﷺ) وَهُوَ صَائِمٌ )) واتە: پیتەمبەری خوا (ﷺ) کە لە شاخ (حِجَامَة) ی کرد  
لە کاتی کیدا کە بە پۆژوویش بوو [رواه البخاری (١٩٣٩/١٧٤/٤) و أبوداود (٣٣٥٥/٤٩٨/٦) و السترمذی  
(٧٧٢/١٣٧/٢) زیادە (( وَهُوَ مُحْرِمٌ )) واتە: وە لە کاتی کیدا کە لە ئیحرامیشدا بوو].

### تییینی:

بەلام ئەگەر ترسا لە خۆی کە وا بەرگە ی نەگرتت، ئەو بەش نییە (حِجَامَة) بکات،  
(ثَابِتُ الْبَنَانِي) دەفەرمن: پرسیار لە (أَسُّ بْنُ مَالِكٍ) کرا (خۆی لی رازی بیئت): (( أَكُنْتُمْ  
تَكْرَهُونَ الْحِجَامَةَ لِلصَّائِمِ ؟ )) واتە: ئایا ئێوە کە لە شاخ کردنتان بە باش نە دەزانی پۆ

وماچ کردنی خیزان بۆ که سینک خوگر بیئت<sup>(٤٣٢)</sup>، ومانه وه به لهش گرانی<sup>(٤٣٣)</sup>،  
وبه ردهوام بوون له سهەر پۆژووه که ی تا پارشیوی پۆژی داهاتوو نه که  
زیاتر<sup>(٤٣٤)</sup>، و سیواک کردن و بۆن خو خوش کردن و بۆن له خۆدان<sup>(٤٣٥)</sup>.

پۆژووان ؟ (أَنْسِ بِيْش فەرمووی: (( لَا ، إِلَّا مِنْ أَجْلِ الضَّعْفِ )) واته: نه ، مه گەر له  
به ر لاوازی [رواه البخاری (١٩٤٠/١٧٤/٤)].

وه به هه مان شیوه بۆ که سیکیش بیه ویت خوین بیه خشیت ئە گەر له خۆی ترسا ،  
ئوه باش نییه به پۆژوو بیئت و خوین بدات .

(٤٣٢) له بهر فەرموده که ی (عائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فەرمووی: (( كَانِ  
النَّبِيُّ ﷺ يُقْبَلُ وَيَبَاشِرُ وَهُوَ صَائِمٌ ، وَكَانَ أَمْلَكُكُمْ لِأَرْبِهِ )) واته: پیتغه مبهری خوا  
(ﷺ) ماچی - خیزانه کانی - ده کرد و نزیکانییش ده که و ته وه له کاتی کدا که به پۆژووش  
بوو، وه ئەو له هه مووتان خوگر تر بوو [رواه البخاری (١٩٢٧/١٤٩/٤) و مسلم (١١٠٦/٧٧٧/٢)]  
و غیرما.

(٤٣٣) له بهر فەرموده که ی (عائِشَةُ وَ أُمُّ سَلَمَةَ) (خوایان لی رازی بیئت) بپروانه  
(پ ٤٢٩).

(٤٣٤) له بهر فەرموده که ی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِي) (خوای لی رازی بیئت) که وا بیستی  
پیتغه مبهری خوا (ﷺ) ده یه رموو: (( لَا تُوَأْصِلُوا ، فَأَيُّكُمْ أَرَادَ أَنْ يُوَأْصِلَ فَلْيُوَأْصِلْ  
حَتَّى السَّحَرِ )) واته: به ردهوام مبهن - له سهەر پۆژوو گرتن به بی شکاندن دوو پۆژ به  
سه ریه کدا - جا ئە گەر یه کیکتان ویستی به ردهوام بیئت ، با بهر دهوام بیئت تا پارشیو-  
ی پۆژی داهاتوو - ، ووتیان : ئە ی پیتغه مبهری خوا خۆت به ردهوام ده بیئت - دوو پۆژ به  
سه ریه کدا - ، فەرمووی: (( لَسْتُ كَهَيْئَتِكُمْ ، إِنِّي أَبَيْتُ لِيْ مُطْعِمٍ يُطْعِمُنِيْ وَسَاقٍ  
يَسْقِينِيْ )) واته: من وه کو ئیوه نیم ، من شه وه ده میتمه وه خواردن به خشیک - خوای  
گه وه - تیرم ده کات و ناو به خشیک تینوئیتیم ده شکینیت [رواه البخاری (١٩٦٧/٢٠٨/٤) و أبو داود  
(٢٣٤٤/٦٨٧/٦) مع العون].

(٤٣٥) بنه رته له به کار هینانی ئەم شتانه دا حه لال و سونته ته .. وه هیچ  
به لگه یه کیش نییه له و بنه رته لای بدات .

## پۆژوو سوننەت (صیامُ التَّطَوُّع)

شەشەلە - شەش پۆژی مانگی (شَوَّال) - (٤٣٦)، و نۆمینەى حاجیان -  
نۆ پۆژی یەكەمى مانگی (ذو الحِجَّة) - بە گشتى (٥٣٧)، و پۆژی عەرەفە - كە  
نۆیەم پۆژە - بە تاییبەتى (٤٣٨)،

### تایبەتى :

هەر وەها كەل و قەترە لە چاوكردن و دەرزى لى دانیش دروستە ، بە مەرجێك  
دەرزىبەكە بۆ خۆراك دان نەبێت ، چونكە ئەگەر بۆ خۆراك دان بێت ئەو وەكو خواردن  
و خواردنەوێه و پۆژوو دەشكێنێت ، بپروانە [فقہ الصيام في الإسلام] لأحمد مصطفى سليمان (ل: ١١٦-  
١٢١) و (حقیقة الصيام) لشیخ الإسلام ابن تیمیة وه (زاد المعاد) لابن القيم الجوزية]. وه ئیمامى (البخارى)  
فەرموویەتى: **وَلَمْ يَزَّ أَنْسَ وَالْحَسَنُ وَإِبْرَاهِيمُ بِالْكُحْلِ لِلصَّائِمِ بَأْسًا** [صحيح البخارى (١٥٢/٤) مع  
الفتح].

(٤٣٦) لە بەر فەرموودەكەى (أبو أيوب الأنصاري) (خوای لى رازى بێت) كەوا  
پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووی: (( **مَنْ صَامَ رَمَضَانَ ، ثُمَّ أَتْبَعَهُ سِنًا مِنْ شَوَّالٍ ، كَانَ**  
**كَصِيَامِ الدَّهْرِ** )) واتە: هەر یەكێك پەمەزان بگرت ، پاشان شەش پۆژی شەوال بە دوایدا  
بگرت ، وەك ئەو وایە هەموو ژيانى بە پۆژوو بوو بێت [رواه مسلم (١١٦٤/٨٢٢/٦) وأبو داود (٢٤١٦/٨٦/٧)  
مع العون) وغيرهما].

(٤٣٧) لە بەر فەرموودەكەى (هُنَيْدَةُ بْنُ خَالِدٍ) لە خێزانەكە یەو وەویش لە هەندێك لە  
خێزانەكانى پێغەمبەرى خواوە (خوایان لى رازى بێت) كەوا فەرمووی: (( **كَانَ رَسُولُ اللَّهِ**  
**ﷺ** ) **يَصُومُ تِسْعَ ذِي الْحِجَّةِ ، وَيَوْمَ عَاشُورَاءَ ، وَثَلَاثَةَ أَيَّامٍ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ أَوَّلَ اثْنَيْنِ مِنَ**  
**الشَّهْرِ وَالْخَمِينَسِ** )) واتە: پێغەمبەرى خوا (ﷺ) پۆژوو نۆ پۆژی (ذو الحِجَّة) و  
پۆژوو عاشورا و سێ پۆژی لە هەموو مانگیكدا - یەكەم دووشەممەى مانگ و پێنج  
شەممەى - دەگرت [رواه أبو داود (٢٤٣٧/٨١٥/٢) وغيره ، وهو حديث حسن ، حسنه الشيخ عبد القادر  
الارناؤوط في تخريج جامع الأصول (٢٢٠/٦)].

(٤٣٨) لە بەر فەرموودەكەى (أبو قتادة) (خوای لى رازى بێت) كەوا فەرمووی:  
پرسیاریان لە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) كرد دەربارەى پۆژوو گرتن لە پۆژی عەرەفەدا ؟

بۆ که سیك له حه ج دا نه بیئت<sup>(٤٣٩)</sup> ، وه مانگی (مَحْرَم) به گشتی<sup>(٤٤٠)</sup> ، و پۆژی نوپه م و دهیم (عاشورای) ی به تایبه تی<sup>(٤٤١)</sup> ،

ئه ویش فه رموی : (( يُكْفَرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ وَالْبَاقِيَةَ )) واته : تاوانی سالی پێشو و سالی داها تو داده پۆشیت . وه پرسایان لی کرد له باره ی پۆژوو گرتن له پۆژی (عاشوراء) دا ؟ ئه ویش فه رموی : (( يُكْفَرُ السَّنَةَ الْمَاضِيَةَ )) واته : تاوانی سالیکی پێشو و داده پۆشیت [رواه مسلم (١١٦٢/٨١٨/٢)].

(٤٣٩) له بهر فه رموده که ی (أُمُّ فَضْلُ بِنْتُ الْحَارِثِ) (خوای لی رازی بیئت) (( أَنْ نَاسًا تَمَارُوا عِنْدَهَا يَوْمَ عَرَفَةَ فِي صَوْمِ النَّبِيِّ ﷺ )) ، فَقَالَ بَعْضُهُمْ : هُوَ صَائِمٌ ، وَقَالَ بَعْضُهُمْ : لَيْسَ بِصَائِمٍ . فَأَرْسَلْتُ إِلَيْهِ بِقَدَحِ لَبَنٍ وَهُوَ وَقَفَ عَلَيَّ بَعِيرُهُ فَشَرِبَهُ )) واته : خه لکانیک له لایدا دوو بهر هکیان ده کرد له پۆژی عه ره فه دا له باره ی پۆژوو پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) جا هه ندیکان ووتیان : ها به پۆژوو، وه هه ندیکی تریشیان ووتیان : به پۆژوو نییه ، جا منیش په رداخیکی شیرم بۆ نارد ، وه ئه و وه ستابوو به سه ر ووشتره که یه وه له - کیسوی - عه ره فه دا ، جا لی خوارده وه [رواه البخاری (١٩٨٨/٢٣٦/٤) ومسلم (١١٢٢/٧٩١/٢) وغیره ما].

(٤٤٠) له بهر فه رموده که ی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموی : (( أَفْضَلُ الصِّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ شَهْرُ اللَّهِ الْمُحْرَمُ ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ صَلَاةُ اللَّيْلِ )) واته : باشترین پۆژوو له پاش په مه زان مانگی خوای موحه رپه مه ، وه باشترین نوێژ پاش فه رزه کان شه و نوێژییه [رواه مسلم (١١٦٢/٨٢١/٢) وابو داود (٢٤١٢/٨٢/٧) مع العون ) وغیره ما].

(شَهْرُ اللَّهِ) : مانگی خوا له بهر پیرۆزی وای پی ده وتریت ، هه ر وه کو به که عبه ی پیرۆز ده لێن (بَيْتُ اللَّهِ) واته : مالی خوا ، وه به ووشتره مو عجیزه که ی پیغه مبه ر (صَالِحِ) یش (ﷺ) ده وتریت (نَاقَةُ اللَّهِ) .. هتد .

(٤٤١) له بهر فه رموده که ی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی رازی بیئت) بروانه (پ ٤٣٨) . وه فه رموده که ی (عَطْفَانُ بْنُ طَرِيفِ الْمُرِّي) که وا فه رموی : بیستم (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) ده یفه رمو : کاتیک پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پۆژوو عاشورای گرت و فه رمانی به گرتنی کرد - له پێشدا پیویست (و آجب) بوو ، به لام پاش فه رز بوونی په مه زان بوو به سونته ت - ووتیان : ئه ی پیغه مبه ری خوا ئه وه پۆژیکه جووله که وگا وور به گه وره ی



وه زۆریه‌ی پۆژه‌کانی مانگی (شعبان) <sup>(٤٤٢)</sup> ، و پۆژانی دوو شه‌مه و پینچ شه‌مه‌ی هه‌موو هه‌فته‌یه‌ک <sup>(٤٤٣)</sup> ، و پۆژه سپی‌یه‌کان - سیازده و چوارده و یازده‌ی هه‌موو مانگیک - <sup>(٤٤٤)</sup> .

ده‌زانن ، جا پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: (( فَرَادَا كَانَ الْعَامَ الْمُقْبِلَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ صُمْنَا الْيَوْمَ التَّاسِعَ )) واته: جا نه‌گه‌ر سالی داهاتوو هاته‌وه (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) تۆیه‌م پۆژیش ده‌گرین . (إِبْنُ عَبَّاسٍ) فه‌رمووی: جا سالی داهاتوو نه‌هات ، تا پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌فاتی کرد [رواه مسلم (١١٣٤/٧٩٧/٢) و ابوداود (٢٤٢٨/١١٠/٧) مع‌العون].

(٤٤٢) له‌ به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی‌رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی: (( مَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) إِسْتَكْمَلَ صِيَامَ شَهْرٍ قَطُّ إِلَّا شَهْرَ رَمَضَانَ ، وَمَا رَأَيْتُهُ فِي شَهْرٍ أَكْثَرَ مِنْهُ صِيَامًا فِي شَعْبَانَ )) واته: نه‌مبینه‌وه پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) هه‌رگیز پۆژووی هه‌ج مانگیک ته‌واو بکات جگه له‌ مانگی په‌مه‌زان ، وه‌ نه‌شمبینه‌وه له‌ هه‌ج مانگیکا زۆر تر پۆژووی تیندا بگریت وه‌ک مانگی شه‌عبان [رواه البخاری (١٩٦٩/٢١٣/٤) و مسلم (١١٥٦/٨١٠/٢) و غیرهما].

(٤٤٣) له‌ به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ) (خوایان لی‌رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی: پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پۆژووی پۆژی دوو شه‌مه‌وه پینچ شه‌مه‌ی ده‌گرت ، وه‌ پرسیا‌ری لی‌ کرا له‌ و باره‌وه ، نه‌ویش فه‌رمووی: (( إِنْ أَعْمَالَ الْعِبَادِ تُعْرَضُ يَوْمَ الْإِثْنَيْنِ وَالْحَمِيسِ )) واته: به‌ راستی له‌ پۆژی دوو شه‌مه‌وه پینچ شه‌مه‌دا کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان پیشانی خوای گه‌وره‌ ده‌دریست [رواه ابوداود (٢٤٢٦/رقم/٢) و اللفظ له ، و الترمذی (١/رقم/٧٤٥) و النسائی (رقم/٢٣٥٧) و ابن‌ماجه (١/رقم/١٧٣٩) بألفاظ مختلفة وهو حديث صحيح ، برواهه صحیح ابی داود (٢١٢٨) و الإبراه (١٠٥/٤\_١٠٦)].

(٤٤٤) له‌ به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) (خوایان لی‌رازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی: پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پێ‌ی فه‌رمووم: (( صُمْ مِنْ كُلِّ شَهْرٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ، فَإِنَّ الْحَسَنَةَ بَعَثَ أُمَّتَالِهَا ، وَذَلِكَ مِثْلَ صِيَامِ الدَّهْرِ )) واته: له‌ هه‌موو مانگیکا سێ پۆژ پۆژوو بگه‌ره ، وه‌ بێ‌گومان چاکه‌ به‌ ده‌ (١٠) نه‌وه‌نده‌ی خۆیه‌تی لای خوای گه‌وره ، جا نه‌وه‌ وه‌ک نه‌وه‌یه هه‌موو ژیان به‌ پۆژوو بوویت [رواه البخاری (١٩٧٦/٢٢٠/٤) و مسلم (١١٥٩/٨١٢/٢) و غیرهما].

وه فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو دَرٍّ) (خوای لی‌رازی بی‌ت) که‌وا پینغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی: (( يَا أَبَا دَرٍّ ، إِذَا صُمْتَ مِنَ الشَّهْرِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ، فَصُمْ ثَلَاثَ عَشْرَةَ وَارْبَعِ

و پۆژوو گرتنی پۆژ نا پۆژیک<sup>(٤٤٥)</sup>.

## ئەو پۆژانەى كە رۆژوو گرتنى تیدا قەدەغە كراوه (الْأَيَّامُ الَّتِي تُهَيِّ الصِّيَامُ فِيهَا)

پۆژى ھەر دوو جەژنەكە - جەژنى رەمەزان و قوربان -<sup>(٤٤٦)</sup>، سى پۆژى دواى  
جەژنى قوربان - رۆژانى (تشرىق) -<sup>(٤٤٧)</sup>

عَشْرَةَ وَخَمْسَ عَشْرَةَ (( واتە: ئەى (أَبُو ذَرٍّ) ئەگەر لە مانگیكدا سى پۆژ پۆژووت گرت ،  
ئەو سىازدە و چواردە و پازدە بگرە [رواه الترمذى (٧٥٨/١٢٠/٢) والنسائى (٢٢٢/٤) وهو حديث صحيح  
بپوانە الإرواء (٩٤٧) وصحيح الجامع (٧٨١٧)].

(٤٤٥) لە بەر فەرموودەكەى (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) (خوایان لى رازى بىت) كەوا پێغەمبەرى  
خوا (ﷺ) فەرمووى: (( أَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ ، كَانَ يَصُومُ يَوْمًا وَيُفْطِرُ  
يَوْمًا )) واتە: خۆشەوێستى پۆژو لای خۆى گەردە پۆژووەكەى - پێغەمبەر - (داوود) ە  
(عليه السلام) ، كە پۆژى پۆژووى دەگرت و پۆژىك نەیدەگرت [رواه البخارى (١١٢١/١٦/٢) ومسلم  
(١١٥٩/١١٦/٢) وغيرهما].

(٤٤٦) لە بەر فەرموودەكەى (أَبُو عُبَيْدٍ مَوْلَى ابْنِ أَزْهَرَ) كەوا فەرمووى: لە گەل (عَمْرُ  
بْنُ حَطَّابٍ) دا (خۆى لى رازى بىت) ئامادەى - نوێزى - جەژن بووم ، جا فەرمووى: ((  
هَذَا يَوْمَانِ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ صِيَامِهِمَا: يَوْمَ فِطْرِكُمْ مِنْ صِيَامِكُمْ ، وَالْيَوْمِ  
الْآخِرِ تَأْكُلُونَ فِيهِ مِنْ نُسُكِكُمْ )) واتە: ئەم دوو پۆژە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) قەدەغەى  
كردو پۆژووى تیدا بگيریت ، پۆژى (فطار) كردنتانە لە پۆژووەكانتان ، و ئەو پۆژەى تر لە  
قوربانىكانتان دەخۆن [رواه البخارى (١٩٦٠/٢٣٨/٤) ومسلم (١١٢٧/٧٩٩/٢) وغيرهما].

(٤٤٧) لە بەر فەرموودەكەى (أَبُو مَرْثَةَ مَوْلَى أُمِّ هَانِيَةَ) كەوا لە گەل (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو)  
چوونە ژوورەو بە لای باوكى (عَمْرُو بْنُ عَاصٍ) (خۆى لى رازى بىت) ، جا خواردى لى نزيك  
كردنەو ، فەرمووى: بخۆ ، ئەویش فەرمووى: من بە پۆژووم . جا (عَمْرُو) فەرمووى :  
(( كُلْ ، فَهَذِهِ الْأَيَّامُ الَّتِي كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَأْمُرُنَا بِإِفْطَارِهَا ، وَيَنْهَانَا عَنْ  
صِيَامِهَا )) واتە: بخۆ ، ئەم پۆژانە پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمانى پى دەكردىن پۆژووى  
تیدا نەگرىن و قەدەغەى لى دەكردىن بە پۆژووى بين تىیدا . جا (مَالِك) فەرمووى : ئەو پۆژانە  
پۆژانى (تشرىق) ە [رواه أبو داود (٢٤١٨/٢) رقم/٢) وهو حديث صحيح ، بپوانە صحيح أبى داود (٢١١٢)].

و پۆژی (جُمعة) به تهنه‌ا<sup>(٤٤٨)</sup>، و پۆژی شه‌مه به تهنه‌ا<sup>(٤٤٩)</sup>، و نیوه‌ی دووه‌می مانگی (شعبان) مه‌گه‌ر كه‌سێك كه‌ كر دبیته‌ی باو (عاده‌)<sup>(٤٥٠)</sup>

وه له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (عائشة و ابن عمر) خویان لی رازی بیته‌) كه‌وا فه‌رمویانه‌: (( لَمْ يُرَخَّصْ فِي أَيَّامِ التَّشْرِيقِ أَنْ يُصْمَنَ إِلَّا لِمَنْ يَجِدِ الْهَدْيَ )) واته‌: روخسه‌ت نه‌دراوه له پۆژانی (تشریق) دا پۆژوو بگه‌ریت، مه‌گه‌ر بۆ كه‌سێك قوریانی نه‌بیته‌ - له هه‌ج دا - [رواه البخاری (١٩٩٧/٢٤٢/٤)].

(٤٤٨) له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیته‌) كه‌وا فه‌رموی: بیستم پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( لَا يَصُومَنَّ أَحَدُكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ إِلَّا يَوْمًا قَبْلَهُ أَوْ بَعْدَهُ )) واته‌: كه‌ستان پۆژی جومه‌ پۆژوو مه‌گه‌رن مه‌گه‌ر له گه‌ل پۆژێكی پێشیدا یان پۆژێكی پاشیدا [رواه البخاری (١٩٨٥/٢٣٢/٤) ومسلم (١١٤٤/٨٠١/٢) وغیرهما].

(٤٤٩) له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (عبدالله بن بسر السلمي) له خوشكه‌كه‌یه‌وه (خوای لی رازی بیته‌) ده‌یگه‌ر پته‌وه كه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( لَا تَصُومُوا يَوْمَ السَّبْتِ إِلَّا فِيمَا افْتُرِضَ عَلَيْكُمْ ، وَإِنْ لَمْ يَجِدْ أَحَدُكُمْ إِلَّا لِحَاءِ عَنَبَةٍ ، أَوْ عُودَ شَجَرَةٍ فَلْيَمِغْضُهُ )) واته‌: پۆژی شه‌مه پۆژوو مه‌گه‌رن مه‌گه‌ر له وه‌ی فه‌رز كرا بیته‌ له سه‌رتان، وه نه‌گه‌ر كه‌سێكتان هه‌چی ده‌ست نه‌كه‌وت تهنه‌ا توكه‌ل ته‌ریه‌ك نه‌بیته‌ یان چوكلی دارێك با بیجاووته‌ [رواه ابو داود (٢٤٢١/رقم/٢) والترمذی (٧٤١/١٢٣/٢) وغیرهما وهو حدیث صحیح، بپوانه‌ صحیح ابی داود (٢١١٦)].

(٤٥٠) له به‌ر فه‌رموده‌كه‌ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیته‌) كه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( إِذَا انْتَصَفَ شَعْبَانَ فَلَا تَصُومُوا )) واته‌: نه‌گه‌ر مانگی شه‌عبان نیوه بوو نه‌وه پۆژوو مه‌گه‌رن [رواه ابو داود (٢٣٣٧/رقم/٢) والترمذی (٧٣٥/١٢١/٢) واین ماجه (١٦٥١/٥٢٨/١) بالفاظ متقاربة وهو حدیث صحیح، بپوانه‌ المشكاة (١٩٧٤) وصحیح ابی داود (٢٠٢٥) وصحیح ابن ماجه (١٢٣٩)].

وه فه‌رموده‌كه‌ی تری (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیته‌) كه‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( لَا يَتَقَدَّمَنَّ أَحَدُكُمْ رَمَّضَانَ بِصَوْمِ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ رَجُلًا كَانَ يَصُومُ صَوْمَهُ فَلْيَصُمْ ذَلِكَ الْيَوْمَ )) واته‌: كه‌س پۆژێك یان دوو پۆژ پێش په‌مه‌زان پۆژوو نه‌گه‌ریت، مه‌گه‌ر پیاویك پۆژوویه‌کی گه‌رتوه و كر دویه‌تی به‌ (عاده‌)، نه‌وه بۆی هه‌یه نه‌وه پۆژه بگه‌ریت [رواه البخاری (١٩١٤/١٢٧/٤) ومسلم (١٠٨٢/٧٦٢/٢) وغیرهما].

و پوژئی گومان (يَوْمُ الشُّكِّ) <sup>(٤٥١)</sup>، و پوژووی کهسیک هه موو پوژانی سال بگریت <sup>(٤٥٢)</sup>، نه گهر چی پوژه قه دهغه کراوه کانیشی نه گریت <sup>(٤٥٣)</sup>،

(٤٥١) له بهر فهرموده کهی (عَمَارُ بْنُ يَاسِرٍ) (خوایان لی رازی بیئت) کهوا فهرمووی: (( مَنْ صَامَ الْيَوْمَ الَّذِي يَشْكُ فِيهِ فَقَدْ عَصَى أَبَا الْقَاسِمِ (ﷺ) )) واته: هه ر کهسیک پوژوو له و پوژه دا بگریت که گومانی تیدا ههیه - په مهزانه یان نه - نه وه بی گوییی (أبو القاسم) ی کردوه (ﷺ) [رواه الترمذی (٦٨١/٩٧/٢) و أبو داود (٢٣٢٤/٢/٢) و ابن ماجه (١٦٤٥/٢) و غیره ما وهو حدیث صحیح، بروانه الإرواء (٩٦١) و صحیح ابی داود (٢٠٢٢) و صحیح ابن ماجه (١٢٣٤) و صحیح الترمذی (٥٥٣)].

(٤٥٢) له بهر فهرموده کهی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) (خوایان لی رازی بیئت) کهوا فهرمووی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیئی فهرموم: (( يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَمْرٍو ! إِنَّكَ لَتَصُومُ الدَّهْرَ وَتَقُومُ الدَّهْرَ وَتَقُومُ اللَّيْلَ ، وَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ هَجَمْتَ لَهُ الْعَيْنُ وَتَهَكَّتْ ، لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدِ )) واته: نهی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) ! تن هه موو ژیانته به پوژوو ده بیئت، وه به شهویش شهو نوژیی ده کهیت، وه تن نه گهر نه وه بکهیت نه وه چاوت لاواز ده بیئتی تیا ده چیت، پوژووی کهسیک دروست نییه هه موو ژیانی به پوژوو بو بیئت [رواه البخاری (١٩٧٩/٢٢٤/٤) و مسلم (١١٥٩/٨١٥/٢) و اللفظ لمسلم].

وه له بهر فهرموده کهی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کهوا فهرمووی: ... (عَمْرٍو) فهرمووی: نهی پیغه مبهری خوا، چونه کهسیک هه موو ژیان به پوژوو بیئت؟ جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرمووی: (( لَا صَامَ وَلَا أَفْطَرَ )) واته: پوژووی نه گرتوه و گرتویشیتی [رواه مسلم (١١٦٢/٨١٨/٢) و أبو داود (٢٤٢٥/٢) و غیره ما]. کهوا بوو نه به پوژوو بوی ده ژمیردیت تا پاداشتی بدریته وه، وه نه خواردیشی خواردوه تا وه کو بلتی به پوژوو نه بوه.

(٤٥٣) چونکه نه گهر دروست بوایه تهنها دوو پوژوه کهی جه ژن و پوژانی ته شریق نه گریت ئیتر هه موو پوژانی ژیان بگریت، نه بوایه نه مه خو شهویست ترین پوژوو بوایه لای خوای گوره نهک پوژوو کهی (دَاوُد) (عَلَيْهِ السَّلَام) ، چونکه نه وه کرده وه و تیکوشانی زیاتر ده بیئت تا وه کو پوژوو کهی (دَاوُد) ، کهوا بوو نه وه قه دهغه کردنهی (( لَا صَامَ مَنْ صَامَ الْأَبَدِ )) تهنها بپ پوژه قه دهغه کراوه کان نییه، وهک (إِبْنُ الْقَيْمِ) (په حمهتی خوای لی بیئت) پوونی ده کاته وه و ده فهرمی: وَايَسُ مُرَادُهُ بِهَذَا مَنْ صَامَ الْأَيَّامَ الْحَرَمَةَ... و (حَافِظُ إِبْنِ حَجْرٍ) یش (په حمهتی خوای لی بیئت) له (فتح الباری ١٨٠/٤) دا، هه ر به م شیوهیه باسی دهکات. بروانه [تمام المنه فی تعليق علی فقه السنة] للالباني (٤٠٨، ٤٠٩)].

وپوژووی - سوننهتی - نافره تیکیش که پیاوه کهی له مالدا بیټ مه گهر به  
پرسی ئه و (٤٥٤)

### مانه وه له مزگه وتدا بو خوا په رستی (الإعتکاف)

مانه وه له مزگه وتدا له هه موو کاتی کدا سوننه ته (٤٥٥)، به لام له په مه زاندا  
زیاتر جهخت (تأکید)ی له سه ر کراوه ، به تایبه تی له ده (١٠) پوژی  
دواییدا (٤٥٦)

(٤٥٤) له بهر فرموده کهی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیټ) که وا پیغه مبهری خوا  
(ﷺ) فرموی: (( لَا تَصُمُ الْمَرْأَةُ وَبِعَلَّهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ )) واته: نابیت نافره ت پوژوو  
بگریټ و پیاوه کهی ناماده - له مالدا - بیټ مه گهر به پرسى ئه و [رواه البخاری (١٩٢٢/٩٩٢/٩)  
ومسلم (١٠٢٦/٧١١/٢) وغیرما].

(٤٥٥) له بهر ئه وهی (( كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يَعْتَكِفُ فِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْ رَمَضَانَ  
... ثُمَّ اعْتَكَفَ عَشْرًا مِنْ شَوَّالٍ )) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) له ده (١٠) پوژی کوتایی  
مانگی په مه زاندا (اعتکاف)ی ده کرد ... پاشان له (شؤال) دا ده (١٠) پوژ (اعتکاف)ی کرد  
[رواه البخاری (٢٠٢٢/٤/٤) ومسلم (١١٧٢/٨٢٢/٢)].

وه له بهر فرموده کهی (عُمَرُ بْنُ خَطَّابٍ) (خوای لی رازی بیټ) که وا به پیغه مبهری  
خوای (ﷺ) ووت: ئه ی پیغه مبهری خوا من له کاتی نه قامیدا نه زرم کرد بوو شه ویک له  
مزگه وتی چه رامدا (إعتکاف) بکه م ؟ ئه ویش فرموی: (( أَوْفِ بِتَدْرِكَ )) واته: نه زره که ت  
به جی بیټه [رواه البخاری (٢٠٢٢/٤/٤) ومسلم (١٦٥٦/٣/٢)].

(٤٥٦) له بهر فرموده کهی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیټ) که وا فرموی: (( كَانَ  
النَّبِيُّ ﷺ يَعْتَكِفُ فِي كُلِّ رَمَضَانَ عَشْرَةَ أَيَّامٍ ، فَلَمَّا كَانَ الْعَامُ الَّذِي قُبِضَ فِيهِ  
إِعْتَكَفَ عَشْرِينَ يَوْمًا )) واته: پیغه مبهری خوا (ﷺ) له هه موو په مه زانیدا ده (١٠) پوژ  
(إعتکاف)ی ده کرد ، به لام له و ساله یدا که گیانی تیدا کیشرا ، بیست (٢٠) پوژ (إعتکاف)ی  
کرد [رواه البخاری (٢٠٤٤/٤/٤)].

وه فرموده کهی (عائشة) (خوای لی رازی بیټ) که وا فرموی: (( أَنْ النَّبِيَّ ﷺ  
كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَاخِرَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ تَعَالَى ، ثُمَّ اعْتَكَفَ لِرُؤَاغِهِ

وه سوننه ته له و ماوهیه دا خوێ خهريك بكات به خوا په رستهوه ، له نوێژكردن و قورئان خویندن و زیكر كردن و ... هتد<sup>(٤٥٧)</sup> ، وه دروسته له مزگهوت ده رچییت بو به جی هینانی پیویستیه کانی وهك دهست به ئاو گه یاندن<sup>(٤٥٨)</sup> ، وه ههروهها ده توانیت جیگایهك له مزگهوتدا رابخات<sup>(٤٥٩)</sup> ،

(( مِنْ بَعْدِهِ )) واته: پێغه مبهری خوا (ﷺ) له ده (١٠) پۆژی دوایی په مه زاندا (إِعْتِكَافِ) ی ده کرد تا خوای گه وه گیانی کیشا ، پاشان خیزانه کانی پاش خوێ (إِعْتِكَافِ) یان ده کرد [رواه البخاری (٤/رقم/٢٠٢٦) و مسلم (١١٧١/٨٢١/٢)].

(٤٥٧) له بهر فه رموده که ی (عَائِشَةَ) (خوای لی رازی بییت) که وا فه رموی: (( كَانَ النَّبِيُّ ﷺ إِذَا دَخَلَ الْعَشْرَ شَدَّ مِزْرَهُ ، وَ أَحْيَا لَيْلَهُ ، وَ أَيْقَطَ أَهْلَهُ )) واته: پێغه مبهری خوا (ﷺ) نه گه ر بچوایه ته ناو ده (١٠) - پۆژی دوایی په مه زان - هوه خوێ لی توند ده کرد و شه وه کانی زیندو ده کرده وه و کهس و کاری هه لده ساند [رواه البخاری (٤/٢٦٩/٢٠٢٤) و مسلم (١١٧٤/٨٢٢/٢)].

(٤٥٨) له بهر فه رموده که ی (عَائِشَةَ) (خوای لی رازی بییت) که وا فه رموی: (( وَإِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لِيَدْخُلَ عَلَيَّ رَأْسَهُ وَهُوَ فِي الْمَسْجِدِ فَأَرْجُلُهُ ، وَ كَانَ لَا يَدْخُلُ الْبَيْتَ إِلَّا لِحَاجَةٍ إِذَا كَانَ مُعْتَكِفًا )) واته: وه پێغه مبهری خوا (ﷺ) سه ری ده کرده ژوره که مدا ، وه له مزگهوتیشدا (إِعْتِكَافِ) ی کردبوو ، جا سه ریم بو شانده ده کرد - له ریوایه تیکی تردا : جا بویم ده شوورد - وه له نیوان من و نه ودا ته نها ده رگای مال بوو ، وه منیش له حه یزدا بووم ، وه نه گه ر (إِعْتِكَافِ) ی بکر دایه ، نه ده هاته ژوروی مال ه وه ، مه گه ر بو پیویستیه کی مروّف [رواه البخاری (٤/٢٧٢/٢٠٢٩) و مسلم (١/٢٤٤/٢٩٧) وه بیوانه جامع الأصول لابن اثیر (١/٢٤٧)].

(٤٥٩) له بهر فه رموده که ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بییت) که وا فه رموی: (( أَنْ النَّبِيَّ ﷺ كَانَ إِذَا إِعْتَكَفَ طَرَحَ لَهُ فِرَاشٌ أَوْ يُوَضَّعُ لَهُ سَرِيرٌ وَرَاءَ إِسْطَوَانَةِ النَّوْبَةِ )) واته: پێغه مبهری خوا (ﷺ) نه گه ر (إِعْتِكَافِ) ی بکر دایه جیگایه کیان بو راده خست له پشتی دنکه ی (التوبة) وه [أخرجه ابن ماجة في الزوائد (٦٤٢) والبيهقي وسنده حسن ، بیوانه صفة الصوم النبوي (ﷺ) (ل: ٩٤)].

وه خیزانیشی سەردانی بکات<sup>(٤٦٠)</sup>، وه له گەلیشیدا (إِعْتِكَاف) بکات له مزگه‌وتدا<sup>(٤٦١)</sup>، وه ئەوه‌یشی (إِعْتِكَاف) به‌تال ده‌کاته‌وه: جووت بوون (جیماع کردن)<sup>(٤٦٢)</sup>، و ده‌رچوون له مزگه‌وت ئەگەر پێویست نه‌بوو<sup>(٤٦٣)</sup>.

(٤٦٠) له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (صَفِيَّة) (خوای لی رازی بیئت): پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (إِعْتِكَاف)ی کردبوو، جا منیش هاتم سەردانی بکه‌م به‌ شه‌و، جا ساتیک له گه‌لیدا گه‌فت و گۆرم کرد، پاشان هه‌لسام بگه‌رپه‌مه‌وه، ئەویش له گه‌لمدا هه‌لسا په‌وانه‌م بکاته‌وه، تا ده‌رگای مزگه‌وت ئەوه‌رگایه‌یان که لای ده‌رگا‌که‌ی (أُمُّ سَلَمَةَ) وه بوو، جا دوو پیاو له (أَنْصَار) یکان تێپه‌ر بوون، کاتیک پێغه‌مبه‌ریان (ﷺ) بینسی په‌له‌یان کرد، پێغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فه‌رمووی: (( عَلَيَّ رَسَلِكُمْ ، إِنَّمَا هِيَ صَفِيَّةٌ بِنْتُ حَبِيبٍ )) واته: له سه‌ر خۆتان ئەمه (صَفِيَّةٌ بِنْتُ حَبِيبٍ) به. ئەوانیش ووتیان: (سُبْحَانَ اللَّهِ)، ئەه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! ئەویش فه‌رمووی: (( إِنَّ الشَّيْطَانَ يَبْلُغُ مِنَ الْإِنْسَانِ مَبْلَغَ الدَّمِّ ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْدِفَ فِي قُلُوبِكُمْ شَيْئًا \_ أَوْ قَالَ: شَرًّا \_ )) واته: به‌ راستی شه‌یتان له گه‌ل خۆینی ئاده‌میزاد دا دیت و ده‌ه‌روات، وه من ترسام شتیک - یان فه‌رمووی: شه‌رێک - بخاته‌ دلته‌نه‌وه [رواه البخاری (٤/رقم/٢٠٢٥) ومسلم رقم (٢/رقم/٢١٥٧) و ابو داود (٢/رقم/٢٤٧٠) والزيادة الأخره له].

(٤٦١) له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت)، بیوانه (پ/٤٥٦).

(٤٦٢) له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره له سو‌ره‌تی (البقرة: ١٨٧) دا که ده‌فه‌رمی: ﴿ وَلَا تَبَاشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ ﴾. واته: وه جووت مه‌بن له گه‌لیدا کاتیک که له (إِعْتِكَاف) کردن دان له مزگه‌وته‌کاندا.

(٤٦٣) له به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت)، بیوانه (پ/٤٥٨).

وه له به‌ر ئەوه‌ی واتای (إِعْتِكَاف) مانه‌وه‌یه له مزگه‌وتدا، جا ئەگه‌ر به‌ بی پێویستی وه به‌ بی هیچ هۆیه‌کی شه‌ری له مزگه‌وت ده‌رچوو، ئەوه (إِعْتِكَاف) ه‌که‌ی به‌تال ده‌بیته‌وه.

### تایبیتی:

له باره‌ی ئەو شوینه‌وه که دروسته (إِعْتِكَاف)ی تیدا بکریت زانایان جیاوازیان هه‌یه، ئه‌د به‌ی زۆریان ده‌فه‌رموون: ده‌بیئت له مزگه‌وتدا بیئت. به‌لام (أَبُو لُبَابَةَ) ده‌فه‌رمی: دروسته له شوینی تریشدا بکریت جگه له مزگه‌وت. به‌لام بی گومان ئەم بۆچوونه راست نییه، چونکه هیچ به‌لگه‌یه‌کی شه‌ری له سه‌ر نییه.

ہر وہا نہ وانہی کہ دہ فرمون: دہ بیت لہ مزگہ وتدا بکریت ، جیاوازن لہ ودا نایا لہ  
چی مزگہ وتیکدا بکریت ، (أَبُو حَنِيفَةَ وَ أَحْمَدُ وَ إِسْحَاقُ وَ أَبُو ثَوْرٍ) دہ فرمون: دروستہ لہ ہر  
مزگہ وتیکدا کہ پینچ فرزہی بہ کڑمہل تیدا بکریت . بہ لام (شَافِعِي وَمَالِكٍ وَدَاوُدَ) دہ فرمون:  
لہ ہموو مزگہ وتیکدا دروستہ ، چونکہ بڑ تابیہت کردنی بہ ہہ ندیک مزگہ وتہ وہ ہیچ  
بہ لگہ یہ کی راشکاو (صَرِيح) لہو بارہ یہ وہ نہ ہاتوہ .

وہ زانا (شَافِعِي) یکان دہ لئین : باش وایہ لہ مزگہ وتیکدا بکریت کہ وا نوڑی کڑمہل  
وجومعہ بیشی تیدا بکریت ، بڑ ٹوہ ہی نوڑہ کانی بہ کڑمہل بکات وجومعہ بیشی نہ فہ وتیت ،  
چونکہ پیغہ مہری خوا (ﷺ) وای کردہ .

وہ (حُدَيْفَةُ وَسَعِيدُ بْنُ مُسَيْبٍ) دہ فرمون: دروست نییہ لہ ہیچ مزگہ وتیکدا بکریت  
تنہا لہ سنی مزگہ وتہ کہ دا نہ بیت - مزگہ وتی حرام و مزگہ وتی پیغہ مہری خوا (ﷺ)  
ومزگہ وتی (بَيْتُ الْمَقْدِسِ) - [ بروانہ فقہ السنہ (۴۰۲/۱) ویدایہ المعتمد ونہایہ المقصد (۲۲۸/۱) ] .

وہ بہ لگہی ٹہم بڑچونہی دوا بیان فرمودہ کہی (حُدَيْفَةُ) یہ (خَوَای لِي رَازِي بَيْتِ)  
کہ وا فرموی: پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی: (( لَا اِعْتِكَافَ اِلَّا فِي الْمَسَاجِدِ  
الثَّلَاثِ )) واتہ: (اِعْتِكَافٌ) نییہ مہگہر لہ سنی مزگہ وتہ کہ دا [رواہ البیہقی فی سننہ (۳۱۶/۴)  
والطحاوی فی مشکل الآثار (۲۰/۴) والذہبی فی (سیر اعلام النبلاء) (۸۱/۱۵) وھو صحیح بروانہ (رسالۃ الانصاف فی  
احکام الاعتکاف) لعلی بن حسن کہ بہ جوانی باسی ٹہم مہسہ لہ یہ دہکات و (الأدلة الرضیة) (ج: ۱۲۸)  
حیث قال: (( ھو صحیح غریب عال واسنادہ علی شرط البخاری)) وہ ہہ ندیک لہ پیشینان (السلف) کاریان  
بہم فرمودہ یہ کردہ .

(عطاء) فرمویہ تی: (( لَا جِوَارَ اِلَّا فِي مَسْجِدِ مَكَّةَ ، وَمَسْجِدِ الْمَدِيْنَةِ ... )) واتہ:  
(اِعْتِكَافٌ) نییہ مہگہر لہ مزگہ وتی مہککہ و مزگہ وتی مہدینہ و... [أخرجه عبدالرزاق فی المصنف  
(۸۰۱۹) عن عطاء بسند صحیح] .

(إِبْنُ الْمُسَيْبِ) فرمویہ تی: (( لَا اِعْتِكَافَ اِلَّا فِي مَسْجِدِ نَبِيِّ )) واتہ: (اِعْتِكَافٌ) نییہ  
مہگہر لہ مزگہ وتی پیغہ مہر دا [رواہ عن ابن ابی شیبہ فی مصنفہ (۹۱/۳) وعبید الرزاق فی المصنف  
(۸۰۰۸) بسند صحیح] .

(مَسْجِدِ نَبِيِّ): مہبستی ہر سنی مزگہ وتہ کہ یہ کہ پیغہ مہر (إِبْرَاهِيمَ وَ مُحَمَّدَ) (ﷺ)  
دروستیان کردہ .

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) ٹوہ بہشی روڑوو کوتای پی ہات بہ پشتیوانی خوا  
نیستا دہچینہ سہر بہشی حجج .



## به‌شی حج (الحج)

حج و عمره کردن له سر کنی پیوسته ؟

(عَلَى مَنْ تَجِبُ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ ؟)

حج و عمره کردن پیوسته (وَأَجِبْ) ه (۴۶۴)

(۴۶۴) (حَجَّ) پایه‌یکه له پایه‌کانی نیسلام و فہرژیکہ له فہرزه‌کانی ؛ به ده‌قی فرموده‌ی خوای گہ‌وره له سورہتی (ال عمران: ۹۶، ۹۷) دا که ده‌فہرمی: ﴿إِنْ أُولَٰئِكَ يُضِغُّونَ لِقَابَهُمْ فَإِنْ أَضْحَكُوا حِثُّوا وَبَكَوْا حِثُّوا وَنَسُوا حِثُّوا سَوَاءٌ مَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾  
 وَضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بَكَتْ بِكَ مَبْرَأًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ ، فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمِمَّنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ، وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ .. ﴿ واته: به راستی به‌که‌م مائی که دانراوه بق ئاده‌میزاد - و ناماده کراوه بق خواہ‌رستییان - نه‌وه‌یه که له مه‌ککه دایه ، پیروز کراوه ، وه پرنمووییه بق هموو جیہان ، تیدیایه چند به‌لگه و نیشانه‌ی پرون و ناشکرا - له سر‌گہ‌وره‌یی و پایه به‌رزی نه‌و مالہ له‌وانه - شوینی وه‌ستانه‌که‌ی (إِبْرَاهِيمَ) ، وه هر‌که‌سیک چوویتی نه‌و شوینه نه‌وه همیشه دل نارام بووه ، بق خواہ - حقه‌قی خواہ - به سر‌خه‌لکیه‌وه حج کردنی نه‌و مالہ له سر‌که‌سیک توانای - پی کردن وگہ‌یشتنی بی به‌لای - نه‌و مالہ‌ی بییت ، وه هر‌که‌سیک بر‌وا نه‌هیتی نه‌وه خوای گہ‌وره ده‌وله‌م‌نده - و بی پیوسته - به هموو جیہان .

ه‌روه‌ها خوای گہ‌وره له سورہتی (البقرة: ۱۹۶) دا ده‌فہرمی: ﴿وَاتَّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ ..﴾ واته: وه حج و عمره بق خوای گہ‌وره به جی بیتن به ته‌واوی . وه فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بییت) بروانه (پ ۱۰۰) .

وه فرموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بییت) که‌وا فرمودی: پیغہ‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ووتاری بق دابن جا فرمودی: (( يَا أَيُّهَا النَّاسُ ، إِنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْكُمُ الْحَجَّ فَحُجُّوا )) واته: نه‌ی خه‌لکینه ، به راستی خوای گہ‌وره حجی له سر‌فہرژ کردون ، جا حج بکن . جا پیاوئک ووتی: هموو سائیک نه‌ی پیغہ‌مبه‌ری خوا ؟ نه‌ویش بی دهنک بووتا سی باره‌ی کرده‌وه ، پاشان پیغہ‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمودی: (( لَوْ قُلْتُ: نَعَمْ ، لَوَجِبَتْ وَلَٰمَّا اسْتَطَعْتُمْ )) واته: نه‌گہر بلیم به‌لی نه‌وه پیوسته ده‌بییت و نایوانن ،

پاشان فرموی: (( تَرُونِي مَا تَرَكْتُكُمْ ، فَإِنَّمَا هَلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ بِكَثْرَةِ سُؤَالِهِمْ وَاخْتِلَافِهِمْ عَلَى أُنْبِيَائِهِمْ ، فَإِذَا أَمَرْتُكُمْ بِأَمْرٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ ، وَإِذَا نَهَيْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ فَدَعُوهُ )) واتہ: وازم لی بینن بہ وہ وہ کہ بوم بہ جئ میشتون ، چونکہ نہ وہی بوہ ہوی تیا چوونی نہ وانہی پیش ٹیوہ ، زقر پرسیار کردن و جیاوازی کردنیان بوو لہ سہر پیغہ مہرانیان - چونکہ زقر پرسیار کردن توند پرہوی دروست دہکات ، و ہک گاوردہ کان تووشی بوون ، و ہ جیاوازی کردنیش شل پرہوی و کہ متہ رخہ می (إِمْعَال) کردن دروست دہکات کہ جوولہ کہ کان تووشی بوون - جا بویہ نہ گہر فرمانیکم پی کردن نہ وہ لئی جئ بہ جئ بکن چہ ند تواناتان مہ بوو ، و ہ نہ گہر قہ دہ غہی شتیکم لی کردن نہ وہ وازی لی بہینن [رواہ مسلم (۱۲۳۷/۹۷۵/۲) والنسائی (۱۱۰/۵)].

وہ فرمودہ کہی (الصَّبِيُّ بْنُ مَعْدٍ) کہ وا فرموی : ماتم بؤ لای (عُمَر) (خوای لی رازی بیٹ) ووم: (( يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ ، إِنِّي أَسْلَمْتُ ، وَإِنِّي وَجَدْتُ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ مَكْتُوبَيْنِ عَلَيَّ ، فَأَهْلَلْتُ بِهِمَا ، فَقَالَ: هُدَيْتَ لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ )) واتہ: نہی فرماندہی باوہ رداران ، من موسولمان بووم ، و ہ بینیم حجج و عومرہم لہ سہر نوسراوہ - فرپزہ - جا ٹیحرام بہ ہر دوکیان بہ ست ، نہ ویش فرموی: ہدایات دراوی بؤ سوئنتہ تی پیغہ مہرہکات [رواہ النسائی (۱۴۶/۵) و ابو داؤد (۱۷۹۸/۲/رقم) و ابن ماجہ (۲۸۹۹/۸۹۹/۲) و ہو حدیث صحیح ، بروانہ الإرواء (۹۸۲)].

وہ فرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیٹ) کہ وا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی: (( الْغَازِي فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَالْحَاجُّ وَالْمُعْتَمِرُ ، وَقَدْ أَلَّ اللَّهُ ، دَعَاهُمْ فَأَجَابُوهُ ، وَسَأَلُوهُ فَأَعْطَاهُمْ )) واتہ: تیکڑ شہر لہ پیناوی خوای گہرہ ، و ہ نہ وہی بؤ حجج و عومرہ دہ پوات ، و ہ قدی خوان ، بانگی کردن نہ وانیش وہ لامی - بانگی خوا - یان داوہ تہ وہ ، و ہ داویان لی کرد نہ ویش پی پی دان [رواہ ابن ماجہ (۲۸۹۳/۹۶۶/۲) و ہو حدیث حسن ، بروانہ السلسلۃ الصحیحہ رقم (۱۸۲۰) و صحیح ابن ماجہ (۲۳۳۹)].

وہ حجج و عومرہ کردن پاداشتیکی زقر گہرہی لای خوا ہہیہ ، (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیٹ) فرموی: پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی: (( الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا ، وَالْحَجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ )) واتہ: عومرہ بؤ عومرہ یہ کی تر دہ بیٹہ ہوی داپوشینی تاوانہ کانی نیوانیان ، و ہ حججیک پاک کہ تاوانی تیکہ ل نہ بیٹ پاداشتی نییہ جگہ لہ بہ ہشت [رواہ البخاری (۱۷۷۳/۵۹۷/۲) و مسلم (۱۳۴۹/۹۸۲/۲) و غیرہما].

به سهر هموو موسولمانیکی پی گیشتووی ، ژیری (۶۶۵) ، نازادی (۶۶۶) ، به توانا (۶۶۷) ،

هروه‌ها له (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیت) فرمووی : بیستم پیغه‌مبیری خوا (ﷺ) فرمووی : (( مَنْ حَجَّ لِلَّهِ عَزًّا وَجَلًّا فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ ، رَجَعَ كَيَوْمَ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ )) واته : هر که سیک حج له بهر خوای گوره بکات ، جا قسه‌ی خرابی تیدا نه‌لئت و کاری خرابی تیدا نه‌کات ، نه‌وه ده‌گه‌ریتته‌وه - له تاوانه‌کانی پاک ده‌بیته‌وه - وه‌ک نه‌و پوزده‌ی که تیدا له دایک بووه [رواه البخاری (۱۵۲۱/۲۸۲/۲) و مسلم (۱۳۵۰/۹۸۳/۲) و غیرهما].

(۶۶۵) له بهر فرموده‌کسی (عَلِيٍّ) (خوای لی رازی بیت) ، پروانه (پ ۱۰۱) .

(۶۶۶) له سهر بنده (کویله) پیویست نیبه ، چونکه نه‌و سهرقاله به خزمه‌ت کردنی خاوه‌نه‌کسی ، وه نه‌گه‌ر مندال و کویله حج بکن ، حج‌گه‌که‌یان دروسته ، به‌لام فپزه‌که‌یان له سهر ناکه‌ویت ، نه‌گه‌ر پیگه‌یشتن و نازاد بوون ده‌بیت حج‌گیکی تر بکن ، له بهر فرموده‌کسی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبیری خوا (ﷺ) فرمووی : (( أَيُّمَا صَبِيٍّ حَجَّ ثُمَّ بَلَغَ فَعَلَيْهِ حَجَّةٌ أُخْرَى ، وَأَيُّمَا عَبْدٍ حَجَّ ثُمَّ عَتِقَ فَعَلَيْهِ حَجَّةٌ أُخْرَى )) واته : هر مندالیک حج‌گی کرد پاشان پی گیشت ، نه‌وه حج‌گیکی تری له سهر ، وه هر کویله‌یه‌کیش حج‌گی کرد پاشان نازاد کرا نه‌وه حج‌گیکی تری له سهر [رواه البيهقي (۱۵۶/۵) و هو حدیث صحیح ، پروانه الإراء (۹۸۶)].

(۶۶۷) له بهر فرموده‌ی خوای گوره له سوره‌تی (آل عمران: ۹۶، ۹۷) دا ، پروانه

(پ ۶۶۴) .

پاشان توانا به‌وه ده‌بیت ته‌ندروستی ته‌واو بیت ، و پاره‌ی رویشتن وه‌اتنه‌وه‌ی ه‌بیت بیجگه له پیویستی خوئی و مال و مندالی ، وه دلنپایش بیت له ترسی ریکا .

بۆ به هرج گرتنی ته‌ندروستی ، له بهر فرموده‌کسی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) که‌وا نافرته‌تیک له (خَنَعَم) و تی : نه‌ی پیغه‌مبیری خوا ، باوکم حج‌گی له سهر فپز بووه ، وه خویشی پیاوکی پیر و گوره‌یه ، توانای نیبه خوئی به سهر ووشتره‌وه بگریت ، نایه له جینی حج بکم ؟ فرمووی : (( فَحُجِّي عَنْهُ )) واته : له جیاتی حج بکه [رواه البخاری (۱۸۵۵/۶۶/۴) و مسلم (۱۳۳۴/۹۷۲/۲) و غیرهما].

وه بۆ به هرج گرتنی پاره‌و پوولس رویشتن و هاتنه‌وه‌س جگه له پیویستی خوئی و مال و کس و کاری ، له بهر فرموده‌کسی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) (خوایان لی رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبیری خوا (ﷺ) فرمووی : (( كَفَى مَالِيءٍ إِثْمًا أَنْ يُضَيِّعَ مَنْ يَقُوتُ )) واته :

یکسمر<sup>(۶۱۸)</sup>، وہ ٹہگر لہ جاریک زیاتر حج یان عومرہی کرد ٹہوہ با سوننت بوی دنوسریت<sup>(۶۱۹)</sup>، وہ پیویستہ جوری حج کردنہکہ دیاری بکات ثایا بہ تنہا حج دکات (الإفراد)<sup>(۶۲۰)</sup>،

بہ سیتی تاوانباری بؤ کہ سیک ، کہوا ژسانی کہسانیک بفہوتینیت کہ خواردن و با ختوکردنیان لہ سہر ٹہوہ [رداء ابودلود (۲/رقم/۱۶۹۲) وهو حدیث صحیح ، بیوانہ الإراء (۱۹۸۹)].

ٹہمہ بؤ پیاو بہ لام بؤ نافرہت مہرجیکی تریشی ہہیہ ، ٹہویش ٹہوہیہ ۳ہیت میدہکہی لہ کہ لدا بیت یان کہ سیکسی مہرم ، لہ بہر فرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) کہ فرمووی: بیستم پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرمووی: (( لَا يَخْلُوْهُ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ اِلَّا وَمَعَهَا ذُو مَحْرَمٍ ، وَلَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ اِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ )) واتہ: با ہیج پیاوئیک تنہا نہ بیتوہ لہ کہل نافرہتیکدا مہگر نافرہتہکہ مہرمہمیک لہ کہ لدا بیت ، وہ با نافرہتیش سہفر نکات مہگر لہ کہل کہ سیکسی مہرمہدا . جا پیاوئیک ہلسا ووتی : ٹہی پیغہ مہری خوا (ﷺ) خیزانہ کم دہرچوہ بؤ حج ، وہ منیش خرم نووسیوہ لہ غزای ٹہوہ و ٹہوہدا ، ٹہویش فرمووی: (( اِنطَلِقْ مَعَ اِمْرَاَتِكَ )) واتہ: بڑو ، لہ کہل خیزانہ کہ تدا حج بکہ [رداء البخاری (۶/۱۴۲/۲۰۰۶) ومسلم (۲/۱۹۷۸/۱۲۴۱) واللفظ لہ].

(۶۱۸) لہ بہر فرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) لہ (فَضْل) ہوہ یاز (فَضْل) لہ (ابن عباس) ہوہ ، کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرمووی: (( مَنْ اَرَادَ الْحَجَّ فَلْيَتَعَجَّلْ ، فَإِنَّهُ قَدْ يَمْرُضُ الْمَرِيضُ ، وَتَضِلُّ الضَّالَّةُ ، وَتَفْرُضُ الْحَاجَّةُ )) واتہ: مہر کہ سیک ویستی حج بکات با خیرا بکات ، چونکہ جاری وایہ نہخوش دہکہ ویت ، وہ شتی وون دہ بیت ، وہ پیویستہیک دیتہ پیٹہوہ بہرگری لی دہکات [رداء ابن ماجا (۲/۹۶۲/۲۸۸۲) وهو حدیث صحیح ، بیوانہ صحیح ابن ماجا (۲۳۳۱)].

(۶۱۹) لہ بہر فرمودہ کہی (ابو ہریرہ) ، بیوانہ (پ ۶۶۴) .

(۶۲۰) ٹہوہیہ بہ تنہا نہتہی حج بیئت ، وہ ناییت خوی بکاتہوہ لہ ٹیحرہ مہگر پاش رہجم کردنی شہیتانی کہوہ (جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ) ، لہ بہر فرمودہ کہی (عائشہ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرمووی: (( خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ عَامَ حَجَّةِ الْوَدَاعِ : فَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِعُمْرَةٍ ، وَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِحَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ ، وَمِنَّا مَنْ أَهَلَ بِالْحَجِّ ، وَأَهْلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِالْحَجِّ ، فَأَمَّا مَنْ أَهَلَ بِالْحَجِّ أَوْ جَمَعَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لَمْ يَحِلُّوا حَتَّى كَانَ يَوْمَ النَّحْرِ )) واتہ: لہ کہل پیغہ مہری خوادا (ﷺ) دہرچوین سالی حججی مال تاوایی ، جا

یان حج و عومرہ پیکہوہ دہکات (القرآن) <sup>(۴۷۱)</sup>، یان لہ پیشدا عومرہ دہکات پاشان حج (التمتع) <sup>(۴۷۲)</sup>، وہ ئەمەیشیان باشتربینانہ <sup>(۴۷۳)</sup>،

لیمان ھەبوو ئیحرامی بە عومرہ بەست ، وہ لیثمان ھەبوو ئیحرامی بە حج و عومرہ پیکہوہ بەست ، وہ لیثمان ھەبوو تەنھا ئیحرامی بە حج بەست ، وہ پیقەمبەری خوا <sup>(ﷺ)</sup> خۆی ئیحرامی تەنھا بە حج بەست ، جا ئەوانەمان کە ئیحرامی بە حج بەست بوویان بە حج و عومرہ پیکہوہ ، خۆ یان نەکردەوہ تا پۆژی سەربرین ارواھ البخاری (۲/رقم/۱۵۶۲) و مسلم (۱/۲۱۱/۸۷۱/۳).

(۴۷۱) ئەو یە نییەتی حج و عومرہ پیکہوہ دەھینتیت ، پاشان دەچیتە (مکە) و لە سەر ئیحرامەکە ی بەردەوام دەبیت تا لە کارەکانی حج دەبیتەوہ ، وہ لە سەریتی یەک سووپخواردنەوہ (طواف) و یەک کۆشش (سعی) بکات بۆ حج و عومرەکەیشی ، لە بەر فەرموودەکە ی (إِنَّ عَمَرَ (خوایان لی رازی بیت) کەوا پیقەمبەری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فەرمووی: (( مَنْ أَحْرَمَ بِالْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ ، كَفَى لَهُمَا طَوَافٌ وَاحِدٌ ، وَلَمْ يَحِلَّ حَتَّى يَقْضِيَ حَجَّهُ وَيَحِلَّ مِنْهُمَا جَمِيعًا )) واتە: ھەر کە سێک ئیحرامی حج و عومرہ پیکہوہ ببەستیت ئەوہ لە سەریتی یەک سووپخواردنەوہ و یەک کۆشش بۆ ھەردوکیان بکات ، وہ ئیحرامەکە ی ناکاتەوہ تا حجەکەیشی جی بەجی دہکات ، پاشان ئیحرامی ھەردوکیان پیکہوہ دہکاتەوہ [رواھ الترمذی (۲/۲۸۴/۹۶۸) و ابن ماجە (۲/۲۹۷۵/۹۹۰/۲) و موحدیث صحیح ، پروانە صحیح ابن ماجە (۲۴۰۹)].

(۴۷۲) ئەو یە لە یەکنێک لە مانگەکانی حجە جدا ئیحرام بۆ عومرہ دەبەستیت ، وہ لە پیشدا دەچیتە (مکە) و عومرەکە ی ئەنجام دەدات ، پاشان خۆی لە ئیحرام دہکاتەوہ ھەموو شتیکی بۆ حجەلال دەبیت ، تا لە گەل خەلکیدا لە پۆژی (الترویہ) دا ئیحرام بۆ حج دەبەستیتەوہ ، وہ ئەمەیان سەربرینی لە سەر پێویست دەبیت ، وەک لە شوینی خۆیدا باسی دہکەین .

(۴۷۳) لە بەر فەرموودەکە ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیت) کەوا فەرمووی: لە گەل پیقەمبەری خوا <sup>(ﷺ)</sup> ئیحرامی حجمان بەست ، جا کاتیک کە گەیشتینە (مکە) فەرمانی پێ کردین خۆمان لە ئیحرامی حج بەکەینەوہ و بیکەینە عومرہ ، جا ئەمە لامان گەورە بوو و دلمان پێی تەنگ بوو ، جا ئەمە گەیشتە پیقەمبەری خوا <sup>(ﷺ)</sup> ، نیتەر ئەمانزانی ئایا شتیکی لە ئاسمانەوہ پێ گەیشت ، یان لە لایەن خەلکیەوہ بوو ، جا

وہ خەلکی ھەر ولاتیک لەو شوینەوہ ئیحرام دەبەستن کہ بۆیان دیاری  
کراوہ (٤٧٤)،

فەرموی: (( يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَحِلُّوا ، فَلَوْلَا الْهَدْيُ الَّذِي مَعِيَ ، فَعَلْتُمْ كَمَا فَعَلْتُمْ ))

واتە: ئەى خەلکینە خۆتان بکەنەوہ ، ئەگەر ئەم قوربانیانەم پى نەبوايە ، ئەوہ منیش  
وہکو ئیۆہم دەکرد . (جابر) فەرموی: جا خۆمان کردوہ تا لە گەل ئافرەندا (جماع)مان  
کرد ، وە ئەوہمان کرد کہ کەسیکی حەلال دەیکات ، تا پۆژی (الترویہ) مات و (مکە)مان  
خستە پشتمان و ئیحرامى حە جمان بەست [رواه البخارى (١٥٦٨/٤٢٢/٣) ومسلم  
(١٢١٦/٨٨٤/٢)].

(٤٧٤) حەج (میعقات)ى کاتیى ھەبە و (میعقات)ى شوینیشى ھەبە ، واتە : دەبیئت

ئیحرام بەستەنەکەى لەو کاتە دیاری کراوانەدا بیئت ، وە لەو شوینە دیاری کراوا نەیشەوہ  
بەستریت .

لە بارەى ئەو کاتە دیاری کراوانەوہ خۆای گەورە لە سورەتى (البقرە: ١٨٩)دا  
دەفەرمى: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ ﴾ واتە: ئەى پیتغەمبەرى  
خوا ، خەلکى پرسىارت لى دەکەن لە بارەى مانگى بەک شەوہ کائەوہ تۆیش بلن: ئەوانە بۆ  
دیاری کردنى کاتن بۆ - پێک خستنى کاروبارى - خەلکى و حەججە .

وہ ھەرەھا لە سورەتى (البقرە: ١٩٧) دا دەفەرمى: ﴿ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ ﴾ واتە:  
حەجج لە چەن مانگىکى دیاری کراو دایە ، (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بیئت) دەفەرمى:  
مانگەکانى حەجج کردن (شَوَّال) و (ذُو الْقَعْدَةِ) و دە (١٠) پۆژیش لە (ذُو الْحِجَّةِ) بە .

وہ (إِبْنُ عَبَّاسٍ) یش (خوایان لى رازى بیئت) دەفەرمى: لە سوننەتى پیتغەمبەر دا وایە ئیحرام  
بۆ حەجج نەبەستریت تەنھا لە مانگەکانى حە جدا نەبیئت [وما اثران صحیحا الإسناد رواھا  
البخارى (٣١٩/٢) تعلیقا، بروانە (مختصر البخارى ٣١١ / ل: ٢٧٢)].

وہ لە بارەى شوینە دیاری کراوہ کانیشەوہ (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى رازى بیئت)  
دەفەرمى: پیتغەمبەرى خوا (ﷺ) (ذُو الْحُلَيْفَةِ)ى دیاری کردوہ بۆ خەلکى (مَدِيْنَةَ) ، وە  
(الْحِجْفَةَ)ى دیاری کرد بۆ خەلکى (شَام) ، وە (قَرْنُ الْمَنَازِل)یش بۆ خەلکى (نَجْد) ، وە  
(بَلْمَلْم)یش بۆ خەلکى (يَمَن) وە فەرموی: (( فَهِنَّ لَهُنَّ وَلِمَنْ أَسَى عَلَيْهِنَّ مِنْ غَيْرِ أَهْلِهِنَّ  
مِمَّنْ أَرَادَ الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ ، فَمَنْ كَانَ دُونَهُنَّ فَمِنْ أَهْلِهِ ، وَكَذَا فَكَذَلِكَ ، حَتَّى أَهْلُ مَكَّةَ  
يُهْلُونَ مِنْهَا )) واتە: ئەمانە بۆ ئەوان و ئەویشى بە سەر ئەواندا دیت لە خەلکى

شوئنے کانی تر ، له وانہی ویستی حج و عمرہ یان ہہیہ ، وہ ئوہیشی له و شوئنانہ نزیك تره له (مکہ) وہ ئوہ له مالی خوہیہ وہ - نیحرام دہ بہ ستیت - ہتا خہ لکی (مکہ) له (مکہ) وہ [رواہ البخاری (۲/۳۸۴/۱۰۲۴) و مسلم (۲/۸۲۸/۱۱۸۱) و هذا لفظہ و غیرہما].

وہ (عائشۃ) (خوای لی رازی بیت) فہ رموی: (( أَنْ النَّبِيَّ ﷺ )) وَقَتٍ لِأَهْلِ الْعِرَاقِ ذَاتُ عِرْقٍ )) واتہ: پیغہ مہبری خوا (ﷺ) (ذَاتُ الْعِرْقِ) ی بۆ خہ لکی (عراق) دیاری کردہ [رواہ ابو داود (۲/رقم/۱۷۴۰) مکذا مختصرا و النسانی (۱۲۵/۵) مطولا و هو حدیث صحیح ، پروانہ الإرواء (۹۹۸)].

(ذُو الْحُلَيْفَةِ) دئیہ کہ (۴۵۰) کم له مکہ وہ دورہ ، وہ ئوہ یان دوورترین شوئنی نیحرام بہ ستہ .

وہ (الْجَحْفَةَ) دئیہ کہ (۱۸۷) کم له (مکہ) وہ دورہ ، ئیستا پوخاوه بویہ خہ لکی ئوہ مرو له (رایغ) وہ نیحرام دہ بہ ستن کہ (۲۰۴) کم کہ له (مکہ) وہ دورہ . وہ (قَرْنُ الْمَنَازِلِ) وہ پیئیشی دہ و تریئت (قَرْنُ التَّعَالِبِ) (۹۴) کم له (مکہ) وہ دورہ .

وہ (يَلْمَمَ) (۵۴) کم له (مکہ) وہ دورہ .

وہ (ذَاتُ الْعِرْقِ) شوئنیئیکہ له نیوان (نَجْد) و (تِهَامَةَ) دایہ کہ (۹۴) کم له (مکہ) وہ دورہ .

جا ہر کہ سیک ویستی حج کردنی ہبوو نابیت له و شوئنانہ تیپہر بکات تا نیحرام دہ بہ ستیت ، وہ باشیش نییہ (مکروہ) له پیش ئوہ شوئنانہ نیحرام بہ ستن ، وہ ہر چی فہ رموودہ ہہیہ له و بارہ وہ کہ ہانی ئوہ دہ دات کہ وا له پیش ئوہ شوئنانہ نیحرام بہ ستیت ہیچی (صحیح) نییہ پروانہ [سلسلۃ الأحادیث الضعیفۃ (۲۱۲/۲۱۰)].

وہ ئیمامی (مَالِك) کاتیک پیاوئیک پرسپاری لی کرد کہ وا نیحرام پیش (ذُو الْحُلَيْفَةِ) بہ ستیت پی فی فہ رموو: وا مکہ ، چونکہ من لیت دہ ترسم کہ وا تووشی (فِتْنَةَ) ببیت ، ئویش ووتی: ئوہ چی (فِتْنَةَ) یہ کی تیڈایہ ، گشتی چہ ند میلیکہ من زیادی دہ کہ م ؟ فہ رموی: جا چی (فِتْنَةَ) یہ کہ له وہ گورہ ترہ کہ وا بزانت تو پیش پیغہ مہبری خوا کہ و توبیت له چاکہ یہ کدا کہ ئوہ نہ یکردبیت ؟ من بیستم خوای گورہ دہ فہ رمی: ﴿ فَلْيَحْزَرْ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (النور: ۶۲) .

وه نه‌وانه‌ی که له‌وه نزیکتزن نه‌وه له شوینی خویانه‌وه ، ئیحرام ده‌به‌ستن وه خه‌لکی (مکه) له (مکه) وه ئیحرام ده‌به‌ستن (٤٧٥)

## نه‌وه‌ی جه‌رام ده‌بیته له سه‌ر که‌سیک ئیحرام به‌سته‌یت (مَایَحْرَمُ عَلَی الْمُحْرَمِ)

له به‌ر کردنی کراس وکه‌وا وجوبیه و له سه‌ر کردنی میژه‌ر و له پی‌ کردنی ده‌رپی و شه‌روال و خوف و گوژه‌وی - مه‌گه‌ر که‌سیک پشته مال (إِزَار) و نه‌عل و پیلاوی نه‌بیته - نه‌مه بو‌پیوا (٤٧٦)

(٤٧٥) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی پیشووی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیته) ، بپروانه (پ٤٧٤) .

(٤٧٦) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیته) که‌وا پیاویک ووتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌سیک ئیحرامی به‌سته‌یت چی جلو به‌رگیک له به‌ر بکات ؟ پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فه‌رموی: (( لَا يَلْبَسُ الْقُمُصَ وَلَا الْعِمَامَةَ وَلَا السَّرَاوِيْلَاتَ وَلَا الْبِرَانِسَ وَلَا الْخِفَافَ ، إِلَّا أَحَدًا لَا يَجِدُ نَعْلَيْنِ فَلْيَلْبَسْ خُفَيْنِ وَلْيَقْطَعْهُمَا أَسْفَلَ مِنَ الْكَعْبَيْنِ ، وَلَا تَلْبَسُوا مِنَ الثِّيَابِ شَيْئًا مَسَّهُ زَعْفَرَانٌ أَوْ وَرْسٌ )) واته: هیچ جوژه کراسیک له به‌ر نه‌کات وه هیچ جوژه میژه‌رئیکیش له سه‌ر نه‌کات وه هیچ جوژه ده‌رپی و شه‌روالئیکیش له پی نه‌کات وه هیچ جوژه که‌وا وجوبیه‌یکیش له به‌ر نه‌کات وه هیچ جوژه خوف و گوژه‌وپیه‌یکیش له پی نه‌کات ، مه‌گه‌ر که‌سیک نه‌علی ده‌ست نه‌که‌وئیت نه‌وه با خوف له پی بکات و له ژیر ه‌ردوو قاپه‌ره‌قه‌یه‌وه بی‌پرئیه‌وه ، وه هیچ جلو به‌رگیکیش له به‌ر مه‌که‌ن زه‌عه‌فران و (وَدَس) لی لی دراییته [رواه البخاری ١٥٤٢/٤٠١/٠٣] و مسلم (١١٧٧/٨٣٤/٢) .

وه فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیته) که‌وا فه‌رموی: بیستم پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ووتاری ده‌دا له عه‌ره‌فاتدا و ده‌یفه‌رموو: (( مَنْ لَمْ يَجِدِ النَّعْلَيْنِ فَلْيَلْبَسِ الْخُفَيْنِ ، وَمَنْ لَمْ يَجِدْ إِزَارًا فَلْيَلْبَسْ سَرَاوِيْلَ الْمُحْرَمِ )) واته: هه‌ر که‌سیک نه‌علی نه‌بوو با خوف له پی بکات ، وه هه‌ر که‌سیکیش ده‌ست مال (إِزَار)ی نه‌بوو با شه‌روال له پی بکات بۆ که‌سیک ئیحرامی به‌سته‌یت [رواه البخاری (١٨٤١/٥٧/٤) و مسلم (١١٧٨/٨٣٥/٢) و غیرهما] .



وه بؤ ئافره تیش دروست نییه هر دو دست و پومه تی داپوشیت<sup>(۴۷۷)</sup>، وه هروهها بؤیان دروست نییه بؤنی خووش له خویمان بدهن یان جل و بهرگیك له بهر بکهن بؤنی خووشی پیوه کرا بیئت<sup>(۴۷۸)</sup>.

وه بؤ پیاو و ئافره لابرندی تووکی لاشه دروست نییه، ئیتر به تاشینی بیئت یان هه لکه ندنی، مه گهر زۆر پیویست بیئت<sup>(۴۷۹)</sup>.

(إزار) : دهستمالیکه له جیاتی شهروال له ناوکه وه تا ئه ژۆت داده پووشیت .  
(الورس) : گیاهیکی زهره ، بؤنیکی خووشی هیه ، بؤیاخی پئ ده کریت .  
(۴۷۷) له بهر فرموده که ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی: (( .. وَلَا تَتَّقِبِ الْمَرْأَةُ الْمُحْرِمَةَ ، وَلَا تَلْبَسِ الْقَفَّازِينَ )) واته : نابیئت ئافره تیک ئیجرامی بهستبیئت پومه تی داپوشیت و په چه (تقاب) بکات و دهست کیشیش بکاته هر دو دهستی [رواه البخاری (۱۸۲۸/۵۲/۴) وغیره].

به لام نه گهر پیاو دای به لایدا ده توانیئت پومه تی داپوشیت ، له بهر فرموده که ی (فَاطِمَةُ بِنْتُ الْمُنْذِرِ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فرموی: ئیمه پومه تمان داده پووشی و ئیجرامیشمان بهستبوو ، وه له گه ل (أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ) یشدا بووین [رواه مالک (۷۲۴/۲۲۴) والحاكم (۴۵۴/۱) وهو اثر صحيح ، بپروانه الإراء (۱۰۲۲)].

(۴۷۸) له بهر فرموده که ی پئشووی (إِبْنُ عُمَرَ) ، بپروانه (پ ۴۷۶) .

وه فرموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) یش (خوایان لی رازی بیئت) ، بپروانه (پ ۲۸۰) .

(۴۷۹) له بهر فرموده ی خوای گه وره له سورته ی (البقرة: ۱۹۶) دا که ده فرمئ: ﴿وَلَا تَخْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ﴾ واته : وه سه ریشتان مه تاشن تا قوریانیه کانتان ده گاته شوینی خوئی - سه ر ده برپیت - .

وه دروسته بؤ که سیک ئازاری هه بیئت لای بدات ، به لام (فدیة) ی ده که ویتته سه ر ، وه ک خوای گه وره هر له و ئایه ته ی پئشووی (البقرة: ۱۹۶) دا ده فرمئ: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَدِيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ﴾ واته : جا نه گه ره که تیک له ئیوه نه خووش بوو یان ئازاریک له سه ریدا بوو ، نه وه (فدیة) بدات له پؤوو گرتن بیئت یان به خشین یان سه برپین .

وه له بهر فرموده که ی (كُتِبَ بِنُ عَجْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا له (حُدَيْبِيَّة) دا پئش نه وه ی بجیتته (مکه) وه ، پیغه مبهری خوا (ﷺ) تئپه ر بوو به لایدا ، نه میش له ئیجرامدا بوو ، خه ریک بوو ئاگری ده دایه ژیر قازان ، وه سپی (نه سپی) به پومه تیدا ده هاته

وَنِيْنُوكُ كَرْدَن<sup>(۴۸۰)</sup>، وَجِيْمَاعُ كَرْدَن<sup>(۴۸۱)</sup>، وَ كُوشْتَنِي نِيْجِيْرِي دِهَشْتِي هَسْرُوهَا  
 نَامَاژَه بُوْ كَرْدَن وَ يَارْمَهْتِي دَان بُوْ كُوشْتَنِي<sup>(۴۸۲)</sup>، وَ هِ خَوَارْدَن لَه نِيْجِيْرِيْكَ لَه بَهْر  
 نُهَو رَاو كَرَا بِيْت يَان بَه نَامَاژَه كَرْدَنِي وَ يَارْمَهْتِي دَانِي نُهَو رَاو كَرَا بِيْت<sup>(۴۸۳)</sup>،

خَوَارَه وَه ، جَا نُهَو يَش فِهْرَمُوِي : (( اَيُوْذِيْكَ هَوَاْمُكَ هَذَه ؟ )) وَ اْتَه : نَايَا نُهَو سَبِيْتَانَهِي  
 سَهْرْت نَا زَارْت دَهْدَه ن ؟ وَوْتِي : بَه لِيْن ، فِهْرَمُوِي : (( فَاحْلُقْ رَاْسُكَ ، وَ اطْعِمْ قَرْقَا بَيْنَ  
 سِنِّيْتَه مَسَاكِيْنٍ وَ الْفَرْقُ ثَلَاثَه اَصْعٍ اَوْ صُمْ ثَلَاثَه اَيَامٍ ، اَوْ اَنْسُكَ  
 نَسِيْكَ )) وَ اْتَه : دَه سَهْرْت بَتَا شَه وَ (فَرْقُ) يَكْ خَوَارْدَن دَابَهْش بَكَه بَه سَهْر شَهْش كَه م  
 دَه سَتْدَا ، يَان سِيْ يَزْدُ يَزْدُو بَكْرَه ، يَان نَاژَه لِيْكَ سَهْر بِيْرَه [رِوَاةُ الْبُخَارِي (۱۸۱۴/۱۲/۴) وَ مَسْلَم  
 (۱۲۰۱/۸۱۱/۲) وَ الْفَلْظُ لَه وَغِيْرَهْمَا].

(فَرْقُ) : سِيْ (صَاع) ه ، وَ هِهْر (صَاع) يَكِيْش (۲۱۷۵) غِرَامَه .

(۴۸۰) (( اِبْنُ الْمُنْذِرِ دَه فِهْرَمِيْ : زَانَايَان يَه كَرَا (مُجْمِع) ن لَه سَهْر حَهْرَام بُووْنِي نِيْنُوكُ  
 كَرْتَن بُوْ كَه سِيْكَ لَه نُحِرَام دَابِيْت ، [بِر وَ اْتَه (الْاِجْمَاع) لِابْنِ الْمُنْذِرِ (۵۷)].

(۴۸۱) لَه بَهْر فِهْرَمُووْدَهِي خَوَايْ كَه وَرَه لَه سُوْرَهْتِي (البَقْرَه : ۱۹۷) دَا كَه دَه فِهْرَمِيْ :  
 ﴿ الْحَجُّ اَشْهُرٌ مَّعْلُوْمَاتٌ ، فَمَنْ فَرَضَ فِيْهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوْقَ وَلَا جِدَالَ فِيْ  
 الْحَجِّ ﴾ وَ اْتَه : حَهْجْ كَرْدَن چَه نْد مَانَكِيْكي زَانَرَو وَ دِيَارِي كَرَاوَه ، جَا هِهْر كَه سِيْكَ بِيْرِيَارِي  
 حَهْجْ كَرْدَنِي دَا - وَ نُحِرَامِي بَه سَت - نُهَو نَابِيْت جِيْمَاع وَ دَه سَت بَا زِي بَكَا ت ، وَ نَابِيْت  
 كَرْدَار وَ كُوفْتَارِي خِرَاط بَكَا ت ، وَ نَابِيْت بَهْرِيْرَه كَانِيْ وَ دَه مَه قَالَه يَش بَكَا ت لَه حَهْجِدَا .

(۴۸۲) لَه بَهْر فِهْرَمُووْدَهِي خَوَايْ كَه وَرَه كَه لَه سُوْرَهْتِي (المَائِدَه : ۹۶) دَا دَه فِهْرَمِيْ :  
 ﴿ وَ حُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا ﴾ وَ اْتَه : وَ هِ حَهْرَام كَرَاوَه لَه سَهْرْتَان رَاو كَرْدَنِي  
 نِيْجِيْرِي دِهَشْتِي تَا بَهْر دَه وَ اَم لَه نُحِرَام كَرْدَن دَا بِيْرَه .

وَ هِ لَه بَهْر فِهْرَمُووْدَه كَه يِ پِيْغَه مَبَهْرِي خَوَا ﴿ اَللّٰهُ ﴾ كَاتِيْكَ كَه پَرَسِيَارِيَان لِيْ كَرْد لَه بَارَهِي  
 نُهَو جَاشَكَه - كِيْزِيَه - وَ هِ كَه (اَبُو قَتَادَه) رَاوِي كَرْدِيُوُو كَه خُوِي لَه نُحِرَام دَا نَه بُوُو ، بَه لَام  
 نُهَو اَن لَه نُحِرَام دَا بُووْن : جَا فِهْرَمُووِي : (( اَمْنُكُمْ اَحَدٌ اَمْرَه اَنْ يَحْمِلَ عَلَيْهَا ، اَوْ اَشَارَ  
 اِلَيْهَا ؟ )) وَ اْتَه : نَايَا كَه سَتَان فِهْرِمَانْتَان پِيْ كَرْد كَه وَ رَاوِي بَكَا ت ، يَان نَامَاژَه تَان بُوِي كَرْد  
 ؟ وَوْتِيَان : نَه ، فِهْرَمُووِي : (( فَكُلُوْا )) وَ اْتَه : دَه بِيْخُوْن [رِوَاةُ الْبُخَارِي (۱۸۲۴/۲۸/۵) وَ مَسْلَم  
 (۱۱۹۶/۸۵۲/۴) وَغِيْرَهْمَا].

(۴۸۳) لَه بَهْر فِهْرَمُووْدَه كَه يِ (اَبُو قَتَادَه) بِيْشُوُو ، بِيْرَوَانَه (پ ۴۸۲) .

و کردار و گوفتاری خراب و بہرہ رکانی و دہمہ قالہ کردن<sup>(۴۸۴)</sup> ، وہ زن مارہ برین نہ بو خوی و نہ بو کہسی تریش ، وہ نہ داوایشی بکات<sup>(۴۸۵)</sup> ، وہ نہ گہر کہسیک لہ نیحرامدا بوو و نیچیریکی کوشت نہوہ دہیبت لہ توٰلہی نہو کارہی دا نازہ لیککی و ہکو خوی سہر بپریت ، کہوا دوو پیایوی دادپہروہر پیریاری لہ سہر بدہن<sup>(۴۸۶)</sup> .

وہ فرمودہ کہی (الصَّغْبُ بْنُ جَنَامَةَ اللَّيْثِي) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا گوی درزیکی کتوی پیشکش کرد بہ پیغہ مہری خوا (ﷺ) کاتیک لہ (الأبواء) دا بوو - یان لہ (وَدَّان) - جا پیغہ مہری خوا (ﷺ) لیتی و ہرنہ گرت ، جا کاتیک بینی دہم و چاری تیک چو ، فرموی: (( إِنَّا لَمْ نَرُدَّهُ إِلَّا أَنَا حَرَمٌ )) واتہ: نیمہ نہ مانگیراہوہ بوٹ تہنہا لہ بہر نہوہ نہ بی کہوا من لہ نیحرام دام [رواہ البخاری (۱۸۲۵/۳۱/۴) و مسلم (۱۱۹۳/۸۵۰/۲)].

(الأبواء) و (وَدَّان): دوو جینگان لہ نیوان (مکہ) و (مَدِيْنَة) دایہ .  
(۴۸۴) لہ بہر فرمودہی خوای گہورہ ، پروانہ (پ ۴۸۱) .

(۴۸۵) لہ بہر فرمودہ کہی (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّان) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی: (( لَا يَنْكِحُ الْمُحْرِمُ وَلَا يُنْكَحُ وَلَا يَخْطُبُ )) واتہ: کہسیک لہ نیحرامدا بیٹ ، نابیت زن مارہ بپریت نہ بو خوی ، وہ نہ بو کہسی تریش ، وہ نابیت داوایشی بکات [رواہ مسلم (۱۶۰۹/۱۰۳۰/۲)].

وہ فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاس) (خوایان لی رازی بیٹ) کہ دہ فرمے: (( أَنْ النَّبِيَّ ﷺ تَزَوَّجَ مَيْمُونَةَ وَهُوَ مُحْرِمٌ )) واتہ: پیغہ مہری خوا (ﷺ) لہ نیحرامدا بوو و مارہی (مَيْمُونَةَ) پیشی بری [رواہ البخاری (۱۸۳۷/۵۱/۴) و مسلم (۱۶۱۰/۱۰۳۲/۲)].

نہم فرمودہیہ دزی فرمودہ کہی (مَيْمُونَةُ بِنْتُ حَارِث) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فرموی: (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ تَزَوَّجَهَا وَهُوَ حَلَالٌ )) واتہ: پیغہ مہری خوا (ﷺ) لہ نیحرامدا نہ بوو کاتیک مارہی بری [رواہ مسلم (۱۶۱۱/۱۰۳۲/۲)].

جا بی گومان فرمودہ کہی (مَيْمُونَةَ) پیش فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاس) دہ خریٹ ، (خوایان لی رازی بیٹ) ، چونکہ (مَيْمُونَةَ) خوی خاوان بہ سہر ماتہ کہیہ ، وہ فرمودہ کہی نیمامی (عُثْمَان) پیش کہ باسماں کرد نہوہ بہ ہیژ دہکات .

(۴۸۶) لہ بہر فرمودہ کہی خوای گہورہ لہ سورہتی (المائدہ: ۹۵) دا دہ فرمے: ﴿ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمَدًا فَجَزَاءٌ مِثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ ، يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ ، هَدِيًّا

وه نه‌گهر که سیک له چه جدا جیماعی کرد پیش ره‌جم کردنی شه‌یتانی گه‌وره (جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ) ، نه‌وه چه‌جه‌که‌ی به‌تال ده‌بیت ، وه سالی داهاتوو ده‌بیت بگه‌رپیتنه‌وه بو چه‌ج و قوربانی (هَدْي) یه‌کیش بکات ، به‌لام نه‌گهر پاش ره‌جمی شه‌یتانی گه‌وره و پیش سوورخوار دنه‌وه (طَوَافِی) (الإفَاضَة) جیماعی کرد ، نه‌وه به‌تال ناییتنه‌وه ، به‌لام ده‌بیت ووشتریک بکاته قوربانی (هدی) (۴۸۷).

بَالِغِ الْكَعْبَةِ ، أَوْ كَفَّارَةَ طَعَامِ مَسَاكِينٍ ، أَوْ عَذْلُ ذَلِكَ صِيَامًا ، لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهِ ، عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ ، وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللَّهُ مِنْهُ ، وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿۱﴾ واته : وه هر که سینکان نه‌گهر به‌قه‌سته‌وه نیچیریک بکوژیت ، نه‌وه ده‌بیت نازله‌ی له ویتنه‌ی خوی له جیاتیدا بدات ، که دوو که‌سی دادبه‌روهر بریاری له سر بدن ، قوربانیه‌ک بگاته (مکه) - له‌ویدا سه‌پی بپیت - یان - به‌نه‌دازه‌ی نه‌و نیچیره - خواردن به‌هزار و که‌م ده‌ستان بدات یان به‌نه‌دازه‌ی نه‌وه به‌پژوو بیت تا سزای نه‌و کاره‌ی بچیزیت ، خوی گه‌وره له‌وه‌ی پیتشوو خوش بوو ، وه هر که سیک دوو باره‌ی بکاته‌وه ، نه‌وه خوی گه‌وره تو‌له‌ی لی ده‌سینیتنه‌وه ، وه خوایش به‌ده‌سه‌لات و تو‌له‌ی سینه .

(۴۸۷) له‌هر فرموده‌که‌ی (عَمْرُو بْنُ شُعَيْبٍ) له‌باوکیه‌وه : که‌وا پیاویک هاته‌لای (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرُو) وپرسیاری لی‌کرد له‌باره‌ی که‌سینکه‌وه که له‌نیحرامدا بیت (جماع) ی‌له‌گه‌ل خیزانه‌که‌یدا کرد بیت ، جا‌ناماژه‌ی بو (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) کرد ، فرموی : برؤ بو‌لای نه‌وه پرسیری لی‌بکه ، (شُعَيْبٍ) ووتی : جا‌پیاوه‌که‌ئوی نه‌ناسی ، بویه‌منیش له‌گه‌لیدا رویشتم ، جا‌پرسیاری له‌(إِبْنُ عَمْرٍو) کرد (خوایان لی‌رازی بیت) ، نه‌ویش فرموی : چه‌جه‌که‌ت به‌تال بو‌ته‌وه ، پیاوه‌که‌ووتی : جا‌چی بکه‌م ؟ فرموی : له‌گه‌ل‌خه‌ل‌کیدا ده‌ریچؤ ، نه‌وه‌ی نه‌وان کردیان بیکه ، جا‌نه‌گهر پینیدا گه‌یشتی سالی داهاتوو چه‌ج بکه‌و قوربان (هَدْي) ی‌سه‌ر بپره ، جا‌گه‌رایه‌وه بو‌لای (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرُو) ، و منیش له‌گه‌لیدا بووم ، وه‌لامه‌که‌ی نه‌وی بو‌باس کرد ، جا‌پیتی فرموو : برؤ بو‌لای (إِبْنُ عَبَّاسٍ) پرسیری لی‌بکه ، (شُعَيْبٍ) ووتی : منیش له‌گه‌لیدا رویشتم بو‌لای (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ، جا‌پرسیاری لی‌کرد ، نه‌ویش نه‌وه‌ی پیتی فرموو که (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) پیتی فرموو : جا‌گه‌رایه‌وه بو‌لای (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرُو) (خوایان لی‌رازی بیت) و منیش له‌گه‌لیدا بووم ، وه‌لامه‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) یشی بو‌باس

کرد ، پاشان ووتی : ئەی تو چی دەلێی ؟ ئەویش فەرمووی : منیش ئەو دەلێم که  
ئەوان ووتیان [رواه البيهقي (١٦٧/٥) وهو حديث صحيح ، بهوانه الإرواء (٢٣٤/٤)].

وہ له (إِبْنُ عَبَّاسٍ) هوه ده یگێرێنه وه که وا پرسایاریان لی کرد: له باره‌ی پیاویکه وه که  
له ئیحرامدا بووه و جیماعی له گه‌ل خێزانه که‌ی خۆیدا کردووه ، کاتیک له (مَنَى) دا بوو پیش  
ئەوه‌ی (طَوَافُ الْإِقَاضَةِ) بکات ، جا (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) فەرمانی پی کرد  
که‌وا ووشتریک سه‌ر بپریت [رواه البيهقي (١٧١/٥) وهو حديث صحيح ، بهوانه الإرواء (١٠٤٤)].

وه ئەگه‌ر که‌سیک ووشتریان شه‌کی ده‌ست نه‌که‌وت ، ئەوه له سه‌ریتتی سێ پۆژ پۆژوو له  
حه‌جدا بگریت وحه‌وتیش ئەگه‌ر که‌رپایه‌وه مالی خۆی ، له به‌ر فەرمووده که‌ی خوای گه‌وره  
له سورته‌ی (البقرة: ١٩٦) دا که‌وا ده‌فرمێ: ﴿ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ  
مِنَ الْهَدْيِ ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ.. ﴾ واته‌: جا ئەگه‌ر  
که‌سیک به‌ کۆتایی پی هانتی عومره که‌یدا (تَمَتَّعَ) بکات تا کاتی حه‌ج ، ئەوه چه‌ندیک پی  
هه‌لده‌سو پریت قوریانه‌یک بکات ، جا ئەگه‌ر به‌کێک ده‌ستی نه‌که‌وت ، ئەوه با سێ پۆژ پۆژوو  
له حه‌جدا بگریت وحه‌وت پۆژیش ئەگه‌ر که‌رپانه‌وه ماله‌وه ...

وه ده‌توانیت سێ پۆژه که‌ی دوا‌ی جه‌ژن (أَيَّامُ التَّشْرِيقِ) یش بگریت ، له به‌ر  
فەرمووده که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ وَعَائِشَةُ) (خوایان لی رازی بیئت) که‌وا فەرموویانه‌: (( لَمْ يُرْحَصْ  
فِي أَيَّامِ التَّشْرِيقِ أَنْ يُصِمْنَ إِلَّا لِمَنْ لَمْ يَجِدِ الْهَدْيَ )) واته‌: روخسه‌ت نه‌دراوه له پۆژانی  
(تَشْرِيقِ) دا پۆژوو بگریت ، مه‌گه‌ر بۆ که‌سیک قوریانی ده‌ست نه‌که‌ویت [رواه البخاري  
(١٩٩٧/٢٤٢/٤)].

### قیبیتی:

پیاو و ئافره‌ت له مه‌سه‌له‌ی جیماعدا به‌کسانن ، که‌ واته‌ ئافره‌تیش ئەو (حُكْم) انه‌ی  
پیشووی به‌ سه‌ر پێویست (وَأَجِب) ده‌بیئت ، مه‌گه‌ر پیاوه که‌ی زۆری لی کرد بیئت ، ئەوه له‌و  
حاله‌ ته‌دا قوریانی له سه‌ر نییه و حه‌ججه که‌یشی ته‌واوه .

(سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ) فەرمووی: پیاویک هاته‌ لای (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت)  
ووتی: (جَمَاع) م کرد له گه‌ل خێزانه که‌مدا پیش ئەوه‌ی زیاره‌ت بکه‌م ، ئەویش فەرمووی:  
ئەگه‌ر یارمه‌تیی نه‌دا بیئت ئەوه ته‌نها تو ووشتریکی جوانی چاکت له سه‌ره [رواه البيهقي  
(١٦٨/٥)].

## نہ وانہی لہ ہردوو جہرہمدا (مکہ) و (مدینة) (۴۸۸) حہرام کراوہ (مَحْظُورَاتُ الْحَرَمَيْنِ)

حہرامہ نیچیر (پاؤ) کردنی ناژہل و بالندہی حہرہم و پاوانانی و یارمہتی دان لہ سہر پاؤ کردنی ، وہ برینی پوہک و دپکی مہگہر زور پیویست بیٹ ، وہ ہلگرتنی چہک بو جہنگ کردن ، وہ ہلگرتنی شتی دوزراوہ بو کہ سانیک خہلکی ٹہوی نہین ، بہ لام بو خہلکی حہرہم دروستہ بہو مہرجہی پیناسہی بکات (۴۸۹)

(۴۸۸) (عَبَادُ بَنِ تَمِيمٍ) لہ مامیہ وہ دہگپرتتہ وہ کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرموی ((إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حَرَّمَ مَكَّةَ وَدَعَا لَهَا ، وَإِنِّي حَرَّمْتُ الْمَدِينَةَ كَمَا حَرَّمَ إِبْرَاهِيمَ مَكَّةَ)) واتہ : (إِبْرَاهِيمِ) (مکہ)ی حہرام کرد و دعای بو کرد ، منیش (مدینتہ)م حہرام کرد ، ہر وہ کو (إِبْرَاهِيمِ) (مکہ)ی حہرام کرد [رواہ البخاری و مسلم و غیرما پروانہ (ارشاد الساری) لمحمد ابراہیم شقرۃ] .

کہوا بوو حہرام کردنی (مدینتہ) لہ لایہن خوای پہرہردگارہ وہ پوخسہتی پی دراوہ ، وہ دروست نییہ بہ ہیچ شوینیکی تر بوتری حہرہم جگہ لہم دو شوینہ . چونکہ ہیچ بہ لگہیہ کی شرعی لہ سہر نییہ ، وہ حہرام کردنیش شرعہ و بہ بی دہق (نص)ی قورٹان و سوننتہ دروست نییہ .

(۴۸۹) لہ ہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیٹ) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) لہ پڑی (فَتَحَّ مَكَّةَ) دا فرموی: ((إِنَّ هَذَا الْبَلَدَ حَرَّمَهُ اللَّهُ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ، فَهُوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَإِنَّهُ لَمْ يَحِلَّ الْقِتَالُ لِأَحَدٍ قَبْلِي ، وَلَمْ يَحِلْ لِي إِلَّا سَاعَةٌ مِنْ نَهَارٍ ، فَهُوَ حَرَامٌ بِحُرْمَةِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، لَا يُغْضَدُ شَوْكُهُ ، وَلَا يُنْفَرُ صَيْدُهُ ، وَلَا يُلْتَقَطُ لِقُطْئِهِ إِلَّا مَنْ عَرَفَهَا ، وَلَا يُحْتَلَى خَلَامًا ، فَقَالَ الْعَبَّاسُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ، إِلَّا الْإِنْدَخِرَ ، فَإِنَّهُ لِقَيْنِهِمْ وَيُوتِيهِمْ ، فَقَالَ: إِلَّا الْإِنْدَخِرَ)) واتہ : بہ راستی ٹہم ولاتہ خوای گہورہ حہرامی کردہ لہ و پڑوہ کہ ناسیمانہ کان و زہوی بہ دہینتاوہ ، جا ٹہو حہرام بووہ بہو حہرام کردنی خوای گہورہ تا پڑی قیامت ، وہ جہنگ کردنیشی تیدا حلال نہ کراوہ بو ہیچ کہ سیک پیش من ، وہ بو منیش حلال نہ بووہ تنہا سانیک نہ بیٹ لہ پڑیکدا ، جا ٹہو حہرام بووہ بہو حہرام

کردنهی خوی گوره تا پوژی قیامت ، درکی هه لئا کیشریت ، وه نیچیری پاو نانریت ، وه دوزراوهی هه لئا گریت مه گه له لایهن که سیکه وه پیتاسهی بکات ، وه گیا و پروه کیشی نابپریت . جا (عبّاس) ووتی: ئەی پیغه مبهری خوا جگه له (إِنْخِر) ، چونکه ئەوه بۆ (قین) و ماله کانیان به کار ده مینن ، پیغه مبهری خوایش (ﷺ) فه رمویی: جگه له (إِنْخِر) آواه البخاری (۱۸۲۴/۴/۶) و مسلم (۱۲۵۲/۹۸۶/۲) والنسائی (۲۰۲/۵). (إِنْخِر): پوهیکی بۆن خۆشه ، (قین): ئاسنگه ری و ئالتون چیتی .

وه فه رموده که ی (جابر) (خوای لی رازی بیئت) که وا فه رمویی: بیستم پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رمویی: (( لَا يَحِلُّ لِأَحَدِكُمْ أَنْ يَحْمِلَ بِمَكَّةَ السَّلَاحَ )) واته: حه لال نییه بۆ هیچ که سیکتان که وا چه که له (مکه) دا هه لبرگرت [آواه مسلم (۱۲۵۶/۹۸۹/۲)].

وه فه رموده که ی (علی) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) له باره ی (مَدِينَه) وه فه رمویی: (( لَا يُحْتَلَى خَلَاَمًا ، وَلَا يُنْفَرُ صِنْدَهَا ، وَلَا تُلْتَقَطُ لِقَطْطُهَا إِلَّا لِمَنْ أَشَادَ بِهَا (أَشَدَّهَا) ، وَلَا يَصْلُحُ لِرَجُلٍ أَنْ يَحْمِلَ فِيهَا السَّلَاحَ لِقِتَالٍ ، وَلَا يَصْلُحُ أَنْ يَقْطَعَ مِنْهَا شَجْرَةً إِلَّا أَنْ يَعْلَفَ رَجُلٌ بَعِيرَهُ )) واته: گیا و پروه کی هه لئا کیشریت ، وه نیچیری پاو نانریت ، وه دوزراوه یشی هه لئا گریت ، مه گه که سیک بانگی بۆ بکات و پیتاسهی بکات ، وه دروست نییه بۆ هیچ پیاویک چه کی تیدا هه لبرگرت بۆ جهنگ ، وه دروست نییه هیچ داریکی لی بپریت ، مه گه ر پیاویک بۆ خۆراک - ئالف - ی ووشتره که ی بپریت [آواه ابو داود (۲/رقم/۲۰۳۵) و موحدیث صحیح ، بهروانه صحیح ابی داود (۱۷۹۰)].

وه فه رموده که ی (أنس) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رمویی: (( الْمَدِينَةُ حَرَمٌ مِنْ كَذَا إِلَى كَذَا ، لَا يَقْطَعُ شَجْرَهَا ، وَلَا يُحَدِّثُ فِيهَا حَدِيثًا ، مَنْ أَحَدَّثَ فِيهَا حَدِيثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ )) واته: (مَدِينَه) حه ره مه له وپوه بۆ ئەوی ، داری نابپریت ، وه هیچ دامینراو (بدعه) یکی تیدا ناگریت ، وه هر که سیکیش دامینراویکی تیدا بکات ئەوه نه فرهت (لَعْنَةُ) ی خوای گه وره و فریشته کان وه موو خه لکی له سه ر بیئت [آواه البخاری (۱۸۶۷/۸۱/۴) و مسلم (۱۲۶۶/۹۴۴/۲)].

قیی بیینی:

(۱) ئەو شتانه ی که له فه رموده که دا حه رام کراوه بۆ هه موو که سیکه ئیتر خه لکی (مکه) و (مَدِينَه) بیئت ، یان بۆ چه ج و عومره هاتبیئت بۆ ئەوی ، یان بۆ هه مه به سستیکی تر ..

## چونیتی حج کردنی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ؟

## کِنِیَّةُ حَجِّ النَّبِيِّ (ﷺ) ؟

له فرموده‌کھی (جابر) دا (خوای لی رازی بیت) به دریزی باسی حج کردنی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) دهکات (۴۹۰).

(۲) هر که سیکه یه کئی له و حه‌رامانه بکات شه تاوان بار بووه و پیویسته له سهری په‌شیمان ببیته‌وه و داوای لی بوردن بکات له خوای گه‌وره ، ته‌نھا بۆ نتیجیره‌که نه‌بیت شه جگه له (تَوْبَةَ وَاسْتِغْفَارِ) ه‌که پیویسته له سهری خوین بدات ، وه‌کو له (پ ۴۸۶) باسمان کرد.

(۲) شه گیان له به‌رانه‌ی زیانیاں هه‌یه ، کوشتنیاں دروسته له هه‌موو حه‌ره‌مدا ، له به‌ر فرموده‌کھی (عائشه) (خوای لی رازی بیت) که‌وا فرمویی: (( خَمْسٌ فَوَاسِقٌ يُقْتَلْنَ فِي الْحَرَمِ : الْفَارَةُ ، وَالْعَقْرَبُ ، وَالْحَدِيَا ، وَالْغُرَابُ ، وَالْكَلْبُ الْعَقُورُ )) واته: پینج (فَاسِقٌ) هه‌یه دروسته له (حلال و) حه‌ره‌مدا بکوژدین: مشک و دوو پشک (کولازدم) و کولاره و قه‌له‌باچکه (قه‌له‌بازه‌له) و سه‌گی هار (گه‌زنده) . [رواه البخاری (۳۲۱۴/۳۵۵/۶) و مسلم (۱۱۹۸/۸۵۶/۲) و غیره‌ما بالفاظ مختلفه].

وه له پریوایه‌تیکی نیمامی (مسلم و احمد) دا ، ماریشی تیدایه .

وه سه‌گی دپنده و هار ، پلنگ و شیرو گورگ و شه جوړه دپندانه ده‌گرتنه‌وه .

[پروانه شرح مسلم للنوی و شرح البخاری للعسقلانی]

وه (فَاسِقٌ): مه‌به‌ست پیی لیژه‌دا شه‌وه‌یه که‌وا شه گیان له به‌رانه له حوکمی گیان له به‌روکانی تر ده‌رده‌چن و جیا ده‌گرتنه‌وه ، به‌وه‌ی زیان به‌خش و بی سوودن . [پروانه سبل السلام للصنعانی].

(۴۹۰) (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیت) فرمویی: پیغه‌مبهری خوا (ﷺ)

تو (۹) سال مابوه‌وه حه‌ججی نه‌کردبوو ، پاشان له ده (۱۰) یه‌م سالدا بانگ درا به‌ناو خه‌لکیدا که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) حه‌ج دهکات ، جا خه‌لکینکی تو در هاتن بۆ (مَدِينَةَ) هه‌موویان ده‌یانونیست شوینی پیغه‌مبهری خوا بکه‌ون (ﷺ) ، وه‌کو کرداره‌کانی شه‌و بکه‌ن ، جا له گه‌لیدا ده‌رچووین تا گه‌شستین به (نُو الْحَلِيفَةِ) ، له‌ویدا (أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ) - که‌وته



زه یسانیه وه - (مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ ی بُو ، جا هه والی بۆ پیغه مبهری خوا (ﷺ) نارد که وا چی بکه م ؟ فه رموی : (( (إِغْتَسَلِي وَأَسْتَنْفِرِي بِثَوْبٍ وَأَخْرَمِي )) واته : خۆت بشۆ و خۆت به جلیک باش بیچه وه و ئیجرام بیهسته . جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) نوژی له مزگه وتدا کرد ، پاشان سواری ووشتره که ی (القَصْوَاء) بوو ، تا ووشتره که ی گه یشته بیابان ته ماشام کرد چهند چاووم بر بکات خه لکیم له پیئشیه وه بینی به سواری و به پیئش ، وه له لای پاستیشه وه هه ره ها ، وه له لای چه پیشیه وه هه ره ها ، وه له پشتیشه وه هه ره ها ، وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) له ئیوانماندا بوو و قورئانیشی به سهردا داده به زی ، وه ئه و خۆی ته فیسره که ی ده زانی وه به هه ره چی کاری بکردایه ئیمه ش کارمان پی ده کرد ، جا (إِطْلَال) ی به یه کتابه رستی ده کرد به : (( لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ ، لَا شَرِيكَ لَكَ )) جا خه لکیش به وه (إِطْلَال) یان ده کرد که ئه و ده بیکرد ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) ههچ (رَدِّ) یکی نه نه دانه وه ، وه به رده وام ده بوو له سهه (تَلْبِيَّة) کردنی خۆی .

جا (جَابِر) (خوای لی رازی بیت) فه رموی : ئیمه ته نها نیه تمان چه حج کردن بوو ، عومره مان نه ده زانی ، تا له گه لیدا گه یشتینه لای که عبه دهستی گرته پوکنه وه و سنی جار (طَوَاف) ی کرد به را کردنیکی له سه رخۆ ، وه چوار جاریش به پی کردن ، پاشان گه یشته لای شوینی پا وه ستانه که (مَقَام) ی (إِبْرَاهِيم) (عَلَيْهِ السَّلَام) ، جا ئه م ئایه ته ی خوینده وه : ﴿ وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى ﴾ (البقرة: ۱۲۵) جا (مَقَام) ی خسته ئیوان خۆی و مالی خوا وه و دوو پکات نوژی له ویدا کرد ، پاشان گه پایه وه بۆ لای پوکنه که و دهستی پیوه گرت ، پاشان ده ره چوو بۆ (صَفَا) ، جا که نزیک بویه وه له (صَفَا) وه ئه م ئایه ته ی خوینده وه : ﴿ إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ ﴾ (البقرة: ۱۵۸) ، وه فه رموی : (( أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ )) واته : له و شوینه وه ده ست پی ده کم که خوای گوره دهستی پی کرده . جا له (صَفَا) وه دهستی پی کرد و چوه سه ری تا (كَعْبَه) ی بینی ، وه پوی کرد له قبیله و ته نها په رستی خوای ده کرد و (تَكْبِير) ی ده کرد و فه رموی : (( لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ ، أَنْجَزَ وَعَدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ )) پاشان دوعای له ئیوان نه وه دا ده کرد و سنی جار نه مه ی دوو باره کرده وه ، پاشان دابه زی بۆ (مَرْوَه) تا پیی گه یشته ناو دۆله که ی

نیوانیان دهستی به پاکردنیک‌ی له سه‌رخۆ کرد تا گه‌یشته سه‌روهه ، به پیکردن پویشت تا گه‌یشته (مَرَّه) ، جا له سه‌ر (مَرَّه) یش نه‌وه‌ی کرد که له سه‌ر (صَفَا) کردی ، تا وه‌کو دواین جار - جاری حوته‌م - ی کۆشش (سَعِي) کردنه‌که‌ی له سه‌ر (مَرَّه) کۆتایی پێ هێنا ، فه‌رموو: (( لَوْ أَنِّي اسْتَقْبَلْتُ مِنْ أَمْرِي مَا اسْتَدْبَرْتُ ، لَمْ أَسْقِ الْهَدْيَ وَجَعَلْتُهَا عُمْرَةً ، فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ لَيْسَ مَعَهُ هَدْيٌ فَلْيَحِلِّ وَلْيَجْعَلْهَا عُمْرَةً )) واته: نه‌وه‌ی ئیستا ده‌یزانم نه‌گه‌ر له پێشدا بمزانیایه ، نه‌وه قوربانییه‌کانم نه‌ده‌هێنا و ده‌مکرده‌ عومره ، جا هه‌ر که‌ سبکتان قوربانی پێ نییه با ئیحرام بکاته‌وه و بیکاته‌ عومره . جا (سَرَّاقَةُ بِنُ مَالِكِ بْنِ جُعْشَمٍ) هه‌لسا و ووتی: نه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ، نه‌مه هه‌ر بۆ نه‌م ساله‌مانه یا بۆ هه‌تا مه‌تایی ؟ پێغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) په‌نجه‌کانی به‌ناو یه‌کدا کرد و فه‌رموو: (( دَخَلَتْ الْعُمْرَةُ فِي الْحَجِّ )) واته: عومره تیکه‌ل به‌همچ بوو . دوو جار دووباره‌ی کرده‌وه ، وه فه‌رموو: (( لَا ، بَلْ لِأَبَدٍ أَبَدٍ )) واته: نه‌ه ، به‌لکو بۆ هه‌تا مه‌تایی .

جا (عَلِي) له (يَمَن) وهه‌ هاته‌وه به‌ ووشته‌ره‌کانی پێغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) جا بینی (فَاطِمَةَ) (خوای لی رازی بیست) له‌وانه‌ن که ئیحرامیان کردوه‌ته‌وه و جل و به‌رگیکی په‌نگراوی له‌به‌ر کردوه و چاوی په‌شته‌وه ، جا نه‌و کاره‌ی (فَاطِمَةَ) ی به‌ دل نه‌بوو ، نه‌ویش ووتی: من باوکم فه‌رمانی نه‌مه‌ی پێ کردوم ، جا (عَلِي) له (عِرَاق) ده‌یفه‌رموو: جا منیش پویشتم بۆ لای پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) به‌ دل گرانییه‌وه له (فَاطِمَةَ) به‌ هۆی نه‌و کاره‌یه‌وه که کردبووی ، تا وه‌کو پرسیار له پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بکه‌م له‌وه‌ی (فَاطِمَةَ) له باره‌یه‌وه و وتووی ، ووتی : جا پێم راگه‌یاند که من نه‌و کاره‌یم به‌ دل نه‌بووه ... جا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو: (( صَدَقْت ، صَدَقْت ، مَاذَا قُلْتَ حِينَ فَرَضْتَ الْحَجَّ ؟ )) واته: (فَاطِمَةَ) پاستی کرد ، پاستی کرد ، چیت ووت کاتیک که حه‌ججته‌ فه‌رزد کرد ؟ ووتم: (( اَللّهُمَّ ، اِنِّي اَهْلِل بِمَا اَهْلِل بِهٖ رَسُوْلُكَ )) واته: نه‌ی خوای گه‌وره‌ من (اِمْلَال) ده‌که‌م به‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌که‌ت (اِمْلَال) ی پێ کردوه . جا پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموو: (( فَاِنَّ مَعِيَ الْهَدْيُ فَلَا تَحِلَّ )) واته: ده‌ی من قوربانیم پێ‌یه ، تویش ئیحرام مه‌که‌روه ، (جَابِر) فه‌رموو: جا نه‌و کۆمه‌له قوربانییه‌ی که (عَلِي) له (يَمَن) وهه‌ هێنا‌بووی بۆ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سه‌د (۱۰۰) دانه‌ بوو ، جا خه‌لکی هه‌مووی ئیحرامیان کرده‌وه و موی سه‌ریان کورت کرده‌وه ، جگه له پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌وا قوربانی (هَدْي) پێ بوو ،

جا کہ پوڑی (التَّوْبَةُ) - پوڑی ہشتہ می مانگی ذی الحجۃ - ہات کہوتنہ پوڑی پو (مَنی) و نِحرامی حہ جسیان بہست ، وہ پیٹغمبہری خوایش (ﷺ) سوار بیو پو (مَنی) و نوپوڑی نیوہ پو و عسروہ مغریب و عیشا و بہیانی لہ وی پو کرن ، پاشان ماوہ یہ کی کہم مایہ وہ تا خور ہلہات ، وہ فہرمانی کرد کہوا بہیداخیکی لہ (نمرہ) دا پو ہلداریت ، جا پیٹغمبہری خوا (ﷺ) کہوتہ پو ، و (قُریش) یکان گوماہان لہ وہ دا نہ بیو کہوا لہ لای (مَشْعَرِ الْحَرَامِ) دا پادہ ہستیت وہک (قُریش) یکان وایان دہ کرد لہ کاتی نہ فامیدا ، بہلام پیٹغمبہری خوا (ﷺ) تپہری کرد تا ہاتہ لای (عَرَفَةَ) بینی بہیداخہ کیان پو ہلداوہ لہ (نمرہ) ، جا لہ ویدا مایہ وہ تا خور لہ ناہ پاستی ناسمان لایدا ، وہ فہرمانی کرد کہوا ووشرہ کہ (قَصْوَاءِ) ی پو نامادہ بکن ، جا ہاتہ ناوہ دزلہ کہوہ - دولی (عُورِنَةَ) - جا ووتاری پو خہ لکی دا و فہرموی: (( إِنَّ دِمَائِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ عَلَيْكُمْ حَرَامٌ ، كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا ، فِي بَلَدِكُمْ هَذَا ، أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ تَحْتَ قَدَمِي مَوْضُوعٌ ، وَدِمَاءُ الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعَةٌ ، وَإِنْ أَوَّلَ دَمٍ أَضْعُ مِنْ دِمَائِنَا دَمُ ابْنِ رَبِيعَةَ بْنِ الْحَارِثِ ، كَانَ مُسْتَرَضِعًا فِي بَنِي سَعْدٍ فَقَتَلْتَهُ هُدَيْلٌ ، وَرَبَا الْجَاهِلِيَّةِ مَوْضُوعٌ ، وَأَوَّلَ رَبَا أَضْعُ رَبَانَا ، رَبَا عَبَّاسِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ ، فَإِنَّهُ مَوْضُوعٌ كُلُّهُ ، فَاتَّقُوا اللَّهَ فِي النِّسَاءِ ، فَإِنَّكُمْ أَخَذْتُمُوهُنَّ بِأَمَانِ اللَّهِ ، وَاسْتَحْلَلْتُمْ فُرُوجَهُنَّ بِكَلِمَةِ اللَّهِ ، وَلَكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُوطِئَنَّ فُرُشَكُمْ أَحَدًا تَكَرُّهُنَّ ، فَإِنْ فَعَلَنَّ ذَلِكَ فَاضْرِبُوهُنَّ ضَرْبًا غَيْرَ مُبْرِحٍ ، وَلَهُنَّ عَلَيْكُمْ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ، وَقَدْ تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا لَنْ تَضِلُّوا بَعْدَهُ إِنْ اعْتَصَمْتُمْ بِهِ ، كِتَابَ اللَّهِ ، وَأَنْتُمْ تُسْئَلُونَ عَنِّي فَمَا أَنْتُمْ قَائِلُونَ ؟ )) واتہ: بہ پاستی خوینتان و مالتان لہ سہر یہ کتری حہرامہ ، وہ کو حہرام بونی نہم پوڑہ ، لہم مانگہ دا ، لہم ولاتہ دا ، بزائن کہوا ہموو شتیکی نہ فامیی خرابہ ژیر پیگانم ، وہ خوینہ کانی نہ فامیی ہموو پویشٹ - بہ تال بویہ وہ - وہ یہ کہم خوینتیک لہ خوینہ کاسمان - خوینہ کانی تیرہ ی بنی ہاشم - کہ لایدہ دەم و داوای ناکہ ینہ وہ ، خوینی (ابن ربیعۃ بن الحارث) کہ شیر ی خور بیو لہ لای (بنی سعد) ، وہ (ہڈیل) کوشتیان . وہ ہرچی سوود (ریا) ی نہ فامی ہہیہ فہوتا و پویشٹ - بہ تال بویہ وہ - وہ نابیت داوای بکریتہ وہ ، وہ یہ کہم سوود (ریا) یک کہ فہوتا و نیتر داوای ناکریتہ وہ (ریا) کانی (عباس بن عبد المطلب) ہ ، کہ ہمووی فہوتا و نیتر داوای ناکاتہ وہ . وہ تہ قوای خوا بکن لہ نافرہ تاندا ، چونکہ نپوہ بہ نہمانتہی خوا بردویانتانہ ، وہ

عوره تیانان به ووشه ی خوا - که نایه تی: ﴿ وَأَلْکِحُوا مَا طَابَ لَکُمْ ﴾ - حه لال کردوه ، وه مافتان به سه ریانه وه نه وه به که وا که سه نه هیتنه سه ریگاتان که ئیوه پیتان ناخوش بیت ، جا نه گره وه بیان کرد ، نه وه لیان بدن لیدانیک که وا زیانیکی وایان پی نه گه به نیت دیار ببیت ، وه مافی نه وانیش به سه ریئوه وه ، نه وه به پوزیان بدن و پوزشکیان بۆ بکن به چاکه - به پی تی توانا - . وه من نه وه م تیا به جی هیشتون که هرگیز گومرا نابن نه گره دهستی پیوه بگرن و خوتانی پی بپارینن ، نه ویش کتیه که ی خوی گوره ، وه ئیوه پرسپارتان لی ده کریت - له دوا پوزدا - له باره ی منه وه ، جا ئیوه چی ده لئین ؟ ووتیان : شایه تی ده دهین که وا تو - نایینی خوات - پاگه یاند و به جیت هیئا و ناموزگاری خوت کرد ، جا په نجی شایه تمانی به رز کرده وه بۆ ناسمان و خالی له سه رخلکه که داده نا و ده یفرموو: (( اللَّهُمَّ اشْهَدْ ، اللَّهُمَّ اشْهَدْ )) واته : نه ی خویبه شایه ت به له سه رنه مه ، نه ی خویبه شایه ت به له سه رنه مه . سی جار دوو باره ی کرده وه ، پاشان بانگی دا - فرمانی کرد بانگ بدریت - جا قامه تی کرد - فرمانی کرد قامه ت بکریت - وه نویژی نیوه پوی کرد ، پاشان قامه تی کرد و نویژی عه سری کرد ، وه هیچ نویژی تری له نیوانیاندانه کرد . پاشان پیغه مبه ری خوا ( ﷺ ) سوار بوو تا گه یشته شوینی وه ستان له ( عرقه ) دا ، جا سکی ووشره که ی ( القصواء ) ی دا به تاویره کان - به رده کانی کیوی عه ره فات - هوه ، وه ( حَبْلُ الْمَشَاةِ ) ی خسته پیش هر دوو دهستی خوی و پوی له قبیله کرد ، وه به رده وام پاوه ستابوو تا خور ناوا بوو و هندیکیش له زهردایه که ی پویشت تا به ته واوه تی خور ناوا بوو ، وه ( أَسَامَه ) ی خسته پشتی خوی و پیغه مبه ری خوا ( ﷺ ) پالی نا به ره و خواره وه و په شمه ی ( القصواء ) ی توند گرتبوو تا سه ری خه ریک بوو دهیدا له و باره ی به سه ریوه ابوو ، وه به دهستی راستی به خه لکه که ی دهوت - ناماژه ی ده کرد - : (( أَيُّهَا النَّاسُ السُّكِينَةُ ، السُّكِينَةُ )) واته : نه ی خه لکینه له سه ر خوین ، له سه ر خوین . جا هر کاتیک بگه شتایه به لوتکه و به رزاییه ک توژیک په شمه ی بۆ شل ده کرد تا وه کو سه رکه ویت ، تا گه یشتن به ( مُزْدَلِجَه ) نویژی شیوانی و عیشای له وی کرد به یه ک بانگ و دوو قامه ت ، وه هیچ نویژی سوننه تی له نیوانیاندانه کرد ، پاشان پاکشا و خه و تا ( فَجْر ) مه له ات و نویژی به یانی کرد ، کاتیک که به یانی بۆ پوون بویه وه به بانگ و قامه تیک ، پاشان سواری ووشره که ی ( القصواء ) بوو تا هاته ( مَشْعَرِ الْحَرَامِ ) جا پوی کرده

قیبله و دوعای کرد و (تَكْبِيرِی) کرد و (تَهْلِيلِی) کرد و (تَوْحِيدِی) کرد ، جا به‌رده‌وام  
 پاره‌ستا تا ته‌واو پوژ بویه‌وه ، جا پیش خۆر هه‌لهاتن پالی نا ، و (قَضْلُ بِنُ عَبَّاسِ) له  
 پشت خۆیه‌وه سوار کرد ، که پیاویکی سپی پیستی جوانی تووک سه‌ر جوان بوو ، جا که  
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پالی نا - که‌وته پئی - چند ئافره‌تیکی جوان به لایدا تیپه‌ر بیون و  
 (قَضْلُ) ده‌ستی کرده ته‌ماشا کردنیان ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌ستی خسته به‌ر  
 پووی (قَضْلُ) ، جا (قَضْلُ) یش پووی و هرگی‌پایه‌وه به‌دیوه‌که‌ی تردا وته‌ماشای ده‌کرد ، جا  
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌ستی له‌و دیویشه‌وه خسته به‌ر پووی (قَضْلُ) ، جا پووی (قَضْلُ) ی  
 له‌ولایشه‌وه و هرگی‌پایه‌وه تا وه‌کو ته‌ماشا نه‌کات . تا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) گه‌یشته (بَطْنُ  
 مُحَسَّرٍ) ، هه‌ندیگ جوولا ، پاشان پینگا ناو‌پراسته‌که‌ی گرته به‌ر که بق لای شه‌یتانی  
 گه‌وره (جَمْرَةُ الْكُبْرَى) ده‌ر ده‌چیت ، تا گه‌یشته (جَمْرَةَ) . که‌ی لای داره‌که ، جا سه‌وت (۷)  
 به‌ردی وه‌کو به‌ردی (حَذْفُ) لی وه‌شاند ، وه له گه‌ل هه‌ر به‌ردیکدا (تَكْبِيرِی) ده‌کرد ، وه له  
 ناو دۆله‌که‌وه به‌رده‌کانی تی ده‌وه‌شاند ، پاشان که‌وته پئی بق شوینی قوریانی  
 سه‌رپین (الْمُحَرَّرِ) ، جا شه‌ست و سئ (۶۲) ووشتری به‌ ده‌ستی خۆی سه‌ر بری ، پاشان دای  
 به‌ (عَلِي) نه‌وه‌ی مابوو سه‌ری بپریت ، نه‌وی به‌شدار کرد له قوریانییه‌که‌یدا ، پاشان فره‌مانی  
 کرد له هه‌ر ووشتریک پارچه‌یه‌ک کرایه ناو قاپ (قَدْرُ) یتک و کرایه چیشته ، جا هه‌ردووکیان له  
 گوشته‌کیان خوارد و له شۆریاکه‌یشیان خواردوه ، پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سوار  
 بویه‌وه و (طَوَافُ الْإِقَاضَةِ) ی کرد ، وه له (مَكَّة) دا نوژیژی نیوه‌پۆی کرد و چوو بق لای  
 نه‌وه‌کانی (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ) که ناویان ده‌دایه‌ خه‌لکی له سه‌ر زه‌مزه‌م ، جا فره‌مووی: (( اَنْزَعُوا  
 بَنِي عَبْدِ الْمُطَّلِبِ ، فَلَوْلَا اَنْ يَّغْلِبَكُمْ النَّاسُ عَلٰى سِقَايَتِكُمْ لَنْزَعْتُ مَعَكُمْ )) واته:  
 هه‌لگیشن نه‌ی نه‌وه‌کانی (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ) ، نه‌گه‌ر له به‌ر نه‌وه نه‌بوایه‌ دواپی خه‌لکی هه‌رش  
 ده‌که‌نه سه‌رتان له سه‌ر ناودانه‌که‌تان ، نه‌وه منیش له گه‌لتاندا هه‌لمده‌کینشا جا  
 دۆله‌که‌یه‌کیان پینیدا و لی خواردوه [بواه مسلم (۱۲۱۸/۸۸۶/۲) وه‌بو زیاتر تیگه‌بیشته‌ن له‌م  
 فره‌موده‌یه‌ پروانه شرح صحیح مسلم للنووی (۱۷۰/۸-۱۹۴)].

به‌ردی (الْحَذْفُ): نه‌و به‌رده‌ بچوکه‌یه‌ که به‌ په‌نجه‌ ده‌وه‌شیتریت .

## پایه‌کافی حج (ارکان الحج)

نیّت<sup>(۴۹۱)</sup>، و وهستان له عهرفه<sup>(۴۹۲)</sup>، و مانهوه له (مُردَلَفَة)<sup>(۴۹۳)</sup>،

(۴۹۱) نه‌ویه که‌وا نیته‌ی حج کردنی هه‌بیته، له بهر فرموده‌که‌ی (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای لی رازی بیته)، بیوانه (پ ۳۱).

(۴۹۲) له بهر فرموده‌که‌ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْمُرَ) (خوای لی رازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمانی کرد بانگ ده‌ریک بانگی کرد (( الْحَجُّ عَرَفَةَ ، فَمَنْ جَاءَ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَجْرِ لَيْلَةً جَمَعَ فَقَدْ تَمَّ حَجُّهُ ، أَيَّامٌ مِّنَى ثَلَاثَةً ، فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ ، وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ )) واته: حج عهرفاته، هه‌ر که‌سیک پیش نویژی به‌یانی هات له شهوی (جمع‌دا) - شهوی مانه‌وه له (مُردَلَفَة) - نه‌وه هه‌ججه‌که‌ی ته‌واوه، و هه‌ پوژانی (مَنَى) سنی پوژده، جا هه‌ر که‌سیک په‌له بکات له دوو پوژدا ته‌واوی بکات، نه‌وه تاوانی له سه‌ر نییه، و هه‌ر که‌سیک دواي بکات به سنی پوژ ته‌واوی بکات، نه‌وه تاوانی له سه‌ر نییه [رواه الترمذی (۲/۱۸۸/۸۹۰) و ابو داود (۲/رقم/۱۹۴۹) و النسائی (۵/۳۶۴) و ابن ماجه (۲/۱۰۰۲/۳۰۱۵) و هذا لفظه وهو حديث صحيح، بیوانه الإرواء (۱۰۶۴) و المشكاة (۲۷۱۴) و صحيح أبي داود (۱۷۰۳) و صحيح ابن ماجه (۲/۲۴۴۱)].

وه له بهر فرموده‌که‌ی (عُرْوَةُ الطَّائِي) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فرمودی: هاتم بقی لای پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کاتیک ده‌رچوو بقی نویژ، ووتم: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا من له ولاتسی (طیء) هوه هاتووم، ووشتره‌که‌م خاوه خاوی پین کردم و خویشم ماندو کرد، سویند بیته به خوا هیچ کیویکم به جی نه‌هیشتووه (نیلا) له سه‌ری پاوه‌ستام، نایه هه‌ججه بقی هه‌یه؟ پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فرمودی: (( مَنْ أَدْرَكَ مَعَنَا هَذِهِ الصَّلَاةَ ، وَأَتَى عَرَفَاتٍ قَبْلَ ذَلِكَ لَيْلًا لَوْ نَهَارًا ، فَقَدْ تَمَّ حَجُّهُ وَقَضَى ذَلِكَ تَفْتَهُ )) واته: هه‌ر که‌سیک ناماده‌ی نه‌م نویژه بوو له گه‌لماندا - نویژی به‌یانی - وه له گه‌لیشماندا پاوه‌ستا تا پال ده‌نه‌ین - به ری ده‌که‌وین بقی په‌جم کردنی شه‌یتان - وه له پیشیشدا له (عرفه) دا پاوه‌ستا بیته به شه‌و یان به پوژ نه‌وه هه‌ججه‌که‌ی ته‌واوه .. [رواه الترمذی (۲/۱۸۸/۸۹۲) و ابو داود (۲/رقم/۱۹۵۰) و ابن ماجه (۲/۱۰۰۴/۳۰۱۶) و غیرهم وهو حديث صحيح، بیوانه الإرواء (۱۰۶۶) و صحيح أبي داود (۱۷۰۴) و صحيح ابن ماجه (۲/۲۴۴۲)].

(۴۹۳) له بهر فرموده‌که‌ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ يَعْمُرَ) بیوشو، بیوانه (پ ۴۹۲).

وکردنی نویژی به‌یانی له‌وی و سوورخواردنی (إِفَاضَة) (٤٩٤)،  
و کوشش (سَعِي) کردنی نیوان (صَفَا) و (مَرَوَة) (٤٩٥).

## پیوستیه‌کانی حج (وَأَجَبَاتُ الْحَجِّ)

نیحرام به‌ستن له شوینی دیاری کراو (٤٩٦)

(٤٩٤) له بهر فرموده‌ی خوی گه‌وره: له سوره‌تی (الحج: ٢٩) دا که ده‌فرمئ:  
﴿وَلْيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ واته: وه با به ده‌وری ماله کونه‌که (کَعْبَه) دا سووربخونه وه .  
وه له بهر فرموده‌که‌ی (عَائِشَة) (خوی لی رازی بیئت) که‌وا فرمووی: (صَفِيَّةُ بِنْتُ  
حَبِي) تووشی حه‌یزهات پاش (طَوَافُ الْإِفَاضَةِ) فرمووی: جا منیش بو پیغه‌مبه‌ری خوام  
(ﷺ) گزپایه وه ، نه‌ویش فرمووی: (( أَحَابِسُنَا هِيَ ؟ )) واته: نه‌و دومان ده‌خات ووتم:  
نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، نه‌و (طَوَافُ الْإِفَاضَةِ) ی کرده وه به ده‌وری مالدا سووری  
خواردوه پاشان دوی (طَوَافُ الْإِفَاضَةِ) تووشی حه‌یز بوو ، فرمووی: (( فَلْتَنْفِرْ إِذَنْ ))  
واته: که‌وا بووبا به‌ری بکه‌وئت [رواه البخاری (١٧٣٣/٥٦٧/٢) و مسلم (١٢١١/٩٦٤/٢)]  
وغیرهما.]

(٤٩٥) له بهر فرموده‌که‌ی (حَبِيْبَةُ بِنْتُ أَبِي تَجْرَةَ) (خوی لی رازی بیئت) که‌وا  
فرمووی: بیستم پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی: (( إِسْعَوْا فَإِنَّ اللَّهَ كَتَبَ عَلَيْكُمْ  
السَّعْيَ )) واته: کوشش (سَعِي) بکن ، چونکه به راستی خوی گه‌وره کوششی له سه‌رتان  
نوسیهه [رواه احمد (٢٧٧/٧٦/١٢) و الحاكم (٧٠/٤) و هو حدیث صحیح ، بروانه الإرواء (١٠٧٢)].

(٤٩٦) وه‌وی هه‌موو جل و به‌رگه‌که‌ی له بهر داکه‌نی و پو‌شاک‌ی نیحرام له بهر بکات  
پاشان نیه‌ت به‌یئیت و بلئیت: (( لَبِيْكَ اللَّهُمَّ بِعُمْرَةٍ )) ، یان بلئیت: (( لَبِيْكَ اللَّهُمَّ بِحَجَّةٍ  
وَعُمْرَةٍ )) ، بگه‌پزیره وه بو (پ ٤٧٤) .

وه فرموده‌که‌ی (جَابِر) (خوی لی رازی بیئت) کاتیک که پیغه‌مبه‌ری خوا  
(ﷺ) پرسپاری له (علی) کرد (خوی لی رازی بیئت): (( .. مَاذَا قُلْتَ حِينَ قَرَضْتَ الْحَجَّ ؟ ))  
واته: .. چیت ووت کاتیک که حه‌ججت فه‌پز کرد ؟ ووتی: ووتم: (( اللَّهُمَّ ، إِنِّي أَهْلٌ بِمَا  
أَهْلٌ بِهِ رَسُولُكَ )) واته: نه‌ی خوی گه‌وره من (إِهْلَال) ده‌که‌م به‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت  
(إِهْلَال) ی پی کرده . جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی: (( فَإِنَّ مَعِيَ الْهَدْيَ فَلَا تَحِلَّ ))  
واته: ده‌ی من قوربانیم پی‌یه ، بو‌یه نیحرام مه‌که‌ره وه . بروانه (پ ٤٩٠) .

و مانه‌وه له (مَنَى) شه‌وه‌کانی (تَشْرِيق) (۴۹۷)، و په‌جَم کردنی شه‌یتانه‌کان (الْجَمْرَاتُ الثَّلَاثُ) به ریز (۴۹۸)،

(۴۹۷) چونکه پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) شه‌وان له‌وی ده‌مایه‌وه . وه له (أَبِي الْبَدَاحِ بْنِ عَاصِمٍ) وه نه‌ویش له باوکیه‌وه (خوای لی رازی بیته) که‌وا فه‌رموی: (( رَحَّصَ رَسُولُ اللَّهِ لِرِعَاءِ الْإِبِلِ فِي الْبَيْتِ ، أَنْ يَرْمُوا يَوْمَ النَّحْرِ ، ثُمَّ يَجْمَعُوا رَمِيَّ يَوْمَئِذٍ بَعْدَ النَّحْرِ ، فَيَرْمُوهُ فِي أَحَدِهِمَا ، ثُمَّ يَرْمُونَ يَوْمَ النَّفَرِ )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پوخسته‌ی دا به شوانی ووشتره‌کان که‌وا له شوینی خویندا بمیینه‌وه ، پوژنی سه‌رپرین (جه‌ژن) په‌جَمی شه‌یتان (جَمْرَاتُ) ده‌کان بکن ، وه پاشان په‌جَمی سبه‌ینی ده‌کن وه په‌جَمی دوهم پوژو سییه‌م پوژو له پوژنیکاندا پیکه‌وه‌ده‌یکه‌ن [رواه ابو داود (۲/رقم/۱۹۷۶) و الترمذی (۲/۲۱۵/۶۹۲) و ابن ماجه (۲/۱۰۱۰/۳۰۲۷)] عن عاصم بن عدی وهو حدیث صحیح ، بیروانه الإرواء (۱۰۸۰) صحیح ابن ماجه (۲/۶۶۳)]

وه هه‌روه‌ما (( إِسْتَأْذَنَ الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَبْنِي بِمَكَّةَ لِيَأْتِيَ مَنَى مِنْ أَجْلِ سِقَايَتِهِ ، فَأَذِنَ لَهُ )) واته: (عبّاس) ی مامی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) داوای پوخسته‌ی له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد که‌وا شه‌وانی (مَنَى) له (مکه) دا بمیینه‌وه له به‌ر ناو دانه‌که‌ی - ناو دانای حاجیکان - جا نه‌ویش پوخسته‌ی پیندا [رواه البخاری (۲/۵۹۶/۱۶۳۶) و مسلم (۲/۹۵۳/۱۲۱۵)] عن ابن عمر.

نه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له سه‌ر نه‌وه‌ی که‌ مانه‌وه له (مَنَى) پیویست (وَأَجِبْ) ه ، نه‌گینا پیویست به پوخسته‌ت وه‌رگرتن ناکات بۆ نه‌مانه‌وه .

(۴۹۸) پوژنی جه‌ژن ته‌نھا (جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ) په‌جَم ده‌کات به‌حه‌وت به‌رد ، پاش خوژ هه‌له‌هاتن له چیشته‌نگادا ، بیروانه فه‌رموده‌که‌ی (جَابِس) (پ ۴۹۰) .

به‌لام بۆ نافرته‌ت و منال و پیاوی لاواز دروسته له پيش خوژ هه‌له‌هاتنیش په‌جَمه‌که‌یان بکن ، له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیته) که‌وا فه‌رموی: (( بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي الثَّقَلِ (أَوْ قَالَ: فِي الضَّعْفَةِ) مِنْ جَمْعِ بَلِيلٍ )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) منی له که‌ل لاوازه‌کاندا په‌وانه‌کرد به‌شو - پيش خه‌لکی - [رواه البخاری (۲/۵۲۶/۱۶۷۸) و مسلم (۲/۹۴۱/۱۲۹۲)] .

وه فه‌رموده‌که‌ی (عَاشَةَ) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فه‌رموی: (( نَزَلْنَا الْمُرْدَقَةَ ، فَاسْتَأْذَنَتِ النَّبِيَّ ﷺ ) سَوْدَةَ أَنْ تَدْفَعَ قَبْلَ حَطْمَةِ النَّاسِ - وَكَانَتْ إِمْرَأَةً بَطِينَةً -



فَأَذِنَ لَهَا ، فَدَفَعَتْ قَبْلَ حَطْمَةِ النَّاسِ ، وَأَقَمْنَا حَتَّىٰ أَصْبَحْنَا نَحْنُ ، ثُمَّ دَفَعْنَا بِدَفْعِهِ .. )) واته: دابه‌زین بؤ (مزدلفه) ، جا (سؤده) \_ که نافرده تیکی قورس بوو \_ داوای له پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد که وا پیش که له که کردنی (قهره بالخی) خه لکی پوخسه‌ت به نه و بدات که وا به پئی بکه ویت بؤ ره جم کردنی شه‌یتان شه‌وی (مُزْدَلِفَةَ) ، فه رموی: جا - پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) - پوخسه‌تی پئیدا ، نه ویش پیش پالنان وکه له که کردنی خه لکی ده‌رچوو ، به لام نیتمه‌ی دواخست تا به یانی ، پاشان هه مومانی پئیکه وه نارد .. [رواه البخاری ۱۶۸۱/۵۲۷/۳] و مسلم (۱۲۹۰/۹۳۹/۲).

وه سن پۆزه که ی تر (أَيَّامُ التَّشْرِيقِ) ده بیته هه رسن (جَمْرَه) که ره جم بکات ، هه موو پۆژتیک دوا ی نیوه پۆ له هه ره یه که یان حهوت به رد بوه شه‌ینت ، وه له (جَمْرَةُ الدُّنْيَا) وه ده‌ست پئی بکات ، پاشان (جَمْرَةُ الوُسْطَى) ، پاشان (جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ) . (سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (ره‌حمه‌تی خوای لی بیته) فه رموی: (( أَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا كَانَ يَرْمِي الْجَمْرَةَ الدُّنْيَا بِسَنَعِ حَصِيَّاتٍ ، ثُمَّ يَكْبُرُ عَلَىٰ إِثْرِ كُلِّ حَصَاةٍ ، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ فَيَسْهَلُ ، فَيَقُومُ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ قِيَامًا طَوِيلًا ، فَيَدْعُوا وَيَرْفَعُ يَدَيْهِ ، ثُمَّ يَرْمِي الْجَمْرَةَ الوُسْطَىٰ كَذَلِكَ ، فَيَأْخُذُ ذَاتَ الشَّمَالِ فَيَسْهَلُ ، وَيَقُومُ مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ قِيَامًا طَوِيلًا ، فَيَدْعُوا وَيَرْفَعُ يَدَيْهِ ، ثُمَّ يَرْمِي الْجَمْرَةَ ذَاتَ الْعَقَبَةِ مِنْ بَطْنِ الوَادِي وَلَا يَقِفُ عِنْدَهَا ، وَيَقُولُ: هَكَذَا رَأَيْتَ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَفْعَلُ )) واته: (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیته) ره جمی (جَمْرَةُ الدُّنْيَا) ده‌کرد به حهوت به رد ، پاشان (اللهُ أَكْبَرُ) ده‌کرد له پاش هه موو به‌ردتیک ، پاشان ده‌چوه پئیشه‌وه پوو به پووی قبیله پا ده‌وه‌ستا پاوه‌ستانتیک دریژ و دوعای ده‌کرد و هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه ، پاشان به‌و شیوه‌یه ره جمی (جَمْرَةُ الوُسْطَى) ده‌کرد و لای چه‌پی ده‌گرت و پوو به‌ره و قبیله پا ده‌وه‌ستا پاوه‌ستانتیک دریژ و دوعای ده‌کرد هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌کرده‌وه ، پاشان ره جمی (جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ) بیشی ده‌کرد له ناو دۆله که وه وه له لایدا پا نه‌ده‌وه‌ستا ، وه ده‌یفه‌رموو: به م شیوه پیغه مبه‌ری خوام بیننی وای ده‌کرد [رواه البخاری ۱۷۵۲/۵۸۲/۳].

وه (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیته) فه رموی: (( كَانَ النَّبِيُّ (ﷺ) يَرْمِي يَوْمَ النَّخْرِ ضَخَىٰ ، وَأَمَّا بَعْدَ ذَلِكَ فَبَعْدَ زَوَالِ الشَّمْسِ )) واته: پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) له پۆژی قوربانیدا ره جمی شه‌یتانه‌کانی له چیشته‌نگادا ده‌کرد ، به لام له پۆژانی تردا پاش

وسورپ خواردنی مال ئاویسی (طَوَافُ الْوَدَاعِ) <sup>(۴۹۹)</sup>، وسه رتاشین یان کورت کردنه وهی <sup>(۵۰۰)</sup>.

لادانی خۆر له ناو پاستی ئاسمان په جمی ده کردن [رواه الترمذی و غیره وهو حدیث صحیح ، بپروانه صحیح الترمذی (۷۱۴) وله شاهد آخر عن (جابر) بپروانه صحیح الترمذی (۷۱۰) وصحیح ابن ماجه (۳۰۳)].

وه ههروهها ته ماشای فه رموده که ی (عَاصِمُ بْنُ عَدِي) بکه ره وه له (پ ۴۹۷).

(۴۹۹) له بهر فه رموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا فه رموی:

(( أَمْرَ النَّاسِ أَنْ يَكُونَ آخِرُ عَهْدِهِمْ بِالْبَيْتِ ، إِلَّا أَنَّهُ حُفِّفَ عَنِ الْحَائِضِ )) واته:

فه رمان کراوه به خه لکی که وا دواین کار له کاره کانی هه ج کردنیان - پێش ده رچوون له

(مکه) - (طواف) کردنی مالئاوی (کعبه) بیئت ، به لام ئه وه سووک کرایه وه له سه ره ئه و

ئافره ته ی له هه یزدا بیئت [رواه البخاری (۱۷۵۵/۵۸۵/۳) ومسلم (۱۲۲۸/۹۶۳/۲)].

(۵۰۰) له بهر فه رموده که ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا فه رموی: (( أَنْ

النَّبِيِّ ﷺ لَبَدَ رَأْسَهُ وَأَهْدَى ، فَلَمَّا قَدِمَ مَكَّةَ أَمَرَ نِسَاءَهُ أَنْ يَحْلُلْنَ ، قُلْنَ مَا لَكَ أَنْتَ

لَمْ تَحُلْ ؟ قَالَ : إِنِّي قَلَدْتُ هَدْيِي وَلَبَدْتُ رَأْسِي ، فَلَا أَحِلُّ حَتَّى أَحِلَّ مِنْ حَجَّتِي

وَأَحْلِقُ رَأْسِي )) واته : پێغه مبهری خوا ﷺ سه ری (تلبید) کرد - هه ندیک شه کراوی لی دا

بۆ ئه وه ی له کاتی ئیجرام به ستندا تیک نه چیت - و قوربانیشی ئاماده کرد ، جا که گه یشته

(مکه) فه رمانی به خیزانه کانی کرد که وا خویان له ئیجرام بکه نه وه ، ووتیان: ئه ی تو بۆ

خۆت ناکه یته وه ؟ فه رموی: من قوربانیه کانم (تقلید) - نیشانه دار - کردوه و سه رم

(تلبید) کردوه ، جا خۆم ناکه مه وه تا خۆم له ئیجرامه که م ده که مه وه و سه رم ده تاشم

[رواه احمد].

وه (مجدالدین أبي البركات عبد السلام) له (مُنْتَقَى الْأَخْبَارِ مِنْ أَحَادِيثِ سَيِّدِ الْأَخْيَارِ

له پاش ئه م فه رموده یه فه رموی ته ی: ئه مه یش به لگه یه له سه ره پێویست (واجب) بوونی

سه رتاشینیش . بپروانه [نبیل الأرقام للشوکانی (۸۰/۵)].

وه فه رموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا پێغه مبهری خوا ﷺ

فه رموی: (( لَيْسَ عَلَى النِّسَاءِ الْحَلْقُ إِذَا مَا عَلَى النِّسَاءِ التَّقْصِيرُ )) واته : ئافره تان

سه رتاشینیان له سه ر نییه ، به لکو ته نها کورت کردنه و یان له سه ره [رواه ابوداود

(۱۹۸۴/۵۰۴/۲) و غیره وهو حدیث صحیح ، بپروانه السلسلة الصحيحة (۶۰۵) وصحیح الجامع (۵۴۰۳)].

### سوننەتەكانى حەج (سُنَنِ الْحَجَّ)

بۆ ئىحرام بەستىن سوننەتە خوڭشوردن لە كاتى ئىحرام<sup>(۵۰۱)</sup>، و بۆن خوڭش لە لاشەدان پېيش لە بەر كردنى يوڭشاكى ئىحرام<sup>(۵۰۲)</sup>،

وہ فرمودہ کہی (أَتَسُّ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فرموی: (( أَنْ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَتَى مِنِّي ، فَأَتَى الْجَمْرَةَ فَرَمَاهَا ، ثُمَّ أَتَى مَنْزِلَهُ يَمْنَى وَنَحَرَ ، ثُمَّ قَالَ لِلْحَلَّاقِ: خُذْ وَأَشَارَ إِلَى جَانِبِهِ الْأَيْمَنِ ، ثُمَّ الْأَيْسَرِ ، ثُمَّ جَعَلَ يُعْطِيهِ النَّاسَ )) واتە: پیتەمبەری خوا (ﷺ) هاتە (مِنِّي) و هاتە (جَمْرَةَ) و پەجمی کرد ، پاشان هاتەوہ بۆ شوینە کہی خوئی بۆ (مِنِّي) و قوربانی سەر بپری ، پاشان بە سەرتاشە کہی فرموی: لەمە بپەر ، وە ناماژەى بۆ لای راستی سەری کرد ، پاشان لای چەپی ، پاشان دایە خەلکە کہ [رواه البخارى (رقم ۱۶۹ البیغا) و مسلم (۱۲۰۵/۹۴۷/۲)].

وہ بۆ پیاو سەرتاشین لە کورت کردنەوہ باشترە ، لە بەر فرمودە کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیتەمبەری خوا (ﷺ) فرموی: (( اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ )) واتە: ئەى خوای گەورە لەوانە ببورە کہوا سەریان تاشیوہ ، خەلکە کہ ووتیان: ئەى پیتەمبەری خوا ! وە لەوانەیشە کہوا کورتیان کردوہتەوہ ؟ فرموی: (( اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ )) واتە: خوایە لەوانە ببورە کہوا سەریان تاشیوہ ، ووتیان: ئەى پیتەمبەری خوا وە لەوانەیشە کہوا کورتیان کردوہتەوہ ؟ فرموی: (( اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُحَلِّقِينَ )) واتە: خوایە لەوانە ببورە کہوا سەریان تاشیوہ ، ووتیان: ئەى پیتەمبەری خوا وە لەوانەیشە کہوا کورتیان کردوہتەوہ ، جا فرموی: (( وَلِلْمُقَصِّرِينَ )) واتە: وە لەوانەیشە کہوا کورتیان کردوہتەوہ [رواه البخارى (۱۷۲۸/۵۶۱/۲) و مسلم (۱۲۰۲/۹۴۶/۲)].

(۵۰۱) لە بەر فرمودە کہی (زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ) (خوای لی رازی بیئت): (( أَنَّهُ رَأَى النَّبِيَّ ﷺ تَجَرَّدَ لِإِهْلَالِهِ وَاعْتَسَلَ )) واتە: پیتەمبەری خواى (ﷺ) ببینی خوئی ڕووت کردەوہ بۆ ئىحرام بەستن و خوئی شۆرد [رواه الترمذی (۸۲۱/۱۶۲/۲) و هو حديث صحيح ، بېروانە صحیح سنن الترمذی (۶۶۴)].

(۵۰۲) لە بەر فرمودە کہی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فرموی: (( كُنْتُ أَطِيبُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لِإِحْرَامِهِ حِينَ يُحْرِمُ ، وَلِحَلِّهِ قَبْلَ أَنْ يَطُوفَ بِالْبَيْتِ )) واتە:

وه له بهر کردنی دوو ده‌ستمالی سپی ، یه‌کیکیان بکریته (إزار) - له ناوکه‌وه تا ئه‌ژنۆ - ئه‌وی تریشیان بدریته سهر شاندا<sup>(۵۰۳)</sup>، و نوێژ کردن له دۆلی (عقیق) دا بۆ ههر که‌سیک به‌ویدا تیپه‌پر یت<sup>(۵۰۴)</sup>، و ده‌نگ به‌رز کردنه‌وه به (تلبیه) کردن<sup>(۵۰۵)</sup>،

من پیغه‌مبه‌ری خوام (ﷺ) بۆن خوش ده‌کرد بۆ ئیحرام به‌ستن کاتیک ئیحرامی ده‌به‌ست ، وه بۆ خۆکردنه‌وه‌ی له ئیحرام پیش ئه‌وه‌ی (طَوَافُ الْبَيْتِ) ی بگردایه [رواه البخاری (۱۵۳۹/۳۹۶/۳) ومسلم (۱۱۸۹/۸۴۶/۲) وغیره‌ما].

(۵۰۳) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیته) که‌وا فه‌رموی: (( إِنْطَلَقَ النَّبِيُّ (ﷺ) مِنَ الْمَدِينَةِ بَعْدَمَا تَرَجَّلَ وَأَدَّاهُنَّ وَلَيْسَ إِزَارُهُ وَرِدَاءُهُ هُوَ وَأَصْحَابُهُ ... )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له (مَدِينَتُهُ) ده‌رچوو ، پاش ئه‌وه‌ی سه‌ری شان کرد و پۆنی لیدا و (إزار) له بهر کرد و ده‌ست مالتیکیشی به‌ سهر شانیدا دا ، خۆی و هاوه‌له‌کانیشی [رواه البخاری (۱۵۴۵/۴۰۵/۳)].

وه سوننه‌ تیشبه سپی بیته له بهر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیته) که‌وا فه‌رموی: (( أَلْبَسُوا مِنْ ثِيَابِكُمُ الْبِيَاضَ ، فَإِنَّهَا مِنْ خَيْرِ ثِيَابِكُمْ ، وَكَفَنُوا فِيهَا مَوْتَكُمْ )) واته: جل و به‌رگه سپیکانتان له بهر بکه‌ن ، چونکه ئه‌وه چاکترین پۆشاکتانه ، وه کفنی مردوه‌کانیشتان به‌وه بکه‌ن [رواه الترمذی (۹۹۹/۲۳۲/۲) و ابو داود (۲/رقم/۲۸۷۸) وهو حدیث صحیح ، بپروانه صحیح الجامع (۱۲۳۶) و احکام الجنائز (۶۲)].

(۵۰۴) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (عُمَرَ) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فه‌رموی: بیستم پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له دۆلی (عقیق) دا فه‌رموی: (( أَتَانِي اللَّيْلَةَ آتٍ مِنْ رَبِّي فَقَالَ: صَلِّ فِي هَذَا الْوَادِي الْمُبَارَكِ ، وَقُلْ عُمْرَةٌ فِي حَجَّةٍ )) واته: ئه‌م شه‌وه یه‌کیک له لایه‌ن په‌روه‌نگاره‌وه هات بۆ لام و پێی و وتم: له‌م دۆله پیرۆزه‌دا نوێژ بکه ، وه بلی ئه‌وه کردمه (عُمْرَةٌ) [رواه البخاری (۱۵۳۴/۳۹۲/۳) و أبو داود (۲/رقم/۱۸۰۰) وغیره‌ما].

(۵۰۵) له بهر فه‌رموده‌که‌ی (السَّائِبُ بْنُ خَلَدٍ) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی: (( أَتَانِي جِبْرِيلُ فَأَمَرَنِي أَنْ أَمُرَ أَصْحَابِي أَنْ يَرْفَعُوا أَصْوَاتَهُمْ بِالْإِهْلَالِ أَوْ التَّلْبِيَةِ )) واته: جبریل هات بۆ لام و فه‌رمانی پێی کردم که‌وا فه‌رمان به‌ هاوه‌له‌کانم بکه‌م که‌وا ده‌نگ به‌رز بکه‌نه‌وه به (إِهْلَال) کردن و (تلبیه) کردن [رواه الترمذی (۸۲۰/۱۶۲/۲) و أبو داود (۲/رقم/۱۸۱۴) وغیره‌ما وهو حدیث صحیح ، بپروانه المشكاة (۲۵۴۹) و صحیح ابی داود (۱۵۹۲) و صحیح الترمذی (۶۶۲)].

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) کردن و (سُبْحَانَ اللَّهِ) کردن و (اللَّهُ أَكْبَرُ) کردن پیش ٹی حرام بہستن<sup>(۵۰۶)</sup>، وہ پوو کردنہ قبیلہ بو ٹی حرام بہستن<sup>(۵۰۷)</sup>، وہ سوننہ تہ شہو لہ (ذِي طَوًى) بمینیتہ وہ وہ سبہی خوًى بشوات ، وہ بہ پوژ دا بجیتہ (مکہ) وہ<sup>(۵۰۸)</sup>، وہ لہ (ثَنِيَّةُ الْعُلْيَا) وہ بجیتہ ژورہ وہ<sup>(۵۰۹)</sup>،

(۵۰۶) لہ بہر فرمودہ کہی (آنس) (خوًى لِي رَازِي بَيْتِ) کہوا فرموی: (( صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ )) وَخَضَ مَعَهُ بِالْمَدِينَةِ الظَّهْرَ اَرْبَعًا وَالْعَصْرَ بِذِي الْحَلِيفَةِ رَكَعَتَيْنِ ، ثُمَّ بَاتَ بِهَا حَتَّى اصْبَحَ ، ثُمَّ رَكِبَ حَتَّى اسْتَوَتْ بِهِ عَلَى الْبَيْدَاءِ حَمْدُ اللَّهِ وَسَبْحُ وَكَبْرُ ، ثُمَّ اَهْلُ بَحْجٍ وَعُغْمَرَةَ )) واتہ: پیغہمبہری خوا (ﷺ) نوئیژی نیوہ پوی لہ (مَدِينَةَ) کرد بہ چوار پکاتی ، بہ لام نوئیژی عہسری لہ (ذُو الْحَلِيفَةِ) کرد بہ دو پکاتی ، پاشان لہ وی مایہ وہ تا پوژ بوویہ وہ ، پاشان سوار بوو تا کہوتہ بیابان (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (سُبْحَانَ اللَّهِ) (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی کرد ، پاشان ٹی حرامی حہج و عومرہی پیکہ وہ بہست [رواہ البخاری (۱۰۵۱/۴۱۱/۲) و ابو دلد (۱۷۶/۲) بنحوہ] .

(۵۰۷) لہ بہر فرمودہ کہی (نافع) کہوا فرموی: (( كَانَ ابْنُ عُمَرَ إِذَا صَلَّى بِالْعِدَاةِ بِذِي الْحَلِيفَةِ اَمَرَ بِرَاحِلَتِهِ ، فَرَحَلَتْ ثُمَّ رَكِبَ ، فَإِذَا اسْتَوَتْ بِهِ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ قَائِمًا ثُمَّ يَلْبِي... وَزَعَمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ )) فَفَعَلَ ذَلِكَ )) واتہ: (ابْنُ عُمَرَ) نہ گہر نوئیژی بہ یانی لہ (ذُو الْحَلِيفَةِ) بگردایہ فرمانی دہ کرد کہوا ووشرہ کہی بو نامادہ بکریت ، جا نامادہ دہکرا ، پاشان سوار دہبوو ، جا نہ گہر بکہوتایہ تہ (بیداء) پوی لہ قبیلہ دہ کرد بہ راوہستانہ وہ ، پاشان (تَلْبِيَةِ) ی دہ کرد ... وہ دہیفہ رموو: پیغہمبہری خوا (ﷺ) وای کردوہ [رواہ البخاری (۱۰۵۲/۴۱۲/۲) ] .

(۵۰۸) لہ بہر فرمودہ کہی (نافع) کہوا فرموی: (( كَانَ ابْنُ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا إِذَا دَخَلَ اَدْنَى الْحَرَمِ اَمْسَكَ عَنِ التَّلْبِيَةِ ، ثُمَّ يَبِيتُ بِذِي طَوًى ثُمَّ يُصَلِّي بِهِ الصُّبْحَ وَيَغْتَسِلُ ، وَيُحَدِّثُ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ )) كَانَ يَفْعَلُ ذَلِكَ )) واتہ: (ابْنُ عُمَرَ) (خوًيان لِي رَازِي بَيْتِ) نہ گہر بجوایہ تہ نزیک ترین ناوچہی حہرہمہ و رازی لہ (تَلْبِيَةِ) کردن دہمیتنا ، پاشان لہ (ذُو طَوًى) دہمایہ وہ ، جا نوئیژی بہ یانیشی لہ وی دہ کرد و خوًى دہ شورڈ ، وہ دہیفہ رموو: پیغہمبہری خوا (ﷺ) وای دہ کرد [رواہ البخاری (۱۰۷۲/۴۲۵/۲) و مسلم (۱۲۵۹/۹۱۹/۲) بنحوہ] .

(۵۰۹) لہ بہر فرمودہ کہی (ابْنُ عُمَرَ) (خوًيان لِي رَازِي بَيْتِ) کہوا فرموی: (( كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ )) يَدْخُلُ مَكَّةَ مِنَ الثَّنِيَّةِ الْعُلْيَا ، وَيَخْرُجُ مِنَ الثَّنِيَّةِ السُّفْلَى )) واتہ:

وہ بؤ (طَوَاف) کردن سوننہ تہ دست مالہ کہی بداتہ سہر شانی چہ پیدا و شانی راستی دہ ربخات<sup>(۵۱۰)</sup>، و دست پیوہ دانی بہرہ رہ شہ کہ<sup>(۵۱۱)</sup>،

پیغہ مہری خوا ﷺ لہ (ثَنِيَّةُ الْعُلْيَا) وہ دہ چوہ (مَكَّة) وہ ولہ (ثَنِيَّةُ السُّفْلَى) یشوہ دہر دہ چوہ [رواہ البخاری (۱۵۷۵/۴۳۶/۲) رمز لفظہ وسلم (۱۲۵۷/۹۱۸/۲) وغیرما]۔

(۵۱۰) لہ بہر فرمودہ کہی (يَعْلَىٰ بِنُ أُمِّيَّة) (خوای لی رازی بیئت) کہ وا فرموی: (( اَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) طَافَ مُضْطَبِعًا )) واتہ: پیغہ مہری خوا (ﷺ) بہ (مُضْطَبِع) (طَوَاف) ی دہ کرد [رواہ ابو داؤد (۱۸۸۳/رقم/۲) والترمذی (۱۶۱/۱۷۵/۲) وابن ماجہ (۴۸۴/۱۹۴/۲) وهو حدیث حسن، بزوانہ صحیح ابی داؤد (۱۶۴۵) و صحیح ابن ماجہ (۲۳۹۱)]۔ (مُضْطَبِع) : نہ وہ یہ دست مالہ کہی بہ سہر شانی چہ پیدا بدات، وہ شانی راستی پووت بیئت و دہری بخات۔

(۵۱۱) لہ بہر فرمودہ کہی (اِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی رازی بیئت) کہ وا فرموی: (( لَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) يَسْتَلِمُ مِنْ أَرْكَانِ الْبَيْتِ إِلَّا الرُّكْنَ الْأَسْوَدَ وَالَّذِي يَلِيهِ، مِنْ نَحْوِ دُورِ الْجَمْحَيْنِ )) واتہ: پیغہ مہری خوا (ﷺ) دست بہ ہیچ (رُكْن) ہکانی (بَيْت) وہ نہ ندا جگہ لہ (رُكْن) ہ شہ کہ و نہ وہی تریان کہ لہ پاش نہ وہ وہ دیت کہ دہ کہ ویتہ لای مالہ (جمحین) ہکانہ وہ [رواہ مسلم (۲/رقم/۱۲۶۷)]۔

وہ (اِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی رازی بیئت) دہ فرمی: (( اَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ لَا يَسْتَلِمُ إِلَّا الْحَجْرَ وَالرُّكْنَ الْيَمَانِي )) واتہ: پیغہ مہری خوا ﷺ دست بہ ہیچ شویتیکی (بَيْت) وہ نہ ندا تہنا بہرہ کہ و (رُكْن) ہ (يَمَانِي) یہ کہ نہ بیئت [رواہ مسلم (۲/رقم/۱۲۶۷)]۔

وہ (اِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) دہ فرمی: (( لَمْ أَرِ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) يَسْتَلِمُ غَيْرَ الرُّكْنَيْنِ الْيَمَانِيَيْنِ )) واتہ: نہ مبینی پیغہ مہری خوا ﷺ دست بدات بہ ہیچ شویتیکی (بَيْت) وہ جگہ لہ دوو (رُكْن) ہ (يَمَانِي) ہ کہ نہ بیئت [رواہ مسلم (۲/رقم/۱۲۶۹) و البخاری (۱۶۰۶/۲۶۲/۱) عن ابن عمر أيضا]۔

### تیبینی:

(کعبہ) ی پیرؤز چوار (رُكْن) ی ہ یہ دوانیان دہ کہ ویتہ لای ولاتی (شَام) وہ و پیٹی دہ وتریت (رُكْن) ہ شامیہ کان وہ نہ و دوانہ کہی تریشیان دہ کہ ویتہ لای ولاتی (يَمَن) وہ بؤیہ پیٹی دہ وتریت (رُكْن) ہ یہ مانیہ کان، جا (رُكْن) ہ یہ مانیہ کان نہ وہ بیان کہ لہ پیتشدا پیٹی دہ گیت لہ کاتی (طَوَاف) کردندا بہرہ رہ شہ کہ (الْحَجْرُ الْأَسْوَد) ی تیدایہ، بؤیہ پیٹیشی دہ وتریت (رُكْنُ الْأَسْوَد)، جا نہ میان دوو (فَضْل) ی ہ یہ یہ کیکیان نہ وہ یہ کہ لہ سہر (قَوَاعِد) ی (إِبْرَاهِيم) ہ (عَلَيْهِ السَّلَام) و دوو ہمیش نہ وہ یہ کہ بہرہ رہ شہ کہی تیدایہ، بؤیہ

وماچ کردنی وسوجده بردن له سه‌ری<sup>(۵۱۲)</sup> ، و ئاماژه کردن بوی (الله اکبر) کردن هر کاتیک تیپه‌پر بوو به لای (رُکن) دا<sup>(۵۱۳)</sup> ، و دست پیوه‌دانی هر دو (رُکن) یه‌مانیه‌که و دوعا کردن له نیوانیاندا<sup>(۵۱۴)</sup> ،

نه‌میان تاییه‌ت کراوه به دوو شت ، دست پیوه دان وماچ کردنیش ، به‌لام (رُکن) ه یه‌مانیه‌که‌ی ترته‌نھا دهستی پیوه ده‌ریت ، به‌لام ماچ ناکریت ، چونکه یه‌ک (فَضْل) ی تیداپه ، به‌لام ئه‌و دوو (رُکن) ه‌که‌ی ترنه دهستی پیوه ده‌ریت و نه‌ماچیش ده‌ریت (والله أعلم) . [بروانه شرح صحیح مسلم للنوی (۱۴/۹)].

(۵۱۲) له به‌ر فرموده‌که‌ی (زَيْدُ بْنُ أَسْلَمَ) (خوای لی‌رازی بیّت) که‌وا فرموی: (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) م‌بینی برده‌په‌شه‌که‌ی ماچ ده‌کرد و ده‌یفه‌رموی: (( إِنْ أَعْلَمْتُ أَنَّكَ حَجَرٌ لَا تَضُرُّ وَلَا تَنْفَعُ ، وَلَوْلَا أَنِّي رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يُقَبِّلُكَ مَا قَبَّلْتُكَ )) واته: من‌ده‌زنام تو به‌ردی نه‌زیان ده‌گه‌یه‌نیت و نه‌سوود به‌خشیت ، و نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوام (ﷺ) نه‌بینی‌یه‌ماچی ده‌کردی ، ئه‌وه‌ماچتم نه‌ده‌کرد [رواه البخاری (۱۵۹۷/۴۶۲/۲) و مسلم (۱۲۷۰/۹۲۵/۲) و غیرهما].

وه‌له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی‌رازی بیّت) که‌وا فرموی: (( رَأَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ قَبْلَ الْحَجَرِ ، وَسَجَدَ عَلَيْهِ ، ثُمَّ عَادَ فَقَبَّلَهُ وَسَجَدَ عَلَيْهِ ثُمَّ قَالَ: هَكَذَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ )) واته: (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) م‌بینی ماچی برده‌که‌ی کرد و سوچه‌ی له‌سه‌ری برد ، پاشان دوو باره‌هاته‌وه‌وماچی کرد و سوچه‌ی له‌سه‌ری برد پاشان فرموی: بینیم پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وای کرد [رواه البزار (۱۱۱۴/۲۲/۲) و هو حدیث حسن ، بروانه الإرواء (۳۱۲/۴)].

(۵۱۳) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی‌رازی بیّت) فرموی: (( طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ ، كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ كَانَ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ )) واته: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) (طواف) ی‌کرد به‌ده‌وری (بیّت) دا به‌سه‌ر ووشتره‌که‌یه‌وه‌هر کاتیک بگه‌شتایه‌ته‌لای (رُکن) ه‌که‌ئاماژه‌ی بوی ده‌کرد به‌شتیک که‌پی‌بوو ، (والله اکبر) ی‌ده‌کرد [رواه البخاری (۱۶۱۳/۴۷۶/۲)].

(۵۱۴) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ وَابْنُ عُمَرَ) (خوایان لی‌رازی بیّت) ، بروانه (پ ۵۱۱).

و دوو رکات نویژ ، پاش جهوت جار سوور خواردنه‌وه ، وه له پشتی (مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ) و پیش دهست پی کردنی دوو رکاته‌که نایه‌تی: ﴿وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ ده‌خوینیته‌وه ، وه له دوو رکاته‌که‌یشدا سووره‌تی (الْكَافِرُونَ) و (إِخْلَاص) بخوینیت ، و خواردنه‌وه له ناوی زه‌مزم و سه‌رتهر کردن لی ، وه دهست پیوه‌دانی (رُكْن)ه‌که جاریکی تر پیش ده‌رچون بو کوشش کردنی نیوان (صَفَا) و (مَرَوَة) <sup>(۵۱۰)</sup> ، وه بو کوشش (سَعِي) کردنیش ، سوننه‌ته خویندنی نایه‌تی: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ﴾ که له (صَفَا) وه نزیک ده‌بیته‌وه ، وه بلئی: (تَبَدُّأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ) وه له سه‌ر (صَفَا) وه پوو له قیبله بکات و بلئی: (اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، اللَّهُ أَكْبَرُ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ ، أَنْجَزَ وَعَدَهُ ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ ، وَهَرَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ ) ، پاشان هه‌رچی دوعایه‌ک ویستی لی بیته‌ بیکات - سی جار نه‌مه دووباره بکاته‌وه - جا هه‌ر که گه‌یشته‌ دوله‌که‌ی نیوان (صَفَا و مَرَوَة) ده‌ست به‌ پاکردن بکات ، وه نه‌وه‌ی له سه‌ر (صَفَا) کردی له پووکردنه‌ قیبله و زیکر و دوعا کردن له سه‌ر (مَرَوَة) ییش بیکاته‌وه <sup>(۵۱۱)</sup> ، وه بو ده‌رچوون بو (مَنَى) سوننه‌ته له پوژی (التَّروِيَةِ) - که پوژی پیش پوژی عه‌رفاته - ئیحرام بیه‌سیته‌وه هه‌ر له شوینی خویه‌وه ،

وه فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بن سَائِب) (خوای لی رازی بیته) که‌وا فه‌رموی: (( سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ مَا بَيْنَ الرُّكْنَيْنِ: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ واته: بیستم پیغه‌میه‌ری خوا (ﷺ) له نیوانی هه‌ردوو (رُكْن)ه‌که‌دا ده‌یغه‌رمو: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [رواه أبوداود (۱۸۹۲/۴۴۸/۲) وهو حديث حسن ، برواهه صحیح ابی داود (۱۶۶۶)].

(۵۱۰) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) (خوای لی رازی بیته) بروانه (پ ۴۹۰).

(۵۱۱) له به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (جَابِر) (خوای لی رازی بیته) بروانه (پ ۴۹۰).



وہ نویژی نیوہرؤ وعسر وشیان و عیشایش له (منی) بکات وہ شه ویش لهوی بمینیتہ وہ تا نویژی به یایش لهوی دهکات و خور هلدیت ، پاشان لهویوہ بهرو کیوی عهرفات بکهویته ری ، وه نویژی نیوہرؤ وعسر به کورت کراوی وکو کراوی (قصر و جمع) له (نمبره) دهکات پوژی عهرفات وه له کیوی عهرفات دانابهزیت تا پاش خور ئاوا دهبیت<sup>(۵۱۷)</sup>.

### مه‌رجه‌کانی سوور خواردنه‌وه (شروط الطواف)

له‌ش یاکي وپوونی ده‌ست نویژ<sup>(۵۱۸)</sup> ، و دایوشینی عه‌ورته<sup>(۵۱۹)</sup> ،

(۵۱۷) له بهر فرموده‌کە‌ی (جابر) (خوای لی رازی بیت) بپوانه (پ ۴۹۰).

(۵۱۸) له بهر فرموده‌کە‌ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبەری خوا<sup>(ﷺ)</sup> فرموی: (( الطَّوْفُ بِالْبَيْتِ صَلَاةٌ ، وَلَكِنَّ اللَّهَ أَحَلَّ فِيهِ الْمَنْطِقَ ... )) واته: سوورخواردنه‌وه به ده‌وری (کعبه) دا نویژه ، به‌لام خوای گه‌وره قسه کردنی تیدا ه‌لال کردوه ... [رواه الترمذی (۲/۲۱۷/۹۶۷) وهو حدیث صحیح ، بپوانه الإرواء (۱۲۱) وصحیح الجامع (۲۹۵۴)].

وه فرموده‌کە‌ی (عائشه) (خوای لی رازی بیت) کاتیک تووشی ه‌یز بوو له ه‌جیدا ، پیغه‌مبەری خوا<sup>(ﷺ)</sup> پی‌ی فرموو: (( إِفْعَلِي كَمَا يَفْعَلُ الْحَاجُّ غَيْرَ أَنْ لَا تَطُوفِي بِالْبَيْتِ حَتَّى تَطْهَرِي )) واته: نه‌وه بکه که حاجی ده‌یکات ، ته‌نها نه‌وه نه‌بیت که‌وا (طواف) نه‌که‌یت تا خوت ده‌شویت [رواه البخاری (۲/۵۰۴/۱۶۵۰) ومسلم (۲/۸۷۳/۱۲۱۱)].

(۵۱۹) له بهر فرموده‌کە‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (الأعراف: ۳۱) دا که ده‌فرمی: ﴿ يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ ﴾ واته: نه‌ی پۆله‌کانی ئاده‌م به جله‌کانتان خوتان بپازیننه‌وه بق ه‌موو نویژیک .

وه له بهر فرموده‌کە‌ی (أبو هريرة) (خوای لی رازی بیت) که‌وا (أبو بكر الصديق) (خوای لی رازی بیت) په‌وانه‌ی کرد له کومه‌لیکدا له‌وه ه‌جده‌دا که پیغه‌مبەری خوا<sup>(ﷺ)</sup> نه‌وی له سه‌ر کرده فرمانده ، پیش ه‌جی مالئاولی کردن (حجة الوداع) له پوژی سه‌ربین (جەژن) دا که‌وا جار بدات به ناو خه‌لکی دا (( أَنْ لَا يَحُجَّ بَعْدَ الْعَامِ مُشْرِكٌ وَلَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ عَرِيَانٌ )) واته: ئیتر پاش نه‌م ساله‌ نابیت هاوه‌ل بپیار دهر (مُشْرِك) ه‌ج بکات ، وه پووتیش به ده‌وری (بیت) دا (طواف) بکات [رواه البخاری (۱/۴۷۷/۳۶۹) ومسلم (۲/۹۸۲/۱۳۴۷) وغیرهما].

و حوت جاری ته او بیټ<sup>(۵۲۰)</sup>، و له بهر ده په شه که وه ده ست پی بکات و له ویشدا کوتایی پی بیټ، و مال که (بیټ) یش بخاته لای چه پی خوی<sup>(۵۲۱)</sup>، و سووړ خوار دنه وه که به ده وری مال که دا بیټ<sup>(۵۲۲)</sup>، و نایټ بچرانیکي زور بکه ویته نیوان سووړ خوار دنه کانیشه وه<sup>(۵۲۳)</sup>.

(۵۲۰) چونکه پیغه مبهری خوا (ﷺ) حوت چار (طواف) ی کردوه، وه پیغه مبهری خوایش (ﷺ) خوی پوونکه ره وه ی ثایه تی ﴿وَلَيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾، جا بویه نه گه له حوت چار که متر بکات به (طواف) بوی نازمیریت، وه نه گه ر که و ته گومانه وه که وا چند جاری کردوه، نه وه که مه که بیان ده ژمیریت پاشان حوت چاره که ته او ده کات.

(۵۲۱) له بهر فرموده که ی (جابر) (خوای لی رازی بیټ) که وا فرموی: (( لَمَّا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) مَكَّةَ آتَى الْحَجَرَ الْأَسْوَدَ فَاسْتَلَمَهُ، ثُمَّ مَشَى عَنْ يَمِينِهِ، فَرَمَلَ ثَلَاثًا وَمَشَى أَرْبَعًا )) واته: کاتیک که پیغه مبهری خوا (ﷺ) مات بؤ چه حج و گه بیته (مکه) اته لای بهر ده په شه که و ده ستی پیوه دا، پاشان به لای راستیدا که و ته پیکردن، جا سی چار به ده وریدا سووړی خوارده وه به را کردنیکي له سرخو، وه چوار جاریش به پی کردن پروانه [الوجیز فی فقه السنة والکتاب العزیز (ل: ۲۵۰)].

(۵۲۲) چونکه ثایه تی: ﴿وَلَيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ نه وه ده که یه نیت، که ده بیټ به ده وری مه مو مال که دا (طواف) ه که بکریټ، بویه نه گه به ناو مال که دا سووړ خواته وه، نه وه به (طواف) بوی نازمیریت، وه سوننه تی پیغه مبهری خوا (ﷺ) وهاوه لان وشوینکه و توان تا وه کو نه مړ هه به و شپوه یه بوه.

(۵۲۳) چونکه (طواف) کردنی پیغه مبهری خوا (ﷺ) بچرانی تیدا نه بوه، جا نه گه که سیک بچرانی، بؤ نه وه ی ده ست نویژ بگریته وه، بیان بؤ نه وه ی نویژی فه رز بکات که قامه تی بؤ کرا، بیان بؤ پشوو دانه وه، نه وه چند جاری کردوه هه له سر نه وه وه ده ست پی ده کاته وه، نه مه نه گه ر زوری پی نه چوو، به لام نه گه ر ماوه یه کی زور که و ته نیوانه وه، نه وه جاریکي تر له سه ره وه ده ست پی ده کاته وه.

### مهرجه‌کانی کوشش کردن (شُرُوطُ السَّعْيِ)

دهبیت پاش سوور خواردنه وه (طَوَاف) بکریت وه حوت جاریش بیت  
 وه له سهر (صَفَا) وه دست پئی بکات وه له سهر (مَرَوَة) کوتایی پئی بهینیت،  
 وه کوشش کردنه که یش دهبیت له ریگای نیوان (صَفَا و مَرَوَة) دا بیت<sup>(۵۲۴)</sup>

### نه‌وانه‌ی حج به تال دهکاته وه (مَبْطَلَاتُ الْحَجِّ)

جوت بوون (جماع)<sup>(۵۲۵)</sup> و به جی نه‌مینانی پایه‌کانی حج<sup>(۵۲۶)</sup>

(۵۲۴) له بهر نه وه فرمودانه‌ی که باسی چونیتی حج کردنی پیقه مبری خوا (ﷺ)

ده‌کن ، له‌وانه فه زمووده‌کسی (جابر) (خوای لی رازی بیت) ، پروانه (پ ۴۹۰).

(۵۲۵) نه‌گه‌ر پیش ره‌جم کردنی (جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ) جوت بوون (جیماعی کرد) له گه‌ل

خیزانه‌که‌یدا ، نه‌وه حه‌جه‌کسی به‌تال ده‌بیت‌وه ، به‌لام نه‌گه‌ر پاش نه‌وه و پیش (طَوَافُ

الْإِقَاضَةِ) بوو ، نه‌وه تاوانبار ده‌بیت ، به‌لام حه‌جه‌کسی به‌تال نابیت‌وه ، پروانه (پ ۴۸۱)

و (پ ۴۸۷) .

(۵۲۶) چونکه به جی نه‌مینانی پایه (رُكْنِی) مهر به‌رستنیك ، نه‌وه به‌رستنه به‌تال

ده‌کاته‌وه .

### قیبیتی:

نه‌گه‌ر به یه‌کیک له‌م دوو شته‌ی پیش‌وو حه‌جه‌کسی به‌تال بویه‌وه ، نه‌وه پیویست

ده‌بیت له سهری سالی داهاتوو بگه‌ریت‌وه بئ حج ، نه‌گه‌ر توانای مه‌بوو . پروانه

(پ ۴۸۷) .

## عومره کردن (العُمْرَة)

### پایه کانی عومره کردن (أَرْكَانُ الْعُمْرَةِ)

ثیحرام به ستن<sup>(۵۲۷)</sup>، و سووپ خوار دنه وه (طَوَاف) <sup>(۵۲۸)</sup>، و کوشش (سعی) کردن<sup>(۵۲۹)</sup>، و سهر تاشین یان کورت کردنه وهی<sup>(۵۳۰)</sup>.

### پیویستیه کانی عومره کردن (وَأَجِبَاتُ الْعُمْرَةِ)

وه پیویسته لهو شوینه دیاری کرا وانه وه ثیحرامی بؤ بیه سرنیت، نه گهر مالی له پیش نهو شوینانه وه بوو، به لام نه گهر مالی له شوینه دیاری کرا وه کان نزیکتر بوو له (مکه) وه نه وه یه کسر له مالی خویه وه ثیحرام ده به ستنیت<sup>(۵۳۱)</sup>.

(۵۲۷) نه وه یه که نیه تی عومره کردنی هه بیئت، له به رفه رموده که ی (عُمْرُ بَيْنِ الْخَطَّابِ) (خوای لی رازی بیئت)، بروانه (پ ۳۱).

(۵۲۸) له به رفه رموده ی خوای گه وره، بروانه (پ ۴۹۴).

(۵۲۹) له به رفه رموده ی خوای گه وره له سورته ی (البقرة: ۱۵۸) دا که ده رفه رمی: ﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ واته: به راستی (صفا) و (مرّوه) له دروشمه کانی خوای گه وره له حه حج و عومره کردنیشدا.

وه رفه رموده که ی (حَبِيبَةُ بِنْتُ أَبِي تَجْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) بروانه (پ ۴۹۵).

(۵۳۰) له به رفه رموده که ی (ابْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا پیغه مبه ری خوا

(ﷺ) رفه رموی: (( مَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُ هَذِي فَلْيَطُفْ بِالْبَيْتِ ، وَيَبِينِ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ ، وَلْيَقْصِرْ وَلْيَحْلِلْ )) واته: هر که سیک قوریانی پی نییه نه وه با (طَوَافِی) بیئت) و - سعی - نتوان (صفا) و (مرّوه) بکات و تووکی سهری کورت بکاته وه و خوای له ثیحرام بکاته وه [رواه البخاری (۱۶۹۱/۵۳۹/۳) و مسلم (۱۲۲۷/۹۰۱/۲) و غیرهما].

(۵۳۱) بروانه (پ ۴۷۴).

وہ ئەوھیش کہ لە (مکە) دایە و خەلکی (مکە) نییە ، بۆ ئیحرام بەستنی عومرە دەچیئە دەرەوھێ ناوچەیی حەرەم<sup>(۵۲۲)</sup> ، وە لە ھەموو کاتەکانی سائدا عومرە کردن دروستە ، بەلام لە ڕەمەزاندایداشتی زیاترە<sup>(۵۲۳)</sup> ، وە دەتوانریت پیش حەج کردنیش بکریت<sup>(۵۲۴)</sup>.

(۵۲۲) لە بەر فەرموودەکەیی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ) (خوایان لی رازی بیئت) کەوا فەرمووی: (( أَنْ النَّبِيِّ ﷺ ) أَمَرَهُ أَنْ يُرْدِفَ عَائِشَةَ وَيُعْمِرُهَا مِنَ التَّنْعِيمِ )) واتە: کەوا پیتغەمبەری خوا ﷺ فەرمانی پێی کرد کەوا (عائشە)ی خوشکی لە پشتی خۆیەوھ سوار بکات ، وە لە (تَنْعِيم) ھوھ ئیحرامی (عُمْرَة) ببەسیت [ابوالبخاری (۱۷۸۴/۶۰۶/۳) و مسلم (۱۲۱۲/۸۸۰/۲) و غیرەما]. (تَنْعِيم): شوئیتیکە لە نزیک (مکە).

(۵۲۳) لە بەر فەرموودەکەیی (أُمُّ مَعْقِلٍ) (خوای لی رازی بیئت) کەوا پیتغەمبەری خوا ﷺ فەرمووی: (( عُمْرَةٌ فِي رَمَضَانَ تَعْدِلُ حَجَّةً )) واتە: عومرەیک لە ڕەمەزاندای وەکو حەجیک وایە [ابوالبخاری (۱۶۴۲/۲۰۸/۲) و ابن ماجە (۲۹۹۲/۹۶۶/۲) و مەرحوم حدیث صحیح ، ڕووانە صحیح ابن ماجە (۲۴۲۴) و صحیح الترمذی (۷۴۷) و صحیح الجامع (۴۰۹۷)].

(۵۲۴) لە بەر فەرموودەکەیی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) کەوا فەرمووی: (( إِعْتَمَرَ النَّبِيُّ ﷺ قَبْلَ أَنْ يَحُجَّ )) واتە: پیتغەمبەری خوا ﷺ عومرەیی کرد پیش ئەوھێ حەج بکات [ابوالبخاری (۱۷۷۴/۵۹۸/۲)].

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) ئەوھ بەشی حەج و عومرەیش کوتایی پێ ھات

بەم جوۆرە بەشی (عیبادات) کوتایی پێ ھات ، وە ئیستا دەچینە سەر بەشی

دووھمی ئەم کتیبە کە بەشی (موعامەلات) ە .

پوختہ

فیقہی شہریعت

بہشی ( موعامہات )

## به شی ژن هیئان (باب النکاح) حوکمی ژن هیئان (حکم النکاح)

ژن هیئان له سوننه‌تی پیغه مبه‌رانه<sup>(۱)</sup>، وه پیو یوستیشه له سهر  
مه‌رکه سیئک توانای مه‌بیئت و

(۱) له بهر فرموده که‌ی خوی گه‌وره له سوره‌تی (الرعد: ۲۸) دا که ده‌فرموی: ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِيَّةً﴾ واته: وه بی گومان نه‌ی پیغه مبه‌ری خوا نیمه له پیش تو پیغه مبه‌رانمان نار دوه و ژن و نه‌وه شمان پی داوئ . وه له بهر فرموده که‌ی (أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوی لی رازی بیئت) که‌وا فرموی: ((سئ "رهمط" هاتن بو مالی خیزانه کانی پیغه مبه‌ر (ﷺ) پرسیاریان کرد له باره‌ی خواپه‌رستی پیغه مبه‌روه (ﷺ)، جا که پیئان پاگه‌یاندن ...، وه کو به که‌میان زانی، جا ووتیان: نیمه له کوئی و پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) له کوئی؟ خوی گه‌وره له تاوانه کانی پیش و پاشی خوش بووه، جا به کیکیان ووتی: به‌لام من، نه‌وه نیتر شه و نوژی ده‌کم تا ماوم، وه نه‌وه‌ی تریان ووتی: من رۆژووی هم‌وو سال ده‌گرم و هرگیز نایشکیتم، وه نه‌وه‌ی تریان ووتی: من له نافرته‌تان دور ده‌که‌ومه‌وه و ژن ناهیتم هه‌تا ماوم، جا پیغه مبه‌ری خوا (ﷺ) هات و فرموی: ((أَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذًا وَ كَذًا؟ أَمَا وَاللَّهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلَّهِ، وَ اِثْقَاكُمْ لَهُ، وَ لَكِنِّي أَصُومُ وَ أَفْطِرُ، وَ أَصَلِّي وَ أَرْقُدُ، وَ أَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَن سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)) واته: ((نه‌وه نیوه بوون نه‌مه و نه‌وه‌تان وتبوو؟ به‌لام به‌خوا من له هم‌موتان زیاتر له خوا ده‌ترسم و زیاتریش خۆم ده‌پاریزم، وه رۆژوویش ده‌گرم و ده‌یشکیتمیش، وه شه و نوژیش ده‌کم و ده‌شخوم، وه ژنیش ده‌هیتم، جا هر که‌سیئک له سوننه‌تی من لایبات نه‌وه‌له من نیه)) . [رواه البخاری (۱/رقم: ۵۰۶۳) و هذا لفظه و مسلم (۲/۱۰۲۰-۱۰۱۶) و غیرما].

له‌خوی ترسا توشی تاوان بیئت<sup>(۲)</sup> ، وه نه‌گهر له خوی ترسا به‌لام توانای نه‌بوو نه‌وه با پۆژوو بگریئت<sup>(۳)</sup> ، وه از هیئان لی و لی بران بو خوا په‌رستی دروست نیه<sup>(۴)</sup> مه‌گهر بو که‌سیک توانای جی‌به‌جی کردنی

(۲) له‌بهر فرموده‌که‌ی خوی گه‌وره له سو‌ده‌تی (النور: ۳۲) دا که‌ده‌فرموی: ﴿وَأَكْبَحُوا أَيَّامِي مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ واته: ژن بهیئن بو نه‌و پیاوانه‌تان که ژنیان نیه و نه‌و ژنانه‌شتان که شویان نیه به شویان بدهن ، ه‌روه‌ها بو به‌نده و که‌نیزه چاک و صالحه‌کانیشتان ، نه‌گهر ه‌زاریش بن نه‌وه خوی گه‌وره له چاکه و فه‌زلی خوی ده‌وله‌مه‌ندیان ده‌کات ه‌وه له‌بهر فرموده‌که‌ی (عبدالله بن مسعود) (خوی لی رازی بیئت) که‌وا فرموی: ((نیمه له‌که‌ل پیغه‌مبیری خوا بووین ﷺ) لاو بووین هیچمان نه‌بوو ، جا پیغه‌مبیری خوا ﷺ) پی‌ی فرموی: ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاءَةَ فَلْيَتْرُجْ ، فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصْرِ وَأَحْسَنُ لِلْفَرْجِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ)) واته: ((نه‌ی کومه‌لی لاوان ، ه‌ر که‌سیکتان توانای ژن هیئانی ه‌بوو با ژن بهیئیت ، چونکه نه‌وه باشترین پاریزه بو چاو و داوین ، وه ه‌ر که‌سیکیش نه‌یتوانی نه‌وه با پۆژوو بگریئت ، چونکه نه‌وه بو نه‌و برینی نارەزوی جیماع کردنه)) (أبواب البخاري (۴/ رقم: ۱۹۰۵) / مسلم (۱۴۰۰/۱۰۱۸/۲) و غیرما).

(۳) له‌بهر فرموده‌که‌ی (عبدالله بن مسعود) بریوانه (پ ۲) وه فرموده‌که‌ی (عائشة) (خوی لی رازی بیئت) که له (پ ۴) دا باسی لی‌وه ده‌که‌ین.

(۴) له‌بهر فرموده‌که‌ی (عائشة) (خوی لی رازی بیئت) که وا فرموی: ((پیغه‌مبیری خوا ﷺ) فرموی: ((النَّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي ، فَمَنْ لَمْ يَعْمَلْ بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي ، وَتَرُوجُوا ، فَإِنِّي مَكَاتِرٌ بِكُمْ الْأَمَمَ وَمَنْ كَانَ ذَا طَوْلٍ فَلْيَنْكِحْ وَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَعَلَيْهِ بِالصِّيَامِ فَإِنَّ الصَّوْمَ لَهُ وَجَاءٌ)) واته: ((ژن هیئان له سوننه‌تی منه ، جا ه‌ر که‌سیک کار به سوننه‌تی من نه‌کات نه‌وه له‌من نیه ، وه ژن بهیئن چونکه من شانازی به ژوریتانه‌وه ده‌که‌م له‌لای نوممه‌ته‌کانی تردا وه ه‌ر که‌سیک ده‌ستی ده‌پوات با ژن بهیئیت ، وه ه‌ر که‌سیکیش نه‌ییوو نه‌وه با پۆژوو بگریئت چونکه نه‌وه بو نه‌و برینی نارەزوی ،



ئه‌رکه‌کانی نه‌بیئت<sup>(۵)</sup>

جیماع کردنه)) [رواه ابن ماجه(۱/۵۹۲/۱۸۴۶) و هو حدیث حسن بیوانه صحیح سنن ابن ماجه رقم (۱۴۹۶) و السلسلة الصحیحة(۲۳۸۳)]

وه ه‌روه‌ها له‌بەر فرموده‌که‌ی (أَسُّ بْنُ مَالِكٍ) بروانه (پ) ، وه له‌بەر فرموده‌که‌ی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرموی: ((بیته‌مب‌ری خوا (ﷺ) داواکه‌ی (عُمَانُ بْنُ مَطْعُونٍ) ی گنپ‌رایه‌وه که‌وا ویستی واز له ژن هیئنان بیئیت وه لی ب‌پریت بۆ خوا ب‌رستی ، وه نه‌گەر پ‌روخسته‌ی به‌ئو ب‌دایه‌ئوه ه‌موو خو‌مانمان ده‌خه‌ساند)) [رواه البخاری(۹/رقم: ۵۰۷۳) و مسلم(۴/۱۲۷/۴) طبعه‌ الاثاق الجدیدة]

وه ه‌روه‌ها له‌بەر فرموده‌که‌ی (أَسُّ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرموی: ((بیته‌مب‌ری خوا (ﷺ) فرمائی پ‌س کردین به‌ ژن هیئنان و قه‌ده‌غ‌ی له‌ ژن نه‌هیئنان ده‌کرد ژۆر به‌ توندی و ده‌یفرمود: ((تَزَوَّجُوا الْوُدُودَ الْوَلُودَ ، فَإِنِّي مُكَاتِرٌ بِكُمْ الْأَنْبِيَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) واته: ((ژن به‌ئین ژنیک که‌وا پ‌روخوش بیئت ، وه منالیشی بیئت ، چونکه‌ من شانازی به‌ ژۆریتانه‌وه ده‌که‌م له‌لای بیته‌مب‌راندا له‌ پ‌ژۆی دوایی دا ...)) [رواه احمد (۳/۱۵۸/۲۴۵) و ابن حبان (۲۰۲/۱۲۲۸) و ابودلود (۶/۴۷/۲۰۳۵) و النسائی (۶/۶۵) ایضا بالفاظ متقاربة عن معقل بن يسار و هو صحیح بیوانه صحیح النسائی (۳۰۲۶) و صحیح ابی دلود(۱۷۸۹) و صحیح الجامع(۲۹۴۰)].

(۵) له‌بەر ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره له‌ قورئانی پ‌رۆژدا قه‌ده‌غه ده‌کات له‌ زیان لی‌دانسی ئافره‌تان وه فرمان ده‌کات به‌وه‌ی که‌وا ژیانیکی چاکیان له‌گه‌لدا بینه‌سه‌ر وه‌ک له‌ سوره‌تی (النساء: ۱۹) دا ده‌فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آيَتُهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ ه‌جا نه‌گەر به‌کێک توانای ئه‌وه‌ی نه‌بوو ئه‌وه‌ دروست نیه‌ کاریک بکات که‌وا خو‌ی تووشی ح‌رامی بکات ، وه نه‌به‌لگانه‌ی که‌ها توون و هانی موسولمان ده‌ده‌ن له‌سه‌ر ته‌نهایی و گۆشه‌گیری به‌سه‌ر نه‌م حاله‌ته‌دا (حَمَل) ده‌کریت.

تېبىنى :

**ژن ھېتان قەزىل و سوودى زۆر زۆرە لەوانە :**

(أ) مندال بون ، چونكە مەبەست لى مانەوہى پەگەزە ، ئەویش سوودى بە دەست ھېتانى خۆشەويستى خۆاى گەرەى تىدايە بە كۆشش كردن بۆى .  
 (ب) بە دەست ھېتانى خۆشەويستى پىغەمبەر (ﷺ) لە شانازى كردن بە زۆرى موسولمانانەوہ .

(ج) سوود وەرگرتن لە دوعاى پۆلەى چاك و بە دەست ھېتانى (شفاغە) بە مردنى مندالى بچوك .

(د) خۆ پاراستن لە شەيتان بە تىر كردنى ئارەزوو بە رىگاي حەلال .

(ه) خۆشى دان بە دەروون بە تىكللوى كردنى مال و مندال .

(و) خەرىك نەبوون بە نىش و كارى پىويستى ناو مال وەك دروست كردنى خواردن و خواردنەوہ و جل شۆردن و كزك (گسك) دان و ... ھتد . چونكە ئافرەتى چاك يارمەتى دەرىكى چاكە بۆ ئەوہى پىاو زۆرەى كاتەكانى بە دەست ھېتانى زانستە شەرىعەكان و كار كردن بە سەربىيات .

(ى) پايھىتانى نەفسە لە گەل پەرەردە كردن و سەرپەرشتى كردن و بە جى ھېتانى مافەكانى كەس و كارو ئارام گرتن لە سەر پەوشت و سروشتيان ، وە خۆ گرتنىش لە بەرانبەر ئازاريان و كۆشش كردن بۆ چاك كردنيان و پى پيشاندانيان بۆ رىگاي ئايىن وە كۆشش كردن بۆ بە دەست ھېتانى پۆزى حەلال بۆيان و ... ھتد ئە و كارانەى كە لە راستى دا ئە گەر نىەتى پازى كردنى خوا بىت ھەمووى بە پەرستى (عبادە) بۆى دەژمىردىرئ ئەو ھتا پىغەمبەر (ﷺ) دەفرمى : ((دِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، وَ دِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ فِي رَقَبَةٍ ، وَ دِينَارٌ تَصَدَّقْتَ بِهِ عَلَى مَسْكِينٍ ، وَ دِينَارٌ أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ ، أَعْظَمُهَا أَجْرًا الَّذِي أَنْفَقْتَهُ عَلَى أَهْلِكَ)) واتە : دىنارىك لە رىگاي خوادا بىخەشىت وە دىنارىك بۆ ئازاد كردنى بەندەىك بىخەشىت وە دىنارىك بەدەى بە دەست كورتىك وە دىنارىك لە سەر مال و منالى خۆت خەرجى بكەيت ، گەرە ترينيان لە پاداشت

## سیفہ تی ژنی باش و پیای باش

باش وایہ پیای کچیکی (۱)

دا نه وایہ له سەر مال و منالی خۆت خه رچی بکهیت)) [رواه مسلم رقم (۹۱۵) عن ابی مریرة بوانه صحیح الجامع رقم (۲۳۹۸)].

(۱) له بهر فەرمووده که سی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیئت) که وافر موی : نیمی له گه ل پیغه مبهاری خوادا بووین (ﷺ) له غه زایه کدا ، جا که گه راینه وه ، به سەر ووشتریکی خاوه وه بووم په له م ده کرد ، جاسواریک له پشتمه وه پیم گه یشت جابه داریک که پیی بوو ژه نی به ووشتره که مه وه ، جا ووشتره که م که وته پئی و خیرا بویه وه ، وه ک باشترین ووشتر بینیبیئت جاکاتیک بووم وه رچه رخاند بینیم پیغه مبهاری خویسه (ﷺ) جافه رموی ((مَا يُعْجَلُكَ يَا جَابِرُ؟)) واته : نه وه چی په له ت پیی ده کات نه سی (جَابِرُ)؟ منیش ووتم : نه سی پیغه مبهاری خوا (ﷺ) من تازه ژنم هیتاوه ، جافه رموی : ((اَبْكَرًا تَرَوُجْنَهَا أَمْ تُنِيبًا)) واته : نه وه کچه خواستوته یان بیوه ژنه ؟)) فه رموی ، ووتم : به لکو بیوه ژنه . فه رموی : ((هَلَّا جَارِيَةٌ تُلَاعِبُهَا وَتُلَاعِبُكَ)) واته : ((نه سی بۆ کچیکت نه هیتا کالتو که پیی له که لدا بکهیت وه کالتو که پت له که لدا بکات ؟)) فه رموی جا که گه یشتینه وه مه دینه چوینه وه بۆ نه وه ی بچینه وه ژوره وه نه ویش فه رموی : ((أَمْهَلُوا حَتَّى نَدْخُلَ لَيْلًا (أَي عِشَاءً) كَيْ تَمْتَشِطَ الشَّعْثَةُ وَتَسْتَحِدَّ الْمَغِيبَةَ)) واته : په له مه که ن تاشو ده چینه ژوره وه ، بۆ نه وه ی ئافره تی (شَعْثَةُ) ، (مَغِيبَةُ) سه ریان شانه بکه ن و خویان پاک بکه نه وه . وه فه رموی : ((إِذَا قَدِمْتَ فَالْكَيْسُ الْكَيْسُ)) واته : نه گه ر چو پته وه (الْكَيْسُ الْكَيْسُ) [رواه البخاری (۱/۹) رقم (۵۰۷۹) و مسلم (۲/۱۰۸۸/۷۱۵)].

(شَعْثَةُ) : نه و ئافره ته یه که سه ری تیک چوه بۆ نه وه ی خۆی جوان کاته وه (مَغِيبَةُ) : نه و ئافره ته یه که پیاره که سی ماوه یه که لپی دور که ووتوته وه . (الْكَيْسُ) ی یه که م : جیماع کردنه . وه (الْكَيْسُ) ی دووه م : ژیری یه ، واته هانی داوه که وا جیماع بکات بۆ نه وه ی مندالی بیئت .

موسولمانی<sup>(۷)</sup> پوو خوش بخوازیت که‌وا نه‌زوک نه‌بیئت<sup>(۸)</sup> وه‌سه‌ر پهرشتیاری  
ثافره‌تیش ده‌بیئت‌ئو ثافره‌ته‌ بدات به‌موسولمانیکی ره‌وشت جوان<sup>(۹)</sup>

### تیبیتی:

مهرج‌نی‌به‌ هه‌رده‌بیئت‌ پیاو‌کچ‌ بخوازیت ، به‌لکو‌ئو‌هه‌نه‌گەر (ظُرُوف) و‌حالی‌ و‌ابوو  
که‌وا‌کچ‌ بخوازیت‌ئو‌هه‌ باشتره‌که‌وا‌کچ‌ بخوازیت ، به‌لام‌ هه‌ندی‌ حال‌تی‌ و‌اه‌یه‌ بیئو‌ژن  
بخوازیت‌ باشتره . به‌به‌لگه‌ی‌ فەرمووده‌که‌ی‌ پیئشو ، له‌هه‌ندی‌ک‌ له‌پریوایه‌ته‌کانی‌ تریدا  
هاتووه‌ که‌هوی‌ بیئو‌ژن‌ خواستنی‌ (جَابِر) ئو‌هه‌بووه‌ که‌ (جَابِر) باوکی‌ له‌جنگی‌ (أَحُد) دا  
شه‌مید‌ بوو‌ جا‌ حوت‌ خوشکی‌ لی‌ به‌جی‌ ما‌بوو‌ ده‌بو‌ا‌ یه‌ (جَابِر) به‌ختیوی‌ بگردایه‌ جا‌ بۆ  
ئو‌ حال‌ته‌ بیئو‌ژن‌ باشتره‌، وه‌هه‌روه‌ها‌ پیئغمه‌بری‌ خوا (ﷺ) خوی‌ ته‌ن‌ها‌ یه‌ک‌ کچی‌  
خواستوو‌ه‌ که‌دایکه‌ (عَائِشَة) یه‌ به‌لام‌ ئو‌ خیزانه‌کانی‌ تری‌ هه‌موو‌ بیئو‌ژن‌ بوونه .

(۷) له‌به‌ر‌ فەرمووده‌که‌ی‌ (أَبُو‌هَرِيرَةَ) (خوای‌ لی‌ رازی‌ بیئت) که‌ و‌اپیئغه‌مبه‌ری‌ خوا  
(ﷺ) فەرمووی‌ : ((تُنَكِّحُ الْمَرْأَةَ لِارْبَعٍ : لِمَالِهَا ، وَلِحَسْبِهَا ، وَجَمَالِهَا ، وَلِدِينِهَا .  
فَاطْفَرُ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ)) واته‌ : ((ثافره‌ت‌ له‌به‌ر‌ چوارشت‌ ده‌خوازیت‌ له‌به‌ر  
پاره‌ی‌ و‌ له‌به‌ر‌ بنه‌ماله‌ی‌ و‌ له‌به‌ر‌ جوانی‌ و‌ له‌به‌ر‌ ئایینی‌، جا‌ تو‌ خاوه‌ن‌ ئاینه‌که‌ یان  
هه‌لبێژیره‌ دوو‌ ده‌سته‌ت‌ خۆلوی‌ بیئت)) [رواه‌ البخاری‌ (۱۰۹۰/۱۲۲/۹) و‌مسلم‌ (۱۷۵/۴) ، الأئمان].

مه‌به‌ستی‌ پیئغه‌مبه‌ری‌ خوا (ﷺ) به‌ (دووده‌سته‌ت‌ خۆلوی‌ بی) دوعای‌ خیر‌ بۆکردنه‌ .

(۸) له‌به‌ر‌ فەرمووده‌که‌ی‌ (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) بپروانه‌ (پ) (٤)

(۹) له‌به‌ر‌ فەرمووده‌که‌ی‌ (أَبُو‌ حَاتِمِ الْمَرْزَبِيِّ) (خوای‌ لی‌ رازی‌ بیئت) . که‌ و‌اپیئغه‌مبه‌ری‌  
خوا (ﷺ) فەرمووی‌ ((إِذَا جَاءَكُمْ مِنْ تَرْضُونَ دِينَهُ وَخَلَقَهُ فَأَنْكِحُوهُ ، إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ  
فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادًا كَثِيرًا)) واته‌ : ((ئه‌گەر‌ که‌سی‌ک‌ هات‌ بۆلاتان‌ - داوای‌ کچی‌ لی‌  
کردن‌ - و‌ له‌ ئاین‌ و‌ په‌وشتی‌ رازی‌ بوون‌ ئو‌هه‌ ژنی‌ پئی‌ بدن ، ئه‌گەر‌ نه‌یکه‌ن‌ ئو‌هه‌ ده‌بیئته‌  
فیئنه‌ له‌زه‌وی‌ دا‌ وه‌ خراپه‌یه‌کی‌ گه‌وره‌)) . ووتیان‌ : ئه‌ی‌ پیئغه‌مبه‌ری‌ خوا : وه‌ ئه‌گەر‌  
شتیکی‌ تیدی‌ابوو‌ ؟ فەرمووی‌ : ((إِذَا جَاءَكُمْ مِنْ تَرْضُونَ دِينَهُ وَ خَلَقَهُ فَأَنْكِحُوهُ)) واته‌  
: ((ئه‌گەر‌ که‌سی‌ک‌ هات‌ بۆ لاتان‌ له‌ئاین‌ و‌ په‌وشتی‌ رازی‌ بوون‌ ئو‌هه‌ ماره‌ی‌ لی‌ بکه‌ن‌)) سئ  
چار‌ دووباره‌ی‌ کرده‌وه‌ [رواه‌ الترمذی‌ (۱۰۹۷/۲۷۵/۲) و‌هو‌ حدیث‌ صحیح‌ بپروانه‌ الإرواه‌ (۱۸۶۸) . و‌ صحیح  
سنن‌ الترمذی‌ (۸۶۶)].

## جۆرەكانى تەماشاكردن

تەماشاكردنى پياو بۇ ئافرەتى نامەحرەم ، ھەرۋەھا ئافرەتەش بۇ پياوى نامەحرەم دروست نى يە بەبى پىيوستى <sup>(۱)</sup> بەلام ئەگەر زەرور بو ،

### تەيىبىنى :

ھىچى تېدا نى يە ئەگەر سەرپە رشتىبارى ئافرەتەكە خۆى كەسىكى بەشايستە زانى بۇ كچەكەى كەوا خۆى بەو كەسە بلئى من كچەكەمت پى دەدەم . له (عبداللہ بن عمر) ھوہ (خوای لى پازى بېت) دەگىرنەوہ كەوا (عمر بن خطاب) كاتىك كە (حفصە) ى كچى بىتوہ ژن كەوت لە (خنىس بن حذافە السهمى) كە يەكك بوولە ھاوہ لانى پىتەمبەر (ﷺ) و لە مەدىنە ۋە فاتى كەرد (عمر بن الخطاب) فرمووى : ھاتم بۇلاى (عۇمان بن عفان) و (عرض) ى (حفصە) م بەسەرى دا كەرد ، ئەوئىش ووتى : تەماشائى ھالى خۆم دەكەم ، جا چەند شەوئىك چاۋە پروانى بووم ، پاشان پىم كەيشت و ووتى : بۆم دەر كەوتوۋە كەلەم بۆدەم دا ژن نەھىتم باشە ، (عمر) فرمووى : جا كەيشتم بە (أبو بكر) و پىم ووت : ئەگەر وىستت لەسەرىتتى (حفصە) ت لى ماره دەكەم ، جا (أبو بكر) بى دەنگ بوو و ھىچ ۋە لامى نەدامە ۋە ، و منىش لە ۋەى (عۇمان) زىاتر لە دلم كرت ، جا چەند شەوئىك مامە ۋە ، پاشان پىتەمبەرى خوا (ﷺ) داواى كەرد جامنىش لىم ماره بېرى ، جا (أبو بكر) م پى كەيشت ، فرمووى : لەوانە يە لە دلت دا بەرانبەرم شتىكت ھەلگرتبىت كاتىك كە (حفصە) ت بەسەرم دا (عرض) كەرد ۋە منىش ھىچ ۋە لامم بۆت نەگىرپاى ۋە ؟ (عمر) ووتى : ووتم بەلئى ، (أبو بكر) ووتى : ئەوہ ھىچ بەرگى نەكەرد كەلامت بۇ بگىرپاى ۋە لە ۋەى (عرض) ت كەردم تەنھا ئەوہ نەبىت كەمن زانىبووم كەوا پىتەمبەرى خوا (ﷺ) باسى لى كەردبوو ، جا نە ئەبوومن نەپنى پىتەمبەرى خوا (ﷺ) ئاشكرا بكەم ، ۋە ئەگەر ئەو وازى لى بەيتابە ئەوہ من پازى دەبووم)) [بواہ البخارى (۱/۹/رقم/۵۱۲۲) ھغىرە]

(۱۰) لەبەر فرموودەكەى خوای كەورە لەسورەتى (النور : ۲۰) دا كە دەفرمى : ﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا أَرْوَاحَهُمْ﴾ واتە : ئەى پىتەمبەر (ﷺ) بە پياوانى باۋەرداران بلئى : با چاوى خۆيان دابخەن و تەماشائى ئافرەتى نامەحرەم

وہ کہ تہ ماشاگردنی پیاو بو خیزانی و کہ نیزہی خوی<sup>(۱۱)</sup> یان بو ئه وهی  
مارہی بکات<sup>(۱۲)</sup>

نہ کہن و داوینی خویان پیارینن لہ حرام . وہ ہر وہ ما لہ ہمان سورہت دا دہ فرمی :  
﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَفْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ واتہ : ئہی پیغمبر  
ﷺ بہ نافرہ تانی موسولمان بلتی : با چاوانی خویان دابخن و تہ ماشای پیای  
نامہ حرم نہ کہن و داوینی خویان لہ حرام پیارینن .

(۱۱) لہ بہ فرمودہ کہی خوی گورہ لہ سورہتی (المؤمنون : ۵-۷) دا کہ  
دہ فرمی : ﴿هُوَ الَّذِي هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ، إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ  
فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ، فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ واتہ : یہ کیکی تر لہ  
سیفہتی باوہ پردارہ سہر فرزہ کان ، وہ ئہ وانہی کہ داوینی خویان دہ پیارینن تہ نہا لہ سہر  
خیزان و کہ نیزہ کانیان نہ بیت ئہ وہ لہ ئہ وانہ دا لومہ یان لہ سہر نیہ ، جا ہر کہ سیک  
بہ دواہی جگہ لہ وانہ - ژن و کہ نیزہ - بگہ ریت ئہ وہ لہ وانہ لہ سنور دہر چوہہ کانن . واتہ :  
لہ سنوری خوا دہر چوہہ .

(۱۲) لہ بہ فرمودہ کہی (المغیرۃ بن شعبۃ) (خوی لی رازی بیت) ((کہ وا داواہی  
نافرہ تیکی کرد ، جا پیغمبر ﷺ پیہی فرمود : ((إِنَّهُبُ فَاَنْظُرْ إِلَيْهَا . فَإِنَّهُ أَجْدَرُ  
أَنْ يُؤَدِمَ بَيْنَكُمَا)) واتہ : بپڑ تہ ماشای بکہ ، چونکہ ئہ وہ لہ وانہ یہ واتان پیہ بکات زیاتر  
گونجاو ترین پیکہ وہ [رواہ أحمد (۲۴۴/۴) والنسائی (۶۹/۶) والترمذی (۱۰۹۹/۲۷۵/۲) و مو صحیح بیوانہ  
صحیح الترمذی (۸۶۸) و صحیح النسائی (۳۰۲۴)].

وہ فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) کہ وا فرمودی : ((لَا يَفْضُضْنَ بِسُوءِ النَّظَرِ))  
جا پیایویک ہاتہ خرمہتی و پیہی راگہ یاند کہ وا ژنیکی لہ نہ نصاریکان داواکردوہ . جا  
پیغمبر ﷺ فرمودی : ((أَنْظُرْتُ إِلَيْهَا)) واتہ : ((تایہ تہ ماشاٹ کردوہ)) ؟ ووتی :  
نہ خیر ، فرمودی ((فَإِنَّهُبُ فَاَنْظُرْ إِلَيْهَا ، فَإِنْ فِي أَغْيُنِ الْأَنْصَارِ شَيْئًا)) واتہ : بپڑ  
تہ ماشای بکہ ، چونکہ لہ چاوی نہ نصاریکاندا شتیکی ہ یہ [رواہ مسلم (۱۰۴۰/۲) و احمد (۱۴۲۴)  
(۲۸۶/۲) والنسائی (۶۹/۶)].

مہ بہستی پیغمبری خوا ﷺ بہ وہی کہ فرمودی : (چونکہ چاوی نہ نصاریکان  
شتیکی تیدایہ) یان شینی یہ کی تیدا بوہ یان بچوک بوہ .

يان بۇ چارەسەركردنى نەخۇشى<sup>(۱۳)</sup> يان بۇ شاھىتە دان و ئالو گۆپ و كېرىن  
و فروشتن ئەو دەروستە<sup>(۱۴)</sup>

### داواکردن (الخطبة)<sup>(۱۵)</sup>

كەسىك داواى ئافرەتېك بىكات ھىچى بۇ ھەلأل ناكات باكەس و  
كارىشى رازى بوبن تامارەى دەبېرىت<sup>(۱۶)</sup> وە بۇ ھىچ موسولمانىك نىيە  
داواى ئافرەتېك بىكات كە موسولمانىكى تر داواى كرديت تاوھكو وە لامى  
ئەو دەدرىتتەو<sup>(۱۷)</sup>

(۱۳) ئەگەر پزىشك (دكتور) ى ئافرەت نەبوو ، وە پېئويستە مەحرەمىشى لەگە ئادا  
بېت ، لەبەر فەرمودەكەى (جابر) (خوای لى رازى بېت) كە وافرەموى ((أَمْ سَلَمَةَ))  
پوخسەتى لە پېغەمبەرى خوا (ﷺ) خواست كەوا كە لە شاخ (حجامة) بىكات ، جا  
پېغەمبەر (ﷺ) فەرمانى بە (أَبُو طَيْبَةَ) كرد كەوا كە لە شاخى بۇ بىكات)) [رواه مسلم رقم (۲۲۰۶)]  
(۱۴) ئەگەر پېئويست بوو كەوا ئەو ئافرەتە بناسرېت ، وە نەيش دەناسرا مەگەر  
بە تەماشاكور ، ئەو لە و كاتە دا لەبەر پېئويستى دروستە ئەو ەندە تەماشاكورېت تا دەناسرېت .  
(۱۵) داواکردن (الخطبة) : ئەو ەيە كەوا خواست بېتسى ئافرەتېك بىكەيت بەو  
شېوھەيە كە لە ناو خەلكى دا باوھ .

(۱۶) چونكە تا مارەى دەبېرىت بېگانەيە و ھىچ شتېك دروست نىيە لەگە ئى دا ،  
نە تەنھا بوونەوھ لەگە لى كەدا بەبى مەحرەمى ئافرەتەكە وە لە شتى ترىش لەوھى  
كە ئىستا لە ھەندى وولات دا باوھ بە بېئانوى ھىچ و پوچ وەك زىاترەك ناسېن و ... ھند .

(۱۷) لەبەر فەرمودەكەى (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بېت) كە وافرەموى  
(پېغەمبەرى خوا (ﷺ) قەدەغەى كر دووھ كەوا ھەندىكتان لە كېرىن و فروشتن دا زەم  
لەسەر ھەندىكى ترتان بىكەن ، وە ھىچ پىاويك

خواربېنى ئافرەتېك نەكات بە سە خواربېنى ۳۰۱

وہ دروست نی یہ داوای ٹافرہ تیک بکریٹ کہ لہ ماوہ (عدہ) ی تہ لاقی (رجعی)  
 دا بیٹ تاماوی (عدہ) کہی تی پپر دہ بیٹ<sup>(۱۸)</sup> وہ مہروہا ٹافرہ تیکیش  
 ٹہ گہر لہ ماوہ (عدہ) ی پیاو مردندا بیٹ مہ گہر بہ شیوہی (تغریض)<sup>(۱۹)</sup>

دا برای دینی - ثانو

ولزی لی دہ ہیبت ، یان داواکہر کہ خوی پوخستی پی  
 (دہدات) [بواہ البخاری (۱۹/رقم ۵۱۴۲) والنسانی (۶/۷۲)].

(۱۸) چونکہ تاوہ کو ماوہ (عدہ) کہی تی پپر دہ بیٹ مہر زنی پیاوہ کہی خویہ تی .  
 (۱۹) لہ بہر فرمودہ کہی خوی گہرہ لہ سورہ تی (البقرہ : ۲۳۵) دا کہ دہ فرموی  
 ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنُتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِيمَ اللَّهِ  
 أَنْتُمْ سَتَدْرُؤْنَهُنَّ ، وَلَكِنْ لَاتُوعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْرُضُوا  
 عَقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجْلَهُ...﴾ واتہ : ((ھیج تاوانتان لہ سر نی یہ لہ وہی  
 کہ (تغریض) بکن لہ داواکردنی ٹو ٹافرہ تانہ دا (کہ پیاوہ کانیاں مردوہ) یان لہ دلتاندا  
 بیشارنہ وہ (کہ وا پاش (عدہ) داوایان بکن) ، خوی گہرہ زانی کہ وا ٹیوہ (خوتان  
 ناگرن) و باسیان بؤ دہ کن (کہ وا دہ تانہ وی داوایان بکن ، بویہ پوخستی (تغریض)  
 کردنی پی دان) بہ لام پیمانیاں پی مہ دن بہ نہینی مہ گہر قسہ یہ کی چاک بکن - کہ  
 (تغریض) کردنہ کہ یہ - وہ پیریاری خواستنیان مہ دن تاوہ کو ماوہی (عدہ) کہی  
 تی پپر دہ بیٹ (...)) . (التغریض): نہ وہ یہ کہ وا بہراشکوی (صُرَاخَة) نہ لیت من دہ مہ ویٹ  
 داوات بکم ، بہ لکو تہ نہا ٹامازہی بؤدہ کات وہ ک نہ وہی بلی: (بہ خوا تو ٹافرہ تیکی  
 جوانیت و چہ ند کہ س مہ منونہ شوی پی بکیت) یان (بہ خوا من ٹافرہ تیکی چاک بویہ  
 ژنم دہ ہیبتا....)



## پرس کردنی نافرہت پیویستہ ( وَجُوبُ اسْتِئْذَانِ الْمَرْأَةِ )

پیویستہ لہ سہر سہر پھرشتیاری نافرہت پرس بہ نافرہتہ کہ بکات کاتیک دەیداتہ شوو<sup>(۲۰)</sup> وہ دروست نییہ زوری لی بکات وہ ئەگەر بہ زوریش مارہی بپریت ئەوہ ئەو (عقد) بہ تالہ .<sup>(۲۱)</sup>

(۲۰) لہ بہر فرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی پازی بیت) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرمووی : ((التَّيْبُ أَحَقُّ بِنَفْسِهَا مِنْ وَلِيِّهَا وَ الْبِكْرُ تُسْتَأْمَرُ وَإِذْنُهَا سَكُونُهَا))  
واتہ : بیوہ ژن مارہ ناکریت تاداواوی فرمانی لی دہ کریت (واتہ خوئی بلیت : مارہم بکہ) وہ ہر وہا کچیش مارہ ناکریت تا پرسی پی نہ کریت و پوخستہ لی ورنہ گیریت و بی دہنگ بوونیشی پوخستہ دانہ (واتہ ئەگەر پرسی پی کراوی دہنگ بوو ئەوہ مانای وایہ پازی یہ) [رواہ البخاری (۱/۹/رقم/۱۵۳۶) و مسلم (۲/۱۰۳۶/۱۴۱۹) و غیرہما] .

(۲۱) لہ بہر زور فرمودہ ، لہ واتہ فرمودہ کہی (خَنَسَاءُ بِنْتُ خَدَّامِ الْأَنْصَارِيَّةِ) کہوا بیوہ ژن بوو باوکی بہ زور بہ شووی دا جا ئەو پیی ناخوش بوو ، جاہاتہ خزمہ تی پیغہ مہر (ﷺ) و پیغہ مہریش مارہ برینہ کہی گپراوہ .. (واتہ : مارہ برینہ کہی بہ تال کردہ وہ) [رواہ البخاری (۱/۹/رقم/۵۱۳۸) و ابودود (۶/۱۲۷/۲۰۸۷) مع العون) و غیرہما] .

وہ فرمودہ کہی (ابن عباس) کہوا فرمووی : ((كجیکی عازب ہات بۆلای پیغہ مہر (ﷺ) و بۆی گپراوہ کہوا باوکی بہ زور مارہی پریوہ و ئەو پیی ناخوشہ ، جا پیغہ مہریش (ﷺ) مہسہ لہ کہی دایہ دہستی خوئی)) [رواہ ابودود (۶/۱۲۰/۲۰۸۲) و ابن ماجہ (۱/۱۸۷۵/۶۰۳/۱) و صحیح بیوانہ صحیح ابن ماجہ (۱۵۲۰)] .

## دابہستنی مارہ برین (عُقْدُ النِّكَاحِ)

مہرج (شَرْط) ہ بؤ راستیتی دابہستنی مارہ برین ، سرپرہ رشتیاری  
ٹا فرہ تہ کہ لہ گہ ل دووشایہ تدا ٹامادہ بین .<sup>(۲۲)</sup> وہ پایہ (رُکْن) کہشی ووتنی :

(۲۲) لہ بر فرمودہ کہی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا پیغمبری خوا (ﷺ)  
فرمودی : ((أَيُّمَا امْرَأَةٍ لَمْ يَنْكِحْهَا الْوَلِيُّ ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ ، فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ ،  
فَنِكَاحُهَا بَاطِلٌ . فَإِنْ أَصَابَهَا ، فَلَهَا مَهْرُهَا بِمَا أَصَابَ مِنْهَا . فَإِنْ اِشْتَجَرُوا ،  
فَالسُّلْطَانُ وَكَيْ مَنْ لَا وَكَيْ لَهُ)) واتہ : ((مہر ٹا فرہ تیک سر پر رشتیاریہ کہی مارہ ی  
نہ کات ٹوہ مارہ برینہ کہی بہ تالہ ، ٹوہ مارہ برینہ کہی بہ تالہ ، ٹوہ مارہ برینہ کہی  
بہ تالہ ، جا ٹہ گہر چوہ لای (جیماعی لہ گہ لدا کرد) ٹوہ ہموو مارہ بیہ کہی  
بردہ کہ ویت ، جا ٹہ گہر سرپرہ رشتیاریہ کان دہمہ قالہ یان لہ نیوان دا دروست بوو ٹوہ  
دہسالات دار سرپرہ رشتیاری کہ سیکہ کہ سر پر رشتیاری نہ بیٹ)) [ابو ابن ماجہ  
(۱۸۷۹/۶۰۰/۱) و ابو داؤد (۲۰۹۸/۹۸/۶) مع العون) و الترمذی (۱۱۰۸/۲۸۰/۲) و صحیح بروانہ صحیح ابن ماجہ (۱۰۲۴) .

وہ لہ بر فرمودہ کہی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فرمودی : پیغمبری  
خوا (ﷺ) فرمودی : ((لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ وَشَاهِدِي عَدْلٍ)) واتہ : مارہ برین دانامہ زریٹ  
مہ گہر بہ ٹامادہ بوونی سرپرہ رشتیاری دووشایہ تی داد پرورہ)) [ابو ابیہتی (۱۲۰/۷) و ابن  
جبان (۱۲۴۷/۲۰۰) و صحیح بروانہ صحیح الجامع (۷۰۰۷) و الأرواء (۱۸۲۹) .

### تیبینی :

ٹہ گہر ٹا فرہ تیک چہند سرپرہ رشتیاریکی ہ بوو ، وہ لہ نیوان خویمان دا بوو  
بہ دہمہ قالہ یان ٹوہ لہ و کاتہ دا دہسالات دار دہ بیٹہ سرپرہ رشتیاری ، لہ بر  
فرمودہ کہی (عَائِشَةُ) پیٹوو بروانہ (پ ۲۲) ، وہ فرمودہ بیہ کہی تری (عَائِشَةُ) کہوا  
پیغمبری (ﷺ) فرمودی : ((لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيِّ وَشَاهِدِي عَدْلٍ فَإِنْ تَشَاجَرِ الْأَوْلِيَاءُ

(ئەو مارهەم ئی کردیت) لە لایەن سەرپەرشتیارە کەو وە رازیبونیش لە لایەن  
مێردە کەو<sup>(۲۳)</sup> وە سوننەتیشە هەر ئەوکاتە مارهیی بۆ دیاری بکات<sup>(۲۴)</sup>

فَالسُّلْطَانُ وَابِي مَنْ لَا وَايَ لَهُ)) [رواه الدررالمصنوع (۲۳/۲۲۵/۳) و البيهقي (۱۲۵/۷) وهو صحيح بطرقه و  
شواهده برواه صحيح الجامع (۷۵۵۶ ، ۷۵۵۷) .

(۲۳) چونکە هەموو (عقد) ێک بۆ دامەزراندنی پێویستی بەرەزەمانەندی هەردوولا هەیە  
ئەگینا دانامەرزیت .

(۲۴) مارهیی مافیکی ئافەرەتە بەسەر مێردەو وە ، پێویستە پێی بدات و پێشی  
نیە ئی بستییتەو وە با پێویستیشی پێی هەبیت لەبەر فرمودە کە ی خوای گەرە لە  
سورەتی (النساء : ۴) کە دەفرموی : ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صِدْقَاتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ  
شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾ واتە : ((وە مارهیی ئافەرەتەن بەدەن بەدەل فراوانی  
یەو (وە بەبێ مەبەستی ئی سەندنەو یان) جا ئەگەر بە رەزەمانەندی خۆیان گەردنناتیان  
نازاد کرد ئەو بیخۆن تۆشی گیانتان بیت)) . وە لە شەرعدا دروستە پێش چوونە لای  
هەموو مارهیی یە کە ی پێی بدریت یا پاش ئەو هەمووی پێی بدات یان هەندیکێ لە پێش دا  
بدات و هەندیکێ تریش لە پاشان ، بەلام دەبیت ئەو پیاو و تۆر و ریا بێت ئەو کە مافی ئەو  
ئافەرەتە بخوات ، پێتە مەبەر (ﷺ) دەفرموی : ((أَحَقُّ مَا أَوْفَيْتُمْ مِنَ الشَّرْطِ أَنْ تُؤْفُوا بِهِ  
مَا اسْتَحْلَلْتُمْ بِهِ الْفُرُوجَ)) واتە : ((شایەن ترین مەرج کە پێویستە بەجێی بینن ئەو  
مەرجیە کە عەرەتی (ئافەرەتەن) تان پێی حەلال کردووە)) [رواه البخاری (۹/رقم/۵۱۵۱) و  
مسلم (۱۴۱۸/۱۴۵/۲) و غیرەما] .

### تیبینی :

(۱) ئەگەر مارهیی بۆ ئەو ئافەرەتە دیاری نەکرا ئەو مارهیی ئافەرەتێکی وەکو خۆی  
بۆ دیاری دەکریت (مهر المثل) .

(۲) ئەگەر پیاو وە کە مرد پاش ماره برینە کە و پێش چوونە لای ، ئەو ئافەرەتە کە  
مارهییە کە ی هەموو بەر دەکەوێت لەبەر فرمودە کە ی (عَلَقَمَةَ) کەوا فرموی : ((هاتن  
پرسیاریان لە (عبدالله) کرد لە بارە ی ئافەرەتێکە وە پیاویک ماره ی کردووە ، پاشان مرد

وہ تا کہ میس بیتِ ثوہ باشترو بہ برہرہکات ترہ <sup>(۲۵)</sup> وہ سوننہ تیشہ (عقدی  
(نکاح) بہ ووتاری (الحاجۃ) دەست پئی بکریت . <sup>(۲۶)</sup>

بہ بیئِ ثوہی مارہی بؤ دیاری بکات و پیشِ ثوہی بچیئہ لای ؟ جا ئویش فرمووی :  
من وادہ بینم مارہی نافرہ تانی هاو وینہی خوی بؤ ہیہ و میراتیشی بؤ ہیہ و  
(عَدَّہ) یشی لہ سہرہ ، جا (مَعْلُ بنُ سَنَانِ الْأَشْجَعِيِّ) شایہ تی دا کہ وا پیغہ مہریش ہر بہم  
شیئوہیہ پیریاری دا لہ بارہی (بُرُوعُ بِنْتُ وَاشِيقُ) ہوہ)) [رواہ الترمذی (۱۱۵۴/۲۰۶/۲) و ابو داؤد  
(۲۱۰۰/۱۴۷/۶) مع المون) و غیر ما ومو صحیح بروانہ الاواء (۱۹۳۹) مہ بست بہ (عبدالله  
عبدالله بن السعود) ہ] .

بہ لآم نہ گہر تہ لآقی بدات پیشِ ثوہی بچیئہ لای ئوہ نافرہ تہ کہ نیوہی  
مارہیہ کہی دہ کہ ویت ، لہ بہر فرموودہ کہی خوی گہورہ لہ سورہ تی (البقرہ : ۲۳۷) دا  
کہ دہ فرمووی : ﴿وَإِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً  
فَنَصَفْ مَا فَرَضْتُمْ﴾ واتہ : ((وہ نہ گہر تہ لآقیانان دا پیشِ ثوہی دەستیان پیئوہ بدہن  
(مہ بست جیماع کردنہ) وہ مارہیبتان بؤ دیاری کردوون ئوہ نیوہی ئوہ مارہیہ کہ  
بؤتان دیاری کردوون پییان بدہن .

(۲۵) لہ شہر عدا ہیچ سنوریک بؤ مارہی نافرہت دیاری نہ کراوہ وہ کہ خوی گہورہ  
لہ سورہ تی (النساء : ۲۰) دا دہ فرمی : ﴿وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ  
إِحْدَاهُنَّ قِنطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا﴾ واتہ : وہ نہ گہر ویستان بوو ژنیک تر بہیتن  
لہ جئی ژنہ کہی ترتان وہ یہ کہ کیو نالتوتان پییان دابوو (بہ مارہی) ئوہ لییان  
مہ سیننہ وہ ... ، بہ لآم نیسلام ہانی موسولمانی داوہ کہ وا مارہی سوک و ناسان بکہن  
لہ سہر پیواون بؤ ئوہی لاوان بہ ناسانی بتوانن ژن بہیتن ، لہ بہر فرموودہی زور ، لہ وانہ  
فرموودہ کہی (عُقْبَةُ بنُ عَامِرٍ) (خوی لی رازی بیئت) کہ وا پیغہ مہر (ﷺ) فرمووی :  
(﴿خَيْرُ الصَّدَاقِ أَيْسَرُهُ﴾) واتہ : ((باشترین مارہی ئوہیہ کہ سوک و ناسان بیئت)) [رواہ  
ابو داؤد (۲۱۱۷/۵۹۰/۲) و الحاکم (۱۷۴/۲) و صحیح بروانہ الاواء (۱۹۲۴) و صحیح الجامع (۲۲۷۹)] .

(۲۶) چونکہ پیغہ مہر (ﷺ) ووتاری وانہ و ناموزگار یکانی بہ و پیشہ کی بہ دەست

پئی دہ کرد ، بروانہ پیشہ کی ئم کتیبہ .

## ژن گواستنەوہ (۲۷)

باش وایە دایک و باوک ئامۆزگاری کچەکیان بکەن کاتیك  
بەشوی دەدەن . (۲۸)

(۲۷) بۆ زیاتر تێ گەشتن لەم باسە دەتوانیت تەماشای کتیبی (آدابُ الرِّفَافِ) شیخ (محمد ناصر الدین الألبانی) بکەیت ، کە بەتێر و تەسەلی باسی ئەم مەسەلەیی کردووە .  
(۲۸) لە (أَنَسُ) ەو ە نەفرمئ : (ھاوہ لہ کانی پتغە مەیری خوا (ﷺ) ئەگەر ئافرە تیکیان بگواستایە تەوہ بۆلای مێردە کەسێ فەرمانیان پێ دەکرد بە خزمەت کردنی پیاوو پاراستنی مافەکانی) بپروانە [فِقْهُ السُّنَّةِ (۲/۱۹۹)]. وە ئەمەش لە ناو پێشینیاندا باو بوو ئەو تا (عَمْرُو بْنُ جَبْرِ) پاشای (کِنْدَةَ) مارەسێ (أُمُّ إِيَّاسِ بِنْتُ عَوْفِ الشَّيْبَانِي) پەری جاکە کاتی گواستنەوہی نزیک بویەوہ دایکسێ کە (أَمَامَةُ بِنْتُ الصَّارِثِ) بوو چەند ئامۆزگاری یەکی کرد کە تیایدا بنەماکانی ژبانی خۆش گوزەرانی ژن و مێردایەتی بۆ پوون کردەوہ ، وە ئەوەیشی کە لە سەر یەتی بیکات بەرامبەر بە پیاوہ کەسێ ، جا ووتی : ئەسێ کچی شیرینم بە پراستی ئەگەر واز لە ئامۆزگاری کردن بەیترایە لە بەر پەوشت جوانی ، ئەوہ بۆ تۆ وازم لێ دەھێتسا ، بەلام یاد خستەوہ یە کە بۆ بێ ئاکیان ، و یارمەتی دەریکیشە بۆ ژیران ، وە ئەگەر ئافرە تیک پێویستی بە پیاو نەبوا یە لە بەر دەوڵە مەندی دایک و باوکی ، وە لە بەر زۆر پێویستی ئەوان بەو ئەوہ تۆ لە ھەموو کەس زیاتر پێویستت بە پیاو نە دەبوو ، بەلام ئافرەتان بۆ پیاوان دروست کران ، وە بۆ ئەوانیش پیاوان دروست کران .

کچی شیرینم ، بە پراستی تۆ ئەو ناوو ھەوایە کە تیایدا پەرور دە بو بویت لێ پراستت ، وە ئەو مالە کە تیایدا پێگەیشتی بە جیت ھیشت بۆ مال و شوپێنیک کە رانە ھاتویتە پێی وە ھاوسەریکیش کە پێی ئاشنا نەبویتە ، جا ھەر بە بونت بەمولکی ئەو ، بوو بە چاودێرو خاوەن بەسەر تەوہ ، جا تۆش ببە بە کەنیزە بۆ ئەو ، ئەویش دەبیتە بەندە یەکی نامادە بۆ تۆ .

ھروہا ناموزگاری زاوایش بکریّت<sup>(۲۹)</sup> ، وھ سوننہتہ زاوایش زور پووخوش و قسہ شیرین بیت لہکاتی گواستنہ و ہدا ، وھ خواردنیکیان خواردنہ و ھیکی پی بدات<sup>(۳۰)</sup> پاشان دەستی بخاتہ سہر پیشی سہری و

وھ دە (۱۰) خەسلەتی (خِصال) بۆ بیاریزہ دەبیته تویشور بۆتو :

جایەکم و دووہ میان : کزۆل بە بۆی بەرانی بوونہ وھ ، وھ بە جوانی گوئگرو گوپراپەلی فرمانەکانی بکە .

سئیم و چوارەم : وھ وریای چارو لوتی بە ، با ھەرگیز بەرچاری نەکەوی شتی ناشیرین ، وھ با بۆنت لی نەکات مەگەر خۆشترین بۆن .

وھ پینجەم و شەشەم : وریای کاتی خەوتن و خواردنی بە ، چونکە زور برسیتی ، ناگرتی بەردەرہ ، وھ خۆش نەخەوتنیش مرۆف توپە کەرہ .

وھ حەوتەم و ھەشتەم : پاراستنی مال و سەرۆت و منالە ، وھ کۆلەکی سەرپەرشتی مال جوان (تَقْدِیر) کردنہ ، وھ سەرپەرشتی منالیش جوان بەرپوہ بردنہ .

وھ نۆیەم و دەیەم : بی گوئی ھیچ فرمانیکی مەکە وھ ھیچ نہیتی بەکی ناشکرا مەکە ، چونکە ئەگەر فرمانی بشکینیت دلی لیت برین دار دەبیت ، وھ ئەگەر نہینیشی ناشکرا بکەیت لہ (غَسْر) ئەمین ناییت ، پاشان وریابە دل خۆش نەبیت لہ بەر دەستی دا ئەگەر ئەو خەفەت باریو ، وھ خەفەت باریش نەبیت لہ بەر دەستی دا ئەگەر ئەو دل خۆش بو ، بروانہ [فقہ السنہ (۲/۲۰۰)] .

(۲۹) چونکە زاوایش وھ کو بوک پیویستی بە ناموزگاری ھەبە کاتیک کە نیمامی (علی) داخوازی (فَاطِمَة) ھەبە کچی پیغەمبەری کرد ، پیغەمبەر (ﷺ) فرمووی : ((فَاطِمَة) بۆ تۆبە وھ لہ سەرته بە باشی و چاکی ھەلس و کەوت و پرەفتاری لہ گەل دا بکەیت)) ارواہ الطبرانی یاسناد صحیح بووانہ (تَحْفَةُ الْعُرْس) .

(۳۰) لہ بەر فرموودە کە (أَسْمَاءُ بِنْتُ یَزِيدٍ ابْنِ السَّكَنِ) (خوای لی پازی بیت) فرمووی : (عَائِشَة) م بۆ پیغەمبەر (ﷺ) جوان کردە وھ لہ شەوی گواستنہ و ہدا پاشان چومەلای پیغەمبەر بانگ کرد بۆ ئەوہی تەماشای بکات بە ناشکرای پیاش ھەلدانە وھ

(بِسْمِ اللَّهِ) بکات و دوعای بهره‌کته‌ی بُو بخوینن<sup>(۳۱)</sup> پاشان دوو رکات نوینژ  
پیگه‌وه بکهن<sup>(۳۲)</sup>

په‌رده له‌سه‌ر ده‌م و چاوی- جا ئه‌ویش هات له پالی‌دا دانیش‌ت ، له‌په‌رداخ‌یکی گه‌وره  
دا شیریان بُو هیتا ، جا پیغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) لئی خوارده‌وه و ، پاشان دایه (عائِشَة)  
، جا ئه‌ویش سه‌ری دلخست و شه‌رمی کرد ، (أَسْمَاءُ) یش فه‌رموی : منیش سه‌رزه‌نش‌تی  
(عائِشَة)م کردو پیتم ووت : له‌ده‌ستی پیغه‌مبه‌ری خوی وه‌رگره ، (أَسْمَاءُ) فه‌رموی :  
(عائِشَة) له پیغه‌مبه‌ری وه‌رگرت و لئی خوارده‌وه پاشان - پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) - پی‌ئی  
فه‌رمو : ((عُطِيَ تَرْبَعٌ)) واته : ((بیده به‌هاوریکانت ...)) (رواه احمد (۶/۴۲۸) و غیره وه‌ر  
صحیح بیوه‌نه (آداب الزفاف) .

(۳۱) له‌به‌ر نه‌و فه‌رموده‌یه‌ی که‌وا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی : ((إِذَا تَزَوَّجَ أَحَدُكُمْ  
إِمْرَأَةً ، أَوْ اِبْتَنَى خَادِمًا فَلْيَأْخُذْ بِنَاصِيَتِهَا [وَلْيُسِّمِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ] [وَلْيَسْأَلْ  
بِالْبَرَكَةِ] وَلْيَقُلْ : اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهَا وَخَيْرِ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ ، وَ أَعُوذُ بِكَ  
مِنْ شَرِّهَا وَ شَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ)) واته : ((نه‌گه‌ر که‌سیک له‌نیوه ژنی هیتا یان  
خزمت کاریکی کپی و گواستی‌وه با پیشه‌وه‌ی سه‌ری بگریت و ناوی خوی له‌سه‌ر به‌یتن  
و بلئی (بِسْمِ اللَّهِ) و دوعای بهره‌کته‌ی بُو بکات و بلئی : ((خوایه من داوای خیری خویشی نه‌و  
ژن هیتانه‌ت لئی ده‌که‌م و داوای چاکه‌و خیری‌خوو په‌وشت و په‌فتاری نه‌و ئافه‌ته‌ت لئی  
ده‌که‌م ، خوایه په‌نا ده‌گرم به‌تو له‌خرابه‌ی نه‌و ئافه‌ته‌ت و خرابی‌ی خوو په‌وشت و  
په‌فتاری)) (رواه البخاری فی (أفعال العباد) (ل : ۷۷) و ابوداود (۱/۳۲۶) و ابن‌ماجه (۱/۵۹۲) و المعام  
(۲/۱۸۵) و البيهقي (۷/۱۴۸) بیوه‌نه (آداب الزفاف) للشيخ الاباني .

(۳۲) له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌نیو پیشینان دا باو بیوه‌ وه‌ دوو (أثری) (صحیح) له‌و باره‌وه  
هاتووه یه‌کیکیان (أثر) ده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ مَوْلَى أَبِي أُسَيْدٍ) که‌وا فه‌رموی : ژنم هیتا ، له  
کاتیگدا که‌ به‌نده‌بووم ، جابانگی چه‌ند که‌سیکم کرد له‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بُو نان  
خواردن (إِبْنُ مَسْعُودٌ وَ أَبُو ثَرٍّ وَ حَدِيثُهُ) یان له‌گه‌لدا بوو ، فه‌رموی : وه‌ نوینژ دابه‌سترا ،  
جا (أَبُو ثَرٍّ) چووو پیشه‌وه بُو نه‌وه‌ی پیش نوینژ بکات ، نه‌وانیش ووتیان : پاوه‌سته ،  
نه‌ویش ووتی: وایه ؟ ووتیان : به‌لئی (مه‌به‌ستیان نه‌وه‌یه که‌ پیاو خوی له‌مالی خوی‌دا

وه یاری و گالته و گه پی زۆری له گهڵ بکات پێش جیماع کردن<sup>(۳۳)</sup> پاشان دووعای جیماع کردنیش بخوینن<sup>(۳۴)</sup> و هه ده توانیت له شوینی منال بوونه وه جیماعی له گه لدا بکات به هه ر شیوه یه که خوی ویستی له سه ربیت<sup>(۳۵)</sup> به لام له

پێش نوێژی ده کات) فرمووی : جا من پێشیان که وتم و میشتا کۆیله بووم وه فیریان کردم ووتیان : ((نه کهر خیزانه کهت هاته ژووره وه بۆلات نه وه دوو پکات نوێژ بکه ، پاشان داوا له خوابکه له خیری نه وهی هاتوته ژووره وه بۆلات وه په نایش بگه له شه پری ، پاشان ئیتر کاری خۆت و کاری خیزانه کهت)) [أخرجه ابن شیبه فی مصنفه (۵۰/۷) وهو صحیح بروانه (آداب الزفاف) .

(۳۳) له بهر فرمووده کهی (جابر) بروانه (پ) .

(۳۴) له کاتی چونه لای خیزان : (جیماع) کردن دا ئه م دووعایه ده لئى ((بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ جَنَّبْنَا الشَّيْطَانَ وَجَنَّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا)) واته ((به ناوی خوا ، خوابه به دوورمان بگه له شه یتان و شه یتانیش دوور خه ره وه له وهی پیمان ده به خشیت . پاشان پیتغه مبه ر (ﷺ) فرمووی : ((فَأَنْ قَضَى اللَّهُ بَيْنَهُمَا وَلِأَدَا لَمْ يَضُرَّهُ الشَّيْطَانُ أَبَدًا)) واته : ((نه کهر ئه م دووعایه بلین ، نه و نه کهر خوی که و ره مندالیان پی که ره م بکات نه وه هه رگیز شه یتان زیانی پی ناگه یه نیت)) [رواه البخاری (۱۸۷/۹) وغيره من أصحاب السنن إلا لسناني فقد رواه فی (عشرة النساء ۱/ ۷۹) بروانه آداب الزفاف].

(۳۵) له بهر فرمووده ی خوی که و ره له سه ره تی (البقرة : ۲۲۳) دا که ده فرمووی : ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَلَىٰ شَيْئُمْ﴾ . واته : خیزانه کانتان کیلگه ن بوئیه جابویه بچه لایانه وه هه رچوئیک ویستتان له سه ر بوو ، واته : له پووی پێشه وه بیته یان له پووی پاشه وه به لام به مه رچیک جیماع کردنه که له شوینی مندال بوونه وه بیته که خوی که و ره به کیلگه ناوی ده بات . وه فرمووده ش زۆره له ویا ره وه له وانه فرمووده کهی (جابر) (خوی لی رازی بیته) که واقه فرمووی : ((جووله که ده یان ووت : له پووی پاشه وه بجیته لای خیزانه کهی بو پێشه وه نه وه منداله که خیل ده بیته ! جا ئه م ئایه ته دابه زی : ﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَلَىٰ شَيْئُمْ﴾ [رواه البخاری (۱۵۴/۸) ومسلم (۱۵۶/۴) .



کۆمه‌وه حه‌رامه <sup>(۳۶)</sup> وه‌با نیه‌تی خۆیشیان پاک بکه‌نه‌وه بۆ خوا بۆ ئه‌وه‌ی به‌ پهرستن بۆیان بنوسریت <sup>(۳۷)</sup> وه‌ حه‌رامیشه‌ هیچ نه‌ینی‌یه‌کی نیوانیان بۆ خه‌لکی بگێرنه‌وه <sup>(۳۸)</sup>

جاپتغه‌مبه‌ریش (ﷺ) فه‌رموی: ((مُقْبِلَةٌ وَمُدْبِرَةٌ إِذَا كَانَ ذَلِكَ فِي الْفَرْجِ)) واته‌: ((نیتر له‌رووی پێشه‌وه‌ بیته‌ یان پاشه‌وه‌ نه‌گه‌ر له‌شوینی مندا له‌وه‌ بوو ((الْفَرْجِ)) [رواه ابن اُبی حاتم (۲۹/۱) بیوانه‌ . (آداب الزفاف)].

(۳۶) بیوانه‌ په‌راویزه‌که‌ی پێشووه‌ له‌به‌ر فه‌رمووده‌ی زۆر ، له‌وانه‌ فه‌رمووده‌که‌ی (ابن عَبَّاس) (خوایان لی پازی بیته‌) که‌واپتغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی : ((لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى رَجُلٍ يَأْتِي إِمْرَأَتَهُ دُبْرَهَا)) واته‌ : خۆی گه‌وره‌ ته‌ماشای پیاویک ناكات که‌وا ده‌چیته‌ لای خیزانه‌که‌ی له‌ کۆمه‌وه‌ [رواه النسائي في (المسئرة) (۷۷/۲) و الترمذي (۲۱۸/۱) و غیرهما و مو حسن بیوانه‌ (آداب الزفاف)].

وه‌ فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خۆی لی پازی بیته‌) که‌وا پتغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی : ((مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ إِمْرَأَةً فِي دُبْرِهَا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ)) واته‌ : ((هه‌رکه‌سیک بچیته‌ لای ئافه‌رت له‌حه‌یزدا یان ئافه‌رتیك له‌کۆمه‌وه‌ یان تالۆگرتیک جا باوه‌ری بی بکات به‌وه‌ی ده‌یلت ئه‌وه‌ کوفری کردوه‌ به‌وه‌ی بۆ (مُحَمَّد) دابه‌زیوه‌)) [رواه ابودلود (۴/رقم/۳۹۰۴) و الترمذي (۱۲۵/۲۴۲/۱) و ابن ماجه (۶۳۹/۲۰۹/۱) و غیرم و مو حدیث صحیح بیوانه‌ الإرواه (۲۰۰۶) و صحیح ابن ماجه (۵۲۲)].

(۳۷) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو ثَوْرٍ) (خۆی لی پازی بیته‌) که‌وا پتغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی : ((... وَفِي بَضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ...)) واته‌ : ((وه‌ له‌ویشدا نه‌گه‌ر په‌کیکتان بچیته‌ لای خیزانه‌که‌یه‌وه‌ به‌خیر بۆی ده‌نوسریت)) [رواه مسلم (۸۲/۳) و غیره‌ .

(۳۸) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَسْمَاءُ بِنْتُ یَزِيدٍ) (خۆی لی پازی بیته‌) که‌وا له‌لای پتغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) پیاوان و ئافه‌رت دانیشتبون جا پتغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموی : ((لَعَلَّ رَجُلًا يَقُولُ مَا يَفْعَلُ بِأَهْلِهِ ، وَلَعَلَّ إِمْرَأَةً تُخْبِرُ بِمَا فَعَلَتْ مَعَ زَوْجِهَا؟)) واته‌ : له‌وانه‌یه‌ پیاویک باسی ئه‌وه‌ بکات که‌به‌ خیزانه‌که‌ی کردوویه‌تی ، وه‌ له‌وانه‌یه‌ ئافه‌رتیك باسی ئه‌وه‌ بکات که‌ له‌گه‌ل پیاوه‌که‌یدا کردوویه‌تی ؟ ، (أَسْمَاءُ) ووتی : جا خه‌لکه‌که‌ بی

وه پیویستیسه له مالی خوین دا جینگای خوشوردن (حَمَام) دروست بکن (۳۹)

دهنگ بوون وه لامیان نه دایه وه ، جامنیش ووت : به لئ به خوا نهی پیقه مبهری خوا ئافره تان ده یکن و پیاوانیش ده یکن ، جا پیقه مبهر (ﷺ) فرمووی : ((فَلَا تَفْعَلُوا ، فَإِنَّمَا مَثَلُ الشَّيْطَانِ لِقِي شَيْطَانَةَ فِي طَرِيقِ فَعْشِيهَا وَ النَّاسُ يَنْظُرُونَ)) واته : وا مه کن ، نه وه نمونه‌ی وه کو نمونه‌ی شه یتانیکێ نیر وایه له ریگایه ک دا بگات به شه یتانیکێ مئ و نه و کاره‌ی له گه‌ل دا بگات و خه لگیش ته ماشا بکن)) [رواه احمد (۲۳۷/۲۲۲/۱۶) و غیره و له شواده به یکن الحدیث صحیحاً أو حسناً علی الأقل ، بیوانه (ادب الزفاف) .

(۳۹) چونکه چوونی ئافره ت بۆ گه‌رم او (حَمَام) ی بازارێ حه‌رامه له بهر نه و فرموودانه‌ی که له و باره وه هاتوون له وانه فرمووده که‌ی (جَابِر) (خوای لی پازی بیته) که وا پیقه مبهر (ﷺ) فرمووی : ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَدْخُلُ حَلِيلَتَهُ الْحَمَامَ وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَدْخُلُ الْحَمَامَ إِلَّا بِمِئْرَدٍ)) واته : هه‌ر که سیک باوه‌ری به‌خوار پۆژی دوایی هیناوه با خیزانه که‌ی نه‌باته (حَمَام) هوه (واته : نه هیلت پروات بۆ گه‌رم او (حَمَام) ی بازارێ) ، وه هه‌ر که سیک باوه‌ری به‌خوار پۆژی دوایی هه‌یه ، نه وه با نه‌چیته (حَمَام) هوه مه‌گه‌ر به (إِزَار) هوه (واته : نه‌گه‌ر پیاو پۆیشت بۆ (حَمَام) نه وه باعه‌وره‌تی داپۆشیت ، که له ناوکه وه تا نه ژنۆیه [رواه الحاكم (۲۸۸/۴) و اللفظ له و الترمذی و النسائی بعضه و احمد (۲۳۹/۲) و الجرجانی (۱۵۰) من طرقت عن أبي الزبير عن جابر .. (ادب الزفاف) .

### قییبتی :

دروسته پیاو (عَزَل) بگات ، به وه‌ی نه هیلتی تقوی مندال بوون بگاته په‌حمی ئافره ت له بهر نه وه‌ی نه بیته مندال ، له بهر نه و فرموودانه‌ی که له و باره وه هاتووه له وانه فرمووده که‌ی (جَابِر) (خوای لی پازی بیته) که وا فرمووی : ((كُنَّا نَعْزِلُ وَالْقُرْآنُ يَنْزِلُ)) واته : نئمه (عَزَل) مان ده‌کرد و قورئان داده به‌زی . له ریوایه تیکێ تردا ((نئمه (عَزَل) مان ده‌کرد له سه‌رده‌می پیقه مبه‌ری خوادا (ﷺ) جا باسی گه‌یشته پیقه مبه‌ری خوا

## خواردن دروست کردن (الْوَلِيمَةِ)

پیوسته خواردن دروست بکریت پاش گواستنوه<sup>(۴۰)</sup> وه خه‌لکیشی  
بؤ بانگ بکریت به تایبته هزاران<sup>(۴۱)</sup> وه سوننه‌تیشه سنی پوژ پاش

(ﷺ) (وقه ده‌غی لی نه‌کردین)) [رواه البخاری (۲۵۰/۹) و مسلم (۱۶۰۴) و الروایة الثانية لـمسلم و الترمذی (۱۹۳/۲) و صححه و غیرهما بیوانه (آداب الزفاف)].

به‌لام باش وایه هر نه‌یکات له‌بهر نه‌وهی هه‌ندیك له‌مه‌به‌سته‌کانی ژن هینان ، که زور  
بوونی نوممته‌ی پیغهمبهره (ﷺ) ، ده‌فوتیت ، وه له‌وانه‌یه زیانیش به‌نافره‌ته‌که بکات  
له‌لایه‌نی تهن‌دروستی و له‌لایه‌نی ده‌رونیشه‌وه وه پیغهمبهریش له‌ه‌ندی شویتندا به‌زینده  
چالی شاراوه (الْوَأْدُ الْخَفِيِّ) ناوی بردووه وه که له‌فرموده‌که‌ی (جَدَامَةٌ بِنْتُ وَهَبٍ) دا که  
[مسلم (۱۶۱/۴) و أحمد (۳۶۱/۶)] گتپاویانه‌ته‌وه هاتووه [بیوانه (آداب الزفاف)].

(۴۰) له‌بهر فرموده‌که‌ی (أَنْسِ) (خوای لی پازی بیت) که‌وا پیغهمبهر (ﷺ)  
فرمانی به (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ) کرد کاتیک ژنی هینا و فرمووی : ((أَوْلِمَ وَكَلَّمَ بِشَاةٍ))  
واته : ((خواردن دروست بکه‌و (ولیمه) بکه‌ه‌گه‌ر چی به‌سه‌ر برینی شه‌کیش بیت))  
[رواه النسائي (۹۳/۲) و غیرهما ، بیوانه (آداب الزفاف)].

وه فرموده‌که‌ی (بُرَيْدَةُ بْنُ الْحَصِيبِ) (خوای لی پازی بیت) که‌وا فرمووی : کاتیک  
که (عَلِيٍّ) ماره‌ی (فَاطِمَةَ) ی بری (خوایان لی پازی بیت) ، پیغهمبهر (ﷺ) فرمووی :  
((إِنَّهُ لَا بُدَّ لِلْعَرَسِ مِنَ الْوَلِيمَةِ)) واته : ((پیوسته بؤ ژن گواستنوه (ولیمه) بکریت))  
ووتی : جا (سعد) پیش فرمووی : شه‌کیک له‌سه‌ر من ، و فلان که‌سیش ووتی : نه‌ونده  
که‌نمه‌شامی له‌سه‌ر من ، له‌پروایه‌تیکی تردا ((وه‌کومه‌لیک له (انصار) ه‌کان چه‌ند ربه  
(صاع) یک که‌نمه‌شامیان بؤ کؤ کرده‌وه)) [رواه أحمد (۳۵۹/۵) و الطبرانی (۱/۱۱۲/۱) و سنده صحیح  
بیوانه (آداب الزفاف)].

(۴۱) له‌بهر فرموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) که‌وا پیغهمبهر (ﷺ)  
فرمووی : ((شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ يُدْعَى لَهَا الْأَغْنِيَاءُ وَيَمْنَعُهَا الْمَسَاكِينُ وَ

گواستنه وه که بکریت<sup>(٤٢)</sup> و شهکیک یان زیاتر سەر بپریت<sup>(٤٣)</sup> وه نه گەر نه بوو ههرشتیکی تر<sup>(٤٤)</sup> وه پێویسته له سەر ئهوکه سهی بانگ ده کریت بو خواردنێ ژن هیتان بپروات<sup>(٤٥)</sup> نه گەر ترسی تاوانی نه بوو<sup>(٤٦)</sup>

مَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ)) واته : خرابترین خواردن خواردنێ ژن هیتانه بانگی دهوله مهنده کانی بو ده کریت و قه دهغهی مه ژارانی لی ده کریت ، وه ههرکسیک وه لامی بانگه وازه که نه داته وه نه وه بی گوتیی خاوا پێغه مبه ره که سی کردوه .  
[رواه مسلم (١٥٤/٤) و البیهقی (٢٦٢/٧) و البخاری (٢٠١/٩) موقوفاً]

وه (الحافظ ابن حجر) له (شرحی ((يُدْعَى لَهَا الْأَغْنِيَاءُ)) دا فرموویه تی : ((و الجُمْلَةُ فِي مَوْضِعِ الْحَالِ لِطَعَامِ الْوَلِيْمَةِ ، فَلَوْ دُعِيَ الدَّاعِي عَامًّا لَمْ يَكُنْ طَعَامُهُ شَرًّا لِلطَّعَامِ)) واته : (پرستی ((يُدْعَى لَهَا الْأَغْنِيَاءُ)) له جیکه سی (حال)ه بو ((طَعَامُ الْوَلِيْمَةِ)) ، جا نه گەر (دعوة) ه که سی بو هموان بیته - مه ژاران و دهوله مند - نه وه خواردنه که سی خرابترین خواردن نییه ، بپروانه [آداب الزفاف].

(٤٢) له بهر فرمووده که سی (أنس) (خوای لی پازی بیته) که وا پێغه مبه ری خوا (ﷺ) کاتیک که (صَفِيَّةُ) سی گواستوه ، نازاد کردنه که سی کرده ماره یی و پاش سئیه م پۆژ خواردنێ دروست کرد ، وه نان و گوشت نه بوو له وکاته ته نه ا خورما و پۆژ و که شک نه بیته جا خه لکی تیریان لی خوارد)) [رواه البخاری (٢٨٧/٧) و مسلم (١٤٧/٤) و ابو یعلی و غیرم بالفاظ مختلفة هذا معناه .. بپروانه [آداب الزفاف].

(٤٣) له بهر فرمووده که سی (أنس) (خوای لی پازی بیته) ، بپروانه (پ ٤٠)

(٤٤) له بهر فرمووده که سی تری (أنس) (خوای لی پازی بیته) ، بپروانه (پ ٤٢)

(٤٥) له بهر نه وه فرموودانه سی که وا له و باره وه هاتوه ، له وانه فرمووده که سی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوای لی پازی بیته) که وا پێغه مبه ری خوا (ﷺ) فرمووی : ((إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى الْوَلِيْمَةِ فَلْيَأْتِهَا)) واته : نه گەر یه کیکتان بانگ کران بو (وکیمة) با بچیت بۆی . له ریوایه تیکی تردا ((وکیمة)) ژن هیتان بیته یا ههرشتیکی تر)) [رواه البخاری (١٩٨/٩) و مسلم (١٥٢/٤) و أحمد رقم (٦٣٣٧) و غیرم وه مهروه ما له بهر فرمووده که سی (أبو مریة) بپروانه (پ ٤١)].

(٤٦) دروست نییه ناماده سی (وکیمة) یه ک بیته که وا تاوانی تیدا بکریت مه گەر بو نه وه ی بیکریت جا نه گەر گۆرا نه وه باشه نه گینا پێویسته بگرتیه وه ، له بهر فرمووده که سی (علی) (خوای لی پازی بیته) که وا فرمووی : ((خواردنیکم ناماده کردبوو

بابه پوژویش بیټ<sup>(۴۷)</sup> وه سوننه‌تیشه دوعای خیریان بؤ بکات .<sup>(۴۸)</sup>

## خوْشی کردن و ناشکراکردنی

### (إِعْلَانُ النِّكَاحِ)

ژن هینان ده‌بیټ ناشکراکردنی<sup>(۴۹)</sup>

جا بانگی پیټه‌مبهرم بؤ کرد (ﷺ) جا که هات بینی له مالدا ویتنه‌یک هیه ، که رایه‌وه)) له ریویه‌تیکی تردا ((ووم : نه‌ی پیټه‌مبهری خوا له‌جی‌ی باوک و دایکم بیټ چی وای پی‌ی کردیت که رایته‌وه ؟ فرموی : ((إِنْ فِي الْبَيْتِ سِتْرٌ فِيهِ تَصَاوِيرٌ ، وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ تَصَاوِيرٌ)) واته : ((له‌مالدا په‌رده‌یه که هه‌بوو ویتنه‌ی تیدا بوو ، وه فریشته ناچنه مالیکه‌وه که‌وا ویتنه‌ی تیدا بیټ)) [رواه ابن ماجه (۳۲۳/۲) و ابو یعلیٰ] فی مسنده (۳۱/۱) و الزیاده له ، بسند صحیح ، بیواته (آداب الزفاف) .

(۴۷) له‌بهر فرموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌رازی بیټ) که‌وا پیټه‌مبهری خوا (ﷺ) فرموی : ((إِذَا دُعِيَ أَحَدُكُمْ إِلَى طَعَامٍ فَلْيَجِبْ فَإِنْ كَانَ مُفْطِرًا فَلْيَطْعَمْ ، وَإِنْ كَانَ صَائِمًا فَلْيَصِلْ ، يَعْني الدُّعَاءُ)) واته ((نه‌گه‌ر په‌کیکتان بانگ کران بؤ خواردنیک با وه لام بداته‌وه ، جا نه‌گه‌ر به‌پوژوو نه‌بوو نه‌وه با خواردن بخوات ، وه نه‌گه‌ر به‌پوژوو بوو نه‌وه‌با دوعا بکات)) [رواه مسلم (۱۵۳/۴) و النسائی فی الکبری (۶۲/۲) و احمد (۵۰۷/۲) و غیرم بیواته (آداب الزفاف)] .

(۴۸) له‌بهر فرموده‌ی زور ، له‌وانه فرموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُسْرِ) (خوای لی‌رازی بیټ) که‌وا باوکی خواردنیک دروست کرد بؤ پیټه‌مبهری خوا (ﷺ) جابانگی کرد ، نه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه ، جا که له‌خواردنه‌که‌ی بویه‌وه فرموی : ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُمْ ، وَارْحَمَهُمْ ، وَبَارِكْ لَهُمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ)) واته : خوایه لییان بیوره ، وه‌په‌حمیان پی‌ی بکه ویره‌که‌ت بخاره نه‌وپوژوییه‌ی بییان‌ت داوه . [رواه مسلم (۱۲۲/۶) و ابودلود (۱۳۵/۲) و الترمذی (۲۸۱/۴) و صححه و غیرم . آداب الزفاف] .

(۴۹) له‌بهر نه‌وه‌فرموده‌ی که پیټه‌مبهری خوا (ﷺ) فرمان ده‌کات به‌ناشکراکردنی ژن گواستنه‌وه له‌وانه فرموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ زُبَيْرٍ عَنِ أَبِيهِ) (خوایان لی‌رازی بیټ)

وہ سونہ تیشہ خوشی بو بکریٹ و نافرہ تان دہف لی بدن و گورانی بلین  
بوخویان ، بہ مہر جیک ووشہی نابہ جینی تیدا نہ بیت<sup>(۵۰)</sup>

کہوا پیٹغمبر (ﷺ) فرمویہ تی ((أَغْلُوا النِّكَاحَ)) واتہ : ژن ہیٹان ناشکرا بکن [رواہ ابن حبان (۱۷۸۵) والطبرانی (۱/۱/۱۹) والضياء المقدسي فی المختارہ (۱/۱۰) وغیرم وسندہ حسن . بیوانہ آداب الزفاف] .  
(۵۰) لہ بر نہو فرمودانہی لہ بارہی چوئیتی ژن گواستنہ وہ وہ ہاتون لہ وانہ  
فرمودہ کہی ((الرَّبِيعُ بِنْتُ مُعَوَّذٍ)) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرموی : پیٹغمبر ہی خوا  
(ﷺ) ہاتہ ژورہ وہ کاتیک منیان گواستہ وہ جادانیشٹ لہ سر جیکا کہ وہ کو دانیشتنی تو  
لہ برانبہ رم (مہ بست نہو کہ سہیہ کہ پوی دہ گپرتہ وہ) چاچند کچیکمان ہاتن دہ فیان  
لیدہ دا و باسی باشہی باو باپیرانمیان دہ کرد کہ لہ جنگی بہ دردا کوژابون ، جایہ کیکیان  
ووتی : پیٹغمبر ریکمان تیدایہ دہ زانیت چی لہ سبہینی دا پودہ دات . جایٹغمبر (ﷺ)  
فرموی ((دَعِيَ هَذِهِ وَقَوْلِي بِالَّذِي كُنْتُ تَقُولِينَ)) واتہ : واز لہ وہ بیتہ ، ہر نہوہ بلین  
کہ لہ پیش دا دہ تووت . [رواہ البخاری (۵۱۴۷/۹/۱) وابدود (۴/رقم/۴۹۲۲) والترمذی (۲/۲۷۶/۱۰۹۶)] .

وہ فرمودہ کہی ((عَائِشَةَ)) (خوای لی رازی بیت) کہوا نافرہ تیکی بو پیایکی  
نہ نصاری گواستہ وہ جایٹغمبر (ﷺ) فرموی : ((يَا عَائِشَةُ مَا كَانَ مَعَكُمْ لَهُوٌ ، فَإِنَّ  
الْأَنْصَارَ يُعْجِبُهُمُ اللَّهُ)) واتہ : نہی ((عَائِشَةَ)) نایہ ہیچ گالتہ و خوشی بہ کتان پیتہ بوو؟  
چونکہ نہ نصاری یہ کان حازیان لہ گالتہ و خوشی بہ [رواہ البخاری (۲/۲۰۲) و احمد  
(۶/۲۰۹) وغیرما] .

وہ لہ پیوایہ تیکی تردا فرموی ((فَهَلْ بَعَثْتُمْ مَعَهَا جَارِيَةً تَضْرِبُ بِالْذَّفِّ وَتُعْنِي  
؟)) واتہ ((نایا کچیکتان لہ کہ لدا رہوانہ نہ کرد دہف لی بدات و گورانی بلین)) ووتہ :  
(چی بلینت؟) فرموی :

أَتَيْنَاكُمْ أَتَيْنَاكُمْ  
فَحَيَوْنَا نُحَيِّكُمْ  
لَوْلَا الذَّهَبُ الْأَخْمَرُ مَاحَلَّتْ يَوَادِيكُمْ  
لَوْلَا الْحَنْطَةُ السَّمْرَاءُ مَاسَمَّنتْ عَدَارِيكُمْ

[رواہ الطبرانی کما فی زوائد (۱/۱۶۷/۱) وهو حسن . بیوانہ (آداب الزفاف)] .

## مافه کانی ژن و پیاو به سهر یه که وه (الحقوق الزوجية)

پێویسته له سهر پیاو به چاکه ههلس و کهوت له گهڵ ئاڤره ت دا بکات <sup>(٥١)</sup>  
وه ئارام بگرت له سهر ئازاردانی <sup>(٥٢)</sup>

(٥١) له بهر فهرمووده ی خوای که و ره له سوره تی (النساء: ١٩) دا که ده فهرموی  
﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْغُرُوفِ﴾ واته: له گهڵ ئاڤره تاندا به چاکه ههلس و کهوت بکه ن و ژیا نیان  
له گهڵ دا به سه ربه رن . وه له بهر فهرمووده که ی (أَبْهُرَّتِرَةَ) (خوای لی پازی بی ت)  
که واپیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرموی ((أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا ،  
وَحَيَارُكُمْ خَيْرُكُمْ لِنِسَائِهِمْ)) واته: ته و او ترین باوه ردار له باوه ردا نه وه یانه که ره وش تی  
جوانه چاک ترین تان چاک ترین تانه بق خیزانه کانیان . [رواه الترمذی (١١٧٢/٢١٥/٢) واحمد (٢٥٠/٢)  
وهو صحیح برواته صحیح الترمذی (١٢٨) وأدب الزفاف] .

وه چاکه نه وه یه تیری بکات نه گه ر پێویستی به خواردن هه بوو ، بپێوشیت نه گه ر  
پێویستی به پۆشاک هه بوو ، وه مافی ژن و میردایه تی بداتی ، وه هه رده م ئامۆزگاری چاک ی  
بکات به بی جوین و نه فرین و قسه ی ناشرین . له بهر فهرمووده که ی (مُعَاوِيَةُ بْنُ حَبِيْبَةَ)  
(خوای لی پازی بی ت) که و پرسیا ری له پیغه مبه ر (ﷺ) کرد: ئایامافی خیزانی  
هه ربه کیگمان به سه رمانه وه چی هه ؟ نه ویش فهرموی ((أَنْ تَطْعَمَهَا إِذَا طَعِمْتَ ،  
وَتَكْسُوَهَا إِذَا اكْتَسَيْتَ وَلَا تَضْرِبَ الْوَجْهَ وَلَا تَقْبِحَ وَلَا تَهْجُرَ إِلَّا فِي الْبَيْتِ)) واته: تیر  
خواردنی بکات نه گه ر خواردنی ویست وه بپێوشیت نه گه ر پێویستی به پۆشاک هه بوو  
وه له رومه تی نه دات و قسه ی ناشرینی پی نه کات وه پشتی لی نه کات مه گه ر له مالی خویدا  
[رواه ابودود (٢١٢٨/١٨٠/٦) مع العون وابن ماجه (١٨٥٠/٥٩٣/١) وهو صحیح برواته صحیح ابن ماجه (١٥٠٠)] .

(٥٢) له بهر فهرمووده که ی (أَبْهُرَّتِرَةَ) (خوای لی پازی بی ت) که واپیغه مبه ری خوا  
(ﷺ) فهرموی ((لَا يَفْرُقُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً ، إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ)) واته:

وہ شہرہ فی بیاریزیت<sup>(۵۳)</sup> وہ شامہ زای بکات لہ وہی پیویستہ لہ ٹاین دا  
یان بواری بو برخسینیت خوی شامہ زای بییت<sup>(۵۴)</sup> وہ فرمانی پی بکات کہوا

ھیج باوہ پرداریکی پیوا قین لہ ہیج باوہ پرداریکی نافرت ہائے گریٹ ، نہ گہر پھوشتیکی  
بہ دل نہ بیٹ پھوشتیکی تری بہ دل دہ بیٹ [بواہ مسلم (۶۹۱/۱۰۹۱/۲)] .

مہرہ ما پیغمبر (ﷺ) دہ فرمی : ((اَسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا فَإِنَّهُنَّ خُلْفُنَّ مِنْ  
ضِلْعٍ ، وَإِنَّ أَعْوَجَ مَا فِي الضِّلْعِ أَغْلَاهُ ، فَإِنْ ذَهَبَتْ تُقِيمَهُ كَسْرَتُهُ ، وَإِنْ تَرَكْتَهُ لَمْ يَزَلْ  
أَعْوَجَ ، فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا)) واتہ : ناموزگاری نافرتان بکن بہ چاکہ ، چونکہ  
نہوان لہ پراسوو بہ دی ہینراون ، ولارترین شوین لہ پراسوودا سہرہ وہیہ تی ، جائہ گہر  
بچیت پانستی بکہیتہ وہ دہیشکینیت ، ونہ گہر بیہیلیت نہ وہ بہ لاری دہ میٹتہ وہ ،  
جایویہ ناموزگاری نافرتان بکن بہ چاکہ [بواہ البخاری (۵۱۸۶/۲۵۲/۱) و مسلم (۶۱۰/۱۰۹۱/۲)] .

ہندیک لہ پیشینان فرموویانہ : بزائہ کہوا پھوشت جوانی لہ گال نافرت دا  
نہ ونیہ کہوا نازاری نہ دہیت ، بہ لکو نارام بگریٹ لہ سہر نازاری ونہ نرم و نیان و  
لہ سرخویبت بہ رائبہر بہ تورہی و ہائے کانی و ہکو پیغمبر (ﷺ) کہوا ((جاری  
واہ بووہ خیزانہ کانی پڑیک تاوہ کو شو لی ی بزور توپہ بوونہ)) .

(۵۲) پاراستنی شہرف و کرامتہ تی نافرت لہ ہموو شتیک کہ لہ کہ داری بکات  
مافیکی سہرہ کی نافرتہ بہ سہر پیواہ کہیہ وہ ، چونکہ پیوا بہر پرسیہ لہ نافرتہ بلہ بہر  
فرمودہ کہی خوی گہرہ لہ سورہتی (النساء: ۳۴) دا کہ دہ فرمیت ((الرِّجَالُ قَوَّامُونَ  
عَلَى النِّسَاءِ)) واتہ : ((پیوان دہ سہلات دارن بہ سہر نافرتہ تاندا)) . وہ فرمودہ کہی  
پیغمبر (ﷺ) کہ دہ فرمی : ((وَالرِّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَهُوَ مَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ)) واتہ :  
((وہ پیوا سہر پھرشیارہ لہ ناو مال و خیزانی خوی داو نہ ویش بہر پرسیہ لہ وہی لہ ڈیڑ  
دہستی دایہ)) [بواہ البخاری (۸۱۴/۲) و مسلم (۱۸۲۹/۱۴۵۹/۲)] .

وہ لہ پاراستنی شہرف و کرامتہ تی نہ وہیہ نہ ہیٹت بہ بی پڑشاکی شہری  
دہر بچیت لہ مال و نہ ہیٹت تیکلاری پیوانی نامہ حرہم بکات و قہدغہی ہرشتیکی لی  
بکات کہ دہ بیٹہ ہوی خراب بوونی پھوشت و ٹایینی .

(۵۴) چونکہ پیویستی نہ وہ بہ چاککردنی ٹایینی و پاککردنہ وہی دہروونی لہ  
پیویستی نہ وہ خواردن و خواردنہ وہ و پڑشاک کہم ترنیہ ، بہ لکو زیاتریشہ چونکہ



هستیت به جنّ به جنّ کردنی دروشمه نایینیکان و پاریزگاری له سهر بکات  
 (۵۵) وه پوختن پی بدات کهوا له مان دهر بچیت نه گهر پیویستی پی هه بوو  
 (۵۶) وه پاریزگاری له نه هینیکانی بکات (۵۷)

نه و بیان تنها ده بیته هوی تیاچوونی دنیای به لام نهوی تریان ده بیته هوی تیاچوونی  
 دنیای دواروژی ، له بهر فرموده که ی خوی گهره له سوره تی (التحریم : ۶) دا که  
 ده فرمئ : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبْرَةُ﴾  
 واته : ((نهی نهو که سانهی که باوه رتان هیناره خوتان و خا و خیزانتان له  
 ناگر بیاریزن ، ناگریک که سووته مه نیکه ی مرؤف و به رده)) . وه پارستنیشیان بی گومان  
 به باوه رو کرده هوی چاک ده بیته وه کرده وهیش بیگومان پیویستی به زانین و شاره زان  
 بوون هه یه بق نه هوی به و شیوه یه بیت که شارع داوای کردوه .

(۵۵) له بهر فرموده که ی خوی گهره له سوره تی (طه : ۱۲۲) دا که ده فرمئ :  
 ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾ واته : وه فرمان بکه به خا و خیزانت کهوا نوئیز  
 بکن و نارامیشی له سهر بگره . وه چنده ها فرموده ی تری خوی گهره له قورشان دا  
 وه فرموده ی پیغمبریش (ﷺ) کهوا داوای نه ومان لی ده کات .

(۵۶) وه کو نه هوی بچیت بق نوئیزی به کومه ل یان سهر دانی کهس و کاری بکات یان  
 دهر هاروسیکانی به مارجیک پۆشاک ی شرعی له بهر بکات و دوور بیت له پروتی و جل  
 و بهرگی ناشرعی و بۆن له خۆدان و (ههروه ها ناگاداری بکات وه کهوا تیکلوی نه کات  
 له گه ل پیاوانی نامه حرم دا و ته و قه یان له گه ل نه کات) ترسی تووش بوونی فیتنه ی ریگا و  
 بانی نه بیت وه نه گهر ریگا که دوور بیت نابیت بهیلتیت به تنها دهر بچیت به بی مه حرم وه  
 (ههروه ها وریایشی بکات وه له ته ماشا کردن و بیستنی حرام وه ته له فزیون  
 و گردانی و موسیقا).

(۵۷) چونکه نافرته نه مانه ته له لای پیاوه که ی ده بیت پاریزگاری له نهینی و کم  
 و کوریکانی بکات ، وه ترسناک ترینی نه و نهینیهان ش نهینی سهر جیکایه .

بویه پیغمبر (ﷺ) زور وریامان ده کات وه لی (پیاوان و نافرته تان) پروانه  
 (پ ۳۸) .

وہ پراویژی پی بکات<sup>(۵۸)</sup> وہ زور لہ دہرہ وہ نہ مینیتہ وہ پاش نویژی عیسا<sup>(۵۹)</sup> وہ ئەگەر دوو ژن یان زیاتری هه بوو دەبیست بە دادپەروریانە ههلس و کەوتیان لەگەڵ دا بکات لە دابەش کردنی شهو و ئەوهشی که

(۵۸) بە تاییەتی لە و مەسەلانە ی که تاییەت مەندن بە خۆیان و مندالە کانیا نە وە هەر وەکو (رسول الله ﷺ) که چۆن پراویژی بە خیزانەکانی دەکرد و پرای وەردەگرتن ، لەوانە لە پۆژی (حَدِيثِيَّة) کاتیک لە نووسینی (صَلْح) هکه بویه وه ، بە هاو لەکانی فرموو : ((قَوْمُوا فَأَحْرُوا ، ثُمَّ أَخْلِقُوا)) واتە : ((ههستن قوریانیکانتان سەر بپرن ، پاشان سەر بپاشن)) سویند بە خوا یە کە سیان لی هه لئه سا تاسی جار دووبارە ی کرده وه ، جا که کەس هه لئه سا چوو ه ژورده وه بۆلای (أُمِّ سَلْمَةَ) (خوا ی لی پازی بیست) ، ئەوه ی بۆ باس کرد که لە لایەن خەلکی یه وه تووشی بوو ، جا ئەویش فرمووی : ئە ی پیغه مبهری خوا نایە حەز لە وه دە کەیت ؟ دەرچۆ و قسه لە گەڵ که سیاندا مه که تاو شتره که ت سەر دە بپیت وه بانگی سەر تاشه - حلاق - ه که ت ده کەیت سەرت دە تاشیت ، جا ئەویش دەرچوو قسه ی لە گەڵ ههچ که سیکیان دا نه کرد تا ئەوه ی کرد ، جا که ئەوه یان بینی ههلسان و قوریانیکانیا ن سەر بپری وه سهری یه کتریان تاشی تا خه ریک بوو یه کتر بکوژن لە دابخاندا)) [رواه البخاری (۵/رقم/۲۷۲۲)] .

(۵۹) ئەگەر زۆر پێویست نه بوو ، چونکه بی تاقەت دە بن و توشی دلە پراوکی دین و لەوانە یه شه یان گومانی خراپ بخاتە دلایانە وه ، بە لکو مافی ئافره ته له سەر پیاو که وا شه وان لە گەڵ ئەوان دا به سەر بیات ، هەر له سەر ئەوه بوو پیغه مبهر (ﷺ) به (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) فرموو : ((إِنَّ لِرِزْوَجِكَ عَلَيْكَ حَقًّا)) واتە : به پراستی خیزانە که ت مافی به سه رته وه یه [رواه البخاری (۴/رقم/۱۹۷۰) و مسلم (۲/۱۸۲/۱۸۲/۲) و غیرهما] .

کاتیک که زانی (عَبْدُ اللَّهِ) زۆر دوور ده گریت له خیزانە که ی و به شه و شه و نویژی

ده کات و به پۆژی به پۆژوه .

پیویسته<sup>(۱۰)</sup> وه پیویسته له سهه ئافره تیش کهوا گوپرایه لی تهوای  
میرده که ی بکات مه گهر له شتیك دا که بی فه رمانی خوی تیدا بیت .<sup>(۱۱)</sup>

(۱۰) له خواردن و خواردنه وه و پۆشاک و خانوو هتد ... وه نابیت له شتیك له وانه  
دا که مه ترخه می و سه ته میان لی بکات ، چونکه خوی گه وره نه وه ی حه رام کردوه ،  
پیتغه مبه ر (ﷺ) ده فه رموی : ((مَنْ كَانَ لَهُ إِمْرَأَتَانِ فَمَالَ إِلَىٰ أَحَدِهِمَا دُونَ الْأُخْرَىٰ  
جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ شَقُّهُ مَائِلٌ)) واته : هه ر که سیک نه گه ر دوو ژنی هه بیت جالا بکریت  
بۆلای یه کیکیان جگه له وی تریان نه وه له پۆژی قیامه ت دا به لاری دیته گوره پسانی  
مه حشه ر [رواه ابو بلود (۲۱۱۹/۱۷۱/۶) مع العون و الترمذي (۱۱۵۰/۳۰۴/۲) و ابن ماجه (۱۹۶۹/۶۳۳/۱) و  
النسائي بالفاظ متقاربة وهو صحيح برواه (صحيح ابن ماجه) (۱۶۰۳)].

### چه ند تیبیتی یه ک :

(أ) نه گه ر پیاو دوو ژنی بوو یان زیاتر و سه فه ری کرد و خیزانی له گه ل خوی دا برد  
نه وه (قُرعة) له نیوانیان دا ده کات له به ر فه رموده که ی (عائشة) (خوای لی پازی بیت)  
کهوا فه رموی : ((پیتغه مبه ری خوا (ﷺ) نه گه ر ویستی سه فه ری بیوایه (قُرعة) ی له نیوان  
خیزانه کانی دا ده کرد ، جا هه ر کامیان ده ریچوایه نه ویانی ده برد له گه ل خوی دا ، وه بۆ  
هه ر خیزانه کانی شه و پۆژی خوی بۆ دابه ش کرد بوو جگه له (سَوْدَةُ بِنْتُ  
زَمْعَةَ) کهوا شه وو پۆژه که ی خوی به خشی بوو به (عائشة) ی خیزانی پیتغه مبه ر (ﷺ) له به ر  
په زامه ندی پیتغه مبه ری خوا (ﷺ) )) [رواه البخاری (۲۰۹۲/۵/هـ)].

(ب) نه گه ر پیاو ژنیکی تری هیتا ، نه گه ر کهچ بوو نه وه حه وت شه و لای نه و  
ده مینیتته وه له پيش دا پاشان به شی بۆ دیاری ده کات وه که نه وانی تر ، وه نه گه ر بیوه ژن  
بوو نه وه سه ئ شه و لای ده مینیتته وه پاشان به شی بۆ دیاری ده کات له به ر فه رموده که ی  
(آنس) (خوای لی پازی بیت) کهوا فه رموی : ((له سوخته ته کهوا پیاو نه گه ر که چی هیتایه  
سه ر بیوه ژن نه وه حه وت شه و لای ده مینیتته وه پاشان دابه شی ده کات ، وه نه گه ر  
بیوه ژن بیتته سه ر کهچ نه وه سه ئ شه و لای ده مینیتته وه پاشان دابه شی ده کات)) [رواه  
البخاری (۵۲۱۴/۹/هـ) و مسلم (۱۴۶۷/۱۰۸۴/۲)].

(ج) نافرته ده توانیت به شه‌ک‌ی بیه خشیت یان (صُلح) بکات له‌گه‌ل پیاوه‌ک‌ی‌دا که لای‌بدا ، له‌به‌ر فرموده‌ی خوی‌گه‌وره له سوزه‌تی (النساء : ۱۲۸) دا که ده‌فرمئ : **﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ...﴾** دایکه (عائِشَة) (خوی لی‌پازی بیت) له باره‌ی نهم نایه‌ت‌وه ده‌فرموئ : نهم نافرته‌تیکه له‌لای پیاویکه زور ناچیته لای و دلی پی خوش‌نی‌یه ، بویه ده‌یه‌ویت ته‌لاقی بدات و نافرته‌تیک‌ی تر بخوازیت ، جا نه‌ویش پی‌ی ده‌لئیت : ((ده‌ستم پیوه بگره و ته‌لاقم مه‌ده ، پاشان ژنیکی تریش بخوازه گه‌ردنت نازاد بیت به‌شم بق دابه‌ش مه‌که‌و‌خارجی (تَفَقَّه) یشم مه‌ده)) [رواه البخاری (۹/رقم/۵۲۰۶) و مسلم (۴/۲۳۱۶/۳۰۲۱)] وه پروانه فرموده‌ک‌ی (عائِشَة) له تیبینی (أ) .

(۶۱) به‌راستی مافی پیاو به‌سه‌ر خیزانه‌ک‌یه‌وه زور گه‌وره‌یه ، پی‌تغم‌بهر (ﷺ) گه‌وره‌یی نه‌و مافه‌مان بق پوون ده‌کاته‌وه له‌و فرموده‌ک‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) دا (خوی لی‌پازی بیت) که‌وا فرموئ ((حَقُّ الرُّوجِ عَلَى زَوْجَتِهِ أَنْ لَوْ كَانَتْ بِهٍ قَرْحَةٌ فَلَحِسَتْهَا مَا أَدَّتْ حَقَّهُ)) واته : مافی پیار له‌سه‌ر خیزانه‌ک‌ی نه‌وه‌یه نه‌گه‌ر لاشه‌ی چلک و خوینی پیوه‌بیت نه‌و به‌زمانی بیلئیتته‌وه نه‌وه مافی هیشتا نه‌داوه [رواه احمد (۱۶/۲۲۷/۲۴۷) و مر صحیح پروانه صحیح الجامع (۲۱۴۸)] .

وه گوئ رایه‌لی کردنی نافرته بق پیاوه‌ک‌ی هویه‌که له و هویانه که خوی گه‌وره به هویه‌وه ده‌یانخاته به‌هسته‌وه پی‌تغم‌بهری خوا (ﷺ) ده‌فرمئ : ((إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ حَمْسَهَا وَصَامَتْ شَهْرَهَا وَحَفِظَتْ فَرْجَهَا وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا قِيلَ لَهَا أَنْ خَلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِهَا شِئْتَ)) واته : ((نه‌گه‌ر نافرته پینچ فره‌زه نویژه‌ک‌ی بکات و بق‌ذووی مانگی ره‌مه‌زانی بگریت و (فَرْج) خوی له خرابه‌کاری بیاریزیت و گوپرایه‌لی پیاوه‌ک‌ی بکات پی‌ی ده‌وتریت بق به‌هسته‌وه له‌مه‌ره‌رکایه‌ک‌یه‌وه ده‌ته‌ویت)) [رواه احمد و مر صحیح پروانه صحیح الجامع (۶۱۰)] .

وه بی فرمائی و به‌گوئ نه‌کردنی هویه‌که بق توپه بوونی خوا ، نه‌وه‌تا پی‌تغم‌بهری خوا (ﷺ) ده‌فرمئ : ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ ، مَا مِنْ رَجُلٍ يَدْعُوا امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَنَابِي عَلَيْهِ إِلَّا كَانَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ سَاخِطًا عَلَيْهَا حَتَّى يَرْضَى عَنْهَا)) واته :

ۋە پارىژگارى لەشەرەف و مال و مندالى بکات <sup>(۶۲)</sup> ۋە خۆى بۆ جوان بکاتەۋە و پووى خۆش بېت لەگەلى دا <sup>(۶۳)</sup>

سۆيىند بە ۋە كەسى نەفسى منى بە دەستە ، ھەر پىاۋىك بانكى خىزانە كەى بکات بۆ سەر جىكاكەى خۆى و ئەۋنە چىت (ئىللا) ئەۋ كەسى كە لە ناسمانە - خۋاى گەرە - لى تۆرپە تا ئەۋ لى پازى دەبىت [رواه مسلم ۱۰۶۰/۲ (۱۴۳۶/۱)].

بۆيە دەبىت لە ھەموو شىتەك دا گوپرايەلى پىاۋە كەى بکات جگە لەۋەى كەبىن فەرمانى و بى گوپى خۋاى گەرەيە چونكە نابىت گوپى پايەلى ھىچ كەسەك بىكۆت لە ھەر شىتەك دا كەبىن فەرمانى خۋا بىت ، پىتەمبەرى خۋا . (ﷺ) دەفەرمى : ((لَا طَاعَةَ فِي الْمَعْصِيَةِ إِنَّمَا الطَّاعَةُ فِي الْمَعْرُوفِ)). واتە : نابىت گوپرايەلى ھىچ كەسەك بىكۆت لەتاۋان دا بەلكو گوپرايەلى تەنھا لە چاكەدايە [رواه البخارى ۷۲۵۷/۱۳ (رقم/۷۲۵۷)] ، بۆيە دەبىت زۆر ئاكادار بىت .

(۶۲) لەبەر فەرمودەى خۋاى گەرە لە سورەتى (النساء : ۳۴) دا كە دەفەرمى : ﴿قَالَصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ﴾ واتە : ((جا ئافرەتە چاكەكان گوپرايەلى فەرمانى خۋاۋ پىاۋەكانىان پارىژگارى لەمال و مندالىان دەكەن لەكاتى نامادە نەبۇنىان دا ۋە مافەكانىان دەپارىژن بەۋەى خۋاى گەرە پارسىتويەتى)) ۋە فەرمودە كەى پىتەمبەر (ﷺ) دەفەرمى : ((وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَن رَعِيَّتِهَا)) واتە : ((ۋە ئافرەتىش سەرپەرشتىارە لە مالى پىاۋەكەى دا ۋە بەرپرسە لەسەر ئەۋەى سەر پەرشتى دەكات)) [رواه البخارى ۸۱۲/۲ (رقم/۸۱۲)] و مسلم . [۱۸۲۹/۱۴۵۹/۲].

(۶۳) لەبەر فەرمودە كەى (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ) (خۋاى لى پازى بىت) كەۋا پىتەمبەر (ﷺ) فەرمودى : ((خَيْرُ النِّسَاءِ مَنْ تَسْرُكُ إِذَا أَبْصُرَتْ وَتَطْلِعُكَ إِذَا أَمَرْتَ وَتَحْفَظُ غَيْبَتَكَ فِي نَفْسِهَا وَمَالِكَ)) واتە : باشترىن ئافرەتان ئەۋەيە ئەگەر بىبىنى دل خۆشت بکات و ئەگەر فەرمان بکەى گوپرايەلت بىت ۋە پارىژگارى لەخۆى و مالت بکات ئەگەر لەمال نەبۇيت [رواه الطبراني وهو صحيح بيوانه صحيح الجامع (۲۲۹۹)].

وہ لہ مال دہر نہ چیت بہ بی پرس ٹہ گہر چی بو مزگہ وتیش بیت<sup>(۶۴)</sup>

وہ سہیرو سہرسورمان لہ وہ دایہ ٹہ مرق نافرہ تان لہ مال دا بو پیاوہ کانی خویان ہیج خویان ریک ناخن بہ لکو ہر بہ پو شاکی نیش و کارہ وہ دینہ پیریانہ وہ ، بہ لام کاتیک دہر دہ چن لہ مال دہ لئی بوکن ، عہرہ ب وہ تہ نی : (قَرَدَ فِي الْبَيْتِ وَ غَزَالَ فِي الشَّارِعِ) واتہ : (لہ مال دا دہ لئی مہ میموونہ ، بہ لام لہ سہر شہ قامہ کان دا دہ لئی ٹاسکہ) (قَلَّا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ) .

(۶۴) لہ بہر فرمودہ ی خوی گہرہ لہ سورہ تی (الأحزاب : ۳۳) دا کہ دہ فرموی : ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ﴾ واتہ : وہ قہرار و نارام بکن لہ مالہ کانتان دا و زور دہشت و دہر مہ کن . وہ لہ بہر فرمودہ کہ ی (مُعَاذُ بْنُ جَبَل) (خوی لی پازی بیت) کہ وا پیغہ مہر ﴿لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تَأْذَنَ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَهُوَ كَارِهِ وَلَا تَخْرُجَ وَهُوَ كَارِهِ وَلَا تُطِيعَ فِيهِ أَحَدًا وَلَا تُحْشِنَ بَصَدْرَهُ وَلَا تَغْتَزِلَ فِرَاشَهُ وَلَا تُضْرِبَهُ فَإِنْ كَانَ هُوَ أَظْلَمَ فَلْتَأْتَهُ حَتَّى تُرْضِيَهُ فَإِنْ هُوَ قَبِلَ فِيهَا وَنِعِمْتُ وَقَبِلَ اللَّهُ عُدْرَهَا وَأَفْلَحَ مَحَبَّتِهَا وَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَإِنْ هُوَ أَبَى بِرِضَاهَا عَنْهَا فَقَدْ أْبَلَّغْتَ عِنْدَ اللَّهِ عُدْرَهَا﴾ واتہ : حہ لال نیہ بو نافرہ تیک باوہ پی ہہ بیت بہ خوا و بہ پوزی دواپی پوخست بدات بہ ہیج کہ سیک لہ مالی پیاوہ کہیدا و ٹہ و پی ہی ناخوش بیت ، یان دہر بیچیت و ٹہ و پی ہی ناخوش بیت ، وہ نابیت گوئی رایہ لی ہیج کہ سیک پیئشی گوئی رایہ لی پیاوہ کہ ی بخات و یان دلی زامدار بکات و یان جیکای لی جیا بکاتہ وہ ، وہ نابیت لی بدات ، جا ٹہ گہر ٹہ و ستمی لی کرد ٹہ وہ با ٹہ بروات بولای تا پازی دہکات ، جا ٹہ گہر لی پازی بوونہ وہ چاکہ و خوابشی لی پازی دہ بیت و (عُدْرَی قبول دہکات و پیاوہ کہش سہر فراز دہ بیت بہ خوش و یستی ٹہ م و ہیج تاوانی لہ سہر نامینیت ، وہ ٹہ گہر پیاوہ کہ ی لی پازی نہ بوونہ ٹہ م ٹہ وہ ی لہ سہر ریتی بہ جی ہی ہیناو (عُدْرَی خوی کہ یاندہ لای خوی گہرہ)) [رواہ البیہقی فی السنن الکبری (۲۹۲/۷) و الحاکم (۱۸۹/۲) و ہو حدیث حسن بشواہدہ برواہ الأدلۃ الرضیۃ (ل ۱۷۸)] .

ۋە پوخسەت بەكەس نەدات بېتە مالەۋە بەبئى پەرسى ئەۋ<sup>(۶۵)</sup> ۋە پۆڭۋى سوننەتەش نەگىت ئەگەر لەمالدا بوۋ بەبئى پەرسى ئەۋ<sup>(۶۶)</sup> ۋە بەكەم پازى بېت ۋە بارى مېردەكەى قورس نەكات<sup>(۶۷)</sup> ۋە منەت بەسەرى دا نەكات<sup>(۶۸)</sup>

(۶۵) لەبەر فەرمۇدەكەى (مَعَان) بېوانە (پ ۶۴) ، ۋە فەرمۇدەكەى (عَمْرُو بِنُ الْأَحْوَص) (خوای لى پازى بېت) كە ۋا پېتەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموى : ((فَحَقَّكُمْ عَلَيْهِنَّ أَنْ لَا يُوَاطِّنَنَّ فُرُشَكُمْ مِنْ تَكَرُّهِنَّ ، وَلَا يَأْذَنَّ فِي بَيْوتِكُمْ لِمَنْ تَكَرَّهُنَّ)) واتە : جا مافى ئىۋە بەسەرىانە ۋە ئەۋە بەكەس نەمېننە سەر جىكاتان كە ئىۋە بېتان ناخۆش بېت ۋە پوخسەت بەكەس شىش نەدەن لەمالى ئىۋەدا ، ئىۋە بېتان ناخۆش بېت [رواه الترمذى ۱۱۷۳/۳۱۵/۲] ۋابن ماجە (۱/۵۹۴/۱۸۵۱) ۋە مو حسن بېوانە صحیح ابن ماجە (۱۰۰۱) ۋە اداب الزفاف .

(۶۶) لەبەر ئەۋ فەرمۇدەكەى پېتەمبەرى خوا (ﷺ) كە دەفەرمى : ((لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ أَنْ تَصُومَ وَرَوْحُهَا شَاهِدٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ)) واتە : ((حەلال نى بە بۆ ئافەرەتەك كە ۋا پۆڭۋى بگىت ۋە پىاۋەكەى لەمالدا بېت مەگەر بەپەرسى ئەۋ)) [رواه البخارى ۹/رقم/۵۱۹۵] عن ابى مريد .

(۶۷) ۋە زىاتەر لە تۋانانى خۆى ئەركى نەخاتە سەرشان ، ئەۋەتا خوای گەرە لە سورەتى (الطلاق : ۷) دا دەفەرمى : ((لَيُنْفِقْ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا)) واتە : ((:)) ھەر كەسىك دەستى فراوانە ۋە تۋانای ھەبە با بېخشى لەۋەى ھەبەتى ۋە ھەر كەسىكىش پۆزى (بِزَق) كەمە ۋە دەست كورته بالەۋە بېخشى كە خوای گەرە پەسى داۋە خوای گەرە ئەرك ناخاتە سەر ھېچ كەسىك بەئەندازەى ئەۋە نەبېت كە پەسى داۋە ، خوای گەرە بېش لەپاش ھەموو تەنگانە ۋە ناخۆشى بەك خۆشى ۋە فراوانى دەھىتت .

(۶۸) چونكە منەت كورن بەسەر مېرددا بەۋەى كە يارمەتى داۋە بە پارە ۋە مالى خۆى ۋە پازى بوۋە بە بردنە سەرى ژىيانىكى سەخت ۋە كەم دەستى لەگەلى دا دەبېتە ھۆى بەتال بوۋەنەۋەى پاداشتى خوایى ئەۋ كارانە ، ۋەك لە سورەتى (البقرة : ۲۶۴) دا دەفەرمى : ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى)) واتە : ((ئەى ئەۋ كەسانەى كە باۋەر تان ھېتاۋە خېرچاكا كاتتان بەتال مەكەنەۋە بە منەت كورن ۋە ئازۇدان)) .

وہ ہردہم چاکہکانی لەبەر چاوی بیټ<sup>(٦٩)</sup> وە پەوشت و هەلس و کەوتی  
لەگەڵ کەس و کاری میردەکەیدا جوان بیټ<sup>(٧٠)</sup> وە هەرکاتیکی پێویستی

(٦٩) لەبەر فەرموودەکەیی (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ) (خوای لی پازی بیټ) کەوا فەرمووی  
: پێتەمبەری خوا (ﷺ) لە پۆژی جەژنی قوریان یان پەمەزان دا دەرچوو بۆ شوینی نوێژ  
(فَصَلِّ) جا دای بەلای کۆمەڵی لە نافرەتان دا وپێی فەرموون : ((يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ  
تَصَدَّقْنَ فَإِنِّي لَأُرِيكُمْ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ)) واتە : ((ئەمێ کۆمەڵی نافرەتان خێر بەخشین  
زۆر بکن ، پێم پیشان درا لەشەوی (میعراج) دا کەوا ئیتوہ زۆریە خەلکی دۆزەخن))  
ئەوانیش ووتیان : لەبەر چی ئەم پێتەمبەری خوا ؟ ئەویش فەرمووی : ((تَكْفُرْنَ اللَّعْنَ وَ  
تَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ...)) واتە : ((چونکە نەفرەت (لَعْنَةً) زۆردەکن وە کوفری ژیانیش  
دەکن ...)) [بواه البخاری (الرم/٣٠٤)].

وہ فەرموودەکە بەگشتی لەبەشی عیبادات دا (پ ٩٤) هیتاومانەتەوہ . (کوفری  
ژیانیش) : مەبەست ئەوہیە کەوا چاکەیی پیاوەکانیان لەبەر چاواناگرن وە ک بەپرونی لە  
پیاویەتەکانی تری ئەم فەرموودەیدا باس کراوە .

(٧٠) چونکە پێزگرتن لەدایک و باوک وکەس و کاری پیاو پێزگرتنە لە پیاو ، وە  
نازاردانیان نازاردانی ئەوہ ، وە (مُعَاذُ بْنُ جَبَل) (خوای لی پازی بیټ) دەگێڕێتەوہ کەوا  
پێتەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((لَا تُؤْذِي إِمْرَأَةً زَوْجَهَا فِي الدُّنْيَا إِلَّا قَالَتْ زَوْجُهُ  
مِنَ الْحُورِ الْعِينِ : لَا تُؤْذِيهِ قَاتِلِكَ اللَّهُ ، فَإِنَّمَا هُوَ عِنْدَكَ دَخِيلٌ ، يُوشِكُ أَنْ يُفَارِقَكَ  
إِلَيْنَا)) واتە : ((هیچ نافرەتێک نریە نازاری میردەکەیی بدات لە دنیا دا (ئیللا) خیزانەکەیی  
کە لە (حور العین) ه پێی دەلی : نازاری مەدە خوا بتکوژیټ ، چونکە ئەو لای تو میوانە و  
زۆری نەماوە بە جیټ بەیټیټ وە بیټ بۆلای ئیمە)) [بواه الترمذی (٢/٢٢٠/١١٨٤) و ابن ماجه  
(٦٢١/١) و غیرەما وەر حدیث صحیح بروانە صحیح ابن ماجه (١٦٣٧) براداب الزناب (١٧٨)].



پئی هه بوو خوی بو ناماده بکات <sup>(۷۱)</sup> وه پاریزگاری له نهینیکانی بکات <sup>(۷۲)</sup>  
 وه هرگیز داوای ته لاقی لی نه کات <sup>(۷۳)</sup>

(۷۱) له بهر نه فرموده یه کی هوا بیتهمبه ر <sup>(ﷺ)</sup> ده فرمئ: ((اِذَا دَعَا الرَّجُلُ  
 اِمْرَاتَهُ اِلَى فِرَاشِهِ فَلَمْ تَأْتِهِ فَبَاتَ غَضْبَانَ عَلَيَّهَا لَعْنَتْهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ)) واته  
 : نه گه ر پیاو خیزانه که ی خوی بانگ کرد بو سه ر جیکا که ی (بو جیماع کردن) جا نه ویش  
 نه یه ت بو لای وه پیاوه که ی نه وشه وه به توره یی بیاته سه ر لی ، نه وه فریشته نه فره ت  
 (لَعْنَةُ) ی لی ده کن تا رُوژ ده بیته وه [رواه البخاری (۱/۹/رقم/۵۱۹۴) و مسلم (۲/۱۰۶۰/۱۴۳۶)].

وه له پیوا به تیکی (أَحْمَد) دا هاتوه : ((.. تا وه کو رازی ده کات)) . وه هه روه ها  
 ده فرمئ: ((اِذَا دَعَا الرَّجُلُ زَوْجَتَهُ لِحَاجَتِهِ فَلَتَاتِهِ وَإِنْ كَانَ عَلَى التَّنَوُّرِ)) واته :  
 نه گه ر پیاو خیزانه که ی بانگ کرد بو پیویستی خوی بابیت بو لای، نه گه ر چی له سه ر  
 ته نوریش بوو (ثانی ده کرد) [رواه الترمذی (۲/۲۱۴/۱۱۷۰) وهو صحیح بیوانه (صحیح الجامع : ۵۳۴)].

(۷۲) نهینیکانی خوی و مال و منداله کانی به تاییه تی نهینیکانی ژن و میردایه تی ،  
 له بهر فرموده که ی (أَسْمَاءُ بِنْتُ یَزِيدٍ) (خوای لی رازی بیت) بیوانه (پ ۳۸) .

(۷۳) به بی هویه کی شه ری له بهر فرموده که ی (تُوبَان) (خوای لی رازی بیت) که وا  
 بیتهمبه ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرمووی : ((اِیْمَا اِمْرَاةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ مِنْ غَيْرِ مَا بَأَسَ  
 فَحَرَامٌ عَلَيَّهَا رَائِحَةُ الْجَنَّةِ)) واته : هر ئافره تیک داوای ته لاق له پیاوه که ی بکات به بی  
 هیچ هویه ک نه وه بونی به هه شتی له سه ر حه رامه )) [رواه الترمذی (۲/۳۲۹/۱۰۹۹) و ابودلوز  
 (۲۲۰۹/۳۰۸/۶) و ابن ماجه (۱/۶۶۲/۲۰۵۵) وهو صحیح بیوانه الابواء (۲۰۳۵)].

وه هه روه ها بیتهمبه ر <sup>(ﷺ)</sup> ده فرمئ: ((الْمُحْتَلِعَاتُ هُنَّ الْمُنَافِقَاتُ)) واته : نه و  
 ئافره تانه ی که داوای (خُلِع) ته لاق ده کن له میرده کانیان به راستی نه وانه دوپوه  
 (مُنَافِق) کانن [رواه الترمذی (۲/۲۲۹/۱۱۹۸) وهو صحیح بیوانه صحیح الجامع (۶۶۸۱) و السلسلة الصحيحة  
 للکلبانی (۱۳۲)].

## نه و ماره برینانه‌ی که حرامه

### (الْأَنْكَحَةُ الْمُحَرَّمَةُ)

نه‌وی که خوی گوره له قورنان دا حرامی کردوه (۷۴) وه نه‌وه‌یشی که پیغه‌مبهر (ﷺ) له فهرموده‌دا حرامی کردوه که کو کردنه‌وی نافرته

(۷۴) که‌واله سوره‌تی (النساء: ۲۳-۲۴) دا ده‌فرمئ: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخْوَالُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْتِكُمْ وَأَخْوَالُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَخَالَاتُكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنَّ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ ، وَ أَجَلَ لَكُمْ مَّا وَّرَاءَ ذَلِكَمَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ ۝﴾ واته : حرام کراوه له‌سه‌رتان (ماره کردنی) دایکانتان و ، کجانتان و ، خوشکانتان و ، پور (خوشکی باوکانتان) و ماتی (خوشکی دایکانتان) و ، کجانی براو ، کجانی خوشک و ، دایکانی که شیریان به‌تیوه‌دا وه خوشکانی شیری و دایکانی خیزانتان و کجانی ژنانتان که له مائی تیوه‌دا گوره بوون ، له ژنانی که له‌گه‌لیاندا جوت بوونه ، به‌لام نه‌گه‌ر جوت نه‌بووین له‌گه‌لیان دا نه‌وه تاوانتان له‌سه‌رنی‌یه (ماره‌ی‌کچه‌کانیان بکن) وه (مه‌روه‌ها) ژنانی کورانی پشتی خوتان (له‌سه‌رتان حرامه) وه ماره‌کردنی دوو خوشک بیکه‌وه ، مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی له‌نییش‌نم‌حوکه کرابییت ، بن‌گومان خوی گوره لی بوورده‌وه به‌زیی‌یه ، وه ژنانی شوودار (تان له‌سه‌ر حرامه) مه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی که مولکی خوتانه (واته : له‌جنگ دا ده‌ستگیر کرابییت با می‌ردیشیان ه‌بییت دوی پاک بوونه‌وه له‌حیز دروسته له‌گه‌لیان دا جوت ببن) نه‌مانه‌حوکه‌ی خوی ، له‌سه‌رتان نوسراوه و فهرز کراوه ..

له‌گه‌ل خوشکی دایکی‌دا یان خوشکی باوکی‌دا پیگه‌وه<sup>(۷۵)</sup> وه‌ژن  
ماره‌کردنی کاتیی (مُتَعَة)<sup>(۷۶)</sup>

(۷۵) له‌به‌ر فرموده‌کهی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌پازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)  
فرموی: ((لَا تُجْمَعُ بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَ عَمَّتِهَا وَ لَا بَيْنَ الْمَرْأَةِ وَ خَالَتِهَا)) واته: ((شافره‌ت  
کژناکرته‌وه له‌گه‌ل خوشکی باوکی‌دا یان له‌گه‌ل خوشکی دایکی‌دا)) [ابو‌ال‌بخاری  
(۵۱۰۹/رقم) و مسلم (۱۴۰۸/۱۰۲۸/۲) و اصحاب السنن].

(۷۶) نه‌و‌ماره‌ برینه‌ که‌وا بق‌ ماوه‌یه‌ک بیټ ئیتر پوژئیک یان مانکیک یان سالیک ...  
نهم‌ ماره‌ برینه‌ ماوه‌یه‌ک‌ه‌لال بووه‌، وه‌ک‌ خوای‌گه‌وره‌ له‌ سوږه‌تی (النساء: ۲۴) دا  
ده‌فرمی: ((فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ)) واته: نه‌گه‌ر له‌گه‌ل‌نه‌و  
ئافره‌تانه‌دا جووت بوون (که‌ له‌پیش‌ دا باس‌ کران) نه‌وه‌ ماره‌یی و‌حه‌قه‌کانیان‌ بده‌ئیی.  
جا‌ه‌ه‌ندیک‌ له‌ زانایان‌ ده‌فره‌ین: نهمه‌ بق‌ ماره‌ برینی‌ کاتییه‌ (مُتَعَة)، وه‌ له‌به‌ر  
فرموده‌کهی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ) (خوای لی‌پازی بیټ) که‌وا ده‌فرمیت: ((تَيْمَمَ لَه‌گه‌ل  
پیغه‌مبه‌ری‌ خوادا‌ غه‌زیمان‌ ده‌کرد‌ وه‌ ئافره‌تمان‌ له‌گه‌ل‌ دا‌ نه‌بوو، جاووتمان: ئهی‌ بق‌  
خۆمان‌ نه‌خه‌سینین؟ جا‌قه‌ده‌غی‌ نه‌وه‌ی‌ لی‌کردین، پاشان‌ پوخسه‌تی‌ پی‌ داین‌ که‌وا  
ژن‌ بخوازین‌ به‌جل‌ و‌ به‌رکیک‌ پاشان‌ نهم‌ ئایه‌تی‌ خوینده‌وه‌: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا  
لَا تُحْرَمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا)) (المائدة: ۸۷) [ابو‌ال‌بخاری (۴۶۱۵/رقم) و  
مسلم (۱۴۰۴/۱۰۲۲/۲)].

به‌لام‌ پاشان‌ به‌یه‌ک‌ جاری‌ حه‌رام‌ کرا‌ تا‌ پوژئی‌ قیامه‌ت‌ (سَبْرَةُ الْجَهَنِّي) (خوای لی‌  
پازی بیټ) فرموی: ((له‌ سالی (فتح) دا پیغه‌مبه‌ری‌ خوا (ﷺ) فرمانی‌ پی‌ کردین‌ به‌  
ماره‌ برینی‌ کاتی‌ کاتیک‌ چوینه‌ مه‌ککه‌وه‌ پاشان‌ ده‌رنه‌جووین‌ تا‌قه‌ده‌غی‌ لی‌کردین))  
[ابو‌ال‌مسلم (۱۴۰۶/۱۰۲۲/۲)].

وه‌ له‌ رپوایه‌ تیکی‌ تر‌دا‌ ده‌فرمی: که‌وا‌ نه‌وه‌ له‌گه‌ل‌ پیغه‌مبه‌ری‌ خوادا‌ بوو (ﷺ)  
کاتیک‌ فرموی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي قَدْ أَذْتُ لَكُمْ فِي الْإِسْتِمَاعِ مِنَ النِّسَاءِ وَإِنَّ اللَّهَ  
قَدْ حَرَّمَ ذَلِكَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، فَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ مِنْهُنَّ شَيْءٌ فَلْيُخَلِّ سَبِيلَهُ وَلَا تَأْخُذُوا  
مِمَّا آتَمَّوهُنَّ شَيْئًا)) واته: ئهی‌ خه‌لکینه‌ من‌ پووخسه‌تم‌ پی‌ دابوون‌ به‌ ماره‌ برینی

وہ ژن مارہ کردنی حلال کردن (التَّخْلِيلُ) (۷۷) و ہژن بہ ژن (الشُّغَارُ) (۷۸)

کاتبی (مُوَقَّت) نافرہ تان جا بیگومان خوی گورہ نہ وہی حرام کرد تا رُوْزی قیامت ، جا ہر کہ سیک شتیک لہ وہی - لہ و نافرہ تانہی - لہ لایہ ریگای بہریدات ولزی لی بِنیت وہ ہرجی پی داوہ ہیچی لی نہ سینتیتہ وہ [رواہ مسلم (۱۰۲۰/۲) و غیرہ]

(۷۷) لہ بہر فرمودہ کہی (علی) (خوای لی پازی بیت) کہ واقعہ رموی (( لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) الْمُحَلَّلَ وَالْمُحَلَّلَ لَهُ)) واتہ : پیغمبری خوا (ﷺ) نہ فرہت (لَعْنَةُ) ی کردہ لہ وہی ژن مارہ بکات لہ بہر نہ وہی بُوخه لکی تر حلالی کات وہ لہ وہیشی کہ بُوی حلال دہ کربت [رواہ ابودود (۲۰۶۲/۸۸/۶) و الترمذی (۱۱۲۸/۲۹۴/۲) و ابن ماجہ (۱۹۳۰/۶۲۲/۲) و مو صحیح بیوانہ صحیح الجامع (۵۱۰۱)] .

(۷۸) ژن بہ ژن (الشُّغَارُ) نہ وہیہ کہ وا پیارو کہہ کہی یا خوشکہ کہی یا ... مارہ بپری لہ پیاوئیک بہ و ہرجی نہ ویش کچی یا خوشکی یا ... لہ تم مارہ بکات . وہ نہ م دابہ سن (عُقْد) ی مارہ برینہ بہ م شیوہیہ بہ تالہ ، نیر مارہی تیدا باس بکربت یان نہ ، چونکہ پیغمبر (ﷺ) قہ دغہی لیکردوہ و موسولمانانی لی وریارو ناگادار کردوہ تہ وہ . و خوای گورہش دہ فرمی ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ (الحشر: ۷) واتہ : وہ نہ وہی پیغمبر (ﷺ) پی ی دان نہ وہ وری بگرن وہ نہ وہی نہ و لی قہ دغہ کردن نہ وہ وازی لی بہینن . (ابن عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیت) دہ فرموی ((إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ) نَهَى عَنِ الشُّغَارِ)) واتہ : پیغمبر (ﷺ) قہ دغہی کردہ لہ ژن بہ ژن [رواہ البخاری (۵۱۱۲/۱۶۲/۹) و مسلم (۱۴۱۰/۱۰۳۴/۲) و غیرہما] .

وہ (أَبُوهُرَيْرَةَ) دہ کربتہ وہ کہ وا پیغمبر (ﷺ) قہ دغہی لہ ژن بہ ژن کردوہ وہ فرموی: ((وَالشُّغَارُ أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِلرَّجُلِ: زَوْجَنِي إِبْنَتَكَ وَزَوْجَكَ إِبْنَتِي ، أَوْ زَوْجَنِي أَحْتِكَ وَزَوْجَكَ أَحْتِي)) . واتہ : وہ ژن بہ ژن نہ وہیہ کہ وا پیاوئیک بہ پیاوئیک بلی: کہہ کہ تم لی مارہ بکہ منیش کہہ کہی خومت لی مارہ دہ کہ م ، یان بلی خوشکہ کہ تم لی مارہ بکہ منیش خوشکہ کہی خومت لی مارہ دہ کہ م [رواہ مسلم (۱۰۲۰/۲) و غیرہما] .

.....

وه پیتقمبەر (ﷺ) ده‌فهرمی ((لَا شِفَارَ فِي الْإِسْلَامِ)) واته ((ژن به‌ژن له‌نیسلام دانی  
 به)) [رواه مسلم (۲/۲۰۵/۱۶۱۵) . برواه صحیح الجامع الصغیر (۷۰۱) للالبانی].

جا ئەم‌فهرمووده (صَحِيح) انه هه‌موو به‌لگه‌ن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ژن به‌ژن به‌تاله و له  
 نیسلام دا دروست نی‌یه و پیتچه‌وانه‌ی شەری خوایه ، نیت‌پیتقمبەر (ﷺ) هیه‌ج جیاوازی  
 نه‌خستوو له‌ نیوان نه‌وه‌ی ماره‌یی تیدا باس بکریت یان نه‌ه ، وه نه‌وه‌ی که له  
 فهرمووده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) دا هاتوو که وا ته‌فسیری (شِفَار) ده‌کات به‌وه‌(پیاو کچه‌که‌ی  
 ماره‌ بپریت به‌و مەرجه‌ی نه‌وه‌ی تر کچه‌که‌ی خۆی له‌ ئەم ماره‌ بپریت ، وه ماره‌یی نه‌بیت  
 له‌ نیوانیاندا) ، ئەم ته‌فسیره‌ بۆ (شِفَار) زانایان فهرموویانه‌ قسه‌ی (نَافِع) ه که قوتابی  
 (إِبْنُ عُمَرَ) ه ، وه فهرمووده‌ی پیتقمبەر (ﷺ) نی‌یه ، وه پیتقمبەر (ﷺ) خۆی له  
 فهرمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) دا به‌و شیوه‌یه ته‌فسیری کردوو که باسمان کرد . (إِبْنُ  
 عَبْدِ الْبَرِّ) ده‌فهرمی: زانایان (إِجْمَاع) یان کردوه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که وا ژن به‌ ژن دروست  
 نی‌یه به‌للم له‌وه‌دا جیاوازن نایه (صَحِيح) ه یان (بِاطِل) ه ، وه جه‌ماوه‌ری زانایانیش له  
 سه‌ر نه‌وه‌ن که وا (بِاطِل) ه . نیمامی (الشَّافِعِي) ده‌فهرمی: ئەم ماره‌ بپینه (بِاطِل) ه وه‌کو  
 ماره‌پیرینی کاتی (الْمُعْتَقَة) . وه ئەم پایه‌یشیان راسته ، له‌ به‌ر نه‌و (أَبُو الْعَبَّاسِ بْنُ  
 عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ) که وا کچه‌که‌ی خۆی ماره‌ کرد له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ الْحَكَمِ) وه‌نه‌ویش  
 کچه‌که‌ی خۆی له‌ نه‌و ماره‌ کرد ، و ماره‌بیشیان دانا بوو، جا (مُعَاوِيَةَ) (خوای لی‌پازی  
 بیت) بۆ (مَرْوَانَ)ی نووسی و فهرمانی پئی کرد که وا له‌ یه‌ک جیا یان بکاته‌وه . [رواه ابو‌دلود  
 (۱/۳۲۴) وأحمد (۴/۹۶) وإسناده حسن حسنه‌ البانی فی تعلیقاته‌ علی‌ الروضة‌ للندیه‌] . وه بئی گومانیش  
 ئەم ژن به‌ژنه‌ زیانیکی زۆر گه‌وره له‌ کومه‌لگای موسولمانان به‌دات وه ده‌بیتته‌ هۆی ته‌لاق  
 و گه‌رو گرفت و خراپه‌یه‌کی زۆر ، وه ده‌بیتته‌ هۆی نه‌وه‌یشه که وا ئافره‌تان به‌ زۆر بدرین  
 به‌که‌سانیک که وا خۆیان پئی‌پازی نین له‌ به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی باوک و برا وه ئەمه‌یش زولم و  
 سه‌تمیکی گه‌وره‌یه و نیسلام پئی‌پازی نی‌یه‌و لی‌بهریی (بِرِّي) یه وه‌ک له‌و  
 فهرموودانه‌ی پیتش دا باس کرا له‌ باسی پازی بوونی ئافره‌ت له‌ ماره‌پیرین دا وه هه‌روه‌ها  
 ده‌بیتته‌ هۆی فه‌وتانی مافی ئافره‌ت له‌ ماره‌یی به‌که‌ی دا وه‌ک ئەم‌پۆ به‌ چاوی خۆمان

وهتی پهر کردنی پیاو (نازاد بیټ یان بهنده) له وژماره‌ی که بو‌ی دیاری کراوه <sup>(۷۹)</sup> وه‌وه‌ی به‌خزمایه‌تی (النَّسَب) حه‌رام ده‌بیټ، به‌شیر دانیش (الرَّضَاع) حه‌رام ده‌بیټ <sup>(۸۰)</sup> وه‌ماره برینی پیش موسولمان بوون دانی پیدا ده‌نریت له‌ئیسلاام دا نه‌گهر ژن و می‌رد هه‌ردووکیان موسولمان

ده‌بیټین ، جا بق زیاتر شاره‌زا بوون له‌م باسه ده‌توانیت ته‌ماشای نامیلکه‌ی (حُكْم السُّفُورِ وَ الْحِجَابِ وَ نِكَاحِ الشُّغَارِ) ی شیخ (إِبْنُ بَازٍ) بکه‌ی .

(۷۹) له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء: ۳) دا که‌ده‌فه‌رموی ﴿فَالْكَوْحُ مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النَّسَاءِ مَثَلُ ثَلَاثٍ وَرُبَاعٌ﴾ واته : ..... نه‌وه ماره‌بکه‌ن له‌نافره‌تان چهند بیټان خوشه دوو یان سی یان چوار . وه‌له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (الْحَارِثُ بْنُ قَيْسٍ) (خوای لی‌پازی بیټ) که‌وا فه‌رموی: من موسولمان بووم وه‌ه‌شت ژنم هه‌بوو ، جاباسم کرد بق پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((اِحْتَرَّ مِنْهُنَّ اَرْبَعًا)) واته: چوار یانی لی‌هه‌لبزیره [رواه ابو‌لدود (۲/۶۷۷/۲۲۴۱) واین ماجه (۱/۶۲۸/۱۹۵۲) ومو حسن صحیح بیوانه‌صحیح ابن ماجه (۱۰۸۸)].

وه‌فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) که‌وا (غِيْلَانُ بْنُ سَلَمَةَ) (خوای لی‌پازی بیټ) موسولمان بوو ده (۱۰) ژنی هه‌بوو له‌کاتی نه‌فامی دا ، وه‌ه‌موو یان له‌گه‌لی دا موسولمان بوون ، جابپیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رمانی پی کرد که‌وا چواریان هه‌لبزیره [رواه الترمذی (۳/۴۳۵/۱۱۲۸) واین ماجه (۱/۶۲۸/۱۹۵۲) وفه‌رهما ومو صحیح بیوانه‌صحیح ابن ماجه (۱۰۸۹)].

(۸۰) له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی‌پازی بیټ) که‌وا فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌باره‌ی که‌که‌ی (حَمْرَةَ) وه فه‌رموی: ((لَا تَحِلُّ لِي ، يَحْرُمُ مِنَ الرِّضَاعَةِ مَا يَحْرُمُ مِنَ النَّسَبِ هِيَ ابْنَةُ أَخِي مِنَ الرِّضَاعَةِ)) واته: بق من حالال نی‌یه ، به‌شیر دان (رِضَاعَةً) نه‌وه حه‌رام ده‌بیټ که‌به‌خزمایه‌تی (نَسَب) حه‌رام ده‌بیټ ، نه‌و کچی برامه له‌شیره‌وه [رواه البخاری (۵/۲۶۴۵) ومسلم (۲/۱۰۷۱/۱۴۴۷)].

تیبینی: (حَمْرَةَ) مامی پیغه‌مبه‌ری خوا بوو وه‌ه‌ردووکیان شیری نافره‌تیکیان خواردبوو که‌وابوو برای شیریشن.

بوون وہ ئو مارہ برینہ گونجاویش بیٹ لہ گہل شہریعتی ئیسلام دا (۸۱)  
 بہ لآم ئہ گہر بہتہنہا یہ کیکیان موسولمان بوو ، ئوہ مارہ برینہ کہ بہتال  
 دہ بیٹہوہ وماوہ (عدہ) ی لہسر پیویست دہ بیٹ ئہ گہر ئافرہتہ کہ موسولمان  
 بوو (۸۲) پاشان ئہ گہر میردہ کہش موسولمان بوو و ئافرہتہ کہ شوی  
 نہ کرد بوو ئوہ دہ توانن لہسر مارہ برینہ کہی پیشوو ببنوہ بہاوسہری  
 یہ کہ ئہ گہر چہند ماوہی دا برینہ کہش دور بیٹ (۸۳)

(۸۱) لہ بر فرمودہ کہی (الضُّحَاكُ بْنُ قَيْرُونَ) لہ باوکیوہ کہوا فرمودی : ووت  
 ئہی پیقہمبہری خوا من موسولمان بووم و دور خوشک لہ ژردایہ (ہار دور ژنہ کہی  
 خوشک یہ کہ بووت) فرمودی : ((طَلَّقَ أَيُّهُمَا شَيْئًا)) واتہ : ئوہ یان ویستت لی یہتی  
 تہ لاقی دہ [رواہ الترمذی (۱۱۳۰/۴۳۶/۲) و ابودلود (۲۲۴۳/۶۷۸/۲) و ابن ماجہ (۱۹۵۱/۶۲۷/۱) وغیرم و مو  
 حدیث حسن بپوانہ الارواہ (۱۸۸۵) و صحیح ابی دلود (۱۹۳۹) ] .

(۸۲) لہ بر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیٹ) کہوا فرمودی :  
 (مُشْرِكٌ) ہکان دور (مَنْزِلَةٌ) لہ پیقہمبہری خوا (ﷺ) و باوہ پدارانہوہ دور بوون ، لہو  
 (مُشْرِكٌ) انہ ہبوو دہ جہنگان لہ گہ لیدا (أَهْلُ حَرْبٍ) بوون ، ئوہ ویش دہ جہنگا لہ گہ لیاندا ،  
 وہ ہشیان بوو لہو (مُشْرِكٌ) انہ پہیمانان دا بوو نہ جہنگن (أَهْلُ عَهْدٍ) بوون ، جا ئوہ ویش  
 نہ دہ جہنگا لہ گہ لیان دا ، ئہ گہر ئافرہتہ تیگ کچی بگردایہ لہ وانہ یان کہ (أَهْلُ حَرْبٍ) بوون  
 مارہ نہ دہ کرا تا دہ کہوتہ حہیزو پاک دہ بویہوہ ، جائہ گہر پاک بیویہ تہوہ ئوہ حہ لال  
 دہ بوو بچی شوی بگردایہ ، وہ ئہ گہر میردہ کہی کچی بگردایہ پیش ئوہی شوی  
 بگردایہ ئوہ دہ درایہوہ پی ی ، وہ نہ گہر بہندہ یہ کیان یان کہ نیزہ یہ کیان (عَبْدٌ أَوْ أَمَةٌ)  
 کچی بگردایہ ئوہ نازاد دہ بوو وہ مافی کچی کہ رانیان بچی ہبوو [رواہ البخاری  
 (۵۲۸۶/۱/۱) ] .

(۸۳) لہ بر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) کہوا فرمودی : پیقہمبہری خوا (ﷺ)  
 (رُئَيْبٌ) ی کچی گہر انہوہ بچی (أَبُو الْعَاصِ) بہو مارہ برینہی یہ کہم جار ، ہیچی تری نہ کرد  
 ، (مُحَمَّدُ بْنُ عَمْرٍو) لہ فرمودہ کہیدا فرمودی : پاش شہش سال ، وہ (الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ)  
 فرمودی : پاش دووسال [رواہ ابو دلود (۲۲۴۰/۶۷۵/۲) و الترمذی (۱۱۴۲/۴۴۸/۲) و ابن ماجہ  
 (۲۰۰۹/۶۴۷/۱) وغیرم و مو حدیث صحیح بپوانہ الارواہ (۱۹۲۱) و صحیح ابن ماجہ (۱۹۳۵) ] .

## بہشی تہ لاق (الطلاق)

دروستہ میرد ژنہکھی خوی تہ لاق بدات <sup>(۸۴)</sup> ئەگەر چی باش نی یه ئەگەر بەبی هیچ ھۆیہکی شەری بیٹ <sup>(۸۵)</sup>

## جۆرەکانی تہ لاق (أقسام الطلاق)

جۆری یەکەم : لە پوانگەیی ووتنەکیەو دەبیته تہ لاقی ئاشکرا (الصَّرِيح) <sup>(۸۶)</sup> و تہ لاقی نا ئاشکرا (غَيْرُ الصَّرِيح) <sup>(۸۷)</sup> تہ لاقی ئاشکرا تہ لاقی

(۸۴) لەبەر (نَحْس) ی فرمودەکی خوای گوردە کە لەسوردەتی (البقرة: ۲۲۹) دا دەفرموی: ﴿الطَّلَاقُ مَرْكَانٌ فَاِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِيحٍ يَّحْسَانٍ...﴾ واتە: تہ لاق دووجارە پاشان یان بەرێک و پێکی دەستی پێو بەگرت وەیان بەجوانی دەستی لی بردات و وازی لی بەیئتیت . وە لەبەر فرمودەکی (اِبْنُ عُمَرَ) کە لەمە وپاش دیت، وە یەک پایی و یەک دەنگی زانایانی ئیسلامیشی لەسەرە لەکون و تازە دا .

(۸۵) چونکە یاری کردنە بە (أَحْكَام) هەکانی شەریعتی ئیسلام لەبەر فرمودەکی (ثَوْبَان) (خوای لی پازی بیئت) بیوانە (پ ۷۲) بە لام فرمودە: ((اَبْغَضُ الْحَلَالِ اِلَى اللّٰهِ الطَّلَاقُ)) کە [ابو دود (۲۱۷/۲) و ابن ماجه (۲۰۱۸/۱) و الحاکم فی المستدرک (۱۶۶/۲)] بیواپەتیان کردووە (ضعیف) هەنگەر چی (الحاکم) فرمویەتی: صحیح الاسناد و (ذَمِيح) فرمویەتی: صحیح علی شَرْطِ مُسْلِم . بە لام خۆی وانی یە وە ک شیخ (الألبانی) فرمویەتی بیوانە [الارواء (۲۰۴۰)] .

(۸۶) ئەو یە کە لەقسەکەو تێ بگەیت کاتێک لە دەم دەردەچیت وە ک بلیتت بپۆتوم تە لاق دا، یان تو تە لاق دلویت، یا هەر ووشە (لَفْظ) یەک واتای تە لاق بگەیت .

(۸۷) ئەو یە قسەکی واتای تە لاق بگەیت و واتای شتی تریش بگەیت ، وە ک بلیتت بپۆرەو هە بۆ مائی باوکت یان ، بگە بەکەس و کارت دا .



پی‌ده‌کویت با به‌گالته شه‌وه بیټ یان وه‌کو نیه‌تی ته‌لاقیشی نه‌بیټ ، (۸۸)  
به‌لام نا ناشکرا ته‌لاقی نا‌کویت مه‌گهر نیه‌تی ته‌لاقی مه‌بیټ (۸۹)

(۸۸) له‌بهر فهرمووده‌کسی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌پازی بیټ) که‌وا پی‌تقمبهر (ﷺ) فهرمووی : ((ثَلَاثُ جَدُّهُنَّ جَدٌّ ، وَ هَزْلُهُنَّ جَدٌّ : النُّكَاحُ وَالطَّلَاقُ وَالرُّجْعَةُ)) واته : سن شت مه‌یه پاستیان پاستی‌یه و گالته‌شیان هر پاستی‌یه ، ژن ماره‌کردن و ته‌لاق دان و گپرانه‌وه)) [بواه ابودلود (۲/۶۴۳/۲۱۹۴) و ابن ماجه (۱/۶۵۸/۲۰۲۹) و الترمذی (۲/۳۲۸/۱۱۹۵) و موحسن بیوانه‌الابواء (۱۸۲۶)].

وله‌م باره‌یه‌وه فهرمووده‌ی (مَرْفُوعٌ وَمَوْقُوفٌ) زقره ، ه‌مووی یه‌کتری به‌هیزده‌کن بیوانه (الرَّوَضَةُ النُّدِيَّةُ) (لِمُحَمَّدٍ صِدِّيقِ حَسَنِ خَانَ) و (إِبْنُ الْقَيْمِ) ده‌فهرمی : (وه ته‌لاقی که‌سینک گالته بکات ده‌که‌ویت لای جه‌ماوهری زانایان ماره‌ها ماره برپینیشی پاسته وه‌کو به (نَصْر) (تَضْرِيحِ) ی پی‌کراوه - مه‌به‌ستی فهرمووده‌کسی (أَبُو هُرَيْرَةَ) - وه نه‌و پلپه‌ش پاریززوه له (صَحَابِهِ) و (تَابِعِيْنَ) ده‌ه ... بیوانه [اعلام الموقعین (۳/۱۲۴)].

(۸۹) له‌بهر فهرمووده‌کسی (عَائِشَةُ) (خوای لی‌پازی بیټ) که‌وا فهرمووی : ((كَاتِبِكَ كَتَبْتُ (الْجُونَ) يَان هَيْتَا بُو پیتقمبهر (ﷺ) و لی‌ی نزیک بویه‌وه وتی : په‌نا به‌خوا نه‌گرم له‌تو ، جا پی‌تقمبهریش پی‌ی فهرموو : ((لَقَدْ عُدَّتْ بَعْظِمِ ، الْحَقِيقِي بِأَمْلِكِ)) واته : به‌پاستی په‌نات به‌گوره و مه‌زن گرت ، بزق بکه به‌کس و کارت دا . [بواه البخاری (۹/رقم/۵۲۵۴) و غیره].

وه فهرمووده‌کسی (كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ) کاتیک پی‌تقمبهر و خه‌لکی پشتیان تی‌کردن له‌بهر دوا که‌وتنیان له‌غزای (تَبُوكِ) دا ، پی‌تقمبهری خوا (ﷺ) ه‌والی بو‌نارد که‌وا دوزد بگره له‌خیزانه‌کات ، جا نه‌ویش وتی : ته‌لاقی ده‌م یان چی بکه‌م ؟ فهرمووی : به‌لکو دوزوی لی‌بگره و نزیکی مه‌که‌وه‌روه ، جا به‌خیزانه‌کسی فهرموو : ((الْحَقِيقِي بِأَمْلِكِ)) واته : ((بِرَقِّ بَكِ بَهْكَسِ وَ كَارْتِ دَا)) [بواه البخاری (۱۲/۱۱۲/۴۴۱۸) و مسلم (۴/۳۱۲/۲۷۶۱) و غیره].

**جۆری دووم :** له پوانگهی شیوه که یه وه ده بیته ته لاقی سوننی وه ته لاقی داهینراو (بدعی) ، ته لاقی سوننی نه وه یه یه که ته لاقی بدات له پا کیتی یه که (طهر) دا که جیماعی له گهل دا نه کرد بی تییدا (۹۰) وه ته لاقی داهینراو (بدعی) یش وه که له حه یزدا ته لاقی بدات یان له پاکیتی (طهر) یک دا

نه وا ده بینین ووته که ی پیغه مبهری خوا به کچه که ی (الجون) ووته که ی (کعب) یش به خیزانه که ی هه ریه که ووته بوو ، به لام پیغه مبهری خوا (کعب) نیه تی ته لاق دان بوو بویه به ته لاق ژمیردا ، به لام (کعب) نیه تی ته لاق نه بوو بویه به ته لاق نه ژمیردا .

(۹۰) له بهر فهرمووده ی خوای گه وه له سوره تی (البقرة : ۲۲۹) دا که ده فهرمی :

﴿الطَّلَاقُ مَرْكَانٌ فَمَا سَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ يَّاحْسَانَ﴾ برونه (پ ۸۴) وه هه روه ما

فهرمووده ی خوای گه وه له سوره تی (الطلاق : ۱) دا که ده فهرمی : ﴿يَا أَيُّهَا النَّسِيُّ إِذَا

طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾ واته : نه ی پیغه مبهری خوا نه گه ر نیه وه ناهه تاننان

ته لاق دا نه وه له ماوه (عهه) ی خویان دا ته لاقیان بدن . وه پیغه مبهری خوا (کعب) خوی

ته فسیری نه م نایه ته ده کات کاتیک که (ابن عمر) خیزانه که ی ته لاق دا له حه یزدا بوو ، جا

(عمر بن الخطاب) پرسیری له پیغه مبهری خوا (کعب) کرد له باره ی نه وه وه ؟ پیغه مبهری

(کعب) فهرموی ((مَرَّةً فَلْيُرَاجِعْهَا ثُمَّ لِيُمْسِكْهَا حَتَّى تَطْهَرَ ثُمَّ تَحِيضَ ثُمَّ تَطْهَرَ ثُمَّ إِنَّ

شَاءَ امْسَكَ بَعْدَ ذَلِكَ وَأَنْ شَاءَ طَلَّقَ قَبْلَ أَنْ يَمْسَ ، فَتِلْكَ الْعِدَّةُ الَّتِي أَمَرَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ

أَنْ تُطَلَّقَ لَهَا النِّسَاءُ)) واته : فهرمانی پی بکه با بیگیرته وه پاشان دهستی پیوه بگریت

تا پاک ده بیته وه پاشان ده که ویته حه یزه وه پاشان پاک ده بیته وه پاشان نه گه ر ویستی

هه بوو دهستی پیوه ده گریت پاش نه وه ، یان نه گه ر ویستی له سه ری بوو ته لاقی بدات

پیش نه وه ی جیماعی له گهل دا بکات ، نه وه یه نه و ماوه (عهه) یه یه که خوای گه وه

فهرمانی پی کردوه ناهه ته تییدا ته لاق بدریت . [رواه البخاری (۹/ترم ۵۲۲۲) ومسلم

(۲/۱۰۹۳/۱۰۹۳/۱) وابو بلود (۶/۲۲۷/۲۱۶) ونی لفظ مسلم ((مَرَّةً فَلْيُرَاجِعْهَا ثُمَّ لِيَطْلُقْهَا طَاهِرًا أَوْ

حَامِلًا)) واته ((فهرمانی پی بکه بیگیرته وه پاشان با ته لاقی بدات کاتیک که پاکه یان

سک پره)) ((۱۰۹۳/۱۰۹۳/۱)) .

که جیماعی له گەل دا کردییت تیندا <sup>(۹۱)</sup> یان هەوسى ته لاقەکه بهیەك جار بلیت <sup>(۹۲)</sup> یان بهسى جار، به لام لهیهك دانیشتن دا <sup>(۹۳)</sup> جائهگەر به شیوهی داهینراو (بِدْعِي) ته لاقى بدات تاوان بار دهبییت <sup>(۹۴)</sup> وهلهکهوتنى دا زانایان جیاوازییان ههیه به لام رای راستیان نهوهیه کهوا ته لاقى داهینراو (بِدْعِي) ناکهویت <sup>(۹۵)</sup>

(۹۱) له بهر فرموده کهى (إِنَّ عُمَرَ يَ بِيْشُوو (پ ۹۰) .

(۹۲) وهك بلیت ((سى ته لاقم کهوتوییت)) .

(۹۳) وهك لهیهك دانیشتن دا بلی (ته لاقم کهوتبییت ، ته لاقم کهوتبییت))

(۹۴) چونکه به پیچه وانهی شرع و فرمانی پیغمبەری خوی کردوه <sup>(ﷺ)</sup> .

(۹۵) ئەم مەسەلە لە و مەسەلانەیه که دوو بهرەکی و (قیل و قال) یهکی زۆر توندی

تیدا دروست بووه له نیوان زانایاندا له کۆن و تازه دا هەتا وای پی هاتوو زانای و ابووه له زانا (مُحَقَّق) هکان له ماوهی ژیانی دا چه ند جار رای گۆریوه له وانه خاوهنی (سُبُلُ السَّلَامِ شَرْحُ بُلُوغِ الْمَرَامِ) که (الأمیر الصنْعَانِي) یه ، بۆیه پوون کردنه وهی پاستی له مەسەلەیه و ده رخستنی که م کەس لە زانایان توانیویانه پیی هەلسن ، جائه و زانایانەى که فرموویانه ته لاقى (بِدْعِي) ده که ویت زیاتر به لگه یان نهوهیه که ده که ویت زۆر (عَام) ی نایه ته کانی ته لاق و فرموده کهى (إِنَّ عُمَرَ) که فرمووی: ((حُسِبْتُ عَلَيَّ بِتَطْلِيْقَةٍ)) واته: ((به ته لاقیک له سه رم ژمیتردا)) [رواه البخاری (۹/رقم ۵۲۵۳)] جا (الحَافِظُ ابْنُ حَجْرٍ) له شرهی ئەم فرموده یه دا له (فَتْحُ الْبَارِي) دا (۳۵۱/۹) ده فرمووی: (پیغمبەر <sup>(ﷺ)</sup>) خوی فرمانده ره به گێرانه وهی وه نه ویش پینومای که ره وه بۆ (إِنَّ عُمَرَ) که وا چی بکات نه گەر پاش نه وه بیه ویت ته لاقى بدات ، وه نه گەر (إِنَّ عُمَرَ) خوی بلیت که وا نه وهی لئی که ورت به ته لاقیک له سه ری ژمیتردا ، نه وه (إِحْتِمَال) یه نه وهی که بلیت نه وهی له سه ری ژماردوه که سیکى تریوه جگه له پیغمبەر <sup>(ﷺ)</sup> زۆر دوره (...)) به لام نه وانه ی که ده لێن ناکه ویت فرموویانه: ته لاقى (بِدْعِي) ناکه ویت زۆر (عَام) ی نایه ته کانی ته لاقوه ، چونکه نه وه له و ته لاقه نییه که خوی گوره روخسته پی داوه به لکو له و ته لاقه یه که خوا فرمانی به پیچه وانه ی کردوه وهك ده فرمووی: ((فَطْلَقُوْهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ)) بپوانه (پ ۹۰) .

جگە لەوەى كەوا ھەرسى تەلاقەكە بەيەك جار بدات يان لەيەك دانىشتن دا ئەو تەنھا يەك تەلاقى دەكەوئت (٩٦)

وہ پيغەمبەرىش (ﷺ) بە (عُمَرُ) فرموى: ((مُرَّةٌ فَلْيُرَاجِعِهَا))، وە لە (صَحِيح) يش دا ھاتووہ كە توپەيش بووہ كاتيك كە ئەم ھەوالەى پى كەيشت ، وەبى گومان پيغەمبەر (ﷺ) لەشتيك توپەنابيت خوا ھەلالى كرديت . وە فرمودە كەى (إِبْنُ عُمَرَ) يش كە فرموى ((إِنَّهَا حُسْبَيْتٌ عَلَيَّ بِتَطْلِيْقَةٍ)) ، پوونى نە كر دووہ تەوہ كى لەسەرى ژماردوہ تى ، بەلكو لە پيوايە تى [أحمد (٥٥٢٤/٢٤٩/٧) بتخريج احمد شاکر وابو داود (٢١٨٥/٦٣٦/٢)] دا ھاتووہ بە (صَحِيح) ى بپوانە ((الرَّوْضَةُ النَّدِيَّةُ) لمحمد صديق حسن خان بتحقيق محمد صبحى حلاق) لە (إِبْنُ عُمَرَ) وە كەوا ((أَنَّهُ طَلَّقَ إِمْرَأَتَهُ وَهِيَ حَائِضٌ فَرَدَّهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) وَكَمْ يَرَاهَا شَيْئًا)) واتە (ئەو ژنەكەى تەلاق داو لە ھەيزدا بوو جاپيغەمبەر (ﷺ) كترپاوە و بەھىچى نەبىنى - مەبەستى بە تەلاقى نەژمارد-) جادەبينين لپرەدا بەناشكرا پوونى دەكاتەوہ كەوا ئەوہى بەھىچى نەبينوہ پيغەمبەرى خوا بووہ (ﷺ) ، جافەرمودەكەى ترى ((حُسْبَيْتٌ عَلَيَّ...)) ناتوانى دژايە تى ئەمەبكات چونكە بەلگەيەكە لە پيوايە تى (إِبْنُ عُمَرَ) دا يە نەك راي خۆى (وَالْحُجَّةُ فِي رِوَايَتِهِ لَا فِي رَأْيِهِ) بۆزياتر تى كەيشتن لەم باسە بپوانە [المطلي لابن حزم (٣٥٨/٩-٣٨٩) المسألة (١٩٤٥) وثيل الأوطار (٢٢٦/٢٢١/٦) ومؤلفات (ابن القيم) وجمع فيه العلامة (محمد بن إبراهيم الوزير) مُصَنَّفًا حَافِلًا وَلِلشُّرَكَانِي رِسَالَةٌ فِيهَا أَيْضًا ] .

(٩٦) زانايان لەم مەسەلەيەدا چوار رايان ھەيە :-

يەكەم : دەلئين ھەرسىيانى دەكەوئت ئەمەش بۆ چوونى پيشە وای ھەرچوار مەزھەبەكەيە و راي جەماوہرى زانايانە .

دووہم : دەلئين ھەرنەكەوئت نەيەك تەلاق و نەزياتر چونكە ئەمە تەلاھيكي بيەدى يە ، ئەمەش بۆچوونى كۆمەليەك لە (تَابِعِينَ) ھەكو (اللَيْث) باسى كر دووہ ، وە بۆچوونى (إِبْنُ عَلِيَّةٍ) و (مَاشِمُ بْنُ الْحَكَمِ) و ھەموو (إِمَامِيَّة) كانە وەلە (أَمَلُ الْبَيْتِ) يش (الْبَاقِرِ) وَالصَّادِقِ وَالنَّاصِرِ) و (أَبُو عَبْدِ) يش وای ووتووہ ، وە بۆچوونى ھەندىك لە (ظَاهِرِيَّة)

كانيشە . چونكە ئەوان ووتويانە: تەلاقى (بَدْعِي) ناكە وئيت وە سىيانىش بەيەك جاۋريان بەچەند جارېك لە دوای بەك ناكە وئيت .

سەئىيەم : دە ئۆين ھەرسى تە لاقە كەى بەيەك جار دەكە وئيت ، ئەگەر لە گەل ئافرە تەكە داجىماعى كەردبىت ، وە بەك تە لاقىش دەكە وئيت ئەگەر جىماعى لە گەل دا نە كەردبىت ، ئەمەش بۆ چوونى كۆمە ئۆكە لە ھاوہ لانى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) وە بۆ چوونى (إِسْحَاقُ بْنُ رَاهُوَيْه) .

چوارەم : دە ئۆين بەك تە لاقى دەكە وئيت ، ئەمەش بۆ چوونى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ە لە (رِوَايَةُ الْأَزْجَجِ) دا ، وە بۆ چوونى (إِبْنُ إِسْحَاقَ) و (عَطَاء) و (عَكْرِمَةَ) و زۆر بەى (أَمْلُ الْبَيْتِ) و كۆمە ئۆكە تىرى زۆرە وەك (أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِي) و (طَاوُوس) و (جَابِرُ بْنُ زَيْدٍ) و (أَحْمَدُ بْنُ عِيْسَى) و (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُوسَى) وە (رِوَايَةُ) تىكىش لە (عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ) وە (رِوَايَةُ) تىكىش لە (زَيْدُ بْنُ عَلِيٍّ) وە ، وە بۆ چوونى (إِبْنُ مَسْعُودٍ) و (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ) و (الزُّبَيْرُ بْنُ الْعَوَّامِ) وە كۆمە ئۆكە زۆر لە زانا (مُحَقِّق) ە كانىش پايان وايە ، لە وانە (شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّةَ) و (الْحَافِظُ ابْنُ الْقَيْمِ) و (الإمامُ الصَّنْعَانِي) و (مُحَمَّدُ صَدِيقُ حَسَنِ خَانَ) وە زۆر تىكىش لە زانا (مُحَقِّق) ە كانى سەردەمىش ، جەماوہ زى زانايان (كەخاوەنى بۆ چوونى بەكەمن) بە ھىز ترين بەلكەيان فەرمودەكەى (رِكَائَةُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) بە (خوای لى پازى بىت) : ((أَنْهُ طَلَّقَ إِمْرَأَتَهُ سَهْمِيَةَ الْبَيْتَةَ ، فَأَخْبَرَ النَّبِيَّ ﷺ بِذَلِكَ ، فَقَالَ : وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً ؟ قَالَ رِكَائَةُ : وَاللَّهِ مَا أَرَدْتُ إِلَّا وَاحِدَةً ، فَرَدَّهَا إِلَيْهِ)) واتە : (رِكَائَةُ) (سَهْمِيَةَ) ى خىزانى تە لاق دا بە بەك جارى ، جا ئەم ھەوالەى بە پىتقەمبەرى خوا (ﷺ) پاگە ياند و فەرمووى : بە خوا مە بەستم تەنھا بەك تە لاق بوو ، جا پىتقەمبەرخاوا (ﷺ) فەرمووى : بە خوا مە بەستت تەنھا بەك تە لاق بوو ؟ (رِكَائَةُ) یش ووتى : بە خوا مە بەستم تەنھا بەك تە لاق بوو ، جا ئەمەش خىزانەكەى بۆ گىرايە وە ، [أَخْرَجَهُ الشَّافِعِيُّ فِي تَرْغِيبِ الْمُسْتَدْرِكِ (٢/٢٧١/١١٧) وَابُو دَاوُدَ (٢/٢٢٠٨) وَالتِّرْمِذِي (٢/٤٨٠/١١٧٧) وَصَحَّحَهُ ابْنُ حِبَّانَ وَالحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرِكِ (٢/١٩٩) وَ لِلْحَدِيثِ اسْتِئْذَانِ فِي إِسْنَادِهِ الْأَوَّلِ (الزُّبَيْرِ بْنِ سَعِيدِ الْهَاشِمِيِّ) وَ ضَعَّفَهُ غَيْرُ وَاحِدٍ وَقِيلَ إِنَّهُ مَتْرُوكٌ وَهُوَ بَقِيَّةُ زَائِنِيَّةِ رِيَّانِي بِرِوَايَةِ الْمِيزَانِ (٢/٦٧/٢٨٣٦) لِلذَّمِّيِّ ، وَالتَّقْرِيبِ (١/٢٥٨/٢٠) لِابْنِ حَجَرَ فَهَوَّلِينَ الْعَدِيثُ فِي إِسْنَادِهِ الثَّانِي

(نافع بن عجبیر) وهو مجهول و متنہ مضطرب كما قال البخاری ، ففي لفظ منه (أَنَّهُ طَلَّقَهَا ثَلَاثًا) وفي لفظ ((... وَأَحَدَةً)) وفي لفظ ((... الْبَيْتَةَ)) وقال أحمد : طرقه كلها ضعيفة وضعفه الألباني في الإرواء .

وہ نہ وہ دوو فرمودہی خوی کہ ورہ ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانِ﴾ (البقرة: ۲۲۹) وہ ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ﴾ (البقرة: ۲۳۰) کہ دہیکنہ بہ لگہ ، ہیچ بہ لگہ یکہ کی تیدا نی بہ لہ سر نہ وہی کہ تہ لاقی سی بہ سی بہ یکہ جار یا جیا جیا لہ یکہ دانیشتن دا ہر سیانی دہ کہ ویت ، بہ لگو بہ پیچہ وانہی نہ وہی دہ بیٹہ بہ لگہ بہ سریانہ وہ ، کہ وا ناکہ ویت . جا (ابن القيم) نم مہ سہ لہ یہی زور بہ جوانی لہ [زاد المعاد] (۲۷۱/۵-۲۷۱) (تحقیق کریموہ) .  
وہ نہ وانہیش کہ دہ لئین بہ یکہ تہ لاق دہ کہ ویت (کہ خا و ہنی بو چورنی چوارہ من) زیاتر نہ مہ بہ لگہ کانیانہ :-

فرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) ((إِنَّ الطَّلَاقَ كَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ)) ، وَ أَبِي بَكْرٍ ، وَ صَدْرًا مِنْ إِمَارَةِ عُمَرَ ، الثَّلَاثُ وَ أَحَدَةٌ ، فَلَمَّا كَانَ فِي عَهْدِ عُمَرَ تَتَابَعَتِ النَّاسُ فَأَجَازَهُ عَلَيْهِمْ)) واتہ : سی گومان لہ سر دہمی پیغمبری خوادا (ﷺ) وہ لہ سر دہمی (أبو بکر) یش دا و ماوہ یہ کیش لہ سر دہ تہی خیلاف تہی (عمر) دا سیان بہ یکہ بو واتہ : (سی تہ لاقہ پیگہ وہ بہ یکہ تہ لاق دہ ژمیرا) ، جا کہ لہ سر دہمی (عمر) دا خہ لکی زور لہ سر یہک وایان دہ کرد ، (واتہ : سی تہ لاقیان بہ جاریک دہ ووت) بویہ نہ ویش لہ سر یانی بہ سی تہ لاق دہ ژمارد . [رواہ مسلم ۱۰۹۹/۲ (۱۴۷۲) وغیرہ ، وکل رجالہ اسنادہ ائمة وله الفاظ و اسانید] .

وہ نہ وانہی کہ ہولیان داوہ لہ م بہ لگہ بہ ہیژہ خوایان بزگار بکن توانایان نہ بوہ ، وہ بہ لگہ کانیشیان زور لاوازہ . وہ لہ (ابن عباس) ہوہ ہاتوہ کہ وا فرمودہی تہی : ((إِنَّ رِكَائَةَ طَلَّقَ إِمْرَأَتَهُ ثَلَاثًا فِي مَجْلِسٍ وَ أَحَدٍ فَحَزَنَ عَلَيْهَا حَزْنًا شَدِيدًا ، فَسَأَلَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ كَيْفَ طَلَّقْتُهَا ؟ فَقَالَ : طَلَّقْتُهَا ثَلَاثًا ، فَقَالَ : فِي مَجْلِسٍ وَ أَحَدٍ ؟ قَالَ : نَعَمْ ، قَالَ : إِنَّمَا تِلْكَ وَ أَحَدَةٌ ، إِنَّ شَيْئًا فَرَّاجِعُهَا)) واتہ : (رِكَائَةَ) خیزانہ کہی خوی سی بہ سی لہ یکہ دانیشتن دا تہ لاق دا ، جا زور بوی غم بار بو ، جا پیغمبری خوا (ﷺ) پرسیاری لی کرد : چون تہ لاق تہ لاق تہ لاق دا ؟ نہ ویش فرمودی : سی بہ سی تہ لاق تہ لاق دا ، جا فرمودی : لہ یکہ دانیشتن دا ؟ ووتی : بہ لئ ، فرمودی : نہ وہ تہ نہا یکہ تہ لاقہ ، نہ کہر

جۆرى سۆيەم : لە روانگەى ئەنجام دان و ھەلوا سېنەو ھەببەتە ، تەلاقى ئەنجام دراو (مُنْجَن) <sup>(۹۷)</sup> ۋە تەلاقى ھەلبەستراو (مُعَلَّق) ، <sup>(۹۸)</sup> تەلاقى ئەنجام دراو يەكسەر دەكەوئیت لەگەل و تنى دا ، بەلام ھەلبەستراو ناکەوئیت تا ئەو مەرجه بەدى نەبەت كە تەلاقەكەى پئو ھەستو <sup>(۹۹)</sup>

ويستت ھەبوو ئەو ھەببەتو ھە . [رواه احمد (۲۲۸۷/۱۲۲/۴) بتحقيق أحمد شاكر و البيهقي في السنن الكبرى (۲۳۹/۷) و غيرهما ، وهو حديث حسن بيواته (الروضة الندية) بتخريج محمد صبحى حسن الحلاق (۱۱۰/۲)]  
 ئەمە كورتەى بەلگەى ھەردوو لاپوو ، ۋە ئەم مەسەلەيش زۆر دوو بەرەكى و قيل و قالى تئدا بوو لە كۆن و تازە دا ، ۋەكەم زانا تواناى ھەبوو پاستى تئدا يەك لا بكتا ۋە بەبئ ھېچ دەمارگيرەكى (مذھبى) جا بۆ زياتر تاو تۆ كردنى مەسەلەكانى ئەم باسە و زانينى بەلگەكانى ھەموو لايەك و تىگەيشتنى زياتر دەتوانيت بپوانيتە [إعلام الموقعين (۱۰-۱/۳) و إفتاء اللھان (۲۳۱-۲۸۳/۱) لابن القيم الجوزية ، و مجموعة الفتاوى الكبرى (۲۲/۳) لابن تيمية و مؤلفات الإمام الشوكاني ك(نيل الأوطار) و (سبيل السلام) للأمير الصنعاني ، و فقه السنة (۲۲۸/۲-۲۳۲) لسيد سابق و الروضة الندية شرح الدرر البهية (۱۱۲-۱۰۶/۲) محمد صديق حسن خان بتخريج محمد صبحى الحلاق] ۋە شَيْخ (أحمد شاكر) (رەحمەتى خۆى لى بئت) (تحقيق) يكي جوانى ھەبە لەسەر مەسەلەى تەلاقى سۆبەسى بپوانە (تعليقاته على الروضة الندية (۲/ص ۲۵۴) بتحقيق على حسن الحلبي).

(۹۷) ئەو تەلاقەى كاتىك كابرە دەبەيت ، مەبەستى بئى ئەو ھەببەتە يەكسەر تەلاقەكە بکەوئیت ، ئەو ھەببەتە بەرەكەى خۆى بئى : بۆ تۆ تەلاق لولويت يان بۆ تەلاق كەوتوئیت .  
 (۹۸) ئەو ھەببەتە كەوا مئردەكە كەوتنى تەلاقەكە بپەستت بە مەرجهكەو ، ۋەك بەرەكەى بئت : ئەگەر بۆ مالى فلانە كەس ئەو تەلاق دراويت .

(۹۹) ھوكمى تەلاقى ھەلبەستراو (مُعَلَّق) ، ئەگەر مەبەستى كەوتنى تەلاقەكە بئت لەكاتى بەجئ ھاتنى مەرجهكەدا دەكەوئیت ، بەلام ئەگەر مەبەستى ھاندان بئت لەسەر كارىك يا قەدەغە كردنى كارىك بئت ، ئەو بە سوئند دەژمئردت ، ئەگەر ئەو ھەببەتە لەسەر خواردو ھەببەتە ئەو ھەببەتە بپەستت ، بەلام ئەگەر كەوت ئەو كەفارەتى سوئند دەدات ... ئەمە پارو بۆ چوونى (شَيْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّةَ) و (ابْنُ الْقَيْمِ) ى قوتابەتى .. ۋە ئەمەش پاي پاستە و (اللّٰهُ أَعْلَمُ) [بپوانە مَجْمُوعَةُ الْفَتَاوَى الْكُبْرَى ج (۲۳) ] .

**جوری چوارہم :** لہر وانگہی گپرانہوہ و نہ گپرانہوہ وہ ، دہ بیٹہ تہ لاقی (رجعی) <sup>(۱۰۰)</sup> وہ تہ لاقی (بائن) <sup>(۱۰۱)</sup> وہ (بائن) یش دہ بیٹہ (بیئوۃ) ہی بچوک <sup>(۱۰۲)</sup> و (بیئوۃ) ی گہورہ <sup>(۱۰۳)</sup> جا تہ لاقی (رجعی) دہ توانیت پیش تہ واو بوونی ماوہ (عدہ) کہی بیگپریتہوہ بؤ (نکاح) ی خوی لہ سہر مارہ بیہ کہی پیشوو و بہ بی مہرجی رازی بوونی نافرہ تہ کہ و پرس کردنی سہر پہرشتیار (ولی) ہ کہی ، <sup>(۱۰۴)</sup> ، بہ لام تہ لاقی (بائن) ئیت لہ ژنی ئو میژدہ

(۱۰۰) تہ لاقی (رجعی) : ئو تہ لاقیہ کہ وا نافرہ تیک میژدہ کہی گواستبیتہوہ و جیماعی لہ کہ لدا کردبیت و تہ لاقی بدات بہ بی بہ رانبہری پارہ و مال (خُلع) وہ لہ پیش دا تہ لاقی تری نہ دا بیت یان تہ نہا یہ کہ تہ لاقی دابیت جا ئوہ دہ توانیت بہ بی مارہ بی تازہ بیگپریتہوہ .

(۱۰۱) تہ لاقی (بائن) : تہ لاقی کہ سیکہ کہ ہر سنی تہ لاقہ کہی دابیت یان وہ کو جاریک یان دووچار تہ لاقی دا بیت ، بہ لام ماوہ (عدہ) ی بہ سہر دا تپہر بووہ بہ بی گپرانہوہ یان وہ کو پیش گواستنہوہ تہ لاقی دابیت ، یان لہ سہر پارہ و مال تہ لاقی دابیت واتہ (خُلع) ی کردبیت .

(۱۰۲) (بیئوۃ) ی بچوک تہ نہا ئوہ نیہ کہ سنی تہ لاقی دابیت ، وہ دہ توانیت جاریکی تر مارہ ی بکاتہوہ بہ مارہ بیہ کی تازہ .

(۱۰۳) (بیئوۃ) ی گہورہ ئوہ یہ کہ ہر سنی تہ لاقہ کہی تہ واو کردبیت ، و جاریکی تر ناتوانیت بہ مارہ بیہ کی تازہ مارہ ی بکاتہوہ ، تا شوو نہ کاتہ پیاویکی تر و ئویش تہ لاقی نہ دات و ماوہ (عدہ) ی ئویش تہ واو نہ بیت .

(۱۰۴) لہ ہر فرمودہ ی خوی گہورہ (البقرة : ۲۲۸) دا کہ دہ فرمئ : ﴿وَالْمُطَلَّقاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِيهِنَّ أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ يُعَوِّلُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا﴾ واتہ : وہ ئو ژنانہی تہ لاق دراوون دہ بی بؤ ماوہ ی سنی تی کہ وقتی خوینی حہیز چاوہ پوان بن لہ سہر میژدہ کانیان ، وہ حہ لال نیہ بویان ئوہ ی خوالہ



دہر دہ چیت ، جا نگہر (بیتونہ) ی بچوک بوو ئہوہ دہ توانیت بہو تہ لاقہی  
یان دوو تہ لاقہی ماویہتی لہسہری جاریکی تر مارہی بپریتہوہ لہسہر  
ماریہکی تازہ بہو مہرجہی نافرہتہکہ و سہرپرشتیار (ولی) ہ کہی بازی  
بین وہ ئہو لہ کہسیکی تر بہ بہرتہ کہوا سہرپرشتیاری نافرہتہکہ  
مارہی لی بکاتہوہ ، نگہر زانی دہتوانن بہیہکہوہ ژیانیکی چاک بہسہر  
بہرن<sup>(۱۰۵)</sup> وہ ئہ گہر (بیتونہ) ی گہورہ بوو ئہوہ بہہیچ شیوہیہک مارہی لی

مندال دانیان دا دروستی کردوہ بیشارنہوہ ، نگہر باوہریان بہخوا و بہرؤژی دواپی ہیہ  
، وہ میترہکانی خویان لہ کہسانی تر مافدارترن کہوا بیانگیرنہوہ نگہر  
مہبستیان چاکہیہ .

وہ لہ بہر فرمودہ کہی تری خوی گہورہ لہ پاش ئہو نایہ تہ (البقرہ: ۲۲۹) کہ  
دہ فرموی: ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ يٰحَسَانَ﴾ بیوانہ (پ: ۸۴) وہ  
لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) پیتشو کہ پیغمبر (ﷺ) فرموی: ((مُرَّةٌ  
فَلْيُرَاجِعْهَا)) بیوانہ (پ: ۹۰) .

(۱۰۵) لہ بہر فرمودہ ہی خوی گہورہ لہ سورہتی (البقرہ: ۲۲۲) دا کہ دہ فرمی  
﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبُغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضُوا  
بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ...﴾ واتہ : ہرکاتیک نگہر نافرہ تانتان تہ لاق دا و ماوہ (عدہ) ی  
خویان تہ واو کرد ، ئہوہ قہدہ غہیان لی مہکن کہوا شوو بکہنہوہ بہ میترہ  
پیتشوہ کانیان نگہر لہسہر چاکہ بہیہ کتری بازی بوونہوہ ...

(إِبْنُ كَثِيرٍ) لہ تہفسیرہ کہی دا لہ تہفسیر کردنی ئہم نایہ تہ دا لہ (بُخَارِي) و  
(أَبُو دَاوُد) و کہسانی تریشہوہ دہ گپیتہوہ کہوا ئہم نایہ تہ لہ بارہی خوشکیکی (مَعْقِلِ  
بْنُ يَسَّارٍ) ہوہ دابہزی (خوی لی بازی بیت) کہوا (مَعْقِلِ) ئہو خوشکہی مارہ بری بوو لہ  
پیاوکی موسولمان ، پاش ماوہیہک تہ لاقیکی دا ، جا نہیگپرایہوہ تا ماوہ (عدہ) ی  
تہ واو بوو ، پاش ئہوہ خوازیتنی کردہوہ ، جا ئہو یش مارہی لی نہ کردہوہ ، خوی  
گہورہ یش ئہم نایہ تہی دابہ زاند ... بیوانہ [ تفسیر ابن کثیر (تفسیر مذہ الایة) ]

نایہ تہ وہ تاوہ کو مارہ دہ برپیت لہ کہ سیکی تر و جیماعیشی لہ گہ ل بکات  
 نہ کہ بہ مہبہستی حہ لال کردن (التحلیل) ، پاشان ئویش تہ لاقی بدات و  
 ماوہ (عدہ) ی بہ سہردا تیپہر بیت (۱۰۶)

(۱۰۶) لہ بہر فہرموودہی خوائ گورہ لہ سورہ تی (البقرہ: ۲۳۰) دا کہ دہ فہرمی  
 ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا  
 أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ...﴾ واتہ : جا نہ گہر۔ دوائ دووچار تہ لاق دان و  
 گہرا نہوہی بؤ جاری سہیم۔ ژنہ کی تہ لاق دا ، ئوہ بؤی نیہ پاش تہ لاقی سہیم  
 مارہی بکاتوہ ، مہ گہر شو بہ میزدیکی تر بکات و۔ وجیماعیشی لہ گہ ل بکات ، پاش  
 ئوہ نہ گہر ئو میزدی دووہمیشہ۔ تہ لاقی دا ، ئوہ تاوانیان لہ سہر نیہ نہ گہر  
 بگہرینہ وہ لای بہ کتر و بینہ وہ حہ لالی بہ کتر ، نہ گہر بزائن کہ وا دہ توانسن سنووری  
 شہری خوا رابگرن (لہ گہ ل یک دا) ... جا بہ لگیش لہ سہر نہوہی کہ وا پیای دووہ  
 دہ بیت جیماعی لہ گہ ل دا بکات فہرموودہ کہی (عائشہ) یہ (خوائ لی پازی بیت) کہ وا  
 فہرموویہ تی : ((خیزانہ کہی (رِفَاعَةَ الْقُرْضِيِّ) ہاتہ خزمہ تی پیغمبہری خوا (ﷺ) و  
 فہرمووی : ((من لای (رِفَاعَةَ) بووم ، جا تہ لاقی دام و تہ لاقہ کانی تہ واو کردم ، جا شووم  
 کرد بہ (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ الرَّزِيِّ) وہ نہوہی پئی بوو۔ مہبہستی زہ کہریتی۔ وہ کو  
 بہری بؤشاک (طَرَفُ الثَّوْبِ) وایہ۔ مہبہستی زؤر خواہ۔ جا ئویش فہرمووی :  
 ((أَتُرِيدِينَ أَنْ تَرْجِعِي إِلَيَّ رِفَاعَةً؟ لَا، حَتَّى تَذُوقِي عُسَيْلَتَهُ وَيَذُوقَ عُسَيْلَتِكَ)) واتہ  
 : نایہ دہ تہ ویت بگہرینہ وہ بؤلای (رفاعہ) ؟ نہ ، تاوہ کو نای نہ چیژیت و نوات  
 نہ چیژیت ، ... [بواہ البخاری (۵/ رقم ۲۶۶۲۹) و مسلم (۱/۱۰۵۵/۲) وغیرہما] .

### تیبیتی :

نہ گہر مہبہستی میزدی دووہ بہ و مارہ برینہی حہ لال کردن (جاش) بیت بؤ  
 میزدی بہ کہم ئوہ حرارہ و نہ فرہ تی لی کراوہ . بروانہ (پ ۷۷) .

## نہ وانہی تہ لاقیان ناکہ ویت

### (النِّینَ لَا یَقَعُ طَلَّاهُمَ)

منال و شیت و خوتوو<sup>(۱۰۷)</sup> و زور لی کرلو<sup>(۱۰۸)</sup> تہ لاقیان ناکہ ویت ،  
ہرودہما کہسیکیش کہ زور تورہ بییت و ہست نکات چی دہلی<sup>(۱۰۹)</sup>

(۱۰۷) لہر فرمودہ کہی (عائشہ) خوی لی رازی بییت کہوا پیتہمبیری خوا  
فرمودی : (رَمَعَ اللَّقْمَ عَنْ ثَلَاثَةِ : عَنْ الْأَمْرِ حَتَّى يَسْتَقْبِلَ وَعَنْ الصَّغِيرِ حَتَّى  
يَكْبُرَ وَعَنْ الْمَجْلُونِ حَتَّى يَهْلِكَ أَوْ يَفِيْقَ)) وات : پیتووس تاون ہلکیراہ لہر سستی  
کس لہ سہر خوتوو تا ہلدہ سیت وہ لہر منال تا گورہ دہ بییت وہ لہر شیت تا  
زور دہ بییتوہ . [عادہ ابن ماجہ (۲۰۴۱/۱) و الترمذی رقم (۱۴۲۳) وغیرہ عن علی باقلا متعلقہ و ہر صحیح  
بہرہ صحیح ابن ماجہ (۱۶۶۰) و صحیح الجامع الصغیر (۳۰۱۳) و الإواء (۳۱۷) .

(۱۰۸) لہر فرمودہ کہی (أبو ثر الفخاری) خوی لی رازی بییت کہوا پیتہمبیری  
خوا (ﷺ) فرمودی : ((إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَاللَّسِيَانَ وَمَا اسْتَكْبَرُوا  
عَلَيْهِ)) وات : بہرستی خوی گورہ تاونی ہلکرتوہ لہر نوممتہ کم لہ ہلہ کردن  
و لہر چورنہوہ و نوہیشی کہ زوریان لی دہ کریت . [عادہ ابن ماجہ (۲۰۴۲/۱) و الطہرانی وغیرہ  
باقلا متعلقہ و ہر حدیث صحیح بہرہ صحیح سنن ابن ماجہ (۱۶۶۳) و صحیح الجامع (۳۰۱۵) و الترواہ (۸۲) .

(۱۰۹) لہر فرمودہ کہی (صنیعہ بنت شیبہ) کہوا فرمودی (عائشہ) بڑی  
کیراہوہ کہوا پیتہمبیری خوا (ﷺ) فرمودی : ((الْأَطْلَاقُ وَلَا عِثَاقُ فِي إِفْلَاقٍ)) وات :  
تلاق نان و تازاد کرنی کرلی لہ کاتی (إفلاق) نا نریہ . [عادہ لحد (۳۷۶) و أبو داؤد  
(۳۱۲/۱) و ابن ماجہ (۲۰۴۶/۱) و ہر حدیث حسن بہرہ صحیح سنن ابی داؤد (۱۱۰۶) و صحیح ابن  
ماجہ (۱۶۶۵) و الإواء (۳۰۱۷) .

وہ (إفلاق) یلی زانیان بہ تورہ ہون و تقد لی کردن و شیتیش تہ فسرہوان کرہوہ ،  
نیلمی (أحمد) ی لہم فرمودہ میہنا بہ تورہ ہون (فخسب) دتاوہ . (أبو داؤد)

## نہ و حائہ تانہی کہ داوہر لہ جیاتی میرد تہ لاقی نافرہت دەدات

### ( الحَالَاتِ الَّتِي يُطَلَّقُ فِيهَا الْقَاضِي )

داوہر (القَاضِي) خوی دہ توانیت لہ دوو حالت دا لہ جیاتی میرد  
نافرہت تہ لاق بدات ، لہ کاتی (نَفَقَة) ندان <sup>(۱۱)</sup> و لہ کاتی وون بوون دا <sup>(۱۱)</sup>

دہ فرمی : من و ابوی دہ پروانم کہ تورہ بوون بیٹ . (الشَّافِعِي) یش نہ زری تورہ یسی بہ  
نہ زری (غَلَق) ناو بردوہ . چونکہ تورہ یسی دہرگای مہ بہست و لہ یہ ک جیا کردنہ وہ (قَصَد  
و تَمَيُّز) دادہ خات ، وہ نہ گہر زور لی کردن (غَلَق) بیٹ ، نہ وہ تورہ بوون پیشتہرہ کہ وا  
(غَلَق) بیٹ . بق زیاتر تیگہ یشتن لہ م مسہلہ یہ بوونہ [ کتبی (أَفَاءَةُ الْكُفَّانِ فِي مَلَأَقِ الْعُقُوبَانِ  
لِابْنِ الْقَيْمِ الْجَزِينِ) ] .

(۱۱۰) نہ گہر میرد توانای مہ بوو و مہ ولی نہ دا خوراک و پوشاک و جیکای حساسنہ وہ  
بق خیزانہ کہی پیدای بکات نہ وہ نہ و نافرہتہ دہ توانیت سکالی حالی خوی بہ داوہر  
بگہ یہ نیت ، نہ ویش دہ سہ لاتی نہ وہی مہ یہ لہ یہ ک جیا یان بکاتہ وہ ، چونکہ نہ وہ زیان  
لی دانہ نہ و میردہ لہ و نافرہتہ دہ بدات ، خوی گہ ورہ یش لہ سورہتی (الطلاق: ۶) دا  
دہ فرمی : ﴿وَلَا تُضَارُّوهُنَّ﴾ واتہ : هیچ زیانکیان لی مہ دن ، وہ نہ و حالہ تہ زیانی  
بہ چاکہ نیہ لہ گہ ل نافرہت دا ، خوی گہ ورہ یش دہ فرمی لہ سورہتی (النساء : ۱۹) دا  
﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ واتہ : وہ زیانیان لہ گہ ل دا بیعہ سہر بہ چاکہ ، وہ لہ  
سورہتی (البقرہ : ۲۲۹) دا دہ فرمی : ﴿لِإِمْسَاكِ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ﴾ واتہ :  
جیا یان بہ چاکہ دہ سستیان پیوہ بگرن وہ یان بہ چاکہ دہ سستیان لی بہر دہن . وہ  
جیا کردنہ وہی میرد لہ ژنہ کہی لہ فرمودہ و کاری پیشینانیش دا (ثابت) بووہ . پروانہ  
[الروضة الندية بتخريج محمد صبحي حلاق (۱۱۴/۲)] .

(۱۱۱) مسہلہ ی تہ لاق دان و جیا کردنہ وہی نافرہت لہ میردی وون بوو ،  
جیا وازیبہ کی زوری تیدایہ لہ نیوان زانایان دا ، مہ ندیکیان دہ لیتن : تا تہ منی پیاوہ کہ  
دہ گاتہ سہ دو بیست (۱۲۰) سال چاوہر پیئی دہ کات ، لہ روژی لہ دایک بوونہ وہ ، مہ ندیکی

## جیابوونه<sup>۹</sup> له‌یه‌ک به‌ران‌به‌ر به‌شتیک (الْخَلْع) (۱۱۲)

دروسته می‌رد (خُلِعَ) ی ژنه‌که‌ی خۆی بکات له‌سه‌ر شتیک که

تریان ده‌لین په‌نجا (۵۰) سال چاوه‌پێ ده‌کات . هه‌ندیکی‌ترین ده‌لین چوار (۴) سال ، وه هه‌ندیکی‌تر جیاوازی ده‌خه‌نه نیتوان پیاویک نه‌گه‌ر پاره‌و مال و کس و کاری هه‌بیت وه که‌سیکی‌تر که نه‌بیت ، جا پاو بۆچوون ژۆده له‌م باره‌یه‌وه ، به‌لام هه‌مووی له‌سه‌ر (رَأَى) دامه‌زراوه ، جا نه‌وه‌ی بۆچوونی راسته له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا نه‌وه‌یه ، که‌وا نه‌و ئافه‌رته (مُحْصِنَه) ، و خواستنی ئافه‌رته‌ی (مُحْصِن) یش دروست نی‌یه ، به ده‌قی نایه‌تی قورئان ، وه هه‌موو موسولمانانیش له‌سه‌ر نه‌مه‌ کۆن (مُجْمَع) ن . جا نه‌گه‌ر نه‌و ئافه‌رته هه‌یچی نه‌بوو له‌سه‌ر خۆی خه‌رجی بکات ، نه‌وه مانه‌وه‌ی به ژنی نه‌و می‌رده وون بووه زیانه بۆی ، بۆیه له‌م پوه‌وه ده‌توانیت داوا له داوه‌ر بکات (نِكَاح) که‌ی هه‌لوه‌شینیته‌وه ، وه هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر ماوه‌ی وون بوونه‌که ژۆدی خایاند و نه‌و ئافه‌رته ترسی هه‌بوو له خۆی که‌وا به‌بێ می‌ردی بمی‌نیتته‌وه ، له‌م پوه‌یشه‌وه ده‌توانیت داوا له داوه‌ر بکات که‌وا (نِكَاح) که‌ی هه‌لوه‌شینیته‌وه ، چونکه ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت ژۆر به ئاشکرا نه‌وه باس ده‌که‌ن که‌وا ده‌ست پێوه گرتنی ئافه‌رته به زیانه‌وه حه‌رامه ئیتر نه‌و زیانه به‌هۆی (نَفَقَة) نه‌دانه‌وه بێت یان به‌هۆی جیماع نه‌کردنه‌وه بێت . بۆ زیاتر تیکه‌ی‌شته‌ن بپوانه [الروضة النديه (۱۱۲/۲-۱۱۶) بتحقیق محمد صبحی حلاق] .

(۱۱۲) له‌زمانی عه‌ره‌بێ‌دا له (خُلِعَ) هه‌وه ، وه‌رگه‌راوه ، واته : داکه‌ندن . (أَبُوْمَنْصُور) ده‌لێ : خُلِعَ لِمْرَأَتِهِ وَخَالَعَهَا . نه‌گه‌ر خۆی (فِدْيَة) بکات له می‌رده‌که‌ی به‌پاره‌و مالتیکی خۆی که پێ‌ی ده‌دا ، جا نه‌ویش ته‌لاقی ده‌دات و یه‌کسه‌ر (بَائِن) ده‌بیت لی ی ، وه نه‌م جیابوونه‌وه به (خُلِعَ) ناو‌بیراوه ، چونکه خۆی گه‌وره ئافه‌رته و پیاوی به‌پۆشاک‌ی یه‌کتری ناو بردووه وه‌ک له سوره‌ته‌ی (البقرة: ۱۸۷) دا ده‌فه‌رمێ : ﴿هُنَّ لِبَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾ بپوانه [لسان العرب لابن المنظور (باب خ ل ع)] .

وه زانایانی شه‌رعیش (الفُقهاء) پێناسه‌ی (خُلِعَ) ده‌که‌ن به‌وه‌ی که‌وا می‌رد ژنه‌که‌ی له خۆی جیابکاته‌وه به‌ران‌به‌ر به‌شتیک لی ی وه‌رده‌گریت ، وه پێشی ده‌وتریت (فِدْيَة) و (اِقْتِدَاء) بپوانه [مَنْزِلُ السَّبِيلِ ۲/۲۲۶] ، و (فَتْحُ الْبَارِي ۱/۳۹۵) .

## نافرہ تہ کہ پنی دہدات (۱۱۳)

(۱۱۳) نہ گہر جیاوازیبہ زور کہ وتہ نئیوان ژن و میژدہ وہ وہ نہ تہوانرا چارہ بکریت وہ نافرہ تہ کہ پنی باش بوو کہ وا جیا بییتہ وہ لہ میژدہ کہ ی دروستہ بو ی خو ی لی ی (فدیہ) بکات بہ مالیک یان بہ پارہ یہ ک کہ وا دەیداتہ میژدہ کہ ی ، لہ جیاتی نہ و زیانہ ی کہ لہ میژدہ کہ دە کہ ویت بہ ہو ی نہ و جیا بوونہ وہ . خوای گہ ورہ لہ سپورہ تی (البقرہ : ۲۲۹) دا دە فرمی : ﴿وَلَا يَجِلْ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُمْ شَيْئًا إِلَّا يَخَافُوا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ، فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ واتہ : وہ حال ل نی یہ نہ وہ ی کہ وا پیتان داوون بہ مارہ ی لییان و ہریگرنہ وہ — نہ گہر تہ لاق ی یہ کجاریتان دا — مہ گہر نہ و ژن و میژدہ بترسن کہ وا نہ تہوانن سنووری خوا (پاکرن ، جا نہ گہر ترسان کہ وا سنووری خویان پی رانہ گیری ت ، نہ وہ لہ وکاتہ دا تاوانیان لہ سہر نی یہ کہ وا ژنہ کہ (فدیہ) بدات — بہ میژدہ کہ بو نہ وہ ی دەستی لی ہ لگیری ت — ... ) . ہر وہا (ابن عباس) (خویان لی بازی بی ت) دە فرمی : ژنہ کہ ی (ثابت بن قیس بن شماس) ہات بو خزمت پیغہ مہری خوا (ﷺ) جا ووتی : نہ ی پیغہ مہری خوا من ہیچ گلہ بیہ کم لہ نایین و پہ وشتی (ثابت) نی یہ ، بہ لام لہ کوفر دە ترسم — کوفری ژیان و گوزہ رانی — جا پیغہ مہر (ﷺ) فرموی : ((فَتَرُدُّنَّ عَلَيْهِ حَدِيثَهُ))؟ واتہ : جا باخہ کہ ی بو دە گیری تہ وہ ؟ نہ ویش ووتی : بہ لی ، جا بو ی گیری تہ وہ ، جا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرمانی بہ (ثابت) یش کرد — کہ لی ی جیا بییتہ وہ — (ثابت) یش لی ی جیا بوویہ وہ . [رواہ البخاری (۹/رقم ۵۲۷۶)] و فی روایة ((أَقْبَلَ الْحَدِيثَ وَطَلَّقَهَا تَطْلِيقًا)) واتہ : باخہ کہ ی لی و ہریگرنہ و تہ لاق یکی بدہ .

قیبیتی :

بہ لام دە بی ت نافرہ ت زور ناگادار بی ت بہ بی ہیچ ہو یہ کی شرعی داوای تہ لاق لہ میژدہ کہ ی نہ کات ، لہ بہر فرموودہ کہ ی (نویان) (خوای لی بازی بی ت) پروانہ (پ ۷۲) . وہ ہر وہا پیویستہ لہ سہر پیساوانیش نہ گہر حہ زیان لہ خیزانہ کانیان (ژنہ کانیان) نہ کرد لہ بہر ہر ہو یہ ک وہ پییان خوش بوو تہ لاقیان بدہن ، نہ وہ پیویستہ بہ چاکی لی ی جیا بییتہ وہ وہ ک خوای گہ ورہ فرمانی کردوہ ، وہ دروست نی یہ گیری

وه بهو (خُلِع) كردنه ئافره‌ته‌كه خۆی ده‌بیته‌هه خاوه‌ن خۆی ، وه  
مێرده‌كه‌ی ناتوانیته‌ به مارییه‌كه‌ی پێشوو بیگێریتته‌وه ،

بدات و زیانی لی بدات بۆ ئه‌وه‌ی خۆی لی (فَدِيه) بکات به پاره و مال ، خۆای گه‌وره‌ له  
سوره‌تی (البقرة : ۲۲۱) دا ده‌فه‌رمی : ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبَنُ أَجَلِهِنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ  
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَتْرُهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ  
ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ  
الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ لِيُعْظِمَكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ واته : وه‌مه‌ر  
کاتیك ژنه‌کانتان ته‌لاق داو نه‌وانیش گه‌یشتن به کۆتایی ماره‌ (عه‌ده‌) ی خۆیان ، نه‌وه  
یان به‌چاکی ده‌ستیان پێوه بگرن وه یان به‌چاکی ده‌ستیان لی به‌رده‌ن و ته‌لاقیان بده‌ن  
وه ده‌ستیان پێوه مه‌گرن بۆ زیاتر زیان لی دانیان ، وه‌به‌ مه‌به‌ستی له سنوور ده‌رچوون  
به‌رانبه‌ریان ، وه هه‌رکه‌سیک نه‌و کاره‌بکات نه‌وه سته‌می له خۆی کردوه – خۆی  
تووشی سزای خوا ده‌کات – ((...)).

هه‌روه‌ها خۆای گه‌وره‌ له سوره‌تی (النساء : ۱۹) دا ده‌فه‌رمی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ  
آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَرْهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا  
أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُنَّ سَوَاءً  
وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا﴾ واته : نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هه‌تاوه‌ بۆتان حال  
نه‌یه‌ که‌وا به‌زۆر – به‌بێ په‌زنامه‌ندی خۆیان ژنان به‌ میرات بیه‌ن – وا بزانه‌ن ئێوه‌ ماف دار  
ترن به‌سه‌ریانه‌وه ، جا بیاخوازن به‌بێ ماره‌ی یان به‌شوویان بده‌ن و ماره‌یه‌که‌یان  
بخۆن – وه به‌ر گریبان لی مه‌کن که شوو به‌ بیاوانی تر بگن – کاتی خۆتان له‌ گه‌لیان  
جوړن – وه زۆریان پێ مه‌هه‌تن بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌وه‌ی – که به‌ناوی ماره‌یه‌وه –  
پیتان داوون لیان وه‌ریگرنه‌وه ، مه‌گه‌ر خرابه‌یه‌کی ئاشکرایان کردبیت ، وه به‌چاکی و  
شیای ژنیان له‌گه‌ل دا بیه‌سه‌ر ، وه‌هه‌رکاتیك لیان بێزار بوون – نه‌وه کوتوپر  
ته‌لاقیان مه‌ده‌ن – چونکه له‌وانه‌یه‌ ئێوه‌ له‌ شتیك بێزار بووین وه خۆای گه‌وره‌یش  
خیریکی زۆری تێدا دانابیت .

با ماوہ (عِدَّہ) یشی تہ او نہ کردبیت<sup>(۱۱۴)</sup> ، وہ بہو (خُلَع) کردنہ (عَقْد) ی مارہ برینہ کہ ہلدہ وہ شیتتہ وہ ، (فَسَخ) دہبیت<sup>(۱۱۵)</sup>

(۱۱۴) واتہ : میزدہ کہ ہیج دہسہ لاتیکہ بہ سہردا نامیتیت ، چونکہ (خُلَع) (عَقْد) ی مارہ برینہ کہ ہلدہ وہ شیتتہ وہ ، (فَسَخ) ی دہکاتہ وہ .

(۱۱۵) وہ بہ تہ لاق ناژمیردیت نہ گہر چی بہ ووشہ ی تہ لاقیش (خُلَع) ہکہ ی بکات ، بہ لکو ہلہوہ شانندنہ وہ ی (عَقْد) ہکہ یہ لہ بہر بہرژہ وہندی نافرہ تہ کہ بہرانیہر بہ وہ ی دہیدات بہ (فِدیۃ) ی خوی دا . (إِبْنُ الْقَيْم) (رحمتہ ی خوی لی بیت) دہ فرمی : ((وہ ٹوہ ی کہ دہبیتہ بہ لگہ لہ سہر ٹوہ ی کہ بہ تہ لاق ناژمیردیت ، ٹوہ یہ خوی گہورہ لہ سہر تہ لاقی پاش جووت بوون کہ ژمارہ ی تہ لاقہ کانی تہ او نہ کردبیت سہی حوکسی داناوہ ہیچی لہ (خُلَع) دا نایہ تہ دی ؛ یہ کہ م : میزدہ ماف دار ترہ بہ گیرانہ وہ ی نافرہ تہ کہ - پیش تہ او بوونی (عِدَّہ) - . دووہ م : لہ سہر سہی تہ لاقہ کہ دہ ژمیردیت - لہ ژمارہ ی تہ لاقہ کانی کہ م دہبیتہ وہ - بویہ نہ گہر سہی تہ لاقہ کہ تہ او بوونیر بوی حلال ناییت مہ گہر پاش میزدہ کردنیکہ تر و جووت بوونیش لہ گہلی دا - بئ گومان بہ بئ مہ بہستی حلال کردن - . سہیہ م : ماوہ (عِدَّہ) ی دوی تہ لاق سہی (قُرہ) کہ دہکاتہ سہی حہیز . بہ لام بؤ (خُلَع) ، بئ گومان (ثابت) بووہ بہ (نص) و یہ کپایی زانایان (اجماع) کہ وا گیرانہ وہ (رجعۃ) لہ (خُلَع) دا نیہ - مہ گہر بہ مارہ یہ کی تازہ بہ لام بہ ووشہ ی (رجعتہا) بہ تہ نا نا گیردیتتہ وہ وک تہ لاق - . وہ ہر وہا (ثابت) بووہ بہ سوننہت و فرمودہ ی ہا و لان (الصَّحَابَة) کہ وا ماوہ (عِدَّہ) لہ (خُلَع) دا یہ ک حہیزہ . ہر وہا (ثابت) بووہ بہ (نص) کہ وا دروستہ (خُلَع) دوی دوو تہ لاق و خستنی تہ لاقی سہی یہ میس دوی (خُلَع) ہکہ ، نہ میس نڈر ناشکرایہ کہ (خُلَع) تہ لاق نیہ ، نہ وہ تا خوی گہورہ لہ سورہ تی (البَقْرَة: ۲۲۹) دا دہ فرمی : ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَجِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يُخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ ، فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ واتہ : تہ لاق دوو جارہ پاش ٹوہ یان دہست پیوہ گرتنہ بہ چاکی یان دہست لی بہردانہ بہ چاکی و حلال نیہ بہ بؤتان ٹوہ ی کہ وا بیتان داوون - بہ مارہ ی - لییان و ہر گنہرہ ، مہ گہر نہ وژن و میزدہ



پترسن کہوا نہ توانن سنووری شہری خوا پابکرن ، جا نہ گہر ترسان کہوا سنووری شہری خوا یان پی راناگریٹ ، نہوہ لو کاتہ دا ہیج تاوانکیان لہ سہر نیہ لہوہی کہوا دەیدات بہ (فدیة) ی خوی دا . نہم نایہ تہ نہ گہر چی تابیہت کراوہ بہ و نافرہ تہوہ کہ دوو تہ لاق درا بیت بہ لام نہوہ (غیر) ی نہویش دہ گریتہوہ ، وہ دروست نیہ (ضمیر) ہکہ بگریتہوہ بؤ شتیک کہ باس نہ کراوہ — کہ یہک تہ لاقہ یہ — و شتیکی لی دہ ریکریٹ کہ باسی کراوہ — کہ دوو تہ لاقہ یہ — بہ لکو یاتابیہ تہ بہوہی پیشی — کہ دوو تہ لاقہ یہ — وہیان نہو (غیر) ی نہویش دہ گریتہوہ — واتہ یہک تہ لاقہ و دوو تہ لاقہ ییش — ، پاشان خوی گہورہ دہ فرمیت : ﴿ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِهَا وَاتَّه : جا نہ گہر تہ لاقیکی تری دا — پاش نہو دوو تہ لاق و (خُلِع) ہ — نہوہ پاش نہوہ بوی حلال نیہ تا میزدیکی تر نہکات ، وہ نہمہ نہو نافرہ تہ دہ گریتہوہ بیگومان کہوا تہ لاق دراو بیت پاش (فدیة) و دوو تہ لاق ، چونکہ نہوہ یہ کہوا لہ پیش دا باس کراوہ ، بویہ دہ بیت بگریتہوہ زبیر (لفظ) ہکہوہ ، (ابن عباس) ییش کہ (تَرْجُمَانُ الْقُرْآن) ہ وا لہم نایہ تہ تی گہشتوہ — کہ پیغہ مبہر (ﷺ) دوعای بؤ کرد کہ خوی گہورہ فیری تہ فسیری قورنات بکات وہ نہو دوعایہ ییش بیگومان وہر گراوہ — .

وہ نہ گہر (أحكام) ی (فدیة) جیاواز بوو لہ گہل (أحكام) ی تہ لاق دا ، نہوہ دہ بیتہ بہ لگہ کہوا (خُلِع) لہ (جنس) ی تہ لاق نیہ ، نہمہ (مَقْتَضَى) ی (نَصْر) و (قیاس) و فرمودہی ہاوہ لانہ)) بروانہ [زاد المعاد (۱۹۹/۵)] .

نہمہ بؤچونی کومہ لیکہ لہ زانایان لہ وانہ (ابن عباس) [رواہ عنہ ابن عبد البر فی التمهید وکذلک رواہ عن أحمد وإسحاق وداود وهو قول الصادق والباقر وأحد قولی الشافعی] . وہ نہوانہ ییش کہ نہم بؤچوونہ یان ہہیہ بہ مہرجیان نہ گرتوہ کہوا لہ سہر شیوہی [ (طلاق السنی) (خُلِع) ی بکات ، وہ بہ دروستیان زانیوہ لہ کاتی (حیض) ییش دا (خُلِع) ی بکات . نہ گہر چی ہندیکیان پایان وایہ (طلاق) ی (بدعی) ناکہ ویت بہ لام نہمہ بہ تہ لاق نازانن بویہ جیایان کردوہ تہوہ لہ تہ لاق . بہ لام جہ ماوہری زانایان بہ تہ لاقی دہ ژمیرن وہ بہ لگہ شیان فرمودہی (ابن عباس) ہ کہ نیمامی ] (البخاری) دہ یگریتہوہ (۹/رقم ۵۲۷۳) [ بروانہ (پ ۱۱۲) ، کہ لہ ریوایہ تیکی (البخاری) و (النسائی) دا بہ (لفظ) ی

و ماوہی (عِدَّة) کہیشی یہک حہیزہ <sup>(۱۱۶)</sup> ، وہ دروستہ لہسہر ہہر پارہو مالیک بکریت ، زوربیت یان کہم ، بہمہرجیک لہو مارہیبیہ تیپہر نہکات کہ خوی پیئی داوہ <sup>(۱۱۷)</sup> ، وہ پیو یستہ ژن و میژد ہہردوکیان لہ

((طَلَّقَهَا تَطْلِيقًا)) ہاتوہ واتہ : تہ لاتیکی بدہ . جا وہ لامیان دراوہ تہوہ کہوا ہہر لہو فرمودہ ہہ دا لہ ریوایہ تیکی [النسانی (۲۴۹۷/۱۶۸/۶)] دا بہ (لَفْظُ) ی ((وَحَلَّ سَبِيلَهَا)) ہاتوہ وہ لہ ریوایہ تی [مالک (۳۱/۵۶۴/۲) و ابودود (۲/رقم ۲۲۲۷)] دا بہ (لَفْظُ) ی : ((حُدَّ مِنْهَا ، وَجَلَسَتْ هِيَ فِي أَهْلِهَا)) ہاتوہ وہ ہہر لہ ریوایہ تی تری (البخاری) یش دا بہ (لَفْظُ) ی تر ہاتوہ : بیوانہ (پ ۱۱۲) . کہ واپوہ مرچ نی بہ ٹو (لَفْظُ) ہ بییتہ بہ لگہ لہسہر ٹوہی کہ بہ تہ لاق دہ ژمیردیت ، بہ تابیہت (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیت) کہ خوی فرمودہ کہی گپراوہ تہوہ خوی پای وایہ کہ بہ تہ لاق ناژمیردیت وہک (إِبْنُ الْقَيْمِ) باسی کردوہ وہ (الأمیر الصنعانی) یش لہ (سُبُلُ السَّلَامِ) دا دہ یکپڑیتہ وہ .

(۱۱۶) لہ بہر فرمودہ کہی (الرَّبِيعُ بِنْتُ مَعُوذٍ) (خوای لی پازی بیت) لہ پارہی خیزانہ کہی (ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ) وہو کہوا پیقہمبہری خوا (ﷺ) بہ (ثَابِتِ) ی فرموی : ((حُنِرَ الَّذِي لَهَا عَلَيْكَ وَحَلَّ سَبِيلَهَا . قَالَ : نَعَمْ ، فَأَمَرَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنْ تَعْتَدُ بِحَيْضَةٍ وَاحِدَةٍ ، وَتَلْحَقَ بِأَهْلِهَا)) واتہ : ٹوہ ببہ کہ ہای بہسہرتوہ وازی لی بیتنہ ، ووتی : بہ لئی ، جا پیقہمبہری خوا (ﷺ) فرمانی بہ ٹافرہ تہ کہ کرد کہوا ماوہی (عِدَّة) ی یہک حہیز دانیشیت ، ویکاتوہ بہ کہس و کاری خوی دا . [رواہ النسانی (۲۴۹۷/۱۸۶/۶) وغیرہ و مور صحیح بیوانہ صحیح لہی دود (۱۱۲۱) و صحیح النسانی (۲۲۷۲)] . وہ لہ ریوایہ تی [الترمذی (۱۱۸۵/۴۹۱/۲) و ابن ماجہ (۲۰۵۸/۶۶۲/۱)] دا بہ ٹاشکرا ہاتوہ کہ فرمانی پیئ کرد کہوا یہک حہیز ماوہ (عِدَّة) ی بیت . [و مور صحیح ایضا] بیوانہ صحیح سنن الترمذی (۱۶۵) .

(۱۱۷) لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیت) بیوانہ (پ ۱۱۲) جا لہ ریوایہ تی [ابن ماجہ (۲۰۵۶/۶۶۲/۱) و النسانی (۱۶۱/۶)] دا ہاتوہ کہوا پیقہمبہری خوا (ﷺ) پیئی فرموی : ((ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ بَقِيَ مِنْهُ وَحَدَّ مِنْهَا ، وَجَلَسَتْ هِيَ فِي أَهْلِهَا)) ہاتوہ وہ ہہر لہ ریوایہ تی تری (البخاری) یش دا بہ (لَفْظُ) ی تر ہاتوہ : بیوانہ (پ ۱۱۲) . کہ واپوہ مرچ نی بہ ٹو (لَفْظُ) ہ بییتہ بہ لگہ لہسہر ٹوہی کہ بہ تہ لاق دہ ژمیردیت ، بہ تابیہت (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیت) کہ خوی فرمودہ کہی گپراوہ تہوہ خوی پای وایہ کہ بہ تہ لاق ناژمیردیت وہک (إِبْنُ الْقَيْمِ) باسی کردوہ وہ (الأمیر الصنعانی) یش لہ (سُبُلُ السَّلَامِ) دا دہ یکپڑیتہ وہ .

سہری پازی بن <sup>(۱۱۸)</sup> ، یان داوہر خوئی دایبئیٹ و پریاری  
لہسہر بدات ، نہ گہر نا کوکی کہوتہ نیوانیانہ وہ . <sup>(۱۱۹)</sup>

((کہوا (أبو زبیر) پی پی ووت : کہوا نہم باخیکی بہ مارہی پی داوہ ، جا پیقہ مہری خوا  
(ﷺ) فرمووی : نایہ باخہ کی دہ گپرتہ وہ کہ پی پی داویت ؟ ووتی : بہائی وزیاتریش ،  
جا پیقہ مہری خوا (ﷺ) فرمووی : بؤ زیاترہ کہ نہ وہ ناییت ، بہ لام باخہ کی بدہ رہ وہ  
، نہ ویش ووتی : باشہ)) [واسنادہ صحیح بروانہ (الروضۃ الندیۃ) (۱۲۵/۲) بتخریج محمد مہمی حلقہ] .  
بہ لام نہ وانہی کہ دہ لئین دروستہ زیاتریشی لی وہ ریگریٹ نایہ تی : ﴿فَلَا جُنَاحَ  
عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾ (البقرۃ: ۲۲۹) دہ کہ نہ بہ لگہ . بہ لام نہ وہی راست بیٹ نہم  
نایہ تہ (عام) ہ بؤ کہم و زقر ، وہ نہ و ریوایہ تانہیش نہ و (عام) ہ تابیہت (خاص) دہ کہ بن  
، وہ نایہ تی : ﴿وَلَا يَجِلْ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَمَوْهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا  
حُدُودَ اللَّهِ﴾ (البقرۃ: ۲۲۹) کہ لہ (پ ۱۱۲) و (پ ۱۱۵) دا و اتاکہ ایمان باس کرد بہ لگہ یہ  
لہسہر نہ وہی کہ دروست نی یہ لہ وہ بیہن کہ پیانانان داوہ بہ مارہی مہ گہر ترسی  
نہ وہ تان ہہ بی کہ وا سنووری خوی گہ ورہ پا نہ گرن ، جا نہ گہر ترسان ، نہ وہ دہ توانن  
لہ وہی پیانانان داوہ بیہن - لہ ہندیکی نہ ک ہموویشی - ، دہ بیہن لہ وہیشی کہ  
پیانانان داوہ قہ دہ غی کردہ ہموویان لی وہ ریگریٹ نہ ، چی جا نہ گہر لہ ویش زیاتر  
!؟ نہ وہ بی گومان ہر دروست نی یہ .

(۱۱۸) لہ بہر فرموودہی خوی گہ ورہ لہ سورہ تی (النساء: ۱۲۸) دا کہ دہ فہرہی :  
﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ واتہ : .. نہ وہ ہیچ تاوانیک  
لہسہر ہر دوکیان نی یہ نہ گہر (صلح) یک لہ نیوانسی خویان دا نہ نہ جام بدہن وہ (صلح)  
چاکترہ ، وہ بی گومان کاتیک (صلح) نہ نہ جام دہ دریت نہ گہر ہر دوولا پڑا نہ ہندی لہسہر  
ہہ بیٹ .

(۱۱۹) لہ بہر فرموودہ کی خوی گہ ورہ لہ سورہ تی (النساء: ۲۵) دا کہ وا  
دہ فہرہی : ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَأَبْغُوا حَكْمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكْمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا  
إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا...﴾ واتہ : وہ نہ گہر لہ نا کوکی ترسان لہ نیوانیانان دا نہ وہ  
داوہر یک لہ کہ س و کاری مٹردہ کہ و داوہر یکیش لہ کہ س و کاری نافرہ تہ کہ ہنیرن ، نہ گہر

## ماوی مانہوی ٹافرت پاش جیابوونہوہ

(العدۃ) (۱۲۰)

ماوہ (عدہ) ی ٹافرتیک تہ لاق دراوبیت ، ٹہ گہر ٹاوس و سک پر (حاملہ) بیت ٹہوہ بہ دانانی سکہکی کویایی پی دیت (۱۲۱) وہ ٹہ گہر لہ حالہتی حہیزدا بوو ٹہوہ سی حہیزہ . (۱۲۲) وہ ٹہ گہر مندال بوو - کہ

مہ بہ ستیان ٹہوہ بیت ساز و ریک بن پیکہوہ، ٹہوہ خوی گہورہ پیکہوہ ٹہ یانسانزینتیت (...)) مہروہا لہ بہر فرمودہ کی (ابن عباس) ی پیشوو پروانہ (پ ۱۱۳) وہ ریوایہ تہ کانی تریشی لہ (پ ۱۱۵) و (پ ۱۱۶) و (پ ۱۱۷) .

(۱۲۰) (العدۃ) لہ ژمارہ و ژمارہ کردنہوہ و ہرگیراوہ لہ زمانی عہرہ دا . بہ لام لای زانیانی شہر مہ بہ ست پی ٹی ناویکہ بو ٹہوہ ماوہیہ ی کہ ٹافرت تینیدا چاوہ پروان دہکات و شوو ناکات دوی جیابوونہوہ ی لہ پیاوہکی یان پاش مردنی ، جا یان ٹہوہ (عدہ) یہ بہ مانگہ ، یان بہ (قرہ) ہ یان بہ منال بوونہ .

(۱۲۱) لہ بہر فرمودہ ی خوی گہورہ لہ سورہتی (الطلاق: ۴) دا کہ دہ فرمی : ﴿وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾ واتہ : وہ ٹہوہ ٹافرتانہ ی خاوہن سک (حاملہ) ن ، ماوہ (عدہ) یان تا ٹہوہ کاتہ یہ سکہ کانیان دادہ نین - مندال بوون - .

(۱۲۲) لہ بہر فرمودہ ی خوی گہورہ لہ سورہتی (البقرہ: ۲۲۸) دا کہ دہ فرمی : ﴿وَأُمْلَقَاتٍ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ واتہ : ((وہ ٹہوہ ٹافرتانہ ی کہ تہ لاق دراون خویان دہ گرن و چاوہ پروان دہ ک ن سی (قرہ) ، وہ (قرہ) بیش لہ زمانی عہرہ دا بہ واتای حہیز و بہ واتای پاکتیش ہاتوہ ، بہ لام لیرہ دا بہ لگی سوننہ تمان ہہ یہ کہ و مہ بہ ست پی ٹی حہیزہ نہک پاکتیی ، لہ وانہ فرمودہ کی (عائشہ) یہ (خوی لی پازی بیت) کہ و فرموی : ((أَمَرْتُ بِرَبْرَةِ أَنْ تَعْتَدُ بِثَلَاثِ حِيضٍ)) واتہ : فرمان بہ (بریرہ) کرا کہ و

ہیشتا تووشی حہیز نہ بوو بوو - یان زور گہورہ بوو - لہ حہیز برا بوو -  
 نہوہ ماوہ (عِدَّہ) کہی سئی مانگہ ، <sup>(۱۲۳)</sup> وہ نہ گہر جووت نہ بو بیٹ لہ گہ لیا  
 نہوہ ہیچ ماوہ (عِدَّہ) یہ کی لہ سہر نی یہ ، <sup>(۱۲۴)</sup>

ماوہ (عِدَّہ) ی سئی حہیز چاوہ پوان بکات . [رواہ ابودلود و ابن ماجہ (۲۰۷۷/۶۷۱/۱) و ہر صحیح بیوانہ صحیح ابی دلود (۱۹۳۷) و صحیح ابن ماجہ (۱۶۱۰)] .

ہر وہ ما فرمودہ کہی تری (عَائِشَةُ) کہ وا (أُمُّ حَبِيبَةَ) (خوای لی پازی بیٹ) تووشی (اِسْتِحَاظَةَ) دہ مات جا پرساری لہ پیغمبری خوا (ﷺ) کرد نہ ویش فرمانی پی کرد :  
 (( اَنْ تَدْعَ الصَّلَاةَ اَيَّامَ اَقْرَانِهَا )) واتہ : واز بیٹت لہ نو یژ کردن لہ پوزانی (قرہ) ی دا -  
 کہ حہیزہ - . [رواہ ابودلود (۲۷۸/۱) و ہر حدیث صحیح لثیرہ بیوانہ صحیح ابی دلود (۲۵۲)] .

(۱۲۳) لہ ہر فرمودہ کہی خوای گہورہ لہ سورہ تی (الطلاق : ۴) دا کہ دہ فرمئ :  
 ﴿وَاللَّائِي يَسْنَنُ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ اِنْ اَرْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةَ اشْهُرٍ وَاللَّائِي لَمْ يَحِضْنَ﴾ واتہ : وہ نہ وانہی بیئ ٹومید بوون لہ کہ و تنہ حہیز لہ نافرہ تہ کانتان ، نہ گہر لہ  
 گومانان - لہ بارہی ماوہ یانہ وہ - نہوہ ماوہ (عِدَّہ) یان سئی مانگہ وہ ہر وہ ما  
 نہ وانہ یسی کہ ہیشتا تووشی حہیز نہ بوونہ .

### قیییشی :

نہ و نافرہ تانہی کہ بہ کاتی (مؤقت) لہ حہیز براوون لہ ہر ہویہ کی پیدایا بوو  
 (لِعَارِضٍ) نہ وانہ زانایان جیاوازن لہ بارہ یانہ وہ ، بہ لام نہوہی راست بیٹ ماوہی (عِدَّہ) ی  
 نہ وانیش ہر سئی مانگہ . [بیوانہ الروضۃ الندیہ (۱۴۳/۲) بتخریج محمد صبحی حلاق] .

(۱۲۴) لہ ہر فرمودہ کہی خوای گہورہ لہ سورہ تی (الأحزاب : ۴۹) دا کہ وا  
 دہ فرمئ : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لُكِّحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتُ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ  
 تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا﴾ واتہ : نہی نہ وانہی کہ باوہ پتان ہیٹا وہ  
 ہر کاتی کہ نافرہ تانی موسولمانتان مارہ کرد پاشان تہ لاقیانتان دا پیٹش نہوہی دہ دستیان  
 پیٹوہ بدن - پیٹش جیماع کردن - نہوہ ہیچ ماوہ (عِدَّہ) ی کتان بہ سہریانہ وہ نی یہ .

بہ لَام ماوہ (عَدَّہ) ی نافرہ تیک میڑدہ کہی مردو بیت چوار مانگ و دہ (۱۰) پڑوڑہ .<sup>(۱۲۵)</sup> نہ گہر ہتا جووتیش نہ بوییت لہ گہ لیا ،<sup>(۱۲۶)</sup> وہ نہ گہر ناووس بوو بہ دانانی سکہ کہی کوٹایی پی دیت .<sup>(۱۲۷)</sup> وہ لہ مہدا نافرہ تی

(۱۲۵) لہ بہر فرمودہی خوی گہ ورہ لہ سورہ تی (البقرہ: ۲۳۴) کہ دہ فرمی : ﴿ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ﴾ و اتہ : وہ کہسانی کہ لہ نیوہ دہ مرن و زنائیک بہ جی دہ میٹن ، با چوارمانگ و دہ (۱۰) رقد چاوہ پروان بن ماوہ (عَدَّہ) راگن .

(۱۲۶) چونکہ نایہ تی ﴿ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا ﴾ (عام) ہ ، بق ہموو نافرہ تیکہ پیای مردو بیت ، نیر جووت بوییت لہ گہ لی دا یان نہ ، وہ نایہ تی ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا كُنْتُمْ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا ﴾ تہ نا بق نافرہ تیکہ پیاوہ کہی تہ لاقی داییت نہ کہ بق نہ وہی پیاوہ کہی مردوییت .

(۱۲۷) لہ بہر فرمودہ کہی خوی گہ ورہ لہ سورہ تی (الطَّلَاق: ۴) پروانہ (پ ۱۲۱) نہم نایہ تہ ماوہ (عَدَّہ) یہ بق نافرہ تی ناووسی تہ لاق دراو و نافرہ تی ناووسی میڑد مردویش ، لہ بہر فرمودہ کہی (المَسْوَرُ بْنُ مَخْرَمَةَ) : کہ و (السَّبِيْعَةُ الْأَسْلَمِيَّةُ) (خوی لی پازی بیت) کہ وتہ زہیسانی (مندال بونہ وہ) پاش مردنی میڑدہ کہی بہ چہ ند شہ ویک جا ہات بق خزمہ تی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) کہ و ا رپی پی بدات شہویکات ، نہ ویش رپی پی دا ، جا شہوی کرد . [رواہ البخاری واصلہ فی الصحیحین البخاری (۹/رقم/۵۲۱۸) و مسلم (۲/۱۱۲۲۲/۱۷۸۵)] عن أم سلمة .

### تیبینی :

(إِبْنُ الْقَيْمِ) (رہ حمہ تی خوی لی بیت) دہ فرمی : لہ نیوان پیشینان (سَلَف) دا جیاوازی ہبووہ لہ بارہی نہ و نافرہ تہی میڑدہ کہی بمریت و ناووس (حَامِلَہ) بیت کہ و ماوہ (عَدَّہ) کہی دور ترین ماوہ یانہ ۔ نہ گہر سکی پیش چوار مانگ و دہ (۱۰) پڑوڑہ کہ دانا نہ وہ دہ بیت چوارمانگ و دہ (۱۰) رقد چاوہ پروان بیت ، بہ لَام نہ گہر دوی چوار مانگ و

کهنیزه (أمة) وه تافره‌تی نازاد وایه <sup>(۱۲۸)</sup> وه پیویسته له‌سه‌ر ئه‌و تافره‌ته‌ی که‌له‌ ماوه (عده) ی مردنی می‌رده‌که‌ی دایه‌ واز له‌ خو جوان‌کردنه‌وه و نارایش‌ت کردن بی‌نیت <sup>(۱۲۹)</sup>.

ده (۱۰) پۆزه‌که‌ سکی دانا ئه‌وه ده‌بی‌ت تا سک داده‌نا چاوه‌پوان بی‌ت — به‌لام پاشان (إتفاق) کرا له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌ دانانی سکه‌که‌ ماوه (عده) که‌ی کورتایی پی‌ نیت — نه‌گه‌ر سکیشی پیش چوارمانگ و ده (۱۰) پۆزه‌که‌یش دانا ، به‌لام ماوه (عده) ی مردن پیویست ده‌بی‌ت له‌سه‌ر تافره‌ت به‌ مردنی می‌رده‌که‌ی جگه‌ له‌ تافره‌تی سک پرئیت‌ر جووت بو‌بی‌ت له‌ گه‌لیا بیان نه‌ه وه‌ک (عُوم) ی قورئان و فرموده‌ی (صَحیح) و (إتفاق) ی خه‌لکی (زانایان) به‌لگن له‌سه‌ری . بپوانه [اعلام‌المؤمنین لابن‌القیم (۸۶/۲)].

(۱۲۸) له‌به‌ر (عُوم) ی ئه‌و به‌لگانه‌ی که‌ باس‌مان کرد ، وه ئه‌و فرموده‌یه‌ی که‌ (الترمذی) (۱۱۸۲/۴۸۸/۲) و ابودلود (۲۱۸۱/۶۲۷/۲) و البیهقی (۳۶۱/۷) ده‌یک‌په‌نه‌وه له‌ (عانشه) وه‌ که‌وا گویه‌ پی‌تفه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموده‌یه‌ی : ((طَلَّقَ الْأُمَّةَ تَطْلِيقَتَانِ وَعَدَّتْهَا حَيْضَتَانِ)) (ضَعِيفٌ) ه ، بپوانه (الارواء) (۲۰۶۶).

وه سه‌روه‌ها فرموده‌که‌ی (ابن‌ماجه) (۲۰۷۹/۶۲۷/۱) و الدارقطنی (۱۰۹/۳۸/۴) و مساک (۵۰/۵۷۴/۲) که‌له (ابن‌عمر) وه‌ ده‌یک‌په‌نه‌وه ((طَلَّقَ الْأُمَّةَ إِثْنَتَانِ وَعَدَّتْهَا حَيْضَتَانِ)) نه‌میشیان هر (ضَعِيفٌ) ه بپوانه [ضَعِيفٌ سُنَنُ ابْنِ مَاجَةَ (۴۵۱)] وه بی‌گومان حوکمی شرعی‌ش به‌ فرموده‌ی لاواز (ضَعِيفٌ) ، دانامه‌زینت و (ثَابِت) نابیت .

(۱۲۹) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أُمَّ سَلَمَةَ) (خوای لی‌پازی بی‌ت) که‌وا فرمودی : پی‌تفه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمودی : ((لَا يَحِلُّ لِامْرَأَةٍ مُسْلِمَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تَجِدَ فَوْقَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ إِلَّا عَلَى زَوْجِهَا رُبْعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا)) واته : حه‌لال نی‌یه‌ بۆ هیچ تافره‌تیکی موسولمان که‌ باوه‌پی به‌خوا وه پۆزی دوا‌ی مه‌بی‌ت که‌وا تازی باری بۆ هیچ مردویه‌ک بکات له‌ سنی پۆز زیاتر مه‌گه‌ر بۆ می‌رده‌که‌ی خو‌ی ، نه‌وه چوارمانگ و ده (۱۰) پۆز ده‌یکات . [رواه البخاری (۵۳۲۴/۹) و مسلم (۱۴۸۶/۱۱۲۳/۲) و غیرما] . وه له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أُمَّ عَطِيَّةِ الْأَنْصَارِيَّةِ) (خوای لی‌پازی بی‌ت) که‌وا فرمودی : ((ثِيْمَةٌ قَدَدَهْغَمَانٌ لِيْ دَهْكَرَا كَهْوَ تَازِيْ بَارِي بۆ مُرِدُو بَكِيْن لَهْ سَنِي پۆز زیاتر ، مه‌گه‌ر بۆ

وه له مالی میرده که‌ی دا بمینیت‌وه تا ماوه (عده) که‌ی ته‌واو ده‌بیت ، (۱۲۰)  
به‌لام دروسته له‌بهر پیوستی له‌مال بجیته ده‌روه . (۱۲۱)

میرد ئه‌وه چوارمانگ و ده (۱۰) پوژ ده‌مانکرد ، چاو مان نه‌ده‌ره‌شت و خو‌مان بون  
خوش نه‌ده‌کرد و جل و به‌رگی ره‌نگاو ره‌نگمان له‌بهر نه‌ده‌کرد، مه‌گه‌ر پو‌شاک‌ی  
(عصب) ، وه پوخسه‌تمان پی‌ ده‌درا له‌کاتی پاک‌کردنه‌وه‌دا ، نه‌گه‌ر به‌کیکمان خوی له  
ه‌یز پاک بگردایه‌ته‌وه پارچه‌یه‌کی بجوک له (کسنت اظفار) به‌کار بینیت ، وه  
قه‌ده‌غه‌شمان لی ده‌کرا له شوین که‌وتنی جه‌نازه)) [رواه البخاری (۱/رقم/۵۲۴۱) و مسلم  
(۲/۱۱۲۸/۹۲۸) و غیرما] وه پو‌شاک‌ی (عصب): جوره پو‌شاک‌یکه ده‌ریسریت و ره‌نگ ده‌کریت  
پاشان ده‌چنریت ، وه (کسنت اظفار): جوریکه له میخوری بون خوش .

(۱۲۰) له‌بهر فرموده‌ی خوای که‌وره له سوره‌تی (الطلاق: ۱) دا که ده‌فرمی:  
﴿لَا تَخْرُجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ...﴾ واته : نافرته‌ی  
ته‌لاق دراو له ماله‌کانیان ده‌ر مه‌کن تا ماوه (عده) که‌یان ته‌واو ده‌بیت وه نابیت  
خو‌شیان له ماله‌وه ده‌ریچن مه‌گه‌ر کاریکی خرابیان کردبیت ... وه له‌بهر فرموده‌که‌ی  
(الفریعة بنت مَالِك) (خوای لی رازی بیت) که‌وا میرده‌که‌ی کوژدا ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا  
(ﷺ) فر مانی پی‌ کرد و فرمودی : ((أَمْكُثِي فِي بَيْتِكَ الَّذِي آتَاكَ فِيهِ نَعِي زَوْجِكَ  
حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابَ أَجَلَهُ)) واته : بمینه‌وه له و ماله‌ت دا که هه‌والی کوشتنی پیاوه‌که‌تت‌تیدا  
پی‌ که‌یشت تا ماوه (عده) که‌ت کوتایی پی‌ دیت . (فریعة) یش ووتی : جا منیش له‌و  
ماله‌دا چوارمانگ و ده (۱۰) پوژ ماموه . [رواه احمد (۶/۳۷۰) و ابو‌دود (۲/۷۲۲/۲۳۰) و الترمذی  
(۳/۵۰۸/۱۲۲۴) و النسائی (۶/۱۹۹) و ابن‌ماجه (۱/۶۵۴/۲۰۲۱) و هو حدیث صحیح بیواه صحیح الترمذی (۹۶۲) و  
صحیح ابن‌ماجه (۱۶۵۱) و الا‌رواه (۲۱۲۱) التلطیق الثانی) وه نه‌م (لَفْظُه لای (ابن‌ماجه) به) .

(۱۲۱) له‌بهر فرموده‌که‌ی (جابر) (خوای لی رازی بیت) که‌وا فرمودی :  
خوشکیکی دایکم ته‌لاق درا ، جا ویستی که‌وا به‌ری دار خو‌رماکانی بکاته‌وه ، جا پیاویک  
قه‌ده‌غه‌ی لی کرد که‌وا له مال ده‌ریچیت ، جا نه‌ویش جووه خزمته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا  
(ﷺ) پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فرمودی : ((بَلَى ، فَجَدِّي نَحْلُكَ ، فَإِنَّكَ عَسَى أَنْ



## سوئند خواردنى مېرد كەوا

## لە گەل خېزانەكەى دا جووت نەبىت (الإيلاء)

ئەگەر مېرد سوئندى خوارد كەوا لە گەل ژنەكەى دا جووت نەبىت بۇ ماوەيەك لە چوارمانگ كەمتر، ئەو دەتوانىت سوئندەكەى بەجى بىنىت وە پىويستە ئافرەتەكەيش ئارام بگىرت تا ئەو ماوەيە تەواو دەبىت<sup>(۱۲۲)</sup> ئەگەر چى باشتەر وایە سوئندەكەى بشكىنىت و كەففارهتى بدات<sup>(۱۲۳)</sup> بەلام ئەگەر لە چوار مانگ زياتر بوو، ئەو ژنەكەى تا چوار مانگ چاوەرپوان دەكات پاشان داواى لى دەكات يان دەبىت سوئندەكەى بشكىنىت و جووت

تَصَدَّقِي أَوْ تَفْعَلِي مَعْرُوفًا)) واتە : بەلى ، بېژ بەرى دارخورماكانت بكارەو ، چونكە تو لەوانەيە خىرىكى لى بكەيت يان كارىكى چاكە بكەيت . [رواه مسلم (رقم/۱۷۸۲)] .

(۱۲۲) چونكە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) سوئندى خوارد يەك مانگ نزيكى خىزانەكانى نەكە وپتەو ، جا ئەو مانگە لە ژورىكى بەرزى خۇى دا دەمايەو ، كاتىك كە بىست و نو (۲۹) پۇژ تىپەريو دابەزى بۇ لايان ، جا كەپىى ووترا : ئەى پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ! ئەى باشە تو سوئندت نە خواردو يەك مانگ نزيكيان نەبىتەو ؟ فەرموى : ((الشَّهْرُ تِسْعَ وَعِشْرُونَ)) واتە : مانگ بىست و نو پۇژە . [رواه البخارى (۹/رقم/۵۲۸۹) والنسائى (۱۱۶/۶) والترمذى (۲/۶۸۵/۹۹)] .

(۱۲۳) لەبەر فەرمودەكەى (أبوهريرة) (خوای لى رازى بىت) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموى : ((مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَأَى غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَلْيَأْتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ وَلْيَكْفُرْ عَنْ يَمِينِهِ)) واتە : ھەر كە سىك سوئندى خوارد لەسەر شتىك ، جابىنى شتىكى تر لەو چاكتەر ، ئەو با ئەو بكات كە چاكتەر و كەففارهتى سوئندەكەى بدات)) [رواه مسلم (۲/۱۲۷۱/۱۶۵) والنسائى (۷/۱۱)] .

ببئی له گه‌لی دا و که‌فاره‌تی سوینده‌که‌ی بدات ، وه‌یان ده‌بیئت ته‌لاقی بدات ،  
(<sup>۱۳۴</sup>) وه‌ نه‌گه‌ر ته‌لاقی نه‌دا نه‌وه داوهر بو‌ی هه‌یه پی‌ی ته‌لاقی بدات . (<sup>۱۳۵</sup>)

## می‌رد به‌ژنه‌که‌ی بلی:

### تَوَّوَهُكَو دَايِكْ وَّ خَوْشَكَمْ وَاي (الظَّهَار)

نه‌گه‌ر می‌رد به‌ ژنه‌که‌ی خۆی بلی: تو‌لای من وه‌کو پشتی دایکم وای  
یان وه‌کو پشتی خوشکم وای نه‌وه (الظَّهَار) ی کردوه له ژنه‌که‌ی ، وه  
نه‌گه‌ر بلی وه‌ک دایکم یان خوشکم وای به‌ مه‌به‌ستی (الظَّهَار) کردن نه‌وه  
(ظَّهَار) ی کردوه . (<sup>۱۳۶</sup>)

(<sup>۱۳۴</sup>) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خۆی گه‌وره له‌ سووره‌تی (البقرة: ۲۲۶، ۲۲۷) دا که  
ده‌فه‌رمی: ((لِلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرِيصٌ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ ، فَإِنْ فَاعُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ  
رَحِيمٌ ، وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ)) واته : وه‌ که‌سانێ که سویند ده‌خۆن  
که‌وا له‌گه‌ل خیزانه‌کانیان دا جووت نه‌بن ، ده‌توانن چوار مانگ چاوه‌پێ بکه‌ن ، جا  
نه‌گه‌ر له‌ و ماوه‌یه‌دا گه‌رانه‌وه (سویندی ناهه‌قی خۆیان شکاند و که‌فاره‌تیان دا) نه‌وه  
خۆی گه‌وره لیبورده‌و به‌به‌زه‌بیه ، وه‌ نه‌گه‌ر بپاری ته‌لاقیشیان دا ، نه‌وه بی‌گومان  
خۆی گه‌وره بیسه‌ر زانایه .

(<sup>۱۳۵</sup>) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیئت) که‌وا فه‌رموی: ((نه‌  
گه‌ر چوارمانگ تیپه‌ر بوو ده‌وه‌ستینریت تا ته‌لاقی ده‌دات)) [رواه البخاری (۹/ رقم ۵۷۹۱)] .  
نیمامی (البخاری) ده‌فه‌رمی: نه‌مه‌ له‌ (عُثْمَانُ) و (عَلِي) و (أَبُو دَرْدَاءُ) و (عَائِشَةُ) و  
دوانزه (۱۲) پیاو له‌ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ره‌وه ده‌گێرنه‌وه . بپوانه [فتح الباری لابن حجر  
المسقلانی (۹/ ۴۸۸)] .

(<sup>۱۳۶</sup>) نه‌مه‌ پیناسه‌ی (ظَّهَار) له‌ شەرع دا .

وه شه‌ریعیش ئەم (ظەهار)ەى حەرام کردووە ، (١٣٧) وه به‌و (ظەهار) کردنی‌شە ئافەرته‌که‌ له‌ می‌رده‌که‌ى حەرام دە‌بێت ، جا ئەگەر بۆ ماوه‌یه‌کى دیارى کراو نە‌بێت ئە‌وه نە‌بێت نزیکی ژنه‌که‌ى ببێتە‌وه تا که‌ ففاره‌تى دە‌دات که‌ نا زاد کردنى کۆیله‌یه‌که ، ئە‌گەر نە‌بوو دوومانگ پۆژ و به‌سه‌ر یه‌که‌وه ، ئە‌گەر نە‌یتوانی ئە‌وه خواردن دانى شه‌ست که‌م دە‌سته ، (١٣٨) وه ئە‌گەر بۆ

(١٣٧) له‌ به‌ر ئە‌وه‌ى خ‌واى گ‌وره به‌ ووتە‌یه‌کى خ‌راپ و درۆ ناوی بردووە ، وه‌ک له‌ سوره‌تى (المجادلة: ٢): ﴿الَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْتُهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ﴾ واتە : وه ئە‌وانە‌تان که‌ له‌ ژنه‌کانیان (ظەهار) دە‌کەن ، له‌ پاستى دانە‌و ژنانە‌ دایکيان نین ، به‌ لکو دایکى ئە‌وان تە‌نها ژنانێک‌ن که‌ ئە‌وانیان لێ‌وه له‌ دایک بووه ، وه بێ‌گومان ئە‌وان قسه‌یه‌کى خ‌راپ و درۆ دە‌کەن ، به‌ پاستى خ‌واى گ‌وره به‌ خ‌شە‌ره‌و لێ‌بوردە‌یه .

(١٣٨) له‌ به‌ر فەر‌مووده‌که‌ى خ‌واى گ‌وره له‌ سوره‌تى (المجادلة: ٤،٣): ﴿الَّذِينَ يَظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ، ذَلِكَ نُورَعِظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ، فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ رَبِّكَ حَدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ واتە : وه ئە‌وانە‌تان که‌ (ظەهار) دە‌کەن له‌ ژنه‌کانى خ‌ویان پاشان په‌شیمان دە‌بنه‌وه ، ئە‌وه با به‌نده‌یه‌ک ئازاد بکەن پێ‌ش ئە‌وه‌ى جوت ببن له‌ گە‌لیاندا ، ئە‌مه په‌ندێکه ئامۆزگارى نێ‌وه‌ى پێ‌ ده‌کړیت وه خ‌واى گ‌وره نا گاداره له‌ هەر کارێک ده‌یکەن ، جا ئە‌وانە‌تان که‌ به‌نده‌یان ده‌ست ناکه‌وێت ، ئە‌وه‌با دوو مانگ پۆژوو بکرن به‌سه‌ر یه‌که‌وه پێ‌ش ئە‌وه‌ى جوت ببن له‌ گە‌لیاندا ، جا هەر که‌سێک نە‌یتوانی ئە‌وه با خ‌واردنى شه‌ست که‌س بدات ...)) .

وه له‌ به‌ر فەر‌مووده‌که‌ى ((خُوَيْلَةُ بِنْتُ مَالِكِ بْنِ ثَعْلَبَةَ)) (خ‌واى لى پ‌زى بێت) ((که‌وا می‌رده‌که‌ى (ظەهار) ى لى کرد ، ئە‌ویش س‌کالای حالى خ‌وی هێنا بۆ‌لای پێغه‌مبە‌رى خ‌وا

ماوەیەکی دیاری کراو بوو ئەو ناییت نزیکی بییتەو ، تا ئەو ماوەیە تەواو دەکا ، وە ئەگەر جووت بوو لە گەلی دا پیش تەواو کردنی ئەو ماوەیە ، ئەو کەففارەتی (ظہار)ی لەسەر پێویستە . (۱۳۹)

(ﷺ) جا خوای گەورە ئایە تەکانی (ظہار) ی سورەتی (المجادلە) ی لەبارە ی ئەو وە (دابەزاند) [رواه ابودود (۲/۱۶/۳۰۱/۶) مع العون وهو حسن برونه صحیح ابی دود (۱۹۳۴)]  
وہ فرمودە کە ی (عائشۃ) کە لە و بارە وە یە لە [سنن ابن ماجە (۱/۶۶۶/۲۰۶۲) دا ماتوہ وەو صحیح برونه صحیح ابن ماجە (۱/۶۶۸)] .

(۱۳۹) لە بەر فرمودە کە ی (سَلَمَةُ بِنُ صَخْرِ الْبِيَّاضِي) (خوای لی پزنی بییت) کە و فرمووی : من پیاویک بووم زۆر دە چوومە لای ئافەرەت ، و نازانم هیچ پیاویکی تر وە کو من زۆر تووشی ئەوە ببوایە ، جا کاتیک کە پەمەزان هات (ظہار)م لە ژنە کەم کرد تا پەمەزان تەواو دە بییت ، شوێکیان قەسە ی لە گەل دە کردم شتیکم بۆ دە رکەوت ، جا خۆم پێ ئەگەرا و لە گەلی دا جووت بووم ، کاتیک کە پۆز بوویە وە ، چووم بۆ لای هۆزە کەم و هەوائی خۆم پێ را گە یاندن و پیم ووتن : پرسیارم بۆ بکەن لە پێغەمبەری خوا (ﷺ) ، ئەوانیش ووتیان : ئیمە شتی وانا کەین ، دوایی خوای گەورە نوسراوێکمان لە بارە وە دادە بە زینت یان پێغەمبەری خوا (ﷺ) لە بارە مانوہ فرمودە یە ک دە فرمێ : دە بییتە (عَار) یك بە سەرمانوہ ، بە لام ئیمە کاری خۆت دە دەینە دەستی خۆت ، خۆت بپۆ باسی حالی خۆت بۆ پێغەمبەری خوا بکە ، فرمووی : جا منیش چووم تا هاتمە خزمەتی وەوالم پێ راگە یاند ، جا ئەویش فرمووی : ((تۆ خۆت ئەو کارەت کردوہ ؟)) ووتم : من کردوہ ، وە من ئەو هات نامادەم ئە ی پێغەمبەری خوا ، ئازام گرم بۆ حوکم و بپریاری خوای گەورە بە سەرم دا ، فرمووی : ((دە کۆیلە یە ک نازاد بکە)) فرمووی : منیش ووتم : بە و کەسە ی تۆی بە حەق پەوانە کردوہ تەنھا خاوەنی ئەم گەردنە ی خۆم ، فرمووی : ((دە دوومانگ پۆزوو بە سەر یە کە وە بگەرە)) فرمووی : ووتم : ئە ی پێغەمبەری خوا (ﷺ) ، ئەم هەموو بە لایە تووشم بوو هەمووی بە هۆی پۆزوو وە بوو ؟ فرمووی : ((دە خوارنسی شست (۶۰) کەم دە سست بدە)) فرمووی : ووتم : بە و کەسە ی تۆی بە حەق پەوانە کردوہ ئیمە ئەم شەومان بە پێ خوارن بێدوہ تەسەر ،

## ( لَعَان ) کردن

نہ گھر میرد توّمہتی زینای کردہ ژنہ کہی خوئی دا ، وچوار شایہتی نہبوو ، نہوہ یان داری نابرو بردنی (حَدُّ الْقَذْفِ) لی دہدریت<sup>(۱۴)</sup> وہیان

فرموی : ((دہ بپو بولای خاوهنی زہکاتی (بَنِي زُرَيْقٍ) و پی بی با پیتی بدا ، وہ خواردنی شہست کہم دہستی لی بدہ و سوودیش له پاش ماوہ کہی و ہریگرہ بو خوت))  
[رواہ ابرلود (۲۱۹۸/۲۹۸/۶) مع العین ، والترمذی (۱۲۲۰/۲۳۵/۲) و ابن ماجہ (۲۰۶۲/۶۵۵/۱) و مو صحیح بیوانہ صحیح ابن ماجہ (۱۶۷۷)] .

وہ له بہر فر مودہ کہی (ابْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) کہوا پیاویک ہاتہ خزمتی پیغمہبری خوا (ﷺ) (ظہار) ی له ژنہ کہی کردبوو ، و جیماعیشی له گہل کردبوو ، جا ووتی : نہی پیغمہبری خوا (ﷺ) من (ظہار) م کردوہ له ژنہ کہم و جووتیش بووم له گہلیدا ، پیش نہوہی کہ ففارہت بدہم . پیغمہبری خوایش (ﷺ) فرموی : ((مَا حَمَلَكَ عَلَيَّ ذَلِكَ يَرْحَمَكَ اللَّهُ ؟)) واتہ : چی ہلینایت نہوہ بکہی خوا رہمت پی بکات ؟ ووتی : (خلخال) ہ کہیم له بہر تیشکی مانگ دا بینی ، فرموی : ((فَلَا تَقْرِبْهَا حَتَّى تَفْعَلَ مَا أَمَرَكَ اللَّهُ)) واتہ : دہ نزکی مہ بہرہوہ تا نہوہی خوای گورہ فرمانی پی کردویت بہ چی دہ ہینیت)) [رواہ الترمذی (۱۲۱۹/۲۳۵/۲) و ابن ماجہ (۲۰۶۵/۶۶۵/۱) و مو حدیث حسن بیوانہ صحیح الترمذی (۹۵۸)] .

وہ له ریوایہتی (ابْنُ مَاجَةَ) ہدا ((کاتیک کہ پیغمہبر (ﷺ) فرموی : چی وای پی کردیت نہوہ بکہیت ؟ نہویش ووتی : نہی پیغمہبری خوا سپیای حیلہ کانیم له بہر تیشکی مانگ دا بینی ، جا خوم پی نہ گہرا تا جووت بووم له گہلی دا ...)) .

(۱۴۰) چونکہ بو (اَبَات) کردنی تاوانی زینا له سہر ہر موسولمانیک پیوستی بہ چوار شایہت ہہیہ ، نہ گہر چوار شایہت کہی ہموویان نامادہ نہبوون نہوہ نہو کہسہی بوختیانہ کہی ہلہ بستوہ ہہشتا (۸۰) داری نابرو بردنی لی دہدریت له بہر فرمودہ کہی خوای گورہ له سورہتی (النور: ۴) دا کہ دہ فرموی : ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً ، وَلَا يَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً

دہ بیئت (لِغَانِ) یٰ لٰی بکات ، بہ وہی چوار جار بلّی : شایہ تی دہ دم بہ خوا من راست دہ کم کہ بہ فلانہ ژنی خوم و تم : زینات کردہ ، وہ لہ جاری پینجہ میس دا - پاش ناموزگاری کردنی دا و ہر و ترساندنی لہ تاوانی بوختیانی ٹاپرو - بلّی : لہ عنہ تی خوام لہ سر بیٹ ٹہ گہر درو بکم ، وہ داریی (حدّی) زینایش لہ سر ٹافرہ تہ کہ لا دہ چیت بہ وہی چوار جار بلّیت : شایہ تی دہ دم بہ خوا کہوا فلانہ کہسی میردم درو دہ کا لہو قسہیہ ی دا کہ بو من ہلہیبہ ستوہ کہ تو مہ تی زینا کردنہ ، وہ لہ جاری پینجہ میس دا - پاش ناموزگاری کردنی دا و ہر ، کہوا سزای قیامت زور سہخت تر و گہورہ ترہ لہ سزای دنیا - بلّی : تورہ یی و غزہ بی خوام لہ سر بیٹ ٹہ گہر ٹہو راست بکات لہو قسہیہ ی دا <sup>(۱۴)</sup> وہ ٹہ گہر ٹافرہ تہ کہ بہو تو مہ تی زینا

أَبْدًا وَأَوْلِيكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۴﴾ واتہ : وہ ٹہوانہ ی کہ تو مہ تی زینا دہ دنہ پالی ٹافرہ تانی داوین پاک ، پاشان چوار شایہ ناہینن کہوا شایہ تی بدن لہ سر تو مہ تہ کہیان ، ٹہوانہ ہشتا (۸۰) داریان لی دہن و نیت ہر گیز شایہ تیان لی و ہر مگرن ، وہ ٹہوانہ تاوانبارانن .

(۱۴۱) تہنہا پیوا ٹہ گہر تو مہ تی زینای بہ ژنہ کہی خوی دا کرد ٹہوہ دہ توانیت

لہ جیاتی چوار شایہ تہ کہ (لِغَانِ) بکات ، لہ بہر فرمودہ ی خوی گہورہ لہ سورہ تی (النور : ۶-۹) دا کہ دہ فرمئ : ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ، وَالْحَامِسَةُ أَنْ لَعْنَتُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ، وَيَدْرُؤُاَ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَاذِبِينَ ، وَالْحَامِسَةَ أَنْ غَضَبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ واتہ : ((وہ ٹہوانہ ی کہ ژنہ کانی خویان تاوانبار دہ کن بہ زینا و ہجہ لہ خویان شایہ تی تریان نی بہ ٹہوہ شایہ تی ہر یہ کہیان ٹہوہ یہ کہوا چوار جار بہ ناوی خواوہ (خوا بگری بہ شایہ ت) کہوا ٹہو لہ راست بیژانہ ، وہ لہ پینجہ م جاریش دا بلّیت کہوا لہ عنہ تی خوی لہ سر بیٹ ٹہ گہر درو بکات ، وہ ٹافرہ تہ کہیش سزا (داری حدّی زینا) ی لہ سر لا دہ چیت بہ وہی چوار جار شایہ تی بہ ناوی خواوہ بدات (خوا بگری بہ شایہ ت) کہ ٹہو پیواوہ لہ دروزنانہ و

له‌و تاوانه‌ی داویتی پالی درۆ ده‌کات ، وه له پیتجه‌م جاریش دا بلیت : که‌وا تورپه‌یی خوا و غه‌زه‌بی خوای له‌سه‌ر بی‌ت نه‌گه‌ر می‌رده‌که‌ی راست بکات .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بی‌ت) که‌وا (هِلَالُ بْنُ أُمِيَّةٍ) تو‌مه‌تی زینای داوه پالی ژنه‌که‌ی خوی له‌لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا دا (ﷺ) له‌که‌ل (شُرَيْكُ بْنُ سَخْمَاءَ) دا ، جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((الْبَيْئَةُ أَوْ حَدٌّ فِي ظَهْرِكَ)) واته : شایه‌ت بی‌ته یان وه‌کو داری (حَدٌّ) له پشتت ده‌دری‌ت ، نه‌ویش ووتی : نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ، نه‌گه‌ر یه‌کی‌کمان پی‌او‌یکی به‌سه‌ر ژنه‌که‌یه‌وه بی‌نی ده‌پوات به‌دوای شایه‌ت دا ده‌گه‌ریت ؟ جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌یفه‌رموو : ((الْبَيْئَةُ وَالْحَدُّ فِي ظَهْرِكَ)) جا (هِلَالُ) یش ووتی : به‌و که‌سه‌ی تو‌ی به‌ح‌ق نارده‌وه من راست ده‌که‌م ، وخوایش نه‌وه دا ده‌به‌زینیت که پشتم له داری (حَدٌّ) به‌ری بکا ، جا (جَبْرِيلُ) (الْحَمَلَاءُ) دابه‌زی و نه‌م ئایه‌تانه‌ی سو‌رده‌تی (النور : ۶-۹) به‌سه‌ردا دابه‌زاند : ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ ...

إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) رویش‌ت و ناردی به‌شوینی هه‌ردوکیان دا ، کاتیک هاتن ، (هِلَالُ) هه‌ستا و شایه‌تی دا و پی‌غه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) ده‌یفه‌رموو : ((خوای که‌وره ناگاداره و ده‌زانێ یه‌کی‌ک‌تان درۆ ده‌کن ، ئایا که‌ستان به‌شیمان ده‌بنه‌وه ؟ پاشان ئافره‌ته‌که هه‌ستا و شایه‌تی دا ، جا که‌گه‌شته پیتجه‌م جار ، وه‌ستانیان و پی‌یان ووت : نه‌مه (غَضَبٌ) و تورپه‌یی خوات له‌سه‌ر پی‌ویست ده‌کات ، (إِبْنُ عَبَّاسٍ) فه‌رموی : جا گتی کرد و سه‌ری دلخسته‌خوار تا گومانمان برد که‌وا بگه‌ریته‌وه ، پاشان -ئافره‌ته‌که- ووتی : نه‌ه‌ ئاب‌پووی قوم و که‌س و کاره‌که‌م نا به‌م له‌مه به‌دواوه ، جا سو‌یندی خوارد ، پی‌غه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فه‌رموی : ((أَنْظُرُوهَا ، فَإِنْ جَاءَتْ بِهٍ أَحْصَلَ الْعَيْنَيْنِ ، سَابَغَ الْإِلْيَتَيْنِ خَدْلَجَ السَّاقَيْنِ فَهُوَ لِشُرَيْكِ بْنِ سَخْمَاءَ فَجَاءَتْ بِهٍ كَذَلِكَ)) واته : ته‌ماشای بکن ، نه‌گه‌ر نه‌منداله‌ی که ده‌بی‌یت چا‌و په‌ش بوو ، هه‌ردوو سو‌رینی ته‌واو بوو ، هه‌ردوو قو‌لی توند و نه‌ستووور بوو نه‌وه له (شُرَيْكُ بْنُ سَخْمَاءَ) ه ، جا منداله‌که‌ی به‌و شی‌وه‌یه بوو- که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) وه‌سفی کرد- بویه پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((لَوْ مَاضَى مِنْ كِتَابِ اللَّهِ لَكَانَ لِي وَلَهَا شَأْنٌ)) واته : نه‌گه‌ر

ٹاوس (حاملہ) بوو یان مندالی بوو بوو ، ئہوہ (حاشا) کردنی میردہ کہ  
 لہو مندالہ دہخریتہ نیو سویندہ کہوہ ، <sup>(۱۴۲)</sup> جا پاش ئہوہ داوہر لہیکہ  
 جیا یان دہکاتہوہ بہہتا ہتایی <sup>(۱۴۳)</sup> و مندالہ کہیش دہدریتہ دایکہ کہ <sup>(۱۴۴)</sup>  
 پاش ئہوہ ہر کہسیک ئہو ٹافرہتہ تاوان بار بکات بہ زینا یان مندالہ کہی  
 بہ مندالی زینا ئہوہ داری ٹاپرو بردنی (حدُّ القَدْفِ) لی دہدریت . <sup>(۱۴۵)</sup>

لہبر ئہوہ نہبوایہ کہ راپوود لہ کتیبی خوادا ئہوہ من لہ گال ئہو ٹافرہتہ دا شنتیکی ترم  
 دہبوو . [رواہ البخاری (۸/رقم/۴۷۴۷) وغیرہ] .

وہ لہبر فرمودہ کہی (عُويمِرُ الْعَجَلَانِي) لہ گال ژنہ کہی دا ، پروانہ [بخاری  
 (۹/رقم/۵۲۵۹) و مسلم (۹/۱۱۲۹/۱۶۹۲) وغیرہ] .

(۱۴۲) لہبر فرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیت) کہوا فرموی :  
 ((پیغہ مبری خوا (ﷺ) بریاری (لَعَان) ی جی بہ جی کرد لہ ژن و میردیک دا ، جا پیاوہ کہ  
 (حاشا) لی لہ منالی ژنہ کہی کرد ، پاشان لہیکہ جیای کردنہوہ و مندالہ کہیش کرایہ ناو  
 ژنہ کہوہ)) [رواہ البخاری (۹/رقم/۵۳۱۵) و مسلم (۲/۱۱۳۲/۱۶۹۴)] .

(۱۴۳) لہبر فرمودہ کہی (سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ) (خوای لی پازی بیت) کہوا فرموی :  
 ((لہ پاش ئہوہ — پاش ئہو ژن و میردہ لی کہ لہبر دہمی پیغہ مبری خوادا (ﷺ) (لَعَان)  
 یان کرد — سوننت و ابوہ لہو ژن و میردہ لی کہ (لَعَان) دہکن ، کہوا لہیکہ جیا  
 بکرتہوہ ، پاشان بہیک نہگہ بہنہوہ بہہتا ہتایی)) [رواہ ابو داؤد (۲/۶۸۲/۲۲۵۰) و البیہقی  
 فی السنن الکبری (۷/۴۱۰) و مو حدیث صحیح و لہ شواہد آخری عن (إِبْنِ عَبَّاسٍ) و (إِبْنِ عُمَرَ) پروانہ مسند أحمد  
 (۶/۲۲۱/۴۴۷۷) بتخریج أحمد شاکر ، والروضۃ النذیة (۲/۱۴۰-۱۴۱) بتخریج الحلاق] .

(۱۴۴) لہبر فرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) پروانہ (پ ۱۴۲) .

(۱۴۵) چونکہ ئہو ٹافرہتہ بہو (لَعَان) ہ ہیچ تو مہ تیکی لہ سہر نامیتیت لہ دنیا ،  
 بویہ ہر کہسیک تاوا نباری بکات دہبیت چوار شایہ تی ہہ بیت نہگینا داری (حَدِّ) لی  
 بوختیان ہلہ بستن و ٹاپرو بردنی (القَدْفِ) لی دہدریت ، بہہمان شیوہ بؤ کورہ کہیشی .



## بہ خینو کردن و پەروردہ کردنی مندال

### ( الْحَضَانَةُ )

ئەگەر ژن و میژد لەیەک جیا بوونەو و مندالیش لە نیوانیان دا هەبوو ، ئەو ماف دارترین کەس لە بەخینو کردنی ئەو مندالە تا دەگاتە تەمەنی ووریا بوون و تی گەیشتن دایکی مندالەکیە ئەگەر شووبەکی تر نەکات (١٤٦) پاشان خوشکی دایک ئەگەر دایک نەبوو (١٤٧) پاشان باوک و پاشان ئەگەر

(١٤٦) لەبەر فەرموودەکی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیئت) کەوا فەرمووی : نافرەتیک ووتی : ئەی پیتەمبەری خوا من ئەم کورەمە سکم بۆی بووبە (وَعَاء) ، وە هەردوو مەمکیشم بۆی بوو بە (سِقَاء) وە کۆشیشم بۆی بوو بە (حَوَاء) ، جا باوکی تە لاقی دام و دەیه ویت لیم بسیننیتە وە ، پیتەمبەری خوا (ﷺ) پێی فەرموو : ((أَنْتِ أَحَقُّ بِهٖ مَالَهُ تَنْكِحِي)) واتە : تۆ پێی ماف دارتری تا شوو نەکەیت . [رواه أبو داود (٢٢٥٩/٢٧١/٦) وەو حدیث حسن بڕواتە الإرواء (٢١٨٧) ] .

وہ (وَعَاء) : قاپیکە شتی تێ دەکریت و دەپیارژیت ، وە (سِقَاء) : لە بیست دروست دەکریت ، ئار و خواردنە وەکانی تێ دەکریت ، وە (حَوَاء) : جێی حەوانە وە و لاواندە وە یە .  
نێبینی :

(ابْنُ الْمُنْذِرِ) (پەحمەتی خوی لی بیئت) یەک دەنگی (إِجْمَاع) زانایانی هیناوە تە وە ، لەسەر ئەوێ کەوا نافرەت مافی بە خینو کردنی نامینیت ئەگەر شووبەکی تر بکات ، [بڕواتە الإجماع لابن المنذر (٢٩٢ ، ٢٩٢ ، ٩٩) ] .

(١٤٧) لەبەر فەرموودەکی (الْبَرَاءُ بْنُ عَازِبٍ) (خوی لی پازی بیئت) کەوا فەرمووی : ((... جا کە پیتەمبەری خوا (ﷺ) دەرچوو ، کچەکی (حَمْرَه) شویتیان کەوت - ئەی مامە ، ئەی مامە - جا (عَلِي) دەستی گرت و بە (فَاطِمَة) ی ووت : بیگرە کچی مامە هەلیگرە ، جا (عَلِي) و زید و جعفر بوو بە دەمە قالەیان لەسەری ، (عَلِي) ووتی : من ماف دارترم کچی مامە ، (جَعْفَر) ییش ووتی : کچی مامە و خوشکی دایکیشی خێزانم ،

نمانه نه بون نه وه دادور خوی که سیک دیاری دهکات له خزم و کهس و کاری کهوا بهر ژه و هندی نه منداله له هه موو کهس زیاتر په چاو بکات ، جا پاش ته مهنی تیگه یشتن ، نه منداله نازاد ده کړیت له هه لېژاردنی نیوان دایک و باوک دا (۱۴۸)

(زید) یش ووتی : کچی برامه ، جا پیغمبري خوا (ﷺ) دای به خوشکی دایکی و فرموی : ((الْحَالَةَ بِمَنْزِلَةِ الْأُمِّ)) واته : خوشکی دایک له جیکه ی دایکه ، وه به (علی) فرموی : ((أَنْتَ مَنِّي وَ أَنَا مِنْكَ)) واته : تو له منی و منیش له تو م ، وه به (جعفر) فرموی : ((أَشْبَهْتُ خَلْقِي وَ خَلْقِي)) واته : تو له من ده جیت له شیوه و په وشتیش دا ، وه به (زید) یشی فرموی : ((أَنْتَ أَخُونَا وَ مَوْلَانَا)) واته : تو برا و پالېشتی نیمه ی [رواه البخاری (۵/رقم/۲۶۹۹)].

(۱۴۸) له بهر فرموده ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کهوا ((نافره تیک هاته خرمته پیغمبري خوا (ﷺ) ووتی : نه ی پیغمبري خوا میړده کم ده یه ویت کوره کم بیات ، وه ناوی پې دام له بیری (أَبُو عَنبَةَ) و سوودی زوری پې که یاندم ، جا پیغمبري خوا (ﷺ) به منداله که ی فرموی : نه وه باوکت و نه ویش دایکه ، نیتر ویستی خوته دهستی هه کامه یان ده کړیت ، جا دهستی دایکی کړت ، دایکیشی بردی و پویشت)) [رواه ابودود (۲/رقم/۲۲۷۷) و النسائي (۶/۱۸۵/۳۴۹۶) و غیرهما و صحیح بیوانه صحیح ابی دود (۱۹۹۲)].

### تیبیتی :

پېویسته نه و کهسه ی ده کړیته سه په رشتیار و به خپوکه ی مندال  
نهم سر جانه ی تیدا بیت :

(۱) موسولمان بیت ، (۲) نازاد بیت ، (۳) ژیر بیت ، (۴) داد په رور بیت ، واته : دهست پاک و داوین پاک بیت ، چونکه نه گه وانه بیت نه و بې گومان زیانی ناشکرای هه یه بې بهر ژه و هندی نه منداله .

## شیردان (الإرضاع)

نه‌گهر ئافره‌تیک له شیری خوئی شیری به مندالیک دا ، نه‌وه ده‌بیته دایکی شیری نه‌و منداله به دوو مهرج : ته‌منی نه‌و منداله له دوو سال که متر بیته<sup>(۱۴۹)</sup> وه له پینج جاری جیاجیا که متر نه‌بیته مهرجاریکیش تیروی بکات<sup>(۱۵۰)</sup>

(۱۴۹) له‌بهر فرموده‌که‌ی (أَمَّ سَلَمَةَ) (خوای لی‌رازی بیته) که‌وا فرمودی : پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرمودی : ((لَا يَحْرُمُ مِنَ الرُّضَاعَةِ إِلَّا مَا فَتَقَ الْأَمْعَاءَ فِي التَّدْيِ وَكَانَ قَبْلَ الْفِطَامِ)) واته : حه‌رام نابیته به شیردان مه‌گهر نه‌وه‌ی تیروی بکات له مه‌مکی‌وه ، وه پییش برانه‌وه‌ی بیته له شیر — پییش دوو‌سالان — [رواه الترمذی (۱۱۶۸/۴۵۸/۲) وهو صحيح برواه صحيح سنن الترمذی (۱۲۱)].

وَقَالَ التِّرْمِذِيُّ : (وَالْعَمَلُ عَلَىٰ هَذَا عِنْدَ أَكْثَرِ أَهْلِ الْعِلْمِ مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ ﷺ وَغَيْرِهِمْ، أَنَّ الرُّضَاعَةَ لِاحْتِرَامِ مَا كَانَ قَبْلَ الْحَوْلَيْنِ ، وَمَا كَانَ بَعْدَ الْحَوْلَيْنِ الْكَامِلَيْنِ فَإِنَّهُ لَا يَحْرُمُ شَيْئًا).

(۱۵۰) له‌بهر فرموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی‌رازی بیته) که‌وا فرمودی : نه‌وه‌ی له قورئان دا دابه‌زی که‌وا ماره برین حه‌رام بکات ده (۱۰) جار شیردانی جیاجیا که‌وا تیروی بکات ، پاشان (نسخ) بویه‌وه به : پینج جاری جیاجیا که‌وا تیروی بکات ، جا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) وه‌فاتی کرد هیشتا مهر ده‌خویندرایه‌وه له قورئان دا)) [رواه مسلم (۱۰۷۵/۲/۱۴۵۲) وغيره]

مه‌به‌ستی دایکه (عَائِشَةُ) له‌وه‌ی که‌وا فرمودی : پیغه‌مبهر وه‌فاتی کرد هیشتا مهر خویندرایه‌وه ، نه‌وه‌یه که‌وا مه‌ندیک له هاوه‌لان به‌وه‌یان نه‌زانی بوو که‌وا ده (۱۰) جاره‌که له قورئان دا (نسخ) کراوه بویه مهر ده‌یادخویننده‌وه ، تا ماوه‌یه‌کیش دوی وه‌فات کردنی پیغه‌مبهر (ﷺ) . وه له‌بهر فرموده‌که‌ی تری (عَائِشَةُ) (خوای لی‌رازی بیته) که‌وا فرمودی : پوزتکیان پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) اته ژوده‌وه بۆلای ، پیاویکی لاپوو ، جا

جا میردی نہو ئافرہ تہش دہ بیٹہ باوکی شیر ی ، <sup>(۱۵۱)</sup> وہ ئوہی بہ خزمایہ تی (نَسَب) حرام بیٹ بہ شیریش حرام دہ بیٹ <sup>(۱۵۲)</sup> بہ لام خوشک و براو دایک و باوک و کہس و کاری شیرخوڑہ کہ حرام نایٹ لہ شیردہر و کہس و کاری <sup>(۱۵۳)</sup> وہ قسہی شیر دہر و ہرگیراوہ بؤ شایہ تی دان <sup>(۱۵۴)</sup>

وہ کو ئوہی پوی تیک بیٹ و پی ناخوش بیٹ ، (عائشہ) یش ووی : ئوہ برامہ ، پیغہ مہری خوایش فرمووی : ((أَنْظُرَنَّ مَا إِخْوَانِكُنَّ ، فَإِنَّمَا الرُّضَاعَةُ مِنَ المَجَاعَةِ)) واتہ : باش تہ ماشا کہن کئی براتانہ ، چونکہ شیردان تہنا لہ برسیتی دایہ ، - واتہ : کاتیک شیردان دہ بیٹہ ہوی حرام ہون نہ گہر لہ کاتیک دامالہ کہ برسیتی بیٹ و بہو شیردانہ تیر بیٹ - [رواہ البخاری (۹/رقم/۵۱۰۲) و مسلم (۲/۱۰۷۸/۱۴۵۵)] .

(۱۵۱) لہ بہر فرمودہ کہی (عائشہ) (خوای لی پازی بیٹ) کہوا فرمووی : ((پاش ئوہی ئایہ تی حجاب دابہزی (أَفْلَحَ) ی برای (أَبُو الْقَعِيسِ) پوخستہ تی لی و ہرگرتہ کہوا بیٹہ مالہ وہ ، منیش ووتہ : پوخستہ تی پئی نادہم تا پرسیتی پیغہ مہری خوا نہ کہم لہ بارہیہ وہ چونکہ (أَبُو الْقَعِيسِ) ی برای شیر ی بہ من نہ داوہ ، ئوہی شیر ی بہ من داوہ خیزانہ کہی (أَبُو الْقَعِيسِ) ہ . جا پیغہ مہری خوا (ﷺ) ہاتہ ژورہ وہ بؤ لام و منیش پیہ ووت : ئہی پیغہ مہری خوا (أَفْلَحَ) ی برای (أَبُو الْقَعِيسِ) پوخستہ تی لی و ہرگرتہ ، منیش پوخستہ تیم نہ دا تا پرست پئی نہ کہم ، پیغہ مہری خوایش (ﷺ) فرمووی : ((وَمَا مَنَعَكَ أَنْ تَأْتِنِي ، عَمَّكَ)) واتہ : جاجی وای پئی کردی کہوا پوخستہ تی نہ دہیت ؟ مامتہ . [رواہ البخاری (رقم ۴۵۱۸ دیب البغا) و مسلم (رقم/۱۴۴۵)]

(۱۵۲) لہ بہر فرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی پازی بیٹ) بروانہ (پ۸۰) .  
(۱۵۳) چونکہ جگہ لہ شیر خوڑ خوی نہ بیٹ کہوا حرام دہ بیٹ لہ شیر دہر و کہس و کاری ، ہیج بہ لگہ یہ کی شرعی نہیہ کہوا کہس و کاری شیر خوڑیش حرام بین .  
(۱۵۴) لہ بہر فرمودہ کہی (عُقْبَةُ بْنُ الْحَارِثِ) (خوای لی پازی بیٹ) کہوا فرمووی :  
رُئِيكُمْ مَرَّهٌ كَرْدٌ ، جا ئافرہ تیکی رہش پیست ہات بؤ لامان ووی : من شیرم بہ ہر دو وکتان داوہ ، منیش ہاتم بؤ خزمہ تی پیغہ مہری خوا (ﷺ) ووتہ : من (فُلَانَةٌ بِنْتُ فُلَانٍ) م مارہ کردوہ ، جا ئافرہ تیکی رہش پیست ہات بؤ لامان و پیوی ووتہ : من شیر ی

## بہ خیو کردنی ژن و کہس و کار

### (نَفَقَةُ الزَّوْجَةِ وَالْأَهْلِ) (۱۰۰)

خارجی (نَفَقَه) کردن میزد له سهر ژنه کهی پیویست (واجب) تا بهیه کهوه بزین به چاکه (۱۰۶) وه مهرهها نه گهر ته لاقی (رجعی) یشی بدات ،

مهر دیوکتانم داوه ، وه نه و درق ده کات ، جا پیغمبری خوا پشتی تی کردم ، جا له بهره و پویوه هاتمه وه ووتم : بی گومان نه و لروزنه . فرموی : ((كَيْفَ بِهَا وَقَدْ زَعَمْتَ اِنَّهَا قَدْ كَرَضَعَتْكُمْ ، دَعَهَا عَلَيْكَ)) واته : چون نه و درق ده کات ، نه و اولیت که و نه و شیر ی به مهر دیوکتان داوه ، وازی لی بیته . له و ژنه ی که مارهت کرده . [رواه البخاری ۹/رقم/۵۱۰۴].

(۱۰۵) کاتیک باسی به خیو کردن (النَّفَقَةُ) ده کهین ، مه به ستمان دابین کردنی هموو پیویستی کهانی ژبان له خواردن و خوار دنه وه و پوشاک و جیکای حه سانه ویش ، چونکه ته ووی ووشه ی (النَّفَقَةُ) نه وه ده که یه نیت ، وه له شهر یه تیش دا به و واتیه هاتوه وه له و به لگانه ی دا هاتودا زیاتر پوون ده بیته وه .

(۱۰۶) نه مه هیچ جیا وازیه کی تیدانی به له نیوانی زانایان دا ، له بهر فرمووده که ی خوی گهره له سورته ی (النساء : ۵) دا که ده فرمی : ﴿وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ﴾ تیمامی (الشوکانی) له ته فسیره که ی دا ده فرمی : به شیکی پوزیان بق دابینن تیدا ، وه پوزیان دیاری بکن ، وه نه مش بق که سانیکه که و خارج ی (نَفَقَه) له سهر کردن و پوشاک بق کردنیان پیویست بیت له ژنان و کوران و نه وانه ی وه کو نه وانن . [پروانه فتح القدير ۱/۴۲۶].

وه له بهر فرمووده که ی (عَائِشَةَ) (خوی لی پازی بیت) که و فرموی : (( مِنْدُ بِنْتُ عُنْبَةَ) به پیغمبری خوی (ﷺ) ووت . له کاتیک دا که (بَيْعَةَ) ی به پیغمبری خوا (ﷺ) دا . : نه ی پیغمبری خوا (ﷺ) ، (أَبُو سُبَيَانَ) پیاویکی چروکه وه نه و ندهم پی

تا ماوہ (عِدَّة) ی بہ سہر دہ چیت<sup>(۱۵۷)</sup> بہ لام نہ گہر تہ لاقی (بائن) ی بدات  
 ئوہ (نَفَقَہ) ی لہ سہر میزد نی یہ ،<sup>(۱۵۸)</sup> ہر وہا نہ گہر لہ ماوہ (عِدَّة) ی

نادات کہوا بہ شی خوم و منالہ کانم بکات ، مہ گہر نہ وہی لی ی بیہم بی نہ وہی خوئی  
 بزائیت ، جا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : ((حُذِي مَا يَكْفِيكَ وَوَلَدَكَ بِالْمَعْرُوفِ))  
 واتہ : نہ وہندہی لی بیہ کہ بہ شی خوت و منالہ کانت بکات بہ چاکہ [رواہ البخاری ۸/ رقم  
 ۵۲۶۴/ مسلم (۱۷۱۴/۱۳۳۸/۲)] وہ لہ بہر فرمودہ کہی (معاویہ) پروانہ (پ ۵) .

(۱۵۷) لہ بہر فرمودہ کہی (فَاطِمَةُ بِنْتُ قَيْسِ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فرموی  
 : پویشتم بؤ خزمہ تی پیغمبری خوا (ﷺ) ووتم : من کچی (آل خَالِدِ) م وہ میردہ کہم  
 فلانہ کہ سہ ، و تہ لاقی بؤ ناردوم ، و من دلاوی (نَفَقَہ) و جینگام لہ کس و کاری کردہ  
 ، ئو انیش پییان نہ دام و ووتیان : نہی پیغمبری خوا (ﷺ) ہر سئی تہ لاقہ کہی بؤ  
 ناردوہ ، فرموی : جا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : ((أَمَّا النَّفَقَةُ وَالسُّكْنَى  
 لِلْمَرْأَةِ إِذَا كَانَ لِرِزْقِهَا عَلَيْهِ الرَّجْعَةُ)) واتہ : (نَفَقَہ) و جینگا کاتیک بؤ نافرہ تہ نہ گہر  
 میردہ کہی مافی گتیرانہ وہی بہ سہر وہ بیٹ . [رواہ النسائی (۲۴۰۲/۱۴۴/۶) و احمد (۴۱۶/۶) و  
 صحیح پروانہ صحیح النسائی (۲۳۲۲)] .

وہ بہ لگیش لہ سہر نہ وہی کہ نہ گہر تہ لاقی (رَجْعِي) بیٹ جینگای بؤ (ثَابِت)  
 دہ بیٹ فرمودہ کہی خوای گہرہ یہ لہ سورہ تی (الطلاق: ۱) دا کہ دہ فرمی : ﴿يَا أَيُّهَا  
 النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلَّقُوهُنَّ لِأَعْدَتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرُجُوهُنَّ  
 مِنْ بُيُوتِهِنَّ﴾ واتہ : نہی پیغمبر ، نہ گہر نافرہ تانتان تہ لاق دا ئوہ لہ ماوہ (عِدَّة) ی  
 شرعی خوایان دا تہ لاقی بدن — بہ تہ لاقی سوننی تہ لاقی بدن — و ژمارہ ی ماوہ  
 (عِدَّة) کہی رابکرن ، ولہ خوای گہرہ بترسن و دہریان مہ کن لہ مالہ کانی خوایان ...  
 جا بن گومان لہ کہل جینگایش دا دہ بیٹ خواردن و خواردنہ بؤ شاکیشی بؤ بکریٹ .

(۱۵۸) لہ بہر فرمودہ کہی (فَاطِمَةُ بِنْتُ قَيْسِ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا  
 پیغمبری خوا (ﷺ) لہ بارہ ی ئو نافرہ تہ وہ کہ تہ لاقی سئ بہ سئی درابیت فرموی :  
 ((لَيْسَ لَهَا سُكْنَى وَلَا نَفَقَةٌ)) واتہ : نہ جینگای بؤ ہ یہ ونہ (نَفَقَہ) یش . [رواہ مسلم  
 (۱۷۴۸-۱۱۱۶/۲)] .

مردنی میردہ کیشی دا بیٹ ، (نَفَقَہ) ی بؤ نی یہ بہ لام جینگای بؤ ہہیہ <sup>(۱۰۹)</sup> مہ گہر ژنہ کہ ٹاوس (حَامِلَہ) بیٹ . <sup>(۱۱۰)</sup> وہ ٹہ گہر باوک و دایک دہست کورت بن ٹہوہ (نَفَقَہ) یان لہ سہر کور پئیویستہ <sup>(۱۱۱)</sup> وہ بہ پیچہ وانہ یشہوہ ، <sup>(۱۱۲)</sup> وہ (نَفَقَہ) ی کویلہ و نازہل لہ سہر خاوہ نہ کہہ یہ تی <sup>(۱۱۳)</sup>

(۱۰۹) لہ بہر فر موودہ کہی (فَاطِمَةُ بِنْتُ قَيْسٍ) بیوانہ (پ ۱۵۷) ، بہ لام بؤ ٹہوہ ی کہ جینگای بؤ ہہیہ لہ ماوہ (عِدَّہ) ی مردنی میردہ کہ دا ، لہ بہر فر موودہ کہی (الْفُرْعَةُ بِنْتُ مَالِكٍ) (خوای لی پازی بیٹ) بیوانہ (پ ۱۲۰) . وہ خہرجی (نَفَقَہ) و پئیویستہ کانی تری لہ بہ شہ میراتیہ کہی خوی دہ بیٹ کہ لہ میردہ کہی بؤی بہ جی دہ میئیت . (وَاللّٰهُ اَعْلَمُ) .

(۱۱۰) لہ بہر فر موودہ کہی خوای گہرہ لہ سورہ تی (الطّٰلِق: ۶) دا کہ دہ فرموی : ﴿وَ اِنْ كُنْ اَوْلَاتٍ حَمَلٍ فَالْفِقْوَا عَلَیْھُنَّ حَتّٰی یَضَعْنَ حَمْلَھُنَّ﴾ واتہ : وہ ٹہ گہر خاوہن سک بوون (حَامِلَہ) ٹہوہ خہرجی (نَفَقَہ) یان لہ سہر بکن تا سکہ کانیان دادہ نین . وہ لہ بہر فر موودہ کہی (فَاطِمَةُ بِنْتُ قَيْسٍ) (خوای لی پازی بیٹ) کہ وا پیغہ مہری خوا (ﷺ) پیہی فرموی : ((لَا نَفَقَةَ لَكَ اِلَّا اَنْ تُكُوْنِي حَامِلًا)) واتہ : (نَفَقَہ) ت بؤ نی یہ مہ گہر سکت ہہ بیٹ . [آواہ مسلم (۲/۱۱۱۷/۱۴۸۰) و ابو دلد (۲/رقم/۲۲۹۰) و غیرہ] .

(۱۱۱) لہ بہر فر موودہ کہی (عَائِشَةُ) (خوای لی پازی بیٹ) کہ وا فر موی : پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی : ((اِنَّ اَطْيَبَ مَا اَكَلَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِہِ وَاَنْ وَلَدَ الرَّجُلُ مِنْ كَسْبِہِ)) واتہ : بی گومان پاک ترین و حلال ترین خوردن کہ پیواو بیخوات ٹہوہ یہ لہ کار و کاسبی خوی بیٹ وہ کوری پیواویش لہ کاسبی خویہ تی . [آواہ ابودلد (۲/رقم/۲۵۲۸) والنسانی (۷/۴۴۴۹/۲۴۰) و ابن ماجہ (۲/۷۶۸/۲۲۹۰) و الترمذی (۲/۱۲۵۸/۶۲۹) و ہر حدیث صحیح بیوانہ صحیح الجامع (۱۵۶۶) و الاواء (۱۶۲۶)] .

(۱۱۲) لہ بہر فر موودہ کہی (عَائِشَةُ) لہ بارہی (ہِنْدُ بِنْتُ عُتْبَةَ) ہوہ بیوانہ (پ ۱۵۶) .

(۱۱۳) لہ بہر فر موودہ کہی (أَبُو مُرَيَّرَةَ) (خوای لی پازی بیٹ) کہ وا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی : ((لِلْمَمْلُوكِ طَعَامُہُ وَ كِسْوَتُہُ وَ لَا يُكَلَّفُ مِنَ الْعَمَلِ اِلَّا مَا يُطِيقُ)) واتہ : کویلہ خوردن و پوشا کی خوی بؤ ہہیہ - واتہ پئیویستہ خاوہ نہ کہی بؤی بکات -

.....

وہ لہ کار کردنیش دا زوری لی ناکریت مہ گہر بہ نہ ندازہی توانای خوئی . [رواہ مسلم  
۱۶۶۲/۲۸۴/۲].

وہ لہ ریویاہ تیکی تری دا (رقم/۹۹۶) پیغمبہر (ﷺ) فر مووی : ((كَفَى بِالْمَرْءِ  
إِثْمًا أَنْ يَحْسِبَ عَمَّنْ يَمْلِكُهُ قُوْتَهُ)) واتہ : بہ سیتی بڑ مرؤف تاوان باری ، کہوا خواردن  
لہ وہ بگریتہ وہ کہ پڑی لہ زیر دہستی نہو دایہ . وہ فر موودہ کہی (أَبُو بَرٍّ) (خوای لی  
پازی بیت) کہوا فر مووی پیغمبہری خوا (ﷺ) فر مووی : ((فَلْيُطْعِمَهُ مِمَّا يَأْكُلُ  
وَيَلْبَسُهُ مِمَّا يَلْبَسُ)) واتہ : با لہ و خواردنہی پی بدات کہ خوئی دہ یخوات وہ لہ  
پوشاکہ یشہ بکاتہ بہری کہ خوئی دہ پیوشیت [رواہ البخاری (۱۰/رقم/۶۰۰) و مسلم  
۱۶۶۶/۱۷۸۲/۳].

وہ لہ بہر فر موودہ کہی (ابن عمر) (خوایان لی پازی بیت) کہوا پیغمبہری خوا  
(ﷺ) فر مووی : ((عُدْبَتُ امْرَأَةٍ فِي هَرَّةٍ سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارُ ،  
لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَ سَقَتْهَا ، إِذْ هِيَ حَبَسَتْهَا وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ  
الْأَرْضِ)) واتہ : خوای گہرہ نافرہ تیکی سزادا بہ ہوی پشیلہ یہ کہ وہ کہوا زیندانی کرد  
تا مرد ، جا بہ ہویہ وہ چوہہ ناگرہ وہ نہ خواردن و خواردنہ وہی پی دا کاتیک زیندانی  
کرد ، وہ نہ بہریشی دا تاوہ کو خوئی لہ خواردنسی سہر زہوی بخوات . [رواہ البخاری  
۲۴۸۲/۵) و مسلم (۴/رقم/۲۷۴۲)].

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) کہوہ بہشی ژن ہیٹان و تہ لاق دان کوتایی پی ہات وئیستایش  
دہ چیتہ سہر بہشی کرین و فروشتن





## به‌شی کرین و فروشتن و نالو ویل کردن

## (الْبَيْعُ وَالْمُعَامَلَاتُ)

ثابینی پیروزی ئیسلام کرین و فروشتنی حه‌لال کردوه <sup>(۱۶۴)</sup> وه هانی موسولمانی داوه کهوا کار و کاسبی بکات <sup>(۱۶۵)</sup>.

(۱۶۴) بنه‌رهت (الأصل) له ه‌موو کرین و فروشتنیک دا حه‌لالییه (الأصل فی المعاملات الإباحة) به‌هر شیوه‌یهک بیت به‌و مرجه‌ی ه‌ردوو لایسی پازی بن . مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی که له شرع دا قه‌ده‌غه کراوییت . له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خ‌وای گه‌وره له سوره‌تی (البقرة : ۲۷۵) دا که ده‌فه‌رموی : ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ واته : وه خ‌وای گه‌وره کرین و فروشتنی حه‌لال کردوه و سوود . (ربا) خ‌واردنیشی حه‌رام کردوه وه ه‌روه‌ها له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خ‌وای گه‌وره له سوره‌تی (النساء : ۲۹) دا که ده‌فه‌رموی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾ واته : نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌رتان ه‌یناوه ماله‌کانتان له نیوانتان دا مه‌خون به‌ناهق ، مه‌گه‌ر به‌بازرگانی و کرین و فروشتنیک به‌ره‌زامه‌ندی ه‌ردوو لانه‌نجام درابیت . وه له‌به‌ر فه‌رموده‌کی (حَكِيمُ بْنُ حَزَامٍ) (خ‌وای لی پازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((الْبَيْعَانُ بِالْخِيَارِ مَا نُمَّ يَتَفَرَّقَا)) واته: ک‌پیارو فروشیار به‌ره‌زامه‌ندی خ‌ویانه تا له‌یهک جیانه‌بوونه‌ته‌وه ، واته : ب‌ویان هه‌یه په‌شیمان‌بینه‌وه تا له‌یهک جودا ده‌بنه‌وه له‌دانیشنی (مه‌جلبسی) کرین و فروشتنه‌که‌دا [رواه البخاری (۴/رقم ۲۱۱۰) و مسلم (۳/۱۱۶۴/۱۵۳۲)] و غیرما .

(۱۶۵) له‌به‌ر فه‌رموده‌کی (المقدم) (خ‌وای لی پازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی ((مَا أَكَلُ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ)) واته : ه‌یچ که‌سیک خ‌واردنیکسی

وہ ہمومو پیگاہ کی حلالی بو بگریتہ بہر و دور بکھویتہ وہ لہ ہمومو  
پیگاہ کی حرام و فیل (۱۶۶)

نہ خواردوہ ہرگیز چاکریتت لہ وہی لہ کاری دہستی خوی بخوات ، و پیغمبہر (داؤد)  
سہلامی خوی لی بیت لہ کاری دہستی خوی دہ خوارد)) [رواہ البخاری (۲۰۷۲/۴-۳۰۷۲/۴) .

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغمبہری خوا  
(ﷺ) فرموی : ((لَا يَحْتَبِطُ أَحَدُكُمْ حُرْمَةً عَلَى ظَهْرِهِ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ أَحَدًا  
فِيُعْطِيَهُ أَوْ يَمْنَعَهُ)) واتہ : نہ گہر یہ کیکیان بہ پستی خوی کولہ چیلکہ رابکیشیت  
چاکرہ لہ وہی داوا لہ کہ سیک بکات نہ ویش یان پی پدہ دات یان پی نادات)) [رواہ البخاری  
(۲۰۷۴/۴-۳۰۷۴/۴) وغیرہ .

(۱۶۶) لہ بہر فرمودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیت) کہوا  
پیغمبہری خوا (ﷺ) فرموی : ((أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمِلُوا فِي الطَّلَبِ فَإِنَّ  
نَفْسًا لَنْ تَمُوتَ حَتَّى تَسْتَوْفِيَ رِزْقَهَا وَإِنْ أَنْبَطَ عَنْهَا ، فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَجْمِلُوا فِي  
الطَّلَبِ ، حُدُوا مَاحِلَ وَدَعُوا مَاحِرَمَ)) واتہ : نہی خہ لکینہ ، لہ خوا بترسن وہ لہ داوا  
کردنی دنیادا زیادہ پہوی مہکنہ چونکہ ہیچ نہ فسیک نامریت تا پوزی خوی تہ واو  
نہ کات نہ گہر چی ہندیک دوایش کہ ویت ، دہ لہ خوا بترسن و زیادہ پہوی مہکنہ لہ  
داوا کردنی دنیادا ، نہ وہ ببہن کہ حلالہ وہ واہ لہ وہ بیتن کہ حرامہ [رواہ ابن ماجہ  
(۲۱۴۴/۲-۲۱۴۴/۲) وهو صحیح ابن ماجہ (۱۷۴۳) .

وہ فرمودہی (حَكِيمُ بْنُ حَزَامٍ) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغمبہر (ﷺ)  
فرموی : ((الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا ، فَإِنْ صَدَقَا وَيَبَّيْنَا بَوْرِكَ لِهَمَا فِي بَيْعِهِمَا  
وَإِنْ كَتَمَا وَكَذَبَا مُحِقَّتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا)) واتہ : کرپار و فروشیار وان لہ (اِحْتِيَار) دان  
دہ توانن پہ شیمان ببہنہ وہ تاوہ کو جیا نہ بونہ تہ وہ ، جا نہ گہر ہر دو کیان راست بکنہ وہ  
عہیہ کانی پوون بکنہ وہ نہ وہ بہرہ کت دہ خریتہ کرپن و فروشتنہ کہ یانہ وہ ، وہ نہ گہر  
عہیہ کانی بشارنہ وہ و درو لہ کہ ل یہ ک دا بکنہ نہ وہ بہرہ کت لہ کرپن و فروشتنہ کہ یاندا  
نامینت)) [رواہ البخاری (۲۱۱۰/۴-۳۲۸/۴) ومسلم (۱۵۳۲/۳-۱۱۶۴/۳) وغیرہما .

وه نه گهر دهوله مهنديش بوو فه رماني خواي تيذا به جي بهيئئ ، (١٦٧) وه هروهها هاني داوه كهوا له كرپين و فروشتن دا ناسان و ليپورده بيت

وه فه رموده ي (عُقَيْبَةُ بَنُ عَامِرٍ) (خواي لي رازي بيت) كهوا فه رموي : بيستم بيتقه مبري خوا (ﷺ) فه رموي : ((الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ وَلَا يَجِلُّ لِْمُسْلِمٍ بَاعَ مِنْ أَخِيهِ يَبِعًا فِيهِ عَيْبٌ إِلَّا بَيَّنَّهُ لَهُ)) واته : موسولمان براي موسلمانان، وه حالال ني به بو هيچ موسولمانيك شتيك به براكه ي بفروشئ وعه بيبيكي تيذا بيت پووني نه كاته وه بو ي)) [رواه ابن ماجه (٢/٧٥٥/٢٢٤٦) وه وصحيح بروانه صحيح الجامع (٦٧٠٥)]

وه له بهر فه رموده كه ي (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خواي لي رازي بيت) كهوا بيتقه مبري خوا (ﷺ) داي به لاي پياويك دا خواردي ده فروشت جا ده ستي كرده ناويذا په نجه كاني ته پر بوو جا بي فه رموي : ((نه ي خاوه ني نه م خوارده نه مه جي به ؟)) ووتى : ناوي ناسمان لي داوه ، نه ي بيتقه مبري خوا ! فه رموي : ((نه ي بو نه تخستوه . ته سه ره وه ي خوارده كه وه تا خه لكى بيبيئئ ؟)) پاشان فه رموي : ((مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنَّا)) واته : هه كه سيك فيل بكات نه وه له نئمه ني به)) [رواه مسلم (١/١٠٢/٩٩/١) وابودلود (٩/٢٢٧/٣٤٣٥) مع العون و الترمذي (٢/٢٨٩/١٣٢٧) واللفظ له وغيرهم وه وصحيح بروانه صحيح الترمذي (١٠٦٠) وصحيح ابن ماجه (١٠٩)]

(١٦٧) له بهر فه رموده كه ي (مُعَاذُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبِيبٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَمِّهِ) كهوا فه رموي : رُوَيْدِيكَ دايشتوبين له شويئئك دا ، جا بيتقه مبري خوا (ﷺ) هات و شوئنه واري ناو به سه ري وه ديار بوو ، جا هه نديكمان پي ي ووت : نه مرق ده بينين نه فس خؤشي ، نه ويش فه رموي : ((أَجَلٌ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ)) واته : به لي سوپاس بو خوا ، پاشان خه لكه كه باسي دهوله مهنديان كرد جا نه ويش فه رموي ((لَا بَأْسَ بِالْغَنِيِّ لِمَنْ إِتَّقَى ، وَالصَّحَّةُ لِمَنْ إِتَّقَى خَيْرٌ مِنَ الْغِنَى ، وَطِيبُ النَّفْسِ مِنَ النَّعِيمِ)) واته : ((دهوله مهندي هيچ خراپه يه كي تيذا ني به بو كه سيك له خوا بترسئت ، وه له ش ساغي بو كه سيك له خوابترسئت له دهوله مهندي چا كتره ، وه نه فس خؤشي له به هره هره كه وره كانه)) [رواه ابن ماجه (٢/٧٢٤/٢٢٤٦) وه وصحيح بروانه السلسلة الصحيحة (١٧٤) وصحيح ابن ماجه (١٧٤١)].

وہ چاوی لہ نہ دارہ کانسوہ بیت<sup>(۱۶۸)</sup> و ہانیشی داوہ کہوا بہ یانیان زوو  
 نہر بچیت بو کارو کاسبی<sup>(۱۶۹)</sup> وئہ گہر چوہ بازارہ و ہ دو عای بازار  
 بخوینیت<sup>(۱۷۰)</sup>

(۱۶۸) لہ بہر فرمودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیت) کہوا  
 پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی: ((رَحِمَ اللَّهُ رَجُلًا سَمِعًا إِذَا بَاعَ وَإِذَا اشْتَرَى وَإِذَا  
 اقْتَضَى)) واتہ: (رہمہتی خوا لہ پیاوئک بیت کہوا لیبوردہ یہ نہ گہر شتیک بفروشیت  
 و ہ نہ گہر شتیک بکریت و ہ نہ گہر داوای حقی خوئی بکاتہ و ہ) [رواہ البخاری (۲۰۷۶/۴)].

و ہ فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغمبری خوا (ﷺ)  
 فرموی: ((كَانَ تاجِرًا يُدَايِنُ النَّاسَ فَإِذَا رَأَى مُعْسِرًا قَالَ لِفَتْيَانِهِ تَجَاوَزُوا عَنْهُ ،  
 لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَتَجَاوَزَ عَنَّا ، فَتَجَاوَزَ اللَّهُ عَنْهُ)) واتہ: بازگانئک (تاجر) مہ بوو قہرزی  
 بہ خہ لک نہ دا ، جانہ گہر کہ سیکی دہست کورتی ببینیایہ ، بہ کریکارہ کانی دہووت: لی  
 خویش بن بہ لکو خوای گہورہ لی مان خویش بیت جا خوای گہورہ لی ی خویش بوو] رواہ  
 البخاری (۲۰۷۸/۳۰۸/۴).

(۱۶۹) لہ بہر فرمودہ کہی (صَخْرُ الْقَامِدِي) و (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیت) کہوا  
 پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی: ((اللَّهُمَّ بَارِكْ لِمُتِّي فِي بُكُورِهَا)) واتہ: خواہ  
 بہرہ کت بو نومہ تہ کہم بخارہ بہرہ بیان (بہ یانیان زوو) یانہ و ہ [رواہ ابوداؤد (۲۶۵/۷)  
 مع العون والترمذی (۲۴۲۰/۲۴۳/۲) و ابن ماجہ (۲۲۳۶/۷۵۲/۲) و ہو صحیح بروانہ صحیح ابن ماجہ  
 (۱۸۱۸)].

(۱۷۰) لہ بہر فرمودہ کہی (سَالِمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ) (خوایان لی  
 پازی بیت) کہوا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی: ((مَهْرُكَ سَيِّدُكَ كَاتِبُكَ دَهْجِيَّةٌ بَازَارُ وَه  
 بَلَى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَ لَهُ الْحَمْدُ ، يُخَيِّبُ وَيُمِيتُ وَهُوَ  
 حَيٌّ لَا يَمُوتُ ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ كُلُّهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) نہ و ہ خوای گہورہ مہزار  
 مہزار چاکہی بو دہنوسیت ، و مہزار مہزار خراپہی لہ سہر دہسپیتہ و ہ مالئکی بو  
 دہکات لہ بہ مہشت دا)) [رواہ ابن ماجہ (۲۲۳۵/۷۵۲/۲) و ہو صحیح بروانہ صحیح ابن ماجہ (۱۸۱۷)].

## نه و کربن و فروشتنانه‌ی که قه‌ده‌غی لی کراوه

### (الْبَيْعُ الْمَنْهِي عَنْهُ)

هر کربن و فروشتنیک که نادیار بیت و بیته هوی فریودان (الغَرَر) (۱۷۱) وه نه‌مه‌ش جووری زوره وه فروشتنی ماسی له‌ناودا وه فروشتنی

(۱۷۱) له‌بهر فرموده‌کمی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) ((که‌وا پیغه‌مبیری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غی کردوه له فروشتنی به‌ردو له فروشتنی نادیار و فریودان (الغَرَر) [رواه مسلم (۱۱۵۲/۲) و ابوداود (۳۳۶۰/۲۳۰/۹) و غیره].

نیماسی (النَّوَوِي) ده‌فرمئ: قه‌ده‌غی کردن له فروشتنی (غَرَر) بنه‌په‌تیکی زور که‌وره‌یه له بنه‌په‌ته‌کانی به‌شی کربن و فروشتن، هر له‌بهر نه‌وه نیماسی (مُسْلِم) پیشی خستوه له کتیبه‌که‌یدا، وه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی زور زوری به‌ر ده‌که‌ویت وه‌که (فروشتنی کزله‌ی پاکردو، و شتی نادیار، و نه‌زانراو، وه نه‌وه‌ی نه‌توانریت بدریته ده‌ست، وه‌وه‌ی که به‌ته‌واوی سه‌بووه‌ته‌مولکی فروشیار، وه فروشتنی ماسی له‌ناودا و شیریش له گوان دا وه‌به‌چکه له‌سگ دایک دا وه ... هتئ) نه‌وانه‌ی له‌م شیوه‌ن، وه فروشتنی نه‌مانه‌هموو به‌تاله، چونکه (غَرَر) یکه به‌بئ پیویست بوون ... جا نه‌گه‌ر پیویست بوو که‌وا (غَرَر) بکریت و خوئی لی نه‌ده‌پاریززا مه‌گه‌ر زور به‌ناره‌حتی، وه (غَرَر) ده‌که‌ی بیئ نرخ بوو، نه‌وه‌ نه‌وه‌ فروشتنه‌دروسته ... وه بزانه فروشتنی ده‌ست تیوه‌دان (الْمَلَامَسَةُ) و فروشتنی فری دان (الْمُنَابَذَةُ) و فروشتنی به‌چکه له‌سگ دایک دا یان تازه له‌دایک بوو (حَبْلِ الْحَبَلَةِ) و فروشتنی به‌رد (الْحَصَاةُ) وه ناوی نیر (عَسْبُ الْفَحْل) وه نه‌وانه‌یشی وه نه‌مانه‌ن که‌وا ده‌قی تاییه‌تیاں له‌سهر هاتوه، همووی ده‌که‌ویته به‌ر فروشتنی (غَرَر) له قه‌ده‌غی کردن دا، به‌لام به‌جیا باس کراوه و قه‌ده‌غی لی کراوه، چونکه له فروشتنه نه‌فامیه (جَاهِلِيَّة) به‌ر بلاوه‌کان بووه، (والله اعلم) [شرح مسلم (۱۵۶/۱۰) به‌ده‌ست کاریوه].

بەجگە لە سکی دایک دا <sup>(۱۷۲)</sup> وە فرۆشتنی دەست تێوەدان وە فرەدان (المَلَامَسَةُ وَالْمُنَابَذَةُ) <sup>(۱۷۳)</sup> وە فرۆشتنی شیر لەگوان دا <sup>(۱۷۴)</sup> وە فرۆشتنی دەست کەوت پیش دابەش کردنی <sup>(۱۷۵)</sup>. وە فرۆشتنی بەری دار پیش پئگەیشتنی (المُرَابِنَةُ) وە فرۆشتنی کشتوکال پیش پئگەیشتنی بە ئەندازەیهکی دیاری کراو لە خواردن ، و فرۆشتنی بەری دارخورما بۆ سالیك زیاتر بەیهک عەقد (المُعَاوَمَةُ) ، وە فرۆشتنی بەری دار خورما بە ئەندازەیهکی دیاری کراو لە خورما بەلام روخسەت بە (عَرَايَا) دراوه ، <sup>(۱۷۶)</sup>

(۱۷۲) بیوانه بۆ (پ ۱۷۱) .

(۱۷۳) لەبەر فرمودەکەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فرمووی ((پیتەمبەری خوا ﷺ)) قەدەغەى کردووه لە دوو فرۆشتن : دەست تێوەدان (المَلَامَسَةُ) وە فرەدان (المُنَابَذَةُ) . [رواه مسلم (۱۱۵۲/۳) (۱۵۱۱/۳)] .

وە لەبەر فرمودەکەى (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ) (خوای لی پازی بیئت) لەم بارەوه ، [رواه البخاری (۳۰۸/۴) (۲۱۴۲/۳) و مسلم (۱۱۵۲/۳) (۱۵۱۲/۳) و غیرەما.]

(مَلَامَسَةُ) : ئەو یە هەریەکیان دەست لە پۆشاکى ئەوى تر دەدات بەبێ تێ پوانینی تەواو . وە (مُنَابَذَةُ) : ئەو یە هەریەکیان پۆشاکى خۆى بۆ ئەوى ترفەر دەدات وە کەسیان تەماشای پۆشاکى ئەوى تریانی نەکردووه) .

(۱۷۴) بیوانه (پ ۱۷۱) .

(۱۷۵) لەبەر فرمودەکەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیئت) کەوا فرمووی : ((پیتەمبەری خوا ﷺ)) قەدەغەى کردووه لە فرۆشتنی دەست کەوت تا دابەش دەکریت . [رواه النسائي (۳۰۱/۷) (۶۶۵۰/۷) و مو صحیح بیوانه صحیح النسائي (۴۳۲۰) والارواه (۱۴۲/۵)] .

(۱۷۶) لەبەر فرموو دەکەى (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فرمووی : پیتەمبەری خوا ﷺ) قەدەغەى کردووه لە ((المُحَاقَلَةُ وَالْمُخَاضِرَةُ وَالْمَلَامَسَةُ وَالْمُنَابَذَةُ وَالْمُرَابِنَةُ)) [رواه البخاری (۲۲۰۷/۴-۴/۴)] .

.....

- وہ لہ بہر فہرموودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیئت) فہرموی :  
 ((بیتغمبر ﷺ)) قہدہغی کردوہ لہ ((المُحَاقَلَةُ وَالْمَرْابِنَةُ وَالْمَعَاوِمَةُ وَالْمَخَابِرَةُ))  
 وہلہ (ثَنِيًا) وہ پوختہ تی داوہ بہ (العَرَابِيَا) [رواہ البخاری (۲۳۸۱/۵/۵) و مسلم (۱۱۷۵/۳/۱۵۳۶)]  
 (المُحَاقَلَةُ) واتہ : فروشتنی کشتوکال بہ نہدازہ بہ کی دیاری لہ خواردن .  
 (المَرْابِنَةُ) واتہ : فروشتنی بہری دار خورما بہ چہند ویسقیکی خورما .  
 (المَعَاوِمَةُ) واتہ : فروشتنی بہری دار خورما بق چہند سالتیک بہ یہک (عقد) .  
 (المَخَابِرَةُ) واتہ : فروشتنی میوہ بہ سہوزی ، واتا: پیش پی گیشتن (بہ کالی) .  
 (المَخَابِرَةُ) واتہ : بہ کچی دانی زہوی بہ ہندیک لہو بہرہمہ می لی ی دہر دہ چیت .  
 (الثَنِيَا) واتہ : جیا کردنہ وہی سودیکی نادیار لہ فروشراوہ کہ دا .

(عَرَابِيَا) (النُّوْرِي) دہ فہرمی : (العَرَابِيَا) نہ وہ یہ کہ وا کہ سیکی (خَرَص) زان (تَخْمِينِي) خورمای چہند دار خورمایہک بکات و بلیت نہم خورما تہرہی بہ سہر نہم دار خورمایانہ وہ نہ گہر ووشک بییتہ وہ سنی ویسق (بق نمونہ) خورمای تیدا دہ بیئت جا خاوہ نہ کہی دہ یفروشتیہ کہ سیک بہ سنی ویسق خورمای ووشک و ہہر لہ و دانیشتنہ دا ہر دووکیان دہیدہ نہ دہست یہک ، کابرای کربار خورما ووشک کہ و کابرای بفروشیش خورما تہرہ کہ ، نہمہ دروستہ نہ گہر لہ پینج ویسق کہ متر بیت ، وہ دروست نی یہ لہ پینج ویسق زیاتر ... وہ نہ وہی ہاست بیئت نہمہ دروستہ بق دہ ولہ مہندو ہ ژاریش ، و ہلہ خورمای تہرو تری زیاتر لہ ہیچی تر دا دروست نی یہ ہ پروانہ [شرح صحیح مسلم (۱۸۸/۱۰)] .

### تَيِّبِيْنِي :

یہک ویسق = (۶۰) (صَاع) ہ ، و ہر (صَاع) یکیش = (۴) گوئلہ ، و ہ ہر گوئلہ یکیش = (۵۵۴) غرام ، کہ و ابو ہر (صَاع) یک =  $۵۵۴ \times ۴ = ۲۱۷۶$  غرام دہکات ، کہ و ابو یہک ویسق =  $۲۱۷۶ \times ۶۰ = ۱۳۰,۵۶۰$  کیلو غرام دہکات ، کہ واتہ پینج ویسق =  $۱۳۰,۵۶۰ \times ۵ = ۶۵۲,۸$  کیلو غرام دہکات .

وه فروشتنی بهرد (۱۷۷) وه فروشتنی ئاوی نیر (عَسْبُ الْفُحْلِ) (۱۷۸) وه کربین  
 و فروشتنی ئه‌وه‌ی که به‌ده‌ستی نه‌گه‌یه‌شتوه (مَالَمْ یَقْبِضْهُ) (۱۷۹)  
 وه ئه‌وه‌یشی که لای خوی نی‌یه (مَالِیسَ عِنْدَهُ) (۱۸۰) وه فروشتنی خواردنیک  
 تاله‌کاتی

(۱۷۷) له‌بهر فرموده‌که‌ی (أَبُو مُرْتَرَةَ) بروانه (پ ۱۷۱)، ئیمامی (النَّوَوِي)  
 په‌حمه‌تی خوای لی بیت ده‌فرموی فروشتنی بهرد (بَيْعُ الْحَصَاة) به‌سی جور  
 له‌یه‌ک دراوه‌توه :-

یه‌که‌میان : ئه‌ویه بلئی : له‌م پۆشاکانه‌دا ئه‌ویه‌یانت پی ده‌فروشم که‌نم به‌رده‌ی  
 ده‌که‌وێته سه‌رکاتیک هه‌لیده‌ده‌م ، یان له‌م زه‌ویه‌ت پی ده‌فروشم ، له‌م شوینه‌وه تاوه‌کو  
 ئه‌و شوینه‌ی ئه‌م به‌رده‌ی پی ده‌کات .

دووه‌م : ئه‌ویه بلئی : پیتم فروشت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی بۆت هه‌یه په‌شیمان بیته‌وه  
 تانه‌م به‌رده‌ فری ده‌ده‌م .

سی‌یه‌م : ئه‌ویه فریدانی به‌رده‌که‌ خوی بکه‌نه فروشتن ، جاده‌لئی : نه‌گه‌ر ئه‌م  
 پۆشاکم به‌م به‌رده‌وه فری دا ئه‌وه به‌تۆ فروشراوه به‌ئه‌وه‌نده .

(۱۷۸) له‌بهر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی پازی بیت) که‌وا فرموی  
 پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) قه‌ده‌غهی کردوه له (عَسْبُ الْفُحْلِ) واته : پیاویک ئازه‌لیکی نیری هه‌یه  
 به‌پاره‌ که‌لئی ئازه‌لئی می‌ی که‌سیکی تری پی ئه‌دات . [رواه البخاری (۲۲۸۴/۴۶۶/۴) وغیره] .

(۱۷۹) له‌بهر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا  
 (ﷺ) فرموی : ((مَنْ ابْتِئَاعَ طَعَامًا فَلَا يَبِغُهُ حَتَّى يَقْبِضَهُ)) واته : هه‌رکه‌سیک  
 خواردنیک کړی با نه‌یفروشیته تاوه‌ری ده‌کرت (إِبْنُ عَبَّاسٍ) فرموی : واده‌زانم هه‌موو  
 شتی که‌ وه‌ک خواردن وایه له‌م قه‌ده‌غه کردنه‌دا [رواه البخاری (۲۱۳۵/۴۳۹/۴) ومسلم (۱۰۲۵/۱۱۶-۱/۲) واللفظ  
 . [ه]

(۱۸۰) له‌بهر فرموده‌که‌ی (حَكِيمُ بْنُ حِرْزَامٍ) (خوای لی پازی بیت) که‌وا فرمویته  
 : ووت ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ، پیاویک داوای شتیکی فروشتنم لی ده‌کات و له‌لای خۆم نی‌یه  
 ، ئایا بیفروشم ؟ فرموی ((لَا تَبِغْ مَالِيسَ عِنْدَكَ)) واته : ئه‌وه مه‌فروشه که له‌لای خۆت



کربنی دا کیشانہی دهکات و لهکاتی فروشتنیشی دا کیشانہی دهکات  
 (حَتَّى يَجْرِيَ فِيهِ الصَّاعَانُ) <sup>(۱۸۱)</sup> وه دروست نی یه خه لکی شاری شت بؤ  
 خه لکی بیگانه بفروشیّت (الْحَاضِرُ لِبَادٍ) <sup>(۱۸۲)</sup> وه زیاد کردنی نرخ  
 به مبهستی فریودانی خه لکی (الْمَنَاجِشُ) <sup>(۱۸۳)</sup> وه زم کردن به سهر کربنی

نی یه [رواه ابن ماجه (۲/۷۳۷/۲۱۸۷) والترمذی (۲/۳۵۰/۱۲۵۰) و ابو دلود (۱/۴۰۱/۳۴۸۶) مع العون والنسائی (۷/۲۸۹/۲۸۹) وهو صحيح بيوانه الارواء (۱۲۹۲)].

(۱۸۱) له بهر فرموده که ی (عُثْمَانُ) (خوای لی پازی بیّت) که وا پیغمبهری خوا  
 (ﷺ) پی ی فرموو: نه گهر شتیکت کبری نه وه پیوانه ی که، وه نه گهر فروشتیشت نه وا  
 پیوانه ی که [رواه احمد (۱/۶۲/۱) و البخاری (۴/۲۴۳-۲۴۴) مطلقاً].

وه له بهر فرموده که ی (جَابِرُ) (خوای لی پازی بیّت) که وا فرموویه تی:  
 ((پیغمبهری خوا (ﷺ) قده غه ی کردوه له فروشتنی خواردن تا دوو (صَاعِ) ی به سهر دا  
 تی نه به ریّت (صَاعِ) ی فروشیار و (صَاعِ) ی کربیار)) [رواه ابن ماجه (۲/۷۵۰/۲۲۲۸) و الدار قطنی  
 (۳/۲۴۸/۲) و البیهقی (۵/۳۰۶). وهو حديث صحيح بيوانه صحيح ابن ماجه (۱۸۱۲)].

(۱۸۲) له بهر فرموده که ی (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی پازی بیّت) که وا فرمووی ((  
 قده غه مان لی کرا که وا که سیکی خه لکی شار شت بفروشیّت بؤ که سیکی دهره وه ی شار،  
 نه گهر چی برایشی بیّت یان باوکی)) [رواه البخاری (۴/۳۷/۲۱۶۱) و مسلم (۳/۱۱۵۸/۱۰۲۳) و غیرما].

وه فرموده که ی (جَابِرُ) (خوای لی پازی بیّت) که وا پیغمبهری خوا (ﷺ) فرمووی  
 ((لَا يَبِيعُ حَاضِرٌ لِبَادٍ دَعَاؤُا النَّاسِ يَرْزُقُ اللَّهُ بَعْضَهُمْ مِنْ بَعْضٍ)) واته: باخه لکی شار  
 بؤ خه لکی دهره وه هیچ نه فروشن، واز له خه لکی بیتن با خوا پوزی هه ندیکیان به هه ندیکی  
 تریان بدات [رواه مسلم (۲/۱۱۵۷/۱۰۲۳)]. قده غه کردنی فروشتنی کابرای شاری بؤ کابرای  
 لادیی له بهر نه وه یه، چونکه کابرای شار له نرخ ی شار چاک ده زانی جا نه گهر نه و بؤ ی  
 بفروشیّت، نه وه نایه لیت خه لکی سوودی لی وهریگرن.

(۱۸۳) له بهر فرموده که ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیّت) که وا فرمووی  
 پیغمبهری (ﷺ) قده غه ی کردوه له (الْمَنَاجِشُ) [رواه البخاری (۴/۳۵۰/۲۱۴۲) و مسلم  
 (۳/۱۱۵۶/۱۰۱۶)].

خەلکی دا (الْبَيْعُ عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ) <sup>(١٨٤)</sup> وەچون (پۆیشتن) بەپیری بارەوێ پێش  
گەیشتنی بەبازار (تَلَقَّى الرَّكْبَانَ) <sup>(١٨٥)</sup> وەدروست نییە هیچ سوودێک  
لەفرۆشراوەکە جیا بکریتەوێ مەگەر شتیکی دیاری کراو بێت وەک سوار بوون

و(بەش): ئەوێ بە کەسێکە نرخی فرۆشراوەکە زیاد کات نەک بە مەبەستی کەزین ، بەلکو  
بە مەبەستی ئەوێ خەلکی پێی فریو دات بۆ ئەوێ بە نرخیکی گران بیکرێ .

(١٨٤) لەبەر فرەموودەکە (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بێت) کەوا فرەمووی  
(پێغەمبەری خوا قەدەغەئێ کردووێ لەوێ خەلکی شار شت بۆ خەلکی دێی بفرۆشیت و  
لەفرۆشتنی (نَجَش) وە لەوێ پیاویک شت بکریت بە سەرکەزینی براکەئێ دا وە لەوێ داوای  
ژنیک بکات بە سەر داوای براکەئێ دا ((...)) [رواه البخاری (٢١٤/٣٥٣/٤) ومسلم (١٥١٥/١١٥٥/٣)] .

و فرەموودەکە (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بێت) کەوا پێغەمبەری خوا (ﷺ)  
فرەمووی ((لَا يَبِيعُ أَحَدُكُمْ عَلَى بَيْعِ أُخِيهِ)) واتە : هیچ کە سێکتان شت مەکەن بە سەر  
کەزینی براکەتان دا [رواه احمد (١٢١/٢) والنسائي (٤٥٠٣/٢٥٨/٧) . ومو صحيح بيوانه صحيح النسائي  
(٤١٩٥)] .

(١٨٥) لەبەر فرەموودەکە (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بێت) کەوا فرەمووی :  
پێغەمبەری خوا (ﷺ) فرەمووی ((لَا تَلْقُوا الرَّكْبَانَ وَلَا يَبِيعَ حَاضِرٌ لِبَائِهِ)) واتە :  
مەچنە (نەرۆنە) پیری بارەوێ و کەسێکی شاری بۆ کە سێکی لادێی هیچ نەفرۆشیت [رواه  
البخاری (٢١٥٨/٣٧٠/٤) ومسلم (١٥٢١/١١٥٧/٣)] .

و (تَلَقَّى الرَّكْبَانَ) : ئەوێ بە کەوا کۆمەتێک ، باری بازرگانێ دەهێتن بۆ شار جا ئەم  
بجیتە رێگایان لیان بیکریت پێش کە یشتنیان بە بازار و زانینی نرخی بازار . و ئەو  
کەسێ بەو شێوێ فریو بدریت دەتوانیت لی بستییتەوێ و بە نرخی بازار پێی  
بفرۆشیت ، لەبەر فرەموودەکە (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بێت) کەوا فرەمووی  
(پێغەمبەری خوا (ﷺ)) قەدەغەئێ کردووێ لەوێ بچیتە سەر رێگای کاروان ، جا ئەگەر  
بە کێک چوو و لی کەزین ، ئەوێ خاوەن بارەکە بۆی هەبە بە شیمان بپێتەوێ ئەگەر  
کە یشتە (بازار) [رواه مسلم (١٥١٩/١١٥٧/٣) واحمد (٤٨٧/٢) وابو داود (٢٤٣٧/٧١٨/٣) والترمذی  
(١٢٢١/٥٢٤/٣) والنسائي (٢٥٧/٧) وابن ماجه (٢١٧٨/٧٣٥/٢) وغیرم ] .

بُوَ ماوهیه‌کی دیاری کراو<sup>(۱۸۶)</sup> وه‌قه‌ده‌غه (نهی) کراوه له‌هه‌لگرتنی  
هه‌رشتیکی پیویست و شارندنه‌وه‌ی (الإحتکار) به‌مه‌به‌ستی گران کردنی  
له‌سه‌ر موسولمانان<sup>(۱۸۷)</sup>

(۱۸۶) له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) بپوانه (پ ۱۷۶) وه‌له‌ پپویابه‌تی  
[الترمذی (۱۲۹۰/۵۸۵/۳) والنسائی (۲۸۸۰/۳۷/۷)] دا به‌م (لَقَطْهَ هَاتُوهُ عَنْ جَابِرٍ ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ  
ﷺ)) نَهَى عَنِ الْمُحَاقَلَةِ وَالْمُرَابَنَةِ وَالْمُخَابَرَةِ وَالْتُنْيَا إِلَّا أَنْ تُغْلَمَ)) [ومر صیح بیوان  
صحیح سنن الترمذی (۱۰۳۶)].

وه‌له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیئت) که‌وا به‌سه‌ر  
ووشتریکه‌وه بوو په‌کی که‌وتوووو، جا ویستی وازی لی بیئتی، فرمووی: جا  
پیغه‌مبه‌ری خوام (ﷺ) پی‌گه‌یشت و دوعای بُو کردم و لی‌دا، جا ری‌کردنیک که‌وته ری  
هه‌رگیز له‌وه و پیش به‌و شیوه‌ ری‌نه‌کردبوو جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی:  
ببفروشه‌ پیم به‌وه‌قه‌یه‌ک، ووتم: نه‌، پاشان فرمووی: ببفروشه‌ پیم، جا منیش پیم  
فروشت به‌ وه‌قه‌یه‌ک زیو، وه‌ئه‌وه‌م لی‌به‌جیاگرت که‌وا هه‌لم بگریت (سواری بم) تالای  
که‌س و کارم، جا که‌گه‌یشتم ووشتره‌که‌م بُو هینا، نه‌ویش یه‌کسه‌ر نرخه‌که‌ی پی‌دام،  
پاشان گه‌پامه‌وه، جا ناردی به‌ شوپیم دا و فرمووی: ((أَثْرَانِي مَا كَسَيْتُكَ لِأَخْذِ جَمَلِكَ  
؟ خَذْ جَمَلَكَ وَ دَرَاهِمَكَ، فَهُوَ لَكَ)) واته: واتبینی من مامه‌له‌م له‌گه‌ل کردی بُو نه‌وه‌ی  
ووشتره‌که‌ت بیه‌م؟ ببیه‌ نه‌وه‌ ووشتره‌که‌ت و ده‌ره‌مه‌کانیشته، نه‌ویش بُو تویه [رواه  
البخاری (۲۷۱۸/۳۱۶/۵) و مسلم (۷۱۵/۱۲۲۱/۳)].

(۱۸۷) له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی (مَعْمَرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوای لی پازی بیئت) که‌وا  
پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی ((لَا يَحْتَكِرُ إِلَّا خَاطِئًا)) واته: که‌س مالی فروشتن  
هه‌لناگریت بُو گران کردنی مه‌گر که‌سیک به‌هه‌له‌ دا چوو بیئت [رواه مسلم (۱۶۰۵/۲۲۸/۳)].  
ده‌بینین فرمووده‌که‌ به‌ (عام) هاتوه، وتایبه‌تی (إحتکاری) به‌خواردنه‌وه نه‌کردوه  
، به‌لام نیمامی (النَّوَوِي) ده‌فرمووی: هاوه‌له‌کانمان (هاوه‌لانی شافعی) ده‌لین:  
(إحتکاری) هه‌رام نه‌ویه که‌وا تایبه‌ته به‌و خواردنه‌وه که‌هه‌لگیریت (قوت)، نه‌وه‌یش  
به‌وه‌ی نه‌وخواورده‌مه‌نی‌به‌هه‌ل بگریت له‌کاتی گرانی دا، وه‌نه‌بفروشتیت یه‌کسه‌ر، به‌لکو

وه هروهها قدهغهیش کراوه له نرخ دیاری کردن (التسعی) مهگهر له بهر پیویستی (۱۸۸)

ههئیده گرتت بۆ نهوهی نرخی گران بیت ، بهلام نهگهر بیگرتت یان له لادیوه بیهیتت له کاتی هرزانی دا وه لیبگرتت ، یان بیگرتت له کاتی گرانی دا بۆ پیویستی خواردنی ؛ یان بیگرتت بۆ نهوهی بیفروشتت له کاتی خویدا نهوه (إحتکار) نییه وه هیج حرامیه کی تیدا نییه ، وه نهگهر خوارده مهنی (قوت) نه بیت نهوه (إحتکار)ی تیدا نییه به هیج حاله تیک ، نه مه درژدهی بۆ چوونی نییه [ بروانه شرح صحیح مسلم (۴۳/۱) ] .

وه (أبو یوسف) ده فرمووی : (هه موو شتیک گیردانی زیان به خه لکی بگه یه نیت نهوه (إحتکار)ه نهگهر ئالتونیش بیت یان پۆشاک) بروانه (سُبُلُ السَّلَام) وه شیخ (مُحَمَّدُ صَدِيقُ حَسَنِ خَانَ) ده فرمووی : زۆر لی کردن له که سیک (إحتکار)ی کرد بیت که وا بیفروشتت هیج نه بیت دروست (جائزه)ه ، نهگهر پیویست (واجب)یش نه بیت ، چونکه نه مه له بهشی فرمان به چاکه و قدهغه کردن له خراپه یه ، جا نه ویش پیویسته له سه هه موو (مُكَلَّفٌ) تیک [ بروانه الوضه النبیه ] .

(۱۸۸) له بهر فرمووده که ی (أنس) (خوای لی پازی بیت) که وا فرمووی : له سه رده می پیغه مبهری خوادا (ﷺ) نرخی شت و مه که زۆر بهرز بویه وه جاووتیان : نه ی پیغه مبهری خوا نرخمان بۆ دیاری بکه ، نه ویش فرمووی : ((إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسْعُرُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الرَّازِقُ وَإِنِّي لَأَرْجُوا أَنْ أَلْقَى اللَّهَ وَلَيْسَ أَحَدٌ مِنْكُمْ يُطَالِبُنِي بِمُظْلَمَةٍ فِي دَمٍ وَلَا مَالٍ)) واته : به راستی خوای که وره خوی دانهری ، نرخه خوی (القابض)ه (الباسط)ه (الرازق)ه ، وه من هیوام وایه بگه مه وه به خوای که وره وه که ستان نه بیت داوای مافیکی خویم لی بکاته وه نه له خوین دا ونه له مال دا [بواه احمد (۱۵۶/۳) وایی دلود (۳/۷۳۱/۳) (۳۴۵۱) والترمذی (۳/۶۰۵/۱۳) واین ماجه (۲/۷۴۱/۲۲۰) وغیرم وهو حدیث صحیح صححه الابانی فی غایه الغرام رقم (۳۲۳) وه بروانه صحیح ابن ماجه (۱۷۸۷) ] .

( مُحَمَّدُ صَدِيقُ خَانَ ) ده فرمی : وه له (الهدایه) دا هاتوه : وه نابیت ده سه لات دار نرخی شتو مه که به سه ر خه لکی دا دیاری بکات جا نهگهر خاوهن خوارده کان به ئاره زووی خویمان نرخیان دا ده نا وه سه ته میکی زۆریان له نرخ ده کرد وه قازیش نه یده توانی

وہلہ قہرزو فروشتن بے مکوہ (سَلَفٌ وَيَبِعُ) (۱۸۹) و ہلدو و مہرج لہ فروشتنیک  
دا (شَرَطَانَ فِي بَيْعِ) (۱۹۰) و ہ مہروہا قہدہ غیش کراوہ لہ

پاریزکاری لہ مافی موسولمانان بکات تہنہا بہ دیاری کردنی نرخ نہ بیت ، نہ وہ لہ و کاتہ دا  
ہیج خرابہ بے کی تیدا نیہ بہ پراویژ کردنی خاوہن پراوہ قہلہ کان نرخ دیاری بکریت .  
(۱۸۹) لہ ہر فہرمودہ کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لئ پزنی بیت) کہوا  
پیٹہ مہبری خوا (ﷺ) فہرموی : ((لَا يَحِلُّ سَلْفٌ وَيَبِعُ ، وَكَأَشْرَطَانَ فِي بَيْعِ وَكَالْبَيْعِ  
مَالًا يَضْمَنُ وَلَا يَبِيعُ مَا لَيْسَ عِنْدَكَ)) واتہ : حہ لال نیہ قہرزو فروشتن پیکہوہ و ہنہ  
دو مہرج لہ فروشتنیک دا و ہنہ قازانجی فروشتنی شتیک و ہرنہ گبرایت و ہنہ فروشتنی  
نہوہی لات نیہ [ابوہ ابو دلد (۲۰۰۴/۷۶۹/۲) و الترمذی (۱۲۳۴/۵۳۵/۳) و النسائی (۴۱۱۱/۲۸۸/۷) و احمد  
(۱۷۴/۲) و غیرہم و ہر حدیث حسن صحیح بیوانہ صحیح الترمذی (۱۸۸) و صحیح النسائی (۴۲۹۷) و ابن ماحہ  
(۱۷۸۱) و السلسلہ الصحیحہ (۱۲۱۲)] .

وہ شتوہی قہرزو فروشتن لہ بک مامہ لہ دا نہوہیہ و ہک نیمامی (أَحْمَد) دہ فہرموی :  
قہرزیک بداتی ، پاشان شتیک پی بفروشتیت زیادہی پختہ سہر . و ہیان لہ وانہیہ  
شتیک بہ قہرز بختہ لا جا بلئی نہ گہر لات نامادہ نہ بو لہ ماوہی دیاری کراوہا نہوہ  
بہ فروشتن بہ سہر تہوہ حستیہ [بیوانہ صحیح الترمذی (۹/۲)] .

دہ (شَرَحُ السُّنَّةِ) دا دہ فہرموی : (نہوہیہ بلئی : نہم پؤشاکت پی دہ فروشم بہ  
دہ (۱۰) درہم بہ و مہرجہی دہ (۱۰) درہم قہرزم بدہیتی ، و ہمہ بہ ست بہ (سَلَفٌ) لیترہ دا  
قہرزہ ، جا نہم ش (قاسد) ، چونکہ نہوہ (۱۰) درہم ہی بہ پی قہرزہ کہ کردوہ  
بہ نرضی پؤشاکہ کہ ، جا نہ گہر نہوہ مہرجہ - نہیہ تہجی - بکہ ویت نہوہ ہندیک  
لہ نرضی پؤشاکہ کہ دہ کہ ویت جا نہوہیہ مایوہ لہ نرضی فروشرلوہ کہ جگہ لہ دہ (۱۰)  
دہرہم کہ بہرانبہر بہ نادیار دہ بیت) واتا بہ نادیار دہ میتتہوہ جا کہ و ابوہ نہ گہر  
قہرزہ کہی بداتی نہوہ سووہ (ریا) بہ چونکہ و ہک زانیانی (أَصُول) دہ فہرمن : ((كُلُّ  
قَرْضٍ جَرٌّ نَفْعًا فَهُوَ رِبَاً)) و نہ گہر پیشی نہ دا نہوہ ہندیک لہ نرخ کہی بہ نادیار  
(مَجْهُول) دہ میتتہوہ [بیوانہ الوضوۃ الندیہ] .

(۱۹۰) لہ ہر فہر مودہ کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لئ پزنی بیت) . بیوانہ (پ/۱۸۹) .

دوو فرۆشتن له فرۆشتنیک دا (بِعَانٍ فِي بَيْعَةٍ) (۱۹۱) وه له فرۆشتنی  
(عَيْنَةً) (۱۹۲)

وه شیوه‌ی (شَرْطَانٍ فِي بَيْعٍ) نه‌وه‌یه، وه‌ك خاوه‌نی (الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ) ده‌فرمووی :  
(وه‌مانای دوو‌مرج نه‌وه‌یه كه‌وا مافی فرۆشته‌كه به‌مرج بگرت و شتیکی تری  
ده‌ره‌هیش له‌گه‌لی‌دا به‌مرج بگرت و ه‌ك بلی : نه‌بی نه‌وه‌م پی‌بیه‌خشیت یا لای  
فلانه‌كه‌س تکیه‌كم بۆ بکه‌یت یان نه‌گه‌ر پی‌ویستت به‌فرۆشتنی هه‌بوو به‌خۆم زیاتر  
به‌که‌سی تری نه‌فرۆشیت‌وه ، وه‌له‌وجۆره‌مه‌رجانه ، جا نه‌مه‌ دوو‌مرجه‌له‌یه‌ك  
مامه‌له‌دا) : [الحجة البالغة (۱۰۹/۲) بپوانه‌روضه‌ندیة] .

(۱۹۱) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌رازی بی‌ت) كه‌وا فرمووی :  
(بیتغه‌مبه‌ری خوا ﷺ) قه‌ده‌غی کردوه له‌دوو فرۆشتن له فرۆشتنیک دا)) [رواه احمد  
(۴۳۲/۲) و ابوداود (۲۴۶۱/۷۲۸/۲) و الترمذی (۱۲۳۱/۵۳۲/۲) و النسائی (۴۶۳۲/۲۹۵/۷) وه‌و صحیح بپوانه  
صحیح الترمذی (۹۸۵) و صحیح النسائی (۴۳۱۸)] .

وه‌له (لَفْظِي) (أبوداود) دا فرمووی : ((مَنْ بَاعَ بَيْعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ فَلَهُ أَوْكُسُهُمَا  
أَوْ الرِّبَا)) واته : ((هه‌رکه‌سیک دوو فرۆشتن له فرۆشتنیک دا بفرۆشیت نه‌وه یان  
که‌مه‌که‌یان ده‌بات یان وه‌کو ریبیا ده‌بات)) [ (۲۴۶۱/۷۲۸/۲) وه‌و حدیث حسن حسنه‌ الابانی  
الرواه (۱۵۰-۱۴۹/۵)] .

و (بِيعَتَيْنِ فِي بَيْعَةٍ) : نه‌وه‌یه (وه‌ك هه‌ندیک له‌زانیان فرموویانه) : بلی نه‌م  
پۆشاکه‌ت پی‌ده‌فرۆشم به‌پاره‌ی حازر به‌ده‌ (۱۰) و به‌قه‌رزیش به‌بیست (۲۰) [بپوانه‌صحیح  
الترمذی (۹/۲)] .

وه هه‌رکه‌سیک ویستی زیاتر شاره‌زا بی‌ت با ته‌ماشای کتیبی (السَّلْسِلَةُ الصَّوِيحَةُ  
لِلْأَبْيَانِي) رقم (۲۳۲۶) وه نامیلکه‌ی (الْقَوْلُ الْفَصْلُ فِي بَيْعِ الْأَجَلِ لِلشَّيْخِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ  
عَبْدُ الْخَالِقِ) بکات .

(۱۹۲) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی‌رازی بی‌ت) كه‌وا بیتغه‌مبه‌ری خوا  
ﷺ فرمووی : ((إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعَيْنَةِ ، وَأَخَذْتُمْ أَدْنَابَ الْبَقَرِ ، وَرَضِيْتُمْ بِالرِّزْقِ ،  
وَتَرَكْتُمْ الْجِهَادَ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذَلِكَ لِأَيُّزَعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ)) واته :

وہکریار دہتوانیت بہ مرجی بی فیلی شت بکریت (۱۹۳)

## نہو شتانه‌ی کہ فروشتنی حرامہ

### ( مَا يَحْرَمُ بَيْعُهُ )

حرامہ فروشتنی مہی و مردارہوہ بوو و بہراز (۱۹۴)

ہرکاتیک فروشتنی (عینة) تان کرد ، وکلکی مانکاتان گرت وہرازی بوون بہکشت و کال و مال داری ووازتان لہ خہبات (جہاد) کردن هیتا نہوہ خوابی گہورہ زہ لیلی و سہر شوپیتان بہسہردا زال دہکات ، وہ لہ سہرتان لای نابات تا نہ گہریتہوہ بو نائینہ کہ تان))  
[رواہ ابودلود (۲/رقم/۲۴۶۲) و مو حدیث صحیح بروانہ صحیح الجامع (۴۲۳)].

(بِئَعِ الْعَيْنَةِ) نہوہیہ : شتیک بفروشتیت بہ قہرز و بیداتہ دہستی کابرای کریار ، پاشان پیش وہرگرتنی نرخہ کہی لی بکریتہوہ بہ نرخیکی حازری کہم تر لہوہی پیئی  
فروشتہوہ لہ پیشا [ بروانہ الوجیز فی فہہ السنۃ و الکتاب العزیز ل (۲۳۵)].

(۱۹۳) لہ بہر فرمودہ کہی (ابن عمر) (خوایان لی رازی بیئت) کہوا لای پیغہمبہری  
خوادا (ﷺ) باسی پیاوئیکیان کرد کہ بہردہوام فریو دہدریت لہ کرین و فروشتن دا ، جا  
نہویش فرمودوی : ((اِذَا بَاعْتَ فَقُلْ لَأَخْلِبَنَّ)) واتہ : نہ گہر شتیکت کری نہوہ بلئی :  
بہ بی فریودان)) [رواہ البخاری (۴/رقم/۲۱۱۷) و مسلم (۲/۱۱۶۵/۱۰۲۳) و غیرہما] . نہمش بہ لگہیہ کہوا  
نہ گہر یہ کیک وای ووت نہوہ بوئی ہہیہ پہ شیمان بییتہوہ نہ گہر فیلی لی کرا .

(۱۹۴) لہ بہر فرمودہ کہی (جابر بن عبد اللہ) (خوایان لی رازی بیئت) کہوا بیستی  
پیغہمبہری خوا (ﷺ) لہ مہککہ دا لہ سالی تازاد کردنی دا (عَامُ الْفَتْحِ) دہیفہرموو : ((إِنَّ  
اللَّهَ وَرَسُولَهُ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخَزِيرِ وَالْأَصْنَامِ)) واتہ : بہراستی خواو

و خوین<sup>(۱۹۰)</sup> و هموو وینہیہ کی گیان لہبر<sup>(۱۹۱)</sup> و پیشیلہو

پیغمبرہ کی فرشتنی مہی و مردارہ وہ بوو و بہرازو بتیان حرام کرد ، جا ووتیان :  
 نہی پیغمبری خوا نایا پونی مردارہ وہ بوو حالآہ ؟ چونکہ کہشتی پی چور دہ کریت  
 وہ پیستی پی چور دہ کریت وہ خہ لکی بہ کاری دینن بق چراو پووناکی ، نہ ویش  
 فرموی : نہ ، نہ وہ حرامہ ، پاشان پیغمبری خوا (ﷺ) لہ وی دا فرموی : (( قَاتِلَ  
 اللّٰهُ الْيَهُودَ ، اِنَّ اللّٰهَ لَمَّا حَرَّمَ شُحُوْمَهَا جَمَلُوْهُ ثُمَّ بَاعُوْهُ فَاَكَلُوْا ثَمَنَهُ )) واتہ : خوا  
 جوولہ کہ بکریت ، خوی گورہ کاتیک کہ (شحم) کہی لہ سر حرام کردن ،  
 تاواندیانہ وہ ، پاشان فرشتیان و نرخہ کبیان خوارد [رواہ البخاری (۴/رقم ۲۲۲۶) و مسلم  
 (۱۰۸۱/۱۲۰۷/۳) و ابو دلد (۲۴۶۹/۲۷۷/۹) و الترمذی (۱۳۱۰/۲۸۱/۲) و غیرم]

(۱۹۰) لہبر فرمودہ کہی (أَبُو جَحِيْفَةَ) (خوی لی رازی بیت) (( کہوا پیغمبری  
 خوا (ﷺ) کہ دہ غمی کردووہ لہ نرخی خوین )) [رواہ البخاری (۴/۲۲۲۸/۴۷۶/۴) .

(۱۹۱) لہبر فرمودہ کہی (سَعِيْدُ بْنُ أَبِي الْحَسَنِ) کہوا فرموی : (( لای (ابنُ  
 عَبَّاسٍ) بوم (خویان لی رازی بیت) بیاوئیک ہاتہ خزمتی جا ووتی : نہی (ابنُ عَبَّاسٍ) من  
 مروفتیک زیانم لہ سر کاری دہستم دہروات وہ من نہم وینہ یانہ دروست دہ کہم ، جا (ابنُ  
 عَبَّاسٍ) فرموی : ہیچت پی نالیم تہنہا نہ وہ نہ بیت کہ لہ پیغمبری خواوہ (ﷺ)  
 بیستومہ ، دہیفرموی : (( مَنْ صَوَّرَ صُوْرَةَ فَاِنَّ اللّٰهَ مُعَذِّبُهُ حَتّٰى يُنْفِخَ فِيْهَا الرُّوْحَ ،  
 وَلَيْسَ بِنَافِخٍ فِيْهَا اَبْدًا )) واتہ : ہر کہ سیک وینہ یہ کہکات نہ وہ خوی گورہ سزای  
 دہدا تا گیانی بہ بردا دہکات ، وہ ہر گیز گیانی بہ بریشدا ناکات )) جا کابرا پی تی  
 چوو وہ پرنگی زہرد ہلگرا ، نہ ویش فرموی : (وَيْحٌ) بۆتۆ ، نہ کہر ہر ویستت بیکہیت  
 نہ وہ وینہی نہ وارانہ بکہ ، و ہر شتیکیش گیان لہ بر نہ بیت )) [رواہ البخاری  
 (۴/۲۲۲۵/۴۱۶/۴) و اللفظ لہ مسلم (۳/۱۶۷/۲) (۲۱۱۰/۱۶۷/۳) . وہ (وَيْحٌ) : ووشہی بہ زہیبہ ، بہ پیچہ وانہی  
 (وَيْلٌ) ہوہ کہ بق سزایہ .



سەگ (١٩٧) مەگەر بۆ پێویستی (١٩٨) و زیاده ئاوو (١٩٩) هەموو شتیکی  
 حەرامیش (٢٠٠)

## پەشیمان بوونەوه لە کەربن و فرۆشتن

### (الْخِیَارَات)

کەربن و فرۆشیاری بۆیان هەیه پەشیمان ببنەوه تا لەیهک

(١٩٧) لەبەر فەرمووده کە ی (جَابِر) (خوای ئی پازی بیئت) کەوا فەرمووی :  
 ((پێغه مەبری خوا ﷺ)) قەدەغە ی کرد لە نرخی سەگ و پشیلە (( [رواه مسلم (١٥٦٩/١١٩٩/٣)]  
 وابودلود (٣/٧٥٢/٢٤٧٩) و الترمذی (٣/٥٧٧/١٢٧٩) و غیرەم .

(١٩٨) هەر لەبەر فەرمووده کە ی (جَابِر) (خوای ئی پازی بیئت) کە لە ریوایەتی  
 (النَّسَائِي) دا هاتوو : ((کەوا پێغه مەبری خوا ﷺ)) قەدەغە ی کردوو لە نرخی سەگ و  
 پشیلە . تەنھا سەگی راو نە بیئت)) [رواه النسائي (٤٦٦٨/٣٠٩/٧) وهو صحيح بيوانه صحيح النسائي  
 . (٤٢٥٢)] .

(١٩٩) لەبەر فەرمووده کە ی (إِبْرَاهِيمُ بْنُ عَبْدِ) (خوای ئی پازی بیئت) کەوا فەرمووی :  
 ((پێغه مەبری خوا ﷺ)) قەدەغە ی کردوو لە فرۆشتنی زیاده ئاو)) [رواه احمد (١٣٨/٤)]  
 وابودلود (٣/٧٥١/٢٤٧٨) و الترمذی (٣/٢٧١/١٢٧١) و النسائي (٧/٣٠٧/٤٦٦٢) وهو حديث صحيح النسائي  
 (٤٢٤٧) و صحيح ابن ماجه (٢٠٠٨) .

(٢٠٠) لەبەر فەرمووده کە ی (جَابِر) (خوای ئی پازی بیئت) لە (پ ١٩٤) جا لە (طریق) کە ی  
 (إِبْرَاهِيمُ بْنُ عَبْدِ) دا فەرمووی : پێغه مەبری خوا ﷺ)) فەرمووی : ((لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ حُرِّمَتْ  
 عَلَيْهِمُ الشُّحُومُ فَبَاعُوهَا وَآكَلُوهَا ثَمَنُهَا ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا حَرَّمَ عَلَى قَوْمٍ أَكَلَ شَيْءٍ ، حَرَّمَ  
 عَلَيْهِمْ ثَمَنَهُ)) واتە : نە فرینی خوا لە جوولە کە بیئت پۆنە کە ی لە سەریان حەرام کرد جا  
 فرۆشتیان و نرخە کە یان خوارد ، وە خوای گەورە ئەگەر خواردنی شتیکی لە سەر قەومێک  
 حەرام کرد ، ئەو نرخە کە بیشی لە سەر حەرام کردوون)) [رواه احمد (٣٧٠/٣)] وابودلود  
 و هو حديث اسناده صحيح بيوانه صحيح الجامع (٥١٠٧) .

جىادەبنەوہ (۲۰۱) وە حەرەمىشە ھەلسان لە دانىشتنى (عقد) ھەكەدا لەترسى  
پەشىمان بوونەوہ (۲۰۲) وە بۆيشيان ھەيە ماوھەك ديارى بكن بۆ پەشىمان  
بوونەوہ (۲۰۳) ، و ئەگەر كەم و

(۲۰۱) لەبەر فرەموودەكەى (ابنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بىت) كەوا پىغەمبەرى خوا  
(ﷺ) فرەموى : ((إِذَا تَبَاعَ الرَّجُلَانِ فَكُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَّفَرَّقَا وَكَانَ  
جَمِيعًا ، أَوْ يُخَيَّرُ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ ، فَإِنْ خَيَّرَ أَحَدُهُمَا الْآخَرَ فَتَبَايَعَا عَلَى ذَلِكَ فَقَدْ  
وَجَبَ الْبَيْعُ ، وَإِنْ تَفَرَّقَا بَعْدَ أَنْ تَبَايَعَا وَلَمْ يَثْرُكْ وَاحِدٌ مِنْهُمَا الْبَيْعَ فَقَدْ وَجَبَ  
الْبَيْعُ)) واتە : ئەگەر دووپاوستىكىيان بەيەك فرۆشت ئەو ھەريەكەيان بۆيان ھەيە  
پەشىمان ببنەوہ تا بەيەكەوہن و جيا نەبوونەتەوہ ، يان بەيەكەيان پەشىمانى دەداتە  
دەستى ئەوى تريان ، جا ئەگەر بەيەكەيان پەشىمانى داوہ دەستى ئەوى تريان جا  
فرۆشتنەكە لەسەر ئەو ھەوى دا ئەو فرۆشتنەكە دامەزرا ، و ئەگەر لەيەك بونەوہ پاش  
ئەوى (عقد) فرۆشتنەكەيان كرد وە كەسيان فرۆشتنەكەيان بەجى نەھىشت ئەو  
فرۆشتنەكە دامەزراوہ)) [رواه البخارى (۲۱۱۷/۲۳۲/۴) ومسلم (۱۵۴۱/۱۱۶۷/۲) .

(۲۰۲) لەبەر فرەموودەكەى (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بىت) كەوا  
پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فرەموى : ((الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَّفَرَّقَا إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَفْقَةً  
خِيَارًا ، فَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يُفَارِقَ صَاحِبَهُ خَشْيَةَ أَنْ يَسْتَقْبِلَهُ)) واتە : ((كۆپيار و  
فرۆشيار بۆيان ھەيە پەشىمان ببنەوہ تا لەيەك جيا دەبنەوہ ، مەگەر خۆيان ماوہى بۆ  
ديارى بكن ، جا حەلال نەيە بۆى لە ھاوڵەكەى جياپىتەوہ (لەدانىشتنەكە) دا لەترسى  
ئەوى نەوہك پەشىمان بپىتەوہ [رواه ابوداود (۲۴۳۹/۲۲۴/۹) والترمذى (۱۲۶۵/۲۶۰/۲) والنسائى  
(۲۵۱/۷) وهو صحيح بيوانه صحيح الجامع (۲۸۹۵) وصحيح النسائى (۴۱۷۵) .

(۲۰۳) لەبەر فرەموودەكەى (ابنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بىت) كەوا پىغەمبەرى خوا  
(ﷺ) فرەموى : ((إِنَّ الْمُتَبَايِعِينَ بِالْخِيَارِ فِي بَيْعِهِمَا مَا لَمْ يَتَّفَرَّقَا أَوْ يَكُونَ الْبَيْعُ  
خِيَارًا)) واتە : بەراستى كۆپيار و فرۆشيار بۆيان ھەيە پەشىمان ببنەوہ لە فرۆشتنەكەيان  
دا تالەيەك جيا دەبنەوہ يان خۆيان پەشىمان بوونەوہى بۆ دانانەن)) [رواه البخارى

كۆرپىيەك لە فرۆشراۋەكەدا ھەبوو ، فرۆشيار ئاگادارى كېريارى نەكردبوەوہ ،  
ئەوہ كېريار بۆى ھەيە پەشىمان بېيتەوہ ئەگەر پىئى زانى (۲۰۴)

## سوود خواردن (الرِّبَا) (۲۰۵)

وەرگرتنى سوود (رِّبَا) دوو بەشى ھەيە :

(۲۱۰۷/۲۲۶/۴) ومسلم (۱۰۳۱/۱۱۶۲/۳) ۋە فرمودەكەى تىرى (ابْنُ عُمَرَ) و (ابْنُ عُمَرَ) پيش بېوانە  
(۲۰۱) و (۲۰۲) .

(۲۰۴) لەبەر فرمودەكەى (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خوای لى پازى بېيت) كەوا پېتغەمبەرى خوا  
(ﷺ) فرمووى : ((مَنْ اشْتَرَى غَنَمًا مُصْرَاقًا فَاحْتَلَبَهَا فَإِنْ رَضِيَهَا أَمْسَكَهَا ، وَإِنْ  
سَخَطَهَا فَفِي حَلَبَتِهَا صَاعٌ مِنْ تَمْرٍ)) واتە : ئەگەر كەسك مەرى كېرى بەنە دۆشراوى جا  
كاتىك كە دۆشى، ئەگەر پىئى پازى بوو ئەوہ دەستى پىئو بگرت ، ۋە ئەگەر پىئى پازى  
نەبوو ئەوہ لەجىياتى ئەو دۆشپنە (صَاع) يَك خورماى پى بدات ، ۋە مەرەكەى بداتەوہ  
[رواه البخارى (۲۱۰۱/۲۶۸/۴) ومذا لفظه ، ومسلم (۱۰۲۴/۱۱۵۸/۳) وغيرهما] .

ۋە لەبەر فرمودەكەى تىرى (أَبُوهُرَيْرَةَ) (خوای لى پازى بېيت) كەوا پېتغەمبەرى خوا  
(ﷺ) فرمووى : ((لَا تُصْرُوا الإِبِلَ وَالْغَنَمَ فَمَنْ إِنْتَاعَهَا بَعْدَ فَإِنَّهُ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ بَعْدَ  
أَنْ يَحْتَلِبَهَا ، إِنْ شَاءَ أَمْسَكَ ، وَإِنْ شَاءَ رَدَّهَا وَصَاعٌ مِنْ تَمْرٍ)) واتە : ئەگەر ويستان  
مەرو وشتەر بفرۆشن ئەوہ نەبەيتلنەوہ بەبى دۆشپن، جا ھەر كەسك پاش ئەوہى كېرى ئەوہ  
بۆى ھەيە پاش دۆشپنى تەماشىا بكات ئەگەر ويستان لى ھەبوو ئەوہ دەستى پىئو  
دەگرت ۋە ئەگەر ويستىشى لى نەبوو ئەوہ دەيگرتتەوہ لەگەل (صَاع) يَك خورما دا  
لەجىياتى ئەو شىرەى دۆشپوتى)) [رواه البخارى (۲۱۴۸/۲۶۱/۴) وغيره] .

(۲۰۵) (الرِّبَا) لە زمانى عەرەبىدا لە (رِّبَا يَرْبُو) ھەو ۋەرگىراوہ ، ۋە ماناكەيشى

لە زمانى عەرەبىدا واتە : سوود .

سوودی قهرز (النَّسِيئَةَ) (۲۰۶) و سوودی زیاده (الْفَضْل) (۲۰۷) وه هردوو  
جوره که ی حرامه له شهرع دا (۲۰۸)

(۲۰۶) (رِبَا النَّسِيئَةَ) نهو زیاده یه که قهرز دهر وهری ده گریت له و که سه ی قهرزی  
ده داتی بهرانبه به و ماوه یه یی که لایه تی بۆ نمونه : (۱۰۰۰) دیناری ده داتی به قهرز بۆ  
ماوه ی مانگیك پاش مانگه که (۱۲۰۰) دیناری لی ده ویت ، جا نهو (۲۰۰) دیناره زیاده یه ،  
(رِبَا النَّسِيئَةَ) یه .

(۲۰۷) (رِبَا الْفَضْل) فروشتنی پاره یه که به پاره یه کی جوړی خو ی به زیاتر، یان  
فروشتنی خواردنیك به خواردنیکی جوړی خو ی به زیاتر ، بۆ نمونه : ملوانه که یه کی  
نالتون که (۱۲) مثقال پاک دهریکات بفروشریته وه (۱۳) دیناری نالتونی ، نهو مثقاله  
زیاده یه (رِبَا الْفَضْل) ه . یان کیلویه کی گه نمی که له تی بدری به دوو کیلو گه نمی مه کسی  
نهو وه نهو کیلو زیاده یه ، (رِبَا الْفَضْل) ه .

(۲۰۸) له بهر فهرمووده ی خوای گه و ره له سوره تی (البقرة: ۲۷۸-۲۷۹) دا که  
ده فهرمووی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ، فَإِن  
لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسَ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا  
تُظْلَمُونَ﴾ واته : نه ی نهو که سانه ی که باوه پتان هیناوه له خوا بترسن وه نهو ی ماوه له  
سوودتان (به سهر خه لکه وه) وازی لی بیتن ، نه گهر باوه پدارن ، جا نه گهر ده ست له  
(سوود خوړی) هه لته گرن ، نهو جار ی جه نگ کردن لی بدهن له گه ل خوار  
پیته مبه ره که ی دا (ﷺ) ، وه نه گهر په شیمانیش بینه وه نهو ته نها سه رمایه کانتان هی  
خوتانه به بی سوود . به م شیوه یه نه ستم ده کن و نه ستمیشتان لی ده کری .

وه فهرمووده ی خوای گه و ره له سوره تی (البقرة: ۲۷۶) دا که ده فهرمووی :  
﴿يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ﴾ واته : خوای گه و ره  
سوود (سوود خواردن) بی به ره که ت ده کات وه به ره که تیش ده خات خیرو چا که و ره وه  
خوای گه و ره یش هیه بی باوه ریکی تاوانباری خو ش ناویت . وه نایه تی ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ  
وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ بیوانه (پ ۱۶۴) .

وه پیته مبه ری خوا (ﷺ) سوود خواردن به یه کی که له تاوانه گه و ره کان ناو ده بات که  
ده بنه هوی تیاچوونی مرؤف وه که له فهرمووده که ی (أَبُو مُرَّةٍ) دا هاتووه که وا

## نهوشتانهی که سوود (ربا)ی تیدا حرامه

### (الْأَصْنَافُ الَّتِي يَحْرَمُ فِيهَا الرِّبَا)

سوود (ربا) له شش شت دایه زبِر (نالتون) وزبو<sup>(۲۰۹)</sup> وگنه و جوو  
خورماو خووی<sup>(۲۱۰)</sup> مهرجوړیک له شش جوړه نه گهر به جوړه که ی خووی

ده فهرموئ : ((إِجْتَنِبُوا السَّنْعَ الْمُوبِقَاتِ)) جا به کیک له وانه فهرمووی : ((وَأَكْلُ الرِّبَا))  
[رواه البخاری (۲۷۱۶/۲۴۲/۵) و مسلم (۸۹/۹۲/۱) وغیرما]

وه (جابر) (خوای لی رازی بیئت) ده فهرموئ : ((لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَكْلَ الرِّبَا وَمُوكِلِهِ وَكَاتِبِهِ وَشَاهِدِيهِ وَقَالَ هُمْ سَوَاءٌ)) واته : پیغمبری خوا ﷺ نه فهرتی  
کردووه له سوود خوور وه نه ویشی دهیداته دهر خواردی وه گهووی دده بنوسیت وه  
نه وانه یشی که دهبه شایهت جا فهرمووی : نه مانه هموویان له تاواندا وه کویه ک وان))  
[رواه مسلم (۱۰۹۸/۱۲۹۹/۳)]

وه (ابن مسعود) (خوای لی رازی بیئت) ده فهرموئ پیغمبری خوا ﷺ فهرمووی :  
((الرِّبَا سِنَةٌ وَسَبْعُونَ بَابًا أُنْسِرَهَا مِثْلَ أَنْ يَنْكِحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ)) واته : سوود وه رگرتن  
مهفتار سی جوړی هه یه ناسان ترین و سوک ترینیان وه کو نه وه وایه پیاو له گدل دایکی  
خویدا جووت بیئت)) [رواه الحاكم (۲/۲۷/۲) و مو صحیح بیوانه صحیح الجامع (۳۰۳۹)].

(۲۰۹) پارو پولی نیستایش هر (ربا) ی تیدا حرامه چونکه نه و له جیگه ی  
نالتون وزبو دانراوه واته : دیناری عیراقی کاغز یان ناسن ، دروست نییه به دیناری  
عیراقی بگورپته وه ، مه گهر وه کویه ک و دهست به دهست بیئت . به لام دروسته دیناری  
عیراقی به پارو ی وولاتیکی تر بگورپته وه (بو نمونه) به تومنه نی نیرانی یا لیره ی تورکی  
به زیاتریان به که متر . چونکه جوړه که ی جیاوازه .

(۲۱۰) له شش ده جیاوازی نییه له نیوان زانایان دا که وا (ربا) ی تیدایه به لام  
جکه له شش) ه زانایان جیاوازن ، نایه شتی تر هیه (ربا) ی تیدا بیئت یان نییه .  
نه و پایه ی که نیمه به راستی ده زانین نه وه یه گهلجکه له شش که له فار مووده دا باس

فروشا ئوہ دہیئت له کیثانہدا وەک یەک بیئت بەبی تەماشاکردنی چاکی و خراپی وەهەر وەها دہیئت لەدانیشتنی کربن و فروشتنەکەدا هەردوو لایەن وەریبگرن<sup>(۲۱۱)</sup> وەئەگەر هەر جۆریک لەم جۆرانە بەجۆریکی تری فروشا

کراوە لەهیچی تردا (ریا) نیە ، چونکە هیچ بەلگەیکە پاست و پاشکاو (صریح)مان لەسەری نیە . بپوانە [ (الرَّوْضَةُ النَّدِيَّةُ لِمَنْ الدَّرْدُ الْبِهِيَّةُ) لِمُحَمَّدٍ صِدِّيقِ حَسَنِ خَانَ (سَبُلُ السَّلَامِ) لِلْأَمِيرِ الصَّنَعَانِيِّ (وَالْمُحَلِّيِّ) لِابْنِ حَزْمٍ (وَسَبُلُ الْجَرَّارِ) لِلشُّوْكَانِيِّ ] .

(۲۱۱) لەبەر فرمودەکی (عَبَادَةُ بْنُ صَامِتٍ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فرمووی پیغمبەری خوا (ﷺ) فرمووی : ((الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ وَالْفِضَّةُ بِالْفِضَّةِ وَالْبُرُّ بِالْبُرِّ وَالشَّعِيرُ بِالشَّعِيرِ وَالثَّمَرُ بِالثَّمَرِ وَالْمِلْحُ بِالْمِلْحِ مِثْلًا بِمِثْلٍ ، سَوَاءٌ بِسَوَاءٍ يَدًا بِيَدٍ ، فَإِذَا اِخْتَلَفَتْ هَذِهِ الْأَصْنَافُ فَيَبْعُوهُا كَيْفَ شِئْتُمْ إِذَا كَانَ يَدًا بِيَدٍ)) واتە : نالتون بە نالتون و زیو بە زیو و گەنم بە گەنم و جۆ بە جۆ و خورما بە خورما و خوی بە خوی وەکو یەک ئەوئەندە یەک ، دەست بە دەست ، بەلام ئەگەر ئەم جۆرانە لە یەک جیا بون ئەوہ جۆن ویستان لی بوو بیفروشن ئەگەر دەست بە دەست بوو [رواه مسلم (۳/۱۲۱۱/۱۰۸۷)] .

وە لەبەر فرمودەکی (أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا پیغمبەری خوا (ﷺ) فرمووی : ((لَا تَبِيعُوا الذَّهَبَ بِالذَّهَبِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تَشْفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا الْوَرِقَ بِالْوَرِقِ إِلَّا مِثْلًا بِمِثْلٍ وَلَا تَشْفُوا بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ وَلَا تَبِيعُوا مِنْهَا غَائِبًا بِنَاجِيٍّ)) واتە : نالتون بە نالتون مەفروشن مەگەر بە ئەندازە یەک ، وە هەندیککی فەزل مە دەن بە سەر هەندیککی تری دا ، وە زیو بە زیویش مەفروشن مەگەر بە ئەندازە یەک ، وە هەندیککی فەزل مە دەن بە سەر هەندیککی تردا ، وە حازریشی مەفروشن بە قەرز [رواه البخاری (۴/۳۷۹/۱۷۷) و مسلم (۳/۱۲۰۸/۱۰۸۴) و غیرەما] .

وە فرمودەکی تری (أَبُو سَعِيدٍ) کەوا فرمووی : خوا پۆزی ئەداین بە خورمای کۆکراوە لەسەر دەمی پیغمبەری خوا (ﷺ) کە خورمایەکی تیکەلی جۆراو جۆر بوو ، جائیمەیش دەمانفروشت بە خورمای چاک دوو (صَاع) بە (صَاع) یەک ، جائەمە گەیشت بە پیغمبەری خوا (ﷺ) جافەرمووی ((لَا صَاعِي تَمْرٍ بِصَاعٍ وَلَا صَاعِي حُنْطَةِ بِصَاعٍ وَلَا دِرْهَمٍ بِدِرْهَمَيْنِ)) واتە : دوو (صَاع) خورما بە (صَاع) یەک نابیئت ، وە دوو (صَاع) گەنم بە

ئەو دەروستە يەككىيان كېشەكەى زىاترىش بېت بەلام بەو مەرجهى ئەگەر  
 ھەر لەو دانىشتنەدا ھەردوو لايەن ۋە رېبگرن <sup>(۲۱۲)</sup> ۋە ئەگەر جورىك لەم  
 جورانە فرۆشرا بە جورىكى تىرى جياواز لە (صِفَة) ۋە (عَلَة) دا ئەو دەروستە  
 ئەگەر يەككىيان زىاترىش بېت ۋە قەرزىش بېت <sup>(۲۱۳)</sup> ۋە دەروست نىيە  
 جورىك بە جورەكەى خۆى بفرۆشېت بەبى ئەوەى بزانېت كېشانەيان ۋەك

(صاح) يَك نَابَيْت ۋە درەمىك بە دوودرەم نَابَيْت . [رواه البخاري (۳۰۸/۳۱۱/۴) ۋە مسلم  
 (۱۰۹۰/۱۲۱۶/۳) ۋە لفظ لە غېرما] .

(۲۱۲) لە بەر فەرمودەى (عِبَادَة) ى پېشور بېوانە (پ ۲۱۱) ۋە لە پىوايە تىكى تىرى دا  
 فەرموى ((وَلَا بَأْسَ بَيْنَ الذَّهَبِ بِالْفِضَّةِ ، وَالْفِضَّةُ أَكْثَرُهُمَا ، يَدَا بَيْدٍ وَأَمَّا نَسِيئَةٌ  
 فَلَا ، وَلَا بَأْسَ بَيْنَ الْبُرِّ وَالشَّعِيرِ وَالشَّعِيرُ أَكْثَرُهُمَا يَدَا بَيْدٍ وَأَمَّا النَّسِيئَةُ فَلَا)) ۋاتە  
 : ۋە ھېچ خراپە يەكى تېدا نىيە ئەگەر ئالتون بەزىو بفرۆشېت ، بازىو بەكەش زىاترىش بېت ،  
 دەست بە دەست بەلام بە قەرز نَابَيْت ، ۋە ھېچ خراپە يەكى تېدا نىيە ئەگەر گەنم بەجۆ  
 بفرۆشېت باجۆكەىش زىاترىش دەست بە دەست بەلام بە قەرز نَابَيْت [رواه ابودود  
 (۳۳۳۲/۱۹۸/۹) ۋە موصىح بېوانە الراء (۱۹۰/۵)] .

(۲۱۳) لە بەر فەرمودەكەى (عَائِشَة) (خوای لى زانى بېت) كەوا فەرموى بېقەمبەرى  
 خوا (ﷺ) ھەندى خوارىنى لە كەبىرايەكى جولەكە كېرى ، جا قەلغانەكەى بە بارمە (رُفْن)  
 خستېوہ لای [رواه البخاري (۲۲۰۰/۳۹۹/۴)] .

(الأميرُ الصنعاني) (رەحمەتى خوای لى بېت) دە فەرموى : ۋە بزانە زانايان يەكرا  
 (مُتَّفِق) ن لەسەر ئەوەى كەوا دەروستە فرۆشتنى شتىك لە ۋە شتانەى كە (رِيَا) ى تېدايە  
 بەشتى تر كە (رِيَا) ى تېدايە بەلام لە يەك پەگەز (جِنْس) نەبىن بە قەرزو بە زىاترىش ۋەك :  
 فرۆشتنى ئالتون بە گەنم ۋە زىوويش بەجۆ ، ۋە جگە لەمانەش [بېوانە سُبُلُ السَّلَام (۳۸/۳)] .

یهک وایه <sup>(۲۱۴)</sup> وه نه گهر شتی تری له گهل داییت ده بیئت جیا بگریته وه له کاتی کیشانه دا <sup>(۲۱۵)</sup> وه دروست نی یه فروشتنی تهر (رطب) به وهی ووشک بوته وه ، مه گهر بو (العرایا) <sup>(۲۱۶)</sup> ههروه ها فروشتنی گوشت به ناژهل

(۲۱۴) له بهر فرموده که ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیئت) که وا فرمووی :  
«پیغه مبری خوا (ﷺ) قه ده غی کردوه له فروشتنی بربک خورما که وا کیشانه ی نه زانریت به هه ندیک خورما که وا کیشه که ی دیاری بیئت» [رواه مسلم (۱۱۶۲/۳) ۱۰۳۰].

(۲۱۵) له بهر فرموده که ی (فَضَالَةُ بْنُ عُبَيْدٍ) (خوای لی پازی بیئت) که وا فرمووی : له رۆژی (خَیْبَر) دا ملوانکه یه کی نالتونم کری به (۱۲) دینار نالتون و ملوانکه که یش مووری پیته بوو ، جا که له یه ک جیا مکرده وه بینیم زیاتر له (۱۲) دیناری تیدایه ، جا باسم کرد بو پیغه مبری خوا (ﷺ) نه ویش فرمووی : ((لَا تُبَاعُ حَتَّى تُفْصَلَ)) واته : ناییت بفروشریت تا له یه ک جیا ده کریته وه [رواه مسلم (۱۲۱۳/۳) ۱۰۹۱].

(۲۱۶) له بهر فرموده که ی (ابْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیئت) که وا فرمووی : ((پیغه مبری خوا (ﷺ) قه ده غی کردوه له (المزاینة) و (مزاینة) یش فروشتنی بهری دار خورمایه به خورمای ووشک به یه ک کیشانه وه فروشتنی تری یه به میوز به کیشانه)) [رواه البخاری (۲۸۴/۴) ۲۱۸۰] و مسلم (۱۱۷۱/۳) ۱۰۵۲].

وه فرموده که ی (زَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ) (خوای لی پازی بیئت) که وا فرمووی : (پیغه مبری خوا (ﷺ) روخسه تی به (العرایا) داوه که وا بفروشریت به تخمین (خَرْص) ه که ی به کیشانه) [رواه البخاری (۲۹۰/۴) ۲۱۹۲] و مسلم (۱۱۶۹/۳) ۱۰۳۹]. بروانه (پ ۱۷۶) وه نه م قه ده غه کردنه ش هوی نه وه یه تهر که ووشک بو یه وه کیشه که ی که م ده کات له بهر فرموده که ی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) (خوای لی پازی بیئت) که وا فرمووی : ((پیغه مبری خوا (ﷺ) پرسیری لی کرا له باره ی فروشتنی خورمای تهر به خورمای ووشک جا نه ویش فرمووی : نایا تهر نه گهر ووشک بو یه وه که م ده کات ؟ ووتیان به لی ، جا نه ویش قه ده غی له وه کرد)) [رواه ابو داود (۲۱۱/۹) ۳۳۴۳] و ابن ماجه (۷۶۱/۲) ۲۲۶۴] و النسائي (۲۶۹/۷) و الترمذی (۲۴۸/۲) ۱۲۴۳] و هو صحیح بروانه الارواء (۱۳۵۲).



زیندوو (حِیَوَان) <sup>(۲۱۷)</sup> به لام دروسته فروشتنی نازهلِیک به دوو نازهل  
یان زیاتر له جووری خوئی <sup>(۲۱۸)</sup> وه سه لهم کردنیش دروسته <sup>(۲۱۹)</sup> به وهی

(۲۱۷) له بهر فرموده که ی (سَمْرَة) (خوای لی رازی بیّت) که وا فرموی:  
(پیغمبری خوا ﷺ) قده غه ی کردوه له فروشتنی شهک (نازه لی زیندوو) به گوشت)) ارواه  
الحاکم فی المستدرک (۳۵۲) وقال صحیح الاسناد ووافقه الذمبی والبیهقی فی السنن الکبری (۲۹۶/۵) وقال مذا  
اسناد صحیح وهو حسن بیوانه الارواه (۱۹۸/۵) رقم (۱۳۵۱).

وه له بهر (أثر) که ی (سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ) (په حمه تی خوای لی بیّت) که وا فرموی ته ی:  
(پیغمبری خوا ﷺ) قده غه ی کردوه که وا نازهلِی زیندوو (حیوان) به گوشت  
بفروشریت)) ارواه مالک (۶۵۰/۲) مرسلاً .

(۲۱۸) له بهر فرموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیّت) که وا  
(پیغمبری خوا ﷺ) فرمانی پی کرد سوپایه ک ناماده بکات ، جا ووشر ته واو بوو ، جا  
فرمانی پی کرد که وا له به چکه ووشره کانی زه کات بیات ، جا هر ووشرتیکی به دوو  
به چکه ووشره ورده گرت)) ارواه ابودود (۳۳۵۷/۶۵۲/۳) وغیره مو حدیث حسن . بیوانه الادله الرضیة  
(۲۱۴د) .

(۲۱۹) له بهر فرموده که ی خوای گوره له سوهره تی (البقره: ۲۸۲) دا که  
ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَيْتُمْ بِذُنُوبِكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّىٰ فَاكْتُبُوهُ﴾ واته : نه ی  
نه وانه ی که باوه رتان هیناوه نه گه ر قه زیکتان کرد بق ماوه یه کی دیاری کراو نه وه  
بینوسنه وه . (ابنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیّت) فرموی : ((شایه تی نه ده م که وا  
سه له می زه مانه ت کراو بق ماوه یه کی دیاری کراو خوای گوره له قورفانه که ی دا خه لائی  
کردوه و پوخسه تی پی داوه ، پاشان نه م نایه تی پی شووی خوینده وه ...)) ارواه الحاکم  
(۲۸۶/۲) والبیهقی (۱۸/۶) وهو صحیح بیوانه الارواه (۱۳۶۹) .

وه له بهر فرموده که ی (ابنُ عَبَّاسٍ) یش که وا فرموی : ((کاتیک پیغمبری خوا  
(ﷺ) هات بق (مَدِينَه) خه لکی (مَدِينَه) سه له میان ده کرد به خورما بق دووسال و سی سال  
جا نه ویش فرموی : ((مَنْ أَسْلَفَ فِي شَيْءٍ فَفِي كَيْلٍ مَّعْلُومٍ وَوَزَنٍ مَّعْلُومٍ إِلَىٰ أَجَلٍ  
مَّعْلُومٍ)) واته : هر که سیک له شتی که دا سه له می کرد نه وه با به پیوانه و کیشانه یه کی  
دیاری کراو بیّت بق ماوه یه کی دیاری کراو یش بیّت ارواه البخاری (۲۲۴۰/۴۲۹/۴) و مسلم

کسیک شتیکی نه‌بینراو بفروشیّت که‌له پاشان ده‌یداته ده‌ستی  
به‌نرخیکی حازر که‌له و دانیشتنه‌دا ده‌یداتی به‌و مرجه‌ی سیف‌ت و کیشی  
شته نه‌بینراوه‌که دیاری بکریّ له‌گه‌ل کاتی دانه ده‌ستی‌دا (۲۲۰)

## قهرز (القرض)

قهرزدان به‌خه‌لکی خیر و پاداشتی زوری هه‌یه (۲۲۱)

(۱۶۰۴/۱۲۲۶/۳) و اصحاب السنن . و (ابن المنذر) له کتیبی (الإجماع) دا ده‌فرموی: (أَجْمَعَ كُلُّ مَنْ  
تَحَقَّقَ عَنْهُ أَنْ السَّلْمَ جَائِزٌ).

(۲۲۰) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (ابن عباس) ی پیشوو پروانه (پ ۲۱۹).

(مُحَمَّدُ صَدِيقُ حَسَنِ خَانَ) ده‌فرموی: ((مرجه‌کانی سه‌له‌م دیاری کردنی په‌گه‌ز  
(جنس) ی سه‌له‌م کراوه‌که‌یه و وه‌نه‌بیتیش دیاری بیت به‌پیتوانه یان به‌کیشانه و بو  
ماوه‌یه‌کی دیاری کراویش بیت ، جا نه‌مه سی‌مرجه وه‌هیج به‌لگه‌یه کمان نی‌یه به‌لگه‌بیت  
له‌سه‌ر به‌مرج کرتنی مرجه‌ی تر جگه له‌م سی‌مرجه)) [پروانه الروضة النديه].

نیس ده‌لیم : مه‌به‌ستی ماموستا (مُحَمَّد) نه‌وه‌یه که‌وا نه‌و مرجه‌انی که‌ه‌ندی له  
زانیان دایان ناوه هیج پیویست ناکات ، چونکه په‌یوه‌ندی به‌تیکچون و تیک نه‌چونی  
نیوان کریار و فروشیاره‌وه هه‌یه ، که‌وابوو په‌یوه‌ندی به‌دامه‌زاندن و دانه‌مه‌زاندنی  
(عقد) ی سه‌له‌مه‌که‌وه نی‌یه . بو‌یه گونجاو راست نی‌یه هیج مرجه‌یک به‌مرجه‌ی راستی  
دامه‌زاندنی سه‌له‌م دابنریت جگه له‌وسی‌مرجه که به‌لگه‌ی له‌سه‌ره . به‌لام نه‌وه‌ی که  
هه‌ندیک له زانیان ده‌یکن به‌مرج وه‌ک دیاری کردنی شوینی دانه ده‌ستی و ... ده‌توانی  
بلیت نه‌گه‌ر دیاری بکریت چاکتره بو نه‌وه‌ی له‌کاتی دانه ده‌ستی هیج دوپه‌ره‌کیه‌ک  
دروست نه‌بیت له نیوانی کریار و فروشیاردا .

(۲۲۱) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (ابن مسعود) (خوای لی رازی بیت) که‌وا پیغه‌مه‌ری خوا  
(ع) فرموی: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَقْرِضُ مُسْلِمًا قَرْضًا مَرَّتَيْنِ إِلَّا كَانَ كَصَدَقَتِهَا مَرَّةً))  
واته : هر موسولمانیک دوچار قهرز به موسولمانیک بدات نه‌وه وه‌ک نه‌وه وایه جاریک

وہ قرز کردنیش تاوانہ و ہرہ شہی زوری لہ سہرہ مہ گہر زور پیوہست  
بیٹ (۲۲۲)

خیری پی کرد بیٹ و بہ خیر پی دابیت)) [رواہ ابن ماجہ (۲/۸۱۲/۲۴۳) و صحیح بیوانہ الإراء (۱۲۸۹) و صحیح ابن ماجہ (۱۹۷۲)].

وہ لہ بر فرمودہ کہی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا پیغہ مہبری خوا  
(ﷺ) فرموی: ((مَنْ نَفَسَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً مِنْ كُرْبِ الدُّنْيَا نَفَسَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ  
كُرْبِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ، وَمَنْ يَسَّرَ عَلَيَّ مُعْسِرًا يَسَّرَ اللَّهُ عَلَيَّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ فِي  
عَوْنِ الْعَبْدِ مَا دَامَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ)) واتہ : ہر کہ سیک نارہحہ تیک لہ سہر  
موسلمانیک لہ بات لہ نارہحہ تیکانی دونیا نہ وہ خوای گہورہ نارہحہ تیک لہ  
نارہحہ تیکانی رژی قیامت لہ سہر لادہ بات ، وہ ہر کہ سیک باریکی قورس لہ سہر  
موسلمانیک ناسان بکات لہ دونیا نہ وہ خوای گہورہ باری دونیا و قیامت لہ سہر سووک و  
ناسان دہکات وہ خوای گہورہ لہ یارمہ تی بندہ کہ یادیہ تائو بندہ لہ یارمہ تی دانہ  
برا کہی دابیت)) [رواہ مسلم (۴/۲۰۷۴/۲۶۹۹) و ابوداؤد (۱۳/۷۸۹/۴۹۲۵) مع العون والترمذی (۴/۲۶۵/۴۰۶۰)].

(۲۲۲) لہ بر نہ فرمودہ نہی کہ لہ و بارہیہ وہ ہاتون . لہ وانہ فرمودہ کہی  
(ثَوْبَانَ) مہ ولای پیغہ مہبری خوا (ﷺ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ)  
فرموی: ((مَنْ فَارَقَ الرُّوحَ الْجَسَدَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ دَخَلَ الْجَنَّةَ : مِنَ الْكِبْرِ وَ  
الْغُلُولِ وَالدَّيْنِ)) واتہ : ہر کہ سیک گیانی لہ لاشہی جیا ببیتہ وہ بہری بیٹ لہ سہر شت  
دہچیتہ بہ ہشتہ وہ : لہ فیز زلی و دہست کہوت دزین و قہرزاری)) [رواہ ابن ماجہ  
(۲/۸۰۶/۲۴۱۲) و الترمذی (۲/۶۸/۱۶۲۷) و صحیح بیوانہ صحیح ابن ماجہ (۱۹۵۶)].

وہ فرمودہ کہی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فرموی: ((پیغہ مہبری  
خوا (ﷺ) فرموی: ((نَفْسُ الْمُؤْمِنِ مُعَلَّقَةٌ بِدِينِهِ حَتَّى يَقْضَى عَنْهُ)) واتہ : نہ فسی  
باوہ ردار بہ ستراوہ قہرزہ کہیہ وہ (لہ رژی قیامت دا) تا بوی دہدریتہ وہ ، [رواہ الترمذی  
(۳/۲۷۰/۱۰۸۴) و صحیح بیوانہ صحیح الجامع (۱۷۷۹)].

وہ فرمودہ کہی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی رازی بیٹ) کہوا فرموی: پیغہ مہبری  
خوا (ﷺ) رژیکیان ہستا و باسی جہادی بق کردن لہ پیتاوی خوادا وہ باوہ بہ خوا

وه حراره بردنی پاره‌ی خه‌لکی به‌مه‌به‌ستی نه‌دانه‌وه‌ی (۲۲۳) وه پیوسته  
له‌سه‌ر ئه‌وه‌که‌سه‌ی قهرز ده‌کات له‌کاتی خو‌ی‌دا به‌جوانی بیداته‌وه (۲۲۴) وه

چاکترین کرده‌وه‌کانه ، جا پیاویک هه‌ستا ووتی : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ی خوا ئه‌گه‌ر من کو‌زام  
له‌پیتاوی خوادا ، نایه له هه‌موو تاوانه‌کانم خو‌ش ده‌بی‌ت؟ جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پی‌ی  
فرموو : ((نَعَمْ ، اِنْ قُتِلْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُّقْبِلٌ غَيْرٌ مُّدْبِرٍ))  
واته : به‌ئێ ، ئه‌گه‌ر له‌پیتاوی خوادا بکو‌ژیت و ئارام گری‌ت و داوای پاداشت له‌خوای  
گه‌وره بکیت و پشت هه‌لته‌که‌یت . پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا فرمووی : ((كَيْفَ قُلْتَ؟))  
واته : چۆنت ووت؟ ووتی : نایه ئه‌گه‌ر له‌پیتاوی خوادا بکو‌ژیم نایه له‌هه‌موو تاوانه‌کانم  
خو‌ش ده‌بی‌ت؟ جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی : ((نَعَمْ ، اِنْ قُتِلْتَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ  
وَأَنْتَ صَابِرٌ مُحْتَسِبٌ مُّقْبِلٌ غَيْرٌ مُّدْبِرٍ اِلَّا الدَّيْنَ فَاِنَّ جِبْرِيْلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِي  
ذَلِكَ)) واته : به‌ئێ ، ئه‌گه‌ر له‌پیتاوی خوادا بکو‌ژیت و ئارام بگری‌ت و داوای پاداشت  
له‌خوا بکیت و پشت هه‌لته‌که‌یت ئه‌وه له هه‌موو تاوانه‌کانت خو‌ش ده‌بی‌ت ، جگه له  
قهرز ، چونکه (جبریل) وای پی ووت [رواه مسلم (۱۸۸۵/۱۰۰۰/۲) والترمذی (۱۷۶۵/۱۲۷/۲) وغیرهما].

(۲۲۳) له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا  
(ﷺ) فرمووی : ((مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ أَدَانَهَا أَدَى اللَّهِ عَنْهُ ، وَمَنْ أَخَذَ يُرِيدُ  
إِثْلَافَهَا أَثْلَفَهُ اللَّهُ)) واته : هه‌رکه‌سیک پاره‌ی خه‌لکی بیات و بیستی ئه‌وه‌ی بی‌ت بیداته‌وه  
ئه‌وه خوای گه‌وره خو‌ی بۆی جێ‌به‌جێ ده‌کات وه ده‌یداته‌وه ، وه هه‌رکه‌سیک بیات و  
بیستی ئه‌وه‌ی بی‌ت نه‌یداته‌وه و له‌ناوی بدات ئه‌وه خوا له‌ناوی ده‌بات)) [رواه البخاری  
(۲۳۸۷/۵۲/۵)].

(۲۲۴) له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (النساء : ۵۸) دا که  
ده‌فرمووی : ((إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ  
تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ ، إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا)) واته : به‌راستی  
خوای گه‌وره فرمانتان پی ده‌کات که‌وا ئه‌وه‌ی به‌ئمانه‌ت دراوه‌ته ده‌ستتان بیده‌نه‌وه

دروسته چاکترو زیاتریش بیّت نه گهر به مهرج نه گیر ابو (۲۲۰) وه پیویسته  
له سهر نه وهی قهرزیش ده دات ، له کاتی خوئی دا به جوانی داوای بکاته وه (۲۲۱)  
و چاوی به زهی و سوئی له و

به خاوه نه کانیا و نه گهر دادوهریتان کرد له نیوان خه لکی دا نه وه به پراستی و دادگهری  
بیکن ، به پراستی خوا باشترین ناموزگاریتان ده کا به پراستی خوای گوره بیسرو بینره .  
وه له بهر فرموده که ی (إِسْمَاعِيلُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي رَبِيعَةَ الْمُخْزَمِيِّ عَنْ  
أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ) (خوای لی رازی بیّت) که وا فرمووی : پیغه مبهری خوا (ﷺ) کاتی که  
غه زای (حنین) ی کرد سسی (۳۰) هزار یان چل (۴۰) هزار ی لی قهرز کرد ، جا کاتیک  
که پرایه وه دایه وه پیی ، پاشان پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیی فرموو : ((بَارَكَ اللَّهُ لَكَ  
فِي أَمْلِكَ وَمَالِكَ ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلْفِ الْوَفَاءُ وَالْحَمْدُ)) واته : خوا به ره که ت بخته مال  
و که س و کارته وه ، به پراستی پاداشتی قهرز ، نه وه بیده یته وه و سوپاسیشی بکه ی  
[رواه ابن ماجه (۲/۸۰۹/۲۴۲۴) والنسائی (۷/۳۱۴) ومو حسن برونه صحیح ابن ماجه (۱۶۶۸) والارواء  
(۱۳۸۸)].

(۲۲۰) له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیّت) که وا فرمووی : بیاویک  
چند ووشتریکی به قهرز لای پیغه مبهری خواوه بوو (ﷺ) جا هات وه ری بگرتته وه ، جا  
پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمووی بیده نه وه پیی ، جا به دوی ووشتری نه وه ساله دا که پان  
نه بوو، تنها ووشتری له وه که وره تره بوو ، جا فرمووی : پیی بده ن ، جا نه ویش  
فرمووی : داته وه پیم خوای گوره پیّت بدات ، پیغه مبهری خوایش فرمووی : ((إِنَّ  
خِيَارَكُمْ أَحْسَنُكُمْ قَضَاءً)) واته : به پراستی باشترینتان نه وه که سانه تانه که به جوانی قهرز  
بداته وه [رواه البخاری (۴/۵۸/۲۳۹۳) ومسلم (۳/۱۲۲۵/۱۶۰۱) وغیرهما].

وه فرموده که ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بیّت) که وا فرمووی : ((هاتم  
بو خرمه ت پیغه مبهری خوا (ﷺ) و له مزگوت دا بوو جا فرمووی : دوورکات نویژ بکه ،  
وه قهرزیکم لای بوو ، جا پیی دامه وه وزیاتریشی پیی دام)) [رواه البخاری (۵/۵۹/۲۳۹۴) وابودود  
(۱۹۷/۱۹۷/۲۳۳۱) الجملة الأخيرة فقط].

(۲۲۱) له بهر فرموده که ی (إِبْنُ عُمَرَ) و (عَائِشَةَ) (خوایان لی رازی بیّت) که وا  
پیغه مبهری خوا فرمووی : ((مَنْ طَالَبَ حَقًّا فَلْيَطْلُبْهُ فِي عَفَافٍ ، وَأَفِ أَوْ غَيْرِ وَأَفِ))

که سانه بییت که نه دارن و نیانه بیده نه وه <sup>(۲۲۷)</sup> وه نه گهر هه بییت و نه یداته وه  
یان دواى بخات نه وه سته می کردوه <sup>(۲۲۸)</sup> و دروسته سکالای لی بکریت لای  
ده سلات دارو سزا بدریت <sup>(۲۲۹)</sup> وه هر قهرزیکیش بییته هوی قازانج بو

واته : هرکه سیک نه گهر دواى مافیکی خوی کرد با تا ده توانیت به پاکی دواى بکات نیتر  
بوئی جی به جی بوو یان نه . [رواه ابن ماجه (۲۴۲۱/۸۰۹/۲) وهو صحیح بیوانه صحیح ابن ماجه (۱۹۶۵)].

<sup>(۲۲۷)</sup> له بهر فرموده که ی خوی گهره له سوپتی (البقرة: ۲۸۰) دا که ده فرمی :  
﴿وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ واته  
: وه نه گهر قهرزار و نه داربوو نه وه تا بیتان ده کریت مؤلتی بدن ، وه نه گهر هر  
بیبه خشن نه وه چاکتره بوتان نه گهر بزنان . وه له بهر فرموده که ی (حذیفة) (خوی لی  
رازی بییت) که وا فرموی بیستم پیغمبر ده یفرموی : ((مَاتَ رَجُلٌ فَقِيلَ لَهُ : مَا كُنْتَ  
تَقُولُ؟ قَالَ : كُنْتُ أَبَايَ النَّاسِ ، فَأَتَجَوَّزُ عَنِ الْمَوْسِرِ وَأَخْفَفُ عَنِ الْمُغْسِرِ ، فَعَفِرَ  
لَهُ)) واته : بیایک مرد ، جا پئی ووترا : چیت ده ووت؟ فرموی : شتم به خه لکی  
ده فروشت ، جا لیورده بووم به رامبر نه وه ی ده دست پویبویاه و سووکیشم ده کرد بو  
نه دارو نه وه ی نه بیویاه ، جا لی ی خوش بوو ، واته : خوی گهره له تاوانه کانی خوش  
بوو . [رواه البخاری (۳۳۹۱/۵۸/۵) و ابن ماجه (۲۴۲۰/۸۰۸/۲) وهو صحیح بیوانه (صحیح ابن ماجه (۱۹۶۴)]

وه فرموده که ی (أَبُو الْيُسْرِ) (خوی لی رازی بییت) که وا پیغمبری خوا <sup>(ﷺ)</sup>  
فرموی : ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يُظْلَهُ اللَّهُ فِي ظَلِّهِ ، فَلْيُنْظَرْ مُغْسِرًا أَوْ يَضَعْ عَنْهُ)) واته :  
هرکه سیک نه گهر پئی خوشه خوی گهره بیخاته ژیر سینه ری خوی بامؤلت به  
که سیک نه دار بدات تا ده بییت یان هر بیبه خشیت [رواه ابن ماجه (۲۴۱۹/۸۰۸/۲) وهو صحیح  
بیوانه صحیح ابن ماجه (۱۹۶۳)].

<sup>(۲۲۸)</sup> له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوی لی رازی بییت) که وا فرموی :  
پیغمبری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرموی : ((مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ)) واته : هرکه سیک قهرزیک  
لابییت و ده وله مه ندبییت و بتوانیت بیداته وه نه گهر نه یداته وه و دواى بخات نه وه سته مه  
[رواه البخاری (۲۴۰۰/۶۱/۵) ومسلم (۱۵۶۴/۱۱۹۷/۲) وأصحاب السنن].

<sup>(۲۲۹)</sup> له بهر فرموده که ی (عَمْرُو بْنُ الشَّرِيدِ عَنِ أَبِيهِ) (خوی لی رازی بییت)  
فرموی پیغمبری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرموی : ((لِي الْوَأَجِدِ يُحِلُّ عِرْضَهُ وَعُقُوبَتَهُ)) واته :

قەرز دەرەكە ئەوھ سوود (رېبا) يە. (۲۳۰)

ھەر كەس يەك قەرزار بېت و بېيەت بېداتەوھ بەلەم نەيداتەوھ ئەوھ غەيبەت - بەوھى بلىت :  
 زولمى لى كرووم - و سزا دانى حەلال دەبېت [رواه البخارى (۶۲/۵) مملقا وابدولود (۲۶۱۱/۵۶/۱۰)  
 و ابن ماجه (۲۴۲۷/۸۱۱/۲) والنسائى (۳۱۷/۷) وهو حسن بروانه صحيح ابن ماجه (۱۹۷۰) وصحيح النسائى  
 . [(۴۳۷۳)

(۲۳۰) لە بەر فرمودە كەى (أبو بُرْدَةَ بن أَبِي مُوسَى) فرموى : هاتم بؤ (مَدِينَةَ)  
 جا كەيشتم بە (عَبْدُ اللَّهِ بن سَلَام) ئەوئش پىئى ووتم : ((تۆلە زەوئەك دای سوود (رېبا)  
 خواردنى تېدا بەرېلاوھ ، جا ئەگەر مافىكت بەلاى كەسىكەوھ بوو بارىك (كا) يان بارىك  
 جۆ يان بارىك ئالف (قتى) پىشكەش كردى ئەوھ وەرى مەگرە ، چونكە ئەوھ سوود  
 (رېبا) يە)) [رواه البخارى (۳۸۱۴/۱۲۹/۷) . جا (الْحَافِظُ ابْنُ حَجْرٍ) لە بارەى (فَأَنَّهُ رِبَاً) وھ  
 دەفرموى : ((لەوانە ئەوھ تەنھا بؤ چوونى (عَبْدُ اللَّهِ بن سَلَام) خۆى بېت ، ئەگىنا  
 زانايانى شەرع (الفُقَهَاء) پايان وایە كاتىك ئەوھ - ئەو (مَدِينَةَ) - دەبېتە سوود ئەگەر  
 بىكاتە مەرج كاتىك كە قەرزەكەى پى دەدات ، بەلئى ، باش وایە خۆى لى پپاريزت)) [فتح  
 البارى (۱۲۱/۷) .

وھ ئىمامى (البَيْهَقِيُّ) لە (السُّنَنُ الكُبْرَى) دا لە (ابْنُ مَسْعُودٍ و أَبِي بِن كَعْبٍ وَعَبْدُ اللَّهِ  
 بن سَلَامٍ وَاِبْنُ عَبَّاسٍ) ھوھ دەيگىرېتەوھ كەوا فرمويانە : ((إِنَّ كُلَّ قَرْضٍ جَرَّ مَنَفَعَةً  
 فَهُوَ وَجْهٌ مِنْ وَجْهِ الرِّبَا)) [السنن الكبرى (۳۵۰/۲۴۹/۵) واتە : ھەر قەرزىك بېتە ھۆى  
 پاكىشانى قازانجىك ئەوھ جۆرىكە لە جۆرەكانى سوود (الرِّبَا) .

منیش دەلیم : ئەگەر ئەو قازانجە بە مەرج بگىرېت وھك (ابْنُ حَجْرٍ) فرموى :

ئەو كاتە دەبېتە (رېبا) ، پروانە (پە۲۳۵) .

## زهوی دان به کسبک بیچینیت و کشتوکالی

### له سهر بکات به هه ندیک له بهرهمه که ی

#### (الْمَزَارَعَة وَ الْمَسَاقَاة)

دروسته زهوی بدریت به کسبک بیچینیت به هه ندیک له بهرهمه که ی (۲۳۱)  
 ئیترا با توو و کرئی جووت و دره ویشی له سهر خاوهن زهوی بیئت یان  
 کریکاره که یان له سهر ههردوکیان (۲۳۲) به لام له سهر ئه وه دروست نی یه

(۲۳۱) ئیترا به دوو کووت بیئت یان سئ کووت یان چوار کووت یان هه رچه نده خوئیان  
 له سهری رازی بن . له بهر فرموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوئیان لی رازی بیئت) ((که وا  
 پیغه مبهری خوا (ﷺ) مامه له ی له گه ل خه لکی (خَبْر) دا کرد له سهر کویتک (به شیک)  
 له بهرهمه که ی که لیتی ده رده چیت له میوه و کشت و کالیش (زَرْع) ارواه البخاری  
 (۲۳۲۹/۱۲/۵) ومسلم (۱۰۵۱/۱۱۸۶/۳) وغیرها .

وه نیمامی (البخاری) فرموویه تی : (قَيْسُ بْنُ مُسْلِمٍ) له (إِبْنُ جَعْفَرٍ) وه  
 گپراویه ته وه که وا فرموویه تی : مَالِكُ بْنُ نَبُو له (مَدِينَةَ) دا له کوچه ران (مُهَاجِرِينَ) نیلا  
 کشت و کالیان ده کرد له سهر سئ کووت و چوار کووت ، و (عَلِيٍّ) و (سَعْدُ بْنُ مَالِكٍ) و (عَبْدُ  
 اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ) و (عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ) و (الْقَاسِمِ) و (عُرْوَةَ) و (آلِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ  
 (آلِ عَلِيٍّ) و (إِبْنِ سِيرِينَ) هه موویان ده یانکرد [فی الصحيح (۱۰/۵)] .

(۲۳۲) نیمامی (البخاری) فرموویه تی : (عُمَرُ) مامه له ی له گه ل خه لک دا ده کرد نه گه ر  
 (عُمَرُ) خوئی تووی بهیتایه ئه وه به شیک بۆ ئه وه ، وه ئه گه ر خوئیان توویان بهیتایه ئه وه  
 ئه وه نده بۆ ئه وان)) [فی الصحيح (۱۰/۵)] .

جا فرمووی : (الْحَسَنُ) فرموویه تی : هیچی تیدا نی یه که وا زهوی یه که هی  
 یه کیکیان بیئت عا ههردوکیان (مَضْرُوفٍ) له سهر بکن ، جا ئه وه ی له بهرهمه که ی  
 ده رجوو ئه وه له نیوانیان دا دابه ش ده کریت ، وه (الزُّهْرِي) یش هه ر بۆچوونی وایه .



کەوا بەرھەمی ئەم پارچە زەوی یە بۆ خاوەن زەوی یە کە وە ئەوی تریشیان بۆ  
 کریکارە کە، واتە: ھەریە کە بەرھەمی پارچە زەوی یە کە بۆ خۆی دیاری بکات ،<sup>(۲۳۳)</sup>  
 ھەر وەھا ئەگەر خاوەن زەوی یە کە بلیت: ئەو ھەندە - بە کیشانە یان پیوانە -  
 لەبەر ھەمە کە ی بۆمن<sup>(۲۳۴)</sup> جا بۆ بەرو بومیش ھەر وایە .<sup>(۲۳۵)</sup>

(۲۳۳) لەبەر فرمودە کە ی (رَافِعُ بْنُ خَدِيجٍ) کەوا فرمووی : ((مامەکانم بۆیان باس  
 کردم کەوا لە سەردەمی پیغمبەری خوادا (ﷺ) زەویان دەدایە کری بە بەرھەمی ئەو  
 زەویانە ی لەسەر جۆگە ئاوەکان دەردەچوو یان بە پارچە زەوی یە کە خاوەن زەوی یە کە  
 جیای دەکردە وە ، جا پیغمبەر (ﷺ) قەدەغە ی لەو کرد)) جا (حَنْظَلَةُ) کە فرمودە کە  
 دەگێرتتە وە فرمووی پرسیارم لە (رَافِع) کرد ، ئە ی چۆنە ئەگەر بە دینار و دەرھەم  
 بە کری بھێت؟ (رَافِع) فرمووی: ھیچی تێدان ی بە دینار و دەرھەم [بواه البخاری (۲۳۴۷/۲۵/۵)  
 والنسائی (۴۳/۷)] .

وە لە ریوایە تیکی تردا (رَافِع) فرمووی : ((ھیچی تێدا نی یە - مە بەستی بە دینار و  
 دەرھەم - چونکە خەلکی لە سەردەمی پیغمبەری خوادا (ﷺ) بە بەرھەمی سەر پویارو  
 جۆگە ئاوەکان دەیان کرد ، جا ئەمە تیا دەچوو و ئەویان دەمایە وە ، ئەمە دەمایە وە و  
 ئەویان تیا دەچوو ، جا خەلکی ھەر ئەم جۆرە بە کری دانەیان بوو ، بۆ یە قەدەغە ی لی  
 کرا ، جا ئەگەر لەسەر شتیک ی دیاری زەمانەت کراو (مَضْمُون) بیست ، ئەو ھیچی  
 تێدان ی یە)) [بواه مسلم (۱۰۴۷/۱۱۸۲/۳) و ابوداؤد (۳۳۷۶/۲۵۰/۹) والنسائی (۴۳/۷)] .

(۲۳۴) چونکە لەو دەچیت ھەموو بەرھەمە کە ی ھەر ئەو ھەندە دەرکات ، جا ئەگەر  
 بیداتە خاوەن زەوی یە کە خۆی ھیچی بۆ نامینتتە وە .  
 (۲۳۵) لەبەر فرمودە کە ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ) [بروانە (پ ۲۳۱)] .

## به کری دان (الإجَارَة) (۲۳۶)

دروسته به کری دانی ههرشتیکی دیاری که سوودی لی وهر بگیریته وه خودی شته که یش بمینیتته وه<sup>(۲۳۷)</sup> به مهر جیک کری و ماوه که یشی دیاری بیت (۲۳۸)

(۲۳۶) (الإجَارَة) : له زمانی عه رب دا واته : پاداشت دانه وه ، ده لئی (أَجْرُهُ) واته : پاداشتم دایه وه . له شهر عیش دا واته : به خاوه ن بوونی سوودی شتیک به به رانبریک . [بروانه فَتْحُ الْبَارِي (۴/۴۲۹)].

(۲۳۷) له بهر فرموده ی خوی گه وره له سوورته ی (الطلاق: ۶) دا که ده فرموی : ﴿إِن أَرْضَعْنَكُمْ فَأَنْوَهُنَّ أَجْرَهُنَّ﴾ واته : نه گهر (نافره ته ته لاق دراوه کانتان) شیریان به مناله کانتان دا نه وه کریمان بدهن)) وه فرموده ی خوی گه وره له سوورته ی (القصص: ۲۶) دا که ده فرموی : ﴿قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ واته : به کیک له دوو که که ی پیاو سالحه که به باوکی ووت : نه ی باوکی خوم به کری بیگره ، چونکه چاکترین که سیکه به کری بیگریته ، پیاوکی به میزوه دست پا که . وه فرموده ی خوی گه وره له سوورته ی (الکھف: ۷۷) دا له پاره ی به سه رها ته که ی (مُوسَى) و (خَضِرُ) وه فرموی : ﴿فَوَجَدَا فِيهَا جِدَاراً يُرِيدُ أَنْ يَنْقُضَ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَفَتَحْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا﴾ واته : ((جا له و دی به ی که میوانداریانیا ن نه کرد دیوار یکیان بینی خه ریک بوو ده رخوا ، جا نه ویش (خَضِرُ) راستی کرده وه ، (مُوسَى) یش ووتی : نه گهر ویستت بیوا به کریت له سه ر وهرده گرت .

وه له بهر فرموده ی زور یش له وانه فرموده که ی (عَائِشَة) (خوی لی رازی بیت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له کاتی کوچ کردنی دا له گهل (أَبُو بَكْرٍ) دا ری پیشانده ر (دَلِيل) یکیان به کری گرت ریگای (مَدِينَة) یان پی پیشان بدات)) [رواه البخاری (۴/۲۳۶۲/۴۴۱/۴)].

(۲۳۸) له بهر فرموده که ی خوی گه وره له سوورته ی (القصص: ۲۷) دا که وا پیاو به سالحه که به (مُوسَى) ی ووت : ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُلْحِقَكَ إِحْدَى ابْنَتِي هَاتَيْنِ عَلَيَّ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِي حِجَجٍ ، فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ﴾ واته : فرموی :

وہ شہر عیش قہدہ غہی لی نہ کرد بی (۲۳۹) وہ پیویستہ یہ کسر کری  
کہی بداتی ، مہگر بہ مہرجیان گرتبی دواختنی (۲۴۰)

من دہموی یہ کی لہ م دو کچہم لہ تو مارہ بکہم بہ و مہرجہی ہشت سال کارم بق  
بکہی ، جا نہ گہر دہ سال کارم بق بکہی نہ وہ چا کہی خوتہ .. وہ لہ بہر فرمودہ کہی  
(سُوَيْدُ بْنُ قَيْسٍ) (خوای لی پازی بیت) کہوا فرموی من و (مَحْرَمَةُ الْعَبْدِي) پو شاکمان  
ہینا لہ (مَجْرُوه) ، جا ہینامان بق (مَکَّه) جا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) ہات بق لامان پئی  
دہ کرد ، جا مامہ لہی شہروالی لہ گہل دا کردین نیمہ ش پتیمان فروشت ، وہ پیاویکیش  
بہ کری کیشانہی دہ کرد ، جا پیغہ مہبری خوا پئی فرمود : ((زِنٌ وَأَرْجِحُ)) واتہ : بیکیشہ و  
قورس بیکیشہ ارواہ احمد (۲۵۲/۴) ابودود (۲۳۳۶/۶۳۱/۳) و الترمذی (۱۲۰۵/۵۹۸/۳) و ابن ماجہ  
(۲۲۲۰/۷۴۸/۲) والنسائی (۵۹۹۲/۲۸۴/۷) وهو حدیث صحیح برواہ صحیح الترمذی (۱۰۵۱) و صحیح ابن ماجہ  
[۱۸۰۵] .

وہ فرمودہ کہی (رَافِعُ بْنُ خَدِيجٍ) لہ ریوایہ تی (مُسْلِمٌ و أَبُو دَاوُدُ) دا بروانہ (پ  
(۲۳۳

(۲۳۹) ہرشتیک لہ شہر دا قہدہ غہی لی کرابیت نہ وہ بہ کری دانیشی دروست  
نیہ وہک وینہی گیان لہ بہر ... ہند بروانہ (پ ۱۹۴ - ۶۰۰) .

(۲۴۰) لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیت) کہوا پیغہ مہبری خوا  
(ﷺ) فرموی : ((أَعْطُوا الْأَجِيرَ أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجْفَأَ عَرَقُهُ)) واتہ : کری کریکار  
بدہن ، پیش نہومی عہرقی ووشک بیغہ وہ ارواہ ابن ماجہ (۲۴۴۲/۸۱۷/۲) وهو صحیح بروانہ  
صحیح ابن ماجہ (۶۹۸۰) .

وہ فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ)  
فرموی : ((خوای گہورہ فرمویہ تی : «ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أُعْطِيَ بِي  
ثُمَّ غَدَرَ وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِهِ  
أَجْرَهُ»)) واتہ : خوای گہورہ فرمویہ تی : سی کہس ہن من بہرانیہریان دہ گرم لہ پوزی  
قیامت دا : پیاویک بہناوی منہ وہ شتی دا پاشان خیانہ تی کرد ، وہ پیاویک کہ سیکی

وه کرئى داوین پیسی حه‌رامه <sup>(۲۴۱)</sup> هه‌روه‌ها کرئى تالوگریی <sup>(۲۴۲)</sup>  
 وئاوی نیر (که‌ل دان) <sup>(۲۴۳)</sup> و قورئان خویندن <sup>(۲۴۴)</sup>

نازادی فروشتبیت و پاره‌که‌ی خواردبیت ، وه‌پیاویک کرتکاریک بگریت به‌کرئ جا ئیشی  
 خوی پی نه‌نجام بدات و کرئیشی پی نه‌دات [رواه البخاری (۴/۶۱۷/۲۲۲۷)].

(۲۴۱) له‌بهر فرموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (النور: ۳۳) دا که ده‌فرموئ  
 : ﴿وَلَا تُكْرَهُوا قِتَابَاتِكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ إِنْ أَرَدْنَ تَحَصُّنًا لِّتَبْتَعُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ  
 يُكْرِهْنَهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِنَّ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واته : وه‌تۆر له‌که‌نیزه‌کانی خۆتان  
 مه‌کن که‌وا داوین پیسی (زنا) بکن ، نه‌گه‌ر ویستیان به‌پاکی خۆیان پابگرن ، له‌بهر  
 به‌ده‌ست هینانی مالی دنیا ، جا به‌راستی خوا به‌رانبه‌ر نه‌و که‌نیزانه‌ی خۆریان لی ده‌کرئ  
 لیبورده‌و به‌به‌زه‌یه‌یه . (جابر) ده‌فرموئ : که‌نیزه‌یه‌کی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي بِنِ سَلُولِ)  
 که‌پیی ده‌وترا (مَسِيكَةً) ویه‌کیکی تریش که‌پیی ده‌وترا (أَمِيْمَةً) ، جا زۆری لی ده‌کردن  
 له‌سه‌ر داوین پیسی (زنا) کردن ، جا نه‌وانیش سکاالی حالی خۆیان لای پیغه‌مبه‌ری خوا  
 ﴿ﷺ﴾ کرد ، جا خوای گه‌وره‌ش نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند [رواه مسلم (۴/۳۲۲۰/۳۰۲۹)].

(۲۴۲) له‌بهر فرموده‌که‌ی (أَبُو مَسْعُودٍ الْأَنْصَارِيُّ) (خوای لی رازی بیت) که‌وا  
 فرموئ پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿ﷺ﴾ قه‌ده‌غهی کردوه له ((ثَمَنُ الْكَلْبِ وَمَهْرُ الْبَغِي  
 وَحُلْوَانِ الْكَاهِنِ)) [رواه البخاری (۴/۶۱۷/۲۲۸۲) و مسلم (۳/۱۱۹۸/۱۰۶۷)]. (ثَمَنُ الْكَلْبِ) : پاره‌ی  
 فروشتنی سه‌گ ، (مَهْرُ الْبَغِي) : نه‌و پاره‌یه‌یه که‌ ئافه‌ته‌ی داوین پیس له‌جیاتی داوین  
 پیسی وه‌ری ده‌گریت ، (حُلْوَانُ الْكَاهِنِ) : نه‌و کرئ یه‌یه که‌ده‌دریت به‌تالوگر له‌جیاتی تالو  
 گریکه‌ی .

(۲۴۳) له‌بهر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی رازی بیت) که‌وا فرموئ :  
 ﴿پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿ﷺ﴾ قه‌ده‌غهی کردوه له (عَسْبُ الْفَحْلِ)) وه‌ (عَسْبُ الْفَحْلِ) واته :  
 نازه‌لیکی نیر بدات به‌کرئ بۆ که‌لدانی نازه‌لی می [رواه البخاری (۴/۶۱۷/۲۲۸۴) و غیره].

(۲۴۴) له‌سه‌ر قه‌بر و له‌سه‌ر جه‌نازه و بۆ مردو له‌ته‌غزیه‌ خانه‌و شوپنه‌کانی تردا ،  
 له‌بهر نه‌و فرموده‌نه‌ی که‌له‌و باره‌وه هاتوه ، له‌وانه فرموده‌که‌ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ شَيْبَلِ  
 الْأَنْصَارِيِّ) (خوای لی رازی بیت) فرموئ : بیستم پیغه‌مبه‌ری خوا ﴿ﷺ﴾ فرموئ :

((اقْرَأُوا الْقُرْآنَ ، وَلا تَأْكُلُوا بِهِ ، وَلا تَسْتَكْثِرُوا بِهِ وَلا تَجْفُوا عَنْهُ وَلا تَعْلُوا فِيهِ)) واته : قرئان بخوینن و به سر به وه مه خون ، وه به قورئان خوتان ده وه له مند مه کن ، و ووشک مبن به رامبری به وهی که م ببخویننه وه ، وه زیاده ره ویشی تیدا مه کن . [رواه احمد (۳۹۸/۱۲۵/۱۵) . وه صحیح بیوانه صحیح الجامع (۱۱۶۸) ] .

وه فه رموده که ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیئت) که وا فه رموی : رُوْزِیْکِیَانِ بَیْتِغَمْبَرِ دَهْرَجُوو بُو لَامَانَ وَه نَیْمَه قورئانمان ده خویند ، وه (إِعْرَابِی) و (أَعْجَمِی) یشمان له که ل دابوو ، جا فه رموی ((اقْرَأُوا فَكُلْ حَسَنًا ، وَسِجِّیْ أَقْوَامٌ یُقِیْمُوْنَهُ کَمَا یُقَامُ الْقِدْحُ یَتَعَجَّلُوْنَهُ وَلا یَتَأَجَّلُوْنَهُ)) واته : بخوینن ، هه مووی چاکه ، وه کومه لانیک دین نه وه نده ریک و پیکی ده که نه وه وه که پرداخ (واته نه وه نده هه ول وه وه ن به ریکی ببخویننه وه و زور له خوایان ده کن له ده رخستی ووشه کانی دا له بهر ریاو سومعت و ناووخ ده رخستن) په له یانه له دنیا پاداشته که ی وه ریکرن (له لایه ن خه لکه وه) وه دوا ی ناخن تا وه کو پاداشته که ی له دوا رُوْزِدا وه ریکرن (له لایه ن خوا ی که وره وه) [رواه ابو داود (۸۲۰/رقم/۱) وه صحیح بیوانه السلسله الصحیحه للالبانی (۲۵۹) ] .

وه فه رموده که ی (أَبُو سَعِیدٍ) که وا بیستی بیته مبری خوا (ﷺ) فه رموی ((تَعَلَّمُوا الْقُرْآنَ وَسَلُوا اللَّهَ بِهِ الْجَنَّةَ قَبْلَ أَنْ یَتَعَلَّمَهُ قَوْمٌ یَأْتُونَ بِهِ الدُّنْیَا فِإِنَّ الْقُرْآنَ یَتَعَلَّمَهُ ثَلَاثٌ : رَجُلٌ یُبَاهِی بِهِ ، وَرَجُلٌ یَسْتَاکِلُ بِهِ ، وَرَجُلٌ یَقْرَأُ لِلَّهِ)) واته : قورئان فیئر بین وه داوای به هشتی پی بکن له خوا ، بیش نه وهی که سانیک فیئر بین داوای دویای پی بکن ، چونکه قورئان سی جور که س فیئر ده بن : که سیک شانازی پیوه ده کات ، وه که سیک به سر به وه ده خوات ، وه که سیک بو خوا ی که وره ده بخوینن . [رواه ابْنُ مُسْرٍ فِي ((بَيَانُ النَّبْلِ)) ل ۷۴ وه صحیح بیوانه السلسله الصحیحه (۲۴۶۳) ] .

به لام قورئان خویندن بو شیفا (رُقِیَّة)، یان بو فیئرکردنی خه لکی، نه وه دروسته کرئی له سر وه ریکریت له بهر فه رموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیئت) که وا فه رموی : چه ند که سیک له هاوه لانی بیته مبری خوا (ﷺ) دایان به لای (مَاء) دا که که سیکیان تیدا بوو پیوه درا بوو ، جا پیاویک له خه لکی (مَاء) پیئی که بیشت و ووتی : که ستان تیدایه دوعا (رُقِیَّة) بکات چونکه له (مَاء) دا پیاویکی پیوه درا وه یه ، جا به کیکیان رُیشت و (فَاتِحَةُ الْکِتَابِ) ی به سر دا خوینده وه له سر شه کیک جا شه که که ی ، هیناوه بو لای هاوه له کانی جا نه وان به باشیان نه زانی و پییان ووت : له سر کتیپی خوا کریت وه رگرتووه ، تا که بیشتنه وه (مُدِیْنَه) جا ووتیان : نه ی بیته مبری خوا (ﷺ) :

وہ ئەو شتەى بەکرى دراوہ ئەگەر بە دەستی ئەو کەسەوہ کە بەکرى گرتویەتى فەوتا ، یان کەم و کورپى تى کەوت زەمانەتى ناکات مەگەر بە زیادەپەوى یان کەم تەرخەمى کردن تینیدا (۲۴۵)

لەسەر کتیبى خوا کرئى وەرگوت ، جا پیتەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموى : ((إِنَّ أَحَقَّ مَا أَخَذْتُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا كِتَابَ اللَّهِ)) واتە : شاىەن ترين شت کە کرئى لەسەر وەرگرتن کتیبى خوايە [رواه البخارى (۱۰/۱۹۸/۵۷۳۷)] .

وہلە (لَفْظ) يَكى فەرمودەكەى (أَبُو سَعِيدٍ) دا : پیتەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموى : ((أَصَبْتُمْ إِقْسَمُوا وَأَضْرِبُوا لِي مَعَكُمْ سَهْمًا وَضَحِكَ النَّبِيُّ ﷺ)) ، واتە : پیکاتان ، دابەشى بکەن وە بە شیکیشى بۆ من لە گەل خۆتاندا دابنن ، جا پیتەمبەرى خوا (ﷺ) پى کەنى [رواه البخارى (۴/۴۵۳/۲۲۷۶) و مسلم (۴/۱۷۲۷/۵۷۳۶) و احمد (۳/۴۴/۴۴) و اصحاب السنن] .

وہ پیتەمبەرى خوايش (ﷺ) فیرکردنى قورئانى کردوہ بە مارهى ، وە کە لە فەرمودەكەى (سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ) دا هاتووہ (خوای لى رازى بىت) [رواه البخارى (۹/۲۰۵/۵۱۴۹) و مسلم (۲/۱۰۴/۱۴۲۵) و اصحاب السنن] . وە مارهيش کرئى وە کە خوای گەورە لە قورئان دا وا ناوى بردوہ ، وە کە لە سورەتى (المتحنة: ۱۰) دا هاتوہ ، کە وابوو دروستە لە سەر فیر کردنى قورئان کرئى وەرگيريت ، ئەمەش راي جەماوەرى زانایانە ، بپوانە [سبل السلام (باب الاجارة) للصنعاني وە رسالە خاصة في هذا] .

(۲۴۵) لەبەر فەرمودەكەى (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ) (خوایان لى رازى بىت) کە وا پیتەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموى ((مَنْ تَطَيَّبَ وَلَمْ يُعَلِّمْ مِنْهُ طَبَّ فَهُوَ ضَامِنٌ)) واتە : هەرکە سىک کار لە زانبارى پزىشک بکات و بە جوانى شارەزايى لى نەبىت ئەوہ کارىکى خراپى کردوہ و نەبىت ببيژيرت وە کە فالەتى بکات [رواه ابودلود (۴/۷۱/۴۵۸۶) و ابن ماجه (۲/۱۱۴۸/۲۴۶۶) و النسائى (۸/۵۲/۴۸۳۰) و غيرم وەو حديث حسن بپوانە (السلسلة الصحيحة للألبانى (۶۳۵)) و صحيح ابن ماجه (۲۷۹۱) و شرح السنة لشعيب الأرنؤوط (۱۰/۲۴۱)] .

دەبينىن کابراى خۆ بە پزىشک زان زەمانەتى کارە خراپەكەى خۆى کرد ، لەبەر ئەوہى لى زانانیت ، هەر وەها کە سىک کە بەکرى گيراييت کارىک بکات ، ئەگەر لەو کارە نەزانیت و خراپى بکات ئەوہ دەبىت زەمانەتى بکات ، هەر وەها کە سىک کە تۆتۆمبيلک بەکرى دەگريت بۆ ئەوہى پى بپوات بۆ شوينىک جا ئەگەر زياتر لە پتويست پى رويشت جا بە و هۆیەوہ زيانى لى کەوت ئەوہ دەبىت ببيژيرت ، بە هەمان شتوہ بۆ شتەى

## مان تێکەل کردن و شەریکایەتی

(الشَّرْكَهَ) (٢٤٦)

شەریکایەتی دروستە (٢٤٧) لەسەر ئەو هەر یەکێک ئەندازە یەکێکی دیاری کراو پارە تێکەل بکەن ، پاشان کارو کاسبی پێو بکەن ، وە هەریەکێک بە

تێرش . بەلام ئەگەر زیاده پەروی یان کەم تەرخەمی نەکرد و زیانی لێ کەوت ئەو بەهۆی ئەمەو نەبوو و ئەم زەمانەتی ناکات و نایبێتێت .

(٢٤٦) شەریکایەتی (الشَّرْكَهَ) لەزمانی عەرەبدا واتە : تێکەل کردن (الإختِلاط). وە لە شەرعیش دا : ئەو یە کە بە پەرزەماندی لە نێوان دوو کەس یان زیاتر دا پوو دەدات لە تێکەل کردنی مال بۆ بە دەست هێنانی قازانج ، (وە جاری وایش هەیه بەبێ مەبەست پوو دەدات وە ک لە میراتی دا) [پوانە فتح الباری (١٢٩/٥)] .

(٢٤٧) لە بەر فەرموودەی خوای گەورە لە سورەتی (ص: ٢٤) دا کە دە فەرمووی : ﴿وَأَنْ كَثِيرًا مِنْ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ﴾ واتە : بە راستی زۆر لە شەریکەکان ، هەندێکیان سەتەم لە هەندێکی تریان دە کەن مەگەر ئەوانە یان کە باوەر پێیان هێناو و کردەو ی چاکە دە کەن ، و ئەوانە ییش زۆر کە من . وە فەرموودە ی تری خوای گەورە لە سورەتی (النساء: ١٢) دا کە دە فەرمووی ﴿وَأِنْ كَانَ رَجُلٌ يُؤْرَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ﴾ واتە : وە ئەگەر پیاویک یا ئافرەتێک مرد نە باوانی پوو و نە ئەو ییش ، وە بێرا یان خوشکی دایکی هەبوو ئەو ئەو بێرا یە یان ئەو خوشکە شەش یەکی (١/٣) بۆ هەیه چی ئەگەر بێرا یو ی خوشک جا ئەگەر لە یەکێک زیاتر بوون بێرا یان خوشکی دایکی ئەو شەریکەن لە سێ یەکی (١/٣) ماله کە ی دا بێرا و خوشک بە یەک سانی (١٠٠) وە لە بەر فەرموودە کە ی (السَّائِبُ بِنُ أَبِي السَّائِبِ الْمَخْزُومِي) کە و بە پێتە مەبەری خوای (ﷺ) فەرموو : ((تو لە کاتی نە فامی دا شەریکەم بوی ، جا چاکترین

ئەندازەى ئەو پارەىەى داویەتى قازانج و زەرەرى بەر بکەویت ، وه دروستە قازانجیان وهک یەک بەربکەویت با ئەندازەى پارەکەشیان جیاواز بیئت بەمەرچیک رەزامەندی خوئیانی لەسەر بیئت <sup>(۲۴۸)</sup> وه خەلکی هەموو لەئاوو

شەریک بویت ، هەرگیز بەرگری و دەمەقالت لەگەڵ نەدەکریم)) [بواه ابن ماجه (۲/۷۶۸/۲۲۸۷) وهو صحیح بپوانه صحیح ابن ماجه (۱۸۵۲)].

(۲۴۸) لەبەر فەرموودهکەى (رُوْفِعُ بْنُ ثَابِتٍ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فەرمووی : ((لەکاتی پیغمبەرى خوا (ﷺ) یەکیک لە ئیمە ووشرە لەپى براکەى دەبرد بۆ غەزا بەشەریکی لەسەر ئەوێ نیهوى ئەوێ دەستی دەکەویت بۆ ئەو وه نیهوىشى بۆ ئیمە جا جارى وا هەبوو تیروپەرەکەى بەرى ئەو دەکەوت و کەوانەکەشى بەرى ئەوى تریان (...)) [بواه احمد (۱۰۸/۴) وابودلود (۱/۲۴/۳۶) وهو حدیث صحیح بپوانه صحیح ابى داود (۲۶) ومشكاة المصابیح (۳۵۱)].

ئیمامى (الشوکانى) (پەحمەتى خوای لی بیئت) دەفەرمی : ((وه شەریکایەتى شەرى پەیدا دەبیئت بەبوونی پازی بوون لەنیوانى دووکەس دا یان زیاتر لەسەر ئەوێ کەوا هەریەکیکیان ئەندازەىەکی دیارى کراو لە پارەى خوێ دەدات بەوى تر ، پاشان دەگەرین بەدوای کاسبى و قازانج دا ، لەسەر ئەوێ کەوا بۆ هەریەکیکیان بەئەندازەى ئەو پارەىەى داویتى قازانجى دەست دەکەویت وه لەسەر هەریەکیکیانە بەئەندازەى ئەویشە بدەن بۆ (مَصْرُفَاتٍ) و ئەو پێویستیانەى کە لەمالى شەریکایەتى دەردەکریت کجا ئەگەر پەزامەندی دروست بوو لەسەر یەکسانی لە قازانج دا لەگەڵ جیاوازی ئەندازەى پارەکان ئەو دروستە و پەوانە ، ئەگەر چى پارەى یەکیکیان کەمتریش بیئت و پارەى ئەوانى تر زۆتریش بیئت ، وه هیچ خراپەىەک لەم شێوێە بەشەریعت دا نیە ، چونکە بازرگانى بە لەسەر پەزامەندی وە لیبوردنە بەخۆش حالى نەفسەو)) [بپوانه سیل الجرار (۲/۲۴۶/۲) ، (۲۴۸/۳)].

جا خوای گەرەیش لە سورەتى (النساء: ۲۹) دا دەفەرموی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ﴾ واتە : ئەى



ئاگر (سوتہ مہنی) و گیا (لہوہ) دا شہریکن<sup>(۲۴۹)</sup> وہ ٹہگر چہند کہ سیک زہویہ کانیاں نزیک یہک بوو جا بوبہ دہمہ قالہیان لہسہر جوگہیہک ناو ، ٹہوہ ماف دار ترینیان پیئی ٹہوکہ سہیہ کہ لہسہرہویہ تاوہکو قاپہ رہقہ پای دہگریٹ پاشان بہری بہرہدا بو ٹہوہی خوارہوی خوی ئیتر بہو شیویہ تا ناوہکہ پربکات<sup>(۲۵۰)</sup>

ٹہوانہی کہ باوہرتان ہیناوہ مال و سامانی بہکتری لہ نئیوان خۆتاندا بہناحق مہخۆن ، مہگر بازرگانییہک بہرہ زمانندی خۆتان ٹہنجام درابیت .

(۲۴۹) لہبہر فرمودہ کہی (أَبُو خَدَّاش) کہ پیاوئیکہ لہ کوچہران (المہاجرین) لہ ہاوہ لانی پیغہمبہری خوا (ﷺ) فرموی : سبچار لہگہل پیغہمبہری خودا دا غہزام کرد بیستم دہیفہرموو : ((الْمُسْلِمُونَ شُرَكَاءُ فِي ثَلَاثٍ فِي الْكَلْبِ وَالْمَاءِ وَالنَّارِ)) واتہ : موسلمانان شہریکن لہسہر شت دا گیاو ناوو ئاگر [رواہ احمد (۳۶۴/۵) وابودود (۳/۷۵۰/۲۴۷۷)]  
وہو حدیث صححہ الالبانی فی الارواہ رقم (۱۵۵۲) و صحیح الجامع (۱۷۱۳) .

مہ بہست : بہ گیا لہوہ پرتیکہ لہسہر زہویہک دا سہوز بویت کہ مولکی کہس نہ بیت ، ٹہوہ کہس بۆی نیہہ داگری بکات و تابیہتی بکات بہخۆیہوہ ، بہلام ٹہو لہوہ پری کہ لہ زہویہک دا سہوز بویت مولکی خہلک بیت ٹہوہ . مولکی خاوہن زہویہک یہ ، وہ کہس بۆی نیہہ بییتہ شہریکی مہگر بہ روخسہتی خۆی . ہرہوہا سوتہ مہنی (ئاگر) و ناویش ، بہلام بو ناو خاوہنہ کہی بۆی نیہہ ٹہگر ناوہ کہی لہ پیویستی خۆی زیاتر بوو قہدہ غی خہلکی لی بکات کہ وا خۆیان لی بخۆنہوہ وہ ناژہ لہ کانیاں لی ناو بدہن بہلام دہ توانیت لیانی بگریتہوہ بۆ شتی تر لہبہر ٹہو فرمودہ یہی کہلہ (پ ۲۵۱) باسی دہکہین .

ئیمامی (الخطابی) دہ فرموی : مانای (الکَلْبُ) ٹہو گیا یہ کہ لہ زہویہکی مردو (بہن خاوہن) دا سہوز بووہ ، وہ ناویش ٹہوہ یہ کہلہ و شوینانہوہ دیت کہ بہ کہسہوہ تابیہت نیہہ ، ...) [ برواہ (مُعَالِمُ السُّنَنِ) . شہرحی ٹہم فرمودہ یہ ] .

(۲۵۰) لہبہر فرمودہ کہی (عُرْوَةُ بْنُ الزُّبَيْرِ) کہوا (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ الزُّبَيْرِ) (خوایان لی رازی بیت) بۆی گپراوہ تہوہ ((کہوا پیاوئیکہ لہ ٹہنصار سکاالی لہ (زُبَيْرِ) کرد لہ لانی پیغہمبہری خودا (ﷺ) لہسہر (شِرَاجُ الْحَرَّةِ) - کہ جوگہ ناوئیک بوو خہلکی (مَدِينَةُ) ناوی

.....

دار خورما بیان لی ددها - جا کابرای (أَنْصَارِ) ی ووتی: بهری ناوه که بهرده ، جا (زُبَيْرِ) یش رازی نه بوو - واته: له پیش دا دار خورماکانی خۆی ناو ددها پاشان بهری ناوه که ی بهر ددها - جا هردووکیان هاتنه خزمهت پیغمبهری خوا (ﷺ) ، جا نه ویش به (زُبَيْرِ) ی فرموو: ((إِسْقِ يَا زُبَيْرُ ، ثُمَّ أَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ)) واته: نهی (زُبَيْرِ) تو ناوی بده ، پاشان بهری بهرده بق دهراوسیکهت ، جا کابرای (أَنْصَارِ) تووره بوووتی : له بهر نه وهی کوپی پورته ، - (زُبَيْرِ) کوپی (صَفِيَّةُ بِنْتُ عَبْدِ الْمَلِكِ) بوو - جا پیغمبهری خوا (ﷺ) پهنگی ده م و چاوی گورا پاشان فرمووی: ((يَا زُبَيْرُ اسْقِ ، ثُمَّ أَحْبِسِ الْمَاءَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَى الْجَدْرِ)) واته: نهی (زُبَيْرِ) ناوی بده ، پاشان بهر ناوه که بگره تا ده که ریته وه بق (الْجَدْرِ) - بن داره کان - (مه بهستی پیغمبهری خوا (ﷺ) نه وه به تا وه کو به ته واووتی ناو ده خواته وه ، پاشان بهری بهریده ، چونکه له پیش دا پیغمبهری خوا فرمانی به (زُبَيْرِ) کرد ته نها ناوی بدات وه کو ناسان کردنه وه به که له سهر کابرای (أَنْصَارِ) ی به لام که نه و قسه ناخوشه ی کرد وویستی مافی (زُبَيْرِ) پیشیل بکات پیغمبهری خوا (ﷺ) به ته واوی حوکه که ی پوون کرده وه ومافی (زُبَيْرِ) ی به ته واوی دا) جا (زُبَيْرِ) فرمووی: وه (الله) ی من وا ده زانم نه م نایه ته له باره ی نه وه وه دابه زی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَ يُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (النساء: ۶۷) واته: به لام سویند به پهروه ردگارت - نهی موحه ممد - نه وانه پروایان ته واو نی به تا تو نه کن به دادوهر له و ناوکیه ی که له نئوانیان دا روو ده دات ، پاشان له دلای خویان دا ههست به هیچ ناره حه تیه که ناکه ن له وهی تو بریارت داوه و به ته واوی مل که چی فرمانی تو ده بن [رواه البخاری (۲۳۰۹/۲۴/۵) و مسلم (۲۳۰۷/۱۸۲۹/۴)].

وه له پروایه تیکی تری البخاری (رقم/ ۲۳۶۲) فرمووی: وه نهو (الْجَدْرِ) به نه اندازه ی هردوو قاپه پهقه بوو .

وه له بهر فرمووده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) (خوایان لی رازی بیت) فرمووی: ((پیغمبهری خوا بریاری دا له باره ی ناوی (سَيِّلٌ مَهْرُورٌ) وه - که دَوْلِيْكَ بوو له (مَدِيْنَةُ) - که وا هه رکه سیئک بهری بگریت به نه اندازه ی هردوو قاپه پهقه ، پاشان نه وانه ی سهره وه بهری بدهن بق نه وانه ی خواره وه [رواه ابوداود (۳۶۳۹/۵۲/۴) و ابن ماجه (۲۴۸۲/۸۳۰/۲) و مو حدیث حسن صحیح بیوانه صحیح ابن ماجه (۲۰۱۳)].

وه دروست نیه بهری زیادهی ئاو بگریت بو ئه وهی بهرگری زیاده گیا (له وهی) ی پی بکات (۲۵۱) وه بو پیشه وای موسولمانان هیه پارچه زهوییه که مولکی کهس نه بیئت پاریز (حصی) ی بکات بو له وه پرگای ئازهلای موسولمانان له کاتی زور پیویست دا (۲۵۲) وه نه گهر چهند شه ریکیک بوو

(۲۵۱) له بهر فرموده کهی (أَبُو مُرَّةٍ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی : ((لَا تَمْنَعُوا فَضْلَ الْمَاءِ لِمَنْعُوا بِهِ فَضْلَ الْكَلْبِ)) واته : قه ده غه ی زیاده ئاو مه کن بو ئه وهی قه ده غه ی زیاده له وه پر ی پی بکن [بواه البخاری (۲۳۵۴/۳۱/۵) و مسلم (۱۰۶۶/۱۱۹۸/۳)].

مه بهستی ئه وهیه که وا له ده ورو بهری ئه و بیره دا هه ندی له وه پر هیه ، وه ئاوی تر نیه له و ده ورو بهر ، جا خاوه ن ئازهل و مه رو مالات ناتوانن ئازهله کانیا ن بله وه پینن له و له وه پر مه گهر له و بیره ئاوی بده ن بو ئه وهی زیانیا ن لی نه که ویت به تینویتی ، پاشان له وه پاندنیش ، جا قه ده غه کردنیا ن له ئاوه که قه ده غه کردنیا نه له له وه پر که یش وه نه مه بو چوونی جه ما وه ری زانایانه بو ته فسیری نه م فرموده یه و له سه ر نه م بو چوونه : به خشینی زیاده ئاو تابهت ده بیئت به و که سانه که ئازهل و مه رو و مالاتیا ن هیه وه شوانه کانیش به مه وه ده لکی نرین (الْحَاق) نه گهر پیویستیا ن به ئاو خوار دن هه بو ، چونکه نه گهر قه ده غه ی ئه وان بگریت له خوار دنه وهی ئه و ئاوه ، ئه وه ئه وانیش له ویدا ناتوانن ئازهله کانیا ن بله وه پینن [بواته (فتح الباری) شرحی نه م فرموده یه].

(۲۵۲) له بهر فرموده کهی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا (المصعب بن جئامة) (خوای لی رازی بیئت) فرموی : پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی : ((لَا حِمِّي إِلَّا لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ)) واته : پاریز نیه به مه گهر بو خوا و بو پیغه مبهری خوا ، جا (إِبْنُ شِهَابٍ) که یه کیکه له وانه ی نه م فرموده یان گهرا وه ته وه فرموی : جا پیمان گه یشته وه که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) (النقیع) ی کردووه به پاریز و نیمامی (عمر) یش (الشرف) و (الزبده) ی کردووه به پاریز [بواه البخاری (۲۳۷۰/۴۴/۵)].

نیمامی (الشافعی) (ره حمه تی خوای لی بیئت) فرمویه تی : ئه و فرموده یه دوو مانا هه لده گریت یه که میان : بو کهس نیه پاریز بو موسولمانان بکات مه گهر نه وهی پیغه مبهری خوا (ﷺ) کردویه تی ، وه ئه وی تریشیا ن ئه وهیه : که وا بو کهس نیه مه گهر

بہدہ مہ قالہ بیان لہ سہر پانی ریگایہ کہ لہ نیوان زہویہ کانیان دایہ ئہ وہ پانیہ کہی حہوت بالہ<sup>(۲۵۲)</sup> وہ دروست نییہ ہاوسنی بہرگری لہ دہر ہاوسیکہی بکات کہوا داریک بچہ قینیت بہ دیوارہ کہی ئہودا<sup>(۲۵۴)</sup> ہرہوہا ناییت شہر یکیش زیان لہ شہر یکہ کہی بدات ، یان ئہ وہی زیانی ئی دراوہ زیان لہوی تربدات بو تولہ سہندنوہ<sup>(۲۵۵)</sup>

ئہ وہی وہکو پیغہ مہبری خواہی (ﷺ) ، کہ (خَلِيفَةُ) ی موسولمانان دہ گرتتہ وہ جا ہاودلہ کانی (الشَّافِعِي) لہ مہ وہ وہریان گرتوہ کہ (الشَّافِعِي) لہ مہ سہ لہ یہ دا دوو (قَوْلِ) ی ہیہ ، وہ راست ترینیان لہ لایان دووہم پایانہ . [ہوانہ (فتح الباری) شرحی نمہ فرمودہ یہ] .

وہ پاریز (جمی) : ئہ وہی کہوا قدہ غہی لہ وہ پانڈن بکرت لہ زہویہ کی تاییہ دا کہ مولکی کہس نییہ ، جا پیشہوا تاییہ تی دہکات بہ لہ وہی نازہل و مہرو مالاتی زہکاتہ وہ یان ہرشتیکی تر کہ خوی بہ ہرژہ وہندی موسولمانانی ببینیت .

(۲۵۳) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای ئی پازی بیت) کہوا فرموی : ((پیغہ مہبری خوا (ﷺ) بریاری داوہ ، ئہ گہر جیاوازی و دیوہرہ کی دروست بوو لہ سہر ریگا - کہوا پانیکہی چہ ندہ - ئہ وہ حہوت بال دابنریت)) [رواہ البخاری (۲۴۷۳/۱۱۸/۵) و مسلم (۱۶۱۳/۱۲۳۲/۳) و غیرما] .

(۲۵۴) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای ئی پازی بیت) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فرموی : ((لَا يَمْنَعُ جَارُ جَارِهِ أَنْ يَقْرَبَ خَشْبَةَ فِي جِدَارِهِ)) واتہ : ہیچ دراوسیکہ قدہ غہی ذراوسیکہی نہکات لہ وہی دارہ کانی بچہ قینیت بہ دیوارہ کہی دا پاشان (أَبُو هُرَيْرَةَ) فرموی : چییہ دہ تانبینم پشت لہ مہ ہلدہ کہن (ﷺ) ی دہ دیدہم بہ نیو ہر دوو شانتان دا)) [رواہ البخاری (۲۴۶۳/۱۱۰/۵) و مسلم (۱۶۰۹/۱۲۳۰/۳) و غیرما] .

(۲۵۵) لہ بہر فرمودہ کہی (عُبَادَةُ بْنُ الصَّامِتِ) (خوای ئی پازی بیت) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) بریاری دا کہوا ((لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ)) واتہ : بو ہیچ کہسیک نییہ زیان لہ خہلکی تر بدات ، وہ بو کہسیش نییہ کہوا زیان لہ کہسیکی تر بدات بہ نیہ تی تولہ ئی کردنہ وہ [رواہ احمد (۲۱۳/۱) و ابن ماجہ (۲۲۴۱/۷۸۴/۲) و غیرما . و مو صحیح ہوانہ السلسلہ الصحیحة (۲۵۰) و صحیح ابن ماجہ (۱۸۹۵)] .

به‌نکو هر که سیک زیان له شه‌یکه‌کی بدات له‌سهر ده‌سه‌لات داره سزای بدات . (۲۵۶)

## بازرگانی به پاره‌ی خه‌لکی

(المُضَارَبَةُ) (۲۵۷)

دروسته بازرگانی کردن به پاره‌ی

(۲۵۶) هر کاتیک زیان له که سیک بدریت له لایه‌ن که سیک تره‌وه ، نه‌گار خوی هه‌تسیت به‌ماف سه‌ندنه‌وه ، نه‌وه ش‌رع قه‌ده‌غی لی کردیوه وه‌ک له ف‌رموده‌کی پیش‌بودا باس‌مان کرد ، چونکه نه‌وه ده‌بیته هوی دوزمنایه‌تی و گیروگرفتیک زور له نیوان کومه‌لگادا ، وه نه‌گار خویشی نه‌وه مافه نه‌سینیت‌وه نه‌وه خه‌لکیکی زور مافی ده‌فه‌وتیت و زولم و سته‌میکی زور به‌ریا ده‌بیته ، بویه ش‌رع نه‌وه کاره (کاری ماف سه‌ندنه‌وه‌ی خه‌لکی) خسته‌وته نه‌ستوی ده‌سه‌لات داری ولات تاوه‌کو مافی خه‌لکی پیشیل نه‌کرتت وهیچ گیروگرفت و دوزمنایه‌تیه‌کیش له نیوان خه‌لک دا دروست نه‌بیته .

(۲۵۷) (قِرَاض) یشی پی ده‌وتریت ، (المُضَارَبَةُ) له زمانی عه‌ره ب دا له (الضَّرْبُ فِي الْأَرْضِ) ه وه وه‌رگیراوه ، واته : سه‌فه‌ر کردن بی بازرگانی ، خوی گه‌وره له سوره‌تی (المزمل : ۲۰) دا ده‌ف‌رموی : ﴿وَأَخْرُوجُ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ﴾ واته : وه که سانیک‌تر ه‌ن سه‌فه‌ر ده‌که‌ن له زه‌وی دا به‌دوای فه‌زل و پوزی خوادا ده‌گه‌رین ، وه (قِرَاض) یش له زمانی عه‌ره ب دا له (قِرَاض) ه‌وه وه‌رگیراوه واته : داپرین ، چونکه خاوه‌ن پاره‌که پارچه‌یه‌ک له پاره‌ی خوی داده‌بریت بی نه‌وه‌ی بازرگانی پیوه بکات .

وه له شه‌رعیش دا مه‌به‌ست به (مُضَارَبَةُ) و (قِرَاض) : نه‌وه (عَقْد) ه‌یه که له نیوان دوولایه‌ن دا داده‌مه‌زیت له‌سهر نه‌وه‌ی یه‌کیکیان پاره‌یه‌کی حازر ده‌ده‌ن به‌ودی‌تر بی نه‌وه‌ی بازرگانی پیوه بکات ، وقازانجه‌که یشی به‌ش ده‌که‌ن به‌و شیوه‌یه‌ی ه‌ردوولا له‌سهری ریک ده‌که‌وون .

یه کیکی تر له سهر به شیک<sup>(۲۵۸)</sup> له قازانجه که ی ئه گهر قازانجی کرد ،  
به لام ئه گهر زهره‌ری کرد ئه وه ته‌ن‌ها له سهر خاوه‌ن پاره‌که‌یه<sup>(۲۵۹)</sup>

(۲۵۸) ئه وه به‌شه قازانجی که ده‌دریت به‌کرێکاره‌که ده‌بیت له‌پیش دا دیاری  
بکریت ئایه دوو کوته یان سێ کوت یان چوار کوت یا هر چه‌نێک خۆیان له‌سهری رێک  
ده‌که‌ون (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) ده‌فه‌رموئ : ((زانایان یه‌که‌ده‌نگیان (إِجْمَاع) کردووه له‌سهر ئه‌وه‌ی  
که وا پیتووسته له‌سهر کرێکاره‌که که‌وا ئه‌وه به‌مرج بکریت له‌سهر خاوه‌ن پاره‌که سێ  
کوئی قازانجه‌که‌ی یا نیوه‌ی یان ئه‌وه‌نده‌ی که هه‌ردوولایان له‌سهری کۆده‌بن بۆ ئه‌وه  
[بیوانه الاجماع (لابن المنذر) ل/ ۱۲۴] .

به‌لام نابیت هیچ کامیان یا هه‌ردووکیان پاره‌یه‌کی دیاری کراو دانه‌ن بۆ خۆیان (إِبْنُ  
الْمُنْذِرِ) ده‌فه‌رموئ : ((ئه‌وه‌ی ئیمه‌ لئی‌وه ده‌زانین که‌وا زانایان هه‌موویان (إِجْمَاع) یان  
کردوه له‌سهر ئه‌وه‌ی که‌وا (الْقِرَاضُ) به‌تاله‌ ئه‌گه‌ر یه‌کیکیان (خاوه‌ن پاره یان کرێکار)  
یان هه‌ردووکیان چند ده‌ره‌مه‌یکی دیاری کراو بۆ خۆی دانن)) [بیوانه هه‌مان سه‌رچاره‌ی  
پیشوا] .

(۲۵۹) به‌ره‌ت (الأصل) له‌ دروست بوونی (مُضَارَبَةٌ) یه‌که‌ده‌نگی (الإِجْمَاع) زانایانی  
ئیسلامه‌و کارپێ کردنی هاوه‌لانی پیتهمبه‌ری خوایه (ﷺ) ، (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) له (الإِجْمَاع) دا  
(ل/ ۱۲۴) فه‌رموویه‌تی : ((زانایان (إِجْمَاع) یان کردوه له‌سهر ئه‌وه‌ی که‌وا (الْقِرَاضُ) کردن  
به‌دینار و ده‌ره‌م دروسته)) ، وه ده‌فه‌رموئ : وه زانایان (إِجْمَاع) یان کردوه که‌وا  
(مُضَارَبَةٌ) دروسته به‌گشتی [بیوانه تکمله المجموع للنووی (۱۹۱/۱۴)] .

(الْأَمِيرُ الصَّنْعَانِي) فه‌رموویه‌تی : جیاوازی نی‌یه له‌نیۆ موسولمانان دا له‌سهر  
دروستی (الْقِرَاضُ) وه له‌کاتی نه‌فامی (الْجَاهِلِيَّةُ) دا بووه و ئیسلامیش رازی بووه  
له‌سهری ، وه زانراویشه له‌ زیاننامه‌ی پیتهمبه‌ری خوادا (ﷺ) که‌وا پیش پیتهمبه‌رایه‌تی  
(ﷺ) (مُضَارَبَةٌ) ی بۆ (حَدِيثًا) کردوه ، وه سه‌فه‌ری بۆ شام کردوه .

وه (الْحَافِظُ ابْنُ حَجْرٍ) فرموده‌ی تی : ((وه نه‌وه‌ی نئمه برپاری پی دده‌ین که‌وا  
 (مُضَارِبَةَ) له سرده‌می پیغه‌مباری خوادا (ﷺ) بووه وپی‌یشی زانیوه و پازی بووه  
 له‌سری وه نه‌گروانه‌بوایه نه‌وه به هیچ شیوه‌یک دروست نه‌نبوو)) [بجوانه تلخیص الجبر (۵۸/۳)].  
 له (زَيْدُ بْنُ أَسْلَمٍ عَنْ أَبِيهِ) که‌وا فرمودی : ((عَبْدُ اللَّهِ وَ عُبَيْدُ اللَّهِ) ی هر دوو کورپی (عُمَرُ بْنُ  
 الْخَطَّابِ) له‌گه‌ل سوپای عیراق دا ده‌رچوون ، جا که‌گه‌رانه‌وه به‌لای (أَبُو مُوسَى  
 الْأَشْعَرِيُّ) دا تیپه‌ر بوون ، که نه‌میر بوو له‌سهر (الْبَصْرَةَ) ، جا به‌خیره‌اتنی کردن و کاری  
 بۆ ناسان کردن پاشان فرمودی : نه‌گه‌ر توانام له‌سهر کاریک ببویه که‌وا سوودتان پی  
 بگه‌یه‌نم نه‌وه ده‌مکرد پاشان فرمودی : به‌لئ ، هه‌ندیک مالی زه‌کات لیره‌یه ده‌مه‌وئت بۆ  
 (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) ی بنیرم ، جا به‌ قهرز ده‌یده‌م پیتان ، جا هه‌ندیک شت و مه‌کی عیراقی  
 پی بکرن ، پاشان له‌ مه‌دینه بیفروشن ، جا سه‌رمایه‌که‌ی بده‌نه (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) و  
 قازانجه‌که‌شی بۆ هر دووکتان ده‌بیئت ، جا نه‌وانیش فرموویان : نه‌وه‌مان پی خوشه ،  
 نه‌ویش نه‌وه‌ی کرد ، ونوسراوی نووسی بۆ (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) که‌وا پاره‌که‌یان لی  
 وه‌ریگریت ، جا که‌گه‌رانه‌وه قازانجیان کرد ، جا که‌ نه‌وه‌یان دابه (عُمَرُ) فرمودی : نایا  
 به‌ هه‌موو سوپاکه‌ قهرزی دا وه‌کو به‌نیوه‌ی دا؟ فرموویان : نه‌ه ، جا (عُمَرُ) فرمودی :  
 هر دووکتان کورپی (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) ن بۆیه قهرزی پی‌دان<sup>که‌واته</sup> پاره‌که‌و قازانجه‌که‌یشی بده‌نه‌وه ،  
 جا (عَبْدُ اللَّهِ) بی‌ده‌نگ بوو ، به‌لام (عُبَيْدُ اللَّهِ) ووتی : بۆتونی به‌ نه‌ی (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) نه‌مه  
 بکه‌ی؟ نه‌گه‌ر نه‌م پاره‌یه که‌می بگردایه یان تیا بچوایه نئمه ده‌مانبژارد جا (عُمَرُ)  
 فرمودی : بیده‌نه‌وه ، جا (عَبْدُ اللَّهِ) بی‌ده‌نگ بوو ، به‌لام (عُبَيْدُ اللَّهِ) ده‌گه‌رپایه‌وه بۆلای ،  
 جا یه‌کیک له‌ دانیش‌توانی لای (عُمَرُ) ووتی : نه‌ی (أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ) نه‌گه‌ر بتگردایه به  
 (قِرَاضُ)؟ نه‌ویش فرمودی : نه‌وه کردم به (قِرَاضُ) ، جا (عُمَرُ) سه‌رمایه‌که‌ی بردو  
 نیوه‌ی قازانجه‌که‌یش ، وه (عَبْدُ اللَّهِ) و (عُبَيْدُ اللَّهِ) هر دوو کورپی (عُمَرُ) نیوه‌ی قازانجی  
 پاره‌که‌یان برد)) [بجوانه مالک (۱۳۹۶/۴۷۹) و البیهقی (۱۱۰/۶) وه‌و صحیح بجوانه الارواء (۲۹۱/۵)].

وه هیچ بزاردن (ضمان) نیک له‌سهر کریکاره‌که نی‌یه مه‌گهر له‌و سنوره  
تیپه‌ریت که خاوه‌ن پاره‌که بوی دیاری کردووه یان به پیچه‌وانه‌ی مهرج  
(شرطی) نه‌و کاربکات . (۳۶۰)

(إِبْنُ حَزْمٍ) فرمویه‌تی : ((همو به‌ش‌ه‌کانی فیه‌هیچ به‌ش‌یکی نی‌یه (نیلا)  
بنه‌رپه‌تیک‌ی هیه له‌قورئان و سوننه‌ته‌وه ، ده‌یزانین سوپاس بق‌خوا ، جگله (القراض)  
— الْمُضَارَبَةُ — که هیچ بنه‌رپه‌ت (أَصْلُ) یکمان نه‌بینیوه به‌هیچ شی‌وه‌یه‌که له‌قورئان و  
سوننه‌ت دا به‌لکو‌ته‌نہا (إِجْمَاع) یکی راسته ، وه‌نه‌وه‌ی نیمی‌ه‌پریری له‌سهر ده‌ده‌ین  
نه‌وه‌یه‌که‌وا له‌سهرده‌می پی‌تغه‌مبه‌ردا (ﷺ) بووه وه‌پیی‌ی زانیوه ، جا پی‌شی‌ی پازی بووه ،  
وه‌نه‌گهر وانه‌بوایه نه‌وه دروست نه‌بووه)) [بیوانه مراتب الاجماع (۹۱/۱)] .

جا شیخی فرموده‌ناس (الْأَبَانِي) له‌پاش ووته‌که‌ی (إِبْنُ حَزْمٍ) له (الإِزْوَاء) دا  
ده‌فرموی : ((وه‌چ‌ه‌ند شتیکی تی‌دایه : گرنگ ترینیان بنه‌رپه‌ت له‌مامه‌له‌کردن دا  
دروست بوونه مه‌گهر به‌به‌لگه (الأَصْلُ فِي الْمَعَامَلَاتِ الْجَوَازِ إِلَّا نَحْصًا) به‌پیچه‌وانه‌ی  
په‌رستنه‌کانه که بنه‌رپه‌ت تی‌دایه‌ده‌غه‌کردنه مه‌گهر به‌به‌لگه (الأَصْلُ فِي الْعِبَادَاتِ الْمَنْعُ إِلَّا  
بِنَحْصٍ) . وه‌ك (شَيْخُ الْإِسْلَامِ إِبْنُ تَيْمِيَّةٍ) (په‌حه‌متی‌خوای لی‌بی‌ت) زیاتر پوونی کردوه‌ته‌وه  
، وه (القراض) و (المضاربه) له‌به‌شی‌یه‌که‌میانه — به‌شی‌مامه‌له — وه‌ك دیاره ، وه  
ه‌روه‌ها ده‌ق (نَحْصٍ) قورئان هاتووه له‌سهر نه‌وه‌ی که‌وا بازرگانی به‌په‌زامه‌ندی  
درسته ، وه‌نه‌ویش (القراض) ده‌گریته‌وه وه‌ك شاراوه نی‌یه ، جا نه‌مه‌ش ه‌موو به‌سه  
به‌لگه‌بی‌ت له‌سهر دروست بوونی (مضاربه) ، و پال‌پشتیتی نه‌و (إِجْمَاع) ه‌ی که له‌باره‌یه‌وه  
هاتووه)) [بیوانه‌الایواء (۲۹۴/۵)] .

(۲۶۰) (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) فرمویه‌تی : ((وه‌زانایان (إِجْمَاع) یان کردوه له‌سهر نه‌وه‌ی  
که‌وا خاوه‌ن پاره‌نه‌گهر قه‌ده‌غه‌ی کریکاره‌که‌ی کرد له‌وه‌ی به‌قهرز شت بفروشتیت ، جا  
نه‌و به‌قهرز فروشتی نه‌وه ده‌بی‌ت بی‌بیزیت)) [الاجماع (۱۷۵/۱)] .

وه‌له (حَكِيمُ بْنُ حَزَامٍ) وه‌وه‌(خوای لی‌پازی بی‌ت) که ه‌اوه‌لی پی‌تغه‌مبه‌ری خوا  
بوو (ﷺ) ده‌گریته‌وه که‌وا فرمویه‌تی : ((إِنَّهُ كَانَ يَشْتَرِطُ عَلَى الرَّجُلِ إِذَا أُعْطَاهُ مَالًا  
مُقَارَضَةً يَضْرِبُ لَهُ بِهِ : أَنْ لَا يَجْعَلَ مَالِي فِي كَبِدِ رَطْبَةٍ وَلَا تَحْمِلُهُ فِي بَحْرٍ وَلَا تَنْزِلَ بِهِ



## بارمه (الرهن) (۲۶۱)

دروسته هه‌ر که سیک شتیک که مولکی خوئی بییت بیکات به بارمه (رهن) له‌جیاتی قهرزیک که له‌سه‌ریتی، (۲۶۲) ئیتر له‌سه‌فهردا بییت یان له‌مال دا (۲۶۳) وه دروست نی‌یه بو‌ئو که‌سه‌ی که بارمه‌که ده‌خریته لای هیج

بَطْنٍ مَسِيلٍ فَإِنْ فَعَلْتَ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَقَدْ ضَمِنْتَ مَالِي)) واته : به‌مرج وهرده‌گیرا له‌سه‌ر ئو پیاوه‌ی که پاره‌ی پی‌ده‌درا به (مُضَارِيَه) که‌وا کاسبی پی‌وه بکات : که‌وا نه‌یدا به‌گیان له‌به‌ر و له‌که‌ل خوئی نه‌بیات بو‌ شوینی ترسی فه‌وتانی هه‌بییت وه‌ک ناو ده‌ریاو ... ، جا نه‌گه‌ر شتی له‌مانه بکه‌یت ئو وه ده‌بییت ماله‌که‌م بیژیریت [رواه الدارقطنی (۲۴۲/۶۳/۲) والبیهقی (۱۱۱/۶) وهو صحیح الاسناد بیوانه‌ الارواء (۲۹۲/۵)].

(۲۶۱) (الرهن) له‌ زمانی عه‌ره‌ب دا واته : گیردان و به‌ستنه‌وه له‌و قسه‌یه‌یان وه هاتوه : رهن‌ الشئ : نه‌گه‌ر به‌رده‌وام و جیک‌یرییت . خوای گه‌وره له‌ سوره‌تی (المدرثر (۳۸) : (كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ)) واته : هه‌موونه‌فسیک به‌و کرده‌وانه‌یه‌وه به‌ستراوه‌و گیردراوه‌ که نه‌جامی داوه ، وه‌له‌ شه‌رعیش دا ، دانانی (مالیک) ه که له‌جیاتی قهرزیک دا ، بو‌ئو وه‌ی نه‌گه‌ر ئو قهرزه‌ی نه‌داوه له‌و ماله‌ بدریته‌وه [بیوانه فتح‌الباری (۱۴۰/۵) ومنار‌السبیل (۳۵۱/۱)].

(۲۶۲) له‌به‌ر فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره که له‌ سوره‌تی (البقرة : ۲۸۲) دا ده‌فه‌رمووی : ((وَأِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَّقْبُوضَةٌ)) واته : وه نه‌گه‌ر له‌سه‌فهردا بوون و شتیکتان له‌یه‌کتری قهرز کرد وه نوسه‌رتان ده‌ست نه‌که‌وت ، نه‌وه لای خاوه‌ن قهرزه‌که بارمه‌یه‌ک دابنن .

(۲۶۳) له‌سه‌فهردا ، له‌به‌ر ئو ئایه‌ته‌ی پیشوو ، وه‌له‌ مالیش دا له‌به‌ر فه‌رمووده‌کی (عائشة) (خوای لی‌رازی بییت) که‌وا فه‌رمووی : ((پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ))

سوودی لی وهر بگریت<sup>(۲۶۴)</sup> مه‌گهر بارمته‌که پشت بیٚت بتوانیٚت سواری بیٚت  
یان شیر ده‌ریٚت ئه‌وه دروسته سواری بیٚت و شیره‌که‌ی بدویشیٚت ئه‌گهر  
خۆی به‌خیوی بکات<sup>(۲۶۵)</sup>

هه‌ندیك خواردنی له‌كابرایه‌کی جوله‌که‌ كړی - أَبُو الشُّحْم - به‌ قهرز تا ماوه‌ یه‌ك ، جا  
له‌جیاتی دا قه‌لغانه‌که‌ی به‌ بارمته‌ لا دانان)) [رواه البخاری (ه/رقم ۲۵۱۳) و مسلم (ه/رقم ۱۶۰۲/۱۴۵/۵) و غیره]] .

### تییبیٚتی :

هه‌ندیك له‌ زانایان وه‌ك (مُجَاهِد) و (ضَحَّاك) و (ظَاهِرِيَّة) كان ده‌لٚین : بارمته‌ دروست  
نی‌یه‌ تنه‌ها له‌سه‌فردا نه‌بیٚت . له‌پاستی دا ئه‌م پایه‌یان جی‌ی خۆی نی‌یه‌ له‌به‌ر  
فه‌رموده‌که‌ی (عائشة)ی پیشوو .

(۲۶۴) چونکه‌ هه‌ر قهرزك بیٚته‌ هۆی قازانج ئه‌وه‌ سووده‌ (ریا) ، وه‌ك له‌باسی  
قهرزدا باسمان کرد بروانه‌ (پ ۲۳۰) .

(۲۶۵) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌رازی بیٚت) که‌وا پیٚغه‌مبه‌ری خوا  
(ﷺ) - فه‌رمووی ((الظَّهْرُ يُرَكَبُ بِنَفَقَتِهِ إِذَا كَانَ مَرْهُونًا ، وَلَبَنُ الدَّرِّ يُشْرَبُ بِنَفَقَتِهِ  
إِذَا كَانَ مَرْهُونًا ، وَعَلَى الَّذِي يَرْكَبُ وَيَشْرَبُ النَّفَقَةَ)) واته‌ : پشتی و لاغی بارمته‌کراو  
بۆ سواری به‌کار ده‌هینریت به‌ به‌خیو کردنی وه‌شیری گوانی ئازه‌لی بارمته‌کراویش  
ده‌خوریت وه‌ به‌ به‌خیو کردنی ، وه‌ له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ سواری ده‌بیٚت و ده‌یخواته‌ وه‌ ،  
به‌خیوی بکات [رواه البخاری (ه/رقم ۲۵۱۲/۱۲۳/۵) و ابو داود (ه/رقم ۳۵۲۶/۷۹۵/۳) و الترمذی (ه/رقم ۱۲۷۷/۵۵۵/۲) و ابن ماجه  
(ه/رقم ۲۴۴۰/۸۱۶/۲) و غیره]] .

ئه‌مه‌ش یاو بۆچوونی ئیمامی (أَحْمَد) و (إِسْحَاق) و (اللَّيْث) و (الْحَسَن) و که‌سانی  
تریشه‌ وه‌ (ظَاهِرِيَّة) فه‌رموده‌که‌یش ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌ نیٚت وه‌ك مامۆستا (زُهَيْر شَاوِيش) له‌  
(صَحِيحُ سُنَنِ ابْنِ مَاجَه) دا ده‌فه‌رمی : (التعليق على حديث رقم (۲۴۴۰) .

### تییبیٚتی :

جه‌ماوه‌ری زانایان ده‌لٚین دروست نی‌یه‌ ئه‌وه‌ی (زُهْن)ه‌که‌ ده‌خړیٚته‌ لا هیج سویدیکی  
لی وهر بگریت با پشتیش بیٚت و بتوانریت سواری بیٚت یان شیرده‌ریش بیٚت ، وه‌رایان  
له‌باره‌ی فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ)ی پیشوو وه‌ (تَأْوِيل)ی ده‌کن و ده‌لٚین : مه‌به‌ستی

وہ هیچ بڑاردن (ضمان) يك ناکەوئتە سەرى مەگەر بەزىادەپرەوى يان کەم  
تەرخەمى . (۲۶۶)

### سپاردن (الودیعة) (۲۶۷)

سوننەتە لەسەر موسولمان ئەگەر يەكئى شتىكى بە ئەمانەت دانا لەلای

خاوەنەكەيەتى خۆى بۆى ھەيە و دەتوانىت سواری بىت و شىرەكەى بخوات . ئەك ئەو  
كەسەى بە (رهن) خراوەتە لای چونكە ئەمە بەپىچەوانەى (قياس) ە لەدوو پووە ە ، (ابن  
حجر العسقلاني) ە (فتح الباري) دا لەشەرحى ئەم فەرموودەيەدا باسى ئەو دوو پووە  
دەكات و (ردى) ئەوانەيش دەداتەو ە كە فەرموودەكە (تأويل) دەكەن زۆر بەجوانى ،  
دەتوانىت تەماشای بكەيت . ە (محمد صديق حسن خان) يش لە (الروضۃ النديه) (ردى)  
ئەوانە دەداتەو ە كە دەلێن ئەم فەرموودەيە بە پىچەوانەى (قياس) ە و دەفەرموئى :  
(ويُجابُ بأن هذا القياس فاسد الإعتبار مبني على شفا جرفه هار ولا يصح الإحتجاج به ...)  
پاشان ە تەيەكى (ابن القيم) دەھىننئەو ە كە لە (إعلام الموقعين) دا (۴/۴۱۱) فەرموويەتى  
كەوا تىيدا ئەو ە دەسەلمىنى كەوا ئەو فەرموودەيە پىچەوانەى (قياس) نىيە بەلكو ئەو  
پىچەوانەى (قياس) ە كەوا بلى : ((ئەو فەرموودەيە پىچەوانەى (قياس) ە)) ەروەھا  
تەماشای (سبل السلام) ى ئىمامى (الصنعاني) بكە حديث رقم (۸۰۰) .

(۲۶۶) چونكە ئەگەر بڑاردن بكەوئتە سەرى ئەو ە خەلكى بارمئە وەرناگرن لەتەرسى  
بڑاردنى دا ، جا ئەمەش دەبىتە ھۆى قەرز نەدان يان هیچ نەبىت كەم بوونەو ەى قەرزدان ،  
جا بەھۆيەو ە زيانىكى زۆر لە خەلكى دەكەوئت و بەرژەو ەندى خەلكىكى زۆر پادەو ەستىت  
بپوانە (پ ۲۷۰) .

(۲۶۷) (الودیعة) لەزمانى عەرەب دا لە (ودع الشيء) ەو ە وەرگىراو ە ، واتە وازلى  
ھىنانى شتىك ، و لە شەرعیش دا : بەو شتە دەوترىت كە مروف لای كەسيك دای دەنا بۆ  
ئەو ەى بۆى بپارىزىت .

وهریبگریٔ نه‌گهر توانای هه‌بوو بیپاریزیت<sup>(۲۶۸)</sup> وه پیویسته له‌سه‌ری  
هه‌رکاتیک خاوه‌نه‌که‌ی داوای کرده‌وه بوی بیگپریته‌وه<sup>(۲۶۹)</sup> وه‌به‌تیا‌چوونی  
هیچ بژاردنیک ناکه‌ویته سه‌ری مه‌گهر که‌م ته‌رخه‌می کردبیت له‌پاراستنی‌دا .<sup>(۲۷۰)</sup>

(۲۶۸) له‌به‌ر فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (المائدة: ۲) دا که ده‌فه‌رمی:  
﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَىٰ الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ﴾ واته: وه یارمه‌تی و هاوکاری یه‌ک بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه‌و له  
خواترسان . و له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (سَالِمٌ عَنْ أَبِيهِ) (خوای لی‌رازی بیت) که پیغه‌مبه‌ری  
خوا<sup>(ﷺ)</sup> فه‌رموی: ((... مَنْ كَانَ فِي حَاجَةٍ أَخِيهِ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ ...)) واته:  
هه‌رکه‌سینک پیویستی برابه‌کی موسولمانی به‌جئ به‌ینیت خوای گه‌وره‌یش پیویستی نه‌و  
به‌جئ ده‌هینئ ...)) [رواه مسلم (۴/رقم/۲۵۸۰) .

(۲۶۹) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء: ۵۸) دا که  
ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ واته: به‌پاستی خوای  
گه‌وره فه‌رمانتان پئ ده‌کات که‌وا نه‌مانه‌ته‌کان بده‌نه‌وه به‌خاوه‌نه‌کانیان وه فه‌رمووده‌ی  
خوای گه‌وره‌یش له‌سوره‌تی (البقرة: ۲۸۲) دا که ده‌فه‌رموی: ﴿فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا  
فَلْيُؤَدِّ الَّذِي اؤْتُمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ﴾ واته: جا نه‌گهر باوه‌رتان به‌یه‌کتری هه‌بوو،  
ده‌با نه‌وه‌ی دلنیایی پئ‌کراوه با نامانه‌ته‌که‌ بداته‌وه به‌خاوه‌نی خوئی وه با له‌خوایه‌ک  
بترسیت که په‌روه‌ردگاریتی . وه له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُوهُرَيْرَةَ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا  
(ﷺ) فه‌رموی: ((أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَىٰ مَنْ ائْتَمَكَ وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ)) واته: سپارده‌و  
نه‌مانه‌تی نه‌و که‌سه بده‌روه که دلنیایی پئ کردیت وه خیانه‌ت به‌رانبه‌ر نه‌و که‌سه مه‌که  
که خیانه‌تی لی‌کردیت [رواه ابوداود (۳/۸۰۵/۲۵۳۵) و الترمذی (۲/۵۶۴/۱۲۶۴)] وهو حدیث صحیح بیوانه  
صحیح الجامع (۲۴۰) و السلسلة الصحيحة (۴۲۴) و صحیح الترمذی (۱۰۱۵) .

(۲۷۰) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) (خوایان لی‌رازی بیت) که‌وا  
پیغه‌مبه‌ری خوا<sup>(ﷺ)</sup> فه‌رموی: ((مَنْ أُوْدِعَ وَدِيْعَةً فَلَا ضَمَانَ عَلَيْهِ)) واته:  
هه‌رکه‌سینک نه‌مانه‌تیک لای دانرا نه‌وه هیچ بژاردنیک له‌سه‌ری نی‌یه [رواه ابن‌ماجه  
(۲/۸۰۲/۲۴۰۱) وهو حدیث حسن بیوانه صحیح ابن‌ماجه (۱۹۴۵) و الارواه (۱۵۴۷) .

## دهستیار (العاریة) (۲۷۱)

هرشتیک سوودی لی وهرگیرا نه‌گهر خه‌لکی داوایان کرد سوننه‌ته بدریته دهستیان (۲۷۲) نه‌گهر ترسی تیاچوونی نه‌بوو، (۲۷۳) به‌لام بو‌شت

وه فه‌موده‌که‌ی تری (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) (خوایان لی رازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((لَا ضَمَانَ عَلَيَّ مُؤْتَمَنٍ)) واته : ((بِضَارِدِنِ الضَّمَانَ)) له‌سه‌ر که‌سیک نی‌یه دلنیا‌یی له‌سه‌ر کرابیّت و کرابیّت به‌نه‌مین [رواه الدار قطنی (۱۶۷/۴۱/۲) والبیهقی (۲۸۹/۶)] وه‌و حدیث حسن بیوانه صحیح الجامع (۷۵۱۸) والارواء (۱۵۴۷).

وه (أَسْبُ بْنُ مَالِكٍ) فه‌رموی‌ته‌ی : ((که‌وا (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ)) نه‌مانه‌تیکی بو‌ بژارده‌وه که‌ له‌نیو ماله‌که‌ی‌دا (دزرا‌بوو)) نیامی (الْبَيْهَقِيُّ) فه‌رموی‌ته‌ی : ((له‌وانه‌یه (عُمَرُ) که‌م ترخه‌می کردبیّت له‌ پاراستنی‌دا ، جا بو‌ی بژارده‌وه له‌جیاتی نه‌و که‌م ترخه‌می‌یه)) [بیوانه سُنَنِ الْبَيْهَقِيِّ (۲۸۹/۶)].

(۲۷۱) (العاریة) له‌زمانی عه‌ره‌ب‌دا وه‌کو له‌ (العَار) وه‌ه هاتبیّت ، چونکه‌ داوا کردنی (عَار)ی تی‌دایه واته : بی‌ شه‌رمی .

وه‌له‌ شه‌رعیش‌دا خه‌لال کردنی سوود وه‌رگرتنه له‌ شتی‌ک به‌بی‌ به‌ران‌بهر [بیوانه نیل الاوطار (۶/کتاب الودیة والعاریة)].

(۲۷۲) له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی خوای‌گه‌وره له‌ سووره‌تی (المائدة : ۲) که‌له‌ (پ ۲۶۸)‌دا با‌سمان کردووه له‌بهر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ)) واته : خوای‌گه‌وره له‌ یارمه‌تی به‌نده‌ی‌دا یه‌ تا‌کو به‌نده له‌ یارمه‌تی‌دانی برا‌که‌ی‌دابیّت [رواه مسلم (مختصر مسلم/۱۸۸۸) وغیره].

(۲۷۳) وه‌ک‌نه‌وه‌ی‌نه‌و که‌سه‌ که‌ داوای ده‌کات خراب و ده‌ست پیس بیّت یا‌وه‌کو که‌م ترخه‌م بیّت ، چونکه‌ که‌س مائی‌خوی لی زیاده‌نی‌یه نه‌گهر بزانیّت ده‌فه‌وتیّت ده‌توانیّت نه‌یدا .

و مەكى زۆر پىيوستى مال ئەو پىيوست (واجب) ئەگەر ترسى فەوتانى  
 نەبوو ، <sup>(۲۷۴)</sup> ، و پىيوستە لەسەر ئەو كەسەى دەدرىتە دەستى بىگىرپتەو  
 بە چاكى <sup>(۲۷۵)</sup> و ئەگەر تيا چویش بۆى بىژىرپت <sup>(۲۷۶)</sup>

(۲۷۴) چونكە خۆى گەرە زەمى ئەوانەى كردووه كە (مَاعُون) قەدەغە دەكەن  
 وەك لە سورەتى (الماعون: ۷) دا لە سېفەتى ئەوئى كە باوەر بە پۆزى دواىى ناكات يەكئى  
 لە سېفەتەكانى ﴿وَيَمْتَعُونَ الْمَاعُونَ﴾ (إِبْنُ مَسْعُودٍ) دەفرموى (ئىمە لەسەردەمى  
 پىغەمبەرى خوادا ﷺ) (مَاعُون) مان بە (عَارِيَةٌ) دۆلكە و قاپ دادەنسا) [رواه ابوداود  
 ۱۶۷۵/۳۰۲/۲] و آورده الحافظ في الفتح (۷۲۱/۸) عَنْ أَبِي داود والنسائي وقال : وإسناده صحيح إلى إِبْنِ مَسْعُودٍ .  
 و لە (إِبْنُ مَسْعُودٍ) و (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ه و دەگىرپتەو كەوا تەفسىرى ﴿وَيَمْتَعُونَ  
 الْمَاعُونَ﴾ يان كردووه بەوئى كە شتومەكى مالە كە دەیدەنە دەستى يەكەو لە پاچ و  
 دۆلكە و حەبل و قاپ و قاپ لەمە و ئەو جۆرە شتانە [رواه البيهقي في السنن الكبرى (۸۸/۶) و ابن  
 جرير الطبري في تفسيره (جامع البيان) (۳۱۹/۳۱۶/۳/۱۵)] .

(۲۷۵) لە بەر فرمودەى خۆى گەرە لە سورەتى (النساء: ۵۸) كە لە (پ ۲۶۹) دا  
 باسما ن كرد . و لە بەر فرمودەكەى (أَبُو أَمَامَةَ الْبَاهَلِي) (خۆى لى رازى بىت) كەوا  
 پىغەمبەرى خوا ﷺ) فرموى ((العَارِيَةُ مُؤَدَّاةٌ وَالْمِنْحَةُ مَرْدُودَةٌ وَالْدَيْنُ مَقْضِيٌّ  
 وَالرَّعِيمُ غَارِمٌ)) واتە : دەستيار دەبىت بەدرپتەو - ئەگەر خۆى مابوو يالە جياتى دا  
 نرخەكەى ئەگەر نە مابوو وەك (الْخَطَّابِيُّ) لە (مَعَالِمُ السُّنَنِ) دا وا دەفرموى - وە (مِنْحَهُ)  
 يش دەبىت بگىرپتەو بۆ خاوەنەكەى وە قەرزىش دەبىت بەدرپتەو وەكە فىلش دەبىت  
 لە جياتى ئەوئى كە فىلى بۆ كردووه بىژىرپت . [رواه ابو داود (۳۵۶۵/۸۲۳/۳) و السترمذى  
 (۱۲۸۲/۵۶۶/۳) بلفظ (العَارِيَةُ مُؤَدَّاةٌ وَالْمِنْحَةُ مَرْدُودَةٌ) و مو صحيح بپوانه السلسلة الصحيحة (۶۱۱ و ۶۱۰)  
 و لاواه (۱۵۱۳)] .

(مِنْحَةٌ) واتە : ئەو شتەى كە دەدرپت بەكەسىك سوودى لى وەرگىرپت وەك باخ بۆ  
 ميوهكەى و نازەلىش بۆ شىرەكەى ، جا دەبىت بىگىرپتەو پاش ئەو سووده ، وەك  
 لە فرمودەكە دا هاتووه .

(۲۷۶) لە بەر فرمودەكەى (أَبُو أَمَامَةَ) ي پىشوو (پ ۲۷۵) ، وە لە بەر  
 فرمودەكەى (صَفْوَانُ بْنُ أُمِيَّةٍ) كەوا پىغەمبەرى خوا ﷺ) چەند قەلغانىكى لى داوا كرد

## گواستنهوهی قەرزی (الحوالة) (٢٧٧)

ئەگەر کەسیک قەرزەکەى گواستراوه بۆلای قەرزارىكى تری دەوله مەند با بیگواستیتهوه (٢٧٨) جا ئەگەر قەرزارەکەى تر قەرزەکەى ئەدایەوه ، ئەوه دەگەریتەوه بۆلای قەرزاری یەکەم (٢٧٩)

به (عَارِيَةً) له پەژۆی (حَتِّين) دا ، جا ئەویش ووتی بە داگیر کردن ئەى (مُحَمَّد) ؟ پێغه مپەریش (ﷺ) فرمووی ((لَا بِلَّ عَارِيَّةٍ مَّضْمُونَةٍ)) واتە : ئە ، بە لکو بە (عَارِيَّة) ی (ضَمَان) ه ت کراو [رواه ابو دلود (٣/٨٢٢/٣٥٦٢) وهو حديث حسنہ الأرنؤوط تفريخ جامع الاصول (٨/١٦٣) وصححه الاباني في الاواء (١٥١٢) .

(٢٧٧) (الحوالة) له (التحويل) هوه هاتووه يان له (الحوول) هوه دهلتى : (حَالَ حُوُولًا إِذَا انْتَقَلَ عَنْهُ) له هەردووکیان دا بەواتای گۆریان و گواستنهوهی دیت . وه له شەرعیش دا : گواستنهوه قەرزیکە لە لای کەسیکە وه بۆلای کەسیکی تر [بیوانه فتح الباری (٥/باب الحوالة) .

(٢٧٨) بە وەرجهی ئەگەر قەرزەکیان وه کویەك بوو وه ماوهی دانەوه کەیشی یەك كات بوو ، له بەر فرمووده کەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای ئی پازی بیئت) کەوا پێغه مپەری خوا (ﷺ) فرمووی : ((مَطْلُ الْغَنِيِّ ظَلَمٌ ، فَإِذَا أَتَيْتَ أَحَدَكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَتَّبِعْ)) واتە : دواخستنی دانەوهی قەرز لە لایەن دەوله مەندەوه ستمە ، جا ئەگەر هەرکە سیکیان نێرران بۆ لای قەرزاریکی تری دەوله مەند با بیوات [رواه البخارى (٤/٤٦٤/٢٢٨٧) وهذا لفظه ومسلم (٣/١١٩٧/١٥٦٤) بلفظ ((وَأِذَا أَتَيْتَ...)) وفي رواية ((وَأِذَا أَحْبَبْتَ أَحَدَكُمْ عَلَى مَلِيٍّ فَلْيَحْتَلْ)) رواه احمد (٢/٤٦٣) .

(٢٧٩) چونکه هیشتا قەرزەکە له ئەستۆی قەرزاری یەکەم دا هەرماوه ، لەسەری ناکە ویت تا قەرزاری دووم دەیداته وه بە خاوهن قەرزەکە ، جا ئەگەر نەیداته وه ئەوه هەر قەرزەکە له ئەستۆی قەرزاری یەکەم دا ماوه ، هەر وه کوی پیش گواستنهوه کە ، ئەمه هەر له فرمووده کە وه وەر دەگیریت کە پێغه مپەری (ﷺ) دە فرمووی : ((عَلَى مَلِيٍّ)) واتە : بۆلای قەرزاریکی تری دەوله مەند هاندانە بۆ خاوهن قەرزەکە چونکه کابرای دەوله مەند دەیداته وه و دواى ناخات جا ئەم قبولى ئەرکی گواستنهوه کە دەکات بە ئومیدی ئەوهی

وہ دروستہ قہرزی مردو بگواستریتہ وہ بؤ کہ سیکی تر . (۲۸۰)

قہرزہ کی دوانہ کہ ویت ، جا نہ گہر ہات و نہو نہ بیدایہ وہ یان دواى خست یان پارہی نہ ما یان مرد نہرہ دہ توانیت بگہ پتہ وہ بؤ لای قہرزای یہ کم ، و دواى قہرزہ کی خوی لی بکاتہ وہ .

(۲۸۰) لہرہ فرمودہ کہی (سَلْمَةُ بْنُ الْأَكْوَعِ) (خوای لی رازی بیت) کہ وا فرموی :

((جہ نازہ یہ کیان مینا بؤ لای پیغمبری خوا (ﷺ) بؤ نہ وہی نوئیژی لہ سر بکات ، جا فرموی : ((هَلْ عَلَيْهِ مِنْ دَيْنٍ؟)) واتہ : نایہ ہیج قہرزکی لہ سرہ ؟ ووتیان : نہ ، جا نوئیژی لہ سر کرد ، باشان جہ نازہ یہ کی تریان مینا جا فرموی : ((هَلْ عَلَيْهِ مِنْ دَيْنٍ؟)) واتہ : نایہ ہیج قہرزى لہ سرہ ؟ ووتیان : بہ لئ ، فرموی : ((صَلُّوا عَلَيَّ صَاحِبِكُمْ)) واتہ : نوئیژی لہ سر ہا وہ لہ کہ تان بکن . (أَبُو قَتَادَةَ) فرموی : قہرزہ کی لہ سر من نہی پیغمبری خوا (ﷺ) ، جا نوئیژی لہ سر کرد)) [رواہ البخاری (۵/رقم/۲۲۹۵) ] وفی روایہ ((جَا هَر كَاتِيكَ بِبَيْتِ مَبْرِي خَا (ﷺ) چاوی بہ (أَبُو قَتَادَةَ) بکہ و تايہ دہی فرموی : ((مَا صَنَعْتَ الدِّينَارَ؟)) واتہ : چیت بہ دودینارہ کہ کرد - قہرزہ کی کابرا - ، تا دواين جار فرموی : نہ وہ دامہ وہ نہی پیغمبری خوا (ﷺ) ، پیغمبر ریش فرموی : ((أَلَا نَحِينُ بَرْدَتَ عَلَيْهِ جِلْدَهُ)) واتہ : نیستا پیستی سارد بوویہ وہ)) [رواہ الحاکم (۵۸/۲) والبیہقی (۷۴/۶) عن جابر بن عبدالله . وهو صحيح برواه أحكام الجنائز رقم (۱۶) للألبانی] .

### تیبینی :

نہم ریوایہ تہی (جابر) باشترین بہ لگہ یہ کہ وا بہ تہ نہا گواستہ وہی قہرزہ کہ ، قہرزہ کہ لہ سر قہرزای یہ کم ناکہ ویت ، بہ لکو بہ دانہ وہی لہ لایہن قہرزارہ کہی ترہ وہ نہر جا لہ سری دہ کہ ویت .



## له جی خۆدانان

## (الوکالة) (۲۸۱)

دروسته که سیک یه کیکی تر له جی خۆی دانا به وه کیل (۲۸۲)  
له هه رشتیک دا که خۆی بۆی هه بییت بییات (۲۸۳) مه گهر له شتیکیدا شرع

(۲۸۱) (الوکالة) له زمانی عه ره ب دا به واتای (التفویضُ والحفظُ) دیت واته :  
به دهسته وه دان و پاراستن وه له شه رعیش دا واته : که سیک که سیک بخاته جیکه ی خۆی  
به په های و به به ستراوی (مطلقاً و مقیداً) [بپوانه فتح الباری (۵/ کتاب الوکالة)].  
(۲۸۲) له به فرموده که ی خوای گه وه له سوره تی (کهف: ۱۹) دا که وا ده فرموی:  
﴿فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ﴾ واته : جا نیستا یه کیکتان به دراوی (زیوو) که هه تانه  
بنیره شار ... وه فرموده ی تر که خوای گه وه له سوره تی (یوسف: ۵۵) دا ده فرموی  
﴿اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ﴾ واته : پیغه مبه ر (یوسف) ووتی : من له سه ر خه زینه ی  
میسر دانی ...

وه له به رته وه موو فرمودانه ی که له و باره وه هاتوه که ته نها نیامی (البخاری) له  
(کتاب الوکالة) دا بیست و شهش (۲۶) فرموده ی له سه ر هیتاوه ته وه شهش (۶) دانه ی  
(معلق) ه و نه و بیست که ی (۲۰) تری (مؤصول) ه وه زانایانی نیسلام (إجماع) یان له سه ر  
دروست بوونی کردوه بپوانه [الإجماع لابن المنذر ۱۵۹-۱۶۱ رقم (۷۵۶-۷۶۶)].

(۲۸۳) پیغه مبه ری خوا (ﷺ) وه کیلی داناوه بۆ قه رز دانه وه وه که فرموده که ی (أبو  
هُرَيْرَةَ) (پ ۲۲۵) و له جی به جی کردنی (حدی) شه رعی دا وه که له فرموده که ی (أبو  
هُرَيْرَةَ) و (زَيْدُ بْنُ خَالِدٍ) دا (خوایان لی پازی بییت) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فرموی :  
(وَاعْدُ يَا أُنَيْسُ إِلَى إِمْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ إِعْتَرَفَتْ فَأَرْجُمَهَا)) [رواه البخاری (۵/ رقم ۲۳۱۵، ۲۳۱۴)  
ومسلم (۳/ ۱۳۲۴/۱۶۹۸)] (غیرهما) که له باسی (حُدود) دا به دروژی روونی ده که یسه وه ،  
وه هه روه ها وه کیلی داناوه له سه ر ووشتی حه ج و سه ربیرین و دابه شکردنی بپوانه [البخاری

قہدغہی کردبیت<sup>(۲۸۴)</sup> وئہ گہر (وکیل) کہ شتیکی فروشت بہ زیاتر لہ وہی  
 بوی دانراہ ، ئہ وہ زیادہ کہ بؤ ئہ و کہ سہیہ کہ و کالہ تی بؤ کردہ<sup>(۲۸۵)</sup>  
 وئہ گہر بہ پیچہ وانہی رای خاوندہ کہی شتیکی کرد کہ خوی بہ باشی دانا

(۵/رقم/۲۲۹۹، ۲۳۰۰) مسلم (۲/۹۵۴/۱۳۱۷) و ہ بؤ پاراستنی زہ کاتی سہر فترہ و ہ کہ لہ فہر  
 موودہ کہی (أبو ہریرۃ) دا [رواہ البخاری (۵/رقم/۲۳۱۱)] و ہ لژن مارہ برین دا و ہ کہ (أبو رافع) ی  
 کردہ و ہ کیلی خوی (میمنۃ) ی لی مارہ کرد [رواہ احمد (۶/۲۹۲-۲۹۳) والدراسی (۲/۳۸) و ہو صحیح  
 الاسناد برواہ (الارواہ ۶/۲۵۲)] و شتی تریش بروانہ [صحیح البخاری (کتاب الوکالۃ)].

(۲۸۴) و ہ کہ موسولمانیک کابرایہ کی (گاور) یان (جولہ کہ) یان (أهل الذمۃ) بکاتہ  
 و ہ کیلی بؤ فروشتنی مہی (خمر) یان گوشتی بہ راز ، یان ہر شتیکی تر کہ شہر  
 قہدغہی کردبیت و ہ کیلہ کہ بیکات لہ چیکہ یدا .

(۲۸۵) لہ بہر فہر موودہ کہی (عروۃ الباری) (خوای لی پازی بیت) کہ و ا پیغمبہری  
 خوا (ﷺ) دیناریکی پی دا بؤ ئہ وہی شہ کیکی بؤ بکریٹ جا ئہ و دوو شہ کی بؤ کری ،  
 پاشان یہ کیکیانی فروشت بہ دیناریک ، جا دینارہ کہ و شہ کیکیشی ہینا بؤ پیغمبہری خوا  
 ، جا پیغمبہری خوا دعای بہرہ کہ تی بؤ کرد لہ کریں و فروشتنی دا و ہ لہ دوا ی ئہ وہ  
 ئہ گہر کل (خول) یشی بکریایہ ہر قازانجی لی دہ کرد [رواہ البخاری (۶/۱۲۲/۳۶۴۲) و غیرہ] .

وه‌ئویش پی‌ی بازی بوو نه‌وه دروسته <sup>(۲۸۶)</sup> وه‌وه‌کیل ده‌ست پاک (أَمِين) ه  
هیچ بژاردن (ضَمَان) یکی له‌سهر نی‌یه مه‌گهر به‌که‌م ته‌رخه‌می کردن <sup>(۲۸۷)</sup>.

## زهمانه‌ت وه‌که‌فاله‌ت کردن

(الْكَفَالَةُ ، وَالضَّمَانُ) <sup>(۲۸۸)</sup>

زهمانه‌ت کردنی قهرزی که‌سیکی زیندو یان مردو دروسته <sup>(۲۸۹)</sup>

(۲۸۶) له‌بهر فرموده‌که‌ی (مَعْنُ بْنُ يُزَيْدٍ) (خوایان لی بازی بی‌ت) که‌وا فرمووی : (باو‌کم  
چند دیناریکی کرد بووه خیر جا لای پی‌اوئیک داینابوو له‌مزگوت جا منیش هاتم بردم و  
هینامه‌وه بۆ لای باو‌کم نه‌ویش ووتی (وَاللَّهِ) من نه‌مویست بۆ تو بی‌ت ، جا سکا‌لای لی  
کردم بۆ لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌ویش فرمووی ((لَكَ مَا نَوَيْتَ يَا يُزَيْدُ ، وَلَكَ يَا مَعْنُ  
مَا أَخَذْتَ)) واته : نه‌و (یاداشته‌ت) که‌نیه‌تت بوو بۆت بوو نه‌ی (یُزَيْدُ) وه‌ نه‌و (پاره‌ی) هی  
که‌بردت بۆ خۆت نه‌ی (مَعْنُ)) [رواه البخاری (۴/رقم/۱۶۲۲)].

(۲۸۷) وه‌کیل له‌شهرع دا ده‌ست پاک (أَمِين) ه له‌وه‌دا وه‌ری ده‌گریت وه‌له‌وه‌ی  
خارجی ده‌کات وه‌هیچ نابژریت مه‌گهر به‌که‌م ته‌رخه‌می کردن له‌بهر فرموده‌که‌ی  
(عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) (خوایان لی بازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی ((لَا ضَمَانَ  
عَلَى مُؤْتَمِنٍ)) بروانه (پ ۲۷۰)

(۲۸۸) (كَفَالَةٌ) و (ضَمَان) پیشی ده‌وتریت (حَمَالَةٌ) و (رَعَامَةٌ) . له‌زمانی عه‌ره‌بدا  
واته : خستنه‌ئوستو ، خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (آل عمران : ۳۷) دا ده‌فرمووی  
﴿وَكَفَالَهَا زَكَرِيَّا﴾ واته : پی‌غه‌مبه‌ر (زکریا) نه‌رکی سه‌ر په‌رشتی کردنی (مَرِيَمُ) ی خسته  
نه‌ستوی خۆی ، وه‌له‌شهرعیش دا : خستنه‌ئوستوی خۆ دانه‌وه‌ی قهرزی که‌سیکی تر  
یاخستنه‌ئوستوی خۆ ته‌سلیم کردنی و هینانی که‌سیک بۆ شوئینیکی دیاری کراو .

(۲۸۹) له‌بهر فرموده‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (یوسف : ۷۲) دا که‌ده‌فرمووی  
﴿وَلَمَّا جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ﴾ واته : وه‌هه‌رکه‌سیک بی‌هینیتیه‌وه - پی‌وانه‌که‌ی

نہ گہر نندازہ کی زانرا (۲۹۰)

پادشا - نہ وہ باریک ووشتر - خواردنی - پی دہ دریت ، و من زامنسی نہ و بارہ ووشترہ دہ کہ م .

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (سَلَمَةُ بْنُ الْأَكْوَعِ) (خوای لی رازی بیت) پروانہ (پ ۲۸۰) وہ لہ ریوایہ تیکی تردا لہ (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي قَتَادَةَ) ہ وہ لہ باوکیہ وہ (خوای لی رازی بیت) کہ وا پیغمبرہ ری خوا (ﷺ) جہ نازہ یہ کیان بؤ لای ہینا بؤ نہ وہی نویژی لہ سہر بکات فرموی ((صَلُّوْا عَلَیْ صَاحِبِکُمْ ، فَإِنَّ عَلَیْہِ دِیْنًا)) واتہ : نویژی لہ سہر بکن ، چونکہ قرزی لہ سہرہ ، جا (أَبُو قَتَادَةَ) فرموی : من کہ فالہ تی دہ کہ م . پیغمبرہ ری خوا (ﷺ) فرموی ((بِالْوَقَاءِ؟)) وہ فای پی دہ کہیت ؟ ووتی : وہ فای پی دہ کہ م ، [رواہ ابن ماجہ رقم (۲۴۰۷) ورو صحیح بیروک صحیح ابن ماجہ (۱۹۵۱)] وہ دریزہ سی فرمودہ کہ لہ (پ ۲۸۰) دایہ وہ لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو أَمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ) (خوای لی رازی بیت) کہ وا پیغمبرہ ری خوا (ﷺ) فرموی ((الرَّعِیْمُ غَارِمٌ)) پروانہ (پ ۲۷۵) وہ لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) کہ وا پیوایک داوای قرزیکی خوئی کردہ وہ لہ کابرایہ کہ دہ (۱۰) دینار بوو لہ سہر دہ می پیغمبرہ ری خوا (ﷺ) جا کابرایش ووتی : ہیچم نی بہ بیدہ مہ وہ بیت ، پیاوہ کہش ووتی : نہ (وَاللَّهِ) ! بہ جیت نامیلّم تا دہ مدہ بیتہ وہ یان کہ سیکم بؤ بیتہ زہمانہ تی بکات جا رایکیشا بؤ لای پیغمبرہ ری خوا (ﷺ) پیغمبرہ ریش پی فرموی : چہ ندیک چا وہ پروانی لی دہ کہیت ؟ نہ ووش ووتی : یہ کہ مانگ ، جا پیغمبرہ ری خوا (ﷺ) فرموی : من زہمانہ تی بؤ دہ کہ م ، جا کابرا لہ و کاتہ سی کہ پیغمبرہ ری خوا (ﷺ) دیاری کرد ہاتہ وہ جا پیغمبرہ ری خوا (ﷺ) پی فرموی : ((نہ مات لہ کوئی دہ ست کہوت ؟ ووتی : لہ کانزا (معدن) ، فرموی ((لَا خَيْرَ فِيهَا)) واتہ : خہیری تیدانی یہ ، وہ قرزہ کہی بؤ دایہ وہ)) [رواہ ابن ماجہ رقم (۲۴۰۶) ورو صحیح بیروک الاوہ (۱۴۱۳) أَحَادِيثُ لِبُيُوعٍ وَصَحِيحُ ابْنِ مَاجَهَ (۱۹۵۰)] وہ فرمودہ کہی (قَبِيصَةُ بْنُ مَخْرِقِ الْهَلَالِيِّ) (خوای لی رازی بیت) (کہنیمامی (مسلم) دہ گیتتہ وہ (۱۰۴۴/۷۲۲/۲) کہ لہ (پ ۲۸۱) سی بہ شی عیبادات دا باسماں کرد] .

(۲۹۰) (إِبْنُ حَرَمٍ) دہ فرموی : وہ دروست نی بہ زہمانہ ت کردنی نہ وہی نندازہ ی نہ زانریت وہ کہ پی بیئت : من زہمانہ تت بؤ دہ کہ م نہ وہی لہ سہر تہ ہین فلانہ کہ س ، لہ بہر فرمودہ ہی خوای گہورہ لہ سورہ تی (النساء : ۲۹) دا کہ دہ فرموی ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

و هینویسته بیداته‌وه له‌کاتی داواکردن دا (۲۹۱) و به‌دانه‌وه‌ی قهرزه‌که نه‌و جا قهرزه‌که له‌سه‌ر قهرزازه‌که ده‌که‌ویت (۲۹۲) و ده‌که‌فاله‌ت کردنی خودی که‌سیک دروسته نه‌گه‌ر ما‌فیکی مایی خه‌لکی به‌سه‌روه بوو (۲۹۳) و هینویسته له‌سه‌ر که‌فاله‌ت که‌ر له‌کاتی پیویست دا ناماده‌ی بکات نه‌گینا ده‌بی‌ت چی له‌سه‌ری‌تی بی‌بزی‌ری‌ت . (۲۹۴)

آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيِّنَاتٍ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ ﴿۱﴾ و له‌به‌ر فرموده‌ی پیغمبه‌ر (ﷺ) که‌وا حلال نی‌به مائی موسولمان مه‌گه‌ر به‌ر په‌زامه‌ندی و پی‌خوش بوونی خوی . و په‌ر زامه‌ندی و پی‌خوش بوون نایب‌ت مه‌گه‌ر له‌سه‌ر نه‌ندازه‌یه‌کی دیاری کراو نه‌مه‌ شتی‌که به‌بینین و ه‌ست ده‌زان‌ری‌ت [بروانه‌ المعلى (۸/مسألة ۱۲۳۲)] .

(۲۹۱) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَبُو أَمَامَةَ) (الرَّعِيْمُ غَارِمٌ) بروانه (پ ۲۷۵) و نه‌و فرمودانه‌ی تریش (پ ۲۸۹) .

(۲۹۲) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌رازی بی‌ت) که‌له‌به‌شی عیباده‌ت دا (پ ۲۷۹) دا باس‌مان کرد که‌وا پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی (نه‌فسی باوه‌ردار هه‌لبه‌ستراوه به‌قهرزه‌که‌یه‌وه تابوی ده‌دری‌ته‌وه) و له‌به‌ر ریویایه‌ته‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) بۆ فرموده‌که‌ی (سَلْمَةُ بْنُ الْأَكْوَعِ) که (الْحَاكِمِ) و (الْبَيْهَقِيِّ) ریویایه‌تی ده‌که‌ن که‌ده‌فرمووی ((الآنَ حِينَ بَرَدَتْ عَلَيْهِ جِلْدُهُ)) بروانه (پ ۲۸۰) .

(۲۹۳) له‌به‌ر فرموده‌ی خوای که‌وره له‌سوره‌تی (یوسف : ۶۶) دا که‌ده‌فرمووی : ﴿قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَبَ بِكُمْ﴾ واته : - پیغمبه‌ر (يعقوب) کاتی‌که که‌کوره‌کانی داوای کوره‌بچوکه‌که‌یان لی‌کرد بییه‌ن بۆ میسر له‌سه‌ر داوای عه‌زی‌زی میسر بۆ نه‌وه‌ی باریک‌خواردنی زیاتریان بداتی - فرمووی له‌گه‌لتان دا ناینی‌رم تا به‌لینیکی بته‌وی خواییم پی‌نه‌ده‌ن که‌به‌بی‌وه‌ی بۆ منی به‌یننه‌وه ، مه‌گه‌ر نه‌وه‌ی له‌ده‌ستی نی‌وه‌دا نه‌بی‌ت . و له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَبُو أَمَامَةَ) (الرَّعِيْمُ غَارِمٌ) بروانه (پ ۲۷۵) و فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) یش له (پ ۲۸۹) .

(۲۹۴) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَبُو أَمَامَةَ) و فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) بروانه (پ ۲۸۹) .

## دیاری و به‌خشین

## (الْهَدِيَّةُ وَالْهَبَةُ) (۲۹۵)

بؤ زیاتر بلاوکردنه‌وهی خوشه‌ویستی سوننه‌ته دیاری و به‌خشین به‌یه‌کتری دان (۲۹۶) وه‌دروسته له‌نیوان کافرو موسولمانیش دا (۲۹۷) ،

(۲۹۵) دیاری و به‌خشین نه‌وه‌یه که‌وا مالکی خۆت بده‌ی به‌که‌سیکی تر له‌ژاندا ، به‌بی به‌رامبه‌ر .

(۲۹۶) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای که‌وره له‌سوره‌تی (النساء : ۴) دا که‌وا ده‌فه‌رموی : ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً ، فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ نَفْسًا فَكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا﴾  
 واته : به‌ناوی به‌خشینه‌وه فه‌رزی ماره‌یی ئافره‌تان بده‌ن ، جا نه‌که‌ر خویان به‌دل شتیکیان له‌و ماره‌یی به‌به‌نیوه به‌خشسی نه‌وه به‌خۆشی و حه‌لالی بیخۆن . وه‌پیتقه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌و فه‌رموده‌دا که (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌پازی بیته) ده‌یکیریتته‌وه ده‌فه‌رموی ((تَهَادُوا تَحَابُوا)) واته : دیاری به‌یه‌ک بده‌ن ، ده‌بیته هوی خوشه‌ویستی له‌نیوانتان دا ، [إرواه البيهقي (۱۶۶/۶) وهو حديث حسن بيوانه الارواه (۱۶۰۱) وصحيح الجامع (۳۰۰۴)].

(۲۹۷) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوای که‌وره له‌سوره‌تی (الممتحنة : ۸) دا که‌ده‌فه‌رموی : ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ﴾ واته : خوای که‌وره قه‌ده‌غی چاکه کردن و داد په‌روه‌ی له‌نیوه نه‌کردوه له‌که‌ل نه‌وانی که‌له‌سه‌ر نیاین نه‌جه‌نگاون له‌که‌ل تاندا وه‌له‌شاروو لادیکانتان ده‌ریان نه‌کردوون ، وه (أَكْبَدِي) (دۆمه‌جندل) دیاری بؤ پیتقه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ناروده و نه‌ویش لی‌ی وه‌رکرتوه . وه‌ک له‌فه‌رموده‌که‌ی (آنس) دا هاتوه [إرواه البخاري (۵/رقم ۲۶۱۵) ومسلم (۴/رقم ۱۹۱۶) (۲۴۶۹)] وه له‌فه‌رموده‌که‌ی (عَلِي) يشدا هاتوه [إرواه مسلم (۳/رقم ۱۹۴۵) رقم (۲۰۷۱)].

وه سوننه‌ته وهرگرتنی نه‌گهر شهرع قه‌ده‌غهی لی نه‌گردبیت با چه‌ند  
که‌میش بیت (۲۹۸)

وه له‌به‌ر فرموده‌که‌ی تری (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی پازی بیت) که‌وا نافره‌تیکی  
جوله‌که شه‌کیکی ژه‌هراوی هی‌نا بق پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ، جا پیغه‌مبهریش لی خوارد  
جا ووترا : نایه نایکوریت ؟ فرموی: نه‌ه . . . . [رواه البخاری (۵/رقم ۲۶۱۷) .

وه‌فرموده‌که‌ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ) (خوایان لی پازی بیت) که‌وا پیغه‌مبهر  
(ﷺ) به‌کابرایه‌کی (مُشْرِك) که‌مهری پی‌بو فرموی : ((بِنِعْمَا أُمُّ عَطِيَّةٌ ؟)) واته: نایه  
به‌فروشتن ده‌یده‌یت پیمان یان به به‌خشین ؟ کابرا ووتی : به‌فروشتن ... [رواه البخاری  
(۵/رقم ۲۶۱۸) .

وه‌له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ) (خوایان لی پازی بیت) که‌وا فرموی  
(دایکم هات بق سهردانم وه‌هیشتا (مُشْرِكَة) بوو ، له‌په‌یمان‌که‌ی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ)  
(صَلْحُ الْحُدَيْبِيَّةِ) وه‌له‌گالی خوی دا دیاری بق (أَسْمَاء) هی‌تابوو ، جامنیش پرسیارم  
له‌پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) کرد ووتم : دایکم هاتوه بق سهردانم و به‌ته‌مای شتیکه نایه (صِلَّةُ  
الرَّحْمِ) ی له‌گال دا پته‌ور بکم ؟ فرموی : به‌لور ، (إِبْنُ عِيْنَةَ) فرموی : (جا خوای  
که‌وره نایه‌تی ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُواكُمْ فِي الدِّينِ...﴾ (المتحنة : ۸) ی  
له‌و باره‌یه‌وه دابه‌زاند) .

### تیبیتی :

فرموده‌مان هه‌یه که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) دیاری له (مُشْرِك) وه‌رنه‌گرتوه ،  
وه‌فرموی‌ته‌ی ((أَنَسِي لَهَيْتُ عَنْ زَيْدِ الْمُشْرِكِينَ)) واته : من قه‌ده‌غهم لی کراوه  
له‌به‌خشینی موشریکه‌کان [رواه احمد (۱۵/۲۹/۱۶۹) فی الفتح الربانی وابو داود (۳/۴۴۲/۳۰۵۷) والترمذی  
(۴/۱۵۷۷/۱۴) وقال حسن صحيح وهر کما قال برواه صحيح الترمذی (۱۷۸۱) (إِبْنُ حَجْرٍ) له‌فتح الباری دا  
(۵/باب قبول الهدية من المشركين)] نه‌و رایه به‌پراست ده‌زانئ : که‌وا کاتیک وهرگرتنی به‌خشینی  
کافر قه‌ده‌غه ده‌کریت نه‌گهر نه‌و به‌و دیاری و به‌خشینه‌بیه‌ویت خۆشه‌ویستیت و  
دوستایه‌تیت (المؤلاة) بق خوی رابکیشیت ، وه‌دروسته وهرگرتنیشی له‌و که‌سه‌ی که  
هیوای نه‌وه‌ی لی ده‌کریت دلئ رابگیریت و نزیک بیته‌وه له‌نیسلام .

(۲۹۸) له‌به‌ر فرموده‌ی زور له‌وانه فرموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی پازی بیت)  
(که‌وا فرموی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) دیاری وهرده‌گرت و پاداشتیسی له‌سهر ده‌دایه‌وه)

.....

[ابو البخاری (ه/رقم ۲۵۸۵) وغیره] وه با چند کم و بی نرخیش بیت له بهر فرموده که ی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی ((لَوْ دُعِينْتُ إِلَى كُرَاعٍ أَوْ نِزَاعٍ لَأَجَبْتُ وَلَوْ أَهْدِي إِلَيَّ نِزَاعٍ أَوْ كُرَاعٍ لَقَبِلْتُ)) واته : نه گهر ده عوهت بکریم بق (کُرَاع) یتک یان (نِزَاع) یتک وه لام ده ده مبه وه و نه گهر (نِزَاع) یتک یان (کُرَاع) یتکم به دیاری بده نی وه ری ده گرم [ابو البخاری (ه/رقم ۲۵۶۸) . (نِزَاع) : دهستی و لآخه وه (کُرَاع) یش : له خواری قاپه ره قه وه یه تی که نیسقانیکی کم گوشته .

وه نه گهر له شه رعیش دا قه ده غی لی نه کرابیت وه ک دیاری کریکارانی زه کات له بهر فرموده که ی (أَبُو حُمَيْدٍ السَّاعِدِيِّ) (خوای لی رازی بیت) که وا فرموی : پیغه مبهر (ﷺ) کابرایه کی له (الأزْد) کرد به کریکاری زه کات که پی ی ده و ترا (إِبْنُ اللَّيْثِيَّة) جا که که پایه وه ووی : نه مه بق نیوه و نه مهش به دیاری پیم دراوه ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) ه ستایه سر مینبرو سوپاسی و ستایشی له سر خوای گوره کرد پاشان فرموی : (( مَا بَالِ الْعَامِلِ نَبَعْتُهُ فَيَأْتِي فَيَقُولُ : هَذَا لَكَ وَ هَذَا لِي ، فَهَلَّا جَلَسَ فِي بَيْتِ أُمِّهِ وَ أُمِّهِ فَيَنْظُرُ أَيُّهُدَى لَهُ أَمْ لَا ؟ وَ الَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ ، لَا يَأْتِي بِشَيْءٍ إِلَّا جَاءَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَحْمِلُهُ عَلَى رَقَبَتِهِ ، إِنْ كَانَ بَعِيرًا لَهُ رُغَاءٌ أَوْ بَقْرَةً لَهَا خُوَارٌ أَوْ شَاءَ تَبِعْر) پاشان هر دوو دهستی بهر کرده وه تا سپیتی بن بالیمان بینسی و فرموی : (( أَلَا هَلْ بَلَغْتُ )) (سی جار) واته : نه وه چی یه کریکاریک ده نیرین جا که دیته وه ده لی : نه مه بوتو و نه مه یش بق خوم ، جا بوردانه نیشث له مالی باوک و دایکی دا جا ببینیت نایه دیاری پی ده دریت یانه ؟ بهو که سهی نه فسی منی به دهسته هیچ شتیک ناهیتیته وه نیلا له پوژی قیامت دا به کولتیه هلی ده گریت نه گهر حوشریتت نه وه (رُغَاء) ده کات یان مانگا بیت نه وه (خُوَار) ده کات وه نه گهر شه کیش بیت نه وه (تَبِعْر) ده کات پاشان فرموی : (( نایا رامگه یاند )) (سی جار) [ابو البخاری (۱۳/رقم ۷۱۷۴) و مسلم (۲/۱۶۳۲/۱۸۳۲) وغیرما] . وه (رُغَاء) : دهنگی ووشتره و (خُوَار) : دهنگی مانگایه و (تَبِعْر) یش : دهنگی مبهر .



و پاداشتی خاوه نه که شعی بداته وه<sup>(۲۹۹)</sup> وه زیاتر سوننه ته ئهو دیازیه بدریت به وانه ی نزیکن ئیترچی خزم و کس و کاربن یا دهرهاوسی<sup>(۳۰۰)</sup> وه

پیویسته به خشینی له نیوان پوله کانی خوئی دا بهیه کسانی بیت<sup>(۳۰۱)</sup>

(۲۹۹) له باره ی پاداشت له سهر دیاری فرموده مان زوره له وانه فرموده که ی  
(عائِشَةُ) ی پیشو بپوانه (پ ۲۹۸).

(۳۰۰) فرموده ی زور هیه له باره ی خیرو چاکه کردن به رانبر کس و کار وه  
دهرهاوسی له وانه فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) که وا پیغه مبری خوا  
(ﷺ) فرموی: ((يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ لَا تَحْفَرْنَ جَارَةَ لِبَارَتِهَا وَلَوْ فَرَسِنَ شَاةً)) واته  
: ئهی ئافره تانی موسولمان به که می مه زانن دیاری و به خشینی دهرهاوسی به  
دهرهاوسی که ی ئه گهر چی (فَرَسِنَ) شه کیکیش بیت [رواه البخاری (۲۰۶۶/۵) و مسلم  
[۱۰۳۰/۷۱۴/۲].

وه (فَرَسِنَ) واته : ئیسقانیکی که م گوشت ، وه فرموده که ی (عائِشَةُ) (خوای لی  
رازی بیت) که وا فرموی : (وتم ئهی پیغه مبری خوا ، دوو دهرهاوسیم هیه ، به کامیان  
دیاری بده؟ فرموی : ((إِلَى أَقْرَبِهِمَا مِنْكَ يَا أَبَا)) واته : به وه یان دهرگا که ی نزیک تره  
[رواه البخاری (۲۰۹۵) و ابودلود (۵۱۳۲/۱۳/۴)].

وه له بهر فرموده که ی (كُتِبَ) ی (مَوْلَى) ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) : که وا (مَيْمُونَةُ بِنْتُ  
الْحَارِثِ) (خوای لی رازی بیت) که خیزانی پیغه مبر بوو - پیی پاگه یاند ، که وا (وَلِيدَةَ)  
که ی نازاد کرد و پرسى به پیغه مبری خوا (ﷺ) نه کرد ، جا که رۆژی خوئی هات که تئیدا  
پیغه مبر به سهری دا ده گه را ، فرموی : ئایه هه ستت کردوه ئهی پیغه مبری خوا هـن  
(وَلِيدَةَ) که ی خووم نازاد کردوه؟ فرموی : ((ئایه وات کرد؟)) ووتی : به ئی . فرموی  
: ((أَمَّا إِنَّكَ لَوْ أُعْطِيَتْهَا أَحْوَالُكَ كَانَتْ أَعْظَمَ لِأَجْرِكَ)) واته : ئه وه ئه گهر بتدایه ته  
خاؤکانت پاداشته که ت گه وره تر ده بوو)) [رواه البخاری (۲۰۹۲) و مسلم (۶۹۹/۶۹۴/۲)]  
و غیرما .

(۳۰۱) له بهر فرموده که ی (الْغَمَانُ بْنُ بَشِيرٍ) (خوای لی رازی بیت) فرموی :  
باو کم هه ندیک له ماله که ی خوئی پی به خشیم . جا دایکم (عَمْرَةَ بِنْتُ رَوَاحَةَ) ووتی : من

وه په شیمان بوونه‌وه له دیاری و به‌خشین یان کرینه‌وه‌ی لروست نی‌یه (۳۰۲)  
 مه‌گه‌ر باوک له‌گه‌ل رۆل‌ه‌ی خویدا

رازی نابم تا پیغمبری خوا (ﷺ) نه‌که‌ی به‌شایه‌ت، جا باوکم رۆیشت بۆلای  
 پیغمبری خوا (ﷺ) بۆ نه‌وه‌ی بی‌کاته‌شایه‌ت له‌سه‌ر نه‌وه‌ی پیمنی به‌خشیوه، جا  
 پیغمبری خوا (ﷺ) پئی فرموو: ((أَفَعَلْتَهُ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلُّهُمْ؟)) واته: ئایه‌ئمه‌ت  
 بۆ هه‌موو رۆل‌ه‌کانت کردوه؟ ووتی: نه‌ه، فرمووی: ((إِنَّقُوا اللَّهَ وَأَعْدِلُوا فِي أَوْلَادِكُمْ))  
 واته: له‌خوا بترسن و دادوهر بن له‌نیوان رۆل‌ه‌کانتان دا. جا باوکم گه‌رایه‌وه و نه‌و  
 به‌خشینه‌ی گزرایه‌وه. و ئی رۆایه‌ی قال: ((فَلَا تَشْهَدْنِي إِذَا ، فَإِنِّي لَا أَشْهَدُ عَلَى جُورٍ))  
 واته: جا من به‌شایه‌ت مه‌که، چونکه من شایه‌تی له‌سه‌ر ستم ناده‌م، و ئی رۆایه‌ی تم قال  
 : ((أَيْسُرُكَ أَنْ يَكُونُوا إِلَيْكَ فِي السِّرِّ سَوَاءً؟)) واته: ئایه‌پیت خوشه‌که‌وا له  
 گو‌ترایه‌لیت دا وه‌که‌ی و ابن. ووتی: به‌ئێ. فرمووی: ده‌وامه‌که [رواه البخاری  
 (ه/رقم/۲۰۸۷) و مسلم (۱۶۲۲/۱۲۴۱/۲) و أبوداود (۲۵۲۵/۴۵۷/۹)].

(۳۰۲) له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بی‌ت) که‌وا پیغمبری  
 خوا (ﷺ) فرمووی: ((لَيْسَ لَنَا مِثْلُ السُّوءِ ، الَّذِي يَعُودُ فِي هَيْبَتِهِ كَالْكَلْبِ يَرْجِعُ  
 فِي قَيْئِهِ)) واته: بۆ ئیمه‌ی ئیماندار نی‌یه‌نموونه‌ی خراب — که‌وا له‌سیفته‌ی بی‌نرخ  
 ترین نازه‌ل بکات له‌ناشرین ترین حالته‌ی دا — نه‌وه‌ی له‌دیاری و به‌خشینه‌که‌ی په‌شیمان  
 ده‌بیته‌وه‌وه‌کو سه‌گ وایه‌که له‌پشانه‌وه‌ی خو‌ی بگه‌ریته‌وه — جارێکی‌تر پشانه‌وه‌که‌ی  
 خو‌ی بخواته‌وه — [رواه البخاری (ه/رقم/۲۱۲۲) و هذا لفظه و مسلم (۱۶۲۲/۱۲۴۰/۲) و أصحاب السنن إلا ابن ماجه].

وه له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فرمووی:  
 نه‌سپیکم دا له‌رینگای خوا، جا نه‌وه‌که‌لای بوو فو‌تانی، خزمه‌تی باش نه‌ده‌کرد، جا ویستم  
 لی بکره‌وه‌وه‌گومانم ده‌برد که به‌ه‌رزان بی‌فرۆشیت جا پرسیارم کرد له‌پیغمبری  
 خوا (ﷺ) نه‌ویش فرمووی: ((لَا تَشْتَرِهِ ، وَإِنْ أَعْطَاكَ بِدَرِّهِمْ وَاحِدٍ ، فَإِنَّ الْعَائِدَ فِي  
 صَدَقَتِهِ كَالْكَلْبِ يَعُودُ فِي قَيْئِهِ)) واته: مه‌یکه‌وه‌وه‌نه‌گه‌ر به‌دره‌می‌کیش پئی‌ی‌دای،  
 چونکه نه‌وه‌ی له‌به‌خشینه‌که‌ی بگه‌ریته‌وه‌وه‌کو سه‌گ وایه له‌پشانه‌وه‌ی خو‌ی بگه‌ریته‌وه  
 [رواه البخاری (ه/رقم/۲۱۲۲) و مسلم (۱۶۲۲/۱۲۳۹/۲) و غیره].

كچ بوو ، له پوژژ حەوتەمى لەدايك بوونى دا بۆى سەر دەبردريت<sup>(٤١٣)</sup> وەھەر لەو پوژژەدا ناوى دەنييت و سەرى دەتاشييت وە تووكى سەرى كيشانە

(رەين) يان (مُرْتَهَن) - وەك لەھەندى پيوايەت دا وا ھاتووە - ماناي ئەوھيە كەوا پيوستە گويزەبانەى بۆ بكرت وەك بليى : ئەو منائەى خراوەتە بارمتەوە تا گويزەبانەكەى بۆ نەكرت دەرنەچييت لە (رُفْن) واتە: ئەو منائە وەكو شتيك وايە بە بارمتە (رُفْن) دانراييت لاي كەسيك لەجيگەى قەرزك دا ، بى كەلكە بۆخواوەنەكەى و ھيچ سوويكى بۆى نىيە تا ئەو قەرزە دەداتەو و لەژيەر بارمتەى دەرى دەكات ، جا ئەو كاتە كەلك دار و سوود بەخش دەبييت بۆ خواوەنەكەى ، جا ئەو گويزەبانەى وەكو قەرزەكەى كاتيك كەكرا - وەك ئەوھيە قەرزەكە درابيتەو - جا ئەوھيتر ئەو منائە لە (رُفْن) دەردەچييت و كەلك دار و سوود بەخش دەبييت بۆ خواوەنەكەى .

وە لەبەر قەرموودەكەى (عائشَة) (خوای لى رازى بييت) كەوا قەرمووى : ((پيغەمبەرى خوا ﷺ)) قەرمانى پىكردين كەوا گويزەبانە بەكەين بۆ منائى كور دووشەك وە بۆ منائى كچ شەكك)) [رواه الترمذي (١٥٤٩/٣٥/٣) وابن ماجه (٣١٦٣/١٠٥٦/٢) وهو حديث صحيح بپوانه الإرواء (١١٦٦) و صحيح ابن ماجه (٢٥٦٢) ] .

(٤١٣) لەبەر قەرموودەكەى (سَمْرَة) و (عائشَة) پيشوو( خويان لى رازى بييت) بپوانە (٤١٢) .

### تیبیاتی :

ئەگەر ريك نەكەوت لە پوژژى حەوتەمى (٧) لەدايك بوونى دا بكرت ئەو دەروستە لە پوژژى چوار دەھەمى (١٤) يان بيست و يەكەمى (٢١) دا بكرت لەبەر قەرموودەكەى (بُرَيْدَة) (خوای لى رازى بييت) كەوا پيغەمبەرى خوا ﷺ قەرمووى : ((العَقِيْقَةُ تُدْبِحُ لِسْنِجٍ أَوْ لِأَرْبَعِ عَشْرَةَ أَوْ لِإِخْدَى وَعِشْرِينَ)) واتە : گويزەبانە لەحەوتەم پوژژى دا سەردەبردريت يا چوار دەھەم پوژژ يان بيست و يەكەم پوژژ [رواه البيهقي (٣٠٢/١) والطبراني في الأوسط وغيرهما وهو صحيح بپوانه الإرواء (١١٧٠) و صحيح الجامع (٤١٣٢) ] .

بەلام ئەوھى كە ھەندى دەلئين كەوا ھەموو كاتيك دەكرت ھەتا پاش مردنى منائەكەش ئەو ھيچ بەلكە يەكى شەرى لى سەر نىيە .

دهکات و به نندازهی سنگه که ی زیو دبه خشیته وه وه بانگیش ده دات به گوئی راستی دا <sup>(۴۱۴)</sup> وه سوننه ته پاش له دایک بوونی ده می شیرین بکریت به خورما (الْخُنْیْک) <sup>(۴۱۵)</sup> پاشان پیویسته له سهر دایک و باوک پیش پیگه یشتنی خه ته نه یشتی بکن <sup>(۴۱۶)</sup> ،

(۴۱۴) له بهر فرموده که ی (سُمْرَة) (خوای لی پازی بیت) بپوانه (پ ۴۱۲) وه فرموده که ی (سَلْمَانُ بْنُ عَامِرٍ) یش که ده فرمی : ((وَأَمِنُوا عَنْهُ الْأَدْيٰی)) واته : تووکی سهری لابدهن وه ک نیمامی (الْخَطَّابِی) له (مَعَالِمُ السُّنَنِ) دا ده فرموی وه فرموده که مان له (پ ۴۱۲) دا باس کرد. وه فرموده که ی (أَبُو رَافِعٍ) یش (خوای لی پازی بیت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) به (فَاطِمَةَ) ی فرموو کاتیک که (حَسَنُ) ی بوو ((إِحْلَاقِی رَأْسُهُ وَتَصَدَّقَی بوزن شَغْرِهِ فِضَّةٌ عَلَی الْمَسَاكِیْنِ)) واته : سهری بتاشه و به نندازهی سهنگی سهری زیو بیخشه وه به سهر که م ده ستان دا [رواه احمد (۳۹۱/۶) و البیهقی (۳۰۴/۹) و مور حدیث حسن بپوانه الارواء رقم (۱۱۷۵) .

وه له بهر فرموده که ی (أَبُو رَافِعٍ) (خوای لی پازی بیت) فرمووی : ((بِیْنِمِ پیغه مبهری خوا (ﷺ) بانگی دا به گوئی (حَسَنُ بْنُ عَلِی) دا کاتیک که (فَاطِمَةَ) بووی وه کو بانگ دانی نوئی)) [رواه احمد و ابو داود و الترمذی رقم (۱۵۶۹) و مور حدیث حسن بپوانه الارواء (۱۱۷۳) و صحیح الترمذی (۱۲۲۴) .

(۴۱۵) له بهر فرموده که ی (أَبُو مُوسَى) (خوای لی پازی بیت) که وا فرمووی : ((مَنَالِیْکُمْ بوو ، جا هِنَام بُولَای پیغه مبهر ، نه ویش ناوی نا (إِبْرَاهِیْم) و (تَحْنِیْک) ی کرد به خورما و دوغای بهر که تی بو کرد ، و دایه وه به ده ستمه وه)) [رواه البخاری (۵۴۶۷/۹) رقم (۵۴۶۷) و هذا لفظه و مسلم (۲۱۴۵/۱۶۹/۳) .

(تَحْنِیْک) : نه وه یه که وا خورمایه ک له ده م دا بجاویت پاشان بیساویته ده می منال که دا .  
(۴۱۶) له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَیْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرمووی : ((خَمْسٌ مِنَ الْفِطْرَةِ : الْإِسْتِحْدَانُ وَالْحَتَانُ وَقَصُّ الشَّرَابِ وَتَشْفُ الْإِیْطِ وَتَقْلِیْمُ الْأَظْفَارِ)) [رواه البخاری (۵۸۸۱/۱۰) رقم (۵۸۸۱) و مسلم (۲۵۷/۲۲۱/۱) و اصحاب السنن] . بپوانه به شی عیباداتی نه م کتیبه (تَبْیِیْنِی) (أ) له سهر (پ ۲۹) .

بیت<sup>(۳۰۳)</sup> وہ نہ گہر شتیک بہ کاتی بہ (عُمَرَى) <sup>(۳۰۴)</sup> یان بہ (رُقَبَى) <sup>(۳۰۵)</sup>  
 بہ خشیت ئہ وہ بؤ ئہ و کہسہ دہ بیت کہ پیئی دہ بہ خشیت وہ بؤ میرات  
 بہ رانیسی لہ دوائی خوی، جاریکی تر گنیرانہ وہی نیہ <sup>(۳۰۶)</sup>

وہ ہوکہ شی ئہ وہیہ چونکہ زور جار ئہ و کہسہ بہ دیاری پیئی درا وہ چا وہ خواری  
 ئہ وہ، بؤیہ کاتیک لیئی بکریتہ وہ لہ پرووی نایہ ت مامہ لہی لہ گہ ل بکات و بہ نرخیکی  
 ہرزان پیئی دہ دات .

(۳۰۳) لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ وَ إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیت) کہ و  
 پیغہ مبری خوا (ﷺ) فرمودی ((لَا يَجِلُّ لِلرَّجُلِ أَنْ يُعْطِيَ الْعَطِيَّةَ ثُمَّ يَرْجِعَ فِيهَا إِلَّا  
 الْوَالِدَ فِيهَا يُعْطِي وَلَدَهُ)) واتہ : حہ لال نیہ بؤ ہیچ پیاوئیک شتیک بہ خشیت پاشان  
 لیئی بگہریتہ وہ مگہر باوک لہ وہی دہ بیہ خشیت بہ کورہ کہی خوی ارواہ ابو بلود (۲/۳) رقم  
 (۳۵۳۹/۲) والترمذی (۱۳۱۶/۲۸۲/۲) والنسائی (۲۶۵/۱) وابن ماجہ (۲/۲۳۷۷/۷۹۵/۲) ومو صحیح بروانہ صحیح  
 الترمذی (۱۰۴۴) و صحیح الجامع (۷۶۵۵) .

(۳۰۴) (العُمَرَى) لہ تہ من (العُمَر) و ہر گنیرا وہ کہ زیانہ ، ناو نرا وہ (العُمَرَى) چونکہ لہ  
 کاتی نہ قامی پیش نیسلام دا باو بو وہ پیاوئیک خانوویکی دہ دایہ پیاوئیکی تر و پیئی  
 دہ ووت : (أَعْمَرْتُكَ أَيَّاهَا) واتہ : من ئہم خانوہ ت پیئی دہ بہ خشم بہ درئیایی تہ من و زیانت  
 ، و دہ پاش مردنی ئہ و کابرایہ خانوہ کہ دہ گہ رایہ وہ بؤ زور مولکی خاوندہ کہی بہ کام جاری .  
 (۳۰۵) (الرُقَبَى) لہ چا وہ پروانی (المُرَاقِبَةُ) ہ وہ و ہر گنیرا وہ ، واتہ : کہ سیک شتیک  
 دہ داتہ کہ سیکی تر و پیئی دہ لی من ئہ وہم پیئی بہ خشیت ، نہ گہر من لہ پیش دا مردم  
 ئہ وہ ہر بؤ خوت وہ نہ گہر تویش لہ پیش دا مردیت ئہ وہ دہ گہریتہ وہ بؤ خوم ، جا  
 ہر دو وکیان چا وہ پروانی مردنی ئہ وی تریان دہ کہن بؤیہ ناو نرا وہ (الرُقَبَى) .

(۳۰۶) لہ کاتی نہ قامی دا دروست بو وہ بہ لام نیسلام بہ وشئیوہیہ نہ ہیشت ، بہ لکو  
 ہر کہ سیک نہ گہر بہ (عُمَرَى) یان بہ (رُقَبَى) شتیک بہ کہ سیکی تر بہ خشیت ئہ وہ بہ  
 بہ کجاری بؤ خویہ تی وہ بؤ میرات بہ رانیسی لی لہ پاش خوی بہ ہیچ شیوہیہ ک گنیرانہ وہی  
 نیہ . لہ بہر فرمودہی زور لہ وانہ فرمودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی  
 بیت) کہ و افہر مووی : پیغہ مبری خوا (ﷺ) بریاری دا لہ (عُمَرَى) دا کہ و بؤ ئہ و کہسہ یہ  
 کہ پیئی بہ خشر اوہ [رواہ البخاری (۲۳۸/۵) ومسلم (۱۶۳۵/۳)] .

## گیردانی شتیک له ریگی خوا

(الْوَقْف) (۳۰۷)

هه رکه سیک مولکیکی خۆی بوه ستینیت له ریگای خوادا ئه وه (وَقْف) ه (۳۰۸)

وه فه رموده که ی تری (جَابِر) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی ((أَسْكَوْا عَلَيْنُكُمْ أَمْوَالَكُمْ وَلَا تُفْسِدُوهَا فَإِنَّهُ مَنْ أَعْمَرَ عُمْرِي فَهِيَ لِلَّذِي أَعْمَرَهَا حَيًّا وَمَيِّتًا وَلِعَقِبِهِ)) واته: ده ست به پاره و مائی خۆتانه وه بگرن و تیکی مه ده ن ، چونکه هه رکه سیک به خشینی (عُمَرَى) به که سیک بدات ئه وه بۆ ئه وه که سه یه که (عُمَرَى) ی پی کراره به زیندویی و به مردویش وه بۆ ئه وه که یشی له پاش خۆی [رواه مسلم (۱۶۲۵/۱۲۴۶/۲)].

وه فه رموده که ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی رازی بیت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی: ((لَا عُمْرِي وَلَا رُقْبِي فَمَنْ أَعْمَرَ شَيْئًا أَوْ أَرْقَبَهُ فَهُوَ لَهُ حَيَاتُهُ وَمَمَاتُهُ)) واته : (عُمَرَى) و (رُقْبَى) نی به جا هه رکه سیک (عُمَرَى) ی شتیک به که سیک تر بکات یان (رُقْبَى) ی پی بکات ئه وه بۆ ئه وه له کاتی زیندویی دا و له پاش مردنیشی [رواه النسائي (۳۷۲۲/۲۷۲/۶)].

(۳۰۷) (الْوَقْف) له زمانی عه ره ب دا واته: گیردان (حَبَس). وه له شه رعیش دا : گیردان وه هه ستاندنی مالکیکی سوود به خشه خاوه نه که ی (أَصْل) ه که ی گیر ده دات و ده یوه ستینیت له ریگای خوادا نایفرۆشیت و نایبه خشیت وه سووده کانیشی ته رخان ده کات بۆ به رزه وه ندیه کی موسولمانان تا وه کو ببیته خیریکی به رده وه ام (صَدَقَةٌ جَارِيَةٌ) بۆی .

(۲۰۸) جه ماوه ری زانیان له سه ره وه ن که (وَقْف) دروسته به لکو سووننه تیشه . هه تا ئیمامی (الْقُرْطُبِي) ده فه رموی: ((ئه وه ی (وَقْف) (رَد) ده کات وه (مُخَالَف) ی (إِجْمَاع) ه، بۆیه ناوێ نادریته وه لایه وه)) [تفسیر القرطبي (۳۲۹/۶)].

به لگه یش له سه ری فه رموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) یه (خوای لی رازی بیت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی: ((إِذَا مَاتَ الْإِنْسَانُ انْقَطَعَ عَمَلُهُ إِلَّا مِنْ ثَلَاثَةِ شَيْءٍ صَدَقَةٌ جَارِيَةٍ أَوْ عِلْمٌ يُنْتَفَعُ بِهِ أَوْ وَلَدٌ صَالِحٌ يَدْعُو لَهُ)) واته : ئه که مرۆف مرد نیتر

.....

کرده و هکائی ده بچریت مه گره له سنی شته ره : خیریکئی بهرده وام یازانیار یه ک سوودی لی وره بگریت یا رۆله یه کی چاک که و دوغای خیری بق بکات [رواه مسلم (۱۶۳۱/۲۰۰/۲) والبخاری فی الأدب رقم (۲۸) و ابو داود (۲۸۸۰/۳۰۰/۲) و غیرهم] .

وه فرموده که ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایسان لی پازی بیت) که و (عُمَرُ) زه ویه کی ده دست کهوت له (خَبِيرٌ) دا جا فرمودی: نه ی پیغمبری خوا (ﷺ) من زه ویه کم ده دست که و توه له (خَبِيرٌ) دا خۆم واده زانم هر گیز مالی وا به نرخم ده دست نه که و توه جا فرمانی چیم پی ده که ییت ، نه ویش فرمودی : ((إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَمَلَهَا وَتَصَدَّقْتَ بِهَا)) واته : نه گهر ویستت لی بیت (أَصْلُ) ه که ی گیر ده ده ییت و به ره مه که ی ده به خشیت ، جا (عُمَرُ) وه قفی کرد که و نه فروشریت و نه به خشینریت و نه کریت به میراتی وه بدریت به هه ژاران و خزمان و کۆیله و لاوازان و پیواران ، وه تاوان نی یه له سهر نه وه ی سهر به رشتی ده کات که و لی بخوات به چاکه وه بیداته ده رخاردی خه لکیش به بی نه وه ی لی کۆبکاته وه وه لیبگریت [رواه البخاری (۵/رقم/۲۷۲۷) و مسلم (۱۶۳۲/۱۷۰۰/۲) و اصحاب السنن و غیرهم] .

وه فرموده که ی (عُثْمَانُ بْنُ عَفَانَ) (خوای لی پازی بیت) که و پیغمبری خوا (ﷺ) هات بق (مَدِينَةَ) ناوی شیرینی تیدا نه بوو جگه له بیری (رُومَةَ) نه بیت بویه فرمودی ((مَنْ يَشْتَرِي بئْرَ رُومَةَ فَيَجْعَلْ فِيهَا دَلْوَهُ مَعَ دَلَاءِ الْمُسْلِمِينَ بِخَيْرٍ لَهُ مِنْهَا فِي الْجَنَّةِ)) واته : کی بیری (رُومَةَ) ده کړیت جا دۆله که که ی خویشی ده خات له گال دۆله که ی موسولمانان دا به بیریکی له وه چاکتر له به هه شت دا . جا منیش له کړوکی مالی خۆم کریم [رواه البخاری (۲۹/۵) تعلقاً بصيغة الجزم و الترمذي (۳۷۰۲/۶۲۷/۵) و النسائي (۳۶۰۸/۲۳۵/۶) وهو حديث حسن بيوانه الا رواه (۱۵۹۴)] .

وه له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) که و پیغمبری خوا (ﷺ) فرمودی ((أَمَّا خَالِدٌ فَقَدْ حَبَسَ أَدَارِعَهُ وَأَعْتَدَهُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)) واته : به لام (خَالِدِ) ، نه وه هه مو قه لغانه کانی و پیویستی جه نکیکانی گیر داوه له پیتاوی خوا دا [رواه البخاری (۲/رقم/۱۶۶۸) و مسلم (۹۸۲/۶۷۶/۲) و غیرهم] .

وہبوی ہیہ ہرہمہ کہی بؤ ہرشتیک بہ کار بینیت قازانجی موسولمانانی  
تیدا بیت وہبہ پاداشت بؤی بنوسریت<sup>(۳۰۹)</sup> وہخویشی وئو کہسہشی  
کہسہر پهرشتی دہکات بؤیان ہہیہ وہکو موسولمانانی تر سوود لہبہر  
ہمہ کہی وہر بگرن بہ چاکی (بِالْمَعْرُوفِ)<sup>(۳۱۰)</sup> وہدروست نییہ کہسیک  
شتیک (وَقَف) بکات بہمہبستی زیان لی دانی میرات بہرہکانی<sup>(۳۱۱)</sup> وہہرمالیک  
(وَقَف) کرابیت بؤ مزگہوت یان ہرشوینیک کہوا سوودی لی وہرنہدہگیرا

(۲۰۹) لہبہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) پیشوور پروانہ (پ ۲۰۸) کہوا پیتغہمبہر  
(ﷺ) فرموی: ((إِنْ شِئْتَ حَبَسْتَ أَصْلَهَا وَتَصَدَّقْتَ بِهَا)) جا کہبہ پہمای (مُطْلَق)  
باسی بہخسینہ کہی کرد وہنہییہستوہ بہجوریک خیر، نہوہئی تی دہگہین کہوا  
دروستہ (وَقَف) کہو بؤ ہرشتیک بیت کہوا بہرژوہندی موسولمانانی تیدا بیت وکابرای  
(وَقَف) آلہ خوی گورہوہ نزیک کاتوہ، بہلام دروست نییہ (وَقَف) لہسہر شتیک لہخواوہ  
نزیک نہکاتوہ یان وہکو دوری بخاتوہ چونکہ، مہبست لہ (وَقَف) کردن خیری  
بہردہوامہ بؤ زیان وپاش مردنیش .

(۲۱۰) لہبہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیت) کہفرموی ((لَا جُنَاحَ  
عَلَيْ وَلِيَّهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ وَيُطْعِمَ غَيْرَ مَمْعُولٍ)) کہلہ (پ ۲۰۸) دا بہ کوردی  
واتاکہیمان نویسوہ . وہلہبہر فرمودہ کہی (عُثْمَانُ) یش (خوای لی رازی بیت) کہوا  
فرموی ((فَيَجْعَلُ فِيهَا دَلْوَهُ مَعَ دَلَاءِ الْمُسْلِمِينَ)) پروانہ ہمان پہرلوئیز .  
(۲۱۱) چونکہ ئوہ ستہموتاوانہ، مہبستیش لہ (وَقَف) خیری بہردہوامہ نہک  
خراپہی بہردہوام . خوی گورہ قہدغہی کردوہ لہزیان دان لہقورنای پیروزدا وک  
لہسورہتی (الطلاق : ۶) دا وہلہسورہتی (البقرة : ۲۸۲) وہلہسورہتی (البقرة : ۲۳۱)  
وہلہسورہتی (النساء : ۱۲) وہپیتغہمبہریش (ﷺ) قہدغہی لی کردوہ پروانہ (پ : ۲۰۰).



دروسته خرج بکریت بؤ پیویستی و بهرژه‌وهندی موسولمانان (۳۱۲) وه  
(وَقَف) کردنی پارهو مال بؤ بهرزکردنه‌وهی گوپرو پازاندنه‌وهی حرامه (۳۱۳)

(۳۱۲) له‌بهر فرموده‌کسی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرمووی : بیستم پیغه‌مبیری خوا (ﷺ) فرمووی : ((لَوْلَا أَنَّ قَوْمَكَ حَدِيثُوا عَهْدِ بِجَاهِلِيَّةٍ (أَوْ قَالَ بِكُفْرٍ) لَأَنْفَقْتُ كَنْزَ الْكَعْبَةِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)) واته : نه‌گه‌ر قه‌ومه‌کات - نه‌ی عائشه - تازه نه‌بویان له‌سهرده‌می نه‌فامیه‌وه ، نه‌وه‌گه‌نجینه (کَنْزِی) (کَعْبَةُ) م‌ده‌به‌خشی له‌ریکای خوادا [رواه مسلم (۱۳۳۳/۹۶۹/۲) وغیره].

نه‌مه‌به‌لگه‌یه له‌سهر نه‌وه‌ی به‌خشی‌نی گه‌نجینه (کَنْزِی) (کَعْبَةُ) دروسته نه‌گه‌ر نه‌وه‌ی نه‌مینی که‌تازه‌یی موسولمانان بوو و نزیکیان له‌سهرده‌می نه‌فامیه‌وه . وه‌سی گومان نه‌وه‌ی نه‌میتا نه‌ماوه بویه نه‌وه دروسته . جا که‌نه‌مه بؤ مالی ناو (کَعْبَةُ) دروست بوو نه‌وه بؤ مزگه‌وته‌کانی تر پیشتر دروسته .

(۳۱۳) له‌بهر فرموده‌کسی (عَلِيٌّ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا به (أَبُو الْهَيَّاجِ الْأَسَدِيِّ) فرموو : نایه نه‌تتیرم - ره‌وانه‌ت نه‌کم - بؤ نه‌وه کاره‌ی که‌پیغه‌مبیری خوا (ﷺ) منی بؤ نارد ((أَنْ لَا تَدَعَ تِمْنًا إِلَّا طَمَسْتَهُ وَلَا قَبْرًا مُشْرِفًا إِلَّا سَوَّيْتَهُ)) واته : که‌وا هیچ په‌یکه‌ریک نه‌هیلت نیلا وردوو خاشی که‌یت وه‌هیچ قه‌بریکی ریز لی نراو و به‌رزکراو نه‌هیلت نیلا له‌گه‌ل زه‌وی ته‌خت و په‌کسانی که‌یت [رواه مسلم (۲۶۱۷/۲۶۱۷) /بشرح النور) وایو دلد (۳۲۱۸/۵۸۸/۳) و‌الترمذی (۱۰۴۹/۳۶۱/۳) و‌النسائی (۲۳۱/۸۸/۴) و‌احمد (۸۹/۱)].

له‌پاستی دا (وَقَف) کردن له‌سهر گوپر خرابه‌و (فَسَادِ) یکی زور گه‌ورده‌ی نیدا یه مه‌گه‌ر بؤ چا‌ک‌کردنه‌وه‌ی نه‌وه‌ی له (أَصْلِی) گوپره که‌پوخاو بیئت نه‌ک نه‌وه‌ی بؤ به‌رزکردنه‌وه و ریزلی نان و جوانکردنه‌وه بیئت ، نه‌گه‌ر چی له‌م حاله‌تیش دا هر زیندوان زیاتر پیویستیان به‌و (وَقَف) ه‌ه‌یه تامر دو وه (أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقِ) (خوای لی رازی بیئت) کاتیک که‌ویستیان کفنی تازه‌ی بؤ بکرن فرمووی : ((إِنَّ الْحَيَّ أَحَقُّ بِالْجَدِيدِ مِنَ الْمَيِّتِ)) [رواه البخاری (۱۳۸۷/۲۵۲/۳) وغیره عن عائشة].

## زیندو و زنده‌وی زهوی و دابر کردنی

(إِحْيَاءُ الْمَوَاتِ وَالْإِقْطَاعِ) (۳۱۴)

همر موسولمانیک زهوییه کی مردوی زیندو کرده‌وه که پیشی نه‌وه

که‌سی تر زیندوی نه‌کردبووه‌وه نه‌وه خوئی ده‌بیته‌ خاوه‌نی (۳۱۵) وه‌دروسته  
پیشه‌وای موسولمانان زهوییه‌ک که مولکی که‌سی به‌سهره‌وه نه‌بیته‌ بو  
که‌سیک دابر (إِقْطَاعِ) ی بکات که‌به‌رزه‌وه‌ندی تیدا ده‌بیته‌ (۳۱۶)

(۳۱۴) (المَوَاتِ): نه‌وه‌ویه‌یه که‌له پیش دا‌ئاوه‌دان نه‌کرایته‌وه ، ئاوه‌دان کردنه‌وه  
(العِمَارَةُ) [تشبیه] ده‌کات به‌زیندو کردنه‌وه (الْحَيَاة) وه‌ئاوه‌دان نه‌کردنه‌وه‌یش به‌مردن  
(المَوَاتِ) وه (إِحْيَاءُ الْمَوَاتِ): نه‌وه‌یه موسولمانیک زهوییه‌کی مردو که مولکی که‌سی  
به‌سهره‌وه نه‌بیته‌ ئاودان بکاته‌وه به‌ئاو دان و کشت و کال کردن تیدا و ناشتی دارو  
دروست کردنی خانوو له‌سهری ، به‌م شیوه‌یه ده‌بیته‌ مولکی . وه (الإِقْطَاعِ): له‌زمانی  
عرب دا‌ده‌وتیت (أَقْطَعَهُ) نه‌گر پارچه‌یه‌کی بداتی ، (الإِقْطَاعِ): پارچه‌یه‌ک زهوییه  
ده‌سلات داری موسولمانان دابری بکات و بیدات به‌ موسولمانیک ، پی‌ئی ده‌وتیت  
(الإِقْطَاعِ) چونکه دابر ده‌کرت له‌زه‌وی‌یه‌کی زور .

(۳۱۵) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی‌رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبهری خوا  
(ﷺ) فرموی ((مَنْ أَعْمَرَ أَرْضًا لَيْسَتْ لِأَحَدٍ فَهِيَ أَحَقُّ)) واته : هرکه‌سیک زهوییه‌ک  
ئاوه‌دان بکاته‌وه که‌مولکی که‌س نه‌بیته‌ نه‌وه‌وه پی‌ئی مافدارتره [رواه البخاری (۵/رقم  
۲۳۲۵)] (عُرْوَةُ) فرموی : (عُمَرُ) له‌کاتی خلیفایه‌تی دا داد وه‌ری به‌مه‌ده‌کرد . وه‌له‌به‌ر  
فرموده‌که‌ی (جَابِرِ) (خوای لی‌رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرموی ((مَنْ  
أَحْيَا أَرْضًا مَيِّتَةً فَهِيَ لَهُ)) واته : هرکه‌سیک زهوی‌یه‌کی مردو زیندو بکاته‌وه نه‌وه‌ی  
خوایه‌تی [رواه الترمذی (۱۳۹۵/۴۱۹/۲)] وه‌و حدیث صحیح بروانه صحیح الجامع (۵۱۷۵) .

(۳۱۶) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ) (خوایان لی‌رازی بیت) که‌وا  
(تقوی نه‌گواسته‌وه له‌زه‌وییه‌که‌ی (زُبَيْرِ) که‌پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) بوئی دابر کردبوو) [رواه  
البخاری (۹/رقم ۵۲۲۴) و مسلم (۴/۲۱۸۲/۱۷۱۶/۴) .

## مافی کرینی به‌شی شه‌ریکیک به‌و پارمیه که به‌که‌سیکی تری فروشتوه

(الشُّفَعَة) (۳۱۷)

پنویست (واجب) شه‌ریک به‌شه‌که‌ی خوئی نه‌فروشتیت تا پرسبی شه‌ریکه‌که‌ی ده‌کات<sup>(۳۱۸)</sup> وه‌ئه‌گهر به‌بی پرس فروشتی نه‌وه مافی (شُفَعَة)

وه فرموده‌که‌ی (وَأَمَّلَ بَنُ حَجْرٍ) (خوای لی رازی بیت) که‌وا پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) زه‌وییه‌کی بۆ دابری له (حَضْرَ مَوْتٍ) [بواه ابو داود (۳۰۵۸/۴۴۲/۲) و الترمذی (۱۳۸۱/۶۶۵/۳) و غیرما و مو صحیح بروانه صحیح الترمذی (۱۱۱۶)] و قال الترمذی : قَالَ مُحَمَّدُ بْنُ غَيْلَانَ وَحَدَّثَنَا النَّصْرُ بْنُ شُعْبَةَ ، وَزَادَ فِيهِ : (( وَه (مَعَاوِيَةَ) ه يَشِي لَه كَلْ دَا رَه وَا نَه كَرْد بۆ نَه وَه ی بۆی دَابِرِی كَات )) . وَه فرموده‌ی ترمان زوره له م باره‌یه‌وه که‌وا پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) و خلیفه‌کانیش دابریان کردوه بۆ هندی کس . بروانه [الرؤضة النديّة / باب الاحياء والاتّاع] .

(۳۱۷) (الشُّفَعَة) له‌زمانی عه‌ره‌بدا له (الشُّفَعَة) وه وه‌رگه‌راوه واته : جوت ، ده‌وتریت (شَفَعْتُ الشَّيْءَ) نه‌گهر بیده‌یه پالی شتیکی تر ، وه له‌شهر عیش دا نه‌ویه : به‌کیک له شه‌ریکه‌کان به‌شه‌که‌ی خوئی ده‌فروشتیت له پارچه زه‌وییه‌ک دا یان مالیک دا به‌که‌سیکی تر به‌بی پرسبی شه‌ریکه‌کانی ، جا بۆ نه‌و شه‌ریکه‌کانی تری هیه نه‌و به‌شه‌بیه‌ن به‌و پارمیه‌ی که‌وا به‌و که‌سه‌ی فروشتوه .

(۳۱۸) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (جَابِرٍ) (خوای لی رازی بیت) که‌وا پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) فرمودی (( مَنْ كَانَتْ لَهُ نَحْلٌ أَوْ أَرْضٌ فَلَا يَبِيعُهَا حَتَّى يَغْرِضَهَا عَلَى شَرِيكِهِ )) واته : هه‌رکه‌سیک نه‌گهر دارخورمای بوو یان زه‌وییه‌ک نه‌وه با نه‌یفروشیت تا عه‌رزی ده‌کاته سه‌ر شه‌ریکه‌که‌ی [بواه ابن ماجه (۲۴۹۲/۸۲۲/۲) و الترمذی (۳۱۹۷/۷) و مو صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (۲۰۲۱) ] .

دادمہ زیت نہ گہر مالہ شہریکیکہ دابہش نہ کرایت بائو شتہش  
بگواستریتہ وہ (۳۱۹)

وہ ہاروہا دہراوسیش نہ گہر لہ مافیکدا شہریک بوو لہ گہل  
دہراوسیکہی دا ئوہ مافی (شُفَعَه) ی بو دادمہ زیت نہ گہر بہ بی پرسی  
بیفروشت . (۳۲۰)

وہ لہ بر فرمودہ کہی (أَبُو رَافِعٍ) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغمبہری خوا (ﷺ)  
فرمودی ((الشَّرِيكُ أَحَقُّ بِسَقْبِهِ مَا كَانَ)) واتہ : شہریک ماف دار ترہ بہ ہوی نزیکہ وہ  
کہوا مائی شہریکہ کہی وہ ریگریتہ وہ نہ گہر ہرچی بیت [رواہ ابن ماجہ (۲۴۹۸/۸۳۴/۲) ومو  
صحیح بروانہ صحیح ابن ماجہ (۲۰۲۷) ] .

(۳۱۹) لہ بر فرمودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیت) کہوا فرمودی  
: ((پیغمبہری خوا (ﷺ) بریاری (شُفَعَه) ی داوہ لہ ہموو شتیکی ہاوبہش دا کہ بہش  
نہ کرایت خانوو بیت ، یان باخ بیت حلال نیہ بیفروشت تاپرس بہ شہریکہ کہی  
دہکات ، جا نہ گہر ویستی ئوہ دہیبا وہ نہ گہر ویستیشی نہ بوو ئوہ نایبا ، جا نہ گہر  
فروشتی و پرسی شہریکہ کہی نہ کرد ئوہ ئو مافدارترہ بہ وزہویہ لہ کہستی (تر)  
[رواہ مسلم (۱۶۰۸/۱۲۲۹/۲) وابو داؤد (۳۵۱۲/۷۸۲/۲) والنسائی (۴۶۶۶/۳۰۱/۷) وغیرم] .

وہ فرمودہ کہی تری (جَابِرِ) ((کہوا پیغمبہری خوا (ﷺ) بریاری (شُفَعَه) ی داوہ  
لہ ہر شتیکی دابہش نہ کرایت ، جا نہ گہر سنور دانراو ، وریگاکان لہ یہک جیا کرایہ وہ  
ئوہ (شُفَعَه) نیہ)) [رواہ البخاری (۲۲۵۷/۵/رقم) ومذا لفظ وابو داؤد (۳۵۱۴/۷۸۲/۳) وابن ماجہ  
(۲۴۹۹/۸۳۵/۲) وغیرم] .

(۳۲۰) بو نمونہ نہ گہر ریگایان یہک ریگابیت ، لہ بر فرمودہ کہی (جَابِرِ) کہوا  
پیغمبہری خوا (ﷺ) فرمودی ((الْجَارُ أَحَقُّ بِشُفَعَةِ جَارِهِ ، يُنْتَظَرُ بِهَا وَإِنْ كَانَ  
غَائِبًا ، إِذَا كَانَ طَرِيقَهُمَا وَاحِدًا)) واتہ : دہراوسیش مافدارترہ بہ (شُفَعَه) کردنی  
دہراوسیکہی ، پرسی پی دہ کریت و چاوہروانی دہ کریت با لہ وکاتہ دا لہ ویش نامادہ  
نہ بیت ، نہ گہر ریگاکیان یہ کیک بوو . [رواہ احمد (۳۰۳/۲) وابو داؤد (۳۵۱۸/۷۸۷/۲) وابن ماجہ  
(۲۴۹۴/۸۲۲/۲) والترمذی (۱۳۶۹/۶۵۱/۳) ومو حدیث صحیح بروانہ الارواء (۱۵۴۰) و صحیح ابن ماجہ (۲۰۲۳) ] .

## داگیر کردن (الغصب) (۳۲۱)

داگیر کردنی مالی خه لکی ستهم و تاوانه<sup>(۳۲۲)</sup> وسته میش له پوژی قیامت دا تاریکی و بهد به ختییه<sup>(۳۲۳)</sup> وه حرامه له سهر ئهو

وه فرموده که ی (شَرِيْدُ بْنُ سُوَيْدٍ) (خوای لی پازی بیّت) که وا فرموی ووم : ئهی پیغه مبرری خوا ! زه و بیهک که س بهش و شهریکی تیدا نی نه تنها دهرهاوسیت نه بیّت؟ فرموی ((الْجَارُ أَحَقُّ بِسَقِيهِ)) واته : دهرهاوسی مافدا رتره به هوژی نزیکیه وه که وا به (شُفْعَةُ) وهر بیگریته وه [رواه البخاری (۵/رقم ۲۲۵۸) و ابو دلود (۳۵۱۶/۷۸۹/۲) والنسائی (۳۲۰) و ابن ماجه (۲/۲۴۹۵/۸۳۳/۲)].

(۳۲۱) (الغصب) : واته بردن و داگیر کردنی مافی خه لکی به ناحق (به زور) .  
(۳۲۲) له بهر فرموده که ی خوای گه وره له سورته ی (البقرة : ۱۸۸) دا که ده فرموی ﴿وَلَوْلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَالِبِاطِلٍ﴾ واته : وه مال و سامانی خوتان له نیوان خوتاندا مه خون به ناحق . وه له بهر فرموده که ی (أَبُو بَكْرٍ) (خوای لی پازی بیّت) که وا پیغه مبرری خوا له و تباری (حَجَّةُ الْوَدَاعِ) دا فرموی : ((فَإِنَّ دِمَاءَكُمْ وَأَمْوَالَكُمْ وَأَعْرَاضَكُمْ بَيْنَكُمْ حَرَامٌ كَحُرْمَةِ يَوْمِكُمْ هَذَا فِي شَهْرِكُمْ هَذَا فِي بَلَدِكُمْ هَذَا...)) واته : جا به پاستی خوینتان و مالتان و شهره فتان له نیوان به کتری دا حرامه وه کو حرامی ئه م پوژه له م مانگه دا له م ولاته دا .. [رواه البخاری (۱/رقم ۶۷) و مسلم (۳/۱۲۰۵/۱۶۷۹) و غیرما .

وه فرموده که ی (أَبُو حُمَيْدٍ السَّاعِدِي) (خوای لی پازی بیّت) که وا پیغه مبرری خوا ﴿لَا يَحِلُّ لِامْرِيءٍ أَنْ يَأْخُذَ عَصَى أَخِيهِ بِغَيْرِ طَيْبِ نَفْسٍ مِنْهُ﴾ واته : حلال نی به بؤ هیچ که سیک که وا دار دهستی براکه ی (برای موسولمانی) بیات به بی پره زامندی و خوشی خو ی ، (أَبُو حُمَيْدٍ) فرموی : ئه میش له توندی ئه وه دا ، خوا مالی موسولمانی له سهر موسولمان حرام کرده . [رواه احمد (۵/۴۲۵/۵) و البیهقی (۶/۱۰۰) و غیرما و مر حدیث صحیح بطرقه بیوانه الارواء (۱۴۵۹)].

(۳۲۳) له بهر فرموده که ی خوای گه وره له سورتی (ابراهیم : ۴۲، ۴۳) دا که فرموی ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ ، مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُؤُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفَلْدَتْهُمْ أَعْيُنُهُمْ﴾ واته : واه زانه

کەسە ی مانی خەلکی داگیر کردووە بەراستەو یان بەگالتەووە سودو کەلکی  
 لی وەر بگریت وە پێویستە لەسەری یەکسەر بیگێریتەووە (۲۲۴) وە دروستە  
 مروّف بەرگری لە مانی خوئی بکات وە ئەگەر بکوژی تیش ئەووە شەهیدە (۲۲۵)  
 وە هەرکە سێک شتیک لە زەوی کە سێکی تر داگیر بکات ئەووە تاوانیکی زۆر  
 گەورە کردووە (۲۲۶) وە ئەگەر خانووی تێدا کردبیت یان داری تێدا

کەوا خوا لە کارو باری ستم کاران بی ناگایە ، بە لکو تەنها دوایان دەخات بۆ پۆژیک ،  
 کە چاوە و پۆژەدا (لە ترسی دا) ئەبلاق دەبیت ، بە پەلە دەچنە دەمی بانگکەری خواوە  
 تەماشای سەرەووە دەکەن ، چاویان لە تروکان کەوتووە و دلایان لە ترسان دا لە تی گەیشتن  
 و بیرکردنەووە پاوەستاوە ، هیچی تێدا نەماوە وەکو بۆ شای و هەوای پی ماتووە .

(۲۲۴) لە بەر فرمودە کە ی (السَّائِبُ بْنُ يَزِيدَ) (خوای لی رازی بیت) کەوا پێتەمبەری  
 خوا (ﷺ) فرمووی (( لَا يَأْخُذَنَّ أَحَدُكُمْ مَتَاعَ صَاحِبِهِ لَاعِبًا وَلَا جَادًا وَإِنْ أَخَذَ عَصًا  
 صَاحِبِهِ فَلْيُرِدَّهَا عَلَيْهِ )) واتە : هیچ کە سێکتان شت و مەکی هاو لە کە تان مەبەن نەبە  
 گالتەووە و نەبە راستەووە ، وە ئەگەر یەکیکتان دار دەستی هاو لە کە ی برد با بیگێریتەووە  
 بۆی . [رواه احمد وابو دود (۱۲/۲۴۶/۴۸۲ مع العون) والترمذي (۳/۳۱۲/۲۲۴۹) و غیرەما بالفاظ متقاربة و مر  
 حدیث حسن بروهان الارواء (۱۵۱۸) والشکاة (۲۹۴۸) و صحیح الجامع (۷۰۷۸) و اخذنا لفظ الحديث منه] .

(۲۲۵) لە بەر فرمودە کە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کەوا فرمووی :  
 پیاویک هات بۆ لای پێتەمبەری خوا (ﷺ) و ووتی : ئە ی پێتەمبەری خوا ، ئایە ئەگەر  
 پیاویک هات ماله کەم بیات چی بکەم ؟ فرمووی : (( قَلْبًا تُغْطِيهِ مَالُكَ )) واتە : جا  
 ماله کە تی مەدەری . ووتی : ئایە ئەگەر جەنگی لە گەل کردم ؟ فرمووی : (( قَاتَلَهُ )) واتە :  
 تۆیش لە گەلیدا جەنگە . ووتی : ئایە ئەگەر کوشتمی ؟ فرمووی : (( فَأَنْتَ شَهِيدٌ )) واتە  
 : جا تۆ شەهیدی ، ووتی ئایە ئەگەر کوشتم ؟ فرمووی : (( هُوَ فِي النَّارِ )) واتە : ئەووە  
 دەخزیتە ناگرەووە [رواه مسلم (۱/۱۲۴/۱۴۰) والنسائي (۷/۱۱۴)] .

(۲۲۶) لە بەر فرمودە کە ی (سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ) (خوای لی رازی بیت) کەوا فرمووی :  
 بیستم پێتەمبەری خوا (ﷺ) دەیفەرموو : (( مَنْ أَظْلَمَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا طَوَّقَهُ عَلَى سَبْعِ  
 أَرْضِينَ )) واتە : هەرکە سێک ستمی (داگیری) شتیک لە زەوی بکات ئەووە خوای گەرە لە

ناشتبیت دهبیت خانوه‌ک‌هی بروخینریت وهداره‌ک‌انی هه‌لبکه‌نریت (۳۲۷)  
وه‌ئه‌گ‌ر توویشی تیدا وه‌ شاندهبیت ئه‌وه‌ بو‌ خاوه‌ن زه‌وییه‌ک‌یه‌ وه‌ چی

حوت (طَبَّق)‌هی زه‌وی (طَوَّق) ده‌کاته‌ گ‌ردنی . [رواه البخاری . (۵/رقم/۲۴۵۲) و مسلم  
۱۱۶۱/۱۲۳۰/۳] .

وه‌له‌به‌ر فه‌رموده‌ک‌هی (ابْنُ عُمَرَ) (خوای لی‌ رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)  
فه‌رموی : ((مَنْ أَخَذَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا بِغَيْرِ حَقِّهِ خُسْفٍ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سَبْعِ  
أَرْضِينَ)) واته : هه‌رکه‌سیک‌ شتیک‌ له‌ زه‌وی خه‌لکی به‌ ناحق داگیر بکات ئه‌وه‌ خوای  
گ‌وره‌ له‌ روژی قیامت دا ده‌بیاته‌ حوت (طَبَّق)‌هی زه‌وی دا [رواه البخاری (۵/رقم/۲۴۵۴) .

(۳۲۷) له‌به‌ر فه‌رموده‌ک‌هی (سَعِيدُ بْنُ زَيْدٍ) (خوای لی‌ رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری  
خوا (ﷺ) فه‌رموی ((مَنْ أَحْيَا أَرْضًا مَيْتَةً فَهِيَ لَهُ وَلَيْسَ لِعِرْقِ ظَالِمٍ حَقٌّ)) واته :  
هه‌رکه‌سیک‌ زه‌وییه‌کی مردو زیندو بکاته‌وه‌ ئه‌وه‌ بو‌ خویه‌تی و (عِرْقِ ظَالِمٍ) یش هیج  
مافیکی نی‌یه‌ [رواه الترمذی (۱۳۹۲/۴۱۹/۲) و ابو داود (۴۰۱۳/۴۵۳/۳) و البیهقی (۱۴۲/۶) و غیرم و مو حدیث  
صحیح بپوانه‌ صحیح سنن الترمذی (۱۱۱۳) و الارواہ (۱۵۲) ] .

(عِرْقِ ظَالِمٍ) : ئه‌وه‌یه‌ ک‌ابرایه‌ک‌ بیت له‌ زه‌وییه‌ک‌ دا که‌که‌سیکی ترزیندوی کردوته‌وه‌  
دار بچینیت بو‌ ئه‌وه‌ی زه‌وییه‌که‌ بکاته‌ مولکی خوئی ، جا ئه‌وه‌ هیج مافیکی بو‌ نی‌یه‌  
هه‌رچی ناشتیبیت ریشه‌ کیش ده‌کریت و ئه‌گ‌ر خانویشی تیدا کردبیت ده‌روخینریت .

تیدا خرج کرد بیت پی دہداتہوہ (۳۲۸) وہ ہرکہ سیک مالیکی داگیر کراو  
بفہوتینیت دہبیت بیبیریت (۳۲۹) .

(۳۲۸) لہر فرمودہ کہی (رَافِعُ بْنُ خَدِیجٍ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہمبیری  
خو (ﷺ) فرموی: ((مَنْ زَرَعَ فِي أَرْضِ قَوْمٍ بغيرِ إِذْنِهِمْ فَلَيْسَ لَهُ مِنَ الزَّرْعِ شَيْءٌ  
وَلَهُ نَفَقَتُهُ)) واتہ : ہرکہ سیک شتیک بنیڑت لہزوی کہسانیکی تردا بہبی پرسیان ئہوہ  
ھیچی بونی یہ لہ و کشت و کالہ و ہرچی خرج کرد بیت پی دہدریتہ وہ [رواہ احمد (۴/۶۶۵)  
وابو داود (۳/۱۹۲/۳) والترمذی (۲/رقم/۱۳۷۸) وابن ماجہ (۲/۸۲۴/۲۴۶۶) وغیرم وهو حدیث صحیح صححہ  
الالبانی فی الارواء (۱۰۱۹) بشواہدہ بروانہ صحیح الجامع ایضاً (۶۲۷۲)].

(۳۲۹) لہر فرمودہ کہی (أنس) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغہمبیری خوا (ﷺ)  
لای ہندی لہ خیزانہ کانی بوو جایہ کیک لہ دایکی موسولمانان - لہ خیزانہ کانی پیغہمبیر -  
لہ گہل خزمہت کاریکی دا قاپیکی بو نارد خواردنی تیدا بوو جا ئہویش (عائشہ) دہستی  
لی داو شکاندی جا لکاندی بہ یہ کہوہ و خواردنہ کہی کردہوہ ناوی و فرموی بخون ، وہ  
قاپہ چاکہ کہی داوہ پیغہمبیری خوا و قاپہ شکاوه کہیشی لای خووی گیردا . ولہ (لفظ) ی  
(الترمذی) دا پیغہمبیری خوا (ﷺ) فرموی : خواردن بہ خواردن و قاپیش بہ قاپ جا  
(عائشہ) یش قاپیکی خستہ جیکہی وقاپہ شکاوه کہی لای خووی ہیشتہوہ [رواہ  
البخاری (۵/رقم/۲۴۸۱) وابو داود (۳/۸۲۶/۲۵۶۷) والترمذی (۳/رقم/۱۳۵۹) وابن ماجہ (۲/۷۸۲/۲۳۳۴) والنسائی  
(۷/۳۹۵۵)].

ئہمہ بو شتیک کہ کہ سیک خووی ناردبیتی جا بو شتیک کہ داگیر کرابیت ئہوہ بہبیر  
ترہ کہوا دہبیت بیبیریت بہشتیکی تر وہ کو خووی یان بہرخیہ کہی ئہ گہر وہ کو خووی  
دہست نہدہ کہوت .

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ اِثْمُوہ بہشی کرپن و فروشتن ا نال ووپل کردن ا کوتابی پی  
ہات و ئیستایش دہچینہ سہر بہشی شتی دوزراوہ .



## شتى دۆزراوہ (اللُّقْطَةُ)

ھەرکەسىڭ ئەگەر شتتىكى وون بووى نرخ دارى ھەلگرت ئەوہ پىويستە لەسەرى بزانى ئەوہ چىيە و لەناو چى دايەو ژمارەيشى چەندە <sup>(۲۲۰)</sup> پاشان دوو شايەتى دادپەرورە بکاتە شايەت لەسەرى <sup>(۲۲۱)</sup> پاشان بىپارىزىت و يەك سال لەناو خەلکى دا باسى بکات ، جا ئەگەر خاوەنەکەى ھات و ناو نيشانى دا ، ئەوہ پىي دەداتەوہ و ئەگەر نەھاتيش ئەوہ دەتوانىت

(۲۲۰) لەبەر فرمودەكەى (أَبِي بِنُ كُغْب) (خوای لى رازى بىت) كەوا فرموى : كىسە يەك دۆزىيەوہ سەد (۱۰۰) دىنارى تىدا بوو ، جا ھاتم بۆ خزمەت پىغەمبەرى خوا (ﷺ) ئەویش فرموى : سالىك پىناسەى بکە ، جا منيش سالىك پىناسەم كرد ، و كەسەم نەبىنيەوہ ناو نيشانى بدات ، پاشان ھاتمەوہ بۆ لای ئەویش فرموى : سالىك پىناسەى بکە ، جا منيش پىناسەم كرد و كەسەم نەبىنيەوہ ، پاشان سىيەم جار ھاتمەوہ بۆ لای فرموى : ((إِحْفَظْ وَعَائِهَا وَعَدَدَ هَا وَوَكَائِهَا ، فَإِنْ جَاءَ صَاحِبُهَا وَإِلَّا فَاسْتَمِيعْ)) واتە : كىسەكەو ژمارەى و ئەو پەتەى پىي بەستراوہ بزائەو لەبەرى بکە جا ئەگەر خاوەنەكەى ھات ئەوہ بىدەرەوہ ئەگىنا ئەوہ بۆ خۆت سوودى لى وەر بگرە . جا منيش سوودم لى وەرگرت جا پاش ئەوہ لە (مكّه) بىنيەوہ . [رواه البخارى (۲/رقم ۲۴۲۶) و مسلم (۱۷۲۲/۱۳۵۰/۳) و غيرما] .

(۲۲۱) لەبەر فرمودەكەى (عِيَّاضُ بِنُ جِمَانَ) (خوای لى رازى بىت) كەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فرموى : ((مَنْ وَجَدَ لُقْطَةً فَلْيَشْهَدْ ذَا عَدْلٍ أَوْ ذَوِي عَدْلٍ . ثُمَّ لِيُعْزِرْهُ وَلْيَكْتُمْ . فَإِنْ جَاءَ رَبُّهَا ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهَا ، وَإِلَّا فَهُوَ مَالُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ)) واتە : ھەرکەسىڭ وون بويەكى نۆزىيەوہ ئەوہ با شايەتى داد پەرورەرى لەسەر بگرت يان نووشايەتى دادپەرورە ، پاشان : نەيگۆریت و نەيشارىتەوہ ، جا ئەگەر خاوەنەكەى ھات ، ئەوہ مافدارترە پىي ، و ئەگەر نەھات ئەوہ مالى خوایە دەداتە ھەرکەسىڭ بىيەویت . [رواه ابو دلود (۲/رقم ۱۷۰۹) و ابن ماجه (۲/۸۲۷/۲۵۰۵) و هو صحيح بيوانه صحيح ابن ماجه (۲۰۳۲)] .

ده‌توانیت پاش سالیك سوودی لی وهر بگریت<sup>(۲۳۲)</sup> وده‌گه‌ر شته  
دؤزراوه‌که‌بی نرخی بوو ده‌توانیت یه‌کسه‌ر سوودی لی وهر بگریت<sup>(۲۳۳)</sup>  
وهدؤزراوه‌ی نازده‌لیش هه‌لده‌گیریت مه‌گه‌ر نازده‌لیک بیت بتوانیت به‌رگری  
له‌خوی بکات<sup>(۲۳۴)</sup> وهدؤزراوه‌ی حه‌ره‌م (الحرم) دروست نی‌یه هه‌لبگریت

(۲۳۲) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (زَيْدُ بْنُ خَالِدِ الْجُهَنِيِّ) (خوای لی پازی بیت) که‌وا  
فرمودی : پرسیار له‌پیتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرا له‌باره‌ی شتی دؤزراوه وه ، نالتون بیت  
یان زیو ؟ نه‌ویش فرمودی : ((أَعْرِفُ وَكَاءَهَا وَعَفَاصَهَا ثُمَّ عَرَفَهَا سَنَةً فَإِنْ لَمْ تَعْرِفْ  
فَاسْتَنْفِقْهَا ، وَلِتَكُنْ وَدِيْعَةً عِنْدَكَ فَإِنْ جَاءَ طَالِبُهَا يَوْمًا مِنَ الدَّهْرِ فَأَدِّهَا إِلَيْهِ)) واته  
: نه‌ر په‌ته‌ی که‌پی‌ی به‌ستراوه بیناسه ویزانه‌چۆنه له‌گه‌ل نه‌و سه‌ر قه‌باغه‌ی که‌ها  
به‌سه‌ریوه ، پاشان سالیك پیتاسه‌ی بکه‌ جا نه‌گه‌ر ناوینشان نه‌درانه‌وه خه‌رجی بکه‌ و  
باسپارده‌بیت لات ، جا هه‌رپۆژیک له‌پۆژان خاوه‌نه‌که‌ی هات نه‌وه پی‌ی بده‌ره‌وه . [رواه  
البخاری (۲۴۲۸/۵) ومسلم (۱۷۲۲/۱۳۴۹/۳) وغیرما] .

(۲۳۳) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی پازی بیت) که‌وا پیتغه‌مبه‌ری  
خوا (ﷺ) خورمایه‌کی دؤزییه‌وه ، جا فرمودی : ((لَوْلَا أَنْ تَكُونَ مِنَ الصَّدَقَةِ لَأَكَلْتُهَا))  
واته : نه‌گه‌ر له‌به‌ر نه‌وه نه‌بیت له‌وانه‌یه نه‌مه له‌مالی زه‌کات بیت نه‌گینا ده‌مخوارد . [رواه  
البخاری (۲۴۲۱/۵) ومسلم (۱۰۷۱/۷۰۲/۲)] .

(۲۳۴) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (زَيْدُ بْنُ خَالِدِ الْجُهَنِيِّ) (خوای لی پازی بیت) که‌وا  
فرمودی : ..... وه‌پرسیاری لی کرد له‌باره‌ی گوم بووی ووشتره‌وه ؟ نه‌ویش فرمودی :  
((مَالِكٌ وَلَهَا ؟ دَعَهَا فَإِنْ مَعَهَا حَدَائِهَا وَسِقَائُهَا ، شَرِبُ الْمَاءِ وَتَأْكُلُ الشَّجَرَ ، حَتَّى  
يَجِدَهَا رَبَّهَا)) واته : تۆجیته به‌سه‌ریوه ؟ وازی لی بیتنه پیلووکونه‌ی خوی پتیه ده‌چیته  
سه‌ر ناو له‌داریش ده‌خوات ، تاخاوه‌نه‌که‌ی ده‌یدۆزیته‌وه ، وه‌پرسیاری لی کرد له‌باره‌ی  
مه‌ره‌وه ؟ نه‌ویش فرمودی : ((حُدَّهَا . فَإِنَّمَا هِيَ لَكَ أَوْ لِأَخِيكَ أَوْ لِلدُّبِّ)) واته : بییه  
، چونکه‌ یابۆتۆیه وه‌یا بۆ براه‌ته وه‌یا بۆ گورگه‌ . [رواه البخاری (۲۴۲۸/۵) ومسلم  
(۱۷۲۲/۱۳۴۹/۳) وغیرما] .

مەگەر بۇ كەسىك ھەردەم پېناسەى بكات بەھەتا ھەتايى (۲۳۵) وەئەگەر دۆزراوہكە منالېكى پى نەگەيشتو بوو ئەوہ ھەلگرتنى فەرزى (كفايە) يە . (۲۳۶)

جا ئەگەر پارەى پى بوو ئەوہ لەپارەكەى خۇى بۇ خەرچ دەكرىت وە ئەگەر پېشى نەبوو ئەوہ خەرچى لەسەر (بَيْتُ الْمَالِ) ە . (۲۳۷)

(۲۳۵) لەبەر فەرموودەكەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لى پازای بېت) كەوا پېتەمبەرى خوا (ﷺ) فەرموى : ((إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ مَكَّةَ فَلَمْ تَحُلْ لِأَحَدٍ قَبْلِي وَلَتَحُلْ لِأَحَدٍ بَعْدِي ، وَإِنَّهَا أُحِلَّتْ لِي سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ لَأِيخْتَلِيَنَّ خَلَاءًا . وَلَا يُعْضَدُ شَجْرُهَا وَلَا يُنْفَرُ صَيْدُهَا وَلَا تُلْتَقَطُ لِقَطَّتْهَا إِلَّا لِمُعْرَفٍ)) واتە : بەراستى خواى گەورە (مكەى) حەرام كرده ، جا لەپېشى من دا بۇ كەس حەلال نەكرا وە لە پاش منىش بۇ كەس حەلال ناكرىت ، وە تە نھا يەك ساتى رۆژ بۆمن حەلال كرا گىاي ھەلناكېشرىت و دارى ھەل ناكەنرىت و نېچىرى پاو نانىت و دۆزراوہىشى ھەلناكېرىت مەگەر كەسىك پېناسەى كات ھەردەم . [رواه البخارى (۴/رقم/۱۸۳۳) بيوانە صحيح الجامع (۱۷۵۱)].

(۲۳۶) بۇ ئەوہى تيا نەچىت لەبەر فەرموودەى خواى گەورە لەسورەتى (المائدة : ۲) دا كەدەفەرموى ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ واتە : وەھارىكارى و يارمەتى يەكترى بدەن لەسەر چاكەو لەخواترسان .

(۲۳۷) لەبەر (أَبُو هُرَيْرَةَ) كەى (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خواى لى پازى بېت) كەوا بەپىاويكى فەرموو كەمنالېكى دۆزراوہى ھېتا بۇ لاي ((بېبە ، نازادە ، وەدۆستايەتى (ولاء) ى بۇ تۆو (تَفَقَّه) ىشى لەسەر نېمەيە)) [رواه البيهقي (۲۰۱/۶) وسعيد بن منصور في سننه وهو صحيح بيوانە الارواہ (۱۵۷۳)].



## یه‌شی سوئند خواردن (الایمان) (۳۳۸)

سوئند دانامه‌زری ته‌نجا به‌خوا (الله) نه‌بیئت یا ناویک له‌ناوه‌کانی یان سیفه‌تیک له‌سیفه‌ته‌کانی (۳۳۹) وه‌حهرامه‌و شیرکه (شیرکی بچوک) نه‌گهر به غه‌یری نه‌و سوئند بخوریت (۳۴۰)

(۳۳۸) (الایمان) کۆی (یمین) ه وه (أصل) ی (یمین) یش له‌زمانی عه‌ره‌بدا واته : ده‌ست ، وه‌سوئند خواردنیش به (یمین) ناو براوه ، چونکه کاتیک که سوئندیان بخواردایه هر به‌که ده‌ستی راستی هاوه‌له‌که‌ی ده‌گرت . وه‌له‌ش‌رعیش دا جه‌خت کردنه له‌سه‌ر شتیک به‌ناویک له‌ناوه‌کانی خوی گه‌وره یان سیفه‌تیک له‌سیفاته‌کانی .

(۳۳۹) چونکه پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) خوی وا سوئندی خواردوه وه‌نیمه‌یشی فی‌ر کردوه که‌وا به‌و شیوه‌یه سوئند بخۆین ، له‌به‌ر نه‌و هه‌موو فرمودانه‌ی که‌له‌و باره‌یه‌وه هاتوه له‌وانه فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَمْرٍو) (خوی لی‌پازی بیئت) که‌وا فرموی : سوئند خواردن پیغمبه‌ر (ﷺ) به (لَا ، وَمُقَلَّبَ الْقُلُوبِ)) بووه واته : نه‌ ، به‌و که‌سه‌ی که هه‌لک‌په‌وه‌ی دلانه . [رواه البخاری (۱۱/رقم ۶۶۲۸)].

وه‌فرموده‌که‌ی تری (إِبْنُ عَمْرٍو) که‌وا پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌رباره‌ی (زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ) فرموی ((وَأَيْمُ اللَّهِ إِنْ كَانَ لَخَلِيفًا لِلْإِمَارَةِ)) واته : سوئند به‌خوا نه‌و شایه‌ن بوو بۆ فرمان په‌وایی . [رواه البخاری (۱۱/رقم ۶۶۲۷) و مسلم (۴/۱۸۸۴/۲۴۲۶)].

وه له‌فرموده‌ی زۆریش دا هاتوه که‌به (وَأَلْذِي نَفْسِي بِيَدِهِ)) سوئندی خواردوه واته : به‌و که‌سه‌ی که‌نه‌فسی منی به‌ده‌سته . [په‌وانه صحیح البخاری /باب کیف کانت یمن النبي ؟].

(۳۴۰) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) (خوایان لی‌پازی بیئت) که‌وا فرموی : پیغمبه‌ری خوا (ﷺ) که‌یشت به (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) دا که‌پئی ده‌کرد له‌که‌ل قافلّه‌یه‌ک دا و سوئندی به‌بارکی ده‌خوارد جا ، پی‌ی فرموو ((أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تُحَلِّقُوا بِأَبَائِكُمْ ، مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيُخِيفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ)) واته : بزائن که‌وا خوی گه‌وره که‌ده‌غه‌تان

لی ده‌کات له‌وه‌ی سویند به‌باوکتان بخۆن ، هه‌رکه‌سیک سویندی خوارد بابه‌ خوا سویند بخوات یان بی‌ ده‌نگ بی‌ت . [رواه البخاری (۱۱/رقم ۶۶۴) و مسلم (۲/۱۲۷۶/۱۶۴۶) و ابو داود (۲/رقم ۳۲۴۹) و الترمذی (۳/۱۰۷۳/۴۵۰۳) و غیره‌م].

وه‌فه‌رمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌پازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی ((لَا تَحْلِفُوا إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْلِفُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ صَادِقُونَ)) واته : سویند مه‌خۆن ئیلا به‌خوا نه‌بی‌ت ، وه‌سویندیش مه‌خۆن ئیلا به‌راسته‌وه‌ نه‌بی‌ت . [رواه ابو داود (۲/رقم ۲۲۶۸) و النسائی (۷/رقم ۳۷۶۹) و غیره‌ما وه‌و حدیث صحیح بی‌وانه‌ الاواه (۲۶۹۸) و صحیح الجامع (۷۲۴۹) و صحیح النسائی (۳۰۲۹)].

وه‌له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی‌پازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمووی ((مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ كَفَرَ)). واته : هه‌ر که‌سیک سویند به‌ (غی‌ری خوا بخوات نه‌وه‌ کوفری کردوه‌ه . [رواه ابو داود (۳/رقم ۳۲۵۱) و الترمذی (۴/۱۰۳۵/۱۱۰۴) و الحاکم فی المستدرک (۵۲/۱) و رواه أحمد (۲/۲۴) بلفظ ((فَقَدْ أَشْرَكَ)) واته : نه‌وه‌ شیرکی کردوه‌ه ، و فی لفظ الترمذی (۴/۱۰۳۵/۱۱۰۴) و الحاکم (۴/۲۹۷) ((فَقَدْ كَفَرَ وَأَشْرَكَ)) وه‌و صحیح بی‌وانه‌ الاواه (۲۵۶۱) و السلسله‌ الصحیحه (۲-۴۲) الجامع (۲-۴۲)].

### تیبیتی:

یه‌که‌م : هه‌ندی که‌س ده‌لین دروسته‌ سویند خواردن به‌که‌سیکی تر جگه‌ له‌خوا چونکه‌ خوای گه‌وره‌ له‌قورئاندا سویندی به‌خۆرو مانگ و .... هتد له‌دروست کراوه‌کانی خواردوه‌ و پی‌غه‌مبه‌ریش (ﷺ) له‌فه‌رمووده‌ی کابرای ده‌شته‌کی (الأعرابی) دا فه‌رمووی ((أَفْلَحَ وَآبِنِهِ إِنْ صَدَقَ)) واته : سویند به‌باوکی سه‌رفرز بوه‌ نه‌گه‌ر راست بکات . دریزه‌ی ئەم فه‌رموو ده‌یه‌ [رواه البخاری (۱/رقم ۴۶) و ابو داود (۱/رقم ۳۹۱) و النسائی (۱/۲۲۶) و ماک (۱/۱۷۵/۹۴) و احمد (۱/۱۶۲۹) و مسلم (۱/۱۱/۴۰۱)]. به‌بی‌ (واییه‌) به‌لام ته‌نها له‌ ری‌ویه‌تیک‌ی (مُسْلِم) دا به‌و (لَفْظًا) ی پێشوو هاتوه‌ه ، جا منیش له‌وه‌لام دا ده‌لیم : له‌باره‌ی نه‌وه‌وه‌ که‌خوای گه‌وره‌ سویند به‌دروست کراوه‌کانی ده‌خوات نیمامی (الشّع‌بی) ده‌فه‌رموی : به‌ده‌یه‌نه‌ر (الخَالِق) سویند به‌و دروستکراوانه‌ی ده‌خوات که‌خۆی وستی له‌سه‌ریتتی ، وه‌به‌ده‌یه‌نراویش (المَخْلُوق) سویند ناخوات ته‌نها به‌ به‌ده‌یه‌نه‌ر (الخَالِق) نه‌بی‌ت بی‌وانه‌ [فتح



الباری شرح حدیث رقم (٦٦٤٦) [بویه نیمه ناپیت لاسایی به دیهینر (الخالق) بکهینه وه . وه نه وهی کهوا له ریوایه تیکی نیمامی (مُسْلِم) دا هاتوو کهوا پیغمبری خوا (ﷺ) سویندی به باوکی کابرای ده شته کی خواردوو . هندیک له زانایان ده فرموون (أصل) هن نهو (لَفْظُ) ی نیمامی (مُسْلِم) پاویه کان (تَضْحِيف) یان کردوو - واته : له کاتی نویسنه وه دا به هله نوسراوه (وَأَبِيهِ) ، چونکه شیوه ی نویسنی (وَاللَّهِ) و (وَأَبِيهِ) له یه که وه نزیکه ، بویه لیبیان گوراوه (وَاللَّهِ) یان کردوته (وَأَبِيهِ) - چونکه له ریوایه ته کانی تردا به (لَفْظُ) ی ((أَفْلَحَ وَاللَّهِ إِنْ صَدَقَ)) هاتوه ، وه هندیکی تر له زانایان ده فرموون نه گره هتا نه م ریوایه ته (صَحِيح) یش بیته نه وه . له پیش دا بووه که هیشتا قه دهغه . نه کرابوو سویند به (غَيْرِ) ی خوا بخوریت ، به لام له پاشان قه دهغه ی لی کرا . (إِبْنُ الْعَرَبِيِّ الْمَالِكِيِّ) ده فرموی : ((وَرَوَى أَنَّهُ ﷺ) كَانَ يَخْلِفُ بِأَبِيهِ حَتَّى يُهَيَّيَ عَنْ ذَلِكَ)) وه نیمامی (السُّبْكِيِّ) ده فرموی : زوری هی (شَارِح) ه کان له سر نه م پایه ن ، جا منیش ده لیم : بی گومان نه م پایه راسته و هیچ پتویست به پیچ و په نا ناکات وه فرموده ی قه دهغه کردنه که ی پیغمبری خوا (ﷺ) له (عُمَرُ) کهوا سویند به باوکی نه خوات ، به لگه یه کی پون و ناشکرایه کهوا له پیش دا سویندیان به شتی تر خواردوو به لام پاش نه وه قه دهغه ی لی کراوه وه فرموده که ی (قَتِيلَةَ) ی خیزانی (جَبِيْنَةَ) (خوای لی رازی بیته) نه مه زیاتر پرون ده کاته وه که وافر موی : کابرایه کی جووله که هات بؤلای پیغمبری خوا (ﷺ) ووتی : ئیوه (ند) بریارده دن و (شَرِك) یش ده کن ده لاین : ((مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتُمْ)) وه ده لاین : ((وَالْكَعْبَةَ)) جا پیغمبری خوا (ﷺ) پاش نه وه فرمانی کرد کهوا نه گره سویندیان خوارد بلین : ((وَرَبَّ الْكَعْبَةَ)) وه بلین : ((مَا شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ شِئْتُمْ)) [رواه النسائي (بیوانه صحیح النسائي) (٣٥٢٣) والسلسلة الصحيحة للألبانی (١٣٦)].

دووم : هندیک کهس نه وه ده که نه بیانوو بؤ نه وه ی سویند به که سیکی تر جگه له خوا بخون کهوا نه وه ک سویند به خوا به دروو بخون . وه یان نایه تی ﴿وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ...﴾ (البقرة : ٢٢٤) ده که نه به لگه نیمه ش له وه لامیان دا ده لاین : چاکترین وه لامی نه م بیانوو بی میزه و ته که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بیته) کهوا ده فرموی : ((لَأَنْ أَحْلَفَ بِاللَّهِ كَأَدْبَا أَحَبَّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَحْلِفَ بِغَيْرِهِ صَادِقًا)) واته : نه گره سویند به خواوه به درو بخوم پیم خوشتره له وه ی سویند به که سیکی تر جگه له نه و بخوم به راسته وه . ره زای خوا له (عَبْدُ اللَّهِ) بیته به راستی وایه

وەزانیان جیاوازن لەوەدا ئەگەر سویند بخوات بەسویندی میلەتیکێ تر جگە لەئیسلام کافر دەبێت یانە (۳۴۱)

چونکە سویند خواردن بەخوا بەدرووێ تاوانە !!! بەلام سویند خواردن بەکەسیکی تر بەپاستیشەوێ شێرکە کەگەرەترین تاوانە !!! ئەم ووتەیە لە (إِبْنُ عَبَّاسٍ وَإِبْنُ عَمْرٍو) یەشەوێ دەگێرێنەوێ (خوایان لێ پازێ بیئت) بروانە [فتح الباری شرح حدیث رقم (۱۶۶۶)] وەنایەتە کەش ئەو مانایەکی نییە کە هەندیک وای لێ تێگەشتون: (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لێ پازێ بیئت) لەتەفسیری دا دەفرمووی: سویند خواردن بەخوا مەکەنە بەرگری کەوا ئیتر چاکە نەکەن بەلکو هەرکاتیکی سویندتان بەخوا خوارد کە چاکەیک نەکەن ئەوێ کە ففاره تی سویندە کە تان بدەن و چاکە بکەن (إِبْنُ کَثِيرٍ) ئەم تەفسیرە لە (مَسْرُوقٍ وَشُعْبَةَ وَإِبْرَاهِيمَ النَّخَعِيِّ وَمُجَاهِدَ وَطَاوُسَ وَسَعِيدَ بْنَ جُبَيْرٍ وَعَطَاءَ وَالزَّمْرِيَّ وَالْحَسَنَ وَقَتَادَةَ وَمُقَاتِلَ وَالرَّبِيعِ بْنِ أَنَسٍ وَالضَّحَّاكَ وَعَطَاءَ الْخَرَّاسَانِيَّ وَالسُّدِّيَّ) یەوێ دەگێرێتەوێ پەحمەتی خوا لە هەموویان بیئت و پەزای خوایش لە (إِبْنُ عَبَّاسٍ) بیئت بروانە [تفسیر ابن کثیر (۲/۲۶۶) تفسیر مەذە الآیة].

(۳۴۱) لەبەر ئەو فەرموودانەکی کە هەر پەشەکی کوفر لە وکەسە دەکەن کە سویند بەسویندی میلەتیکێ تر بخوات جگە لەئیسلام. لەوانە فەرموودە کە (ثَابِتُ بْنُ الضُّحَّاك) (خوای لێ پازێ بیئت) کەوا فەرمووی: پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((مَنْ حَلَفَ بِمِلَّةِ سِوَى الْإِسْلَامِ كَاذِبًا مُعْتَمَدًا فَهُوَ كَمَا قَالَ)) واتە: هەرکەسیکی سویند بەمیلەتیکێ تر جگە لە ئیسلام بخوات و درۆبکات و بەدل ئەنقەستەوێ ئەوێ وەکو ووتە کە (رواه مسلم (۱/۱۰۵/۱۷۷) و البخاری (۱/۱۱/۱۶۵۲) و غیرەما).

وێ فەرموودە کە (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ بُرَيْدَةَ عَنْ أَبِيهِ) (خوای لێ پازێ بیئت) کەوا پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی ((مَنْ قَالَ أَنِّي بَرِيءٌ مِنَ الْإِسْلَامِ فَإِنْ كَانَ كَاذِبًا فَهُوَ كَمَا قَالَ وَإِنْ كَانَ صَادِقًا لَمْ يَعِدْ إِلَيْهِ الْإِسْلَامَ سَالِمًا)) واتە: هەرکەسیکی بلی: من بەریم لەئیسلام - ئەگەر قزانەشت و ابیئت بیان و انە بیئت - ئەوێ ئەگەر درۆ بکات ئەوێ وەکو ئەوێ وایە کە دەلیت وە ئەگەر پاستیش بکات ئەوێ بەسەلامەتی ئیسلامی بۆ ناگەرێتەوێ. [رواه ابو داود ۳/رقم (۳۲۵۸) و السنائی (۷/۶) و ابن ماجه (۱/۱۶۷۹/۲۱۰۰) و مو صحیح بیوانه الأرواء].

وێ لەبەر فەرموودە کە (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لێ پازێ بیئت) کەوا پێغەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: ((مَنْ حَلَفَ مِنْكُمْ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ: بِاللَّاتِ، فَلْيَقُلْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَمَنْ قَالَ لِصَاحِبِهِ: تَعَالَ أَقَامِرَكَ فَلْيَتَصَدَّقْ)) واتە: هەرکەسیکی لەئێوێ ئەگەر سویندی

وهه ركه سيك سویندی بۆ خورا به خوا با رازی بیټ <sup>(۲۴۲)</sup> وه سویند خواردن  
سی جوړه :-

یه کهم : سویندی سهر زمان (يَمِينُ اللُّغُو) ئه وه یه که به مه به سستی  
سوینده وه نه وتریت وه ک بلی : (وَاللّٰهُ) ی ناخوم ، نا (وَاللّٰهُ) ی ناچم ، نه م  
جوړه هیچی له سهر نی یه . <sup>(۲۴۳)</sup>

خوارد و له سوینده که ی دا ووتی : سویند بیټ به (اللات) ئه وه با بلی : ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ))  
وهه ركه سيك نه گه ر به ها وه له که ی ووت : بی قومارت له گه ل دا بکه م (یا بامه رج بکه یین)  
ئه وه باشتیک ببه خشیت . [رواه مسلم (۱۶۴۷/۱۲۶۷/۳) والنسانی (۷/۷) ابو داود (۳/۳) رقم (۲۲۴۷)].

(۳۴۲) له بهر فرموده که ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیټ) که وا پیغه مبه ری خوا  
(ﷺ) فرموی : ((لَا تَحْلِفُوا بِأَيْمَانِكُمْ ، مَنْ حَلَفَ بِاللَّهِ فَلْيَصِدْقٌ ، وَمَنْ حَلَفَ لَهُ بِاللَّهِ  
فَلْيَرِضْ ، وَمَنْ لَمْ يَرْضَ بِاللَّهِ فَلْيَسَ مِنْ اللَّهِ)) واته : به باوکتان سویند مه خون  
هه ركه سيك سویندی به خوا خوارد با راست بکات ، وهه ركه سيك سویندی بۆ خورا به خوا  
با رازی بیټ ، وهه ركه سيك به خوا رازی نه بیټ ئه وه له ئیمه نی یه . [رواه ابن ماجه  
(۲۱۰۱/۶۷۹/۱) ومو صحیح برواه صحیح ابن ماجه (۱۷۰۸)].

وه له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیټ) که وا پیغه مبه ری خوا (ﷺ)  
فرموی : ((رَأَى عَيْسَى بِنَ مَرْيَمَ رَجُلًا يَسْرِقُ فَقَالَ : أَسْرَقْتَ ؟ قَالَ : لَا ، وَالَّذِي لَمْ  
إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَقَالَ عَيْسَى : آمَنْتُ بِاللَّهِ ، وَكَذَبْتَ بَصْرِي)) واته : (عَيْسَى) ی کوپی  
(مَرْيَمَ) پیاویکی بینی دزی ده کرد جا فرموی : نایه دزیت کرد ؟ ووتی نه ، به و  
که سه ی که که س شایه نی په رستن نی یه جگه له و، جا (عَيْسَى) یش فرموی با وه یم  
به خوا هینا و چاوم به درو خسته وه [رواه البخاري (۳۴۴۴) رقم (۶) ومسلم (۲۳۶۸/۱۸۳۸/۴) وغیرما].

(۳۴۳) له بهر فرموده که ی خوای گه وره له سوره تی (البقرة : ۲۲۵) دا  
که ده فرموی ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ ، وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ﴾  
واته : خوای گه وره به و جوړه سوینده سهر زاریانه لیټان ناگرت ، به لکو به وه ی لیټان  
ده گرت که له دلتانه وه دهرده چیت . وه له سوره تی (المائدة : ۸۹) دا که ده فرموی :  
﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْأَيْمَانَ﴾ واته : خوای



**دووم :** سویندی دامه زراو (يَمِينُ الْمُتَعَدَّة): ئه وهیه که به مه بهستی سویند له دله وه سویند بخوات ئه م جوړه یا ده بیست سوینده که ی بهجی بهینیت وه یان ده بیست که فقاره تی سویند بدات <sup>(۳۴۴)</sup> جا ئه گهر بینی سوینده که ی بهجی بینیت باشته ئه وه سوینده که ی بهجی بینیت وه ئه گهر بینی باشته وایه بهجی نه هیئی ئه وه که فقاره تی بدات <sup>(۳۴۵)</sup> که خواردنی ده (۱۰) که م ده ست (فقیره) له مام ناوه ندی ترین خواردن که ده داته که س و کاری خوئی یان پوښاک بوکردنیان یان ئازادکردنی بهنده یه که ، ئه گهر ئه مانه ی نه توانی ئه وه سی پوژ پوژوو بگریت . <sup>(۳۴۶)</sup>

گه وه به سوینده سه زاریانه تان لیتان ناگریت به لکو به وهی که له دلتانه وه گرتی ده دن وه له بهر فرموده که ی (عائشة) (خوای لی رازی بیست) که وا فرموی ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ﴾ له باره ی ئه و قسه یه وه دابازی که ده لیتت : نه (وَاللَّهِ) ، ویلی (وَاللَّهِ) [بواه البخاری (۱۱/رقم ۶۱۱۶)].

(۳۴۴) له بهر فرموده که ی خوای گه وه له سوره تی (المائدة: ۸۹) دا ﴿وَلَكِنْ لِيُذَكِّرَ كُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ فَكْفَارَتُهُ﴾ که له بهر او پیزی پیشوودا باسما ن کرد .

(۳۴۵) له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیست) که وا پتقم بهری خوا ﴿﴾ فرموی : ((مَنْ حَلَفَ عَلَى يَمِينٍ فَرَآئَ غَيْرَهَا خَيْرًا مِنْهَا فَلْيَأْتِ الَّذِي هُوَ خَيْرٌ ، وَلْيُكْفَرْ عَنْ يَمِينِهِ)) واته : هه که سیک ئه گهر سویندی خوارد له سه شتیک جایینی شتیکی تر له وه چاکتره ئه وه یا نه وه بکات که چاکتره و که فقاره تی سوینده که ی بدات . [بواه مسلم (۳/۱۲۷۲/۱۶۵۰) و الترمذی (۳/۴۲/۱۰۶۹)].

(۳۴۶) له بهر فرموده ی خوای گه وه له سوره تی (المائدة: ۸۹) دا که ده فرموی ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ فَكْفَارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا نَطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ...﴾ واته : خوا لیتان ناگریت له سوینده سه زاریانه تان به لکو له سویندانه تان ده گرتت که له دلتانه وه گرتی ده دن جا

**سی‌یه :** سوئیدی درو و فیل بو هه‌لخه‌تاندنی خه‌لکی (يَمِينُ الْعُمُوس) نه‌وه‌یه که به درووه بخوریت به‌مه‌به‌ستی هه‌لخه‌تاندنی به‌رانبه‌ر و ماف خواردنی و ناپاکی کردن له‌گه‌لی داو نه‌وه پی‌ی ده‌وتریت (عُمُوس) چونکه خاوه‌نه‌که‌ی قووت (شله‌پاندن) ی ناو تاوان ده‌کات پاشان قووتی ناو ناگری دۆزه‌خ ی ده‌کات ، نه‌میش یه‌کیکه له تاوانه گه‌وره‌کان وه‌که‌فاره‌تیشی نی‌یه (۲۴۷)

که‌فاره‌ته‌که‌ی خواردن دانی ده (۱۰) که م ده‌سته له‌مام ناوه‌ندی ترینی نه‌و خواردنه‌ی ده‌یده‌نه که‌س و کارتان یان پۆشاک بو کردنیان یان نازادکردنی به‌نده‌یه‌که جا نه‌گر که‌سیک نه‌مانه‌ی نه‌بو نه‌وه سی پۆز پۆزوو بگریت نه‌وه که‌فاره‌تی سوئیده‌کانتانه ... نه‌گر سوئید بخۆن و به‌جی‌ی نه‌هین - جا سوئیدی خۆتان پیا‌ریزن .

(۳۴۷) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی خوی گه‌وره له‌سوره‌تی (النحل: ۹۴) دا که‌ده‌فرمووی : ﴿وَلَا تَخْذَرُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلَتْ بَيْنَكُمْ فَتَرِلْ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذَرُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ واته : نه‌و سوئیدانه‌تان که‌ده‌بخۆن بو نه‌و که‌سانه‌ی په‌یمانیا پی ده‌ده‌ن مه‌یکه‌نه ریگایه‌ک بو فیل لی کردن و هه‌لخه‌تاندنی نه‌وان تاوه‌کو نه‌وان لی‌تان نه‌مین ببن و نیوه‌یش نه‌تتان پیسه به‌رانبه‌ریان دوا‌یی به‌ره‌می نه‌و خرابانه‌تان ده‌چیژن که‌به‌رگری پی ده‌که‌ن له‌ریگای خوا ، وه بو نیوه‌هیه سزایه‌کی زۆر گه‌وره - نه‌گر وابه‌کن - وه‌له به‌ره‌فرموده‌که‌ی (عبدالله بن عمرو) (خوایان لی یازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی : ((الْكِبَائِرُ : الإِشْرَاقُ بِاللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ وَقَتْلُ النَّفْسِ ، وَالْيَمِينُ الْعُمُوسِ)) واته : تاوانه گه‌وره‌کان نه‌مانه‌ن : هاوه‌ل پیا‌ردان بو خوا، به‌گویی نه‌کردنی دایک و باوک، کوشتنی که‌سیک، وه‌سوئیدی درو و فیل . [رواه البخاری (۱۱) رقم ۶۶۷] و الترمذی (۵۰۱۰/۳۰۳/۴) و النسائی (۸۹/۷) .

وه‌فرموده‌که‌ی (أبو هريرة) (خوی لی یازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی ((خَمْسٌ لَيْسَ لَهَا كَفَّارَةٌ : الشَّرْكَ بِاللَّهِ عَرْوَجٌ ، وَقَتْلُ النَّفْسِ بغيرِ حَقٍّ ، أَوْ نَهْبُ الْمُؤْمِنِ أَوْ الْفِرَارُ مِنَ الرَّحْفِ أَوْ يَمِينٌ صَابِرَةٌ يَفْتَطِعُ بِهَا مَالًا بغيرِ حَقٍّ)) واته : پینج تاوان هه‌یه که‌فاره‌تی نی‌یه : شه‌ریک پیا‌ردان بو خوا وکوشتنی نه‌فسیک به

وهدامەزاندنى سوئند پەيوەستە بەنيەتى سوئند خۆرەوہ (٣٤٨) ئەمە ئەگەر  
خۆى سوئند بخوات ، بەلام ئەگەر كەسنىك سوئندى بدات ئەوہ پەيوەست  
دەبىت بەنيەتى ئەوكەسەوہكە سوئندى دەدات (٣٤٩) وئەگەر كەسنىك سوئند

ناحاق وە پووت كوردنەوہى موسولمانان وەپاكردن لەغەزادا وەسوئندىكى قیل و درؤ بؤ  
ئەوہى مالى موسولمانى بە ناحق پى بخوات . [رواه احمد (٢٢٠/٦٨/١٤) وەو صحيح بېروانە صحيح  
الجامع (٣٢٤٧) و الإرواء (١٢٠٢) ] .

(٣٤٨) لەبەر فەرموودەكەى (عَمْرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای لى رازى بىت) كەوا  
پىتەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى : ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ)) واتە : بەراستى كردهوەكان  
هەموو بەنىيەتە ... . [رواه البخاري (١/رقم ١) و مسلم (١٩٠٧/١٥١٥/٣) ] .

جا هەركەسنىك سوئندى لەسەر شتىك خوارد و شتىكى ترى لەژۆرەوہ شاردهوہ ،  
نيەتەكەى لای خوای گەرە دەژمىرىت نەك قسەكەى لەبەر فەرموودەكەى (سُوَيْدُ بْنُ  
حَنْظَلَةَ) (خوای لى رازى بىت) فەرمووى : دەرجوین بؤ لای پىتەمبەرى خوا (ﷺ) و (وَأَمِلَ  
بْنُ حِجْرٍ) مان لەگەل دا بوو ، جا دوزمنىكى گرتى . جا خەلكى نەيانوئىرا سوئند بخۆن ،  
جا منىش سوئندم خوارد ، ووتە:بەرامە جا ئەویش بەرى دا ، جا كەهاتىن بؤ لای  
پىتەمبەرى خوا (ﷺ) ئاگادارم كردهوہ كەوا خەلكە نەيانوئىرا كەوا سوئند بخۆن ، وەمن  
سوئندە . [رواه كەوا بەرامە ، جا فەرمووى ((صَدَقْتَ ، الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ)) واتە :  
پاستت كرد ، موسولمان بەراى موسولمانە . [رواه ابو داود (٣/رقم ٣٢٥٦) و ابن ماجه  
(٢١١٩/٦٨٥/١) وەو صحيح بېروانە صحيح ابن ماجه (١٧٢٢) ] .

(٣٤٩) لەبەر فەرموودەكەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازى بىت) كەوا پىتەمبەرى  
خوا (ﷺ) فەرمووى : ((إِنَّمَا الْيَمِينُ عَلَيَّ نِيَّةَ الْمُسْتَحْلِفِ)) واتە : بەراستى سوئند  
لەسەر نيەتى ئەوكەسەيە كەداواى سوئند خواردن دەكات [رواه مسلم (٣/١٦٥٢/١٢٧٤) بىرون  
زيادە (أَنَا) و ابن ماجه (٢١٢/٦٨٥/١) ] .

وہ فەرموودەكەى ترى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازى بىت) كەوا پىتەمبەرى خوا (ﷺ)  
فەرمووى : ((يَمِينُكَ عَلَيَّ مَا يُصَدِّقُكَ بِهِ صَاحِبُكَ)) واتە : سوئندەكەت لەسەر ئەوہيە  
كەهاوہلەكەت باوہپت پى دەكات . [رواه مسلم (٣/١٦٥٢/١٢٧٤) و ابن ماجه (٢١٢/٦٨٥/١) و غيرمما] .

له‌سه‌ر شتیك بخواست نه‌یكات پاشان له‌بیری بجیت یان نه‌زانیت بیكات ،  
 ئه‌وه سوینده‌که‌ی ناکه‌ویت<sup>(۳۵۰)</sup> وه‌ئه‌گه‌ر سویند خور پاش سوینده‌که‌ی  
 (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) بکات ئه‌وه سوینده‌که‌ی ناکه‌ویت<sup>(۳۵۱)</sup> وه‌ئه‌گه‌ر که‌سیك

(۳۵۰) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (البقرة: ۲۸۶) دا  
 که‌ده‌فرموی ﴿رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا﴾ واته : نه‌ی په‌روه‌ردگار لی‌مان مه‌گره  
 له‌وه‌ی له‌بیرمان چوه یا نه‌مانزانیوه . پی‌تغه‌مب‌ریش (ﷺ) فرموی خوای گه‌وره  
 له‌وه‌لامی باوه‌پداران دا فرموی : به‌لئی : [رواه مسلم (۱/۱۲۵/۱۲۵) عن ابي هريرة].  
 وه‌فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی‌رازی بی‌ت) که‌وا پی‌تغه‌مب‌ری خوا (ﷺ)  
 فرموی ((إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ وَالنَّسِيَانَ وَمَا أَسْكَرَهُمْ عَلَيْهِ)) واته :  
 به‌راستی خوای گه‌وره له‌سه‌ر ئومه‌ته‌که‌م تاوانی هه‌لگرتوه له‌نه‌زانین و له‌بیر چونه‌وه  
 ئه‌وه‌ی زوریان لی‌ده‌کرتیت . [رواه ابن ماجه (رقم / ۲۰۴۵) وهو صحيح بيوانه الانواء (۸۲) وصحيح ابن  
 ماجه (۱۶۶۴)].

(۳۵۱) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی‌رازی بی‌ت) که‌وا پی‌تغه‌مب‌ری خوا  
 (ﷺ) فرموی : ((مَنْ حَلَفَ وَأَسْتَثْنَى، إِنْ شَاءَ رَجَعَ وَإِنْ شَاءَ تَرَكَ غَيْرَ حَانِثٍ))  
 واته : نه‌گه‌ر هه‌ر که‌سیك سویندی خوارد و (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ی کرد ، نه‌گه‌ر ویستی بی‌ت  
 ده‌گه‌ر پی‌تغه‌وه وه‌نه‌گه‌ر ویستیشی هه‌بی‌ت وازی لی‌ده‌هیتیت به‌بێ ئه‌وه‌ی سوینده‌که‌ی  
 بکه‌ویت [رواه ابودود (۴/رقم/۲۲۶۲) و ابن ماجه (۱/۲۱۰۵/۶۸) والنسائی (۱۲/۷) وهو حديث صحيح بيوانه  
 صحيح ابن ماجه (۱۷۱۱)].

وه‌له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌رازی بی‌ت) که‌وا پی‌تغه‌مب‌ری خوا (ﷺ)  
 فرموی : قال (سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ نَبِيُّ اللَّهِ) : ((لَا طَوْفَنَ اللَّيْلَةَ عَلَيَّ تَسْعِينَ امْرَأَةً ، كُلُّهُنَّ  
 تَأْتِي بِفَارِسٍ يَجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، فَقَالَ صَاحِبُهُ ، قُلْ إِنْ شَاءَ اللَّهُ ، فَلَمْ يَقُلْ  
 فَنَسِيَ ، فَطَافَ عَلَيْهِنَّ جَمِيعًا ، فَلَمْ يَحْمِلْ مِنْهُنَّ إِلَّا امْرَأَةً وَاحِدَةً جَاءَتْ بِشَقِّ رَجُلٍ  
 )) فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) : ((وَأَيْمُ الَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَوْ قَالَ : إِنْ شَاءَ اللَّهُ  
 لَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَرَسَانًا أَجْمَعُونَ)) واته : (سُلَيْمَانُ بْنُ دَاوُدَ) ی پی‌تغه‌مب‌ری  
 خوا (دروود سلوی خوایان له‌سه‌ر بی‌ت) فرموی : نه‌مشه‌وه‌ده‌گه‌ر پی‌تغه‌به‌سه‌ر نه‌وه‌ت  
 (۹۰) ئافره‌ت دا هه‌ریه‌که‌یان کوریک دینێ بجه‌نگیت له‌پیتاوی خوادا ، جا هاه‌وه‌که‌ی (یمان  
 فریشته‌یه‌ک) پی‌تی ووت : به‌لئی (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) ، جا نه‌یووت و له‌بیری چوو ، جا هیج له  
 ئافره‌ته‌کانی هیجیان نه‌هیتا ته‌نها یه‌کیکیان نه‌بی‌ت نیوه کوریکی هیتا ، جا پی‌تغه‌مب‌ری

سویندی خوارد شتیکی حلال له سهر خوئی حرام کات ، نه وه حرام ناییت<sup>(۳۰۲)</sup>  
 وه نه گهر نهو شته شی کرد نه وه له سهریتی که ففاره تی سویند بدات .<sup>(۳۰۳)</sup>

خوا (ﷺ) فرموی : سویند به وکسه سی که نه فی موحه ممدی به ده سته نه گهر بیوتایه  
 (إِنشَاءَ اللَّهِ) نه وه هموویان ده بوونه سوارو له پیناوی خوادا تی ده کوشان . [رواه البخاری  
 ۱۳/رقم/۶۶۲۹] ومذا لفظه ومسلم (۱۶۵۴/۱۲۷۵/۳) وغیرما .  
 وه له ریویایه تی مسلم فرموی : ((لَوْ قَالَ إِنْشَاءَ اللَّهِ ، لَمْ يَحْتِثْ)) واته : نه گهر  
 بیفهرمویه (إِنشَاءَ اللَّهِ) نه وه سوینده که ی نه ده که وت .

(۳۰۲) له بهر فرموده که ی خوی گوره له سوره تی (التحریم: ۱) دا که ده فرمی :  
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتِ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ، قَدْ  
 فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ﴾ واته : نه ی پیغمبر بچی شتی که خوا بو توئی حلال  
 کرده له بهر رازی کردنی خیزانه کانت له خوتی حرام ده که ی وه خوی گوره لیپورده و  
 به به زه یی ، به راستی خوی گوره چونیتی لابرندی سوینده کانتانی به دانی که ففاره ت  
 کردو ته وه ، وه هوی دابه زینی نه م نایه ته له فرموده که ی (عائشة) دا (خوی لی رازی  
 بیت) هاتوه که ده فرموی : پیغمبری خوا (ﷺ) هه نکوینی لای (زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ)  
 ده خوارد و لای ده مایه وه جا من و (حَفْصَةَ) ده ستمان تیکه ل کرد که وا نه گهر هاته  
 ژورده وه بولای هه رکامان بابلین پی تی تو (مَغَافِرَت) خوارد وه ؟ من بونی (مَغَافِرَت) لی  
 ده که م . جا فرموی نه ، به لکو من هه نکوینم ده خوارد لای (زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشٍ) جائیتر  
 بوی ناگه ریتمه وه ، وه سویندم خوارد وه ، جا که س له مه ناگادارمه که ره وه [رواه البخاری  
 ۹/رقم/۱۹۱۲] (مَغَافِر) چریشیکه له داری (العرفط) دیته ده ره وه ، ده خوریت ، بونیکی  
 زور ناخوشی هه یه .

(۳۰۳) له بهر فرموده که ی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) که وا ده یفرموی  
 ((شیت حرام کردن له سهر خو ، سوینده و که ففاره تی ده دات ، وه ده یفرموی :  
 ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ﴾ (الأحزاب: ۲۱) واته : به راستی له  
 پیغمبری خوادا (ﷺ) باشترین سهرمشق هه یه بو نیوه)) [رواه البخاری ۹/رقم/۵۲۶۶]  
 ومسلم (۱۱۰۰/۲/۱۴۷۲)] . که وا بوو نه گهر که سیک شتیکی حلالی له سهر خوئی حرام کرد  
 نه وه ده بیت (پیوسته) واز له و حرام کردنه بینیت وکه ففاره تی سویند خواردن بدات .

## به‌شی نه زکردن (التَّذْوَر) (۳۵۴)

نه زکردن دروسته نه‌گهر به‌ته نها له‌بهر خوای گه‌وره بکریت (۳۵۵) وه  
 بو نه‌وهی نزیک‌ی بکاته‌وه له‌خوا ، نه‌ک تاوان بی‌ت و دورت بخاته‌وه له‌خواوه  
 وه قه‌ده‌غه کراوه له نه‌زری هه‌لبه‌ستراو بی‌ت به به‌رژه‌وه‌ندی‌ه‌کی دونیاوه  
 (۳۵۶)  
 (۳۵۷)

(۳۵۴) (تَذَر): له زمانی عه‌ره‌ب دا واته : (أَوْجِب) : پیوستی کردوه ، ده‌لیت :  
 (تَذَرْتُ عَلَى نَفْسِي) .. واته : له‌سه‌ر خۆم پیوستم کردوه ، وه له‌شه‌ریعیش دا : پیوست  
 کردنی شتیک له‌سه‌ر خۆ که له (أَصْل) دا پیوست نی‌یه ، به هیوای زیاتر نزیک بوونه‌وه  
 له‌خوای گه‌وره .

(۳۵۵) له‌بهر فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره له سپوره‌تی (البقرة : ۲۷۰) دا که  
 ده‌فه‌رمووی : ﴿وَمَا أَلْفَقْتُمْ مِنْ ثَفْقَةٍ أَوْ نَذْرٍ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ﴾ .. واته : هه‌ر  
 به‌خشینیک ده‌بیه‌خشن یان هه‌ر نه‌زریک ده‌بیکه‌ن نه‌وه خوای گه‌وره پی‌ی ده‌زانی ، وه‌له  
 سپوره‌تی (الحج : ۲۹) دا ده‌فه‌رمی : ﴿لَنْ يَلْقَئُوا تَقْضَاهُمْ وَيُؤْتُوا نَذْرَهُمْ وَيُطَوَّفُوا  
 بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾ .. واته : باشان باخویان له چلک و پیسی پاک بکه‌نه‌وه وه‌نه‌زره‌کانیان  
 به‌جی بی‌تن وه به‌ده‌وری ماله کۆنه‌که‌ی خوای گه‌وره‌دا سوپ بخۆن و (طواف) بکه‌ن ، وه‌له  
 سپوره‌تی (الإنسان : ۷) دا له‌وه‌سفی جی‌به‌جی که‌رانی دا ده‌فه‌رمی : ﴿يُؤْفُونَ بِالنَّذْرِ وَ  
 يَخَافُونَ يَوْمًا كَانَتْ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا﴾ .. واته : نه‌زره‌کانیان جی‌به‌جی ده‌که‌ن وه ده‌ترسن  
 له رۆژیک که‌وا شه‌ره‌که‌ی به‌ره‌داره - که رۆژی قیامه‌ته - .

(۳۵۶) له‌بهر فه‌رمووده‌که‌ی (عائشة) (خوای لی‌پازی بی‌ت) که‌وا پی‌غه‌مبه‌ری‌خوا  
 (ﷺ) فه‌رمووی : ((مَنْ نَذَرَ أَنْ يُطِيعَ اللَّهَ فَلْيُطِعْهُ ، وَمَنْ نَذَرَ أَنْ يَعْصِيَهُ فَلْيَعْصِيَهُ))  
 .. واته : هه‌ر که‌سیک نه‌زری کرد که‌وا گوئی رایه‌لی خوا بکات باگوئی رایه‌لی بکات ، وه‌هه‌ر  
 که‌سیک نه‌زری کرد که‌وا بی‌گوئی بکات نه‌وه بابی گوئی نه‌کات [رواه البخاری (۱۱) رقم : ۶۶۶۶]  
 و اصحاب السنن .

(۳۵۷) له‌بهر فه‌رمووده‌که‌ی (عبدالله بن عمر) (خوایان لی‌پازی بی‌ت) که‌وا فه‌رمووی  
 : پی‌غه‌مبه‌ری‌خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوه له‌نه‌زکردن و فه‌رمووی : ((إِنَّهُ لَا يَرُدُّ شَيْئًا وَلَكِنَّهُ

وہمہرکہسیک نہزری شتیکی ناشہری بکات <sup>(۳۵۸)</sup> یان شتیك شہری بیٹ  
توانای لہسہر نہبیٹ <sup>(۳۵۹)</sup> ئەوہ لہسہری نییہ نہزہکہی بہجی بیٹی و کہ  
ففارہتی سویند دەدات <sup>(۳۶۰)</sup>

يُسْتَخْرَجُ بِهِ مِنَ الْبَخِيلِ)) واتە : نہزر کردن هیچ قەدەرێکی خوا ناگیریتەوہ ، بەلام  
شتیک لہ کہسیکی پڑدە (پیسکە) دەرەکات - کہلەپیش دا نەیدەکرد ، بەلام لہبەر  
دەست هیتانی بەرژوہ وندیەک یان لاپردنی خراپەیک دەیکات - [رواہ البخاری (۱۱/رقم : ۶۶۹۴) و  
مسلم (۳/۱۶۳۹/۲۶۰/۳) و غیرما] .

وہ لہبەر فرمودە کہی (سَعِيدُ بْنُ الْحَارِثِ) کہوا فرمووی : لہ لای (إِبْنُ عُمَرَ) دا  
بوین (مَسْعُودُ بْنُ عَمْرٍو) کہ یەکیک بوو لہ (بَنِي عَمْرٍو بْنِ كَعْبٍ) جا فرمووی : ئەی (أَبُو  
عَبْدِالرَّحْمَنِ) کورە کہم لہ گەل (عُمَرُ بْنُ عَبْدِاللَّهِ بْنِ مَعْمَرٍ) دا بوو لہ زەوی فارس جا  
نەخۆشی و (طَاعُونَ) یکی توند بەر ئەو ولاتە کہوت ، جامانیش لہسەر خۆم نہزرم کرد کہوا  
نەگەر خوا کورە کہم بەسەلامەتی بگیریتەوہ ئەوہ دەبیٹ بەپێڕی بکات تامالی خوا ، جا  
گەرپایەوہ بو لامان بە نەخۆشی پاشان مرد ، جا تو چی دەفرمووی؟ جا (إِبْنُ عُمَرَ)  
فرمووی : نایا قەدەغەتان لئ نہکراوہ لہ نہزر کردن ؟ پیئەمبەری خوا (ﷺ) فرمووی :  
(إِنَّ النَّذْرَ لَا يُقَدَّمُ شَيْئًا وَلَا يُؤَخَّرُ ، وَإِنَّمَا يُسْتَخْرَجُ بِالنَّذْرِ مِنَ الْبَخِيلِ)) .. واتە  
: بەیستی نہزر کردن نەشتیک پیش دەخات و نەدوایشی دەخات ، بەگوتەنہا بەنہزر  
کردن شتیك - پارە بیٹ یان کردەوہی چاک - لہ کہسیکی پڑدە (پیسکە) دەرەکات :  
پاشان فرمووی بپۆ نہزہ کہتان بەجی بیٹە [روئ البخاری (۱۱/رقم ۶۶۹۴) جواب (ابن عمر) منہ و  
مسلم (۳/۱۶۳۹/۱۲۶۱/۳) قول رسول الله (ﷺ) منہ و القصہ بأكملها رواہ الحاكم فی المستدرک کما نکره ابن حجر فی  
الفتح فی شرح مذ الحديث] .

(۳۵۸) وەك شتیك نہزر بکات کہوا پیچەوانە یەکسانی نیوان رۆلەکانی بیٹ ، یا  
فەزل دانای هەندێ لہ میرات بەرەکانی بەسەر ئەوانی تردا یان هەرشتیکی تری ناشەری  
کہ خۆای گورە یان پیئەمبەری خوا (ﷺ) قەدەغەیان لئ کردیبت ، و بەباشیان نەزانی بیٹ .  
(۳۵۹) وەك نەخۆش بیٹ و نہزری ئەوہ بکات کہوا بەپێڕ حەج بکات ، وەیان  
بەبەردەوامی لہبەر خۆری هاوین دا رابوہستێ وە هەرشتیکی تر کہوا لہ توانای دا نە بیٹ  
بەجی بہیبت .

(۳۶۰) لہبەر فرمودە کہی (عَانِشَةَ) (خۆای لئ رازی بیٹ) کہوا پیئەمبەری خوا  
(ﷺ) فرمووی : ((لَا نَذْرَ فِي مَعْصِيَةٍ ، وَكَفَّارَتُهُ كَفَّارَةٌ يَمِينٍ)) .. واتە : نہزر کردن

وه همرکه سیک له کاتی کافریتی دا نه زریکی شرعی کرد بیئت پاشان که  
موسولمان بوو نه وه ده بیئت به جی بیئیت<sup>(۳۶۱)</sup>

له بی گویی خوادا نیه وه که ففاره ته که یشی که ففاره تی سوینده [رواه ابوداود (۲/رقم/۲۲۹۲) و  
الترمذی (۱۵۶۲/۴۰/۳) و النسائی (۳۶/۷) و ابن ماجه (۲۱۲۵/۶۸۶/۱) و هو صحیح بیوانه الإرواه (۳۵۹۰) و صحیح  
ابن ماجه (۱۷۲۸)].

وه له بهر فرموده که ی (عُمَرَانُ بْنُ الْحَصِينِ) (خوای لی پازی بیئت) که وا پیغه مبهری  
خو<sup>(ﷺ)</sup> فرموی: ((لَا تُذْرَ فِي الْمَعْصِيَةِ ، وَلَا تُذْرَ فِيمَا لَا يَمْلِكُ إِنْ أَدَمَ)) .. واته :  
نه زکردن له بی گویی دا نیه وه نه زکردن له وه دا نیه که مروّف نه بیی [رواه مسلم  
(۴/رقم/۱۶۴۱) و ابن ماجه رقم (۲۱۲۴) و هو صحیح بیوانه صحیح ابن ماجه (۱۷۲۷)] ..

وه فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیئت) که وا فرموی : پیغه مبهری  
خو<sup>(ﷺ)</sup> پیاویکی پیری بینی به سهر شانی دوو کوپتوه بوو پری ده کرد نه ویش فرموی  
: نه مه چی به تی ؟ هردوو کوره که ووتیان : نه ی پیغه مبهری خوا نه زریکی له سهر بووه  
جا پیغه مبهری خو<sup>(ﷺ)</sup> فرموی : ((ارْكَبُ أَيُّهَا الشَّيْخُ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكَ وَعَنْ  
قَدْرِكَ)) .. واته : سواریه نه ی پیاوی پیر، به راستی خوای گوره ده وه له مه نده و پیویستی  
به تو و به نه زره که ی تو نیه [رواه مسلم (۳/۱۲۶۴/۱۶۴۳) و البخاری (۴/رقم/۱۸۶۵)].

وه فرموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیئت) که وا فرموی : پیغه مبهری خو<sup>(ﷺ)</sup>  
به لای پیاویک دا تیپه پ بوو راهه ستابوو له بهر خوردا جا فرموی : نه مه چی به ؟  
ووتیان نه زری کردوو که وا پوژوو بگریت و نه به ته بهر سیبهر تاشه و وقسه یش نه کات  
وه به برده و امیش راهه ستی ، فرموی : ((لَيْتَكُمُ و لَيْسْتَظِلُّ و لِيَجْلِسَ و لَيْتَمَّ  
صَوْمَهُ)) .. واته : باقسه بکات و بابیته بهر سیبهر و دابنیشیت وه با پوژوو که ی به سهر  
بیات [رواه البخاری (۱۱/رقم/۶۷۰۴) و ابوداود (۳/رقم/۳۲۰۰) و ابن ماجه (۱/۲۳۲۶/۶۹۰/۱) و غیرم]

وه فرموده که ی (عُبَيْدُ بْنُ عَامِرٍ) (خوای لی پازی بیئت) که وا پیغه مبهری خو<sup>(ﷺ)</sup>  
فرموی : ((كَفَّارَةُ الذَّنْرِ كَفَّارَةُ الْيَمِينِ)) .. واته : که ففاره تی نه زکردن ههر  
که ففاره تی سوینده [رواه مسلم (۳/۱۶۴۵/۱۲۶۵/۳)].

(۳۶۱) له بهر فرموده که ی : (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیئت) که وا (عُمَر) پرساری  
له پیغه مبهری خو<sup>(ﷺ)</sup> کرد و فرموی : من له کاتی نه قامی دا نه زرم کرد که وا شه ویک



وه نه زکردنی مال له سنی یه کی به سه ره وه چی به چی ناکریت <sup>(۳۶۲)</sup> وه نه گهر که سیک مردو نه زری چاکه ی له سه ره بوو نه وه پوله کانی بوی چی به چی ده کن <sup>(۳۶۳)</sup>

له مزگه وتی حرام دا (إِعْتِكَاف) بکه م ، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی : ((أَوْفِ بِذُرِّكَ)) .. واته : نه زره که ت به چی به یکنه [رواه البخاری (۲۰۳۲/۴) و مسلم (۱۶۵۶/۱۲۷۷/۳) و غیره].

(۳۶۲) له بهر فرموده که ی (كَعْبُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بیئت) له فرموده که ی دا که له باره ی : ((وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا)) . (التوبة: ۱۱۸) له کوتایی فرموده که ی دا فرموی : له په شیمان وه (تُوبَةَ) که م نه وه نه زکردن که وا ده ست له ماله که م هه موو هه لبگرم خیر بیئت بو خواو پیغه مبهره که ی ، جا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی : ((أَمْسِكْ عَلَيْكَ بَعْضَ مَالِكَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكَ)) .. واته : ده ست بگره به هه ندیک له ماله که ت وه نه وه بو تو چاکتره [رواه البخاری (۶۶۹/۱۱) و مسلم (۲۷۶۹/۲۱۲۰/۴)].

وه له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی : ((إِنَّ اللَّهَ تَصَدَّقَ عَلَيْكُمْ عِنْدَ وَفَاتِكُمْ بِثُلُثِ أَمْوَالِكُمْ زِيَادَةً لَكُمْ فِي أَعْمَالِكُمْ)) .. واته : به راستی خوای گوره به خشویتی پیتان که وا له کاتی مردن تان دا ماله که تان به خشن بو زیاتر بوونی کرده وه کانتان [رواه ابن ماجه (۲۷۰۹/۹۰۴/۲) و البيهقي في السنن الكبرى (۲۶۹/۶) و غیره] و ابو حنیفه (۱۶۴۱) و ابن ماجه (۲۶۹۰).

وه فرموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا فرموی : نه گهر خه لکی بگره رایه نه وه بو چواریه که باشتر نه بوی ، چونکه پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی : ((الثُّلُثُ وَالْثُّلُثُ كَثِيرٌ)) .. واته : سنی یه کی و سنی یه کی ش زوره [رواه البخاری (۲۷۴۲/۵) و مسلم (۱۶۲۹/۱۲۵۳/۳)].

(۳۶۳) له بهر فرموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) که وا فرموی : ((سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ الْأَنْصَارِيِّ) پرسپاری له پیغه مبهری خوا کرد (ﷺ) له باره ی نه زری که وه که وا له سه ره دایکی بووه وه فاتی کردوه پیش نه وه ی چی به چی بکات ، پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی : ((لَا ، فَاقْضِهِ عَلَيْهَا)) .. واته : له جیگه ی نه بو ی چی به چی بکه [رواه البخاری (۶۶۹/۱۱) و مسلم (۱۶۲۸/۲۶۰/۳)].

## بەشی خوارده مەنی (الأطعمة)

### ئەو خواردنەنی کە حەرەمە

#### (الأطعمة المحرمة)

بەپەت (الأصل) لە ھەموو خواردنێکدا حەلال بوونە ، کەواتە ھیچ خواردنێک حەرەم نییە مەگەر ئەو خواردنەنی خۆی گەورە و پیتغەمبەرە کە ی حەرەمیان کردبیت ، وە ئەو ھیشی ئی بی دەنگ بوونە حەلالە (۳۶۴) خۆی

(۳۶۴) لە بەر فەرموودە کە ی خۆی گەورە لە سورەتی (البقرة : ۱۶۸) کە دەفەرمویت : ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ واتە : ئە ی خەلکینە ئەو ی وا لە زەویدا پاک و حەلالە بیخۆن) وە ھەر ھەما لە سورەتی (الأعراف : ۳۱-۳۲) دا کە دەفەرمویت : ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ، قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ واتە : وە بخۆن و بخۆنەو و ئیسراف و زیادە پەوی مەکن ، چونکە خۆی گەورە موسرفانی خۆش ناویت ، بلی زینەتی خوا کە بۆ بەدەکانی بە دەیتناو بە پاک و جوانی کئی حەرەمی کردووە؟

وە لە سورەتی (الأنعام : ۱۴۵) دا دەفەرمویت : ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلِيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ﴾ واتە : بلی ئە ی پیتغەمبەری خوا (ﷺ) لەویدا کە بۆمن ھاتوو ھیچ نابینم حەرەم کرا بیت لە ھەر ھیچ کەسێک کە بیخوات ، مەگەر ئەو ی خۆی گەورە لە قورئاندا و پیتغەمبەری خواش (ﷺ) لە فەرموودە دا حەرەمیان کردبیت .

وە لە خۆو حەرەم کردنی شتێک درۆ و تاوانێکی زۆر گەورە یە ، خۆی گەورە لە سورەتی (یونس : ۵۹-۶۰) دا دەفەرمویت : ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ وَاللَّهِ أَذُنُ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ واتە : بلی ئە ی پیتغەمبەر (ﷺ) نایا چی دەبینن لە و پۆزیە

کہ خوی گورہ بوی دابہ زاندن ، هندیکیان لی حرام کردو هندیکیسی حلال ، بلی نری خوا پوختہ پییدان بیان به ناوی خواوه دروده کن نایا نه وانه نه بی له باره ی سزادانی پوژی قیامه ته وه بیر وگومانیان چون بیت؟ وه له سورہ تی (النحل : ۱۱۶-۱۱۷) دا که ده فه مویت : ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتِكُمُ الْكُذْبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِيَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ ، إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ لَا يُفْلِحُونَ مَتَاعٌ قَلِيلٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ واته : وه له بر درویه ک که به زویانتان دا دیت مه لین نه مه حلاله و نه مه حرامه تا به دم خواوه درو بکن ، به راستی نه وانه ی به دم خواوه درو ده کن هرگیز سرفراز نابن رپاوردنیکی که م له دوونیا دا وه سزایه کی زور به نازاریان بق هیه له دوا پوژدا .

وه له بر فرموده که ی : (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) (خوای لی رازی بیت) که وا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : ((إِنَّ أَعْظَمَ الْمُسْلِمِينَ فِي الْمُسْلِمِينَ جُرْمًا مَنْ سَأَلَ عَنْ شَيْءٍ لَمْ يَحْرَمْ عَلَى النَّاسِ فَحَرَّمَ مِنْ أَجْلِ مَسْأَلَتِهِ)) واته : له مو موسولمانیک تاوان بارتتر به رامبر به موسولمانان نه که سه یه که پرسیار له شتیک بکات که حرام نه کرابیت جا به هوی پرسیاره که ی نه وه وه حرام بکریت ارواه البخاری (۶۸۰۹ البغا) ، (مسلم) [۲۳۰۸/۱۸۳۱/۴] .

له بر فرموده که ی (أَبُو دَرْدَاءٍ) (خوای لی رازی بیت) . که واپیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : ((مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ حَلَالٌ وَمَا حَرَّمَ فَهُوَ حَرَامٌ وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ عَفْوٌ فَأَقْبِلُوا مِنَ اللَّهِ عَافِيَتَهُ ، فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ لِيُنْسِيَ شَيْئًا وَتَلَا ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾)) (مریم : ۶۴) واته : نه وه ی خوا حلالی کرد بیت له کتیبه که یدا نه وه حلاله وه نه وه یش حرامی کرد بیت نه وه حرامه وه نه وه یشی لی ی بیده نگ بو بیت نه وه لی بورده ده لی بورده ی خوا وه ریگرن ، چونکه خوی گورہ شتی له یاد ناچیت پاشان نه م نایه ته ی سورہ تی (مریم : ۶۴) ی خوینده وه ﴿وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا﴾ [رواه الحاكم في المستدرک ((۲/۲۷۰)) وقال صحيح الاسناد ولم يخجاه ووافقه ذهبی وأخرجه البزار في كشف الاستار (۲/۲۷۰/۲۸۰۰) وقال سنده صالح وقال الهیثمی فی المجمع (۱۰/۱۷۱) ورواه البزار والطبرانی فی الکبیر وإسناده حسن ورجاله موثقون وحسنه الألبانی فی غایة المرام رقم (۲)] .

گهوره له قورئان دا ئهوهی حهرامی کردوه به جوانی روونی کردووه تهوه له سورتهی (المائدة: ۳، ۹۶) (۳۶۵) و (الأنعام: ۱۲۱، ۱۴۵) (۳۶۶) و

(۳۶۵) خوی گهوره له سورتهی (المائدة: ۳) دا ده فرموی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ﴾ واته: حهرام کراوه له سهرتان مرداره وه بوو و خوین و گوستی به راز وه ئهوهی به ناوی که سیکی تر جگه له خوا سهرده بپردیت وه نازه لهی خنکار وه ئهوهی به لیدان مردوبیت وه ئهوهی له به رزاییه وه که وتبیته خواره وه و مردبئ، وه ئهوهی که نازه لئیکی تر شاخی لی دابیت و مردبیت وه ئهوهی درنده لی خواردبیت (به رماوهی درنده) مه گهر ئهوهی پیش مردنی سهرتان بپی بیت، وه ئهوه نازه لهی که له سهر بت -غیبری خوا- که خه لکی ده بیهرستن سهر بپابیت وه ئهوانهی به دارتیر به ش کرابن ئه مانه هه مووی لادانه له رینگای خوا وه سنووری خوا ده رچوونه . وه له هه مان سورته دا له نایه تی (۹۶) دا ده فرموی: ﴿أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا ذَمَّمْتُمْ حُرْمًا وَأَقْفُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ﴾ واته: حه لال کراوه بو نیوه نیچیری ده یا و خواردنی تا وه کی نیوه و موسافیران که لکی لی وه ریکن، به لام تا له نیحرام دان نیچیری و شکانیقان له سهر حهرامه ...

(۳۶۶) خوی گهوره له سورتهی (الأنعام: ۱۲۱) دا ده فرموی: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ﴾ واته: وه له وه مه خوون که ناوی خوی له سهر نه براوه چونکه گوناح و تاوانه .

وه هه ره له هه مان سورته دا له نایه تی (۱۴۵) دا ده فرموی: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِيمَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجْسٌ أَوْ فِسْقًا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واته: نهی پیغه مبه ر (ﷺ) بلئی له وهی و بو من هاتوه ههچ نایبیم حهرام بیت، بو که سیک خوراکیک بخوات مه گهر ئهوهی مرداره وه بییت یا خوین بیت که له لاشه ی نازه له که وه برزیته ده روه یا گوستی به راز، چونکه به راستی ئهوه پیسه یان له رینگای

(الاعراف: ۱۵۷) (۳۶۷) وہ لہ فرمودہی راست (صَحِيح) ی پیغمبریشدا  
 ہاتوہ : ہر پارچہ یک لہ نازہ لی زیندو بپردریت بہ مردو دہر میریت (۳۶۸)  
 وہ مردوی ماسی و کولہ لہ مردارو بوو جیا دہ کریتہ وہ وہ جگہ رو  
 سپیش لہ خوین (۳۶۹)

خرابہ و گوناہدا کاتی سہر پرنی نازہ لہ کہ دا ناوی کہ سیکی تر جگہ لہ خوی گہ ورہی  
 لہ سہر برایت ، جا نہ گہر ی کئی ناچاریت (وبرسیتی زوری پی بینی) بہ بی زلم و  
 لہ سنور دہر چون نہ وہ تاوانی لہ سہر نی یہ نہ گہر لہ و حرامانہ یش بخوات بہ راستی  
 خوی بہرہ ردگارت لیورده و بہ زہیہ .

(۳۶۷) خوی گہ ورہ لہ سورہتی (الاعراف: ۱۵۷) دا دہ فرموی : ﴿وَيَحِلُّ لَهُمُ  
 الطَّيِّبَاتُ وَيُحْرَمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ﴾ واتہ : خوی گہ ورہ لہ وہ سفی پیغمبردا (ﷺ)  
 دہ فرموی : وہشتی پاکیان بؤ حہ لال دہ کات وہشتی پیسیان لہ سہر حرام دہ کات .  
 کہ و ابو وہ مو پاکیک حہ لالہ و ہموو پیسیک حرامہ . بہ لام بؤ زانینی چی پاکہ و چی  
 پیسہ نہ ہہ تہ ماشای (پ ۳۷۸) بکہ کہ لہ مو پاش دیت .

(۳۶۸) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو وَقْدِ اللَّيْثِي) (خوی لی پازی بیت) کہ وا فرموی :  
 پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : ((مَأْطَعٌ مِنَ الْبَيْمَةِ وَهِيَ حَيَّةٌ فَهِيَ مَيْتَةٌ)) واتہ :  
 ہر پارچہ یک لہ نازہ لی بپردریت بہ زیندوی نہ وہ مردارہ وہ بوہ [رواہ ابوداؤد (۲/رقم/۲۸۵۸)  
 وابن ماجہ (۲/۷۲/۲۲۱۶) و مو حدیث صحیح بیوانہ صحیح ابن ماجہ (۲۶۰۶) و صحیح ابی داؤد (۲۵۴۶)] .

(۳۶۹) لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوی لی پازی بیت) کہ وا پیغمبری خوا  
 (ﷺ) فرموی : ((أَحِلُّ لَنَا مَيْتَتَانِ وَدَمَانٍ . أَمَّا الْمَيْتَتَانِ فَالْحَوْتُ وَالْجَرَادُ أَمَّا  
 الدَّمَانِ فَالْكَبْدُ وَالطَّحَالُ)) واتہ : دوو مردارہ وہ بوو و دوو خوینمان بؤ حہ لال کراوہ :  
 دوو مردارہ وہ بوہ کہ ماسی و کولہ یہ ہو دوو خوینہ کہ یش جہرگ (جگر) و سپلہ [رواہ احمد  
 (۲/۹۷) وابن ماجہ (۲/۱۱۰۲/۲۳۱۴) و الحاکم و البیہقی (۲۵۷/۹) و مو حدیث صحیح بیوانہ السلسلہ الصحیمة  
 (۱۱۱۸) و صحیح ابن ماجہ (۲۶۷۹)] .

و ھەر بە فرمودەیش ھەرام کراوہ : گوشتی گوی درێژی مالی (۳۷۰) و ھەموو درندەییەکی کەلپ دار (۳۷۱) و ھەموو بالندەییەکی چنچرۆک (چنچرۆک)

(۳۷۰) لەبەر فرمودە کە ی (أَنْسُ بِنُ مَالِك) (خوای لی پازی بیئت) کەوا پیاویک ھات بۆلای پیغەمبەری خوا (ﷺ) — لە پۆژی (خَبِير) دا وە ک لە فرمودە ی تردا ھاتوہ — ووتی : گوی درێژەکان خوریان ، پاشان پیاویک ھات بۆلای و ووتی : گوی درێژەکان خوریان ، پاشان یەکیک ھات بۆلای و ووتی : گوی درێژەکان خوریان ، پاشان کە سیک ھات بۆلای و ووتی : گوی درێژەکان تەواو کران ، جا پیغەمبەری خوا فرمانی کرد کەوا بانگ دەریک بانگ بدات لە نێو خەلک دا ((إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَنْهَاكُمُ عَنِ لُحُومِ الْحُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ فَإِنَّهَا رِجْسٌ ، فَأُكْفِتُ الْقُدُورُ وَأَنَّهَا لَتَفُورُ بِاللَّحْمِ)) واتە : بەراستی خواو پیغەمبەرە کە ی قەدەغەتان لی دە کەن لە گوشتی گوی درێژی مالی چونکە بەراستی پیسە ، جا تازانە کان لە سەر ئاگر داگیران ، ھەموو پیر لە گوشت بوو .

(۳۷۱) لەبەر فرمودە کە ی (إِبْنُ عَبَّاس) (خوایان لی پازی بیئت) کەوا فرمووی : پیغەمبەری خوا (ﷺ) قەدەغە ی کردوہ لە ھەموو درندەییەکی کەلپ دار و ھەموو بالندەییەکی چنچرۆک دار [رواہ مسلم (۱۹۳۴/۵۳۴/۲) و ابوداؤد (۲۷۷۸/۲۷۷/۱۰) و النسانی (۲۰۶/۷) بزیا دە (نَهَى يَوْمَ خَبِير)] .

### تیبینی :

درندە ی کەلپ دار وە ک گورگ و شیر و پلنگ و سەگ ... بەلام ئیمامی (الشافعی) دە فرمووی : پتوی و کەمتیار ھەلالە چونکە درندە نی یە ، و (أَبُو حَنِيفَةَ) دە فرمووی : ھەرامە وە ک ئەوانی تر ، چونکە کەلپی ھەبە و درندە پشە ، بەلام ئەو ی راست بیست کەمتیار ھەلالە ھەندیک لە زانیان ووتیانە ھەموو ددانەکانی (دگانەکانی) یە ک ئیسقانە وە کو لانالی نەسپ . ئەمە ووتە ی (إِبْنُ أَرْسَلَانَ) ھ لە (شَرْحُ السُّنَنِ) دا .

بەلام ئیمە دەلێن : با کەلپەیشی ھەبیئت ، ئەو ئیمە فرمودە ی ترمان ھەبە کەوا کەمتیار دەردە کات و جیای دە کاتە وە لە (عُمُوم) ی ئەو قەدەغە کردنە کە لە درندە ی کەلپ دار کراوہ ، ئەویش فرمودە کە ی (جَابِر) ھ (خوای لی پازی بیئت) کەوا پرسیار ی لی کرا ((ئایە کەمتیار نیچیرە ؟ فرمووی : بەلێ جا پرسیار کەرە کە ووتی : بیخۆم ؟ فرمووی

(چړوک) دار که‌وا پړاوی پښ بکات (۲۷۲) وه نه‌وهی پیغه‌مبهر (ﷺ) فرمائی به کوشتنی کردوه (۲۷۲)

: به لئی ،جا پښی ووت : نایه پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) وای فرمووه؟ فرمووی : به لئی [اخرجه ابودلود (۲/رقم/۲۸۰۱) وابن ماجه (۲/۱۰۷۸/۲) و الترمذی (۴/رقم/۱۷۹۱) والنسائی (۷/۲۰۰/۴۲۲۲) وصححه البخاری والبیهقی وابن خزيمة وابن حبان بروهانه (تلخیص الکبیر لابن حجر (۴/۱۰۲/۱۹۹۸) وهو صحیح بروانه الإرواء (۱۰۰۰) وصحیح ابن ماجه (۲۶۲۰)].

(۲۷۲) له‌بهر فرموده‌که‌ی (ابن عباس) ی پیشوو (پ ۳۷۱) (علی) ده‌فرمووی : لای عه‌رب هیچ بالنده‌یه‌ک به چړوک دار ناژم‌دریت مه‌گه‌ر نه‌وهی تنها به چړوک پړاوی بکات (نیچیر بگریت) بروانه [المحللی لابن حزم الأندلسی (۸/المسألة ۹۹۵)] جا (ابن حزم) ده‌فرمی : به لام که‌له‌شیرو چوله‌که و (الزردور) و کۆترو نه‌وهی به‌چنچړوک پړاوی ناکات ، نه‌وه به چړوک دار ناوانابریت له زمان دا .

(۲۷۲) نه‌وهی پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرمائی به کوشتنی کردوه چه‌ند شتی‌که (عائشة) (خوای لی رازی بیت) ده‌فرمووی : پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرمووی : ((خَمْسُ فَوَاسِقٍ يُقْتَلْنَ فِي الْحَرَمِ : الْفَأْرَةُ وَالْعَقْرَبُ وَالْحَدِيَا وَالْغُرَابُ وَالْكَلْبُ الْعُقُورُ)) واته : ((فَاسِقٌ هُنَّ دَهْ كَوْرِيْنِ هَتَا لَه حه‌رهمیش دا : مَشْكٌ وَ دَوُو پَشْكٌ (كَوْلَاژْدَم) وَ كَوْلَارَه (كَوْلَارَه) وَ قَه‌له‌په‌ش وَ سَه‌گی گه‌زنده [رواه البخاری (۶/رقم/۳۳۱۴) و مسلم (۲/۱۱۹۸/۸۰۶/۲) و غیره‌ما بالنظا مختلفة فني رواية سلم زيادة (في الحِلِّ وَالْحَرَمِ)].

وه ماری له جی‌گه‌ی دوویشک داناره وه له‌جیاتی (الْغُرَابُ) ده‌فرمی : ((الْغُرَابُ الْأَبْقَعُ)) واته : قَه‌له‌بازه‌له (قَه‌له‌باچکه) گوه فرموده‌که‌ی تری (عائشة) که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرمووی : ((الْحَيَّةُ فَاسِقٌ وَالْعَقْرَبُ فَاسِقَةٌ وَالْفَأْرَةُ فَاسِقٌ وَالْغُرَابُ فَاسِقٌ)) واته : مار (فَاسِقٌ) ه و دوویشک (فَاسِقٌ) ه و مَشْكٌ (فَاسِقٌ) ه و قَه‌له‌په‌شیش (فَاسِقٌ) ه [رواه ابن ماجه (رقم/۲۲۴۹) وهو صحیح بروانه الصحیحه (۸۸۲۵) وصحیح ابن ماجه (۲۶۲۹)].

وه کاتی‌ک پیغه‌مبهری خوا (ص‌ر‌ک‌ه‌ علی‌رس‌م) ده‌لئی (فَاسِقٌ) : مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه له‌جوکمی (غیر)ی خوئی ده‌رجووه . به‌وهی نازاری ه‌یه و خرابه‌ی نوره و هیچ سوودی نی‌یه وه کاره‌کانی له‌کاری که‌سی‌کی خرابه‌کارو (فَاسِقٌ) ده‌جیت .

وه‌ئه‌وه‌یشتی که قه‌ده‌غی له‌کوشتنی کردوه (۲۷۴)

وه سه‌گی درنده: مه‌به‌ست هه‌موو درنده‌یه‌که وه‌ک گورگ و شیر و ... هتد وه‌ک نیمامی (النَّوَوِي) و نیمامی (قَسْطَلَانِي) له شه‌رحیان دا بۆ (صَحِيحُ مُسْلِمٍ) وا ده‌فه‌رموون وه مه‌به‌ست له (الْغُرَاب) یش دا هه‌موو ئه‌و جوّره قه‌له‌ره‌شکانه ده‌گریته‌وه وه‌کو قه‌له‌بازه‌له زبانی هه‌یه جگه‌له ئه‌و (الْغُرَاب) بجوکه نه‌بیته که توّم ده‌خوات و پی‌ی ده‌وتریت (غُرَابُ الزَّرْع) که زانایان (مُفَقِّح)ن که ئه‌وه له‌وانی تر جیاده‌کریته‌وه وه فتوای خواردنیان داوه‌پروانه [فتح الباری شرح حدیث رقم (۱۸۲۹)].

وه هه‌روه هه‌هه‌رموده‌که‌ی (سَعِيدُ بْنُ مُسَيْبٍ) (په‌حه‌ته‌ی خوای لی بیته) که وا فه‌مووی (أُمُّ شَرِيكٍ) (خوای لی رازی بیته) هه‌والی پی‌ی داوه‌که وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رمانی پی‌ی کردوه به‌کوشتنی سه‌ره‌مازوله (الْوَزْغُ) [رواه البخاری (۶/رقم/۲۳۰۷) و مسلم (رقم/۲۲۲۸) و غیرهما].

وه له هه‌ندی پڕوایه‌ت دا له هه‌وی کوشتنیشتی دا فه‌رموویه‌تی ((چونکه فوی به‌ئاگره‌که‌ی ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ردا ده‌کرد (ﷺ) بۆ ئه‌وه‌ی باشتر کړ بگړیت)) [وه له پڕوایه‌تی بوخاری دا (۶/رقم/۲۳۰۶)]. ئه‌میشی هه‌ر به (فَاسِق) ناو بردووه .

(۲۷۴) ئه‌وه‌یشتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) قه‌ده‌غی له کوشتنی کردوه چه‌ند شتیکه (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیته) فه‌رموی: ((پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غی کردوه له کوشتنی چوارشت: میژوله و هه‌نگ و په‌پووله سوله‌یمانی و (صُرْدٌ)) [رواه ابوداود (۴/رقم/۵۲۶۷) و ابن ماجه (۲/رقم/۱۰۷۴/۲۲۲۴) و غیرهما وه‌و صحیح بروانه‌ی ارواه (۲۴۹۰) و صحیح ابن ماجه (۲۶۰۹)].

وه (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) ده‌فه‌رمی: ((پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غی کردوه له کوشتنی (الصُّرْدُ) و بۆق و میژوله و په‌پووله سوله‌یمانی)) [رواه ابن ماجه (۲/رقم/۱۰۷۴/۲۲۲۲) وه‌و صحیح بروانه‌ی صحیح ابن ماجه (۲۶۰۸)].

وه (الصُّرْدُ): بالنده‌یه‌کی سه‌ر زله له پاساری (چۆله‌که) گه‌وره‌تره ژیر سکی سپی‌یه و پشتیشتی سه‌وزه راوی بالنده بجوکه‌کان ده‌کات . وه هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌که‌ی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ عُمَانَ) (خوای لی رازی بیته) که وا (پزیشکیک پرسیاری له پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) کرد له باره‌ی بۆقه‌وه که وا ده‌یکاته ده‌رمان ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قه‌ده‌غی کرد له کوشتنی)) [رواه ابوداود (۴/رقم/۵۲۶۹) و النسائی رقم (۴۳۶۶) وه‌و صحیح بروانه‌ی صحیح سنن النسائی (۶۰۶۲)].



خواردنی حرامہ (۳۷۰) وہ ہر وہا ئوہیشی کہ قہدغہی لہ نرخی کہی کردوہ (۳۷۶) وئوہیشی کہوا پاشہرؤو پیسی دہخوات پیش پاککردنہوی (۳۷۷)

(۳۷۰) (إِبْنُ حَزْمٍ) (پہحمہتی خوی لی بئیت) دہفرموی : ہرشتیک پیغمبہری خوا (ﷺ) فرمانی بہ کوشتنی کردبیت ئوہ سہرپرینی نیہ ، چونکہ پیغمبہری خوا (ﷺ) قہدغہی کردوہ لہ فوتاندنی مال ، وہ حالآ نیہ کوشتنی شتیک بخوریت بیوانہ [المحلی بالاثار (۸/السالۃ/۱۹۰)] .  
و (إِبْنُ عَمْرٍ) دہفرموی : کئی ہیہ (غُرَاب) بخوات ؟ و پیغمبہریش (ﷺ) بہ فاسقی ناویردوہ ، (واللہی ئوہلہ (طَبِیَّات) نیہ [رواہ ابن ماجہ (۳۲۴۸) مو صحیح بیوانہ صحیح ابن ماجہ رقم (۲۶۲۸)] .

وہ ہر وہا ئوہیشی کوشتنی حرام بئیت بی گومان سہرپرینیشی حرامہ ، وہ ہرشتیک سہرپرینی حرام بئیت خواردنیشی حرامہ .

نیمامی (الخطابی) دہفرموی : (پیغمبہری خوا (ﷺ) قہدغہی کردوہ لہ سہرپرینی ہر ناژہ لیک مہگر بؤ خواردن). بیوانہ [معالم السنن شرح حدیث (رقم/۵۳۶۹) حدیث الضفدع] .  
(۳۷۶) وہک سہگ و پیشلہ بیوانہ (پ ۱۹۸، ۱۹۷) وئوہی قہدغہی لہ نرخی کہی

کرایت خواردنی حرامہ لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) بیوانہ (پ ۲۰۰) .  
(۳۷۷) لہ بہر فرمودہ کہی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی رازی بئیت) کہوا فرموی ((پیغمبہری خوا (ﷺ) قہدغہی کردوہ لہ کوشتی (الجلالۃ) و ہشیرہ کہیشی)) [رواہ ابو داؤد (۳/رقم ۳۷۸۰) و الترمذی (۱۸۸۴/۱۷۵/۳) و ابن ماجہ (۳۱۸۹/۱۰۶۴/۲) مو حدیث صحیح بیوانہ الإرواء (۲۰۰۳ ، ۲۰۰۴) و صحیح ابن ماجہ (۲۵۸۲)] .

وہلہ بہر فرمودہ کہی تری (إِبْنُ عَمْرٍ) کہوا فرموی : ((پیغمبہری خوا (ﷺ) قہدغہی کردوہ لہ (الجلالۃ) لہ و شتردا : کہوا سواربیت لہ سہری یان لہ شہرہ کہی بخواتہ و)) [رواہ ابو داؤد (۲/رقم ۲۷۸۷) مو صحیح بیوانہ صحیح ابی داؤد (۲۲۱۷)] .

(الجلالۃ) لہ (جلہ) وہ وەرگیراوه واتہ : پاشہرؤو ، (الجلالۃ) : ئو ناژہ لہ یہ : کہ پاشہرؤو دہخوات و شوینہ واری پیوہ دیارہ و ہک بونی دیت ، جا دہبیت چہند بؤڈیک گیر بدریت تپاک دہبیتہ وہ ، ئو کاتہ دیوستہ سہرپریت و شہرہ کہی بخوریت (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی رازی بئیت) مریشکی (جلالۃ) ی گیر دہدا تاسی بؤڈ پاشان دہخوارد [رواہ ابن ابی شیبہ (۸/۱۴۷/۴۶۶) مو صحیح بیوانہ الإرواء (۲۵۰۴)] .

وہجگہ لہمانہ ہموو شتیکی تر حالہ (۲۷۸) لہکاتی ناچاری و زور پی  
ہینان ئوانہی حرامہ دروستہ تالہ و حالہ تہ رزگاری دہ پیٹ (۳۷۹)

(۲۷۸) ئیمامی (الشافعی) دہ فرموی: ئوہی کہدہق (نص) ی لہسہر نی یہ  
کہ حرامہ یان حالہ و ہ فرمان بہ کوشتنی نہ کراوہ و ہ قدہ غیش لہ کوشتنی نہ کراوہ ،  
ئوہ تیتیدا دہ گرتنہوہ بۆلای عہرب ، لہ خہلکی شارو دیہاتہ کان نہک دہ شتہ کان ، جا  
ئوہی ئوان بہ پاکیان زانی بیت و ہ ناوی ناژہ لی حالائیان لی ناپیت ئوہ حالہ و ہ نہ گہر  
بہ پیسیان زانی بیت یا ناوی ناژہ لی حرامیان لی ناپیت ئوہ حرامہ ... ہند پروانہ [الروضۃ  
الندیۃ (۳۹۳/۲) بتعلیق محمد صبحی حلاق ] .

وہمہ بہستی ئیمامی (الشافعی) (رہمہ تی خوی لی بیت) لہ گترانہوہ بۆلای عہرب  
ئوہ یہ چونکہ ئہم قورٹانہ لہ نئو چہرگی ئوان دا دابہ زیوہ و ہ ئوان لہ ہموو کہ سیکی  
زیاتر شارہ زاترن لہ بہ کارہیتانی (لفظہ) کان دا . و ہ لہ ہموو کہ سیکی تر باشتر لہ  
واتاکانی تی دہ گن .

### تیبینی:

ہہ ندیک لہ و شتانہاں کہ خواردنیاں حالہ بہ لام خہلکیکی زور

لہ خواردنیاں خوی دہ پارینہاں :

(۱) کہ رویشک (الأرنب) : لہ بہر فرمودہ کہی (أنسُ بنُ مالک) (خوی لی پازی بیت)  
کہ وا فرموی : ((لہ (مرّ الظہران) کہوتینہ شویتی کہ رویشکیک بۆ ئوہی پاری بکہین  
وہ خہلکہ کہ کوششیان بۆ کرد ، جا ہموویان ہیلک (شہکت) بیون، جامن پیئی  
کہ بیشتم و بردم ہینام بۆ (أبو طلحّة) ئویش سہری بری و ہردو پانہ کہی بۆ پیغہ مہری  
خوارد جا پیغہ مہریش و ہری گرت)) [رواہ البخاری (۵/رقم ۲۵۷۲) و مسلم (رقم ۱۹۵۲) و ابو داؤد  
(۳/رقم ۳۷۹۱) و بیقیہ أصحاب السنن بألفاظ مختلفہ] .

(۲) ئہسپ و مایین (الخیل) لہ بہر فرمودہ کہی (جابرُ بنُ عبدِاللہ) (خوایان لی رازی  
بیت) کہ وا فرموی ((پیغہ مہری خوا (ﷺ) لہ روژی (حَیْبَر) دا قدہ غہی لی کردین  
لہ گوشتی گوئی دریز - مائی - و ہ پوخسہ تی پی دابن لہ گوشتی ئہسپ)) [رواہ البخاری  
(۸/رقم ۴۲۱۹) و مسلم (۳/رقم ۱۹۴۱) و ابو داؤد (۳/رقم ۳۷۸۸) و غیرمہ] .

(۳۷۹) لہ بہر فرمودہ کہی خوی گہرہ لہسورہ تی (المائدة: ۳) دا پاش  
باسکردنی ئوانہی حرامی کردہ دہ فرموی: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ﴾

پاوە کردنی ئاو ووشکانی لەهەموو حالەتیک دا دروستە (۳۸۰) تەنها لەکاتی ئیحرام دانەبێ ئەو ووشکانی دروست نییە (۳۸۱) وەدروستە ئەو پاوە

لَا تَمَّ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ واتە : جا هەرکەسێ که برسیتی زۆری پێ بینی و ناچاری بکات بێ ئەوێ مەیلی تاوانکردنی هەبێ ئەو هێچ تاوانیکی لەسەر نییە نەگەر لەو گۆشتانە بخوات ، بەراستی خۆی گەورە لێبوردەو بەبەزەبیە . (إِنَّ عُمَرَ دَهْفَرَمَوْى: بَيْتَغَمْبَرِي خَوَا (ﷺ) فَرَمَوْى تى ((إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ أَنْ يُؤْتَى رُخْصَةً كَمَا يَكْرَهُ أَنْ تُؤْتَى مَعْصِيَتَهُ)) واتە : بەراستی خۆی گەورە پێی خۆشە بەندەکانی پوختنەکانی وەرێگرن هەرۆک چۆن پێی ناخۆشە بێ گۆیی بکەن . [رواه أحمد (۱۰۸/۲) وغيره وهو صحيح بيوانه الارواء وصحيح الجامع (۱۸۸۶)] .

بۆیە زانایانی شەرعیەت دەفرمویان : جاری واهییە وەرگرتنی ئەو پوختنەتانە پێویست (وَأَجِب) دەبێت نەگەر ئەو کەسە ترسی مردنی هەبوو وەشتیکی تر نەبوو بیخوات جگە لەو ه ...

(۳۸۰) لەبەر فرمودەکەى خۆی گەورە لەسورەتى (المائدة: ۴) کە دەفرموی : ﴿يَسْئَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلَّبِينَ يُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ واتە : پرسیارت لێ دەکەن ئەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) چى بۆ ئەوان حەلال کراوە ، بێئى هەموو شتیکی پاک و خاویڤن بۆ ئێو حەلال کراوە ، هەرۆها خواردنی نیچیری سەگ و تانجی لەوانەى فیرتان کردون ، ئەو بیان فێردەکەن کە خوا فێری کردون ، جا لەوە بخۆن کە بۆ تانی پاوە دەکەن وەناوی خۆی لەسەر بیتن - لەو کاتەدا کە بەرى دەدەن بۆ گیانی نیچیرەکەى - .

(۳۸۱) لەبەر فرمودەکەى خۆی گەورە لەسورەتى (المائدة: ۹۶) دا کە دەفرموی : ﴿أَحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرْمٌ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا﴾ واتە : نیچیری دەریا و خۆراکی بۆ ئێو حەلالە تاوەکو کەک و لەزەتى لێ وەرێگرن بۆ ئێو وەموسافیرانی تریش ، وەحەرام کراوە لەسەرتان نیچیری ووشکانی تا ئەو کاتەى لە ئیحرام دابن . وە لەسورەتى (المائدة: ۲) دا دەفرموی : ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾ واتە : وەهەرکاتیک لە ئیحرام دەرجوون ئەو حەلالە بۆ تان پاوە بکەن .

کردنه به مهر چه کیک زام کهر (چه قوو شمشیر و تیرو پم و چه کی تازه) <sup>(۲۸۲)</sup> وه به نازده لی گزنده و تانجی و سهگی فی کر او و بالنده ی پ او <sup>(۲۸۲)</sup> مهر کاتیک پ او به چه ک کرا مهرجه ناوی خوی له سر ببات و به تیژایه کی بی کوژیت نه گینا دروست نی یه مه گهر بگاته سر پرینی دا <sup>(۲۸۴)</sup> وه نه گهر به نازده ل پ او ی کرد مهرجه ناوی خوی له سر ببات و نازده له که یش فی کر او بیت و

(۲۸۲) له بهر فرموده ی خوی گوره له سوره تی (المائدة : ۹۶) دا که ده فرموی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَلُو لَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ﴾ واته : نه ی نه وانه ی که باوه رپان هیناوه خوی گوره نه یه تا قی ده کاته وه به هندی که له و نیچرانه ی که به دست و په کانتان ده یانگرن ... وه له بهر نه فرمودانه ی که باسی ده که ین پروانه . (پ ۲۸۵)

(۲۸۲) له بهر فرموده ی خوی گوره له سوره تی (المائدة : ۴) دا که ده فرموی : ﴿وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ ...﴾ . پروانه (پ ۲۸۰) وه له بهر نه فرمودانه ی که باسی ده که ین پروانه (۲۸۵) .

(۲۸۴) له بهر فرموده کی (عَدِيُّ بْنُ حَارِثِ الطَّائِي) (خوی لی رازی بیت) که وا فرموی : پرسیارم له پیغه مبهری خوا (ﷺ) کرد له باره ی پ او کردن به تیری بی پر (المغراض) نه ویش فرموی : ((إِذَا أَصَبْتَ بِحَدِّهِ فَكُلْ فَإِذَا أَصَابَ بِعُرْضِهِ فَقَتْلُ فَإِنَّهُ وَقِيدٌ، فَلَا تَأْكُلْ)) واته : نه گهر به تیژایه کی لیست دا نه وه لی بخو وه نه گهر به پانیه کی لی دا و کوشتی نه وه لی مخو چونکه نه وه به لی دان مردوه - (مؤقوده) یه که له نایه تی (المائدة : ۳) باسما ن کرد پروانه (پ ۲۶۵) - [رواه البخاری (۹/رقم ۵۴۷۶) ومسلم (۱۰۲۹/۱۹۲۹) وغیرما] .

وه له بهر فرموده کی (أَبُو ثَعْلَبَةَ الْخُسَنِي) (خوی لی رازی بیت) که تییدا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرموی ((وَمَا صِدَّتْ بِقَوْسِكَ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ فَكُلْ)) واته : وه نه وه ی به که وانه که ت پ او ی ده که یت و ناوی خوات له سر هینا بیت نه وه بیخو [رواه البخاری (۹/رقم ۵۴۷۸) ومسلم (۱۰۲۲/۱۹۲۰) وغیرما] .

له نیچیره‌که‌ی نه‌خوات و نازهلینکی تری له‌گه‌ل دا نه‌بیئت نه‌گینا ده‌بیئت بگاته  
سه‌ربرینی دا (۳۸۰) وه‌ئه‌گه‌ر نه‌وه نیچیره‌ی که لینی داوه پاش چه‌ند پوژیک

(۳۸۰) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی خوای گه‌وره (المائدة: ۴) بپوانه (پ ۳۸۰)  
وه‌فرموده‌که‌ی (عَدِيُّ بْنُ حَاتِمٍ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرمویی: ... جا ووتم:  
سه‌گه‌که‌م ده‌نیرم بۆ راو. فرمویی: ((إِنَّا أَرْسَلْنَا كَلْبِكَ وَسَمَّيْتَهُ فَكُلْ)) واته: نه‌گه‌ر  
سه‌گه‌که‌ت نارو ناوی خوات له‌سه‌ر برد نه‌وه بیخۆ، ووتم: جا نه‌گه‌ر-سه‌گه‌که‌ه لی  
خوارد؟ فرمویی: ((فَلَا تَأْكُلْ، فَإِنَّهُ لَمْ يَمْسِكْ عَلَيْكَ، إِنَّمَا أَمْسَكَ عَلَى نَفْسِهِ)) واته  
: نه‌وه لی مه‌خۆ چونکه بۆتۆ نه‌یگرته‌وه به‌لکو بۆ خوای گرتویه‌تی ووتم: سه‌گه‌که‌م  
ده‌نیرم جا سه‌گه‌کی تری له‌گه‌ل دا ده‌بینم؟ فرمویی: ((لَا تَأْكُلْ، فَإِنَّكَ إِنَّمَا سَمَّيْتَهُ  
عَلَى كَلْبِكَ وَلَمْ تُسَمِّ عَلَى الْآخِرِ)) واته: لی مه‌خۆ، چونکه تۆ ناوی خوات له‌سه‌ر  
سه‌گه‌که‌ی خۆت هیتاوه و ناوی خوات له‌سه‌ر نه‌وه‌ی تر نه‌هیتاوه [رواه البخاری (۹/رقم ۵۴۷۶)  
ومسلم (۱۶۲۹/۱۵۲۹/۳) وغیرما].

وه‌له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَبُو ثَعْلَبَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا فرمویی: ووتم:  
نه‌ی پیغه‌مبیری خوا (ﷺ) نیه‌مه له‌زه‌وی خه‌لکانیک داین (أَهْلُ الْكِتَابِ) نایه له‌قابه‌کانیان  
دا خواردن بخۆین؟ وه‌له‌زه‌ویه‌کی نیچیری داین به‌که‌وانه‌که‌م و به‌سه‌گه‌ فیرنه‌کراو و  
سه‌گه‌ فیرنه‌کراوه‌که‌یشم راو ده‌که‌م، نایه جیم بۆ دروسته؟ فرمویی: ((أَمَّا مَا ذَكَرْتَ مِنْ  
أَهْلِ الْكِتَابِ فَإِنْ وَجَدْتُمْ غَيْرَهَا فَلَا تَأْكُلُوا فِيهَا وَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَاغْسِلُوهَا وَكُلُوا فِيهَا  
وَمَا صَدَّتْ بِقَوْلِكَ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ، فَكُلْ وَمَا صَدَّتْ بِكَلْبِكَ الْمُحَلَّمِ فَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ  
فَكُلْ وَمَا صَدَّتْ بِكَلْبِكَ الْغَيْرِ مُعَلَّمٍ فَأَذْرَكْتَ ذَكَاتَهُ فَكُلْ)) واته: سه‌باره‌ت به‌وه‌یان  
که‌باست کرد له (أَهْلُ الْكِتَابِ)، نه‌گه‌ر قاپی تر ه‌بوو نه‌وه‌تیییدا مه‌خۆن وه‌ئه‌گه‌ر نه‌تانیه‌و  
نه‌وه‌ بیخۆن و تیییدا بخۆن. وه‌نه‌وه‌ی به‌که‌وانه‌که‌ت راوی ده‌که‌ی و ناوی خوات له‌سه‌ر  
هیتابوو نه‌وه بیخۆ، وه‌نه‌وه‌ی به‌سه‌گه‌ فیرنه‌کراوه‌که‌ت راوی ده‌که‌یت و ناوی خوات له‌  
سه‌رهیتا بوو نه‌وه بیخۆ، وه‌نه‌وه‌ی به‌سه‌گه‌ فیرنه‌کراوه‌که‌ت راوی ده‌که‌یت نه‌گه‌ر  
که‌یشتی به‌سه‌ر برینی دا نه‌وه لی بخۆ [رواه البخاری (۹/رقم ۵۴۸۷) ومسلم (۱۶۲۲/۱۵۲۲/۳) وغیرما].

به‌کوژداری بیبینیته‌وه نه‌وه دروسته بیخوات نه‌گهر ته‌نھا زامی لیدانه‌که‌نی  
خوی پیوه بینی و نه‌یشگه‌نی بوو <sup>(۲۸۶)</sup> و نه‌که‌ووتبوه ناویشه‌وه . <sup>(۲۸۷)</sup>

### سه‌رپرینی شهرعی (الذبیح الشرعی)

سه‌رپرینی هه‌ریه‌کئی له موسلمانان یان له خاوه‌ن کتیبه‌کان (جوله‌که‌وه  
گاور) حه‌لاله ، پیاوینت یان ئافره‌ت <sup>(۲۸۸)</sup> نه‌گهر ناوی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر

<sup>(۲۸۶)</sup> له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (عَدِيُّ بْنُ حَاتِمٍ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> پی‌ی  
فرموو : ((وَأَنْ رَمَيْتَ الصَّيْدَ فَوَجَدْتَهُ بَعْدَ يَوْمٍ أَوْ يَوْمَيْنِ لَيْسَ بِهِ إِلَّا أَثَرُ سَهْمِكَ  
فَكُلْ)) واته : وه‌نه‌گهر تیرت له نیچیره‌که وه‌شانند جا پاش رۆژتک یان دوو رۆژ بینیته‌وه  
— به‌کوژداری — هنج شویننه‌واریکی تری پیوه نه‌بوو جگه له تیره‌که‌ی خوت نه‌وه بیخو  
[رواه البخاری (۱/۹/م/۵۴۸۴) .

وه فرموده‌که‌ی : (أَبُو ثَلَيْبَةَ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرمووی : ((إِذَا رَمَيْتَ  
بِسَهْمِكَ فَعَابَ عَنْكَ فَأَذْرِكْتَهُ ، فَكُلْهُ مَا لَمْ يَنْتِنِ)) واته : نه‌گهر تیره‌که‌ت وه‌شانند جا  
نیچیره‌که‌ت لی وون بوو ، پاشان پی‌گه‌یشتیته‌وه ، نه‌وه بیخو نه‌گهر نه‌که‌نی بوو [رواه  
مسلم (۱/۳/۱۵۲۲/۱۹۲۱) .

<sup>(۲۸۷)</sup> له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (عَدِيُّ بْنُ حَاتِمٍ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرمووی :  
((إِذَا رَمَيْتَ سَهْمَكَ فَأَذْرِكِ اسْمَ اللَّهِ ، فَإِنْ وَجَدْتَهُ قَدْ قُتِلَ فَكُلْ إِلَّا أَنْ تَجِدَهُ قَدْ وَقَعَ  
فِي الْمَاءِ ، فَإِنَّكَ لَا تَذْرِي ، الْمَاءُ قَتَلَهُ أَوْ سَهْمَكَ)) واته : نه‌گهر تیره‌که‌ت وه‌شانند نه‌وه  
ناوی خوای له‌سه‌رپینه ، جا نه‌گهر نیچیره‌که‌ت بینیه‌وه کوژدا بوو نه‌وه بیخو مه‌گهر  
بیبینیته‌وه که‌وتیته‌ئاوه‌وه ، چونکه تو نازانیت ئاوه‌که کوشتویه‌تی یان تیره‌که‌ی خوت  
[رواه مسلم (۱/۳/۱۵۲۱/۱۹۲۱) .

<sup>(۲۸۸)</sup> له‌به‌ر فرموده‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (المائدة: ۵) دا که ده‌فرمووی :  
﴿وَوَطْءَامَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلًّا لَكُمْ﴾ واته : وه‌خواردنی نه‌وانه‌ی کتیبیان پی‌ی دراوه  
منتدی اقرأ الثقافی

بیت به ته‌نھا (۳۸۹) جا نه‌گەر ئارژه‌له‌که له‌توانادا هه‌بوو بگیریت و سه‌ر بپردیت نه‌وه سه‌ر پینه‌که‌ی له‌ت کردن و برینی قورگیتی که‌وا خوینی لیه‌وه به‌زوری برژیته‌ دهره‌وه به‌شتیکی تیژ جگه‌ له‌نیوک و ددان (۳۹۰) وه‌ نه‌گەر نه‌توانرا به‌هوی هه‌ره‌ویه‌که‌وه به‌و شیوه‌یه سه‌ر بپردیت نه‌وه دروسته‌ به‌ شتیکی تیژ لی بدیت له‌سه‌ر سینگی یان له‌هه‌ر شوینیکی تری که‌وا خوینی لی برژیته‌ دهره‌وه (۳۹۱) به‌لام به‌و مه‌رجه‌ ناوی خوی له‌سه‌ر بیینی

(جوله‌که‌و گاور) حه‌لاله‌ بۆتان. (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیت) ده‌فرموی :  
خواردنیان سه‌ر پینه‌ ده‌ستیانه [رواه البخاری (۹/باب ذبائح اهل الكتاب)].

و(الزُّهْرِي) ده‌فرموی : سه‌ر پراوی گاوره‌ عه‌ره‌به‌کان هیچی تیدانی به‌ ، وه‌ نه‌گەر بیستت ناوی جگه‌ له‌ خوی له‌سه‌ر هیتا نه‌وه مه‌یخو وه‌ نه‌گەر نه‌تبیست نه‌وه خوا حه‌لالی کردوه‌و کافر بونیشیانی زانیوه .

وه‌ له‌به‌ر فرموده‌ی نه‌و ئافه‌ته‌ جوله‌که‌یه‌ که‌ ده‌ستی شه‌کیکی ژه‌ه‌راوی به‌ دیار له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) جا پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) لی ی خوارد [رواه البخاری (۵/رقم ۲۶۱۷) باب قبول الهدیه من المشرکین ومسلم رقم (۲۱۹۰) وغیرما].

(۳۸۹) له‌به‌ر نه‌و نایه‌ت و فرمودانه‌ی له‌باسی راوکردن دا باسماں کرد ، وه‌ له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (رَافِعُ بْنُ خَدِيجٍ) (خوی لی پازی بیت) که‌وا فرموی : نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ، نیمه‌ چه‌ قومان نی به‌ ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی ((مَا أَنهَرُ النَّوْمَ وَذُكْرَ اسْمِ اللَّهِ فَكُلْ لَيْسَ الظُّفْرُ وَالسِّنُّ وَأَمَّا الظُّفْرُ فَمُدِّي الْحَبِشَةَ وَأَمَّا السِّنُّ فَعَطِّمْ)) راته‌ : نه‌وه‌ی خوین برژیته‌ دهره‌وه و ناوی خوی له‌سه‌ر برا نه‌وه لئی بخون جگه‌ له‌ نیوک و ددان نه‌بیت ، چونکه‌ نیوک نه‌وه چه‌قوی (حَبِشَة) به‌کانه‌ وه‌ ددانیش نیسقانه [رواه البخاری (۹/رقم ۱۰۰۰۲) ومسلم (۲/۱۵۵۸/۱۹۸۶) وأصحاب السنن].

(۳۹۰) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (رَافِعُ بْنُ خَدِيجٍ) ی پیشوو بروانه (پ/۳۸۹).

(۳۹۱) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (رَافِعُ بْنُ خَدِيجٍ) (خوی لی پازی بیت) که‌ تیبدا

ده‌فرمی : جا ده‌ست که‌وتی باشماں ده‌ست که‌وت له‌ ووشر و مه‌ر ، جا ووشر تیکیان

کاتیک که نه‌وشته‌ی تی ده‌گریت<sup>(۳۹۲)</sup> وه سه‌رپرینی دایک سه‌رپرینی به‌چکه‌که‌ی سکیتی<sup>(۳۹۳)</sup> وه سوننه‌ته پرووی بگریته قیبله له‌کاتی سه‌رپرین دا<sup>(۳۹۴)</sup>

هه‌له‌ت ، جا پیاویک تیریکی تی گرت و گبری دا ، پیته‌مب‌ریش (ﷺ) فرموی : ((إِنَّ لِهَذِهِ الْإِبِلِ أَوَابِدَ كَأَوَابِدِ الْوَحْشِ ، فَإِذَا غَلَبَكُمْ مِنْهَا شَيْءٌ فَاصْنَعُوا بِهِ هَكَذَا)) واته : به‌راستی نه‌م ووشرانه سلاندنه‌وه وه‌له‌تانیکیان هه‌یه وه‌کو هه‌له‌تانی ناره‌لی کیوی ، جا هه‌رکاتیک له ده‌ستان ده‌رچوو ، نه‌وه وای پی بکن [رواه البخاری (۹/رقم/۵۵۴۳) ومسلم (۳/۱۹۶۸/۵۵۸) وغیرما] .

وه له‌ریوایه‌تی (الطبرانی) دا ((فَاصْنَعُوا بِهِ ذَلِكَ وَكُلُّوهُ)) واته : جا ناوای پی بکن و بیخون . پروانه [فتح الباری شرح حدیث رقم (۵۴۹۸) .

(۳۹۲) له‌به‌ر فرموده‌که (أَبُو ثَعْلَبَةَ) (خوای لی رازی بی‌ت) پروانه (پ ۳۸۵) .

(۳۹۳) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدٍ) (خوای لی رازی بی‌ت) که‌وا فرموی :

پرسیارمان له پیته‌مب‌ری خوا (ﷺ) کرد له‌باره‌ی به‌چکه‌ی سکی دایکه‌وه جا نه‌ویش

فرموی : ((كُلُّوهُ إِنْ شِئْتُمْ فَإِنَّ ذَكَاتَهُ ذَكَاءُ أُمِّهِ)) واته : بیخون نه‌گه‌ر ویستان

له‌سه‌ری بوو ، چونکه سه‌رپرینی نه‌و سه‌رپرینی دایکیتی)) [رواه ابوداود (۳/۲۵۷/۲۸۲۷) واللفظ

له‌الترمذی (۴/۱۴۷۶/۷۲/۴) وابن ماجه (۲/۱۰۶۷/۳۱۹۹) واحمد (۳/۲۹/۵۲) وغیرهم ومو حدیث صحیح پروانه

الرواه رقم (۲۵۲۹) وصحیح أبی داود (۲۴۵۱) .

(إِبْنُ الْمُنْذِرِ) ده‌فرموی : ((ریوایه‌ت نه‌کراوه له‌که‌سیک له‌هاوه‌لانه (الصحابه) وه و

نه له‌که‌سیک له‌زانا‌یانیسه‌وه که به‌چکه‌ی سیک دایک ناخوری‌ت نیلا به‌سه‌ر برین نه‌بی‌ت ،

ته‌نها نه‌وه نه‌بی‌ت که‌له (أَبُو حَنِيفَةَ) هه‌وه ده‌گیرنه‌وه)) جا (إِبْنُ الْقَيْمِ الْجَوْزِيَّةِ) زور

به‌جوانی وه‌لامی نه‌و (شبهه) به‌ی (أَبُو حَنِيفَةَ) ده‌داته‌وه له [إعلام الموقعین] دا (۲/۳۵۲) .

ده‌توانیت ته‌ماشای بکیت .

(۳۹۴) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی رازی بی‌ت) که‌وا فرموی

: ((پیته‌مب‌ری خوا (ﷺ) له‌پوژی سه‌رپرین دا دوو به‌رانی شاخ داری ره‌ش و سپی

خه‌سای سه‌رپری جا که پرووی کردن - له‌قیبله - فرموی : ((إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِي

لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ عَلَىٰ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ



وه حهرامیشه نازاردانی<sup>(۳۹۵)</sup> وه نه فرته (لَعْنَةُ) کراوه لهو کهسهی بؤ  
جگه له خوا شت سهر بریت<sup>(۳۹۶)</sup>

، إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ لِأَشْرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أَمِرْتُ  
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ)) . خوايه نه مه له تووه يه بؤ تو يه له جياتی موحه ممه دو  
نومه ته که ی ، (بِسْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) پاشان سه ری بپی [رواه ابو داود (۲/رقم ۲۷۹۹) ومو صحیح  
بیواته صحیح ابی داود (۲۴۲۵)].

(۳۹۵) له بهر فرمووده که ی (شَدَادُ بْنُ أَوْسٍ) (خوای لی رازی بیت) که وا پیغه مبه ری  
خو (ﷺ) فرمووی : ((إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ ، فَإِذَا قَتَلْتُمْ فَأَحْسِنُوا  
الْقِتْلَةَ وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ ، وَلِيُحْدِ أَحَدَكُمْ شَفْرَتَهُ وَلِيُبْرِحَ ذَبِيحَتَهُ)) واته :  
به راستی خوای که وره چاکای پیویست کردوه که وا له که ل ه موو شتیک دا بکریت ، جا  
نه گه ری که کتکان شتیکی کوشت بابه چاکای بیکوژیت ، وه نه گه ری که کتکان نازده لیتیکی  
سهر بری بابه چاکای سه ری بپریت وه با هر ری که کتکان چه قوکه ی تیز بکات وه پشوو  
به سه ر بپاوه که ی بدات - پیش سهر برینی یان په له بکات له کاتی سهر برینی دا - [رواه مسلم  
(۳/رقم ۱۹۵۸/۱۵۴۸) وابو داود (۲/رقم ۲۸۱۶) والترمذی (۲/۴۲۱/۱۴۲۰) والنسائی (۷/۲۲۷) وابسن ماجه  
(۲/۱۰۰۸/۲۱۷۰)].

(۳۹۶) له بهر فرمووده که ی (عَلِيٍّ) (خوای لی رازی بیت) که وا فرمووی :  
پیغه مبه ری خوا چوار ووشه ی پی ووتم : ((لَعْنُ اللَّهِ مَنْ ذَبَحَ لغيرِ اللَّهِ ، لَعْنُ اللَّهِ مَنْ لَعَنَ  
وَالِدِيهِ ، لَعْنُ اللَّهِ مَنْ أَوَى مُحْدِثًا ، لَعْنُ اللَّهِ مَنْ غَيَّرَ مَنَارَ الْأَرْضِ)) واته : نه فرته ی  
خوا له وکه سه ی بؤ جگه له خوا شت سه ر ده بریت ، نه فرته ی خوا له وه ی نه فرته له دایک و  
باوکی ده کات ، نه فرته ی خوا له وه ی دالده ی (بِدْعَةِ) کاریک ده دات ، نه فرته ی خوا له وه ی  
نیشانه کانی زه وی - نه وه ی خه لکی سه ر زه وی یه کتری پی ده ناسنه وه - ده گوریت [رواه  
مسلم (۲/۱۵۷۶/۱۹۷۸)].

## قوریانی (الأضحیة) (۳۹۷)

پیویست (واجب) ه له سهر هر موسولمانیک توانای ه بیئت کهوا  
قوریانی بکات (۳۹۸)

(۳۹۷) (الأضحیة) : نه و نازده له یه (حیوان) که له ریژی قوریان و ریژانی (تشریق) دا

سهرده بریت به مه به سستی نزیک بوونه وه له خوی گوره .

(۳۹۸) زانایان جیاوازن نایه قوریانی پیویست (واجب) ه ، یان سوخته ته ،

جه ماوه ری زانایان ده لئین سوخته ته له وانه نیمامی (مالک) فرموویته تی : پیم خوش نییه

کهوا هر که سیک توانای نرخه که ی ه بیئت وازی لی بیئت ، وه نیمامی (الشافعی) یش ،

له سهر نه م پاییه ، به لام (ربیعة) و (الأوزعی) و (أبوحنيفة) و (اللیث) و ه ندیک له

(مالکیه) کان ده لئین پیویست (واجب) ه له سهر که سیک ه بیئت وه ریوایه تیشکراوه له

(مالک) و (النخعی) ، وه له بهر فرمووده که ی (مخنف بن سلیم) (خوی لی رازی بیئت) که

بیستی پیته مبه ری خوا (ﷺ) فرمووی : ((يَأْتِيهَا النَّاسُ عَلَى كُلِّ أَهْلِ بَيْتٍ فِي كُلِّ

عَامٍ أَضْحِيَّةً وَعَتِيرَةً)) واته : نه ی خه لکینه له سهر خه لکی ه موو مالیکه له ه موو

سالیک دا قوریانیه ک و (عتیره) یه ک سهر برین ، نایه ده زانن (العتیره) چییه ؟ نه وه یه که

خه لکی پیی ده لئین (رجیبة) [رواه احمد (۲۱۵/۴) و ابو دود (۲۷۸۸/۲۲۶/۲) و الترمذی (۱۵۵۵/۳۷/۳)

و النسانی (۴۲۲۴/۱۶۷/۷) و ابن ماجه (۳۱۲۵/۱۰۴۵/۲) وهو حدیث حسن بیوانه صحیح سنن ابن ماجه (۲۵۳۳) .

(عتیره) : سهر برینی نازده لیکه له مانگی ره جب دا ده کرا به لام پاشان (سنخ) بویه وه

به فرمووده که ی (أبو هريرة) (خوی لی رازی بیئت) کهوا پیته مبه ری خوا (ﷺ) فرمووی :

((الْفَرَعُ وَالْعَتِيرَةُ)) واته : نه (فرع) هه یه و نه (عتیره) جا (أبو هريرة) فرمووی : وه

(الفرع) یه که م به ره می نازده له که خه لکی له کاتی نه قامی دا بو بته کانایان سهریان ده بری

و (العتیره) له (ره جب) دایه [رواه البخاری (۵۴۷۴/۹) و مسلم (۱۱۷۶/۱۵۶۴/۳) و غیره] .

به لام (أضحیة) ههر له سهر حوکه که ی خوی ماوه ته وه هیچ لای نه داوه . کهوا

پیویسته . وه له بهر فرمووده که ی (أبو هريرة) (خوی لی رازی بیئت) کهوا پیته مبه ری

له پاش نویژی جهژنی قوربان<sup>(۳۹۹)</sup> تا خورنئاو بوونی سییهم پوژی دواى  
پوژی جهژن (أیام التشریق)<sup>(۴۰۰)</sup>

خوا (ﷺ) فرمووی: ((مَنْ كَانَ لَهُ سَعَةٌ وَلَمْ يَضَحْ فَلَا يُقَرَّبَنَّ مُصَلِّئًا)) واته :  
هرکه سیک دهستی فراوان بوو و قوریانی نه کرد نه وه بانزیکى شوینی نویژه که ی نیمه  
نه که ویته وه [رواه احمد (۲/۲۲۱) و ابن ماجه (۲/۴۴۱-۳۱۲۳) و غیرهما و هر حسن بروانه صحیح ابن ماجه  
(۲۰۳۲)].

وه له بهر فرمووده که ی (جُنْدُبُ بْنُ سَفْيَانَ الْبَجَلِي) (خوای لی پازى بیئت) فرمووی :  
پیته مبهری خوام بینی له پوژی قوریانی دا فرمووی : ((مَنْ ذَبَحَ قَبْلَ أَنْ يُصَلِّيَ فَلْيَعِدْ  
مَكَانَهَا أُخْرَى وَمَنْ لَمْ يَذْبَحْ فَلْيَذْبَحْ)) واته : هرکه سیک نه که پيش نویژه ساری بری  
نه وه با له جیگی دا یه کی تر سر برپیته وه وه هر که سیکیش ساری نه برپوه با ساری  
برپیت [رواه البخاری (۱۰/۵۵۶۲) و مسلم (۳/۱۰۵۱/۱۹۶۰) و غیرهما].

وه له بهر چند به لگی تریش ، له راستی دا نه وانه ی که ده لئین سوخته ته به لگه کانیان  
یا (حَدِيثٌ) یکی (ضَعِيفٌ) ، وه یان نابیته (قَرِيْنَةٌ) که وا نه م (أَمْرٌ) انه له (وَأَجِبْ) وه  
لابدات بۆ سوخته ت .

(۳۹۹) له بهر فرمووده که ی (جُنْدُبُ بْنُ سَفْيَانَ الْبَجَلِي) ی پيشوو پروانه (پ ۳۹۸) .  
وه فرمووده که ی (الْبِرَاءُ بْنُ عَازِبٍ) (خوای لی پازى بیئت) که وا فرمووی : خالویه کم  
که پی ی دوترا (أَبُو بُرْدَةَ) قوریانی کرد پيش نویژه ، جا پیته مبهری خوا (ﷺ) پیی  
فرموو ((شَأْنُكَ شَأْنُ لَحْمٍ)) واته : شه که که ت شه کی گوشته . جا فرمووی : نه ی  
پیته مبهری خوا ، بزنیکی دانی ته من یه ک سائیم هیه ، فرمووی ((إِدْبَحْهَا وَلَا تَصْنَحْ  
لِغَيْرِكَ)) واته : ساری بری ، وه بۆ که سیکى تر جگه له تو دروست نی یه ، پاشان  
فرمووی : ((مَنْ ذَبَحَ قَبْلَ الصَّلَاةِ فَإِنَّمَا يَذْبَحُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ ذَبَحَ بَعْدَ الصَّلَاةِ فَقَدْ تَمَّ  
سُكُّهُ وَأَصَابَ سُنَّةَ الْمُسْلِمِينَ)) واته : هرکه سیک نه که پيش نویژه ساری بری نه وه  
بۆ خو ی ساری ده برپیت وه هر که سیکیش دواى نویژه ساری برپیت نه و سر برپینه که ی  
ته واوه و سوخته تی موسولمانانی پیکاوه [رواه البخاری (۱۰/۵۵۵۶) و مسلم (۳/۱۰۵۲/۱۹۶۱) و  
غیرهما].

(۴۰۰) له بهر فرمووده که ی (جُبَيْرُ بْنُ مُطْعِمٍ) (خوای لی پازى بیئت) که وا پیته مبهری  
خوا (ﷺ) فرمووی ((كُلْ أَيَّامَ التَّشْرِيقِ ذَبْحًا)) واته : هه موو پوژانسی (تَشْرِيقٌ) پوژی

وهئه ونازه لانه‌ی که دروسته بکرنه قوربانی له مه‌ردا ته‌من یه‌ک سالی به‌سره‌وه وه‌له‌بزن و ره‌شه و لآخ دا (مانگا یان گامیش) ته‌من دوو سالی به‌سره‌وه وه‌له‌ووشتردا ته‌من چوار سالی به‌سره‌وه <sup>(٤٠١)</sup> جا ههرمه‌ریک یان بزنیك دروسته یه‌ک که‌س بیکا‌ته قوربانی بو خوی و که‌س و کاری له‌مال‌وه <sup>(٤٠٢)</sup>

سه‌ریپنه [رواه احمد (٨٢/٤) وابن حبان (٣٨٤٣/٦٢/٦) والبیهقی فی السنن الکبری (٢٩٥/١) وهو حدیث صحیح . بیوانه صحیح الجامع (٤٥٣٧) .

(٤٠١) له‌بهر فرموده‌که‌ی (جَابِر) (خوای لی رازی بیّت) که‌وا پیغمه‌بری خوا (ﷺ) فرموی ((لَا تَذْبَحُوا إِلَّا مُسْنَةً إِلَّا أَنْ يَغْسِرَ عَلَيْكُمْ فَتَذْبَحُوا جَذَعَةً مِنَ الضَّأْنِ)) واته : هیچ نازه‌لیک سه‌ر مه‌برن ته‌نجا (مُسْنَةً) نه‌بیّت ، مه‌گر نارچه‌ت بیّت له‌سه‌ر تان نه‌وه (جَذَعَةً) یه‌ک له‌مه‌ر سه‌ریپن [رواه مسلم (١٩٦٣/٥٥٥/٣) .  
وه (مُسْنَةً) نه‌وه نازه‌له‌یه که‌ته‌منی چه‌ند سالیکه ، وه (جَذَعَةً) له‌مه‌ردا نه‌وه‌یه سالیکی ته‌واو کرد بیّت و پی‌ی نابیته دوو سال .

وه هه‌روه‌ها له‌بهر فرموده‌که‌ی (الْبِرَاءُ بْنُ عَازِبٍ) (خوای لی رازی بیّت) بیوانه (پ ٣٩٩) . نِیَمَامِی (النُّوَوِی) فرمویته‌ی : زانایان (إِتْفَاق) یان کردوه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا له‌ووشت و مانگا و بزنی دا دروست نی‌یه له (نَسِی) که‌مه‌تر بکرنه قوربانی به‌لام له‌مه‌ردا (جَذَعَةً) یش دروسته بیوانه [شرح النووی علی صحیح مسلم (١٣ / ١١٣) .  
وه (النَّسِی) له‌مانگا و بزنی دا نه‌وه‌یه پی‌ی نابیته سی سالی ، به‌لام له‌ووشتردا نه‌وه‌یه که‌پی‌ی نابیته پینج سالی .

(٤٠٢) له‌بهر فرموده‌که‌ی (أَبُو أُيُوبُ الْأَنْصَارِي) (خوای لی رازی بیّت) که‌وا پرسیری لی‌کرا : قوربانی لای نی‌وه چۆن بوو له‌سه‌ر ده‌می پیغمه‌بردا (ﷺ) ؟ فرموی پی‌اوئیک له‌سه‌ر ده‌می پیغمه‌بری خوادا (ﷺ) شه‌کئیکی ده‌کرده قوربانی له‌جیاتی خوی و که‌س و کاری له‌مال‌وه ، جا لییان ده‌خوارد و لییشیان ده‌به‌خشی ، پاشان خه‌لکی شانازیان کرد ، جا وای پی‌هات وه‌ک ده‌بیینیت [رواه الترمذی (١٥٤١/٣١/٣) وابن ماجه (٣١٤٧/١٠٥١/٢) وهو صحیح بیوانه صحیح ابن ماجه (٢٥٤٦) والارواه (١١٤٢) .

وه‌مه‌به‌ستی (أَبُو أُيُوب) له‌قه‌سه‌که‌ی نه‌وه‌یه که‌وا نه‌مه‌ر خه‌لک شانازی ده‌که‌ن بو هه‌ر نه‌قه‌ریک نازه‌لیک ده‌که‌نه قوربانی .

وہ مانگا بُو حہوت (۷) کہس و ووشتیش بُو دہ (۱۰) کہس خُو یان و کہس و کاریان لہ مالہوہ (۴۰۳) و ہباشترین قوربانی ئەوہیہ قەلہو بیّت و کہم و کورپی لہ چاووگوئی دا نہ بیّت (۴۰۴) و ہنا بیّت کویر بیّت یان شہل بیّت یان نہ خووش بیّت یان زور لہ پرو لاواز بیّت (۴۰۵)

(۴۰۳) لہ بہر فرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی پازی بیّت) کہوا فرمووی : ((نیمہ لہ گەل پیقہ مہری خوادا بووین (ﷺ) لہ سە فەریکدا و جەژنی قوریان ہات ، جا ہاو بەش بوینہوہ ہەر دہ (۱۰) کہس لہ ووشتیک دا و ہەر جہوت (۷) کہسیش لہ مانگایەک دا)) [رواہ الترمذی (۱۹۴/۲) و ابن ماجہ (۲/۲۷۱۰/۳۱۳۱) و التسانی (۲۲۲/۷) و مو حدیث صحیح بروانہ صحیح ابن ماجہ (۲۵۳۶) و المشکاۃ (۱۴۶۹)] .

کہوا بوو قوربانی (الأضحیة) جیاوازہ لہ گەل (الہدی) دا چونکہ لہ (ہدی) دا ووشتہ و مانگا ہەر دووکیان لہ حیاتی حہوت (۷) کہسہ وەک لہ فرمودہ کہی جابردا ہاتوہ کہ نیمامی [مسلم (۲/رقم/۱۳۱۸) و کہسانی تروش پیوایەتی دہ کەن] .

(۴۰۴) لہ بہر فرمودہ کہی (أبو أمامة بن سهل) کہوا فرمووی (نیمہ لہ (مَدِينَة) دا قوربانی کانا مان قەلہو دہ کرد و موسولمانانیش قەلہویان دہ کرد) [رواہ البخاری (۱۰/باب الاضحیة النبوی بکشین آقرنین و یذکر سمینین) تعلقاً ووصله أبو نعیم فی المستخرج من طریق احمد بن حنبل عن عباد بن العوام أخبرنی یحیی بن سعید الأنصاری . بروانہ (فتح الباری شرح مذا الحدیث)] .

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (علی) (خوای لی پازی بیّت) کہوا فرمووی : پیقہ مہری خوا (ﷺ) فرمانی پی کردین بگەرین بُو - قوربانیەک کہوا کہم و کورپی - لہ چاووگوئی دا نہ بیّت [رواہ ابن ماجہ (۲/رقم/۳۱۴۳) و مو حسن صحیح بروانہ الإرواء (۳۶۴، ۳۶۲) و صحیح ابن ماجہ (۲۵۴۴)] .

(۴۰۵) لہ (عَبِيدُ بْنُ قَيْسٍ) ہ وہ کہوا فرمووی : بہ (الْبَرَاءُ بْنُ عَازِبٍ) م ووت : بُو م بکیرہوہ لہ وہی پیقہ مہر (ﷺ) پی پی باش نہ بووہ یان قەدەغە پی لی کردوہ کہوا بکرتتہ قوربانی ، جا فرمووی : پیقہ مہری خوا (ﷺ) فرمووی : ((أَرْبَعٌ لِأَجْزِي فِي الْأَضَاحِي : الْعَوْرَاءُ الْبَيِّنُ عَوْرَهَا وَالْمَرِيضَةُ الْبَيِّنُ مَرَضُهَا وَالْعَرْجَاءُ الْبَيِّنُ ظَلْعُهَا وَالْكَسِيرَةُ (العَجْفَاءُ) الَّتِي لَا تُثْقِي)) واتہ : چوار جور نازہل ناکرتتہ قوربانی ، ئەو

وه سوننه‌ته پاش نویژ هر له شوینی نویژ (مُصَلِّي) دا سه‌ری بپریت<sup>(٤٠٦)</sup> وه به‌ده‌ستی خوئی سه‌ری بپریت<sup>(٤٠٧)</sup> وه گوشته‌کیشی خوئی لی بیخوات و لییشی هه‌لبگریت و لییشی ببه‌خشیته‌وه<sup>(٤٠٨)</sup>

نازه‌له کویره‌ی که کویریکی پیوه دیاره وه نه و نازه‌له شه‌له‌ی که شه‌لی‌یه‌که‌ی پیوه دیاره . وه نه و نازه‌له نه‌خوشی که نه‌خوشیکی پیوه دیاره وه نه و نازه‌له له‌پولاوازه که و میشکی نه‌ماوه له‌له‌پی‌دا . جا (عُبَید) ووتی : من پیم خوئ نی‌یه که‌وا که‌م و کویری بییت له گوئی دا ، (الْبِرَاء) یش فرمووی : هرچی بییت خوئ نی‌یه بقو خوئ وازی لی بیته و حرامی مه‌که له‌سه‌ر که‌س [رواه ابو‌داود (٣/رقم ٢٨٠٢) و الترمذی (٤/١٤٩٧/٨٥/٤) و النسائی (٧/٤٣٦٩/٢١٤/٧) و ابن‌ماجه (٢/٣١٤٤/١٠٠/٢) و مو صحیح بروانه الإرواء (١١٤٨) و صحیح ابن‌ماجه (٢٥٤٥)].

(٤٠٦) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی‌پازی بییت) که‌وا فرمووی : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سه‌ری‌پین و (نَحْر) کردنی هر له‌جی‌ی نویژ (مُصَلِّي) دا ده‌کرد [رواه البخاری (١٠/رقم ٥٥٥٢)].

(٤٠٧) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أَنَسُ) (خوای لی‌پازی بییت) که‌وا فرمووی : ((پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) قوریانی ده‌کرد به‌دوو به‌رانی ره‌ش و سپی شاخ دار (بِسْمِ اللَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) ده‌کرد وه‌بینیم به‌ده‌ستی خوئی سه‌ری ده‌بیری ، پی‌ی خستبوه سه‌ر کردنی)) [رواه البخاری (١٠/رقم ٥٥٥٨) و مسلم رقم (٣/رقم ١٩٦٦) و غیرما].

وه له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) بروانه (پ ٣٩٤) .

(٤٠٨) له (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَقْدٍ) وه فرمووی : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که ده‌غی کرد له خوردنی گوشتی قوریانی له‌دوای سی‌پوژ . (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ) ووتی : جا نه‌مه‌م بقو (عَمْرَةَ) گتیرایه وه نه‌ویش ووتی : راست ده‌کات ، بیستم (عَائِشَةَ) فرمووی : کومه‌لیک ووشر سوار هاتن له‌خه‌لکی ده‌شت له‌چیشه‌نگای پوژی قوریاندا له‌کاتی پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی ((أَذْخِرُوا ثَلَاثًا ثُمَّ تَصَدَّقُوا بِمَا بَقِيَ)) واته : به‌شی سی‌پوژ هه‌لبگرن ، پاشان نه‌وه‌ی مایه‌وه بیبه‌خشن ، جا پاش نه‌وه ووتیان : نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا خه‌لکی له‌قوریانکیان کونه‌ی ئاو دروست ده‌که‌ن و پونه‌که‌ی هه‌لده‌گرن ، جا پیغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ) فرمووی (وَمَا ذَاكَ) ؟ : واته : نه‌ی

وە دروست نەبێت یە ئی بفرۆشێت هەتا پێستە کەیشی <sup>(٤٠٩)</sup> وە پێیوستە (واجب) لەسەر ئەو کەسە ی قوربانی سەردەبەرێت کەوا هەر لە کاتی چوونە نیو مانگی (ذی الحجّة) وە تا قوربانی سەر دەبەرێت لەتووک و نینۆکی نەگرت. <sup>(٤١٠)</sup>

ئەو چی تێدایە ؟ ووتیان : تۆ قەدەغەت کردووە کەوا گوشتی قوربانی لەپاش سێ رۆژ بخوریت . جا ئەویش فرمووی ((إِنَّمَا نَهَيْتُكُمْ مِنْ أَجْلِ الدَّافَةِ الَّتِي دَفَعْتُ فَكُلُوا وَأَذْخِرُوا وَتَصَدَّقُوا)) واتە : من تەنھا لەبەر ئەو ووشتر سوارانە ی خەلکی دەشت کە هاتن قەدەغەم لی کردن ، جا لی ی بخۆن و لی ی هەلبگرن و لییشی بیهخشن [رواه مسلم ١٩٧١/١٥٦١/٣] . مەبەستە لەوقە دەغە کردنە کاتی بووتەنھا لەبەر عیوانەکان بوو .

(٤٠٩) لەبەر فرمودە ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بێت) کەوا پێغەمبەری خوا (ﷺ) فرمووی ((مَنْ بَاعَ جِلْدَ أُضْحِيَّتِهِ فَلَا أُضْحِيَّةَ لَهُ)) واتە : هەرکە سێک پێستی قوربانی کە ی بفرۆشێت ئەو قوربانی یە کە ی دروست نەبێت [رواه البيهقي ٢٩٤/٩] و الحاکم و مر حدیث حسن بووانە صحیح الترغیب (١٠٣/٢) و صحیح الجامع (٦١١٨) .

و لەبەر فرمودە کە ی (عَلِي) (خوای لی رازی بێت) کەوا فرمووی ((پێغەمبەری خوا (ﷺ) منی نارد کەوا سەرپەرشتی دابەش کردنی ووشتری (هەدی) هەکان بکەم ، وە فرمانی پی کردم کەوا هەموو گوشتە کە ی و پێستە کە ی و جلەکانی دابەش بکەم و هیچی لی نەدەمە قەسابە کە وە فرمووی: ئێینە خۆمان لەلای خۆمانەو ی پی ی دەدەین)) [رواه البخاري ١٧١٦/٤] و مسلم (١٣١٧/٢) زابو دلود (١٧٦٩/٢) و ابن ماجه (٣٠٩٩/٢) بالفاظ مختلفة و نقلنا نحن معنا] .

(٤١٠) لەبەر فرمودە کە ی (أُمُّ سَلَمَةَ) (خوای لی رازی بێت) کەوا پێغەمبەری خوا (ﷺ) فرمووی : ((إِذَا رَأَيْتُمْ هِلَالَ ذِي الْحِجَّةِ وَأَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يُضْحِيَ فَلْيُمْسِكْ شَعْرَهُ وَأَطْفَارَهُ)) واتە : ئەگەر مانگی (ذی الحجّة) تان بینی ، وە کە سێکتان و بێستی قوربانی بکات باتووک ی و نینۆکی بگرتەو وە واتە : لی نەگرت لە و مانگەدا تا قوربانی کە ی سەر دەبەرێت [رواه مسلم ١٩٧٧/١٥٦٥/٣] .

## گوئزه بانه - جهوتهم -

## (العقیقة) (۴۱۱)

پوپوسته له سهر هر موسولمانیکی به توانا نه گهر منالی بوو گوئزه بانهی بؤ بکات (۴۱۲) نه ویش دووشه که نه گهر کوپ بوو یان شه کیکه نه گهر

وفی روایة أخرى . ((مَنْ كَانَ لَهُ ذُبْحٌ يَذْبَحُهُ ، فَإِذَا أَهْلُ هِلَالِ ذِي الْحِجَّةِ فَلَا يَأْخُذُ مِنْ شَعْرِهِ وَ أَظْفَارِهِ حَتَّى يَضْحَى)) واته : هرکه سیک قوربانیه کی هه بوو نه گهر مانگی (ذی الحجّة) دهرکه وت باله تووک و نینوکی نه گریت تا قوربانی ده کات ارواه مسلم (۱۹۷۷/۱۵۶۶/۳) و ابو دلود (۲۷۹۱/۳) و الترمذی (۱۰۲۳/۱۰۲/۴) و النسائی (۲۱۱/۷) [۲۱۲-۲۱۱].

(۴۱۱) عه رب ده لئین (عَقَّ الرَّجُلُ عَنْ ابْنِهِ ، يَعْقُ) نه گهر (عَقِيقَةُ) کی - واته :

تووکی سهری - بتاشیت و شه کیکی بؤ سهر بپریت، وه نه و شه کی بؤ نه وه سهر ده بپریت پی ده و تریت (عَقِيقَةُ) پروانه [العین) خلیل بن احمد الفرامیدی (ل ۶۲)].

(۴۱۲) له بر فرموده کی (سَلْمَانُ بْنُ عَامِرِ الضُّبِّيِّ) (خوای لی رازی بیئت) که وا

فرمودی : بیستم پیغمبری خوا (ﷺ) نه فرمودی : ((مَعَ الْغُلَامِ عَقِيقَةً ، فَأَهْرِيْقُوا عَنْهُ دَمًا وَأَمِيْطُوا عَنْهُ الْأَذَى)) واته : له که له موو منالیک دا گوئزه بانیه که هیه ، جا خوئنیکی بؤ بپریت و نازاری له سهر لابه دن [رواه البخاری (۹/رقم ۵۴۷۲) و ابو دلود (۲۸۲۲/۴۱/۸) و الترمذی (۱۵۵۱/۳۵/۳) و النسائی (۱۶۴/۷)].

وه له بر فرموده کی (سَمْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغمبری خوا (ﷺ) فرمودی : ((كُلُّ غُلَامٍ رَهِيْنٌ بِعَقِيْقَتِهِ يُذْبَحُ عَنْهُ يَوْمَ سَابِعِهِ وَيُسَمَّى فِيْهِ وَيُحْلَقُ رَأْسُهُ)) واته : هه موو منالیک بارمه (رَهْن) کراوته گوئزه بانیه که یه وه بؤی سهر ده بپریت له جه و ته م رۆزی دا و ناوی تیدا دهنریت و سهری ده تاشریت [رواه احمد (۸-۷/۵) و ابو دلود (۲۸۲۸/۳) و الترمذی (۱۰۲۳/۱۰۱/۴) و النسائی (۴۲۲۰/۱۶۶/۸) و ابن ماجه (۳۱۶۵/۱۰۵۶/۲) و هو صحیح بروانه الرواه (۱۱۶۵) و صحیح ابن ماجه (۲۵۶۳)].



نہ گھر نہ وان پئی ہلنہ سن نہ وہ پیویستہ خوی بیکات نہ گھر پئی گہیشت . (۴۱۷)

## میوان داری (الضیافۃ)

پیویستہ لہ سہر نہو کہ سہی کہ ہیبیت میوان رابگریت ، میوان داری میوان بکات نہ گھر دابہزیہ لای (۴۱۸) و ہسنووری رابگریتی میوان تا سئی پوژہ

(۴۱۷) لہ بہر فرمودہ کہی (عُثْمِیْمُ بْنُ کَثِیْرٍ بِنِ کُلَیْبِ الْحَضْرَمِیِّ) کہوا فرمودی : پیغمبر خوا (ﷺ) بہ کابرایہ کی فرمود کہ تازہ موسولمان بوو ((أَلْقِ عَنكَ شَعْرَ الْكُفْرِ وَاحْتَتِنِ)) واتہ : تووکی بی باوہری لہ خوت بکہرہ وہ و خہ تہ نہ بکہ [رواہ ابو دلد (۲۰/۲/۲۵۶) و البیہقی (۱/۱۷۲) و مو حدیث حسن بروانہ صحیح الجامع (۱۲۵۱)].

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَیْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیغمبر خوا (ﷺ) فرمودی : ((إِحْتَتِنَ إِبْرَاهِیْمُ خَلِیْلُ الرَّحْمَنِ بَعْدَ مَا آتَتْ عَلَیْهِ ثَمَانُونَ سَنَةً)) واتہ : پیغمبر (إِبْرَاهِیْمُ) خوشہ ویستی خوا (الرَّحْمَنِ) خہ تہ نہی کرد پاش نہ وہی کہ ہشتا سال بہ سہر تہ منی دا تیپہر بوو [رواہ البخاری (۱۱/۱۱/۶۲۹۸) و مسلم (۴/۱۸۲۹/۲۷۰)].

وہ خوای گہ و رہیش بہ پیغمبر خوا (ﷺ) دہ فرمودی لہ سورہتی (النحل: ۱۲۳) دا : ((ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِیْمَ حَنِیْفًا)) واتہ : پاشان وہ حیثمان بو تو پہ وانہ کرد کہوا شوینی میللت و ریبازی (إِبْرَاهِیْمُ) بکہ وہ .

(۴۱۸) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو شَرِیْحِ الْعَدَوِیِّ) (خوای لی رازی بیت) کہوا فرمودی ہردو گویم بیستی و ہردو چاوم بینی کاتیک پیغمبر خوا (ﷺ) تسہی دہ کرد جا فرمودی : ((مَنْ كَانَ یَوْمَئِذٍ بِاللهِ وَالْیَوْمِ الْآخِرِ فَلْیُکْرِمْ ضَیْفَهُ جَائِزَتَهُ)) واتہ : ہر کہ سیک باوہری بہ خواو بہ پوژی دواپی ہہیہ بارپز لہ میوان بگریت و خزمہتی (جائزۃ) ہ کہی بکات ، ووتیان : نہی پیغمبر خوا (جائزۃ) ہ کہی چیہ ؟ فرمودی : ((یَوْمٌ وَلَیْلَةٌ وَالضَّیْفَةُ ثَلَاثَةُ آیَامٍ فَمَا كَانَ وَرَاءَ ذَلِكَ فَهُوَ صَدَقَةٌ ، وَلَا یَحِلُّ لَهُ أَنْ یَثْوِیَ عِنْدَهُ حَتَّى یُخْرِجَهُ)) واتہ : شہو پوژی کہ ، وہ میوان داریش سئی پوژہ ، جا ہرچی دوی نہو سئی پوژہ بو نہ وہ خیرو سہدہ قہیہ ، وہ حلال نیہ بو میوان

پوژى يەكەم چەند لە توانای دا ھەبیت خزمەتى دەكات و پىزى لى دەگریت ، وە پوژى دووہم و سەئیم لەسەر باوو عادەتى پوژانەى خوى دەچیت و چى خوى دەیخوات خزمەتى ئەویشى پى دەكات ، پاش ئەوہ ئیتر چەند میوان دارى بکات بەخیر دەژمیردریت بوى ئەگەر ویستی لەسەر ھەبیت میوان دارى بکات ، وە ئەگەر ویستی لەسەرى نەبیت ئەوہ هیچ تەکلیفى شەرعى لەسەر نیە ، وە ھەلألیش نیە بۆ میوان لەسەى پوژ

لەماوہیە زیاتر بىئیتەوہ تا وەکو نارەحەتى نەکات - وتووشى تاوان و گوناھیشى نەکات چونکە لەوانەى بەھوى ژۆرمانەوہ وە غەیبەت بکەن و گومانى خراپیشى پى بىن - [رواہ البخارى (١٠/رقم/٦١٣٥) و مسلم (٣/١٣٥٧/٤٨) وأصحاب السنن إلا النسائی وغيرهم] .

وہ لەبەر فەرموودەکەى (عُقْبَةُ بْنُ عَامِرٍ) (خوای لى پازى بىت) کەوا فەرمووى : وتمان ئەئى پىغەمبەرى خوا تۆرەوانەمان دەکەیت، جا ئیمە لا دەدەینە لای خەلکانیک میوان داریمان ناکەن ، جا تۆجى دەبىنیت؟ پىغەمبەرى خوايش (ﷺ) فەرمووى : ((إِنْ نَزَلْتُمْ بِقَوْمٍ فَأَمَرُوا لَكُمْ بِمَا يَنْبَغِي لِلضَّيْفِ فَأَقْبِلُوا فَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا فَخُذُوا مِنْهُمْ حَقَّ الضَّيْفِ الَّذِي يَنْبَغِي لَهُمْ)) واتە : ئەگەر لاتان داوہ لای خەلکانیک و میوان داریان کردن بەوہى بۆ میوان دەبیت بکرىت ، ئەوہ وەرى بکرن ، بەلام ئەگەر ئەوہیان نەکرد ، ئەوہ ئەوہیان لى بسینن کەمافى میوانە و پىویستە بۆیان بکرىت [رواہ البخارى (١٠/رقم/٦١٣٧) و مسلم (٣/١٣٥٣/١٧٢٧٧) وأصحاب السنن إلا النسائی] .

وہ لەبەر فەرموودەکەى (المقدّام) (خوای لى پازى بىت) کەوا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى : ((لَيْلَةُ الضَّيْفِ وَاجِبَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ ، فَإِنْ أَصْبَحَ بِفَنَائِهِ مَحْرُومًا كَانَ دَيْنًا لَهُ عَلَيْهِ إِنْ شَاءَ إِقْتِضَاءَهُ وَإِنْ شَاءَ تَرَكَهُ)) واتە : شەرى میوان پىویست (واجب) لەسەر ھەموو موسولمانیک . جا ئەگەر ماىوہ لەبن دەستى (مالى) دا بەبى بەش ئەوہ دەبیتە قەرز بەسەرئۆہ ، ئەگەر ویستی ھەبیت لى تى داوا دەکاتەوہ ، وە ئەگەر ویستیشى ھەبیت وازى لى دىتیت [رواہ احمد (٤/١٣) و ابو داود (٣/رقم/٣٧٥٠) وابن ماجه (٢/١٢١٧/٣٦٧٧) و مو صحیح بروانە السلسلە الصحیحة (٢٠٠٤) و صحیح ابن ماجه (٢٩٦٦)] .

زیاتر بمیڤیتەو ، ئەگەر خاوەن مال خۆی پێی خۆش نەبوو چونکە تووشی نارەحەتی و تاوانی دەکات <sup>(٤١٩)</sup> ، و ئەگەر کەسێک توانای هەبوو و میوان داری نەکرد ، ئەو میوانە کە دەتوانی ت حەققى میوانى بۆ خۆی بیات ، <sup>(٤٢٠)</sup> وە خواردنی خواردەمەنى هیچ کەسێکی تر حەلال نییە بەبێ پرسی خۆی <sup>(٤٢١)</sup> مەگەر ئەو کەسە زۆر پێویستی بەخواردن هەبێت ،

(٤١٩) لەبەر فرمودە کەى (أَبُو شُرَيْحٍ) ی پێشوو بپوانە (پ ٤١٨) .

(٤٢٠) لەبەر فرمودە کەى (عُقَيْبَةُ بْنُ عَامِرٍ) و (الْمِقْدَامُ ابْنُ أَبِي كَرِيمَةَ) (خوایان لی پازی

بیت) بپوانە (پ ٤١٨) .

(٤٢١) لەبەر فرمودەى خواى گەرە لە سورەتى (البقرة: ١٨٨) دا کە دەفرموی

: ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُم بَيْنَكُم بِالْبَاطِلِ﴾ جا بۆ واتاکەى بپوانە (پ ٣٢٢) .

و لەبەر فرمودە کەى (ابن عمر) (خوایان لی پازی بیت) کەوا پێغەمبەرى خوا ﷺ فرموی : (( لَا يَحْلِبَنَّ أَحَدُكُمْ مَأْشِيَةً أَحَدًا إِلَّا يَأْذَنَهُ ، أَوْ يَحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يُؤْتَى مَشْرَبَةً فَيَنْتَثِلَ طَعَامَهُ وَإِنَّمَا تَحْزِنُ لَهُمْ ضُرُوعُ مَوَاشِيهِمْ أَطْعَمْتَهُمْ فَلَا يَحْلِبَنَّ أَحَدٌ مَأْشِيَةً أَحَدًا إِلَّا يَأْذَنَهُ )) واتە : هیچ کەسێکتان مەرو و لاخى هیچ کەسێکی تر نەدوشى مەگەر بە پرسی کابرا خۆی ، ئایە هیچ کەسێک لە ئێوه پێی خۆشە بیت تەماشای بکات خواردن و خواردنەو ی لە شوینی خۆی دا نەماو ، لە راستى دا گوانى مەرو و لاخە کانیاى خواردن بۆ خوایان هەلده گرتیت ، بۆیە هیچ کەسێک مەرو و لاخى هیچ کەسێک نەدوشیت مەگەر بە پرسی خۆی [رواه البخارى (٥/رقم/٢٤٣٥) و مسلم (٣/١٣٥٢/١٧٢٦) و غیرەما] .

کەوا بوو هەموو بەلگەیک لەسەر حەرەم بوونی مالى کەسێکی تر بەلگەیکە لەسەر ئەو ی خواردەمەنیشى هەر حەرەم ، چونکە خواردەمەنیش ماله ، بەلکو باشترینى ماله وە ک پێغەمبەرى خوا (صلی الله علیه وسلم) فرموی : ((وَذَلِكَ أَفْضَلُ أَمْوَالِنَا)) [رواه ابودلود (٩/رقم/٣٥٤٨) و الترمذی (٣/٢٩٢/٢٢٠٢) و ابن ماجة (٢/٧٧٠/٢٢٩٥) و هو حدیث حسن بپوانە صحیح ابن ماجة (١٨٥٩) ] .

نه‌وکاته بانگی خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کات نه‌گهر وه‌لامی دایه‌وه نه‌وه چاکه ،  
 نه‌گینا ده‌توانیت به‌چاکه به‌پئی پیویست لی بخوات بی نه‌وه‌ی هیج  
 مه‌لبگریت له‌گهل خوئی دا (۴۲۲)

به‌لام نه‌وه‌ی که له‌م (عام) ده‌ا تاییهت (خاص) کراوه (خُصَّصَ مِنْ هَذَا الْعَامِ) نه‌وه  
 به‌دهق (نَصَّ) ی تاییهت یان فرموده تاییهت کراوه وه‌ک میوان که ده‌توانیت له‌خوردنی  
 خاوه‌ن مالئکی به‌توانا به‌شی خوئی بیات نه‌گهر میوان داری نه‌کات .

(۴۲۲) له‌به‌ر نه‌وه فرمودانه‌ی که له‌م باره‌وه هاتوه له‌وانه فرموده‌که‌ی (أَبُو  
 سَعِيدٍ الْخُدْرِي) (خوای لی رازی بیئت) ، که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموی : ((إِذَا أَتَيْتَ  
 عَلَيَّ رَاعٍ فَنَادِهِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ فَإِنْ أَجَابَكَ وَإِلَّا فَاشْرَبْ فِي غَيْرِ أَنْ تُفْسِدَ ، وَإِذَا أَتَيْتَ  
 عَلَيَّ حَائِطَ بُسْتَانٍ ، فَنَادَ صَاحِبَ الْبُسْتَانِ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، فَإِنْ أَجَابَكَ وَإِلَّا فَكُلْ فِي  
 أَنْ لَا تُفْسِدَ)) واته : نه‌گهر که‌یشتیت به‌رانیک نه‌وه بانگی شوانه‌که‌ی بکه‌ سئ‌جار ، جا  
 نه‌گهر وه‌لامی دایته‌وه نه‌وه چاکه ، نه‌گینا لی بخوره‌وه به‌لام بی نه‌وه‌ی هیج خراب  
 بکه‌یت ، وه‌ نه‌گهر به‌باخیک که‌یشتی نه‌وه بانگی خاوه‌ن باخه‌که‌ بکه‌ سئ‌جار ، جا نه‌گهر  
 وه‌لامی دایته‌وه نه‌وه چاکه ، نه‌گینا نه‌وه لی بخو به‌بی نه‌وه‌ی هیج خراب بکه‌یت ارواه  
 احمد (۷-۸) وابن ماجه (۲/۷۷۱-۲۴۰) والحاکم (۴/۱۳۲) وصححه ووافقه الذمیه وهو كذلك برواه الارواء  
 (۲۵۲۱) و صحیح ابن ماجه (۱۸۶۲) .

وه فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)  
 فرموی : ((مَنْ دَخَلَ حَائِطًا فَلْيَأْكُلْ وَلَا يَتَّخِذْ حُبْنَةً)) واته : هه‌رکه‌سیک نه‌گهر چووه  
 باخیکه‌وه نه‌وه لی بخوات وه‌یج له‌گهل خوئی دا هه‌لنه‌گریت [رواه الترمذی (۳/۵۸۲/۱۲۸۷) .  
 وابن ماجه (۲/۷۷۱-۲۴۰) وغیرهما وهو صحیح صحیح ابن ماجه (۱۸۶۳) .

وه فرموده‌که‌ی (سَمْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)  
 فرموی : ((إِذَا أَتَى أَحَدَكُمْ عَلَيَّ مَاشِيَةً فَإِنْ كَانَ فِيهَا صَاحِبُهَا فَلْيَسْتَأْذِنْهُ فَإِنْ أَدِنَ  
 لَهُ فَلْيَخْتَلِبْ وَلْيَشْرَبْ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهَا أَحَدٌ فَلْيَصُوتْ ثَلَاثًا فَإِنْ أَجَابَهُ أَحَدٌ  
 فَلْيَسْتَأْذِنْهُ فَإِنْ لَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ فَلْيَخْتَلِبْ وَلْيَشْرَبْ وَلَا يَحْمِلْ)) واته : نه‌گهر که‌سیکتان  
 که‌یشتن به‌رانیک ، نه‌گهر خاوه‌نه‌که‌ی له‌گهل دابوو نه‌وه پرسسی بکات ، جا نه‌گهر  
 روخسته‌ی پی‌دا نه‌وه بابیدوشیت و لی بخواته‌وه ، به‌لام نه‌گهر که‌سی تیدا نه‌بوو نه‌وه

## شیوازی نان خوردن (آدابُ الاکل)

بہ ناری خواہ دست پی کردن <sup>(۴۲۳)</sup> وبہ دست راست خوردن <sup>(۴۲۴)</sup> و  
بہ دانیشتنہ وہ <sup>(۴۲۵)</sup> وہ لہ بہر دم خوہ خوردن <sup>(۴۲۶)</sup>

سنی بانگ بکات ، نگہر کہس وہ لآمی دایہ وہ نہ وہ پرسی پی بکات ، بہ لام نگہر کہس  
وہ لآمی نہ دایہ وہ ، نہ وہ بیدوشیت ولتی بخواتہ وہ و لی ہی ہلنہ گزیت لہ گہل خوی دا [رواہ  
ابوداؤد (۲/رقم/۲۶۱۹) والترمذی (۳/۱۲۹۶/۵۹۰/۳) وهو حدیث صحیح بیوانہ الاواء (۲۵۲۱)].

(۴۲۳) لہ بہر فرمودہ کہی (عائشہ) (خوای لی پازی بیت) کہ وا پیغہ مہبری خوا  
(ﷺ) فرموی : ((إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ طَعَامًا فَلْيَقُلْ بِسْمِ اللَّهِ ، فَإِنْ نَسِيَ فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ  
بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ)) واتہ : نگہر یہ کیکتان خوردنی خورد نہ وہ با بلیت (بسم  
اللہ) جا نگہر لہ یادی چو لہ پیشہ وہ بلیت نہ وہ با بلیت ((بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ))  
[رواہ احمد (۲۰۷/۶) و ابوداؤد (۴/رقم/۳۷۶۷) والترمذی (۴/۱۸۵۸/۲۸۸/۴) و ابن ماجہ (۲/۲۲۶۴/۱۰۸۶/۲) وهو حدیث  
صحیح بیوانہ الاواء (۱۹۶۵) و صحیح ابن ماجہ (۲۶۴۱)].

(۴۲۴) لہ بہر فرمودہ کہی (ابن عمر) (خوایان لی پازی بیت) کہ وا پیغہ مہبری خوا  
(ﷺ) فرموی : ((إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَأْكُلْ بِيَمِينِهِ وَإِذَا شَرِبَ فَلْيَشْرَبْ بِيَمِينِهِ فَإِنَّ  
الشَّيْطَانَ يَأْكُلُ بِشِمَالِهِ)) واتہ : نگہر یہ کیکتان خوردنی خورد نہ وہ با بہ دست  
راست بیخوات وہ نگہر خوردنہ وہی خوردہ وہ نہ وہ با بہ دست راست بیخواتہ وہ  
چونکہ شہیتان بہ چپ دہخوات و بہ چہ پیش دہخواتہ وہ [رواہ مسلم (۳/۱۵۹۸/۲۰۲۰) و ابوداؤد  
(۴/رقم/۳۷۷۹) والترمذی (۴/۱۸۰۰/۲۵۸/۴)].

(۴۲۵) لہ بہر فرمودہ کہی (جحیفہ) (خوای لی پازی بیت) کہ وا فرموی : من لای  
پیغہ مہر بووم (ﷺ) جا بہ پیاوکی فرمو کہ لہ لای دابو ((لَا أَكُلُ وَأَنَا مُكْبِيٌّ)) واتہ  
: من بہہ لاؤیانہ وہ (پاکشانہ وہ) خوردن ناخوم [رواہ البخاری (۹/رقم/۵۴۹۹)].

(۴۲۶) لہ بہر فرمودہ کہی (عمرو بن ابي سلمة) (خوای لی پازی بیت) کہ وا  
فرموی : من مندال بووم لہ باوشی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) جا لہ کاتی خوردن دا

وه له‌ده‌وروبه‌ری قاپه‌که‌وه نه‌ک له‌ناوه‌پاستی‌یه‌وه <sup>(٤٢٧)</sup> وه پاک کردنه‌وه‌ی قاپه‌که‌وه لیساندنه‌وه‌ی په‌نجه‌کانی پاش ته‌واو کردن <sup>(٤٢٨)</sup> وه‌کو‌تایی خواردنیش دا سوپاسی خوای گه‌وره بکات <sup>(٤٢٩)</sup>

ده‌ستم به‌هموو لایه‌کی قاپه‌که‌داده‌که‌پاند ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> پی‌ی فرموم : ((يَاغُلَامُ سَمِّ اللَّهَ وَكُلْ بِمِئِنَّكَ وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ)) واته : نه‌ی مندال ناوی خوابینه‌و به‌ده‌ستی راست بخۆ له‌به‌ر ده‌ستی خۆته‌وه بخۆ ، جا له‌پاش نه‌وه ئیتر خواردنی من به‌و شیوه‌یه بوو [رواه البخاری (٩/١٠٢٧٦) ومسلم (٣/١٥٩٩/٢٠٢٢) وغیره‌ما] .

<sup>(٤٢٧)</sup> له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی ((إِبْنُ عَبَّاسٍ)) (خوایان لی‌پازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرموی : ((الْبُرْكَهُ تَنْزِلُ وَسَطُ الطَّعَامِ فَكُلُوا مِنْ حَافَتَيْهِ وَلَا تَأْكُلُوا مِنْ وَسَطِهِ)) واته : به‌ره‌که‌ت به‌سه‌ر ناوپاستی خواردن دا داده‌به‌زیت ، بۆیه له‌لی‌وار و نه‌م لاو نه‌ولاکانی‌یه‌وه بخۆن ، وه‌له‌ ناوپاستی‌یه‌وه مه‌خۆن [رواه الترمذی (٤/١٨٠٥/٢٦٠) وابین ماجه (٢/١٠٩٠/٢٢٧٧) ومو حدیث صحیح بروانه صحیح ابن‌ماجه (٢٦٠٠) ] .

<sup>(٤٢٨)</sup> له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی ((أَنَسُ)) (خوای لی‌پازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> نه‌گه‌ر خواردنیک‌ی بخواردایه هه‌رسی په‌نجه‌کانی - که‌خواردنی پی‌ی ده‌خوارد - ده‌لی‌سایه‌وه ، وه‌ده‌یفه‌رموو ((إِذَا سَقَطَتْ لُقْمَةٌ أَحَدِكُمْ فَلْيَمِطْ عَنْهَا الْأَذَى وَلْيَأْكُلْهَا وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ)) واته : نه‌گه‌ر تیک‌ی په‌کیکتان که‌وت نه‌وه با پاک‌ی کاته‌وه و بیخوات ونه‌یه‌یلتیه‌وه بو شه‌یتان . ((أَنَسُ)) فرموی : وه‌فرمانی پی‌ی ده‌کردین که‌وا قاپه‌که‌ پاک بکه‌ینه‌وه له‌خواردن و ده‌یفه‌رموو ((فَبِأَنِّكُمْ لَا تَدْرُونَ فِي أَيِّ طَعَامِكُمُ الْبُرْكَهُ)) واته : چونکه ئی‌وه نازانن به‌ره‌که‌ت له‌چی خواردنیک‌تان دایه [رواه مسلم (٣/١٦٠٧/٢٠٢٤) وغیره‌ما] .

<sup>(٤٢٩)</sup> له‌به‌ر نه‌و فرموودانه‌ی که‌له‌و باره‌یه‌وه هاتون ، له‌وانه فرمووده‌که‌ی ((أَبُو أَمَامَةَ)) (خوای لی‌پازی بی‌ت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> نه‌گه‌ر خواردنه‌که‌ی هه‌لی‌گرتایه ده‌یفه‌رموو : ((الْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا طَيِّبًا مَبَارَكًا فِيهِ غَيْرَ مَكْفِيٍّ وَلَا مُوَدَّعٍ وَلَا مُسْتَعْنَى عَدُوَّهُ رَبَّنَا)) واته : سوپاس بو خوای گه‌وره سوپاسیک‌ی زۆری پاک‌ی به‌به‌ره‌که‌ت ، سوپاسیک‌ وه‌رگه‌راو بی‌ت لای نه‌وه وه نه‌پراوه‌بی‌ت وه به‌رده‌وام پی‌ویست دار بین پی‌ی نه‌ی

## خواردنهوه (الاشربة)

هەر شتیەک مَرُوْف بِي هَوْش بکات (ژیروی نههیلئیت) حهرامه (٤٣٠)

پهروه ردگارمان [رواه البخاري (٩/رقم/٥٤٥٨) وغيره وفي رواية ابن ماجه (٢/رقم/٣٢٨٥)] جاء بلفظ : ((الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا...)). وهنهم سوپاس و دووعاگردنه شیوهی تریشی ههیه ده توانیت بیوانیته کتیبی (الکلم الطیب)ی (شَیْخُ الْإِسْلَامِ ابْنُ تَيْمِيَّةَ) به لیکۆلینه وهی (تحقیق) (شیخ البانی) که ناوی ناوه (صَحِيحُ كَلِمِ الطَّيِّبِ).

(٤٣٠) له بهر فهرموده که ی (ابن عمر) (خوایان لی پازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فهرموی : ((كُلُّ مُسْكِرٍ حَمْرٌ وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ)) واته : هه موو بئی هَوْش که رێک مهیه و هه موو بئی هَوْش که ریکیش حهرامه [رواه مسلم (٣/١٥٨٧/٢٠٠٣) و أبو داود (٤/رقم/٣٦٧٩) وغيرهما].

جا نه م فهرموده مه هه موو جوړه بئی هَوْش که رێک ده گرتنه وه ئیتر ناوی تری بیئت یان ناوی خورما بیئت یان هه رشتیکی تر بیئت ، وه کو (تلیاک) ، وه نه و جوړه داها توه تازانه یش که مَرُوْف بِي هَوْش ده کات ، جا هه مووی بهر فهرموده که ی خوی که وده ده که ویت له سوره تی (المائدة : ٩٠) . دا که ده فهرموی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ واته : نه ی نه وانه ی که باوه پ تان هیناوه به راستی مه ی و قومار و بته کان و (الأزلام) - جوړی بهخت تاقی کردنه وه - پیسن و له کرده وه ی شه ی تانن بویه خۆتانی لی به دور بگرن به لکو بزگار و سه رفرازیبن .

وه له فهرموده که ی (عائشه) دا (خوای لی پازی بیئت) ها توه که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) پرسیا ری لی کرا له بازه ی (البیسم) ه وه که ناوی هه نکوینه ، که خه لکی (الیمن) ده یان خواردنه وه ، جا پیغه مبهری خوایش (ﷺ) فهرموی : ((كُلُّ شَرَابٍ أَسْكَرَ فَهُوَ حَرَامٌ)) واته : هەر خواردنه وه یه که مَرُوْف بِي هَوْش بکات نه وه حهرامه [رواه البخاري (١/رقم/٢٤٢) و (١٠/رقم/٥٥٨٥) و مسلم (٣/١٥٨٥/٢٠٠١) و أصحاب السنن].





وه‌ئه‌وه‌یشی زوری مروّف بی هوش بکات که می‌شی هر حرامه <sup>(۴۳۱)</sup> وه ئاو  
گوشاردن (الْأَنْتِبَان) دروسته له نیو هه‌موو قاپ و کاسه‌یه‌ک دا <sup>(۴۳۲)</sup>

ده‌گوشریت وه نه‌وه‌ی ده‌یفرۆشی وه نه‌وه‌ی پێی ده‌یفرۆشریت وه هه‌لگری وه نه‌وه‌یشی  
بۆی هه‌لده‌گیریت وه بخۆری نرخه‌که‌ی وه نه‌وه‌یشی ده‌یخواته‌وه وه نه‌وه‌یشی تیی ده‌کات  
[صحيح ابن ماجه (۲۷۲۵) والإرواء (۱۵۲۹)].

**دووهم :** هه‌ندیک نه‌فام و ئاره‌زوو باز ده‌یانه‌ویت به قیل هه‌ندیک جۆری مه‌ی بۆ  
خۆیان هه‌لال بکن به هه‌ر ناویک وه له ژیر هه‌ر په‌رده‌یه‌کیش دا بیت ، پێغه‌مبه‌ری  
سه‌وه‌رمان ناگاداری کردینه‌ته‌وه له‌م جۆره که‌سانه وه که له‌فرموده‌که‌ی ((أَبُو مَالِكِ  
الْأَشْعَرِيِّ) دا هاتوه (خوای لی زازی بیت) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرمووی: ((لَيْشْرَبَنَّ  
نَاسٌ مِنْ أُمَّتِي الْخَمْرَ وَيُسْمُونَهَا بِغَيْرِ إِسْمِهَا)) واته : بێ گومان که‌سانیک له  
ئومه‌ته‌که‌ی من مه‌ی ده‌خۆنه‌وه ، وه به‌ناویکی تره‌وه ناوی لی ده‌نێن [رواه ابو داود  
(۴/رقم/۳۶۸۸) وابن ماجه (۴۰۲۰/۱۳۳۳/۲) بلفظ آخر عن (عبادة بن صامت) وهو صحيح برواه صحيح ابن ماجه (۲۷۲۰)].

(۴۳۱) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (عائشة) (خوای لی زازی بیت) که‌وا فرمووی  
پێغه‌مبه‌ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرمووی: ((كُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ ، وَمَا أَسْكَرَ الْفَرْقُ مِنْهُ فَمِلْءُ الْكَفِّ  
مِنْهُ حَرَامٌ)) واته : هه‌موو بێ هوش که‌ریک حرامه وه نه‌وه‌ی یه‌ک (فرقی) مروّف بێ  
هوش بکات ئه‌و گویلیکیشی هه‌ر حرامه [رواه احمد (۱۴۱/۱۷/۶) وابو داود (۴/رقم/۳۶۸۷) والترمذی  
(۴/رقم/۱۸۶۶) وهو صحيح برواه الارواء (۲۳۷۶)].

وه (الْفَرْقُ) واته : سێ (صاع) هه‌که‌ده‌کاته (۱۲,۶۱۷) لتر . وه فرموده‌که‌ی (إِبْنُ  
عُمَرَ) (خوایان لی زازی بیت) که‌وا فرمووی پێغه‌مبه‌ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرمووی ((مَا أَسْكَبَ  
كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ)) واته : نه‌وه‌ی زۆره‌که‌ی بێ هوش بکات نه‌وه که‌مه‌که‌یشی هه‌ر  
حرامه [رواه احمد (۹۱/۲) وابن ماجه (۲۳۹۲/۱۱۲۴/۲) وهو صحيح برواه الارواء (۲۳۷۵) وصحيح ابن ماجه  
(۲۷۲۶) و روى هذا الحديث من طريق (جابر بن عبدالله) و (عُمَرُ بْنُ الْعَاصِ) <sup>(رضي الله عنه)</sup> برواه سنن ابی داود (۴/رقم  
۱۸۶۵) وابن ماجه (۳۳۹۴/۱۱۲۵/۲) واحمد (۲۴۲/۳) وهو صحيح برواه صحيح ابن ماجه (۲۷۲۷) و (۲۷۲۸)].

(۴۳۲) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (بُرَيْدَةَ) (خوای لی زازی بیت) که‌وا پێغه‌مبه‌ری خوا  
<sup>(ﷺ)</sup> فرمووی ((كُنْتُ نَهَيْتُكُمْ عَنِ الْأَشْرَبَةِ إِلَّا فِي ظُرُوفِ الْأَدَمِ ، فَاشْرَبُوا فِي كُلِّ

وہ قەدەغە کراوہ لە تیکەل کردنى میوژ و خورمای قەسپ وە ھەر وەھا تیکەل کردنى خورمای تەپ و خورمای (بُسەر) و ئاو گوشاردنیان پیکەوہ (۴۳۳)

وَعَاءٍ غَيْرِ أَنْ لَا تَشْرَبُوا مُسْكِرًا)) واتە : من لە پێش دا قەدەغەم لی کردبوون لە خواردنەو لە ھەموو جۆرە (ظُرُوف) ێک دا جگە لە (ظُرُوف) ی پیتست ، جا نیتستا لە ھەموو (وَعَاء) ێک دا بخۆنەو بە لām تەنھا شتێک مەخۆنەو کە بێ ھۆشتان دەکات [رواہ مسلم (۱۰/۱۰۸۵/۳) ۱۹۷۷].

(ظُرُوف) و (وَعَاء) : ئەو جۆرە گۆزە و بەرمیل و سەتل و قازانانە یە کە ئەو خواردنەوانە یان تێدا دروست دەکریت .

(۴۳۳) لە بەر فەرموودە کە ی (جَابِر) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فەرمووی پیتغەمبەری خوا (ﷺ) قەدەغە ی کردوہ لە ئاو گوشاردن ی خورمای قەسپ و میوژ پیکەوہ وە قەدەغە ییشی کردوہ لە ئاو گوشاردن ی خورمای تەپ و خورمای (بُسەر) پیکەوہ [رواہ البخاری (۱۰/رقم/۵۵۹۵) و مسلم (۳/۱۰۷۴/۱۹۸۶) و غیرما].

وہ خورمای (البُسُر) : قۆناغی چوارەمە لە قۆناغانە ی کە خورما پینیدا تێپەر دەبیئت لە پیکە یشتنی دا ، چونکە خورما یە کە م قۆناغی پسی دەوتریئت (طَلح) پاشان (خَلال) پاشان دەبیئتە (بَلح) پاشان دەبیئتە (بُسُر) پاشان دەبیئتە خورما تەپ (رُطَب) پاشان دەبیئتە قەسپ (تَمَر) [بەوانە مختار الصحاح].

وہ ھۆی قەدەغە لی کردنە کە ییشی ئەو یە کەوا بێ ھۆشی کردنە کە ی زوو تر تووش دەبیئت بە ھۆی ئەو تیکەل کردنە ، جا ئەو کەسە ی کە ئاو گوشاری دەکات گومان وا دەبات کەوا ھیشتا نەگە یشتوہ تە کاتی بێ ھۆش کردن — چونکە ئەگەر بە تەنھا بیکوشیئت ئەوہ درەنگ تر پسی دەکات — بە لām خۆییشی لە راستی گە یشتوہ تە کاتی بێ ھۆش کردن . جا ئیمامی (النَّووی) دە فەرمووی : لە بۆچوونی جەماوہری زانیان دا ئەم قەدەغە کردنە بۆ (کَرَاهَة) ە نە ک بۆ (حَرَام) بوون ، چونکە کاتی کە حەرەم دەبیئت ئەگەر بێ ھۆش کەر بیئت و نیشانە کانی شاراوہ نە بیئت ، وە ھەندیک لە زانا (مَالِکِيَة) کان ووتویانە ئەم قەدەغە کردنە بۆ (حَرَام) بوونە بەوانە [شرح صحیح مسلم (۳/۱۰۴۴-۱۰۶) ۱۹۵۶].

وه کردنی مهی به سرکه‌یش هر حرامه (۴۲۴) وه نهو شتانهی که مهی لی دروست ده‌کریت وهك خورماو میوز ، نه‌گه‌ر ئاو گوشار بکریت نه‌وه دروسته به‌ته‌ن‌ها بخوریته‌وه ، تاتامی ده‌گوریت ، جا نه‌گه‌ر گورا نه‌وه حرامه (۴۲۵)

وه له‌پاستی دا پابوق چوونی دووم زیاتر په‌سه‌نده ، چونکه پاسته هیشتا نه‌گه‌پشتوته کاتی بی هوش کردن و نیشانه‌کانی به‌پوونی دهر نه‌که‌وتوه ، به‌لام له (بابی (سدُّ الذرائع) دا بق نه‌وهی نه‌که‌ویته حرامه‌وه حرام‌کراوه ، چونکه نه‌وه که‌سه به‌خوی نازانیت تا لی ده‌یخواته‌وه ، و له (أصول) یش دا زانراوه که‌وا هم‌مو‌قه‌ده‌غه کردن (نهی) يك بق حرام بوونه مه‌گه‌ر به‌لکه (قرینه) به‌که‌ه‌بیته له حرام بوونه وه لای بدات بق (کراهة) .

(۴۲۴) له‌بهر فهرمووده‌که‌ی (أنس) (خوای لی پازی بیته) که‌وا فهرمووی : (پرسیاریان له‌پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) کرد له‌باره‌ی مه‌یی (خمر) وه که‌وا بکریته سرکه (خل) ، نه‌ویش فهرمووی : نه‌ه)) [رواه مسلم (۳/۱۵۷۳/۱۹۸۲) و ابو‌دلود (۴/رقم/۳۶۷۵) و الترمذی (۳/۵۸۹/۱۲۹۴) و غیرم] .

وه فهرمووده‌که‌ی (أبو طلحة) (خوای لی پازی بیته) که‌وا پرساری له‌پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) کرد له‌باره‌ی چه‌ند ه‌تیوکه‌وه که‌وا مه‌بیان به‌میراتی بق ماوه‌ته‌وه ، نه‌ویش فهرمووی : بیریزه ، ووتی : نایه به‌سرکه‌ی نه‌که‌ین ؟ فهرمووی : نه‌ه [رواه ابو‌دلود (۴/رقم/۳۶۷۵) و الترمذی (۳/۵۸۸/۱۲۹۳) و أحمد فی الفتح الربانی (۱۷/۱۴/۱۳۰) و هو حدیث صحیح بروانه صحیح سنن الترمذی (۱۰۲۹)] .

وه فهرمووده‌که‌ی (وَأَبِلَ الْحَضْرَمِي) که‌وا پرساریان له‌پیغه‌مبهری خوا کرد (ﷺ) له‌باره‌ی مه‌یبه‌وه بکریته سرکه ؟ فهرمووی : نه‌ه ، ووتی : من ته‌ن‌ها بق دهرمان به‌کاری دینم ؟ فهرمووی : ((إِنَّهُ لَيْسَ بِدَوَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ)) واته : به‌پاستی نه‌وه دهرمان نی‌به به‌لکو نه‌وه نه‌خوشی‌به [رواه مسلم (۳/۱۵۷۳/۱۹۸۴)] .

(۴۲۵) له‌بهر فهرمووده‌که‌ی (أَبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیته) که‌وا فهرمووی : (له‌پاستی دا میوز بق پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ئاو گوشار ده‌کرا ، جا نه‌وه پوزده لی

## شیوازی خواردنەو (آداب الشرب)

خواردنەوێ بە دەستی راست <sup>(٤٢٦)</sup> وە بەدانیشتنەو <sup>(٤٣٧)</sup>

دەخواردنەو و پۆژی دواى ئەویش و پۆژیکی تریش ، تا ئیوارەى پۆژی سەپەم ، پاشان فەرمانی بەخزمەت کارەکەى دەکرد بێخواتەو یان دەپێژا [رواه مسلم (٢٠٠٤/١٥٨٩/٣) وابوداود (٤/رقم/٣٧١٣) وغیرما] .

واتە : پاش پۆژی سەپەم ئەگەر خراپ بوایە ئەو دەپێژا و حەرام دەکرا خواردنەوێ ، بەلام ئەگەر خراپ نەبوایە ئەو دەیدایە خزمەت کارەکەى بێخواتەو ، چونکە پزاندنی مالى پاک و فەوتاندنی حەرامە .

(٤٢٦) لەبەر فەرموودەکەى (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لى پازى بیئت) بپوانە (پ/٤٢٤) .

(٤٣٧) لەبەر فەرموودەکەى (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ) (خوای لى پازى بیئت) کەوا

فەرمووی ((پیتەمبەرى خوا ﷺ)) قەدەغەى کردووه لەخواردنەو بەپیتو)) [رواه مسلم (٢٠٢٥/١٦٠١/٣) .

وە فەرموودەکەى (أَبُو مُرَّةٍ) (خوای لى پازى بیئت) کەوا فەرمووی : پیتەمبەرى

خوا ﷺ) فەرمووی : ((لَا يَشْرَبُنَّ أَحَدُكُمْ قَائِمًا فَمَنْ نَسِيَ فَلْيَسْتَقِمْ)) واتە : هیچ

کەسیکتان بەپیتو شت مەخۆنەو ، جاھەر کەسیک لەیادی چووبا خۆى پڕشینیتەو [رواه مسلم (٢٠٢٦/١٦٠١/٣) .

وە ئەم فەرموودانە هیچی نزیاتەى فەرموودەکەى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ناکات (خوایان لى

پازى بیئت) کەوا فەرمووی : ((پیتەمبەرى خوا بەپیتو لەئای زەمزمەسى خواردەو)) [رواه

البخارى (١/رقم/٥٦١٧) ومسلم (٢٠٢٧/١٦٠١/٣) وغیرما] .

وە نزیاتەى فەرموودەکەى (عَلِيٌّ) ییش ناکات (خوای لى پازى بیئت) کەوا نوێژی

نیوہپۆى بەخەلکی کرد ، پاشان لە دەشتایی (کوفە) دا دانیشت بۆ پیتوستی خەلکی ، تا

نوێژی عەسر ھاتە پیتشەو ، پاشان ئاویان بۆ ھیتا جا لى خواردەو دەم و چاوی و

ھەردوو دەستی شۆرد ، وەبایسى مەسحى سەر و شۆردنی ھەردوو پێییشی کرد ، پاشان

وه به سئ جار<sup>(۴۳۸)</sup> وه هناسه نهدان و فوو نه کردنه ناوی  
پهرداخه که دا<sup>(۴۳۹)</sup>

هه ستاو زیاده ناویکی خوارده وه به پیوه ، پاشان فرموی : هندیك خه لك به باشی  
نازانن به پیوه خوارده وه ، به راستی پیغه مبهری خوا<sup>(ﷺ)</sup> وای کرد وه کو من کردم))  
[رواه البخاری (۱۰/رقم/۵۶۱۶) وغیره] .

وه هه روه ها له گال فرمووده که سی (ابنُ عَمْرٍو یَش دا (خوایان لی پازی بیئت) که [نیامی  
الترمذی (۴/۳۰۰/۱۸۸۰) وابن ماجه (۲/۳۳۰/۱۰۹۸) ریوایه تیان کردوه ، وهو حدیث صحیح بیروانه صحیح ابن  
ماجه (۲۶۷۰)] .

چونکه نه وه قد دهغه کردنانه که له فرمووده که سی (أَبُو سَعِيدٍ) و (أَبُو هُرَيْرَةَ) دا هاتوه  
(حَمَلٌ) ده که ریغه سهر (كَرَاهَةً) دا . که وابوو تا بکریت باش وایه و سوننه ته موسولمان  
به دانیشتنه وه خوارده وه بخواته وه وه نه گهر له هندیك حالت دا به پیوه خوارده وه  
نه وه هیچ تاوانیکی له سهرنی به . (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) .

(۴۳۸) له بهر فرمووده که سی (أَنْسِ) (خوای لی پازی بیئت) که وا فرموی :  
(پیغه مبهری خوا<sup>(ﷺ)</sup> له — خوارده وه ی — پهرداخیک دا سی جار هناسه ی ده دا)) واته :  
بهرداخیک ناوی به سئ جار ده خوارده وه له نیوانیان دا هناسه ی ده دا [رواه البخاری  
(۱۰/رقم/۵۶۲۱) ومسلم (۳/۴۶۰۲/۲۰۲۸) وغیرهما] .

(۴۳۹) له بهر فرمووده که سی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی پازی بیئت) که وا پیغه مبهری خوا  
(ﷺ) فرموی : ((إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسَ فِي الْإِنَاءِ)) واته : نه گهر به کیکتان  
خوارده وه ی خوارده وه نه وه با هناسه نه دات له ناو قابه که دا [رواه البخاری (۱۰/رقم/۵۶۳۰)  
ومسلم (۳/۲۶۷/۱۶۰۲) وغیرهما] .

وه فرمووده که سی (ابنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیئت) که وا فرموی : (پیغه مبهری  
خوا<sup>(ﷺ)</sup> قد دهغه ی کردوه که وا هناسه له نیو قاپدا بدریت یان فوی تی بکریت)) [رواه  
احمد (۱/۲۲۰) وابو داود (۴/رقم/۲۷۲۸) والترمذی (۴/۳۰۰/۱۸۸۸) وابن ماجه (۲/۳۴۲۹/۱۱۳۴) وهو حدیث صحیح  
بیروانه الارواء (۱۹۷۷)] .

وه سوننەت وایه لەلای گەرەو پیاو ماقوولی مەجلیسەوه دەست پی بکریت پاشان بەلای راستی ئەودا<sup>(٤٤٠)</sup> وه ئەوهی کە پیشکەشی دەکات خۆی پاش هەموویان دەخواتەوه<sup>(٤٤١)</sup> وه حەرەمە خواردن و خواردنەوه

وه فەموودەکەس (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فەرمووی : ((پیتەمبەری خوا ﷺ)) قەدەغەئێ کردوه لەفوو کردنە نیۆ خواردنەوه ، جا پیاویک ووتی : ئەئێ ئەگەر شتیکم بەرچاو کەوت لەنیۆی دا ، ئەویش فەرمووی : لی ئێ بپزێه ، جا ووتی : ئەئێ من بەیەک هەناسە تیر ناخۆمەوه ، فەرمووی : جا پەرداخەکە لەدەمتەوه دوور بکەرەوه تا هەناسەکە دەدەیت)) [رواه احمد فی الفتح الریانی (٣٥/١١٣/١٧) والترمذی (١٨٨٧/٢٩٩/٤)] وهو حدیث حسن یرواه السلسلۃ الصحیحۃ (٢٨٥) وصحیح سنن الترمذی (١٥٢٨) .

(٤٤٠) لەبەر فەرموودەکەس (أَسَس) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فەرمووی ((ماستیان بۆ پیتەمبەر ﷺ)) هینا کەئووی تیکەل کرابوو (ماستاو) لەلای راستیەوه کابرایەکی دەشتەکی بوو وە لەلای چەپیەوه (أَبُو بَكْرٍ) بوو ، جا خۆی لی خواردەوه ، پاشان دای بەکابرای دەشتەکی و فەرمووی ((الْأَيْمَنُ فَلَا يَمَنُ)) واتە : لای راست بخواتەوه جا بیداتە لای راستی خۆی)) [رواه البخاری (١٠/رقم/٥٦١٩) ومسلم (٢٠٢٩/١٦٠٣/٣) وغیرمما] .

وه لەبەر فەرموودەکەس (سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فەرمووی : ((پیتەمبەر خوا ﷺ)) خواردنەوه یەکیان بۆ هینا جا خۆی لی خواردەوه ، وە لەلای راستیەوه منالیک بوو وە لەلای چەپیەوه پیاوه بەتەمەنەکان بوون ، جا بە منالەکەس فەرموو : ((نایە پوخسەتم دەدەیت بیدەم بەوان)) منالەکەش ووتی : (وَاللَّهِ) ی ئەئێ پیتەمبەری خوا بەشی خۆم لەپاش ماوهی تو بەکەس نابەخشم ، جا دای بەئێ)) [رواه البخاری (١٠/رقم/٥٦٢٠) ومسلم (٢٠٣٠/١٦٠٤/٣)] .

(٤٤١) لەبەر فەرموودەکەس (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی پازی بیئت) کەوا فەرمووی : پیتەمبەری خوا ﷺ) فەرمووی : ((سَاقِي الْقَوْمِ آخِرُهُمْ شَرِيًّا)) واتە : ئەوهی خواردنەوه دەگێزێت خۆی دوا هەموویان دەخواتەوه [رواه مسلم (٦٨١/٤٧٢/١) فی حدیث طویل وایو داود (٤/رقم/٣٧٢٥) والترمذی (١٨٩٤/٣٠٧/٤) وابن ماجه (٣٧٢٥/١١٣/٤)] .

لہ قاپ و کاسہ و پھر داخی ئالتون و زیودا<sup>(۴۴۲)</sup> وہ قہدغہ کراوہ  
لہ خواردنہوہ لہدہمی کونہ یان ہرشتیکی تر کہ تاوہ کہی تیدا بہ چاو  
نہ بینریت .<sup>(۴۴۳)</sup>

(۴۴۲) لہ بہر فرمودہ کہی (حُدُیْفَہ) (خوای لی پازی بیت) کہ وا فرموی بیستم  
پیتغہ مہری خوا (ﷺ) دہیفہ رموو : ((لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيْرَ وَلَا الدِّيْبَاجَ وَلَا تَشْرَبُوا فِي  
أَنْبِيَةِ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَلَا تَأْكُلُوا فِي صِحَافِهَا فَإِنَّهَا لَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَكُمْ فِي الْآخِرَةِ))  
واتہ : پو شاکھی ہوریشم و (دیبیاج) لہ بہر مہ کن وہ لہ پھر داخی ئالتون و زیودا ہیچ  
مہ خوئوہ و لہ قابلہ مہ کانی - زیو و ئالتون - دا ہیچ مہ خوئوہ ، چونکہ ئوہ بؤ ئوہ وانہ -  
کافران - لہ دونیادا وہ بؤ ئیوہیہ - موسولمانان - لہ دوا پوژدا [رواہ البخاری (۹/رقم/۵۴۲۶) و  
مسلم (۲/۱۶۳۸/۳-۲۰۶۷)] .

(۴۴۳) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو سَعِيدٍ) (خوای لی پازی بیت) کہ وا فرموی  
پیتغہ مہری خوا (ﷺ) قہدغہ می کردوہ لہ (إِخْتِنَاتُ الْأَسْقِيَةِ) کہ وا لہدہ مہ کانیا نہوہ  
بخوریتہ وہ [رواہ البخاری (۱۰/رقم/۲۶۲۵) و مسلم (۲/۱۶۰۰/۳-۲۰۲۳) و غیرما فی روایہ لہ مسلم (۳/۶۰۰/۳-۲۰۲۳)] .  
وہ (إِخْتِنَاتُ): کردنی ئوہیہ کہ وا سہرہ کہی ہہ لَبْکِیْرِتہ وہ پاشان لی بخواتہ وہ .  
وہ (الْأَسْقِيَةِ) : کوی (سقاء) ہ ، ئویش ئوہیہ کہ ناوی تی دہ کریت نہ گہر لہ پیست  
دروسہ کریت ، وہ بہ کوردی پیئی دہ وتریت کونہ ی ناو . جا ئم قہدغہ کردنہ بؤ  
ئوہیہ نہوہ ک شتیکی بیسی تیدا بیت ، پیئی نہ زانی و بیخواتہ وہ ، وہ جگہ لہ وہیشہ ئوہ  
جوڑہ خواردنہوہیہ زانی بؤ گدہ (مَعْدَه) مہیہ .

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) ئوہ بہشی خواردن و خواردنہوہ کوتابی پئی ہات و ئیستایش  
دہ چینہ سہر بہشی پزیشک و خوچارہ کردن

## بەشى پزىشك و خۆ چارە كەردن

### لە نەخۆشس

### (الطَّبَّ وَالتَّدَاوِي)

دەرمان وەرگرتن و هەولدان بۆ خۆ چارە كەردن لە نەخۆشس پێویستە (٤٤٤)

و هەرامیشە ئەگەر بەشتى حەرام (٤٤٥)

(٤٤٤) لە بەر فەرموودە كەس (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لى پازى بێت) كەوا پێغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمووى : ((لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرِيءٌ بِإِذْنِ اللَّهِ)) واتە : بۆ هەموو نەخۆشییەك دەرمانێك هەیە جا ئەگەر دەرمانەكە بەرى نەخۆشییەكە بكەوێت ئەو چاك دەبێتەو بەوێستى خوا . [رواه مسلم (٤/١٧٢٩/٢٧٠٤) و غیرە  
وأخرج ما بمعناه البخارى (١٠/١٠/٥٦٧٨) عن ابي هريرة] .

و لە بەر فەرموودە كەس (أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ) (خوایان لى پازى بێت) كەوا فەرمووى :  
دەشتەكى (أَعْرَابٍ) یەكەن بە پێغەمبەرى خوایان (ﷺ) ووت : ئەى پێغەمبەرى خوا ئایە  
خۆمان چارە سەر نەكەین ؟ فەرمووى : ((نَعَمْ ، عِبَادَ اللَّهِ تَدَاوُوا فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَضَعْ دَاءً  
إِلَّا وَضَعَ لَهُ شِفَاءً إِلَّا دَاءً وَاحِدًا)) واتە : بەلى ، بەندەكانى خوا خۆتان چارەسەر بکەن  
چونكە خۆای گەرە هێچ نەخۆشییەكى دانەناوە ئیلا چارەسەرىشى بۆ داناوە ، جگە  
لە یەك نەخۆشس ، ووتیان : ئەو چى یە ئەى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ؟ فەرمووى :  
(الْهَرَمُ)) واتە : پەربوون [رواه ابو داود (٣/٢٨٥٥) و الترمذى (٤/٢٨٣/٢٠٣٨) و ابن ماجه  
(٢/١١٣٧/٣٤٣٦) و مو صحیح بپوان السلسلة الصحيحة (٤٣٣) و صحیح ابن ماجه (٢٧٧٢)] .

(٤٤٥) لە بەر فەرموودە كەس (أَبُو دَرْدَاءٍ) (خۆای لى پازى بێت) كەوا پێغەمبەرى خوا  
(ﷺ) فەرمووى : ((إِنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ الدَّاءَ وَالِدَوَاءَ وَجَعَلَ لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءً فَتَدَاوُوا ، وَلَا  
تَدَاوُوا بِحَرَامٍ)) واتە : بە راستى خۆای گەرە نەخۆشس و چارەسەرىشى دابەزاندووە ،  
و بەق هەموو نەخۆشییەك چارە یەكی داناوە ، جا خۆتان چارەسەر بکەن ، وەخۆتان



وه‌باشیش نی‌یه به‌داخ کردن بکریت (۴۴۶)

به‌شتی حرام چاره‌سەر مه‌کەن . [رواه ابو داود (۳۸۷۴/رقم/۴) وهو حدیث حسن بشوآمده بیروانه تخریج جامع الأصول (۵۱۲/۷) لعبد القادر الأرنؤوط التعلیقة (۱)].

وه‌فەرمووده‌که‌ی (إِبْنُ مَسْعُودٍ) (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((إِنَّ اللَّهَ لَمْ يَجْعَلْ شِفَاؤَكُمْ فِي مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ)) واته : به‌راستی خوای گه‌وره چاره سەرتانی له‌وه‌دا دانه‌ناوه که له‌سەر تان حەرامی کردوه . [رواه البخاری مطلقاً (۷۸/۹) ووصله إبن حجر فی الفتح الباری (۷۹/۹)].

وه فەرمووده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که‌فەرمووی پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) قەده‌غە‌ی کردوه له‌چاره سەرە پیسه‌که ((الدَّوَاءُ الْخَبِيثُ)) [رواه احمد (۳۰۵/۲) و‌ابو داود (۳۸۷۰/رقم/۴) و‌الترمذی (۲۰۴۵/۳۸۷/۴) و‌ابن ماجه (۳۴۵۹/۱۱۴۵/۲) وهو حدیث صحیح بیروانه صحیح ابن ماجه (۲۷۸۵)].

(۴۴۶) له‌بەر فەرمووده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیئت) ، که‌وا پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((الشِّفَاءُ فِي ثَلَاثَةٍ ، فِي شَرْطَةِ مُحْجِمٍ أَوْ شُرْبَةِ عَسَلٍ أَوْ كَيْتَابٍ بِنَارٍ وَأَنْهَى أُمَّتِي عَنِ الْكَيْ)) واته : شیفاو چاره‌سەر له‌سیان دایه له‌ت کردنیتک و‌خوین دەرکردن لی (که‌له‌شاخ) ، یان له‌خواردنه‌وه‌یه‌کی هه‌نگوین ، یان له‌داخ کردنیتک دایه به‌ناگر ، وه‌من ئوممه‌ته‌که‌م قەده‌غە ده‌که‌م له‌داخ کردن . [رواه البخاری (۵۶۸/رقم/۱۰) و‌ابن ماجه (۳۴۹۱/۱۱۵۵/۲)].

وه‌له (لَقَطٌ) یکی تردا ده‌فەرمووی : ((وَمَا أَحَبُّ أَنْ أَكْتُوبِي)) واته : وه‌پیغم خوش نی‌یه داخ بکه‌م . [رواه البخاری (۵۷۰۴/رقم/۱۰) و‌مسلم (۲۲۰۵/۱۷۲۹/۴) من حدیث (جایی)].

وده‌له‌فەرمووده‌که‌ی (أَنَسُ) دا هاتوه (خوای لی رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) داخی (سَعْدُ بْنُ زُرَّارَةَ) ی کرد له‌دپرکیک [رواه الترمذی (۲۰۵۰/۳۹۰/۴) وهو حدیث صحیح بیروانه صحیح الترمذی (صحیح ابن ماجه (۲۸۱۴)].

وه‌چە‌ند فەرمووده‌یه‌کی تریشمان هه‌یه که‌وا پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) خو‌ی بو‌ هاوه‌لانی داخی کردوه بیروانه [صحیح ابن ماجه رقم (۲۸۱۶، ۲۸۱۵)].

به لام چاره سهر کردن دروسته به که له شاخ کردن <sup>(۴۴۷)</sup> وه ههروهها به نایه تی  
 قورئان <sup>(۴۴۸)</sup>

که وا بوو نه و قه ده غه کردنه ی فرموده که ی (ابن عباس) بؤ (کراهة) ه ، چونکه  
 سزا دانه به ناگر ، وه بؤ که سیش نی به سزا بدات به ناگر ته نها پهروه ردگاری ناگر نه بیئت .  
 (۴۴۷) له بهر فرموده که ی (ابن عباس) و (جابر) (خوایان لی پازی بیئت) بپوانه  
 (پ۴۶۶) وه له بهر فرموده که ی (انس) (خوای لی پازی بیئت) که وا فرموی  
 : (پیغه مبری خوا <sup>(ﷺ)</sup> که له شاخی ده کرد له سهر دوو ره که که ی بنار مل وه له سهر نیو  
 شان ، وه له ریژانی حه قده (۱۷) و نوزده (۱۹) و بیست و یه (۲۱) دا که له شاخی ده کرد))  
 [رواه ابو داود (۴/رقم/۳۷۶۰) و الترمذی (۳۰۵۱/۳۹۰/۴) و ابن ماجه (۳۴۸۳/۱۱۰۲/۲) وهو حدیث صحیح بپوانه  
 السلسلة الصحيحة للالبانی (۱۰۸) و صحیح ابن ماجه (۲۸۰۵) .

(۴۴۸) له بهر فرموده که ی (ابو سعید) (خوای لی پازی بیئت) که وا فرموی :  
 ((پیغه مبری خوا <sup>(ﷺ)</sup> په نای ده گرتسه خوا له چاوی جنوک و چاوی مرویش ، جا که  
 (المعوذتان) دابه زی دهستی به خویندنی کرد و وازی له هه موو شتیکی تر هینا)) [رواه الترمذی  
 رقم (۲۱۵۰) و ابن ماجه رقم (۳۵۱۱) وهو صحیح بپوانه صحیح الترمذی (۱۶۸۱) و صحیح ابن ماجه (۲۸۳۰) و مشکاة  
 المصابیح تخريج الألبانی (۴۵۶۳) . (معوذتان): سوره تی (الفلق) و سوره تی (الناس) ه .

وه قورئان هه مووی شیفا به وه که له سوره تی (الإسراء: ۸۲) دا که ده فرموی :  
 ﴿وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَاهُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ واته : وه له م قورئانه دا دا ده به زینین  
 نه وه ی که شیفا و په حمه ته بؤ باوه پداران . به لام چه ند سوره ت و نایه تیک هه به که وا  
 زیاتر جهخت کراوه له سهری وه که سوره تی (الفاتحة) وه سوره تی (البقرة) به گشتی وه  
 به تاییه تی نهم نایه تانه ی (۴-۱) ، (۱۶۲-۱۶۴) ، (۲۵۵-۲۵۷) ، (۲۸۴-۲۸۶) (وآل  
 عمران) نایه تی (۱۱۵-۱۱۸) وه سوره تی (الجن) هه مووی و (الصافات) نایه تی (۱-۱۰) و  
 (الحشر) نایه تی (۲۱-۲۴) و (الرحمن) نایه تی (۳۱-۳۴) و (القم) نایه تی (۵۱-۵۲)  
 وه سوره تی (الإخلاص) و (الفلق) و (الناس) .

وه به‌دوعای شهر عیش<sup>(۴۴۹)</sup> وه باش نی‌یه زور کردن له‌نه‌خوش بو ئه‌وه‌ی خواردن بخوات<sup>(۴۵۰)</sup>

(۴۴۹) ئیتر نه‌و دوعایه خوائ گه‌وره له‌قورئاندا فیتری کردین بیان پیغه‌مبهری خوا<sup>(ﷺ)</sup> له‌سوننه‌ت دا بیان هاوه‌له‌کان و شوین کسه‌وتوان و پیشینه‌ پیاو چاکه‌کانی نوممه‌ت (السلف الصالح) کردبیتیان ، بیان هر دوعایه‌ک بیت به‌لام (شرك)ی تیدا نه‌بیت ، وه‌دوعای ئایه‌تمان زوره له‌قورئان دا وه له‌فرموده (صحيح)ه کانی پیغه‌مبهری خوا دا<sup>(ﷺ)</sup> ، وه‌پیغه‌مبهری خوا زور دوعای فیتر کردین له‌وانه زیکره‌کانی به‌یانیان و ئیواران و نوژیو ده‌ست نوژیو مزگوت و خواردن و خوارندن وه له‌مال دهرچوون و گه‌پانه‌وه‌و سه‌فره کردن خه‌وتن و هه‌لسان له‌خه‌و و ... هتد . [بو زیاتر شماره‌زابوون بپوانه نامیلکه‌ی (حصن المسلم) و (صحيح کلم الطيب) ] ، وه (عوف بن مالك) (خوای لی پازی بیت) ده‌فرمودی : له‌کاتی نه‌قامی دا - پیش نیسلام (رقیة) مان ده‌کرد ، جا ورتمان : نه‌ی پیغه‌مبهری خوا نه‌مه چون ده‌بینی؟ نه‌ویش فرمودی : ((اعرضوا علی رقاکم ، لا بأس بالرقی ما لم یکن فیه شرک)) . واته : (رقیة) کانتانم به‌سهردا بخویننه‌وه ، هیچ خرابه‌یه‌ک له (رقیة) دا نی‌یه ، نه‌گه‌ر شیرکی تیدا نه‌بیت [رواه مسلم (۲۲۰۰/۱۷۲۷/۴) و ابوداود (۲/۳۸۸۶)] .

وه‌فرموده‌که‌ی (عائشة) (خوای لی پازی بیت) که‌وا فرمودی : پیغه‌مبهری خوا<sup>(ﷺ)</sup> نه‌گه‌ر که‌سیک له‌که‌س و کاری نه‌خوش بکه‌وتایه ، نه‌وه ئووی پيدا ده‌کرد به (معوذات) جا که‌خوی نه‌خوش که‌وت ، نه‌وه نه‌خوشییه‌ی که‌تیدا وه‌فاتی کرد ، من قوم به‌سهری دا ده‌کرد و به‌ده‌ستی خوی مه‌سجم پی ده‌کرد ، چونکه ده‌ستی خوی له‌ده‌ستی من پیروژتره [رواه البخاری (۱۰/رم/۵۷۱۸) و مسلم رقم (۲۱۹۲) وه فرموده‌ی تر له‌م باره‌بهره ژوره] . (معوذات): سوره‌تی (الإخلاص) و (الفلق) و (الناس) ه .

(۴۵۰) له‌بهر فرموده‌که‌ی (عقبه بن عامر الجهني) (خوای لی پازی بیت) که‌وا پیغه‌مبهری خوا<sup>(ﷺ)</sup> فرمودی : ((لا تکرهوا مرضاکم علی الطعام فإن الله تبارک و تعالی یطعمهم و یسقیهم)) واته : زور له‌نه‌خوشه‌کانتان مه‌کن له‌سهر نان خواردن ، چونکه خوای گه‌وره خوی تیریان ده‌کات و تینویتیان ده‌شکینیت [رواه الترمذی (رقم (۲۱۲۸)) و ابن ماجه رقم (۳۴۴۴) وه صحیح بپوانه السلسلة الصحيحة (۷۲۷) و صحیح الترمذی (۱۱۶۱) و صحیح ابن ماجه (۲۷۷۷)] .

وله‌قورئان و فەرمووده‌ی راست دا ئاماژه بو زور چاره‌سەر کراوه . (٤٥١)

(٤٥١) ده‌توانیت ته‌ماشای نامیلکه‌ی (عِلَاجُ الْأَمْرَاضِ بِالْقُرْآنِ وَ السُّنَّةِ) ی (عَبْدُ الْمَجِيدِ  
بن عَبْدِ الْعَزِيزِ الرَّحْمَانِ) بکه‌یت وه هه‌روه‌ها ته‌ماشای (صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / كِتَابُ الطَّبِّ) و  
(صَحِيحُ مُسْلِمٍ) و (سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ / كِتَابُ الطَّبِّ) و (سُنَنِ التِّرْمِذِيِّ / أَبْوَابُ الطَّبِّ) و (سُنَنِ  
إِبْنِ مَاجَةَ / كِتَابُ الطَّبِّ) و (سُنَنِ النَّسَائِيِّ) وه (سُنَنِ) و (مَسَائِدِ) و (مُصَنَّفَاتِ) ی تری  
زانا پایه به‌رزه‌کانی نیسلام بکه‌ین .

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) ئه‌وه به‌شی پزشکی‌س و خو چاره‌کردن کو‌تایی پی‌هات  
وئیس‌تایش ده‌چینه سەر به‌شی دادگاو بریاردان



## بہشی دادگا و بریاردان

### (القضاء)

دادوہری نیوان خہلکی پیویستی (کفایہ) یہ <sup>(۴۰۱)</sup> وہ خیرینکی زوری  
تدایہ بؤ کہ سیک مافی خوئی پی بدات <sup>(۴۰۲)</sup>

(۴۰۲) لہ بہر فرمودہی خوی گہورہ لہ سورہتی (ص: ۲۶) دا کہ دہ فہرہری  
﴿يَادَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ واتہ : نہی (داوید)  
نیمہ تومان کردوہ بہ جینشین لہ سہر زہوی دا ، جا بہ حق و راستی داوہری نیوان  
خہلکی بکہ . وہ لہ سورہتی (المائدہ: ۴۹) دا دہ فہرہری : ﴿وَأَنْ أَحْكُمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ  
اللَّهُ﴾ واتہ : وہ بہ وہی خوا بؤتی دابہ زاندوہ داوہری بکہ لہ نیوانیان دا . وہ پیغہ مہری  
خوا (ﷺ) خوئی داوہری کردوہ لہ نیوان خہلکی دا ، وہ ہاود لانیسی رہ وانہ کردوہ بہ  
ولاتاندا بؤ نہ وہی داوہری بکہ لہ نیوانی خہلکی دا ، وہ خلیفہ راشد یکانیش مہروایان  
کردوہ وہ بؤ ہمرو ولاتیک داوہریان داناوہ ، وہ ژانیش بہ بیئوہ بہ پیوہ ناچیت ،  
چونکہ سروشتی مرؤف وایہ کہوا لہ نیوان یہک دا جیاواز بن ...

(۴۰۳) لہ بہر فرمودہ کہی (عبد اللہ بن مسعود) (خوئی لی رازی بیئت) بیئت کہوا  
پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی : ((لَا حَسَدَ إِلَّا فِي اثْنَتَيْنِ : رَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَسَلَّطَهُ  
عَلَىٰ هَلْكَتِهِ فِي الْحَقِّ وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ حِكْمَةً فَهُوَ يَقْضِي بَيْنَهُمَا وَيَعْلَمُهَا)). واتہ :  
حسودی نی بہ تنہا لہ دووشت دا نہ بیئت : پیاویک خوی گہورہ پارہی کی پی داوہ ،  
جا لہ شوینی خوئی دا خہرجی دہکات بہ حق و راستی ، وہ پیاویک خوی گہورہ  
دانایی کی پی داوہ ، جا داوہری نیوان خہلکی پی دہکات وہ خہلکی پی غیر دہکات .  
[رواہ البخاری (۳/رقم/۷۳۱۶) مسلم (۸۸۶/۵۵۹/۱) وابن ماجہ (۴۴۰۸/۱۴۰۷/۲)] .

مہ بہست بہ (حسد) لیروہ دا (غبطہ) یہ : نہ وہیہ تق بیئت خویش بیئت وہ کوئی بیئت ،  
بیئ نہ وہی بیئت خویش بیئت نہو نیعمتہ لہ دہستی نہو بیئت . وہ لہ بہر فرمودہ کہی  
(بریدہ) (خوئی لی رازی بیئت) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی : ((الْقَضَاءُ ثَلَاثَةٌ :

بہ لام ئوہوی مافی خوئی پی نادات ، زور تاوانبار دہبیت<sup>(۴۵۴)</sup> بویہ قہدہغہ  
کراوہ لہداوا کردنی<sup>(۴۵۵)</sup>

اِثْنَانِ فِي النَّارِ وَوَاحِدٌ فِي الْجَنَّةِ ، رَجُلٌ عَلِمَ الْحَقَّ فَقَضَىٰ بِهِ فَهُوَ فِي الْجَنَّةِ ، وَرَجُلٌ قَضَىٰ لِلنَّاسِ عَلَىٰ جَهْلِ فَهُوَ فِي النَّارِ ، وَرَجُلٌ جَارَ فِي الْحُكْمِ فَهُوَ فِي النَّارِ)) . واته : داوہر و قازی سیان ، دوانیان لہ دوزخ دایہ و یه کیکیشیان لہ بهہشت دا ، پیاوئیک حق و راستی دہزانیٹ ، و داوہریشی پی دہکات ، ئوہ لہ بهہشت دایہ ، وہ پیاوئیک داوہری بۆ خه لکی دہکات بہنہ قامی و نہ شارہ زایی ئوہ لہ دوزخ دایہ ، وہ پیاوئیک لہ داوہری کردن دا ستم و زولم دہکات ، ئویش لہ دوزخ دایہ [رواہ ابوداؤد (۴/رقم/۳۵۷۲) و الترمذی (۱۳۲۲/۶۱۲/۳) و ابن ماجہ (۲۳۱۵/۷۷۶/۲) و غیرہم و هو حدیث صحیح بیوانہ صحیح الجامع (۴/۴۴۴۶)] .

(۴۵۴) لہبہر فرمودہ کہی (بُرَيْدَةَ) ی پیئشوو (پ ۴۵۳) وہ فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کہ و پیئغمبہری خوا (ﷺ) فرموی : ((مَنْ جَعَلَ قَاضِيًا بَيْنَ النَّاسِ فَقَدْ دُبِحَ بِغَيْرِ سَكِينٍ)) واته : ہر کہ سیک بکریتہ داوہر لہ نئیوان خه لکی دا ئوہ بہ بی چہ قق سہر سرا [رواہ ابوداؤد (۴/رقم/۳۵۷۱) و الترمذی (۳/رقم/۱۳۲۵) و ابن ماجہ (۲/۷۷۴/۲۳۰۸) و غیرہم و هو حدیث صحیح بیوانہ صحیح الجامع (۶۱۹۰)] .

وہ لہبہر فرمودہ کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ أَبِي أُوَيْسٍ) (خوای لی پازی بیت) کہ و پیئغمبہری خوا (ﷺ) فرموی : ((إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْقَاضِيِ مَا لَمْ يَجِرْ ، فَإِذَا جَارَ وَكَلَهُ إِلَىٰ نَفْسِهِ)) . واته : بہ راستی خوای گہ ورہ لہ گہ ل داوہر و قازی دایہ تا زولم و ستم نہکات ، جا ئہ گہر ستمی کرد ئوہ دہیداتہ دہستی خودی خوئی [رواہ ابن ماجہ (۲/۷۷۵/۲۳۱۲) و الترمذی (۲/۶۱۸/۱۳۲۰) و الحاکم (۴/۹۲) و غیرہم و هو حدیث حسن بیوانہ المشکاة (۳۷۴۱) و صحیح ابن ماجہ (۱۸۷۰)] و ہلہ (لفظ) ی (الترمذی) ((فَإِذَا جَارَ تَخَلَّىٰ عَنْهُ وَكَلِمَةُ الشَّيْطَانِ)) واته : جا ئہ گہر ستمی کرد ئوہ خوای گہ ورہ وازی لی دینیت و شہیتان دہبیتہ ہا و ہلی و لہ گہ لی دا دہبیت .

(۴۵۵) لہبہر فرمودہ کہی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کہ و پیئغمبہری خوا (ﷺ) فرموی : ((يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ لَا تَسْأَلِ الْإِمَارَةَ فَإِنَّكَ إِن أُعْطِيَتْهَا مِنْ غَيْرِ مَسْأَلَةٍ أَعِنْتَ عَلَيْهَا وَإِنْ أُعْطِيَتْهَا عَنْ مَسْأَلَةٍ وَكَلْتِ إِلَيْهَا)) واته : ئہی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنِ سَمُرَةَ) داوای فرمان پہ وایی مہ کہ ، چونکہ ئہ گہر تو بہ بی داوا کردن

وه پیاویک ده بیټ پی‌ی هه‌لسیت شایه‌نی نه‌و بواره بیټ له‌پرووی زانیاریه‌وه  
 کووشش کهر (مُجْتَهَد) بیټ ، وه له‌پرووی باوه‌پ و په‌وشتیسه‌وه داد‌په‌روه  
 (عادل) بیټ (٤٥٦)

بیټ بدریټ نه‌وه خوای گوره یارمه‌تیت ده‌دات له‌سه‌ری ، به‌لام نه‌گهر به‌داوا کردن پیټ  
 بدریټ نه‌وه ده‌دریټه ده‌ستی خَوْتُ و خوای گوره یارمه‌تیت نادات [رواه البخاری  
 (١١/رقم/٦٦٢٢) ومسلم (٣/١٦٥٢/١٢٧٢٢) وغیرما] .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌پازی بیټ) که‌وا پیټغه‌مبه‌ری خوا  
 (ﷺ) فه‌رموی : ((إِنَّكُمْ سَتَحْرُصُونَ عَلَى الْإِمَارَةِ ، وَسَتَكُونُ نَدَامَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ  
 فَنِعْمَ الْمَرْضِعَةُ وَبُسَّتِ الْفَاطِمَةُ)) واته : به‌پاستی نیټوه زۆر سوور ده‌بن له‌سه‌ر فه‌رمان  
 په‌وایی وه‌له‌ پوژی قیامت دا ده‌بیټه‌ مایه‌ی په‌شیمان‌ی ، جا چاک‌ترین شه‌رده‌ره و  
 خراب‌ترین برینه‌وه‌ره - له‌شیر دان - [رواه البخاری (٣/رقم/٧١٤٨) .

وه فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو مُوسَى) (خوای لی‌پازی بیټ) که‌وا فه‌رموی : چوومه  
 زووره‌وه بق لای پیټغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) من و دوو پیاو له‌ ناموزاکانم جا یه‌کیکمان ووتی :  
 نه‌ی پیټغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ، بمانکه به‌ فه‌رمان‌په‌وا له‌سه‌ر ه‌ندیک له‌وه‌ی خوای گوره  
 خستویه‌تی ژیر ده‌ستت ، وه نه‌وی تریشیان ه‌روه‌کو نه‌وی ووت ، جا نه‌ویش فه‌رموی :  
 ((إِنَّا وَاللَّهِ لَأَتُوْلِي هَذَا الْعَمَلَ أَحَدًا يَسْأَلُهُ أَوْ أَحَدًا يَحْرِصُ عَلَيْهِ)) . واته : نیمه‌وه  
 (الله‌ی) نه‌م حاره به‌ده‌ستی که‌سیکه‌وه ناده‌ین خوای داوای بکات بیان که‌سیک ه‌ه‌ولی بق  
 بدات و سوور بیټ له‌سه‌ری [رواه البخاری (٣/رقم/٧١٤٩) ومسلم (٣/١٤٥٦/١٧٢٢) .

(٤٥٦) (الحافظ ابن حجر) ده‌فه‌رموی : (أَبُو عَلِيٍّ الْكَرَاطِيْسِي) هاوه‌لی (الشَّافِعِي) له  
 کتیبی (أَدَابُ الْقَضَاءِ) خوای ده‌فه‌رموی : هیچ جیاوازیه‌ک نازانم له‌نیوان زانایسانی  
 پیټشودا که‌وا شایه‌ن ترین خه‌لکی که‌ داوه‌ری نیټوان موسولمانان بکات نه‌و که‌سه‌یه :  
 که‌وا فه‌رلی و پاستیتی و زانیاری و (وَرَع) ده‌رکه‌ویت ، خوینه‌ری کتیبی خوابیت و  
 زانایش بیټ به‌زۆر به‌ی نه‌حکامه‌کانی ، وه زانابیت به‌ سوننه‌ته‌کانی پیټغه‌مبه‌ری خوا و  
 زۆربه‌ی فه‌رموده‌کانی له‌به‌ریټت ، وه ه‌روه‌ها فه‌رمایشتی هاوه‌لانیس ، وه زانایش بیټ  
 به‌ شوینی (إِتْقَان) و (إِخْتِلَاف) شه‌رع زانه‌کانی شوین که‌وتوان (فَقَهَاءُ التَّابِعِينَ) ، وه  
 زانیاری هه‌بیټ به‌ جیاکردنه‌وه‌ی فه‌رموده‌ی (صَحِيح) له‌ (ضَعِيف) ، وه له‌کاتی

جا ئەگەر کەسێک وابوو ، و دەستی کرد بە داوهری و کۆششی کرد بە پێی توانا ، ئەگەر پینکای ئەوه دوو پاداشتی بۆ ههیه وه ئەگەر نەیشیپینکیت ئەوه ههیهک پاداشتی بۆ ههیه <sup>(٤٥٧)</sup> وه حهرامه له سهری بهرتیل (رشوة)

(خُصُومَات) دا شوینی قورئان بکویت ، جا ئەگەر له قورئان دا نەیبینی ئەوه شوینی سوننەت و فرمودە (رَسُولُ اللَّهِ) بکویت ، جا ئەگەر له ویش دا نەیبینی ئەوه کار بهوه بکات که هاوه لان (الصَّحَابَةَ) یه کده نکل له سهری ، جا ئەگەر ئەوانیش جیاواز بن ئەوه کار بهوه بیان بکات که زیاتر له قورئان دهچیت پاشان له سوننەت ، پاشان له فتوای گه وره کانی هاوه لان (كِبَارُ الصَّحَابَةِ) ، وه زۆر پێدا چوونه وه بکات له گه ل زانیان دا و پاورێزان پێ بکات ، له گه ل فهزل و (وَرَع) دا ، وه ده بیئت زمان وسک و داوینی له حهرام بپارێزیت ، وه ووریا بیئت وزوو له قسهی به رانبهر تی بکات ، پاشان ده بیئت خاوهن بسیریکی تیژ بیئت و دوور بیئت له ئاره زه وه ، پاشان فرمووی ، ئەمه ، وه ئیمهش ده زانین که وا کەسێک نییه له سهر رووی زه وی دا ئەم هه موو سیفه تانه کۆپکاته وه ، به لام پێویسته به دواى ته واو ترین و چاکترین خه لکی ئەو کاته دا بگه ریت [بڕوانه فتح الباری (١٢/١٤٦)].

### قیببینی :

ده بیئت ته نها پیاو به کاری داوهری هه لیسیت ، وه دروست نییه ئافرهت بکریته داوهر له بهر فرموده که ی (أَبُو بَكْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فرمووی کاتیک که هه والی ئەوه گه یشته پیغه مبه ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> که وا (فارس) هکان که که ی کیسرایان کردۆته پادشا ، فرمووی : ((لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَوْ أَمَرَهُمْ إِمْرَأَةٌ)) واته : ئەو قومه هه رگیز سهر فراز نابن که وا فرمانی خویمان بده نه دهستی ئافره تیک [رواه البخاری (١٣/رقم/٧٠٩٦) والترمذی (٢/٢٦٠/٢٣٦٥) والنسائی (٨/٢٢٧)].

(٤٥٧) له بهر فرموده که ی (عَمْرُو بْنُ عَاصٍ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغه مبه ری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرمووی : ((إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ)) واته : ئەگەر دادوهر دادوهریسی نیوان خه لکی کرد و کۆششی کرد پاشان پینکای ئەوه دوو پاداشتی بۆ هه یه ، وه ئەگەر دادوهری کرد و کۆششی کرد به لام نەیبینکا ئەوه پاداشتیکی هه ر بۆ هه یه [رواه البخاری (١٣/رقم/٧٣١٦) و مسلم (١/٥٥٩/٨١٦) و ابن ماجه (٢/١٤٠٧/٤٢٠٨)].



وهرگرتن<sup>(۴۵۸)</sup> یان وهرگرتنی دیاری و به‌خشینیک به‌هوی داوهرییه‌وه پئی بدیئت<sup>(۴۵۹)</sup> وه نابیت دادوهری بکات و بریار بدات له‌کاتیک‌دا که له‌حاله‌تیکی دهروونی نا ناسایی‌دایه<sup>(۴۶۰)</sup> وه پیویسته‌یه‌کسانی بکات له‌نیوان هه‌موو خه‌لکی‌دا له‌هه‌موو شتیک‌دا به‌داوا کار و داوا لی‌کراوه‌وه

(۴۵۸) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) (خوایان لی‌رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) فه‌رموی : ((لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الرَّاشِي وَالْمُرْتَشِي)). واته : نه‌فرینی خوا له‌به‌رتیل دهر و به‌رتیل خۆر [رواه أبو داود (۴/رقم/۳۵۸) و الترمذي (۲/۳۹۷/۱۳۵۲) و ابن ماجه (۲/۷۷۵/۲۳۱۳) و غیرم و مو صحیح بروانه صحیح ابن ماجه (۱۸۷۱)].

(۴۵۹) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو حَمِيدٍ السَّاعِدِي) بروانه (پ/۲۹۸)

(۴۶۰) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو بَكْرَةَ) (خوای لی‌رازی بیئت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) فه‌رموی : ((لَا يَحْكُمُ أَحَدٌ بَيْنَ اثْنَيْنِ وَهُوَ غَضْبَانٌ)). واته : هه‌چ که‌سێک دادوهری نیوان دوو‌که‌س نه‌کات کاتیک که‌توره‌یه [رواه البخاري (۱۳/رقم/۷۱۵۸) و مسلم (۳/۱۳۴۲/۱۷۱۷) و غیرما].

(إِبْنُ الْقَيْمِ الْجَوْزِيَّة) ده‌فه‌رموی : : بَوِّ (مُفِيَّتِي) نیه (فَتَوَى) بدات له‌حاله‌تی زۆر توره‌بوون دا یان زۆر برسیتی‌دا یان خه‌فته‌تیک که‌وا توشی دوو‌دلی و دلّه‌راوکه‌ی بکات یان له‌حاله‌تی ترسیکی زۆردا یان کاریک که‌وا دلّی داگیر بکات ، یان له‌کاتی ته‌نگاو‌بوون به‌میز و پیسی ، به‌لکو هه‌رکاتیک هه‌ستی کرد که‌وا شتیک له‌وانه له‌حاله‌تی ناسایی ده‌ری ده‌کات و نیه‌تی و لاشه‌ی له‌جیگای خۆی دا به‌ته‌واوی نه‌هیلتیت ، نه‌وه خۆی له (فَتَوَى) دان ده‌گریته‌وه و نابیت (فَتَوَى) بدات ، جا نه‌گه‌ر له‌و حاله‌ته‌دا (فَتَوَى) ی دا و پیکای نه‌وه (فَتَوَى) که‌ی ته‌واوه ، وه نه‌گه‌ر له‌و حاله‌ته‌یش‌دا داوهری کرد و بریاری دا ، ئایه‌ئو بریاره‌جی به‌جی ده‌گریت یان نه‌ئه‌وه‌سی (قَوْل) ی له‌سه‌ره ... له‌بۆچوون (مَذْهَب) ی (أَحْمَد) دا [بروانه‌ی‌علام‌الموقنین (۴/۲۲۷)].

(۴۶۱) وه گوی بیستی قسه‌ی هردوولا بیت پیش بریار دان (۴۶۲) وه نابیت  
دەرگاوانیکی وادابنیت کهوا خه‌لکی له‌هاتوو چوکردنی قده‌غه بکن (۴۶۳).

(۴۶۱) پیوسته له‌سەر داوهر کهوا دادپه‌روه‌ر بیت له‌نیوان هه‌موو خه‌لکی‌دا  
له‌تەماشاکردن و قسه‌کردن و دانیشتن و هاتنه‌ژووهره‌ویش‌دا. خوای که‌وره له‌سورده‌تی  
(النساء : ۱۵۸) دا ده‌فرموی: ﴿وَ إِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ﴾ . واته  
: وه نه‌گەر دادوه‌ریستان کرد له‌نیوان خه‌لکی‌دا نه‌وه به‌دادپه‌روه‌ری دادوه‌ری بکن .

(۴۶۲) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (علی) (خوای لی رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبهری خوا پئی  
فرموی: ((يَا عَلِيُّ إِذَا جَلَسَ إِلَيْكَ الْخَصْمَانِ فَلَا تَقْضِ بَيْنَهُمَا حَتَّى تَسْمَعَ مِنَ  
الْآخِرِ كَمَا سَمِعْتَ مِنَ الْأَوَّلِ فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ تَبَيَّنَ لَكَ الْقَضَاءُ)). . واته : نه‌ی (علی)  
! نه‌گەر له‌لات‌دا داوا‌که‌ر و داوا‌ل‌که‌راو دانیشتن نه‌وه بریار مه‌ده له‌نیوانیاندا تا له‌وی  
تریشیان ده‌بیسیت وه‌کو له‌یه‌که‌مت بیست چونکه نه‌گەر وا بکه‌یت نه‌وه بریار دانه‌که‌ت بۆ  
پوون ده‌بیت‌وه [رواه أحمد (۱۱۱/۱) و ابو داود (۴/رقم ۳۵۸۲) و الترمذي (۱۳۳۱/۶۱۸/۳) و ابن حبان  
(۵۰۴۲/۲۶۰/۷) و هو حدیث صحیح بيوانه‌ الاواء (۲۶۰۰)].

(۴۶۳) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أبو مريم الأزدی) (خوای لی رازی بیت) که‌وا فرموی  
: بیستم پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ده‌ی فرموی: ((مَنْ وَلَاهُ اللَّهُ عَزُوجَ شَيْئًا مِنْ أَمْرِ  
الْمُسْلِمِينَ فَاحْتَجَبَ دُونَ حَاجَتِهِمْ وَخَلْتُمْ وَفَقَرَهُمْ اِحْتَجَبَ اللَّهُ عَنْهُ دُونَ حَاجَتِهِ وَ  
خَلْتَهُ وَفَقَرَهُ)). . واته : هەر که‌سێک خوای که‌وره هه‌ندیک کاری موسولمانانی بخاته ژیر  
ده‌ست جا نه‌ویش خۆی بشاریت‌وه له‌پیوستیه‌کانیان و که‌م ده‌ستی و هه‌ژاریکانیان -  
کاره‌کانیانی بۆ نه‌نجام نه‌ئه‌دا - نه‌وه خوای که‌وره خۆی له‌پیوستی و که‌م ده‌ستی و  
هه‌ژاریکانی خۆی ده‌شاریت‌وه - هه‌چ یارمه‌تیه‌کی نادات - [رواه ابو داود (۳/رقم ۲۹۴۸) و الترمذي  
(۱۳۳۳/۶۲/۳) و هو حدیث صحیح بيوانه‌ السلسلة‌ الصحيحة (۶۲۹)].

نه‌مه به‌ پئی توانا ، چونکه مرۆف نه‌فسی خۆیشی مافی به‌سه‌ریه‌وه هه‌یه ،  
وه‌که‌س و کاریش مافیان به‌سه‌ریه‌وه هه‌یه ، بۆیه ده‌توانیت چه‌ند کاتیکی دیاری دابنیت  
بۆ داوهری نیوان خه‌لکی وه له‌کاته‌کانی تریشی‌دا خه‌ریکی نه‌نجام دانی پیوستیه‌کانی  
خۆی و که‌س و کاری بیت ، وه‌له‌ فرموده‌ی (صَحِيح) یش دا هاتوه که‌وا پیغه‌مبهری

وده‌توانیت یارمه‌تی ده‌ریش بو خوی دابنیت به‌پی‌ی پیویست (۴۶۴)  
 وه‌بریاری داوهر تنها له‌دونیا‌دا جی به‌جی ده‌بیت ، بویه هیچی پی‌ی حه‌لال  
 نابیت و راستی (حق) یشی پی‌ی ناگوریت . (۴۶۵)

وه‌فرموده‌که‌ی (ابن عباس) له‌باره‌ی سویند خوارنه‌که‌ی پیغه‌مبه‌روه (ﷺ)  
 که‌نه‌چیته لای خیزانه‌کانی ماوه‌ی یه‌ک مانگ ، که‌وا (عمر) پرسى به (الأسود) کرد و  
 فرموی ئی (رباح) داوای پوخسه‌تم بو بکه . [متفق علیه] وه‌له (البخاری) و (مسلم) دا  
 هاتوه که‌وا نیمامی (عمر) خویشی له‌کاتی خه‌لیفایه‌تی دا ، ده‌رگوانی مه‌بوه .  
 (۴۶۴) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (انس) (خوای لی‌ی پازی بیت) که‌وا فرموی : (( قیسُ  
 بنُ ثابت) له‌به‌ر دوو ده‌ستی پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) بوو وه‌ک پؤلیس له‌به‌ر ده‌ستی  
 (أمیر) دا)) [رواه البخاری (۳/رقم/۱۱۵۵)] .

وه‌جاری وایش مه‌یه دانانی یارمه‌تی ده‌ر پیویست ده‌بیت ، نه‌که‌ر له‌حاله‌تیک دا  
 حه‌ق وه‌کو پیویست جی به‌جی نه‌ده‌کرا .

(۴۶۵) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (أم سلمة) (خوای لی‌ی پازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خو  
 (ﷺ) فرموی : ((إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ وَإِنَّكُمْ تَخْتَصِمُونَ إِلَيَّ وَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ يَكُونُ الْحَنُ  
 بِحُكْمِهِ مِنْ بَعْضٍ فَأَقْضِي بَيْنَهُمْ مَا أَسْمَعُ فَمَنْ قَضَيْتَ لَهُ مِنْ حَقِّ أَخِيهِ شَيْئًا فَلَا  
 يَأْخُذْ فَإِنَّمَا أَقْطَعُ لَهُ قِطْعَةً مِنَ النَّارِ)) واته : من تنها مروفتیکم ، وه ئیوه‌ی - داواکارو  
 داوا لی‌ی کراو- روو ده‌که‌نه من بو داوهری نیوانتان ، جا له‌وانه‌یه مه‌ندیکتان قسه زان تر  
 بیت له‌وی ترتان ، بویه منیش داوهری و بریار به‌گویره‌ی ئه‌وه ده‌ده‌م که‌ده‌بیستم ،  
 جا هر که‌سیک نه‌که‌ر بریاری شتیک له‌مانی براکه‌یم بو دا ، ئه‌وه با وه‌ری نه‌گوریت و نه‌بیات ،  
 چونکه ئه‌وه پارچه‌یه‌ک ناگرم بو بریوه [رواه البخاری (۱۲/رقم/۱۶۱۷)] رسل (۳/رقم/۱۷۱۲) و غیرما .

وه‌نیمامی (الشافعی) ، یه‌کده‌نگی زانایان ده‌گوریت‌ه‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌بریاری  
 داوهر هیج حه‌رامیک حه‌لال ناکات . وه‌نیمامی (النووی) ده‌فرموی : وه ئه‌وه‌ی بلی‌ی :  
 بریاری داوهر حه‌لال ده‌کات ، له (ظاهر) و (باطن) دا پیچه‌وانه‌ی ئه‌م فرموده  
 راست (صحیح) ه و ئه‌و (إجماع) ه باسکراوه‌یه ، وه‌به‌گشتی ، ئه‌و بو‌چوونه‌ی حه‌نه‌غیه‌کان  
 که‌ده‌لین بریاری داوهر جی به‌جی ده‌بیت له (ظاهر) و (باطن) دا هیج روویه‌کی شه‌ری  
 نی‌یه ... جا بو زیاتر تیگه‌یشتن له‌م باسه‌ بروانه [تیل الأوطار] لامام الشوکانی (۸/۲۷۸-۲۸۱) .

## رووبه رووبونه وهی داوا کار و داوا لی کراو (الخصومة)

داوهر (القاضي) دواي بیستنی قسهی داواکار (المدعی) پرسیار له داوا لی کراو (المدعی علیه) ده کات ، جا نه گهر دانی پیدانا (اعترف) نه وه بریاری پی دهادت (۴۶۶) وه نه گهر دانیشی پیدانا نه نا نه وه له سهر داواکاره کهوا پروون که ره وه (البینه) بینیت له سهر داواکهی (۴۶۷)

(۴۶۶) داوهر پیوسته له سه بریار بدات به دان پیدانانی داوا لی کراو خوئی ، نه گهر بیگه یشتو (بالغ) و ژیر (عاقل) بیئت و زدریشی لی نه کرایت . چونکه پیغمبری خوا (ﷺ) (حدی شاری جی به جی کردوه له سهر خه لکی به دان پیدانانی خویمان ، وهک له فهر مووده کهی (أبو هريرة) و (زيد بن خالد الجهني) دا (خوایان لی پازی بیئت) هاتوه که پیغمبری خوا (ﷺ) تیدا فهرمووی ((وَأَعِدُّ يَا أَيُّسُ إِلَى امْرَأَةٍ هَذَا فَإِنْ اعْتَرَفَتْ فَأَرْجُمَهَا)). واته : نهی (أنیس) سبهی برؤ بؤ لای ژنی نه مه ، جا نه گهر دانی پیدانا نه وه بهرد بارانی بکه [رواه البخاری (۵/رقم/۲۶۹۵) و مسلم (۳/۱۲۲۴/۱۶۹۷)].

وه فهرمووده کهی (بریده) (خوای لی پازی بیئت) کهوا پیغمبری خوا (ﷺ) نافرته (غامدی) کهی بهرد باران (رجم) کرد به دان پیدانا نانی خوئی، یهک جار [رواه مسلم (۳/۱۶۹۷/۱۲۲۳)].

وه فهرمووده کهی (ابن عمر) (خوایان لی پازی بیئت) کهوا پیغمبری خوا (ﷺ) پیساوو نافرته جوله که کهی بهرد باران (رجم) کرد به دان پیدانانی خویمان [رواه البخاری (۶/رقم/۳۲۳۵) و مسلم (۳/۱۶۹۷/۱۲۲۶)].

(۴۶۷) له بهر فهرمووده کهی (عبدالله بن عمرو) (خوایان لی پازی بیئت) کهوا پیغمبری خوا (ﷺ) فهرمووی : ((البینه علی المدعی و الیمین علی المدعی علیه)). واته : پروون کردنه وه له سهر داوا کاره و سویند خواردنیش له سهر داوا لی کراوه [رواه الترمذی (۲/۱۳۵۶/۳۹۹) و البیهقی (۱۰/۱۵۲) بنحوه و غیره و حدیث صحیح بروانه الازواه (۸/۲۶۵-۲۶۷) و صحیح الجامع (۲۸۹۶)].

که هیئانی دووشایه‌ته <sup>(۴۶۸)</sup> یان شایه‌تیک و سویندی خویشی <sup>(۴۶۹)</sup>

وله‌بر فرموده‌که‌ی (الأشعثُ بنُ القیس) (خوای لی‌پازی بیئت) که‌وا له‌گه‌ل پیاویکدا رووبه‌رووی یه‌ک بوونه‌وه له‌سه‌ر زه‌وییه‌ک له (یمن) ، جا فرمووی منیش هینام بق لای پیغمبری خوا (ﷺ) ، جا پیغمبری خوا (ﷺ) فرمووی ((هل لك بينة؟)) واته : نایه هیچ شایه‌تیکت هه‌یه ؟ منیش ووتم : نه‌ء ، فرمووی : ((فیمیئته)) واته : ده سویند خواردنی نه‌و ، ووتم : ده‌ی سویند ده‌خوات ، جا پیغمبری خوا (ﷺ) له‌و کاته‌دا فرمووی : ((من حلف على يمينٍ صبرٍ يقطعُ بها مالَ امرئٍ مسلمٍ هوَ فيها فاجرٌ لقي اللهَ وهوَ علیه غضبانٌ)) واته : هه‌ر که‌س‌یک سویند بخوات له‌سه‌ر سویندی (صبر) بق نه‌وه‌ی مالی موسولمانیکی پی‌دا بپریت و زه‌وتی بکات ، ودرویش بکات له‌و سوینده‌ی‌دا ، نه‌وه له‌پوژی قیامت‌دا ده‌گاته‌وه خوای که‌وره و خوابش لی‌توره‌یه . جا نه‌م نایه‌ته دابه‌زی ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (آل عمران : ۷۷) واته : به‌راستی نه‌وانه‌ی که‌ په‌یمانی خوا و سوینده‌کانیان به‌نرخیکی که‌م ده‌فروشن نه‌وانه هیچ به‌هره‌و به‌شیکیان له‌دا پوژدا بق‌نی‌یه وه خوای که‌وره قسه‌یان له‌گه‌ل‌دا ناکات وه‌له پوژی قیامت‌دا ته‌ماشایان ناکات وه‌له تاوانه‌کانیان پاکیان ناکاته‌وه ، وه بق نه‌وانه ناماده‌کراوه سزایه‌کی زور به‌ نازار [رواه البخاری ۵/رقم/۲۶۶۹] و مسلم (۱/۱۲۲/۱۳۸) و غیرهما .

وه سویندی (صبر) : نه‌و سوینده درو‌یه‌یه که‌ خو‌ی گیر ده‌داو نارام ده‌گرت له‌سه‌ری .

(۴۶۸) دوو شایه‌تی پیاو یان شایه‌تیک پیاو دوانی نافرته ، له‌بر فرموده‌که‌ی خوای که‌وره له‌ سوهره‌تی (البقرة : ۲۸۲) دا که‌ ده‌فرمووی : ﴿وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشَّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا الأُخْرَى﴾ واته : دوو شایه‌ت له‌ پیاوانی خو‌تان - موسولمانان - بکه‌ن به‌ شایه‌ت ، جا نه‌گه‌ر درو‌پیاو نه‌بوو نه‌وه پیاویک و دوو نافرته له‌و شایه‌تانه‌ی پی‌پازی ده‌بن ، تا نه‌گه‌ر یه‌ک‌یکیان له‌ یادیان چوو نه‌وی تریان بیخاته‌وه یادی .

(۴۶۹) له‌بر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی‌پازی بیئت) که‌وا فرمووی :

((پیغمبری خوا (ﷺ) بریاری (قَضَى) به‌سویند و شایه‌تیک داوه)) [رواه مسلم ۱/۱۲۲/۱۳۲۷/۲] .

جا ئەگەر هینای ، ئەوہ داوەر (قاضي) بریاری بۆ دەدات ، وە ئەگەر نەیهینای ئەوہ لەسەر داوا ئی کراوہ کەوا سویند بخوات <sup>(٤٧٠)</sup> جا ئەگەر سویندی خوارد ئەوہ بریاری بۆ دەدات ، ئیتر ئەگەر درویش بکات . <sup>(٤٧١)</sup>

(٤٧٠) لەبەر فرمودەکی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) و فرمودەکی (الْأَشْعَثُ بْنُ الْقَيْسِ) (خوایان ئی پازی بیټ) بروانە (پ ٤٦٧) . وە هەر وەها لەبەر فرمودەکی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان ئی پازی بیټ) کەوا پیغەمبەری خوا (ﷺ) فرمووی : ((لَوْ يُعْطَى النَّاسُ بِدَعْوَاهُمْ ، لِدَّعَى نَاسٍ دِمَاءَ رِجَالٍ وَأَمْوَالِهِمْ ، وَلَكِنَّ الْيَمِينَ عَلَى الْمُدْعَى عَلَيْهِ)) واتە : ئەگەر خەلکی تەنہا بە داوا کردنیان پێیان بدریت ، ئەوہ خەلکانیک داواى خوینى و مالى کەسانیکى تر دەکەن ، بەلکو سویند خواردن لەسەر داوالی کراوہ [رواه البخاری (٨/رقم/٤٥٥٢) و مسلم (١٧١١/١٣٣٦/٢) و غیرما] .

وہ فرمودەکی (وَأَبِي بَنْ حَجْرٍ) (خوای ئی پازی بیټ) کەوا فرمووی : پیاویک لە (حَضْرَمَوْت) و پیاویکیش لە (کَنْدَه) وە هاتن بۆلای پیغەمبەری خوا (ﷺ) جا کابرای (الْحَضْرَمِي) ووتی : ئەى پیغەمبەری خوا ئەمە دەستی گرتوہ بەسەر زەویبە کەم دا کەمى باوکم بوہ ، جا کابرای (الْكَنْدِي) ووتی : ئەوہ زەوی خۆمە بە دەستی خۆمە وەیە دەجیتم ، هیچ مافیکی نەوی تیدا نییە . پیغەمبەری خوا (ﷺ) بە کابرای (الْحَضْرَمِي) فرموو : ((أَلَمْ يَكُنْ بَعْدَهُ؟)) واتە : ئایە شایەتت هەیە ؟ ووتی : نە ، فرمووی : ((فَلَمْ يَمِينَهُ)) واتە : جا بۆت هەیە سویندی بەدەیت ، ووتی : ئەى پیغەمبەری خوا (ﷺ) ، بەراستی ئەم پیاوہ درۆزنە و گوتی ئی نییە لەسەر هەرچی سویند بخوات ، وە لە هیچ خۆی ناپارێزیت ، پیغەمبەری خوا فرمووی : ((لَيْسَ لَكَ مِنْهُ إِلَّا ذَلِكَ)) واتە : هیچت بۆ نییە لەبارەى ئەوہ و تەنہا ئەوہ نەبیټ ، جا کەوتەری بۆ ئەوہى سویند بخوات جا کاتیک پشتی هەلکرد پیغەمبەری خوا (ﷺ) فرمووی : ((أَمَّا لَنْ حَلَفَ عَلَى مَالِهِ لِيَأْكُلَهُ ظُلْمًا ، لِيُقَيِّنَ اللَّهُ وَهُوَ عَنْهُ مُعْرِضٌ)) . واتە : ئەگەر سویند بخوات لەسەر ماله کەى بۆ ئەوہ بەزۆلم و ستم ببخوات ، ئەوہ دەگاتەوہ بەخوای گەرە ، وەخوای گەرە پووی ئی هەلکردوہ - لەتورەى دا - [رواه مسلم (١٣٩/١٣٣/١)] .

(٤٧١) لەبەر فرمودەکی (وَأَبِي بَنْ حَجْرٍ) پێشوو بروانە (پ ٤٧١) .

## شایہ تی دان (الشہادۃ)

شایہ تی کہ سیک و ہر دہگیریت کہوا موسولمانی (۴۷۳) بی گیشٹوری  
 زیری (۴۷۳) دادپہرورہ بیت (۴۷۴) ، (۴۷۵)

(۴۷۳) شایہ تی بیباوہر و ہرناگیریت ہتا لہسہر خویشی لہبہر فارمودہ کی خوی  
 کہورہ لہ سورہ تی (الطلاق: ۲) دا کہ دہ فرموی: ﴿وَأَشْهِدُوا ذُوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ واتہ :  
 وہ دوو کہ سنی دادپہرورہ لہ خوتان بکن بہ شایہ تی . وہ لہبہر فارمودہ کہ کی تری خوی  
 کہورہ لہ سورہ تی (البقرۃ: ۲۸۲) دا کہ دہ فرموی: ﴿بِعَمَلٍ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ﴾ واتہ :  
 لہو شہادۃ تانی کہ پییان پازی دہ بین ، جا بی گومان (کافر) مہا پہرورہ نریہ وہ  
 موسولمانی بی پزی ناییت و ہلہ نیمییش نریہ ، بویہ شایہ تی دوست نریہ .

(۴۷۳) شایہ تی مندال و ہرناگیریت ، لہبہر فارمودہ کہ کی خوی کہورہ لہ سورہ تی  
 (البقرۃ: ۲۸۲) دا کہ دہ فرموی: ﴿وَأَشْهِدُوا شَهِدَيْنِ مِّنْ رِّجَالِكُمْ﴾ واتہ : وہ دوو  
 شایہ تی بیباواتان بکن بہ شایہ تی ، وہ منالیش لہ پیساوان نریہ بویہ شایہ تی  
 و ہرناگیریت .

(۴۷۴) شیت و نہ وہی زیر نہ بیت شایہ تی و ہرناگیریت ، چونکہ نہوان قسایان  
 لہ بارہی خوی نہ وہ و ہرناگیریت ، چی جا لہسہر کہ سیک تری .

(۴۷۵) شایہ تی تاوانبار (فاسیق) و ہرناگیریت لہبہر فارمودہ کہ کی خوی کہورہ  
 ﴿وَأَشْهِدُوا ذُوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ پروانہ (پ: ۴۷۷) .

وہ لہبہر فارمودہ کہ کی (عبدالله بن عمرو) (خوایان لی پازی بیت) کہوا بیقہمبہری  
 خوا (رضی اللہ عنہ) شایہ تی دہست پیس (الخائنی) پیباو نافرہ تی و ہر نہ کرتوہ ، ہاروہا شایہ تی  
 داوین پیس (الزانی) پیباو نافرہ تی ، وہ شایہ تی کہ سیک قین لہالیش ہرناگیریت  
 براکہی . (ابو داؤد (۴/رقم ۳۶۰۰) و ابن ماجہ (۳۳۶/۲۱۲/۲) بالفاظ مختلف ، و السنن حسن پروانہ  
 صحیح ابن ماجہ (۱۱۱۶) .

وهمه‌ل گرتنی شایه‌تی له‌یافه ئاده‌مییه‌کان دا (حُقُوقُ الْأَنْمِيَيْنِ) پیویستی (کَفَايَه) یه له‌سەر هه‌موو موسولمانیک<sup>(٤٧٦)</sup> وده‌بیټ شایه‌تی راستی بدات ئه‌گه‌ر له‌سەر خۆیشی بیټ<sup>(٤٧٧)</sup> وه‌شایه‌تی دانی درۆ یه‌کیکه‌ له‌گه‌وره‌ترین

### تییینی :

(١) سنوور (حَدِّي) داد په‌روه‌ریتی (الْعَدَالَة) له‌ئیسلام دا ، ئه‌وه‌یه ئه‌و که‌سه خۆپاریز بیټ له‌تاوانه‌ گه‌وره‌کان ، وه‌سوور و به‌رده‌وامیش نه‌بیټ له‌سەر تاوانه‌ بچووکه‌کان ، وه‌ئو کارانه‌ نه‌کات که‌مروڤی پی سووک و هه‌رزه‌ ده‌بیټ له‌نیو خه‌لکی دا ..

(٢) دادوهر (قَاضِي) داد په‌روه‌ریتی شایه‌ت به‌وه‌ دا ده‌زانریت که‌ خۆی بیناسیت یان دوو که‌سی داد په‌روه‌ر شایه‌تی دادپه‌روه‌ری بۆ بده‌ن له‌لای دا .

(٤٧٦) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره‌ له‌سووره‌تی (البقرة: ٢٨٢) دا که‌ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا﴾ واته‌ : وه‌نابیټ شایه‌ته‌کان خۆبگرن و نه‌یه‌ن بۆ شایه‌تی دان کاتیک که‌بانگ کران .

(٤٧٧) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره‌ له‌سووره‌تی (البقرة: ٢٨٣) دا که‌ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ﴾ واته‌ : وه‌شایه‌تی دانتان مه‌شارنه‌وه‌ وه‌هه‌ر که‌سیک بیشاریتته‌وه‌ ئه‌وه‌ دلای تاوان به‌اره . وه‌فه‌رموده‌که‌ی خوای گه‌وره‌ له‌سووره‌تی (النساء: ١٢٥) دا که‌ده‌فه‌رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَسَاءَ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَّوْا أَوْ تُعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا﴾ واته‌ : ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ یلوه‌رتان هیناوه‌ ، هه‌ستن به‌دادپه‌روه‌ریتی ، له‌به‌رخوا شایه‌تی بده‌ن هه‌رچه‌نده‌ له‌سەر خۆتانیش بیټ یان له‌سەر دایک و باوکتان یان له‌سەر خزم و که‌سه‌ نزیکه‌ کانتان بیټ ، ئیتر بانه‌و شایه‌تی له‌سەر دراوه‌ ده‌وله‌مه‌ندبیټ یان هه‌زار چونکه‌ خوای گه‌وره‌ چاکتر له‌به‌رزه‌ وه‌ندیان ده‌زانیت ، شوینی ئاره‌زووی خۆتان مه‌که‌ون که‌وا دادپه‌روه‌ر نه‌بن ، وه‌ ئه‌گه‌ر مل بابده‌ن یان پوو وه‌ر بچه‌رخین له‌شایه‌تی دان ، ئه‌وه‌ بی گومان خوای گه‌وره‌ به‌وه‌ی ده‌یکه‌ن ناگاداره .



تاوانہ گہورہ کان (۴۷۸) وہ نہو مافانہی کہ شایہ تیان له سہر دہ نریت دوو  
 جوړہ : مافی خوای گہورہ و مافی ئادہ میزادہ کان ، وہ مافہ کانہ  
 ئادہ میزادیش خوئی بو خوئی سی جوړہ :

جوړی یہ کہم : تہنہا نوو شایہ تی پیاوئی تیڈا و ہر دہ گریٹ ، نہو ہیش  
 نہو مافانہیہ کہ مالی دونیای تیڈا مہ بہست نیہ ، وہ پیاو انیش پیئی  
 ئاگادارن وک مارہ برین و تہ لاق دان . (۴۷۹)

جوړی دووہم : نہو دیہ کہ دوو شایہ تی پیاوئی تیڈا و ہر دہ گریٹ یان  
 پیاوئی و دوو ئاقرہت یان پیاوئی و سویندی داواکار ، نہم جوړہ مہ بہست

(۴۷۸) لہ ہر فرمودہ کہی (أَبُو بَكْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کہوا پیغمبری خوا  
 ﷺ فرموی : ((أَلَا أُنَبِّئُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكِبَائِرِ؟)) واتہ : ئایہ بیتان رانہ کہ یہ نم گہورہ ترین  
 تاوانہ گہورہ کان چیہ ؟ ووتمان : بہ لئی نہی پیغمبری خوا ﷺ ، فرموی :  
 ((شِرَاكُ بِاللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ)) واتہ : ہاوہل بریار دان بو خواوہ گوی نہ کردنی  
 دایک و باوک ، وہ شانی دابوہوہ جا دانیش و فرموی : ((أَلَا وَقَوْلُ الرَّؤْرِ ، وَشَهَادَةُ  
 الرَّؤْرِ)) واتہ : بہ لئی ، وہ قسہی درو شایہ تی درو ، جا ہر دوام دوویارہی دہ کردہوہ  
 تاووتمان : خوژگا بی دہنگ بویہ [رواہ البخاری (۵/رقم ۲۶۵۴) و مسلم (۸/۱۷۱/۸۷)] .

(۴۷۹) خوای گہورہ لہ سورہ تی (الطلاق: ۲) دا دہ فرموی : ﴿فَإِذَا بَلَغْنَ أَجْلَهُنَّ  
 فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذُوِي عَدْلٍ مِّنْكُمْ﴾ واتہ : جا ہر  
 کاتیک نریک بوو ماوہی (عدہ) بیان تہواو بیت نہوہ بیان بہ باشی دہستیان پیوہ بگرن  
 وہ بیان بہ باشی وازیان لی بینن و تہ لاقیان بدہن بہیہ کجاری وہ دوو شایہ تی داد پہرہر  
 لہ خوٹان بگن بہ شایہت .

وہ پیغمبری خوا ﷺ دہ فرموی : ((لَا نِكَاحَ إِلَّا بِوَلِيٍّ وَشَاهِدِي عَدْلٍ)) بروانہ  
 (پ ۲۲) ، جا دہ بینن لہ ئایہ تہ کہ و لہ فرمودہ کہیش دا شایہ تہ کان بہ (لفظ) ی نیر  
 (مذکر) باسی کراوہ .

پیّی مالی دونیایہ وک کرین و فروشتن و بہ کریّ دان . (۴۸۰)

جوّری سویہم : ئەوہیہ کہدوو شایہ تی پیاو وەردەگیریت یان پیاوێک و دوو ئافرەت یان چوار ئافرەت ئەم جوّره ئەوہیہ کہزۆر جار پیاووان لیّ ئاگادار نابن وەک شیردان و منداڵ بوون و نەینییەکانی ئافرەتان (۴۸۱) وە مافەکانی خوای گەورە بەھیچ شیوہیەک شایہ تی ئافرەتی تیدا وەر ناگیریت (۴۸۲) ئەویش بەهەمان شیوہ سیّ جوّره .

جوّری یەکەم : ئەوہیہ کہوا لەچوار پیاو کہم تری تیدا وەرناگیریت (۴۸۳) ئەویش داوین پیسییە (الزّنا) .

(۴۸۰) خوای گەورە لەسورەتی (البقرە: ۲۸۲) دا دەفرموی : ﴿وَأَسْتَشْهَدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذْكَرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى﴾ بپوانە : (پ ۶۶۸) . وە (ئین عیاس) خوایان لیّ رازی بیت) دەفرموی : ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَضَى بِالْيَمِينِ مَعَ الشَّاهِدِ)) بپوانە (پ ۶۶۹) .

(۴۸۱) (ئین أبی شیبە) دەگیریتەوہ کہوا ئیمامی (الزّفری) (رەحمەتی خوای لیّ بیت) دەفرموی : سوننەت وابووہ کہوا شایہ تی دانی ئافرەتان دروستە لەو شتانەدا کہتەنھا ئافرەتان لیّ ئاگادار دەبن . بپوانە [الإقناع: ۲/۲۹۷] .

(۴۸۲) چونکە شایہ تی دانیان گومانی تیداہی ، وە ئەم مافانەیش بە پارێزەہی (الاختیاط) وە وەردەگیریت . (مَالِك) لە (الزّفری) وە دەگیریتەوہ کہوا فرموویەتی : (سوننەت و ابووہ کہوا شایہ تی دانی ئافرەت لە (حُدُود) دا دروست نییە) . [بپوانە الإقناع ۲/۲۹۶]

(۴۸۳) خوای گەورە لەسورەتی (النور: ۴) دا دەفرموی : ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً﴾ واتە : وە ئەوانەہی کہوا بوختان بۆ ئافرەتانی داوین پاک ھەڵدەبەستن ، پاشان چوار شایہ ناھیتن ، ئەوہ ھشتا داریان لیّ بدەن .

جوڑی دووم : ئەوہیہ کہوا دووشایہتی تیدا وەردەگیریت ، وەکو ئەو تاوانانہی کہلە داوین پیسی کہ مترە . (٤٨٤)

جوڑی سی یەم : ئەوہیہ کہوا یەك شایہتی تیدا وەر دەگیریت وەك بینینی مانگی رەمەزان . (٤٨٥)

(٤٨٤) وەکو (حَدِّي) تۆمەت ھەلبەستن بۆ ئافرەتانی داوین پاک و (حَدِّي) ی مە ی خواردنەو ، ئەو بە شایەتی دانی دەر شایەت دەچەسپیت ، لەبەر (عُصُوم) ی دەق (نَص) ە شەریەکان ، وەك فەرموودە ی خۆی گەرە : ﴿وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾ . وە فەرموودە ی پیتەمبەری خوا (ﷺ) ((شَاهِدَانِ أَوْ يَمِينِهِ)) کە لە پێوایەتییکی تری فەرموودە کە ی (الْأَشْعَثُ بْنُ الْقَيْسِ) دا ھاتووە کە لە (پ ٤٧٠) دا ھیتاومانەو وە لەبەر ئەو فەرموودانە ی تر کە لە باسی (حُدُود) ە شەریەکاندا باسی لی دەکەین .

(٤٨٥) لەبەر فەرموودە کە ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی رازی بیت) کەوا فەرمووی : خەلکی تەماشایان دەکرد مانگی (رەمەزان) ببینن ، منیش بە پیتەمبەری خوا م (ﷺ) ووت : من بینیم ، جا خۆی پۆژووی گرت و فەرمانیشی بە خەلکی کرد پۆژوو بگرن [دواھ ابو داود (٢٣٢٥/٤٦٨/٦) وەو صحیح بیوانە الانواء (١٠٨)] .

وەحیکمەت لەوەرگرتنی یەك شایەت لەمەدا ئەوہیہ کەوا (إِحْتِيَاظ) بکرتیت لە پۆژوو گرتن دا چاکترە ، چونکە لە پەرستن دا ھەلە کردن لە کردنی دا خرابە ی کەم تر تا لە ھەلە کردن لە نە کردنی دا ، بە پیتەوانە ی (زَنًا) و ئەو شتانە ی تر کە پێویستی بە چەند شایەتیک ھەبە .

إِلْحَامُ لِلَّهِ ) ئەو بەشی شایەتی دان کوتایی پی ھات وە ئیستایش دەچینە سەر بەشی مایە پووچ بوون و قەدەغە کردنی مال و پارە .

## به شی مایه پوچ بوون و قه دهغه کردنی دهستکاری مال و پاره

### (الإفلاس والحجر)

ئه گهر که سیک مایهی پوچ (إفلاس) بوو وه قهرزاری خهک بوو ، ئه وه دروسته بو خواهن قهرزه کان هرچیان دهست ده که ویت له پاره و مالی بیبهن ، تنها ئه و شته زور پیوستیانه نه بیت که ژیانی خوئی و مال و مندالی له سهر پاره و ستاوه ئیتر خواردن بیت یان پوشاک و جل و بهرگ بیت<sup>(۴۸۶)</sup> وه ههرکه سیک مالیکی خوئی لا ببینیته وه که له کاتی خوئی دا پیئی فروشتوه و پاره که ی نه داوه ئه وه له هه موو خواهن قهرزه کانی تر ماف دار تره به و شته<sup>(۴۸۷)</sup> ، وه ئه گهر مالی کابرای مایه پوچ بوو (المفلس) هه موو

(۴۸۶) له بهر فرموده که ی (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ) (خوای لی پازی بیت) که وا فرمووی : بیاویک له سهر دهمی پیغمبری خوادا (ﷺ) تووشی (زهره ریک) بوو له بریک میوه دا که کپی بووی ، جا زور قهرزار بوو بویه پیغمبری خوا (ﷺ) فرمووی : ((تَصَدَّقُوا عَلَيْنَا)). واته : پیئی بیه خشن ، جا خه لکیش بییان به خشی ، به لام هر قهرزه کانی ته واو نه کرد ، جا پیغمبری خوا (ﷺ) به خواهن قهرزه کانی فرموو : ((حُدُّوا مَا وَجَدْتُمْ ، وَلَيْسَ لَكُمْ إِلَّا ذَلِكَ)) واته : هرچیتان بینیه وه بیبهن ، وه هیجتان بوئی به تنها ئه وه نه بیت ، [رواه مسلم (۱۶۹۱/۳) (۱۵۵۶) و غیره].

(۴۸۷) له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) که وا پیغمبری خوا (ﷺ) فرمووی : ((مَنْ أَدْرَكَ مَالَهُ بَعَيْنَهُ عِنْدَ رَجُلٍ قَدْ أَفْلَسَ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ مِنْ غَيْرِهِ)). واته : ئه گهر ههرکه سیک که پشت به ماله که ی خوئی دا لای بیاویکی مایه پوچ بوو (مفلس) ، ئه وه ئه و له که سیک تر ماف دار تره به وه ، - به و مرجه هیچی له ترخه که ی

قەرزەکانی تەواو نەکرد ئەو ئەو هی هەیتی بەپێی ئەندازە قەرزەکان دابەش دەکەیت لەنیوانی خاوەن قەرزەکان دا ، وە لەو زیاتر بۆیان نییە ئیتر داوای هیچی تری ئی بکەن <sup>(٤٨٨)</sup> وە دروستیش نییە بخەیتە بەندیخانەو <sup>(٤٨٩)</sup> وە دروستە داوەر (حَجْرِي) بخاتە سەر و قەدەغە ی بکات

وەرە گرتبیت ، بەلام ئەگەر شتیکی لە نرخەکی وەرگرتبوو ئەو بەپێی قەرزەکی بەشی بەر دەکەوێت لەگەڵ خاوەن قەرزەکانی تردا - [رواه البخاری (٢٤٠٢/٦٢/٥) و مسلم (١٥٥٩/١١٩٣/٣)] .

(٤٨٨) لەبەر قەرمودەکی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای ئی رازی بێت) کەوا پێغەمبەری خوا ﷺ فرموی : (( فَإِنْ كَانَ قَضَاءٌ مِنْ تَمَنَّا شَيْئًا فَمَا بَقِيَ فَهُوَ أَسْوَأُ الْغَرْمَاءِ ، وَإِيْمًا أَمْرِي هَلْكَ وَعِنْدَهُ مَتَاعٌ أَمْرِي بِعَيْنِهِ إِقْتَضَى مِنْهُ شَيْئًا أَوْ لَمْ يَقْتَضِ فَهُوَ أَسْوَأُ الْغَرْمَاءِ )) . واتە : جا ئەگەر شتیکی لە نرخێ ئێ و شتە وەر گرتبوو ئەو بەپێی ئەندازە قەرزەکی لەگەڵ خاوەن قەرزەکانی تردا بەشی بەر دەکەوێت ، - لەو کاتە دا لەکەس ماف دار تر نییە بەبردنی ئێ و شتە چونکە هەندیکی لە نرخەکی وەرگرتووە ، - وە هەرکە سیک تیاچیت و شت و مەکی کە سیک تری لایبیت ئیتر هەندیکی لە نرخەکی وەر گرتبیت بیان وەری نەگرتبیت ئەو هەر بەپێی ئەندازە قەرزەکی لەگەڵ خاوەن قەرزەکانی تردا بەشی دەکەوێت [رواه ابو داود (٣٥٢٢/٣/٣) و ابن ماجه (٢٣٥٩) و غیرەما و مەو صحیح بڕوانه الإرواه (٢٧٠-٢٦٩/٥) و صحیح ابن ماجه (١٩١٠)] .

(٤٨٩) چونکە ئەو پێچەوانە ی عەدالەتی قورئان و سوننەتە ، خوای کە وەرە لەسورەتی (البقرة : ٢٨) دا دەفرموی : ﴿ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ واتە : وە ئەگەر کابرای قەرزار کەم دەست و نەدار بوو ئەو مۆلەتی بدەن تا توانای دەبیت وە ئەگەر هەر بیبەخشن ئەو چاکترە بۆ ئێو ئەگەر بە خۆتان بزائن .

وہ (عَمْرُو بْنُ شَرِيدٍ) لە باوکێوہ (خوای ئی رازی بێت) دەگێریتەو کەوا پێغەمبەری خوا ﷺ فرموی : (( لِيُ الْوَالِدِ يَحِلُّ عِرْضُهُ وَعُقُوبَتُهُ )) بۆ زانینی واتاکە ی بڕوانە

له دست کاری کردنی پاره و مولکی ، وه بیفروشینت بؤ دانه وهی قهرزه کانی (۴۹۰) وه هروه‌ها ده توانیت (حَجْر) بخاته سر که سیکیش که وا ده دست بلاوه و دستکاری (تَصْرَفَات) کانی له جیگه‌ی خوی دا نیه (۴۹۱) وه هه تیویش پاره و مولکی نادریته دهستی خوی دهستکاری بکات بهیستی خوی تا ههست به‌ژییری و هوشیار بوونی ده‌کرنیت (۴۹۲)

(پ ۲۹) ، که وا بوو سزادان بؤ که سیکه هه بییت و نه‌یداته وه ، به‌لام که سیکه نه‌گه‌ر نه‌بیوو سزادانی دروست نیه .

(۴۹۰) قه‌ده‌غه‌کردن له دهستکاری کردنی مال و مولک (الْحَجْر) له نیو هاوه لانی پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) کاریکی زانراو بووه و له شه‌ریعه‌تیش دا (ثَابِت) هه ، له به‌ر فرموده‌که‌ی (عُرْوَةُ بِنُ الزُّبَيْرِ) که وا فرمووی : (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ) نال و ویلکی کرد و شتیکی کری ، جا (عَلِي) (خوای لی پازی بییت) - تووره بوو - و فرمووی : ده‌چم بؤ لای (عُمَان) و (حَجْر) ده‌خمه سهری ، جا (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ) یش (الزُّبَيْرِ) ناگادار کرده وه (خوای لی پازی بییت) ، نه‌ویش فرمووی من شه‌ریکتیم له م کپینه‌ت دا ، جا (عَلِي) هات بؤ لای (عُمَان) (خوای لی پازی بییت) و فرمووی : (حَجْر) بخاره سهر نه‌مه ، جا (الزُّبَيْرِ) فرمووی من شه‌ریکیم ، جا (عُمَان) یش (خوای لی پازی بییت) فرمووی : من چؤن (حَجْر) بخمه سهر پیاویک (زُبَيْرِ) شه‌ریکی بییت [رواه الشافعی فی مسنده (۵۵۶/۱۶۰/۲) و البیهقی (۶۱/۶) و مو اثر صحیح بیوانه الارواء (۱۴۴۹)] .

(۴۹۱) له به‌ر فرموده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (النساء : ۵) دا که ده فرمووی ﴿وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ﴾ واته : وه نه‌و مالانه‌تان که خوای گه‌وره کردویه ته هوی سه‌قام گیری زیان ، مه‌دنه دهستی گیلان و نه‌فامانه وه . (الزُّمَخْشَرِي) له ته فسیری دا ده‌فرمووی : (السُّفَهَاء) نه‌و ده‌ست بلاوانه‌ن که پاره‌کانیان له شتیک دا خه‌رج ده‌که‌ن که جیگه‌ی خوی نیه ، وه توانایان نیه له (إِصْلَاح) کردن و به‌ره‌م هیئان و (تَصْرَف) کردن تییدا ، جا خوای گه‌وره پوو له سه‌ره‌رشتیاران ده‌کات ، و مال‌که‌ی داوه‌ته پالی نه‌وان ، چونکه زیان به‌وه وه پاره‌ستاوه و سه‌قام گیر بووه ... [بیوانه الکشاف (۲۴۶/۱)] .

(۴۹۲) له به‌ر فرموده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوره‌تی (النساء : ۶) دا ده فرمووی : ﴿وَابْتَلُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ

وہ دروستہ بو سہر پھرشتیارہ کہ نہ گہر ہزارو کہم دست بوو بہ چاکہ  
(بالمعروف) لہ مالہ کہی بخوات لہ جیاتی بہ خیتو کردنی . (۴۹۳)

﴿... واتہ : وہ تاقی ہتیوان بکہ نہ وہ تا دہ گہ نہ کاتی ژنہنتان و شوو کردن ، جا نہ گہر  
ژیری و ہوشیاریتان تیااندا بہ دی کرد ، نہ وہ پارہ و مالہ کانیان بدہ نہ وہ دستہ  
خویان ...

(۴۹۳) لہ بہر فہرموودہ کہی خوی گہورہ لہ سورہ تی (النساء : ۶) دا کہ  
دہ فہرموی : ﴿وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ﴾ واتہ : وہ  
نہ و - سہر پھرشتیارہ - ی کہ دہ ولہ مہندہ باخوی بیاریژیت لہ خواردنی مائی ہتیو ، وہ  
نہ و ہیشی کہ کہم دست و ہزارہ با بہ چاکہ و بہ ہی زیادہ پھوی لی ی بخوات .  
دایکہ (عائشہ) (خوی لی رازی بیت) دہ فہرموی : نہم ٹاہتہ لہ پارہ ہی مائی  
ہتیو وہ دابہ زیوہ ، کہ وا نہ گہر سہر پھرشتیارہ کہ ہزار بوو نہ وہ لی ی دہ خوات  
بہ چاکہ (بمعروف) لہ جیاتی ہستانی بہ خیتو کردنی [رواہ البخاری (۸/رقم/۴۵۷۵) و مسلم  
(۳۰۹۱/۲۳۱۵/۴) .

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ اَ تہوہ بہشی مایہ پووچ بوون وقہ دہغہ کردنی دستکاری  
مال و پارہ کوتابی ہی ہات وہ ٹیستایش دہچینہ سہر بہشی سنووری  
تاوانہ کان .

## بہشی سنور - سزا - تاوانہ کان

### (الْحُدُود) (۴۹۴)

پیوست (وَأَجِبْ) ہ لہ سہر دہ سہ لآت داری موسولمانان کہوا سنورہ  
شہریہ کان جی بہ جی بکات لہ سہر تاوانباران ئیتر با ئو تاوانبارہ کہس  
و کاری خویشی بیٹ یان لہ خیلکی ناو داریش بیٹ (۴۹۵) وہ جی بہ جی

(۴۹۴) (الْحُدُود): کوی (حَدُّ) ہ ، وہ (حَدِّ) یش لہ زمانی عہرہب دا : ئو شتہ یہ کہ  
نیوانی دووشت دہکات ، وہ بہ واتای ہرگیش ہاتووہ . وہ لہ شہر عیش دا ئو سزایانہ یہ  
کہ دانراوہ لہ شہر دا بو تاوانہ کان ، بو ئو وہی بیٹہ بہر ہ لستیک تاوہ کو خہ لکی  
نہ یکن .

(۴۹۵) لہ بہر فرمودہ کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ صَامِتٍ) (خوای لی پازی بیٹ) کہوا فرموی  
: پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : ((أَقِيمُوا حُدُودَ اللَّهِ فِي الْقَرِيبِ وَالْبَعِيدِ وَلَا  
تَأْخُذْكُمْ فِي اللَّهِ لَوْمَةً لَأَنْتُمْ)) واتہ : سنورہ کانی خوای گہورہ بہ جی بہینن لہ کہسانی  
نزیک و دورتان دا وہ تانہی تانہ وہ شینہرہ کان واتان پی نہکات بہو کارہ ہل نہسن [رواہ  
ابن ماجہ (۲/۸۴۹/۲۵۴۰) و مو حدیث حسن بروانہ صحیح ابن ماجہ (۲۰۵۸)].

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (عَائِشَةُ) (خوای لی پازی بیٹ) کہوا فرموی : لہ راستی دا  
(قُرَيْشٍ) یہ کان مہ سہ لہی ئو نافرہ تہ (مَخْرُومِيَّةٌ) خہفت باری کردن کہ دزی کردبو ، جا  
ووتیان : کی دہ توانیت لہ بارہ یہ وہ قسہ لہ گہل پیغمبری خوا دا (ﷺ) بکات ، بو  
ئو وہی دہستی نہ بریتہ وہ ؟ وہ کی دہ بریت مہ گہر (أَسَامَةُ) ی خوشہ ویستی پیغمبری  
خوا (ﷺ) ، بو یہ ئو ویش لہ بارہ یہ وہ قسہی لہ گہل پیغمبری خوا دا (ﷺ) کرد ، جا  
پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : ((أَشْفَعُ فِي حَدِّ مَنْ حُدِّدَ مِنَ اللَّهِ؟)) واتہ : ئایہ تکا  
(شہ فاعلت) لہ سنوریک لہ سنورہ کانی خوای گہورہ دہ کہیت ؟ پاشان مہ لساو ووتاری دا و  
فرموی : ((أَيُّهَا النَّاسُ ، إِنَّمَا ضَلَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا سَرَقَ الشَّرِيفُ



کردنی سنوورهکانی خوای گهوره لههەر ولاتیک دا دهبیته هوی خیرو بهرکهت بۆ ئەو ولاته <sup>(٤٩٦)</sup> وهتکاو شه فاعهت کردن له سنوورهکانی خوادا دروست نییه <sup>(٤٩٧)</sup> وه باش وایه ئەگەر که سێک خوی تاوانیکی کرد لی پهشیمان بیتهوه و بیشاریتهوهی باسی نهکات <sup>(٤٩٨)</sup>

تَرْكُوهُ وَإِذَا سَرَقَ الضَّعِيفُ فِيهِمْ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ ، وَإِنَّمَا اللَّهُ لَوَ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ لَقَطَعُ مُحَمَّدٌ يَدَهَا)) واته : ئەی خه لکینه ، له راستی دا ئەوانهی پیش ئیوه گومرا بون ، چونکه ئەگەر پیاویکی ناودار و به پزیزان دزی بگردایه ، وازیان لی دههینا ، به لām ئەگەر پیاویکی لاواز و بی کهس له ناویاندا دزی بگردایه ئەوه سنووریان له سهاری جی بهجی دهکرد ، دهی سویند به خوا ئەگەر (فَاطِمَةَ) ی کچی (مُحَمَّد) دزی بکات ئەوه (مُحَمَّد) دهستی دهپریتتهوه [رواه البخاری (١٢/رقم/٦٧٨٨) ومسلم (٣/١٣١٥/١٦٨٨) وأصحاب السنن].

(٤٩٦) له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) که وا پیغه مبهری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرموی : ((حَدُّ يَفْعَلُ بِهِ فِي الْأَرْضِ خَيْرٌ لِأَهْلِ الْأَرْضِ مِنْ أَنْ يُعْطَرُوا أَرْبَعِينَ صَبَاحًا)) واته : سنووریک له سنوورهکانی خوای گهوره کاری پی بکریته له زهوی دا چاکتره بۆ خه لکی سه زهوی له وهی چل به یانیان بارانیان په سهردا بیاریته .  
(٤٩٧) له بهر فرموده که ی (عَائِشَةُ) ی پیشوو پروانه (پ ٤٩٥) .

(٤٩٨) له بهر فرموده که ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیته) که وا پیغه مبهری خوا <sup>(ﷺ)</sup> فرموی : ((كُلُّ أُمَّتِي مُعَاقِلِي إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ ، وَإِنَّ مِنَ الْمُجَاهِرَةِ أَنْ يَفْعَلَ الرَّجُلُ بِاللَّيْلِ عَمَلًا ، ثُمَّ يُصْبِحُ وَقَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ ، فَيَقُولُ : يَا فَلَانُ عَمِلْتُ الْبَارِحَةَ كَذَا وَكَذَا وَقَدْ بَاتَ يَسْتُرُهُ رَبُّهُ وَيُصْبِحُ يَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ عَلَيْهِ)) واته : هه مو ئوممه ته که م رزگار ده بن ته نهها ئەوانه نه بیته که تاوان به ناشکرا ده کهن وه نه ویش له ناشکرکردنه که وا پیاویک تاوانیک ده کها به شه و پاشان سبهی هه لدهستی خوای گهوره بۆ داپۆشیوه ، جا ده لی : ئەی فلانه کهس من دویتتی ئوه وه نه وه م کرد ، نه و مایه وه خوا بۆ داپۆشی به لām سبهی خۆی داپۆشینه که ی خوای گهوره ی له سه ر خۆی ناشکرا کرد وه هه لیدایه وه [رواه البخاری (١٠/رقم/٦٠٦٩) ومسلم (٤/٢٢٩١/٢٩١٠)] .

و ئەگەر کەسێکیش پینی زانی دای پۆشیت<sup>(٤٩٩)</sup> و دەبیت دەسەلات دار خۆی ئەنجامی بدات یان جێگر و نوێنەرەکانی<sup>(٥٠٠)</sup> وە گەرە (سەید) خۆی دەتوانیت سنوور لەسەر ببنەم کەنیزەمی خۆی بەجی بهیتیت<sup>(٥٠١)</sup> و ئەگەر تاوانەسێ کە قورئان و سوننەت دا سزای بۆ نیازی کرۆه ئەمانیە : داوین پیسی (زنا) و نیر بازی (عَمَلِ قَوْمِ لُوط) و بوختان هەلبەستن (القذف) و دزی کردن (السَّرْقَة) و بێ هۆش بوون (السُّكْر) و دوژمنایەتی کردنی خواو پیغه مەبەر (ﷺ) (المحاربة) و هەلگەرانهوه لە ئیسلام (الرِّدَّة) و دەرچوون لە فەرمانی دەسەلات دارو پیشه وای موسولمانان (أهل البغی) .

(٤٩٩) لە بەر فەرمووده کەسێ (أبو هريرة) (خوای لی پازی بیت) کەوا پیغه مەبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((مَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ)) واتە : هەر کەسێک کەم و کورپی و نهیتی موسلمانێک دا پۆشیت ئەو خۆی گەرە کەم و کورپی و نهیتیەکانی لە دنیاو دواڕۆژدا دا دەپۆشیت [رواه مسلم (٢٠٧٤/٤) و ابو داود (٤٩٢٥/٢٨٩/١٣) و غیرەمانا] .

(٥٠٠) چونکە پیغه مەبەری خوا (ﷺ) خۆی سنوورەکانی جی بەجی دەکرد یان جێگرو نوێنەرەکانی پادەسپارد بۆ بەجی هینانی ، بە هەمان شیوە خەلیفە راشیدیەکانیش هەر وایان کردووە ، و ئەگەر ئەو کارە بدریتە دەستی (عامه) ی خەلکەو ئەو دەبیتە هۆی رقه بەرایەتی و دوژمنایەتی دروست بوون لە نێوانی خەلکی دا .

(٥٠١) لە بەر فەرمووده کەسێ (أبو هريرة) (خوای لی پازی بیت) کەوا پیغه مەبەری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((إِذَا زَنَتْ أَمَةٌ أَحَدَكُمْ فَتُبَيِّنْ زَنَاهَا فَلْيَجْلِدْهَا الْحَدَّ وَلَا يُتْرَبْ عَلَيْهَا ثُمَّ إِنْ زَنَتْ فَلْيَجْلِدْهَا الْحَدَّ وَلَا يُتْرَبْ عَلَيْهَا ، ثُمَّ إِنْ زَنَتْ الثَّلَاثَةَ فَتُبَيِّنْ زَنَاهَا فَلْيَجْلِدْهَا وَلَوْ بِحَبْلِ مِنْ شَعْرِ)) واتە : ئەگەر کەنیزە ی کەسێکتان (زنا) ی کرد ، جاپوون بویەو (زنا) ی کردووە ئەو بە داری سنووری لی بدات و زۆریش تانە و قسە ی پێ نە کات ، پاشان ئەگەر (زنا) ی کردووە ئەو بە داری لی بدات و جارێکی تریش زۆر تانە و قسە ی پێ نە کات ، پاشان ئەگەر سێ یەم جار (زنا) ی کرد و بۆی پوون بویەو ، ئەو بە بیفرۆشیت ئەگەر بە گوریسیکیش بیت (حەبلیک لە تووک دروست دەکریت) [رواه البخاری (١٧٠٢/٣٢٢٨/٣) و مسلم (٦٨٢٩/١٢)] .

## یہ کہہ م : سنوور - سزا - ی داوین پیسی ونیر بازی

( حَدُّ الزَّانَا وَعَمَلِ قَوْمِ ثُوَطِ ) (۵۰۲)

نہ گہر کوپ - لہ ژیاندا ژنی نہ ہینا بوو - یان کچ - لہ ژیاندا شووی

(۵۰۲) داوین پیسی یہ کیکہ لہ گہرہ ترین تاوانہ گہرہ کان خوی گہرہ لہ سورہتی (الإسراء : ۳۲) دا دہ فہرموی : ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ واتہ : وہ نزیکی داوین پیسی مہ کہ ونہ وہ ، بہ راستی نہ وہ کاریکی خراب و پتگیاہ کی پیسہ . وہ (عبداللہ بن مسعود) (خوی لی بازی بیت) فہرموی : پرسیارم لہ پیغہ مہری خوا (ﷺ) کرد کہ وا چی تاوانیک زور گہرہ یہ ؟ فہرموی : ((أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدَاءً وَهُوَ خَلَقَكَ)) واتہ : کہ وا ہاوتا و شہریک بق خوا ہرپیار بدہیت ، کہ ہر نہ ویش توی بہ دی ہینا وہ . ووم : پاشان چی ؟ فہرموی : ((أَنْ تَقْتُلَ وَلَدَكَ مَخَافَةَ أَنْ يُطْعِمَ مَعَكَ)) واتہ : کہ وا پو لہ کہت بکوژیت لہ ترسی نہ وہ دا خوار دنت لہ گہل دا دہ خوات ، ووم : پاشان چی تر ؟ فہرموی : ((أَنْ تُزَانِيَ بِحَلِيلَةِ جَارِكَ)) واتہ : کہ وا کاری داوین پیسی لہ گہل حہ لاتی دراوسیکتہ دا بکہیت [رواہ البخاری (۱۲/رقم/۱۸۱۱) و مسلم (۸۶/۱/۸۱) وغیرہما].

وہ خوی گہرہ لہ سورہتی (الفرقان : ۶۸-۷۰) دا لہ باسی سیفہ تہ کانی بہ ندہ راستہ قینہ کانی خوی دا دہ فہرموی : ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ ، وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ، يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا ، فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ واتہ : وہ نہ وانہی کہ وا لہ گہل خوی گہرہ دا داوا و ہاوار بہ کہ سی تر ناکن و ہہیچ نہ فسیک کہ خوی گہرہ کوشتنی حہرام کردہ بہ ناحق نایکوژن وہ کاری داوین پیسی (زنا) ناکن ، وہ ہر کہ سیک نہ وانہ بکات نہ وہ تووشی تاوانی گہرہ دہ بیت ، سزا بق نہ لہ پوژی قیامتہ دا دوو جار دہ بیتہ وہ ، وہ بہ زہ لیلی لہ وشوینہ ناخوشہ دا بہ تہ تہ تایی دہ میتہ وہ ، مگہر نہ کہ سی توبہ بکات و پہ شیمان بیتہ وہ و باوہر بیتت و کردہ وہی چاکہ بکات ، جا نہ وانہ خوی گہرہ خرابہ کانیان بق دہ گورپت بہ چاکہ ...

نه‌کردبوو - ی پی‌گه یشتووی ژیر<sup>(۵۰۳)</sup> ی نازاد<sup>(۵۰۴)</sup> وه به‌بی زور لی کردن<sup>(۵۰۵)</sup> نه‌تاوانه‌ی کرد نه‌وه سه‌د (۱۰۰) داری لی دهریت له‌گه‌ل دور خستنه‌وه‌ی سالتیک دا<sup>(۵۰۶)</sup>

(۵۰۳) چونکه منال و شیت هیج (تکلیف)ی شهرعیان له‌سه‌رنی‌یه ، له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی (عائِشَة) پروانه (پ ۱۰۷) .

(۵۰۴) چونکه نه‌وه‌ی کویله بیّت \_ به‌نده بیّت یان که‌نیزه \_ نه‌وه به‌رد بارانی له‌سه‌رنی‌یه ، به‌لکو په‌نجا داری لی دهریت که ده‌کاته نیوه‌ی سزای که‌سیکی نازاد . له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی خوی گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء : ۲۵) دا که‌ده‌فرموی : ((فَإِذَا أَحْصَنَ فَإِنْ أَتَيْنَ بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْنَّ نِصْفَ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَذَابِ)) واته : جا نه‌گه‌ر \_ نه‌م جوړه که‌نیزانه \_ درانه شوو وه‌کاریکی داوین پیسیان کرد نه‌وه نیوه‌ی سزای نافرته نازاده‌کانیان له‌سه‌ره . وه (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ الْمَخْرُومِي) ده‌فرموی : (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) فرمانی پی‌کردم له‌گه‌ل چنده لایکی تری (قَرِيش) دا که‌وا داری سزا به‌دین له‌چنده به‌نده‌یه‌کی (إِمَارَة) هر یه‌که په‌نجا دار ، په‌نجا دار ، له‌سه‌ر داوین پیسی (زنا) کردن . [رواه مالك (۱۵۰۸/۵۹۴) والبیه‌ی (۲۴۲/۸) و مو حسن پروانه الارواء (۲۲۴۵) ] .

(۵۰۵) نه‌گه‌ر که‌سیک (پیاو یان نافرته) زوری لی‌کرا له‌سه‌ر داوین پیسی نه‌وه داری سنوری لی‌نادریت له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی (أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ السَّلْمِي) که‌وا نافرته‌تیکیان هینا بولای (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوی لی‌پازی بیّت) که‌وا تینویتی زوری پی‌هینابوو ، جا به‌لای شوانیک دا تیپه‌ر بوه و داوای ناوی لی‌کردوه ، جا شوانه‌که‌یش ناوی پی‌نه‌داوه ، ته‌نها کاتیک نه‌بیّت که‌خوی بداته ده‌سته‌وه‌و کاری خرابه‌ی له‌گه‌ل بکات ، نه‌ویش نه‌وه‌ی کرده ، جا نیمامی عومریش پاوژی به‌خه‌لکی کرد له‌باره‌ی به‌رد باران کردنی‌یه‌وه ، (علی) (خوی لی‌پازی بیّت) فرموی : نه‌مه ناچار بووه ، من وا ده‌بینم وازی لی‌بیتیت پروات ، جا نه‌ویش وای کرد [رواه البيه‌ی (۲۳۶/۸) و مو صحیح پروانه الارواء (۲۳۱۳) ] .

(۵۰۶) له‌به‌ر فرمووده‌ی خوی گه‌وره له‌سوره‌تی (النور: ۲) دا ، که‌ده‌فرموی : ((الرَّأْيِيَّةُ وَالرَّأْنِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ، وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَيَشْهَدُ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ))

واتہ : ٹافرہ تی داوین پیس و پیاری داوین پیس نہ وہ ہر یہ کہیان سہد (۱۰۰) داریان لی  
 دن ، وہ لہ کاتی جی بہ جی کردنی سنووری خوادا ہیج سؤزو بہ زہ بیہک نہ تانگریٹ  
 نگہر باوہ پتان ہہ یہ بہ خوا و بہ پڑی دواپی وہ با دہستہ یہک لہ نیمانداران نامادہی سزا  
 دانہ کہیان بن . وہ لہ بہر فرمودہ کہی (زَيْدُ بْنُ خَالِدِ الْجُهَنِيِّ) (خوای لی پازی بیٹ) کہوا  
 فرمووی : بیستم پیغمبہری خوا (ﷺ) فرمانی دہ کرد لہ بارہی کہ سیکہ وہ کہوا (زِنَا) ی  
 کردوہ و زنی نہ ہیناوہ کہوا سہد (۱۰۰) داری لی بدریت و سالیکیش دور بخریتہ وہ [رواہ  
 البخاری (۲/رقم/۶۸۳۱)] .

### تیبیتی :

نگہر نہ و کہ سہی کہ داری لی دہدریت لاواز بوو بہرگی سہد (۱۰۰) داری نہ دہگرت  
 ، دہ توانریت بہ لقیکی دار خورما کہ سہد (۱۰۰) پەرہ (شُمْرَاخ) ی پیوہ بیٹ یہک جار لی ی  
 بدریت ، لہ بہر فرمودہ کہی (سَعِيدُ بْنُ سَعْدِ بْنِ عَبَادَةَ) (خوای لی پازی بیٹ) کہوا  
 فرمووی : لہ نیوان مالہ کانمان دا پیوویکی نوقسانی لاواز ہہ بوو ، جا گوپی پی نہ دہ درا  
 ، تارپڑیک کرتیان بہ سہر کہ نیزہ یہک لہ کہ نیزہ کانی مالہ وہ ، خہریک بوو (زِنَا) ی لہ گہل دا  
 دہ کرد ، جا (سَعْدُ بْنُ عَبَادَةَ) باسی کرد بق پیغمبہری خوا (ﷺ) ، جا نہ ویش فرمووی :  
 ((إِجْلِدُوهُ ضَرْبَ مِائَةِ سَوْطٍ)) واتہ : دارکاری بکہن بہ لیدانی سہد (۱۰۰) دار ، ووتیان :  
 نہی پیغمبہری خوا (ﷺ) : نہ و زور لہ وہ لاواز ترہ نگہر سہد (۱۰۰) داری لی دہین  
 دہمریت ، فرمووی : ((فَحْدُوا لَهُ عُنْكَالًا فِيهِ مِائَةُ شُمْرَاخٍ فَاضْرِبُوهُ ضَرْبَةً وَاحِدَةً))  
 واتہ : جا لقی دار خورما یہکی بق بیہن کہ سہد (۱۰۰) پەرہ پیوہ بیٹ ، جا یہک جار لی ی  
 دن ، [رواہ ابن ماجہ (۲/۸۵۹/۲۵۷۴) و ابو داؤد (۴/رقم/۴۴۷۲) و احمد فی فتح الربانی (۱۶/۲۵۳/۹۹/۱۶) و ابو  
 حدیث صحیح بیوانہ صحیح ابن ماجہ (۲۰۸۷)] .

وہ پیغمبہری خوا (ﷺ) بہ باشی زانیوہ دار لہ ٹافرہ تیک نہدریت کہ ترس ہہ بووہ  
 بہرگی نہگریٹ وہ لہ فرمودہ کہی (عَلِيٍّ) دا ، ہاتوہ وہ فرمووی : ((أَحْسَنْتَ  
 أَشْرُكَهَا حَتَّى تَتَّمَاثَلَ)) واتہ : چاکت کرد وازی لی بیہن تا باش دہ بیٹہ وہ [رواہ مسلم  
 (۳/۱۷۰۰/۱۳۳۰/۳)] .

وئەگەر پیاو - لەژیانی دا ژنی هینابوو - یان ئافرەت - لەژیانی دا شووی کردبوو - ئەو تاوانەى کرد ئەو بەرد باران دەکریت تا دەمریت<sup>(٥٠٧)</sup> و ئەو سنوورە لەسەری دەچەسپیت بە دان پێدا نانی تاوان بارەکه خۆی<sup>(٥٠٨)</sup>

(٥٠٧) لەبەر ئەو فرمودانەى لەو بارەیه وه هاتون لەوانه فرموده کهى (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْأَنْصَارِيِّ) (خوای لی پازی بیئت) کهوا پیاویک له (أَسْلَمَ) هات بۆ لای پیغه مبهرى خوا (ﷺ) و باسى بۆ کرد که داوین پیسى (زِنَا)ى کردوو، جا چوار شایه تی له سەر خۆی دا، جا پیغه مبهرى خوا (ﷺ) فرمانی پسی کرد کهوا بەرد باران بکریت، وه ئەو ژنی هینا بوو [رواه الترمذی (١٤٥٤/٤٤١/٢) و ابو داود (١٢/رقم ٤٤٠٧)].

وه فرموده کهى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیئت) کهوا (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) (خوای لی پازی بیئت) ووتارى بۆ خەلکی دا پوژیک، جا فرمووی: ((بەرپاستی خوا (مُحَمَّدٌ) ﷺ) ی به حق پهوانه کردوو، وه قورئانیشى به سەر دا دابه زاند وه له وهی دایبه زاندوه نایه تی بەرد باران کردن (الرَّجْم)، خویندمانه وه و چوو به (عَقْل) مانه وه و لی تیگه یشتین، پیغه مبهرى خوا (ﷺ) بەرد بارانی کرد و نيمه ش پاش ئەو کردمان، جا دەترسم ئەگەر زه مانه درێژه بکیشیت به خەلکی که سیک بلیت: به خوا نيمه نایه تی بەرد باران کردن له کتیبی خوادا نابینین، جا گومرا بین به وازهینان له فرزیک که خوای گه وره دایبه زاندوه، وه بەرد باران کردن له کتیبی خوادا حقه له سەر پیاویک کهوا ژنی هینا بیئت و ئافره تیکیش که شووی کرد بیئت ئەگەر داوین پیسى کرد، ئەگەر شایه ت هه بوو له سەری یان سکی پر بوو یان خۆی دانی پێدا بنیت)) [رواه البخاری (١٢/رقم ٦٨٣٠) و مسلم (١٦٩١/١٣١٧/٣) و غیرهما].

### قییبتی:

ئەگەر ئەو ئافره ته سکی هه بوو ئەو چاوه پوان ده کریت تا سکه کهى دا بنیت وه تا مناله کهیشی له شیر دان ده بریته وه ئەگەر کەس نه بوو شیرى بدات، لەبەر فرموده کهى (بُرَيْدَةَ) که له پهراویزه کهى داهاتوو دا باسى ده کهین.

(٥٠٨) لەبەر فرموده کهى (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بیئت) کهوا فرمووی: (كَاتِبِكَ) که (مَاعِزُ بْنُ مَالِكٍ) هات بۆ لای پیغه مبهرى خوا (ﷺ) و پسی ووت: (مَنْ زِنَا) م

کردوه ، پیغمبیری خوا (ﷺ) پیئی فرموو : له وانیه ماچت کردبیئت یاقورنجکت لی  
گرتبیئت یا تماشات کردبیئت ؟ ووتی : نه ، نهی پیغمبیری خوا ، فرمووی : ((أَنْكَبَهَا  
؟)) واته : نه و کاره تکر دووه ، (إِبْنُ عَبَّاسٍ) فرمووی : جا نه و کاته فرمانی کرد به بهرد  
باران کردنی [رواه البخاری (۲/ترم/۶۸۲۴) و ابو دلود (۱۲/۱۰۹/۴۴۰۴)].

وه فرمووده کئی (بُرَيْدَةَ) (خوای لی رازی بیئت) که وا پیغمبیری خوا (ﷺ)  
ثافره تیک هات بق لای له (غَامِد) \_ عَشْرَةَ تِيكَ بُوو \_ له (الأزْد) هوه ، جا ووتی : نهی  
پیغمبیری خوا پاکم که روه ، نه ویش فرمووی : ((وَيَحْكَ إِرْجَعِي فَاسْتَعْفِرِي اللَّهَ  
وَتُؤَيِّي إِلَيْهِ)) واته : (وَيْح) بق تو ، بگه پیره وه و داوای لی بوردن له خوای گه وره بگو  
په شیمان به روه بق لای نه و ، ووتی : وا ده تبینم ده ته ویت بمگپیته وه وه ک چون (مَاعِزُ  
بْنُ مَالِكٍ) ت گپریه وه ؟ فرمووی : ((وَمَا ذَاكَ ؟)) واته : نهی نه وه چییه ؟ ووتی : سکی  
هه یه له زینا ، فرمووی : ((أَنْتِ)) واته : تو ؟ ووتی : بهئی ، جا پیئی فرموو : ((حَسْبِي  
تَضَعُ مَا فِي بَطْنِكَ)) واته : تا نه وهی له سکت دایه دای ده نیئت ، (بُرَيْدَةَ) فرمووی : جا  
پیاویک له (الأَنْصَار) که فاله تی کرد تاسکی دانا ، جا هاته وه بق لای پیغمبیری خوا و  
فرمووی : نه وه ثافره ته (غَامِدِيَّة) که مناله کئی دانا ، جا پیغمبیری خوایش (ﷺ)  
فرمووی : ((إِذَا لَانَرَجُمَهَا وَنَدَّعَ وَكِدَهَا صَغِيرًا لَيْسَ لَهُ مَنْ يُرْضِعُهُ)) واته : که واپور  
بهرد بارانی نا که یین و روله کئی به ته نهها جی بهیلین که سی نه بیئت شیری بدات ، جا پیاویک  
له (الأَنْصَار) هه لساو فرمووی : شیردان و به خپو کردنی له سهر من ، نهی پیغمبیری  
خوا (ﷺ) ، (بُرَيْدَةَ) فرمووی : جا بهرد بارانی کرد [رواه مسلم (۳/۱۳۲۱/۱۶۹۰)].

وه (وَيْح) : ووشه ی به زه یییه ، به پیچه وانه ی (وَيْل) ه ، که ووشه ی سزایه .  
وه فرمووده ی تر زوره بروانه (پ ۴۶۶) .

### تیبیبیتی :

نه گهر پاش دان پیداناننه کئی په شیمان بویه وه ، ووتی : زینام نه کرده نه وه وازی  
لی ده هینریت له بهر فرمووده کئی (تُعِيمُ بَنُ هِزَالٍ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فرمووی :  
(مَاعِزُ بَنُ مَالِكٍ) هه تیو بوو له باوه شی باوکم دا گه وره بوو ، جا توشی (زینا) هات له گه ل  
که نیزه یه کئی گه ره که که مان دا ، جا باوکم پیئی ووت : برقو بق لای پیغمبیری خوا (ﷺ)

یان به شایه تی دانی چوار پیای موسولمانی دادپروہر کهوا بلین ئیمه  
(نکری فلان که سمان بینی له (فَرَجِی) فلانه نافرته دا وهکو خه نجر  
له که وانه که ی دا (۵۰۹)

ناگاداری بکهروه له وهی که کردوته به لگو داوی لی بووردنت بۆ بکات ، وه تنها  
مه بهستی باو کم له وه دا بوو به هیوای نه وه وه به لگو خوی گوره ده روزه به کی لی  
بکاته وه ، فرموی : جا هات بۆلای ووتی : نهی پیغمبری خوا (ﷺ) ، من کاری داوین  
پیس (زنا) م کردوه جا کتییی خوام له سر به جی بهینه ، جا پیغمبر گوئی پی نه دا ،  
نه ویش دوپاره ی کرده وه ووتی : نهی پیغمبری خوا (ﷺ) من (زنا) م کردوه کتییی  
خوام له سر به جی بهینه ، جا پیغمبری خوا (ﷺ) گوئی پی نه دا جا نه ویش جاریکی تر  
دوپاره ی کرده وه : نهی پیغمبری خوا (ﷺ) من (زنا) م کردوه کتییی خوام له سر  
به جی بیته ، تا چوار جار دوپاره ی کرده وه ، جا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : تو  
نه مه چوار جار دوپاره ی ده که یته وه جا له گه ل کئی دا؟ ووتی : له گه ل فلانه که س ،  
فرموی : نایه هه لئاژاند (پاکشاند)؟ ووتی : به لئ ، فرموی : نایه بیستت دای  
له پیستی؟ ووتی : به لئ ، فرموی : نایه جوت بویت له گه لی دا؟ ووتی : به لئ (نُعِیم)  
فرموی : جا فرمانی کرد که وا بهردباران بکریت ، جا ده رکرا بۆ دهشتایی (الْحَرَّة) جا  
کاتیک که بهرد باران کرا و بهر ده کان دای له لاشه ی ، ترسا ، جا ده رچوو پای کرد ، جا  
(عبدالله بن اُنیس) ی پی گیشته و هاوړیکانی بی ووزه کردبوو ، جا (وَطِيفِی) ووشتریکی  
بۆ ده رهینا وتی وه شانده ، کوشتی ، جا هات بۆلای پیغمبری خوا (ﷺ) و پوی  
گیرایه وه ، نه ویش فرموی : ((هَلَّا تَرَکْتُمُوهُ لَعَلَّهٗ اَنْ یُّتُوْبَ فِیْتُوْبَ اللّٰهُ عَلَیْهِ)) واته :  
نهی بۆ وازتان لی نه هینا له وانیه په شیمان بویه تهره و تهویه بگردایه ، جا خوی  
گوره لی ی خو ش ده بوو [رواه ابوداود (۴/رقم ۴۴۱۹) وهو حدیث صحیح بیوانه (۳۷۱۶)].

وه (وَطِيفِی) ووشتر ، خوفه که یه تی وه کو سمی نه سپه ، بیوانه (لِسَانُ الْعَرَبِ) .

(۵۰۹) له بهر فرموده که بی خوی گوره له سوره تی (النور: ۴) دا ، که ده فرموی  
: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا  
تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ واته : وه نه وانیه که بوختان بۆ



ٹوہ لہو کاتہ دا پیاوہ کہہ و ٹافرہ تہ کہیش سنووریان لہ سہر جی بہ جی  
 دہ کریت بہ لام ٹہ گہر بہ دان پیدا نان بیت ٹوہ تہ نہا ٹوہ میان دانی پیدا دہنا  
 سنووری لہ سہر جی بہ جی دہ کریت بہ لام ٹوہ تریان پرسپاری لی دہ کریت (۵۱۰)

ٹافرہ تانی داوین پاکى موسولمان ہلدہ بہ ستن وہ لہ پاشان چوار شایہ بق قسہ کانیان  
 نامیننہ وہ ٹوہ ہشتا (۸۰) داریان لی بدہن وہ ہرگیز شایہ تیان لی وہر مگرن وہ ٹوانہ  
 (فاسق) و تاوانبارن . وہ لہ بارہی بوداوی (الإفک) وہ لہ سورہ تی (النور: ۱۲) دا خواى  
 کہورہ دہ فرموی: ﴿وَلَوْ لَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِن لَّمْ يَأْتُوا بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ  
 عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ واتہ : ٹہی بوجی چوار شایہ لہ سہر قسہ کانیان نا ہیننہ وہ ،  
 جا ٹہ گہر شایہ تہ کانیان نہ ہینا ٹوہ ٹوانہ لای خواى گورہ بروزنن .

وہ (اثر) ہ کہی (قَسَامَةُ بِنِ زُهَيْرٍ) کہوا (أَبُو بَكْرَةَ) و (شِبْلُ بِنِ مَعْبُدٍ) و (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ  
 نَافِعٍ) شایہ تیان دا لای (عُمَرُ بِنِ الْخَطَّابِ) (خواى لی رازی بیت) کہوا پیاویکیان بینى  
 (زَنَا) ی کردوہ ، جا کہ چوارہ میان ہات کہہ (زِيَاد) بوو (عُمَر) (خواى لی رازی بیت)  
 فرموی : (إِنشَاءَ اللَّهِ) تو شایہ تی راستی دہدہیت ، جا (زِيَاد) ووتی : سہ بارہت (زَنَا)  
 ٹوہ من شایہ تی لہ سہر نادہم ، بہ لام من شتیکی زور ناشیرینم بینى ، (عُمَر) فرموی  
 : (اللَّهُ أَكْبَرُ) داریان لی دہن ، جاداریان لیتیان دا ، ووتی : جا (أَبُو بَكْرَةَ) پاش ٹوہی لیتیان  
 دا ووتی : من شایہ تی دہدہم کہوا (زَنَا) ی کردوہ ، جا (عُمَر) خہریک بوو دوہ بارہ داری لی  
 بداتہ : جا (عَلِي) قہدہ غہی لی کردو فرموی : ٹہ گہر شایہ تی (أَبُو بَكْرَةَ) بہ دوو  
 شایہت دہ ژمیریت ، ٹوہ ہاوریکت بہر باران بکہ ، ٹہ گہر نا ٹوہ داری خویت لی دا ،  
 جا وازی لی ہینا (رواہ البیہقی ۳۳۴/۲) و اسنادہ صحیح بیوانہ الإرواہ (۲۹/۸) .

(۵۱۰) جا ٹہ گہر ٹوہیش دانی پیدا نا ٹوہ ٹوہیش سنووری لہ سہر جی بہ جی  
 دہ کریت بہ لام ٹہ گہر دانی پیدا نہنا ٹوہ تہ نہا لہ سہر ٹوہی تریان جی بہ جی دہ کریت ،  
 لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خواى لی رازی بیت) کہوا فرموی : دوہ پیاو سکا لای  
 خویان ہینا بہ لای پیغمبرى خوا (ﷺ) جا یہ کیکیان ووتی : ٹہی پیغمبرى خوا ہریار  
 بہ کتیبی خوا بدہ لہ نیوانماندا ، وہ پوخسہتم بدہ کہ قسہ بکہم ، فرموی : قسہ بکہ ،  
 ووتی : من کورہ کہم لای ٹہمہ کریکار بوو جا (زَنَا) ی کردوہ لہ گہل ژنہ کہی دا ، جا پی  
 یان پاگہ یاندہم کہوا بہر باران لہ سہر کورہ کہمہ ، بویہ منیش لہ جیاتی دا سہد (۱۰۰)  
 مہو کہ نیزہ یہ کی خوّم دا ، پاشان پرسپارم کرد لہ ہندیک زانا ، جا پی یان پاگہ یاندہم  
 کہ کورہ کہم سہد (۱۰۰) دارو دوورخستنہ وہی سالیکی لہ سہرہ ، بہر باران لہ سہر ژنہ کہی

وہمہرکہ سیک لہ گہل نافرہ تیکی (مہ حرہم) ی خوئی دا ئو تاوانہ بکات ئوہ  
 دہ کوژریت ، ئیتر کوپ بیت یان پیاو ، وہ ئہ گہر (مہ حرہم) یکی خوئی  
 بخوازیت ئوہ دہ کوژریت و مالہ کھشی دہ بریت<sup>(۵۱۱)</sup> وہ ئہ گہر دوو کھس نیر  
 بازیان کرد ئوہ ہمدو وکیان (بکرو کارلیکراویش) دہ کوژرین ، ئیتر کوپ  
 بیت یان پیاو<sup>(۵۱۲)</sup> ئہ گہر کہ سیکیش ئو تاوانہ لہ گہل نافرہ لیکیش دا بکات  
 ئوہ ، دہ کوژریت لہ گہل نافرہ لہ کدا .<sup>(۵۱۳)</sup>

ئوہ ، جا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : بہو کہ سہی کہ نفسی منسی بہدہ ستہ  
 بہکتیبی خوا بریار لہ نیوانیان دا ئدہم ، سہ بارہت بہ کہ نیزہ و مہرہ کانت ئوہ بؤت  
 دہ گہر پتہ وہ . وہ سد (۱۰۰) داری لہ کورہ کہی داو یہک سال دوری خستہ وہ وہ فرمانی  
 بہ (أنیس الأسلمی) کرد کہ وا پروات بؤ لای ژنی ئوی تریان ، جا ئہ گہر دانسی پیدا نا ئوہ  
 ہرد بارانی بکات ، جادانی پیدا نا ، ئو ویش ہرد بارانی کرد [رواہ البخاری (۱۲/رقم/۶۸۲۸)  
 ومسلم (۳/۱۳۲۴/۱۶۹۸) وأصحاب السنن] .

(۵۱۱) لہ ہر فرمودہ کہی (البراء) (خوای لی رازی بیت) فرموی : گہ شتم بہ  
 مامہم و نالای پی بوو ، ووم : بؤ کوئی دہ تہ ویت برؤیت ؟ ووتی : پیغمبری خوا (ﷺ)  
 رہوانہی کردوم بؤ کابرایہک ژنی باوکی خوئی خواستوہ ، پاش خوئی ، کہ وا لہ گہ ردنہی  
 بدہم و مالہ کہی بیہم [رواہ ابو داؤد (۴/رقم/۴۴۵۷) والنسائی (۶/۱۱۰) والترمذی (۲/۴۰۷/۱۳۷۳) وابن ماجہ  
 (۲/۸۶۹/۳۶۰۷) وعند الآخرين بدون زیادة (وہ پارہ کہی بیہم) ومو حدیث صحیح . بیوانہ الإرواء (۲۳۵۱) وصحیح  
 ابن ماجہ (۲۱۱۱)] .

(۵۱۲) لہ ہر فرمودہ کہی (إبن عباس) (خوایان لی رازی بیت) کہ وا پیغمبری  
 خوا (ﷺ) فرموی : ((مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلْ عَمَلًا قَوْمٍ لُوْطٍ فَأَقْتُلُوهُ الْفَاعِلِ وَالْمَفْعُولِ  
 بِهِ)) واتہ : ئہ گہر ہرکہ سیکتان بینہ وہ کارہ کہی قہومی (لوط) دہ کات ئوہ بکرو  
 کارلیکراویش بکوژن [رواہ الترمذی (۳/۱۶۸۱/۱۶۸۳) وأبو داؤد (۴/رقم/۴۴۶۳) وابن ماجہ (۲/۸۵۶/۲۵۶۱) ومو  
 حدیث صحیح بیوانہ صحیح ابن ماجہ (۲۰۷۵) والارواء (۲۳۵۰)] .

وہئم تاوانہ ، یہ کیکہ لہ تاوانہ گہ ورہ کان کہ خوای گہ ورہ بہ ہویہ وہ قہومی (لوط) ی  
 لہ ناویرد ، بیوانہ [نقہ السنۃ (۲/۳۶۱-۳۶۵)] کہ بہ جوانی باسی مہ ترسی ئم تاوانہ دہ کات .  
 (۵۱۳) لہ ہر فرمودہ کہی (إبن عباس) (خوایان لی رازی بیت) کہ وا پیغمبری  
 خوا (ﷺ) فرموی : ((مَنْ أَتَىٰ بَهِيمَةً فَأَقْتَلُوهُ وَأَقْتَلُوهُمَا مَعَهُ)) واتہ : ہرکہ سیک کاری

## ۲۰۰۹ء: سنوور - سزا - ی بوختان ھلبہستن

بہ (زِنَا) کردن (القَدْف) (۵۱۴)

مہرکسیک بوختانی (زِنَا) کردن ھلبہسینت بؤ موسولمانیک ئہوہ

داوین پیسی لہ گہل نازہ نیک دا بکات ئوہ بیکوژن و نازہ لہ کھی لہ گہل دا بکوژن ارواہ  
 أبو داود (۴/رقم ۴۶۶۴) و الترمذی (۱۶۸۹/۸/۲) و ابن ماجہ (۲/۲۰۶۴/۸۰۶/۲) بلفظ آخر . وهو صحيح برواه الترمذی (۱۱۷۶) .

وہ ئوہی کہ لہ (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ۴ و ہ دہ گتیرنہ وہ کہوا فہرموویہ تی : ((لَيْسَ عَلَيَّ  
 الَّذِي يَأْتِي الْبَهِيمَةَ حَدًّا)) ارواہ أبو داود (۴/رقم ۴۶۶۵) و الترمذی (۱۶۸۹/۸/۳) وهو صحيح أيضا .  
 بہ لَام ئہمہ تہنہا فہ توای (إِبْنُ عَبَّاسٍ) ۴ ، بہ لَام ئوہی تریان فہرموودہی پیغہمبہری  
 خواہ (ﷺ) ، و فہرموودہی پیغہمبہری خوا (ﷺ) نابیئت بؤ قسہی ہیج کہسیک وازی لی  
 بہینریت ، بؤیہ نیمہ لہ سہرمانہ کار بہ فہرموودہ کہ بکہین . ((وَحَيْرُ الْهَدْيِ هُدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ)).

(۵۱۴) (القَدْف) : ئوہیہ کہسیک بہ موسولمانیک بلیت : ئہی داوین پیسی یا زیناکہر  
 یا مہر ووشہیہ کی ترئوہ واتیہ بگہیہ نیت کہوا بہ (زِنَا) کردن توتمہت باری بکات ، وئہم  
 کارہ بیشہ بہ کیکہ لہ تاوانہ گہورہ کان ، خواہی گہورہ لہ سورہتی (النور : ۲۳) دا دہ فہرموی  
 : ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ  
 عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ واتہ : بہ راستی ئوہ کہسانہی کہ بوختان و توتمہتی (زِنَا) ھلڈہ بہستن بؤ  
 نافرہتہ باوہر دارہ داوین پاکہ بئ ناگاگان ئہوانہ نہ فرہتیان لی کراوہ لہ دونیا و داوروزدا  
 وہ سزایہ کی زور گہورہ یان بؤ ھییہ .

وہ (أُبُوهُرَيْرَةَ) (خواہی لی پازی بیت) دہ فہرموی : پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی :  
 ((اجْتَنِبُوا السَّبْعَ الْمُؤَيَّقَاتِ ، قَالُوا : وَمَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ : الشَّرْكُ بِاللَّهِ وَ  
 السَّخَرُ وَقَتْلُ النَّفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَكْلُ الرِّبَا وَأَكْلُ مَالِ الْيَتِيمِ وَالنَّوْكَأِ  
 يَوْمَ الرَّحْفِ وَقَدْفُ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ)) واتہ : خوختان لہ و حہوت شتہ پباریزن کہ  
 مرؤف دہ فہوتینیت و تیای دہ بات ووتیان : ئہوانہ چین ئہی پیغہمبہری خوا؟ فہرموی :  
 ھاوہل بربار دان بؤ خواہی گہورہ و جادوو کردن و کوشتنی ئوہ نہ فہسہی کہ خواہی گہورہ  
 حہرامی کردوہ ، مہگہر بہ حہق و سوود خواردن ، و مائی ھہتیو خواردن ، و پشت  
 ھلکردن لہ دوژمنان لہ کاتی غہزادا ، و بوختان ھلبہستن بہ زینا بؤ نافرہتہ باوہر دارہ  
 داوین پاکہ بئ ناگاگان [رواہ البخاری (۶/رقم ۲۷۶۶) و غیرہ] .

هه‌شقا (۸۰) داری ئی دهرییت، <sup>(۵۱۵)</sup> مه‌گهر چوار شایهت بینیت <sup>(۵۱۶)</sup> یان ئه‌و موسولمانه خوئی دانی پی‌دا بنییت و (إِعْتِرَاف) بکات که زینای کردوه <sup>(۵۱۷)</sup> یان وه‌کو (لِعَانَ) بکات ئه‌گهر خیزانی خوئی بوو. <sup>(۵۱۸)</sup> وه سنووری بوختان هه‌لبه‌ستن به‌دان پیدانانی بوختان چیه که خوئی ده‌چه‌سپییت <sup>(۵۱۹)</sup> یان به‌شایهتی دانی دوو موسولمانی دادپه‌روه‌ر له‌سه‌ری. <sup>(۵۲۰)</sup>

(۵۱۵) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (النور: ۴) دا که ده‌فه‌رموئی : ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ بۆواتای ئایه‌ته‌که بپوانه (پ ۵۰۹). وه (أثر) ه‌که‌ی (قُسامَةُ بن زُهَير) بپوانه (پ ۵۰۹) وه پیتغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سنووری (قَدْف) ی له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی بوختانیان بۆ دایکه (عَائِشَةُ) هه‌لبه‌ست به‌جی هینا [رواه ابودلود (۴) / رقم / ۴۴۷۴] والترمذی (۳۳۲/۵) (۳۱۸۰) وابن ماجه (۲/۸۵۷/۲) (۲۵۶۷) وغیرهم وه‌و حدیث حسن بپوانه صحیح ابن ماجه (۲۰۸۱).

(۵۱۶) له‌به‌ر ئایه‌ته‌کان و (أثر) ه‌که‌ی پیتشوو. بپوانه (پ ۵۰۹).

(۵۱۷) چونکه به‌دان پیدانانی خوئی سنووری (قَدْف) له‌سه‌ر ئه‌م نامینیت به‌لکو

سنووری (زنا) له‌سه‌ر ئه‌و پیویست ده‌بییت.

(۵۱۸) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (النور: ۶-۹) دا بپوانه

(پ ۱۴۱) وه باسی له‌عه‌ت کردن (اللَعَان) به‌گشتی له (پ ۱۴۰ - پ ۱۴۵) باس کرا.

ده‌توانیت بۆی بگه‌ریتته‌وه.

(۵۱۹) چونکه به‌دان پیدانانی خوئی تاوانه‌که له‌سه‌ری ده‌چه‌سپییت، بپوانه

(پ ۴۶۶).

(۵۲۰) وه‌کو هه‌موو ئه‌و سنووور بپاران‌ه‌ی که پیویستی به‌شایهت هه‌یه، بپوانه

(پ ۴۶۷) و باسی شایهتی دانی که له‌پیش دا باسمان ئی کرد له (پ ۴۷۲) به‌سه‌ره‌وه.

## سنوورہ سنوور سزا - ی بی ہوش بوون

## ( حَدُّ السُّكْرِ )

خواردنہ وہی شتی بی ہوشکەر یہ کیکہ لہ گورہ ترین تاوانہ گورہ کان (۵۲۱)  
 بویہ ئە گەر موسولمانیکی پی گیشتووی ژیری (۵۲۲) زور لی نہ کراو شتیکی  
 بی ہوش کەری خواردنہ وہ بہ قہستہ وہ (۵۲۳) ئەوہ چل (۴۰) دار تا ہشتا  
 (۸۰) داری لی دەریت ، بہ پیئی بو چوونی پی شہوا و داوہ (۵۲۴)

(۵۲۱) لہ بہ فرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی پازی بیت) کہوا پیغہ مہری  
 خوا (ﷺ) فرمودی : ((الْخَمْرُ أُمُّ الْفَوَاحِشِ وَأَكْبَرُ الْكِبَائِرِ مَنْ شَرِبَهَا وَقَعَ عَلَى أُمَّهِ وَ  
 خَالَتَهُ وَعَمَّتَهُ)) واتہ : مہی دایکی - ئەصلی - ہموو خراپہ کانہ وہ گورہ ترین تاوانہ  
 گورہ کانہ ، کئی بیخواتہ وہ کاری داوین پیسی لہ گہل دایکی و خوشکی دایک و خوشکی  
 باوکیشی دا دہکات [رواہ الطبرانی (۱۱/۱۶۴/۱۱۳۷۲)] ومو حدیث حسن بیوانہ صحیح الجامع (۳۲۴۵) وہ  
 ہر وہ ما (پ ۴۲۰) و تبیینہ کانی پاش ئەو بہ راویزہ .

(۵۲۲) لہ بہ فرمودہ کہی (عائشہ) (خوای لی پازی بیت) (پ ۱۰۷) .

(۵۲۳) لہ بہ فرمودہ کہی (أبو ذر الغفاری) (خوای لی پازی بیت) بیوانہ (پ ۱۰۸) :

(۵۲۴) لہ بہ فرمودہ کہی (أنس) (خوای لی پازی بیت) کہوا فرمودی :

((پیغہ مہری خوا بوسنووری مہی خواردنہ وہ بہ شوولی دارخورما و نہ عمل ئەیدا لہ وہی  
 ئەو تاوانہ بکات وہ (أبو بکر) چل داری لی دہدا)) [رواہ البخاری (۱۲/رقم/۶۷۷۳) و مسلم  
 (۱۷۰۶/۱۳۳۱/۳)] .

وہ فرمودہ کہی تری (أنس) کہوا فرمودی : ((بیایکیان ہینا بولای پیغہ مہری

خوا (ﷺ) مہی خوارد بوہ وہ ، جا پیغہ مہری خوا بہ دوو شوولی دار خورما نزدیکہی چل

(۴۰) داری لی دا ، وہ فرمودی : وہ (أبو بکر) یش ہر وی دہ کرد جا کہ (عمر) بوو

(بہ خہ لیفہ)) راویزی بہ خہ لکی کرد ، جا (عبد الرحمن بن عوف) فرمودی : سووک ترین

وہ نگہ سنی جار دو بارہی کردہ وہ ہموو جاریک سنووری لہ سہر  
جی بہ جی کرا ، پاشان نگہ جاریکی تر گہ پرایہ وہ نہ وہ بو داوہر ہہیہ  
برپاری کوشتنی بدات (۵۲۵)

سنوور - حُدود - ہکان ہشتایہ ، جا (عُمَرُ بَیْسَ فَرْمَانِی بَیْہُوہِ کَرْدِ) اَرواہِ مَسلَم [۱۷۰۶/۱۳۲۰/۳] .

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (حُضَيْنُ بْنُ الْمُنْذِرِ) فرموی : ((کاتیک کہ دوو کہ س  
شایہ تی دا لہ سہر (الْوَلِيدُ بْنُ عَقْبَةَ) کہ وَا مَہی خواردوہ تہ وہ (عُمَانُ) (خوای لی پازی بیّت)  
بہ (عَلِي) (خوای لی پازی بیّت) فرموی : ((ہستہ نہی (عَلِي) داری لی بدہ ، ... جا  
(عَلِي) فرموی : نہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ) ہستہ داری لیدہ ، جا نہ ویش داری لی دا ، و  
(عَلِي) یش دہ بیژمارد تا گہ بیشتہ چل (۴۰) ، جا فرموی : دہست ہ لگرہ ، پاشان  
فرموی : پیغہ مہری خوا (ﷺ) چل داری لہ مہی خور داوہ ، و (أَبُو بَكْرٍ) یش چل داری لی  
داوہ ، وہ (عُمَرُ) ہشتا داری لی داوہ ، وہ ہمووی سوئنتہ ، وہ من نہ مہیانم پی  
خوشتہ)) اَرواہِ مَسلَم [۱۷۰۷/۱۳۲۱/۳] .

(۵۲۵) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیّت) کہ وَا پیغہ مہری خوا  
(ﷺ) فرموی : ((إِذَا سَكَرَ فَاجْلِدُوهُ فَإِنْ عَادَ فَاجْلِدُوهُ ثُمَّ قَالَ فِي الرَّابِعَةِ فَإِنْ عَادَ  
فَاضْرِبُوا عُنُقَهُ)) واتہ : نگہر بی ہوش بو نہ وہ داری لی بدہن جا نگہر گہ پرایہ وہ و  
دوویارہی کردہ وہ ، نہ وہ داری لی بدہن ، جا نگہر گہ پرایہ وہ و سنی پارہی کردہ وہ نہ وہ  
داری لی بدہن ، پاشان پیغہ مہری خوا (ﷺ) لہ چوارہم جاردا فرموی : جا نگہر  
گہ پرایہ وہ نہ وہ لہ گہ رذنی بدہن اَرواہِ اِبُو داوُد (۴/رقم/۴۴۸۴) وَا بِنِ مَاجَہ (۲/۸۰۹/۲۵۷۲) وَا لِنَسَانِ  
(۸/۲۱۴) وَا حَدِيثِ حَسَنِ صَحِيحِ بَيْهَوَانِہِ صَحِيحِ اِبْنِ مَاجَہ (۲۰۸۵) .

وہ نہ م فرمان (أَمْرُہِ) پیغہ مہری خوا (ﷺ) بُو (وَاجِب) نہیہ ، بہ لکو دہ گہ پیتہ وہ  
بُو ویستی پیٹہ وا (إِمَام) ، لہ بہر فرمودہ کہی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیّت)  
کہ وَا فرموی : پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی تی : ((إِنَّ مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ فَاجْلِدُوهُ  
فَإِنْ عَادَ فِي الرَّابِعَةِ فَاقْتُلُوهُ)) واتہ : ہر کہ سیک مہی خواردوہ نہ وہ داری (حَدِي) لی  
بدہن ، جا نگہر چوارہم جار گہ پرایہ وہ بُو خواردوہی نہ وہ بیکوژن ، (جَابِر) فرموی  
: جا پیغہ مہری خوا (ﷺ) پیاویکیان ہینا بُو لای مہی خواردوہ وہ چوارہم جار ، جا

وه ئهم سنوور - حَدّ - هی له‌سەر ده‌چه‌سپیت به‌دان پێدا نانی خۆی (٥٢٦)  
یان به‌شایه‌تی دانی دوو شایه‌تی دادپه‌روه‌ر. (٥٢٧)

## چواره‌:

سنوور - سزا - ی دزی کردن (السَّرِقَة) (٥٢٨)

هه‌ر که‌سیکی پێ‌گه‌یشتووی ژیری (٥٢٩) زۆر ئی نه‌کراو (٥٣٠) مائیکی  
شاراوه‌ی که‌سیکی‌تر له‌ شوینی خۆی‌دا (٥٣١)

لی‌ی‌دا و نه‌یکوشت)) ارواه‌ الترمذی (٤٩/٤) والنسانی و غیره‌ما و له‌ طرق و آسانید کله‌ها صحیحة بروان  
(تحقیق‌ المسند لأحمد شاکر) (٥٢/٩-٥٤) ثم قال : و آسانید حدیث جابر کله‌ها صحیحة].

(٥٢٦) بروانه (پ ٤٦٦).

(٥٢٧) له‌بەر فرمووده‌که‌ی (الْحُضَيْنُ بْنُ الْمُنْذِرِ) بروانه (پ ٥٢٤).

(٥٢٨) (السَّرِقَة) له‌زمانی عه‌ره‌ب‌دا : رویشتنه‌ به‌ شاراوه‌یی بو بردنی مائی  
که‌سیکی‌تر له‌ شوینی پاراستنی خۆی‌دا . (إِبْنُ عَرَفَةَ) ده‌فرمی : (السَّارِقُ) لای عه‌ره‌ب ،  
ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌دیت به‌شاراوه‌یی بو شوینی پاراستنی مائی یه‌کیکی‌تر جا لی‌ی‌ده‌بات .  
که‌وابوو نه‌گه‌ر ماله‌که‌ مولکی که‌سیکی‌تر نه‌بوو یان بردنه‌که‌ی به‌ناشکرا بوو یان ماله‌که‌  
له‌ شوینی پاراستنی خۆی‌دا نه‌بوو ، ئه‌وه‌ ده‌ست برین پێویست ناکات و حوکمی دزی  
(سَّرِقَة) ی نی‌یه‌ .

(٥٢٩) وه‌ک چه‌ند جارێک دووباره‌مان کرده‌وه‌ منال و شیت له‌ ش‌رع‌دا (تَكْلِيف)

یان له‌سەر نی‌یه‌ . بروانه (پ ١٠٧) .

(٥٣٠) له‌بەر فرمووده‌که‌ی (أَبُو ثَرْ) بروانه (پ ١٠٨) .

(٥٣١) چونکه‌ (السَّرِقَة) وه‌ک باس‌مان کرد له‌زمانی عه‌ره‌ب‌دا ، له‌ماله‌ دایه‌ که‌ له‌  
شوینیک‌دا هه‌لگه‌رابیت که‌شوینی پاراستنی خۆی‌بیت ، وه‌ له‌بەر ئه‌و فرموودانه‌ی که‌له‌و  
باره‌یه‌وه‌ هاتوه‌ ، له‌وانه‌ فرمووده‌که‌ی (صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ) (خوای لی‌پازی بیت) که‌وا  
رۆژیکیان له‌ مزگه‌وت‌دا خه‌وتوو بوو و عاباکه‌ی کردبوه‌ سه‌رین ، جا له‌ژێر سه‌ری ده‌رکرا  
، جا ئه‌ویش کابرای دزی هیتا بۆلای پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ، پێغه‌مبه‌ری خوایش (ﷺ)

بدزیت که نرخه‌کهی له چاره‌ک (رُبْع)ه دیناریکی ئالتوون که متر نه بیئت (۵۳۲)

فرمانی کرد که وا دهستی بپردریته وه ، جا (صَفْوَان) ووتی : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا من ئه‌م نه‌ویست ، عاباکمی پی ده‌به‌خشم ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی : ((فَهَلَّا قَبْلَ أَنْ تَأْتِيَنِي بِهِ)) واته : جا ئه‌مات بۆ نه‌کرد پیش ئه‌وه‌ی بیهینیت بۆلای من [رواه احمد (۴۶۶/۶) و ابودلود (۴/رقم/۴۲۹۴) و ابن ماجه (۲/۸۶۵/۲۰۹۵) و النسائی (۸/۶۹) وهو حدیث صحیح بیوانه صحیح ابن ماجه (۲۱۰۳) ] .

وه فرمووده‌کهی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو)یش (خوایان لی رازی بیئت) که وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پرسیاریان لی کرد له‌باره‌ی به‌ری هه‌له‌به‌ستراو به‌داره‌که‌وه ، جا فرمووی : ((مَا أَصَابَ مِنْ ذِي حَاجَةٍ غَيْرَ مُتَّخِذٍ حُبْنَةً فَلَا شَيْءَ عَلَيْهِ وَمَنْ خَرَجَ بِشَيْءٍ مِنْهُ فَعَلَيْهِ غَرَامَةٌ مِثْلِيهِ وَالْعُقُوبَةُ وَمَنْ سَرَقَ شَيْئًا مِنْهُ بَعْدَ أَنْ يُؤْوِيَهُ الْجَرِيْنُ فَلَيْسَ بِمُجَنَّبٍ فَعَلَيْهِ الْقَطْعُ ، وَمَنْ سَرَقَ دُونَ ذَلِكَ فَعَلَيْهِ غَرَامَةٌ مِثْلِيهِ وَالْعُقُوبَةُ)) واته : ئه‌وه‌ی که سیک بیخوات که پیویستی پی‌ی هه‌بیئت به‌بیئ ئه‌وه‌ی له‌گال خۆی‌دا لی ئی هه‌لبکریت ، ئه‌وه هیجی له‌سه‌رنی‌یه ، وه هه‌رکه‌سیک له‌گال خۆی‌دا لی ئی بیات ئه‌وه بژاردنی دوو ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ره و سزایش ده‌دریئت ، وه هه‌رکه‌سیک شتیکی بدزیت پاش هه‌لگرتنی له‌شوینی پاراستنی‌دا ئه‌وه دهستی ده‌پردریته‌وه نه‌گه‌ر نه‌وشته دۆزراوه نرخه‌کهی بگاته ئه‌و نرخه‌ی که دهستی دزی پی ده‌پردریته‌وه ، وه ئه‌وه‌یشی له‌وه که م تر بدزیت ئه‌وه بژاردنی دوو ئه‌وه‌نده و سزایشی له‌سه‌ره [رواه ابودلود (۴/رقم/۴۳۹۰) و الترمذی (۲/۵۸۴/۱۲۸۹) و النسائی (۸/۸۰/۴۹۵۸) وهو حدیث حسن بیوانه الإواء (۲۴۱۳) ] .

(۵۳۲) له‌به‌ر فرمووده‌کهی (عَائِشَةُ) (خوای لی رازی بیئت) که وا فرمووی : ((پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌ستی دزی ده‌بپیه‌وه له‌چاره‌ک (رُبْع)ه دیناریک به‌سه‌ره‌وه)) [رواه البخاری (۱۲/۹۶/۱۲۸۹) و مسلم (۲/۱۳۱۲/۱۶۸۴) ] .

وه چاره‌که دیناریک = ۱,۰۶۲۵ غرام ئالتوونی خۆل (عه‌یاری: ۲۴) ده‌کات لونی روایه‌ی لاسلم (۲/۱۳۱۲/۱۶۸۴) و غیره [عن (عَائِشَةُ) که وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرموویته‌ی : ((لَا تُقَطَّعُ يَدُ السَّارِقِ إِلَّا فِي رُبْعٍ دِينَارٍ فَصَاعِدًا)) واته : دهستی دز نابپریتته‌وه مه‌گه‌ر له‌چاره‌ک (رُبْع)ه دیناریک به‌سه‌ره‌وه)) ، و فی روایه‌ی [احمد (۶/۸۰-۸۱)] ((... وَكَانَ رُبْعٌ



ئه‌وه دهستی راستی له‌جومگه‌ی بازنه (مه‌چه‌ک) دا ده‌برپیته‌وه <sup>(٥٢٣)</sup>  
 وه‌سنووری له‌سه‌ری ده‌چه‌سپیت به‌دان پیدانانی خوئی <sup>(٥٢٤)</sup> یا به‌شایه‌تی  
 دانی دووشایه‌تی دادپه‌روه <sup>(٥٢٥)</sup> ، وه ئه‌م سنووره‌ی له‌سه‌ر ده‌که‌ویت  
 به‌لیبوردنی خاوه‌ن ماله‌که پیش‌گه‌یشتنی به‌لای دادوهر ، به‌لام گه‌یشته  
 لای ئه‌وه ده‌بی جی به‌جی بکریت <sup>(٥٢٦)</sup> ،

الدَّيْنَارُ يَوْمَئِذٍ ثَلَاثَةُ دَرَاهِمٍ وَالْدَّيْنَارُ اثْنِي عَشَرَ دِرْهَمًا)) واته : ... وه چاره‌که دینار  
 له‌و رۆژه‌دا سی دره‌می ده‌کرد وه دیناریکیش دوانزه دره‌می ده‌کرد .

<sup>(٥٢٣)</sup> له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (المائدة: ٣٨) دا که  
 ده‌فرموئی : (وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ  
 وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ)) واته : وه دزی بیای و دزی نافه‌رت ئه‌وه ده‌ستیان بپه‌نه‌وه سزایه‌ک  
 بیته بۆ نه‌وکاره خرابه‌یان ، وه په‌ندیکیش بیته له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه ، وه خوای  
 گه‌وره‌یش به‌ده‌سه‌لات و دانایه .

(الشَّيْخُ مُحَمَّدٌ صَدِيقُ حَسَنِ خَانَ) ده‌فرموئی : زانا‌یان (إتفاق) بیان کردوه له‌سه‌ر  
 ئه‌وه‌ی که‌وا دز نه‌گه‌ر یه‌که‌م جار دزی کرد ئه‌وه ده‌ستی راستی ده‌برپیته‌وه ، پاشان  
 نه‌گه‌ر دووباره دزی کرده‌وه ئه‌وه پێ‌ی چه‌پی ده‌برپیته‌وه وه جیاوازن له‌وه‌دا که‌وا نه‌گه‌ر  
 سی‌به‌ره‌ری کرده‌وه پاش برینی ده‌ستی راستی و پێ‌ی چه‌پی ، جا زۆربه‌یان بۆ چونیان  
 وایه که‌وا ده‌ستی چه‌پی ده‌برپیته‌وه ، پاش ئه‌وه‌یش نه‌گه‌ر دزی کرده‌وه ئه‌وه قاچی  
 راستی ده‌برپیته‌وه پاشان نه‌گه‌ر دزی کرد ئه‌وه نازار ده‌دریته و ده‌خریته به‌ندیخانه‌وه ،  
 و ئیمامی (شافعی) له‌سه‌ر ئه‌م رایه‌یه ، به‌لام (أَبُو حَنِيفَةَ) ده‌فرموئی : : ده‌ستی چه‌پی  
 و پێ‌ی راستی نابریته‌وه ، به‌لکه‌و نازار ده‌دریته و ده‌خریته به‌ندیخانه‌وه . بپروانه [الروضة الندية] .  
<sup>(٥٢٤)</sup> بپروانه (٤٦٦) .

<sup>(٥٢٥)</sup> بپروانه (٤٦٨) وه باسی شایه‌تی دان که‌له (٤٧٢) هوه ده‌ست پێ‌ ده‌کات .  
<sup>(٥٢٦)</sup> له‌به‌ر فرمووده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ) (خوایان لی رازی بیته) که‌وا  
 پیتهمبه‌ری خوا (ﷺ) فرموئی : (تَعَاَفُوا الْحُدُودَ فِيمَا بَيْنَكُمْ فَمَا بَلَغَنِي مِنْ حَدٍّ فَقَدْ  
 وَجِبَ)) واته : له‌نیوانی خۆتان دا با لیبوردنتان ه‌بیته له‌ سنووره‌کان دا ، جا نه‌گه‌ر

وہ نہ گہر لہبہری باخیک بخوات پیش ہہ لگرتنی ٹہوہ ہیچی لہسہر نییہ  
 نہ گہر ہیچ لہگہل خوئی دا ہہ لئہ گریٹ ، بہ لام نہ گہر لہگہل خوئی دا ہہ لیگرت  
 ٹہوہ دوو ٹہوہ نندہی ٹہوہی ہہ لیگرتوہ دہ بڑیٹ وہ سزایشی دہ دریت ،  
 وہ نہ گہر میوہ کہ ہہ لگرا بوو لہ شوینی ہہ لگرتنی خوئی دا ، ٹہوہ نہ گہر  
 ٹہوہ نندہی لی بدزیت کہوا نرخہ کہی بگاتہ چارہک (ربع) ہ دیناریکی نالتوون  
 ، ٹہوہ دہستی دہ پرپیتہوہ ، وہ نہ گہر نہ گہیشٹہ ٹہوہ نرخہ ، ٹہوہ دوو  
 ٹہوہ نندہی ٹہوہی دزیویتی دہ بڑیٹ ، وہ سزایش دہ دریت <sup>(۵۳۷)</sup> وہ  
 ہہ روہا دہستی کہ سیکیش دہ پرپیتہوہ کہ نکولی لہ دہستیار (العاریۃ) بکات ،  
 کہ دہ خریٹہ لای <sup>(۵۳۸)</sup> بہ لام دہستی (خائن) و (مُنْتَهَب) و (مُخْتَلِس)  
 نابریٹہوہ <sup>(۵۳۹)</sup> .

ہہ سنووریگ گہیشٹہ من ٹہوہ پیویست دہ بیت [رواہ ابو داؤد (۴/رقم/۴۳۷۶) والنسائی (۷۰/۸)  
 والحاکم (۲۸۲/۴) و ہو حدیث صحیح بروانہ سلسلہ الصحیحہ (۱۶۲۸)] .

وہ ہہ روہا فرمودہ کہی (صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ) یش [بروانہ (پ ۵۳۱)] .

(۵۳۷) لہبہر فرمودہ کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ بَرَوَانَةَ) (پ ۵۳۱) .

(۵۳۸) لہبہر فرمودہ کہی (عَائِشَةُ) (خوای لی پازی بیت) کہوا فرمودی :

نافرہ تیکی (مَخْرُومِيَّة) شتی ناو مالہی دہستیار (عاریۃ) دہ کرد ، پاشان نکولی دہ کرد و  
 نیدہ دایہوہ ، جا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فرمانی کرد کہوا دہستی بپریتہوہ ، جا کہس  
 و کاری ہاتن بولای (أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ) (خوایان لی پازی بیت) بو ٹہوہی قسہ لہ گہل  
 پیغہ مہبری خوا (ﷺ) بکات و تکای بق بکات ، جا ٹہویش قسہی لہ گہل پیغہ مہبری خوا  
 (ﷺ) دا کرد و ...) [رواہ مسلم (۱۳۱۶/۳) (۱۶۸۸/۱۳۱۶/۳)] تہواوی فرمودہ کہ لہ باسی (حُدُود) دا  
 باسماں کرد بروانہ (پ ۴۹۵) .

(۵۳۹) لہبہر فرمودہ کہی (جَابِرِ) (خوای لی پازی بیت) کہوا فرمودی :

پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فرمودی : ((لَيْسَ عَلَى خَائِنٍ وَلَا مُنْتَهَبٍ وَلَا مُخْتَلِسٍ قَطْعٌ)) واتہ

: دہست برینہوہ نہ لہسہر (خائن) ہہیہ ونہ لہسہر (مُنْتَهَب) یش ونہ لہسہر

(مُخْتَلِس) یش [رواہ ابو داؤد (۴/رقم/۴۲۹۳) و الترمذی (۱۴۴۸/۵۲/۴) و ابن ماجہ (۲۵۹۶/۸۶۴/۲) والنسائی

(۸۸/۸) و ہو حدیث صحیح ، بروانہ الارواء (۲۴۰۲) و صحیح ابن ماجہ (۲۰۹۹)] .

## پینجہم :

سنوور - سزا - ی ئەوانہ ی ئەگەن

خواو پیغەمبەردا دەجەنگن<sup>(۵۴۰)</sup>

( حَدِّ الْحَارِبِ )

ئەگەر کۆمەڵیک لە فەرمانی خواو پیغەمبەری خوا دەرچوون و دەستیان دایە ئەشکەنجە و ئازار دانی بەئەدەکانی خواو ئازاوە گێران لەولاتی ئیسلام دا و مەترسی بخەنە پێگای هاتوچۆ کردنی موسولمانانەو ، ئەو سنوور - سزا - ی ئەوانە ئەوێهە بکوژین یان هەلبواسرین و لەسێدارە بدرین یان دەست و پێیان راست و چەپ بپریتەو ، یان شار بەدەربکرین و دوور بخزینەو لەکەس و کار و ولاتی خویان<sup>(۵۴۱)</sup>

وہ (الْحَائِن) واتە : دەست پیس ، ئەوکەسە یە کەشتیکی بە ئەمانەت دەخزیتە لا بەلام ئەو خیانتی لی دەکات و دەیفەوتینیت وە (الْمُنْتَهَب) واتە : تالان کەر ، ئەو کەسە کە بەئاشکراو بەزۆر دەبیات . وە (المُخْتَلَس) واتە : فرینەر ، ئەوکەسە کەوا شتیکی دیاری دەبات بەپەلە لەکاتی بێ تاگایی خاوەنەکەیدا .

(۵۴۰) (الْحَارِبِ) : ئەوکەسە کەوا لەفەرمانی خواو پیغەمبەرەکە (ﷺ) دەر دەچیت ، وەئەشتانە دەکات کەخوا قەدەغەیی لی کردووە ، لەکوشتنی خەلکی بێ تاوان و مال تالان کردنیان و ترساندنیان و ... هتد ، جا ئەم کارانە وەک ئەو وایە ئەوکەسە لەگەڵ خواو پیغەمبەری خوا (ﷺ) بچەنگیت بۆیە بە (مُحَارِبَة) ناو براوە واتە : جەنگ کردن .

(۵۴۱) لەبەر فرمودەیی خوی گەرە لە سورەتی (المائدة: ۳۳) دا کە دەفرموی : ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ، ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ واتە : بەراستی تەنھا سنوور - سزا - ی

جا پیشہوا (مُخَيَّر) یہ کیك لہم سنوورانہ یان بہ سہردا جئ بہ جئ دہکات کہ خوی بہ شیاو تری بزانیّت<sup>(۵۴۲)</sup> وہ ہر کہ سیکیش پہ شیمان بییتہ وہ

نہ وانہی کہوا لہ گہ لّ خواو پیغہ مبرہ کہی دا دہ جنکن و کوشش دہ کن بق خرابہ کاری لہ سہر زہوی دا نہ وہیہ کہوا بکوژین یان ہلبواسرین ، یان دہست و پیمان راست و چہ پ بپریتہ وہ یان دور بخرتہ وہ و دہر بہ دہر بکرتن لہ زہوی دا ، نہ مہ سہر شوپریہ بویان لہ دونیادا وہ لہ دوا پوژیش دا سزایہ کی زور گہ وریہ یان بق مہیہ .

وہ لہ بہر فہرمودہ کہی (انس) (خوای لی پازی بیت) کہوا فہرموی : ((خہ لکانیک لہ (عُرینّہ) ماتن بق (مدینّہ) بق خزمہتی پیغہ مبری خوا (ﷺ) ، جا پیمان ناخوش بوو لہ (مدینہ) دا بمیننہ وہ بہ ہوی نہ خوشیہ کی ناوسک نیشہ ، جا پیغہ مبری خوا (ﷺ) پی ہی فہرمون : ((إِنْ شِئْتُمْ أَنْ تَخْرُجُوا إِلَى إِبِلِ الصَّدَقَةِ فَتَشْرَبُوا مِنْ أَلْبَانِهَا وَأَبْوَالِهَا)) واتہ : نہ گہر ویستان ہ بیت دہرچن بولای ووشرہ کانی زہکات — لہ دہرہ وہی مہ دینہ — جا لہ شیر و میزہ کہی بخونہ وہ ، جا نہ وانیش وایان کرد ، جا چاک بوونہ وہ — لہ نہ خوشی ناوسک نیشہ کہ لہ مہ دینہ دا تووشیان بوو — پاشان دایان بہ سہر شوانی ووشرہ کان داو ہموویانیاں کوشت وہ ہلنش گہرانہ وہ لہ نیسلام ، وہ ووشرہ کانی پیغہ مبری خویان (ﷺ) دا لہ بہر لہ گہ لّ خویان داو بردیان ، جا نہ مہ والہ گہ یشتہ پیغہ مبری خوا (ﷺ) ، جا نہ ویش بہ شوپنیاں دا — ہیژنکی — نارد و ہموویانیاں ہتیاہ وہ بق (مدینّہ) ، جا پیغہ مبری خوا (ﷺ) دہست و قاجی برینہ وہ و چاویانی کویر کرد — چونکہ نہ وان چاوی شوانہ کانیان کویر کردبوو — وہ لہ (الحرّۃ) دا بہ جئ ہیشتن تا مردن ، (رواہ البخاری (۱/رقم/۲۳۲) و مسلم (۱۶۷۱/۱۲۹۶/۳) و غیرما ] .

وہ (عُرینّہ) تاہ فہیہ کن لہ (بُجیلّہ) ، وہ (الحرّۃ) زہویہ کہ لہ (مدینّہ) بہردہ کانی رہشہ .  
(۵۴۲) چونکہ تاہ تہ کہ (اِخْتِیَارِ) داوہ لہ نیتوان نہم جورانہ دا ، وہیچ بہ لگہ یہ کی تریشمان نیہ کہوا دیاری بکات ، بویہ پیشہوا خوی (مُخَيَّر) ہر کام لہم سزایانہ بہ شیاو تر بزانیّت بق بن بر کردنی نہ وکارہ خرابہ یہ و چاوترساندنہ خہ لکانی تر بق نہ وہی نزدیکی نہ وکارہ نہ بنہ وہ ، نہ و نہ وہ یان بہ کار دینیت .

پیش نه‌وهی توانای موسولمانانی به‌سردا هه‌بیت ، نه‌وه نه‌وه سنووری له‌سەر ده‌که‌ویت . (٥٤٣)

## شەشەم :

سنوور-سزای نه‌وانه‌ی له‌ئیسلام هه‌ئده‌گه‌ریته‌وه

( حَادُّ الْمُرْتَدِّ ) (٥٤٤)

هه‌رکه‌سینک له‌ئیسلام هه‌لبگه‌ریته‌وه نه‌وه

(٥٤٣) له‌به‌ر فەرمووده‌ی خۆی گه‌وره له‌ سوره‌تی (المائدة: ٢٤) دا که‌وا ده‌فه‌رمی : ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرَأُوا عَلَيْهِمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واته : ته‌نها نه‌وانه‌یان نه‌بیت که‌وا په‌شیمان ده‌بنه‌وه ، پیش نه‌وهی تواناتان هه‌بیت به‌سه‌ریان دا ، جا بزنان که‌وا خۆی گه‌وره لیبورده‌وه به‌به‌زه‌بیه .

(٥٤٤) (الرِّدَّة) گه‌رانه‌وه‌یه له‌و پێکایه‌وه‌وه که‌ لیبه‌وه هاتوه ، نه‌مه له‌زمانی عه‌ره‌پ دا ، وه له‌شه‌رعیش دا هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی موسولمانیکی ژیری پێگه‌یشته‌وه له‌ئیسلامه‌وه بۆ سه‌ر کوفر و بێ باوه‌ری به‌وێستی خۆی به‌بێ زۆر لێ کردن ، ئیتر پیاو بیت با ئافه‌رت ، هه‌لگه‌رانه‌وه‌ی شه‌یت و منال به‌ (رِدَّة) ناژمیردیت ، چونکه هیه‌چ (تکلیف) یکی شه‌رعی یان له‌سه‌رنه‌یه ، له‌به‌ر فەرمووده‌که‌ی (عائِشَةَ) (خۆی لێ رازی بیت) بپوانه (پ ١٠٧) ، وه زۆر لێ کردنیش له‌ موسولمانیک که‌وا ووشه‌ی (کفر) بلێست موسولمانه‌که له‌ئیسلام ده‌رناکات هه‌تا له‌ده‌وه به‌رده‌وام بیت له‌سه‌ر ئیمان و ئیسلام . (مُشْرِك) هه‌کانی مه‌که‌که زۆریان له (عَمَّارُ بْنُ يَاسِرٍ) کرد دوا‌ی کوشتنی باوک و دایکی و نازار دانێکی خۆیشی که‌وا (کفر) به‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بکات ، جا نه‌ویش به‌ده‌م ووتی ، به‌لام دلێ پر له‌ئیمان بوو ، جا خۆی گه‌وره نه‌مه ئایه‌تی دابه‌زاند ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ بَعْدَ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (النحل: ١٠٦) واته : هه‌رکه‌سینک کوفر به‌ خوا بکات پاش باوه‌ر هیتانی ، مه‌گه‌ر که‌سینک زۆری لێ کرا بیت و دلێ به‌ ئیمان دلنیا بیت ، به‌لام نه‌وهی که‌ له‌ده‌وه کوفر بکات نه‌وه نه‌وانه‌ تووه‌بیه‌ی و غه‌زه‌بیه‌ی خۆیان له‌ سه‌ره . وه سزایه‌کی زۆر گه‌وره‌یان بۆ ناماده‌ کراوه . جا له‌پاش نه‌وه گه‌رایه‌وه بۆلای پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)

سنوورہ کے ہی ٹہوہیہ بکوڑیت . (۵۴۵)

وسکالای حالی خوی کرد ، پیغمبہری خوایش (ﷺ) فرمووی : ((كَيْفَ تَجِدُ قَلْبِكَ؟))  
 واتہ : ئە ہی دلّت چۆنہ؟ فرمووی : دلنیا بوو بہ نیمان ، جا پیغمبہری خوا (ﷺ) پی ہی  
 فرمووی : ((فَإِنْ عَادُوا فَعُدُّ)) واتہ : ئە گەر ئەوان گہرانہ وہ و نازاریان دایت ئە وہ تویش  
 بگہر پڑہ وہ [پروانہ (سیرة ابن مشام (۳۲۰/۳۱۹/۱) و (فقہ السیرة لمحمد الغزالی ل ۸۲) و (مختصر السیرة للشیخ  
 عبدالله ل ۱۲) و (رحیق المختوم لصفی الرحمن المبارکفوری ل ۸۱)] .

وہ لہ بہر فرمودہ کے ہی (أَبُوذَر) (خوای لی رازی بیت) پروانہ (پ ۱۰۸) .

وہ ئە وہ لگہرانہ وہیہ بہ وہ (إِثْبَات) دەبیت کہ وا (إِنْكَار) ئە وہ لہ نیسلام دا بکات  
 لہ زانینی زہرورہ تہ ، وہ ک تاک و تہ نیایی خوای گہورہ و بوونی فریشتہ (الْمَلَائِكَةُ) و  
 پیغمبہرایہ تی پیغمبہر (ﷺ) ، وہ قورئان (وَحْي) ہ لہ لایین خوای گہورہ بۆ پیغمبہر  
 (ﷺ) ، وہ بوونی قیامت و زیندو بوونہ وہ ، وہ فرز بوونی نوئز و پۆژوو زہکات و ...  
 ہند ، یان شتیئک حەلال بکات کہ موسولمانان یہ گدہنگ (مُجْمِع) بن لہ سەر حەررام بوونی  
 وہ ک مہی خواردنہ وہ و (زِنَا) کردن و سوو (رِبَا) خواردن و خواردنی گوشتی بہ راز و ...  
 ہند ، یان جوئین دان و گالتہ کردن بہ خوا یان بہ پیغمبہر (ﷺ) یان بہ ہر پیغمبہرئک  
 لہ پیغمبہرانی خوا یان بہ نایین (دین) یان تانہ و تہ شەر دان لہ قورئان و سوننہت و  
 گالتہ کردن بہ فرمانہ کانیان وہ حوکم نہ کردن پییان و بہ چاک زانینی حوکمی کہ سیئکی تر  
 ، و ... ہند جا بۆ زیاتر شارہزا بوون لہ وشتانہی کہ دەبیتہ ہوی ہ لگہرانہ وہ لہ نیسلام  
 پروانہ [(العقیدة الصحيحة و نواتض الاسلام للشیخ عبدالعزیز بن عبدالله بن باز) و (أركان الايمان الاسلام لمحمد بن  
 جمیل زینو) و (فقہ السنۃ لسید سابق (۲/۲۸۴ ، ۳۸۵)] .

(۵۴۵) لہ بہر فرمودہ کے ہی (إِبْنُ عَبَّاس) کہ وا پیغمبہری خوا (ﷺ) فرمووی :  
 ((مَنْ بَدَّلَ دِينَهُ فَأَقْتُلُوهُ)) واتہ : ہەرکە سیئک نایینی خوی - نیسلام - گۆری ئە وہ  
 بیکوڑن [رداء البخاری (۶/۳۰۱۷) رقم/۶) و أصحاب السنن وغیرہم] .

وہ لہ بہر فرمودہ کے ہی (إِبْنُ مَسْعُود) (خوای لی رازی بیت) کہ وا پیغمبہری خوا  
 (ﷺ) فرمووی : ((لَا يَجِلُّ دَمُ امْرِئٍ مُسْلِمٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ، إِلَّا بِأَحَدِي ثَلَاثٍ  
 : النَّفْسُ بِالنَّفْسِ وَالتَّيْبُ الرَّائِي وَالْمُفَارِقُ لِدِينِهِ النَّارِكُ لِلْجَمَاعَةِ)) واتہ : خوئینی  
 ہیچ کہ سیئکی موسولمان کہ شایہ تی بدات بہ (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) حەلال نایبت ، تہنا بہیہ کی  
 لہ سی شت نہ بیت : کوشتنی کہ سیئک کہ وا کہ سیئکی بہ ناحق کوشتبیت ، وہ کہ سیئک

هروه‌ها ده‌بیت جادوگر و تالوگریش بکوژین . (۵۴۶)

که‌زنی هینابیت یاشووی کردبیت وزینا بکات ، وه نه‌وهی که‌له ناینه‌کی هه‌لبگه‌ریت‌وه  
 وواز له‌کۆمه‌لی موسولمانان بئیتت [رواه البخاری (۱۲/رقم/۱۸۷۸) و اللفظ له‌رسل (۱۲/۲/۱۶۷۶) و غیرما] .  
 وه له‌بهر فرموده‌که‌ی (أَبُو مُوسَى) (خوای لی پازی بیت) که‌وا پیتغه‌مبهری خوا  
 (ﷺ) پی‌ی فرموو : بَرِّؤْ بُوَ (يَمَن) پاشان (مُعَاذُ بْنُ جَبَل) یشی به‌شوئیتی دا په‌وانه‌ کرد ،  
 جا که‌گه‌یشته‌ لای (أَبُو مُوسَى) ، جیگایه‌کی بو پاجست و فرمووی : دابه‌زه وه  
 پی‌اوئیکیش له‌لای دا به‌سترابوه وه ، (مُعَاذ) فرمووی : نه‌مه‌ چی‌یه؟ فرمووی : نه‌مه  
 جووله‌که‌ بووه پاشان موسولمان بووه ، جا ئیستا بوه‌ته‌وه به‌ جووله‌که ، (مُعَاذ)  
 فرمووی : دانائیشم تاوه‌کو نه‌یکوژیت ، بریاری خواو پیتغه‌مبهره‌که‌یه‌تی)) [رواه البخاری  
 (۱۲/رقم/۶۹۲۲) و مسلم (۳/۱۳۵۹/۱۷۲۲)] .

(۵۴۶) چونکه‌ جا دوو کردن و تالوگرته‌وه جوژیکه‌ له (كُفْر) وه نه‌وه‌که‌سه‌یشی نه‌وه  
 کاره بکات نه‌وه له‌نیسلام هه‌لده‌گه‌ریت‌وه ، خوای گه‌وره له‌بارهی (هَارُوتَ وَمَارُوتَ) ه‌وه  
 له‌سوره‌تی (البقرة: ۱۰۲) ده‌فرمووی : ((وَمَا يُعْلِمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ  
 فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ ... وَلَقَدْ عَلِمُوا  
 لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ)) واته : وه هیه‌ج که‌سیکیان فیر نه‌ده‌کرد تا  
 پی‌یان ده‌ووت ئیمه هؤی نه‌زمون و تاقی کرنه‌وه‌ین ، جا وریابه (كَافِر) نه‌بیت ... وه  
 بی‌گومان ده‌یانزانی که‌وا هه‌رکه‌سیک کریاری نه‌م جوژه کالایه بیت نه‌وه له‌پوژی دواپی‌دا  
 بی‌به‌شه .

وه له‌بهر فرموده‌که‌ی (صَفِيَّة) له هه‌ندیک له‌خیزانه‌کانی پیتغه‌مبهره وه (ﷺ)  
 (خوایان لی پازی بیت) که‌وا پیتغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرمووی : ((مَنْ أَتَى عَرَاْفًا فَسَأَلَهُ  
 عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَبِي عَيْنٍ لَيْلَةً)) واته : هه‌رکه‌سیک بروات بولای تالوگرته  
 پرسیاری لی بکات له‌بارهی شتیکه‌وه نه‌وه چل پوژ نوئیزی وه‌رناگیریت [رواه مسلم  
 (۴/۱۷۵۱/۲۲۲۰)] .

وه فرموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) یش (خوای لی پازی بیت) که‌وا پیتغه‌مبهری خوا (ﷺ)  
 فرمووی : ((مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ إِسْرَاءً فِي دُبْرَهَا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ  
 كَفَرَ بِمَا أُنزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ)) پروانه (پ ۳۶) .

## حدوتہم :

سنوور - سزا - سی نہوانہی لہ فہرمانی

پیشہوای موسولمانان دہردہ چن

( حَدُّ أَهْلِ الْبَيْتِ ) (۵۴۷)

ئو کومہ لہ موسولمانہی کہوا لہ فہرمانی پیشہوای موسولمانان دہردہ چن بہوئی تیگہیشتنیکی ناراست بو دوق (نص) یکی قورئان یان فہرموودہی پیغہمبہر (ﷺ) ، نہگہر بوون بہ خاوهن ہیژ و توانایہکی وا کہ تہگہرہ بخنہ بہرپوہ چونی کارو باری دہولہتی ئیسلاموہ (۵۴۸) ئوہ پیویستہ لہسہر موسولمانان - پاش ناردنی کہسانی شارہزا بو ئامورگاری کردنیان و گیرانہوہ یان بو ژیر فہرمانی پیشہوا (۵۴۹) -

(۵۴۷) (أَهْلُ الْبَيْتِ) خہ لکانیکن لہ موسولمانان ، لہ گوپرایہ لی کردنی پیشہوای پاستی موسولمانان دہردہ چن کہ خوی گہورہ فہرمانی کردوہ بہ گوپرایہ لی کردنی - وہ ک باسی دہکین - و کومہ لی موسولمانان پی پی پازین ، جا ئوان دژی بریارہکانی رادہوہستن و جہنگ لہ کہل کومہ لی موسولمانان دا دہکن و نازاریان دہدہن ، وہ ہانی خہ لکی دہدہن ، بہ لکو زوریشیان لی دہکن کہوا بی گوی پی بریارہکانی پیشہوا بکن ، و دژی رابوہستنہوہ ، وہ کو کومہ لی (الْخَوَارِج) کہ لہ فہرمانی ئیمامی (عَلِي) دہرچون (خوی لی پازی بیت) .

(۵۴۸) چونکہ نہگہر خاوهن ہیژ و توانا نہ بن ئوہ ناتوانن نازاری خہ لکی بدہن و زوریان لی بکن کہوا لہ فہرمانی پیشہوا دہریچن ، وہ دہ توانریت بہ ئاسانی دہستگیر بکریں و بخریتہ بہ ندیخانہوہ تا پہ شیمان دہبنہوہ .

(۵۴۹) لہ بہر فہرموودہ کہی خوی گہورہ لہ سورہتی (الحجرات : ۹) دا کہ دہ فہرموی : ((وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتَ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ ، فَإِنْ فَاعَتْ فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا



که‌وا بجه‌نگن له‌گه‌لیان دا تا واز له‌و کارانه‌یان دینن،<sup>(۵۰۰)</sup> وه ناییت برین

بِالْعَدْلِ وَأَقْسَطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ)) واته : وه نه‌گه‌ر دوو کۆمه‌ل له‌باوه‌ر داران پیکه‌وه جه‌نگان شه‌وه ئیوه ناشتیان بکه‌نه‌وه و سولج له‌نیوانیاندا بکه‌ن ، جا نه‌گه‌ر کۆمه‌لیکیان ده‌ست دریزی کرد به‌سه‌ر شه‌وی تریان دا شه‌وه ئیوه‌ش له‌گه‌لیان دا بجه‌نگن و بده‌ن له‌کۆمه‌له‌ی ده‌ست دریزکر تا ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ر فه‌رمانی خوا ، جا نه‌گه‌ر گه‌رانه‌وه شه‌وه ناشتیان بکه‌نه‌وه و سولج له‌نیوانیان دا بکه‌ن به‌دادپه‌روه‌ری و داوه‌ری راست بن ، به‌ راستی خوی گه‌وره دادپه‌روه‌رانی خوش ده‌وایت .

جا ده‌بینین خوی گه‌وره پیش جه‌نگکردن فه‌رمانی به‌ناشتی کردوه ، وه ئیمامی (علی)یش (خوی لی‌رازی بیته) له‌گه‌ل (خوارج)دا وای کرد ، شه‌وه‌بوو (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسِ)ی نارد بۆ لایان و قسه‌ی له‌گه‌ل کردن و نامۆزگاری کردن ، جا زۆریان لی‌په‌شیمان بویه‌وه به‌لام شه‌وانی تره‌هر نه‌گه‌رانه‌وه ، بۆیه ئیمامی (علی) له‌گه‌لیان دا جه‌نگا [رواه احمد (۸۷/۱)] .

(۵۰۰) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره له‌ سوهرتی (الحجرات : ۹) که‌له په‌راویزی پیشوودا باسمان کرد ، که‌تئیدا خوی گه‌وره پتویستی ده‌کات له‌سه‌ر موسولمانان که‌وا بجه‌نگن له‌گه‌ل کۆمه‌لی ده‌ست دریزکرده‌ئا نه‌گه‌ر ده‌ست دریزی بکه‌نه سه‌ر کۆمه‌لیکی‌تر له‌ موسولمانان ، چاچی جا له‌گه‌ل کۆمه‌لیک دا نه‌گه‌ر ده‌ست دریزی بکه‌نه سه‌ر پیشه‌وای موسولمانان ، شه‌وه بی‌گومان پتویست تره‌ که‌وا له‌گه‌لیان دا بجه‌نگیت . وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَرْفَجَةَ) (خوی لی‌رازی بیته) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((مَنْ اتَاكُمْ وَأَمْرُكُمْ جَمِيعٌ عَلَى رَجُلٍ وَاحِدٍ يُرِيدُ أَنْ يَشُقَّ عَصَاكُمْ أَوْ يَفْرُقَ جَمَاعَتَكُمْ فَأَقْتُلُوهُ)) واته : هه‌رکسیک هات بۆلاتان له‌کاتیک دا که ئیوه بریارتان کۆیه له‌سه‌ریه‌ک پیار ، جا شه‌و ویستی وابوو که‌وا نازاوه بنیته‌وه و جیاوازی و دووبه‌ره‌کی بخاته کۆمه‌له‌که‌تانه‌وه ، شه‌وه بیکوژن [رواه مسلم رقم (۱۸۵۲/۲) و غیره بیوانه [رواه (۲۴۵۲)] .

وه له‌ ربویه‌تیک‌تردا ((فَمَنْ أَرَادَ أَنْ يَفْرُقَ أَمْرَ هَذِهِ الْأُمَّةِ وَهِيَ جَمْعٌ فَاضْرِبُوهُ بِالسِّيفِ كَأَنَّهَا مِنْ كَانٍ)) واته : جاهر که‌سیک ویستی جیاوازی‌بخاته فه‌رمانی شه‌م نوممه‌ته‌وه کاتیک کۆیه شه‌وه به‌شمشیر له‌گردنی بده‌ن هه‌رکسیک هه‌یه .

دار و دیلہ کانیان بکوڑیت وہ پارہ و مالیشیان نابیتہ دەست کہوت . (۵۵۱)

(۵۵۱) چونکہ بنہرہت (أصل) لہ خوین و مالی موسولمانان دا حرام ہونہ ، وہ ہیچی لی حال نابیت مہگر بہ بہ لگہی شرعی .  
 وہ خوی گہ و رہیش کاتیک کوشتنیانی حال کردہ نہگر بجنن و دەست دریزی بکن ، بہ لام کاتیک کہ بہ دیل گیران ، نہوہ نیتر لہ دەست دریزی دەکون و دەبنہ زیر دەستہ کہ و ابو کوشتنی دیلیان بہ ہیچ شیوہ بہک حال نیہ . پروانہ [ المعلى لابن حزم (۱۲/المسألة/۲۱۵۸) ] .

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) ئەوہ بەشی سنووری تاوانہ کان کوتایی پی هات و  
 ئیستایش دەچینہ سەر بەشی تاوان کردن دەرہق بہ مروّقہ کان .

## به‌شی تاوان کردن دهره‌ق به مروّقه‌کان

(الجنایات) (۵۵۲)

### کوشتن و جوّره‌کانی (القتلُ وأنواعه)

کوشتنی که سبک به ناحق یه‌کیکه له گه‌وره‌ترین تاوانه گه‌وره‌کان (۵۵۲)

(۵۵۲) (الجنایات) کوی (جنایه) یه ، سه‌رچاوه‌ی (جنی یجینی) یه ، (جمع) کراوه نه‌گر چی خوی (مصدر) یشه ، به‌لام له‌به‌ر جیاوازی جوّره‌کانی (جمع) کراوه ، چونکه جاری واهیه له (نفس) دا ده‌بیته وه جاری وایش هیه له نه‌ندامه‌کان (الأعضاء) دا ده‌بیته ، وه جاری واهیه به‌هله ده‌بیته و جاری وایش هیه به‌قسته‌وه ده‌بیته ، نه‌مه له‌زمانی عره‌ب دا ، وه له ش‌رعیش دا (جنایه) : نه‌و تاوان و له‌سنوور درچوون (تعدي) یه که ده‌کریته سه‌ر لاشه‌ی به‌نی شاده‌م (مروّف) که ده‌بیته هوی پیویستی کردنی تولّ سه‌ندنه‌ی یان پاره‌ی خوینه‌کی .

(۵۵۳) له‌به‌ر فرموده‌کی خوی گه‌وره له‌سوره‌تی (النساء: ۹۳) دا که ده‌فرموی : ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ واته : هه‌رکه سبک به‌قسته‌وه باوه‌رداریک بکوژیته نه‌وه سزای نه‌وکسه ناگری دوزه‌خه به‌همیشه‌یی تییدا ده‌می‌نیته‌وه وه ده‌که‌ویته به‌ر توپه‌یی و نه‌فره‌تی خوا وه سزایه‌کی زور گه‌وره‌یان بق ناماده‌کراوه .

وه فرموده‌کی (أبو هريرة) (خوی لی‌پازی بیته) بیوانه (پ ۵۱۴) وه فرموده‌کی (ابن عمر) (خوایان لی‌پازی بیته) که‌وا پیته‌مبه‌ری خوا (رضی الله عنه) فرموی : ((لَرَوَالِ الدُّنْيَا أَهْوَنُ عَلَيَّ مِنَ قَتْلِ رَجُلٍ مُسْلِمٍ)) واته : تیاجوونی ه‌موو دونیا لای خوی گه‌وره ناسان تره له کوشتنی مروّقیکی موسولمان [رواه الترمذی (۲/۴۲۶/۱۷۱۴) و

النسائی (۸۲/۷) وهو صحيح بیوانه صحیح الجامع (۵۰۷۷) .

وه هه‌روه‌ها که سیکیش خوی بکوژیت نه‌وه ده‌چیته دۆزه‌خه‌وه  
به‌ه‌میشه‌یی<sup>(۵۰۴)</sup> وه کوشتن سئ‌جوړه :

وه فرموده‌که‌ی (أَبُو سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ) (خوای لی‌رازی بیّت) که‌وا فرمودی  
پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرمودی : ((لَوْ أَنَّ أَهْلَ السَّمَاءِ وَأَهْلَ الْأَرْضِ اشْتَرَكُوا فِي دَمِّ  
مُؤْمِنٍ لَأَكْبَهُمُ اللَّهُ فِي النَّارِ)) واته : نه‌که‌ر هه‌موو خه‌لکی ناسمان و خه‌لکی زه‌وی  
به‌شدار بن له‌خوینی موسولمانیک دا نه‌وه خوای که‌وره هه‌موو بیان له‌سه‌ر سه‌ر ده‌خاته  
ناگری دۆزه‌خه‌وه [رواه الترمذی (۱۶۱۹/۴۲۷/۲) وهو صحيح برواه صحيح الجامع (۵۲۴۷)].

وه فرموده‌ی ترمان له‌م باره‌یه‌وه زۆره . وه کاتیک ده‌لئین کوشتنی ناحق  
چونکه کوشتنی به‌حق تاوان نی‌یه . به‌لکو نه‌وه پیوسته له‌سه‌ر ده‌سه‌لات دار ، له‌به‌ر  
فرموده‌که‌ی (إِبْنُ سَعُودٍ) (خوای لی‌رازی بیّت) بروانه (پ ۵۴۵) وه نایه‌تی ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ  
الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ...﴾ . (المائدة: ۳۳) بروانه (۵۴۱) وه کوشتنی موسولمانی  
یاخی بوو له فرمانی پیشه‌وای موسولمانان تا ده‌که‌ریته‌وه و په‌شیمان ده‌بیته‌وه . بروانه  
(پ ۵۴۷) به‌دواوه .

(۵۵۴) له‌به‌ر نه‌وه فرمودانه‌ی له‌و باره‌یه‌وه هاتوه ، له‌وانه فرموده‌که‌ی (أَبُو  
هُرَيْرَةَ) (خوای لی‌رازی بیّت) که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فرموده‌تی : ((مَنْ تَرَدَّى مِنْ  
جَبَلٍ فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَهُوَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ يَتَرَدَّى فِيهِ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا وَمَنْ تَحَسَّى  
سَمًّا فَقَتَلَ نَفْسَهُ فَسَمُهُ فِي يَدِهِ يَتَحَسَّاهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا مُخَلَّدًا فِيهَا أَبَدًا، وَمَنْ  
قَتَلَ نَفْسَهُ بِحَدِيدَةٍ فَحَدِيدَتُهُ فِي يَدِهِ يَجَابُهَا فِي بَطْنِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا  
أَبَدًا)) واته : هه‌رکه‌سیک خوی له شاخیک به‌ریداته‌وه و خوی بکوژیت نه‌وه له‌ناگری دۆزه‌خ  
دایه به‌رده‌وام به‌رده‌دریته‌وه به‌ه‌تا هه‌تایی ، وه‌ه‌ر که‌سیکیش ژه‌هریک بخواته‌وه و  
خوی پی بکوژیت نه‌وه ژه‌هره‌که‌ی به‌ده‌ستی‌وه‌یه‌تی به‌رده‌وام لی‌ی ده‌خواته‌وه له‌ناگری  
دۆزه‌خ دا به‌ه‌تا هه‌تایی ، وه هه‌ر که‌سیکیش خوی به‌ناسنیک بکوژیت نه‌وه ناسنه‌که‌ی  
به‌ده‌ستی‌وه‌یه‌تی له‌خوی ده‌دات له‌ناگری دۆزه‌خ دا به‌ه‌تا هه‌تایی [رواه البخاری  
(۱۰/رقم/۵۷۷۸) ومسلم (۱۰۹/۱۰۳/۱) وغیرهما].

**يەكەم :** كوشتن بە قەستەو ، ئەوھىيە كەوا بە قەستى لە مەروئىك بەدات بەشتىك كەزۆر بەى جار خەلكى دەكوژىت .

**دووەم :** كوشتنى بەھەلە ، ئەوھىيە كەوا شتىك فرى بەدات بو شتىكى تر بەلام بەرى مەروئىك دەكەوئىت و دەيكوژىت .

**سەئىيەم :** كوشتنى ھەلە لەشتىوھى قەست دا ، ئەوھىيە كەوا لى بەدات بەشتىك كە زۆر جار مەروئىك ناكوژىت بەلام دەيشىكوژىت ، جا لەجوورى دووەم و سەئىيەم دا خوئىن دان لەسەر كەس و كارى بكوژ پىويست دەبىت وە كەففارەتئىش لەسەر خوئى<sup>(۵۵۵)</sup> وەلە جوورى يەكەم دا تۆلەى لەسەر پىويست دەبىت كە كوشتنەوھىيەتى ، مەگەر خاوەنى كوژراوھەكە لى خوئىش بىت ، ئەوھىيە خوئىنى دەكەوئىتەسەر .<sup>(۵۵۶)</sup>

(۵۵۵) لەبەر فەرموودەكەى خەوى گەرە لەسورەتى (النساء : ۹۲) دا كە دەفەرمى ((وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَفْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَأً ، وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا ، فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ، وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُسْلِمَةٌ إِلَى أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا)) واتە : بۆ ھىچ باوەر دارىك نىيە باوەردارىكى تر بكوژىت ، مەگەر بەھەلە لە دەستى دەرجىت ، وەھەر كەسىك نەگەر بەھەلە باوەردارىكى تىرى كوشت ئەوھىيە بەبەندەھىكى باوەردار نازاد بكات و خوئىنەكەشى بەداتە دەستى كەس و كارى كوژراوھەكە مەگەر خوئىن بىيەخشن ، وە نەگەر كوژراوھەكە لە ھۆزىك بوو دوژمنتان بوون ئەوھىيە كۆيلەھىكى باوەر دار نازاد بكات . وە نەگەر لە ھۆزىك بوو لەنىوانى ئىوھ و ئەوان دا بەلەن و پەيمان ھەبوو ، ئەوھىيەكەى بەداتە دەستى كەس و كارى و بەندەھىكى باوەردارىش پزگار بكات جا نەگەر بەندە نەبوونەوھى دوو مانگ بەسەرھەكەوھ پۆزوو بگىت ، ئەمە بەشىمان بوونەوھى لەلای خوا ، وە خەوى گەرەش زانايە و دانايە .

(۵۵۶) لەبەر فەرموودەى خەوى گەرە لەسورەتى (البقرة : ۱۷۸) دا كە دەفەرمى : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ ، الْحَرْبُ بِالْحَرْبِ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ

.....

وَالْأَنْثَى بِالْأُنْثَى ، فَمَنْ غَنِيَ لَهٗ مِنْ أُخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَعَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءً إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ، ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ ، فَمَنْ اعْتَدَى بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ واته : نهی  
 نه‌وانی که باوه‌رتان هیتاوه تولّه سندنده‌وتان له‌سر پیویست کراوه ، نازاد به‌نازاد و  
 به‌نده‌یش به‌بنده ، وه نافرته به نافرته وه‌نگر که‌سیک برای دینی خوئی لی خویش  
 بوو - که‌وا تولّه لی نه‌سندنده‌وه و به‌پاره‌ی خوینه‌که‌ی رازی بوو - نه‌وه ده‌بیت  
 به‌چاکه شوینی بکه‌ویت ، وه نه‌ویش ده‌بیت به‌چاکه بی‌دواخستن خوینه‌که‌ی بدات ،  
 نه‌میش سووک کردنه‌وه و به‌زه‌بیه‌که له‌لاین په‌روه‌ردگار تانه‌وه بوئیوه ، وه هر  
 که‌سیک دوا ی نه‌وه دست دریتی بکات نه‌وه سزایه‌کی به‌نازاری بو هیه ، وه له‌بر  
 فرموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) که‌وا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی :  
 ((مَنْ قَتَلَ لَهُ قَتِيلٌ فَهُوَ بِخَيْرِ النَّظَرَيْنِ إِمَّا أَنْ يُودِيَ وَإِمَّا أَنْ يُقَادَ)) واته : هر‌یه‌کیک  
 نه‌گر که‌سیکی کوژرا نه‌وه یه‌کیک له‌م دوانه هه‌لیزیت ، یان خوینه‌که‌ی وهرده‌گریت  
 یان تولّه‌ی ده‌سینتته‌وه و ده‌یکوژیت [رواه البخاری (۱۲/رقم/۱۸۸) و مسلم (۲/۹۸۸/۱۳۰۰)] .

وه فرموده‌که‌ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو) (خوایان لی رازی بیت) که‌وا (فرموی :  
 پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : ((مَنْ قَتَلَ مُتَعَمِّدًا دَفَعَ إِلَى أَوْلِيَاءِ الْمَقْتُولِ فَإِنْ  
 شَاؤُوا قَتَلُوا وَإِنْ شَاؤُوا أَخَذُوا الدِّيَةَ وَهِيَ ثَلَاثُونَ حَقَّةً وَثَلَاثُونَ جَذَعَةً وَارْبَعُونَ  
 خَلْفَةً وَمَا صَالَحُوا عَلَيْهِ فَهُوَ لَهُمْ)) ، وَذَلِكَ لِتَشْدِيدِ الْعَقْلِ واته : هر‌یه‌کیک نه‌گر  
 موسولمانیک به‌قه‌سته‌وه بکوژیت ده‌دریتته ده‌ستی خاوه‌نی کوژراوه‌که ، جا نه‌گر  
 ویستیان بیت ده‌یکوژن ، وه نه‌گر ویستیشیان هه‌بیت نه‌وه خوینه‌که‌ی وهرده‌گرن که  
 سی (۳۰) ووشتری ته‌من چوار سالی یه ، وه سی (۳۰) یش ته‌من پینج سالی وه چل  
 (۴۰) یش ناووس . وه نه‌وه‌ی (صَلَحَ) ی له‌سر بکن بویان هیه ، بو زیاتر توند کردنه‌وه‌ی  
 خوینه‌که له‌سریان [رواه الترمذی (۲/۴۲۳/۱۴۰۶) و ابن ماجه (۲/۸۷۷/۳۶۳) وهو حدیث حسن بروه‌انه‌ه‌ا  
 (۲۱۹۱) و صحیح الترمذی (۱۱۳۱)] . که‌وا بوو ده‌توانن داوای زیاتریش بکن ، به‌لام باشتر وایه  
 هر لییان خویش بن ، له‌بر فرموده‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (البقرة : ۲۳۷) دا که  
 ده‌فرمی : ((وَإِنْ تَعَفَّوْا أَقْرَبَ لِلتَّقْوَى)) واته : وه نه‌گر ئیوه لییشیان خویش بن نه‌وه  
 نه‌وه‌یان له (تقوی) وه نزیک تره . .

## تولہ سہندنہوہ و مہر جہ کانی

## (القصاص و شروطه)

کاتیک تولہی سہندنہوہ پیویست دہ بیٹ نہ گہر بکوڑہ کہ ژیر و پئگہ یشتوو بیٹ<sup>(۵۵۷)</sup> و ہ باوکی کوڑا و ہ کہ نہ بیٹ<sup>(۵۵۸)</sup>، و ہ کوڑا و ہ کہ (کافر) نہ بیٹ و بکوڑیش موسولمان<sup>(۵۵۹)</sup> و ہ کوڑا و خوینی پاریزرا و بیٹ<sup>(۵۶۰)</sup> و ہ نہ گہر میرات بہرہ کانی ہموویان نہوہ ہ ہلبزیرن

(۵۵۷) چونکہ شیت و مندال ہج نہرکیکی شہرعیان لہ سہر نیہ ، لہ بہر فرمودہ کہی (عائشہ) بروانہ : (پ ۱۰۷) . کہ و ابوو تہنہا خوینی دہ کہ ویتہ سہر .  
(۵۵۸) لہ بہر فرمودہ کہی (عمر بن الخطاب) (خوای لی پازی بیٹ) ، کہ و پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرمودی : ((لَا يُقْتَلُ الْوَالِدُ بِالْوَالِدِ)) واتہ : باوک بہ کوپ نا کوڑیتہ و ہ [بواہ ابن ماجہ (۲/۸۸۸/۲۶۶۱) و ہذا لفظہ ، و الترمذی (۲/۴۲۸/۱۴۲۲) . و رویاہ عن ابن عباس بألفاظ مختلفہ لها نفس المعنى وهو صحيح بروانہ (الارواء : ۲۲۱۴) و صحیح ابن ماجہ (۲۱۵۶) و (۲۱۵۷) .

(۵۵۹) لہ بہر فرمودہ کہی (علی بن ابی طالب) (خوای لی پازی بیٹ) کہ و پیغہ مہری خوا (ﷺ) ، فرمودی : ((أَلَا لَا يُقْتَلُ مُؤْمِنٌ بِكَافِرٍ)) واتہ : بزائن کہ و باوہ و دار بہ بی باوہ نا کوڑیتہ و ہ [بواہ احمد (۱/۱۱۹) و ابودلود (۴/رقم/۴۰۳) و النسائی (۸/۲۴/۸) و موفی البخاری (فی مواضع عدیدہ من صحیحہ منها ۱/رقم/۱۱۱)] ، من حدیث ابی جحیفہ حیث سأل علیاً : ((هل عندكم شيء من الوحي مائيس في القرآن؟ فقال : لا والذي فلق الحبة ، وبرأ النسمة إلا فهما يعطيه الله رجلا في القرآن ، وما في هذه الصحيفة قلت : وما في هذه الصحيفة؟ قال : المؤمنون نتكافأ دماؤهم وفكك الأسير ، وأن لا يقتل مسلم بكافر)) .

(۵۶۰) چونکہ نہ گہر لہ و کہ سانہ بیٹ کہ خوینیان لہ شہر دا پاریزرا و نیہ نہوہ تولہی لہ سہر نیہ ، و ہ نہ وانہی کہ لہ شہر عدا خوینیان پاریزرا و نیہ نہ وانہ کہ کوشتنیان حق و حلالہ ، بروانہ کوتابی (پ ۵۵۳) .

ئەگینا بۆیان هەیه داوای خوینەکەى بکەن<sup>(۵۶۱)</sup> وە کۆمەلێکیش دەکوژێنەوه بەیەکیک ئەگەر هەموویان دەستیان لە کوشتنیدا هەبێت<sup>(۵۶۲)</sup> وە هەرەها تۆله سەندنهوه لەئەندامەکانی لاشە و برینیش دا - بەپێى توانا - پێویست دەبێت<sup>(۵۶۳)</sup>

(۵۶۱) لەبەر فرمودەکەى (أَبُوهُرَيْرَةَ) وە فرمودەکەى (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) (خوایان لى پازى بیت) بپوانە (پ ۵۵۶) چونکە بریارى تۆله سەندنهوه یان خوین وەرگرتن بە دەستی میرات بەرانە ، جا ئەگەر هەموویان دەستیان لە تۆله هەلگرت ئەوه لەسەرى دەکەوێت ، وە ئەگەر یەکیکیشیان دەستی لى هەلگرت ئەوه هەر دەکەوێت چونکە بەش بەش ناکرێت ، وە هەر یەکیکى تر لە میرات بەرەکان بەشە خوینى خۆى دەبات .

(۵۶۲) لەبەر (أَنَّ هَكَى سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيْبِ) (پەحمەتى خۆى لى بیت) ((کەوا (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) چەند کەسىكى کوشتەوه - پێنج یان حەوت - بەیەک پیاو کەوا بەفیل کوشتو بویان ، وە فرموى : ئەگەر هەموو خەلکى (هَنْعَاء) دەستیان لە کوشتنى دا تێکەل بگردایە ئەوه هەر هەموویانم دەکوشتەوه)) [رواه مالك (۱۵۸۴/۶۲۸) والبيهقى (۴۱/۸) والشافعى فى الام (۲۲/۶) وهو صحيح بپوانە البراه (۲۲۰۱)] .

(۵۶۳) لەبەر فرمودەى خۆى گەرە لە سورەتى (المائدة: ۴۵) دا کە دەفرموى : ﴿وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصًا﴾ واتە : وە هەر لەو کتیبەدا (التَّوْرَةَ) ، لەسەریانمان نووسى و پێویستمان کرد کەوا تۆلهى گیان لەجیاتی گیانەوه چاویش لەجیاتی چاوه وەلوتیش لەجیاتی لوتە وەگویش لەجیاتی گوێ یە وەدگانیش لەجیاتی دگانه وە تۆلهى هەر برینێکیش تۆلهى خۆى بۆ هەیه . جا ئەمە شەرى ئوممەتەکانى پێش خۆمانە ، جا بوەتە شەرى بۆ خۆمان بە ددان پێدانان و بئى دەنگ بوونى پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لەسەرى ، وە لەبەر فرمودەکەى (أَنَّس) (خۆى لى پازى بیت) کەوا فرموى : ((خوشکىكى (الرَّبِيعِ) ، (أُمُّ حَارِثَةَ) کەسىكى بریندار کرد ، جا سکا لایان هینا بۆلای پێغەمبەرى خوا (ﷺ) ، جا پێغەمبەرى خواش (ﷺ) فرموى : ((الْقِصَاصُ ، الْقِصَاصُ)) واتە : تۆله کردنەوه ، تۆله کردنەوه ، جا دایکى (الرَّبِيعِ) ووتى : ئەى



بہو ہرجہی بتوانریت وکو خوئی بیت نہک زیاتر<sup>(۵۶۴)</sup> وہ لہہموو  
سیفہتہکانیشی دا وکو یہک واین<sup>(۵۶۵)</sup> ئہگینا پارہی خوینہکھی لہسہر  
پیویست دہبیت<sup>(۵۶۶)</sup> وہ تولہ سندنوہ دہبیت بہو ریگا و شیوہیہ بیت کہ  
بکوژ کوژراوہکھی پی کوشتوہ<sup>(۵۶۷)</sup>.

پیغمبری خوا (ﷺ) نایہ تولہ لہ فلانہکس بکریتہوہ؟ وہ (اللہ) ی تولہ ی لی ناکریتہوہ ،  
جا پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی : ((سُبْحَانَ اللَّهِ يَا أُمَّ الرَّبِيعِ ، الْقِصَاصُ كِتَابُ  
اللَّهِ)) واتہ : (سُبْحَانَ اللَّهِ) : ئہی دایکی (رُبِيعِ) تولہ سندنوہ فرزی خواہی ، جا ئہویش  
وتی : نہء ، وہ (اللہ) ی تولہ ی لی ناکریتہوہ ، (أَنْسِ) فرموی : جا بہردہوام بووتا -  
کس و کاری لیدراوہ کہ - بازی بوون بہخوینہکھی لہجیاتی دا ، جا پیغمبری خوا  
(ﷺ) فرموی : ((إِنَّ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ مَنْ لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَهُ)) واتہ : بہراستی لہنیو  
بہندہکانی خوای گورہ دا بہندہی واہیہ ئہگہر سویند لہسہر خوای گورہ بخوات بوئی  
بہجی . دہہینیت [رواہ البخاری (۸/رقم/۴۰۰) ومسلم (۲/۱۳۰۲/۶۷۵)].

(۵۶۴) چونکہ ئہوہیہ مہبست لہتولہ سندنوہ ، وہ لہبہر ئہو نایہ تانہی کہ لہ  
(پ۵۶۷) دا باسی دہکہین .

(۵۶۵) وکو یہک بن لہناوو شوین و سوود گہیاندن دا ، بو نمونہ راست بہچہپ  
نابریتہوہ ، ہروہا چہپیش بہراست نابریتہوہ ، وہ پہنجہی شایہ تمان بہوہی شانی  
نابریتہوہ ، وہ ئہوہی شانیشی بہشایہ تمان نابریتہوہ ، چونکہ لہناودا وکو یہک نین ،  
ہروہا ئہندام (عُضْوِي) سہرہکی بہ ئہندامیکی زیادہ نابریتہوہ ، چونکہ لہ شوین و  
سوودیش دا جیاوازیان ہیہ ، وہ ہروہا ئہندامی ساغ و تہواو یان نہخوش  
بہئہندامیکی یہک جار پیک کہوتوو نابریتہوہ . چونکہ لہسوود گہیاندن دا وکو یہک  
نین .

(۵۶۶) لہبہر فرمودہکھی (أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی بازی بیت) بروانہ (پ۵۶۳) .  
(۵۶۷) چونکہ وکو یہک بوون ویکسانی لہوہدایہ ، وہ خوای گورہیش لہ  
سورہتی (البقرہ: ۱۹۴) دا دہفرموی : ﴿فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا  
اعْتَدَى عَلَيْكُمْ﴾ واتہ : ئہگہر کہسیک دہست دریزی بہسہرتان دا کرد ئہوہ ئیوہش

وہ نہ تو تولیہ لہ سہر تاوانبار دہچہ سپیت بہ ددان پیدانانی خوئی (۵۶۸) یان  
بہ شایہ تی دانی دوو پیایوی داد پەرور (۵۶۹)

دہست دریزی بہ سہردا بکہ نہ وہ ، وہ کو دہست دریزی بہ کہی خوئی . وہ فرمودہ کہ ہی تر  
خوای گہ ورہ لہ سورہ تی (النحل: ۱۲۶) دا کہ دہ فرموی: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ  
مَا عُرِقْتُمْ بِهِ﴾ واتہ : وہ ہر وہا کاتیک ویستتان تولہ بسیننہ وہ و سزای تاوانبار بدہن  
، نہ وہ سزایہ کی بدہن وہ کہ سزاکہی خوئی بؤ ٹیوہ . وہ فرمودہ کہ ہی (انس) یش (خوای  
لی پازی بیت) کہ وا فرموی : ((کابرایہ کی جوولہ کہ سہری کچیکی - نہ نصاری - کوتا  
لہ نیوان دوو بہرد دا ، جا پی پی ووترا - بہ کچہ کہ پیش مردنی - کی نہ مہی پی  
کردیت؟ نایہ فلانہ کہ س؟ ، نایہ فلانہ کہ س؟ تا ناوی کابرای جوولہ کہ یان ہیٹا ، جا  
بہ سہری ٹاماژہی کرد ، کہ وا نہ وای پی کردوہ ، جا کابرای جوولہ کہ یان ہیٹا و ددانی  
نا بہ تاوانہ کہی دا ، جا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فرمانی پی کرد کہ وا سہری بہ بہرد بکوتن  
[رواہ البخاری (۱۲/رقم/۶۸۷۶) ومسلم (۳/۱۶۷۲/۱۲۹۹/۳) وأصحاب السنن] .

(۵۶۸) لہ بہر فرمودہ کہ ہی (انس) ی پیٹسوو . پروانہ (پ ۵۶۷)

(۵۶۹) لہ بہر فرمودہ کہ ہی (راقع بن خدیج) (خوای لی پازی بیت) کہ وا فرموی :

بہ یانیہ کہ کہ رۆژ بویہ وہ بینرا پیایوئیک لہ (الأنصار) ، کوژاوه لہ (خینبر) ، جا کہ س و  
کارہ کہی رۆیشتن بۆلای پیغہ مہبری خوا (ﷺ) و نہ وہ یان بؤ گپرایہ وہ ، نہ ویش فرموی  
: ((لَكُمْ شَاهِدَانِ يَشْهَدَانِ عَلَى قَتْلِ صَاحِبِكُمْ)) واتہ : دوو شایہ تتان مہیہ شایہ تیتان  
بؤ بدہن لہ سہر کوشتنی هاوہ لہ کہ تان؟)) ووتیان : نہی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) ، ہیچ  
کہ سیک لہ موسولمانان لہ وی نہ بوہ ، وہ نہ وانہ یش جوولہ کہ ن و کاری زؤد لہ وہ  
گہ ورہ تریش دہ کہ ن؟ فرموی : ((فَاخْتَارُوا مِنْهُمْ خَمْسِينَ فَاسْتَحْلَفُوهُمْ)) واتہ : دہ  
بہ نجا کہ سیان لی ہلجرتین و سوئندیان بدہن ، بہ لام ہر پازی نہ بوون بۆیہ پیغہ مہبری  
خوا (ﷺ) خوئی لہ لایہن خوئیہ وہ خوینہ کہی دا [رواہ أبوداؤد (۴/رقم/۴۵۲۴) ومو صحیح بروانہ  
صحیح ابی داؤد (۳۷۹۳)] .

وه تۆله سەندنه وه مافی دەسه لات داری موسولمانه و ده بیئت ئه و پی ی  
هه لیبیئت . (۵۷۰)

(۵۷۰) (الْقُرْطُبِيُّ) له ته فسیره که ی دا ده فرمئ : ((هیچ جیاوازیه که نییه له وه دا که وا تۆله سەندنه وه له کوشتن دا که س پی ی هه لئاسیئت مه که ر خاوه ن ده ستلات خۆی ، پیویسته له سه ریان هه لئسن به تۆله سەندنه وه و جی به جی کردنی سنووره شه رعیه کان (الْحُدُودُ الشَّرْعِيَّةُ) و شتی تریش ، چونکه خۆای گه وه پاک و بیگه ردی بۆ ئه و ، داوا ی له هه موو موسولمانان کردوه به تۆله سەندنه وه (الْقِصَاصُ) ، پاشان ناشیئت و ناگونجی بۆ باوه رداران هه موویان کۆبینه وه له سه ر تۆله سەندنه وه ، جا ده سه لات داریان له جیاتی خۆیان داناهه که وا هه لئسیئت به جی به جی کردنی تۆله سەندنه وه و سنووره کانی تریش)) [بروانه الجامع لأحكام القرآن (۲/۲۴۵)].

وه هۆی ئه وه شه (الصَّأْوِي) باسی کردوه له (حَاشِيَّة) که ی دا به سه ر (الْجَلَالِيْنَ) وه وه ، جا ده فرموی : (جا کاتیک که (إِبْنَات) بوو که وا کوشتن به قه سته وه ده ست درئیژی و ستمه ، پیویست ده بیئت له سه ر داوه ری شه رعی (الْقَاضِي الشَّرْعِي) که وا کار بۆ که س و کاری کۆژاوه که ئاسان بکات و بکوژ بخاته ژێر ده ستیان ، جا داوه ر ئه وه ی پی ده خات که که س و کاری کۆژاوه که خۆیان هه لئیده بژێرن ، ئیتر کوشتنه وه بیئت یان لی خۆش بوون یان پاره ی خۆین سەندن ، وه دروستیش نییه بۆ که س و کاری کۆژاوه که ده سه لات بگرنه سه ر بکوژ دا به بی پرسنی داوه ری شه رعی ، چونکه ئه وه خراپه و تیکدانی تیدایه ، جا نه که ر پیش پرس کردنی داوه ر بیکوژیئت ، ئه وه سزا ده دریئت [بروانه فقه السنة (۲/۴۵۲)].

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) ئه وه به شی تۆله سەندنه وه و مهرجه کانی کۆتایی پی هات  
و ئیستایش ده چینه سه ر به شی نرخنی مروقی کۆژراو یا ئه ندامی فه وتینراو



## بہشی نرخی خوینی مروقی کوڑاوا یا نہدامی فہوتینراو

(الدِّيَّة) (۵۷۱)

خوینی پیاری موسولمان سہد (۱۰۰) ووشترہ یا نرخی ئو سہد  
(۱۰۰) ووشترہ لہو کاتہدا ئہگہر ووشترہ دست نہکہوت (۵۷۲)

(۵۷۱) (الدِّيَّة) : ئو پارہو مالہ یہ کہ پیویست دہبیت لہ سہر تاوانبار بہ ہوی  
تاوانہ کہ یہوہ ، وہ دہدریت بہوکہ سہی تاوانہ کہی دہرہق کراوہ یان بہ خاوہن وکہس و  
کاری . لہ بہر فہرموودہ کہی خوی گورہ لہ سورہتی (النساء : ۹۲) دا پروانہ (پ ۵۵۵) .  
وہ پییشی دہوتریت (العقل) . چونکہ ئوہی کہسیکی بکوشتایہ ئوہوایہ خوینے کہی بؤ  
کؤبکردایہ تہوہ کہ ووشترہ بوہ ، پاشان دہیبرد لہ بناری مالی کہس و کاری  
کوڑاوہ کہ دا دہیبہستہوہ بہ (عقال) ہکانی بؤ ئوہی بیداتہ دہستیان . وہ ئوہوکہس و  
کارانہ یش کہ خوینے کہی بؤ کؤدہ کہ نہوہ پییان دہوتریت (العاقلة) .

(۵۷۲) لہ بہر فہرموودہ کہی (عبدالله بن عمرو) (خوایان لی پازی بیت) کہوا پیغہ مہبری  
خوا (ﷺ) فہرموی : (( مَنْ قَتَلَ خَطَاً فِدْيَتُهُ مَائَةٌ مِنَ الْإِبِلِ ثَلَاثُونَ بِنْتُ مَخَاضٍ وَ  
ثَلَاثُونَ بِنْتُ لَبُونٍ وَثَلَاثُونَ حِقَّةً وَعَشْرَةُ بَنِي لَبُونٍ ذُكُورٍ )) واتہ : ہرکہ سیک بہ مہلہ  
کوڑا ئوہ خوینے کہی سہد (۱۰۰) ووشترہ ، سی (۳۰) دانہی (بنتُ مَخَاضٍ) بیت و سی  
(۳۰) یشی (بنتُ لَبُونٍ) بیت وہ سی (۳۰) شی (حِقَّةً) بیت وہ دہ (۱۰) دانہ یش (بَنِي  
لَبُونٍ) ی نیر . وہ (عبدالله) فہرموی : وہ پیغہ مہبری خوا (ﷺ) بؤ خہ لگی شارہ کانی  
(القری) بہ چوار سہد (۴۰۰) دینار دای دہنا یان بہرامبہرہ کہی لہ زویو وہ بہ پیی کاتہ کانی  
نرخی ووشترہ دیاری دہ کرد . ئہگہر گران ببوایہ ئوہ نرخی کہی بہ رز دہ کردہوہ وہ ئہگہر ہرزان

جا له کوشتنی هه له له شیوهی قهست دا وه کوشتنی قهستیش دا — نه گهر  
 خاوه نه که ی به پارهی خوین پازی بوو — خوینه که نهستوو ده گریته وه ،  
 به وهی ده بیئت چل (٤٠) ووشتر یان ناووس بیئت (٥٧٢)

بیوابه نه وه نر خه که ی که م ده کرده وه به پیئی کات نر خه که ی ده گویا ، جا نرخی  
 له سهرده می پیغه مبهری خوا (ﷺ) دا له نیتوان چوار سهد (٤٠٠) دینار تا ههشت سهد  
 (٨٠٠) دینار دا بوو ، یان به ران به ره که ی له زیو ههشت هزار (٨٠٠٠) درهم . وه  
 پیغه مبهری خوا (ﷺ) بریاری دا بو نه وهی مانگای هه یه که وا دووسهد (٢٠٠) مانگا بدهن و  
 وه نه ویش شه کی هه یه هزار (١٠٠٠) شه ک بدات [رواه ابن ماجه (٢/٨٧٨/٢٦٣) و التسنانی  
 (٤٨٠١/٤٢/٨) و ابوداود (٤/رقم/٤٥٤١) القسم الأول منه ، وهو حدیث الحسن برواهه صحیح ابن ماجه (٢١٢٨) ] .

وه (بِنْتُ مَخَاضٍ) مئینه ی ووشتری ته من یه ک ساله پیئی نابیته دوو سال . (بِنْتُ  
 لُبُونٍ) مئینه ی ته من دوو ساله پیئی نابیته سی سال . (إِبْنُ لُبُونٍ) نیره که یه تی وه (حَقَّة)  
 مئینه یه که سی تی ته واو کردوو وه پیئی نابیته چوار سال . وه هر له (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ  
 عَمْرٍو) وه ده گریته وه (خوایان لی پازی بیئت) که وا فرمووی : (نرخی خوین له سهرده می  
 پیغه مبهری خوا (ﷺ) ههشت سهد (٨٠٠) دینار بوو وه ههشت هزار (٨٠٠٠) درهم ، وه  
 خوینسی خاوهن کتیبه کان له و پوژده دا نیوهی خوینسی موسولمانان بوو . فرمووی : جا که  
 (عُمَرُ) بوویه (حَلِيفَةَ) ههستا و وتاری داو فرمووی : به راستی نرخی ووشتر گران بووه ،  
 جا (عُمَرُ) هزار (١٠٠٠) دیناری پیویست کرد له سهر نه وانهی ئالتونیان هه یه وه نه وانه ویش  
 زیویان هه یه دوانزه هزار (١٢٠٠٠) درهم ... [رواه ابوداود (٤/رقم/٤٥٤٢) وهو حدیث حسن برواهه  
 الإرواء (٢٢٤٧) ] .

(٥٧٢) له بهر فرموده که ی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو) (خوایان لی پازی بیئت) که وا فرمووی  
 : پیغه مبهری خوا (ﷺ) له پوژدی (فَتْحِ) (مَكَّة) دا فرمووی : ((أَلَّا إِنَّ دِيَةَ الْخَطَا شِبْهُ  
 الْعَمْدِ — مَا كَانَ بِالسَّوْطِ وَالْعَصَا — مِائَةً مِنَ الْإِبِلِ مِنْهَا أَرْبَعُونَ فِي بَطُونِهَا  
 أَوْلَادُهَا)) واته : بزنان که وا خوینسی کوژواوی هه له له وینتهی قهست ، نه وهی به قامچی و  
 دار بیئت سهد (١٠٠) ووشتره ، چل (٤٠) دانهی به چکه کانی له سکی دابیئت [رواه ابو

وہ خوینی (أهل الذمة) <sup>(۵۷۴)</sup> نیوہی خوینی موسولمانانہ <sup>(۵۷۵)</sup> وہ پارہی خوینی ئافرہ تیش نیوہی پارہی خوینی پیاوہ و ہرودہا لہو ئندامانہیشی دا کہلہ سئیہکی (سپ) پارہی خوین بہرہو سہرہوہی بہر دہکہوئیت <sup>(۵۷۶)</sup> بہلام لہوانہی دا کہلہسئیہکی پارہی خوین کہمتری بہر دہکہوئیت ئوہ ہر وکو پیاو وایہ <sup>(۵۷۷)</sup> ،

داؤد (۴/رقم/۴۵۴۷) وابن ماجہ (۲/۸۷۷/۲۶۲۷) والنسائی (۸/۴۱) وغیرم وهو حدیث صحیح بروانہ الإرواء (۲۱۹۷) وصحیح ابن ماجہ (۲۱۲۶) .

(۵۷۴) (أهل الذمة) ئو خاؤن کتیبانہن (أهل الكتاب) کہ لہزیر دہسہلاتی دہولہتی ئیسلام دا دہژین و سہرانہ (جزیة) دہدہن ، وک جوولہکہ (اليهود) و گاؤرہکان (النصارى) .

(۵۷۵) لہبہر فہرموودہکہی (عبدالله بن عمرو) (خوایان لی پازی بیت) بروانہ (پ۵۷۲) . وہ فہرموودہکہی تری (عبدالله بن عمرو) (خوایان لی پازی بیت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی : ((دِيَةُ الْمَعَاهِدِ نِصْفُ دِيَةِ الْحُرِّ) واتہ : پارہی خوینی کہسیک کہ خاؤن پیمان بیت نیوہی پارہی خوینی موسولمانیکی ئازادہ [رواہ ابرداؤد (۴/رقم/۴۵۳۸) والترمذی (۴/۲۵/۱۶۱۲) والنسائی (۸/۴۵) وابن ماجہ (۲/۸۸۳/۲۶۴۴)] ولفظہ ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَضَى أَنْ عَقَلَ أَهْلَ الْكِتَابَيْنِ نِصْفُ عَقْلِ الْمُسْلِمِينَ وَهُمْ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى)) [وہو حدیث حسن بروانہ الإرواء (۲۲۵۱) وصحیح ابن ماجہ (۲۱۲۹)] .

(۵۷۶) لہبہر (أثر)ہکہی (شُرُح) (پہحمہتی خوا لی بیت) کہوا فہرموی : (عُرْوَةُ الْبَارِقِي) لہلایہن (عمر)وہ ہات بؤلام ((کہوا برینی پیاو و ئافرہت لہ ددان و برینیک با کہ ئیسقان بخاتہ دہر وکو یہک وان — لہ نرخی خوینہکہی دا — وہ لہوہ زیاترئوہ خوینی ئافرہت لہسہر نیوہی خوینی پیاوہ [رواہ ابن ابی شیبہ فی مصنفہ (۹/۳۰۰/۷۵۴۶) باسناد صحیح بروانہ الإرواء (۷/۳۰۷) وہمہر (ابن ابی شیبہ) لہ (علی بن ابی طالب) و (عبدالله بن مسعود) یشہوہ ئمہ دہگپرتتہوہ ، روواہ البیہقی (۸/۹۵) ایضا باسناد صحیح عنہما بروانہ الإرواء (۷/۳۰۷)] .

(۵۷۷) لہبہر (أثر)ہکہی (رَبِيعَةُ بْنُ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ) کہوا فہرموی : ((پرسپارم لہ (سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيْبِ) کرد کہوا پارہی خوینی پہنجہی ئافرہت چہندہ؟ فہرموی : دہ

وہ لہ نندامہکان دا ننگہر بیپریتہوہ یان وہکو پہکی بخت<sup>(۵۷۸)</sup> لہوانہی دا کہ ہریہک دانہ لہ لاشہی مرؤف دا ہہیہ ، پارہی خوینیکی تہواوی لہسہرہ ، وہک زمان و لووت و نندامی نیرینہ (نکر) ، وہ ننگہر دوو دانہ لہ لاشہدا ہہوو نہوہ ہہردووکیان پارہی خوینیکی تہواوی لہسہرہ وہہر دانہیہکیشیان پارہی نیو خویننی لہسہرہ ، وہک چاو و گوئی و دەست و پی ، وہ لہہر پہنجہیہکیش دا - نیتر دەست بیٹ یان پی - دەیہکی (پ) پارہی خوینیکی لہسہرہ ، وہ لہہموو پہنجہکان دا - دەست بیٹ یان پی - خویننی تہواوی لہسہرہ ، وہ لہ ددانہکانیش دا لہ ہہمووی دا پارہی

(۱۰) ووشرہ ، ووتم : نئی دوو پہنجہی؟ فہرمووی : بیست (۲۰) ووشرہ وتم : نئی سی پہنجہی؟ فہرمووی : سی (۳۰) ووشرہ ، ووتم : نئی چوار؟ فہرمووی : بیست (۲۰) ووشرہ ، ووتم : کاتیک کہ برینہکھی زیاتر بوو و (مُصِيبَة) ہکھی توند تریوو پارہی خوینہکھی کہ متربویہوہ؟! (سَعِيد) فہرمووی : تو عیراقیت؟ ووتم : بہلکو ، زانایہکہ دەیہویت (إثبات) ی کات ، یان نہفامیکہ دەیہویت فیربیٹ . فہرمووی : نامہ سوننتہ کوری برام [رواہ مالک فی الموطأ (۸۶۰/۲) و البیہقی (۸۶/۸) و اسنادہ صحیح بروانہ تحقیق محمد صبحی الحلاق علی الروضة الندية (۶۶۳/۲)] .

(۵۷۸) چونکہ بہک خستنی ہہر نندامیکی لاشہ لہ سوودہکانی وہکو برینہوہیہتی ، وہ پارہی خویننی برینہوہیشی لہسہرہ ، لہہر (أثر) ہکھی (عَوَف) رہحمہتی خوائی لہسہر بیٹ کہوا فہرمووی : پیاویک بہردیکی وہشاند بؤ سہر پیاویکی تر ، جا گوئی وزمان و عہقل و (نکر) ی ہہموو لہکار خست ، جا نہینہتوانی نزکی ٹافزہت بیپتہوہ ، جا (عَمَر) خوائی لی پازی بیٹ) بریاری پارہی چوار خویننی لہ سہر دا [رواہ ابن ابی شیبہ (۶۹۴۳/۱۶۷/۹) و البیہقی (۸۶/۸) و مو حسن بروانہ الارواء (۲۲۷۹)] .

خوینیکی ته او ، وه له مهر دانه یه کیش دا پارهی بیست یه کی (پ) خوینیکی له سهره ،<sup>(۵۷۹)</sup>

(۵۷۹) له بهر فرموده که ی (عَمْرُو بْنُ حَزْمٍ) (خوای لی پازی بیت) که وا فرمودی : (پیتفه مبهری خوا (ﷺ) نوسراویکی نویسی بۆ خه لکی (يَمَن) که (الْفَرَائِض) و (السُّنَن) و (الذِّيَّات) ی تیدا بو ، وه له گه ل (عَمْرُو بْنُ حَزْمٍ) دا په وانه ی کرد ، جا به سهر خه لکی (يَمَن) دا خویندرايه وه ، نه مه (نُسَخَه) ی نوسراوه که یه : (له (مُحَمَّد) ی پیتفه مبهره وه (ﷺ) بۆ (شُرْحَبِيلُ بْنُ عَبْدِ كِلَالٍ) و (نُعَيْمُ بْنُ عَبْدِ كِلَالٍ) و (الْحَارِثُ بْنُ عَبْدِ كِلَالٍ) .....)) جا تیدا هاتوه : (وه له لووت دا نه گه ره مووی بپریته وه پاره که ی پارهی خوینیکی ته اووه ، وه له زمانیش دا پارهی خوینیکه ، وه له هر دوو لیودا پارهی خوینیکه ، وه له مهر دوو گون دا پارهی خوینیکه ، وه له نه داسی نیرینه دا (نُكْر) پارهی خوینیکه ، وه له پشت یش دا پارهی خوینیکه ، وه له هر دوو چاوا دا پارهی خوینیکه ، وه له یه که دهست دا نیوه ی پارهی خوینیکه ، وه له (المَأْمُومَةُ) دا سی یه کی پارهی خوینیکه ، وه له (الجَائِفَةُ) دا سی یه کی پارهی خوینیکه ، وه له (الْمُنْقَلَةُ) دا پانزده (۱۵) ووشره ، وه له مهر په نجه یه که له په نجه کانی دهست و پی دا ده (۱۰) ووشره ، وه له ددانیکیش دا پینچ (۵) ووشره ، وه له (المَوْضِحَةُ) دا پینچ (۵) ووشره ، وه پیاویش به ئافره ت ده کوژیته وه ، وه له سهرته وه ی خاوه ن ئالتوننه هزار (۱۰۰۰) دینار بدات - له جیاتی سه د ووشره که -)) [رواه النسائي (۴۸۵۲/۷۵/۸) و مالك (۱۰۴۴/۶۱۱) وهو حديث صحيح بشواهده . برواه الإرواء (۲۲۷۵) وصحيح النسائي (۴۵۱۳)] .

وه (المَأْمُومَةُ) : نه و برینه یه که ده گاته میشک ، تنها یه که په رده ی ده میتیت له میشک بدات ، وه (الجَائِفَةُ) : نه و برینه یه که ده گاته بوشایی نار لاشه وه کو ناوسک ، وه (الْمُنْقَلَةُ) : نه و برینه یه که ئیسقان ده شکینیت و له جی گه ی خو ی لای ده بات ، وه (المَوْضِحَةُ) : نه و برینه یه که پیست و گزشته که یشی لابیات و بگاته ئیسقان ، به لام ئیسقان ناشکینیت . وه فرموده ی تری (صَحِيح) له م باره یه وه هاتوه بروانه [الإرواء : ۲۲۳۸] .



وہ لہبرینیش دا ٹہوی کہ بگاتہ میٹشک یان بگاتہ بوٹاشی لاشہ سرؤیہکی  
(۱۳) تہواویان لہسہرہ ، وہ ٹہویشی کہ ٹیسقان بشکینیت و لہشویننی  
خوی لای بدات پازدہ (۱۵) ووشتری لہسہرہ ، بہلام ٹہوی کہ تہنا  
دہیشکینیت دہ (۱۰) ووشتری لہسہرہ ، وہ ٹہو برینہیش کہ ٹیسقان  
دہخاتہ دہرو نایشکینیت پینج (۵) ووشتری لہسہرہ (۵۸۰)

وہ ٹہوانہی تریش کہ باس نہکراوہ لہپوانگہی ٹہمانہوہ کہ باس کراوہ  
ٹہندازہکی دیاری دہکریٹ (۵۸۱) وہ کوڑپہی نواسک ٹہگہر لہسکی دایک دا  
بمریت ٹہوہ نرخی خوینہکی بہندہیہکہ یان کہ نیڑہیہک ، (۵۸۲) وہ ٹہگہر  
بہزیندوی لہدایک ببیت پاشان بمریت ٹہوہ نرخی خویننیکی تہواوی

(۵۸۰) لہبہر فہرمودہکی (عَمْرُو بْنُ حَزْمٍ) ی پیشووہ پروانہ (پ ۵۷۹) .

(۵۸۱) چونکہ بی گومان ہر تاوانیک کہ دہرہق بہ مرؤقتیک دہکریٹ سزا  
(عُقُوبَةُ) ی لہسہرہ ، جا ٹہوی کہ بہ دہق (نص) ی شہری دیاری کراوہ ٹہوہ نابیت لی  
ی لابدریت ، وہ ٹہویشی کہ دیاری نہکراوہ ، خراوہتہ ٹہستوی داوہر (القاضي) کہوا  
خوی (اجتہاد) ی تیدا بکات ، لہ پوانگہی ٹہوانہوہ کہ دیاری کراوہ دیاری دہکات .

(۵۸۲) لہبہر فہرمودہکی (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بیت) کہوا فہرموی : دوو  
ٹافرہت لہ (مُذَبَّل) بوہ شہریان ، جا یہکیکیان بہردیکی لہوی تریان وہ شاند خوی و  
مندالہکی سکی کوشت ، جا سکاالیان بردہ لای پیغہمبہری خوا (ﷺ) ، ٹہویش بریاری  
دا کہوا خویننی مندالہکی سکی بہندہیہک بیت یا کہ نیزہیہک ، وہ بریاریشی دا خویننی  
ٹافرہتہ کوڑاوہکہ لہسہرکہس و کاری ٹافرہتہ بکوڑہکہ بیت ، وہ میراتیہکی —  
ٹافرہتہ کوڑاوہکہ — بؤ پؤلہ و میرات بہرہکانی تری بیت [رواہ البخاری (۱۲/رقم/۶۱۱۰) و مسلم  
(۱۶۸۱/۱۲۰۱/۲)] .

لەسەرە (۵۸۲) وە ئەگەر کەسیک خوئی هۆی سەرەکی بوو لەو زیانەى کە ئى  
کەوتوووە ئەووە هیچ حەققى خوینی ناکەوێت . (۵۸۴)

(۵۸۲) چونکە لەوکاتە بە مروقیئى تەواو دەژمیربێت ، وە خوینی مروقیئى منال  
بیت یان گەرە هەر خوینیکی تەواو .

(۵۸۴) لەبەر فەرموودەکەى (عُمَرَانُ بْنُ حُصَيْنٍ) (خوای ئى پازى بیت) ((کەوا پیاویک  
قەپى کردە دەستی پیاویک دا ، جا کاتى ئەوى تریان دەستی راکیشایەووە لە دەمى دوو  
ددانى (ئىبى) کەواند ، جا سکا لایان هیتا بۆلای پیتغەمبەرى خوا (ﷺ) ، ئەویش  
فەرمووی : ((يَعُضُّ أَحَدُكُمْ أَخَاهُ كَمَا يَعُضُّ الْفَحْلُ لَا دِيَةَ لَهُ)) واتە : کەسیکتان قەپ  
دەکاتە براکەى دا وەکو - ووشتری - نیر ، هیچ نرخیکی - خوینی - بۆ نییە [ابو  
البخارى (۱۲/رقم/۶۸۱۲)] .

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) ئەووە بەشى نرخی مروقی کوژراو یا ئەندامى فەوتینراو کوتایی  
بى هات و ئیستایش دەچینە سەر بەشى سویند دانى ئەوانەى کە گومانى  
کوشتنیان ئى دەکریت

## بہشی سویند دانس نہوانہی کہ گومانس کوشتیان لی دہکریت

(القَسَامَة) (۵۸۵)

نہ گہر کوژراویک بہ لگہو نیشانہی ہہوو کہوا بکوژہ کہی  
لہ کوژہ لیک دایہ (۵۸۶)

(۵۸۵) (القَسَامَة) شیوہ کہی نہوہیہ کہوا کوژراویک ہہ بیٹ و خاوہ نہ کہی بیخاتہ  
سہر پیاوئیک دا یان کوژہ لیک دا وہ نیشانہ و بہ لگہی ناشکرایشی لہ سہر ہہ بیٹ —  
نیشانہی ناشکرا : نہوہیہ کہوا گومانیکی زیاتر لہ دلی کہس و کاری کوژراوہ کہ دا دروست  
دہکات کہ نہو کہسہ یان نہو کوژہ لہ کہسہ کوشتیانہ ، وہک لہ نیتو گہرہ کیک دا  
لاشہ کہی دوزرابیتہ وہ کہ دوزمنایہ تیہ کی ناشکرا لہ نیتوانی نہوان و کوژراوہ کہ دا ہہ بیٹ ،  
یان کوژہ لیک لہ شوینیک دا کزببنہوہ ، پاشان کہ لہ یہک جیادہ بنہوہ ، لاشہی کوژراوہ کہ  
لہ شویتہ کہ یان دا جی دہمیتیت ، یان لہ نزیک نہو شوینہی کہ لاشہی کوژراوہ کہی تیدا  
دوزرابیتہ وہ پیاوئیک گیانی لہ خویندایہ ، یا شایہ تیکی دادپہرہوہ دہ لئی فلان کہس یان  
فلان کوژہ ل کوشتیانہ ... ہتد — جا داواکہر دہست پئ دہکات پہنجا سویند دہخوات  
کہ نہو کہسہ یان نہو کوژہ لہ کوشتیانہ ، بہو شیوہیہ خوینسی نہو کوژراوہ دہ کہ ویتہ  
سہر نہوانہی کہ سویندیان لہ سہر خوراوہ ، جا نہ گہر سویندیان نہ خوارد نہوہ سویندی  
نہوان دہدریت ، جائہ گہر سویندیان خوارد کہوا نہوان نہ یان کوشتووہ وہ نایش زانن  
کی کوشتویہ تی ، نہوہ لہ سہریان دہ کہ ویت بہ لام نہ گہر نہ یان خوارد ، نہوہ خوینتیکی  
نہستوور دہ کہ ویتہ سہریان ، نہمہ نہ گہر نیشانہیہ کی ناشکرا ہہوو ، بہ لام نہ گہر  
نیشانہی ناشکرای نہ ہو نہوہ یہ کسہر سویندی داوا لی کراو دہدریت وہ کوہر  
داواہیہ کی تر ، پروانہ (پ ۴۷۰ ، پ ۴۷۱) .

(۵۸۶) باسی نیشانہمان لہ پہراویزہ کہی پیشوودا کرد .

ئوہ بؤ کہس و کاری ہئیہ پہنجا سویند بخون لہسہر یہ کیکیان کہوا ئوہ کوشتویہ تی ئوہ خوینہ کہی دہکہ ویتہ سہر ، وہ ئہ گہر سویندیان نہ خوارد دہتوانن پہنجا لہ کہس و کاری ئہ وان ہا لیبزیرن و سویندیان بدہن کہوا ئہ وان نہ یان کوشتووہ و نایشزانن کی کوشتویہ تی ، جا ئہ گہر سویندیان خوارد ئوہ لہسہریان دہکہ ویت وہ ئہ گہر سویندیشیان نہ خوارد ئوہ خوینہ کہی دہچہ سپیت لہسہریان . (۵۸۷)

(۵۸۷) ئم سویند دانہ لہ کاتی نہ قامی (جاملیۃ) ی پیش نیسلام دا ہہ بوہ ، لہ بہر فرمودہ کہی (ابن عباس) (خوایان لی رازی بیت) کہوا فرموی : ((یہ کہم سویند دان (قسامۃ) لہ نہ قامی دا بو لہ نئیوان نیتمی (بني هاشم) دا بو ، پیاویک لہ (بني هاشم) کابرایہ کی (قریش) ی بہ کری گرتبوو لہ تیرہ یہ کی تر ، جا لہ گہ لی دا ووشرہ کانی دا لہ بہر ، لہ ریگا پیاویکی تر لہ (بني هاشم) بہ لای دا تیپہ پ بو ، گوریسی (جوالیق) ہ کانی برابوو ، جا بہ می ووت : بگہ بہ فریام دا (عقال) یکم بدہری گوریسی (جوالیق) ہ کانی پی توند بکہ مہوہ بؤ ئوہ ی ووشرہ کانم لہ دہستم پانہ کن ، جا ئویش (عقال) یکی پی دا و گوریسی (جوالیق) ہ کانی پی توند کردہ وہ . جا کہ لہ شوینیک دا لایان دا ہہ مو ووشرہ کانی بہ ستہ وہ تہنہا ووشریک نہ بیت ، جا ئوہ ی کہ بہ کری گرتبووی پی ووت : بؤ تہنہا ئوہ ووشرہ نہ بہ ستراوہ تہ وہ لہ نئیو ہہ مووو ووشرہ کان دا؟ ووتی (عقال) ی نی یہ . ووتی : ئہی (عقال) ہ کہی کوا؟ (ابن عباس) فرموی : جا بہ ردیکی تی گرت بہو بہ ردہ تیاجوو ، جا پیاویک لہ خہ لکی (یمن) بہ لای دا تیپہ پ بو ، پی ووت : تو ئم سال نامادہ ی حہج دہ بیت؟ ووتی : نامادہ نابم لہ وانہ یشہ نامادہ بیم ، ووتی : تو نامہ یہ کم بؤ دہ گہ یہ نیت جاریک لہ زیانت دا؟ ووتی : بہ لی ، ووتی : ئہ گہر تو نامادہ ی سالی حہج بویت ئوہ بانگ بکہ ئہی (آل قریش) ، جا ئہ گہر وہ لامیان دایتہ وہ ، بانگ بکہ ئہی (آل بني هاشم) جا ئہ گہر وہ لامیان دایتہ وہ ، ئوہ پرسیری (أبو طالب) بکہ ، جا پی پی بلنی کہوا فلانہ کہس کوشتوومی ، لہسہر (عقال) یک ، جا کابرای کریکار مرد ، جا ئوہ ی کہ بہ کری گرتبووی گہ پایہ وہ (أبو طالب) ہات بؤ لای ، ووتی : ہاوپیکہ مان چی کرد؟ ووتی :



نہ خویش کہوت ، جا منیش بہ جوانی خزمہ تم کرد و خوم دہ فنیشم کرد ، ووتی : ئہ ویش شاہین ئہ وہ بوو تو ئہ وہی بؤ بکہیت ، جا ماوہ یہک مایہ وہ ، پاشان ئہ و پیاوہی کہ وہ سیتی پئ کرد بوو کہ وا نامہ کہی بگہ یہ نیت ، لہ سالی حج دا ہات بؤ مہ ککہ ، جا ووتی : ئہی (آل قریش)؟ ووتیان : ئہمہ (قریش) ہ ، ووتی : ئہی (آل بنی ہاشم)؟ ووتیان : ئہمہ (بنی ہاشم) ہ ، ووتی : ئہی کوا (أبو طالب)؟ ووتیان : ئہمہ (أبو طالب) ہ . ووتی : فلانہ کہس پیئی ووتوم کہ وا ئہم نامہ یہت پئ بگہ یہ تم ، کہ وا فلانہ کہس لہ سسر (عقال) یک کوشتویہ تی جا (أبو طالب) رویشست بؤ لای و پیئی ووت : یہ کیئک لہم سیانہ لہ لایہ نامانہ وہ مہ لببڑیرہ : ئہ گہر ویستت لہ سہ ریتی سہد (۱۰۰) ووشر بدہ چونکہ تو ہاوپرکہ مانٹ کوشتوہ ، وہ ئہ گہر ویستت لہ سہ ریتی پہنجا لہ کہس و کارت سویند بخون کہ تو نہ تکوشتوہ ، وہ ئہ گہر پازی نہ بن ئہ وہ دہ تکوڑینہ وہ لہ جیاتی ئہ و ، جا ئہ ویش رقیی بؤ لای ہوزہ کہی ووتیان : سویند دہ خوین . جا ئافرہ تیک لہ (بنی ہاشم) ہات کہ خیزانی پیاویک لہ وان بوو منائیکی لی بو بوو ووتی : ئہی (أبو طالب) پیتم خویشہ کہ وا پازی بیت کورہ کہی من یہ کیئک لہ و پہنجا کہ سہ بیت ، وہ کاتیک کہ سویندیان دہ دہیت سویندی ئہ و نہ دہیت ، جا ئہ ویش وای کرد ، پیاویکی تریشیان لی ہات ووتی : ئہی (أبو طالب) پہنجا پیاوت دہتہ ویت سویند بخون لہ جیاتی سہد (۱۰۰) ووشر ، ہرہ کہ دوو ووشری ہر بکہ ویت ، من ئہ وہ دوو ووشرہ کہم لیم وہ ریگرہ و سویندم مہ دہ کاتیک کہ سویند دہ خون ، جا لی و ہرگرت ، وہ ئہ و چل و ہشت (۴۸) ہ کہی تر ہاتن سویندیان خوارد ، (ابن عباس) فرموی : جا بہ وکسہی نہ فسی منی بہ دہ سستہ سال بہ سہری دا تینہ پیری لہ و چل و ہشتہ کہ سیکیان نہ مان چا و بتروکینن)) [رواہ البخاری (۷/رقم/۳۸۴۵)].

جا لہ شہریعت دا ہر وہ کو خوی مایہ وہ ، لہ ہر فرمودہ کہی (أبو سلمة بن عبدالرحمن) و (سلمان بن يسار) (پہ حمہ تی خویان لی بیت) لہ پیاویکی (أنصاری) کہ لہا وہ لانی پیغمبہری خوا بوہ (ﷺ) نہ گپرنہ وہ کہ وا فرمویہ تی : ((پیغمبہری خوا (ﷺ) لہ سہر ئہ وہ پازی بووہ کہ وا سویند دان (القسامۃ) لہ سہر ئہ وہی کاتی نہ قامی بمینیتہ وہ)) [رواہ مسلم (۲/۱۲۹۵-۱۶۷)].

.....

وہ لہ بہر فرمودہ کہی : (بَشِيرٌ بِنُ يَسَارٍ) (پرہمتی خوی لی بیت) کہ وا فرموی پیاوئک لہ (أَنْصَارٍ) پیئی دہ و ترا (سَهْلُ بْنُ أَبِي حَتْمَةَ) پیئی راگہ یاندوہ کہ وا چہ ند کہ سیبک لہ ہوزہ کہی چون بؤ (خَبِيرٍ) ، جا لہ وئ لہ یبک جیا بوونہ وہ پاشان بینیان یہ کیکیان کوژراوہ ، جا بہ وانہ یان ووت کہ کوژرا وہ کہ لہ نئوانیان دا دؤژراوہ تہ وہ : ئیوہ ہاورئیکہ مانتان کوشتوہ ، ووتیان : نہ ئیمہ کوشتومانہ و نہ دہیشزانین کئی کوشتویہ تی ، جا گہ رانہ وہ بؤ لای پیغہ مبری خوا (ﷺ) ووتیان : ئہی پیغہ مبری خوا (ﷺ) چوین بؤ (خَبِيرٍ) جا بینیمان یہ کیکمان کوژراوہ ، ئہ ویش فرموی ((الْكَبِيرُ، الْكَبِيرُ)) واتہ : با گہ و رہ کہ تان قسہ بکات ، دووچار ، پاشان پیئی فرموی : بہ لگہ دہ ہیننہ وہ لہ سہر ئہ وہی کوشتویہ تی؟ ووتیان : ہیچ بہ لگہ مان نہیہ ، فرموی : دہی ئہ وان سویند دہ درئین ، ووتیان : ئیمہ رازی نابین بہ سویندی جوولہ کہ ، جا پیغہ مبری خوا (ﷺ) پیئی خؤش نہ بوو خوینہ کہی بہ فیرؤدا بچیت بؤیہ خؤی سہد (۱۰۰) ووشتری زہ کاتی پیئی دان)) [رواہ البخاری (۱۲/رقم/۶۸۹۸) و مسلم (۱۶۶۶/۱۲۹۱/۳) وغیرما] .

وہ لہ ریوایہ تیکی تردا لہ جیاتی داوای بہ لگہ پیئی فرموی : ((أَسْتَحِقُّونَ قَتِيلَكُمْ بِأَيْمَانِ حَمْسِينَ مِنْكُمْ)) واتہ : خوینئی کوژراوہ کہ تان مسؤگہر دہ کن بہ سویند خواردنی بہ نجا کہ ستان — لہ سہر ئہ وہی ئہ وان کوشتو یانہ — بہ لام ئہ وان ووتیان : چؤن ئیمہ سویند دہ خوین لہ سہر شتیک نہ مانینبوہ ، جا پیغہ مبری خوا (ﷺ) فرموی : ((قَتَبَرْتُكُمْ الْيَهُودَ فِي أَيْمَانِ حَمْسِينَ مِنْهُمْ)) واتہ : جا جوولہ کہ خوین بی تاوان دہر دہ کن بہ سویند خواردنی بہ نجا کہ سیان . ووتیان : ئہی پیغہ مبری خوا (ﷺ) ، ئہ وان بی باوہین ..... ہند فرمودہ کہ [رواہ البخاری رقم (۲۱۷۳ ، ۶۱۴۲ ، ۷۱۹۷) و مسلم وغیرما] .

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) ئہ وہ بہ شی سویند دانئ ئہ وانہی کہ گومانئ کوشنتیان لی دہ کرت کوتایی پی ہات و ئیستایش دہ چینہ سہر بہ شی وہ سیہت کردن

## بهشی وهسیهت کردن بو پاش مردن

## (الْوَصِيَّةُ) (۵۸۸)

وهسیهت کردن پیویست (وَاجِب) ه لهسه هر کهسیک شتیکی هیه وهسیهتی پی بکات (۵۸۹)

(۵۸۸) (وَصِيَّةٍ) له زمانی عه ره بی دا واته : که یاندن ، ده لئی (وَصِيَّةِ الشَّيْءِ بِغَيْرِهِ وَصِيًّا) واته : نه و شته ی که یاند به شتیکی تر . وه کابرای وهسیهت کهر (المَوْصِي) واته : نه و شته ده که یه نیت ، که له پیش دا له ژیا نی دا هه بووه ، بو پاش مردنی خوی ، نه مه له زمان دا ، وه له شه رعیش دا (وَصِيَّةٍ) : نه و به خشینه یه که مروّف له پاش مردنی خوی به کهسیکی تری ده به خشیت .

(۵۸۹) له بهر فه رموده ی خوی گوره که له سوره تی (البقرة : ۱۸۰) دا ده فه رموی : ﴿كَيْبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾ واته : پیویست کراوه ونوسراوه لهسه هر کهسیک له نیوه چی کاتیک مه رگی نزیک بویه وه ، نه کهر مالیکی له پاش خوی به چی هیشتبوو وهسیهت بکات بو دایک و باوک و نزیکانی خوی ، نه مه ییش حقه و نه رکه لهسه ر باوه و پداره خو پاریزه ره کان ده بییت نه نجامی بدهن . زانایان ده فه رمن : نایه ته کانی میرات که دابه زین (نَسَخِی) پیویست (وَاجِب) بوونی وهسیهتی کرد بو دایک و باوک و نه و نزیکانه ی که میراتیان بهر ده که ویت ، به لام نه و نایه تانه (نَسَخِی) (وَاجِب) بوونی وهسیهتی نه کردوه بو نه وانه ی که میراتیان بهر نا که ویت . وه له بهر فه رموده که ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی پازی بییت) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی : ((مَا حَقُّ إِمْرِيءٍ مُسْلِمٍ بِيَتِّ لَيْلَتَيْنِ وَ لَهُ شَيْءٌ يُرِيدُ أَنْ يُوصِيَ فِيهِ إِلَّا وَوَصِيَّتُهُ مَكْتُوبَةٌ عِنْدَ رَأْسِهِ)) واته : حق نی به بو هیچ مروفتیکی موسلمان کاتیک شتیکی هه بییت بیه ویت وهسیهتی تیدا بکات دووشه و بهسه ری دا بخه ویت مه کهر وهسیه ته که ی نوسیبیتته وه و له لای سه ری خوی دا داینا بییت ارواه البخاری (۲۷۲۸/۲۵۵/۵) و مسلم (۱۶۲۷/۱۲۴۹/۲) و أصحاب السنن .

وہ جہرامہ و دروست شیہ نہ گہر مہ بہستی بہو وہسیہتہ زیان لی دان بیٹ (۵۹۰)

### قیبینی :

سوننتہ پیشہکی وہسیہتہ کہ . بہم شیوہیہ دست پی بکات : (أنس) (خوای لی رازی بیٹ) دہ فہرموی : ہارہ لان لہ پیشہکی وہسیہتہ کانیان دا نہ میان دہنوسی : (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ . هٰذَا مَا اَوْصٰی بِہِ فُلَانُ اِبْنُ فُلَانٍ ، یَشْہَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیْکَ لَہُ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُہُ وَرَسُوْلُہُ وَاَنَّ السَّاعَةَ اَتٰیةٌ لَا رَیْبَ فِیْہَا وَاَنَّ اللّٰهَ یَبْعَثُ مَنْ فِی الْقُبُوْرِ) وہ وہسیہت بہو کہس و کارہی بکات کہ بہ جئی میشتون کہوا لہ خوای گورہ بترسن و نیوانی خوایان چاک بکن و گوئی رایہ لی فرمانہ کانی خوا و پیغہ مہری خوا بین نہ گہر باوہ پدارن ، وہ وہسیہتیان پی بکات بہ وہسیہتہ کی (إِبْرٰہِیْمَ وَ یَعْقُوْبَ) کہ وہسیہتی کورہ کانیان کرد : ﴿ یٰۤاِبْنٰی اِنَّ اللّٰهَ اصْطَفٰی لَکُمُ الدِّیْنَ فَلَا تَمُوْنَنَّ اِلَّا وَاَنْتُمْ مُسْلِمُوْنَ ﴾ . (البقرة: ۱۳۲) [رواہ الدار قطنی (۴/۱۰۴/۱۶) والبیہقی (۶/۲۸۷) وهو صحیح بیوانہ الارواء (۱۶۴۷)].

(۵۹۰) لہ بہر فہرموودہ کہی خوای گورہ لہ سورہتی (النساء: ۱۲) دا کہ دہ فہرموی : ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِیَّةٍ یُّوْصٰی بِہَا اَوْ دِیْنٍ غَیْرِ مَضَارٍ وَصِیَّةٍ مِنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌ حَکِیْمٌ﴾ واتہ : وہ نہم میرات دابہش کردنہ پیش ، پاش جئی بہ جئی کردنی ہر وہسیہت کردن و قہرزاری دانہ وہیہک دہ بیٹ — بہو مہرجہی وہسیہتہ کہ بق میرات بہرہ کان — زیانی نہ بیٹ نہمہ وہسیہتیکہ لہ لایہن خوای گورہ وہ خوای گورہ خوئی زاناو دانایہ . (اِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیٹ) دہ فہرموی : (الإِضْرَارُ فِی الْوَصِیَّةِ مِنَ الْکِبٰنِ) واتہ : زیان گہ یاندن لہ وہسیہت کردن دا لہ تاوانہ ہرہ گورہ کانہ [رواہ سعید بن منصور (۱۰۹/۱۰۹/۳۴۳) والدار قطنی (۴/۱۰۴/۷) وابن کثیر فی تفسیرہ (۱/۴۷۱)] وقال : والصحیح موقوفاً ، وهو کما قال بیوانہ (الروضۃ الندیۃ باب الوصیة). وَقَالَ بَعْدَهَا : (وَقَدْ رَوٰی جَمَاعَةٌ مِنَ الْأَثَمَةِ الْإِجْمَاعَ عَلٰی بَطْلَانِ وَصِیَّةِ الضَّرَارِ) .

وہ نمونہی زیان گہ یاندن نہ وہیہ کہوا کابرای وہسیہت کہر قینی لہ ہندی لہ میرات بہرہ کان ہہ بیٹ ، جا بق نہ وہی بن بہشیان بکات لہ میراتہ کہی دا ، وہسیہت



یان وہسیہت بہتاوان بکات . (۵۹۱) وہ دروستیش نییہ نہو وہسیہتہ بؤ کہسیک بکات کہ میراتی بہر بکہوئیت (۵۹۲) وہ نابیئت لہسئیہکی مالہکہی زیاتر بکاتہ وہسیہت (۵۹۳)

دہکات — بؤ نمونہ — نیوہی مالہکہی بکریتہ مرگہوت ، یان دابہش بکریتہ وہ بہسہر ہزاران دا ، یان ہرشتیک کہوا نہوان لہو پارہیہ بی بہش بکات .

(۵۹۱) لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فرموی : ((إِنَّ اللَّهَ تَصَدَّقَ عَلَيْكُمْ عِنْدَ وَقَاتِكُمْ بِثُلُثِ أَمْوَالِكُمْ زِيَادَةً لَكُمْ فِي أَعْمَالِكُمْ)) و فی روایہ ((زِيَادَةً لَكُمْ فِي حَسَنَاتِكُمْ لِيَجْعَلَهَا لَكُمْ زِيَادَةً فِي أَعْمَالِكُمْ)) واتہ : خوای گہورہ لہ کاتی مردنتان دا سئیہکی مالی پی بہخشیون کہوا کردہ وہ چاکہ کانتانی پی زیاتر بکن [رواہ ابن ماجہ (۲۷۰۹/۹۰۴/۲) و البیہقی (۳۶۹/۶) و رواہ احمد (۴۴۰/۶ — ۴۴۱) أيضاً من حديث أبي درداء . وهو حسن برواه الإرواء (۱۶۴۱) و صحیح ابن ماجہ (۲۱۹۰) .

(۵۹۲) لہ بہر فرمودہ کہی (عَمْرُو بْنُ خَارِجَةَ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) فرموی : ((إِنَّ اللَّهَ أَعْطَى كُلَّ ذِي حَقٍّ حَقَّهُ وَلَا وَصِيَّةَ لِبُورِثٍ...)) واتہ : بہ پاستی خوای گہورہ مافی ہموو خاوہن مافیکی داوہ وہ نہوہی میراتی بہر دہ کہوئیت وہسیہتی بؤ نییہ [رواہ ابن ماجہ (۲۷۴۲/۹۰۵/۲) و ابو داؤد (۸/رقم ۲۸۵۳) و الترمذی (۲۲۰۳/۲۹۲/۲) و صحیح بیروانہ صحیح ابن ماجہ (۲۱۹۴) و الإرواء (۸۸/۶ — ۸۹) و رواہ ابن ماجہ من حديث (أبي أمامة الباهلي وأبى بن مالك) برواه صحیح ابن ماجہ .

(۵۹۳) لہ بہر فرمودہ کہی (سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ) (خوای لی رازی بیئت) کہوا فرموی : ووت ، نہی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) دہمہوئیت وہسیہت بکہم بہ ہموو مالہ کہم — لہ وکاتہی کہ نہ خوشیہکی زور گرانہ کرتیو — فرموی : ((نہ ۶)) ووت : نہی نیوہی؟ فرموی : ((نہ ۶)) ووت : سئیہکی؟ فرموی : ((فَالثُلُثُ وَالْثُلُثُ كَثِيرٌ ، إِنَّكَ إِنْ تَدْعُ وَرَثَتَكَ أَغْنِيَاءَ خَيْرٌ مِنْ أَنْ تَدْعَهُمْ عَائَةً يَتَكَفَّفُونَ النَّاسَ فِي أَيْدِيهِمْ ، وَإِنَّكَ مَهْمًا أَنْفَقْتَ مِنْ نَفَقَةٍ فَإِنَّهَا صَدَقَةٌ حَتَّى اللَّقْمَةَ تَرْفَعُهَا إِلَى فِي إِمْرَأَتِكَ وَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَرْفَعَكَ فَيَنْتَفِعَ بِكَ نَاسٌ وَيُضْرَبَ بِكَ آخَرُونَ ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ يَوْمَئِذٍ إِلَّا إِبْفَةً)) واتہ : دہ سئیہکی بکہ بہ وہسیہت ، وہ سئیہکیش زورہ ، چونکہ تو میرات

ود ده‌بیت پاش دانه‌ودی هه‌موو قهرزیک - قهرزی خوابیت یان قهرزی  
 ئاده‌می - جی‌به‌جی بکریت . (۵۹۴)

به‌ره‌کانت به ده‌وله‌مندی به‌جی به‌بیت باشتره له‌ودی به هه‌ژاری به‌جیان به‌بیت ،  
 ده‌ست له خه‌لکی پان بکه‌نوه - سوال بکه‌ن - وه تو هه‌ر به‌خشینیک بیه‌خشیت ئه‌وه  
 چاکه و خیره ، هه‌تا ئه‌وتیکه‌یه‌ی که به‌رزی ده‌که‌یه‌وه بو ده‌می ژنه‌کات ، به‌لکو خوی  
 که‌رزه به‌رزت بکاته‌وه - ته‌مەنت درێژ بکات - جا خه‌لکانیک به‌هوی تووه قازانج بکه‌ن  
 - که موسولمانان بوون - ود که‌سانیک تریش به‌هوی تووه زیان یان لی بکه‌ویت -  
 که فارسه ئاگر په‌رسته کان بوون - ، وه له ورژه‌دا منالی نه‌بوو ته‌نها کچیک نه‌بیت  
 [رواه البخاری (۵/رقم/۲۷۴۷) ومذا لفظه و مسلم (۳/۲۵۰/۱۶۲۸) وغیرما] .

وه له‌به‌ر فەرمووده‌که‌ی ((إِبْنُ عَبَّاسٍ)) (خوایان لی رازی بیت) که‌وا فەرمووی : ئه‌گر  
 خه‌لکی وه‌سیهت کردنیان که‌م بکردایه‌ته‌وه بو چواریه‌ک ئه‌وه باشتربوو ، چونکه  
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((فَالْتُلْتُ ، وَالتُّلْتُ كَثِيرًا)) [رواه البخاری (۵/رقم/۲۷۴۷)  
 و مسلم (۳/۱۲۵۲/۱۶۲۹)] .

(۵۹۴) له‌به‌ر فەرمووده‌که‌ی ((سَعْدُ بْنُ الْأَطْوَلِ)) (خوای لی رازی بیت) ، که‌وا براه‌یه‌کی  
 مرد و سئ‌سه‌د (۳۰۰) دره‌می به‌جی هیشتبوو ، وه منالیشی به‌جی هیشتبوو ، جا ویستم  
 له‌سه‌ر مناله‌کانی خه‌رجی بکه‌م ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فەرمووی : ((إِنَّ أَحْسَانَ  
 مُحْتَبَسٍ بِدِينِهِ فَأَقْضِ عَنْهُ)) واته : براه‌کات گیر دراوه به‌هوی قه‌رزاریه‌که‌یه‌وه ، جا بوی  
 بیدره‌وه ، جا ووتی : ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ! بۆیم داوه‌ته‌وه جگه له‌دوو دینار  
 نه‌بیت ، ئافره‌تیک داوای ده‌کات و هه‌یج به‌لگه‌یه‌کی نی‌یه . فەرمووی : ((فَاعْطِهَا فَإِنَّهَا  
 مُحِقَّةٌ)) واته : ده‌بیده‌ری ، چونکه ئه‌وه راست ده‌کات [رواه ابن ماجه (۱/۸۱۲/۲۴۲۳) ومز  
 صحیح بروانه صحیح ابن ماجه رقم (۱۹۷۲)] .

ئیمامی (علی) (خوای لی رازی بیت) ده‌فەرمووی : ((پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بریاری‌دا  
 که‌وا قه‌رز پیش وه‌سیهت بدریته‌وه ، وه ئیوه له‌قورئان دا ده‌خویننه‌وه ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةِ  
 يُوصَىٰ بِهَا أَوْ دِينَ﴾ [رواه ابن ماجه (۲/۲۷۱۵/۹۰۶/۳) و الترمذی (۳/۲۹۴/۲۲۰۵) ومو حسن بروانه الإرواه  
 (۱۶۶۷) و صحیح ابن ماجه (۲۱۹۵)] .

## تیبینی :

له بهر نه وهی نه مړو خه لکی له نایین دا شتی تازه زور داده میتن (يَبْتَدِعُونَ فِي الدِّينِ) به تاییت له مه سه له ی یاساکانی جه نازه دا ، بویه پتویسته موسولمان وهسیت بکات که وا ناماده کردنی - هر له شور دنه وه و کفن کردن و نویژ له سر کردن و دهن کردن مه مووی - له سر سونته بکریت وه پاش دهن کردنیش گوره که ی بهر نه که نه وه و چه مه نتر و گچی نه کن ، له بهر فرموده ی خوی گوره له سوره تی (التحریم : ٦) دا که ده فرموی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾ واته : نه ی نه وانه ی که باوه ی دارن خو تان و کهس و کارتان له ناگرتک بیارینن که سوته مه نیه که ی خه لکی و به رده چند مه لانیکه به ک به سه ریه ون ، درژ و توند و تیزن ، هیچ بی گوی خوی گوره ناکن ، له و فرمانانه ی که پتیا ن ده کات ، وه نه وه چی به چی ده کن که فرمانیا ن پی ده کات . جا هاوه لانی پیغه مبهری خوا (ﷺ) و پیاو چاکه پیشینه کانی نه نوممه ته وهسیتیا ن به مه کردوه ، وه (أَنْزِلْشَ لَمْ بَارِهْ يَوْه زُورَه ، له وانه : له (عَامِرِی کُورِی رَسَعْدُ بِنُ أَبِي وَقَّاصٍ) خوی گوره له (سَعْدُ) یازی بییت و له (عَامِرِی شِ خُوش بییت ده گپرتته وه : که وا باوکی له و نه خو شیه ی دا که تئیدا وه فاتی کرد فرمووی : ﴿الْحَدُوا لِي لِحْدًا وَأَنْصِبُوا عَلَيَّ اللَّيْنُ نَصْبًا كَمَا صُنِعَ بِرَسُولِ اللَّهِ (ﷺ)﴾ واته : نه له دم بؤ بکن وه خستم له سر به قینن وه کو بؤ پیغه مبهری خوا (ﷺ) کرا ، پروانه [أَحْكَامُ الْجَنَائِزِ لِلْأَبْنَاءِ (٨٧)].

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) نه وه به شی وهسیت کردن کوتایی پی هات و ئیستایش

ده چینه سر به شی میرات به شکردن

## بہشی میرات بہ شکردن

### (الفرائض و تقسیم المیرات) (۵۹۵)

ئەگەر کەسیک مرد سوننەتە لە پیش دا لە پارەو مالی خۆی ، ئامادە — کفن و دفن — بکریت (۵۹۶) پاشان قەرزەکانی هەموو بدریتەو و دەسیەتەکانی بەجێ بهینریت ، (۵۹۷) پاشان ئەوێ دەمینیتەو لە پارەو مالەکە ی بەپێی شەریعتی پیروزی ئیسلام دابەش بکریت (۵۹۸)

(۵۹۵) الفرائض : کۆی (قَرِيضَة) یە ، وە (قَرِيضَة) لە (فَرَض) هەو وەرگیراوە ، واتە : ئەندازە ی دیاری کراو . خۆی گەرە لە سورەتی (البقرة : ۲۲۷) دا دەفرموی : ﴿فَنَصْفُ مَا فَرَضْتُمْ﴾ واتە : نیوە ی ئەندازە ی ئەو ئەندازە یە ی بۆیانتان دیاری کردوو ، ئەمە لە زمان دا ، وە لە شەرعیشدا (الفَرَض) : «بەشە دیاری کراوە یە کە بۆ میرات بەر دیاری کراوە کاتیک کە کەسیکی دەمزیت .

### تیبینی :

لە باسی میرات دابەش کردن دا مەسە لە ی واهە یە چەند جارێک دوو بارە ی دەکەمەو ، مەبەست م لەو دا ئەو یە خۆینەر زیاتر رابیت لە سەری ، چونکە جارێک دووبارە بوونەو و هەر جارێکیش بەشیو یە ک مەسە لە کان بەشیو یە ک ئاسان تر دەکاتەو .

(۵۹۶) بروانە (پ ۲۹۰) ی ئەم کتیبە مان ، بەشی (عیبادات) هەکە ی .

(۵۹۷) لە بەر فرمودە ی خۆی گەرە : ﴿مَنْ بَعْدَ وَصِيَّةٍ يَوْصِي بِهَا أَوْ دِينَ﴾

بروانە (پ ۵۹۰) وە فرمودە کە ی (علی) (خۆی لێ پازی بیت) . بروانە (پ ۵۹۴)

(۵۹۸) لە بەر ئەو نایەت و فرمودانە ی کە لە بارە ی دابەش کردنی میراتەو هاتوو

، کە لە مەویاش باسی دەکە یین . إنشاء الله .



.....

دایکی - مردوه که - هریه که یان شش یه ک (۱/۴) ی بهر ده که ویت له وهی به جی ده میتیت نه گه ر پوله ی هه بوو ، جا نه گه ر پوله ی نه بوو و به تنها باوک و دایک میراث بهر بن ، نه وه دایک سئ یه ک (۱/۳) ی بهر ده که ویت ، وه نه گه ر مردوه که برای هه بوو نه وه دایکی شش یه ک (۱/۴) ی بهر ده که ویت ، نه مه پاش به جی هیتانی وه سیه ته کانی که وه سیه تی پی ده کات وه دانه وهی قه رزاریکانی ئیوه نازانن باوک و دایک و پوله کانتان کامیان بۆ ئیوه به سوودتره ، نه مه نه ندازه یه له لایه ن خوی گه وره خۆیه وه دیاری کراوه ، به راستی خوی گه وره زانایه وه و دانایه .

وه له سوره تی (النساء: ۱۲) دا خوی گه وره ده فه رموی : ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أزواجکم ان لم یکن لهنّ ولّد فان کان لهنّ ولّد فلکم الربع مما ترکن من بعد وصیة یوصین بها أو دین ، ولهنّ الربع مما ترکتم ان لم یکن لکم ولّد فان کان لکم ولّد فلهنّ الثمن مما ترکتم من بعد وصیة یوصون بها أو دین ، وان کان رجل یورث کلالة أو امرأة وله أخ أو أخت فیکل واحد منهما السدس فان كانوا اکثر من ذلک فھم شرکاء فی الثلث من بعد وصیة یوصی بها أو دین غیر مضار وصیة من الله والله علیم حلیم﴾ واته : وه نیوه (۱/۴) ی میراثی ژنه کانتان بهر ده که ویت نه گه ر پوله یان نه بیت ، وه نه گه ر پوله یان هه بیت نه وه چواریه ک (۱/۴) ی میراثیه کانیانتان بهر ده که ویت ، پاش به جی هیتانی وه سیه ته کانیان که وه سیه تی پی ده کهن وه دانه وهی قه رزاریکانیان ، وه نه وانیش - ژنه کانتان - چواریه ک (۱/۴) ی میراثیه کانی ئیوه یان بهر ده که ویت نه گه ر پوله تان نه بیت ، جا نه گه ر پوله تان هه بیت نه وه هه روه ها هه شت یه ک (۱/۸) یان بهر ده که ویت ، پاش به جی هیتانی وه سیه ته کانتان که ده یکن وه دانه وهی قه رزاریکانتان ، وه نه گه ر پیاویک یان ژنیک مردن و باوک و دایک و پوله یان نه بوو و میراثیه که ی بۆ برایه کی دایکی یان خوشکیکی دایکی مایه وه ، نه وه هریه که شش یه ک (۱/۴) ی بهر ده که ویت ، وه نه گه ر له وه زۆرتربوو - دوو برا و خوشک یان زیاتر - نه وه له سئ یه ک (۱/۳) دا شه ریکن - به بی جیاوازی له نیوان خوشک ویرادا - نه مه پاش به جی هیتانی وه سیه تی که وه سیه تی پی کردوه وه دانه وهی قه رزاریکانی ، به وه مرجه ی بۆ زیان لی دان نه بیت نه مه وه سیه تی که له لایه ن خواوه بۆ ئیوه ، وه خوی گه وره یش زانایه و به نارامه وه له

وه سورته‌کانی تری قورئان دا <sup>(۶۰۱)</sup> زور له‌مه‌سه‌له‌کانی دابه‌ش کردنی  
میراتمان بو پوون ده‌کاته‌وه <sup>(۶۰۲)</sup>

سوره‌تی (النساء: ۱۷۶) دا ده‌فرموی: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ  
وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِيهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ وَإِنْ كَانَتْ ائْتَيْنِ فَلَهُمَا  
الثَّلَاثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ  
أَنْ تَصِلُوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ واته: پرسیار له‌تو ده‌که‌ن - نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا  
(ﷺ) - له‌باره‌ی (الکلاله) وه، نه‌گه‌ر پیاویک مرد و پۆله‌ی نه‌بیته‌ وه - ته‌نه‌یا -  
خوشکیکی هه‌بیته‌ نه‌وه نیوه‌ی میراتیه‌که‌ی به‌ر ده‌که‌ویته‌ وه نه‌ویش - پیاوه‌که -  
هه‌موو میراتیه‌که‌ی نه‌وی - خوشکه‌که‌ی نه‌گه‌ر مرد - به‌ر ده‌که‌ویته‌ نه‌گه‌ر پۆله‌ی نه‌بوو  
، جا نه‌گه‌ر خوشکه‌کان دوان بوون دوو له‌سه‌رسی <sup>(۷/۲۰۰)</sup> یان به‌ر ده‌که‌ویته‌ له  
میراتیه‌که‌ی . وه نه‌گه‌ر چه‌ند برابو خوشکیک بوون نه‌وه بوو براکان دوو نه‌وه‌نده‌ی  
خوشکه‌کانیان به‌ر ده‌که‌ویته‌ ، خوی گه‌وره شه‌ریعی خوی بوو نیوه پوون ده‌کاته‌وه  
تاوه‌کو گومرا نه‌بن ، وه خوی گه‌وره زانایه به‌هه‌موو شتیکی .

(۶۰۱) وه‌که‌ له‌ سورته‌ی (الأنفال: ۵۷) دا خوی گه‌وره ده‌فرموی: ﴿وَأُولَئِئَا  
الَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضِ فِی كِتَابِ اللَّهِ إِنْ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ واته: وه خزم و  
که‌س و کار هه‌ندیکیان شیای ترن به‌رانه‌ر به‌ هه‌ندیکی تریان له شه‌ریعتی خوادا وه  
خوی گه‌وره به‌ هه‌موو شتیکی زانایه . وه له‌سوره‌تی (النساء: ۷) دا خوی گه‌وره  
ده‌فرموی: ﴿لِلرِّجَالِ نِصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نِصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ  
الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نِصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ واته: بو پیاوان به‌شیک هه‌یه  
له‌و میراتیه‌ی که‌ باوک و دایک و خزمان به‌جی ده‌هیلن وه بوو ئافره‌تانیش به‌شیک  
هه‌یه له‌وه‌ی باوک و دایک و خزمان به‌جی ده‌هیلن ، ئیتر که‌م بیته‌ یان زور ، نه‌مه  
به‌شیک پیویست کراوه له‌لایه‌ن خوی گه‌وره وه .

وه هه‌روه‌ها نایه‌تی تریش زوره‌که‌وا به‌ (مُجْمَل)ی باسی میرات ده‌کات به‌لام به  
(مُفَصَّل)ی له‌وسنی نایه‌ته‌ی پێشبوونا که‌له (پ ۶۰۰) دا باسما‌ن کرد پوون کراوه‌ته‌وه .

(۶۰۲) جا نه‌وه سوودانه‌ی له‌ نایه‌ته‌کانی میراته‌وه وه‌ی ده‌گه‌ری نه‌مانه‌ن :

یه که م : حوکمی پۆله (کوپ و کچ) :

۱- نهگر مردوه که یه ک کوپ و یه کچی له دوا به جی ما ، نهوه میرات که له نیوانی

هر دوکیان دا بهش ده کریت بۆ کوره که دوو بهش و بۆ کچه که یش به شیک .

۲- نهگر چهند کوپ و چهند کچیک بوون ، نهوه میراتیه که بهش ده کهن بۆ کوپ

دوو نهوه ندهی کچ .

۳- نهگر له گه ل پۆله کان دا خاوهن بهشی دیاری کراوه بوو وه ک ژن و پیاو و دایک

و باوک ، نهوه له پیش دا بهشی خاوهن به شه دیاری کراوه کان ده دریت ،

پاشان نهوهی مایه وه دابهش ده کریت له نیوان پۆله کانی دا بۆ هر کوپیک دوو

نهوه ندهی کچیک .

۴- نهگر مردوه که تنها کوپی هه بوو ، نهوه هه موو ماله که ده بات ، نه مهش له

کۆی نه م دوو نایه ته وه وهر ده گریت نایه تی : ﴿لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيْنَ﴾ وه

نایه تی : ﴿اِنْ كَانَتْ وَاَحَدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾ که وا نهگر تنها یه ک کچی بوو

نهوه نیوهی ماله که ده بات ، وه پیاو یش دوو نهوه ندهی ئافرهت ده بات ، که وا

بوو نهگر تنها کوپیک بوو نهوه هه موو ماله که ده بات .

۵- پۆله ی کوپی مردوه که له جیگه ی پۆله ی خۆی دا داده نریت ، چونکه ووشه ی

(أَوْلَادُكُمْ) پۆله ی کوپی کوپیش ده گریته وه ، نهگر دایشبه زیت ، نه مه به

(إِجْمَاع) ی زانایان .

دووهم : حوکمی دایک و باوک :

۱- باوک و دایک هه ریه که شهش یه ک (¼) یان بهر ده که ویت نهگر مردوه که

پۆله ی هه بیته .

۲- نهگر مردوه که پۆله ی نه بوو ، نهوه دایک سه ی یه ک (¼) ده بات ، وه پاش

ماوه یشی که دوو له سه سه یه (½) بۆ باوک که ده مینیتته وه .

۳- نهگر مردوه که دوو برای هه بوو یان زیاتر ، نهوه دایک که شهش یه ک (¼) ی

بهر ده که ویت پاش ماوه که یشی که پینج له سه سه ش (⅓) ه هه موو بۆ باوک



دەمىنىتەۋە ، ۋە براۋ خوشكە كانىش ھېچ بەشىكىيان ناكەۋىت ، چونگە باۋك  
ئەۋان بىئەش (حَجَب) دەكات .

سىيەم : ھوكمى مېرد :

۱- ئەگەر ئۇنەكە مردو ھېچ پۆلەى نەبوو ، ئەۋە بەشى مېردەكەى نىۋەىە  $(\frac{1}{4})$  .

۲- ئەگەر ئۇنەكە مرد و پۆلەى ھەبوو ، ئەۋە بەشى مېردەكەى چوارىەكە  $(\frac{1}{8})$  .

چوارەم : ھوكمى ئۇن يان چەند ئۇنىك :

۱- ئەگەر مېردەكە مرد و پۆلەى نەبوو ، ئەۋە بەشى ئۇنەكەى يان چەند ئۇنەكەى

چوارىەكە  $(\frac{1}{8})$  .

۲- ئەگەر مېردەكە مردو پۆلەى ھەبوو ، ئەۋە بەشى ئۇنەكەى يا چەند ئۇنەكەى ھەشت

ىەكە  $(\frac{1}{8})$  .

پىنچەم : ھوكمى براۋ خوشكى داىكى :

۱- ئەگەر كەسىك مرد و تەنھا يەك براى داىكى ھەبوو مىراتى بەر بىكەۋىت يان تەنھا

ىەك خوشكى داىكى ھەبوو ، ئەۋە بەشى ھەرىكەيان شەش يەكە  $(\frac{1}{4})$  .

۲- ئەگەر كەسىك مردو تەنھا دوو براۋ خوشكى داىكى يان زىاتىرى ھەبوو ، ئەۋە

ھەموويان بەش دارن لەسىن يەك  $(\frac{1}{4})$  دا ھەموو يان ۋەك يەك دەبەن بەبىن

جىاۋازى نىر و مى .

شەشەم : ھوكمى براۋ خوشكى داىك و باۋكى يان باۋكى :

۱- ئەگەر كەسىك تەنھا يەك خوشكى داىك و باۋكى يان باۋكى بوو ، ئەۋە نىۋەى

مالەكەى  $(\frac{1}{4})$  بەر دەكەۋىت .

۲- ئەگەر كەسىك مردو تەنھا دوو خوشكى داىك و باۋكى يا باۋكى ھەبوو ، ئەۋە

دوو لەسەر سى  $(\frac{2}{4})$  يان بەردەكەۋىت .

۳- ئەگەر كەسىك مرد و تەنھا چەند براۋ خوشكى داىك و باۋكى يان باۋكى ھەبوو

، ئەۋە مىراتىەكەى بەش دەكەن لەنتىۋان خۇيان دا بۇ كوپ دوو ئەۋەندەى كچ .

## نه و هویانه که دهبنه هوی میرات وهرگرتن وه نه وانه‌یشی که دهبنه هوی میرات وهرنه گرتن

### (أَسْبَابُ الْإِرْثِ وَ مَوَانِعُ الْإِرْثِ)

نه وانه‌ی که دهبنه هوی میرات وه رگرتن سیانن : خزمایه‌تی ،<sup>(۶۰۳)</sup> و  
دوستایه‌تی و پالپشتیتی کویله‌ی نازاد کراو ،<sup>(۶۰۴)</sup> و ژن و میردایه‌تی<sup>(۶۰۵)</sup>  
وه نه وانه‌یشی که دهبنه هوی میرات وهرنه گرتن هه‌رسیانن : کوشتن<sup>(۶۰۶)</sup>

۴- نه‌گه‌ر که سیک مردو ته‌نھا یه‌ک برای دایک و باوکی یان باوکی هه‌بوو ، نه‌وه  
هه‌موو میراتیه‌ک‌ی به‌ر ده‌که‌ویت ، وه نه‌گه‌ر چه‌ند برایه‌کیش بن نه‌وه  
به‌شی ده‌کن .

(۶۰۳) له‌به‌ر فه‌رمووده‌ک‌ی خوای گه‌وره له‌ سوره‌تی (الأنفال: ۷۵) دا بپوانه  
(پ ۶۰۱)

(۶۰۴) له‌به‌ر فه‌رمووده‌ک‌ی (ابن عمر) (خوایان لی پازنی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا  
(﴿الْوَالَاءُ لِحَمَّةٍ كُلُّ حَمَةٍ لِنَسَبٍ لَا يَبِاعُ وَلَا يُوْهبُ﴾) واته : دوستایه‌تی و  
پالپشتیتی کویله‌ی نازاد کراو نزیک بونه‌وه و خزمایه‌تیه‌که وه‌کو خزمایه‌تی پشت ، نه  
ده‌فروشریت و نه ده‌به‌خشینریت [رواه الحاكم (۳۴۱/۴) و البیهقی (۲۹۲/۱۰) وه‌و صحیح بپوانه صحیح  
الجامع (۷۱۵۷)].

(۶۰۵) له‌به‌ر فه‌رمووده‌ک‌ی خوای گه‌وره له‌ سوره‌تی (النساء: ۱۲) دا که  
ده‌فه‌رموی : ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ . بپوانه (پ ۶۰۰)

(۶۰۶) له‌به‌ر فه‌رمووده‌ک‌ی (أبو هريرة) (خوای لی پازنی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا  
(﴿الْقَاتِلُ لِإِیْرَثِ﴾) واته : بکوژ میرات وهرناگرتیت له‌وه‌ی کوشتیویه‌تی  
[رواه الترمذی (۲۱۰۹/۴۲۵/۴) و ابن ماجه (۲۶۴۵/۸۸۲/۲) وه‌و صحیح بپوانه الارواء (۱۶۷۲) و صحیح الجامع (۴۴۳۶)].

و جیاوازی ثابین<sup>(۶۰۷)</sup> و کویلیه‌تی<sup>(۶۰۸)</sup>.

## نه‌وانه‌ی که میراتیان بهر ده‌که‌وئیت

### له پیاوان و نافرته‌تان

#### ( الْوَارِثُونَ مِنَ الرَّجَالِ وَالنِّسَاءِ )

نه‌وانه‌ی میراتیان بهر ده‌که‌وئیت له پیاوان ده<sup>(۱۰)</sup> ن : کوپ و کوپی  
کوپیش با دایشبه‌زیت<sup>(۶۰۹)</sup> وه باوک و باوکی باوکیش نه‌گه‌ر به‌رزیش  
ببیته‌وه<sup>(۱۱)</sup> وه براو برازا نه‌گه‌ر چه‌ند دووریش ببیته‌وه<sup>(۶۱۱)</sup>

(۶۰۷) له بهر فرموده‌که‌ی (أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ) (خوایان لی پازی بیت) که‌وا  
پتفه‌مبیری خوا (ﷺ) فرموی : ((لَا يَرِثُ الْمُسْلِمُ الْكَافِرَ وَلَا الْكَافِرُ الْمُسْلِمَ)) واته :  
موسولمان میراتی کافر وه رناگریت وه کافریش میراتی موسولمان وه رناگریت [رواه البخاری  
(۱۲/رقم/۶۷۶۴) ومسلم (۱/۱۲۳۲/۳) واصحاب السنن إلا الترمذی].

(۶۰۸) چونکه کویله و نه‌ویش هه‌یه‌تی هه‌ر مولکی خاوه‌ن (سید) هه‌که‌یه‌تی ، جا  
نه‌گه‌ر هه‌ر میراتی‌یه‌ک له خزمیکی‌یه‌وه وه ریگریت نه‌وه بق خاوه‌نه‌که‌یه‌تی نه‌ک بق خوی .  
(۶۰۹) له بهر فرموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ  
مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَىٰ﴾ . (النساء : ۱۱) بروانه (پ ۶۰۰).  
(۶۱۰) له بهر فرموده‌که‌ی خوی گه‌وره ﴿وَلِلْبُنَيَّةِ الْكُلِّ وَالْأُخْتِ مِثْلُ مَا لِلَّذِي هُوَ  
النساء : ۱۱) ، بروانه (پ ۶۰۰) .

وه له بهر فرموده‌که‌ی (الْبِرَاءُ) که‌وا پتفه‌مبیری خوا (ﷺ) فرموی : ((أَنَا  
النَّبِيُّ لَا كَذِبَ أُنَا إِبْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ)) واته : من پتفه‌مبهرم نه‌ک درق من کوپی  
(عَبْدُ الْمُطَّلِبِ) م [رواه البخاری (۸/رقم/۴۳۱۵) ومسلم (۳/۱۷۷۶/۱۴۰۰) وغيرهما].

(۶۱۱) له بهر فرموده‌که‌ی خوی گه‌وره : ﴿وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ﴾  
(النساء : ۱۷۶) بروانه (پ ۶۰۰) .

وه مامه و ناموزا نه گهر چهند دوريش بيټه وه <sup>(٦١٢)</sup> وه ميړد <sup>(٦١٣)</sup> وه دوست  
 و پالپشت (كويله) ي نازاد كراو <sup>(٦١٤)</sup> وه نه وانه يش كه له نافر تان به ريان  
 ده كه ويټ هوت (٧) ن : كچ و كچي كور با داي شبه زيت <sup>(٦١٥)</sup> وه دايك و  
 داپيره با چهند به رزيش بيټه وه <sup>(٦١٦)</sup> وه خوشك <sup>(٦١٧)</sup> وه ژن <sup>(٦١٨)</sup> وه دوست  
 و پالپشت (كه نيزه) ي نازاد كراو <sup>(٦١٩)</sup> ،

(٦١٢) له بهر فرموده كه ي (ابْنُ عَبَّاس) (خوایان لي پازي بيت) كه وا پينغه مبهري  
 خوا (ﷺ) فرموي : ((الْحُقُوا الْفَرَائِضَ بِأَهْلِهَا فَمَا بَقِيَ فَهُوَ لِأَوَّلِ رَجُلٍ نَكَرَ)) واته  
 : نه وانه ي به شي دياري كراويان بز هيه ، به شه كانيان پي بدن ، جا هر چي ميه وه  
 نه وه بز يه كه م پياوي نيږه [رواه البخاري (١٢/رقم/٦٧٤٦) و مسلم (١٦٠٥/١٢٣٣/٢) وغيره].

(٦١٢) له بهر فرموده كه ي خواي گوره له سوره تي (النساء : ١٢) دا كه  
 ده فرموي : ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ﴾ . بپوانه (پ ٦٠٠)

(٦١٤) له بهر فرموده كه ي (ابْنُ عَمْرٍ) (خوایان لي پازي بيت) بپوانه (پ ٦٠٤) وه  
 فرموده كه ي (عائشة) (خواي لي پازي بيت) كه وا پينغه مبهري خوا (ﷺ) فرموي :  
 ((الْوَلَاءُ لِمَنْ أَعْتَقَ)) واته : دوستايه تي و پالپشتي تي كويله ي نازاد كراو بونه و كه سه يه  
 كه نازادي كردوه [رواه البخاري (١/رقم/٤٥٦) و مسلم (١٥٠٤/١١٤١/٢) وغيره].

(٦١٥) له بهر فرموده كه ي خواي گوره : ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ...﴾ .  
 (النساء : ١١) بپوانه (پ ٦٠٠)

(٦١٦) له بهر فرموده كه ي خواي گوره : ﴿وَلِأَوْلَادِكُمْ لِلْأَبِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾ .  
 (النساء : ١١) بپوانه (پ ٦٠٠) .

(٦١٧) له بهر فرموده كه ي خواي گوره : ﴿إِنْ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ . (النساء : ١٧٦) بپوانه (پ ٦٠٠) .

(٦١٨) له بهر فرموده كه ي خواي گوره : ﴿وَلَهُنَّ الرِّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ﴾ (النساء :  
 ١٢) بپوانه (پ ٦٠٠) .

(٦١٩) له بهر فرموده كه ي (ابْنُ عَمْرٍ) بپوانه (پ ٦٠٤) وه فرموده كه ي (عائشة)  
 بپوانه (پ ٦١٤) وه فرموده كه ي (بنت حمزة) (خوایان لي پازي بيت) كه وا فرموي :

جا نه‌مانه‌ه‌موویان یان به‌ش بو دیاری کراوو (دُو فَرَض) ن ، وه‌یان به‌هوی نه‌وه‌وه که پشت (عَصَبَه) ن به‌ریان ده‌که‌ویت ، وه‌یان به‌هوی خزمایه‌تی (دُو رَحْم) وه به‌ریان ده‌که‌ویت .

## به‌شه دیاری کراوه‌کان

### (الْفَرُوضُ الْمُقَدَّرَةُ)

نه‌و به‌شانه‌ی که‌له‌ قورئان دا دیاری کراوه، شه‌ش به‌شه : نیوه  
 (۱/۴) و چواریه‌ک (۱/۶) و هه‌شت یه‌ک (۱/۸) و سئ یه‌ک (۱/۳) و شه‌ش یه‌ک (۱/۶)  
 و دوو له‌سه‌ر سئ (۲/۳) ، (۱۲۰) جا نیوه (۱/۴) ، به‌شی می‌رده له ژنه‌که‌ی  
 نه‌گه‌ر ژنه‌که‌ی پۆله (کچ و کوپ)ی نه‌بیٔ ، (۱۲۱) وه به‌شی کچیشه نه‌گه‌ر  
 خوی به‌ته‌ننا بیٔ ، (۱۲۲) وه به‌شی کچی کوپیشه نه‌گه‌ر ته‌ننا بیٔ ، (۱۲۳)

(مۆلی) که‌م مرد و کچیکی لی به‌جیما ، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ماله‌که‌ی له‌نیوان من و  
 کچه‌که‌ی دا دابه‌ش کرد ، نیوه‌ی داوه من و نیوه‌یشی بو نه‌و) [رواه ابن ماجه (۲/۹۱۳/۲۷۳۴) و  
 العاکم (۱۶/۴) وهو حدیث حسن بیوانه صحیح ابن ماجه (۲۳۱۰) .

(۱۲۰) له‌به‌ر ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی (النساء : ۱۱ ، ۱۲ ، ۱۷۶) بیوانه (پ ۶۰۰) .  
 (۱۲۱) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره : ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ  
 یَكُنْ لَهُنَّ وُلْدٌ﴾ . (النساء: ۱۲) بیوانه (پ ۶۰۰) .  
 (۱۲۲) له‌به‌ر فه‌رموده‌ی خوی گه‌وره : ﴿وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ﴾ .  
 (النساء : ۱۱) بیوانه (پ ۶۰۰) .

(۱۲۳) چونکه کچی کوپ له جی ی کچه به یه‌کده‌نگی (اجماع) ی زانایانی نیسلام .  
 (إِبْنُ الْمُنْذِرِ ده‌فه‌رموی : (زانایان (اجماع) یان کردوه که‌وا کوپی کوپ و کچی کوپیش  
 له‌جی ی کوپ و کچن نیرینه له‌جی ی نیرینه و میینه‌یش له‌جی ی میینه نه‌گه‌ر مردوه‌که  
 خوی پۆله‌ی نه‌مابوو [بیوانه الاجماع لابن المنذر (۷۹) .

وہ بہشی خوشکی دایک و باوکی و خوشکی باوکیشہ نہ گہر پؤلہ و باوک و دایکیشی نہ بیئت <sup>(۶۲۴)</sup> وہ چوار یهك (۱/۴) بہشی میردہ لہ ژنہ کہی نہ گہر ژنہ کہی پؤلہی ہ بیئت <sup>(۶۲۵)</sup> وہ بہشی ژنہ لہ میردہ کہی نہ گہر میردہ کہی پؤلہی نہ بیئت <sup>(۶۲۶)</sup> وہ ہشت یهك (۱/۸) بہشی ژنہ لہ میردہ کہی نہ گہر میردہ کہی پؤلہی ہ بیئت <sup>(۶۲۷)</sup> وہ سئی یهك (۱/۲) بہشی دایکہ لہ کورہ کہی نہ گہر کورہ کہی پؤلہ و برایشی نہ بیئت <sup>(۶۲۸)</sup> وہ بہشی براو خوشکی دایکی یہ لہ براکہیان نہ گہر دوان یان زیاتر بوون بہو مہرجہ براکہیان پؤلہ و باوک و دایک نہ بیئت ہر وہا براو خوشکی دایکی و باوکی یان باوکیشی نہ بیئت <sup>(۶۲۹)</sup> وہ شہش یهك (۱/۳) بہشی دایکہ نہ گہر کورہ کہی پؤلہ یان برای ہ بیئت <sup>(۶۳۰)</sup> وہ بہشی دایرہ یشہ

- (۶۲۴) لہ بہر فہرموودہ کہی خوی گہرہ : ﴿وَإِنْ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ . (النساء: ۱۷۶) بیوانہ (پ ۶۰۰)
- (۶۲۵) لہ بہر فہرموودہ کہی خوی گہرہ : ﴿فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكْنَ﴾ . (النساء: ۱۲) بیوانہ (پ ۶۰۰)
- (۶۲۶) لہ بہر فہرموودہ کہی خوی گہرہ : ﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾ . (النساء: ۱۲) بیوانہ (پ ۶۰۰)
- (۶۲۷) لہ بہر فہرموودہ کہی خوی گہرہ : ﴿فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكْتُمْ﴾ . (النساء: ۱۲) بیوانہ (پ ۶۰۰)
- (۶۲۸) لہ بہر فہرموودہ کہی خوی گہرہ : ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ﴾ . (النساء: ۱۱) بیوانہ (پ ۶۰۰)
- (۶۲۹) لہ بہر فہرموودہ کہی خوی گہرہ : ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورِثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ ، فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ﴾ . (النساء: ۱۲) بیوانہ (پ ۶۰۰)
- (۶۳۰) لہ بہر فہرموودہ کہی خوی گہرہ : ﴿وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ السُّدُسُ﴾ . (النساء: ۱۱) بیوانہ (پ ۶۰۰)

ئەگەر دايك نەبوو <sup>(۶۲۱)</sup> وە بەشى براى دايكى يە يان خوشكى دايكى يە  
ئەگەر تەنھا بوو و براكەشى پۇلە و باوك و دايكى نەبوو ھەرودھا براى  
دايكى و باوكى و يان باوكىشى نەبوو <sup>(۶۲۲)</sup> وە بەشى كچى كورە ئەگەر  
كچى ھەيىت <sup>(۶۲۳)</sup> وە بەشى باوكىشە ئەگەر كورە مردووەكەى پۇلەى ھەيىت  
<sup>(۶۲۴)</sup> وە بەشى باپىرىشە ئەگەر كورەزا مردووەكەى پۇلەى ھەيىت و  
باوكىشى نەمايىت <sup>(۶۲۵)</sup>، وە دوو لەسەر سى <sup>(۶۲۶)</sup> بەشى دوو كچە ئەگەر

(۶۲۱) (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) دەفەرموى : ((زانايان (إِجْمَاع) يان كردووه لەسەر ئەوھى كەوا  
داپىرە شەش يەك <sup>(۱/۴)</sup> ى بەر دەكەويت ئەگەر مردووەكە دايكى نەبوو)) [بىروانە الاجماع لابن  
المنذر (۸۴)]

(۶۲۲) لەبەر فەرموودەكەى خوائ گەرە : ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُؤْرَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ  
وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ﴾ . (النساء : ۱۲) بىروانە (پ ۶۰۰)

(۶۲۳) لەبەر فەرموودەكەى (أَبُو قَيْس) كەوا فەرموى : بىستم (هُزَيْلُ بْنُ شُرْحَبِيلِ)  
فەرموى : پىرسىار كرا لە (أَبُو مُوسَى) لە بارەى كچىك و كچىكى كور و خوشكىكەو ،  
ئەويش فەرموى : كچەكە نيوە <sup>(۱/۴)</sup> وەردەگىت و خوشكەكەيش نيوە <sup>(۱/۴)</sup> ، بىر  
... (إِبْنُ مَسْعُودٍ) ئىستا وەك من دەلئ ، جا پىرسىار لە (إِبْنُ مَسْعُودٍ) كرا و قسەكەى  
(أَبُو مُوسَى) يشيان پى ووت ، ئەويش فەرموى : ئەو گومرا دەبم و لە ھىدايەت  
دراوھەكان نابم ، من لەمەدا بىرارى ئەو دەدەم كە پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بىرارى پى دا :  
كچەكە نيوە <sup>(۱/۴)</sup> ى بەردەكەويت وە بۆكچى كورەكە شەش يەك <sup>(۱/۴)</sup> ى بۆ ھەيە ،  
تەواوى <sup>(۳/۴)</sup> وە ئەوھى دەمىتتەوہ بۆ خوشكەكە ، جا ھاتىنەوہ بۆلاى (أَبُو مُوسَى) ،  
وقسەكەى (إِبْنُ مَسْعُودٍ) مان پى پاكە ياند جا ئەويش فەرموى : پىرسىار لە من مەكەن تا  
ئەم بلىمە تەتان تىدايە [بىروانە البخارى (۱۲/رقم/۶۷۲۶) وغىرما]

(۶۲۴) لەبەر فەرموودەكەى خوائ گەرە : ﴿وَلِأَبْوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ  
مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ﴾ . (النساء : ۱۱) بىروانە (پ ۶۰۰)

(۶۲۵) (إِبْنُ الْمُنْذِرِ) دەفەرموى : ((وہ زانايان (إِجْمَاع) يان كردووه لەسەر ئەوھى  
داپىرە حوكمى باوكى ھەيە [بىروانە الاجماع (۸۴)] بىر گومان كاتىك حوكمى باوكى ھەيە ئەگەر  
باوك نەمابوو .

تهنها بن وه دوو کچی کورپیش نه گهر تهنها بن<sup>(۶۳۶)</sup> وه بهشی دوو خوشکی  
دایکی و باوکی یه یان خوشکی باوکی نه گهر براکه یان دایک و باوک و پۆله  
و برایش نه بیئت .<sup>(۶۳۷)</sup>

## بن بهش کردن و بهش کهم کردنه وه

( حَجَبُ الْحَرَمَانِ ، وَحَجَبُ النُّقْصَانِ )<sup>(۶۳۸)</sup>

ئهوانه ی که به شهکانیان کهم ده بیته وه : میرده نه گهر ژنه که ی پۆله ی  
هه بیئت<sup>(۶۳۹)</sup> وه ژنه نه گهر میرده که ی پۆله ی هه بیئت<sup>(۶۴۰)</sup> وه دایکه نه گهر  
کورده که ی پۆله یان برای هه بیئت<sup>(۶۴۱)</sup> وه کچی کوره نه گهر مردوه که کچی

(۶۳۶) له بهر فه رمووده که ی خوی گوره : ﴿فَإِنْ كُنْ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلَاثَا

مَا تَرَكَ﴾ . (النساء: ۱۱) بیوانه (پ ۶۰۰)

(۶۳۷) له بهر فه رمووده که ی خوی گوره : ﴿فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلَاثَانِ مِمَّا

تَرَكَ﴾ . (النساء: ۱۷۶) بیوانه (پ ۶۰۰)

(۶۳۸) (حَجَبُ نُقْصَانٍ) : ئه وه یه که وا به شه میراتی به کیک له میرات به ره کان کهم

بییته وه به هوی بوونی که سینی تر دوه . وه (حَجَبُ حَرَمَانٍ) ئه وه یه که وا به کیک له میرات

به ره کان بن بهش بییئت به هوی بوونی که سینی تر دوه .

(۶۳۹) له بهر فه رمووده که ی خوی گوره : ﴿وَلَكُمْ بِنْتٌ مِّمَّا تَرَكَ آزْوَاجُكُمْ ، إِنْ

لَمْ يَكُنْ لِهِنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ﴾ . (النساء: ۱۲) بیوانه (پ ۶۰۰)

(۶۴۰) له بهر فه رمووده که ی خوی گوره : ﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ

لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمْنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ﴾ . (النساء: ۱۲) بیوانه (پ ۶۰۰)

(۶۴۱) له بهر فه رمووده ی خوی گوره ، بیوانه (پ ۶۲۰)



هه‌بوو<sup>(٦٤٢)</sup> وه بی‌به‌ش بوون له میرات ته‌ن‌ها به‌سه‌ر شه‌ش که‌سه‌دا نایه‌ت ،  
باوک و دایک و کوپ و کچ و ژن و می‌رد .<sup>(٦٤٢)</sup>

## چۆن ده‌ست به‌ دابه‌ش کردنی میرات ده‌کریت

### ( كَيْفِيَّةُ الْبَدَأِ بِالتَّقْسِيمِ )

پیویسته له پیش دا له خاوه‌ن به‌شه‌کانه‌وه ده‌ست پی بکریت<sup>(٦٤٤)</sup>  
پاشان هه‌ر چی مایه‌وه بو پشته‌کان (العصبه)<sup>(٦٤٥)</sup>

(٦٤٢) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو قَيْسٍ)، بڕوانه (پ ٦٢٢)

(٦٤٢) بی‌به‌ش بوون له میرات له‌سه‌ر دوو بنچینه (أَصْل) پاره‌ستاوه :

یه‌که‌میان : نه‌گه‌ر که‌سه‌ک خزمایه‌تیه‌که‌ی به‌هۆی که‌سه‌کی تره‌وه بگاته مردووه‌که  
، نه‌وه بی‌به‌ش ده‌بی‌ت ، نه‌گه‌ر نه‌وه که‌سه‌ خۆی هه‌بی‌ت — بو نمونه کوپی کوپ بی‌به‌ش  
ده‌بی‌ت نه‌گه‌ر کوپه‌که خۆی هه‌بی‌ت — جگه‌له کوپی دایک ، نه‌وه نه‌گه‌ر دایکیش هه‌بی‌ت  
اتیان به‌ر ده‌که‌وی‌ت .

دووهم : خزمی نزیک پیش ده‌خزیته‌سه‌ر نه‌وانه‌دا که‌ دوو ترن — بو نمونه برا  
مامه‌ بی‌به‌ش ده‌کات — جا نه‌گه‌ر له‌ نزیک‌ی دا وه‌کو یه‌ک بن نه‌وه کامیان زیاتر  
خزمایه‌تیه‌که‌ی پته‌و تره‌ نه‌وه پیش ده‌خزیت — بو نمونه برای دایکی و باوکی برای  
باوکی بی‌به‌ش ده‌کات .

(٦٤٤) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی پازی بی‌ت) بڕوانه (پ ٦١٢)

(٦٤٥) (العصبه) کۆی (عاصبه) وه‌کو (طالِب و طَلَبَة) : که‌ نه‌وه‌ی پیاوو خزمانی  
پشتی ده‌گریته‌وه ، لی‌ره له‌ به‌شی (فَرَأِض) دا مه‌به‌ست به‌ (عَصْبَة) نه‌وانه‌ن که‌ پاش  
ماوه‌یان پی ده‌دریت دوا‌ی نه‌وه‌ی خاوه‌ن به‌شه‌کان به‌شی خوایان ده‌بن ، جا نه‌گه‌ر  
خاوه‌ن فه‌رزه‌کان هه‌موو میراتیه‌که‌یان برد وه‌یچیان له‌ پاش به‌جئ نه‌ما نه‌وه بی‌به‌ش  
ده‌بن ، جگه‌له کوپ نه‌بی‌ت که‌وا هه‌ر گیز بی‌به‌ش نابیت ، وه نه‌گه‌ر خاوه‌ن به‌شه‌کان

جا ٹہگر خاوهن بہش و پشت نہ بوو ٹہوہ دہدریتہوہ خزمہ کانی تری  
 بہ پیئی نزیکی (۶۶)

ہجیان نہ بوون ٹہوہ میراتیہ کہ ہموو بڑ ٹہوانہ . لہ بہر فرمودہ کہی (ابن عباس)  
 بروانہ (پ ۶۱۲) . وہ خوی گہ ورہیش دہ فرموی : ﴿وَهُوَ يَرِيهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ﴾  
 . (النساء : ۱۷۶) بروانہ (پ ۶۰۰) .

وہ (العَصْبَةَ) پیش دوو بہشہ :

یہ کہم : (عَصْبَةُ نَسَبِيَّةٌ) ٹہوہ یہ کہ بہ ہوی خزمایہ تہوہ ببیتہ پشت ، جا ٹہمیش  
 سی جۆرہ :

۱- خوی (عَصْبَةَ) یہ ، ٹہویش ہموو ٹہو پیاوانہ ہی بہر دہ کہ ویت کہ میراتیان بہر  
 دہ کہ ویت جگہ لہ میزد و برای دایکی .

۲- (عَصْبَةَ) یہ بہ ہوی کہ سیکی ترہوہ : ٹہویش کچ و کچی کوپ و خوشکی دایکی و  
 باوکی و خوشکی باوکی بہر دہ کہ ویت ، ہریہ کہ لہ مانہ بہ ہوی براکہ یہ وہ  
 (عَصْبَةَ) یہ ، نیوہی ٹہوی بہر دہ کہ ویت

۳- (عَصْبَةَ) یہ لہ گہ ل کہ سیکی ترہا ٹہویش خوشکہ لہ گہ ل کچ دا .

دووہم : (العَصْبَةُ السَّبِيَّةُ) : ٹہوہ یہ کہ بہ ہوی شتیکہوہ دہ بیتہ پشت ، ٹہویش  
 نازاد کردنہ ، لہ بہر فرمودہ کہی (عائشہ) بروانہ (پ ۶۱۴) وہ فرمودہ کہی (بُنْتُ  
 حَمْرَةَ) بروانہ (پ ۶۱۹) . وہ ٹہم جۆرہ پشتہ (عَصْبَةَ) یہ میراتی بہرناکہ ویت تہنہا ٹہو کاتہ  
 نہ بیت کہ پشت (عَصْبَةَ) ہی (نَسَبِي) نہ بیت .

(۶۶) لہ بہر فرمودہ کہی خوی گہ ورہ لہ سورہ تی (الأنفال : ۷۵) دا کہ  
 دہ فرموی : ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ بروانہ (پ ۶۰۱) وہ  
 لہ بہر فرمودہ کہی (أَبُو أَمَامَةَ بْنُ سَهْلٍ بْنِ حَنِيْفٍ) کہ وا فرموی : (عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) بڑ  
 (أَبُو عُبَيْدَةَ) ہی نویسی کہ وا پیتہ مہری خوا (ﷺ) فرمویہ تی : ((اللَّهُ وَرَسُولُهُ مَوْلَىٰ مَنْ  
 لَا مَوْلَىٰ لَهُ وَالْخَالُ وَارِثٌ مَنْ لَا وَارِثَ لَهُ)) واتہ : خواو پیتہ مہرہ کہی دؤست و  
 پالپستی ٹہو کہ سہن کہ دؤست و پالپستی نیہ ، وہ خالویش میرات بہری ٹہو  
 کہ سہ یہ کہ میرات بہری نیہ [رواہ الترمذی (۴/۲۶۱-۲۶۲) وابن ماجہ (۲/۲۷۲۷/۱۱۴۲) وغیرما ہمو  
 حدیث صحیح بروانہ الارواہ (۱۷۰۰) و صحیح ابن ماجہ (۲۲۱۲)] .

وه خوشك له گه ل كچ دا پشته (مَصَبَة) (٦٤٧) وه براو خوشك هیچیان  
 بهرناكه ویت له گه ل كوردا یان كورپی كوردا یان باوك دا (٦٤٨) به لام له گه ل  
 یاپیردا بهریان دهكه ویت (٦٤٩) ههروهه له گه ل كچیش دا بهریان دهكه ویت  
 جگه له برای دایکی (٦٥٠)

(٦٤٧) له بهر فرموده كهی (أَبُو قَيْس) بیوانه (پ ٦٢٣) .

(٦٤٨) هیچ جیاوازییهك له مه نا نی به له نتوان زانایان دا .

(٦٤٩) زانایان له مه مهسه له یه دا دوو رایان ههیه :

یه كه م : بۆ چوونی (أَبُو بَكْر) و (إِبْنُ عَبَّاس) و (إِبْنُ عُمَرَ) و كهسانی تریشه وه  
 (أَبُو حَنِيفَةَ) ، ده لئین : كهوا براو خوشك ئیتر باوكی و دایکی بن یان باوكی یان دایکی ،  
 بیج بهش ده بن له میراث به بوونی باپیر . چونكه باپیر له جیگه ی باوكه له هه موو حاله تیک  
 دا .

دووم : بۆ چوونی جه ماوه ری هاوه لان و شوین كه وتوانه ، له پیتشی هه موویانه وه  
 (زید بن ثابت) ه كه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) شایه تی لی ها تویتی بۆ داوه له (عِلْمُ الْفَرَائِض) دا  
 به سه س هاودلانی تردا ، وه بۆ چوونی (عَلِي) و (إِبْنُ مَسْعُود) و (الشَّعْبِي) و (أَهْلُ الْمَدِينَةِ) و  
 (مَالِك) و (الشَّافِعِي) و (أَحْمَد) و (أَبُو يُونُس) و (مُحَمَّدُ بْنُ حَسَن) یشه كهوا براو خوشکی  
 و باوكی بن یان باوكی میراتیان بهر دهكه ویت له گه ل یاپیردا وه باپیر بی به شیان  
 ناكات وه كه چۆن باوك بین به شیان دهكات ، وه به لگه یشیان نه وه یه كهوا باپیر و برا له  
 نزیکیان دا له مردوه كه وه له یه كه پله دان ، چونكه باپیر به هۆی باوكه وه نزیك ده بیته وه و  
 برایش ههروهه ها به هۆی باوكه وه نزیك ، باپیر (أَصْل) ی باوكه و برایش (فَرْع) ی باوكه ،  
 كهوا بوو پله یان یه كسانه ، ئیتر هیچ بوو یه کی شه رع ی تیدا نی به كهوا یه كیکیان میراتی  
 بهر بكه ویت و نه وی تریان به ری نه كه ویت ... وه نه مه شیان بۆ چوونی راست ترو وه بهر  
 تره (وَاللَّهُ أَعْلَمُ) .

(٦٥٠) له بهر فرموده كهی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ) (خوایان لی پازی بیته) كهوا فرمووی  
 : ژنه كهی (سَعْدُ بْنُ رَبِيع) هه ردوو كچه كهی كه له (سَعْدُ) ن هیتنا بۆلای پیغه مبه ری خوا  
 (ﷺ) جا روتی : نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نه مه هه ردوو كچه كهی (سَعْدُ بْنُ رَبِيع) ه

وه برای باوکی بی‌بش ده‌بیټ له‌گه‌ل برای دایکی و باوکی دا (٦٥١) وه منالی نافرته‌تی (لعان) کراو (٦٥٢) و منالی (زنا) یش ته‌نھا له دایک و خزمانی دایک میرات وهرده‌گرن وهره‌ر خزمانی دایکیش میراتی ئه‌وان ده‌بن (٦٥٣) وه

باوکیان له‌گه‌لت دا له‌پوژی (أحد) دا شه‌مید بوو، وه مامیان هه‌موو مال‌ه‌که‌یانی برده‌وه و هیچی بۆیان به‌جئ نه‌هیشتوه، وه که‌سیش ماره‌یان ناکات مه‌گه‌ر پاره‌یان هه‌بیټ، فه‌رمووی: خوای گه‌وره‌ خۆی بریار له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ده‌دات، جا ئایه‌تی میرات دابه‌زی، جا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نارډنی بۆلای مامیان و فه‌رمووی: ((إِعْطِ إِبْنَتِي سَعْدَ الثَّلَثِينَ وَأَعْطِ أُمَّهَآ النَّصْنَ وَمَا بَقِيَ فَهُوَ لَكَ)) واته: دوو له‌سه‌ر سئ (پس) ی مال‌ه‌که‌ی (سعد) بده‌ره هه‌ردوو که‌که‌ی، وه هه‌شت یه‌کیش بده‌ره دایکیان وه هه‌ر چی مایه‌وه ئه‌وه بۆ تو‌یه)) [رواه‌ ابوداود (٢/٢٨٩٢/رقم) و الترمذی (٤/٤١٤/٢٠٩٦) و ابن‌ ماجه (٢/٩٠٨/٢٧٢٠) وهو حدیث حسن برواته صحیح ابی داود (٢٥٧٣، ٢٥٧٤) و صحیح ابن‌ ماجه (٢١٩٩)].

(٦٥١) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (علی) (خوای لی‌ پازی بیټ) که‌وا فه‌رمووی: ((پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بریاری داوه که‌وا برای دایک و باوکی میراتی یه‌کتری ده‌بن نه‌ک برای باوکی، پیاو میراتی برای دایک و باوکی به‌ر ده‌که‌وئت نه‌ک میراتی برای باوکی)) [رواه‌ الترمذی (٤/٤١٦/٢٠٩٤) و ابن‌ ماجه (٢/٩١٥/٢٧٢٩) و غیره‌ما وهو حسن برواته‌ الارواه (١٦٦٧) و صحیح ابن‌ ماجه (٢٢١٤)].

(٦٥٢) ئه‌و مناله‌یه که‌وا عئرد له‌کاتی (لعان) کردن دا (إنکاس) ده‌کات که‌ منالی ئه‌ویټ. بروانه‌ باسی (لعان) (پ ١٤٢).

(٦٥٣) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (سه‌ل بن سعد) له (حَدِيثُ الْمَلْعَنَةِ): که‌وا کورده‌که‌ی به‌ دایکه‌وه بانگ ده‌کرا، پاشان سوننه‌ت وابه‌وه که‌ ئه‌و میرات له‌دایکی ده‌بات و دایکیشی میرات له‌ئه‌و ده‌بات، چه‌ندیک خوای گه‌وره به‌شی بۆ دیاری کرد بیټ)) [رواه‌ البخاری (٩/٥٣٠٩/رقم) و مسلم (٢/١١٣٠/١٤٩٢)].

وه (مُحَمَّدٌ صِدِّيقُ حَسَنِ خَانَ) ده‌فه‌رمی: زانایان (إجماع) یان کردوه که‌وا منالی نافرته‌تی (لعان) کراو و منالی (زنا) یش میراتی له‌ باوک و خزمانی باوک وهرناگرن، و میراتیانیش ته‌نھا بۆ دایک و خزمانی دایکه، وه میراتی ئه‌وانیشیان به‌رده‌که‌وئت [بروانه‌ الروضة‌ الندیة بتحقیق محمد صبحی حلاق (٢/٧٠١)].



مهسه له که (عول) بکرتت بق جهوت (۷) سئ (۳) ی بق میرده که و چوار (۴) یش بق دوو خوشکه که . بهم شیوه به بشی هر یه کیک له میرات به ره کان به نه اندازه ی به شه که ی خزی که م ده بیته وه ، به لام هموویان بهش ده بن و که سیش بی بهش نابیت ، وه زولم و سته میش له که سیان ناکرتت .

( الْحَمْدُ لِلَّهِ ) نه وه به شی میرات به شکردن کوتایی پی هات و ئیستایش ده چینه سه ره به شی خه بات کردن و ئیکوشان .



## بہشی خہبات کردن و تیکووشان

(الجہاد) (۱۰۶)

### فہرزی جیہاد کردن و مواہیدان

جیہاد کردن بہ نفس و بہ مال و بہ زمان بہر دہوامہ تا رُوژی قیامت (۱۰۷)

(۱۰۶) (الجہاد) لہ (جُہد) ہوہ و ہرگراوہ، واتہ : کوشش کردن ، دہوتریت (جَامِدُ يُجَاهِدُ جِهَادًا وَمُجَاهِدَةً) . نہ گہر بہ ہمہ موو توانایہ کہ وہ کوشش بکات وہ ناپہحتی بہرگری کردن و جہنگ کردنی لہ گہلی دا ہہ لیکریت . وہ (جہاد) پیئی ناوتریت جیہادیکی راستہ قینہ مہ گہر تہنہا بُو خوابیت و بُو بہرز کردنہ وہی ناوی ئہو و بہرز کردنہ وہی ئالای بہرزی ئیسلامہتی بیت ، وہ بُو بہدست ہینانی پہزامہندی ئہوییت ، جا ہر کہ سیک بُو بہدست ہینانی پلہویاہی دونیایی بچہنگیت یان بُو دہرختنی نازایہتی وچاو نہترسیتی خوی یا بُو ہر مہ بہستیکی تری دونیایی ئہوہ ہیچ پاداشتیکی بُو نی بہ لای خوی گہورہ لہ بہر فہمودہ کہی (أَبُو مُوسَى) (خوی لُ رازی بیت) کہ وا فہرموی : پیایوتک ہات بُو لای پیغہمبہری خوا (ﷺ) جا فہرموی : کہ سیک لہ بہر دہست کہوت دہجہنگیت ، وہ کہ سیک لہ بہر ناوو شوہرہت دہجہنگیت وہ کہ سیک لہ بہر ئہوہی شوینی دیار بیت دہجہنگیت ، جا ئہمانہ کامیان لہ پیتاوی خوا دایہ ؟ پیغہمبہری خوا (ﷺ) فہرموی : ((مَنْ قَاتَلَ لِتُكُونَ كَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا فَهُوَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)) واتہ : ئہوہی بچہنگیت بُو ئہوہی ووشی خوا بہرزیتہوہ ئہوہ لہ پیتاوی خوادایہ [رواہ البخاری (۶/رقم/۲۸۱) ومسلم (۱۰۱۲/۶/۱۰۰۴) وغیرما] .

(۱۰۷) خوی گہورہ لہ زقر نایہتی قورئان دا فرمان دہکات بہ (جہاد) کردن بہ نفس و بہ مال لہ واتہ خوی گہورہ لہ سورہتی (التوبة : ۴۱) دا دہفہرموی : ﴿الْفِرَوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ واتہ : پاپہرن بُو جیہاد بہ سووک و قورستانہوہ ، وہ جیہاد بکن لہ پیتاوی





وہ از هیٔان له جیهاد کردن مایه‌ی سهر شؤری و زهللیه بو موسولمانان (۱۶۹)

خوی که‌وا بیخاته به‌ه‌شته‌وه ، نیر جیهادی له پیناوی خوادا کردبیت یان دانشتوبیت له‌وزه‌وییه‌ی که تنیداً له دایک بووه . ووتیان : نه‌ی مژده به‌خه‌لکی نه‌ده‌ین؟ فه‌رموی : ((إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ، مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ، فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفَرْدُوسَ ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفْجُرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ)) واته : بی‌گومان له به‌ه‌شت دا سه‌د پله مه‌یه خوای گه‌وره بو تیکوشه‌ران له پیناوی خوی دا ناماده‌ی کردووه ، نیوانی هر پله‌یه‌ک بو پله‌یه‌کی تر وه‌کو نیوانی ناسمان و زه‌وییه ، جا نه‌گه‌ر داواتان له خوای گه‌وره کرد نه‌وه داوای فیرده‌وسی لی بکن ، که ناورپاستی به‌ه‌شته و سه‌ره‌وه‌ی به‌ه‌شته ، وه سه‌ره‌وه‌ی نه‌ویش عه‌ر شی خوای گه‌وره‌یه ، وه له‌ویوه پوویاره‌کانی به‌ه‌شت هه‌لده قولن [رواه البخاری (۶/رقم/۱۷۸۰)].

وه فه‌رمووده‌که‌ی تری (أَبُو هُرَيْرَةَ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((مَثَلُ الْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ الصَّائِمِ الْقَائِمِ الْقَانِتِ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَفْتُرُ مِنْ صِيَامٍ وَلَا صَلَاةٍ حَتَّىٰ يَرْجِعَ الْمُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ)) واته : نمونه‌ی نه‌وه که‌سه‌ی له پیناوی خوای گه‌وره‌دا جیهاد ده‌کات وه‌کو نمونه‌ی که‌سینکه به‌پژده‌پژدوو بیت و به‌شه‌ویش شه‌و نویژی بکات و قورئان بخوینیت ، تووشی هیچ خوای و ساردییه‌ک نه‌بیت له پژدوو گرتن و نویژ کردن دا ، تا تیکوشه‌ر له پیناوی خوا ده‌گه‌ریتته‌وه [رواه مسلم (۲/۱۴۹۸/۱۸۷۸) والترمی (۲/۱۶۶۹/۸۸)].

وه فه‌رمووده‌که‌ی (أَنْسُ بْنُ مَالِكٍ) (خوای لی رازی بیت) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((لَعْدُوَةٌ فِي سَبِيلِ أَوْ رُوْحَةٌ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا)) واته : ده‌رچوونیک له پیناوی خوای گه‌وره بو جیهاد کردن یا گه‌رانه‌وه‌یه له جیهاد کردن لای خوای گه‌وره چاکتره له دنیا و نه‌ویشی تنیدایه‌تی [رواه البخاری (۶/رقم/۲۷۹۲) و مسلم (۲/۱۴۹۹/۱۸۸۰)].

(۱۶۹) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوهره‌تی (التوبة: ۲۹) دا که ده‌فه‌رموی : ((إِلَّا تَنْفَرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلِيمٌ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)) واته : نه‌گه‌ر رانه‌په‌پن بو جیهاد کردن له پیناوی خوای گه‌وره نه‌وه خوای گه‌وره سزایه‌کی نژده‌به‌نازارتان ده‌دات وه ده‌تانگوریت به‌که‌سانتیک‌ی تر وه هیچ زیانتیکیش به‌نه‌و ناگه‌یه‌نن و خوای گه‌وره خوی به‌سه‌ر هه‌موو شتیک دا به‌توانایه . وه له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) یش (خوایان لی رازی بیت) بروانه (پ ۱۹۲) .

وه ئه‌وانه‌ی که له جیهاد کردنی ڕیگای خوادا ده‌کوژدین و شه‌هید ده‌بن ،  
ئه‌وانه به‌مردو ناژمی‌ردین به‌لکو لای خوای په‌روه‌دگاری خویمان ، له  
خۆش‌ترین شویندان<sup>(٦٦٠)</sup>

(٦٦٠) له‌بەر فه‌رمووده‌که‌ی خوای گه‌وره له سوهرتی (آل عمران : ١٦٩) دا که  
ده‌فه‌رموی : ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾  
واته : وه هه‌ر گیز وامه‌زانی که‌وا ئه‌وانه‌ی له‌پیناوی خوای گه‌وره‌دا کوژداوون مردوون ،  
به‌لکو زیندوون له‌لای خوای په‌روه‌دگاریان ڕۆزی ده‌درین . (مَسْرُوق) فه‌رموی :  
پرسیارمان له (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ) کرد ئه‌ویش فه‌رموی : ((أَرَوَّاحُهُمْ فِي أَجْوَافِ طَيْرٍ  
حُضِرَ لَهَا قَنَادِيلٌ مُّعَلَّقَةٌ بِالْعَرْشِ ، تَسْرَحُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ شَاءَتْ ثُمَّ تَأْوِي إِلَى تِلْكَ  
الْقَنَادِيلِ . فَاطَّلَعَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ إِطْلَاعَةً فَقَالَ : هَلْ تَشْتَهُونَ شَيْئًا؟ قَالُوا : أَيُّ شَيْءٍ  
نَشْتَهُي ، وَنَحْنُ نَسْرَحُ فِي الْجَنَّةِ حَيْثُ شِئْنَا ، فَفَعَلَ بِهِمْ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ ، فَلَمَّا  
رَأَوْا أَنَّهُمْ لَنْ يُثْرَكُوا مِنْ أَنْ يُسْأَلُوا : يَا رَبِّ نُرِيدُ أَنْ تَرُدَّ أَرْوَاحَنَا فِي أَجْسَادِنَا حَتَّى  
نُقْتَلَ فِي سَبِيلِكَ مَرَّةً أُخْرَى ، فَلَمَّا رَأَى أَنْ لَيْسَ لَهُمْ حَاجَةٌ ثُرَكُوا)) واته :  
روحه‌کانیان له‌لاشه‌ی بالتده‌ی سه‌وز دایه (قَنْدِيل) یان بۆ هه‌لبه‌ستراوه به‌عرشی خواوه  
، جا ده‌گه‌ریت به‌به‌هشت دا به‌هه‌ر شویتیک دا ویستی لی بیته ، پاشان ده‌گه‌ریته‌وه بۆ  
ئهو (قَنْدِيل)اته ، جا خوای گه‌وره خۆ ده‌رخستنیک خۆی بۆ ده‌رخستن و فه‌رموی : ئایه  
حه‌ز له‌هیچ ده‌که‌ن؟ ووتیان : حه‌ز له‌چی بکه‌ین ئیتمه به‌ویستی خۆمان به‌به‌هشت دا  
ده‌گه‌رین جا سێ جار ئه‌مه‌ی له‌گه‌ڵ دا کردن ، کاتیک که بینیان وازیان لی ناهینریت  
که‌وا پرساریان لی نه‌کریت ، ووتیان : ئه‌ی خواجه ده‌مانه‌ویت پوهمان بگه‌ریته‌وه بۆ  
لاشه‌کانمان تا له‌پیناوی تۆدا جاریکی‌تر بکوژدینه‌وه ، جا کاتیک که زانی هیچ  
پۆیستی‌هکیان نی‌یه وازی لی هینان [رواه مسلم (١٥٠٢/٢) و (١٨٨٧) و الترمذی (٤/٢٩٨/٤)] .

وه فه‌رمووده‌که‌ی (المَقْدَامُ بْنُ مَعَدٍ يَكْرُبُ) (خوای لی یازی بیته) که‌طیغه‌مبه‌ری خوا  
(ﷺ) فه‌رموی : ((لِلشَّهِيدِ عِنْدَ اللَّهِ سِتُّ حَصَالٍ : يُغْفَرُ لَهُ فِي أَوَّلِ دَفْعَةٍ ، وَيُرَى  
مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ وَيَجَارُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَيَأْمَنُ مِنَ الْفَرْعِ الْأَكْبَرِ وَيُوضَعُ عَلَى  
رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ ، الْيَاقُوتَةُ مِنْهَا خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا وَيُرْوَجُ اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ

## حکمی جیہاد کردن

جیہاد کردن پیویست (فرضی) (کفایہ) (۶۱۱)

زَوْجَةَ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ وَيُشْفَعُ فِي سَبْعِينَ مِنْ أَقْرِبَائِهِ)) واتہ : شہید شہس تاہت مہندی بؤ مہیہ . لہ گہ ل یہ کم بلوقہ خوینی دا لہ گونا مہ کانی دہ بوریت وہ شوینہ کہی پی پیشان دہ دریت لہ بہ مہشت دا وہ لہ سزای ناو گور دہ پاریزیت وہ لہ راجہ لہ کاندنہ گہ ورہ کہی پوروی قیامت ٹہ مین دہ بیت وہ تاجی وہ قار دہ خریتہ سہری کہ مہر یاقوتیکی لہ دونیا و ٹہ و ہیشی تئیدایہ تی چاکترہ وہ حہفتا و دوو (۷۲) ژنی لی مارہ دہ کریت لہ (حور العین) ، وہ تکا (شفاعة) دہ کات بؤ حہفتا (۷۰) کہس لہ خزم و کہس و کاری ارواہ الترمذی (۱۷۱۲/۱۰۶/۳) و ابن ماجہ (۲۷۹۹/۹۳۵/۲) و مو صحیح برواہ صحیح ابن ماجہ (۲۲۵۷).

وہ فہ رمودہ کہی (أَبُو مُرَيْرَةَ) (خوای لی رازی بیت) کہوا پیٹہ مہبری خوا (ﷺ) فہ رموی : ((الشَّهِيدُ لَا يَجِدُ أَلَمَ الْقَتْلِ إِلَّا كَمَا يَجِدُ أَحَدُكُمْ أَلَمَ الْقُرْصَةِ)) واتہ : شہید ہیچ مہست بہ نیش و نازاری کوشتن ناکات مہ گہر وہ کو چون یہ کیکتان مہست بہ نازاری (قُرْص) ٹیک دہ کن [رواہ الترمذی (۱۷۱۹/۱۰۶/۳) و ابن ماجہ (۲۸۰۶/۹۳۷/۲) و النسانی (۳۶/۶) و مو حسن صحیح برواہ صحیح ابن ماجہ (۲۲۶۰) .

وہ (قُرْص) پارچہ ناسنیکہ وہ کو پارہ و پوولی ناسنی ٹہ م سہ ردمہ .

(۶۱۱) لہ بہر فہ رمودہ کہی خوای گہ ورہ لہ سورہ تی (النساء : ۹۵) دا کہ دہ فہ رموی : ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ، فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَّ اللَّهُ الْحُسْنَى﴾ واتہ : بی گومان کہ ساتیک لہ باوہ پداران کہ بہ بی ہیچ بیانویہ کی شرعی دہ ستیان لہ جیہاد کردن مہ لگرتوہ ، وہ لہ مال دا دانیشتون یہ کسان نین لہ گہ ل ٹہ وانہ دا کہ بہ گیان و مال تئدہ کوشن لہ پیناوی خوادا ، بہ لکو خوای گہ ورہ پلہ و پایہی ٹہ وانہی تیکوشہرن بہرتر کردوہ تہ وہ بہ سہر ٹہ وانہ دا کہ دانیشتون ، وہ خوای گہ ورہ بہ مہ موویان بہ لینی چاکہی داوہ ... دہ بینین خوای گہ ورہ ناگاداری

له‌سەر موسولمانی (٦٦٢) پی‌گه‌یشتوی (٦٦٣) ژیری (٦٦٤) ئازادی (٦٦٥)  
پیای (٦٦٦)

کردوین که تیکۆشه‌ران فه‌زلیان بۆ هه‌یه و به‌به‌رتن وه دانیشتوانیش چاکه‌یان بۆ هه‌یه ،  
جا نه‌گه‌ر دانیشتوان فه‌رزکیان فه‌وتانبیت نه‌وه بئ‌گومان خرابه‌یان بۆ هه‌یه نه‌ک چاکه [بروانه  
تفسیر الطبری (٢/٢٤٥)].

وه فه‌رموده‌ی تری خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (التوبة: ١٢٢) دا که ده‌فه‌رموی :  
﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً﴾ واته : ناگونجئ بپروا داران هه‌موو بۆ جیهاد کردن  
پاپه‌پن . هه‌روه‌ها له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (أَبُو هُرَيْرَةَ) بروانه (پ ٦٥٨) ، به‌لام نه‌مه له‌کاتیک  
دایه نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی به‌و جیهاد کردنه هه‌له‌ه‌ستن به‌س بن وه جیهاده‌که‌ی پی‌ پاپه‌پیت ،  
به‌لام نه‌گه‌ر نه‌وه نه‌نجام نه‌درا نه‌وه ده‌بیته فه‌رز له‌سەر هه‌موو موسلمانان ، وه هه‌موو شیان  
پی‌تاوانبار ده‌بن نه‌گه‌ر پی‌ی هه‌له‌سن ، وه‌ک له‌مه‌ودوا زیاتر له‌سه‌ری ده‌چین . (إِنشَاءَ اللَّهِ)  
(٦٦٢) جیهاد پئویسته له‌سەر موسولمان چونکه خۆی دژ به‌ کافران و موشریکان  
ده‌کرت بۆ نه‌وه‌ی موسولمان بین .

(٦٦٢) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی‌پازی بیئت) : ((پیشانی  
پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) درام له‌پۆژی (أَحَد) دا ، جا له‌وکاته‌دا من ته‌مه‌ن چواره (١٤)  
سالان بو ، جا پوخسه‌تی نه‌دام به‌شدار بيم ، پاشان له‌پۆژی (خُنْدَق) دا پیشان درام و  
ته‌مه‌ن پانزده (١٥) سالان بو ، جا پوخسه‌تی پی‌دام که‌وا به‌شدارێ جه‌نگ بيم))  
[رواه البخاری (٥/٢٧٦/٢٦٦٤) ومسلم (٣/٤٩٠/١٨٦٨) وغیرهما].

(٦٦٤) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَائِشَةَ) (خوای لی‌پازی بیئت) بروانه (پ ١٠٧) .  
(٦٦٥) چونکه کۆیله مولکی گه‌وره‌که‌یه‌تی به‌بن پرسی نه‌و ناتوانیت ده‌ریجیت بۆ جیهاد .  
(٦٦٦) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (عَائِشَةَ) (خوای لی‌پازی بیئت) که‌وا فه‌رموی :  
پوخسه‌تم خواست له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بۆ نه‌وه‌ی له‌گه‌لیان دا ده‌ریجم بۆ جیهاد جا  
فه‌رموی : ((جِهَادُكُنَّ الْحَجُّ)) واته : جیهاد کردنی ئیوه هه‌ججه [رواه البخاری (٦/٢٨٧٠/٦)  
و رواه غیره أَيْضاً بِاللَّفَظِ أُخْرَى تَقَارِبُ مَذَا الْمَعْنَى].

به توانا<sup>(۶۶۷)</sup> وه لهسنی حالهت دا ده بیته پیویستی (قرضی) (عین) ، نه گهر موسولمان چووہ به ره کانی جهنگه وه<sup>(۶۶۸)</sup> وه نه گهر دوژمن هیترشی هینا بو سهر وولاتیک له ولاتانی نیسلام<sup>(۶۶۹)</sup> وه نه گهر پیشه وای موسولمانان داوا بکات له موسولمانان که وا راپه پن بو جیهاد<sup>(۶۷۰)</sup> .

(۶۶۷) نیت توانای لاشهیی بیت یان توانای مالی ، له بهر فرموده که ی خوی گه وره له سوردهتی (التوبة: ۹۱) دا که ده فرموی : ﴿لَيْسَ عَلَى الضُّعْفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَىٰ وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ واته : هیچ تاوانتیک نی به له سهر نه وانه ی لاوازن وه له سهر نه وانه ییش که نه خوژشن وه له سهر نه وانه ییشی که هیچیان به ده سته وه نی به خهرجی بکن بو جیهاد کردن ، له کاتیک دا که وا نه وه ی له توانایان دایه درتخی نه که ن له سهر خستنی نایینی خوا و سهر خستنی پیغه مبه ره که ییشی .

(۶۶۸) له بهر فرموده که ی خوی گه وره له سوردهتی (الأنفال: ۴۵) دا که ده فرموی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاغْلُظُوا﴾ واته نه ی نه وکه سانه ی که باوه پتان هیتاوه کاتیک که پوو به پروی ده سته یه ک ده بنه وه له کاتی جیهاد دا نه وه خوراکر بن . وه له سوردهتی (الأنفال: ۱۵) دا ده فرموی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُوَلُّوهُمْ الْأُدْبَارَ﴾ واته : نه ی نه وانه ی که باوه پتان هیتاوه نه گهر له کاتی جیهاد دا پوو به پروی بن باوه پان بوونه وه نه وه هرگیز پشتیان تی مه کن .

(۶۶۹) نه وه له وکاته دا پیویست (قرضی) (عین) ه له سهر ه موو خه لکی نه وولاته به پیار و نافرته و گه وره و مناله وه . به ره له سستی دوژمنان بکن ، وه له سهر موسولمانانی وولاته کانی تریش پیویست ده بیت که وا بچنه یارمه تی دانی براکانیانه وه ، هر که سیک به پیوی توانای خوی و به پیوی پیویست .

(۶۷۰) له بهر فرموده که ی (إِبْنُ عَبَّاسٍ) (خوایان لی رازی بیت) که وا پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ فرموی : ((لَا هِجْرَةَ بَعْدَ الْفَتْحِ وَلَكِنْ جِهَادٌ وَبَيْتَةٌ وَإِذَا اسْتَنْفَرْتُمْ فَانْفِرُوا)) واته : دوی رزگار کردنی مه که نیت کوچ کردن نه ما به لگو جیهاد کردن ونیهت پاکیه ،

## شیوازی جهاد کردن (آداب الجهاد)

دهبیت پیشه‌وا کاتیک سوپایه‌ک ره‌وانه ده‌کات بؤ جهاد کردن پاش  
 ناوی خوای گه‌وره هینان ئاموزگارییان بکات که‌وا نیه‌ته‌کانیان پاک  
 بکه‌نه‌وه بؤ خوا (۶۷۱)

وه نه‌گه‌ر داواتان لی‌کرا که‌وا راپه‌پن بؤ جهاد نه‌وه راپه‌پن [رواه البخاری (۶/۱/رقم/۲۷۸۲) و مسلم  
 . [۱۳۵۲/۹۸۶/۶]

(۶۷۱) له‌به‌ر فرموده‌که‌ی (بُرَيْدَةَ) (خوای لی‌رازی بیت) که‌وا فرمودی :  
 ((بیتغه‌مبیری خوا (ﷺ) نه‌گه‌ر فرمانده‌یه‌کی له‌سه‌ر سوپایه‌ک یان (سِرِيَه) یه‌ک دابنایه  
 وه‌سیه‌تی به‌فرمانده‌که‌ ده‌کرد به‌تاییه‌تی به‌وه ته‌قوای خوای گه‌وره‌ی مه‌بیت ، وه  
 به‌وانه‌یشی که‌ له‌گه‌لی‌دان له‌ موسولمانان به‌چاکه پاشان ده‌یفه‌رموو : ((أَغْرُوا بِسْمِ اللَّهِ  
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَاتِلُوا مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ ، أَعْرُوا وَلَسَاتَعْلُوا وَلَا تَعْدُوا وَلَا تَمْتَلُوا وَلَا تَقْتُلُوا  
 وَلِيَدًا ، فَإِذَا لَقَيْتَ عَدُوَّكَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ فَادْعُهُمْ إِلَى ثَلَاثِ خَالَ ، فَأَيُّهُمْ مَا أَجَابُوكَ  
 فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ وَكُفَّ عَنْهُمْ ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ ، فَإِنْ أَجَابُوكَ فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ وَكُفَّ  
 عَنْهُمْ ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى التَّحْوِيلِ مِنْ دَارِهِمْ إِلَى دَارِ الْمُهَاجِرِينَ وَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ إِنْ فَعَلُوا  
 ذَلِكَ فَلَهُمْ مَالُ الْمُهَاجِرِينَ وَعَلَيْهِمْ مَا عَلَى إِبْرَاهِيمَ أَنْ يَنْحَوِلُوا مِنْهَا ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّهُمْ  
 يَكُونُونَ كَأَعْرَابِ الْمُسْلِمِينَ ، يَجْرِي عَلَيْهِمْ حُكْمُ اللَّهِ الَّذِي يَجْرِي عَلَى الْمُؤْمِنِينَ  
 وَلَا يَكُونُ لَهُمْ مِنَ الْعَنِيَّةِ وَالْفَيْءِ شَيْءٌ إِلَّا أَنْ يُجَاهِدُوا مَعَ الْمُسْلِمِينَ ، فَإِنْ هُمْ أَبَوْا  
 فَسَلِّمُ الْجَزِيَّةَ فَإِنْ هُمْ أَجَابُوكَ فَأَقْبِلْ مِنْهُمْ وَكُفَّ عَنْهُمْ فَإِنْ أَبَوْا فَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ عَلَيْهِمْ  
 وَقَاتَلَهُمْ)) واته : غه‌زا بکه‌ن به‌ناوی خواوه ، له‌پیناوی خوادا بجه‌نگن له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که  
 کوفر به‌خوا ده‌کات ، غه‌زا بکه‌ن و له‌ ده‌ست که‌وت ده‌رمه‌که‌ن تا دابه‌ش ده‌کریت ، وه  
 ناپاکی (عَدْر) مه‌که‌ن و لووت و گوئی که‌س (تَمْتَلِيل) مه‌که‌ن ، وه منال مه‌کوژن وه نه‌گه‌ر  
 که‌یشتی به‌ دوژمنه‌کات له‌ هاوه‌ل بریار ده‌ره‌کان (مُشْرِك) ه‌کان نه‌وه بانگیان بکه بؤ سئ  
 خال ، جا نه‌گه‌ر وه‌لامیان دایته‌وه نه‌وه لی‌یان وه‌ریگره ووزیان لی‌بیته ، بانگیان بکه بؤ

و گوی پاپی تہ اوای فرماندہ کہیان بکن تہنہا لہ بی فرمانی خوی  
 کہ وردہا نہ بیت (۶۷۲)

نیسلام ، جا نگہر وہ لامیان دایتہ وہ ٹوہ لئیان وہ ربگرہ و وزیران لی بیتہ ، پاشان بانگیان بکہ بؤ ٹوہی خویان بگواستتہ وہ لہ وولاتی جویانہ وہ بؤ وولاتی کؤچہران (المہاجرین) وہ پییان رابگہ یہ نہ نگہر ٹوہ بکن ٹوہ ٹوہ میان بؤ ہ یہ کہ بؤ کؤچہران ہ یہ وہ ٹوہ شیان لہ سہرہ کہ لہ سہرہ وانہ ، جا نگہر رازی نہ بیون لہ وولاتی جویانہ وہ بار بکن ٹوہ پییان رابگہ یہ نہ کوا ٹوان وہ کو موسولمانہ دہشتہ کیگان ، ٹوہ حوکمی خویان بہ سہردا جی بہ جی دہ کریت کہ بہ سہر باوہ پداران دا جی بہ جی دہ کریت ، وہ ہیچ لہ دہست کہوت و (قیء) یان بؤ نی یہ ، مہگر لہ جیہادہ کہ دا بہش دار بین لہ گہل موسولمانان دا ، وہ نگہر ٹوان رازی نہ بیون ٹوہ داوای سہرانہ (الجزیة) یان لی بکہ ، جا نگہر رازی نہ بیون ٹوہ داوای یارمہتی لہ خوا بکہ بہ سہریان دا و لہ گہ لیان دا بچنگہ [رواہ مسلم (۱۷۲۱/۱۲۵۶/۲) و الترمذی (۱۴۲۹/۴۲۷/۲) مختصراً] .

(۶۷۲) لہ بہر فرمودہ کہی خوی گورہ لہ سورہتی (النساء : ۵۹) دا کہ دہ فرموی : ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ﴾ واتہ : گوی پاپی فرمانہ کانی خوار پیغہ مہر و ٹوانہ پیشی خاوہن فرمانن لہ خوتان - لہ باوہ پداران - بکن ، وہ لہ بہر فرمودہ کہی (أبو ہریرة) (خوی لی رازی بیت) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی : ((مَنْ أَطَاعَنِي فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ يَعُصِنِي فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَمَنْ يُطِيعِ الْأَمِيرَ فَقَدْ أَطَاعَنِي وَمَنْ يَعُصِي الْأَمِيرَ فَقَدْ عَصَانِي)) واتہ : ہر کہ سیک گوی پاپی لی من بیت ٹوہ گوی پاپی خوی گورہی کردوہ وہ ہر کہ سیکیش بی گوی من بکات ٹوہ بی گوی خوی گورہی کردوہ ، وہ ہر کہ سیک گوی پاپی فرماندہی موسلمانان بکات ٹوہ گوی پاپی لی منی کردوہ وہ ہر کہ سیکیش بی گوی فرماندہ بکات ٹوہ بی گوی منی کردوہ [رواہ البخاری (۷۱۲۷/۱۲) و مسلم (۱۸۲۵/۱۴۶۶/۲) وغیرما] .

وہ لہ بہر فرمودہ کہی (علی) (خوی لی رازی بیت) کہوا پیغہ مہری خوا (ﷺ) فرموی : ((لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ إِلَّا طَاعَةٌ فِي مَعْرُوفٍ)) واتہ : گوی پاپی لی ہیچ

وہ ناموزنگاری فرماندہیش بکات کہوا پراویژیان پی بکات وہ بیانپاریزیت  
 له حہرام<sup>(۱۷۳)</sup> وہ دروستہ پیشہوا ئہگہر ویستی غہزا کردنی شوینیکی  
 ہہبوو لہسویاکہی بیشاریتہوہ<sup>(۱۷۴)</sup> وہ چاویش (عین) لہپیشہوہ رہوانہ  
 بکات تاوہکوہوالی دوزمنانی بزانیست<sup>(۱۷۵)</sup> وہ پیویستہ فرماندہ

کہسینک ناکریت لہبئ فرمانی خودا بہ لکو گوی پرابالی لہچاکہ کردن دایہ [رواہ البخاری  
 (۸/رقم/۴۳۴) ومسلم (۳/۴۶۹/۱۸۴۰)].

(۱۷۳) لہبہر فرمودہ کہی خوی گہورہ لہ سورہتی (آل عمران: ۱۵۹) دا کہوا  
 دہ فرموی: ﴿وَسَاوِرُهُمْ فِي الْأُمْرِ﴾ واتہ: نہی - پیغہمبہری خوا - پراویژیان پی بکہ  
 لہکار و فرمانہ کانت دا . دہی کہ لہسہر پیغہمبہری خوا پیویست بووہ پراویژ بہ  
 موسولمانان بکات ، ئہوہ لہسہر کہسانی تر پیویست ترہ وہ پیغہمبہری خوا (ﷺ) خوی  
 پراویژی کردوہ وک لہ فرمودہ کہی (آنس) دا ہاتوہ . پروانہ [صبح مسلم  
 (۳/۱۴۰۳/۱۷۷۹)].

وہ لہبہر فرمودہ کہی (عائشہ) (خوی لی پازی بیت) کہوا فرموی بیستم  
 پیغہمبہری خوا (ﷺ) دہیفہرمو: ((اللَّهُمَّ مَنْ وَكَيْ مِنْ أُمَّتِي شَيْنًا فَشَقَّ عَلَيْهِمْ  
 فَاشْفُقْ عَلَيْهِ وَمَنْ وَكَيْ مِنْ أُمَّتِي شَيْنًا فَارْفُقْ بِهِمْ فَارْفُقْ بِهِ)) واتہ: نہی خویہ  
 ہہرکہسئ لہ ئوممہ تہکہم بوو بہسہر پەرشت کاری کارنک جا گرانی کرد لہسہریان و  
 نازاری دان ، خویہ تویش لہسہری گران بکہ و نازاری بدہ ، وہ ہہرکہسینکیش ئہگہر بوو  
 بہسہر پەرشتکاری موسولمانان و لہسہری سووک کردن و بہزہیی پییان دا ہاتوہ ئہوہ  
 تویش لہسہری سووک بکہ و بہزہیبت پیدابیتہوہ [رواہ مسلم (۳/۱۴۰۸/۱۸۲۸)].

(۱۷۴) لہبہر فرمودہ کہی (أَبِي بِنُ كَعْبٍ) (خوی لی پازی بیت) کہہ تیبدا ہاتوہ :  
 ((کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ) ئہگہر ویستی غہزا کردنی شوینیکی ہہبویہ دہیشاردہوہ  
 ووی پیشان دہدا کہئہ و ویستی شوینیکی تری ہہیہ)) [رواہ البخاری (۸/رقم/۴۴۱۸) ومسلم  
 (۴/۲۱۲/۲۷۶۹)].

(۱۷۵) لہبہر فرمودہ کہی (جَابِرٍ) (خوی لی پازی بیت) کہوا پیغہمبہری خوا (ﷺ)  
 لہرڈی (خندق) دا داوی لہخہلکی کرد کہوا کئ دہچیت ہہوالی دوزمنی بؤ بینیتہوہ ، جا



سویاکه ی رینک بخات و کاری هموویان دیاری بکات پیش چوونه ناو مهیدانی جهنگوه<sup>(۱۷۶)</sup> وه فیل و درو کردنیش بهرانبر دوزمان دروسته لهکاتی جهنگ دا<sup>(۱۷۷)</sup> وه پیش دست پی کردنی جهنگ پیویسته دوزمان بانگ بکریت بولای سی شت : یان موسولمان بوون یان سهرانه دان یان

(الرُّبِیْنِ) خوی هلبژارد ، پاشان داوای لی کردنه وه ، جاهار (الرُّبِیْر) خوی هلبژارد وه ، پاشان جارنکی تر داوای لی کردنه وه هر (الرُّبِیْر) خوی هلبژارد ، جا پیغه مبری خوا (ﷺ) فرموی ((لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيٍّ وَحَوَارِيُّ الرَّبِّیْنِ)) واته : ه مو پیغه مبری یارمه تی ده ری ه بوه ، جا یارمه تی ده ری منیش (رُبِیْر) ه [رواه البخاری (۷/رقم/۴۱۱۲) و مسلم (۴/۱۸۷۹/۲۴۱۰)].

(۶۷۶) چونکه پیغه مبری خوا (ﷺ) بو ه مو جهنگیک سویای خوی رینک ده خست و نالاکانی دیاری ده کرد [یپوانه صحیح البخاری (۸/رقم/۴۰۴۲ ، ۲۹۸۴ ، ۲۹۸۵) و سنن ابی داود (۳/رقم/۲۵۹۲ ، ۲۶۶۲) و سنن الترمذی (۴/۱۹۵/۱۶۷۹) و سنن ابن ماجه (۲/۴۱۷/۲۸۱۷) و سنن النسائی (۵/۲۰۰/۲۸۶۶)].

(۶۷۷) له بهر فرموده که ی (جَابِرُ بْنُ عَبْدِالله) (خوایان لی رازی بیت) که وا پیغه مبری خوا (ﷺ) فرموی : ((الْحَرْبُ خُدْعَةٌ)) واته : جهنگ فیل کردنه [رواه البخاری (۶/رقم/۳۰۳۰) و مسلم (۳/۱۳۶۱/۱۷۳۹)].

نیمامی (النَّوَوِي) ده فرموی : زانایان (إِتْفَاق) یان کردوه له سهر دروست بوونی فیل کردن و خه له تاندنی کافران له جهنگ دا هرچون بووت بکریت ، ته نها مه گه هر لوه شاندنه وه ی په یمان و به لینی تیدابیت - نه وه دروست نی یه - [یپوانه شرح صحیح مسلم (۱۲/۴۵)].

وه له بهر فرموده که ی (أَمْ كَلُتُمْ بِنْتُ عُقْبَةَ) (خوای لی رازی بیت) که وا فرموی : ((ته میستوه پیغه مبری خوا (ﷺ) پوخست به هیچ درویه ک بدات له وه ی خه لگی ده یلین مه گه ره جهنگ دا ، وه بو چاکرندنه وه ی نیوان خه لگی ، وه قسه کردنی پیوا له گه ل خیزانه که ی دا و نافرده تیش له گه ل پیوا که ی دا)) [رواه مسلم (۴/۲۰۱۱/۲۶۰۵) و کذا البخاری (۵/رقم/۲۶۹۲) و غیرما].

جەنگ کردن (٦٧٨) وە حەرامە کوشتنی ئافرەت و مندال و پیری پەککەوتوو  
 مەگەر زۆر پێویست بێت (٦٧٩) وە ھەر وہا حەرامە سوتاندنی کەسێک  
 بە ئاگر (٦٨٠) وە ھەر وہا تێک دانی دەم و چاو (لووت و گۆی بڕین) . (٦٨١)

(٦٧٨) لە بەر فەرموو دەکەى (بُرَيْدَةَ) بڕوانە (پ ٦٧١) .

(٦٧٩) لە بەر فەرموو دەکەى (بُرَيْدَةَ) و (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی پازی بێت) بڕوانە  
 (پ ٦٧١) زانیان فەرموویانە : ((دروست نی یە کوشتنی ئافرەت و مندال مەگەر زۆر  
 پێویست بێت وە کە ئەوێ دوژمنان بیانکەنە سەنگەر یان وە کوئەو ئافرەت و مندالانە  
 خۆیان لە جەنگ دابن و بجەنگن ، لە بەر فەرموو دەکەى (عِكْرِمَةَ) کەوا : ((پێغەمبەرى خوا  
 ﷺ) لە پوژی (حُنَيْنٍ) دا بە لای ئافرەتێک دا تێپەر بوو کوژدا بوو ، جا فەرمووی : کئ  
 ئەمەى کوشتوو؟ پیاویک لە موسولمانان ووتی : من ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ) دەست  
 گیرم کردو خستە پشتی خۆم ، کاتێک بینی ئیمە تووشی پێکردن بووین ، پەلاماری  
 شمشیرەکەى دام بۆ ئەوێ بەکوژیت ، بۆیە منیش کوشتم ، پێغەمبەرى خوا ﷺ)  
 بە خراپەى نەگرت لەسەرى)) [رواه ابو داود (١/رقم/٢٣٢) فی المراسیل ووصله الطبرانی فی الکبیر ، وقال :  
 الشیخ شعیب الأرنؤوط : رجاله ثقات ، رجال الشیخین] .

(٦٨٠) لە بەر فەرموو دەکەى (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لی پازی بێت) کەوا فەرمووی  
 پێغەمبەرى خوا ﷺ) پەوانەى کردین لە گەل (سِرِيَه) یەک دا ، جا فەرمووی : ((إِنْ  
 وَجَدْتُمْ فَلَانًا وَفَلَانًا فَأَحْرِقُوهُمَا بِالنَّارِ)) واتە : ئەگەر فلانە کەس و فلانە کەستان  
 بینێو ئەو ، بە ئاگر بیانسووتین . پاشان کاتێک ویستمان دەریچین ، پێغەمبەرى خوا  
 ﷺ) فەرمووی : ((إِنِّي أَمَرْتُكُمْ أَنْ تَحْرِقُوا فَلَانًا وَفَلَانًا بِالنَّارِ ، وَإِنَّ النَّارَ لَا يَعْذِبُ بِهَا  
 إِلَّا اللَّهُ فَإِنْ وَجَدْتُمُوهُمَا فَأَقْتُلُوهُمَا)) واتە : من فرمانم پێکردن کەوا فلانە کەس و  
 فلانە کەس بە ئاگر بسوتین ، وە ئاگریش لەخوا زیاتر کەس سزای پێ نادات ، جا ئەگەر  
 بینیانناتنەو ئەو ئاگر بیانکوژن [رواه البخاری (٦/رقم/٢٠١٦) .

(٦٨١) لووت و گۆی کردن (المثلة) دروست نی یە لە بەر فەرموو دەکەى (بُرَيْدَةَ)

بڕوانە (پ ٦٧١) .

## حوکمی دلیل (الأسیر)

نہ گہر کافران بہ دلیل گیران نہ وہ دوو بہ شن : بہ شیکیان ہر بہ دلیل بگریٹ یہ کسہر دہنہ کویلہ نہ وانہ یش ٹافرہت و مندالہ کانیانہ <sup>(۶۸۲)</sup> وہ بہ شہ کہی تریان یہ کسہر نابنہ کویلنہ ، نہ وانہ یش پیاوہ پی گہ یشتوہ کانیانہ ، کہ پیشہ وای موسولمانان بہ پیئی بہ رزہ وندی موسولمانان یہ کیک لہ چوار شتیان پی دہکات یان کوشتن <sup>(۶۸۳)</sup> یان کویلہ کردن <sup>(۶۸۴)</sup> یان بہردانیان بہ بی بہ رانہر و منہت کردن بہ سہر یان دا <sup>(۶۸۵)</sup>

(۶۸۲) چونکہ پیغہ مہبری خوا <sup>(ﷺ)</sup> ٹافرہت و مندال کہ بہ دلیل دہ گیران دابہ شی دہ کردن بہ سہر موسولمانان دا ، وہ کو چؤن پارہ و مالی دہست کہ وتی دابہ ش دہ کرد [یہوانہ صحیح البخاری کتاب المغازی / حدیث رقم (۴۰۲۸ ، ۴۱۲۱ ، ۴۳۱۸ ، ۴۳۱۹) وَمَسَدُ أَحْمَد (۲۲۷/۴) ، ۲۲۷) وسنن ابی داؤد (۲/ لم / ۲۶۹۲) .

(۶۸۳) چونکہ (بَنِي قُرَيْظَةَ) کاتیک دابہ زینہ سہر حوکمی (سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ) (خوای لی رازی بیت) (سَعْدُ) بریاری دا کہ وایا پیاوہ کانیان بکوژریت و ژن و مندال و مال و پارہ کانیشیان دا بہ ش بگریٹہ سہر موسولمانان دا ، جا پیغہ مہبری خوا <sup>(ﷺ)</sup> پیئی فرموو ((بہ حوکمی خوا حوکمت دا بہ سہریان دا)) [یہوانہ صحیح البخاری / کتاب المغازی حدیث رقم (۴۰۲۸ ، ۴۱۲۱ ، ۴۱۲۲) ومسلم (۱۷۶۸ ، ۱۷۶۶/۱۲۸۷/۳) .

(۶۸۴) چونکہ پیغہ مہبری خوا <sup>(ﷺ)</sup> دیلہ کانی (بَنِي مُصَلِّقٍ) و (مَوَازِنِ) ی کردہ کویلہ بہ لام لہ وہی (مَوَازِنِ) دا پیغہ مہبری خوا <sup>(ﷺ)</sup> خوئی لای موسولمانان تکا (شَفَاعَةَ) ی بؤ کردن کہ وای نازادیان بکن کاتیک کہ (وَفَد) یکیان مات و موسولمان بوون . (۶۸۵) لہ پیر فرمودہ کہی خوای گہ ورہ لہ سورہ تی (محمد : ۴) دا کہ دہ فرموئی : ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبِ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَنتَحَسَرْتُم مِّنْهُمْ فَانزِلُوا إِلَيْهِمُ الرِّقَابَ وَأَمَّا مَنِاتُ بَعْدَ وَأَمَّا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾ واتہ : جا نہ گہر لہ کاتی جہنگ دا پدوبہ پدوی کافران بونہ وہ نہ وہ بدن لہ ملیان تا بہ تہ واوہ تی تیکیان دہ شکیتن ، جا دیلہ کانیان

یان به بهرانبر ئیتر پاره وەرگرتن بیټ یان دیلی موسلمانان بیټ (٦٨٦)

## ده ست کهوتی جهنگ (العنیمه)

هەر موسولمانیک له مهیدانی جهنگ دا کافرئیک بکوژیت ئه وه هەرچی پی بیټ بو خۆیه تی (٦٨٧) پاشان ده ست کهوته کان دابهش ده کریت و ده کریته پینچ به شه وه به شیکی پیشه وا دابهشی ده کات به و پی یه ی که

توند بیهستنه وه ، پاشان یان منه تیان به سه ردا بکن و به ریان بدهن به بی بهرانبر وه یان به بهرانبر به ریان بدهن تا کو تایی به جهنگه که دیت .  
وه پیغه مبهری خوا (ﷺ) منه تی به سه ر (أَبُو الْعَاصِ بْنِ الرَّبِيعِ) دا کرد که پیاوی (زینب) کیچی بوو ، [رواه احمد (٢٧٦/٦) و ابوداود (٢/٢٦٩٢) و سنده صحیح بروانه الفتح الربانی (١٠٠/١٤) .  
وه هروه ها منه تیشی به سه ر (نُمامةُ بنُ أثال) ی که وره ی (أهلُ الیمامة) دا کرد وه به بی بهرانبر به ری دا . له پاشان خۆی که رایه وه و موسولمان بوو [رواه البخاری (٤٢٧٢/٨) و مسلم (کتاب الجهاد و السیر / رقم (١٧٦٤) و غیره ما] .

(٦٨٦) چونکه پیغه مبهری خوا (ﷺ) دیله کانی (بدر) ی به پاره به ردا ، پروانه [البخاری (٤٠١٨/٨) و مسلم رقم (١٧٦٢) و سنن ابی داود (٢٦٩١/٢) و مجمع الزوائد للهیثمی (١٠/٦) .  
وه (سیریه) به کیش له موسولمانان چه ند دیلیکیان گرتبوو ئافره تیکپانیش له گه ل دا بو له (بنتی فزارة) جا پیغه مبهری خوا ره وانه ی کردووه بۆلای خه لکی (مکه) بو ئه وه ی بیانگوریتته وه به چه ند که سیئ که له موسولمانان که دیل کرابوون له لای خه لکی (مکه) [رواه مسلم (١٧٥٥/رقم) .

(٦٨٧) له بهر فه رموده که ی (أَبُو قَتَادَةَ) (خوای لی رازی بیټ) که وا پیغه مبهری خوا (ﷺ) فه رموی : ((مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ، فَلَهُ سَلْبُهُ)) واته : هه رکه سیئ که که سیئ بکوژیت ، به لگی هه بیټ له سه ری ، ئه وه چی پیته بو خۆیه تی [رواه البخاری (٣١٤٢/٦) و مسلم (١٧٥١/١٢٧٠/٣) و غیره ما] .

خوای گه‌وره دیاری کردووه<sup>(۶۸۸)</sup> وه چوار به‌شه‌که‌ی تریشی دابه‌ش ده‌کریتته سهر نه‌وانه‌دا که به‌شداری جه‌نگه‌که‌یان کردووه بؤ پیاده (سَهْم) يَك و بؤ سواریش سئ (سَهْم) - (سَهْم) يَك بؤ خوئی و دوو (سَهْم) یش بؤ و لا‌خه‌که‌ی -<sup>(۶۸۹)</sup> وه نه‌وه‌ی به‌شی پی دهریتت ده‌بیئت پی‌اوئیکی

(۶۸۸) له‌بهر فرموده‌که‌ی خوای گه‌وره له‌سوره‌تی (الأنفال: ۴۱) دا که ده‌فرموی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ﴾ واته: وه بزنانن که‌وا هه‌رشتیک ده‌ستان ده‌که‌وئت نه‌وه پینج یه‌کی بؤ خویبه و بؤ پیغه‌مبهر و بؤ خزمان و هه‌تیوان و که‌م ده‌ستان و ریبوارانه. جا زانایان (إتفاق) یان کردووه که‌وا ده‌ست که‌وتی جه‌نگ ده‌کریتته پینج به‌شه‌وه، جا پینج یه‌کی بؤ نه‌وانه‌یه که‌ قورئان باسی کردووه، چواربه‌شه‌که‌ی تریشی بؤ نه‌وه‌چنگا‌وره‌رانه‌یه که‌ به‌شداری شه‌ره‌که‌یان کرده، وه فرموده‌ی خوای گه‌وره ﴿فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ﴾ زوره‌ی زانایان ووتیانه باس کردنی خوای گه‌وره له‌نیوانیانا هه‌ریؤ پی‌ئدی و (تَبْرُكُ) ه و دانه پالی نه‌م پاره‌یه بؤلای خوای گه‌وره له‌بهر شه‌ره‌فی نه‌وه پاره‌یه‌یه، پاش نه‌وه‌ی که‌ هه‌موو پینج یه‌که‌که‌ی داوه پالی خوئی، نه‌وه شوئنه‌یشی پوون کردووه‌ته‌وه که‌ ده‌بیئت تییدا خه‌رج بکریت.

(۶۸۹) له‌بهر فرموده‌که‌ی (إِبْنُ عُمَرَ) (خوایان لی‌پازی بیئت) که‌وا فرموی: ((پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) له‌ پؤژی (خَیْبَر) دا ده‌ست که‌وتی دابه‌ش کرد بؤ نه‌سپ دوو (سَهْم) و بؤ پیاده‌ش (سَهْم) يَك)). جا (نَافِع) پوونی کرده‌وه و فرموی: نه‌گه‌ر پی‌او نه‌سپی بیئت نه‌وه سئ (سَهْم) ی بؤ هه‌یه، وه نه‌گه‌ر نه‌سپیشی پی نه‌بیئت نه‌وه (سَهْم) يَكی بؤ هه‌یه [رواه البخاری (۷/رقم/۴۲۲۸) و مسلم (۱۷۶۶۲/۲۸۲/۲) و غیرهما] و فی‌روایه ابن‌ماجه [۲۸۵۴/۹۵۲/۲] ((که‌وا پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) له‌ پؤژی (خَیْبَر) دا ده‌ست که‌وتی دابه‌ش کرد بؤ سوار سئ (سَهْم) دووی بؤ نه‌سپه‌که‌ و (سَهْم) ی‌کیشی بؤ پی‌اوه‌که. [رمر صحیح بروان صحیح ابن‌ماجه (۲۳۰۲)].

پئگہ یشتوو بیت ، نیتر جیاوازی نی یه له وه دا . ئە گەر به هیز بیت یان لاوازی بیت جهنگی کردی بیت یان نهء (٦٩٠) به لام ئافرهت و کۆیله ئە گەر به شداریان کرد ئە وه ته نهها به خششیان پئ دەدریت (٦٩١) وه دروسته که وا

وه له بهر فرموده که ی (ابن عباس) که وا فرمووی : ((پیتغه مبهری خوا (ﷺ) به سوار سی (سهم) ی دا و به پیاده هیش (سهم) ینک [رواه البیهقی (٢٩٢/٦) وهو حدیث صحیح بیوانه الإرواء (١٢٢٧)].

(٦٩٠) عن (مُصْعَبُ بْنُ سَعْدٍ) (خوای لی پازی بیت) فرمووی : (سَعْدُ) (خوای لی پازی بیت) وای بینی که وا فەزل دارتره به سەر ئە واندا که له ئە و که متر جهنگیان کردووه — و ده بیت له دست که وتیش دا له وان رۆرتری پئ بدریت — جا پیتغه مبهری خوا (ﷺ) فرمووی : ((هَلْ تُنْصَرُونَ وَتَرْزُقُونَ إِلَّا بِضُعْفَانِكُمْ)) واته : نایه ئیوه سەر ده خرین و پۆزی ده درین مه گەر به لاوازه کانتانه وه [رواه البخاری (٢٨٩٦/٦) والنسائی (٣١٧٨/٤٥/٦)].

وه فرموده که ی (ابن عباس) (خوایان لی پازی بیت) که وا فرمووی : ((پیتغه مبهری خوا (ﷺ) ده ست که وته کانی (بدر)ی دابهش کرد به یه کسانی پاش ئە وه ی پویه پو بونه وه و ده مه قاله پووی دا له نیوان ئە وه ی جهنگی کردووه و ئە وه ی جهنگی نه کردووه ، و دابه زینی فرموده ی خوای گه وره : ((وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ)) [رواه ابوداود (٢٧٢٧/٢) والمستدرک (١٢١/٢) وصححه ابو الفتح فی الاقتراح علی شرط البخاری بیوانه فتح الغفار (٣٧٦/٢) وقال محمد صبحی حلاق فی تخريجه للروضه النديه بأنه حدیث صحیح ] .

(الشیخ أحمد معروف) (به حمه تی خوای لی بیت) ده فرمووی : (وه ئە و که سه ی که فرمانده خوای په وانسه ی شویتدیکی بکات له بهر به رژه وه ندی سوپاکه وه ک (برید) و (طلبیغه) و (جاسوس) هه موویان (سهم) یان پئ ده دریت ئە گەر به شداری جهنگه کهش نه که ن وه کو به (عثمان) درا له پۆزی (بدر) دا)) بیوانه [حجة الله البالغة (١٧٦/٢)].

(٦٩١) له بهر فرموده که ی (ابن عباس) (خوایان لی پازی بیت) که وا (تَجْدَةُ بْنُ عَامِرِ الْحُرَوْرِيِّ) چه ند پرسیاریکی لی کرد ، به کیک له وانه نایه کۆیله و ئافرهت ئاماده ی ده ست که وت ده بن ؟ نایه هیه بهشیان پئ ده دریت؟ جا ئە ویش له وه لامی دا فرمووی : ((هیه به شیکی دیاریان نی یه مه گەر هه ر ته نهها به خششیکیان پئ بدریت .....)) [رواه مسلم (١٨١٢/٤٤٥/٣)].

پیشہوا بُوْ هندیك له سوپاکه ، هندیك له دستکوتہ کانیان به تالانی بداتہ خوْیان جگہ له وبه شهشیان که له گهل سوپادا پییان ددریت<sup>(۶۹۲)</sup> وه بؤیشی هیه به شیک بُوْ دل راگیراوان دابنیت نه گهر به باشی زانی<sup>(۶۹۳)</sup> وه

وله (لَفْظ) یکی تردا فرموی : ((پیغه مبری خوا<sup>(ﷺ)</sup>) نافرہ تانی له گهل خوْیاند ا دبرد بُوْ غزا ، جا تیماری بریندارانیان دہ کرد وه له دست کوت به خششیان پی ددرا ، به لام به شی تابیہت (سَم) نه وه بُوْ یانیان دا نه نا)) [رواہ مسلم (۱۸۱۲/۱۴۴۴/۳)] .  
 وه فرموده کہی (عَمِرِیْ) مه ولای (أَبِي الْحَم) (خوایان لی پازی بیت) فرموی : ((له گهل که وره که م دا دهرچوم پوژی (خَبْنِی) ، وه من کویله بووم ، جا هیچ له دست کوت به شم نه درا به لام له شتی ناو مالہ شمشیریکم پی درا ، وه کاتیک له شانم بگردایه دهمکیشا له شوینی خوم [رواہ ابوداؤد (۲۷۲۹/م/۳) والترمذی (۱۶۰۰/۵۸/۳) وابن ماجه (۲۸۵۰/۱۵۲/۲) وغیرم وهو حدیث صحیح برواہ الإواء (۱۲۲۴) و صحیح ابن ماجه (۲۳۰۴)] .

(۶۹۲) له بهر فرموده کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) (خوایان لی پازی بیت) که وا فرموی : ((پیغه مبری خوا<sup>(ﷺ)</sup>) جاری وا ه بوو هندیک له و (سِرِیْ) انه شی که دینارد دست کوتہ کانیان دہ کرده تالانی بُوْ خوْیان به تنها تابیہت بیت جگہ له به شی سوپاکه به گشتی ، وه پینج یه که له هموو نه وه دا پیوسته)) [رواہ البخاری (۲۳۷/۶) و مسلم (۱۷۵۰/۱۳۶۹/۳)] .

(۶۹۳) له بهر فرموده کہی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَسْعُود) (خوایان لی پازی بیت) که وا فرموی : ((کاتیک که پوژی (حُنَیْنِ) بوو پیغه مبری خوا<sup>(ﷺ)</sup>) چہند که سیک پیش خست له دابهش کردنی دست کوتہ کاندا جا سه (۱۰۰) ووشتری دابه (الأقرع بن حابس) وه نه وه ندہش به (عَبَّيْنَه) ، وه به شی چہند که سیک له پیاوہ گه وره کانی دا و پیشی خستن له دابه شکردنه که دا ، پی اوئیک ووتی : وه (اللہ) ی نام دابه شکردنه دادپه روه رانه دادپه روه رانه نه بوو و بُوْ خوی گه وره نه بوو ، منیش ووتم : وه (اللہ) ی نام به پیغه مبری خوا<sup>(ﷺ)</sup> راده گه ی نم ، جا پیتم راگه یاند ، نه ویش فرموی : ((فَمَنْ يَعْدِلُ إِذَا لَمْ يَعْدِلِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ؟ رَحِمَ اللَّهُ مُوسَى قَدْ لُوذِيَ بِأَكْثَرِ مِنْ هَذَا فَصَبْرٌ)) واته : جاکن دادپه وهری ده کات نه گهر خوا و پیغه مبره که بی داد په روه رنه بن ؟  
 په حمه تی خوا له

پیش‌هوا خویشی به‌شی خوئی هه‌یه وه‌کو موسولمانانی‌تر له‌گه‌ل هه‌لبژارده  
(الصَّفِي) یش دا که‌بوئی ته‌رخان ده‌کریت (٦٩٤)

(مُوسَى) بیټ به‌راستی له‌مه زیاتر نازار درا و هه‌ر نارامی گرت [(رواه البخاری (٦/رقم ٢١٥٠) و مسلم (٢/٧٢٩/١٠٢٦)].

وه له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (أَنَس) (خوای لی پازی بیټ) که‌وا فه‌رمووی : ((پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌ست که‌وته‌کانی دابه‌ش کرده سه‌ر که‌وره‌کانی (قُرَيْش) دا بو دل پاگرتنیان و به‌شی (أَنْصَار) و (مُهَاجِرِينَ) نه‌دا)). البخاری (٦/رقم ٣١٤٦) و مسلم (٢/٧٢٣/١٠٥٩)].

وه مه‌به‌ست به‌ پیاوه که‌وره‌کان : (أَبُو سَفْيَانَ بْنِ حَرْبٍ) و (سُهَيْلُ بْنُ عَمْرٍو) و (حُوَيْطِبُ بْنُ عَبْدِ الْعَزْزِيِّ) و (حَكِيمُ بْنُ حِرَامٍ) و (صَفْوَانُ بْنُ أُمَيَّةَ) ) یه ...

(٦٩٤) له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (عَائِشَةُ) (خوای لی پازی بیټ) که‌وا فه‌رمووی : (صَفِيَّة) ی خیزانی پیغه‌مبه‌ر له‌ه‌لبژارده (الصَّفِي) بوو [رواه ابوداود (٢/رقم ٢٩٩٤) و هو حدیث صحیح روی البخاری (٥/رقم ٢٢٣٥) عن أنس بن مالك نحوه].

وه له‌به‌ر فه‌رمووده‌که‌ی (يَزِيدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الشَّخِيرِ) که‌وا فه‌رمووی له (مُرَيْد) — که‌ره‌کیکه له به‌صره — بووین پیاویک هاته ژورده وه پارچه پیستیکی پی بوو جا خویندمانه وه تیبیا نوسرا بوو ((مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى بَنِي زُهَيْرِ بْنِ أَقِيْشٍ إِنْكُمْ إِنْ شَهِدْتُمْ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَ أَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ وَ آتَيْتُمْ الزَّكَاةَ وَ أَدَيْتُمْ الْخُمْسَ مِنَ الْمَغْتَمِّ وَ سَهْمَ النَّبِيِّ ﷺ) وَ سَهْمَ الصَّفِيِّ فَأَنْتُمْ آمِنُونَ بِأَمَانِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ)) واته : له (مُحَمَّد) ی نیردراوی خواوه بو (بَنِي زُهَيْرِ بْنِ أَقِيْشٍ) نه‌گه‌ر ئیوه شایه‌تیتان داوه که‌وا هیچ خوابه‌ک نی‌یه شایه‌ن به‌رستن بیټ جگه له (الله) و (مُحَمَّد) یش نیردراوی خوابه و نوپژتان کردبیټ و زه‌کاتتان دابیټ و پینج یه‌کی ده‌ست که‌وتتان دابیټ له‌گه‌ل به‌شی پیغه‌مبه‌ری خوابش دا (ﷺ) و له‌گه‌ل هه‌لبژارده دا نه‌وه ئیوه له نه‌مانی خواو نه‌مانی پیغه‌مبه‌ر دان ، جا ووتمان : کئ نه‌مه‌ی بوټ نوسی ؟ ووتی : پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) [رواه ابوداود (٢/رقم ٢٩٩٩) و النسائی (٧/١٢٤/٤١٥٧) و أحمد (٥/٧٧/٣٦٣) و هو حدیث صحیح بیوانه صحیح النسائی (٢٨٦٦)].



و نه گهر شتی موسولمانیک گپراهه وه که له پیش دا کافران برد بوویان  
 نه وه دهریته وه به خوی<sup>(۶۹۰)</sup> وه پیش دابه ش کردنی دهست که وت حرامه  
 لی ی بریت<sup>(۶۹۱)</sup>

وه له (الشعبي) (په حمتهی خوی لی بیت) پرسیار کرا له باره ی (الصفي) وه  
 فرموی : ((پیغمبری خوا ﷺ) ستم) یکی هه بوو پنی ده وترا هه لیزارده (الصفي) .  
 نه گهر ویستی هه بوایه به ننده یه که ده بوو یان که نیزه یه که یان نه سپیک ، پیش پینج یه که  
 هه لیده بزارد [رواه ابوداود (۲/رقم/۲۹۹۱) والنسائی (۷/۲۴/۴۱۰۶) وهو صحیح الاسناد پروانه صحیح سنن  
 النسائی (۲۸۶۰) ] .

(۶۹۵) له بهر فرموده که ی (ابن عمر) (خوایان لی پازی بیت) که وا فرموی :  
 ((نه سپیکی رویشت و که وته دهستی دووژمن ، جا کاتیک موسولمانان سرکه وتن  
 به سه ریان دا ، نه سپه که ی پئندرایه وه له سه رده می پیغمبری خوا ﷺ) وه  
 به ننده یه کیشی رای کرد و رویشته ناو پومه کان ، جا کاتیک موسولمانان سرکه وتن  
 به سه ریان دا (خالد بن ولید) بوی گپراهه وه ، پاش پیغمبری خوا ﷺ)) [رواه البخاری  
 (۶/رقم/۳۰۶۷) ] .

(۶۹۶) له بهر فرموده که ی (بریده) پروانه (پ ۶۷۱) وه له بهر فرموده ی تری زود  
 له وانه فرموده که ی (أبو هريرة) (خوی لی پازی بیت) له به سه رهاتی نه و به ننده یه ی  
 پیغمبری خوا ﷺ) که تیریک لی ی دا و کوشتی جا هاوه لانی پیغمبری خوا ﷺ)  
 فرموویان : ((شهید بوونی پیروز بیت نه ی پیغمبری خوا ﷺ)) پیغمبری خوا  
 ﷺ) یش فرموی : ((کَلِّدْ وَ الَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ إِنَّ انْشَمَلَةَ لَنَلْتَهَبُ عَلَيْهِ نَارًا  
 أَخَذَهَا مِنَ الْعَنَائِمِ يَوْمَ حَيْبَرٍ لَمْ تُصْبِحْهَا الْمَقَاسِمِ)) واته : نه ، بهرکه سه ی که نه فی  
 موحه ممدی به دهسته ، دهست ماله که به سه ریه وه ناگری تبه ر داوه ، که وا له دهست  
 که وته کان برد بووی له پوزی (حیبر) دا ، پیش نه وه ی دابه ش بکریت ، جا خه لکه که ی  
 رچه له کاند ، تا پیاویک (شیراک) ه نه علیک یان دوو (شیراک) ه نه علی هیتا و فرموی :  
 ((شِرَاكٌ مِنْ نَارٍ أَوْ شِرَاكَانِ مِنْ نَارٍ)) واته : شیراکیک له ناگر یان دوو شیراک له ناگر [رواه  
 البخاری (۱۱/رقم/۶۷۰۷) و مسلم (۱۱۰/۱۰۸/۱) و غیرما ] .

یا سوودی لی وهر بگریت مه‌گهر خواردن بیټ یان ئالفی و لآخ بیټ (۶۹۷) وه نه‌گهر نه‌و ده‌ست که‌وته زه‌وی بوو نه‌وه ده‌که‌ویته ده‌ستی پیشه‌وا ، نه‌گهر به‌باشی زانی نه‌وه دابه‌شی ده‌کات وه‌کو ده‌ست که‌وته‌کانی‌تریان دابه‌شی ناکات به‌لام به‌رهمه‌که‌ی دابه‌ش ده‌کات به‌سه‌ر نه‌و جه‌نگاوهرانه‌دا که به‌شداری رزگار کردنیان کرده ، یان به‌رهمه‌که‌ی تایبته‌ی ده‌کات بو

وه نیمامی (النَّوَوِي) یه‌که‌ی ده‌نگی (إِجْمَاع) زانایان ده‌گریته‌وه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌وا له‌ده‌ست که‌وت بردن پیش دابه‌ش کردنی له‌تاوانه‌گه‌وره‌کانه . بپوانه [شرح صحیح مسلم (۲۱۷/۲)] .

(۶۹۷) له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (رُوَيْفِعُ بْنُ ثَابِتٍ) (خوای لی‌رازی بیټ) که‌وا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فه‌رموی : ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَرْكَبُ دَابَّةً مِنْ فَيءِ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى إِذَا أُعْجِفَهَا رَدَّهَا فِيهِ ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَلْبِسُ ثَوْبًا مِنْ فَيءِ الْمُسْلِمِينَ حَتَّى إِذَا أَخْلَقَهُ رَدَّهُ فِيهِ)) واته : هه‌رکه‌سینک باوه‌ری به‌خوا و به‌پوژی دوابی هه‌یه با سواری و لآخیک نه‌بیټ له‌ده‌ست که‌وتی موسولمانان هه‌تا کاتیک له‌ر ده‌بیټ بیگریته‌وه ، وه هه‌ر که‌سینک باوه‌ری به‌خوا و به‌پوژی دوابی هه‌یه با جل و به‌رگیک له‌ده‌ست که‌وتی موسولمانان له‌به‌ر نه‌کات ، تا کاتیک کونی ده‌کات بیگریته‌وه [رواه ابوداود (۲/رقم/۲۷۰۸) و غیره وهو حدیث حسن حسنه‌ الحافظ فی الفتح (۶/۲۵۶/۱) وحسنه‌ الالبانی فی الإرواء (۲۱۲۷) و صحیح الجامع (۶۰۷)] .

وه له‌به‌ر فه‌رموده‌که‌ی (إِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی‌رازی بیټ) که‌وا ده‌یفه‌رموو : ((نَمِسه له‌کاتی غه‌زا کردنمان دا هه‌نگوین و تریمان ده‌ست ده‌که‌وت ، ده‌مانخوارد و به‌رزمان نه‌ده‌کرده‌وه)) [رواه البخاری (۶/رقم/۲۱۵۴)] .

جه‌ماوه‌ری زانایان ده‌فه‌رمن : دروسته‌ سوود وه‌رگرتن له‌خواردن و ئالفی و لآخ له‌ده‌ست که‌وتی جه‌نگ پیش دابه‌ش کردنیسی نیت‌ر پیشه‌وا پوخسه‌تی دابیت یان نه‌ه .

خزینہ‌ی موسولمانان (بَيْتُ الْمَالِ) <sup>(۶۹۸)</sup> و ہُو دہست کہوتہی کہ بہ بی  
جہنگ دہستی موسولمانان دہکہ ویت (الفی) و ہکو پینج یہکی دہست  
کہوتی جہنگ دابہش دہکریٹ <sup>(۶۹۹)</sup>

### سہرانہ (الجزیة) لہسہر (أهل الذمة) <sup>(۷۰۰)</sup>

پیویستہ لہسہر پیٹشہوای موسولمانان کہوا رازی بیت بہدامہ زرانندی  
(عقدی) سہرانہ لہگہل خاوہن کتیبہکان دا - و ہکو جوولہ کہ و گاوور - و ہ  
لہگہل ئەوانہیش دا کہوا گومانیان لی دہکریٹ کہوا خاوہن کتیب بن -

(۶۹۸) چونکہ پیٹغہمبہری خوا (ﷺ) زہوی (بِنِي قُرَيْظَةَ وَ بَنِي نَضِيرٍ) بیسی لہ نیوان  
موسولمانان دا دابہش کرد و ہ نیوہی تریشی تہرخان کرد بق ئە و (وقد انہی کہ دادہ  
بہ زینہ لای و ہ بق پیویستی و کارہ گشتیہکان)) [رواہ ابوداؤد (۳/رقم/۳۰۱۰، ۳۰۱۲) و ایستادہما  
صحیح بیوانہ تطبیق محمد صبحی علی الروضة الندية (۷۰۶/۲)].

و ہ ہاوہ لانیس وازیان لہو زہویانہ دہہیتا کہ دہستیان دہکہوت لہ زور شسوین دا بق  
ئہوہی ہموو موسولمانان تیتیدا بہشدار بہن ، ئەمہش پاو و بوجوونی جہماوہری  
(صَحَابَهُ) بی پیٹغہمبہر بووہ و ہخلیفہ راشدیہ کانیش کاریان بہمہ کردوہ .

(۶۹۹) لہ بہر فہرمودہی خوای گہورہ لہ سورہتی (الحشر: ۷) کہ دہفہرموی :  
﴿مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ  
وَالْمَسَاكِينِ وَأُولِي السَّبِيلِ﴾ واتہ : ئەو دہست کہوتہی کہ بی جہنگ خوای گہورہ بہ  
پیٹغہمبہر کہی داوہ . لہ خہلکی ئاواہیکان ، ئەوہ بق خواہیہ و بق پیٹغہمبہرہ و بق خزمان  
و ہ تیبوان و کہم دہستان و پیوارانہ .

(۷۰۰) (الذمة) واتہ : بہیمان و ئەمین بوون ، و ہ (أهل الذمة) ئەو ہاوہل پیریار دہرہ  
(مُشْرِك) خاوہن کتیبانہن کہ سہرانہ دہدہن بہ پیٹشہوای موسولمانان بہرانبہر بہ  
پاراستنی سہرو مالیان ، جا ئەویش دلنیایان دہکات کہوا لہ ئاسایش دا دہہن لہ لایہن  
موسولمانانہوہ ، و ہ دہولہتی نیسلام پاریزکاری لہ خوین و ئابروو مالیان دہکات .

وہ کو ٹاگر پھرستہ کان - ٹہ گہر ترسی نہ بیئت لہ فیل و درو کردنیان <sup>(۷۰۱)</sup>  
 بہ چوار مہرج :

یہ کہم : پیاوہ پی گہ یشتوہ کانیان سہرانہ بدن کہ لای کہ می دیناریکی  
 ٹالتونوہ بہ پی ہی دستہ رویشتن و دہولہ مہندی زیاتر دہ کریت <sup>(۷۰۲)</sup>

(۷۰۱) لہ بہر فرمودہ کہی خوی گورہ لہ سورہ تی (التوبہ: ۲۹) دا کہ دہ فرموی  
 : ﴿ قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ  
 دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴾ واتہ :  
 بچہ نکن لہ گہ ل ٹہ وانہ دا کہ باوہ پریان بہ خواوہ بہ پوڑی دواپی نی بہ ، و ٹہ وہی خوی  
 گورہ حہرامی کردوہ بہ حہرامی نازانن ،  
 لہ وانہی کہ کتیبیان پی دراوہ ، تاوہ کو بہ دہستی خویان بہ سہر شوڑیہ وہ سہرانہ  
 دہ دن . وہ لہ بہر فرمودہ کہی (بُرَيْدَةَ) بروانہ (پ ۶۷۱) وہ پیغہ مہری خوا (ﷺ)  
 خوی (عقدی) سہرانہی لہ گہ ل خہ لکی (بَحْرَيْنَ) و (مَجْرَ) و (يَمَنَ) دا دامہ زانن . بروانہ  
 [البخاری ۶/رقم/۲۱۵۷ ، ۲۱۵۸] و مسلم (۴/۲۲۷۲/۲۶۱۱) و ابوداؤد (۱/رقم/۱۵۷۶) و الترمذی (۲/۲۰۳/۶۲۳)  
 و النسائی (۵/۲۶) و غیرم .

(۷۰۲) لہ بہر فرمودہ کہی (مُعَاذَ) (خوی لی پازی بیئت) ((کہوا کاتیک پیغہ مہری  
 خوا (ﷺ) پھوانہی کرد بق (يَمَنَ) فرمانی پی کرد کہوا لہ ہموو پیاوکی پی گہ یشتو  
 دیناریک و ہرگریت یان بہ ٹہ ندازہی ٹہوہ - دینار - ہ (مَعَاْفِرَ) و ہرگریت )) [رواہ ابوداؤد  
 (۸/۲۸۷/۳۰۲۲) و صحیح بروانہ الارواہ (۱۲۵۴)] و ہ (مَعَاْفِرَ) : جوڑیکہ لہ پوڑاشکی (يَمَنَ) ی ؛ وہ  
 لہ بہر (أَثَرُ) ہ کہی (نَافِعَ عَنِ اسْلَمَ) کہوا (عُمَرَ) (خوی لی پازی بیئت) بق فرماندہ کانہ  
 سوپاکانی نووسی ((لَا تُضْرِبُوا الْجَرْيَةَ عَلَى النِّسَاءِ وَالصَّبِيَّانِ وَلَا تُضْرِبُوهَا إِلَّا عَلَى  
 مَنْ جَرَّتْ عَلَيْهِ الْمَوْسَى)) واتہ : سہرانہ لہ سہر نافرہت و مندال دامہ نین و ہ ہرودہا  
 داہمہ نین لہ سہر ہیچ کہ سیک مہ گہر تووکی بہر عورہ تی ہاتبیت - واتہ بالغ بو بیئت -  
 [رواہ البیہقی (۹/۱۶۵) و صحیح بروانہ الارواہ (۱۲۵۵)] .

وہ ہرودہا لہ بہر (أَثَرُ) ہ کہی (اسْلَمَ) کہوا ((عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ) سہرانہی دانا لہ سہر  
 خاوہن ٹالتوون چوار دینار و لہ سہر خاوہن زیو چل درہم لہ گہ ل پوڑی دانہی  
 موسولمانان و میوان داری کردنیان سنی پوڑ)) [رواہ البیہقی (۹/۱۶۵) و صحیح بروانہ الارواہ  
 (۱۲۶۱)]

دوہم : شہری ئیسلامیان بہ سہردا جی بہ جی دہ کربت لہوہ دا کہ  
 باوہریان پی ہی ہیہ . (۷۰۲)  
 سنیہم : باسی ئایینی ئیسلام نہ کہن مہ گہر بہ چاکہ . (۷۰۴)

جا پیشہوا تہ ماشای دہولہ مہندی و ہہ زاری دہکات ، لہہر (اُنس) ہکھی (اِبْنُ اُبَی نَجِیح) کہوا فہرموی : بہ (مُجَامِد) م ووت : ئایہ بؤ خہ لکی (شَام) سہراتیان چوار دینارہ بہ لام خہ لکی (یَمَن) یہک دینارہ ؟ فہرموی : ئوہ بہ پی ہی دہست پویشتن و دہست نہ پویشتن دانراوہ — خہ لکی (یَمَن) لہ خہ لکی (شَام) ہہ زار ترن [رواہ البخاری (۲۵۷/۶) تعلقاً ووصلہ غیرہ و مو صحیح بیروانہ (الارواء) (۱۲۶۰)] .

(۷۰۲) لہہر فہرمودہ کہی خوی گہورہ ﴿وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ ئیمامی (الشَّافِعِي) لہواتاکہی دا دہ فہرموی : ئوہیہ (أَحْکَام) ی ئیسلامیان بہ سہردا جی بہ جی بکربت ، ولہہر فہرمودہ کہی (اُنس) یش کہوا کابرایہ کی جوولہ کہ سہری (جَارِيَه) یہ کی لہ نئیوان دوو ہر دہ دا پان کردہوہ ، جا پیغہ مہبری خوایش (ﷺ) سہری ئوہی لہ نئیوان دوو ہر دہ دا پان کردہوہ [کہ فہرمودہ کہ لہ باسی تۆلہ سہندنہردا باسان کردا] .

وہ لہہر فہرمودہ کہی (اِبْنُ عَمْرٍ) (خوایان لی پازی بیت) ((کہوا پیغہ مہبری خوا (ﷺ) دوو جوولہ کہیان بؤ لای ہینا کہ زینایان کردبوو پاش ژن ہینان و شوو کردن ، جا ئویش ہر دوو کیانی ہر دہ باران کرد)) [رواہ البخاری (۲/۱۲۲۹) و مسلم رقم (۱۶۹۹)] .

وہ ئوہیشی کہ باوہریان پی ہی نیہ ، شہریعتی ئیسلامیان بہ سہردا جی بہ جی ناکربت و ہکو مہی خوار دنہوہ ، مہ گہر لہ وشتانہ دا کہ خویان بہ رزی بکہ نہوہ بؤ دادگای ئیسلام ئوہکاتہ داوہر بہ شہری ئیسلام داوہری نئیوان دہکات .

(۷۰۴) وہکو باس کردنی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) بہ خراپہ یان باس کردنی قورٹان یا ہرشتیکی تر کہوا تانہ بیت لہ ئایینی پیروزی ئیسلام .

چوارەم : شتیک نەکەن کەوا زیانی بۆ ئیسلام و موسوڵمانان  
هەبێت . (٧٠٥)

(٧٠٥) وەك دالەه دانى سىخور (جاسوس) يان ئاگادار كردنەوهى دوژمن لەكەم و كۆپى  
موسلمانان و خالە لاوازهكانيان ، يان ناشكرا كردنى خواردن و خواردنەوهى حەرام يان  
ناشكرا كردنى شيرك ... هتد .

بەفەزلى خوا ئەوه لە نوسینهوهى بەشى (معاملات)ایش بومهوه .  
بەم جۆره كۆتايى بەم كتيبه هات

« وأخردعوانا الحمد لله رب العالمين »

باوکی (هَدَى)

پاش نویژی عەسری

سنی شەممەى ( ١٤ ) ی رەبیعی دووهمی سالی (١٤٢٠) ی کۆچی

مژگەوتی تەقوا - کەلار - کوردستان

## پېست

## بىبابەت

لايىھە

۳

پېشەكى

بەشى، پاڭكوردنەۋە (الطهارة)

۸

جۆرەكانى ئاۋ (اقسام المياه)

۱۰

ئەۋ شتانەى كە پېسن (النجاسات)

۱۲

چۆن پېسى پاڭ دەكرىتەۋە (كيفية تطهير النجاسة)

۱۴

دەست بە ئاۋ گەياندن (قضاء الحاجة)

۱۷

چەند تېيىنى يەك

دەستئويۇز (الوضوء)

۲۰

پايەكانى دەست ئويۇز (اركان الوضوء)

۲۱

چەند تېيىنى يەك

۲۳

پىۋىستى يەكانى دەستئويۇز (واجبات الوضوء)

۲۵

سوننەتەكانى دەستئويۇز (سنن الوضوء)

۲۶

ئەۋەى دەستئويۇز بەتال دەكاتەۋە (مبطلات الوضوء)

۳۱

چەند تېيىنى يەك

خۇشۇردن (الغسل)

۳۶

ئەۋەى بۇ خۇشۇردن پىۋىستە (موجبات الغسل)

۳۹

تېيىنى: دەربارەى خۇشۇردنى جومعه

۴۲

پايەكانى خۇشۇردن (اركان الغسل)

۴۳

پىۋىستى يەكانى خۇشۇردن (واجبات الغسل)

۴۴

سوننەتەكانى خۇشۇردن (سنن الغسل)

۴۴

ئەۋ خۇشۇردنانەى كە سوننەتن (الإغتسالات المستحبة)

۴۷

مەسح كردن لەسەر خوف و گۆرەۋى (المسح على الخفين والجوربين) ..

تهیه مموم (التیمم)

- ۵۰ ..... که ی تهیه مموم دروسته؟
- ۵۲ ..... پایه کانی تهیه مموم (ارکان التیمم).
- ۵۳ ..... سوننه ته کانی تهیه مموم (سنن التیمم).
- ۵۴ ..... نه وانه ی تهیه مموم به تال ده که نه وه (مبطلات التیمم).
- ۵۴ ..... حهیز و زه یسانی (الحیض و النفاس).
- ۵۸ ..... نه ودی له کاتی حهیز و زه یسانی دا حرامه (ما یحرم بالحیض و النفاس)  
به شی نویر (الصلاة)
- ۶۱ ..... کاته کانی نویر (اوقات الصلاة).
- ..... نه و کاتانه ی که نویر کردنی تیدا قده غه کراوه (الأوقات التي نهی عن الصلاة فيها).
- ۶۷ ..... چهند تیبینی به ک.
- ۶۸ ..... مهرجه کانی نویر (شروط الصلاة).
- ۷۰ ..... نه وانه ی قده غه ی لیکراوه له نویر دا.
- ۷۴ ..... بانگ دان و دابه ستنی نویر (الأذان و الإقامة).
- ۷۵ ..... نویره سوننه ته کان (الصلوات المستوننة).
- ۸۲ ..... دوو رکات پیش به یانی نویری چیشته نگاو (الضحی).
- ۸۳ ..... شهر نویر و نویری تاک (وتر).
- ۸۴ ..... نویری ده ستنویر .. دوو رکات سلوری مزگهوت، وه نویری (استخارة).
- ۸۷ ..... چوئیتی نویر کردن پایه کانی نویر (ارکان الصلاة).
- ۸۹ ..... چهند تیبینی به ک.
- ۹۳ ..... پیو یستی به کانی نویر (واجبات الصلاة).
- ۹۷ ..... سوننه ته کانی نویر (سنن الصلاة).
- ۱۰۱ ..... زیکرو دعای پاش نویر (الأذکار و الأدعية عقب الصلاة).
- ۱۰۸ ..... نه وانه ی نویر به تال ده که نه وه (مبطلات الصلاة).
- ۱۱۲



دوو تییینی:

- ۱۱۳ ..... تییینی یەكەم: چەند شتێك له نوێژدا هەڵە بكریت.....
- ۱۱۷ ..... تییینی دووهم: ئەوەی له نوێژدا باش نی یە بكریت.....
- ۱۱۸ ..... (سجود)ی هەڵە كردن (سجود السهو).....
- ۱۲۱ ..... (سجود)ی قورئان خویندن (سجود التلاوة).....
- ۱۲۲ ..... (سجود)ی سوپاس كردنی خوا (سجود الشكر).....
- ۱۲۳ ..... نوێژی بەكۆمەڵ كردن (صلاة الجماعة).....
- ۱۳۰ ..... چەند تییینی یەك.....
- ۱۳۵ ..... گێرانهوی نوێژه فەوتاو هەكان (قضاء الصلوات).....
- ۱۳۷ ..... نوێژی هەینی (صلاة الجمعة).....
- ۱۴۱ ..... ئەوانەى سوننەتە له شەموو پوژی جومعهدا بكریت.....
- ۱۴۵ ..... نوێژی هەردوو جەژنەكە (صلاة العیدین).....
- ۱۴۹ ..... نوێژی ترس (صلاة الخوف).....
- ..... نوێژی كەسێك لەسەفەردا بێت (صلاة المسافر) كورت كردنەوه و
- ۱۵۱ ..... كۆكردنەوهی نوێژ (قصر و جمع).....
- ۱۵۳ ..... چەند تییینی یەك.....
- ۱۵۷ ..... نوێژی خۆرگێران و مانگ گێران (صلاة الكسوفین).....
- ۱۶۱ ..... نوێژی داواكردنی باران (الصلاة الإستسقاء).....
- ..... بەشى یاساكانى مردوو (أحكام الميت) پێویستیهكانى سەرەمەرگ
- ۱۶۴ ..... (أحكام المحتضرن).....
- ..... تییینی: ۱ - دروستە بۆ كەس و كارى مردو. تەماشای دەم و چاوی بکەن
- ۱۶۶ ..... و ماچی بکەن.....
- ۱۶۷ ..... ب - دروستە گریان لەسەر مردوو تاسی پوژ.....
- ..... ئەوانەى پێویستە بۆ مردوو بكریت (مايجب للميت) یەكەم: شۆردنی
- ۱۶۹ ..... مردوو.....

- دووم: داپوشین (کفن) کردنی مردوو (تکفین المیت)..... ۱۷۲
- سئ‌یه‌م: نوئژی مردوو (صلاة المیت)..... ۱۷۴
- وه ئه‌م دو‌عیانه له سو‌ننه‌تدا هاتوره..... ۱۷۸
- چهند تی‌بینی‌یه‌ک: یه‌که‌م: دروسته نوئژ له‌سه‌ر ئه‌مانه بکریت..... ۱۸۲
- دووم: وه‌حه‌رامه نوئژ کردن و داوای لی بوردن و به‌زه‌یی له خوای گه‌وره بو بی‌باوه‌رو دو‌رووه‌کان..... ۱۸۴
- سئ‌یه‌م: دروسته نوئژ له‌سه‌ر گو‌ر بکریت پاش ئه‌وه‌ی مردوو‌ه‌که بخریته گو‌ر. هه‌لگرتنی جه‌نازه و پاداشتی شوین که‌وتنی (حمل الجنازة واجر اتباعها). ۱۸۵
- چواره‌م: ژیرخاک کردنی مردوو (دفن المیت)..... ۱۸۷
- دل دانه‌وه‌ی که‌س و کاری مردوو (تعزیه اهل المیت)..... ۱۹۹
- ئهو شتانه‌ی سوود به‌مردوو ده‌گه‌یه‌نیت (ماینتفع به المیت)..... ۲۰۰
- سه‌ردانی گو‌رستان (زيارة القبور)..... ۲۰۲
- ئه‌وانه‌ی حه‌رامه لای گو‌ر بکریت (مایحرم عند القبور)..... ۲۰۳
- به‌شی زه‌کات (الزکاة)
- زه‌کات له‌سه‌ر کئی پی‌ویسته؟ (على من تجب الزکاة)..... ۲۰۸
- ئهو یاره‌و سامانه‌ی که‌ زه‌کاتی تیدا پی‌ویست ده‌بی (الأموال التي تجب فيها الزکاة)..... ۲۱۲
- زه‌کاتی پاره‌و پوول (زکاة الأموال والنقود)..... ۱۱۲
- زه‌کاتی دانه‌وئله‌و به‌روبووم (زکاة الحبوب والثمار)..... ۲۱۵
- زه‌کاتی نازهل (زکاة الحيوان)..... ۲۱۸
- نایا له‌مانی بازگانی‌دا زه‌کات پی‌ویسته؟ (هل تجب الزکاة في عروض التجارة؟)..... ۲۲۳
- زه‌کات ده‌بی‌ت به‌کئی بدریت؟ (المستحقون للزکاة)..... ۲۲۵
- زه‌کاتی سه‌رفتره (زکاة الفطر)..... ۲۲۹
- به‌شی پی‌نج یه‌ک (باب الخمس)

به‌شی رُوژوو (الصوم)

۲۳۴	..... پوژوو گرتنی مانگی په‌مه‌زان (صیام شهر رمضان)
۲۳۶	..... نه‌وانه‌ی پوژوو یان له‌سهر پیویست نی‌یه. (الذین لا تجب علیهم الصوم).
۲۳۹	..... پایه‌کانی پوژوو (ارکان الصوم)
۲۳۹	..... نه‌وانه‌ی پوژوو به‌تال ده‌که‌نه‌وه. (مبطلات الصوم)
۲۴۱	..... نه‌وه‌ی سوننه‌ته پوژوو ان بیکات. (آداب الصیام)
۲۴۲	..... نه‌وانه‌ی بو پوژوو ان دروسته (مایباح للصائم)
۲۴۵	..... پوژووی سوننه‌ته (صیام التطوع)
	..... نه‌ی رُوژانه‌ی که رُوژوو گرتنی تی‌دا قه‌ده‌غه‌ کراره (الایام التي نهی
۲۴۸	..... للصیام فیها)
۲۵۱	..... مانه‌وه له مزگه‌وت‌دا بو خوا په‌رستی (الإعتکاف)
	..... به‌شی حه‌ج (الحج)
۲۵۵	..... حه‌ج و عومره کردن له‌سهر کنی پیویسته (علی من تجب الحج والعمرة).
۲۶۲	..... نه‌وه‌ی حه‌رام ده‌بیته له‌سهر که‌سیک ئی‌حرام بیه‌سنیت (ما یحرم علی المحرم).
	..... نه‌وانه‌ی له مه‌ردوو حه‌ره‌مدا (مکه) و (مدینه) حه‌رام کراره (محظورات
۲۶۸	..... الحرمین)
۲۷۰	..... چو‌نی‌تی حه‌ج کردنی ییغه‌مبهری خوا (ﷺ)؟ (کیفیه حج النبی ﷺ)؟
۲۷۶	..... پایه‌کانی حه‌ج (ارکان الحج)
۲۷۷	..... پیویستیه‌کانی حه‌ج (واجبات الحج)
۲۸۱	..... سوننه‌ته‌کانی حه‌ج (سنن الحج)
۲۸۷	..... مه‌رجه‌کانی سوور خوار دنه‌وه (شروط الطواف)
۲۸۹	..... مه‌رجه‌کانی کوژش کردن (شروط السعی)
۲۸۹	..... نه‌وانه‌ی حه‌ج به‌تال ده‌کاته‌وه (مبطلات الحج)
	..... عومره کردن (العمرة)
۲۹۰	..... پایه‌کانی عومره کردن (ارکان العمرة)
۲۹۰	..... پیویستیه‌کانی عومره کردن (واجبات العمرة)
۲۹۹	..... پیوست

## ناوەرۆك

لايىھە

بايەت

بەشى: ژن ھىنان

۲۹۳

..... ھوكمى ژن ھىنان

۲۹۳

..... تېيىنى: ژن ھىنان فەزلى زۆرە

۲۹۶

..... سىفەتەكانى ژنى باش و مىردى باش

۲۹۷

..... تېيىنى: مەرج نىيە پياو ھەر كچ بخوازىت

۲۹۸

..... جۆرەكانى تەماشاشا كىردن

۲۹۹

..... داوا كىردن و خوازىتىنى ژن (الخطبة)

۳۰۱

..... پىرس كىردنى ئافرەت پىئويستە بۇ بەشودانى

۳۰۳

..... دابەستىنى مارە بىرىن

۳۰۴

..... تېيىنى: ئەگەر ئافرەت چەند سەمپەرشتىارىكى ھەبوو؟

۳۰۴

..... دوو تېيىنى: يەكەم/ ئەگەر لەدابەستىنى مارەبىرىن دا مارىيى بۇ ئافرەت

۳۰۵

..... دىارى نەكرا چى دەكرىت ؟

۳۰۵

..... دووھم/ ئەگەر پياوھەكە پاش مارە بىرىن مرد

۳۰۷

..... ژن گواستەھو

۳۱۲

..... تېيىنى: دروستە پياو (عزل) بىكات

۳۱۳

..... خواردن دروست كىردن (الوليمة) پىئويستە

۳۱۵

..... خۆشى كىردن و ئاشكرا كىردنى (شايى)

۳۱۷

..... مافەكانى ژن و مىرد بەسەر يەكەھو

۳۲۱

..... سى تېيىنى: يەكەم/ ئەگەر پياو دووژنى ھەبوو و سەفەرى كىرد

۳۲۱

..... دووھم/ ئەگەر پياو ژنىكى تىرى ھىنا

- ٣٢٢ ..... سەیم/ ئافرەت دمتوانیت بەشەکەى خۆى بەخسیت .....
- ٣٢٨ ..... ئەو مارە برینانەى کە حەرامە .....
- ٣٣٤ ..... بەشى: تەلاق
- ٣٣٤ ..... جۆردکانى تەلاق .....
- ٣٣٧ ..... جیاوازی زانایان لەسەر کەوتنى تەلاقى (بیدعى) .....
- ٣٣٨ ..... جیاوازی زانایان لەسەر کەوتنى تەلاقى سى بەسى بەیەك جار .....
- ٣٤٥ ..... ئەوانەى تەلاقیان ناکەویت .....
- ٣٤٦ ..... ئەو حالاتانەى کە داوەر لە جیاتى مێرد تەلاقى ئافرەت ددات .....
- ٣٤٧ ..... جیاوونەوه لەیەك بەرانبەر شتیک (حَلْع) .....
- ٣٥٤ ..... ماوهى مانەوهى ئافرەت پاش جیاوونەوه .....
- ٣٥٥ ..... تیببى: ماوهى (عَدَّة) ئافرەتیک لە حەیز برباىت لەبەر هۆیەكى کاتى .....
- ..... تیببى: جیاوازی پێشینیان (سَكْف) لەبارەى ماوهى ئافرەتیک پیاوێکەى
- ٣٥٦ ..... مردوو بىت و (حامله) بىت .....
- ٣٥٩ ..... سویند خواردنى مێرد کەوا لەگەڵ خێزانەتەى دا جیوت نەبیت (الإیلاء) ...
- ٣٦٠ ..... مێرد بەزنەکەى بلى: تۆ وەکو دایک و خوشکەم وای (الظَّهَار) .....
- ..... (بَعَان) کردن .....
- ٣٦٢ ..... بەخێو کردن و پەروەردە کردنى مندال .....
- ٣٦٧ ..... تیببى: ئەو مەرجانە کە دەبیت لەبەخێو کەردا هەبیت .....
- ٣٦٨ ..... شیردانى مندال .....
- ٣٦٩ ..... بەخێو کردن و خەرجى دانى ژن و کەس و کار .....
- ٣٧١ ..... بەشى: کرپن و فرۆشتن و شال و وێل کرپن
- ٣٧٥ ..... ئەو کرپن و فرۆشتنانەى کە قەدەغەى ئى کراره .....
- ٣٧٩ ..... ئەو شتانەى فرۆشتنیان حەرامە .....
- ٣٨٩ ..... پەشیمان بوونەوه لە کرپن و فرۆشتن .....
- ٣٩١ ..... سوود خواردن (الرَّيَا) .....
- ٣٩٢ ..... ئەو شتانەى سوودى تێدا حەرامە .....
- ٣٩٥ .....

- ٤٠٠ ..... قهرز (القرض)
- ٤٠٦ ..... زهوی دان به‌کەسیک بیچینیت و شکت و کالی له‌سه‌ر بکات به‌هەندیک له‌به‌ر هه‌مه‌که‌ی .
- ٤٠٨ ..... به‌کری دان (الإجارة)
- ٤١٣ ..... شه‌ریکایه‌تی (الشُّرْکَة)
- ٤١٩ ..... بازرگانی کردن به‌پاره‌ی خه‌لکی (المضاربة)
- ٤٢٣ ..... بارمه‌ (الرَّهْن)
- ٤٢٥ ..... سپاردن (الوديعة)
- ٤٢٧ ..... ده‌ستیاری (العاریة)
- ٤٢٩ ..... گواسته‌وه‌ی قهرز (الحوالة)
- ٤٣١ ..... له‌جێ خۆ دانان (الوكالة)
- ٤٣٣ ..... زه‌مانه‌ت و كه‌فاله‌ت کردن
- ٤٣٦ ..... دیاری و به‌خشین
- ٤٣٧ ..... تییینی: له‌باره‌ی ئەو فه‌رمووده‌یه‌وه‌ که قه‌ده‌غه‌ ده‌کات له‌وه‌رگرتنی دیاری کافران .
- ٤٤٢ ..... گیردانی شتیکی له‌ ریگای خودا (الوقف)
- ٤٤٦ ..... زیندوو کردنه‌وه‌ی زه‌وییه‌کی مردوو و دابیرکردن (الإحياء و الإقطاع)
- ٤٤٧ ..... ماڤی شوڤه‌مه‌ت کردن
- ٤٤٩ ..... داگیر کردن (العصب)
- ٤٥٣ ..... به‌شی: شتی دۆزراوه (اللُّقطة)
- ٤٥٦ ..... به‌شی: سویند خواردن
- ٤٦٦ ..... به‌شی: نه‌زکردن
- ٤٧٠ ..... به‌شی: خوارده‌مه‌نی
- ٤٧٠ ..... ئەو خواردنا‌نه‌ی حه‌رامه
- ٤٧٤ ..... تییینی: جیاوازی زانایان له‌ خواردنی گوشتی که‌مه‌تیاری و ریوی
- ..... تییینی: هه‌ندیکی له‌وانه‌ی که‌ خواردنیان هه‌لاله‌ ، به‌لام خه‌لکی خوی له
- ٤٧٨ ..... خواردنی ده‌پاریزیت
- ٤٨٢ ..... سه‌ربرینی شه‌ری

- ..... قوربانى ٤٨٦
- ..... گويژمبانه (حهوتم) ٤٩٢
- ..... ميوان دارى ٤٩٥
- ..... شيوازي خواردن ٤٩٩
- ..... خواردنهوه ٥٠١
- ..... دوو تيبينى: يهكهم/ مهى خواردنه تاونى گهورميه ٥٠٦
- ..... دووهم/ همنديك كهس ههولى حه لاله كردنى هه نديك له جوړه كانى مهى دمه دن .
- ..... شيوازي خواردنهوه
- ..... به شى: پزيشك و خوچاره كردن (الطّب والتداوي) ٥١٠
- ..... به شى: دادگا و بريار دان (القضاء) ٥١٥
- ..... تيبينى: دمبيت تمهنا بيا و بهكارى دادگا هه لبستيت ٢٢٤
- ..... رووبهرو و بونه وهى داواكار و داوا لى كرا و (الخُصُومَة) ٥٢٢
- ..... شايه تى دان (الشّهَادَة) ٥٢٥
- ..... دوو تيبينى: يهكهم/ سنوورى (عدالت) جى يه؟
- ..... دووهم/ قازى چو ن دادبهروم و بناستيت
- ..... به شى: مايه پووج بوون و قه دهغه كردنى ده ست كارى مان و پاره ٥٣٠
- ..... (الإفلاس و الحجر)
- ..... به شى : سنوورى تاوانه كان (الحدود) ٥٣٤
- ..... يهكهم: سنوورى داو تين بيسى و نير بازى ٥٣٧
- ..... دووهم: سنوورى بوختيان هه لبستن به زمينا ٥٤٥
- ..... سى يههم: سنوورى بىخ هوش بوون (اسكار) ٥٤٧٢
- ..... چواره هم: سنوورى دزى كردن ٥٤٩
- ..... پينجه هم: سنوورى نهوانه ي له گهل خوا و پينجه مبهردا (الْحَارِب) ٥٥٢
- ..... شه شه هم: سنوورى نهوانه ي له نيسلام هه لده گمريت نه وه (الْمُرْتَد) ٥٥٥
- ..... هه وه هم: سنوورى نهوانه ي له فهرمانى پيشهوا دمه دن جن (أهل البغى) ٥٥٨
- ..... به شى: تاوان كردن دمه رهق به مرؤفه كان (الجنائيات) ٥٦١

